

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

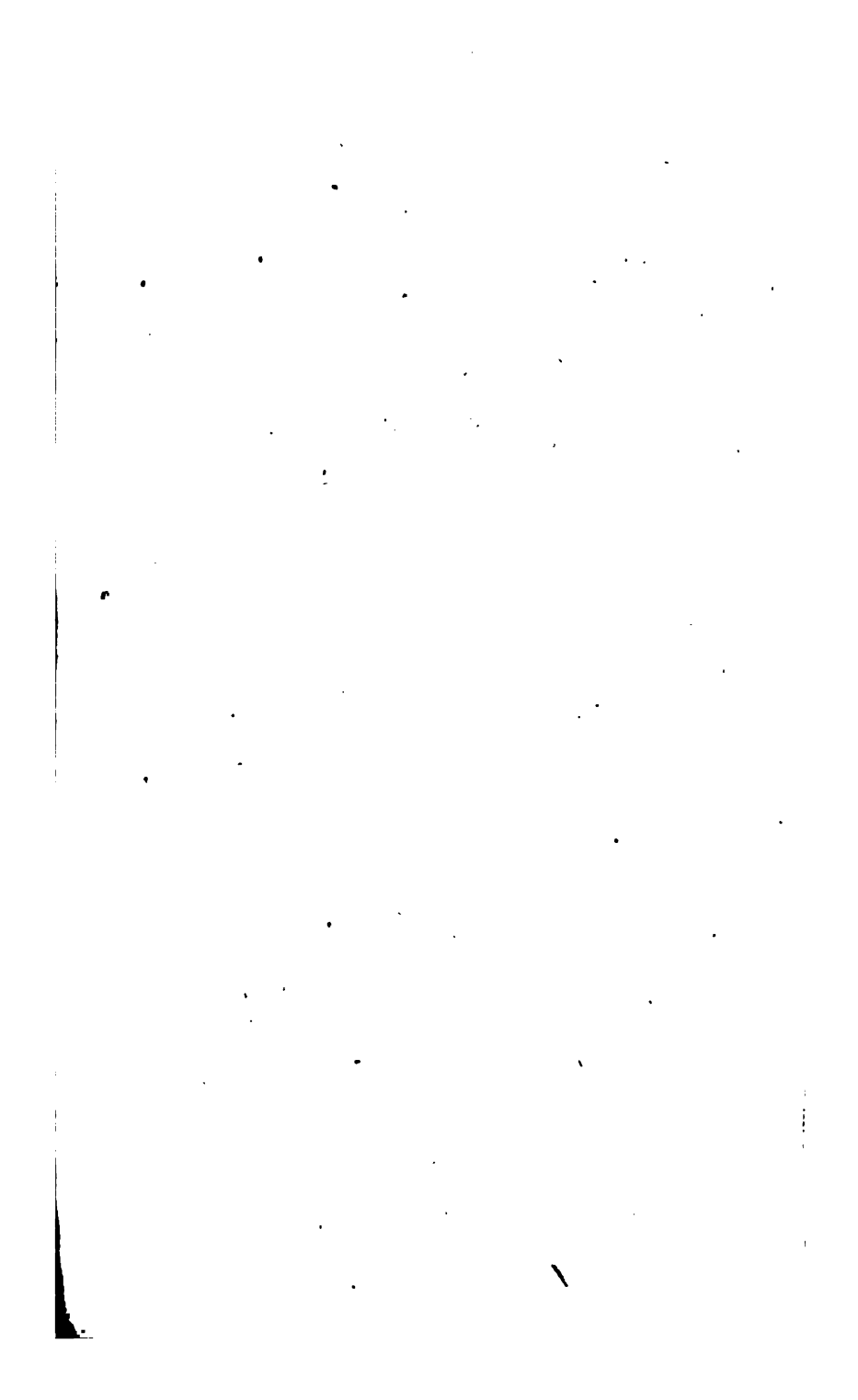
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

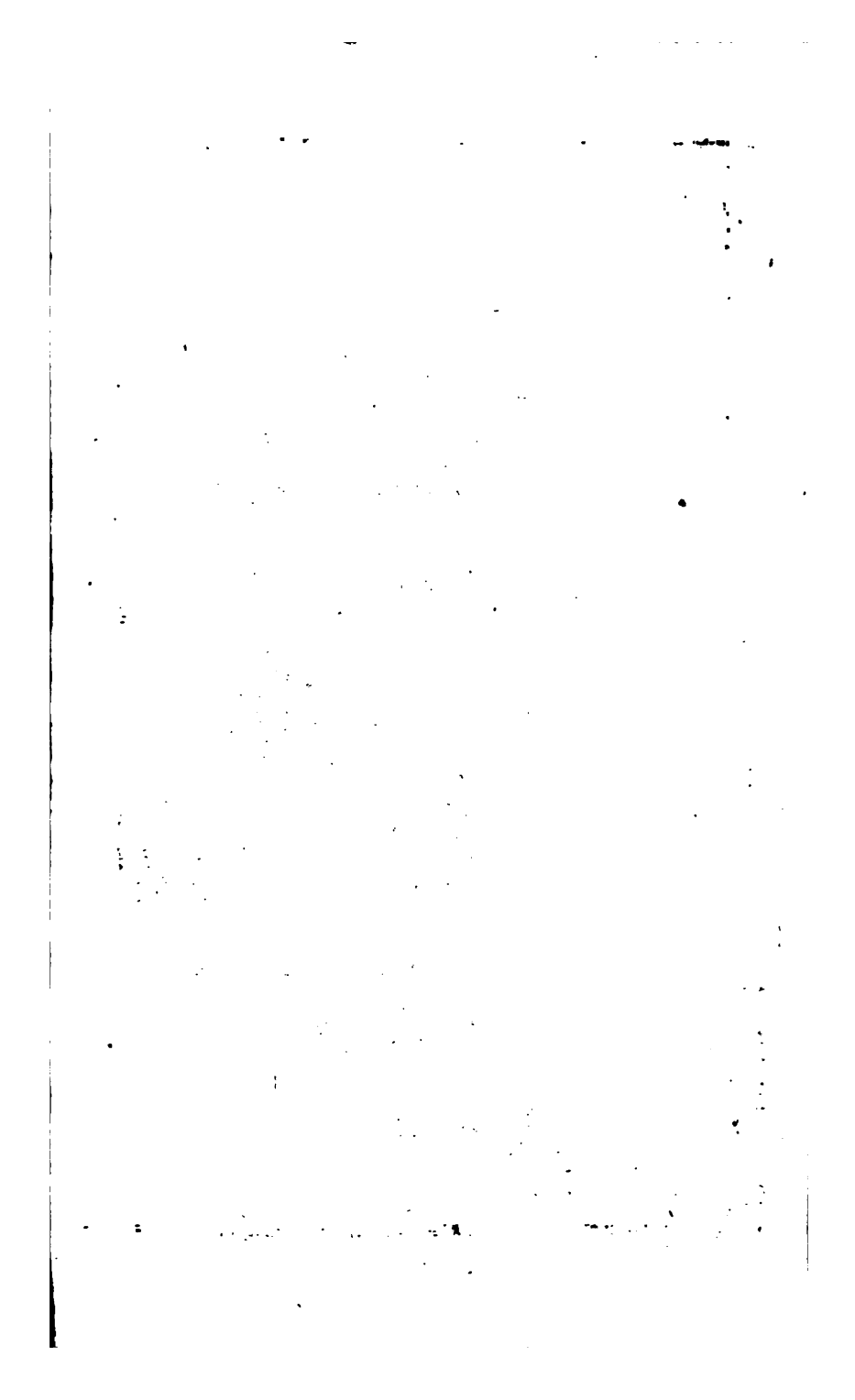
98 A 21

~~41. B. 6.~~

IK. Φωτ. λειψ.

A R R I A N I
N I C O M E D E N S I S
E X P E D I T I O N I S
A L E X A N D R I

L I B R I S E P T E M

E T

H I S T O R I A I N D I C A

GRÆC. ET LAT. CUM ANNOTATIONIBUS ET
INDICE GRÆCO LOCUPLETISSIMO

G E O R G I I R A P H E L I I

Accedunt

***ECLOGÆ* PHOTII ad ARRIANUM pertinentes cum Lectioni-**
bus Variantibus DAV. HOESCHELII, Summaria Li-
brorum distincta & emendata, Index Rerum
accuratissimus, nec non Tabula Geo-
graphica Expeditionis Alexandri.

A M S T E L Æ D A M I
A p u d W E T S T E N I U M
M D C C L V I I .

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXV. PART I. 1945.

Published by the Royal Society of London
Printed by the University Press, Cambridge

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΣ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ

ΚΑΙ

ΙΝΔΙΚΗ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

530 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL.

U.S.A.

1954

ÆQUO ET ERUDITO
LECTORI

S. P. D.

JACOBUS WETSTEIN.

Nadornanda vulgandaque nova *Arriani* editione non aliam consilii rationem secutus sum, quam ut juventutis, Græcis literis imbuenda, studiis, quantum in me esset, inservirem. Nec alium temere scriptorem veterem reperias, a quo fontis Græci combibendi primordium majori cum fructu & voluptate capiatur. Nam stilus ejus purus est, tersus, elegans, sic ut non solum propter scriptorum similitudinem, sed propter sermonis etiam, minoris *Xenophontis* nomen invenerit. *Historia* vero, quam tradit, argumentum tam splendidum est & illustre, tamque varium & jucundum, nihil ut excellentius in hoc genere ad nos transmiserit omnis antiquitas. Præterea omnium ore celebrata est singularis *Arriani* in narrando fides

& integritas, sic ut in *Alexandri* rebus gestis cognoscendis, missis ceteris, hunc unum potissimum auctorem sequamur. His aliisque rationibus, ante multos jam annos, adductus *GEORGIUS RAPHELIUS*, Vir *Græcarum Latinarumque* literarum longe peritissimus, & vel solis in *N. T. Annotationibus* immortale nomen consecutus, se operæ pretium existimavit facturum, si *Arriani* editionem adornaret eam, quæ tum tironibus, tum hominibus etiam doctis & jam aliquantum in hoc stadio progressis, utilitatem asferre posset. Hujus instituti sui ipse facit mentionem præf. *Annotat. ex Polybio & Arriano*: idque valde probavit amico suo, (a) *Jo. Alb. Fabricio*. Hoc igitur consilio, textum quam potuit accuratissime castigavit, adjutus præsertim libris *MSS.* a *Jac. Gronovio* consultis; difficiliore nodos dextre resolvit; obscuræ clarissima luce perfudit; versionemque permultis locis pravam elegantissime correxit. Qua in re banc rationem tenuit, ut, si quid bene explicuissent alii, illorum nomina laudaret: contra si quid humani passi fuissent, qui ejus erat candor & humanitas, parceret nominibus claris alioquin & summa laude dignis. cumque editionem suam ita comparatam esse vellet *RAPHELIUS*, ut, ex *Boecleri* consilio, *Arrianus* & *Curtius* inter se conferrentur, sicque una opera utraque

(a) Exstat honorificum ejus de hoc opere testimonium *Bibl. Græc. Vol. IX. pag. 403.* Post *Gronovium*, inquit, vidi *Arriani* libros de Expeditione *Alexandri* recensitas novo ac diligenti studio, divisas in minores sectiones, notisque eruditis & locupletissimo Indice *Græcarum* vocum præsertimque instructas a *Rev. Viro. Ge. Raphaelio*, *Ecclesiæ Lunenburgensis* Pastore, quas in usus studiosorum *Græcæ* linguae in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ.

ne lingua excoli posset : nihil antiquius habuit , quam
ut Curtii loca , ubi vel consentiat cum Arriano , vel al-
ter alteri mutuum lumen præbeat , diligenti opera
indicaret. Leve fortasse est , sed monendum tamen ,
RAPHELIUM singula capita , in quæ divisi sunt libri
in Gronoviana editione , in minores sectiones vel
versus divisisse , ne , ob unum verbum inde citatum ,
opus esset integrum caput perlegere. Nos insuper sin-
gulis libris Summarium præfigendum curavimus ; de-
dimusque operam , ut quælibet pagina tantum versio-
nis Latinae , quantum textus Græci , caperet. Quo
haud parum lectoris commoditati consultum putamus.
At enimvero haec , quæ diximus , omnia & præstan-
tia & utilitate longe superat Index Græcus copiosissi-
mus , tanto confectus studio , tamque exquisita Græcæ
linguæ scientia , ut nihil in hoc genere perfectius de-
derit eruditorum hominum industria. Hic quam uti-
litatem afferat vel in corruptis obscurisque Arrianæ
locis restituendis & interpretandis , vel in Lexicis
novis verborum significationibus , & verbis adeo ,
augendis ; quo quis peritior fuerit literarum Græca-
rum , eo magis re ipsa experiundoque cognoscet. Si-
lentiopraetereo Indicem rerum memorabilium , Sum-
marium generale , Notasque & Variantes Ecloga-
rum Photii , operi præmissarum. Quemadmodum ve-
ro nullis sumptibus pepercimus , ut Arrianus typis
quam elegantissimis excuderetur : sic etiam errores
typographicos omnes acerrima cura tollendos curavi-
mus. Ne multa ; damus editionem ita omni ex parte
ornatam , vix ut RAPHELIUS ipse meliorem sibi voto
fungere potuerit. Cultissimum vero hoc Rapheliani

X L E C T O R I.

ingenii monimentum, jam anno 1709. absolutum, ad hoc usque tempus in privatis scriniis delituit, sæpe oblatum Germanis librariis, sed semper fastidiose reiectum. Ac nescio, an etiam nunc tenebris obsitum lateret, nisi casu quodam notitiam contraxissem cum doctissimo humanissimoque Viro, CONR. ARN. SCHMIDIO, qui tum aliis rebus dignum se RAPHELIO generum præstat, tum pietate illa, qua elegantissimum soceri opus ad posteritatis memoriam transferendum curavit. Hujus enim singulari liberalitati Autographum acceptum refero: cui omnes literarum studiosos maximas pro tanto beneficio gratias mecum agere, par est. Vale.

P H O T I I

PATRIARCHÆ CONSTANTINOPOLITANI

E X

ARRIANI SCRIPTIS

E C L O G Æ

CUM INTERPRETATIONE

ANDREÆ SCHOTTI

**ET LECTIONIBUS VARIANTIBUS
ANNOTATIONIBUSQUE**

DAVIDIS HOESCHELII

Ex editione ejus Augustana quæ prodiit 1601.

A P P I A N O Y

ΤΑ ΚΑΤΑ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, ἘΝ ΛΟΓΟΙΣ Ζ΄.

A R R I A N I

DE ALEXANDRI MAGNI REBUS GESTIS LIBRI VII.

COMPENDIA LITERARUM.

A. S. codex Andreæ Schotti, C. V. cod. Vaticanus, C. B. cod. Bavaricus, M. M. cod. Maximi Margunii, H. St. cod. Henr. Stephani, H. St. 2. vetus ejusdem codex. J. S. Josephus Scaliger,

 ΝΕΓΝΩΣΘΗ Ἀρει-
 νου τὰ κατ' Ἀλέξανδρον
 ἐν λόγοις ἑπτὰ, ἐν αἷς
 διεξέρχεται τὰς τε πρὸς
 Ἀθηναίους σπουδὰς, καὶ τοὺς ἄλ- 5
 λους Ἑλλήνας, ἅνευ μὲντοι Λακε-
 δαιμονίων· καὶ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν
 περαιοῦσιν· ὅπως τε μέγας τιπὶ
 κατεσρέψατο Πέρσας, ἐν Γρανικῷ μὲν
 τοὺς σατράπας Δαρείου, στρατιῶν ἄ- 10
 ροντες δισμυρίους μὲν ἰππεῖς, πε-
 ζοὺς δὲ κατὰ μικρὸν ἴσους, τοὺτους
 σύμπαντας καταπολεμήσας· ἐν Ἰσ-
 σῷ δὲ αὐτὸν τε Δαρεῖον, καὶ τοὺς
 ἑμφ' αὐτὸν, κατακράτος τρεψάμε- 15
 νος, καὶ συλλαβὴν ἀρχμαλώτους,
 παῦδας τε καὶ αὐτὴν γυναῖκα· ἐν

12. κατὰ] παρὰ.

 EGIMUS ARRIA-
 NI De rebus gestis A-
 lexandri Magni libros
 septem. Refert ipsum
 cum Atheniensibus, cæteris-
 que Græcis, Lacedæmoniis ex-
 ceptis, fœdus inivisse, ac dehinc
 in Asiam trajecisse, præliis que
 Persas fregisse, & ad Grænicum
 quidem Darii Satrapas, copias
 ducentes equitum xx m, pedi-
 tes præns totidem, omnes de-
 bellasse: ad Issum verò Darium
 cum exercitu fudisse fugasse-
 que, & liberos, atque adeo uxo-
 rem cepisse. In Arbelis, sive in
 Gaugamelis tandem & ipsum
 Darium superasse, & hunc fu-
 gientem à suis occisum esse.
 Suffectum deinde ab iisdem in

Ar-

Ἀββάλοις δὲ, ἥτοι ἐν Γαυγαμήλοις, εἰς
 τέλος αὐτῶν ἐκινήσας· ὅπως τε Φεύ-
 γων Δαρείως ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνιρέθη· ἀν-
 κήθη δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῶν περὶ αὐ-
 τὸν ὡς βασιλέα Βῆττος· ὅπως τε ὤρε- 5
 ρω Βῆττος Ἀλέξανδρος λαβὼν, τῆς εἰς
 Δαρείων τόλμης ἐλαφρότατό τε καὶ ἀνεί-
 λευ· ἔτι τε ὅπως ἐν μάχαις Ἀλέξανδρος
 ἐπτάκις ἐτραβή· καὶ ὅπως εἶλε τὰ ἐν
 Περσασὶ βασιλεία χρημάτων· καὶ ὅτι 10
 πιστὸς ὡς Φιλότης εἴη βουλήν κατ'
 αὐτοῦ μελετῶν, ἀνείλεν αὐτὸν τε καὶ
 τὸν πατέρα Παρμενίωνα. ἐγένετο δὲ καὶ
 τῶν Σογδιανῶν βασιλεῶν κύριος. καὶ
 Σαῖας δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ μάχῃ ἐκρά- 15
 τησεν. ὅπως τε τὸ τοῦ Κλεῖτου πάθη-
 μα τοῦ τῇ ποτῇ παρενεχθέντος· Ἀλε-
 ξάνδρου συνέβη, καὶ ὅσον πένθος ἀνιή-
 φας· ἐπεδείχαστο. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐκ παιδῶν
 κατ' Ἀλεξάνδρου ἐπιβουλὴ· καὶ ἐπὶ 20
 τούτῃ πόλει. ὅπως τε ἡ ἐν τῇ Σογ-
 διανῇ Πέτρα ἐάλω, καὶ ἡ γυνὴ Ὀξυάρ-
 του, ἧς ταύτης τῆς χώρας ἐβασίλευεν.
 ἀλλὰ καὶ ἡ θυγάτηρ Ρωξάνη, ἣν ὤρερον
 Ἀλέξανδρος γάμου νόμῳ γυναῖκα ἡ- 25
 γάγετο.

Καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ἐκ Βάκτρων ἐπὶ
 Ἰνδοῦ ἐλάσας, μάχαις ἐκράτησε, καὶ
 πόλεις αὐτῶν πολιορκίᾳ πολλὰς εἶλεν·
 ἐν αἷς καὶ τὴν καλουμένην Ἀφρον πα- 30
 ραλαβὼν, εἰς τὴν Ἀσσηνῶν χώραν ἐλ-
 βάλλει. ἐξείρθη δὲ αὐτῇ ὁ Ἰνδὸς ποτα-
 μὸς πλοῖος, καὶ διαβὰς, Πύρρον τε τὸν

Darii locum regem Bessum,
 æque postmodum ab Ale-
 xandro captum, & ob auda-
 cem in Darium injuriam lu-
 dibrio affectum, vitæque pri-
 vatum. Adhæc septies Ale-
 xandrum inter pugnandum
 fuisse vulneratum, regias-
 que in Pagasis opes sustu-
 lisse. Cum item persuasum ei
 esset Philotam insidias moli-
 ri, cum parente Parmenione
 interficiendum ipsum curas-
 se. Sogdianorum quoque re-
 gnorum potitum esse, & A-
 siæ Scythas prælio vicisse.
 Clitum ab Alexandro potu
 correpto, interemptum, ma-
 gnumque mox eum facti, ut
 ad sobrietatem redierat, mor-
 rorem ostendisse: adhuc &
 Alexandro etiamnum pue-
 ro structas fuisse insidias, præ-
 nasque idcirco irrogatas.
 Petram illam, quæ in Sog-
 dianâ regione est, occupa-
 tam esse, captâ Oxyarti, qui
 regioni illi imperitabat, con-
 juge, unâ cum Roxanâ filia,
 quam post Alexander uxorem
 rite duxerit.

Alexandrum ex Bactris ad
 Indos profectum, pugnâ il-
 los superasse, urbesque eo-
 rum plurimas obsidione ce-
 pisse: in his & Aorno (quæ
 dicitur) occupatâ, in Afaca-
 norum provinciam perve-
 nisse. Navibus præterea In-
 do

16. πάθημα τοῦ τῇ ποτῇ] J. S. πάθημα τῇ ποτῇ legit, omisso τοῦ articulo.

17. τῇ ποτῇ] al. ποταμῷ.

19. ἐπεδείχαστο] ἐπεδείχασα.

31. Ἀσσηνῶν] Ἀσσηναι.

do flumine conſtrato, trajeciſſe, & Porum Indorum regem uno devictum prælio, vivum cepiſſe, humaniterque complexum, latius etiam quam antea regnare juſſiſſe. Indos fluvios, non ſecus atque Nilum, æſtate augeri, hieme verò minui memorat. Refert item alium quendam Porum, Indis quoque imperantem, quem & facinoroſum fuiſſe ait. Alexandrum verò dum hunc perſequitur, Hydaspem fluvium tranſiſſe, ejusque accolæ Indos bello ſuperafſe: horum quoque oppida ingentia, & frequenter habitata armis cepiſſe, tetendiſſeque porro ad Hyphaſim flumen: quod dum tranſmittere Alexander pararet, tumultuari militem cœpiſſe, quod nec labores affiduos toleraret, nec belli quietem, finemque expeditionis videret. hac de cauſa, relictâ Indiâ, reverti coactum Alexandrum. Atque hic quintum librum ſcriptor clauſit.

Sexto itaque libro, frequentes ab Alexandro redeunte pugnas cum hoſte commiſſas, ingentesque partas victorias commemorat. Quibus in præliis fortiter dimicantem ad ſuperiora quinque vulnera, alia iterum duo accepiſſe, ac licet è ſeptimo moriturus videretur, commodè tamen fuiſſe curatum. Ex Indiâ revertentem, terreſtri ipſum itinere proſectum eſſe, Nearcho alterâ exercitus parte commiſſâ, ac per mare redire juſſo. Conve-

Ἰνδοῦ βασιλέα ἐνίκητε μακράν καὶ εἰλε ζωγίαν· ἔτα καὶ Φαλοφρουσάμενος, πλείωνον ἄρχην ἢ πρότερον ἔδωκε. λέγει δὲ ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ποταμοὶ, καθάπερ καὶ ὁ Νεῖλος, θέρους μὲν αὖξονται, χειμῶνος δὲ μειοῦνται. διαλαμβάνει δὲ καὶ ὅπως ἄλλον τινὰ Πάρον, καὶ αὐτὸν Ἰνδοῦ βασιλεύοντα, ἐν καὶ εἰς Ἰοκανίαν ἐλάσαι λέγει, τοῦτον διόκων Ἀλέξανδρος τὸν Ἰθάκη ποταμὸν ἐπεριεβή, καὶ τοὺς ταύτην αἰκοῦντας Ἰνδοὺς ἐχρημάτα. καὶ πόλεις αὐτῶν μεγάλας καὶ πολυπληθεῖς ἐκπολιούσας, ἐπὶ τὸν Ἰφασιν ποταμὸν ἐχέμεν· ὅπει δὲ διαβαίνει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος ἐμελλεν, ἐς ἑσπιν ἐκινήθη τὸ πλῆθος, οὐ φέροντες ἔτι τοὺς ποτόνους, καὶ τὴν ἀπέραντον ἐκστρέψαν. καὶ τοῦτο αἰτίου Ἀλεξάνδρου τῆς ἀπ' Ἰνδοῦ ὑποστροφῆς κατέσκη.

Ἐν ᾧ καὶ ὁ πέμπτος τοῦ συγγραφέως ἀποκραινοῦται λόγος. ὑποσέφοντι δὲ Ἀλέξανδρον, ὡς ὁ ἕκτος ὑπολαμβάνει λόγος, μάχαι τε αὐτῷ καὶ νίκαι γίνονται λαμπραὶ ἐν οἷς λαμπροὶ ἀγωνίζομενος, ἐπὶ ταῖς προτέραις πέντε πληγαῖς δεύτερον ἔτι βάλλεται· ὃν ἐπὶ τῇ ἐβδόμῃ καὶ τελευτῇ ἐδύκει, εἰ καὶ οὐ χαλεπῶς πεμεγένητο. καὶ αὐτὸς μὲν ἐξ Ἰνδοῦ ὑποστροφῶν, διὰ γῆς ἐπαύετο τὴν ἐπ' αὐτῷ ὁδῶν,

ἢ, Νέαρχον δὲ κρατεῖαν παράσχων, ἔπειθε τὴν διὰ θαλάσσης πορείαν. καὶ συμβάλλουσιν ἀλλήλοις τὰ ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης κρατέοντα περὶ Καρμανίας. ἀπὸ Καρμανίας δὲ Ἀλέξανδρος ἐς Περσίδα. Νέαρχος δὲ ἐς τὴν Σουσιανὴν γῆν ἐπετράπη ἀποπλεῖν, καὶ τοῦ Τύγριος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς καὶ διαλαμβάνει τὸν τοῦ Νέαρχου περίπλου ἱκανῶς φράσει, ἢ ἐπιγραφόμενῃ 10 ἀντιγράμῳ Ἰνδικῇ.

Ἀλέξανδρος δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον ἀνελθὼν ἐπισκευάζει, καὶ Κάλανον τὸν γυμνοσophιστὴν, αὐτῇ κείμενον εἰς πῦρ ἐπιλείπει, ὥτι νόσος αὐτὸν ἠνάγκη, παρ- 15 ὅχῃ κατὰ τὰ πάλαια τελευτήσκει. ἐπιτελεῖ δὲ καὶ γάμους αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐτέρων λαμπροῦς· αὐτὸς μὲν τὴν περὶ βουτέτην τὴν Δαρείου παίδων, Ἀρσινόῃ αὐτῇ ἑορῇ, ἀγόμενος· καὶ τὴν νεωτέ- 20 ρην δὲ τῶν Ὀρχου θυγατέραν, ἣ Παρυσάτις ὀνομάζεται, Ρωξάνῃ γὰρ ἦδη προηγμένη τὴν γάμους τὴν μέντοι Δρύπετον, καὶ αὐτὴν θυγατέρα οὖσαν Δαρείου, Ἡ- 25 φαιστίνῃ δίδωσι· Κρατερόν δὲ Ἀμασμένην

nisse utrasque copias, cum maritimas, tum terrestres ad Carmaniam. A Carmania deinde in Persidem Alexandrum progressum, imperato ut Nearchus in Susianorum regionem cursum, & ad Tigridis fluminis ostia institueret. Hanc autem Nearchi navigationem Iōnica describit dialecto Arrianus, eamque proprio tituló INDICA indigitat.

Alexander post hæc neglectum Cyri sepulcrum adornavit, & Calanum Gymnosophistam, qui flammis se committere vellet, quod morbo tentaretur, patrio extingui ritu permittit. Nuptias adhæc cum suas, tum aliorum splendide celebravit. Ipse quidem natu maximam Darii filiam, Arsinoëa nomine, duxit, natuque minimam filiarum Ochi, quæ Parysatis dicta. Roxana enim jam antea ducta erat. Drupetin, Darii quoque filiam,

6. ἐς Περσίδα] μὲν ἐν Περσίδι.

11. Ἰνδικῇ.] Ἀρριανὸς Ἰνδικὰ ἰνscriptuntur in edit. H. St.

13. Κάλανον] H. St. 2. Καλανόν. Sphinx ei nomen fuit, inquit Plutarchus, sed quod congestios secum Indica vocet Καίσι (id est salve) compellasset, a Græcis Calanus est dictus. Josephus Lib. I. contra Apionem & Euseb. Lib. IX. evang. præpar. Philoſopho: Indis Calanus dici, ex Aristotele probant, cuius verba e Clearchi Lib. I. apud Eusebium ipsa adferunt. De Calano apud Philonem locus est corruptus p. 602, & pro τῆς ἑταίρας ἕξον μα legendum cum M. S. Aug. τῆς ἑταίρας ἕξον μα τοῖς Πλάτων ἐκτελεῖται Ἀλέξανδρος.

14. ἀντιγράμῳ εἰς τὴν ἱστορίαν] Arrianus Lib. VII. Plutarchus in vita Alex. M. Athenæus l. 10. Eustath. ad vs. LII. 4 Iliados.

17. Confusa sunt hæc ἐπιγράμματα. J. S.

19. Ἀρσινόῃ] Βαρσίνῃ Arrianus Lib. VII.

22. Ρωξάνῃ] ἢ Ὀξάρτου τοῦ Βασιλέως πύλ.

23. Δρύπετον.] al. Δρόπετον.

25. Ἀμασμένην] vel cum editis Ἀμασσην. Sequitur apud Arrianum, Περδίκαν δὲ τὴν Ἀντροκλέτου τοῦ Μελίας ἐκτράπτου παῖδα Ἰνδικῇ.

Ilam, Hephæstioni nuptuide-
dit: Cratero Amastrinam, Pto-
lemæo verò & Eumeni, Arta-
canam & Antonem Artabazi fi-
lias tradidit: Nearcho Barsines
& Meltoris filiam uxorem de-
dit: Seleuco Spitamenis filiam.
Cæteris quoque fociis clarissi-
mas Persarum ac Medorum fi-
lias numero fere LXXX stabili
connubio junxit, factis Persa-
rum ritu ac jure nuptiis. Ma-
cedonum quoque veteranos
exauctoratos in Macedoniam
misit: & Antipatrum interim
recens collectas copias sibi ad-
ducere jussit. Dum hæc agun-
tur, Harpalus regias furatus o-
pes, fugâ dilapsus cujus obitu
ingenti mœrore consternatus
Alexander est, atque incredi-
biles in rogam ac iusta facienda
sumptus fecit. Quo item tem-
pore legati ex Africâ & Car-
thagine ad illum missi: immo
ex Italiâ, ut hic refert. Cujus
quidem Italiæ incrementum,
illos intuitus, denunciando
prædixit. In Babyloniam eundi
cupido ipsum incescit, & obitu
m vates denuntiant: cumque
inconsiderate quidam in thro-
no ejus confedisset, ex eo jam
certius mortem ejus augures
prædixerunt. Classẽ nihilo-
minus profectiõni adornat, ut
in Arabes moturus multitudi-

νην Πτολεμαῖον δὲ καὶ Εὐμενίαν τῆς
'Αρταβάζου παῖδας, Ἀρτακάνου
καὶ Ἀρτόνην. Νεάρχῳ δὲ τὴν Βαρ-
σίνης καὶ Μέλτωρος παῖδα. Σελεύκῳ
5 δὲ τὴν Σπιταμένους· καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐταῖροις τὰς δοκιματίας τῶν Περ-
σῶν καὶ Μήδων παῖδας, ἕχρι καὶ ἐς
ὀγδοήκοντα. καὶ οἱ γάμοι δὲ νόμῳ
τῷ Περσικῷ ἐποιήθησαν. πέμπει δὲ
10 καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν Μακεδόνων
εἰς Μακεδονίαν, ἄλλους ἀντ' αὐτῶν
νεοσυλλέκτους ἀποφέρειν αὐτῷ
προστάτας Ἀντίπατρον. ἐν τούτῳ
καὶ Ἀρκαλος βασιλικὰ λαβὼν, ὥ-
15 χητο Φεύγων, χρήματα. τελευταῖ
καὶ Ἡφαισίῳ· ἐφ' ᾧ μέγα πένθος
'Αλέξανδρῳ ἐπαύθη, καὶ πρὸς δά-
κρυον ἢ ἐπὶ τῷ σώματι πυρρῶς κη-
δεῖα· ἐν ᾧ καὶ οἱ πρόσβριες Λιβύῃ τε
20 καὶ Καρχηδόνι πρὸς αὐτὸν ἀφίκον-
το, καὶ Ἰταλῶν δὲ παραγενέσθαι Φη-
σί. καὶ ὅτι τὴν αὔξησιν τῶν Ἰταλῶν
ἐς αὐτοὺς ἰδὼν, προείπε καὶ ἀπεφί-
νατο. ὁρμῇ δὲ καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα,
25 καὶ προλέγουσιν αὐτῷ οἱ μάντιες τὴν
τελευτήν· καὶ ἐπικαθίζει τις αὐτοῦ
τῷ θρόνῳ παραλόγως, ἐξ οὗ μᾶλλον
ἐξοικνίσει τοῖς μάντεσιν αὐτοῦ ἡ τε-
λευτή. παρεσκευάζετο δ' αὐτῷ ὅμως
30 τὸ ναυτικόν, ὡς ἐπὶ Ἀῖμαβας τοὺς
πολλοὺς, οἱ δὲ δύο μόνον σέβουσι θεοὺς,
'Οὐρανὸν καὶ Διόνυσον. καὶ ταῦτα

παρκ-

2. Ἀρτακάνου καὶ Ἀρτόνην] H. St. 2. Ἀρτακάνου sicque liber editus, qui
idem pro Ἀρτόνην habet Ἀρτονον.

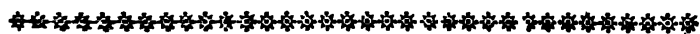
3. Νεάρχῳ δὲ τὴν Βαρσίνης καὶ Μέλτωρος παῖδα Σελεύκῳ δὲ τὴν Σπιταμένους.
καὶ τοῖς ἄλλοις cct.] Arriani vulgata cymplaria, Νεάρχῳ δὲ τὴν Σπιταμένους
τοῦ Βακτρίου παῖδα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις cct.

19. Λιβύῃ] Λιβύην.

22. ἔκφυγεν] ὥς. ἔφυγεν.

κατασκευάζομενος, 'καὶ τῆς νότου
τῆς ἐπικρατοῦσας, κατ' αὐτὴν τὸν
βίον. ἡ δὲ τελευταία αὐτοῦ ἄλλως
ἄλλως ἀναγράφεται, καὶ πολ-
λὴ περὶ αὐτῆς ἐξημερήθησαν δια- 5
φασίαι. ἔβιον δὲ δύο καὶ τριάκοντα
ἔτη, καὶ τοῦ τρίτου μῆρας ἐπέλα-
βεν ὡς τὸ. ἐβασίλευσε δὲ τούτων,
ταῖς τε ὅκτω μῆρας καὶ ἑτηιβ'.
ἐπ' αὐτῇ δὲ αὐτὸν ἐπὶ πάσαις σχε- 10
δὸν τι ταῖς ἀρεταῖς, ἐς τὰ μέγιστα ὁ
συγγραφεὺς καὶ ὁ ἔβδωμος ἀπαρ-
τίζεται λόγος, ὅτι ἐκδέχεται βι-
βλίον ἐν, ἡ ἰνδικῇ.

ne innumerabiles, qui duos dun-
taxat Deos, Cælum & Bac-
chum, colerent. Hæc dum præ-
parat, vi morbi superatus, vitâ
decessit. De ejus excessu varii
varie scripserunt, multaque eti-
am pugnancia prodiderunt. Vi-
xit annos duos supra triginta, &
menses octo: quibus octo men-
sibus, annisque duodecim regna-
vit. Laudatur mirifice ab hoc
scriptore Alexander, ob singula-
rem virtutum ferè omnium præ-
stantiam, in quo septimus des-
init liber, quem *Indica* excipit
hystoria, libro singulari.

ΤΟΥ Δ'ΥΤΟΥ ΤΑ'

ΜΕΤΑ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ,
'ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ Ι.

EJUSDEM ARRIANI

DE REBUS POST ALEXAN-
DRUM GESTIS LIBRI X.

ΣΤΗΝ ΕΓΡΑΦΗ δὲ αὐτῆς καὶ τὰ 15
μετὰ Ἀλέξανδρον ἐν λόγῳ
δεκάεντος διαλαμβάνει τὴν τε εἰ-
σὶν τῆς κρατίας, καὶ τὴν ἀνάγκην
Ἀρριδαίου, ὃς ἐκ Φιλίνης τῆς Θεσ-
σαλῆς Φιλίππῳ τῷ Ἀλεξάνδρου
πατρὶ ἐγγεγένητο ἐφ' ᾧ καὶ Ἀ-
λέξανδρον, ὅς ἐμελλεν ἐξ Ἀλεξ-
άνδρου τίκτειν Ρωξάνη, συμβασι-
λέσκει αὐτῷ. ὃ γέγονεν, εἰς Φῶς
ἐχθέρους τοῦ παιδός. τὸν Ἀρρι- 25
δαίου γὰρ ἀπεικόντες, μετασώμα-
σε Φιλίππῳ. διεφέρετο δὲ ἐς ἄλ-
μους τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἱππικόν.
ὃ μὲν γίγνεται τῶν ἱππέων καὶ τῶν
ἡγεμόνων Περδίκκας ὁ Ὀράντου, 30

SCRIPSIT idem *Res post A-*
Alexandrum gestas libris decem,
quibus militarem exercitus se-
ditionem complectitur, electio-
nemque eâ conditione factam
Arridæi (quem Philippo patri
Alexandri peperit Philine mu-
lier Theffala) ut & Alexander
[infans] quem Roxana Alexan-
dro paritura erat, simul regnaret.
quod etiam evenit, edito in lu-
cem infante. Igitur Arridæum
regem renunciantes, Philippum
cognominarunt. Tumultuati ve-
rò sunt, & invicem dissenferunt
pedites, equitesque. In quibus
& equitum, & ducum princi-
pales erant, Perdicas Oronti f.
& Leonnatus Anthæi & Ptole-
mæus

mæus Lagi f. post hos Lysimachus Agathoclis f. & Aristonius Pifæi f. & Pithon Crateux f. & Seleucus Antiochi f. & Eumenes Cardianus, qui quidem equitum ductores fuere: pedum verò Meleager. Missæ dehinc varîæ utrinque legationes: tandemque convenit inter pedites, qui jam antea regem nominarant, & equitum duces, ut Antipater in Europâ belli imperator esset, Craterus regni Arridæi præfectus, Perdikkas verò legionis, quam Hephæstion duxerat, Chiliarchus (quod quidem regni totius erat procuratorum illi, tutelamque committere) Meleager denique Perdikkæ vicarium præfectum ageret. Cum itaque postea exercitum lustrare Perdikkas simularet, seditionis auctores præcipuos 20 comprehendit, comprehensosque, tanquam jubente Arridæo, ipsoque inspectante, occidit. quo ex factò terror reliquos pervasit. Post paulo & Meleagrum interfecit. Hinc suspectus omnibus 25 Perdikkas, cæteros quoque ipse suspectos habere cœpit: quos tamen ad præfecturas nihilo fecius, tanquam Arridæo jubente, provehere statuit. Et verò Ptolemæus Lagi f. Ægypto & Afri- 30 cæ, omnique illi Arabiæ parti quæ Ægypto adjacet, imperare jussus est. Cleomenes autem, qui ab Alexandro Satrapa ibi consti-

καὶ Λεονάτος, ὁ ἄντονος, καὶ Πτο-
λεμαῖος ὁ δάγρου. τῶν δὲ μετ' ἐ-
κείνους, Λυσίμαχος τε ὁ Ἀγαθο-
κλέους, καὶ Ἀριστῶνους ὁ Πεισθαίου,
καὶ Πίθων ὁ τοῦ Κρατέα, καὶ Σέ-
λευκος ὁ Ἀντιόχου, καὶ Ἐυμένης
ὁ Καρδιανός· οὗτοι μὲν οὖν ἡγεμέ-
νες τῶν ἰππέων. [καὶ] Μελέαγρος
δὲ τῶν πεζῶν. εἴτα διαπρεβεύον-
το πρὸς ἀλλήλους πολλάκις. καὶ
τέλος συμβαίνουσιν ὅτι τὸν βα-
σιλέα ἀνεπόντες πεζοὶ, καὶ οἱ τῶν
ἰππέων ἡγεμόνες· ἐφ' ᾧ Ἀντίπα-
τρον μὲν κρατηγὸν εἶναι τῶν κατὰ
15 τὴν Ἑυρώπην, Κρατερόν δὲ πρὸς ἑ-
τὴν τῆς Ἀρριδαίου βασιλείας,
Περδίκκην δὲ χιλιάρχον χιλιάρ-
χίας, ἣς ἦρχεν Ἡφαισίω· τὸ δὲ
ἦν ἐπιτροπὴ τῆς ὅλης βασιλείας·
20 Μελέαγρον δὲ ὑπαρχὸν Περδίκκου.
Περδίκκας δὲ τὸν κρατὸν καθίρειαι
σκηψάμενος, τοὺς ἐπιφανεστάτους
τῆς γενομένης συνέλαβε σάτους.
καὶ συλλαβὴν ὡς ἐκ προτάξεως
25 Ἀρριδαίου· αὐτοῦ παρόντος, ἀνεί-
λε, δέος ἐμποιήσας τῇ λοιπῇ πλὴ-
θει. ἀναιρεῖ δὲ οὐ πολλὰ ὕστερον καὶ
Μελέαγρον. ἐξ ὧν Περδίκκας ὑπ-
ερχόμενος ἐς πάντας ἦν, καὶ αὐτὸς
30 οὐκ ᾔπτευσεν. ὅμως ἐς σατραπείας
ἀνεπέμψεν, οὓς ὑπάπτευσεν, ὡς Ἀρρι-
δαίου κελεύοντος, ἔργων καὶ διὰ Πτο-
λεμαῖος μὲν ὁ δάγρου, Λιγύπτου

5. Πίθων] M. M. Πίθων, H. St. 2. Πίθων.

ibid. Κρατέα] Κρατεῖα.

12. ἀνεπόντες] ἀπόντες.

19. ὅλης] ἑσπερίας.

22. σκηψάμενος] σκεψάμενος.

καὶ λιβνὴς, καὶ ὅσα τῆς Ἀρράβου γῆς
ἦσαν Αἰγύπτου, ἄρχην ἐπετέλεθον.
Εὐφρόνης δὲ, ὃ ἐξ Ἀλεξάνδρου τῆς
αἰματίας ταύτης ἄρχην τεταγμέ-
νης, Πτολεμαίου ὑπαρχος εἶναι. τῆς δὲ 5
ἐν αὐτῇ Συρίας, Λαομεδόν, Φιλώτας
ἔκ Κιλικίας, καὶ Πείθων Μηδείας· Εὐ-
μενὸς δὲ ὁ Καρδανὸς Καππαδοκίας,
καὶ Πασφλαγονίας, καὶ ὅσα τοῦ Πόν-
του τοῦ Ἐυξεινοῦ σύνορα ἔσται ἐπὶ πόν- 10
του Τραπεζοῦντα Σινωπὴν ἄποιον·
Παμφύλων δὲ, καὶ Λυκίων, καὶ Φρυ-
γίας τῆς μεγάλης Ἀντίγονος. Κα-
λὸν καὶ Κάτωδρος. Λυδῶν δὲ Μέναν-
δρος. τῆς δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντου Φρυ- 15
γίας Λεωνάτος, ὃ ἐξ Ἀλεξάνδρου
μὲν Κέλης ὄνομα, κατέχει, ἔπειτα
Δήμαρχος ἐπετέτραπτο. τὰ μὲν οὖν
κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅδε ἐνεμήθη.

Τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἑυρώπην, Θράκης 20
μὲν καὶ Χερσονήσου, καὶ ὅσα Θρακι-
στῶρα ἔσται, ἔς τε ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐ-
κτὶ Σαλαμυνδῶν τοῦ Ἐυξεινοῦ Πόντου
καθίσταντα, Λυσιμάχῳ ἡ ἀρχὴ ἐπετέ-
τραπτο· τὰ δὲ ἐπέκεινα τῆς Θράκης, 25
ἔς τε ἐπὶ Ἰλλυρίους καὶ Τριβάλλους καὶ
Ἀγριάνους, καὶ αὐτὴ Μακεδονία καὶ
Ἑπείρος ἔς τε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Κεραινία
ἀπὸ Κούσας, καὶ οἱ Ἕλληνες σύμπαντες,
ἑκατέρω καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐνεμήθη. καὶ 30
ἡ μὲν πέμψις οὕτως. πολλὰ δὲ καὶ ἄ-

tutus fuerat, Ptolemæi vica-
rius præfectus sit. Syriæ dein-
de quæ huic satrapia subja-
cet, Laomedon impositus.
Philotas Ciliciæ præfectus
est, ut Pithon Mediæ. Eume-
nes verò Cardianus Cappado-
ciam & Paphlagoniam, quæ-
que Ponto adjacent Euxino
suscepit, adusque Trapezun-
tem Sinopensum coloniam.
Pamphylis, & Lyciis, magnæ-
que Phrygiæ Antigonus da-
tus. Cares Cassandro obvene-
runt; Lydi Menandro: ut Le-
onnato illa Phrygia, quæ per-
tinet ad Hellespontum, quam
ab ipso Alexandro Calas qui-
dam nomine obtinebat, et si
deinde Demarcho commissæ
fuerit. Ita tunc Asia est distri-
buita.

Per Europam verò, Thra-
ciæ quidem & Cherronefo,
gentibusque Thraciæ finiti-
mis, usque ad mare quod
Salmydessum Ponti Euxini
urbem attingit, Lysimachus
præfectus datus. At quæ ultra
Thraciam usque ad Illyrios,
Triballos, & Agrianos per-
tinent; ipsæque adeo Mace-
donia, & Epirus ad Cerau-
nios usque montes pertin-
gens, cum Græciâ universâ,
Cratæro & Antipatro obve-
nerunt.

10. σύνορα ἔσται ἐπὶ πόντον Τραπεζοῦντα] H. St. 2. σύνορα ἔσται ἐπὶ πόντον ἑλλὰ-
δα Τραπεζοῦντα.

11. ἔσται] ἴσ. ἔς τε.

16. ἔ.] αἰ. ἔν.

22. ἔς τε] αἰ. ἔσται etiam hoc loco, illud A. S. & C. B. 2.

24. ἐπετέτραπτο] ἐπετέτραπεν.

25. ἔς.] ἔ.

29. σύμπαντες] ἅπαντες.

nerunt. Ita hæc divisio facta: nam plurima loca, ut ab Alexandro relicta erant, indigenis parentia præfectis, indivisa permanferunt. Interea & Roxana prægnans parit filium, quem mox regem militaris turba renunciavit: & seditionibus ab Alexandri excessu omnia replebantur. Etenim Antipater cum Atheniensibus, cæterâque Græciâ, quam Leosthenes Imperator defendebat, bellum gessit: primumque victus, & in angustias adductus, superior tandem evasit, amisso tamen Leonnato, qui suppetias Antipatro attulerat. Lyfimachus quoque cum Seutha Thrace nimis audacter confligit pro imperio. Cum paucis enim pugnans, etsi strenue se gereret, tamen confectus est. Perdiccas item cum Ariarathæ Cappadociæ præfecto conferuit, quod Eumeni ibi imperare iussu non cessisset. uno itaque hic & altero prælio superior, captum illum suspendit, Eumenemque in regnum restituit. Craterus verò Antipatro portans adversus Græciam auxiliares copias, victoriæ illius auctor, quâ victi Græci, exstitit. Quamobrem utrique dicto audientes, imperata deinceps absque tergiversatione fecerunt. Et hæc quidem libris quinque complectitur.

Sextus refert Demosthenem & Hyperidem Athenienses fugisse. Aristonicum item Marathonium, & Himeræum Demetrii

διανεμήματα ἔμεινεν ὑπὸ τῶν ἐγγυερῶν ἀρχόντων, ὡς ἐτάχθησαν ὑπὰ Ἀλεξάνδρου ἐχόμενα. ἐν ταύτῃ Ῥωξάνῃ κύει, καὶ τίκτει· καὶ εἰς βασιλεῖα τὸ τεχθέν ἀνείπει τὸ πλῆθος· εἰσελευσάμενος δὲ, μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, πάντα ἐπληροῦτο. καὶ πολεμεῖ Ἀντίπατρος πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, Λεωσθένους αὐτοῖς στρατηγούντος. καὶ τὰ πρῶτα ἡττῶμενος, καὶ εἰς ἀπορίαν συγκλειόμενος, ὕψερρον ἐκράτει. ἀλλὰ πίπτει καὶ Λεοννάτος ἐπιβοηθῶν δοκῶν Ἀντιπάτρῳ, καὶ Λυσίμαχος δὲ Σεύθῃ τῷ Θρακί πολέμῳ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς παραβόλως, σὺν ὀλίγοις γὰρ, καὶ εὐδοκίμῳ, ὅμοις ἀντρείθη. πολεμεῖ δὲ καὶ Περδίκκας Ἀριαράθῃ τῷ Καππαδοκίᾳ, ὅτι Εὐμενεῖ, ἄρχῃ ἐπιτετραμμένῳ, τῆς ἀρχῆς οὐκ ἐξίστατο· καὶ δυσὶ νικήσας μάχαις καὶ συλλαβὼν, ἐκρέμασεν, Εὐμενεῖ τὴν ἀρχὴν ἀποκαταστήσας. Κρατερὸς δὲ συμμαχῶν Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων αἰτίος τῆς νίκης, ἧς ἐνίκησαν αὐτοὺς, γέγονεν. ἐξ οὗ καὶ ἅπαντα, ἅπερ ἂν αὐτοῖς Κρατερὸς ἐπέταττε καὶ Ἀντίπατρος ἀποφασίσας ἐπράττετο. καὶ ταῦτα μέχρι τοῦ πέμπτου βιβλίου.

Ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ διαλαμβάνει, ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ ἀμφὶ Δημόσθενην καὶ Τπερίδην, ἔφυγον. Ἀρι-

12. συγκλειόμενος] al. κλειόμενος.

34. ὅπως ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ ἀμφὶ] H. St. 2. ὅπως ἐξ Ἀθηνῶν οἱ ἀμφὶ. A. S. ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀμφὶ.

Ἀρσίνους τε ὁ Μακεδόνιος, καὶ ἱ-
 ραῖος ὁ Δημοτρίου ὁ Φαληρέως ἀ-
 δελφός, τὰ μὲν πρῶτα εἰς Αἴγυι-
 ος ἐπεὶ δὲ διαγύοντων, θάνατον αὐ-
 τῷ κατέγνω τὸ Ἀθηναίων πλῆθος, 5
 ἐκείνους Δημιάδου καὶ Ἀντίπατρος
 ἐξέργον ἤγαγε τὸ ψήφισμα. καὶ ὡς
 Ἀρχίας ὁ Θάμιος εἰς τὸν θάνατον αὐ-
 τοῦ ὑποურήσας, ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ
 καὶ ἀτιμίᾳ κατατρίψας, ἐτελεύτη- 10
 σεν τὸν βίον. καὶ ὡς Δημιάδης, οὐ
 πολλὰ ὕστερον εἰς Μακεδονίαν ἐχθελς,
 ἐπὶ Κασιάνδρου ἐσφάγη, τοῦ παιδὸς
 τῆς πόλεως προεπὸς Φαγέντος. αἰ-
 τίῳ δὲ ἐκήρυγε Κασιάνδρος, ὅτι τὸν 15
 αὐτοῦ πατέρα ἐξυβρίσκειν, ἐν οἷς ἔ-
 γραψε Περδίκκῃ, Σάζειν τοὺς Ἑλ-
 λήνας ἀπὸ σκεπτοῦ καὶ παλαιῶ ἡ-
 μάρας ἡττημένους οὕτω τὸν Ἀντί-
 πατρον ἐπυχεύειν. Διωναρχὸς δὲ 20
 Ἰ. Κερσίπας, ὁ κατήγορος ἦν. ἀλλ' ὅ-
 γε Δημιάδης τῆς αὐτοῦ δωροδοκίας
 καὶ προδοσίας, καὶ ἐς πάντα ἀπι-
 ρίας, τὴν ἀξίαν ἀπέτισε δίκην.

Διαλαμβάνουσι δὲ καὶ ὡς Θίβρων 25
 Λακεδαιμόνιος Ἀρκαλον (τὸν τοῦ
 Ἀλεξάνδρου χρήματα, ζῶντος ἐ-
 κείνου, ἀρπάσσοντα, καὶ φυγόντα
 πρὸς τὰς Ἀθήνας) τοῦτον ἐκείνος ἀ-
 νασταίνων, καὶ ὅσα ἀπελίσπετο λα- 30
 βῶν χρήματα, πρῶτα μὲν ἐπὶ Κυ-
 δωνίῳ τῇ ἐπὶ Κρήτης ἐσάλη· ἔπειτα
 δὲ ὡς Κυρήνην διέβαλε μετὰ στρα-

Phalerei fratrem, Æginamque
 primum venisse, ubi dum ver-
 farentur, orante Demade, capi-
 tis sententiâ ab Atheniensibus
 damnatos, quod decretum An-
 tipater perficiendum curarit.
 Deinde ut Archias Thurius, qui
 eorum necem perpetrarat, ad
 extremam redactus inopiam at-
 que infamiam, vitâ decesserit :
 utque Demades non ita multo
 post in Macedoniam delatus, a
 Casandro interfectus sit, ejus
 primum filio in sinu & oculis
 parentis jugulato. Causam ve-
 rò cædis Casandrum allegare,
 quod parentem suum Demades
 olim injuriâ affecisset, cum Per-
 diccæ scripsit, ut Græcos è pu-
 trido ac vetere filo pendentes
 fervare vellet ; Antipatrum ni-
 mirum his verbis irridendo. Di-
 narchum Corinthium horum
 indicium fecisse, atque ita De-
 madem aliquando avaritiæ ac
 prodicionis, & in re quaque per-
 fidia, meritas dedisse pœnas.

Refert etiam hæc. Thibro La-
 cedæmonius Harpalum. (qui
 superstitite etiamnum Alexan-
 dro opes ejus furatus, Athenas
 se receperat) interemit, & su-
 blato quidquid illi pecuniarum
 reliquum erat, primum quidem
 in Cydoniam Cretæ urbem ve-
 nit : sed deinde in Cyrenem
 cum exercitu sex millium tra-
 je-

1. Ἀρσίνους] H. St. 2. Ἀρσίνουσιος.

15. ἐκείνους] ἐκείνην.

30. ἀπελίσπετο] ὁτολίσπετο.

31. Κυδωνίῳ τῇ ἐπὶ] H. St. 2. Κυδωνίῳ τῆς ἐς (vel ἐπὶ.)

32. τὴν ἐπὶ Κρήτης] τῆς ἐς Κρήτην.

jecit, accersitus ab Cyrenensium Barcensiumque exsili-
bus. Apud quos dum variis
pugnis, variisque insidiis, in
terdum vincit, interdum vin-
citur, in fugâ tandem ab Afris
quibusdam bigas agentibus
comprehensus, ad Epicydem
Olynthium Teuchairam addu-
citur. Huic enim urbem illam
curandam commiserat Ophel-
las, vir Macedo, qui à Ptole-
mæo Lagi f. Cyrenæis auxilio
missus fuerat. Teuchairitæ er-
go, Ophella illis permittente,
Thibronem flagellis cæsum, in
Cyrenensium portum de cru-
ce suspendendum mittunt. At
cum Cyrenæi nihilominus in
rebellionē perstarent, ipse de-
nique Ptolemæus accessit, re-
busque omnibus tranquillatis,
retro domum adnavigavit.

Perdiccas insuper Antigo-
num insidiosè in jus vocabat;
verum ille, ut peti se insidiis co-
gnovit, parere recusavit: atque
hinc ortæ invicem inimicitia.
Hoc item tempore è Macedo-
niâ Iöllas & Archias ad Perdic-
cam venerunt, adducta in uxo-
rem illi Nicæâ Antipatri filiâ.
Quin & Olympias, Magni A-
lexandri mater, mittit ad eun-
dem, despondetque Cleopa-
tram filiam. Ibi Eumenes Car-
dianus Cleopatram ducere sua-
debat: Alcetæ verò fratris con-
siliū ad Nicææ magis nup-

τιᾶς εἰς ἐξακτιχίλους συντελεύσῃ
ἐπ' ἡγῶν δὲ αὐτὸν τῶν ἐκ Κυρήνης καὶ
Βαρκείων οἱ Φυγιάδες. ἐν οἷς πολλὰ
μὲν μάχαις, πολλὰς δὲ ἐπιβουλάς
ἄλλοτε μὲν κρατῶν, ἐνίοτε δὲ ἡττά-
μενος, τέλος δὲ Φεύγων, ὑπὸ Λιβύα
τινῶν συνκηρίδας ἀγόντων συνελή-
φθῃ, καὶ παρ' Ἐπικύδην ἄγεται τὸ
Ὀλύνθιον εἰς Τεύχειρα, ᾧ τὴν πόλιν
ἰοῦκεῖν Ὀφέλλας ἐπετετράφει, ἀ-
νὴρ Μακεδὼν, ὃς ὑπὸ Πτολεμαίου το
Λάγου ἐπὶ βοηθείᾳ τῶν Κυρηναίων
ἐτύγχανε σαλῆς. οἱ δὲ Τευχειῶται
Ὀφέλλα τὴν ἐξουσίαν δόντος, ἡμί-
5 σταντό τε τὸν Θίβρωνα, καὶ εἰς τὸν τῆς
Κυραιναιῶν ἐπεμψαν κρεμασθῆναι
λημένα. ἔτι δὲ τῶν περὶ Κυρήνην σα-
σιαζόντων, Πτολεμαῖος ἐπελθὼν
καὶ πάντα κατασχέσμενος, ὑπὸ
20 ἀπέλευσε.

Περδίκκας δὲ Ἀντιγόνῳ ἐπιβου-
λεύων εἰς δικαστήριον ἐκάλει· ὃ δὲ εἰδὼς
ἐπιβουλεύεσθαι, οὔτε ὑπήκουσε, κα-
εἰς ἔλθον ἀλλήλους κατέσχεα. ἡ
25 τούτῳ δὲ παρὰ τὸν Περδίκκην ἐκ
Μακεδονίας ἦκον Ἰόλλας τε καὶ Ἀρ-
ρήας, ἄγοντες αὐτῷ τὴν Ἀντιπά-
τρου παῖδα Νικαίαν εἰς γυναῖκα. ἄλ-
λά γε καὶ Ὀλυμπιάς, ἡ Ἀλεξάν-
30 δρου μήτηρ, ἐπεμπε παρ' αὐτὸν κατ-
εγγυωμένη τὴν θυγατέρα Κλεοπά-
τραν· καὶ ὁ μὲν Ἑυμένης ὁ Καρδια-
νὸς συνεβούλευεν ἄγειν Κλεοπάτραν.
'Αλκετὴ δὲ τῆς ἀδελφῆς εἰς Νικαίαν
ἔτει-

10. ἐπετετράφει] α1. ἐπετετράπει.

14. Ὀφέλλας] Ὀφέλλης.

16. Κυραιναιῶν] Κυρηναίων.

18. ἐπελθὼν] ὑπελθὼν.

34. Ἀλκετὴ] Ἀλκίτη.

ἴστω ἡ συμβουλή καὶ νικᾷ τὸ Νί-
κω μᾶλλον ἀγαγείν. οὐ πολὺ δὲ
ἔστω καὶ τὸ περὶ Κυνάνης πάθος
παράσχη, ὃ Περδικκας τε καὶ ὁ Ἀ-
λέξανδρος Ἀλκετέας διεπράξαντο.

Ἡ δὲ Κυνάνη Φίλιππον μὲν εἶχε
πατέρα, ὃν καὶ Ἀλέξανδρος, ἐκ δὲ
μητρὸς Εὐρυδικῆς ἦν, γυνὴ δὲ Ἀ-
μύντω, ὃν ἔφθη Ἀλέξανδρος κτε-
νω, ὅτε ἐς τὴν Ἀσίαν διέβησαν. οὐ-
10 τως δὲ Περδικκου παῖς ἦν, ἀδελφὸς δὲ
Φιλίππου Περδικκας· ὃς εἶναι Ἀ-
μύντω τὸν ἀνημέμενον Ἀλέξανδρου
ἀδελφόν. ἦν δὲ ἡ Κυνάνη Ἀδέαν
τὴν αὐτῆς θυγατέρα, ἥτις ὕστερον
15 Εὐρυδικῇ μεταγαμένη, τῇ Ἀρρι-
δαῖν εἰς γυναῖκα, ἣν καὶ ὕστερον ἡγά-
γετο Περδικκα διαπραξαμένου, ἐφ'
ὃ πᾶσαι τὴν Μακεδόνων γένειν ἦτις
ἐπὶ τῇ Κυνάνῃ πάθει ἀναφύειν, ἐ-
20 πὶ μέγα κακὸν προσχρεῖ. Ἀντίγο-
νος δὲ ἐς Μακεδονίαν, παρὰ Ἀντί-
πατρον καὶ Κρατερόν ἔφυγε, καὶ τὴν
ἐς αὐτὸν ἐπιβουλὴν, ἣν Περδικκας ἐ-
βούλετο, δηγήσατό· καὶ ὃς κατὰ
25 πᾶσιν ἡ αὐτὴ αὐτῇ μελέτη σπου-
δαῖται. ἀνεδίδαξέ τι καὶ τὸ τῆς
Κυνάνης ἐκτραγώδητος πάθος. καὶ
ταῦτα διαθέμενος, εἰς πόλεμον αὐτῇ
ταύτους κατέστησε.

Καὶ Ἀρριδαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀλέξαν-
δρου σῶμα φυλάσσων, παρὰ γυνάμην
αὐτὸ Περδικκου λαβὼν, πρὸς Πτολε-

tias inclinabat, cujus item sen-
tentia pervicit. Post non diu
Cynanes cædes accidit, quam
Perdiccas ejusque frater Alce-
tas intulerunt.

Hæc Cynane eundem cum
Alexandro patrem Philipppum
habuit, sed matrem Eurydicen,
atque Amyntæ illius uxor fuit,
quem Alexander è medio sul-
tulit, cum in Asiam, expedi-
tione susceptâ, moveret. Idem
autem ille interemptus Amyn-
tas, Perdiccæ Philippi fratris
filius, Alexandri patruelis erat.
Nunc itaque Cynane filiam
suam Adean, quæ post Eurydi-
ces cognomen tulit, Arridaeo
uxorem adducebat, quam &
postea duxit, ipso transigente
Perdicca, quo per illas nuptias
Macedonum sedaretur seditio,
quæ ob sublatam Cynanem ac-
censa, abibat in deterius. Anti-
gonus interim in Macedoniam
ad Antipatrum, & Craterum
profugit, sibique à Cratero fru-
ctas infidias exponit, ac tati-
tundem eum in omnes studio-
se meditari affirmat. Similiter
& Cynanes infortunium tragi-
ce exaggerat. quibus ita expo-
sitis, ad bellum ipsos contra Per-
diccam gerendum inflammat.

Arridaeus quoque Alexandri
apud se corpus servans, repu-
guante Perdicca, ad Ptole-
mæum

5. Ἀλκετέας] Ἀλκίτας.

10. ὅτε] ὅποτε.

12. ὃς εἶναι Ἀμύνταν] hoc cur scribat, vide Suidam in διῳικῇ Cynanis.

13. διαπραξαμένου] διαπραξαμένου.

21. ἐπὶ μέγα κακὸν] H. δὲ. ἐπὶ μέγα κακὸν.

mæum Lagi f. accepto corpore proficiscitur, à Babylone per Damascum in Ægyptum iter habens. qui sæpenumero licet à Polemone Perdiccæ familiari impeditus, pervicit tamen, re ex animi sui sententiâ gesta.

Interea Eumenes Perdiccæ munera Sardeis ad Cleopatram attulit: decretumque jam esse Perdiccæ, Nicæâ repudiata, ejus in locum Cleopatram ducere. Quod ubi innotuit (Menander Lydiæ Satrapa Antigono significavit, & per eum Antipatro quoque & Cratero res publica) eo etiam vehementius illi ad Perdiccam bello persequendum incitati sunt. Antipater itaque & Craterus è Cherroneſo Helleſpontum trajiciunt, trajectus custodibus clam per legatos deceptis. Mittuntur & ab his ad Eumenem ac Neoptolemum, Perdiccæ obnoxios, legati: quibus Neoptolemus quidem assentitur, Eumenes verò minime.

Hinc Eumeni suspectus esse cœpit Neoptolemus, & bellum inter se gerunt. quo in bello viribus superante Eumene, fugit cum paucis Neoptolemus ad Antipatrum Craterumque, quibus & persuadet, ut sibi in bello adversus Eumenem facius Craterus daretur. Nec mora, prælio utrique cum Eu-

μαῖον παραγίνεται τὸν Λάγου, ἀπὸ Βαβυλῶνος διὰ Δαμασκοῦ ἐπ' Αἴγυπτον ἐλαίναν. δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ Πολέμωνος τοῦ προτοικισομένου 5 Περδίκκῃ καλυθεῖς, ἐνίκησεν ὅμως [εἰς] τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς ἔργον ἐξενεγκεῖν.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ἑυμενὴς παρὰ Περδίκκου δῶρα πρὸς Κλεοπάτραν 10 οἷς Σάρδεις ἐκόμισε. καὶ ὅτι ἐγνωσμένον εἶη Περδίκκῃ Νίκαιαν μὲν ἐκπέμπειν, αὐτ' ἐκεῖνης δὲ ταύτην ἀγεσθαι. οὐ μνησθέντος. Μένανδρος δὲ ὁ Λυδίας σατραπὴς ἐμήρυσεν Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν δημοσιωθέντος· ἐπὶ μᾶλλον αὐτοῖς τὰ πρὸς Περδίκκην ἐξεπεπολέμωτο. περαιούται δὲ Ἀντίπατρος καὶ Κρατερὸς ἀπὸ τῆς 20 Χερρόνητου τῶν Ἑλλήσποντον, τοῦ τὸν πόντον φυλάσσοντας [καὶ] διὰ πρεσβείας ὑπαγόμενοι. πρεσβεύονται δὲ καὶ πρὸς Ἑυμενὴ καὶ πρὸς Νεοπτόλεμον, τοὺς ὑπὸ Περδίκκην. 25 καὶ Νεοπτόλεμος μὲν πείθεται, Ἑυμενὴς δὲ οὐκ ἀνέχεται.

Ἐποπτεύεται Ἑυμενεί Νεοπτόλεμος, καὶ συγκρατεῖται πρὸς ἀλλήλους πόλεμος, καὶ νικᾷ κατα- 30 κράτος Ἑυμενὴς. Φεύγει δὲ Νεοπτόλεμος παρὰ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν σὺν ὀλίγοις. καὶ πείθει τοὺς, ἐπὶ συμμαχίαν κατὰ Ἑυμενὸς ἐλθεῖν αὐτῷ Κρατερὸν. καὶ πολεμοῦσιν,

6. [εἰς] τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς ἔργον ἐξενεγκεῖν] H. St. 2. εἰς τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἔργον ἐξενεγκεῖν.

16. δημοσιωθέντος] C. V. δημοσιευθέντος.

18. περαιούται δὲ] περαιούται δὲ.

παῖς ἡραφὺς Ἐυμένης καὶ πάντα
 παῖδας Ἐυμένης, ὡς τε λαβὼν τοὺς
 αὐτοὺς, Κρατερόν αὐτῷ πολεμῆν.
 ὡς καὶ τῇ περὶ αὐτῶν ἀλόντες Φή-
 ρη, ἡ προσηγορίῳ αὐτῶν ἡ καὶ 5
 ρώσας, ἀτολμώτεροι εἶεν. καὶ
 κρατῆρας τοῖς τεχνάσματι, κρατεῖ
 καὶ τῇ πολέμῳ· καὶ πίπτει μὲν
 Νεοπτόλεμος τῇ αὐτοῦ Ἐυμενοῦς
 τοῦ γραμματικῆς δεξιᾷ, ἀπὸν στρα- 10
 τωτικῆς, καὶ πολέμοις ἡρισευκῆς·
 Κρατῆρας δὲ ὑπὸ τινος Παφλαγῶ-
 νος, ἀφειδῶς πρὸς πάντα μαχό-
 μενος, καὶ χυρῶν, ὥς γινωσκῆναι.
 ἀλλ' ἔφη περὶ μὴ γινωσκῆναι, καὶ 15
 τε καὶ τὴν παυσίαν τῆς κεφαλῆς
 ἀφελῶν. ἡ μὲν τε περὶ στρατῶν οὐκ
 πρὸς Ἀντίπατρον ἐκ τοῦ πολέμου
 παρεγέμετο, ὃ καὶ πολὺ τῆς ἀθυ-
 μίας ἐπεκαύσισε.

Παραγίνεται ἀπὸ Δαμασκού
 Περδικκας ἐκ' Αἰγύπτου σὺν τοῖς
 βασιλεῦσι καὶ τῇ δυνάμει, Πτολε-
 μαίῳ πολεμῆσαι. κατηγορήσας δὲ
 Πτολεμαίου κἀκείνου ἐπὶ τὸ πλῆ- 25
 θος ἀπαλειφόμενον τὰς αἰτίας, καὶ
 δεξας μὴ δίκαια ἐπικαλεῖν, ὅμως,
 καὶ τοῦ πλῆθους οὐκ ἐκόντος, πο-
 λεμῆν. καὶ δις ἡγήσας, καὶ τραχὺς
 τῶς παρὰ Πτολεμαίου βελήσας, 30
 χυρῶς λίαν κατασῶς, καὶ τὰ ἄλ-
 λα τῇ στρατῷ ὑπερογνότερον ἢ κα-

mene configunt. Dedit verò o-
 peram omnem Eumenes, ut
 ignorarent sui Craterum adver-
 sus se belligerare: ne famâ ad-
 ducti, vel castris suis desertis,
 ad illum transirent, vel certè a-
 pud se manentes, audaciores
 minus essent. quicum illi dolus
 atque astus processisset, proelio
 quoque victor evasit. Ergo Ne-
 optolemus ipsius Eumenis scri-
 bæ manu cæsus cecidit, vir cæ-
 tera militaris, & bello strenuus:
 Craterus autem in obvium
 quemque intrepide pugnans,
 atque ita incedens ut cognosci
 potuerit, nihilo tamen secius à
 Paphlagonibus quibusdam in-
 cognitus occiditur, tametsi ille
 maximè causiam capite dejecis-
 set. Attamen pedestres copię
 salvæ ad Antipatrum è proelio
 redierunt; quæ res animum
 reddidit, metumque minuit.

Perdiccas Damasco profectus,
 adversus Ptolemæum Lagi f.
 dimicaturus in Ægyptum cum
 Regibus & copiis venit. Ptole-
 mæum itaque cum accusasset,
 atque ille objecta crimina cor-
 ram multitudine ita purgasset,
 ut injuste accusatus videretur,
 bellum tamen, repugnante licet
 militum vulgo, Perdiccas in-
 fert. Quo in bello jam iterum
 victus, iisque asperior factus
 qui ad Ptolemæum transire vel-
 lent, cætera etiam in castris su-
 per-

5. προσηγορίῳ] C. V. προσηγορίῳ.
 9. πίπτει] πέμπει.
 31. τοῖς] πρὸς τοὺς.
 ὡς δ. βελήσας] θέλοντας.

perbior, quam Imperatorem deceret, à suis ipse equitibus inter pugnandum occiditur. Ptolemæus verò, sublato Perdicca, ad reges, transmissio Nilo proficiscitur, donisque allatis, & variis quoque obsequiis tam eos quam cæteros Macedonum proceres, amanter complexus est. Immo & ipforum Perdiccæ amicorum vicem dolere se palam ostendit: & quibuscumque Macedonibus periculum aliquod imminere videretur, eosdem ille omni ope ac ratione metu liberare studuit. Quo factum est, ut jam tum, atque in posterum omnium ore laudaretur.

Habito dein conventu, Pithon & Arridæus copiis universis, Perdiccæ loco, præfetti renunciati in præfens sunt, & ex Eumenis atque Alcetæ sectatoribus ad quinquaginta damnati, idque maxime ob Craterum interfectum, cum Macedones inter se mutuis præliis diffiderent. Antigonus adhæc è Cypro evocatus, quin & Antipater, ad reges festinare jubentur. Nondum verò adventantibus illis, Eurydice Pythone & Arridæum nihil se inconsultâ volebat agere. Qui à primo quidem non repugnaverunt. post tamen, nihil illi commune cum Repub. esse responderunt: sibi, dum Antigonus & Antipater veniant, cu-

τὰ κρατηρὸν προσφερόμενος, ὑπὸ τοῦ οὐκ αἰσίου πλοῦτος τῶν ἰππέων ἀνακρίεται, μαρτυρούμενος καὶ αὐτὸς. Πτολεμαῖος δὲ κατὰ τὴν ἀνακρίσιν 5 Περδίκκου, πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἐπερωτήσιν τῶν Νείλων καὶ δόρυς φιλοφρονησάμενος, καὶ τῇ ἄλλῃ θρασύτητι οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τέλει Μακεδόνων· ὁ δὲ καὶ 10 τοῖς Περδίκκου φίλοις συναρμόστιος τε δῆλος ἐγένετο, καὶ ὅσας τι κινδύνου αἰτίων ἐκ Μακεδόνων ὑπελείπειτο, καὶ τούτους ἀπαλλάξαι τοῦ δέους, παντὶ τρόπῳ διεσπούδασεν. 15 ἔφ' ὅς παραινύματα τε, καὶ ἐς τὸ ἐπειτα εὐδοκίμῳ ἐγνώσκειτο.

Συνεδρίῳ δὲ κροτηθέντος, ἔρχονται μὲν τῆς πάσης δυνάμεως αὐτῶν Περδίκκου [καὶ] Πίθων καὶ Ἀρρίδου. 20 οὐδαῖος ἐν τῇ τῶς ἀνέβηθης αὐτῶν δὲ περὶ Εὐμενῆ τε καὶ Ἀλκετῆς, ἐς πεντήκοντα κατεργασθῆσαν μάλας ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ [τελευτῇ] τῶν Μακεδόνων πρὸς αὐτοὺς ἐκπολεμῶντων. μετεκαλεῖτο δὲ Ἀντίγονος 25 ἐκ Κύπρου, καὶ Ἀντίπατρος. δὲ, ἐπιταχῆναι πρὸς τοὺς βασιλεῖς. οὐκ ὡς δὲ καταλαβόντων, ἡ Εὐρυδίκη Πίθωνα καὶ Ἀρρίδαῖον μηδὲν ἔνευ αὐτῆς ἡξίον πράττειν. οἱ δὲ τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἀντεῖπον· ἔπειτα δὲ μηδὲν αὐτὴν ἐπικοινωνεῖν τοῖς δημοσίοις ἀντέλεγον πράγμασιν· αὐτοὺς γὰρ, ὥς Ἀντίγονος καὶ Ἀντίπα- 30

πα-

21. Ἀλκετῆς] Ἀλκίταν.

23. ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ (τελευτῇ) τῶν Μακεδόνων] ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ ἀνακρίσει τῶν Μακεδ.

παρὰ παραγόντων, μολύπτειν πε-
ρ πάντων. ὃν παραγχεσάτων, εἰς
Ἀντίπατρον ἡ δυναστεία περιέχεται.
καὶ ὁ κρατὶς αὐτοῦ τὰ παρὰ Ἀλεξ-
άνδρου ὑποσχεθέντα αὐτοῖς ἐπὶ τῇ 5
κρατίᾳ χρήματα. καὶ Ἀντίπατρος
παρωπία μὲν μηδὲν ἔχειν, ἀπο-
κρίνεται φράζων ἀκριβές. ἐξετάσας
δὲ τοὺς τε βασιλεῖς καὶ θεσαυροὺς, καὶ
τοὺς ὅσους ἀλλασθῆναι του κείμενοι ἄ- 10
σιν, τρεκαῦτα τὸν δυνατὸν τρόπον
μὲν ἐν αὐτοῖς ἐπιμέμπτους νομισθί-
σαι. ἐφ' ὃν οὐχ ἔδεος ἡ κρατία ἦκου-
σιν. Εὐρυδικὸς δὲ συλλαμβανούσης
ταῖς κατὰ Ἀντιπάτρου διαβολαῖς, 15
τῇ ἀπὸ τοῦ πλῆθους ἔρχεται, ἡσυχίαν γί-
νεται. καὶ δημοκρατὶ Εὐρυδικῇ κατ'
αὐτοῦ, τῷ γραμματικῷ Ἀσκλη-
πιάδου ὑπερετακμένου τῇ λόγῳ
καὶ Ἀτταλῆς δὲ καὶ μέγας μόλις 20
Ἀντίπατρος τῆς σφαγῆς Ἀντιγέ-
νου καὶ Σελεύκου, τῇ παρακλήσει
Ἀντιπάτρου, ἀντιδημηγοροῦσάντων
ἐν τῇ πλῆθει· οὐ καὶ αὐτοὶ διὰ ταῦτα
ἐγγὺς ἔγχεοντο τοῦ κινδύνου. μὲν 25
στὲς δὲ Ἀντίπατρος τοῦ θανάτου,
πρὸς τὸ αἰεὶν ὑπερχήσει κρατόπε-
δον. καὶ οἱ ἱππάρχαι (Ἀντιπάτρου
καλοῦντος) πρὸς αὐτὸν ἦκον. καὶ μό-
λις τῆς χάριτος περικυμένης, Ἀν- 30
τίπατρον πάλιν, ὡς καὶ πρόθεν, ἔρ-
χον ἔλαντο.

Καὶ ποιεῖται νέμεισιν καὶ αὐτὸς
τῆς Ἀσίας τὰ μὲν τῆς προτέρας νέ-

ra rem fore publicam. Illi igitur cum accessissent, Antipatro summa rei commissa: exercitusque ab Alexandro promissa militiæ præmia poscit. Antipa- ter, cum in præsentia nihil haberet, æquum postulare respondit: at mox, ut nec justam eorum indignationem incurere possit, quoad ejus fieri poterit exploraturum thesauros regios, quæque alibi recondita essent. quæ certe ipsius oratio jucunda parum fuit exercitui. Quare cum Eurydice quoque criminationes adversus Antipatrum foveret, plebe indignante, feditio cooritur. quo tempore & ipsa in eum concionatur, Asclepiodoro scriba sermonem ejus referente, & præter eam item Attalus: Plane ut vix cædi ereptus Antipater sit, patrocinated apud inconditam plebem Antigono & Seleuco, quorum advocacionem Antipater postularat. qui & ipsi propterea non parum de vitâ periclitati sunt. Morti ergo ereptus Antipater, ad suum se recepit exercitum, & equitum præfecti dein evocati convenerunt, vixque tandem seditioni fine dato, Antipatrum rursus, ut antea, summæ præesse rei jubent.

Ibi & ab ipso Asiæ facta divi-
sio est, quâ priorem illam par-
tim

6. κρατία] συκρατία.

7. ἔχειν] ἔχον.

13. ἐφ' ὃν] αἰ. ἐφ' ἧ.

tim ratam habuit, partim, ubi temporum necessitas exigeret, innovavit. Nam Ægyptum quidem & Libyam, vastamque ultra Africam, & quidquid præterea bello partem ad Occidentem solem jacet, Ptolemæi esse pronunciat. Laomedonti verò Mitylenæo Syriam assignat. Philoxenus Ciliciam, quam antea provinciam fortitus erat, retinuit. Jam inter superiores Satrapias, Mesopotamiam & Arbelem Amphimachos regis fratri attribuit: Seleucus verò Babyloniz præficitur. Antigeni, qui primus Perdiccam invaserat, & Macedonum Argyspidatum ductor erat, præfectura totius Susiane data. In Perside Peucestes confirmatur. Carmaniz Tlepolemus præponitur, ut Mediz usque ad Caspias portas Pithon. Philippus Parthis: Ariis verò & Drangenorum regioni, Stasander præfectus venit. Bactrianæ & Sogdianæ Stasanor Solienfis, Arachotarum verò Sibyrtius evenit. Oxyartes, Roxanes patri, Parapamisadæ dantur: Indorum autem ea ora, quæ Parapamisadis adjacet, Pithoni Agenoris f. tributa. De proximis deinde Satrapiis ea quæ ad Indum flumen est, & Patala urbs, quæ in illâ Indiâ est maxima, Poro regi cessit: at quæ ad Hydaspem

μήσταις επικυρῶν, τὰ δὲ τοῦ καιροῦ βιάζομένου, νικητέρων. Ἀλυπτοτον μὲν γὰρ καὶ Λιβύην καὶ τὴν ἐπέκεινα ταύτης τὴν πολλὴν, καὶ ὅ, τι περὶ πρὸς τοῦτοιας δόρειον ἐπικτήσεται πρὸς δυομένου ἡλίου, Πτολεμαίου εἶναι Ἀπομέδοντι δὲ τῷ Μιτυληναίῳ Συρίαν ἐπιτετράφθαι. Φιλόξενον δὲ ἐπὶ Κιλικίας ἔταξεν, ἦν καὶ πρῶτον ἰοῦσθην. τῶν δὲ ἄνω σατραπειῶν, τὴν μὲν μέσσην τῶν ποταμῶν γῆν, καὶ τὴν Ἀρβηλῆτιν, Ἀμφιμάχῳ τῷ τοῦ βασιλέως ἀδελφῷ ἐνέμμε· Σελεύκῳ δὲ τὴν Βαβυλωνίαν προσέθηκεν. Ἀντιγένης δὲ τῷ πρῶτῳ μὲν ἐπιτεμένῳ Περδίκκῃ, τῶν δὲ ἀργυρασπιδῶν Μακεδόνων ἡγουμένῳ, τῆς Σουσιανῆς συμπίσης ἄρχην· Πευκέτῃ δὲ ἑβερβαίου τὴν Περσίδα· Καρμανίαν δὲ Τηλεπόλεμον ἐνέμμε, καὶ Μήδικον Πέλοπον, ἕς τ' ἐπὶ πύλας Κασπίας. Φιλίππῳ δὲ τὴν Παρθυσίαν γῆν· Ἀρείῳ δὲ καὶ τῆς Δραγγηνῶν χώρας, Στασάνδρον καθίστη ἡγουμένα· τῆς δὲ Βακτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχώτων δὲ Σιβύρτιον καὶ Παραπαμισάδας Ὀξυάρτη τῷ Ροξάνης πατρὶ τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν σύνορα Παραπαμισάδων, Πάθων τῷ Ἀγνόροσ· τὰς δὲ ἐκχωμένας σατραπείας, τὴν μὲν περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καὶ Πάταλα τῶν ἐκτὶ Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην, Πόρον τῷ βασιλεὶ ἐπεχώρισεν· τὴν δὲ πα-

5. δόρειον] H. St. 2. δόριον.

6. Πτολεμαίον] al. Πτολεμαῖον.

16. Περδίκκα] Περδίκκα M. M.

23. ἐκτὶ] ἐκτὶν.

μὲν Ἰνδοῦ ποταμὸν, Ταξίλῃ,
 καὶ τούτῃ Ἰνδοῦ ἐστὶ μὴδὲ ῥάδιον με-
 τακινῆαι αὐτοὺς, ἐξ' Ἀλεξάνδρου
 τε ἐκτετραμμένους τὴν ἄρχὴν καὶ
 δυνάμειν ἰκανὴν ἔχοντας. τῶν δὲ ἀπὸ 5
 τοῦ Ταύρου ἄρους, ὡς ἐπὶ τὴν ἄρκτον
 φερόμεν, Καππαδόκας μὲν Νικάνο-
 ρι ἐπέτρεψεν· ἐπὶ δὲ Φρυγίας τῆς
 μεγάλης, καὶ ἐπὶ Λυκαοσί τε καὶ
 Παμφυλίας καὶ Λυκίας, ὡς καὶ 10
 πρόσθεν, Ἀντίγονον. Καρίαν δὲ Ἀ-
 σπιδῶρ ἐπέμπε, Λυδία δὲ Κλεΐτῃ ἐδό-
 θη, καὶ Ἀφρδάσῃ Φρυγία ἡ πρὸς
 Ἑλλάσποντον. τῇ δὲ κατακομιδῇ
 τῶν ἐν Σούσας χρημάτων Ἀντιγέ- 15
 νῃ ἐτάξε, καὶ τούτῃ τῶν κασιγαστέ-
 των Μακεδόνα τοὺς μέγας τρισχί-
 λους παρέδωκε· στήματο Φύλακας δὲ
 τοῦ βασιλέως, Αὐτολύκῳ τε τὸν Ἀ-
 γαθοκλέους παῖδα, καὶ Ἀμύνταν 20
 τὸν Ἀλεξάνδρου παῖδα, Πευκέσῳ δὲ
 ἀδελφῶν, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Πτο-
 λεμαίου, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Πολυ-
 σπέρχοντος, Κάσανδρον δὲ τὸν ἐκ-
 τεῦ παῖδα χιλίαρχον τῆς ἰπποκῆς 25
 δυνάμεως δὲ τῆς πρόσθεν ὑπὸ Περδίκ-
 κα τεταγμένης Ἀντίγονον ἡγεμόνα
 ἐπέθηκε. καὶ τούτῃ τοὺς βασιλέας
 φρουρῆν τε καὶ θεραπεύειν προστά-
 ξας, τὸν πόλεμον ἅμα τὸν πρὸς Εὐ- 30
 μετῇ διαπολεμῆσαι αὐτῇ αἰρουμένην
 ἐπέτρεπεν. Ἀντίπατρος δὲ αὐτὸς
 πολλὰ ὑπὸ πάντων, ἕνεκα πάντων
 ἐκαστοῦμένου, ἐπ' οἴκου ἀνερχόμενος
 ὡς καὶ ὁ λόγος.

flumen pertinet, Taxilæ item
 Indo, attribuitur. quando non
 facile esset ipsos dimovere, qui
 ab Alexandro ipso in imperio
 constituti, magnam fatis po-
 tentiam nacti essent. Adhæc qui
 à Tauro monte ad Boream ver-
 gebant, Cappadocas Nicano-
 ri attribuit: Magnam verò
 Phrygiam, Lycaoniam, Pam-
 phyliam, & Lyciam, ut antea,
 Antigonus retinuit. Cariam A-
 sander accepit. Lydia Clito da-
 ta, ut Arridæo ea, quæ ad Hel-
 lespontum jacet, Phrygia. Pe-
 cuniæ Sufis colligendæ Anti-
 genes præficitur; cui & è Ma-
 cedonibus, qui maximè tumultu-
 ati fuerant, ad tria millia tradi-
 ti. Corporis præterea Regis
 custodes ac stipatores nomina-
 navit, Autolycum Agathoclis
 f. & Amyntam Alexandri f.
 Peucestæ fratrem: Ptolemæum
 item Ptolemæi f. & Alexan-
 drum Polyperchontis f. Ca-
 sandrum verò suum filium, e-
 quitum chiliarchum; iisdem-
 que copiis, quibus antea Per-
 diccas præfuerat, Antigonum
 præfectum constituit, cui eti-
 am Regum curam custodiam-
 que mandans, bellum cum Eu-
 omene gerendum atque confi-
 ciendum volenti commisit. An-
 tipater ipse, valdè ab omnibus
 ob res benè gestas laudatus,
 domum revertit. Atque in his
 nonus clauditur liber.

De:

10. Παμφυλίαις] al. Παμφύλοις.

14. Ἑλλησποντον] C. V. & H. St. 2. Ἑλλήσποντον.

15. Σούσας] Σούσας.

Decimus porro narrat Eumenem, cognito quæ Perdiccæ accidissent, seque hostem à Macedonibus judicatum, quæ ad bellum essent necessaria, comparasse, & Alcetam Perdiccæ fratrem, fugâ salutem ob hæc ipsa quasi-isse. Attalum quoque, qui in civili ab Antipatro defectione nemini secundus fuerat, fugientem pariter cæteris sese exulibus miscuisse, exercitumque tandem confluxisse, peditum decem milium, equitum octingentorum; ac cum his Cnidum, Caurum & Rhodum invadere conantem, à Rhodiis fortiter, Demarato apud eos classis præfecto, repulsum fuisse. Refert etiam parum abfuisse, cum Sardeis peteret Antipater, quin ad manus cum eo Eumenes venerit. At Cleopatram Alexandri forem (ne fortè a-
pud Macedonum vulgus, quasi belli-ipsis causa foret, in crimen illa vocaretur) suasisse ac persuasisse Eumeni, Sardibus ut discederet. Antipatrum tamen eam nihilominus cum advenisset, ob amicitiam; societatemque cum Eumene atque Perdicca, non sine probris & conviciis increpuisse: Namque, supra quam ab eo flexu expectari poterat, sese defendisse, aliaque plurima vicissim objecisse, ac tandem pacatos eos discessisse.

Eumenem nec opinatò in vicinorum eorum agrum, qui ei

Ὁ δὲ δέκατος διαλαμβάνει, ὡς
Εὐμενὴς τὰ περὶ Περδίκκας μα-
θεὶν, ὅτι καὶ πολέμιος ἐψηφίσθη
Μακεδόσιν, ἐπὶ πόλεμον παρε-
5 σκευάζετο. καὶ ὡς Ἀλκίταρος Περ-
δίκκου ἀδελφὸς διὰ ταῦτα ἔφυ-
γε. καὶ Ἀττάλῃς δὲ τῆς κατὰ Ἀν-
τιπάτρου εἰς τῆς αὐτοῦ φέρων
τὰ δεύτερα, καὶ αὐτὸς Φυγίῳ συν-
10 ούμαζε καὶ τοῖς ἄλλοις Φυγίῳ.
καὶ συνήρθη Ἀττάλῃς κρατὶς, πε-
ζοὶ μὲν μύριοι, ἵπποι δὲ ὀκτακῶ-
σιοι. καὶ ὡς Ἀττάλῃς, καὶ οἱ σὺν
αὐτῇ, ἐπιδέσθαι Κνίδου καὶ Κάρου
5 καὶ Ῥοδίου ἐπαυχεράσαντες, ὅπῃ
Ῥόδον κρατερῶς ἀπεκρούσθησαν,
Δημητρίου ναυαρχοῦντος αὐτοῖς.
διαλαμβάνει δὲ καὶ ὡς Εὐμενὴς,
Ἀντιπάτρου ὃς Σαρδεῖς ἵκντο, εἰς
20 οὐχέῃμας ἐλθεῖν ἐγγυὲς ἦν. Κλεοπά-
τρα δὲ ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδελφὴ,
ἵνα μὴ ἐς τὸ τῶν Νικαεδόνων πλῆ-
θος διαβολὴ γένηται, ὡς αὐτὴ τὸν
πόλεμον αὐτοῖς ἐπάγουσα, πα-
25 ρανεῖ καὶ πείθει Εὐμενὴ ἀποχωρή-
σαι τῶν Σαρδεῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
ἤττον ὁ Ἀντίπατρος παραγενέ-
μενος αὐτὴν ἀντιδίδε τῆς εἰς Εὐμε-
νὴ καὶ Περδίκκας Φιλίας. ἡ δὲ πρὸς
30 τε ταῦτα κρείσσον ἢ κατὰ γυναι-
κα ἀπελογεῖτο, καὶ πολλὰ ἄλλα
ἀντενέκαλει. τέλος δὲ, εἰρηνικῶς
ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν.

Ὅτι Εὐμενὴς ἐπελθὼν ἀπὸρρο-
κήτως

11. κρατὶς] al: κρατηγός.

12. μύριοι] μυρίοι, H. St. A. S.

16. κρατερῶς] καρτερῶς, H. St. 2.

29. ἀντιδίδε] ἀπανετίξε.

αἶψα τοῖς οὐχ ὕπ' αὐτὸν προχρή-
μας, καὶ λείπον πολλὰ καὶ χρήμα-
τα συλλαβὴν, τὸν οὐκ εἰς κρατὶν
ἐπετελοῦνται διακροβέυεται δὲ καὶ
πρὸς Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ 5
ἐς ταῦτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
ἐξ αὐτῶν τὰς δυνάμεις ἀναγαγεῖν
ἔχουσιν, καὶ οὕτως τοῖς κοινῶς ἐχθροῖς
μέγιστοι. οἱ δὲ, ἄλλαν ἄλλα βου-
λευσάμενοι, τέλος οὐ πεύκονται. ὅτι
Ἀντίπατρος Εὐμενίῃ μὲν πολεμεῖ 10
τῆς οὐκ ἐξάγει, κατὰ δὲ Ἀττάλου
καὶ Ἀλεξάνδρου πύμπει πολεμίσαντα
Ἀσάνδρῳ. καὶ ἀγχιμῆλου τῆς μέ-
γας γενομένης, ἡττᾶται Ἀσαν-
δρος.

Ὅτι διαφέρει Κασάνδρος πρὸς
Ἀντίγονον, καὶ πύμπει Κασάνδρος
τῆς κατὰ Ἀντίγονου ἀταξίας, Ἀν-
τιπάτρου τοῦ πατρὸς διακυλίσαν-
τες. ἡμῶς οὖν ὁ Κασάνδρος περὶ Φρυ- 20
γίαν συμβαλὼν τῷ πατρὶ, ἀναπεί-
θε μῆτε πύμπει τὸν βασιλεῦσαν ἀπο-
χρεῖν καὶ Ἀντίγονον δι' ὑπονοίας
ἔχειν. ὁ δὲ τῇ τε μετριοφροσύνῃ καὶ
τῇ ἄλλῃ ἡρακλείᾳ, καὶ ἀρετῇ, τὸν 25
δοκτοῦν τρόπον διέλυε τὴν ὑπόνοιαν.
καὶ Ἀντίπατρος ἐπικλαυθεῖς, τῆς τε
ἐνδιαβίτης αὐτῷ ἐς τὴν Ἀσίαν δυ-
νάμει, πεζοὺς μὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ
Μακεδόνας, οὐκ ἄνευ χιλῶν καὶ 30
πυλαγοσίων, καὶ ἱππέας τῶν ἐτε-
ρωσίων, ἐλέφαντας δὲ τῶν πάντων
τοῖς ἡμέτεροις, ὁ δὲ μὲν διαπολεμή-

non parerent, irrumpentem
cum prædam magnam egisse,
tūm pecuniæ magnam vim di-
ripuisse, quibus ille suum exer-
citurum magnoperè ditavit. Nun-
cios insuper ad Alcetam ejus-
que socios misisse, qui copias
omnes in unum adducere, at-
que ita junctis viribus commu-
nem hostem oppugnare roga-
rent. Illos verò aliis aliud sua-
dentibus, tandem minimè esse
assensos. Antipatrum addit cum
Eumene pugnare adhuc non
ausum, misisse tamen Asan-
dram, qui cum Attalo, atque
Alceta dimicaret.

Certatum esse hîc æquo pro-
pæmodum Marte: sic tamen, ut
inferior Asander discesserit. Ca-
sander adhuc ab Antigono
dissensisse, verum animi per-
turbationem, Antipatro patre
inhibente deposuisse. Apud
Phrygiam deinde Casander
cum parente congressum, ne à
regibus longius discederet, sed
Antigonum suspectum habe-
ret, hortatum esse. Illum verò
cum temperatâ suâ prudentiâ,
tum variis obsequiis, atque vir-
tutibus suspicionem pro viri-
bus sustulisse. Mitigatum ita-
que Antipatrum, de illis copiis,
quas in Asiam secum transve-
xerat, peditum illi [Antigono]
Macedonici generis octo mil-
lia & quingentos tradidisse, e-
qui-

1. ἀποδοκίμας τοῖς οὐχ ὕπ' αὐτὸν] H. St. 2. ἀποδοκίμας τοῖς οὐχ ὕπ' αὐτῷ.
9. βουλευσάμενοι] al. συμβουλευσάμενοι δὲ βουλομένους.
13. Ἀσάνδρῳ] Ἀσάνδρῳ.
14. γενομένης] γεγενημένης.

quorum verò externorum parem numerum: elephantorum quoque dimidiam partem, id est, septuaginta; quo facilius bellum cum Eumene conficeret. Ita Antigoni bellum hoc administrare exorsum esse: Antipatrum verò, acceptis regibus, cæterisque copiis, tanquam in Macedoniam trajecturum abivisse. Addit iterum ibi tumultuantes milites pecuniam postulasse, Antipatrumque promississe, ubi Abydum pervenisset, illam sese curaturum, præbiturumque fortasse donativum universon: Sin verò minus, majorem certè partem accepturos. Hac ergo spe lactatos, absque seditione deinceps Abydum usque perduxisset; unde ipse noctu (deceptis astu militibus) unà cum regibus Hellepontum, ad Lyfimachum trajecerit: post tridie ergo ejus diei, etiam ipsos transiisse, de pecuniâ poscendâ in præsens quiescentes. Atque hoc libri decimi extremum est.

Est sanè scriptor hic nemini eorum qui historiam optimè contexuerunt postponendus. Nam & narrationum brevitate præstat, & importunis digressionibus, aut crebrâ parentheli, continentem historiæ tenorem minimè lædit. Decoris insuper observans, non vâ orationis compositione magis quàm vocabulis usque edest planè ut alio nullo modo neque clarior, neque dilucidior fieri nar-

σειεν τὸν πρὸς Εὐμενὴ πόλεμον. καὶ Ἀντίγονος μὲν τοῦ πολέμου ἤρπτετο Ἀντίπατρος δὲ ἀναλαβὼν τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν, ἥει ὡς περαιωσόμενος τὴν Μακεδονίαν. καὶ πασιάζει πάλιν ὁ στρατὸς αὐτῶν τὰ χρήματα. Ἀντίπατρος δὲ, ἐπειδὴν ἔλθῃ εἰς Ἀβυδὸν, ὁμολόγει πορεύειν αὐτὰ· καὶ δώσειν τυχὸν μὲν πάντα, ὅσην ἢ δωρεὰ, εἰ δὲ μὴ, τὴν τε πλείστην. καὶ ταύταις αὐτοῦ ταῖς ἐλπίσιν ἀναρτήσας, ἀσασιάσας τὸ λοιπὸν καταλαμβάνει τὴν Ἀβυδὸν. ἐκὴν δὲ τούτους τέχνη παρακρουσάμενος, νυκτὸς ἅμα τοῖς βασιλεῦσι, περαινοῦται τὸν Ἑλλήσποντον, παρὰ Λυσίμαχον. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ καὶ αὐτοὶ ἐπείρωσάν τ' ὡσαν, ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν χρημάτων παραντίκα ἡσυχάσαντες. ἐν οἷς καὶ τοῦ δεκάτου λόγου τὸ τέλος.

Ἐς μὲν οὖν ἀνὴρ οὐδεὶς τῶν ἄλλων συνταξαμένων ἱστορίας δεύτερος. ἀπαγγεῖλαι τε γὰρ καὶ μετὰ συντομίας κράτιστος, καὶ παρεκτροπαῖς ἀκαίροις, οὐδὲ παρεμβήκαις τὸ συνεχές τῆς ἱστορίας οὐδαμῶς λυμαινόμενος. καινὰ περ τῆς δὲ συνθέσεως λόγου μᾶλλον ἢ λείπει, καὶ οὕτως, ὥς τε μὴ ἐν ἄλλῳς μήτε σαφέστερον, μήτε ἐναργέστερον τὸ

5. ὡς περαιωσόμενος] ὡς περ ἀπώσσεσθαι.

6. τὴν Μακεδονίαν] H. St. 2. ἐπὶ Μακεδονίας.

9. ὁμολόγει] ὁμολόγησεν.

13. ἀσασιάσας] H. St. 2. & C. V. ἀσασιάσας.

ἡ ἀρχὴ, διελθόντων ἀνθρώπων δὲ
καὶ ἑσθλῶν, καὶ τῶν λέξεων ἁ-
παρρημένων προγύλων, καὶ τὸ
αὐτὸ ἔχει τῇ μεγέθει συνηκούμε-
να. καὶ ἡ παρὸντος τῶν λέξεων 5
ἂν εἰς τὸ πῶτον νεωτερίζεται,
ἀλλ' ἐγγιστέ τε καὶ εἰς τὸ ἐμφαν
τιμώτατον εἰς σχηματισμὸν ὄντων
λέξεων, ἀλλ' οὐχὶ ἐναλλαγὴν συν-
φαις ὁρίματος. διδ καὶ τὸ σαφές 10
συνφέλεται οἷον ἐν τούτῳ μόνον,
ἀλλ' ἐν τῇ διασκευῇ, καὶ τάξει,
καὶ καταστάσει μάλικα τοῦ διη-
γήματος ὅπερ ἐστὶ καὶ τῆς σαφη-
νείας τὸ ἔντεχρον. ἡ γὰρ τοι χρη- 15
σις, ἡ κατὰ τὰς ἐκείνης τῶν περιό-
δων, καὶ τοῖς ἰδιώταις πρόσθεν μά-
λις, καὶ εἰς ὑπτιόγητα καὶ τα-
πεινότητα λίαν καταβιβάζει τὸν
λόγον, ἄκρατος μάλις αἰνομένη. 20
ὅπερ οὗτος, εἰ καὶ τοῦ σαφούς εἴ-
ται δοκεῖ, οὐ προσήκατο. καὶ τῇ
ἐλλείπειντι δὲ τῶν τρόπων οὕτω
ἐχρηται, οὐ κατὰ τὰς περιδικὰς
ἐλλείψεις τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ κα- 25
τέγει τὰς τῶν λέξεων, ὥς τε μὴδ'
ἐλλείπειν διδοῖαι συναίσθησιν· καὶ
ἂν τις τὸ λέγων ἐπικριτοῖν προσ-
θεῖαι, εἰς τὸ παρέλκειν ἀνέπιτεῖ-
ται δοξεῖ, ἀλλὰ μὴ τοῦ ἑλλειπῶς 30
ἐξυρεῖν τὴν ἀναπλήρωσιν. ἄρτι
καὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πολυσχηματισμὸν
ἔχει, οἷον ἀπὸν μεταβαλλόμενον
καὶ τῆς αὐτοσχηματίσου χρη-
σεως, ἀλλ' ἡρέμα καὶ ἐξ ἀρχῆς 35
συνεπλεόμενον ὥς μήτε τῇ προσ-

ratio possit. Dum verò signifi-
cantes, sonantesque ac teretes adhi-
bet dictiones, æqualitate non mi-
nus, quam granditate orationem
temperat. Verborum item inno-
vatio non est illi longius, sed è
propinquo petita, & quæ lumen
orationi vel maximum addat, ut
sit vocabuli quasi habitus qui-
dam ac gestus potius, quàm mu-
tatio consuetorum verborum.
Quo fit, ut & perspicuitas exo-
riatur, non in hac solum parte,
sed etiam in apparatu, ordine,
& narrationis maximè composi-
tione: quod ipsum est totum per-
spicuitatis artificium. Jam usus
tractatioque simplicium ad re-
ctarum periodorum, vel apud in-
doctos, plerumque reperitur:
& verò ad supinum, atque humi-
le dicendi genus orationem ni-
lium demittit; præsertim si me-
rus ille, atque impermissus sit
usus. Quod hiò noster (etsi ad
perspicuitatem illud facere vide-
atur) non admisit unquam. Trop-
is item ellipseos, non ambitum
ipsum verborum concidendo, sed
voces singulas supprimendo ita
ntitur, ut ne percipiendi quidem
defectus vestigium ullum relin-
quat: idque adeò, ut si quis quod
deest addere tentet, supervaca-
neum potius addidisse, quàm de-
fectum supplevisse, meritò cen-
seatur. Schematum etiam copiam
optimè orationem suam adornat,
non enim repente, & simul om-
nium obvium ac nativum usum
immutat, sed sensum atque ab
initio

11. συνφέλεται] διαφέλεται.

12. ἀλλ' ἐν τῇ] ἀλλὰ καὶ τῇ.

initio statim hæc commiscet. ita neque satietate molestiam adfert, neque repentinâ mutatione turbat. Denique ut semel dicam, si quis post hunc [lectum] ad cæteros historicos sese contulerit, multos etiam antiquorum humiliores deprehendat.

καὶ ἀναρῶν, μέτε τῇ ἀρετῇ πρὸς
ἐν ἐκταραχταῖσιν καὶ ἀπλῆς,
εἴ τις κατ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦς ἱστο-
ρικῶς ἀναρχαίμ λόγους, πολ-
λοὺς καὶ τῶν ἀρχαίων ἰδοὶ τῆς αὐ-
τοῦ τάξεως ἱσαμένους ταπεινό-
τερον.

A R R I A N I

A P P I A N O Y

P A R T H I C A.

Π Α Ρ Θ Ι Κ Α.

LECTI sunt ARRIANI *Parthi-
corum libri septemdecim.*

Hic item omnium optimè *res ge-
stas Alexandri* regis Macedonum conscripsit. Aliud item opus in gratiam Bithyniæ patriæ (hinc enim natus est) composuit, *Bithynicorum* titulo. Ediderat & ab Alanis gesta, quem librum *Ala-
nicam* inscripsit.

AΝΕΓΝΩΣΘΗ' Ἀρριανοῦ
Παρθικά ἐν βιβλίοις ιζ'. οὗ-

10τος δὲ συντάττει πάντων ἄμεινον
καὶ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μα-
κεδόνα. ἐτι δὲ καὶ ἄλλην πραγμα-
τείαν, τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας, ἐξ
ἧς καὶ αὐτὸς ἔφυ, ἐπιγράψας τὸ
15βιβλίον, Βιθυνιακά. συγγράφε-
ται δὲ καὶ τὰ κατὰ Ἀλανοὺς, ἃ
ἐπέγραψεν Ἀλαϊκὴν.

In primo illo opere bella à Parthis & Romanis gesta refert, ductu atque auspiciis Trajani Imperatoris. Vult Parthos à Scythis originem ducere: Macedonum autem imperium excussisse, cum pridem servitutem serviissent, Persis unà rebellantibus, hac potissimum de causâ. Arsaces & Teridates fratres erant. Arsacidæ, ex filio Arsace Phriapita geniti. Hi Phereclem ab Antiocho rege (quem Deum cognomento appellabant) ejus oræ Satrapam constitutum, quodd altero fra-

20λέμεταν Ῥωμαῖοι καὶ Πάρθοι, Ῥω-
μαίων αὐτοκράτορος ὄντος Τραϊα-
νοῦ. Φητὶ δὲ τὸ Πάρθων γένος Σκυ-
θικόν· ἀποσῆναι δὲ τῆς τῶν Μακε-
δόνων ἐπικρατείας, ἅμα Περσῶν
25καταστροφέντων· πάλαι δουλωθέν
δι αἰτίαν τοιαύτην. Ἀρσάκης καὶ
Τηριδάτης ἦσαν ἀδελφῶ Ἀρσακί-
δαι, τοῦ υἱοῦ Ἀρτάκου τοῦ Φριαπεί-
του ἀπόγονοι. οὗτοι Φερεκλέα, τὸν
30ὕπδ' Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως, (θεῶν
αὐτὸν ἐκίχλην ὠνόμαζον) σατραπ-
ην αὐτῆς τῆς χώρας καταστάντα,
ἐπεὶ τὸν ἕτερον τῶν ἀδελφῶν αὐτ-

27. Ἀρσακίδαι] al. Ἀρσακίδαι.

29. οὗτοι] al. ὅτι.

30. ὕπδ] al. ἀπὸ.

32. αὐτῆς] H. St. 2. αὐτῶν.

ἄλλ' ἐπείρατε βασιλεύμενος· οὐκ ἐνιγ-
 κῆς τὴν ὕβριν, ἀνείλον τε τὸν ὕβριστα-
 τε, καὶ ἐτέροις πέντε τὴν πράξιν ἀνα-
 κωπῆσθαι· καὶ τὸ ἔθνος τῶν Μακεδό-
 νων ἐπέστησεν, καὶ καθ' ἑαυτοῦς ἤρξαν, 5
 καὶ ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἤλασαν, ὡς καὶ
 Ρωμαῖοι ἀντιρρόπους μάχας θέσθαι,
 ἵππε δὲ καὶ μεθ' ἑαυτῶν τὴν νίκην ἐ-
 χντασθῶν πολέμου, ἀπελθεῖν. Πάρθους
 ἔφησαν ἐπὶ Σεσώστριδος τοῦ Αἰγυπτί- 10
 ο βασιλέως, καὶ Ἰανδύσου τοῦ Σκυ-
 θῶ, ἀπὸ τῆς σφῶν χώρας Σκυθίας εἰς
 τὴν νῦν μετακίηται. οὗς δὲ Ρωμαῖον αὐ-
 τοκράτορα Τραιανὸς κατακράτος ταπει-
 νῶν· ὑποστάντους ἀφῆκεν, αὐτὸς αὐ- 15
 τῶς τὸν βασιλεὺς καταστήσας.

Οὗτος μὲν Ἀῤῥιανδρ, φιλόσοφος
 μὲν ἦν ἐπιστήμῃ, εἰς τῶν ὁμιλητῶν Ἐ-
 πικτήτου, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Ἀ-
 ῤῥιστοῦ, καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ 20
 Μάρκου τοῦ Ἀντωνίου ἐγνωρίζετο.
 ἐπιστήμῃ δὲ αὐτὸν ἔξεοφῶντα νέον.
 ἀπὸ δὲ τὸ παιδείας ἐπίσημος, ἄλλας τε
 πολιτικὰς ἀρχὰς ἐπικύβη, καὶ εἰς τὸ
 τῶν ὑπάρχον ἀνέβη τάλας. ἔγραψε δὲ 25
 βιβλία καὶ ἑτέρα· τῶν μὲν διατριβῶν
 Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου ὅσα ἴσμεν
 βιβλία ὀκτώ· τῶν δὲ ὁμιλιῶν τοῦ αὐ-
 τοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα. ἰσχ-
 ρε δὲ τὴν φράσιν ἐς, καὶ μιμητὴς 30
 ὡς Ἀλφάβ. ἔξεοφῶντος. φασὶ δὲ αὐτὸν
 καὶ ἑτέρα γράψαι, ἀ οὐκ αἰς ἡμετέ-
 ρω ἀφῆκετο γινώσκιν. δῆλον δὲ, ὡς οὐδὲ
 ἰστορικῆς σοφίας τε καὶ δυνάμειος ἀ-
 πελείετο.

aliis quinque. Gentem ita-
 que Macedonum pellentes,
 imperium ipsi arripuerunt,
 magnamque sunt potentiam
 consecuti; ut & cum Roma-
 nis æquo saepe Marte con-
 tenderint, interdum etiam vi-
 ctoriâ bello potiti superiores
 discesserint. Narrat adhæc
 Parthos Sesostridis Ægyp-
 tiorum regis tempore, & Jan-
 dusi Scytharum, ex Scythiâ
 in eum, quem nunc tenent,
 locum demigrasse: quibus
 Trajanus Romanorum Imper-
 ator per vim fractis, fœdere 15
 victo, regem constituit.

Hic Arrianus professione
 Philosophus, unus in Epicteti
 familiaribus, Adriani, &
 Antonini Pii, & Marci An-
 tonini Imp. temporibus vi-
 git; & ob singularem do-
 ctrinam (novi Xenophontis
 cognomentum adeptus) cum
 alios in rep. magistratus ges-
 sit, tum ad ipsum quoque con-
 sulatum aliquando pervenit.
 Scripsit & alia volumina:
Dissertationum Epicteti præ-
ceptoris, quos novimus, li-
bro octo: Sæmonum verò ip-
sius Epicteti libros duodecim.
 Exilis illi dicendi character,
 & revera Xenophontis imi-
 tator est. Alia item scripsisse
 ferunt; quæ tamen ad manus
 meas nondum pervenerunt.
 Certum sanè illud, Rethori-
 cæ nequaquam sapientiæ ac 35
 facultatis imperitum fuisse.

ARRIANI BITHYNICA, APPIANI ΒΙΘΥΝΙΚΑ

LIBRIS OCTO.

ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ. 4.

LEGI *Bithynica ejusdem libris octo*: quibus de Bithyniâ fabulosas narrationes, cæterâque ad eam pertinentia, accuratè perscribit: patriæ nimirum patriam historiam offerens. Nicomediâ enim genus se ducere hoc opere ostendit; eâque in urbe natum, altum, litterisque imbutum, sacerdotium Cereris, ejusque filiæ Proserpinæ (quibus sacram esse urbem scribit) gessisse.

Meminit verò hoc ipso in libro & aliorum operum: quorum alterum quidem *Timoleontis Corinthii res in Sicilia gestas* continet; alterum verò *res Dionis Syracusani*, memoratu dignas refert, cum Syracusas hic, omnemque adeo Siciliam à Dionysii secundi (qui primi filius fuit) tyrannide liberavit: insuperque & à barbaris, quos ut tyrannidem firmaret, Dionysius eò adduxerat. Apparet verò hoc opus, quo patriam descripsit, post Alexandri M. Timoleontis, & Dionis rerum gestarum historias, quarto loco confectum esse: & initio quidem certè, ex quo animus ad scribendum appulerit, hoc sibi consultò argumentum proposuisse, & præfixisse; verùm quod rebus illis hujus apparatus indigeret, tardius absolvisse. Hanc enim ipsemet cessationis, tardæque editionis causam adfert.

AΝΕΓΝΩΣΘΗ τοῦ αὐτοῦ τὰ Βιθυνικά, ἐν βιβλίοις ὀκτώ. ἐν οἷς τὰ τε μυθικά τὰ περὶ Βιθυνίας, καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα συνέειπερ αὐτὴν, λεπτομερῶς ἀναγράφει, τῇ πατρίδι δῶρον ἀναφέρειν τὰ πάτρια. Νικομυδείου γὰρ τι τὸ γένος αὐτοῦ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ διορίζει· ἐν αὐτῇ τε γνησιόηται καὶ 10 τραπεύηται, καὶ παιδεύηται, καὶ ἰστέα τῆς Δήμητρος καὶ τῆς παιδὸς αὐτῆς (αἷς καὶ τὴν πόλιν ἀνακίσσεται Φησι) χρηματίζουσι. μέμνηται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ καὶ 15 ἑτέρων πραγμάτων. ὧν ἡ μὲν, ὅσα Τιμολέοντι τῷ Κορινθίῳ κατὰ Σικελίαν ἐπράχθη, διαλαμβάνει· ἡ δὲ τὰ Δίῳσι τῷ Συρακούσῳ ὅσα ἀξιοφύγητα ἔργα ἐπετελέσθη, ἡνίκα τὰς Συρακούσας καὶ πᾶσαν 20 Σικελίαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου Διονυσίου, ὃς ἦν παῖς τοῦ προτέρου, ἡλευτέρου, καὶ τῶν βαρβάρων, οὓς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τυραννίᾳ διαύσιος ἐπηγάγετο· φαίνεται δὲ τετάρτην γράφειν τὴν τῆς πατρίδος ἀφήγησιν. μετὰ τε γὰρ τὰ περὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμολέοντα, καὶ 25 Δίωνα, μετὰ τὰς περὶ αὐτοὺς ἱστορίας, ἔδε αὐτῷ ἡ συγγραφὴ ἐξενήθη· καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν, ἀφ' οὗ γράφειν ἔρχουσι, ταύτην ἐνέγκειναι καὶ συντέλει τὴν ὑπόθεσιν βου- 30 λῶν

2. Βιθυνικά] H. St. 2. Βιθυνικά.
5. λεπτομερῶς] εἰς λεπτόν.

4. ἐν ταύτῃ τῇ] ἐν αὐτῇ τῇ.

λαβόν, τῆς δὲ παρασκευῆς τῇ ἐνδεΐᾳ
 ἔχον αὐτῶν παρατείνετης τὸν χρόνον.
 τῶν γὰρ αὐτὸς τῆς ἐπὶ ταῦτο βρα-
 χύτης ἀποδοῦσιν αἰτίαν. ἄρχεται
 μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, 5
 ἀναγίγνεται, καί τισι δὲ μέχρι τελευ-
 τῆς τοῦ ἰσχυροῦ Νικομήδους· ὃς τε-
 λεσῶν τὴν βασιλείαν Ῥωμαίους κατὰ
 δούλους ἐπέλυεν, οὐκ οὐ βασιλευμέ-
 νος μετὰ τὴν τοῦ Ταρνανίου ἐξέλατν. Ιο

A fabulosis ergo, ut jam
 diximus, narrationibus du-
 cendum putavit initium, per-
 gitque porro ad excessum
 Nicomedis ultimi, qui vitā
 decedens, Romanis regnum
 testamento reliquit: qui qui-
 dem Romani jam indē regi-
 bus parere desierant, ex qua
 urbe Romā exactus est Tar-
 nianus Superbus.

1. ἰσχυροῦ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, ὡς περ εἴρηται, καί τισι δὲ κ. τ. λ.
 II. 2. ἰσχυροῦ μὲν οὐκ (ὡς περ εἴρηται) ἀπὸ τῶν μυθικῶν, καί τισι δὲ κ. τ. λ.
 1. Ταρνανίος] Ῥωμαίων. 2. βασιλευμένους] βασιλευμένον.

SERIES CAPITUM ARRIANI LIBRORUM DE EXPEDITIONE ALEXANDRI.

Nemorentur lectores nomina quædam propria hic paullo aliter ex-
 pressa atque in ipso Arriano & Vulcanii versione leguntur v. c.

Ambiferus non *Ambiferus*, *Priapus* urbs non *Priamus*, & mo-
 nendi sunt, Gronovium eam recepisse lectionem,
 quam e codd. MSS. veram esse statuit.

PRAEF. *Quare Ptolemæum & Aristobulum præcipue sequa-
 tur Arrianus.*

L I B E R I

CAP. I. **T** Empus mortis Philippi & successionis Alexandri. Ejus-
 dem bella in barbaros. Pugna cum Thracibus, & vi-
 ctoria de iisdem.

II. *Syrus rex. Peuce insula Istri. Alexandri pugna & victoria
 de Triballis.*

III. *Progressus ad Istrum & hujus accolæ. Trajectus in Getas.*

IV. *Getarum terror ab phalange. Celtarum arrogantia.*

V. *Cliti defectio & Glauciae. Autariatas Langarus cobibet.
 Langari destinati affinis mors. Impia Sacrificia Illyriorum.
 Alexander ad eos contendit. Ejus stratagemata contra
 Glauciam & Clitum.*

- VI. *Alexandri solertia contra Glauciam & Clitum. Liberat transitum Istrum. Cliti & Glauciae fuga.*
- VII. *Turbæ apud Thebanos. Expeditio adversus Thebas. Alexandri cupido salutis Thebanorum.*
- VIII. *Post variam pugnam Thebæ opprimuntur.*
- IX. *Comparatio cladis Thebæ cum Atticis & Laconicis aliisque Græcorum cladibus. Thebanos ulciscitur Deus. Caedes Thebanorum. Pindari posteritas servata.*
- X. *Arcades, Ætoli, Athenienses supplices. Atheniensibus reconciliatur Alexander.*
- XI. *Al. petit Hælespontum. Sollemnitatis in eodem trajiciendo.*
- XII. *Gesta & casus circa Ilium. Alexandri comparatio cum Achille & aliis, ac memoria infelicitatis. Alexandri excellentiæ. Arriani iusta nec excedens & studiis honorifica gloriatio. Profectio Alexandri ab Illo. Speculatoribus præmissis Priapum urbem deditione accipit. Duces Persarum ad Zelian consultant.*
- XIII. *Alexander ad Granicum procedit.*
- XIV. *Macedonum & Persarum aciei collocatio.*
- XV. *Principium conflictus laborantibus Macedonibus. Virtus Alexandri in prælio, & periculosus ardor.*
- XVI. *Cedere coguntur Persæ, eorumque clades, & Macedonum amissionum paucitas. Cognatis Macedonum occisorum præmia data: solatia erga saucios: sepultura ducibus Persarum data & Græcis mercenariis apud Persas. Persica arma Minervæ Atticæ dono missa.*
- XVII. *Pbrygia ad Hælespontum ordinata. Zelia, Dascylium, Sardes receptæ. Lydia & Jonia provinciae. Ephesicafus, Heropythi sepulchrum in foro Ephesi.*
- XVIII. *Magnesia & Tralles deditæ. Alexander Miletum tendit. Hegesistrati præfecti fallacia. Lade insula occupatur. An pugna navalis subeunda?*
- XIX. *Miletus oppugnatur. Milesiorum angustiae & clades. Miletus inclusa, & Persæ ab continente exacti, & variorum astus.*
- XX. *Alexander cogitat classem dissolvere. In Caria Halicarnassum aggreditur. Irrita spes de Myndo: ad Halicarnassum pugna.*
- XXI. *Per duos Macedonas excitata temere pugna.*
- XXII. *Conflictus circa latericium intra mœnia murum. Pugna felix Macedonum.*
- XXIII. *Consilium Persarum de abeundo. Incendium Halicarnassum & direptio. Cariae princeps Ada placat Alexandrum, & ab eo restituitur.*

- XXIV.** *Macedonibus hierna permiffa apud conjuges. Lyciam & Pamphyliam petit Alexander.*
- XXV.** *Causa alienationis Alexandri in regem, & captivitas Afifinis. Hirundinis Omen. Alexander Acropi filius ab Parmenione in custodiam datus.*
- XXVI.** *Exercitus iter terrestre, regis per litus. Aspendi tributum equi. Side origo.*
- XXVII.** *Aspendus ad conditiones redacta. Phrygia petita. Telmissi status.*
- XXVIII.** *Selge & Salagassi urbium status. Pisidiam Alexander per viatorias penetrat.*
- XXIX.** *Transit Alexander in Phrygiam. Paciscitur cum Celanis. Tendit Gordium versus. Ejus regionis situs. Irrita Athenienfum legatio.*

L I B E R II.

- CAP. I.** *Memnon Mityleneos vexat. Pharnabaces ejus successor.*
- II.** *Tenadus a Persis recepta. Navalis Persarum clades.*
- III.** *Narratio prodigii ac fati, quod Gordio contigit. Nodi solutio.*
- IV.** *Cappadocia subacta, Alexander Ciliciam petit, Persis ex Tarso fugientibus, idemque ab convulsione restituitur.*
- V.** *Alexander per Tarsum transit ad Anchialam. Inscriptionis exemplum. Alexander Solos, montana Cilicia, Tarsum, Magersum, Mallam transit & ordinat.*
- VI.** *Darius Sochos progreditur. Alexander Pylas & Myriandrum occupat. Mala Darii consilia.*
- VII.** *Darius per Pylas ad Iffon & Pinarum pergit. Bona consilia Alexandri & exhortatio.*
- VIII.** *Alexander recedit ad angustias, unde venerat. Aciei forma. Persica acies ordinata.*
- IX.** *Emendatio aciei Macedonica. Profusio pugnae.*
- X.** *Alexandri prudens & felix impetus. Græcorum inter Persas opportunum facinus.*
- XI.** *Græci inter Persas repulsi. Persarum equitatus fuga Darii percussus. Victoria Macedonum, & currus Darii captus cum arcu & scuto & candy. Cades cladesque Persarum etiam castris captis.*
- XII.** *Alexandri cura in suos, tum vivos, tum occisos, repletis horum locis. Narrationum varietas in regiis foeminis captis.*
- XIII.** *Fuga Darti ad Euphratem, Græcorum Tripolin: item res in Asia minore. Alexander oppida Phœnicæ recipit.*
- XIV.** *Epistola ab Dario, Alexandri responsum, quo recensentur injurie ab Persis illatae Philippo & Alexandro; adduntur minæ & venia ex consiliis Darii.*

- XV. *Legati Græci capti, & quomodo excepti. Syriæ urbes ad Tyrum usque deduntur.*
- XVI. *Hercules diversi, & eorum ætas. Tartessus Hercules idem Tyrio. Geryon circa Ambraciam. Tyriorum prudentia Alexandro displicet.*
- XVII. *Al. consultat de Tyro etsi difficili, tamen expugnanda.*
- XVIII. *Somnium de occupanda Tyro. Agger ducitur e continente ad insulam.*
- XIX. *Agger & machina incendio disiecta.*
- XX. *Classis Al. audita. Arabia adquisita. Cleander cum supplementis græcis. Tyri oppugnatio renovata per vires maritimas.*
- XXI. *Via facta machinis, ut per naves muro admoventur. Novus astus Tyriorum.*
- XXII. *Excursio Tyriorum sine eventu propter Alexandri præsentiam. Tyriis e mari repulsis Alexander muros adgreditur.*
- XXIII. *Tyrus capitur præsertim impetu Alexandri.*
- XXIV. *Ira Macedonum in Tyrios, deque iis decreta Alexandri. Herculis honor.*
- XXV. *Literæ Darii liberales. Alex. responsum magnanimum.*
- XXVI. *Gaza resistentis oppugnatio incepta.*
- XXVII. *Alexandri vulnus spem auxit urbe mox capta.*

L I B E R III.

- CAP. I. *Alexander ab Ægypto receptus Alexandria in condit.*
- II. *Omen Alexandria. Felix nuncius ex insulis Asia.*
- III. *Iter ad Hammonem.*
- IV. *Locus, fons & sal apud Hammonem. Al. reditus Memphim.*
- V. *Legationes ex Græcia. Formula Ægypti & Arabia cum nominibus præfectorum. Duces militiæ in Ægypto.*
- VI. *Reditus in Syriam. Attici legati. Cura de Peloponneso & thesauris. Alexandri amici, sub Philippo exsules, promoti. Harpalicæ casus.*
- VII. *Al. progreditur ad Euphratem, ac Tigrim. Lunæ defectus.*
- VIII. *Præcursores Darii fugati. Auxilia ejus, & locus castrorum.*
- IX. *Agmina propinquant. Macedonum consilium militare. Allocutio Alexandri.*
- X. *Nocturni prælii incertum.*
- XI. *Imperitia Darii. Ordo Persicæ aciei & Macedonicæ.*
- XII. *Alexandri subsidiaria acies.*
- XIII. *Occasio & principium prælii. Bactrianorum virtus & curruum impetus, sed superant Macedones.*
- XIV. *Darii fuga. Acris perruptio Persarum ab dextro cornu.*
- XV. *Alexandri virtus & præsentia ubique felix. Idem Darium insequitur usque Arbela. Numerus caesorum.*

S E R I E S C A P I T U M. XLI

- XVI.** *Darii fuga in Mediam, & cur? Alexander Babylona venit. Susa recepta & in eis statuae Harmodii & Aristogitonis. Supplementa militiae & hinc mutatio ordinum.*
- XVII.** *Unxiorum arrogantia fracta.*
- XVIII.** *Pyle Persidis obsecrata. Ariobarzanes & copia ejus disjuncta. Al. adventus in Persas, quorum regia incensa.*
- XIX.** *Alexandri transitus in Mediam, & Darii fugientis consilia vana. Ab Ecbatanis quidam remissi. Hyrcania & Partbia petita.*
- XX.** *Rbaga ubi sita. Caspia pyle transita.*
- XXI.** *Darius a suis captus, quem persequitur Alexander. Darius quomodo habitus. Bessi successoris consilia. Darius a suis vulneratus moritur.*
- XXII.** *Dari finis & elogium.*
- XXIII.** *Iter triplex in Hyrcaniam versus urbem Zadracarta, Persis variis accedentibus. Alex. decretum de Græcis.*
- XXIV.** *Al. progressus in Marfos, & judicium de diversis legatis.*
- XXV.** *Alexandri ex Hyrcania transitus in Arios & Bactra. Bessi successio & scelus Satibarzanis. Profectio in Satibarzanem. Barsaenta cades.*
- XXVI.** *Isfidia ab Philota. Philotas & Parmenio interfecti.*
- XXVII.** *Amyntæ casus. Amici duo præfecti dati. Adventus in Agriaspas.*
- XXVIII.** *Drange & Dragogi & Arachote ac vicini Indi subacti. Satibarzanis apud Arios mors. Alexandria ad Caucasum, qui describitur ex situ & proventu.*
- XXIX.** *Drapfaca, Aormus, Bactra recepta. Oxus fluvius, ejus trajecti modus. Spes Bessi capiendi.*
- XXX.** *Bessus captus, Alexandro exhibitus, in Bactris occisus. Maracanda Sogdianæ regia. Tanais duplex: prope eum collis captus.*

L I B E R IV.

- CAP. I.** *Abiorum legati. Alexandria prope Tanaim condita. Præstidia Macedonum per Scythas occisa.*
- II.** *Septem urbes per Alexandrum & Craterum restituta.*
- III.** *Cyropolis expugnata. Urbibus VII. domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ.*
- IV.** *Alexandri irritatio ad Tanaim contra Scythas sacris ventantibus. Scythæ cæsi & ad humilitatem redacti.*
- V.** *Spitamenis varii conatus, etiam noxii Macedonibus. Cades Macedonum.*
- VI.** *Pharnuchis ignavia. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polytimetum.*

- VII. *Alexandri adventus in urbem Zariaspæ, & decretum de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in viitiis.*
- VIII. *Impia adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cedes Cliti quomodo peracta.*
- IX. *Singularia in Cliti cade. Anaxarchi absurda.*
- X. *Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta ab Anaxarcho.*
- XI. *Anaxarchus ab Callisthene refutatus. Egregia de bonoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata.*
- XII. *Adorationis antica fallacia. Contemptio osculi regis in Callisthene.*
- XIII. *Pueri in aula Macedonica. Conjuratio amantium puerorum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum.*
- XIV. *Hermolai exprobrans defenso & cedes. Varietas scriptorum.*
- XV. *Legati novi ex Scythia & Macedonum reclusus. Phorasmantis amicitia. Alexander Indiam spectat. Portentum in castris ad Oxum.*
- XVI. *Sogdiana subjeta. Spitamenis audacia in Bactria.*
- XVII. *Scythæ a Cratero victi. Bactrian. satrapa Amyntas. Ultimus Spitamenis conatus per Scythas quibus decollatur.*
- XVIII. *Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis.*
- XIX. *Petra illa capta ab militibus alatis, & causa joci. Roxanes matrimonium, idque laudatum.*
- XX. *Continentia Alexandri. Oxyartis transitus ad Alexandrum.*
- XXI. *Paratace, & Choriensis petra. Qua capta & ipse Choriennes amicus Alexandri factus. Ejusdem benigna comitas.*
- XXII. *Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in Indiam. Vicinis Copheni & Indo dynastis imperia data. Aestes & regio Peucelaotis infelix.*
- XXIII. *Varie gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri.*
- XXIV. *Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigaum oppidum captum & instauratum. Divisis copiis expeditio sumta in accolas.*
- XXV. *Felicitas armorum Macedonicorum. Affaceni. Guræus amnis & Guræi accolæ.*
- XXVI. *Massaga urbs oppugnatur varie.*
- XXVII. *Massaga urbs duce cæso expugnatur. Indorum cedes. Bazira & Ora urbes.*
- XXVIII. *Bazira deserta & restituta. Aornos petra. Peuceliotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur.*
- XXIX. *Opera militaria ad expugnandam petram.*
- XXX. *Infelix assus incolarum petra expugnata. Siscottus Indus. Affacanorum gens. Alexandri iter ad Indum fluvium & prima elephantorum venatio.*

- Cp. I.** *Nysa urbs, opus Dionysi. Legatio ejus ad Alexandrum.*
II. *Indulgentia Alexandri ac libertas Nysæ firmata. Senatores CCC. Hedera Indica, & in sacrificio Liberi epuloque presentia ejus.*
III. *Non omnia mentiti veteres. Taxilis facilitas in recipiendo Alexandro. Indus fluvius.*
IV. *Fluvii per Indiam, de quorum spatio & narrationibus varia. Indi suæ opibus, proceri, bellicosi. Persæ veteres.*
V. *Promissio scripti de Indis. Tauri initium, progressus, falsum Caucasii nomen. Fluvii ex eo manantes.*
VI. *Asiæ divisio, magnitudo & situs India. Regiones dona fluviorum, eorum in India magnitudo præ Nilo & Asiaticis.*
VII. *Pontium varietas. Pontis repentini ratio apud Romanos.*
VIII. *Taxila urbs. Taxiles, & Abisarus, & Doxareus dynastæ. Navigia dissecta ad transvehendum.*
IX. *Pori castra, & circa Hydaspis ripam varii astus.*
X. *Difficultas transeundi Hydaspem & ob eam causam varii militum motus.*
XI. *Rupes emicens & opposita insula monstrant transitum.*
XII. *Alexandri consilium trajiciendi in loco delecto, & ad id astus.*
XIII. *Transitus Macedonum, qui ignari in insulam venerant, ut ibi aquam transferint.*
XIV. *Varietas narrationum de transitu & Pori filio.*
XV. *Victoria de Pori filio, & mox patris progressus contra Al.*
XVI. *Ordinatio aciei Macedonica & principium pugnae.*
XVII. *Alexandri prudens captatio frangit Indos. Calamitas Pori in prælio, paucis Macedonibus occisis.*
XVIII. *Pori & in prælio industria & in clade nobilitas.*
XIX. *Al. moderatio in vict. Pori. Bucephalæ equi mors & elogium.*
XX. *Sacra & ludi ob victoriam. Glaucanica populus. Abissares dynastæ. Turba in Assacenis. Acesina amnis natura & magnitudo.*
XXI. *Acesine trajecto progressus ad Hydraoten. Porus alter.*
XXII. *Ultra Hydraoten Cathæi, Oxydracæ, Malli, Adraistæ, quos aggreditur Alexander. Ad Sangala triplex curruum series colli circumdata.*
XXIII. *Prima curruum series diffracta, mox & reliquæ. Oppugnatio urbis, & apparatus ad fugientes excipiendos.*
XXIV. *Interclusi oppidani caduntur. Oppidum captum. Fuga ex urbibus inæorum. Sangala eversa.*
XXV. *Hypbæstis amnis & regio apposita. Alexandri suavoria ad perseverandum in expeditione ab rebus feliciter gestis.*

- XXVI. *Idem suadetur a notisia Geographia, laborum laude, sueque exemplo.*
 XXVII. *Respondet Cænes veniam sermoni præstans. Suaforia ad reditum ex variis locis.*
 XXVIII. *Alexandri offensa & militum contumacia. Denique pronuntiatus reditus.*
 XXIX. *Ara duodecim. Pori regnum auctum. Urbs ad Acefinem condita. Abisaris amicitia.*

L I B E R V I.

CAP. I. *Apparatus navigationis ad Oceanum.*

- II. *Cæni mors. Porus omnium rex. Sospita regia. Classis in Hydaspæ, Nearcho præfecto, Onesicrito gubernatore navis Al.*
 III. *Sacra etiam fluvii facta. Insolita res Indis ob clamores & turbam navium.*
 IV. *Alexander Hydaspis & Acefinis confluentes transit in Mallos & Oxydracas.*
 V. *Post stragem naufragio similem duces buc illuc mittit ad arctandos hostes.*
 VI. *Loca arida Mallis prætentia, quorum repente prima urbs expugnata. Eversa & alia oppida.*
 VII. *Eversum oppidum Brachmanum.*
 VIII. *Varia Mallorum, etiam maximæ urbis vastatio, & pugna ad flumen Hydraoten.*
 IX. *Expugnatio munitissimæ urbis, cujus arcis murum solus Alexander & primus conscendit, unde se in arcem dejecit.*
 X. *Alexander in arce hostium, uno ex tribus ipsum comitantibus occiso vulneratur. Inopia Macedonum in juvando rege.*
 XI. *Alexander deficit ex copia missi sanguinis. Historiæ fides de loco, ubi fuit vulneratus, item de prælio ad Arbela. Similia de aliis historiæ partibus.*
 XII. *Macedonum dolor ob regis vulnus.*
 XIII. *Post desperationem reductus rex in castra, movit varios per gaudia gestus. Sparso florum in regem, qui tamen arguitur temere subiens pericula. Solatium regis ex Bæoto.*
 XIV. *Deditio Mallorum & Oxydracarum Hydaspes, Hydraotes, Hypbasis fluvii per Acefinem in Indum fluunt.*
 XV. *Abastanigens & Xathri & Ossadii. Parapamisadis & Inditripe proximis Oxyartes præfectus. Sogdorum regia. Musicanus rex.*
 XVI. *Oxycanus princeps, & Sambus, qui dedunt se Alexandro.*
 XVII. *Musicanus in crucem actus. Pattala perfide oblata Alex.*
 XVIII. *In Pattalis castellum portus & navalia. Infausta ad Inditrium navigatio Al. Latitudo maxima fluvii Indi.*

- XIX.** *Æbus Oceani. Cilluta insula. Navigatio in Oceanum, & ibi sacrificia.*
- XX.** *Pattalorum latitudo inter duo Indi ostia. Varia Alexandri navigatio ad explorandum Oceanum. Putei effusi.*
- XXI.** *Etesie versus austrum. Alexander navigat ad Arabum fluvium. Arabitarum fuga in paludes. Oritæ. Qui imbelles penitus subacti. Rambacia eorum maximus pagus.*
- XXII.** *Satrapa Apollophanes. Gadrosi vicini Oritis. Odores in Gadrosi nascentes.*
- XXIII.** *Regio sicca, quam transit Alexander. Tuguria piscatorum ex conchis & spinis piscium. Fames in itinere.*
- XXIV.** *Pura, Gadrosia regia. Semiramis & Cyrus in India. Periculofum & difficile iter.*
- XXV.** *Varii militum interitus. Imbres. Torrentis vebementia.*
- XXVI.** *Alexandri continentia ad exemplum. Idem recuperat viam ad Gadrosia regiam.*
- XXVII.** *Philippus India Satrapa occisus. Alexander in Carmaniam venit. Ejus severitas in maculosos præfectos.*
- XXVIII.** *An Alexander se in Carmania Bacchi instar gesserit? Peucesta honor. Custodes corporis. Nearchi adventus. Promissio scripti de Indicis. Hephestion ex Carmania iussus ducere in Persiam.*
- XXIX.** *Phraasoria mors. Orxines & Atropates cum rebellibus veniunt ad Alexandrum petentem Pasargadas & Cyri sepulcrum. Descriptio sepulcri Cyri & quomodo violatum. Magorum in tormentis firmitudo.*
- XXX.** *Orxinis supplicium.*

L I B E R VII

- CAP. I.** *Gymnosophistarum Sermones cum rege.*
- II.** *Diogenis cum eodem colloquium. Dandamis sapientum primarius. Calani desertio sociorum.*
- III.** *Ejusdem moriendi propositum & voluntas. Vixi ejus crematio.*
- IV.** *Abulita & aliorum præfectorum in provinciis violentia. Alexandri propensio ad supplicia. Ejus & ducum nuptia.*
- V.** *Debita militum a rege exsoluta, sed & dona data.*
- VI.** *Epigoni adolescentes. Mala opinio de rege quasi cum pertæduisset Macedonum, Persica placerent. Nomina Asiaticorum equitatus Macedonico immistorum.*
- VII.** *Euleus & Tigris fossa juncti. Tigris humilior Euphrate, nec terram irrigans, unde aqua, quæ cataractis impedita.*
- VIII.** *Opis urbs. Alexander dimittit senes & mutilatos. Quod secus interpretans miles irritat regem ad saviendum.*
- IX.** *Exprobratio Alexandri beneficiorum patris Philippi. Recensio meritorum Alexandri parce viventis.*

- X. *Communis vita Alexandri cum militibus, eorumque ex illo bonor sed ingratorum.*
- XI. *Tristis peroratio, cui additi honores in Persas. Unde meror, Macedonum invidiosus & regi. Callinis felix ad reconciliandum sermo. Oscula, epulae, Sacrificium & vota.*
- XII. *Suavitas dimissionis militum sub Cratere & Polyperchonte. Evocatur Antipater. Olympiadis & Antipatri rixa.*
- XIII. *Hephaestio Eumemi reconciliatus. Equi Nysae. Ambiguitas de Amazonibus. Sententia Arriani de eis.*
- XIV. *Puerorum in stadio agon. Hephaestionis morbus & mors. Alexandri luctus varie scriptus. Epidauriorum legatio dimissa cum donario Aesculapii. Honores Hephaestionis.*
- XV. *Cassii per biemem subacti. Legationes undique missae ad Al. An & ab Romanis? An Roma legatos Babylonem miseris?*
- XVI. *Cassii maris notitia urget Alexandrum. Chaldaeorum mortuum de ingressu Babylonis.*
- XVII. *De hoc suspicio ex Beli templo. Belus dives. Inuita ratio vitandi fati.*
- XVIII. *Supplicia saeva in satrapas. Memoranda praedictio ex extis. Pythagoras aruspex certus. Exitus vaticini Calani.*
- XIX. *Legati Graeci benigne auditi. & spolia Xerxis reddita. Classis parata ad Arabiam invadendam.*
- XX. *Calum & Bacchus Arabum dii. Arabiae & duarum circa insularum Icaris & Tyli situs & status. Arabia explorata circum navigando.*
- XXI. *Pallacopas alveus ex Euphrate. Pallacopa & circa eum Euphratis descriptio, inque iis cura Alexandri.*
- XXII. *Sepulcra regum Assyriae in lacubus. Omen potentiae Seleuco & mortis Alexandri.*
- XXIII. *Supplementa, item legati ex Gracia cum coronis. Favos in Peucestam & Persas. Responsa ab Hammone de Hephaestionis cultu. Turris Hephaestionis in Phara. Epistola Alexandri ad Cleomenem.*
- XXIV. *Troium vacuum alter occupat. Comestatio apud Medium.*
- XXV. *Diarum regum fragmentum. Progressus morbi, donec vox de-*
- XXVI. *Militum postremus aspectus. Serapidis oraculum. (fecit.*
- XXVII. *Varietates rumorum circa mortem Alexandri.*
- XXVIII. *Mors Alexandri quando accideris. Laudatio ejus ex virtutum recensione.*
- XXIX. *Laudatio ex vitiorum extenuatione. Defensio ejus in patre Jove, peste Persica, Persis inter Macedonas relictis, epulis.*
- XXX. *Finitur laudatio cum conclusione operis.*

S E R I E S C A P I T U M. XLVII
H I S T O R I A I N D I C A.

- Cp. I. *Nyssa urbis & Nyssaorum origo. Merus mons. Casus Bacchi nascentis. Massaca, Peucela urbes.*
- II. *Caucasus, Taurus. Termini India. Ultra Hyphasin non venit Alexander.*
- III. *Spatium India. Fluviorum copia & magnitudo.*
- IV. *Variorum fluviorum India & Europa descriptio & collatio.*
- V. *Megasthenis notitia India. Indorum bella contra externos. Incerta memoria Herculis. Prometheus. Saba.*
- VI. *Sili, Silas fluvius. Pluvia India. Nili crescentis causa. Similitudo India & Aethiopia.*
- VII. *Gentes India quot? Vaga olim sedes Indorum. Liberi munera in Indos.*
- VIII. *Liber regiae stirpis auctor. Herculis in India opera, & filia. Margarita marina.*
- IX. *Peculiare de aetatibus. Mendax Herculis coetus. Maturae aetates. Reges & Chronologia. Nulla externa imperia.*
- X. *Propria de mortuis & urbibus. Palimbothra. Indus nemo servus. Indorum septem genera.*
- XI. *Sepbisa. Quatuor alia genera, agricola, pastores.*
- XII. *Opifices, militantes. Duo reliqua genera, episcopi, consilarii.*
- XIII. *Venatio elephantorum. Astus venatorum peculiaris & ratio domandi.*
- XIV. *Alia elephantorum peculiaris.*
- XV. *Tigris, formica, psittacus, quales Indorum? Simiae, serpentes, quam longi & venenati. Morhi.*
- XVI. *Vestitus, barba tinche, umbracula, calcni. Pedum equitumque arma & equorum frena.*
- XVII. *Elephanti bonor & pretium concubitus. Nubendi mos.*
- XVIII. *Praefectorum classis Alexandri nomina. Preparatio ad navigandum inter sacra & festos ludos.*
- XIX. *Aemina juxta fluvias. Numerus navium.*
- XX. *Aelius Al. de praefecto, quem lenit Nearchus. Modus curae classis ab Nearcho susceptae, unde communis laetitia.*
- XXI. *Initium navigandi. Stura, Cambara, Coroclis, loca in flumine Indo. Corocla insula maris. Arabies, Iruus mons. Portus Alexandri, Sangada.*
- XXII. *Dome. Saranga. Sacala. Morontobara. Portus feminarum. Ostia amnis Arabis. Orita.*
- XXIII. *Pagala. Cabana. Cocala. Leonnati pugna & victoria. Apollophanis caedes.*
- XXIV. *Tomerus fluvius. Littoralium inepta & infelix tentatio pugnae. Unguium usus pro ferro.*
- XXV.

XLVIII SERIES CAPITUM.

- XXV. *Malana finis Oritarum. Umbra mutata.*
 XXVI. *Gadrosii. Ichthyophagi. Bagisara & Mosarna, portus. Pasira vicus. Colta. Calama, Cyfa. Carnine insula.*
 XXVII. *Balomum litus. Dendrobosa, Copbas, Cyiza. Nearch cum Archia consilium.*
 XXVIII. *Neceffitas cadis & direptionis remissa. Bagia.*
 XXIX. *Talmena. Canafis. Canates. Troi. Dagafira. Ichthyophagorum fines, spatium, copia piscium. Ossa piscium ad fabricas domuum.*
 XXX. *Balenarum grandium ratio.*
 XXXI. *Nofala insula Soli sacra, Nearcho explorante fabula fidem. Nearchi refutatio ignobilis.*
 XXXII. *Carmania diversa ab Oritis & Ichthyophagis. Badis. Macta Arabia. Maris rubri principium. Disceptatio Nearchi cum Onesicrito.*
 XXXIII. *Neoptata. Harmozia. Classarii incidunt in Gracum cui & praesidem regionis ducit ad Nearchum.*
 XXXIV. *Praeses occupat Alexandro indicare salutem Classis. Minuta & exacta relatio Nearchi adventus ad Alex.*
 XXXV. *Primus Sermo Alex. cum Nearcho, & tandem letitia.*
 XXXVI. *Continuata Nearchi cura Classis, & ad eam reditus.*
 XXXVII. *Ejusdem navigatio ad Organam & Oaradia insulas. Insula Neptuno sacra, alia Pylora & Cataea, Mercuri ac Veneris. Urbs Sisidone.*
 XXXVIII. *Illa locus persiae. Caicandrus insula. Margaritarum piscatio. Oebus mons. Apostani, Gogana. Areon & Sitacus & Padagrus & Granis flumina.*
 XXXIX. *Hieratis. Heratemis. Mesambria. Taoce. Balena magna. Rogonis, Brizana, Ares, fluvii.*
 XL. *Sufu & Uxii. Persidos regio diversa. Uxii, Mardi, Cassai, domiti ab Alexandro non temere, sed astu.*
 XLI. *Cataderbis lacus. Margastana insula. Isthmus inter Leucadem & Acarnaniam. Limosa statio periculosa. Ossia Euphratis.*
 XLII. *Pasitigris. Classis adventus ad Alexandrum & letitia. Corona aurea praemia.*
 XLIII. *Arabia. Exploratio maris ultra Arabiam, item extra Herculis Columnas. Libri conclusio.*

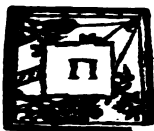
* * *

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
 ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ARRIANI
 DE EXPEDITIONE
 ALEXANDRI
 LIBER PRIMUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

PRAEFATIO.

ΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ
 Λάγου, καὶ Ἀρι-
 στάρχου, ὁ Ἀρι-
 στάρχου, ὅσα μὲν

ταῦτα ἀμφὶ περὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Φιλίππου συνέγραψαν, ταῦ-
 τε ἐγὼ οἷς πάντῃ ἀληθῆς ἀναγρά-
 φω ὅσα δὲ οὐ ταῦτα, τούτων τὰ
 περὶ τὰ ἐμὰ φαινόμενα καὶ ἅμα
 ἀξιωματικώτερα ἐπιλεξάμενος.

UAECUNQUE Pto-
 lemæus Lagi, &
 Aristobulus Ari-
 stobuli filius, de
 Alexandro Philip-
 pi filio consentientes inter se
 memoriæ prodiderunt, ea ipsa
 tanquam verissima conscribo :
 ex iis vero in quibus inter se
 dissentiunt, quæ mihi fide pa-
 riter & narratione digniora vi-
 debuntur, selegi. Certe de A-
 lexan-

τ. α' ταῦτα.] Scil. συνέγραψαν.
 ἀποδείκνυται.] Repetendum ἀναγράψω.

P R Æ F A T I O.

lexandro alii alia scripserunt: 2^a ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀ-
 lexandrou ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν
 ὑπὲρ θού πλείονες, ἢ ἔξυμφω-
 νότεροι ἐς ἀλλήλους· ἀλλ' ἡμεῖς
 3 Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος
 πρῶτον ἐδοξάν ἐς τὴν ἀφήγη-
 σιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεγράτευσεν βα-
 σιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος,
 Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυγγρα-
 τεύσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ἦν
 αἰσχρότερον ἢ τῷ ἄλλῳ ψεύσασθαι
 ἦν, ἅμφω δὲ, ὅτι τετελευτηκό-
 τος ἦδη Ἀλεξάνδρου ξυγγράφου-
 σιν, ὅτε αὐτοῖς ἦτε ἀνάγκη καὶ
 ὁ μισθὸς τοῦ ἄλλως τι, ἢ ὅς
 συνηχέσθαι, ξυγγράψαι ἀπ' αὐτοῦ.
 4 Ἐστὶ δὲ ἡ καὶ πρὸς ἄλλων ξυγ-
 γεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀξι-
 αφήγητ᾽ ἐτέ μοι ἐδοξάν, καὶ ὁ
 πᾶσι περὶ αὐτῶν, ὡς λεγόμενα μέ-
 νον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀνέγραψα.

ἔστι

2. ἡδ' ἔστιν.] Neque est scilicet nullus. Hunc enim usum præstat ἔστι junctum cum
 relativa. Sic dicitur: καὶ ἔστιν θύς πᾶσι, ἔστιν ὁ αὐτῶν quidam sonitus, 1, 7, 17. ἔστι
 ἔστι quidam, 1, 22, 5.

3. ὅτι.] Attici προῖ τινος, ὅ τινι, ὡς τινος, οἷς τινος dicunt θύς, θύας, ἔτιος. Schrid.
 de dialect. pag. 48.

3. πρῶτον ἐδοξάν ἐς τὴν ἀφήγησιν.] Sic infra 4, 14, 6. iidem hi dicuntur ὁ αὐτῶν
 ἀπὸ τῶν ἀφήγησιν, maxime scilicet ad narrationem, i. e. fide dignissimi historici.

ἦτε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθός.] Id est, metus & spes, uti loquitur Sallustius proemio
 belli Catilinarii: nulli a spe, metu, partibus reip. animus liber erat. Libertate
 namque veri dicendi sublati, & premio mendacii proposito, incomperta rerum
 gestarum monumenta sperare vix licet. Livius in præfatione operis sui: Ego
 solutus hoc quoque laboris premium petam, uti me a confessa malerem, qua missa dū
 pōt auctos vidit atq., tantisper certe, dum prisca illa tota mente repeto, accuratius
 operis experti cura, qua scribentis animum, cū non flectere a vero, sollicitum tantū
 efficere possit. Tacitus Annal. 1, 1, 4. Temporibus Augusti dicendis non desuere decora
 videntur, necesse gesticulante adulatio deterruitur. Tiberii, Caligulae, & Claudii, ac Ne-
 rois res, ob metum falsæ; postquam occiderant, recitatibus vultu composita sunt. Inde
 consilium mihi, panta de Augusto, & extrema tradere: max Tiberii principatum,
 & cetera, sine ira & studio, quorum causas procul habeo. Eadem adulterandæ hi-
 storici causas exponit idem principio Historiarum.

4. ὡς λεγόμενα μένον.] Quasi ea sermonibus tantum divulgata fuerint, veri
 autem nihil habuerint. Contraria enim sunt λεγόμενα & πρὸς ἡ ἀφήγησιν 7, 27.
 6.

δοξε λαμβάνεται, καθ' ὅτου
ἐπιστολὰς συγγραφεύσι, καὶ
ἐπιστολῶν ἡλθεν ἥδε ἡ συγγρα-
φή, τὰ τε ἐκείνου πάντα τὰς
ἐκλεξιμένους, καὶ τοῖςδε τοῖς
μετέρας ἐπιτυχῶν, οὕτω θαυ-
μαῖστα.

tum, commemoravi. Quisquis
vero mirabitur, ecquid mihi
in mentem venerit, ut post tam
multos scriptores ipse etiam
ad hanc historiam conscriben-
dam me conferrem, is, evolutis
omnibus illorum scriptis, quum
ad meorum lectionem accessse-
rit, tum demum miretur.

ὁ ἄλλος ὁ πρὸς λόγος δε τὰ ὅσα ὀpponuntur, 2, 7. 3. Conf. 1, 7, 4, 5, 4, 15.
Idem sensu τὰ λογίσματα usurpat Pausanias lib. 6. p. 348. l. 26. Ἐμὶ μὲν ἐν λό-
γῳ μὴ τὰ ὀppὸ Ἑλλήνων λογίσματα ἀνέχεσθαι πρὸς τοὺς δὲ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀνέχουσιν. Ἐκ
ᾧ φαίνεται quia vulgariunt hoc de te Græci, necesse habui commemorare; credere vero omnia
nulla me res cogit. & lib. 3. p. 179. l. 16. Λογίσματα ergo sunt, quæ fama feruntur
ἐκ τῶν ἑκείνου. Addito autem μέρον, mendacem eam famam, vel certe valde
dubiam, fuisse intelligendum est. Cæterum idem consilium fuit Tacito Hist.
2, 50, 3. Ut conquirero fabulosa, & fidei obesse legentium animos, procul gravi-
tati capiti operis crediderim: ita vulgatis traditisque demere fidem non ausim. Et
Cassio 7, 2, 11.

5. ὅτι θαυμάσιον.] Tunc demum miretur, si quam adhuc causam cur mire-
tur tunc reperiet, postquam mea cum aliorum scriptis contulerit. Sed desinet,
credo, mirari, intellecta consilii mei ratione ex ipso scripturæ genere. Nimirum
novi super scriptores, aut in rebus certius aliquid allatos se, aut scribendi artem
dem utriusque superatorem credere, ut ait Livius in proœmio. Quod utrumque
se affectum Attianus his verbis quanquam obscurius, vitandæ arrogantie causâ,
ita tamen indicat, ut sententia facile possit perspicui. Nam quod certiora a se
tacta sunt, ipse paulo antè aperte facetur. In Græci autem sermonis facilitate
quem se arbitratum sit, infra videre licet 1, 12, 3. Particula ὅτι similiter uti-
tur Xenophon Memorab. 4. extremo. Εἰ δὲ τοῦ μὴ ἀπίστου ταῦτα, παραβέβηκε
τὴν ἄλλαν ἱστορίαν πρὸς ταῦτα, ὅτι κενότατον. Quod si hoc alicui non probatur, volumus com-
paratis alteram ad hæc verbis, ita deinde iudicium faciet. Sic infra 7, 30, 1.

ARRIANI DE EXPEDITIONE
SUMMARIUM
LIBRI PRIMI

DE

EXPEDITIONE ALEXANDRI

CAP. I. Tempus mortis Philippi & successionis Alexandri. Novitas felix, hinc bella in barbaros. Pugna cum Thracibus. Victoria de Thracibus. II. Syrmus rex. Peuce insula Istri. Pugna & victoria de Triballis. III. Progressus ad Istrum & hujus accolæ. Traiectus per Istrum in Getas. IV. Getarum terror ab phalange. Celtarum arrogantia. V. Cliti defectio & Glaucia. Autariatas Langarus cobibet. Langari destinati affinis mors. Impia sacrificia Illyriorum. Alexander ad eos contendit. Ejus stratagemata contra Glauciam & Clitum. VI. Solertia Alexandri contra eosdem. Liberat transitum Istri. Cliti & Glaucia fuga. VII. Turbæ apud Thebanos. Expeditio adversus Thebas. Alexandri cupido salutis Thebanorum. VIII. Post variam pugnam Thebæ opprimuntur. IX. Comparatio cladis Thebanae cum Atticis & Laconicis; aliæ Græcorum clades. Thebanos ulciscitur Deus. Cades Thebanorum. Pindari postea servata. X. Arcades, Ætoli, Athenienses supplices. XI. Reconciliatus Atheniensibus petit Hellepontum. Solennitas in trajiciendo Helleponto. Gesta & casus circa Ilium. XII. Alexandri comparatio cum Achille & aliis, ac memoriæ infelicitas. Alexandri excellentiæ. Arriani iusta nec excedens & studiis honorifica gloriatio. Professio Alexandri ab Illo. Speculatoribus præmissis Priapum urbem deditione accipit. Duces Persarum ad Zelian. XIII. Persis ad Granicum infauste consultantibus appropinquat. XIV. Macedonum & Persarum aciei collocatio. XV. Principium conflictus laborantibus Macedonibus. Virtus Alexandri in prælio, & periculosus ardor. XVI. Cedere coguntur Persæ, eorumque clades, & Macedonum amissorum paucitas ac occisorum numerus. Cognatis eorum præmia data: solatia erga saucios. Sepultura Ducibus Persarum data & Græcis mercenariis apud Persas. Persica arma Minervæ Atticæ dono missa. XVII. Phrygia ad Hellepontum ordinata. Zelïa, Dascylium, Sardes receptæ. Lydia & Jo-

nia

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

nia provinciae. Ephesti casus. Heropythi sepulchrum in foro Ephesti. XVIII. Magnesia & Tralles dedita. Alexander Miletum tendit. Hegesistrati praefecti fallacia. Lade insula occupatur. An pugna navalis subeunda? XIX. Miletus oppugnatur. Milesorum angustiae & clades. Miletus inclusa, & Persae ab continente exacti, & vanus borum astus. XX. Alexander cogitat classem dissolvere. In Caria Halicarnassum aggreditur. Irrita spes de Myndo: ad Halicarnassum pugna. XXI. Per duos Macedonas excitata temere pugna. XXII. Conflictus circa latericium intra mania murum. Pugna felix Macedonum. XXIII. Consilium Persarum de abeundo. Incendium Halicarnassi & direptio. Cariae Princeps Ada placat Alexandrum, & ab eo restituitur. XXIV. Macedonibus biberna permessa apud conjuges. Lyciam & Pamphyliam petit Alexander. XXV. Causa alienationis Alexandri in rege, & captivitas Asfinis. Hirundinis omen. Alexander Aeropi f. ab Parmenione in custodiam datus. XXVI. Exercitus iter terrestre, Regis per litus. Aspendi tributum equi. Side origo. XXVII. Aspendus ad conditiones redacta. Pbrygia petita. XXVIII. Telmissi, Selgae, Salagassi urbium status. Pisidia per victorias penetrata transiit Alexander in Pbrygiam. XXIX. Paciscitur cum Celenis. Alexander tendit Gordium versus. Ejus regionis situs. Irrita Atheniensium legatio.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

LIBER PRIMUS.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I

ΛΕΓΕΤΑΙ Δὲ Φίλιππον μὲν ἱ ΠΗΛΙΠΠUM serunt mortem obiisse archonte Pythodemo Athenis: Alexander.

1. Λέγεται δὲ.] Alii N, Gronovius ex codice Florentino, quem ubique optimi nomine appellat, δὲ restituit, eamque scripturam praefendam esse, Xenophontis exemplo, cum Xenophonteus sit Arrianus, confirmat. Sed istius quidem Scriptoris auctoritate hic in utramque partem liceret uti. Alios enim liberos a δὲ orditur, ut Cyropæd. lib. 2. 3. 6. 7. Expedit. Cyri lib. 3. 4. 5. 7. Hist. lib. 3. 5. Alios a δὲ, ut Cyropæd. lib. 4. 5. Expedit. Cyri lib. 6. Hist. lib. 1. 2. 4. 7. Apolog. Socratis, de Athen. rep. Memorab. lib. 2. 3. 4. & Oeconomicum. Malui tamen sequi Gronovium, cum simillimum sit exordium in Xenophonte, quo Cyropædiz liber primus, item ut hic, annexi sit præfationi: *πατὴρ μὲν δὲ λέγεται ὁ Κίρῳ γινώσκαι Καμβίσιον.*

Φίλιππον.] Alii Φίλιππον.

ἐπὶ ἄρχοντος.] Eodem ubique modo annos insignit Xenophon, ut Hist.

6 ARRIANI DE EXPEDITIONE

andrum autem ejus filium accepto regno in Peloponnesum profectum, viginti circiter tunc temporis annos natum. Ibi, coacto Græcorum, quotquot in Peloponneso erant, concilio, petiisse ab iis, uti imperator militiæ adversus Persas crearetur: quod quidem Philippo antea concesserant. Id à singulis impetratum, exceptis Lacedæmoniis: à quibus responsum fuisse, Lacedæmonios eam consuetudinem à majoribus non accepisse, ut aliis parerent, sed ipsi aliis præessent. Athenas vero novi etiam aliquid fuisse molitis: sed Athenienses primo statim Alexandri adventu perculos, plus etiam, quam Philippo, Alexandro honoris detulisse. Deinde, in Macedoniam reversum, exercitum quem in Asiam

Πυδοδήμου Ἀθήνησι· παραλαβόν-
τα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον,
παῖδα ὧτα Φιλίππου, ἐς Πελο-
πόννησον παρελθεῖν. εἶναι δὲ τότε
ἑμφὶ τὰ εἰκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον.
ἐν ταῖς ξυναγαγύνται τοὺς Ἕλλη-
νας ὅσοι ἐν τῷ Πελοποννήστῳ ἦσαν,
αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν
τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας κρατίας, ἢ
τινα Φιλίππῳ ἡδὴ ἔδοσαν. καὶ αἰ-
τήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων, πλὴν
Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίους δὲ
ἀποκρίνασθαι, μὴ εἶναι σφίσι πά-
τριον, ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐ-
τοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. Νευτερίσαι
δὲ ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πρό-
βλην, ἀλλὰ Ἀθηναίους γε, τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῇ Ἀλέξανδρου ἐκπλεού-
σας, καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ
δοθέντων, Ἀλέξανδρῳ εἰς τιμὴν ξυγ-
χωρήσας. Ἐπαυελόντα δὲ ἐς Μα-
κεδονίαν, ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς
τὴν

Græc. lib. 1. p. 337. l. 28. ἐπὶ ἑαυτῷ μὴ ὄντι· ἐν Σαράντῃ Ἐλαρχίᾳ. ἀρχὸς δ' ἐν Ἀθήναις Ἐκκλήσιος. p. 339. l. 7. Παντακλίς μὴ ἱερῆς, ἀρχὸς δ' Ἀθη-
ναίων. & p. 345 l. 9. Erat autem ἄρχων Athenis unus ex iis, qui Novem di-
cebantur, a quo annus, ut Romæ a Consulibus, denominabatur. Pausanias
Laconicis p. 179. l. 36. ἴσθαι δὲ τὰς ἄλλας διακρίσεις τὰς συνόδους μάλιστα ἀξίαν,
καὶ παρίσταναι τὸν ἱππὸν, καθὰ δὲ καὶ Ἀθηναίοις τῶν καλυμμένων ἐν τῇ ἰσχυ-
ρίᾳ ἴσθαι. ἀρχων. Ephori administrant cum alia digna præcipuo studio, cum cum
designant, cuius nomine annus insignis sit: quemadmodum Ἀθηναῖς, inter illos qui
σωστέον dicuntur, annus nomine suo annum insignit, qui vocatur ἀρχων. Erant au-
tem novem illi, ut docuit Pollux lib. 8. ἀρχων, βασιλεὺς, ἀσπασμαρχός, ἔξτε-
ρα δὲ πρῶτος, πρῶτος, πρῶτος, ἢ πρῶτος, ἢ πρῶτος, ἢ πρῶτος. Vide Camerac. Com-
ment. utriusque ling. p. 188. l. 5. ἀρχων ita præerat iudicibus, iudiciorumque
moderator erat, ut Romæ Prætor. Budoni Comment. Gr. Ling. p. 172. & c. 2. ἴδωται.] Non video, cur quis hic malit imperfectum ἴδωται, quam so-
litum secundum ἴδωται. Sententia loci sane potius acribiti, quam imperfecti
significationem requirit.

4. ἅττα.] Attice dicitur pro una aliqua, ἅττα vero cum ἑξήκοντα ἀσπρῶ, pro
ἀπτα quicquid.

Ἀθηναίους γὰρ.] Athenienses quidem. Neque enim vocat γὰρ, sed Athenienses La-
cedæmoniorum dissimiles fuisse ostendit.

τὸ Ἀσίον ἐβόλου· ἡμεῖς δὲ τῇ ἡμεῖς ἐπὶ Θράκης, ἐς Τριβαλλοὺς καὶ Ἰλλυριοὺς, ὅτι τε κατερί-
ξαι ἐβόλοιο Ἰλλυριοὺς τε καὶ Τρι-
βαλλοὺς, καὶ ἡμεῖς ἐμὲν ὄντας
οὐκ ἔδωκεν καταλαμβάνειν, ὅτι μὴ
ἐκείνη κατανοήσας, αὐτὴν μα-
κρὰν ἀπὸ τῆς εὐρείας πελάγους.
ἡμεῖς δὲ ἐξ Ἀμφιπόλεως 6
ἐμβαλόντες ἐς Θράκην, τὴν τὴν αὐ-
τοῦ καλουμένην Θρακίαν, Φι-

ducaret apparasse. Ineunte
autem vere statuisse in Thra-
ciam, item in Triballos & Il-
lyrios excutere, quos & no-
vis rebus frudere acceperat,
& quia finitimi erant, nonnulli
plane domitos relinquendos
putabat, quum adeo longin-
quam atque remotam a domo
expeditionem susciperet. Ar-
repto itaque ex Amphipoli
itinere, irrupisse in Thraciam,
libe-

1. τὸ α.] σφραγ. *expeditio*, σφραγισ. quod paulo post sequitur, *expeditionem* *σφραγ.*
2. Exempla suppediet ab index.

ἡμεῖς ἐπὶ Θράκης } *Concedisse versus Thraciam contra Triballos & Illyrios. Ha-*
ec est significatio petitiolæ *ἐπὶ*, 2, 4, 2, 7, 16, 8, 1, 20, 3, 1, 24, 5. Ἐκείνην
γὰρ non ἐβόλοιο *excutere*, sed *excutisse*. *huc concedisse*, per enallagen tem-
poris ubique *obscure*; sic modo 2. *ἐπὶ*, *ἐπὶ* pro *fuisse*, *petisse*; item 2, 9,
2. *Valerius* *conquererat per Thraciam in Triballos & Illyrios*. Id mutavit *Gab-*
rius in *conquerentiam*, quasi tres distinctæ expeditiones hic intuerentur,
quia ex Macedonia iter non sit per Thraciam in Triballos, nedum in Illyrios.
Mibi contra videtur prius Geographi ratio hoc postulare, ut aditus Macedoni
ad Triballos nisi per Thraciam non patuerit. Veteres enim scriptores ita late
passim Thraciam ostendunt, ut a Ponto Euxino usque ad confinia Illyrici pro-
prie, ac proinde media interjacerit inter Triballos ad Istrum pertinentes
parte Macedoniam. Accurate eam regionem describit *Anthon*. *Marcell.* lib. 27.
p. 42. l. 26. *Exat Thraciam describit facili, & veteres conciperent styli: quorum*
obscure varietas quantum opus veritatem professum non iuvat, sufficit ea quæ vidisse
veritatem expedire. *Ex p. 449. l. 6. Thracia omnes in distinet veterum transuere*
usurpant. Hocque modo post provincias antiques, reliqui. sex provincias suas *quæstis*.
Inter quas prima, quæ ex fronte Illyrii est confinis, Thracia speciall nomine appella-
tur: quam *Philippopolis* *Bambolias* vetus & *Berna* ampla civitates exornant. *Pess-*
hous *Herminias*... *Orion* *Myria*... *intraque* *Syrhig*... *Europa* omnium *plis-*
ma... *Rhadora* *hinc* *antika*. Easdem sex Thraciarum provincias enumerat *Sen-*
ius *Rosius* *Breviar* p. 550. l. 40. Et patet ex ipsa narratione, non ob aliud *A-*
lexandrum coopta Thracas pugnasse, quam ut, cum transitum ipsum prohibere
conarentur, viam sibi armis faceret per eorum regionem, per quam penetrandum
erat Triballos petenti. Et infra Cap. 10. 6. Atheniensium legati *Alexandro*
prolaturus, *quod* *ex* *Illyrii* & *Triballos* *incolumis* *redisset*, nullam vero mentio-
nem facimus Thraciæ. Denique ipse *Agrius*, nisi fallor, satis indicat, inter Ma-
cedoniam & Illyricum mediam interjectam fuisse Thraciam, dum Macedonas,
inter eos Illyrios, Triballos, & finitimos Thracas bellum gessisse scribit 7, 9, 2.
perquamque Thraciæ partem a *Philippo* *Macedoniz* *adjectam*, 7, 9, 5.

τὸ αὐτὸν δὲ.] *Depressos*, belli cladibus affictos atque prostratos, ut humili
spirituque animo nihil altum cogitarent, neque per absentiam suam ad specia-
lioribus rerum erigerentur.

ἡμεῖς δὲ.] *Profectum tandem, motis tandem castris ex Amphipoli.* Utrin-
que verbi exempla vide in indice. Amphipolim vero Macedoniz urbem in fini-
bus Thraciæ sitam, apparet ex *Plin.* *Hist.* lib. 10. cap. 8. *in Thracia parte super*
Amphipolim. Orditur ergo itineris hujus descriptionem ab ultimis, quæ *Alex-*
ander in Macedonia habuit, castris.

liberorum & privatis suis legibus atque institutis vivendum Thracum, Philippos urbem & Orbelum montem a sinistra relinquentem. Trajecto autem Neso flumine, ajunt eum decimo postquam iter ingressus esset die ad Æmum montem pervenisse. Hic, ad fauces & angustias ascensus, negotiatorum non pauci armati, & liberi Thraces occurrerunt, ut vertice montis occupato, exercitum inde arcerent, qua aditus militibus patebat. Congregatis ergo plaustris & ante se dispositis, non pro vallo solum ac propugnaculo iis utebantur, ut ex iis, si premerentur, pugnarent: verum etiam in animo habebant, adnitente in adversum hoste, ex editissimo montis præcipitio plaustra in Macedonum phalangem deturbare. Ita enim secum statuebant, quanto confertior phalanx

λίππους πόλιν ἐν ἀριστερῇ ἔχοντα ἔχει καὶ τὸν Ὀρβηλου τὸ ὄρος. Διαβὰς δὲ τὸν Νέσον ποταμὸν, λέγουσιν ὅτι δεκαταῖος ἀφίκετα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸν Αἴμον. Καὶ ἐνταῦθα ἀπῆλθον αὐτῷ κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ἐμπόρων πολλοὶ ὡπλισμένοι, καὶ οἱ Θράκες οἱ αὐτόνομοι, παρεσκευασμένοι εἶργειν τοῦ πρόσω, κατελιγφότες τὴν ἄκρην τοῦ Αἴμου, τὸν εὐλόν, παρ' ὃν ἦν τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος. Ξυναγαγόντες δὲ ἀμάξας, καὶ προβολόμενοι πρὸ σφῶν, ἅμα μὲν χάρακι ἐχρῶντο ταῖς ἀμάξαις, εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, εἰ βιάζοντο· ἅμα δὲ ἐν νῶ ἔχον ἐπαφίεναι ἀνιούσιν, ἢ ἀποτομώτατον τοῦ ὄρους, ἐπὶ τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τὰς ἀμάξας. Γνώμην δὲ πεποιήντο, ὅτι ὅτῃ πυκνοτέρῃ τῇ φάλαγγι καταφερόμεναι συμμύξουσιν αἱ ἀμάξαι, τοσούτῃ μᾶλλον

τι

8. τῶν τε ἐμπόρων.] Gronovio dubium non videtur, quin corrigendum sit vel ἐμπόρων quibus ea loca cognita erant, vel ἐγχαρίων incolarum.

τὸν εὐλόν.] Iter, progressum, 1, 11, 5, 7, 12, 5. εἴρηται τὸ πρόσω τὸν εὐλόν πρὸς τὴν ἰσχυριαν transitum. Exempla τῆ εἴρηται cum genitivo suppediabit index.

παρ' ὃν.] Scil. Αἴμον, per quem erat exercitui transseundum. Sic 1, 6, 8, 1, 5, 21. Subitur autem montis hujus excelsitas sex millibus passuum, Plin. Hist. l. 4. c. 11. init.

9. ἐπαφίεναι.] Construitur cum ἀνιούσιν & præpositione ἐπὶ, ni quis darivum ἀνιούσιν malit absolute loco genitivi esse possum. Cujusmodi duplicata constructio est & apud Cicer. Offic. lib. 2. c. 16. epulis pecuniis profundant in eas res &c.

10. πυκνοτέρῃ.] Gronovius testatur, in Perusino codice fuisse πλαγιοτέρῃ, a Vulcanio autem adscriptum ex veteri codice πυκνοτέρῃ. Verum ablanditur, inquit, quod verissimum est, quodque in duobus aliis offendi πλαγιοτέρῃ, hoc est, quanto pronioribus & velut incumbentibus in ascensione militibus plaustra immittantur. Huc alludunt illa ἢ ἀποτομώτατον τὸ ὄρος, & quæ sequitur, ἴσμε. Neque dubium est, quin tanto periculosiores sint futuri desuper immitti cursus, quanto arctior erat clivus, & quanto propere flexiore in anteriora corpore ogebantur enim. Hæc Gronovius.

οὐκ ἀποκρίνεται αὐτὴν βίᾳ ἐμ-
 πύσας. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βουλὴ ἰ-
 ῥήκεται, ὅπως ἀσφαλές κατα-
 πέλῃ τὸ ὄρος, καὶ ἐπειδὴ ἐδό-
 κη ἀκινδυνεύειν (αὐτὰρ εἶναι
 ἰσχυρὰ τὴν πέτρων) παραγγέλ-
 λει τὰς ὀπίστας, ὅπως κατα-
 φέροντο κατὰ τοῦ ὄρους αἱ ἄμα-
 ξες, ὅπως μὲν ἡδὺς πλατεῖα οὖ-
 τε παρέχει λύσαι τὴν τάξιν,
 ταύτας δὲ διαχωρῆσαι, ὥς δι-
 αὐτῶν ἐμπέσειν τὰς ἀμάξας·
 οὗ δὲ περικταλαμβάνοντο, ἵ-
 ζουμένης τούς δὲ καὶ πετών-
 τας ἐς γῆν, συγκλῆσαι ἐς ἀκρί-
 βεις τὰς ἀσπίδας, τοῦ κατ' αὐτῶν
 φερόμεναι τὰς ἀμάξας, καὶ τῇ
 βίᾳ κατὰ τὸ ἐκδὸς ὑπερπηδῶ-

esset in quam plaustra propul-
 sa ferrentur, tanto magis vi sua
 atque impetu eam dissipatu-
 ra. Alexander vero consilium
 init, quo pacto quam tutissime
 montem superaret. Postquam
 ergo statuit periculum omnino
 adeundum esse (neque enim
 alius aditus ostendebatur) mi-
 lites statarios monet, ut quum
 plaustra è sublimi delabi cer-
 nerent, ii quibus per viæ lati-
 tudinem integrum id esset, so-
 luto ordine cedant, ita ut pro-
 ruentia plaustra ipsos non fe-
 riant. Quotquot vero angustis
 viæ premerentur, ii reclinati
 atque in humum flexi scuta in-
 ter se accurate confererent, ut
 nimirum plaustra in ipsos de-
 lapsa, impetu ipso ut par est
 tran-

11. ἀνίστηνται.] Ita Xenoph. init. Cyropæd. Ἐννοια ποθ' ἂν ἦν ἰσχυρὰ, cogi-
 τασα ἀνίστασθαι.

ἰσχυρὰς.] Hi sunt gravis armatura milites; quibus opponantur Φιλά. Vide
 paulo post n. 16.

κατὰ τὴν ὁδὸν] per præcepta.

διχωρῆσαι] discedere, eo sensu, quo Cicero Off. lib. 3. c. 9. dicit, terram
 discessisse magnis quibusdam imbribus. Pro quo paulo post διέσχον τὰς φάλαγγας
 ἀδύνατον φησὶν ἔσθαι.

ὡς δὲ αὐτῶν] ut per ipsos irruerent cættus, i. e. per laxatorum ordinum inter-
 vallum innocue pervaderent.

12. ἐκνέουσας.] Vulcanius: reclinati. Quam versionem Gronovius squalli-
 dum esse reclamatur. Longe amplius perfectiusque sonare Græca: *ii conserti*,
conscripti, sibi invicem adpliciti, & in humum demissi. Quod utrumque in textu
 hæc inprimis sit necessarium. Quam interpretationem ut elegantem quisvis ag-
 noscat, ita eequidem exemplo cupiam comprobari. Certe *proclibendi* sensu *ἐκ-
 νέουσας* existat, infra 6, 10, 3.

συνελπίσας τὰς ἀσπίδας.] Συνασπισμός ex hoc dicitur hujusmodi acies, de-
 scripta ab eodem Arriano Tactic. cap. 17. *Qui primi stant, scuta ante se proten-
 dunt, qui vero conserti sunt post ipsos, tendunt ea super istorum capita, & alii super
 istos, atque ita totum corpus undiquaque tegitur, adeo, ut & jaculatores superne,
 ut in textu, quæant versari. καὶ λίθους ἀμαξίους μὴ διαλύειν τὴν σύγκλησιν, ἀλλὰ
 ἀποσπασμένους τῇ βίᾳ ὑπερπηδῶντες ὡς τὸ πέτρων, neque saxa ingentia dissolvant
 illam compactam, sed impetu illa transillant in terram.*

τῇ] pertinet hoc ad verbum ὑπερπηδῶν, & subaudiendum ἵνα.

ὡς τὸ πέτρων] secundum verosimile, i. e. quod fieri verosimile, necesse, par est
 ut sic conjici potest. Loquendi genus Xenophonti frequentissimum.

transilientia, nihil damni inferrent. Neque aliter quam iusserat atque animo conceperat Alexander, evenit. Nam alii phalangem laxarunt : alii plauftra scutis devoluta parum damni intulerunt ; nemo enim plauftrorum ruina interiit. Tum Macedones alacriores facti, quod plauftra quæ præcipue metuerant nullo ipsis damno fuiffent, clamore edito in Thraces feruntur. Alexander fagittarios à dextero cornu ante aliam phalangem (quod illac facilius aditus videretur) progredi jubet, utque Thracas, quacunque prouant, telis petant : ipfe agema fumens, fcutatos & Agrianas in lævum cornu duxit. Sagittarii, prout quique Thracum profiliebant, fagittis ferientes reprimunt. Tum phalanx immiffa, parvo negotio nudos homines, maleque armatos barbaros loco movit : ita ut Alexandrum à læva irruentem fuffinere non pos-

3 τῶν, ἀβλαβῆς ὁπταίνον. καὶ οὕτως
ἐνέβη, ὅπως παρῆνεν ὅτι Ἄλξι
ἄνδρες, καὶ εἰκασαν. οἱ μὲν γὰρ
διδόσκον τὴν Φάλαγγα, αἱ δὲ ἐπὶ
τῶν ἀσπίδων ἐπικυλισθεῖσαι ὁλόγῃ
ἐβλάψαν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς ἐπὶ
14 ταῖς ἀμάξαις. Ἐνθα δὴ οἱ Μακε
δόνας θαρσύναντες, ὅτι ἀβλαβεῖς
αὐτοῖς διὰ μέλιστα ἐδοκίμασαν αἱ δὲ
μαχαίαι ἐγένοντο, σὺν βοῇ ἐπὶ τοῦ
15 Θράκας ἐπέβαλον. Ἀλέξανδρος δὲ
τοὺς τοξότας μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ
κέρας, πρὸ τῆς ἑλλης Φάλαγγος
ὅτι ταύτῃ εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν
ἐκέλευσε, καὶ ἐκτοξεύειν ἐς τοὺς
Θράκας, ὅπῃ προσφέροντο· αὐτὰ
δὲ ἀνελαιβὼν τὸ ἔγχυμα, καὶ τοὺς
ὑποσπιεῖας, καὶ τοὺς Ἀγρίκνας,
16 κατατὰ τὸ εὐάνυμον ἤγεν. Ἐνθα δὴ
οἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προεπι
θέοντας τῶν Θρακῶν ἀνέστειλαν
καὶ ἡ Φάλαγγε προσμείψασα, αὐ
χαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας ἀν
θρώπους ψιλοὺς, καὶ κακῶς ὀπλι
μένους βαρβάρους· ὥς· Ἀλέξαν
δρος

ἀπαλῶς [καλῶς].] *Innocens supercattentus*, si forte minus latine, significatur tamen. Licet enim & *incattentus*, *invehementius* possit converti, alterum tamen preferendum puto.

13. *πυρίπτοι* hortatus fuerat, nempe ut phalangem laxarent, *οἱ ποὶ* scil. *ἐπι-
λῖτες* scutati, *οἱ δὲ* scil. *ἀνὰ* currus.

14. ἐπὶ τὰς.] Mss. ἐς τὰς. Gronov.

ὅτι ταῦτα ὑποπέποιθα ἂν] quia ibi (in sinistro cornu) facilis erat progredi, Macedonibus nempe, quibus eo loco minus impeditus videbatur adconfusus.

τὸ ἄγμα.] Ita vocabatur agmen delectorum equitum 2, 24, 1. pedumque, 2, 8, 5. cohors praetoria, regium praedidum & satellitium. Vide Beinhemil indicem Curtianum sub hac voce. Polyb. lib. 5. cap. 65. init. 'Ευδοξος ἱππὸς οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν τρισχίλιον, τὰ καλεῖται παρὰ τοῖς βασιλεῦσι Ἀγμάτος. Εὐρυπύκνῳ ὅτινις ferme millium hominum dux erat: & hoc est quod ante reges vocatur agma.

16. **Ἐν τούτοις.**] Opponuntur hi τῶς ἐν/ταῖς, quibus iusta aequa sunt, thorae.

ἔκ τῶ εὐαγγελίου ἐπάγοντα
ἀπὸ ἐξέαντο, ἀλλὰ ῥύπατες ὡς
ἐκείναι προλήγει τὰ ὕπλα, κατὰ
τοῦτους ἔφυγον. Καὶ ἀπέθανον μὲν 17
ἐπὶ ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους,
ῥῆτις δὲ ἄνδρες μὲν ὄλγοι ἐλ-
θόντες, δι' αὐτῶν τε, καὶ τῆς χώρας
ἐκείνης γυναικες δὲ ὅσαι ἐνεί-
κοντο αὐτοῖς, ἐάλωσαν πᾶσαι· καὶ
τὰ τεύχεα, καὶ ἡ λεία πᾶσα ἐάλω.

II. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λείαν I
ἑκείνῃ ἀπέπεμψεν ἐς τὰς πόλεις
τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανίαν καὶ
Φιλτάτην παραδούς διατίθεσθαι· αὐ-
τὸς δὲ τὸ ἔργον ὑπερβαλὼν, προήει
διὰ τοῦ Ἰλίου ἐς Τριβαλλοῦς, καὶ
ἐφεικτο ἐπὶ τοῦ Λύγινον ποτα-
μῷ· ἔρχετο δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ

sent, sed abjectis prout cui-
que licebat armis per mon-
tem diffugerent. Cæsi ex iis
mille circiter & quingenti.
Virorum pauci in potesta-
tem vivi venerunt, pedum
celeritate & loci notitia e-
lapsi: fœminæ quotquot eos
sectabantur, omnes captæ:
pueri etiam & præda omnis
abducta.

II. Ac prædam quidem
Alexander eo unde venerat
in maritimas urbes remisit,
Lysaniæ & Philotæ ejus ad-
ministrandæ negotio dato,
ipse autem superato vertice
per Æmum in Tribalkos com-
tendit, & ad Lyginum flu-
men (distat id ab Istro, si
quis

ῥήγος, ἡλθα, lancea, gladius: quibus omnibus carent οἱ Ψιλοί. Latini eos
ῥήγος vocant. Siquis non tantum ii, qui cum tempus certaminis advenit,
sine omnium armamentis fuisse, lapide, vel quodcunque telum manibus fors de-
dit: sed jocalatores, sagittarii, funditores, omnes denique, quos leviter armatos
ἐκπελάτοι Latini appellant. Id Xenophontis locus declarat Hist. lib. 2. p. 372.
I. 30. Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ ὅτις ἐνδραμεύοντες ἐκείνους, ἰβέλλον, ἐτίζον, ἐσφονδόνον. Στε-
λόμενοι οὐδὲτε ἐκκρίσιοντες φαῖλα ἐਜαυλαβάνον, σενιέβαν, σενιέβαν, ἐκ fundis nichilabant.
Ex Ælian. de milit. ord. instit. cap. 48. in fine: Ψιλοὶ δὲ οἱ μὲν οὖν τοιαῦτα ὅπλα ἔχοντες
ἐκπελάτοι, ἀλλ' ὁ μόνος τοῖς μακροῦσι πρὸς τοὺς ἐκείνους χροῖμασι ὄντοισι, οἱ μὲν
τῆς, οἱ δὲ ἀκοντίου, οἱ δὲ σφενδόναις. Nudi autem sunt, qui nihil hujus arma-
menti gerunt, sed tantum iis, qui pœciat emittunt, utantur armis, alii quidem
arabibus, alii vero jocalis, alii denique fundis. Conf. cap. 2. & Arriani Tact. cap. 4.
Iusta tamen 1, 7, 12. separata fit mentio τῶν ψιλοῦ καὶ τῶν ὀπλιτῶν.

καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ.] Gravis armatura milites vel mullos habebant, vel non iis,
quibus oportebat, armis instructos.

ἐπὶ τῷ αὐτοῦ MS. Opt. ἐκ τῶν. Γενον.

αὐτοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν.] Si hæc verba cum sequentibus κατὰ τὸν αὐτὸν ἔργον con-
siderentur, aperta magis foret sententia, ea nempe, quam Curtius habet 3,
11, 12. quæ quæque patet ad fugam vel evasum, arma jactantes. Sic infra 1,
13. οἱ δὲ πρὸς οἱ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν. Quod si tamen hoc videtur di-
ctum, (quamquam trajectiones in scriptore nostro infrequentes non sunt,) rei-
nomine sane ordinem verborum, intelligamusque, arma quemque abjecisse,
et quæque poterit, ut commodum cuique vilius fuerit & licuerit. Quis vero
in pugna sicere sibi putet arma, ne fugam mententur, abjicere, nisi ubi fugæ
vici esse locum? Ad sententiam igitur nihil interest, si hæc verba de fugæ
vici de arma jactandi facultate accipiantur.

CAP. II. 1. ἐκείνῃ.] Reiro.

quis Æmum petat, itinere tridui) pervenit. Syrmus autem Triballorum rex, cognita multo ante Alexandri expeditione, fœminas & pueros Triballorum in Istrum ablegarat, iusseratque, ut transmissio flumine in quandam Istris insulam, cui Peuce nomen est, sese reciperent. In quam etiam insulam Thraces illis finitimi imminente Alexandro jam pridem profugerant: quin etiam Syrmus ipse cum familia eo confugerat. Ingens vero Triballorum multitudo per flumen ad aliam quandam insulam in Istro si-

ὡς ἐπὶ τὸν Αἷμον ἰόντι, σταθμὴν 2
τρεῖς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν Τριβαλλῶν βασιλεὺς, ἐκ πολλοῦ πυνθανόμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν φόβον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τριβαλλῶν προῦπεμψεν ἐπὶ τὸν Ἴστρον, διαβαίνειν κελεύσας τὸν ποταμὸν εἰς νῆσον τινα τῶν ἐν τῇ Ἰστροῦ Πεύκη ὀνομαζομένην νῆσον. ἐς ταύτην δὲ τῶν νήσων καὶ οἱ Θράκες οἱ πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσέγοντος Ἀλεξάνδρου, ἐκ πολλοῦ συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς ὁ Σύρμος ἐς ταύτην ξυμπεφέυγει ἔξιν τοῖς ἀμφὶ αὐτόν. Τὸ δὲ πάλιν πλῆθος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν ὀπίσω ἐπὶ τὸν ποταμὸν,

ὡς ἐπὶ.] Sæpiissime hæc pleonastice conjunguntur. Vide Indicem.

αἰετοὶ τὸν Αἷμον ἰόντι.] Ita Ind. 3, 2.

σταθμὴς τρεῖς.] Σταθμὴς, ab ἵσχυς, est iter unius diei, quippe quo confecta agmen subsistit, ut fatigata corpora quiete levantur. Mansiones dicit Justinus 13, 8, 5. ubi vide notam Berneggeri. Curtius aliique castra vocant, & primis, altioris, tertiis, quantis &c. castris dicunt pro totidem diebus. Ita Curt. 9, 10, 5. Nonis castris in regionem Arabitarum, inde totidem diebus in Gedrosiorum regionem perveniunt. Plura loca petas licet ex Freinsheimii indice Curtiano. Xenophon locis innumeris, maxime de exped. Cyri lib. 1. p. 206. l. 42. ubi pro itinere & via accipitur: κατὰ γὰρ μίσην τὸν σταθμὸν τῶν τῶν τῶν. Non longius quam dimidii dies itinere fossa aberat. Et pag. 207. l. 23. ubi locum notat, in quo exercitus subsistit: πρὸς τὸν ὅ σταθμὸν ἵδθα ἡμᾶς καταλύειν. Locus erat in proximo, quo metatis castris subsistere volebat. Unde Alexander paulo post 1, 3, 1. tertio die a Lygino ad Istrum venisse dicitur. Neque vero semper idem est numerus σταθμῶν & dierum, sed interdum plures σταθμοὶ uno die peraguntur: unde Ptolemæus maximis itineribus ad Spitamenem contendens, dicitur ἡλθὼν ἐν ἡμέραις τίσσεται σταθμὸς δέκα, 3, 25, 14.

2. ἐκ πολλῶν.] scil. χρόνου.

τῶν ἐν τῇ Ἰστροῦ.] τῶν scil. θησὶν ὡς ἐν τῇ Ἰστροῦ, ut ostendatur, plures in Istro insulas esse.

3. ἐκ πολλῶν συμπεφυγότες.] Eodem nempe tempore, quo Syrmus, cognita Alexandri expeditione, suos in eam insulam transire jubebat, etiam finitimi Thraces illos sequebantur, uti vicina, ita & periculi societate iis juncti. Unde dicuntur non πεφυγότες, sed συμπεφυγότες. Gronovius duas priores voculas ἐκ πολλῶν ex præcedentibus a quodam repetitas putat, quas ipse rursus inducit, & voluntate optimi codicis rejicit. Et sunt quidem certe superflue, nec ab Arriano videntur profectæ; quanquam eo, quo dixi, modo non plane inconmode possunt exponi.

4. ἐπὶ τὴν πεύκη.] Lyginum nempe. Quæ sequuntur verba: ἐς τὴν πεύκη τῇ

ταρῶ, ἐς νῆσόν τινα τῶν ἐν τῇ
 ἑρῇ, ὅθεν περ τῇ προτεραιῇ ἀρμύ-
 ῃ Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἔμεθεν αὐ- 5
 τῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὰς ὑποσέψας
 ἡ ἡμεῶν, ἐπὶ τοὺς Τριβαλλοὺς
 ἦεν, καὶ καταλαμβάνει κατὰ στρατο-
 πλάτειας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταλει-
 φότες πρὸς τῇ νέκει τῇ παρὰ τὴν
 περὶ, παρετάσσοντο. Ἀλέξαν- 6
 δρος δὲ καὶ αὐτὰς τὴν μὲν Φάλαγγα
 ἐβίβας ἀπὸ τῆς ἐπ' αὐτῶν τοὺς δὲ το-

tam sese contulerat, unde
 Alexander pridie solverat.
 Quos ut Alexander eo ap-
 pulisse intellexit, revocato
 itinere in Triballos movit,
 ubi eos jam in castris degen-
 tes offendit: hi vero depre-
 hensi, ad sylvam flumini vi-
 cinam aciem instruebant.
 Alexander etiam ipse pha-
 langem densius instructam
 adducit: deinde sagittarios
 ac funditores præmittit,
 qui

in τῷ ἱερῷ, cum manifestum sit ex superioribus esse repetitis, ejicienda omnino,
 MSO optimo id exigente, censeo cum Gronovio; cui viro profecto merito
 placuit licet, quod in his tam corruptis egyptium opem tulerit præstanti Arriano.
 Nos quidem, quibus Arrianus cordi est, industriz ipsius, quam in hoc scrip-
 tione consuetudo neque illustrando certe posuit singularem, gratias agimus hoc
 majores, quo magnagrosimus, nisi ille fuisset, nequaquam nos pares sum-
 ros fuisse tenebris illis dissecutendis, quas huic aliisque locis (quæ ubique in-
 dicantur,) offendat depravata scripturæ varietas.

5. τῇ ἡμερᾷ.] Vulcanius: eo appulisse; rectius: eo contendere. Vide indicem,
 καὶ μὴ καταλαμβάνειν.] Vulcanius correxit καταλαμβάνειν deprehensi. Sed
 nullus in MS. teste Gronovio. Καταλαμβάνειν reliqui, hanc, opinor, haberet
 sententiam: aciem instruxisse eos, qui reliqui erant ad sylvam flumini vicinam.
 Relictos autem fuisse præsidii caussa, ut contra subitum hostium imperum sal-
 tem parati, per quem iter erat ad fluvium, ubi ceteri castra locaverint ne-
 cesse est, siquidem illos ante sylvam relictos esse velimus. Hos autem ex ca-
 stris subitum prioribus venisse, præterquam quod belli ratio ita ferat, etiam hoc
 indicio est, quod Alexander eos e sylvā in aperta provocare studuerit, quos
 intelligere licebit ex castris per sylvam adventantes, cum reliqui jam extra syl-
 vam constitissent. Nisi quis forte in pro ἀπὸ accipere malit.

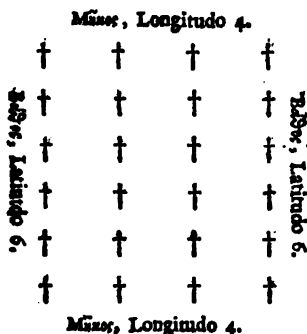
6. ἡ βίβας.] Τὸ βίβας simul & τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος quid sit, ex Heliano
 optime intelligitur de milit. ordin. instir. Cap. 7. inq. Τὸ δὲ ὅλον σύστημα τοῦ
 βίβας τῶν λόγων, φάλαγγ καλεῖται. ἡ μῆκος μὲν, τὸ πρῶτον τῶν λόγων τὸ γῆμα.
 Τὸ δὲ μέγεθος. καὶ προσωποῦν, καὶ παράταξις, καὶ ζυγόν, καὶ σῆμα, καὶ ὁμο-
 ρμία, καὶ πρωτοστάται, καὶ πρωτολογία καλεῖται. Τὸ δὲ κατὰ πᾶν τὸ μῆκος τῶν λόγων
 τῆς φάλαγγος μῆκος τῶν λόγων, βίβας καλεῖται. Totā autem constitutio militū
 ἡμεῖς seriem, Phalanx vocatur. Cujus longitudo quædam est prima seriel dictio-
 nis instructio; & hæc appellatur Frons, & Facies, & Adstantia, & Jugum, &
 & Duces, & Antistites, & prima Ordinatio. Omnis autem pars phalangis,
 quæ a tergo est ipsius frontis, usque ad Tergiductores, Latitudo appellatur. Eodem
 modo hæc explicantur ab Arriano in Tact. cap. 12. pag. 11. Ex Aristotele,
 ἀπὸ Camerario in Comment. utriusque ling. sicut in secundo de Cælo,
 ὡς ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι εἶναι εἶναι βίβας. Estigitur τὸ βίβας τῆς φάλαγγος, quod a fronte
 ad ὡς, μῆκος autem quod a dextra ad sinistram protenditur. Xenoph. Cy-
 rop. lib. 2. p. 45. l. 38. ἦν τὸ μὲν μέγεθος ἐπὶ διακοσίων (ποσὸν γὰρ ἦσαν
 οἱ τετρακκοῖ) τὸ δὲ βίβας ἐφ' ἑκατὸν. Frons ad ducentos, (tot enim ductores ordinem
 erat, cetero ad centum habuit. Unde & βίβας ἐκτείνον ἐστὶ ita ordinare aciem,
 & majus sit βίβας, quam μῆκος. Cons. 1, 6, 1. Quod genus phalanx dicitur
 τῆς

14 ARRIANI DE EXPEDITIONE

qui sagittis & fundis barbaros laceſſant, ſi forte ea ratione è ſylvis in aperta provocari poſſint. Triballi intra tali jaſtum conſtituti, & ſagittis icti in ſagittarios pro-
ruunt, ut cum ſagittariis qui inermes erant cominus manus confererent. Quos ubi Alexander extraſylvam pro-
duxit, Philotam ſumpto equitatu ſuperioris Macedoniæ, in dextrum cornu, quamaxime excurrando pro-
ceſſerant: Heraclidem autem & Sopolin, cum equitatu quem ex Bottiæâ & Amphipoli adduxerat, in ſiniſtrum cornu impetum facere jubet. Ipſe cum peditum phalange, reliquo equitatu fronti prætento, in medios fertur. Et quidem, quam

ἐξέτας καὶ τοὺς σφενδαμήτας πρὸς αὐ-
τὸν ἐκείλευτο ἐκτοξεύειν τε καὶ
σφενδαμῶν ἐς τοὺς βαρβάρους, αἵ περ
προκαλίσσαντο αὐτοὺς ἐς τὰ ψαλί
7 ἐκ τοῦ νέπου. Οἱ δὲ, ὡς ἰσχυρὰ βέ-
λους ἐγίναντο, παίοντες ἐξείδον ἐς
τοὺς τεξέτας, ὅπως ἐς χεῖρας ἐμ-
μύκειον γυμνοὺς οὖσι τοὺς τεξέτας.
8 Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς προήγαγεν αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς νέπης ἔξω, Φιλότητι
μὲν, ἀναλαμβάνοντάς τοὺς ἐκ τῆς ἁπο-
θεν Μακεδονίας ἱππίας, προέταξε
ἐμβάλλειν κατὰ τὸ κέρας τὸ δεξιόν,
ἥ περ μέλινα προὐκρυμμένους ἐν τῇ
9 ἐκδρομῇ. Ἡρακλείδην δὲ καὶ Σόπο-
λιν, τοὺς ἐκ Βοττιαίας τε καὶ Ἀμ-
φιπύλειος ἱππίας, κατὰ τὸ εὐαγ-
10 μιον κέρας ἐπάγειν ἔταξε. Τὸν δὲ
Φάλαγγα τῶν πεζῶν, καὶ τὴν ἄλ-
λην ἱππεύων, πρὸ τῆς Φάλαγγος πα-
ρατέειπε

ιδεα. Alian. Cap. xix. Exempli cauſſa, ſi xxi. milites ita collocentur, & quatuor conſiſtant. Schema hoc foret:

Nunc e contrario, quando denſatur frons phalangis, dicimur ἰς τὴν μῖνον ἐπὶ τῇ
συνῶν, Arrian. Tact. c. 34. P. 37.

7. γυμνοὺς] Idem hi ſunt, qui Φαλαγγεὺς armaturæ, de quibus ſupra cap.
8. 16.
ἑξ. καὶ τὴν ἄλλαν.] ὁ τοῖς ἐκείνῃ, quæ phalangis præcedunt.

φάλαγξ, κατὰ μέγους ἐπήγχε· καὶ ἱπ-
 ῶν ἀποβαλισμὸς παρ' ἐκασ-
 τῶν, οἱ Τριβαλλοὶ δὲ μέγαν ὄχλόν·
 ἃ δὲ ἑτερέλαγχ' ἐπὶ πύλιν ἀνίστασαν
 ἐς αὐτοὺς ἐπ' ἀμύνοντες, καὶ οἱ ἱππεῖς
 ἐκ ἀποτοσμήν' ἔτι ἄλλ' αὐτοῖς ὁ-
 ῶντες τοὺς ἵππους, ἕλλη καὶ ἄλλη
 πρᾶτταντο, τότε δὲ ἐπ' ἰσχυροῦ
 ἀπὸ τοῦ πόντου ἐς τὸν ποταμὸν. Καὶ
 ἐπ' αὐτοῖς μὲν τρισχιλιοὶ ἐν τῇ
 φηγῇ, ζῶντες δὲ ὁλόγοι καὶ τοῦτον
 ἐκείνους, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πρὸ
 τοῦ ποταμοῦ ἦν, καὶ οὐδ' ἐπ' ἰσχυροῦ
 ἐν τῇ ἀπ' αὐτῶν τῇ διαίτῃ ἀφεί-
 λοντο τοὺς Μακεδόνας. Αὐτῶν δὲ τῶν
 Μακεδόνων τελευτήσαντες λέγουσι Πτο-
 λεμαῖος ἱππεῖς μὲν ὄντας, πεζοὺς
 δὲ ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὄντας.

III. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης τριταῖος ἡ
 ὁφθαλμὸς Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὸν πο-
 τᾶν τὸν Ἴστρον, ποταμὸν τῶν
 παρὰ τὴν Εὐρώπην μέγιστον ὄντα,
 καὶ πλείων γῆν ἐπερχόμενον, καὶ
 πολλὰ μακροτάτα ἐπεύχοντα, τὰ
 μὲν πολλὰ Κελτικὰ, ὅθεν γὰρ καὶ
 ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἱπποῦν ἐν τελευ-
 ταιῶν Κελτικῶν καὶ Μακεδονί-
 κων ἐπὶ δὲ Σκυρομέτων μὲν ἔστιν,
 ἡ ἄλλη ἐπὶ δὲ Γέτας τοὺς ἀπ' αὐ-
 τῶν ὄντας ἐπὶ δὲ Σκυρομέτας,

Idiu velitatum utrinque fuit,
 Triballi haud inferiores e-
 rant: simulac vero densa
 phalanx valido in eos impe-
 tu ruit, equitesque non jam
 hastarum ictu sed ipsis equis
 prementes undequaque ir-
 ruerunt, protinus in fugam
 coniecti, per sylvam flumen
 repetunt tribus millibus in
 fugā cæsis. Pauci etiam ex
 his vivi capti, quod densa
 sylva flumini immineret, &
 nox ingruens persequendi
 facultatem Macedonibus
 præriperet. Ex Macedoni-
 bus Ptolemæus equites qui-
 dem undecim, pedites circi-
 ter quadraginta desideratos
 scribit.

III. Tertio post hanc pug-
 nam die Alexander ad Ἰ-
 strum flumen pervenit, om-
 nium quæ in Europâ sunt
 maximum, quodque pluri-
 mum terræ alluit, & bellico-
 sissimas nationes suo tractu
 complectitur, ac quidem
 præcipue Celticas, à qui-
 bus etiam fontes ejus oriun-
 tur. Harum nationum ex-
 tremisunt Quadi & Marco-
 mani, deinde lazyges, Sau-
 romatarum pars: ulteriora Ge-

CAP. III. 1. ἀπὸ τῆς μάχης.] ἀπὸ τῆς μάχης, separantem, interfuerantem.
 2. ἐπὶ.] Sine casu significat deinde, præterea.
 3. ὁφθαλμὸς.] Qui Græcis Συναπτοῦνται, Latinis Sarmatæ dicuntur, Plin. Hist. Nat. 4. c. 11. pag. 90. l. 42. Qui & Gens Romanis Dacos dictos ait. Goss. Jo. Epist. Epit. Dionis in Domitiano p. 331.
 4. ἀπὸ τῶν ἱπποῦν.] ὁφθαλμὸς: ἀπὸ τῶν ἱπποῦν conserantes. Stephanus in Thes. Gr. Ling. immortales reddentes vel fidentes, immortalitate donantes. Cujus expressionem visum est interpreti apponere ex tota. 1. p. 1567. Apud Hero-
 dotum

Getæ qui Apathanatizantes, hoc est, animas a morte liberas statuentes, dicuntur: exinde Sauromatarum natio: postremo Seythæ, ad exitum fluminis usque, ubi per quinque ostia in Euxinum pontum profluit. Hic Alexander naves aliquot longas offendit, quæ Byzantio per pontum Euxinum aduerso flumine aduenerant. In his tanto numero sagittariorum & armatorum quantum capere poterant imposito, insulam in quam Triballi & Thracæ confugerant petit. Quumque summâ vi pedem in terrâ ponere niteretur; barbari ad flumen concurrentes quacunque naves appellebant exitum prohibebant. Porro & naves paucæ erant, & exigua in iis militum manus: & insulæ situs maxima ex parte præruptus ac præceps, fluminisque ipsius

τοὺς πολλοὺς ἐπὶ δὲ Σκύθας] ἕς τε ἐκβολὰς, ἵνα ἐκδιδοῖ κατὰ πέντε στόματα ἐς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἐνταῦθα καταλαμβάνει αὐτῷ ἡκούσας ναῦς μακρὰς ἐκ Βυζαντίου, διὰ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου, κατὰ τὸν ποταμὸν. Ταύτας ἐμπλήσας τοξοτῶν τε καὶ ὀπλιτῶν, τῇ νήσῳ ἐπέσκη, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ τε καὶ οἱ Θράκες συμπεφευγότες ᾗσαν· καὶ ἐπαρῶτο βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν. Οἱ δὲ Βάρβαροι ἀπῆρτων ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὅπῃ αἱ νῆες προσπύπτοιον· αἱ δὲ, ὀλύναι τε ᾗσαν, καὶ ἡ στρατιὰ οὐ πολλὰ ἐπ' αὐτῶν· καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἀπότομα ἐς προσβολὴν, καὶ τὸ ρεύμα τοῦ ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτὴν, ὥστε δὴ ἐς γένον συγκεκλιεμένον; ὥστ' καὶ ἔπειτα προσφέρεσθαι. Ἐνταῦθα

notum libro 4, sunt etiam Getæ quidam ἀπαθανατίζοντες: quos Arrianus ἀπαθανατίζοντας vocat. Cur autem ἀπαθανατίζοντες vocentur, ipse Herodotus declarat, his verbis, ἀπαθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τόπον. ἐπεὶ ἀποθνήσκουσιν ἰσχυρὰς νομίζουσι; ἵνα τοὺς τὸν ἀπὸλλόμενον παρὰ Ζάμολξιν. διὰ ποντοπλάγους δὲ τὸν πόντον λαχόντα αἰὶ οὐρανὸν αὐτοῖσι ἀπενέμπουσιν ἄγγελοι παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἐνταλλάττοντες τῶν αἰ ἵλασαι δύνανται. Ita autem cum mitti terribit. Quibusdam datur negotium ut tria iacula teneant: aliis, ut comprehensis ejus qui ad Zamolxin mittitur, manibus pedibusque, hominem agitanes in sublime, projiciant in iacula. Hæc & alia Herodot. Istud autem eorum ἀπαθανατίζον α cæterorum populorum consuetudine differt, quod ipsi viuentes occidunt, & sic ad Zamolxin mittunt, putantes ea morte immortalitatem consequi quam Zamolxin consequuntur arbitrantur: alii autem post mortem homines bonæ meritis immortalitati consecrant, & in deorum numerum referunt. Lucianus etiam scribit in Scythia, non solum apud Scythas patriam esse consuetudinem τὸ ἀπαθανατίζειν καὶ σίμωπιν παρὰ τὸν Ζάμολξιν, sed etiam Atheniensibus licere θυσίαν τῆς Σκύθας ἐπὶ τῆς ἑλλάδος. Idem ergo ἀπαθανατίζον quod θυσίαν.

τὰς πολλὰς] *Illas multas*, h. e. gentem illam copiosam & longe lateque eolentem. Ita 7, 19, 12. etiam Ἀρabas τὰς πολλὰς ob eorum multitudinem dicit.

3. ναὺς μακρὰς] *naves longas*, i. e. bellicas, quibus opponuntur τρογγύλαι ἡ ἐκπῆδα, i. e. onerariæ. Livius lib. 25. c. 27. *Centum triginta navibus longis, & septingentis onerariis profectus a Carthagine.*

5. καὶ τῆς νήσου] *& insula pletaque prærupta ad invasionem, incursam, oppressam, & παρ' αὐτὴν] præter, prope eam insulam.*

Ἐν δὲ Ἀλεξάνδρος ἀπαγαγὼν 6
 τὰς ναῦς, ἔγνω διαβαίνειν τὸν
 Ἰσθμὸν, ἐπὶ τοὺς Γέτας τοὺς πέραν
 τοῦ Ἰσθμοῦ ὁμιτμένους ὅτι τε συν-
 κλημένους ἐώρα πολλοὺς ἐπὶ τῇ
 ἡγῇ τοῦ Ἰσθμοῦ, ὡς εἰρξόντας, εἰ
 ἀφαινοῖ (ἦσαν γὰρ ἱππεῖς μὲν ἐς
 τετρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους
 τῶ μυρίῳ) καὶ ἅμα πύθος ἔλα-
 βε αὐτὸν ἐπέκρεα τοῦ Ἰσθμοῦ ἐλ-
 βε. Τῷ μὲν δὴ νεῶν ἐπέβη αὐτὸς 7
 τὰς δεξιὰς, ὑφ' αἷς ἐσκόρου,
 τῆς ἀριστερῆς πληρώσας, καὶ ὅσα
 μονόξυλα πλοῖα, ἐκ τῆς χώρας
 ξυκαγεγῶν (ἦν δὲ καὶ τούτων εὐ- 8
 πορία πολλή, ὅτι τούτοις χερσὶνται
 αἱ πρόσκαι τῷ Ἰσθμῷ ἐφ' ἀλυσίᾳ τε
 τῇ ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ εἴποτε παρ'
 ἀλλήλων ἀπὸ τὸν ποταμὸν ἐέλ-
 λοντο, καὶ ληρύνοντες ἀπ' αὐτῶν
 αἱ πλοῖα.) ταῦτα ὡς πλείεα ξυ- 9
 καγεγῶν, διεβίβαζεν ἐπ' αὐτῶν
 τῆς σκατιᾶς ὅσους δυνατόν ἦν ἐν τῇ
 τοῦδε τρόπῃ. Καὶ γίνονται οἱ 10
 διαβίοντες ἅμα Ἀλεξάνδρῳ, ἱππεῖς
 μὲν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους,
 πεζοὶ δὲ ἐς τετρακισχιλίους.

curfus (utpote arctis spatiiis conclusus) rapidus & ad appellendum difficilis. Idcirco Alexander, subductis navibus; mutato consilio Istrum trajicit, & Getas trans Istrum habitantes petit; quod ad ripam Istrum multos confluisse videret, tanquam repulsuros, si trajiceret (erant enim equitum quatuor millia, peditum supra decem) simul etiam quod illum cupiditas ceperat trans Istrum eundi. Naves itaque ipse conscendit: pelles vero sub quibus in castris degabant paleis impleri jubet, & quotquot in eâ regione erant lintres simul convehi. Erant autem magna earum copia, quod Istrum accolæ iis utantur partim ad piscandum, partim ut inter se commeare possint, multi etiam ut prædationes exercean. Iis igitur quamplurimis collectis, quantam eâ ratione fieri poterat exercitus partem traducit. Numerus eorum qui cum Alexandro trajecerunt, fuit equitum mille & quingenti, peditum quatuor millia.

IV.

6. ἀπαγαγὼν] adducens. Nam subducere naves est in terram ducere. Cæf. de B. C. I. 3. c. 23. naves reliquas, si vellet, subduci & refici juberet.

ἦν δὲ καὶ τούτων εὐπορία πολλή.] Naves μονόξυλα ligni sive ex una arbore sunt, quæ

ἐκαστα ἐκαστα ex singulis arboribus excavatis. Cujusmodi navigiis usos fuisse prædones Germaniæ, Plinius auctor est Hist. Nat. lib. 13. c. 40 p. 234 l. 44. Germani prædones singulis arboribus excavatis navigant, quarum quædam & xxx. homines ferunt. Ipsum hoc græcum vocabulum idem usurpat lib. 6. c. 23. p. 79. l. 23. ἡγῆς ἀντὶ τῆς, ex qua ripæ μονοξύλλῃς lintribus Becaren convolvunt, vocatur Cœnæ. Item Polyb. lib. 3. cap. 42. init.

8. καὶ ληρύνοντες.] Ita quidem & omnes Mss. sed tralaticii. In optimo καὶ ὑρύνοντες, non ληρύνοντες. Gronov.

IV. Trajecerunt autem i noctu, eâ parte quâ densa erat frumenti seges: quo factum est, ut ad ripam appellentes minus ab hoste cerni possent. Sub auroram Alexander aciem per segetem ducit, imperans peditibus ut transvertis farillis frumentum reclinantes, ita progrediantur donec arva excesserint, & in campum non cultum pervenerint. Equites vero, quamdiu phalanx per segetem procedebat, sequebantur. Ubi extra culta ventum est, Alexander ipse equitatum ad dextrum cornu ducit: Nicanori, ut quadrata acie phalangem ducat, jubet. Getæ ne primum quidem equitatus impetum tulere, inauditâ Alexandri audaciâ perculsi, quod ita facile unicâ nocte Istrum omnium fluminum maximum nullo per vadum ponte ducto transisset. Terrorem etiam eis incutiebat phalangis densitas,

IV. Διέβαλον δὲ τῆς νυκτὸς, ἢ λήϊον ἦν σίτου βαθύ. καὶ ταύτῃ μᾶλλον τι ἔλαθον προσχόντες τῇ ὄρῃ. Ἐπὶ δὲ τὴν ἑω' Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ λήϊου ἦγε, παραγγείλας τοῖς πεζοῖς, πλαγίαις ταῖς σαρίσσαις ἐπικλόνοντας τὸν σίτον, οὕτω προάγειν ἐς τὰ οὐκ ἐργάσιμα. Οἱ δὲ ἰππεῖς, ἕς τε μὲν διὰ τοῦ λήϊου προῖει ἡ Φάλαγξ, ἐφείποντο. Ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐργατίμων ἐξήεσαν, τὴν μὲν ἵππον ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας αὐτὸς Ἀλέξανδρος παραγάγε, τὴν Φάλαγγα δὲ ἐν πλασίῳ Νικάνορα ἄγειν ἐκέλευσεν. 4 Καὶ οἱ Γέται οὐδὲ τὴν πρῶτην ἐμβολὴν τῶν ἰππέων ἐδέξαντο· παράδοξος μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ τόλμα ἐφάνη τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτι εὐμαρῶς οὕτω τὸν μέγιστον τῶν ποταμῶν διεβεβήκει ἐν μιᾷ νυκτὶ τῶν Ἰστρον, οὐ γεφυρώσας τὸν πόντον· φοβερά δὲ καὶ τῆς Φάλαγγος ἡ ἐρύκλεισις, βία δὲ ἡ τῶν ἰππέων

CAP. IV. 2. ἦ4.] ἄγειν absolute sine nomine pro exercitum ducere. Ita infra 3, 21, 14. & Curt. 3 4, 1. cum Cyrus adversum Crasum in Lydiam duceret.

3. ἐξήεσαν.] In nullo prorsus codice vetusto id verbum offendit, in omnibus ἔβησαν, etiam Vulcanius in Augustano, etiam H. Stephanus in suo, ut merito alterum facessat. Gronov.

ἐν πλασίῳ] Πλάσιον πολλαπλασίον ἔχει τῷ βάρει τὸ μῆκος. πλάσιον δὲ λέγεται, ὅταν ἐκ πάντων τῶν πλευρῶν ἐπλῆται ὥστε, τὸν τοσούτον καὶ σπειροειδῶς κατὰ μίαν τετραγώνων. Laterculus oblongus multo maiorem habet longitudinem quam latitudinem. Laterculus autem oblongus dicitur, cum ab omni latere pedes graves armatura collocantur, funditores vero & sagittarii in medio. Aelian. cap. 48. Gronovius in codice Mediceo optimo reperit ἐν πλασίῳ.

4. τῆς φάλαγγος ἡ ἐρύκλεισις.] Αἱ ἐρύκλαισις, sed hoc rectius puto, quod Gronovius se invenisse testatur in quibusdam Mss. Quo eodem utitur Arrian. 1, 6, 3. 5, 17, 13. 5, 22, 12. Significatur autem id genus aciei, de quo Curt. 3, 2, 13. Ipsi phalangem vocant peditum stabile agmen. Vir viro, armis arma confecta sunt. Unde tanquam contraria ponuntur ἀναπτύξαι καὶ ἐρύκλαισαι τὰν φάλαγγα ἡ λαχὰν ἐκ κοστήσε φάλαγγος, 3, 12, 2. Idem noster in Tacit. pag. 18. de συνασπισμῷ sive testudine scribit, eam esse ita undique superne scutis tectam, dum antecedentium capita sequentium scutis teguntur, ὥστε καὶ ἀπονεύει ἀπὸθεν

ἐπὶ ἡβολή. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα 5
 ἔκ τῃ πόλει καταφεύγουσιν, ἣ
 ἡ ἐπὶ αὐτοῖς ἔσται παρασάγγη
 τοῦ Ἰστροῦ ὡς δὲ ἐπάγοντα 6
 αὐτοὺς ἐπὶ τῇ Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν
 φάλαγγα παρὰ τὸν ποταμὸν, ὡς
 καὶ κελευσέν πῃ οἱ πεζοὶ ἐνεδρευ-
 οῦνται τῶν Γετῶν, τοὺς ἱππέας
 δὲ κατὰ μέτωπον, λείπουσιν αὐ-
 τὰ τὴν πόλιν οἱ Γεταὶ κακῶς τῶν
 χρημένων, ἀναλαμβάνοντες τῶν παι-
 δῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ὅσα φέρειν οἱ ἵπποι ἠδύ-
 νητο· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ὁρμὴ ὡς ποί-
 ῃσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς τὰ
 ἔσθια. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν τε πό- 7
 λιν λαμβάνει, καὶ τὴν λείαν πᾶ-
 σαν ὑπὸ αἱ Γίται ὑπελείποντο· καὶ
 τὴν μὲν λείαν Μελεάγρῳ καὶ Φι-
 λίππῳ ἐπαπαγγεῖν δίδωσιν· αὐ- 8
 τὸς δὲ κατασκευάσας τὴν πόλιν,
 ὡς τε ἐπὶ τῇ ὁρμῇ τοῦ Ἰστροῦ Διὶ
 Σωτῆρι, καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῷ
 τῷ Ἰστροῖ, ὅτι οὐκ ἔπορος αὐτῷ ἐγέ-
 νετο. Καὶ ἐκπαύγει αὐτῆς ἡμέρας
 οὐκ οὐκ σύμπαντας ἐπὶ τὸ κρατόπε-
 δον. Ἐσταῖθα ἀφίκαντο πρέσβεις 9
 ὡς Ἀλέξανδρον, παρὰ τε τῶν ἁλ-
 λων ὅσα αὐτὸν ὄντι ἐν ἡμετέροις
 τῷ Ἰστροῖ, καὶ παρὰ Σύρμου τοῦ
 & violentus equitum impe-
 tus. Ac primo quidem ad ur-
 bem confugiunt, unâ tantum
 parasangâ ab Istro distantem.
 Ceterum ubi conspicati sunt
 Alexandrum summâ diligen-
 tiâ phalangem secus flumen
 ducere, ne pedites circumve-
 niri ex insidiis à Getis pos-
 sent, equitatum autem à fron-
 te dispositum, rursus Getæ
 urbem utpote male munitam
 deferunt: tantumque pueror-
 um & foeminarum quantum
 equi ferre poterant abdu-
 cunt, & quam longissime
 possunt à flumine in solitudi-
 nes sese recipiunt. Alexander
 urbem capit, & prædam om-
 nem à Getis relictam, eamque
 Meleagro & Philippo abdu-
 cendam tradit. Ipse vero, ur-
 be solo adæquatâ, in Istri ripâ
 Jovi Servatori, atque Herculi
 ipsique adeo Istro (quod se
 haud difficilem in transitu
 præbuisset) sacrum facit: eo-
 demque die omnes suos inco-
 lumes in castra reducit. Eo
 loci legati ad Alexandrum ve-
 nere cum ab aliis liberis sui-
 que juris nationibus quæ Is-
 trum accolunt, tum à Syrmo
 Triballorum rege, & à Celtis
 qui Jonium sinum incolunt.
 Sunt

ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει διαβιόντας δέχισθαι, καὶ λίθους ἀμαξίας μὴ διαλίπον τὴν ὁρ-
 μῇ, ἀλλὰ καταλιπόντες τὴν ὁρμὴν ὑπελείπονται ἐπὶ τὸ δάπεδον, ἀδὲο ut & jacu-
 lantur superne, velut in telio queant versuti, nec saxa, quatenus insentia, compa-
 gesse ipsam dissolvant, sed impetu illis decidant in humum. Xenoph. Cyrop. lib. 7.
 p. 141. l. 7. συγχαλυσαντες ἐν τὰς ἀσπίδας ἰχώρηται καὶ ὄντων. Clypeis conclusis proce-
 debant: & rotas lebant.

5. ἐπὶ αὐτοῖς.} Hoc ex optimo & quibusdam aliis restituit Gronovius, pro ἐπὶ
 αὐτοῖς, quod ab hoc loco alienum esse videtur.

Sunt porro Celtæ & proce-
ræ staturæ, & multum sibi
ipsis tribuentes. Omnes au-
tem se Alexandri amicitiam
poscentes venire afferebant.
Fides utrinque & data & ac-
cepta est. At Celtas per-
cunctatus est Alexander,¹⁰
quid in rebus humanis ma-
xime extimefcerent: ratus
nominis sui splendorem ad
Celtas multoque ulterius
penetrasse: quodque ipsum
præ rebus omnibus timerent
responsum. Cæterum à
Celtis longe aliter ac spera-
rat ei responsum fuit: se vi-
delicet quod procul ab Ale-
xandro agerent, & loca ac-
cessu difficilia habitarent, ip-
sumque alio expeditionem
facere viderent, vereri ne
cælum in ipsos ruat. Alexan-
der eos amicos appellans &
in confœderatorum nume-
rum recipiens, remilit, hoc
unum subdens, Celtas ar-
rogantes esse.

V. Inde in Agrianos & i
Pæonas movit. Ubi nun-
tium ei allatum est Clitum
Bardylis filium ab eo defe-
cisse, Glauciamque Taulan-
tiorum regem se eidem con-
iunxisse. Nuntiabant etiam 2
Autariatas ipsum in itinere
adorituros. Quibus de cau-

Τριβαλλῶν βασιλέως· καὶ παρὰ
Κελτῶν τῶν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ
ἄκισμένῳ ἦκον (μεγάλοι οἱ Κελτοὶ
τὰ σώματα, καὶ μέγα ἐπὶ σφίσε
φρονούντες) Φιλίας δὲ πάντες τῆς
Ἀλεξάνδρου ἐφιέμενοι ἦκειν ἔφα-
σαν. Καὶ πᾶσιν ἔδωκε πίστις· Ἀλέξ-
ανδρος καὶ ἔλαβε· τοὺς Κελτικοὺς
δὲ καὶ ἤρετο, ὅ, τι μάλιστα δεδιόττε-
ται αὐτοὺς τῶν ἀνθρωπίνων, ἐλπί-
σας ὅτι μέγα ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ
ἐς Κελτικοὺς καὶ ἔτι προσητέρος
ἦκει· καὶ ὅτι αὐτὸν μάλιστα πάντων
δεδιέναι φήτουσι. Τῷ δὲ παρ' ἐλ-
πίδα ξυνέβη τῶν Κελτῶν ἡ ἀπόκρι-
σις· οἷα γὰρ πόρρω τε ἄκισμένοι Ἀ-
λεξάνδρου, καὶ χωρία δύσποροι οἰ-
κοῦντες, καὶ Ἀλεξάνδρου ἐς ἄλλαν
τὴν ὁρμὴν ὄρῶντες, ἔφασαν δεδιέναι
μήποτε ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐμπέσοι-
καὶ τούτους φίλους τε ὀνομάσας καὶ
ἑυμμάχους ποιησάμενος, ὅπως
ἀπέπεμψε· τοσοῦτον ὑπείπων, ὅτε
ἀλαζόνες Κελτοὶ εἴσιν.

V. αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ
Παιόνων προῦρχαίρι. Ἐνθα δὲ ἄγγε-
λοι ἀφίκοντο αὐτῷ, Κλεῖτῳ τε τῷ
Βαρδύλειῳ ἀφεςαῖναι ἄγγέλλοντες,
καὶ Γλαυκίαν προτεκνωμένην αὐ-
τῷ εἶναι Ταυλαντίων βασιλέα. Οἱ δὲ
τοὺς Αὐταριάτας ἐπιδίεσθαι αὐτῷ
κατὰ τὴν πορείαν ἐξήγγελλον. Ὡς
δὲ

10. ἰδὼκε πίστις] Ita Curt. 4, 1, 9. in ea se fidem & dato paratum & accepit.
Et 6, 11, 29. in hac fides data est & accepta.

11. οἷα γὰρ.] Causis his verbis enarrantur, quibus moti tam arroganter re-
sponderint.

CAP. V. 2. Οἱ Α.] Quidam vero; alii vero nunciorum, non iidem qui de
Clito & Glaucia nunciant.

ἔθηκε κατὰ σπουδὴν ἐδόκει ἀνα-
 ζήναι. Λάγγαρος δὲ ὁ τῶν Ἀ-
 γρίων βασιλεὺς, ὅτι μὲν καὶ Φι-
 λippus ζῶντος ἀσπαζόμενος Ἀλέ-
 ξανδρῳ δῆλος ἦν, καὶ ἰδίᾳ ἐπρέ-
 βει παρ' αὐτῶν, τότε δὲ παρὴν
 αὐτῷ μετὰ τῶν ὑπαετπικῶν, ὅσους
 τε καλλίστους καὶ εὐοπλοτάτους
 ἀφ' αὐτῶν ἔρχε. Καὶ ἐπειδὴ ἔμα-
 ρε ὑπὲρ τῶν Αὐταριατῶν πυθανό-
 ραον Ἀλέξανδρον, οἳ τινές τε καὶ
 ἰσῆσαι εἶεν, οὐκ ἔφη χρῆναι ἐν λθ-
 γῇ τῆσθαι Αὐταριάτας (εἶναι
 γὰρ ἀπολεμωτάτους τῶν ταύτη)
 καὶ αὐτὸς ἐμβαλεῖν ἐς τὴν χώραν
 αὐτῶν, ὡς ἀμφὶ τὰ σφέτερα μάλ-
 λον τι ἔχουσιν. Καὶ κελεύσαντος
 Ἀλεξάνδρου ἐσβάλλει ἐς αὐτοὺς
 καὶ ἐμβαλὼν ἦγε καὶ ἔφερε τὴν
 χώραν αὐτῶν. Αὐταριάται μὲν δὲ
 ἀμφὶ τὰ αὐτῶν ἔχον. Λάγγαρος
 δὲ τὰ τε ἄλλα ἐτιμῶν μεγάλως
 πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ δῶρα ἔλα-

sis celeriter inde movendum
 censuit. Langarus vero A-
 grianorum rex, quia dum
 Philippus adhuc in vivis es-
 set, Alexandro charus fue-
 rat, & privatim ad eum le-
 gatos miserat, ac tunc tem-
 poris cum lectissimis opti-
 meque armatis scutatis mi-
 litibus ei aderat, quum au-
 diret Alexandrum sciscitan-
 tem quinam illi aut quot nu-
 mero Autariatae essent, mo-
 nuit, Autariatas nihili faci-
 endos esse, quod essent om-
 nium illius regionis homi-
 num minime bellicosi: seque
 in eorum regionem irruptu-
 rum, ut domi potius habe-
 rent quod agerent. Jubente
 igitur Alexandro popula-
 bundus eorum agrum in-
 greditur & vastat: atque ita
 Autariatae sedibus suis se
 continuere. Langarus am-
 plissimis honoribus ab Ale-
 xan-

3. ἀσπαζόμενος Ἀλέξανδρον δῆλος ἦν.] *Complexus amore Alexandrum palam fuerat.*
 τῶν δλ.] Akerum hic incipit periodi membrum; quod cum interpretes no-
 scerent, ex graecis duabus periodis unam fecit latinam. Illud enim δλ non re-
 spectum ad μὲν, sed repetitum est ex superioribus Λάγγαρος δλ. Sic Ind. 25, 5.
 αὐτῶν δλ — ἔδλ δλ. & 30, 9. τὰ δλ ἐν τῶν σκαλοῖ, ταῦτα δλ. Particulam μὲν αυ-
 τῶν imperatum usurpari, licet non sequatur δλ, exemplis docuit Er. Schmidius
 ad A. III. 21.

5. ἦγε καὶ εἶρα τὴν χώραν αὐτῶν.] Ἀγρι καὶ εἶρα proverbialis sermonis figura
 est, pro eo quod est, *hostili more populari & vastare*; ab eo deducta, quod ho-
 mines & jumenta bello capta aguntur, sarcinae feruntur. Xenoph. de exped.
 Cyri lib. 2. p. 228. l. 38. Καὶ μάχη τὴ ὀπίσθον, καὶ ἀπὸ οὗτοι ἔσται καὶ ἦγον αὐτῶν.
 ἦγον ὁ πρῶτος ὠκίστ, & deinde popularis est. Hist. Graec. lib. 3. p. 379. l. 22.
 ἦγον καὶ ἦγον τὴν Βιθυνίδα. p. 380. l. 4. ἦγον καὶ ἰκαίον τὴν Βιθυνίδα. & l. 29.
 ἦγον καὶ ἦγον αὐτῶν τὴν Βιθυνίδα. Livius Dec. 4. lib. 10. Ab hoc praelio Grae-
 chus iacis ad depopulandam Celtiberiam legiones: & quam ferret passim cuncta de-
 que ageret. Ubi observandum, quod depopulari dixerat, postea dicere ferro
 atque agere. Idem lib. 8. de Maced. bello: Tum demum fracta pertinacia est,
 ut ferri agrique res suas viderent. Vide Erasmi Adagia, & Stephani Thef. Gr.
 in ἦγον.

ἦγον τὰ αὐτῶν ἔχον.] suis rebus occupabantur, suarum rerum satagebant. Sic 4.
 2, 9. ἀμφὶ ταῦτα ἔχον, καὶ ἔχοντες.

xandro affectus, munera etiam acceperat quæ apud Macedonum reges habentur summa. Sororem etiam Alexandri Cynam nomine, ubi Pellam reversus esset, uxorem se illi daturum spondet: sed Langarus domum reversus morbo obiit. Post hæc Alexander secus Erigonem fluvium iter faciens, Pellion venit: quam urbem Clitus occuparat, ut totius regionis munitissimam. Quo simulac venit Alexander, castris ad Eordaicum flumen positis postridie muros adoriri statuit. Clitus suis copiis montes urbi circumjectos qui maxime alti & sylvis densi erant infederat, ut si Macedones urbem adorirentur, omni ex parte irrue-
re in eos posset. Glaucias vero Taulantiorum rex nondum advenerat. Quum itaque jam Alexander urbi immineret, hostes maceratis tribus pueris & totidem puellis tribusque nigris arietibus, erumpunt tanquam cum Macedonibus manus conferturi. Quumque jam propius convenissent, loca quæ occuparant aspera ahioqui & munita deserunt, adeo ut etiam hostiæ ibidem relictæ sint repertæ. Eo ip-

βεν ὅσα μέγιστα παρὰ βασιλεῖ τῇ
7 Μακεδόνων νομίζεται. καὶ τὴν
ἀδελφὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Κύναν,
ταύτην ὠμβλόγησε δώσειν αὐτῷ ἐς
Πέλλαν ἀφικομένην Ἀλέξανδρος·
ἀλλὰ Λάγγαρος μὲν ἐπανελθὼν οὐ-
8 καδε, νόσῳ ἐτελεύτησεν. Ἀλέξαν-
δρος δὲ παρὰ τὸν Εἰργόνα ποταμὸν
πορευόμενος, ἐς Πέλλιον πόλιν ἐξέλ-
λετο. Ταύτην γὰρ κατειλήφει ὁ
Κλείτος ὡς ἔχρωρτάτην τῆς χώρας·
9 καὶ πρὸς ταύτην ὡς ἦκεν Ἀλέξαν-
δρος, καταστρατοπεδεύσας πρὸς τῇ
Ἐορδαϊκῇ ποταμῷ, τῇ ὑπεραίῳ ἐ-
10 γυνώκει προσβάλλειν τῇ τέχει. Οἱ
δὲ ἀμφὶ τὸν Κλείτον, τὰ κύκλῳ τῆς
πόλεως ὅρη ὑπερδέξιά τε ὄντα καὶ
δασέα κατέχρον, ὡς πάντοθεν ἐπιτέ-
θεσθαι τοῖς Μακεδόσιν, εἰ τῇ πόλει
προσβάλοιεν. Γλαυκίας δὲ αὐτῶν,
ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς, οὐπω
11 παρῆν. Ἀλέξανδρος μὲν δὴ τῇ πό-
λει προσῆγεν, οἱ δὲ πολέμιοι σφω-
γιαστάμενοι παῖδας τρεῖς καὶ κόρας
ἑσας τὸν ἀριθμὸν, καὶ κριοὺς μέλα-
νας τρεῖς, ὥρμηοντο μὲν ὡς δεξιμέ-
12 νου ἐς χεῖρας τοὺς Μακεδόνας. Ὁμοῦ
δὲ γενόμενοι ἐξέλιπον αἵτοι καρ-
τερὰ ὄντα τὰ κατειλημμένα πρὸς
σφῶν χωρία, ὡς τε καὶ τὰ σφάγια
13 αὐτῶν κατειλήφθη ἔτι κείμενα. Ταύ-
τη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ κατακλείσας
αὐτοὺς ἐς τὴν πόλιν, καὶ στρατοπε-
δεύσας

8. ἐς Πέλλιον πόλιν ἐξέλλετο.] ad Pellion urbem contendebat.

12. Ὁμοῦ δὲ γενόμενοι.] In uno Ms. erat γινόμενοι, in optimo γινόμενοι. Οἱ-
νοῦ. Sed neque repudiandum est γινόμενοι scil. Ἀλέξανδρος καὶ πολέμιοι. Quod
vero sequitur verbum ἐξέλιπον, ad solos hostes refertur.

ἀνέστης πρὸς τῇ τέχει, ἐγνώ-
σθητε τοῖς μὴ ἀποκλέσαι αὐ-
τῇ δὲ ὑπεραίρα πατρὶ μετὰ
πληθὺς δυνάμεως Γλαυκίας δὲ τῶν
Πωλετῶν βασιλεὺς. Ἐνθα δὴ 14
Ἀλέξανδρος τὴν μὲν πόλιν ἀπέγνω
ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ δυνάμει,
πληθὺς μὲν ἐς αὐτὴν καὶ μαχί-
μοις μακροφύγοις, πολλῶν δὲ
ἐκ τῇ Γλαυκίᾳ προσκεισομένων,
ὅτι αὐτὸς τῇ τέχει προσμάχοιτο·
φιλότα δὲ, ἐκλαβόντα τῶν ἱπ- 15
πέων ὅσους ἐς προφυλακὴν, καὶ
τὰ ὑπάρχοντα ἐκ τοῦ στρατοπέ-
δου, ἐς ἐπιτισιμὸν ἔπεμπεν.
καὶ ὁ Γλαυκίας μάθων τὴν ὁρμὴν 16
τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐξελαύνει ἐπ'
αὐτοὺς, καὶ καταλαμβάνει τὰ
ἐκ τῆς πόλεως πεδῶν, ὅθεν οἱ ξύν
φιλότῃ ἐπιτισιεῖσθαι ἔμελλον.
Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπειδὴ ἀπηγγέλ- 17
θη αὐτῷ ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ τε
ἱππεῖς καὶ τὰ ὑποζύγια, εἰ νύξ
αὐτοὺς καταλήψεται, αὐτὸς μὲν
ἐκλαβὼν τοὺς τε ἱπποασπίδας καὶ
τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας
καὶ ἱππεῖς ἐς τετρακοσίους, ἐβού- 18
λοτο σπουδῇ· τὸ δὲ ἄλλο κράτευμα
τῆς τῇ πόλει ἀπέλειπε, ὥς μὴ,
ἐκ τῆς πόλεως παντὸς τοῦ στρα-
τοῦ, καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπιδρα-
μήντες τοὺς ἐκ τῆς Γλαυκίας ξυμ- 19
μαχοί. Ἐνθα δὴ Γλαυκίας προσ-
ῆλθε· Ἀλέξανδρος αἰσθόμενος,
ἐκ τῆς πόλεως οἱ δὲ ξύν φιλότῃ,
ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον δι-
έστησαν, ἔδουκον δ' ἐπὶ τὸν Ἀλέξ- 20

so die hostibus intra moenia
conclusis, castrisque ad mu-
ros positis, statuerat Alexan-
der alio in orbem muro duc-
to ipsos intercludere. Posti-
die vero quum Glaucias Tau-
lantiorum rex cum ingenti
exercitu eo pervenisset, nec
speraret Alexander se iis quas
adduxerat copiis urbem ca-
pere posse, quod & multi &
itrenui in urbem confugissent,
multique cum Glaucia ag-
gressuri essent, si ipse murum
oppugnaret: Philotam, sum-
to equitatu qui praesidio suffi-
ceret, cum jumentis castren-
sibus frumentatum mittit.
Glaucias, cognito Philotæ
adventu, in eos movit, &
montes campo in quem Phi-
lotas frumentatum iturus e-
rat circumjectos occupat. A-
lexander, simulac ei renun-
tatum est, equitatum & im-
pedimenta in magno discrimi-
ne versari, si nox eos oc-
cupet, ipse confestim scutatis
& sagittariis atque Agrianis
equitibusque quadringentis
secum sumtis, auxilio advo-
lat, reliquo exercitu ad ur-
bem relicto; ne universo exer-
citu discedente, oppidani ex-
currentes cum Glaucia con-
jungerentur. Glaucias, ut
sensit Alexandrum adventa-
re, montes deserit, atque ita
Philotas tuto se in castra rece-
pit. Existimabant adhæc Cli-
tus & Glaucias difficultate
locorum interceptum esse A-
lexan-

lexandrum. Nam & montes opportunos magno equitum, jaculatorum & funditorum numero infederant, & armatis militibus non paucis, & qui in urbe relicti erant, in abeuntes irrupuri erant. Præterea loca per quæ Alexandro transeundum erat angusta & sylvoſa erant: hinc flumine, atque inde monte excelfo atque prærupto viam adeo coarctantibus, ut ne quatuor quidem ſcutatis militibus conjunctim iter eſſet.

VI. Alexander aciem ita inſtruit, ut centum viginti in ſpiffitudine phalanx habeat: equitesque in utroque cornu ducentos locans, mandat, ut ſilentio habito mandata celeriter excipiant. Ac primo ut loricati erigerent haſtas imperat, de-

ανδρον ἐν δυσχωρίᾳ ἀπειληφίναι ὁ
ἀμφὶ τὸν Κλείτην καὶ Γλαυκίαν· τὰ
τε γὰρ ὄρη τὰ ὑπερέξια κατέχον,
πολλοῖς μὲν ἰππέυσιν, πολλοῖς δὲ
ἀκοντισταῖς καὶ σφενδονήταις, καὶ
ὀπλίταις δὲ οὐκ ὀλίγοις· καὶ οἱ ἐν
τῇ πόλει κατειλημμένοι προσκεί-
σθαι ἀπαλλαττομένους ἐμέλλον-
τά τε χωρία, δι' ὧν ἡ παράδος ἦν τῇ
Ἀλεξάνδρῳ, γενὰ καὶ ὑλῶδι ἐφεί-
νετο, τῇ μὲν, πρὸς τοῦ ποταμοῦ
ἀπειργόμενα, τῇ δὲ, ὅρος ὑπερήμ-
λον ἦν καὶ κρημνοὶ πρὸς τοῦ ὄρους·
ὥς οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἐν
τῇ στρατεύματι ἡ παράδος ἐγένετο.

VI. Εὐθα δὲ ἐκτάσει τὸν στρα-
τὸν Ἀλέξανδρος ἕως ἑκατὸν καὶ ἑ-
κοτὶ τῇ βάθει τῆς Φάλαγγος. Ἐπὶ
τὸ κέρας δὲ ἑκατέρωθεν διακοτίους
ἰππεῖς ἐπιτάξας, παρήγγελλε σι-
γῇ ἔχειν, τὸ παραγγελλόμενον
ὁξέως δεχομένους· καὶ τὰ μὲν
πρῶτα ἐσήμαγεν, ὅρῳ ἀνατείνειν τὰ
δόρατα

20. οἱ ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοι] in urbe conclusi. In hac enim significatione intercludendi & cohibendi citat verbum καταλαμβάνειν Budzns Comment. Gr. Ling. p. 777. ex Arist. Probl. Sect. 2. probl. 40. Τὸ δὲ χιμῶτος πικνωμένον ἰκτὺς τῶν σωμάτων, πολλὸ κατειλημμένοι τὸ τῆς φύσεως θερμὸν, εἰς πνῆμα αὐτοῦ διαλύει τὸ ὑγρὸν. Per hyemem autem parte exteriori densata corporum, calor frequens matens coarctans, humorem minime in spiritum resolvi patitur. Et rursus, Ἀλλ' ἐν τῇ κατειλημμένον τὸ θερμὸν καὶ μένιν, διαλύει τὰ ἐν αὐτῷ ὑγρά. Sed intus inclusus calor & manens, dissolvis quæ in nobis sunt humores. Posset etiam fortasse deduci a Καταλύομαι condensor, includor.

21. ἐπὶ τεσσάρων] quaternis. Per ἐπὶ cum genitivo numeralia distributiva exprimiuntur. Sic ἐπὶ μίας ναὺς ἐξῆλθον singulae naues egrediebantur, 2, 21, 14. ἐπὶ πρῶν ἐς βάθος ταχθῆναι Ind. 24. 6 Idem Arrianus in descriptione aciei contra Alanos init. ἐπὶ δυοῦν τεταχμῖτους βίανος collocatos. Et Taclic. cap. 25. ἐπὶ δίκῃ κατὰ μέτωπον τεταχμῖται εἰς, καὶ ἐπὶ πέντε εἰς τὸ βάθος. Eodem sensu ἐπὶ quoque cum accusativo conti. inur, Taclic. Cap. 26. ἐπὶ ἑνὶ μωτόνῳ ἀβασθε φαῖξ. Curtius de angustiis Ciliciz ait 3, 4, 12. Iter vix quaternis cariebat armatis. ἀσπίδων.] Ἀσπίς clypeus pro cly. cato. Xenoph. οἱ δὲ Θυβῆων αἰεὶ ἔλαττον ἐπὶ σπινθόκοις ἀσπίδων εὐνοστραμμένοι ἦσαν. Non minus densa erat acies, quam ut in-

portus quinquageni essent armati

CAP. VI. 1. τῷ βαθεῖ.] Mss. libri omnes τὸ βάθος. Gronov.

3. ἰσόμενη] Sunt qui in Aoristo jota subiectibi velint ἰσόμενη, sed perperam.

Quint

ἄριστοις ἀπλῆτας, ἔπειτα ἀπὸ
 ξηρίματος ἀποτέμειν ἐς προβολὴν,
 καὶ τὸν μὲν ἐς τὸ δεξιὸν ἐγκλῖναι
 τὸν δὲ αὐτὸν τὴν σύγκλεισιν, αὐθις
 ἐκείτῃ ἀριστερά. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 φάλαγγα ἐς τὸ πρῶτον ὀξέως ἐκ-
 κρεῖ, καὶ ἐπὶ τὰ κέρατα ἄλλοτε
 ἄλλῃ παρήγαγε. καὶ οὕτω πολλὰς
 πᾶσι τάξας τε καὶ μεταποσμήσας
 ἐν ὁλίγῳ χρόνῳ, κατὰ τὸ εὐάνημον,
 ὡς ἔμβολον ποιήσας τῆς φάλαγ-
 γος, ἐπῆγε ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
 Οἱ δὲ πάλαι μὲν ἐλαύμαζον, τὴν τε 6

inde ut signo dato in adver-
 sum dirigant, tanquam im-
 petum facturi, ac modo dex-
 trorsum, modo sinistrorsum
 hastarum cuspides flectant.
 Ipse interea phalangem ce-
 leriter promovit, & in cor-
 nua aliter atque aliter duxit:
 atque ita immutatâ in varias
 formas brevi tempore aciei
 structurâ, à læva, tanquam
 in cuneum redacta phalan-
 ge, in hostes fertur. Hi vero
 diu mirati sunt quantâ cele-
 ritate

Quoniam enim Aoristus α ex futuro α formetur, futurum autem σημαῖ, τὸ ἔσται
 designatur; id quod ipsum non habet, in Aoristum transferre non potest. Ita
 Ev. Schmid. ad Matth. XV. 37.

τὸν δὲ αὐτὸν τὴν σύγκλεισιν,] hastarum conclusionem, hastas confectas, sive con-
 fectas. Quod quale fuerit in Macedonica phalange, Aelianus exponit toto cap. 13.
 Eos nempe, qui in prima acie stabant; singulos sena hasta ita confertim tueban-
 tur, & cuncti obsepiebant atque includebant, ut ea merito dicatur τὴν δὲ αὐτὴν
 σύγκλεισιν. Opera precium est, ex ipso Aeliano hæc accuratius cognoscere. Ma-
 cedonica phalaux ob præclaram ordinem dispositionem talis habita fuit, ut ejus impe-
 tum hostes sustinere non possent. Nam in certamine condensatus miles armatus occupa-
 bat cubita duo. Satissimam autem longitudo est cubitorum XIV ex his duo cubita demis
 intervallum, quod est inter apprehensionem utriusque manus; reliqua vero sarissæ cu-
 bita XII. prominent ante pugnantis militis corpus. Post hos illi, qui in secundo jugo
 collocantur, subsequentes Antistites erimos, si demantur armatorum cubita propter inter-
 vallum phalangis, habent sarissas prominentes eos, qui in primo jugo sunt, cubitis X.
 Qui vero in tertio jugo, eorum hasta superat Antistites prima serici cubitis VIII. Qui
 in quarto, cubitis VI. Qui in quinto, cubitis IV. Qui in sexto, cubitis II. Reliqui vero
 demum subsequentes non habent hastas excedentes Antistites primi jugi. Ita fit, ut
 sarissa quatuorve vel sex prominentes eos, qui in primo jugo stant eo, quo diximus, modo,
 præbeant aspectum hostibus, qualem par est, & robur augeant viri unius tam multis
 viribus obstruati. Qui autem sextum hoc subsequantur jugum, etsi sarissis ipsi nihil
 agunt, pondere tamen corporum obnitentes, validiorem faciunt aciem, & omnem cri-
 tum speciem fugiendi Antistitibus suis. Nonnulli longiores sarissas peditem gravis arma-
 turæ facerunt eorum, qui in posterioribus jugis stant, quam qui in prioribus, ut asque
 a tertio jugo, aut etiam quarto sarissa ex æquo primis præstantur adversus hostes.

4. Καὶ αὐτὴν δὲ] Particulæ καὶ δὲ amplius & majus quid adjungant. Neque
 αὐτὴν erat negligendum. Sententia est: non hastas tantum inflexas modo dex-
 trosum, modo sinistrorsum, sed ipsam etiam phalangem mox in dextrum ma-
 gis, mox in sinistrum cornu ab Alexandro traductam.

5. ἔμβολον ποιήσας τῆς φάλαγγος,] ἔμβολος proprie est cuneus, qui partem imam
 habens latissimam, paulatim arctius coit, ad ultimum fere fit acumineus. Hoc
 loco est acies cuneata, sive in cunei formam directâ, cujus ea est descriptio,
 πικρὸν quam latissime extendatur, quo vero ordines quique propius a fronte
 abeunt, hoc paucioribus consistunt militibus, donec ipsa frons equestris quidem
 cunei in unum, pedestris vero minimum in tres armatos desinat. Aelian. cap.
 40. & 47. ubi hoc exhibetur schema: ἔμβολος, πικρὸν φάλαγγος. Cuneus, Phalaux
 peditem.

ῥα ἔλα δὴ καταλαβὼν Ἀλέξαν- I Irum atque sagittariorum
 ἥς τὸ γέλοφον οὖν τοῖς ἐταίροις, duobus circiter millibus ad
 πῆς π' Ἀγριανὰς μεταπέμπεται, se vocatis, scutatos flumen
 καὶ τοὺς τοξότας οὕτως ἐς διαχυλ- trajicere jubet: postque hos,
 ῶς τοὺς δὲ ὑπασιπικὰς διαβαίνεν 12 vero trajecerint, ad sinis-
 τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσε, καὶ ἐπὶ τού- tram declinent aciem, ut
 τῶ τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων· densa statim eorum qui tran-
 οὕτως δὲ διαβάλλοντες τύχουν, ἐπ' ἀσ- sissent phalanx esse videre-
 τὰ ἐκτάσσεσθαι, ὥς πυκνὴν εὐθὺς esset ex colle hostium motus
 ἀφ' αὐτῶν φαίνεσθαι τὴν φάλαγ- spectabat. Hi vero quum ex-
 γα. Αὐτὰς δὲ ἐν προφυλακῇ ἔν 3 erciturum transeuntem cer-
 ἐπὶ τοῦ λόφου ἀφεσάρα τῶν πολε- nerent juxta montes ob-
 μίων τὴν ἐκμήν. Οἱ δὲ ὁρῶντες δια- 14 viam iverunt, veluti in eos
 βάσαντες τὴν δύναμιν κατὰ τὰ ὄρη qui postremi ab Alexandro
 ὠντεπείσω, ὥς τοὺς μετὰ Ἀλεξ- discefferant impetum factu-
 ᾶνδρου ἐπαυμένους τελευταίους ri. In quos jam appropin-
 ἐπυκνῶσιν. Ὁ δὲ, πελαζόντων 15 quantes ipse cum suis ex-
 ῥα, αὐτὸς ἐκείνους οὖν τοῖς ἐμφ' αὐ- currit, quum phalanx trans-
 τῶν, καὶ ἡ φάλαγξ, ὥς διὰ τοῦ missio jam flumine clamores
 ποταμοῦ ἐπιούσα, ἐπηλάλαξεν· edit. Hostes, totā Macedo-
 ὡς δὲ πολέμοι, πάντων ἐπὶ σφῶς num vi in eos irruente, in
 ἐλαυνόντων, ἐγκλύνοντες ἔφευγον· fugam vertuntur: Alexan-
 καὶ ἐν ταύτῃ ἐπῆγεν Ἀλέξανδρος 16 raptim ad flumen inducit;
 atque

11. Καταλαβὼν Ἀλέξανδρος] Gronovius ita verti mavult: *Postquam cum colleum Alexander cepisset, cum amicis & Agrianas & sagittarios, omnes ad duo millia, accessit, distinctione positis post vocem γέλοφον, & dein συν τοῖς ἱταίοις τὴν τε Ἀγρ.*

12. Καὶ ἐπὶ ταύτῃ τὰς τάξεις] Certe non metmini medias voces ita uspiam ab Arriano poni pro *post hoc*. Unde etiam in tribus MSS. inveni *ἐπὶ ταύτῃ* deleta ultima littera, sed ex optimo scribendum *ἐπὶ ταύτῃ*, quomodo semper Arrianus, Gronov.

ἐπ' αὐτῶν ad clypeum, i. e. ad sinistram, qua clypeum ferebant. Quod in equitibus etiam dicitur *ἐπ' ὄντα* ad frenum. Aelian. c. 19. sub fin. Vide & Arriani Tact. c. 30. init. p. 3a. Ejus contrarium est *ἐπὶ δέξιν* ad hastam, i. e. ad dextram. Aelian. cap. 27. Freinshemius in supplem. 1, 12, 30. *In adversam ripam delati hostium aciem insisterent, laevam cornu, quod a flumine hostibusque propius aberat, in speciem multitudine quantum possent explicantes.*

14. Κατὰ τὰ ὄρη ἀνταρῶσαν] versus montes prodierunt, tanquam eos, qui cum Alexandro ultimum discederent, invasuri. Freinshemius: *universa hostium multitudo hinc ad montes aditavit; eo consilio, ut transjecta gravi armatura, extremum agmen, in quo ipse vex transivit erat, adirentur.*

15. ὡς δὲ τὸ πόνταμα πύργος] quasi per flumen adveniens. Optime in suppl. 1, 12, 29. Freinshemius: *simul phalanx sublato clamore, quasi iterum transivisse agnos subfido suis itura, metum incussis hosti.*

16. ἐν ταύτῃ] *inimicus*, dum hostes fugiebant,

atque ipse quidem primus transit, quumque extremos ab hoste premi cerneret, machinis in ripâ collocatis, quam longissime in eos tela, quæcunque machinis torqueri possunt, emittijubet. Sagittariis etiam, qui & ipsi flumen ingressi erant, ut è medio flumine hostem sagittis petant imperat. Glaucias intra teli jactum progredi non audebat. Interea Macedones incolumes trajiciunt, ita ut nemo eorum in discessu desideratus fuerit. Tri-duo post Alexander, quum audisset Clitum & Glauciam iniquo loco castrametatos, & neque excubias in castris agere, neque vallo aut fossâ sese cinxisse (quippe qui Alexandrum metu impulsu discessisse crederent) aciemque ipsorum in longum, parum ex eorum commodo, porrectam; clam sub noctem flumen transit, sum-tis secum scutatis atque Agrianis, sagittariisque, & Perdiccæ ac Cæni copiis,

τούς τε Ἀγριᾶνας καὶ τοὺς τοξότας ἰθὺς, ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν. Καὶ πρῶτος μὲν αὐτὸς φθάσας διαβαίνει· τοῖς τελευταίοις δὲ ὡς εἶδεν ἐπι-κειμένους τοὺς πολεμίους, ἐπισή-σας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τὰς μηχανὰς, ἐξα-κοντίζειν ὡς πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν ἐκέλευεν, ὅσα ἀπὸ μηχανῶν βέλη ἐξακοντίζεται· καὶ τοὺς τοξότας δὲ ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ ἐκτοξεύειν, ὥς περ βάντας καὶ τούτους. Καὶ οἱ μὲν ἄμφι τὸν Γλαυκίαν εἴτα βέλους παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμαν· οἱ Μακεδόνες δὲ ἐν τούτῳ ἀσφαλῶς ἐπέρασαν τὸν ποταμὸν, ὥς οὐδεὶς ἀπέθανεν ἐν τῇ ῥάποχωρήσει αὐτῶν. Τρίτῃ δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας καταμαθὼν Ἀλέξαν-δρος κακῶς αὐλιζομένους τοὺς ἄμφι Κλείτον καὶ Γλαυκίαν, καὶ οὔτε φυλακὰς ἐν τῇ τάξει αὐτοῖς φυ-λαττομένας, οὔτε χάρακα ἢ τάφρον προβεβλημένους (οἷα δὴ ξὺν φόβῳ ἀπηλλάχθαι οἰομένον Ἀλέξαν-δρον) ἐς μῆκος δὲ οὐκ ὠφέλιμον ἀ-ποτεταγμένῃ αὐτοῖς τὴν τάξιν, οὐδ' οὐ πὸνύκτα ἔτι λαθὼν διαβαίνει τὸν ποταμὸν, τοὺς τε ὑπασπιστὰς ἅμους

19. κακῶς αὐλιζομένους] male i. e. negligenter in castris degere. Freinshemius, passim nullo ordine tendere.

ἡ μένος] Longitudo aciei vocatur frons sive facies ejus. Vide supra cap. 2. 6. Eam inutilem fuisse dicit, quia quo magis extenduntur cornua, hoc rariores sunt ordines, totaque acies nimio spatio exhausta, inutilis est ad sustinendum hostium impetum. Præterea ne quidem a fronte, sed a latere eos Alexander aggressus est. Τάξις autem hic intelligenda est non acies in armis stantium: sed in castris degentium ordo. Mox pro ἀποτεταγμένῃ Vulcanius & Blanckardus habent ἀποτεταγμένην.

20. ὑπὸ νύκτα ἔτι] sub noctem jam, cum adhuc nox esset, luce nondum orta. Auger nonnihil sententiam τοῦ ἔτι, indicatque maturatum Alexandri transitum. Quo sensu ὑπὸ & ἔτι habet Arrianus 2, 22, 2. ὑπ' αὐτὴν τὴν βοήν καὶ τὸν ἐπίσταν in ipso clamore atque impetu 1, 6, 22. τὸς μὲν ἔτι ἐν ταῖς ὥραις κατίκτινον, alios quæ- dem in leclis adams interficiunt.

οὕτω, καὶ τοὺς Ἀγριῶνας, καὶ
τὰς τοξότας, καὶ τὴν Περδίκκου
καὶ Κίτου τάξιν. Καὶ προσέτακτο
τοῖς ἀπολοῦσθαι τὴν ἄλλην στρατίαν
ἢ ἢ καὶ οὐκ εἶδεν εἰς ἐπιθεῖν, οὐ
προερίσας ὁμοῦ γενέσθαι πάντα,
ἵσκει τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγρι-

reliquo exercitu subsequi
jussit. Ut vero tempus illi
commodum irruptioni faciendæ visum est, non ex-
spectato reliquorum adven-
tu, sagittarios & Agrianas
immittit. Qui quum præter
omnem expectationem in il-
los

12. οἱ δὲ] Hī vero, & inexpectati irrumpentes, & phalange adversus cornu, (i. e.
pecta fronte adversus latus,) ubi cum infirmis illis validissimo impetu conflicteret
autem, alios quidem in lectis interficiebant, alios vero fugientes, quos celetiter capiebant.
φάλαγγι κατὰ κέρα] Phalanx hoc loco dicitur acies, quæ recta fronte in ho-
stem pergit, acies autem hic non est proprie cornu, sed latus universi exercitus.
Uac φάλαγγι κατὰ κέρα innotat recta fronte obliquam hostis aciem invadere, an-
tequam se convertere, advenientesque adverso corpore excipere queat. Nani
cum pectus sese flectit acies, & pro latere faciem incurrentibus obvertit, jam
non amplius cornu, sed phalangis nomine appellatur. Sic infra 5, 16, 8. Et apud
Polyb. lib. 1. c. 30. p. 164. l. 5. a fin. Κατὰ κέρα ὑβελῶν latus invadere, a latere
adorari. Item lib. 5 cap. 85 p. 594. l. 23. Integra hæc loquendi forma, φάλαγγι
κατὰ κέρα, reperitur apud Xenoph. Cyropæd. lib. 7. p. 140. l. 9. apud quem
Cyrus a dextro latere cum equitibus transversos hostes aggressus, quamprimum cum
eis manus conferebat. Pedites autem instructi celetiter subsequiebantur, & circum-
peditabantur infans hinc inde, ut multo esset ipsorum conditio melior. φάλαγγι γὰρ κατὰ
κέρα προέβησαν. Nam cum phalange sua cornu adoriebantur. i. e. ipsi adversi in
obliques ab utroque latere ferebantur. Ad sinistrum vero latus mille pedites
notidoneque equites post carruchas constituerat p. 133. l. 46. ad quos sub ipsum
discriminis tempus adequitans Cyrus, ubi vero, inquit, animadverteritis me eos,
qui ad latus dextrum sunt, adoriri, tunc & ipsi vobis oppositos invadite. Μαχέσθαι δ'
ἐν κέρα, πρὸς κέρα, πρὸς ἀσθενέστερον κράττωμα γίνονται, φάλαγγι δ' ἔχοντες, ὥστε
ὑπερῶντα εἶναι. Pugnabilis enim adversus cornu, (sive latus,) quo 'oc imbecil-
litas acies redditur, & in phalangem dispositi estis, ut firmiores sitis, l. 31. p. 139.
Et in hac occasione varias, qua nunc forte occurrunt, phalangis notiones con-
gerimus, appellatur hoc nomine Primo universa acies, quæ in duas partes divi-
ditur, quarum altera pars dimidiata dextrum Cornu & Caput, altera sinistrum
Cornu & Cauda vocatur, Alian. Tactic. cap. 7. Secundo non Macedonum modo
positum stabile agmen, Curt. 3, 2, 13. sed Persarum quoque aliorumque pe-
ditis acies, Arrian. 3, 14, 1. Xenoph. Cyrop. lib. 7. p. 137. l. 20. quo Xeno-
phontis loco cornu distinguuntur a phalange, uti & apud Polybium lib. 5. cap.
12. p. 590. sub fin. & cap. 85. p. 594. l. 11. a fine: δι φάλαγγος ἀμφοτέρων τῶν
πρωτῶν αὐτῶν ἐξελθόντων, ἕμνοι αἰρήναι κατὰ μέσον τὸ πᾶν. Phalanges ambo-
rum pedata suis cornibus, manebant integra in medio campo. Tercio pars totius pha-
langis, Arrian. 3, 9, 12. 5, 20. 4, 5, 21, 8. Quarto copiarum singulis ducibus pro-
priae antitæx 1, 14, 3 & 5. Quinto etiam ipsa cornua, Xen. Cyrop. lib. 7. p. 139.
l. 44. Καὶ οὕτω προέβησαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τῷ Κέρυ κράττωμα, ἢ μὴν μὴ κατὰ
πρωτῶν, τὰ δὲ δύο, ἢ μὴ κατὰ τὸ δεξιόν, ἢ δὲ κατὰ τὸ ὑπὸνυμν. Hoc modo tres
phalanges adversus Cyp exercitum tendebant, una ex adverso, ex reliquis duabus
ad dextrum latus altera, altera ad levum. Erat autem ea, quæ ex adverso in
hostem pergebat. proprie dicta phalanx, reliquæ duas phalanges quæ dicuntur,
etiam cornua, uti apparet ex pag. 137. l. 10. & seqq. Tribuitur vero iis pha-
langis nomen, quia recta in adversum hostem promovebantur. Sexto denique
δωδεκάτη φάλαγγι δωδεκάτη legio ab Arriano in descriptione aciei contra Alanos
cap. 3. dicitur, uti interpretatur Schefferus. Item cap. 6 & 8.

los irruerent, & phalanx ad cornu quâ debiliores erant validiorem acrioremque impetum faceret, alios in lectis decumbentes interficiunt, alios fugientes facile capiunt: adeo ut multi capti, multi cæsi fuerint: neque pauci in illâ inordinatâ trepidâque fugâ vivi in potestatem venerint. Alexander fugientes ad Taulantiorum montes usque persequutus est. Quotquot vero illorum fugerunt, abjectis armis evaserunt. Clitus, qui in urbem primo confugerat, eâ incensâ, ad Glauciam in Taulantios abiit.

VII. Dum hæc geruntur, profugorum qui ex Thebis fugerant nonnulli, noctu urbem ingressi, ac per cives aliquot ad novandas res sollicitati, Amyntam & Timo-

σόντες, καὶ Φάλαγγι κατὰ κέρασιν ἥπερ ἀσθενέστερος αὐτοῖς καρτερώς τάτῃ ἐμβολῇ προσμίξεν ἐμελλον τοὺς μὲν ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς κατέκεινον, τοὺς δὲ φεύγοντας εὐμαρῶς αἰνίζοντες ὡς τε πολλοὶ μὲν αὐτοῦ κατέελθθησαν καὶ ἀπέθανον· πολλοὶ δὲ ἐν τῇ ἀποχωρήσει ἀτάκτῃ καὶ φοβερῇ γενόμενῃ, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ ὄντες ἐλθθησαν. Ἐγένετο δὲ ἡ δίωξις τοῖς μὲν ἀμφὶ Ἀλέξανδρου μέχρι πρὸς τὰ ὄρη τῶν Ταυλαντίων· οἱ δὲ καὶ ἀπέφυγον αὐτὸν, γυμνοὶ τῶν ὅπλων διεσώθησαν. Κλείτος δὲ ἐς τὴν πόλιν τὸ πρῶτον καταφυγὼν, ἐμπρήσας τὴν πόλιν, ἀπηλλάχθη παρὰ Γλαυκίαν ἐς Ταυλαντίους.

VII. Ἐν τούτῳ δὲ τῶν φευγόντων τινὲς τῶν ἐκ Θηβῶν φευγόντων, παρελθόντες νύκτωρ ἐς τὰς Θήβας, ἐπαγομένῳ τινῶν αὐτοῦς ἐπὶ νεοτερισμῷ ἐκ τῆς πόλεως, Ἀμύνταν μὲν

ἑκατέρωθεν αἰρῶντες] *Allos in lectis adhuc, alios in fuga, quos celeriter consequentur, interficiebant.* Ita plana & perspicua sunt omnia. Neque hic assensuendum puto MSto illi, quem tantopere laudat Gronovius, præferenti ἀναίρῳτες τολλεῖς, interficientes. Nam cum participium per se sententiam non absolvat, sed omnino cum verbo κατέκτανον sit coniungendum: nescio an satis Græcum sit αἰρῶντες κατέκτανον, occidentes interficiebant; cum alterum κατέκτανον αἰρῶντες tale sit, quale mox sequitur cap. 7. 1. ἀπείκτανται ξυλλαβόντες. Adhuc ἑκατέρωθεν facile haud paulo melius convenire cum αἰρῶντες, quam ἀναίρῳτες, quicunlibet arbitror, qui considerare volet, intellegendum.

23. ὥς πολλοὶ αὐτῷ] *Ita ut multi illic oppressi sint & cæsi, multi vero in fuga illa inordinata ac trepida: non pauci etiam vivi in potestatem venerunt.* Gronov. Pro κατέκτανον MSt. opt. habet ἐγκατέκτανον. Idem.

24. ὅσοι δὲ καὶ ἀπίσχυροι] *Quotquot vero tandem effugerunt, neque in fuga capti sunt.* Quam emphasisin habet ἀπὸ in ἀπίσχυροι. Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 200. l. 3. ὅσοι ἀποπεριέχον· ἔχον γὰρ τμήματα, ὥς ἐν τὸ ἀνάλινον πλοῖον. Nec effugientes, quos multi trivemes sint, quibus ipsorum navigium capere possunt. Et Noster 3, 8, 3. & 4, 23, 8.

25. ἐπὶ τὴν πόλιν.] Pelium, cuius supra cap. 5. 8. fit mentio, intelligi Freinsheimius in Suppl. 1, 12, 35 ait, Gronovius negat: utri credendum? Equidem illum ut sequar, inclinatus animus, & articulo τὴν motus, certam plerumque & notam iam rem significante, & quod nihil huic sententiæ obflare videatur.

μὲν καὶ Τιμόκλειον τῶν τὴν Καδ-
 μέαν ἔχόντων, οὐδὲν ὑποσπώ-
 ντας πολέμιον, ὅξιν τῆς Καδ-
 μέας ἐπέκτειναν ξυλλαβόντες·
 ἐξ δὲ τῶν ἐκκλησίαν παρελθόντες,
 ὡρῶν τοὺς Θηβαίους ἀποσῆναι
 ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἐλευθερίαν τε
 πρῶτον μὲν, παλαιὰ καὶ καλὰ
 νόμιμα, καὶ τῆς βασιότητος τῶν
 Μακεδόνων ἡδὴ ποτὲ ἀπαλλα-
 γῆν· πλείονες δὲ ἐς τὸ πλῆ-
 ρος ἐφαίνοντο, τεθυημένοι Ἀλεξ-
 άνδρην ἰσχυρίζεσθαι ἐν Ἰλλυρι-
 ῳ· καὶ γὰρ καὶ πολλὸς ὁ λόγος
 οὗτος, καὶ παρὰ πολλῶν ἐφαίτα·
 ὅτι τὸ χρόνον ἀπὸ τῆς οὐκ ὀλίγου,
 καὶ οὐκ αἰδέμιν ἡγγεῖα παρὰ αὐ-
 τοῦ ἀφικεῖτο ἥ τι (ὑπερ Φιλίῳ ἐν
 ταῖς παύσῃ) οὐ γινώσκοντες τὰ
 ἔσχατα, τὰ μάλιστα καὶ ἡρώων σφί-
 σιν ἐκείνων. πυνθόμενοι δὲ Ἀλεξ-
 άνδρην τὰ τῶν Θηβαίων, οὐδα-
 μῶς ἔδοκει ἐμμελῆ τέ ἐναι, τῇ
 τι τῶν Ἀθηναίων πόλιν δι' ὑπο-
 φίας ἐκ πολλοῦ ἔχοντι, καὶ τῶν
 Θηβαίων τὸ τὸ δόλμημα οὐ Φαῦλον
 ποιούμεναι, ἢ Λακεδαιμόνιοι τε
 πάλαι ἡδὴ ταῖς γνώμαις ἀφε-
 σπόμενοι, καὶ τινες καὶ ἄλλοι τῶν
 ἐ Πελοποννήσῃ, καὶ Αἰτωλῶν οὐ
 βίβαιοι ὄντες, συνεπιλήφονται
 τῷ πεντηετημῷ τοῖς Θηβαί-
 ος. Ἀγαν δὲ παρὰ τὴν Ἑορ-

laum Cadmeæ arcis præfectos
 nihil hostile expectantes, ex-
 tra arcem comprehensos tru-
 cidant. Deinde in concionem
 prodeuntes, Thebanos ad de-
 fectionem ab Alexandro mo-
 liendam concitarunt, liberta-
 tatis vetustum speciosumque
 nomen allegantes: ut quosese
 à gravi Macedonum imperio
 asserent. Quod quidem eo
 facilius multitudini persuase-
 runt, quod Alexandrum apud
 Illyrios vita functum constan-
 ter affirmarent. Nam & fre-
 quens erat eâ de re sermo, late-
 que spargebatur. Siquidem &
 multo jam tempore abfuerat,
 & nullus nuntius ab eo vene-
 rat. Quapropter, (ut in ejus-
 modi rebus fere fit) quum ni-
 hil certi haberent, id quod
 gratius ipsis esset, fingebant.
 Alexander de Thebanorum re-
 bus certior factus, nullâ ratio-
 ne negligendas eas putavit:
 tum quod Atheniensium ur-
 bem à multo tempore suspec-
 tam haberet, tum quod The-
 banorum audaciam non levis
 momenti esse judicaret, si La-
 cedæmonii (quorum animi
 jampridem erant alienati) ali-
 que ex Peloponnesiis, atque
 Ætoli, utpote parum constan-
 tes, Thebanorum seditioni se-
 se conjunxissent. Eordæam i-
 taque & Elymiotin, rupesque
 Tym-

CAP. VII. 1. τῶν ἐκ τῆς πόλεως] Hæc conjungenda sunt, quibusdam enim, i. e. quibusdam civibus. Sic 1, 5, 18. 1, 20, 11.

τῶν τὴν Καδμέαν ἔχόντων] qui erant ex illis, qui Cadmeam, arcem Thebano-
 rum, obtinebant.

2. ἴσα ποντὶ] eandem aliquando.

Tymphæas & Parauæas cum exercitu prætergressus, septimo die Pellenen Thessaliæ urbem pervenit. Inde profectus, sexto post die Bœotiam ingressus est. Neque prius Thebani cognovère Alexandrum Pylas transisse, quam Onchestum cum universo exercitu pervenit. Ac tunc quoque, qui defectionis auctores fuerant, venisse ex Macedoniâ ab Antipatro exercitum fingebant: ipsum vero Alexandrum diem obiisse contendebant. Quumque nonnulli referrent ipsummet Alexandrum adventare, indigne ferebant, alium quempiam Alexandrum Aëropi filium venire dicentes. Postridie Alexander motis ab Onchesto castris, propius ad Thebanam urbem juxta Jolai lucum venit. Eo loci castra fixit, Thebanis morâ concessâ, si forte facinoris sui poenitent: à ducti legatos ad eum mitterent. Illi vero tantum abfuit ut aliquod compositionis invitamentum præberent, ut confestim ex urbe proruentes equites & velites non pauci in ipsas usque ex-

δαίαν τε καὶ τὴν Ἑλυμιδίαν, καὶ παρὰ τὰ τῆς Τυμφαίας καὶ Παραυκίας ἄκρα, ἑβδομαῖος ἀφικνεῖται ἐς Πελλήνην τῆς Θετταλίας. Ἐνθεν δὲ ὁρμηθεὶς, ἐκτὴ ἡμέρᾳ ἐξβάλλει ἐς τὴν Βοιωτίαν· ὡς τὸ οὐ πρόσθεν οἱ Θεβαῖοι ἑμαθὸν εἶσας Πυλῶν παρεληλυθότα αὐτὸν, πρὶν ἐν Ὀρχησῇ γενέσθαι. Ἐν τῇ στρατιᾷ πᾶσι. Καὶ τότε δὲ οἱ πρῶτοι ξαντες τὴν ἀπὸ βασινὸς κράτευμα ἐκ Μακεδονίας Ἀντιπάτρου ἀφ᾽ ἑλθαι ἔφασκον, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον τεθνάναι ἰσχυρίζοντο, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσιν ὅτι οὗτος αὐτὸς προσάγει Ἀλέξανδρος, χαλεπῶς εἶχον ἄλλον γὰρ τινα ἦκειν Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπου. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐξ Ὀρχησοῦ ἄρας τῇ ὑστεραίᾳ, προτῆγε πρὸς τὴν πόλιν τῶν Θεβαίων, κατὰ τὸ τοῦ Ἰολάου ἰοτέμενος. Οὐδὲ καὶ ἐσρατοπέδουσεν, ἐνδιδοὺς ἔτι τοῖς Θεβαίοις τριβὴν, εἰ μεταγνόντες ἐπὶ τοῖς κακῶς ἐγνωσμένοις πρεσβεύσαντο παρ' αὐτόν. Οἱ δὲ τοσούτου ἐδέχσαντο ἐνδοσιμὸν τι παρασχεῖν ἐς ἑὺμβασιν, ὡς τε ἐκθέοντες ἐκ τῆς πόλεως αὐτὲ ἰππεῖς καὶ τῶν ψιλῶν οὐκ ὀλέγοι ἔς τε ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἢ κροβόλ-

7. πωλλήν] In MSSis erat vel πόλιν, vel πόλιναν, vel πόλιναν, vel πωλλίαν, quod erat in optimo. Pellinam in Thessalia ex Stephano docuit Salmastius in Solinianis. Gronov.

8. Ἀντιπάτρου] Ita scriptum offendi in omnibus. Ed. Veneta Ἀντιπάτρου. Idem. Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπου.] Plutarch. lib. 1. de fort. Alex. πᾶσα δὲ ἡ πᾶσις ἡ Μακεδονία πρὸς Ἀμύνταν ἀποβλήπουσα καὶ τὸς Ἀερόπου παῖδας. Quia populi pars magna sive rerum novarum cupidine, sive Olympiadis exōla crudelitate, variis in diversos studiis inclinabant, neque desissent qui Alexandro Aëropi filio restituendum dicerent imperium; haud alienum videatur, si sub idem tempus eum cum exercitu advenantem fuerint inspicaci. Blackart.

βαλόντο ἐς τὰς προφυλάκας, καὶ
ταῖς καὶ ἀπέκτειναν οὐ πολλοὺς
τῷ Μακεδόνει. Καὶ Ἀλέξανδρος¹²
ἐκέρπει τῶν ψιλῶν καὶ τεξοτῶν,
ὥς τε αὐτῶν ἀπαρτίλαι τὴν ἐνδρο-
μήν καὶ αὐτοὶ οὐ χαλεπῶς ἀνέκει-
λον, ἥδη τῷ στρατοπέδῳ αὐτῷ προσ-
φαιμένους. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλα-¹³
βὼν τὴν στρατὸν πάντων, καὶ πε-
ριβῶν κατὰ τὰς πύλας τὰς Φερού-
σας ἐκ' Ἐλευθέρας τε καὶ τὴν Ἀτ-
τικῶν, οὐ δὲ τότε προσέμιξε τοῖς
τῆχσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐστρατοπέ-
δουτο, οὐ παλὺ ἀπέχων τῆς Καδ-
μείας ὥς τε ἐγγυὺς εἶναι ὠφέλειον
τῶν Μακεδόνων τοῖς τὴν Καδμείαν
ἔχουσιν. Οἱ γὰρ Θηβαῖοι τὴν Καδ-¹⁴
μείαν διπλῇ χάμῃ ἐφρούρου ἀπο-
ταχίσαντες, ὥς μήτε ἔξωθεν τινα
τοῖς ἐγκατελημμένοις ὀδυσθαι
ἐπαφελῶν, μήτε αὐτοὺς ἐμβέοντας
βλέπτειν τοὺς σφᾶς, ὅπότε τοῖς
ἔξω παλεμίοις προσφείοντο. Ἀ-¹⁵
λέξανδρος δὲ (ἐτι γὰρ τοῖς Θηβαί-
οις διὰ φιλίας ἐλθεῖν μᾶλλον τι ἢ
διὰ κερδίνου ἠθέλε) διέτρυβε πρὸς τῇ
Καδμείᾳ κατεστρατοπεδευκός. "Εν-¹⁶
τε δὲ τῶν Θηβαίων οἱ μὲν τὰ βέλ-
τηκα ἐς τὸ κοινὸν γιγνώσκοντες,

exercitus procubias tela mit-
terent, ac nonnullos Macedo-
num interficerent. Alex-
ander contra sagittarios le-
visque armaturæ milites e-
mittit, qui illorum excursio-
nem reprimant: parvoque
negotio eos jam exercitum
ipsium lacerantes represserunt.
Postero die univer-
sum exercitum ad portas
quæ Eleutheras atque Atti-
cam petunt ducens, ne tum
quidem ad muros promo-
vit, sed haud procul à Cad-
meâ arce castra locat, ut Ma-
cedonum auxilium iis, qui
Cadmeam tenebant, præsto
esset. Thebani enim arcem
illam duplici vallo in orbem
jacto sepserant: ita ut neque
extrinsecus quisquam sub-
sidio venire obsessis posset,
neque ipsi excurrentes suos
lædere, quando cum hos-
tibus qui foris erant congre-
derentur. Alexander, qui
adhuc amice componi rem,
quam in discrimen adduci
Thebanos malebat, in castris
ad Cadmeam arcem moram
trahebat. Thebanorum non-
nulli, qui quid maxime è re
pu-

12. τῶν ψιλῶν καὶ τεξοτῶν.] Nomini generis subiungitur species, forte, quod
pauca essent sagittarii. Vid. 1, 1, 16.

13. ἐκ' Ἐλευθέρας] Pausan. lib. 2, pag. 95. sub fin. ἐς Θήβας ἔρχοτο τὰ ἐκ' Ἐλευ-
θέρας, Thebas ducerebatur vid. quæ Eleutheras ducis.

καὶ ταχίσαντες αὐτοῖς] MS. Opt. αὐτῶν. Gronov.

14. τῶν ἐγκατελημμένων] inclusis, obsessis. Vid. 1, 5, 20.

τε σφᾶς] ἑσφας, nempe Thebanos. Gronovio videtur legendum βλέπουντες τὴν
σφᾶν.

15. τοῖς Θηβαίοις διὰ φιλίας ἐλθεῖν] Xenoph. Cyropæd. lib. 3. p. 236. l. 39.
οἱ μὲν ἐν βελαιόμεθα πάλαι αὐτοῖς διὰ φιλίας ἦσαν. Quod si ergo iamjam amice cum
ἡμῖς ἔσται consilium est.

publica esset norant, ad Alexandrum eundum esse censabant, & veniam defectio-
nis multitudini imploran-
dam: Exules vero quique
illos advocarant, Alexandri
benignitatem experturos se
non putantes, nonnulli et-
iam Bæotorum principes,
plebem omnibus rationibus
ad bellum incitabant. Sed
ne sic quidem Alexander ur-
bem oppugnare cœpit.

VIII. Ptolemaus Lagi fi-
lius scribit, Perdiccam præ-
sidii castrensis præfectum,
quum ab hostium vallo non
multum cum suis copiis ab-
esset, non expectato ab A-
lexandro confictus signo
primum in vallum impetum
fecisse, eoque subverso, in
Thebanorum præsidium ir-
ruisse. Hunc sequutum A-
myntam Andromenis filium,
qui conjunctas cum Perdic-
ca copias suas habebat, si-
mulac Perdiccam intra val-

ἔκλειπεν ἔμμεντο παρ' Ἀλέξαν-
δρου, καὶ εὐρέσθαι συγγνώμην τῇ
πλήθει τῶν Θηβαίων τῆς ἀποστά-
σεως· οἱ Φυγάδες δὲ καὶ ὅσοι τοὺς
Φυγάδας ἐπικυκαλιμένοι ἦσαν, οὐ-
δαὶς Φιλανθρώπου τυχὲν ἦν παρ'
Ἀλεξάνδρου ἀξιῶντες, ἄλλως τε
καὶ βουλευταρχῶντες ἐσιν οἱ αὐτῶν,
παντάπασιν ἐπήγαν τὸ πλῆθος ἐς
τὴν πόλιν. Ἀλέξανδρος δὲ οὐδ'
ὡς σὴ πάλαι προσέβηλε.

VIII. Ἄλλῃ λέγει Πτολε-
μαῖος ὁ Λάγῳ, ὅτι Περδίκκας προ-
τεταγμένος τῆς φυλακῆς τοῦ στρα-
τοπέδου οὖν τῇ αὐτοῦ τάξει, καὶ
τοῦ χάρακος τῶν πολεμίων οὐ πολλὸν
ἀφ᾽ ἑσθῆκος, οὐ προτμενῆας πρὸς Ἀ-
λεξάνδρου τὸ ἐς τὴν μάχην ἐξόθη-
μα, αὐτὸς πρῶτος προσέμειξε τῇ
χάρακι· καὶ διατπάτας αὐτὸν, ἐνέ-
βαλεν ἐς τὴν Θηβαίων τὴν προφυ-
λακὴν. Τοῦτῃ δὲ ἐπόμενος Ἀμύν-
τας ὁ Ἀνδρομένους, ὅτι καὶ ξυντε-
ταγμένος τῇ Περδίκκῃ ἦν, ἐπήγα-

78

17. ἄλλως τε καὶ] præsertim utra.

βουλευτάρχῳ] Βουλευτάρχῳ imperatorem sive prætorem & principem esse Βασιλέω.
Sic Epaminondam Pausanias nactus capitis accusatum, διότι ἰβουατάρχῳν ἐξέ-
ποντες ἴδῃ τὸ χροῖον, lib. 9. p. 564. l. 28. Gesserat vero is quatuor mensibus diu-
tius imperium, quam populus iusserat, cum in Peloponnesum exercitum du-
xisset adversus Lacedæmonios. Cujusmodi Bæotarchas septem fuisse, ex eo-
dem colligi posse videtur, p. 562. l. 6. Scholiastes tamen Thucydidis undecim
numero fuisse ait.

CAP. VIII. 1. προτεταγμένος τῆς φυλακῆς] προτάσσεται est quasi προσηλῶ-
νός, προσήλῳ, προσηλῳ; unde προτεταγμένος quum in fronte, sive prima acie collocatur.
Vertendum igitur: Perdiccas cum suis copiis constitutus priore loco custodia castrensis,
sive præsidii castrensis. Neque enim Perdiccas cum suis copiis dici potest præ-
sidii castrensis præfectus. Cohærent autem ista: περδίκκας οὖν τῇ αὐτῇ τάξει,
quæ male disulsa Vulgatus. Nempe inter exevbiores primus fuit Perdiccas
cum suis, cui Amyntas ξυντεταγμένος fuisse dicitur 2. Sic 1, 28, 6. & 1, 14, 2.
ἀμύντας δὲ αὐτὸς τῇ αὐτῇ φυλάξει. Φίλιππον πρῶτον loci dextrorsum consti-
tuit. Εἰ μὴ: Ἀμύντας δὲ φιλῶτα ἀντιτάχῃ. Ἀμύντας Philon subiacet. Contra-
ritia ergo sunt προτάσσεται & ἐπιτάσσεται.

γε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτοῦ τάξιν, ὡς
 αὖ τὴν Περδικκῶν προσηλυδότη
 ἐκ τοῦ χάρακος. Ταῦτα δὲ ἰδὼν 3
 Ἀλέξανδρος, ὡς μὴ μόνον ἀπολει-
 φέντες, πρὸς τῶν Θηβαίων κινδύ-
 νηται; ἐπέφυγε τὴν ἑλλην στρα-
 τία. Καὶ τοὺς μὲν τοξότας καὶ τοὺς 4
 Ἀγριῶνας ἐκδραμὲν ἐσήμενεν εἰς τὴν
 τοῦ χάρακος, τὰ δὲ ἀγῆματα καὶ
 τοὺς ὑποσπιστάς ἐτι ἔξω κατέβην.
 Ἦλα δὲ Περδικκῶν μὲν τοῦ δευτέ-
 ρου χάρακος εἶσι παρελθὲν βιαζό-
 μενος, αὐτὸς μὲν βληθεὶς πίπτει
 αὐτῷ, καὶ ἀποκομίζεται κακῶς
 ἔχων ἐπὶ τὸ κρατόπεδον· καὶ χαλε-
 πῶς διατῆν ἀπὸ τοῦ τραύματος.
 Τῶν μὲν τοῦ Θηβαίων ἐς τὴν κοί- 6
 λην ἰδὼν τὴν κατὰ τὸ Ἡράκλειον
 φέρονται αἱ ἅμα αὐτῷ ἐσπεύοντες
 ἡμεῖς τὰς παρ' Ἀλεξάνδρου τοξό-
 τας συνεκλείσαν. καὶ ἔσε μὲν πρὸς 7
 τὸ Ἡράκλειον ἡνωχηροῦσιν, ἔπειτα
 τοὺς Θηβαίους· ἐντεῦθεν δὲ ἐπισμε-
 φόντων αὐτῶν οὐκ οὐδὲ τῶν Θηβαίων,
 φυγὴ τῶν Μακεδόνων γίνεται. καὶ 8
 εὐρυβότας τε ὁ Κρήσις πίπτει ὁ τοξάρ-
 χης, καὶ αὐτῶν τῶν τοξοτῶν ἐς ἐβ-
 δημίοντα· οἱ δὲ λοιποὶ κατέφυγον
 πρὸς τὸ ἀγῆμα τὸ τῶν Μακεδόνων,
 καὶ τοὺς ὑποσπιστάς τοὺς βατιλι-
 κῶν. Κᾶν τούτῃ Ἀλέξανδρος τοὺς 9
 μετ' αὐτοῦ φεύγοντας κατιδὼν, τοὺς
 Θηβαίους δὲ λελακότες ἐν τῇ διώξει
 τὴν τάξιν, ἐμβέλλει ἐς αὐτοὺς συν-
 τεταγμένη τῇ Φάλαγγι. Οἱ δὲ ὠ- 10

lum progressum videret,
 suam etiam cohortem immi-
 sisse. Alexander id conspicu-
 tus, ne sui soli relictī à The-
 banis circumvenirentur, reli-
 quum exercitum inexit :
 & sagittariis quidem atque
 Agrianis intra vallum ire
 iussis, agemata & scutatos
 extra vallum continet. Ibi
 Perdiccas, dum interior val-
 lum penetrare conatur, telos
 ictus procidit, & graviter
 faucius in castra defertur :
 atque ægre ex eo vulnere
 curatus est. Ac Thebanos
 quidem ii, qui cum Perdic-
 ca vallum perruperant una
 cum Alexandri sagittariis,
 in cavam viam, quæ ad Her-
 culis templum fert, conclu-
 dunt : & quamdiu templum
 versus se recipiunt, perse-
 quuntur : sed inde conversis
 rursum cum clamore The-
 banis, Macedones se in fug-
 am conjiunt : atque Eury-
 botas quidem Cretensis
 sagittariorum præfectus cadit,
 & sagittariorum circiter
 septuaginta; reliqui ad age-
 ma Macedonum & scutatos
 regiones confugerunt. Alex-
 ander animadversa suorum
 fugâ, & temerariâ ac con-
 fusa Thebanorum persecu-
 tione, instructâ phalange in
 eos fertur, eosque intra por-
 tas præcipites agit. Tantus
 autem fugientium metus ac
 per-

3. ἰδὼν Ἀλεξάνδρου] Eximius ille codex post secundam vocem interponit καὶ
 ὄντας, αὖ περὶ τῆς. Gronov. Quæ tamen salva sententia abesse possunt.

perturbatio erat, ut quum per portas in urbem repellerentur, ne de claudendis quidem portis cogitarent : sed quotquot Macedones fugientibus imminebant, una cum ipsis intra muros sese conjicerent : quippe quod muri, ob frequentia præsidia, propugnatoribus vacui essent. Quumque ad Cadmeam arcem progredirentur, alii quidem inde, secus Amphionis templum, una cum iis qui Cadmeam arcem occupabant, in aliam urbis partem exierunt ; alii secus mœnia, quæ jam ab iis, qui una cum fugientibus illapsi in urbem erant, tenebantur, cursim ad forum ferebantur. Ac Thebani quidem, qui ad Amphionis templum in statione erant, aliquamdiu subistite : cæterum quum ex omni parte Alexander cum Macedonibus superveniens premeret,

θούσιν τοὺς Θηβαίους εἶσι τῶν πε-
 λῶν. καὶ τοῖς Θηβαίοις ἐς τοσούτους ἦν
 Φυγὴ φοβερά ἐγίνετο, ὥς διὰ τῶν
 πυλῶν ἀθούμενοι ἐς τὴν πόλιν, οὐκ
 ἔφθασαν συγκλείσαι τὰς πύλας.
 Ἰὰ ἀλλὰ συμσπίπτουσι γὰρ αὐτοῖς
 εἶσι τοῦ τείχους, ὅσοι τῶν Μακεδό-
 νων ἐγγυὲς Φεγγύτων εἶχοντο, ἔτε
 καὶ τῶν τευχῶν διὰ τὰς προφυλακὰς
 ὥς τὰς πολλὰς ἐρίμων ὄντων· καὶ παρ-
 ελθόντες εἰς τὴν Καδμείαν οἱ μὲν
 ἐκεῖθεν κατὰ τὸ Ἀμφίον σὺν τοῖς
 κατέχουσιν τὴν Καδμείαν ἐξεβαί-
 νον ἐς τὴν ἄλλην πόλιν· οἱ δὲ κατὰ
 τὰ τεῖχη ἑχόμενα ἦδη πρὸς τῶν συ-
 εισπεσόντων τοῖς Φεύγουσιν ὑπερ-
 βάντες, ἐς τὴν ἀγορὰν δρόμῳ ἐφέ-
 ζοντο. καὶ ὀλίγον μὲν τινα χρόνον
 ἔμειναν οἱ τεταγμένοι τῶν Θηβαίων
 κατὰ τὸ Ἀμφίον· ὥς δὲ παντα-
 χόθεν αὐτοῖς οἱ Μακεδόνες καὶ Ἀ-
 λέξανδρος ἄλλο τε ἄλλῃ ἐπιφανέ-
 μενος προσέκειντο, οἱ μὲν ἰππεῖς
 τῶν Θηβαίων διακτενόντες διὰ τῆς

11. *προφυλάξεις*] Exhauserant Thebani urbanum praefidium iis copiis, quas extra urbem collocatas habebant in vallo arci circumdato. Quas & initio huius capitis *προφυλάξεις* tanquam *praefidias* vocat.

12. *παμβόρτον*] Abi: *παμβόρτον*. Quæ hic narrantur, sine accuratiori urbis Thebarum & arcis Cadmeæ cognitione vix facis possunt intelligi. Illud vero *ἐπιβόρτον* nequaquam tanquam supervacaneum negligendum est. Confer. 2, 23, 10. ubi per summum murum Alexander ad regiam contendisse dicitur, quod ibi facilius videretur descensus in urbem.

οὐ τῶς κατήχουσι) cum iis, qui obinebant, sive occupant.
 ἐς τὴν ἄλλην πόλιν) Paulan Boeot p. 549. l. 7. Cadmeas oppidum, cui & nomen
 idem est nomen, Cadmeas condidit. Sed antea pothea urbs, factum est ut Cadmeas urbs
 esset inferiorem Thebanum Et lin. ult. Amphion & Zethus οὐς ἱεραλοῦσαν, τὴν
 πόλιν τῶν κατὰ προσημασίαν τῇ Kadmeia, regno patris, oppidum inferius cum Cadmeas
 ονομαζέμεται. Idem Corinth. p. 96. l. 8. ἀνακλίνου τὴν κατὰ πόλιν ἐπὶ τῇ Kadmeia
 diftinguens inferiorem urbem a Cadmea. Et hanc τὴν κατὰ πόλιν Arrianus τὴν ὡς λέγει
 appellat.

13. διαπεινόντες διὰ τῆς πόλεως] *peruadentes per urbem*. Sic 3, 13, 12.

πίδας ἐς τὸ πιδὼν ἐξέπικτον,
οἱ δὲ πεζοὶ ὡς ἐκάστους προῦχάροι
ἐπύκνωτο· ὅθι δὴ ὄργῃ οὐκ οὐ- 14
τως τι αἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ Φω-
κῆς τε καὶ Πλαταιεῖς καὶ αἱ ἄλ-
λα δὲ Βοιωτοὶ, οὐδὲ ἀμυνομέ-
νους ἔτι τοὺς Θηβαίους οὐδὲν
ἐπὶ μὴ ἔκτενον, τοὺς μὲν ἐν ταῖς
ἐκείναις ἐπεσπικτόντας, τοὺς δὲ
ἐν ἄλλων τετραμμένους, τοὺς δὲ
καὶ πρὸς ἱεροῖς ἐκτείνοντας· οὔτε
γυναικῶν οὔτε παίδων φειδόμε-
να.

IX. Καὶ πέθος ταῦτο ἔλ- 1

λπιῶν, μεγέθει τε τῆς ἀλούτης
πόλεως καὶ ἐξύψι τοῦ ἔργου,
ὥς ἦν αἱ δὲ τῇ παραλόγῳ ἔς τε
τοὺς παύοντες καὶ τοὺς δρᾶσαν-
τας, ὡς μὲν τι τοὺς ἄλλους ἔλ-
λπει, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς μετα-
σχόντας τοῦ ἔργου ἐξέπληξε.
Τὰ μὲν γὰρ περὶ Σικελίαν Ἀθη- 2
ναῖος ξυνεσχθέντα, εἰ καὶ πλή-
θει τῶν ἀπαλομένων οὐ μείονα τὴν
ξυμφορὰν τῇ πόλει ἤνεγκεν, ἄλ-
λὰ τῇ τε πόρει ἀπὸ τῆς οἰκείας
διαφρατῆναι αὐτοῖς τὸν στρατὸν,
καὶ τὸν πολλὸν ξυμμαχικὸν, μᾶλ-
λον ἢ οἰκείον ὄντα, καὶ τῇ τὴν πό-
λει αὐτῷ περιλειφθῆναι, ὡς καὶ

equites quidem Thebani per
urbem diffusi in campos pro-
currebant: peditum quisque
ut potuit, salutem sibi quæsi-
vit. At vero irā perciti non
tam Macedones, quam Pho-
censes & Plataenses aliique
Bœoti, Thebanos non jam re-
sistentes nullo modo adhibito
trucidant: alios, irruptione in
eorum ædes factâ; alios ad vim
conversos, alios ad templa
confugientes ac supplices: ne-
que mulieribus neque pueris
parcentes.

IX. Porro clades ista Græ-
canica, cum magnitudine ur-
bis captæ, tum celeritate rei,
quodque adeo præter opinio-
nem tam eorum qui eâ affecti
essent, quam qui affecissent,
accidisset, non minus alios
Græcos, quam eos qui rei ges-
tæ interfuerant, perculsos te-
nuit. Namque Atheniensium
clades apud Siciliam accepta,
tametsi interfectorum numero
non minorem calamitatem ur-
bi attulit; tamen quoniam pro-
cul à domo exercitus perierat;
isque potius ex auxiliaribus
quam domesticis copiis con-
scriptus fuerat; quodque urbs
illis salva relicta esset, quâ in
posterum cum Lacedæmoniis
eo.

[ἐπύκνωτο] egrediebantur, procurrebant. Nihil est, quod Gronovius scriptum
fuisse inspicatur ἐπύκνωτο, verbum Lexicographis ignotum, cum alterum illud
ἐπύκνωτο, 23. 7. 5. 23. 7 & 10.

14. πρὸς ἱεροῖς ἐκτείνοντας] in locis sacris supplices. Ita citantur ex Plutarch. So-
lon hac: πρὸς ἱεροῖς ὄντα κακῶς λέγοντι ἐκτείνοντας, sacris in locis in
vitiis inveniē
mactantibus occidit.

CAP. IX. 2. Τὰ μὲν γὰρ περὶ Σικελίαν] De hoc bello Siculo sive Syracusano
Thucydides lib. 6 & 7. & de clade quidem Atheniensium sub finem lib. 7.

eorumque sociis & magno rege bellum gerentes diu resistere possent; neque ipsis qui clade illa affecti erant, tantum calamitatis sensum infligit, neque reliquis Græcis parem cladis admirationem confarnationemque incussit. Rursus alia Atheniensium ad Ægos fluenta clades navalis fuit: at urbs nullâ aliâ calamitate acceptâ, præterquam quod longi muri diruti, multæque naves amissæ, & imperium aliquâ ex parte imminutum erat, formam tamen decoremque patrium retinuit, pristinamque potestatem exiguo post tempore recepit, ita

ἐς ὑπερον ἐπιπλὺν τῷ πολέμῳ ἀντα-
ισχεῖν, Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς
ἐυμμάχοις καὶ μεγάλῃ βασιλεὺς
πολεμοῦντας, οὔτε αὐτοῖς τοῖς πα-
3 θούσιν ἴσῃν τὴν αἰσθησὶν τῆς ἐμ-
φορᾶς προσέθηκεν, οὔτε τοῖς ἄλλοις
Ἕλλησι τὴν ἐπὶ τῷ πᾶσι ἐκπλη-
4 ξιν ὁμοίαν παρέσχε. Καὶ τὸ ἐν
Αἰγὸς ποταμοῖς αἰθὺς Ἀθηναίων
πταῖσμα, ναυτικὴν τε ἦν, καὶ ἡ
πόλις οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τῶν μα-
κρῶν τευχῶν καθαιρεσέαι καὶ νεῶν τῶν
πολλῶν παραδόσει καὶ σερίσει τῆς
ἀρχῆς, ἐς ταπεινότητα ἀφικομένη,
τότε σχῆμα τὸ πέτριον ὄμων, ἐφύ-
λαξε, καὶ τὴν δύναμιν οὐ διὰ μα-
κροῦ

3. μεγάλη βασίλει] Magnas Rex a Græcis dicitur Rex Persarum. Xenophon locis innumeris.

4. ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς] Latine dixeris: in capra fluminibus. Locus hic erat eregione Lamplaci, quindecim circiter stadia ab Hellesponto distans, uti memoriz prodium est a Xenophonte, qui cladem hanc Atheniensium descripsit Hist. Græc. lib. 2. p. 355. & seq. Et oppidum & navale prope illud appellatum fuisse Ægos flumen vide in Not. Cellarii ad Corn. Nep. 6. 1. 4. Et Casaubonus Comment. ad Polyb. lib. 1. c. 6. ait: in Thracia Chersoneso arvis suis eo nomine & fluvius.

ἴσῃν ἄλλο] scil. παῖσιν.

μακρῶν τευχῶν] Longi muri ad Piræum tendentes quadraginta stadia occupabant, Thucyd. lib. 2. Hæc vero omnia non est dubium quin ex Xenophonte suo hauserit Arrianus. Ita enim ille Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 12. Itaque pacem faciebant iis conditionibus, ut longi muri, & Piræus dirueretur: naves, exceptis XII, omnes traderent: exsules reducerent: eundem cum Lacedæmonis amicum vel hostem ducerent: omnesque mari ac terra frequenter, quocumque tandem ducerent.

καὶ τῶν πολλῶν παραδόσει] navium plerarumque traditione, Xenoph. loc. cit. τὰς νεῖς πλὴν δώδεκα παραδόντας, naves exceptis duodecim traderent, scil. victoribus Lacedæmonis eorumque sociis.

ἐμφορᾶς τῆς ἀρχῆς ἐς ταπεινότητα ἀφικομένη] ademptione imperii ad humilitatem pervenientis, sive in humilem abjectumque statum redacta erat. Imperium autem illud intelligendum est, quod ante eam cladem Athenienses in universam Græciam obtinuerant, quodque ipsis non aliqua ex parte imminutum, ut interpretatur Vulcanius, sed universum omnino ablatum fuit. Quo enim die longi muri diruebantur, eum diem libertati Græciæ initium dedisse putabant, τομίζοντες ἑαυτὸν πᾶν ἡμέραν τῇ ἑλπίδι ἀρχὴν τῆςλευσίτης, Xenoph. Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 31. & Orat. de Agellæo p. 520. l. 14. ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔδειξαν, posteaquam ademptionem Atheniensibus imperium fuerat.

τότε σχῆμα τὸ πέτριον] Corinthii ac Thebani præcipue, præterque hos alii Græci non pauci, sedus cum Atheniensibus inenudum negabant, ἀλλ' ἑκάστην, sed funditus existendos esse. Contra Lacedæmonii respondebant, se Græci nominis urbem nihil esse censuros, ἀνδραποδῶν, Xenoph. Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 10.

πρὸς τὰς καλὰς ἐλαβεν, ὥς τὰ τε 5
 παρὰ τὴν ἐκτελεῖσθαι, καὶ τῆς
 ἐκείνης αὐτῆς ἐπιμετῆσαι, καὶ
 τὰς τότε φοβεράς σφίσι Λακε-
 δαιμονίας καὶ πρὶ ὀλίγον ἐλθόν-
 τας ἀφαιεῖσθαι τὴν πόλιν, αὐτοὺς
 ὅτι μέρει ἐκ τῶν ἐσχάτων κινδύ-
 νου διασώσασθαι. Λακεδαιμονίων 6
 τε αὖ τὸ κατὰ τὰ Λεύκτρα καὶ
 Μαντινέαν πρῶτον, τὴν παρα-
 λόγῃ μᾶλλον τι τῆς ξυμφορᾶς,
 ἢ τὴν πλοῖαι τῶν τε ἀπολαμμένων
 τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐξέπληξεν
 ἢ τε ἦν Ἐπαμεινώνδας Βοιωτῶν καὶ 7
 Ἀρκάδων γενομένην προσβολὴ πρὸς
 τὴν Σπάρτην, καὶ αὐτὴ τῷ ἄλλῳ

ut & longos muros instaurar-
 rit, & maris imperium recu-
 perarit, utque Lacedæmo-
 nios, qui tum temporis maxi-
 me formidabiles ipsis erant,
 & parum aberat quin urbem
 everterent, ipsi vicissim è sum-
 mis periculis conservârint.
 At Lacedæmoniorum rursus
 ad Leuctra ac Mantineam cla-
 des, inopinato potius calamita-
 tis eventu quam cæsurum
 multitudinem Lacedæmonios
 perterrefecit. Sed & Bæoto-
 rum & Arcadum cum Epa-
 minonda ad Spartam pugna,
 insolentiâ spectaculi potius
 quam magnitudine periculi,
 & Lacedæmonios ipsos &
 alios,

5. τὴν ἐκτελεῖσθαι] Quando & a quibus hi muri sint restituti, idem Xenophon
 testatur Hist. Græc. lib. 4. p. 419. l. 48. & p. 420 init.

τὴν Σπάρτην αὐτῆς ἐπιμετῆσαι] Xenoph. Hist. Græc. lib. 5. p. 427. l. 20. & lib.
 7. p. 481.

ἐκ τῶν ἐσχάτων κινδύνου] De his videatur idem Xenoph. Hist. Græc. lib. 6. p.
 476. & seqq.

6. κατὰ τὰ Λεύκτρα] Hanc pugnam scripserunt Xenoph. Hist. Græc. lib. 6. p.
 486. & Diodorus Siculus XV. 55, 56. Præter opinionem autem illa clades Laco-
 dæmonios occidit, quod plures a paucioribus superarentur, & quod ante illum
 diem fuissent invicti, teste Pausan. Arcad. p. 471.

Μαντινέαν] Xenoph. Hist. Græc. lib. 7. extremo. Videntur autem & hujus
 prælii aliam eventum certo sibi polliciti fuisse Lacedæmonii, propterea quod
 paucis ante diebus dux ipsorum Archidamus memorabili victoria, cum vix cen-
 tum haberet milites, Epaminondam Spartæ imminentem profligasset, Xenoph.
 p. 504. l. 15. & 31.

7. ἦν Ἐπαμεινώνδας] i. e. Epaminonda duce.

Ἀρκάδων] Stabant quidem alii Arcades a partibus Lacedæmoniorum, Xenoph.
 p. 504. l. 34. & p. 505. l. 20. nonnulli tamen cum Thebanis atque Bæotis facie-
 bant p. 503. l. 26. omni nimirum discordia inter Arcadicas urbes, de qua idem
 Xenoph. p. 501. & 502. Unde & postea in prælio ad Mantineam commisso Arca-
 des sibi adiunctos habuit Thebanorum dux Epaminondas, Xenoph. p. 505. l. 37.

σπερδὸν ἀπὸ τῶν Σπάρτης] Non est verendum: pugna ad Spartam, sed im-
 pectus in eam factus, de quo ita Xenophon Hist. Græc. lib. 7. p. 504. l. 6. Postea
 quam Spartam Epaminondas venisset, non urbem illam ingredi debatur, ubi vel pugnam
 hostis in planitie commissuri erant, vel tela de adificiis dejecturi, vel ubi nihil plus in
 pugna parati, quam pauci erant effecturi: sed locum quendam occupato, quo se superiorem
 fore putabat, ita in urbem descendit, non ascendit. Et Polyb. lib. 9. cap. 8. Tertia
 nocte hora ad urbem ad pervenit, præter omnium opinionem nactus Spartam prop-
 terioribus munitam, ad forum usque per vim irrupit, & partem arvis qua ad flumen
 vergit, cepit.

alios, ad quos infortunium illud communiter pertinebat, perculit. Platæensium vero urbis expugnatio, ob paucitatem captorum (plerique enim multo ante Athenas profugerant) minus calamitosa est habita. Porro Melus & Scione insularia oppidula capta, dedecus potius victoribus quam Græcis admirationem attulere. Thebanis vero repentina atque temeraria defectio, adeoque brevis ac facilis expugnatio, strages etiam multa, utpote à tribulibus & quidem iis veteres inimicitias persequentibus edita, totius denique urbis direptio, quæ potentiâ bellicâque gloriâ inter Græciæ civita-

τῆς ὕψους μᾶλλον ἢ τῇ ἀκριβοίᾳ τῶν κινδύνων αὐτοὺς τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμετασχόντας αὐτοῖς τῶν τότε πραγμάτων ἐφάρβυσεν. Ἡ δὲ δὴ Πλαταιέων ἄλωσης τῆς πόλεως, τῇ συμμικρότητι τῶν καταληφθέντων, (ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν διαπεφεύγεσαν πάλαι ἐς τὰς Ἀθήνας,) οὐ μέγα πάθοςμα ἐγένετο. Καὶ ἡ Μύλου καὶ Σκιοῦνης ἄλωσης, νησιωτικὰ τε πολίσματα ἦν, καὶ τοὺς δρᾶσαι αἰσχύνῃ μᾶλλον τι προσέβαλεν, ἥ ἐς τὸ ξυμπαν Ἑλληνικὴν μέγα τὸν παράλογον παρόσχε. Θηβαίοις δὲ τὰ τῆς ἀποστάσεως ὀξεία καὶ ξυνὸν οὐδὲν λογισμῷ γινόμενα, καὶ ἡ ἄλωσις δι' ὀλίγου τε καὶ οὐ ξυνὸν τῶν ἐλόντων ξυνερχέισα, καὶ ὁ φόνος πολλὸς, οἷα δὲ

ἔξ

τὰς συμμετασχόντας] Hi erant pars Arcadium, Achæi, Elci, Athenienses, Xenoph. Hist. Græc. lib. 7. p. 505. l. 20.

8. ἄλωσις] Ἀλωσι vocat, cum Platæam Lacedæmonii non vi occuparint, sed in deditionem acceperint, ipsis Platæensibus eam tradentibus, quod obsidionem diutius ferre non possent, extrema jam fame premente, Thucyd. lib. 3. p. 134. Possiet quidem etiam excidium intelligi. Anno enim post deditionem factam Platæa a fundamentis diruta fuit. Thucyd. ibid. p. 142. Sed præstat, verbum hoc de quavis occupatione accipere, sive ea vi, sive sponte fiat. Sic mox 9.

τῇ συμμικρότητι] Ducenti Platæenses & viginti quinque Athenienses capti sunt & interfecti, feminis venundatis, Thucyd. lib. 3. p. 142. Tot enim in obsessa urbe remanserant, cum totidem fere, nempe ducenti & viginti circiter noctu ausugissent, hostium muris, quibus inclusi tenebantur, partim fumo, partim vi superatis. Thucyd. ibid. p. 120.

οἱ πολλοί] Hi dimidia fere Platæensium pars, ducenti duodecim fuerunt. Platæas enim egressis, quidam priusquam transirentur, in urbem refugerant. Thucyd. p. 122.

9. Μύλος] Thucyd. lib. 5. extremo. Insula est Melos cum oppido, Plin. Nat. Hist. lib. 4. cap. 11.

Σκιοῦνης] Thucyd. lib. 5. p. 236.

ἄλωσις] Nominativus hic absolute ponitur, pro: quod ad illam occupationem attinet. Ad eundem fere modum & Xenophon nominativo solo utitur de exped. Cyril. lib. 1. p. 212. l. 25. Καὶ πρὸς δὲ, ὅτι πρὸς αὐτοῖς οἱ ὄντες, ταχὺ αὐτὸν ὅρα Κύρου φημι γινώσκοντα. Quamquam illam Rex datus sibi fidelem putat, pene Cyro, quam sibi optiorem reperit. Cujusmodi loquendi formas jam annotavimus ad Luc. XXI. 6, τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν] Athenienses hi fuerunt.

ἔξ ἱερύλων τε καὶ παλαιᾶς ἀπὶ-
 χμας ἐκτείνοντο, καὶ ὁ τῆς πόλεως ἰ-
 στωταλὴς ἀνδραποδισμὸς, ἀνέμει-
 τε καὶ δέξῃς τὰ πολέμια τῶν τότε
 ἐπικρατούντων ἐν τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ
 ἔξ τοῦ αἰσώτος εἰς μῆνιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 αἰῶνος ἀνέβη. Ὡς τῆς τε ἐν τῇ
 ἡλικίᾳ πολέμια προδοσίας τῶν Ἕλ-
 λήνων διὰ μακροῦ ταύτην δίκην ἐκ-
 τίσαντας Θεβαίους, καὶ τῆς Πλα-
 ταίων ἐν τε ταῖς σπονδαῖς καταλή-
 ψας, καὶ τοῦ παντελοῦς ἀνδραπο-
 δισμοῦ τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν
 παραδόντων σφῆς Λακεδαιμονίως
 οὐκ Ἑλληνικῆς γενομένης διὰ Θε-
 βαίων σφεγῆς, καὶ τοῦ χωρίου τῆς
 ἐπικρατίας, ἐστὶν οἱ Ἕλληνες πα-
 ρατρέφοντες ἡρώδους ἀπώσαντο τῆς

tes eminebat, haud imme-
 rito ad divini numinis iram
 referebatur; nimirum de
 Thebanis, quod Medico
 bello Græcos prodidissent,
 tandem pœnas exigentibus:
 quod Plataenses violatis in-
 duciis oppressissent, urbem-
 que eorum penitus diripu-
 isse: quod eos, qui se Lacedæ-
 moniis dedidissent, præter
 Græcorum morem truci-
 dasset: quodque eam re-
 gionem vastasset, ex qua
 Græci in Medos aciem in-
 struentes periculum totius
 Græciæ cervicibus avertis-
 sent: quodque Athenienses
 suo etiam suffragio perdidis-
 sent, quum inter Lacedæ-
 moniorum confœderatos de-
 di-

10. ἱερύλων] τριβυλλῶν, scil. Platænsibus aliisque Bœotis, qui eandem cum
 Thebæis regionem incolabant, Phœcensibusque finitimis.

12. σπονδίας τῶν Ἑλλήνων] Quod ipsis probum obijciunt Platænses apud
 Thucyd. lib. 3. p. 136. Nunc aliis, Thebæis, vim perniciemque feroces intentatis:
 ac quo tempore omnibus servitutem & vincula barbari minabantur, cum illis conse-
 cratis arma.

Οὕτως — ἵσαν ἐπὶ τὰς σπονδίας Θεβαίων] Tanquam pœnam pendentes Thebanis. Atticæ
 accusativi cum ἑς consequentiam designant.

Παταίων] Hac de re Thucyd. lib. 2. init.

ἐν ταῖς σπονδαῖς] cum pax adhuc esset, ut ait Thucydides interpret. loc. cit. Xe-
 noph. anab. lib. 3. init. ἀπώσαντο τῶν Ἑλλήνων οὐκ Ἑλληνικῆς γενομένης διὰ Θε-
 βαίων σφεγῆς per inducias cum Tissapherne.

13. ἀνδραποδισμῷ] Alio hæc, quam illa παραδόντες tempore facta est. Vide
 quæ dicta sunt ad 8.

τῶν παραδόντων σφῆς Λακεδαιμονίων] Ita ipsi Platænses in oratione ad Lacedæ-
 monios: Fluctu orationi imponimus, illud prius monentes, nos non Thebanis tradi-
 disse urbem, (quippe fudissimum omnium suppliciorum fame perire maluissimus) sed ves-
 tra fidei nos credidisse, Thucyd. lib. 3. p. 138.

ἐπὶ Θεβαίων σφεγῆς] Lacedæmonii Platæa positi remissius in deditos animad-
 vertissent, ni Thebani, quorum opera magni in eo bello æstimabatur, obtri-
 uissent. Exibat eorum plena inhumanitatis oratio, qua inducitur Lacedæmonii du-
 ces statuerunt in Platænses, apud Thucyd. lib. 3. p. 138. sub fin. & p. 143. init.

αἱ Ἑλληνες παρατρέφοντες] Apud Platæas Pausania dux Mardonius satrapes re-
 gni, nationis Medas, regis gener, in primis omnium Persarum & manu fortis & con-
 fidi plenas, cum ducentis millibus peditum, quos vtriusque legerat, & viginti millibus
 equitum, hæc ita magna manu, Græcia fugatus est, Cornel. Nepos in Pausan.
 cap. 1. & Herodot. IX. 31.

diripiendā urbē consultare-¹⁴ Ἐλλάδος τὸν κίνδυνον καὶ ὅτι Ἀθη-
 tur. Porro ante illam urbis
 calamitatem multis prodi-
 giis divinitus editis monitos
 eos fuisse ferunt, quæ qui-
 dem tum temporis negligē-¹⁵ ἴσως ξυμμάχους. Ἐπεὶ καὶ πρὸ τῆς
 bantur: postea memoriā re-
 petita in eam cogitationem
 induxerunt, eventus ipsos
 iis prodigiis significatos fuisse.
 Auxiliaribus autem copiis
 (quibus etiam Alexander de rebus urbis pro suo
 arbitratu statuere permisit)
 Cadmeam arcem præsidio
 teneri placuit, urbem solo
 æquare; adhæc agros, nisi
 qui sacri essent, inter socios
 distribuere; pueros & fœmi-
 nas, ac quotquot Thebano-
 rum cædibus superfuissent¹⁶ ὁρῶναι ἀνηγερε. Τοῖς δὲ μετασχεῖσι
 (exceptis sacerdotibus utri-
 usque sexus, atque iis qui
 Philippo aut Alexandro pri-
 vatim, aut Macedonibus
 hospitalitatis jure devincti
 essent) in servitutem redi-
 gere. Attamen Pindari po-¹⁷ ἡ μάχης, ὅση μὴ ἱερὰ αὐτῆς· πᾶ-
 tæ domum ejusque stirpem
 ab Alexandro Pindari reve-
 rentiā ducto, fartam tectam¹⁸ δας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ὅσοι ὑπε-
 λείποντο Θηβαίων, πλὴν τῶν ἱερῶν
 τε καὶ ἱερῶν καὶ ὅσοι ξένοι Φιλίπ-
 που ἢ Ἀλεξάνδρου ἢ ὅσοι πρόξενον
 Μακεδόνων ἐγένοντο, ἀνδραποδίσαι.
¹⁸ καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰ-
 κίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πιν-
 δάρου λέγουσιν ὅτι διεφύλαξεν Ἀ-
¹⁹ λεξάνδρος αἰδοῖ τῇ Πινδάρου· ἐπὶ
 τού-

14. τῇ ψήφῳ ἀπώλλων] suffragio perdebant, i. e. delendam censebant. Cui tamen immanitati refragata est mitior Lacedæmoniorum sententia. Xenoph. Histi. Græc. lib. 2. p. 359. l. 7. Corinthiū ac Thebani præcipue, præterque hos alii Græcissimi, sedas cum Atheniensibus incundam negabant, sed funditus exstinguendos esse. Contra Lacedæmonii respondebant, se Græci nominis urbem minime exorsuros.

15. Ἐπεὶ καὶ] Quandoquidem etiam. Ostenditur enim, unde conjectura petatur, divinitus hanc immensam fuisse cladem. De his prodigiis & Pausan. Boeot. p. 553. l. 8.

μετὰ μὲν αὐτὰ] recordatio ea retulit ad eam opinionem, ut existimarent, illa prodigia ostensa olim fuisse de iis quæ tunc accidissent. Hoc est, in memoriam redeunt veterum prodigiorum, ea ad istos rerum eventus referebant, quos his prænunciatos fuisse judicabant.

17. πρόξενον Μακεδόνων] πρόξενον interpretantur publicum hospitem, qui peregrinos hospitio excipit, non suo peculiariter, sed totius civitatis nomine.

πάντες Ὀρχομενῶν τε καὶ Πλα-
ταῖς ἀναστήσαι τε καὶ τερχίσαι οἱ
ἔφηρασι ἔγνωσαν.

X. Ἐς δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλλη-
νας ὡς ἐξηγγέλην τῶν Θηβαίων
πράτος, Ἀρκάδες μὲν ὅσοι βοή-
θοντες Θηβαίοις ἀπὸ τῆς οἰκείας
ἐπιβίωσαν, θάνατον κατεψήφι-
σαν τῶν ἐπαύτων σφῶς ἐς τὴν
βίβειν. Ἡλείοι δὲ τοὺς Φυγά-
δας σφῶν κατεδέξαντο, ὅτι ἐπι-
τρέψαι Ἀλεξάνδρου ἦσαν. Αἰτω-
καὶ δὲ περβείας σφῶν κατὰ ἔθνη
πέμψαντες, συγγνώμης τυχεῖν
ᾗσαντο, ὅτι καὶ αὐτοὶ τι πρὸς τὰ
παρὰ τῶν Θηβαίων ἀπαγγεληθέντα
ἐκαστέρων. Ἀθηναῖοι δὲ, μυσή-
ριον τῶν μεγάλων ἀγομένων, ὡς
ἔκαστος τῶν Θηβαίων ἐξ αὐτοῦ
τῶν ἔργων, τὰ μὲν μυσήρια ἐκπλα-
γόντες ἐξέλεπον, ἐκ δὲ τῶν ἀγρῶν
ἐκκυρτάζον ἐς τὴν πόλιν. Ὁ
δῆμος δὲ ἐς ἐκκλησίαν συνελθὼν,
Δημάδου γράψαντος, δέκα πρέσ-
βεις ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἐπιλε-
ξάμενος, πέμπει παρὰ Ἀλέξαν-
δρον, οὕσιν αὖς ἐπιτηδεύοντες Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐγγίγνωσκον ὅτι τε σώως
ἔξ Ἰλλυριῶν καὶ Τριβαλλῶν ἐπαν-
ῆκε, χαίρειν τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
ναίων οὐκ ἐν καιρῷ ἀπαγγελοῦν-

conservatam ferunt. Orcho-
menum inde & Plataeas focii
Alexandri instaurant, & mu-
ro cingunt.

X. Postquam ad reliquos
Græcos Thebanorum clades
perlata est, Arcades, quot-
quot Thebanis suppetias la-
turi domibus suis pedem ex-
tulerant, in eos qui subsidii
mittendi autores ipsis fuerant
mortis sententiam ferunt. E-
lei exules suos, quod Alexan-
dro chari essent, recipiunt.
Ætolorum urbes singulatim
legatos ad Alexandrum mit-
tunt, veniam deprecantes,
quod & ipsi nuntiatâ Theba-
norum defectione novis re-
bus studuissent. Athenienses
vero quum per id tempus
magna mysteria celebrarent,
& Thebanorum nonnulli ex
recenti clade eo venissent,
attoniti mysteria intermit-
tunt, & sarcinas ex agris in
urbem convehunt. Deinde
populo in concionem vocato,
Demade decernente, & de-
cem legatos ex omnibus A-
theniensibus seligente, ad A-
lexandrum, quos maxime gra-
tos ei fore putabant, mittunt:
qui quod ab Illyriis & Tribal-
lis incolumis rediisset, publi-
cam ei Atheniensium lætiti-
am,

19. ἔγνωσαν] accipere sentiant.

Cap. X. 2. ἐπιτρέψαι] Ἀλεξάνδρῳ] Est in omnibus scriptis quos adhibui Ἀλεξ-
άνδρῳ. Gronov.

1. Δημάδου γράψαντος] Γράφειν est ad populum ferre rogationem, & deinde quod
propositis scilicet scribere, sive universæ huiusmodi rei, quæ populo deliberanda
proponi:ur, præfisse.

6. ἐξ Ἰλλυριῶν] De hac expeditione supra cap. 1. 5.

am, quamvis non tempestive, significarent: quodque Thebanorum seditionem ultus esset. Alexander, quoad cætera humaniter ad eorum legationem respondens, epistolam ad populum Atheniensem scripsit, quâ Demosthenem, Lycurgum, Hyperidem, Polyæctum, Charetem, Charidemum, Ephialtem, Diotimum & Mærocleon sibi dedipostulabat. Hos enim autores cladis Chæronensis esse censebat, omniumque facinorum quæ deinceps post Philippi obitum adversus se pariter & illum commissa fuissent; Thebanos denique non minus ab hisce quam ab iis qui in urbe res novas moliti erant, ad defectionem sollicitatos esse. Athenienses, iis quos poscebat retentis, alios rursus legatos ad eum mittunt, iram adversus eos, quos ad supplicium deposcebat, ut remittat orantes. Quod quidem fecit, sive reverentiâ urbis, sive studio trajiciendi in Asiam, nihil suspectum in Græciâ relinquere volens. Unum Charidemum ex omnibus quos poposcerat & qui dediti non erant, exulare jussit. Charidemus in Asiam ad Darium regem profugit.

τας, καὶ ὅτι Θηβαίους τοῦ νεώ-
7 τερismoῦ ἐπιμαρτύσατο. Ὁ δὲ τὰ
μὲν ἄλλα φιλανθρώπως πρὸς τὴν
πρεσβείαν ἀπεκρίνατο, ἐπιστολὴν
δὲ γράψας πρὸς τὸν δῆμον, ἐξή-
τει τοὺς ἐμφι Δημοσθένην καὶ
Λυκούργον καὶ Ὑπερίδην δὲ ἐξή-
τει καὶ Πολύεукτον, καὶ Χάρητα,
καὶ Χαρίδημον, καὶ Ἐφιάλτην,
καὶ Διοτίμουν, καὶ Μαιροκλέα·
8 τοὺτους γὰρ αἰτίους εἶναι τῆς τε
ἐν Χαιρωνείᾳ συμφορᾶς τῇ πόλει
γενομένης, καὶ τῶν ὕστερον ἐπὶ τῇ
Φιλίππου τελευταίῃ πλημμελη-
θέντων ἕς τε αὐτὸν καὶ ἕς Φίλιπ-
πον· καὶ Θηβαίους δὲ τῆς τε ἀπο-
στάσεως ἀπέφαινε αἰτίους οὐ μὲν
ἢ τοὺς αὐτῶν Θηβαίων νεωτερίσασ-
9 τας. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν ἄνδρας
οὐκ ἐξέδοσαν, πρεσβεύονται δὲ αὐ-
τοῖς παρὰ Ἀλέξανδρου, ἀφέναι δό-
μενοι τὴν ὀργὴν τοῖς ἐξαίτητοῖς·
10 καὶ Ἀλέξανδρος ἀφῆκε, τυχὼν
μὲν, αἰδοῖ τῆς πόλεως, τυχὼν δὲ,
σπουδῇ τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν εἶλαι,
οὐκ ἐθέλων οὐδὲν ὑποπτον ἐν τοῖς
Ἕλλησιν ὑπολείπεσθαι. Χαρίδη-
μον μὲν τοι, μόνον τῶν ἐξαιτηθέν-
των τε καὶ οὐ δοθέντων, φεύγειν
ἐκέλευσε· καὶ φεύγει Χαρίδημος
ἐς τὴν Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δα-
ρείον.

XI.

7. τῶς ἐμφι Δημοσθένην] Notum loquendi genus οἱ ἐμφι Δημοσθένην Demosthenes.
8. τῇ πόλει γενομένης] quæ clades apud Athenis acciderat. Accepta enim illa ἀφ' Ἰωνίου πλάγα, ingentes omnibus Græcis importatae sunt calamitates. Paulan. An-
tic. p. 45. init.

ἀπέφαινε] dicebat, predicabat, affirmabat.

11. Χαρίδημον] De hoc vide plura apud Curt. 3, 2, 10, 1099.

XI. Ταῦτα δὲ διαπραξέμενος ἱ
 ἐπεὶ μὲν εἰς Μακεδονίαν καὶ τῇ τε
 Δεῖῃ Ὀλυμπῷ ἐν τῇ θυσίᾳ τὴν ἀπ’
 Ἀρχελαοῦ ἔτι καθεστῶσαν ἔθουσε, καὶ
 τὸ ἄγῳα ἐν Αἰγαῖς διέθηκε τὰ
 Ὀλύμπια. Οἱ δὲ καὶ ταῖς Μαισίαις
 λόγου ἔτι ἄγῳα ἐποιήσε. Καὶ 2
 ἐν ταύτῃ ἀγγέλλεται τὸ Ὀρφέως
 τοῦ Οἰάγου τοῦ Θρακικοῦ ἄγαλμα,
 ὃ ἐν Πιερῇ, ἰδρῶσαι ξυνεχρῆς. Καὶ 3
 ἄλλα ἔλλα ἐπεθείαζον τῶν μύσ-
 των. Ἀρίστανδρος δὲ, ἀπὸ Τελμισ-
 σὸς μάστιγι, ἡρῶν ἐκέλευσεν Ἀ-
 λέξανδρον δηλοῦσθαι γὰρ ὅτι ποιη-
 τὰς ἐκὼν τε καὶ μελῶν, καὶ ὅσοι
 ἀρ’ οἱ ἦσαν ἔχουσιν, πολλὸν πόνον ἔ-
 σκεπαι τε καὶ ἄδαν Ἀλέξανδρον
 καὶ τὰ Ἀλέξανδρου ἔργα. Ἄμα δὲ 4
 τῇ ἡγεμονίᾳ ἐξελαύνει ἀφ’ Ἑλ-
 λησπότου, τὰ μὲν κατὰ Μακε-
 δονίαν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντι-
 πάτῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δὲ ἄγων
 πεζοῖς μὲν, εἰς ψιλῶς τε καὶ το-
 ξόταις, οὐ πολλὰ πλείους τῶν
 τριακμίων, ἰκπείας δὲ ὑπὲρ τοὺς
 πετακισχιλίους. Ἦν δὲ αὐτῷ 5
 ὁδὸς παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινί-
 τιν ἵς ἐκ’ Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ
 Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς.
 Διαβὰς δὲ τὸν Στρυμόνα, παρ’ 6
 ῥαφει τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ἵς ἐκ’

XI. His rebus gestis in
 Macedoniam reverſus, Jovi
 Olympico sacrum fecit jam
 antea ab Archelao institu-
 tum, & certamen Olympi-
 cum apud Ægas fieri cura-
 vit. Sunt qui & Musis ludos
 fecisse dicant. Per id tem-
 pus nuntiatum est Orpheū
 OEagri F. Thracis statuam
 in Pieriâ continue sudasse.
 Varia fuit vatum de hoc
 prodigio sententia. Aristan-
 der vero Telmisseus, vates
 eximius, Alexandrum bono
 animo esse jubet: significari
 enim, cujusvis generis poë-
 tas magnopere laboraturos
 in Alexandro ejusque rebus
 gestis describendis atque
 decantandis. Dehinc ineun-
 te vere ab Hellesponto mo-
 vit, Macedoniæ & reliquæ
 Græciæ administratione An-
 tipatro commissâ. Ipse pedi-
 tum una cum militibus levis
 armaturæ & sagittariis tri-
 ginta millia, equitum ultra
 quinque millia secum ducit.
 Iter autem illi fuit juxta la-
 cum Cercinitem Amphipo-
 lin versus, & deinde ad Stry-
 monis fluvii ostia. Trajecto
 dein Strymone, Pangæum
 montem præterit viâ, quæ
 Ab-

CAP. XI 3. πικταῖς ἰκταις τε καὶ μελῶν] Ἔπος est carmen heroicum, μέλος ἀν-
 αθηλικόν. Xenoph. Memor. lib. 1. p. 573. l. 15 ἐπὶ μὲν τῶν ποταμῶν Ὀμήρου
 ἦσαν μελῶς τοῦ ἀνέμου. Galen. in fine de usu part. παρὰ τοῖς μελικοῖς πικταῖς
 ἢ τῶν λαμπρῶν ὀνομάζουσι.

ἀρ’ οἱ ἦσαν ἔχουσιν] i. e. musicam exercentibus.

4 ἀφ’ Ἑλλησπόντου] Mss. omnes habent ἰφ’ Ἑλλησπόντου. Recte Facius: cum
 accūsatur ad Hellespontum venire. Erat enim adhuc in Macedonia. Στρυμόν. Cujus
 ἡγεμονίας plurima exempla collecta sunt in indice.

5 πολλὰ πλείους τῶν τριακμίων] non pauciores quam triginta millia.

Abderam & Maroneam versus Græcas urbes ad maritimas tendit. Inde ad Ebrum flumen profectus; quo haud difficulter transmissio, per Pæticam regionem ad Melana fluvium venit: eoque etiam trajecto, vigesimo postquam e Macedoniâ moverat die Sesto atdigit. Inde Eleunta profectus, Protefilao super ipsius tumultum sacrificat: quod Protefilao creditur, Græcorum, qui cum Agamemnone ad Ilium militarunt, primus in Asiam pedem intulisse. Sacrificii vero scopus hic erat, ut felicior ipsi quam Protefilao descensus in Asiam esset. Parmenioni Alexander pedatus maximam partem & equitatum ex Sesto in Abydum trajiciendi negotium dat: qui quidem triremibus centum & sexaginta aliisque navibus onerariis quamplurimis transvecti sunt. Alexandrum ex Eleunte in Achæorum portum navigasse plures scribunt, navisque prætoris gubernatorem fuisse:

Ἀβδηρα καὶ Μαρώνεια πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσῃ φαισμένους. Ἐξοὺς δὲ ἐπὶ τὸν Ἐβρον ποταμὸν ἀφικόμενος, διαβαίνει καὶ τὸν εὐπετιῶς. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται. Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα, ἐξ Σητῶν ἀφικνεῖται ἐν ἑκκοσιταῖς περὶ ἡμέραις ἀπὸ τῆς οὐκ οὐκ ἐξορμήσεως. Ἐλθὼν δὲ ἐς Ἐλεούντα, οὗτοι Πρωτεσίλαον ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσίλαου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐμβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τὴν ἄμα Ἀγαμέμνονι ἐξ Ἰλίου κρατευσάντων. Καὶ οὗτος τῆς θυσίας ἦν, ἐπιτυχέστερον εἰ γινέσθαι ἢ Πρωτεσίλαον τὴν ἀποβασιν. Παρμενίων μὲν δὴ τῶν πρῶτον τοὺς πολλοὺς, καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτόλμη ἐκ Σητοῦ ἐς Ἀβυδὸν· καὶ διέβησαν τμήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς τρογγύλαις. Ἀλέξανδρον δὲ ἐξ Ἐλεούντος ἐς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα κατέβηαι ὁ πλείων λόγος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν κρατηγίδα ναὺν διαβέλλειν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον

6. τὴν αἰς τῇ Ἀβδηρᾷ] τὴν scil. ὁδὸν, elliptis, αἰς τῇ verus, pleonasmus.

7. τὸν εὐπετιῶς] Τὸν pro τῷ, ut 2, 4, 12. & 14. MStus tamen optimus καὶ τὸν Ἐβρον πάντα. Gronov.

8. Πρωτεσίλαος πρῶτος] De hoc ita Homerus Iliad. B.

--- τὸν δ' ἔκταν δάδηντος αἰῶν

Νῆες ἀποδρασκεῖντα πρὸς πρῶτισιν ἀχαιῶν.

Hunc autem interfecit Dardanus vir

De navī defilientem multo primū ante alios Achæicos.

ἢ Ἰλίου κρατευσάντων] qui adversus Ilium militarunt, sive expeditionem susceperunt. Sic Ind. 5, 8.

9. τρογγύλαις] Supra Cap. 3. 3.

10. καὶ αὐτὸν τε] & ipsūmet.

ἐν τῷ Ἑλληνιστῶν ἐγένετο, οὐδέποτε ταῦτον, τῇ Ποσειδῶν καὶ Νηρηΐδων ἐπὶ τῷ ἐν χερσὶ φιάλῃ ἐς τὸν πύον. Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς ναὸς εἶναι τὴν ἱερίαν ἐκείνην αὐτὴν ἐς τὴν γῆν πρὸ Ἀσίας, καὶ βασιλεὺς ἰδρύσασθαι, ὅτε ἐκείνη ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐκείνη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατρίαν καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας αἰετὸς ἀναλόντα δὲ ἐς Ἴλιον, τῇ πρὸ Ἀφροδίτης τῇ Ἰλιάδῃ, καὶ ἡ τῇ ποσειδῶν τῇ αὐτοῦ ἀναλόντα ἐς τὸν πύον, καὶ κατελύν ὅτι ναυτικῆς τῷ ἱερῷ εἶνα ὕδατος ἐν τῷ ἱερῷ ἔργου συζήσαντα καὶ πᾶσι λέγουσιν ὅτι οἱ ὅπως ποιεῖ ἄρῃσιν αὐτοῦ ἐς τὰς μέγας· ὅσα δὲ αὐτῶν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τῷ βασιλεὺς τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρ- ατοῦ λόγος κατέχει, μὴν Πριάμῳ παρατιθέμενος τῇ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὲ ἐς αὐτὸν καθήκεν.

quumque jam in mediis Hellesponti fluctibus versaretur, mactato tauro, Neptuno ac Nereidibus aureā phialā in mare profusā libasse: Ferunt etiam primum ex nave cum armis in Asiæ terram descendisse, altariaque struxisse Jovi descensori, & Minervæ, & Herculi, eo loci unde ex Europa solvit, & in Asia appulit: quumque in Ilium venisset, Palladii Iliacæ sacrificasse: universisque armis, quibus uti soleret, in ejus templo fixis, sumpsisse eorum loco sacra quædam arma, quæ ex Trojano bello adhuc salva erant: quæ quidem arma scutatos ante ipsum in prælium gestare solitos narrant. Sacrificasse etiam cum Priamo ad Jovis Hercii aram fama tenet, ut Priami iram adversus Neoptolemi progeniem, quæ ad ipsum pertinebat, deprecaretur.

XII. Ἀνίδντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴ-
λιον Μενεΐτιός τε ὁ κυβερνήτης

XII. Porro Alexandro Ilium conscendenti Menœtius gu-

11. Εἰναι ἐκείνην ἐν τῇ Εὐρώπῃ] Quibus Diis istæ in Europa aræ fuerint factæ, non additur. Nam Διὸς ἀποβατρίαν quidem aram eo loco, ex quo naves ascendebant, constitui non potuit, cum ἀποβατρίαν sit a navī extendens. Non autem ergo Vulcaniæ Jovi descensori aram tribuit in Europa. De illis vero in Europa positis aris ita Justinus 11, 7, 4. duodecim aras deorum in belli vota statuit. Vide in Gronovium.

12. Διὸς τῇ Ἑρμῇ] Ἑρμῆς dicitur *anlem ambiens murtus*. Unde Jovem Herciam appellavit, quod ipsi ibi sacrificia fiebant tanquam ejus loci præfidi, & a quo ascendebant omnes, qui intra idem ἵππος habitarent; quemadmodum et τῇ αὐτῇ εἶνα ὕδατος sacrificabatur Jovi ἱερῶν. Steph. in Thes. τῇ Νεοπτολέμῳ γένει] Neoptolemus, Achilles filius, Priamum in ipsis Palatiis loco occiderat.

ὁ δὲ ἐς αὐτὸν καθήκεν] Curt. 4, 6, 29. & Vellejus 2, 6, 5. Caranus, vir generis regii, factus decimus ab Hercule, profectus Argis regnum Macedonia occupavit. Alexander cum fuerit septimus decimus, jure materni generis Achille dictus, paterni Hercule gloriatus est.

Cap. XII. 1. Ἴλιον] Troja proprie regionis, Ilium vero urbis in ea nobilissima

gubernator auream coronam imposuit: post hunc Chares Atheniensis, qui ex Sigeo venerat, atque alii nonnulli, partim Græci, partim indigenæ. Sunt qui eum etiam Achillis tumulum coronasse, Hephæstionem vero Patrocli dicant: & felicem quidem, ut rumor est, nominavit Achillem Alexander, quod Homerum præconem ad perpetuandam suam memoriam nactus esset. Neque vero immerito hac de causâ Alexandro felix censendus Achilles visus est: quum hanc unam particulam ad cumulum felicitatis ei defuisse contigerit. Neque enim ejus gesta pro dignitate memoriæ prodita sunt, neque quisquam ea aut solutâ oratione aut versu conscripsit, aut lyrico carmine cecinit, quemadmodum Hie-

χυρὸν ἐσφάνθη ἐσφάνοντι, καὶ ἐπὶ ταύτῃ Χάρης ὁ Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείου ἔλθων, καὶ τινες ἄλλοι, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπηχῆροι.
 2 Οἱ δὲ, ὅτι καὶ τὸν Ἀχιλλεύς ἄρα τάφον ἐσφάνοντι· Ἡφαιστῖον δὲ λέγουσιν, ὅτι τοῦ Πατρόκλου τὸν τάφον ἐσφάνοντι; καὶ εὐδαμονίσεν ἄρα (ὡς ὁ λόγος) Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου ἱερυκεὺς ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἐτυχῆι.
 3 Καὶ μὲν τοι καὶ ἦν Ἀλέξανδρον οὐχ ἦκυσα τοῦτου ἔνεκα εὐδαμονισέας Ἀχιλλεύς, ὅτι αὐτῷ γε Ἀλέξανδρον οὐ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπιτυχίαν τὸ χροῖον τοῦτο ἐκλιπὲς ξυνέβη, οὐδὲ ἐξηνέχθη ἐς ἀνθρώπους τὰ
 4 Ἀλέξανδρου ἔργα ἐπαξίως. Οὐτ' οὖν καταλογισθῆναι, οὔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐν μέλει ᾤσθη Ἀλέξανδρος, ἐν ὅτῃ ἱέρῃ τε καὶ Γέλων καὶ Θύρων, καὶ πολλοὶ
 λῶ

simæ nomen. Remotum est a portu Ilium M. CCCCC. pass. Plin. lib. 5: cap. 30. Hinc verbum *ἀνίστασθαι* ascendere. Vulgaris enim loquendi consuetudo, quæ a mari ad interiora regionis recedunt, ea superiora vocat.

Μνηστικὸς τὸ ὁ κυβερνήτης] Cum de hoc Menæzio nihil constet, nisi quod gubernator fuerit, liceat conjecturis uti, & dicere, eum vel gubernatorem, i. e. rectorem fuisse urbis Ilii, quo sensu Plato citatur hoc verbum adhibuisse; vel, quod verosimilius, navi vel uni vel pluribus præfectum fuisse ab universis Trojanis, in quorum urbe principe hic ab ipso honos habitus fuit Alexandro. Ut proinde hic quidem fuerit *ἐπηχῆρος indigena*, uti Chares Græcus; cujus utriusque generis etiam nonnulli alii idem fecisse dicuntur.

3. *εὐδαμονιστικός*] *felix prædicandus erat*. Vulcanii *visus* est detrahit aliquantulum de sententia.

Ἀλέξανδρον ἡ κατὰ τὴν ἄλλην] *Alexander non pro reliqua felicitate locus hic, sive pars hæc deficiens accidit, i. e. quod hæc una res ipsi defuit, id vero non respondit reliquæ ipsius felicitati.* Qua vero in parte fortuna ipsum destituerit, verba subsequenter declarant, quæ propterea interpretes latinus divellere ab his non debuisse, utpote quibus explanatur, quale sit τὸ χροῖον τῷτο ἐκλιπὲς, nempe quod non digne satis ipsius res gestæ sunt scriptis celebrantur.

4. *ἱέρῃ*] Syracusanorum rex fuit, in quem exstant quatuor Pindari Ode, quod bis equo celete, totiesque curru victoriam esset adeptus, Olymp. Od. 1. Pyth. Od. 1. 2 & 3.

Γέλων] Frater hic fuit Hieronis, cujus laudes quis cecinerit, ignore. Pindarus qui

λαί ἄλλαι οὐδέν τι Ἀλεξάνδρῳ
ἐπιπλάττει. Ὡς πολὺ μείον
γυμνάσκειται τὰ Ἀλεξάνδρου,
ἢ τὰ Φαυλότατα τῶν πάλαι ἔρ-
γων. Ὅποτε καὶ ἡ τῶν μυρίων 5
ἐν Κύρῳ ἀπόδος ἐπὶ βασιλείᾳ
Ἀρταξέρξῃ καὶ τὰ Κλεάρχου τε
καὶ τῶν ἄλλων αὐτῇ ἀλόγων πα-
θήματα, καὶ ἡ κατὰ βασις αὐτῶν
δύσχω, ἢ Ξενοφῶν αὐτῶν κατ-
ήργε, πολὺ τι ἐπιφανέστερα
ἐς ἀσφάλτους Ξενοφῶντος ἕνεκα
ἐστίν, ἢ Ἀλεξάνδρος τε καὶ τὰ
Ἀλεξάνδρου ἔργα. Καὶ τοιγε 6
Ἀλεξάνδρος οὔτε ζῆν ἄλλῃ ἐ-
στράτευσε, οὔτε Φεύγων μέγα

ronis, Gelonis, Theronis, alio-
rumque multorum qui Alex-
andro nullâ ratione comparan-
di sunt. Quo factum est, ut
minus notæ sint Alexandri res
præclare gestæ, quam alia ve-
tera minutissima facta. Siqui-
dem illa decem millium cum
Cyro adversus Artaxerxem
expeditio, & Clearchi atque
eorum qui cum eo capti fue-
runt clades, & eorundem Xe-
nophonte duce reductus, illu-
striora apud homines Xeno-
phontis operâ sunt effecta,
quam aut Alexander aut ejus
res gestæ. Caterum Alexan-
der neque alterius cujuscumque
exer-

quidem de eo fides. Caterum dissensionem, quæ inter Theronem, Gelonem &
Hicoccom vixit, enarrat Joh. Benedictus Comment. in Pindari Olymp. Od.
2. pag. 42.

Θέρων] Theron hic Agrigentorum tyrannus eundem Pindarum natus est
pindarum Olymp. Od. 2. & 3.
5. τῶν μυρίων] decem millium, nempe Græcorum, Xenoph. hujus expeditionis
lib. 5. p. 273. l. 53. Nam præter hos & alias copias Cyrus habebat lib. 1. p. 207.
sub fin.

Κλεάρχῳ] Hic, interfecto Cyro, imperium in Græcos, ipsorum voluntate,
obtinebat, lib. 2. p. 217. l. 27.

καὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων παθήματα,] Horum nomina & interitum commemorat
Xenophon lib. 2. p. 227. qui non prælio vel aperta vi, sed simulata capti amicitia,
cum ad Tissaphernem, prætorem regum, venissent, contra fidem datam ab ipso
comprehensi, deduci ad Regem trucidati sunt. p. 228. l. 20.

ἢ Ξενοφῶν] De exped. Cyri lib 6 p. 294. init.

Ξενοφῶντος ἕνεκα] Vide, quanti a Græcis habitus, quamque in omnium mani-
bus fuerit Xenophon, ut ejus scripta plus valuerint ad famæ celebritatem, quam
Alexandri victoriæ. Et habent omnino isti libri de Cyri expeditione multam
delectationem. Nam præter summam orationis suavitatem, quæ omnibus ejus
scriptis est communis, quem non præcipue moveant Cyri, singularis viri, in-
tuitus, Græcorumque fides atque fortitudo? Cujus studium in legendo non erec-
tæ tantum accipies illi varîque casus, quibus in iunere confictati sunt iudæa
Græci domum revertentes?

6. καὶ τοιγε] Et quidem, sive cum tamen, Et tamen.

ὅτι ζῆν ἄλλῃ ἐστράτευεν] Hæc, lecta Xenophontis historia, rectius intelligen-
tur. Comparatur nempe Alexander cum illis decem millibus Græcorum, qui a
Cyro mercede conducti, ductu imperioque ipsius militabant. In quo longe illis
præfuit Alexander, qui non apud alium stipendia meruit, sed suis auspiciis
bellum gessit. Vertendum igitur: neque cum alio militavit, eo sensu, quo Alexan-
der Thalestrin, Amazonum reginam interrogat, an cum ipso militare vellet, Curt.
4, 5, 31. Sic infra de mercenariis militibus idem loquendi genus dicitur cap. 16.
D. 10.

exercitum ad suum conjunxit, neque Persarum regem fugiens, descensu ad mare impeditos vicit: neque quisquam est mortalium qui solus tam præclara & numero & magnitudine aut inter Græcos aut inter barbaros facinora ediderit. Atque hac quidem de causâ me ad hanc historiam conscribendam impulsus fuisse profiteor, non indignum me censens per quem Alexandri res gestæ apud homines notæ celebresque efficerentur. Quisquis vero sim qui ita de me sentiam, nomen quidem adscribere nihil attinet (neque enim obscurum illud inter mortales

βασιλέα τοὺς τῇ καθόδῃ τῇ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐμποδὶν γιγνομένους ἐκράτητεν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ὅστις ἄλλος ὅς ἐστιν τοιαῦτα ἐπὶ τηλικαῦτα ἔργα κατὰ πλῆθος ἐμέγεθος ἐν Ἑλληντῶν ἢ βασιλέων 7 ἱεπεδείξατο. Ἐνθεν καὶ αὐτὸς ἐρμηνεύει Φημι ἐς τήνδε τὴν ἔνυγραφον, οὐκ ἀπεξήκασα, ἔμαυτον Φανερὰ καταστήσειν ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ὁς 8 τις δὲ ἐν ταῦτα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γηγνήσκω, τὸ μὲν ὄμμα αὐτοῦ δέομαι ἀναγράψαι (αὐδὲ γὰρ αὐδὲ ἄγνωστον ἐς ἀνθρώπους ἐστὶν) αὐδὲ πατρῷα, ἥτις μοι ἐστὶν, αὐδὲ 9 τῷ

in 10. Ἰδαίη δὲ καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους ἄλλους, οἳ εἰν τοῖς πολέμοις στρατιώτας ἀπὸ τῆς ἐπαυλίσθαι, exiles expeditioni adesse iussit.

[ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς βασιλέων] neque fugiens magnam regem Persarum, Artaxerxem, fratrem Cyri minoris, vi decem millia Græcorum, qui cum Cyro contra Artaxerxem steterant, Cyroque victo & incescato, in patriam se ex hostio recipere conabantur. Quem reditum fuga nomine appellat Arrianus, non quod ex acie fugerint, in qua ipsi quidem hostem bis vicerant, Xenoph. lib. 2. p. 209 & 212. cum Cyrus & reliquis ejus exercitus infelicius pugassent; sed quod sensim, uti sit in fuga non effusa, recesserint, & insidias regis prudenter vivantes, & viam, si inferretur, fortiter propulsaurent. Nam cum Vario cæso, in mediis hostibus destituti essent, neque tamen arma tradere vellent, quod se victos esse negarent, p. 215. factum est ipsorum cum virtute tum consilio, ut eos rex neque aperto Marte aggredi auderet, neque fraude in potestatem redigere posset suam.

τῇ τῇ καθόδῃ τῇ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐμποδὶν γιγνομένους ἐκράτητεν] eos, qui defensionem ad mare impedimento erant, vicit. Quod iidem Græci fecerant. Horum enim domum reditioni impedimento erant plerique populi, per quorum regiones iter ipsis in patriam erat faciendum, quos tamen omnes superarunt, via armis facta. De quo reditu Xenophon copiosissime totis libris quamor extremis. Meminit ejusdem & infra Arrianus 2, 7, 14.

τηλικαῦτα κατὰ μέγεθος] Sic Polyb. lib. 1. cap. 39 pag. 56. L. 14. περιήκων ἡμῶν τελευτῶν τὸ μέγεθος.

8, τὸ μὲν ὄμμα] Hac de nostro Scriptore accurate persequitur celeberrimus Fabricius Bibl. Gr. lib. 4. cap. 8. p. 269 adductis ubique testimoniis. Nos ipsius verba tantum apponemus. Epicteto non incommode jungetur discipulus ejus celeberrimus Flavius Arrianus, Nicomediensis Bithynus, propter eruditionem Atheniensis & Romanæ civitate donatus, dignitatisque auctor est. Adriano Cesari admiratori Epicteti charys, ab eo præfectus provincia armata, Cappadocia, & Xenophontis prætoris minus industria veram gerendarum quam studio sapientia, scriptis & nomine ipsi annulus bellavit contra Alinos & Massagetæ, evectus etiam ad honores urbis Senatus ipsiusque consulatum, & in patria sacerdotio Cereis & Proserpina sanctis.

οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν, αἰδὲ εἰ δὲ τὸν
ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἦρξα. ἀλλ'
ἵνα ἀπαγορεύω, ὅτι ἐμοὶ πα-
τρί τε καὶ γένους καὶ ἀρχαί, αἰδὲ
ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ νέου ἐστὶ
ῥήματα. Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀπ- 9

est) sed nec patriam nec ge-
nus meum, neque an aliquem
in civitate meâ magistratum
gesserim. Illud dixisse satis fue-
rit, mihi nec patriæ nec generis
nec honorum ornamenta de-
esse

ἀπὸ τοῦ ἀπαγορεύω] Veniendum: Sed illud scribo, mihi & patriam, & genus,
& dignitates hæc studia esse & jam a juventute fuisse. Hoc est, quantum alii ob-
stant, genus dignitatesve gloriantur, & falsa adulatione sese ipsi prosequuntur
ut; non minus ego, quanquam istis omnibus me conditio mea satis ornaverit,
meo non propter illa fortuita partim, partim familia, sed propter sola studia
mea; neque iis omnia alia ista & contemno & contempni semper. Ita Ciceroni
est, cui assentior; distinetque hoc similiter arbitror ac illud sobi XXII. 25.
Et tunc omni potius aurum tuum, & argentum viresque tibi. Vel si quis de puella
ignobilis & deformi, divite tamen dicat, ei & genus & formam esse pocudiam,
secundum tantum versuciam, vel contra de pauperula venusta, dotem ei esse
formam. Nisi quod ista ornamenta omnia & patriæ & generis & honorum non
esse non Arriano, quibus tamen ipse adeo se ad gloriam uti nolle ait, ut quasi
mihi coram habeat, omnem in literarum studiis laudem suam ponat. Deditur
tamen quidem video de ætate picipi maris Euxini §. 8. ex his Arriani verbis col-
ligitur, propter conditionem ipsi jus civitatis Romanæ & Atheniensis una cum
dignitatibus concessisse. Verum, cum præter patriam & honores, etiam generis
sua mentionem faciat, nullis autem id quidem literis effici possit, ut quis nobi-
liore, quam est, genere natus sit; nisi forte Arrianum etiam adoptatum propter
dedituram a nobili quodam homine dicas gentique alicui Romanæ adscriptum,
de quo tamen mihi quidem nihil constat: sequi malo Gronovii sententiam, si
aliter sola sequenda est. Sin utramque, quantum licet, conjungere placeat,
non ispe forsan totus hic locus ita exponeretur: Quanquam non ignobilem
namque patriam, potior mihi tamen patria sunt literæ, in quibus totus ha-
bitus, quantumque commendatione & Romanam & Atheniensem adeptus sum
civitem. Et licet nec generis mihi sit obscurum, majori tamen mihi laudi duco
dedituram gloriam, quam generis splendorem. Denique etiam quos honores gessi,
eos neque tanti facio, quanti studia mea, neque illos me sine his potuisse con-
sequi agnosco.

9. Καὶ ἐπὶ τοῦτο δὲ ἀνακρίνω] Liberum, credo, erit ut aliis, ita & mihi meam
sententiam de loco tam difficili expromere, quem equidem ita intelligo: Et
propterea non indigne me iudicio primariis vobis in lingua græca, si quidem & Alex-
ander primas tenet in armis. Ut τῶν πρώτων sit securius generis, & τὰ πρώτα ἐν αἷ-
ματι τῆ ἑλλάδος, sint res ante alias memorabiles, & dignæ quæ græco sermonis
ἐκφραζοιτο. Ex vero sunt res Alexandri, utpote & maximæ, & a græco gestæ.
Græca enim lingua Græcorum omnino facta maxime celebrari par est. Esse au-
tem ἡλικιωτάτη ἐν τῇ αἰσῇ ἑλλάδος res gestas Alexandri, particulæ istæ εἴπω ἐν καὶ
ἐκφράζω, quæ præter eos eundem usum præstant infra 7. 20. 3. ἔκων ἀνακρίνω καὶ αὐ-
τοῦτον ἐν τοῦτον δῶται πρὸς Ἀράβων θῶν, ἢ φαυλότερα ἔργα δουρίσας ἐποδοῖν ἐμαυτὸν.
ἵνα ἐν καὶ Ἀράβων παρτίσας ἐκφράζω αὐτοῖς, καὶ εἴπω Ἰνδοῖς, πολυτιμῶν κατὰ
τὴν αἰσῇ ἡλικιωτάτη. Hic quæ sunt illa ἢ φαυλότερα ἔργα non minora facinora, adhibitis
inde particulis ostenditur, εἴπω ἐν καὶ, nempe quod devictos Arabes liberos
effecit. Id ergo dicit Arrianus: Cum in studiis ego mea ponam & a juventute
possidem omnia, propterea non indignum me censco, qui de his rebus scribam,
quæ maximæ sunt in lingua Græca, dignæque ut ab homine hujus linguae peti-
tissimo exponantur. Omnes enim bellica gloria superavit Alexander. Gronovius
ait: Imo, inquit, ille dicit, quia ab juventute semper mihi curæ fuerunt lita-
ræ, ideo non dedignor me inter primos (scilicet qui hodie vivunt & ea utuntur)
in eius linguae usum, sicut Alexander in usu armorum. Hæc ille. Uter rectius,
lectoris esto judicium.

esse, literas vero à puero semper cordi fuisse: propterea non indignum me judicaverim, qui inter primos Græcæ linguæ scriptores, ut Alexander inter eos qui in re militari præstiterunt, collocer. Alexander itaque ex Ilio ad Arisben movit, quo in loco universus exercitus trajecto Hellesponto castra fixerat. Postridie Percoten, deinde Lampfacon prætergressus, ad Præctium flumen confedit, quod ex Idæis montibus fluens, inter Hellespontum & Euxinum pontum in mare fertur. Inde Hermotum venit, Colonas urbem transgressus. Speculatores porro ante exercitum miserat, quorum dux erat Amyntas Arrabæi filius, cum turmâ amicorum ab Apolloniâ, cui præfectus erat Socrates Sathonis filius, & quatuor turmis præcurforum, quos vocant. In transitu, Panegorum Lycagoræ filium unum ex amicis, cum aliquo comitatu mittit, qui Priamum oppidum, quod incolæ dediderant, recipiat. Persarum autem duces erant, Arsames, Rheomithres, Petenes, Niphates, & cum his Spithridates

αξιῶ ἐμαυτὸν τῶν πρώτων τῶν ἐν τῇ Φωνῇ τῇ Ἑλλάδι, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος τῶν ἐν τοῖς Ὀπλοῖς. Ἐξ Ἰλίου δὲ ἐς Ἀρίσβην ἦκεν, οὗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλήσποντον ἰερατοπεδεύκει. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Περκώτην, τῇ δὲ ἄλλῃ Λάμψακον παραμείψας, πρὸς τῇ Πρακτίῳ ποταμῷ ἰερατοπέδευσεν, ὅς ῥέων ἐκ τῶν ὄρεων τῶν Ἰδαίων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ἐνθεν δὲ ἐς Ἐρμωτὸν ἀφίκετο, Κολωνὰς πόλιν παραμείψας. Σκοποὶ δὲ αὐτῇ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦτον ἡγεμὼν ἦν Ἀμύντας, ὃς Ἀρραβαιοῦ, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἱάκρχος ἦν Σοκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων ἴλας τέσσαρας. Κατὰ δὲ τὴν πᾶροδον Πριάμου πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληφθέντας ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου ἐν τῶν ἐταίρων. Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης, καὶ Πετήνης καὶ

Ni-

11. ἐς Περκώτην] scil. ἤν, ad Percoten venit.

τῇ δ' ἄλλῃ] sequenti autem die.

πρὸς τῇ Πρακτίῳ] Al. πρὸς τῷ προσαντίῳ.

ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ] in istis in mare, quod est inter Hellespontum & Euxinum Pontum, id est, in Propontida.

12. τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας] ἴλη ἢ ἐξ Ἀπολλωνίας est turma, ex Apolloniatis conscripta. Gronov.

13. Πριάμου πόλιν] ita Gronovius ex MSSis; pro quo alii πριάμης πόλιν, Blancardus vero legendum putat Πριάμν.

Νικίτης καὶ ξὺν ταύταις Σπάρ-
 δας ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατρά-
 ρης, καὶ Ἀρσίτης ὁ τῆς πρὸς Ἑλ-
 λητικῇ Φρυγίας ὑπαρχος. Οὗ-
 ται δὲ πρὸς Ζελείᾳ τῇ πόλει κατε-
 φετοτελευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἰπ-
 πει τῇ βαρβαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλ-
 λαι τοῖς μυθοφόροις. Βουλευο-
 μέναι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόν-
 των, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβε-
 βῆκε, ἠγγέλλετο, Μέμνονι δ' Ῥό-
 δος παρρεῖ μὴ διὰ κινδύνου ἵεναι
 πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῇ τε περὶ
 πολλοῦ περιόντας, σφῶν, καὶ αὐτοῦ
 Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δὲ
 ἀκόντος Δαρῆου. Προϊόντας δὲ,
 τῶν τε πολλῶν ἀφανίζεῖν καταπα-
 τῶντας, τῇ ἰππῃ, καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ
 καρπὸν ἐμπιπράσαι, μὴδὲ τῶν πό-
 λεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ
 μετὶ ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπο-
 ρῆς τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ
 λέγεται ἐπεὶ ἐν τῇ συλλόγῃ τῶν
 Περσῶν, ὅτι οὐκ ἔν περιῖδοι μίαν
 αἰῶνα ἐμπιπρῆσαι τῶν ὑποτε-
 λεγμένων ἀνδράπων· καὶ τοὺς Πέρ-
 ρας Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ
 ὑπακούει αὐτοῖς ἢ ἐς τὸν Μέμνο-

Lydiæ & Ioniæ satrapa, &
 Arsites, Phrygiæ quæ ad Hel-
 lespontum vergit præses. Hi
 omnes ad Zeliæ urbem cum
 equitatu barbarico, & Græ-
 cis mercenariis, confiterant.
 Consultantibus porro iis de
 summâ rerum, quum Alex-
 ander transisse nuntiaretur,
 Memnon Rhodius monuit
 non esse prælio cum Mace-
 donibus contendendum, qui
 & peditatu superiores essent,
 & præsentem haberent Alex-
 andrum, ipsi vero Darium
 absentem. Omne autem fru-
 mentum herbidum equitatu
 proculcandum destruendum-
 que esse, omnemque terræ
 fructum exurendum, ac ne
 ipsis quidem oppidis parcen-
 dum: atque ita Alexandrum
 commeatu destitutum moram
 in eâ regione non facturum.
 Ad ea Arsiten in conventu
 Persarum dixisse ferunt, se ne
 unam quidem eorum, qui ipsi
 subditi essent domum incendi
 passurum: atque in ejus sen-
 tentiam à Persis itum esse,
 suspicantibus Memnonem,
 regii honoris continuandi
 causa,

16. διὰ κινδύνου ἵεναι] Κίνδυνος pro praelio infra 2, 7, 15. δὲ κινδυνεύει pro dimi-
 catur, 1, 15, 3, 1, 20, 1-2, 25, 3. Haud dissimiliiter Xenoph. de exped. Cyri lib.
 3 p. 236. l. 38. διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι, omni genere belli eos persequi. Vid.
 infra 1, 7, 15.

17. προΐοντας δὲ] Sed progredientibus. Δι pro ἀλλὰ post negationem. Meminit
 huius consilii & Curtius 3, 4, 3. Vu't eos Memnon progredi, quousque tuto
 posset, omnibusque vastatis retro concedere. Conf. Gronov.

18. τῶν ὑποτελεγμένων] MSS. plerique ὑπὸ οἱ τελεγμένοι. Gronov.

19. προσθέσθαι] Xenoph. de exped. Cyri lib. 1. p. 205. l. 4. ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ
 καὶ τῇ ἄλλῃ προσθέσθαι. Ad hanc sententiam & ceteros accessisse.

causa, belli moram protractionemque querere.

XIII. Interea Alexander ad Granicum flumen instructo exercitu processit, duplicem armatorum phalangem ducens. Equites ad cornua collocat, impedimenta extrema subsequi jubet. Speculatoribus qui hostes prospectent Hegelochum praeficit, sarissatos equites illi adjungens & devis armaturae circiter quingentos. Jam non procul a Granico aberat Alexander, quum statim nonnulli ex speculatoribus incitatis equis advolantes nuntiant, Perfas trans Granicum instructa ad praelium acie consistere. Alexander omnem exercitum ad committendum praelium instruit. Tum accedens Parmenio, his verbis Alexandrum compellat: *Consultum tibi videtur, rex, in praesentia ad fluminis ripam, ut possimus, castra locare. Neque enim judicari tantum animi hostibus fore, ut, quum peditatu*

να, τριβὰς ἐμποῖν ἐκὼντα τῇ πω-
λέμῃ τῆς βασιλείας τιμῆς ἔνεκα.

XIII. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξαν-
δρος προῤῥήκει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν
ποταμὸν σὺν τεταγμένῃ τῇ στρατῷ,
διπλὴν μὲν τὴν Φάλαγγα τῶν ο-
πλιτῶν τάξας· τοὺς δὲ ἰππέας κα-
τὰ τὰ κέρατα ἄγων, τὰ σκευοφόρα
δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεισθαι,
τοὺς δὲ προκατασκευασμένους τὰ
τῶν πολεμίων ἦγεν αὐτῷ Ἠγέλο-
χος, ἰππέας μὲν ἔχων τοὺς σκευο-
φόρους, τῶν δὲ ψιλῶν ἐς πεντα-
μοσίους. Καὶ Ἀλέξανδρος τε οὐ
πολὺ ἀπέχεσθαι τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν
σπουδῇ ἐλαυνόντες, ἀπὸ γυγλῶν
ἐπὶ τῇ Γρανικῇ πέραν τοὺς Πέρσας
ἔφασκάναι τεταγμένους ὡς ἐς μά-
χην. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν
στρατιὰν πᾶσαν συνέταπτεν ὡς με-
τρουμένους. Παρμενίων δὲ προσελ-
θὼν, λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε. Ἐ-
μοὶ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι
ἐν τῇ παρόντι καταστρατοπεδεῦσθαι
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ἑξῆς, ὡς ἔχο-
μεν.

τῶν ἐκ βασιλείας τιμῆς ἵστα.] Honoris a rege tributis causa. Plus enim in uno Memnone spei habebat Darius, quam in ceteris ducibus omnibus. Curt. 3, 2, 1. Unde & imperium ipsi inferioris Asiae totiusque classis concesserat, infra 1, 20, 5. & 2, 1, 1. Eundemque solum Alexander ob industriam & rei bellicae peritiam verebatur, Curt. 3, 1, 21.

CAP. XIII. 1. διπλὴν μὲν τὴν φάλαγγα.] Ita infra 3, 14, 8. De duplicatione phalangis vide Aelian. Tacit. c. 29. ἀμφαλλῶν hanc nominat Polyb. lib. 2. cap. 66. ἐπὶ τῇ δὲ φάλαγγι ἐπὶ ἀλλοῖσι τῶν Μακεδόνων ἰσότης δὲ τῶτο διὰ τὴν συνέτακτον τῶν τέκνων. Phalangem Macedonum duplicem, cujus pars altera alteram sequabatur, prout hoc locat: propter locorum angustias id facere coactus. Et lib. 12. cap. 11. ὄργανον ἀμφαλλῶν ἢ τετραπάλων, copias ducere διόλκας in duo vel etiam quatuor agmina, quae se aliud post aliud sequantur.

4. ὡς ἔχοντες] ut sumus, armati scilicet, vel certe vestibus non depositis, ut postredie statim sub primam lucem essent parati ad transcendendum flumen. Sic saepius h. 9. 2, 6, 2. 2, 11, 6, 3, 18, 10. Cujus generis etiam plura ex Xenophonem collegimus ad Marc. IV. 36.

μα. Τὰς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ
ταῖς τῶν πολλῶν πεζῶν λειπο-
μαῖς, πλησίον ἡμῶν αὐλισθῆναι,
καὶ ταύτη παρῖξεν ἔωθεν εὐπετὸς
τῇ σκατῇ διαβαλεῖν τὸν πόντον. Ἐ-
πιβέτομεν γὰρ αὐτοὶ περὶ ταυτέας,
τῶν ἐκείνου ἐς τὰς ἐν καθίστασθαι.
Νῦν δὲ οἷα ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν
ἐπιμαρτυρεῖν τῷ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν
τε ἐν μετὰ πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἄ-
γαν τὸν σκατόν. Πολλὰ μὲν γὰρ
ἐπιβήσεται βαθεία· αἱ δὲ ὄχθαι αὐ-
ταί, ἵσας ἐπὶ ὑπερψήλοισι καὶ κρημ-
νίδας ἐπὶ αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τε
καὶ κατὰ κέρας, ἥ περ ἀσθενέ-
στων, ἐκβαίνουσιν ἐπικέκονται ἐς
φάλαγγα συσπταγμένοι τῶν πο-
λεμίων αἱ ἱππεῖς· καὶ τὸ πρῶτον
σφάλμα ἐς τε τὰ παρόντα χαλε-
πὸν, καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ πάντος τοῦ
πυλίου κρίσιν σφαλερόν. Ἀλλέξ-

longe inferiores sint, prope nos
pernoctent, eamque ob causam
facilem exercitui nostro cras
sub primam lucem fluminis
transitum fore. Citius enim
transferimus, quam ab illis
acies instrui possit. Nunc vero
non absque periculo rem hanc
aggressuri videmur. Fieri si-
quidem non potest ut exerci-
tium in adversum hostem per
flumen ducamus: quod & pro-
fundum vorticosumque sit &
contraria ripa alta, ut vides,
ac prærupta. Nam inordinate
angustaque acie (quod genus
infirmisimum est) exeuntibus
nobis, equitatus hostium bene
instruitus phalangi nostræ in-
cumbet. Fuerit porro primum
hoc infortunium, quoad præ-
sentem rerum statum, grave;
quoad de toto bello iudicium,
periculosum. Ad hæc Alex-
ander,

5. ἐν μετὰ πρὸ] *vella fronte*, cui cap. seq. 10. κατὰ τὰς ἐν obliqua acies opponi-
ται. Xenoph. Cyropæd. lib. 2 p. 45. l. 42. Quis vero viam ducentem ad regiam
ἐν τῇ ἀντιμαρτυρεῖσθαι esse, ὅς ἐστι ἐπὶ μετὰ πρὸ πάντας ἡμέας, quam ut omnes in fronte
procedi possent

6. ἵσας αἱ αὐτῶν] *Vides quod præalta & præcipientes sint quadam illarum riparum,*
sive quadam partes illius ripæ. Alibi enim declivior fuisse dicitur paulo post 1,
15, 1. Dux ergo causæ afferuntur, cur exercitus non potuerit in iustam frontem
ἐπιβῆσθαι. Prima est, quod multis locis profundus esset alveus; altera, quod ripa
ὑψηλὴ esset prærupta. Ad quod utrumque accommodanda erat transeuntium
acies. Unde mox sequitur illativa particula ἐν

7. ἀτάκτως] *Inordinate*, quod vadum non ubique speriret vorticosus amnis.
κατὰ κέρας] cum cornu altero scilicet tantum, sive acie non longiore, quam
vici cornu esse solet, ob eandem causam, simulque quod acies non nisi con-
tra humiliores ripæ partes dirigi posset. Inutilis ergo futura fuisset universæ pha-
langis longitudo, utpote cuius pars magna contra præcipientia progrediretur. Κατὰ
ἀντιμαρτυρίαν est ita procedere, ut alterum cornu aliquantulum intervalli ab altero
recipiens, prius hostibus admoveatur. Quod genus aciei *obliquam phalangem*
vocat, cuiusmodi Alexander in transmittendo hoc flumine usus fuisse scribitur
cap. 14. 10 ubi quæ sit obliqua phalanx, Aliani verbis ostenditur. Contraria
ἵσας κατὰ κέρας ἀγιν & ἐπὶ φάλαγγος ἀγιν apud Xenoph. Cyropæd. lib. 1. p.
30. l. 2. Uti & hoc loco κατὰ κέρας ἰσβαίνοντες & ἐς φάλαγγα συνπταγμένοι ὁρ-
μώμενοι. Conf. supra ad 1, 6, 22

8. τὸ πύλιον κρίσιν] Vide infra ad 2, 16, 12.

ander, *Intelligo quidem, ó Parmenio, sed dedecori mihi fuerit, si quum ita parvo negotio Hellepontum trajecerim, rivus hic (Granicum eo nomine extenuans) nobis obstiterit, quo minus, ut possumus, transcamus. Neque id ego per Macedonum gloriam, perque meam in adeundis periculis promptitudinem & alacritatem, commiserim, unde Persis, ut reor, qui Macedonibus pares, crescat audacia, nisi statim initio aliquid dignum suo ipsorum metu passi fuerint.*

XIV. His dictis, Parmenionem, ut ad sinistrum cornu præsit, mittit; ipse ad dextrum suas copias ducit. Philotam Parmenionis filium, cum equitatu amicorum, cumque sagittariis & Agrianis jaculatoribus, priore loco dextrorsum constituit: cui Amyntam Arrabæi filium cum sarissatis equitibus & Pæonibus, & Socratis turmâ, adjunxit. Proxi-

ανδρὸς δὲ, Ταῦτα μὲν (ἔφη) ὁ Παρμενίων γινώσκω, αἰσχύνομαι δὲ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δὲ σμικρὸν ρεῦμα (οὕτω τῇ ἀνάματι τὸν Γρανικὸν ἐκ-Φαυλίσας) εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν. Καὶ τοῦτο οὐτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης, οὐτε πρὸς τῆς ἡμῶν ἐς τοὺς κινδύνους ἀξιοτητος ποιοῦμαι ἀναθαρίττειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας, ἀξιομαχοὺς Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῇ παραυτίκα ἔπαυον.

XIV. Ταῦτα εἰπὼν, Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. Προετάχθησαν δὲ αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ, Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἔχων τοὺς ἐταίρους τοὺς ἰππέας, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριανὰς τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου, τοὺς τε σαρισσοφόρους ἰππέας ἔχων, Φιλώτη ἐπετάχθη, καὶ τοὺς Παιόνιας καὶ τὴν

10. ὅτι πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης ποιοῦμαι] neque pro Macedonum gloria, neque pro mea ad pericula alacritate salutaris sum, h. e. Situatum consilium lequerer, neque convenienter agerem Macedonum gloriæ, neque meam in periculis adeundis consuetudinem fervarem. Ita πρὸς usurpatur a Xenoph. αἶσιμα λίγας, καὶ ὑδαμὺς πρὸς σὺ, absurda dicis, nec pro tua dignitate, aut pro tuo officio. Thucyd. ἔπρὸς τῆς ὑμῶν τιμῆς δόξης ταῦτα, res vestra gloria indigna. Sophocl. ἔπρὸς ἱερῶν σοφῶν, non convenit medico docto. Optime ergo hæc Vulcanius latine ita expresserat: Quam potius hoc & a Macedonum gloria, & a mea in adeundis periculis virtute alienum esse censeo. Persis etiam hoc animos addet. Hanc interpretationem male omnino Blancardus mutavit in istam ab hoc loco alienissimam, quam equidem miror a Gronovio ejectionem non fuisse. Nos eam retinimus, ut institutum nostrum teneamus in exhibenda Gronoviana editione.

ἀναθάρττειν τι δοκῶ] animosque summos arbitror Persas. Non opus erat, hæc cum superioribus conjungere, & duas periodos in unam confundere. Quam confusionem Blancardus induxit, dum Vulcanii interpretationem corrigere voluit.

CAP. XIV. 2. Φιλώτη ἐπετάχθη] Philota adjunctus, post eum constitutus fuit. Vid. 1, 8, 1.

τῶν τὴν Σακεράτους. Ἐχόμενοι δὲ πῶς ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ
 τῶν ἐταίρων, ὧν ἦγετο Νικάνωρ ὁ
 Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις, ἡ
 Παρμενίου τοῦ Ὀρρόντου Φάλαγξ·
 ἐπὶ δὲ, ἡ Κόων τοῦ Πολυμοκρά-
 τας· ἐπὶ δὲ, ἡ Κρατεροῦ τοῦ Ἀ-
 λξάνδρου· ἐπὶ δὲ, ἡ Ἀμύντου τοῦ
 Ἀνδρμενίου· ἐπὶ δὲ, ὧν Φίλιππος
 ὁ Ἀμύντου ἦρχε. Τοῦ δὲ εὐωνύμου 4
 πρῶτον μὲν οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς ἐ-
 τάχθησαν, ὧν ἦγετο Κάλας ὁ Ἀρ-
 πάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ ξύμμα-
 χοι ἰππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ
 Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ Θρά-
 κες ὧν ἦρχον Ἀγάθων· Ἐχόμενοι δὲ 5
 τούτῳ πεζοὶ, ἧς τε Κρατεροῦ Φά-
 λαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλ-
 ιππου, ἕς τε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς
 ξυμπάσης τάξεως. Περσῶν δὲ ἰπ- 6
 πῆς μὲν ἦσαν ἐς δυσμυρίους, ξένοι
 δὲ πεζοὶ μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέ-
 στες δυσμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν
 μετ' ἑαυτῶν παρατείναντες τῇ ποτα-
 μῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ Φάλαγγα
 μακρὰν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν
 τῶν ἰππέων. καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν
 τὴν ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. Ἡ δὲ Ἀ- 7
 λξάνδρου αὐτὸν καθέωσαν (δήλος
 γὰρ ἦν τῶν τε ὕψων τῇ λαμπρό-
 τητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ σὺν ἐκ-
 τρεφεῖ θεραπειᾷ) κατὰ τὸ εὐώνυμον
 μέσφιν ἐπέχοντα, ταύτην πυκνὰς
 ἐτάχσαν τῇ ὄχθῃ τὰς ἵλας τῶν
 ἰππων. Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρωτα 8
 στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποτα-
 μῷ ἐφεισώτες, ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον

mos his collocat scutatos
 amicorum, quibus præerat
 Nicanor Parmenionis filius;
 tum Perdiccæ Orrontis filii
 phalangem, mox Cœni Po-
 lemocratis filii: inde, Cra-
 teri Alexandri filii: præterea
 Amyntæ Andromenis filii,
 inde copias quibus Philip-
 pus Amyntæ filius præfec-
 tus erat. In sinistro cornu
 primi erant Thessali equi-
 tes, quorum dux erat Calas
 Harpali filius. Post hos au-
 xiliariorum equitatus, cui
 præerat Philippus Menelai
 filius. Deinde Thraces duce
 Agathone. Proximi his, pe-
 dites, & Crateri phalanx &
 Meleagri & Philippi, usque
 ad medium totius aciei. Per-
 farum equitatus erat vigin-
 ti millium: externorum ve-
 ro, qui mercede conducti
 erant, peditatus totidem
 circiter millium. Equitatum
 in ripâ fluminis in longam
 phalangem exporrexerant,
 peditatu pone collocato. E-
 rant enim loca supra ripam
 editiora. At quâ parte A-
 lexandrum ipsum sunt con-
 spicati (facile enim dignos-
 cebatur cum ex armorum
 splendore, tum ex eorum
 quibus stipatus erat admi-
 rabili cultu) ad sinistrum
 ipsorum cornu sese confe-
 rentem, in eâ densiores e-
 quitum turmas ad ripam sta-
 tuunt. Uterque porro exer-
 citus ad oram fluminis ali-

quandiu substitit, & eventum reformidans quiete sese summoque silentio tenuit. Persæ exspectabant dum Macedones flumen ingrederentur, ut in egredientes impetum facerent. Alexander infiliens in equum, iis qui circa erant sequi virosque sese præbere iussis, antecursores equites in amnem præmittit, cum Pæonibus & una peditum cohorte, quibus Amyntas Arrabæi filius præerat, atque ante hos Socratis turmam, & Ptolemæum Philippi filium, cui quidem totius equitatus præfectura eo die contigerat: ipse dextrum cornu agens, signis canere iussis & faustis clamoribus Marti à milite editis, flumen ingreditur, obliquam semper aciem ducens quâ amnis fe-

δικνῆν, ἡτυχίαν ἦγον· καὶ σιγῇ πολλῇ ἅφ' ἑκατέρων. Οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅπῃ ἐξβήσονται ἐς τὸν πόρον, ὡς ἐπικείμενοι ἐκβαίνουσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῖς ἅμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἔπεσθαί τε καὶ ἀνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἰκπείας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σακράτους ἴλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἰκπικῶ παντὸς ἔχουσα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δὲ ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ τῷ Εὐναλίῳ ἀλαλάζοντας, ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν δὲ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρείλακε τὸ ῥεῦμα, ὥνα δὴ

μὴ

9. τὸς μὲν προδρόμους] Construendum est: Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου ἔχοντα τοὺς προδρόμους ἰκπείας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα πρὸ τούτων τὴν Σακράτους ἴλην, & δὲ &c. Sic illud ἄγοντα postponit 2, 2, 3. Gronov.

τὴν ἡγεμονίαν] Videtur in Macedonica militia obtinuisse, ut primus locus inerat & turmas & omnes militum partes per dies variaret, quasi omnes honore æquatæ essent, idque ista varietate ostenderetur, id vocat ἡγεμονίαν Arrianus. Sic 5, 13, 8. Idem de ducibus testatur 1, 28, 5. Hanc ἡγεμονίαν vocat Polybius πρῶτον lib. 1. cap. 24. Aptissime enim locum principem in præliis illic interpretatus est Casaubonus, de quo contendebat Romana legio cum sociis. Herodotus vero πρῶτον lib. 3, cap. 112. αἰσίνδης ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν πρῶτον τῆς ἀμάξης. Veno igitur: atque ante istos Socratis alani ducem tum Ptolemaum Philippi filium, quæ locum principem universi equitatus eo die sortita erat. Gronovius. Videtur autem defectus hic locus, sententia enim desiderat καλῶς vel simile verbum. Cui incommodo subveniri posse putat Gronovius, si distinctione commoda & leniore post vocem ἡμέρα annexantur his sequentia. Quod quale sit, non intelligo, & vel lenissima distinctio, comma, ponetur. Neque enim in sequentibus verbum ullum reperio quo ille defectus queat suppleri.

10. λοξὴν δὲ παρατείνων τὴν τάξιν,] obliquam subinde extendens aciem. Λοξὴ δὲ, ὅτι μὴ κίρας, ὅπῃτοι εἰς προαίρεται, πλάγιον τὸν ποταμὸν ἔχουσα, καὶ οὐκ αὐτὸν ἀγῶνα ποιούμενη. τὸ δὲ ἔταρον ἐν ἀντιστάσει δι' ἰσχυροῦς ἔχουσα. Obliqua phalanx est, quæ aliternum cornu, αἰσῶν magis libueris, hostibus admoventis ipse certare incipiat:

alio-

πρὸ ἀφαιρόντων αὐτῶ οἱ Πέρσαι κα-
τέπρεπε προσπίπτουεν, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸς, ὡς ἀνέστη, τῇ Φάλαγγι
προσέβη αὐτοῖς.

XV. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἧ πρώτοι
ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην
προσέχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐ-
τῷ ἔβαιον ἔβαλλον· οἱ μὲν αὐτῶν,
ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν
ποταμὸν ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ, κα-
τὰ τὰ χλαμαλύτερα αὐτῆς ἐς τε
ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. Καὶ
ἢ τῷ τε ἰσχυρῶν ὀπισθοδρομῶν, τῶν
μὲν ἔβαιον ἐκ τοῦ ποταμοῦ,
τῶν δ' ἔγγειον τὴν ἔκβασην· καὶ παλ-
τῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὰ
ἔφασκε, οἱ Μακεδόνες δὲ ξὺν τοῖς
ἄλλοις ἡμέροντο. Ἀλλὰ τῇ τε
πλάτῃ καὶ ἐλαττωμένοι Μακε-
δόνες ἐκκοπόμενοι ἐν τῇ πρώτῃ προσ-
βολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ ἀβεβαίου τε
καὶ ἥμα κέτοινον ἐκ τοῦ ποταμοῦ
ἐκπομπόμενοι· οἱ δὲ Πέρσαι, ἐξ ὑπερ-
δεξίου τῆς ὄχθης· ἄλλως τε καὶ τὸ
κράτιστον τῆς Περσικῆς ἰσχύος ταύτῃ
ἐπετέτακτο, οἳ τε Μέμνωνος παῖδες,
καὶ αὐτοὶς ὁ Μέμνων μετὰ τούτων

rebat, ne videlicet ipsi exe-
unt hostes in cornu impe-
tum facerent, sed ipse potius,
quoad ejus fieri posset, pha-
lange in eos inveheretur.

XV. Persæ, qua Amyn-
tas & Socrates primi ripæ
appropinquabant, ex alto
tela mittere; alii ex editiore
ripâ in flumen jaculantes,
alii per decliviora planiora-
que loca usque ad aquam
descendentes. Ibi turbulen-
tus equitum conflictus fuit,
his flumen exire, illis exitum
prohibere nitentibus.
Ac Persæ quidem tragulas
confertim mittebant, Ma-
cedones hastis pugnabant.
Sed Macedones numero
longe inferiores, primo sta-
tim congressu non parum
damni acceperunt: quod ipsi
ex lubrico pariter atque hu-
mili loco è flumine pugna-
rent: Persæ vero eminens
tore ripâ dimicarent, eam-
que lectissimo Persarum o-
quitatu cinxissent. Ibi Me-
mnonis filii, ac post hos Me-
mnon ipse, dimicabant. Et
primi

dicunt autem aliquanto longius tollentes ab hostibus, nec pugnam intire finat. *Ælian.*
Tact. cap. 30. iisdem fere verbis Arrianus Tact. cap. 36. Alexander igitur
aciem suam, quæ obliquam incedere cogebat flumen vunginibus impeditum,
subinde magis magisque extendebat, ita ut, quantum per aquarum altitudinem
locus, plures identidem armatorum ordines in frontem traduceret. De cui pro-
hibende, identidem vide indicem. Παρὰ αὐτοὺς in παρατίθωσι significare juxta,
constat ex verbo παρατάξωσι, quæ idem notat quod μέτωπον sive πρόσωπον frons
visu facies aciei. Ælian. cap. 7. Unde παρατίθωσι est in fronte constitutæ, in fron-
tem redigere.

κατὰ ἀφαιρόντων Possent hoc etiam referri ad τὸ ἐκβαίνοντι, uti c. 13. 7.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ sed etiam ipse non locus atque Persæ.

CAP. XV. 3. ἄλλως τε καὶ] præsertim cum etiam lectissimus Persarum equitatus
hic esset collocatus, Μεμνωνίῳ τε filii, & ipse Memnon cum illis dimicaret. Ita ἄλλως
τε Ind. 6, 7. Venire etiam liceat: præterea.

primi quique Macedonum cum Perlis confligentes strenueque officium suum facientes cæsi sunt, præter eos qui se ad Alexandrum appropinquantem receperunt. Neque enim longe aberat, dextrum cornu ducens, qui quidem ubi maxime confertos equites Persarumque duces videt primus impetum facit. Acerrimum ibi circa regem prælium excitatur. Interim alii post alios Macedonum ordines facile jam flumen transeunt. ac tametsi ex equis pugnaretur, pedestre potius prælium videbatur. Ita equi equis, viri viris conferti confligebant, illi quidem penitus à ripâ arcere & Persas in campum repellere nitentes Macedones, Persæ contra exitu Macedonas prohibere, rursumque ad flumen protrudere. Tandem qui circa Alexandrum erant, superiores evadunt, partim robore, & usu ac peritiâ rei bellicæ, partim quod jaculis ex cornu confectis adversus tragulas pugnarent. Hic Alexandro hasta in conflictu rumpitur, qui ab Arete regiorum equorum stratore aliam petit. cui etiam strenue

4 ἐκινδύνευσεν. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων συμμαχῶντες τοῖς Πέρσαις, κατενόησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν. Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγον τὸ
5 κέρασ τὸ δεξιόν. Καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν εἴφορ τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τεταγμένοι ἦσαν, καὶ περὶ αὐτὸν ξυνησθήκει μάχῃ κατερὰ, καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέ-
6 βαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη. Καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχῃ, πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλον τι εἴκει. Ξυνηχόμενοι γὰρ ἵπποι τε ἵπποις, καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν, ἡγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῴσαι εἰς ἅπαν ἀπὸ τῆς ὀρχῆς, καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρσας, οἱ Μακεδόνες· εἰ δὲ εἰρξάι τε αὐτῶν τὴν ἐκβασιν οἱ Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν
7 ποταμὸν αὐθις ἀπώτασθαι. Καὶ ἐκ τούτου ἐπλεονέκτου ἤδη οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τε ἄλλῃ ρώμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ, καὶ ὅτι ξυστοὺς κρανεῖν οὖς πρὸς
8 παλτὰ ἐμάχοντο. Ἐνθα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυτρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ· ὁ δὲ Ἀρετίνῃ τε δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βατιλικῶν· τῇ δὲ καὶ αὐτῇ πονομένῃ συντετρημμένον τὸ δόρυ

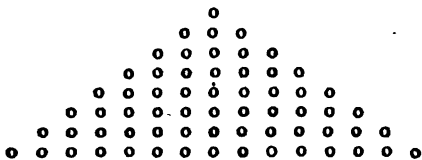
6. ἐς τὸν ποταμὸν] in flumen.

7. ξυστοὺς κρανεῖν] Erat ξυστὴν species armorum non ad eminuse pugnandum & jaculandum, sed cominus & e propinquo. Κρανεῖν est, cuius hastile erat ex corni arboris ligno. *Gromvius*, qui idem ait, armis suis Macedonas vicisse non ob materiam, unde constabant. In forma igitur major hujus teli vis fuerit necesse est, quam illius alterius.

ὅρα δὲ τῇ ἡμίσει κεκλασμένην τὴν δόρυ οὐκ ἄφραγδός ἐμείχθη, καὶ τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ, ἄλλοι αὐτῷ ἐκέλευε. Δημάρατος δὲ, 9 ἰὼν Κορίνθιος τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, ἔδωκεν αὐτῷ τὸ αὐτοῦ δόρυ. Καὶ ὁ ἐκπαλὴν, καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην τὸν Δαρίου γαμβρὸν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖκεύοντα, καὶ ἐπαύοντα ἦν οἱ ὑποπερὲμβολον τῶν ἰππέων, ἔβλεπε καὶ αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων καὶ πάσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρῳ, καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην. Ἐν δὲ ταύτῃ Ροισάκης μὲν ἐπελαύ- 11 νει τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ παῖς Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν τῇ κοπίδι, καὶ τοῦ μὲν κράτος τὴν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, τὴν πληγὴν δὲ ἔσχε τὸ κράτος. Καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος, πάσας τῇ ξυστῇ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στήθος Σπιθριδάτης δὲ ἐκτετάτο μὲν 12 ὦν ἐπ' Ἀλέξανδρον ὅπως θεν τὴν κοπίδα, ὑποφύτας δὲ αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρυπίδου παῖς κατὰ τοῦ ὤμου,

rem gerenti sua rupta erat, & reliquo hastæ fragmento non male pugnabat: idque Alexandro ostendens, aliam peti jubet. Demaratus Corinthius unus amicorum qui circa eum erant, suam Alexandro hastam porrigit. Quæ arreptâ, Mithridatem Darii generum longe ante alios equo provectum conspicatus, equitum exiguo comitatu assumpto, ipse etiam alios antevertens, eques in eum fertur, atque ora trajectum prostermit. Ibi Roesaces in Alexandrum invec- tus, gladio caput ejus ferit, galeaque nonnihil diffractâ ictus irritus resiliit. Hunc etiam Alexander sternit, hastâ per thoracem in pectus ictâ. Jamque Spithridates in Alexandrum alte à tergo gladium fustulerat, quum prior Clitus Dropidis filius gladio ejus in humerum

10. [ἐμβολον τῶν ἰππέων] Perperam pro cuneo ponitur exiguus comitatus; cur- rens enim vel ex maximo numero constare potest, & ea similitudo non multitudinem, sed formam respicit ordinationis. Gronov. Describitur autem forma cunei equestris ab Æliano hujusmodi Tacit. cap. 19.

11. τῇ μὲν κράτος τὴν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ] a galea quid abruptis, diffregit, crista nimirum piceæ & pinnarum altera decussa. Freinsh. Suppl. 2, 5, 15. Sic ἀποθραύων est 3, 12, 19. ἵχνη τῶν κράτος] plagam excerpit galea. ἵχνη simplex pro composito κατέχων ἵχνη, τερπόμεναι Itā 4, 23, 5, 4, 24, 7, 6, 9, 12. Xenoph. ἀταξ. 3. p. 247. l. 26. ἵχνη ἀπὸ τοῦ δυο ἀνδρῶν ἕκαστος τῇ μὲν καταδύκει. Utres singuli binos facile suffinebant, quæ minus metragantur.

rum adacto, brachium ei discidit. Interea dum hæc geruntur, equites quotquot potuere, flumen transeuntes ad exercitum sese conjunxerant.

XVI. At Persæ, quum & ipsi & equi undequaque hastis peterentur, & ab equitatu premerentur, multum etiam ab expeditis, qui equitibus intermisti erant, damni acciperent, primum eâ parte in fugam vertuntur quâ Alexander inter primos dimicabat. Simulac vero medium agmen cedere cœpit, equitatu in utroque cornu dissipato, ingens fuga fit. Equitum Persarum mille circiter in eâ fugâ cæsi. Neque enim Alexander acriter illos insequutus est: nam ad externos mercenarios se convertit. quorum agmen eodem loci ubi consistere jussum erat, stupore potius inopinati eventus, quam certâ aliquâ & firmâ ratione se continebat: immissaque in eos phalange, atque equitatu omni ex parte impetum facere jussu, parvo temporis spatio omnes in medio trucidat: adeo ut nemo evaserit, nisi inter cadavera delitescens. Vivi circiter bis mille in potestatem vene-

καὶ ἀποκόπτεται τὸν ὄμιον τοῦ Σατράπιδος τοῦ ξυ τῇ κοπιᾷ· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεμβαίνοντες αὐτὸν τῶν ἱππέων ὅσοις προέχοντες κατὰ τὸν ποταμὸν, προσεγγίζοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

XVI. Καὶ οἱ Πέρσαι παύμενοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσω πα αὐτοῖς τε καὶ οἱ ἵπποι τῆς ξυφοῖς, καὶ πρὸς τῶν ἱππέων ἐξαποδύμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν φηλῶν ἀναμειγμένους τοῖς ἱππεῦσι βλαπτόμενοι, ἐγκλίνουνσι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προσκινδύνεον. Ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδόκει αὐτοῖς, παρεβήγνοντο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκότερα τῆς ἵππου· καὶ ἦν δὴ φυγῇ καρτερά. Τῶν μὲν δὴ ἱππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον εἰς χιλίους. Οὐ γὰρ πολλὰ ἢ διώξεις ἐγένετο, ὅτι ἐξετρήπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοῖς ξένους τοῖς μισθοφόροις· ὅν τὸ εἶδος, ἦ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου, ἢ λογισμῷ βεβαίῳ ἔμενε. Καὶ τούτους τῇ τε Φάλαγγα ἐπαγαγὼν, καὶ τοὺς ἱππέας πάντῃ προσπετεῖν κελεύσας, ἐν μέσῳ δὲ ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς· ὥς διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ἥτις μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐζωγρήθησαν δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Νιφάτης τε καὶ Πετῆνης, καὶ Σπιθιδάτης ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ

12. ξὺν τῇ κοπιᾷ] Freinsheim. Suppl. 2, 5, 16. interceptum barbari brachium cum ipso gladio deiecit. Cœterum Clitius hoc summi in Alexandrum beneficium ipse commemorat apud Curt. 8, 1, 41.

καὶ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχοὺς
Μήμφαξίονος, καὶ Μυθιδάτης δὲ
τοῦ βασιλέως γαμβρὸς, καὶ Ἀρβου-
πάκης δὲ Δαρίου τοῦ Ἀρταξέρξου
πατρὸς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς αὐτοῦ
τοῦ βασιλέως γυναικὸς, καὶ δὲ τῶν ξέ-
νων Ὀμαρέως. Ἀρσίτης δὲ 6
ἐκ τῶν μισθωτῶν φεύγει εἰς Φρυ-
γίαν, καὶ δὲ ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς
αὐτῷ, ὡς δὲ λόγος, ὅτι αὐτὸς ἐβό-
λετο τὸν γυναικὸς τοῦ ἐν τῷ τό-
πῳ βασιλέως. Μακεδόνων δὲ τῶν 7
ἐν ταῖς ἀμφοῖν τοῖς ἔκδοσι καὶ
ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον
καὶ τοῖς ἑτέροις ἐκείνοις ἐν
Διὶ ἔστησαν, Ἀλέξανδρου κελεύ-
ουσι δὲ τῶν ποιῆσαι, ὅσπερ
καὶ Ἀλέξανδρος μόνος προκελεύει
ἐταίροις. Τῶν δὲ ἄλλων ἱππέων, 8
ἐν τῇ ταύτῃ ἐξήσαντο, πεζοὶ δὲ εἰς
ταὺς πρώτους καὶ ταῦτοισι τῇ
ἐκείνῃ ἡμέρᾳ Ἀλέξανδρος ξυν-
τῆς ἡμέρας τε καὶ ἄλλῃ κόσμῳ
γινώσκουσιν αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε
κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε,
καὶ ὅσῳ ἔλλατ' ἢ τῷ σώματι λει-
σουργίας, ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκά-
στω ἑσφοραί. Καὶ τῶν τετραμέ- 9
νων δὲ πολλὰν πρόνοιαν ἔσχευ, ὅς-

runt. Ex ducibus Persarum
cæsi sunt, Niphates, Petenes,
Spithridates Lydiæ satrapa,
Mithrobuzanes Cappado-
cum præses, Mithridates Da-
rii gener, Arbupales Artaxer-
xis ex Dario nepos, Pharna-
ces uxoris Darii frater, Oma-
res mercenarii militis dux.
Arsites ex ipsâ pugna in Phry-
giam se recepit, ibique sibi ip-
se mortem conscisse fertur,
quod illius cladis autor Persis
fuisse videretur. Ex Macedo-
nibus vero amicis circiter vi-
ginti quinque in primo con-
flictu cecidere. Horum æneæ
statuæ in Dio sunt erectæ,
quas Lysippus Alexandri ius-
su finxit, qui quidem etiam
Alexandrum ipsum reliquis
statuariis prælatus finxit. Ex
reliquo equitatu supra LX
desiderati sunt, pedites cir-
citer XXX: quos Alexander
postridie cum armis & reli-
quo cultu sepeliri iussit: pa-
rentibus eorum ac liberis, in
sua cuique regione, vestiga-
lium immunitatem concessit,
omniaque quæ aut corpore
præstantur servitia, aut ex fa-
cul-

CAP. XVI. 6. ἐν αὐτῇ ἰδού] Causa sibi videbatur huius cladis Arsites,
quo, cum Mactopon iussisset, Ciliciam vastandam, ut hosti solitudo fieret, ipse
paucae obesset, quo minus ratio tam salubris consilii acciperetur, supra
cap. 12. 18.

7. τῇ πρώτῃ] MS. Opt. in τῇ πρώτῃ. Gronov.
ἐν Διὶ] in Dio, quod est oppidum Macedoniæ vel templum ejusdem oppidi.
Vid. Manckard. & Gronov.

8. τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἰδού] remittit quas terra proferri immunitatem
dedit. χώρα pro agro accipitur Luc. XII. 16. & infra 4, 25, 6. in Ind. 11, 9.
ἡμεῖς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ color.

κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστω] pro facultatibus assignatis.

cultatibus penduntur tributa, remisit. Sauciorum etiam magnam curam habuit, obeundo singulos, vulneraque inspiciendo, & quomodo quisque ea accepisset interrogando, libera cuique gestorum suorum narratione prædicationeque permittit. Persarum etiam ducem sepeliit: ad hæc mercenarii Græcos, qui hostibus merentes, cæli fuerant. Quotquot vero mercenariorum vivi in potestatem venerunt, victos in Macedoniam ad ergastula misit, quod contra commune Græcorum decretum, Græci quum essent, in Græcos pro barbaris arma gessissent. Athenas porro, CCC armaturas Perficas misit, quæ Minervæ in eâ urbe donarii loco suspenderentur: hancque iis inscriptionem addi iussit, ALEXANDER PHILIPPI FILIUS ET GRÆCI, LACEDÆMONIIS EXCEPTIS, HÆC DE BARBARIS ASIAM INCOLENTIBUS SPOLIA.

XVII. Posthæc Cala ejus provinciae cui Arsites præfuerat satrapa constituto, iisdemque tributis, quæ Dario pendere soliti erant, imperatis, barbaros quotquot è montibus descendentes sese dediderunt, ad domos suas reverti jubet. Zelitis quoque culpam remisit, quod coactos illos

ελθόν τε αὐτὸς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν, καὶ ὅπως τὴς ἐτραυῆς ἐρόμενος, καὶ ὅ, τι πράττων, εἰπὼν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών. Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν. Ἐθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, οἱ ξὺν τοῖς πολεμικοῖς στρατεύουσιν ἀπέθανον· ὅσους δὲ αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβε, τούτους δὲ δῆσας ἐν πέδαις, εἰς Μακεδονίαν ἐπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν, Ἕλληνες ὄντες, ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. Ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς, ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐπιγράμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τοῦτο, ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ Οἱ ἝΛΛΗΝΕΣ, ΠΑΝΗΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ἈΠΟ ΤῶΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΤῶΝ ΤΗΝ Ἀσίαν κατοικοῦντων.

XVII. Κατασχέσας δὲ Κάλαν σατραπεύειν ἧς Ἀρσίτης ἦρχε, καὶ τοὺς φόρους τοὺς αὐτοὺς ἀποφέρειν τάξας, οὗς περ Δαρείῳ ἔφερον, ὅσοι μὲν τῶν βαρβάρων κατιόντες ἐκ τῶν ὄρων ἐν χειρὶ ζῶν σφᾶς, τούτους μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἐκάστους ἐκέλευσε. Ζελεΐτας δὲ ἀφῆκε

9. καὶ ὅ, τι πράττων] *Et quid faciens*, i. e. quo in opere fuisset vulneratus, quid ipse tunc facinoris edidisset, *dicere sibi Et gloriari occasione præbendo*. Quo quidem militibus non aliud poterat gratius dari sermonis argumentum.

CAP. XVII. 1. σατραπείῃ ἧς] Ellipsis pro τῆς χώρας ἧς.

ἔφικε τῆς αἰτίας, ὅτι πρὸς βίαν ἔ-
γνε συνετεύσαι τοῖς βαρβάροις.
Δασιλὸν δὲ παραληφόμενον Παρ-
μενίαν ἐκπέμπει καὶ παραλαμ-
βάντα Δασιλίαν Παρμενίαν ἐκλι-
πύον τῶν Φρουρῶν. αὐτὸς δὲ ἐπὶ 3
Σάρδεσιν προύχρει, καὶ ἀπέχον-
ταί τινι ὅταν ἐβδομήκοντα σταδίους
Σάρδεσιν, ἦσαν περὶ αὐτὸν Μιθρήνης
πύφρουρος τῆς ἀκροπόλεως τῆς
ἐν Σάρδεσιν, καὶ Σαρδιανῶν οἱ δυνα-
τάς τε. ἐνδιδόντες οἱ μὲν τὴν πό-
λιν, οἱ δὲ Μιθρήνης τὴν ἀκρὰν καὶ τὰ
χρήματα. Ἀλέξανδρος δὲ αὐτὸς 4
μὴ κατεσκευασμένην ἐπὶ τῷ Ἐρ-
μῇ ποταμῷ. Ἀπέχει δὲ ὁ Ἑρμῶς
ἀπὸ Σάρδεων σταδίων ἑκοστί. Ἀ-
μύντω δὲ τὸν ἀνδρομένον τὴν ἄ-
κρην παραληφόμενον ἐκπέμπει ἐς
Σάρδεας καὶ Μιθρήνην μὲν ἐν τιμῇ
ἄρα οἷον, Σαρδιανούς δὲ καὶ τοὺς
ἄλλους Λυδοὺς τοῖς νόμοις τε τοῖς
πέλας Λυδοῦν χρῆσθαι ἔδωκε, καὶ
ἐκείθεν εἶναι ἀφῆκεν. Ἀνῆλθε 5
δὲ αὐτὰς ἐς τὴν ἀκρὰν, ἵνα τὸ φρού-
ρον τῶν Περσῶν καὶ ἔδοξεν αὐτῷ
ἔχειν τὸ χωρίον. Ὑπερύψηλόν τε
καὶ τῷ καὶ ἀπτόμον πάντῃ καὶ
πρὸς τέρχει πεφραγμένον αὐτὸς
ἐπὶ τῇ ἀκρᾷ ναὸν τε οἰκοδομήσας
καὶ Ὀλυμπίου ἐπέθηκε, καὶ βου-
ρὴν ἀφίστασθαι. Σκοποῦντι δὲ αὐτῷ 6
τῇ ἀκρᾷ ὅπερ ἐπιτηδεύτατον χω-
ρίον, ἄρα ἔτους ἐξαφῆνης χειμῶν

cum barbaris militasse sci-
ret. Parmenionem ad ca-
piendum Dascylium mittit:
idque cepit praesidio desti-
tutum. Ipse Sardes versus
movit: quumque ab oppido
LXX. ferme stadiis abesset,
obvium habuit Mithrenen,
praesidii quod in arce erat
praefectum, primoribus Sar-
dianorum comitatum: at-
que hi quidem oppidum,
Mithrenes arcem & pecu-
niam dedunt. Alexander ad
Hermum flumen castra lo-
cat. Distat id à Sardibus sta-
diis xx. Amyntam Andro-
menis filium Sardes mittit,
qui arcem recipiat: ac Mi-
threnen honorifice secum
ducit. Sardianis autem aliis-
que Lydis, ut antiquis Ly-
dorum legibus utantur per-
mittit, liberosque dimittit.
Ipse in arcem conscendit,
ubi Persarum praesidium e-
rat: visusque ipsi est locus
vehementer munitus. Erat
enim arx excelfo admodum
loco sita, omnique ex parte
praecepta, & triplici muro
cincta. Ipse in summâ arce
templum Jovi Olympio ex-
truere, aramque ponere de-
cernit. Consideranti vero
illi quisnam arcis locus ma-
xime eam ad rem commodus
esset, opportuno anni tem-
pore confestim tempestas in-

4. ἀποβίβας ἦναι ἀφῆκεν] Possit etiam verti: liberos esse suos. Uti 3, 27, 10. &
in dīscip. Epist. lib. 1. cap. 19. p. 80. l. 5. ἡμὶν ὁ Ζεὺς ἐλευθέρων ἀφῆκεν. Et Polyb.

5. 4. c. 27. ἐκέρυττον ἀφῆκεν τὰς πόλεις ἐλευθέρως καὶ αὐτοῦτοῦ.

6. ἄρα ἔτος] tempore anni, i. e. κατ'ὸν, circa solstitium, ἢ μετὰ τροπικὴν μάλιστα

ingentiaque tonitrua excitantur, & vehemens imber è caelo ruft in eam partem ubi Lydorum regia fuerat. Alexandro itaque visum est, significari à Deo, quo loco templum Jovi exstruendum esset: atque ita fieri imperat. Arcis curam Pausaniæ uni ex amicis committit, vestigalium ac tributorum collectionem Nicie. Asandrum autem Philotæ filium Lydiæ ac reliquæ Spithridatis provincie præficit: equitesque & expeditos, qui ad præsentem rerum statum sufficere videbantur, ei adjungit. Calan autem & Alexandrum Aëropi filium in Memmonis provinciam mittit, qui Peloponneses ac sociorum plerosque ducant, exceptis Argivis. Hi enim Sardibus præsidio arcis relictæ erant. Interea, dispersa passim equestribus illius prælii famâ, mercenarii, qui apud Ephesum in præsidio erant, duabus Ephesiorum triremibus captis, profugerunt: unaque cum iis Amyntas Anti-
 7
 8
 9

ἐπιγίγνεται, καὶ βρονταὶ σκα-
 μαί καὶ ὕμει ἐξ οὐρανοῦ πύπτει
 τὰ τῶν Λυδῶν βασιλεία. Καὶ
 τοῦτον Ἀλεξάνδρῳ ἰδοῦσιν ἐκ θ
 σημασθῆναι, ὥα χρὴ οἰκοδομεῖσθαι
 τῇ Διὶ τὸν νεῶν, καὶ οὕτως ἐπέλα-
 σαι. Κατέλιπε δὲ τῆς μὲν ἡκρας
 Σάρδων ἐπιμελητὴν Πάυσαν
 τὸν ἐταῖρον· τῶν δὲ φόρων τῆς σι-
 τᾶξιν, τε καὶ ἀποφορᾶς Νικίᾳ
 Ἀσανδρὸν δὲ τὸν Φιλῶτου, Λυδί-
 καὶ τῆς ἑλλῆς τῆς Σπιθροδίας
 ἀρχῆς, δοῦς αὐτῇ ἰππέας τε καὶ
 ψιλοὺς δοῦς ἰκανοὺς πρὸς τὰ παρὼν
 γίνονται. Κάλαν δὲ καὶ Ἀλέξαν-
 δρον τὸν Ἀερόπου, ἐπὶ τὴν χερσὶν
 τὴν Μήμωνατος ἐκπέμπει, ἔχοντες
 τοὺς τε Πελοποννησίους καὶ τ
 ἑλλαν συμμάχων τοὺς πάλαι
 πλὴν Ἀργείων. Οὗτοι δὲ ἐν Σαρ-
 δεισι κατελείφθησαν τὴν ἡκρην ἐ-
 πολεῖν. Ἐν ταύτῃ δὲ, ὡς τὰ ἔσθ
 τῆς ἐπιπορευτικῆς ἐξηγγέλθη, οἱ
 τὴν Ἐφεσον φρουροῦντες μισθοφο-
 ροὶ ἔχοντο φεύγοντες, δύο τριῶν
 τῶν Ἐφεσίων λαβόντες, καὶ ἐ-
 αὐτοὺς Ἀμύντας δ' Ἀντιόχου,

34

in diem transiit: & illuc. uti infra hoc anni tempus describitur 5, 6, 9. Medis autem instatam his verbis significari, ex Galeno cognoscitur, qui de alime-
 facult. lib. 2. cap. 2. tradit. ὡς ἴσως α Græcis nominari ἰατρὸν τὸν καρπὸν, ἢ
 μισθὸν τὴν τῇ τῆς ἰατρικῆς γῆρας συμβῆναι, illud tempus, in cujus medio
 αὐτοὶ σκάνθη. Julium nuntium mentem, Augustum δὲ Septembrem. See
 Theſaur. t. 4. p. 792. G.

τῶν Λυδῶν βασιλείᾳ] Ἐπεὶ τὸν αὖτις adhuc illo tempore ἵστικ τῇ σατραπείᾳ ἐ-
 δούσαν τὸν οὐκ ἔτι ἀποδιδυμῆναι, ut ait in Laconicis Præfatiis. Græcor
 8. παυσανίαν τὸν ἐταῖρον] Lege ex optimo & alio Florentino τὸν ἐταῖρον. Græcor
 τῶν δὲ φόρων τῆς συνταξὶς τε καὶ ἀποφορᾶς] tributorum descriptioni & collatio
 συντάσσεται φόρος est, imponere tributum, describere ac designare, quantum
 quid contribuendam sit, 3, 17, 13. Idem. Unde συνταξὴν τὴν ἐν vestigia] solent
 apud Polyb. pag. 1172. l. 2.

ἔφυγεν ἐκ Μακεδονίας Ἀλέξανδρος τῶν μὲν οὐδὲν πρὸς Ἀλεξάνδρῳ, δυστοίχῃ δὲ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρῳ, καὶ αὐτὸς ἀπαξιῶσας τὴν τῶν πρὸς αὐτοῦ ἄχαρι. Τετάρτη 11
ἡ ἡμέρα ἐς Ἐφεσον ἀφικόμενος, τοὺς τε Φυγάδας, ὅσοι δι' αὐτῶν ἔστιν τῆς πόλεως, κατήγαγε, καὶ τὴν ἑλισσαίαν καταλύσας, ἀναπαύσας κατέστησε· τοὺς δὲ Φόβους, ὅσους τοὺς βαρβάρους ἀπέφερω, τῇ Ἀρτέμιδι ξυτελεῖν ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἐφε-12
σίων, ὡς ἀφικόμενος αὐτοῖς ὁ ἀπὸ τῶν ἑλισσαίων φόβος, τοὺς τε Μέμνονα ἐπαγαμένους, καὶ τοὺς τὸ ἱερὸν συνέλαμπτον τῇ Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Φιλίππου τὴν ἐν τῷ ἁγῷ καταβαλόντας, καὶ τὸν τάφον ἐκ τῆς ἐγοῦσας ἀνορύξαντας τὸν Ἡρόκλῆ, τοῦ ἐλευθερώσαντος τὴν πόλιν, ἄρματα ἀποκτείνει. Καὶ 13
Σύρφακα μὲν καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Πελέγοντα καὶ τοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Σύρφακος παῖδας ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔξαγῶντες κατέλευσαν· τοὺς δὲ 14
ἑλλοὺς δεκαώλυσεν Ἀλέξανδρος πρῶτον ἐπικλητῶν καὶ τιμωρεῖσθαι γινώσκων ὅτι ὁμοῦ τοῖς αἰτίαις

ochi filius, qui ex Macedonia ab Alexandro se subduxerat, non quod ullam injuriam ab Alexandro accepisset, sed odio quodam illius concepto, indignum ratus si aliquo ab Alexandro incommodo afficeretur. Is quum quarto die Ephesum pervenisset, exules quotquot ab ipsis civitate e-jecti fuerant, reducit, & abo- lito paucorum dominatu, po- pularem statum constituit. Tributa quæ barbaris detule- rant, Dianæ pendii jussit. Ephesiorum populus, sublato metu ex paucorum domina- tione, eos qui Memnona ad- duxerant, quique templum Dianæ spoliaverant, & Phi- lippi statuam in eadem æde subverterant, quique Hero- pythi sepulcrum, à quo civi- tas in libertatem reducta fue- rat, in foro eruerant, ad ne- cem poscunt. Syrfacem e- jusque filium Pelagontem, & fratrum Syrfacis liberos & templo protractos lapidibus obruunt. In alios Alexander ulterius inquiri aut de iis sup- plicium sumi vetuit: intelli- gens videlicet, populum, po- testate

10. ἀπαξιῶσας τι παλὴν] veritas ne quo incommodo afficeretur. Ita recte puto in- ha verisimilitudinem interpretatum, ἵνα ἰσχυρὰ τῇ ἑλλὰς ἐπαρταίσθαι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων οὐ ἀποβῇ, qui αὐτοῖς Graciani pro barbaris nullam veritatem non fuisse 1, 29, 9.

11. α. Ἐφεσον ἀφικόμενος] nempe Alexander. δι' αὐτῶν. Opt. δι' αὐτῶν, scilicet Ἀλέξανδρον, propter ipsum, qui ejus partes habere se ostendissent. Gronov.

ἔστιν αὐτῶν πόλις, κατήγαγε,] Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 192. l. 13. ἐκ τῶν κατήγαγε τὴν ἐκκαταστάσας, καταβῆναι τῶν αὐτῶν εἰσόδων. Utinamque verbum ἔστιν & exilibus dicitur.

12. ὁμοῦ αἰτίαις] Ἐπ' αὐτῶν ἐστὶν hoc loco ὁμοῦ in urbem inducere, sive alio modo admittere. Sic 3, 2, 4. 6

testate sibi factâ, non tantum in fontes, sed in eos etiam, qui extra culpam essent, partim odio, partim spe prædæ sæviturum. Et certe, si quibus aliis, his præcipue rebus in Epheso gestis Alexander sibi laudem comparavit.

XVIII. Dum hæc geruntur, legati ex Magnesiâ & Trallibus veniunt, qui urbes Alexandro dedant. Ipse Parmenionem mittit cum duobus millibus quingentis pedibus exteris, & Macedonibus totidem: equitibus, ex amicis, ducentis. Alcimalum autem Agathoclis filium ad Æolicas urbes & Jonicas, quæ adhuc in barbarorum potestate erant, cum paribus fere copiis emittit. Paucorum dominatum ubique aboleri, & popularem statum introduci, patriasque leges cunctis restitui jubet; tributa etiam, quæ barbaris detulerant, rescindi. Ipse Ephesi commoratus, Dianæ sacrificavit, eique cum universo exercitu armato ac veluti ad pugnam instructo pompam duxit. Postridie vero cum reliquo pediatu, sagittariis & Agrianis,

καὶ οὐ ξὺν δίκῃ τινὰς, τοὺς μὲν κατ' ἔχθραν, τοὺς δὲ κατὰ ἀρπαγὴν χρημάτων ἀποκτενεῖ, ξυγγινώσκον αὐτῷ, ὁ δὲ ἄλλος. Καὶ εἰ δὴ τῶν ἄλλων, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πράσσειν, Ἀλέξανδρος ἐν τῇ τότε εὐδοκίμῃ.

XVIII. Ἐν τούτῳ δὲ ἐκ Μαινησίας τε καὶ Τράλλων παρ' αὐτὸν ἦγον ἐνδιδόντες τὰς πόλεις· καὶ οὗς πέμπει Παρμενίωνα, δούς αὐτῷ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους πεζοὺς τῶν ξένων, καὶ Μακεδόνας περὶ ἀπλησίους, ἰππείας δὲ τῶν ἐταίρων ἐς διακοσίους. Ἀλκίμαλον δὲ τὸν Ἀγαθοκλέους, ἐπὶ τὰς Αἰολίδας τε πόλεις ξυνοικήσει οὐκ ἐλεύσονται ἐξέπεμψε, καὶ δοῦναι ἰσχυρὰ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἐτι ἦσαν. Καὶ τὰς μὲν ὀλιγαρχίας πανταχοῦ καταλύσειν ἐκέλευσε, δημοκρατίας δὲ γε ἐγκαθίσταται, καὶ τοὺς νόμους τοὺς σφῶν ἐκάστοις ἀποδοῦναι· καὶ τοὺς φόρους ἀνέσσει, ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφερον. Αὐτὸς δὲ οὐ μένων ἐν Ἐφέσῳ, θυσίαν τε ἔδυσσε τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν ἔπεμψε ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ ὀπισθοσπένον. καὶ ὡς ἐς μάχην ξυπτεταγμένην. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τῶν τε πεζῶν

15. καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πράσσειν] his etiam rebus Ephesi gestis. Magnam etiam hujus mansuetudinis laudem tulisse Alexandrum ait, non tamen eam præcipuam fuisse, uti quidem arbitratus est interpres latinus.

ἐν τῇ τότε] eo tempore.

CAF. XVIII. 2. Καὶ δοῦναι ἰσχυρὰ] Sententia ita supplenda: καὶ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ, ὅσας ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἐτι ἦσαν.]

3. δημοκρατίας δὲ γε] Alii δὲ π. Γεννο.

4. ἰσχυρίαις] Plerique cum optimo ὑπὸσπένον. Γεννο.

πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς τοξό-
 τας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τοὺς
 Θρᾷκας ἐκπέας καὶ τῶν ἐταίρων
 τῇ τε βασιλευσὶν ἴλην καὶ πρὸς
 τρεῖς ἄλλας, ἐπὶ Μιλήτου
 ἐβάλλοντο καὶ τὴν μὲν ἔξω καλου-
 μένην πόλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν ἐκ-
 λευκῆς τῆς φυλακῆς· ἐνταῦθα δὲ
 καταστρατοπεδεύσας, ἔγχετο ἀπο-
 ταχίζων τὴν εἴσω πόλιν. Ἦγησι- 6
 κλέης γὰρ ὅτι ἡ Φρουρά ἢ Μιλη-
 σίων ἐκ βασιλέως ἐπετέτραπτο,
 πρῶτον γράμματα παρ' Ἀλέξαν-
 δρου ἐπεμπεύον, ἐν δὲ τοὺς τὴν Μίλη-
 τος τότε δὲ ἐκβαλόντας ἐπὶ τῇ
 Περσῶν στρατῶν μακρὰν ὄντι, δι-
 σκάζον τῆς Πέρσης ἐπὶ τὴν
 πόλιν. Νικάνωρ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν 7
 ναυτικὸν ἔργον, ὑποφύλασκει τοὺς
 Πέρσας, τρεῖς ἡμέρας πρότερος
 καταπλέουσας ἢ τοὺς Πέρσας Μι-
 λῆτον προσήεν καὶ ὁρμίζεται να-
 σὶν ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐν τῇ νήσῳ
 τῇ Λαδῇ· κῆται δὲ αὕτη ἐπὶ τῇ
 Μιλήτῳ. Αἱ δὲ τῶν Περσῶν νῆες 8
 ἐκπύρρυνται, ἐπιτιθῆμαθον οἰναύαρ-
 χον τῶν ἀμφὶ Νικάνωρα τὴν ἐν τῇ
 Λαδῇ προκαταγωγὴν, πρὸς τῇ
 Μιλήτῳ τῇ ὕψει ὁρμίσθησαν. Τὴν 9
 γὰρ Λαδὴν τὴν νήσον προκατειλή-
 φει Ἀλέξανδρος, οὐ τῶν νεῶν μό-
 νον τῇ ἐγκαθορμίζει, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς Θρᾷκας καὶ τοὺς Ἕλληνας ξένους
 ἐς τετρακισχιλίους διαβιβάσας ἐς
 αὐτήν. Ἦσαν δὲ τῶν βαρβάρων αἱ 10

Thracum equitatu, & ami-
 corum turmâ regiâ, aliisque
 insuper tribus, Miletum pro-
 fectus est, & exteriorem qui-
 dem, ut vocant, urbem pri-
 mo adventu, quod præsidio
 vacua esset, cepit: ibique ca-
 strametatus, interiorum mu-
 ro intercludere statuit. He-
 gesistratus enim, cui Milesi-
 orum præsidium à rege com-
 missum erat, literas antea ad
 Alexandrum de Miletu de-
 ditione miserat: sed tum,
 quod Persarum exercitum
 non procul abesse sciret, re-
 cepto animo, urbem Persis
 conservare statuerat. Cæte-
 rum Nicanor navales Græ-
 corum copias ducens, Per-
 sas antevergens, triduo ante
 appulerat quam illi Miletum
 venirent, & centum sexa-
 ginta navibus ad Laden insu-
 lam, quæ Mileto proxima
 est, portum ceperat. Persa-
 rum vero naves quum serius
 appulissent, & earum ducto-
 res Laden à Nicanore præoc-
 cupatam esse cognoscerent,
 sub Mycalem montem se cum
 classe receperunt. Neque e-
 nim solum insulam illam na-
 vibus in portum ductis Alex-
 ander occupârat, verum et-
 iam Thrakas aliorumque mi-
 litum peregrinorum quatuor
 millia in ipsam transmiserat,
 Barbarorum classis erat na-
 vium circiter quadringenta-
 rum.

5. βασιλεὺς ἴσεν] Quatuor erant turmæ amicorum, & has inter regiâ, digni-
 tate princeps, quam plenamque rex ipse ducebat, unde ei nomen. *Blanchetanus*

præliaturi ad pugnam parent. Ipse, machinis ad mœnia admotis, & muro brevi tempore partim diruto, partim late quassato, exercitum propius adduxit, ut quâ aut demolitus aut labefactatus murus erat, irrumperet. Persis præsentibus, ac tantum non ex Mycale amicos suos ac focios obfessos spectantibus. Interea Nicanor ex Lade insulâ Alexandri motus prospiciens, juxta littus remigans in Milesiorum portum navigat, atque in ipsis portus faucibus, ubi quam minimum spatii erat, confertos utrinque triremium ordines, proris mare versus spectantibus collocans, Persicæ classi portus aditum, & Milesiis Perfarum subsidium præcludit. Tum Milesii & mercenarii, irruentibus jam in eos undequaque Macedonibus, alii sese in mare projicientes, scutis supinis incumbentes, in parvam quandam insulam urbi pro-

τάχος ἐς τὴν πόλιν, καὶ Μιλησίοις ἀπαγγέλλειν παρασκευάζεσθαι, ὡς μαχομένους ἔσθαι. Αὐτοὶ δ' ἐπιστάας τῇ τείχει μηχανὰς, καὶ τὰ μὲν καταβαλὼν δι' ὀλίγου τῶν τερχῶν, τὰ δὲ καταστῆσας ἐπιπολὺ, προσηγε τὴν στρατίαν, ὡς ἐπιβησόμενους ἢ κατερήκτο ἢ ἐσεσκέλευτο τὸ τείχος, ἐφομαρτούντων καὶ μονοῦ ὁσωμένων τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης πολιορκουμένους τοὺς Φίλους σφῶν καὶ ξυμμάχους. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἀμφὶ Νικάνωρα ἀπὸ τῆς Λάδης τὴν ὁρμὴν τῶν ξυν' Ἀλεξάνδρῳ κατιδόντες, ἐς τὸν λιμένα ἐπέκλειον τῶν Μιλησίων, παρὰ γῆν τὴν εἰρεσίαν ποιούμενοι, καὶ κατὰ τὸ εἶδος τοῦ λιμένος, ἥπερ τὸ γενώτατον ἦν, ἀντιπρόρους βύζην τὰς τρεῖς ὁμίσαντες, ἀποκεκλειέμενοι, τῇ μὲν Περσικῇ ναυτικῇ τὸν λιμένα, τοῖς Μιλησίοις δὲ τὴν ἐκ τῶν Περσῶν ὁφέλειαν. Ἐνθα οἱ Μιλησίοι τε καὶ οἱ μισθοφόροι, πανταρχθέντες ἡδὴ προσκειμένον σφίσι τῶν Μακεδόνων, οἱ μὲν αὐτῶν ἐμπτοῦντες σφῶς ἐν τῇ θαλάσσῃ.

CAP. XIX. 2. ὡς μαχομένους] Alii μαχημένους.

3. καὶ τὰ μὲν] τὰ μὲν τῶν τυχῶν partem paratam.

ἢ κατερήκτο] quæ diruta erat.

ἐφομαρτούντων] Vulcanius: Persis in porta manentibus, ut legisse videatur ἱερομάντων.

4. ἀντιπρόρους] adversis proris confertim triremes collocans. Quod Vulcanius inculcat utrinque, est id præter græcum. Quibus autem oberis iterariis protæ, oppidanis an Perfarum classi, non est difficile dijudicare. Qui enim dubitari potest, quin mare versus spectarint, eam Persicæ classi dicantur aditum præclusisse, nullius autem ab urbe periculi ne suspicio quidem sit in Arriani verbis. Similiter 2, 20, 13. ἀντιπρόρους τρεῖς πολλαὶ ὡς ἐφομαρτύνον τὸν ἱσταν. Ἀδελφὸς τριτῶν ἀδελφῶν adversas proras ostendentibus aditum obstructum videns.

5. ἐμπτοῦντες σφῶς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι] Cohærent ista: ἐμπτοῦντες σφῶς ἐν τῇ ἀσπίδι projicientes se in scuta. Eadem constructio est 7, 14, 5. ἱμνιζομένων ἐπὶ τῷ σώματι τοῦ ἐκείνου ἰδύμεθα, incumbentes, prostratus super corpus amici, et affe-

θαλάσῃ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὑπτίων, ἐς
 νηὶα τινὰ ἀνάνυμον τῇ πόλει ἐπι-
 σπένον διεπύχοντο· οἱ δὲ, ἐς κελύτια 6
 ἱβρώσαντες καὶ ἐπειγόμενοι ὑποφά-
 σαι τὰς τριήρεις τῶν Μακεδόνων, ἐγ-
 κελεύθησαν ἐν τῇ εἰρήνῃ τοῦ λι-
 μέως πρὸς τῶν τριηρῶν. οἱ δὲ πολλοὶ
 ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀπώλλυντο. Ἀλέξ- 7
 ανδρὸς δὲ, ἐχομένης ἤδη τῆς πόλεως,
 ἐπὶ τοῖς ἐς τὴν νῆστον καταπεφυγό-
 τας ἐπέκει αὐτοὺς, κλίμακας φέρειν
 ἐπὶ τὰς πρύμνας τῶν τριηρῶν κελεύσας,
 ὥς κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ νήστου καθά-
 σθαι πρὸς τὸ εἶχος, ἐκ τῶν νηῶν τὴν ἀπό-
 βαν ποιησόμενος. Ὡς δὲ διακινδύ- 8
 νησαν ἔλθοντας τοὺς ἐν τῇ νήστῳ ἑσθῆς,
 οἱ αὖτε λαβόντες αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν,
 ὅτι γυναικί τε καὶ πῖσι αὐτῶν ἐφαινον-
 τα. Καὶ σπένδεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ
 τῇ, ὥς αὐτῷ εὐσερατεύειν. Ἦσαν δὲ
 οὗτοι μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς τριακο-
 σίους· αὐτοὺς δὲ Μιλησίους, ὅσοι μὴ 9
 ἐν τῇ καταλήψει τῆς πόλεως ἔπασον,
 ἀφῆκε, καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν.
 Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ τῆς Μυκάλης ὁρ-
 μώμενοι, ταῖς μὲν ἡμέραις ἐπέπλεον
 τῇ Ἑλληνικῇ ναυτικῇ, προκαλέσα-
 σθαι ἐς ναυμαχίαν ἐλπίζοντες· τὰς δὲ

ximam (nomen insulæ ob-
 scurum est) trajecerunt: a-
 lii, incensis lembis, quum
 Macedonum triremes ef-
 fugere conarentur, ad fau-
 ces portus capti fuerunt :
 multi in ipsâ urbe interfec-
 ti. Alexander urbe potitus,
 eos qui in insulam profu-
 gerant classe petit, scalis
 in proris triremium porta-
 ri jussis, utpote in abrupta
 insulæ veluti in murum
 ex navibus conscensurus.
 Ut vero insulares extrema
 tentare velle vidit, com-
 miseratione illorum homi-
 num captus est, quod &
 generosi & fidi esse vide-
 rentur. Ea itaque conditio-
 ne cum iis pactus est, ut se-
 cum militarent. Erant por-
 ro ii mercenarii Græci tre-
 centi. Milesiis, quotquot
 in expugnatione urbis cæsi
 non fuerant, vitam & li-
 bertatem dedit. At barbari
 à Mycale moventes, inter-
 diu quidem in Græcanicæ
 classis conspectum adnavi-
 gabant, sperantes illos ad
 navalem pugnam provoca-
 ri

6. οἱ δὲ πολλοί] plerique autem. Vulcanius: πολλοί, quod esset πολλοί sine articulo.

7 κλίμακας] Alii καὶ βάνας. Gronovius autem κλίμακας, qui idem, confir-
 mo, inquit, in optimo MS. id perspicue haberi, qui tamen etiam καὶ πρὸς
 τὴν, καὶ κλίμακας, quam particulam etiam nesciam, tamen opiner ex diversa lec-
 tione appositam esse. Hæc Gronovius.

φασὶν οὖν τὰς πρύμνας] scilicet in proras portari, proris imponi, jussis

8. τὰς ἐν τῇ νήστῳ] qui in insula erant, in quam confugerant. Nam insulatim
 πομπῇ, quo Vulcanius utitur, insulæ potius incolæ quis intelligat.

9. οἱ δὲ] scilicet in eos, a quibus conducti erant. Freinsb. Suppl. 2, 7, 19.

10. ταῖς μὲν ἡμέραις - - τὰς δὲ νύκτας] Pluribus diebus, pluribusque noctibus
 hoc idem ait factum a barbaris.

ri posse : noctū ad stationem suam, parum commodam, sese recipiebant, quod à Mæandri fluminis ostiis procul inde aquari eos oporteret. Alexander, Miletī portu navibus infesso, ne barbari vi factā in eum se recipere possent, Philotam ad Mycalem mittit cum equitatu & peditum tribus agminibus, ut barbaros descensione in terram prohibeat jubens. Barbari, aquæ cæterarumque rerum necessariorum inopiā, tantum non in navibus obfessi, in Samum navigarunt: sumptoque inde com meatu Miletum redeunt, plurimasque naves ante portum in alto constitunt, ut Macedonas in æquor provocent : quinque autem earum in portum quendam qui inter aliam illam insulam & exercitum medius erat, sese iniecerunt, eā spe ut vacuas Alexandri naves caperent :

νύκτας πρὸς τῇ Μυκάλῃ οἱ ἐν καλῇ ὀρμίζοντο, ὅτι ὑδρεύεσθαι ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τῶν εἰς βολῶν δια μακροῦ ἠναγκάζοντο. Ἀλέξανδρος δὲ, ταῖς μὲν ναυσὶ τὸν λιμένα ἐφύλαττε τὸν Μιλησίον, ὥς μὴ βιάσαιντο οἱ βάρβαροι τὸν ἔσπλαν. Ἐκπέμπει δ' ἐς τὴν Μυκάλην Φιλώταν, ἄγοντα τοὺς τε ἱππέας καὶ τῶν πεζῶν τάξεις τρεῖς, παραγγέλλας εὐγεῖν τῆς ἀποβάσεως αὐτοῦς. Οἱ δὲ ὕδατός τε σπᾶναι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ πολιορκούμενοι ἐν ταῖς ναυσὶν, ἐς Σάμον ἐπέπλευσαν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι καὶ οὖς ἐπέπλεον τῇ Μιλήτῃ καὶ τὰς μὲν πολλὰς τῶν νεῶν πρὸ τοῦ λιμένος ἐν μετῴρῃ παρέταξαν, ὅπῃ ἐκκαλέσαιντο ἐς τὸ πέλαγος τοὺς Μακεδόνας· πέντε δὲ αὐτῶν εἰσέπλευσαν εἰς τὸν μεταξὺ τῆς τε ἑλλης νήτου καὶ τοῦ κρατοπέδου λιμένα, ἐλπίσαντες κενὰς καταλήψεσθαι τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς· ὅτι τοὺς ναῦτας ἀποσιναύνουσαι ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς μὲν ἐπὶ φρυγανισμῷ, τοὺς δὲ ἐπὶ ξυγ-

ειβολῶν] optimus iεβολῶν. Idem optimus codex etiam statim cum aliis tribus (quod etiam de August. & alio testatur Vulcanius) ἔρχεται τῆς ἀποβάσεως τὰς ἀπὸ τῶν νεῶν. Gronovius.

12. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ μὴ] tantum non, propositum. Elliptica loquendi ratio, quasi diceretur: nihil aliud mali decerat, nisi quod non profus obficerentur. Alio sensu hæc eadem verba existant supra cap. 9, 4.

13. παρέταξαν] ordinaverunt instar aciei. Unde παρατάξεις pro fronte aciei. Vid. 1, 14, 10.

ὅπῃ ἐκκαλέσαιντο] ubicunque evocare possent. Hoc autem loco omnes, inquit Gronovius, etiam novissime notante Vulcanio Augustanus, habent ὅπῃ, hoc est, si forte evocare possent.

14. ἐπὶ πολὺ] Notat quidem ἐπὶ πολὺ in longum tempus locis a Gronovio citatis 1, 23, 1. 5, 13, 5. (spississime tamen etiam loci intervallum notat. estque longæ, late, procul, uti hic & 2, 18. 11. 2, 27, 6. 7, 20, 15. aliisque locis pluribus, in indicem congestis sub voce πολὺς.

ἐξημιδιῇ τῶν ἐπιτηδεύων, τοὺς
 δὲ καὶ εἰς προνομίας τακτομένους,
 περυσμένους ἦσαν. Ἀλλὰ μέρος¹⁵
 μόν τι ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐκ δὲ τῶν
 παρὸντων ξυμπληρώσας Ἀλέξαν-
 δρος δέκα ναῦς, ὡς προσπλεύσας
 τὰς πέντε τῶν Περσῶν κατέειδε,
 εἴρων ἐπ' αὐτὰς κατὰ σπουδὴν,
 ἠββάλλεν ἀντιπάρους κελεύσας.
 Οἱ δὲ ἐν ταῖς πέντε ναυρὶ τῶν Περ-¹⁶
 σῶν, ὡς παρ' ἐλατρίδα ἀναγομένους
 τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ σφῶν εἶδον,
 ὑπερέψικτες ἐκ πολλοῦ ἔφου-
 γον πρὸς τὸ ἄλλον ναυτικόν. Καί¹⁷
 ἡμῶν ἰσχυρῶς ναῦς ἀλίσκεται αὐ-
 τῶς ἀνδρῶν ἐν τῇ φυγῇ, οὐ τα-
 χυνομένη. αἱ δὲ τέσσαρες ἔφθα-
 σαν καταφυγεῖν εἰς τὰς οἰκίας
 τῶν Περσῶν. Οὕτω μὲν δὴ ἐπέπλου-
 σεν ἄπρακτοι ἐκ Μιλήτου οἱ Πέρ-
 σαι.

quod nautas procul à navi-
 bus dispersos esse scirent, alios
 lignatum, alios ad impor-
 tanda necessaria, alios præ-
 datum egressos esse. Et pars
 quidem nautarum aberat: A-
 lexander, ex iis qui præsto
 erant, decem naves instruens,
 ut quinque Perfarum naves
 adnavigantes vidit, confes-
 tim obviam iis mittit, utque
 adversis proris in eas feran-
 tur jubet. Persæ Macedonas
 præter omnem expectatio-
 nem in se ferri conspicati,
 subito conversi ad reliquam
 classem confugiunt: ac Jas-
 seorum quidem navis remigio
 tardior in fugâ capta est: re-
 liquæ quatuor fugâ elapsæ ad
 suas triremes pervenerunt:
 atque ita quidem Persæ re in-
 perfecta Mileto cum classe di-
 scesserunt.

XX. Ἀλέξανδρος δὲ καταλύ-¹
 σαι ἔγνω τὸ ναυτικόν, χρημάτων
 τε ἐν τῇ τότε ἀπορίᾳ, καὶ ἅμα οὐκ
 ἐξήμελῳ ὄντων τὸ αὐτοῦ ναυτικόν
 τῇ Περσικῇ οὐκ οὐκ οὐδ' ἐθέλων μέ-
 ρει τῶν τῆς κρατικῆς κινδυνεύειν.
 Ἀλλὰς τε ἐπιτοῖς, κατέχων ἤδη²
 τῇ περὶ τὴν Ἀσίαν, ὅτι οὔτε ναυ-
 τικῶν ἐτι δέοντο, τῆς τε παραλίου
 πάλιν λαβὼν, καταλύσιν τὸ Περ-

XX. Alexander classem dis-
 solve statuit, partim quod
 pecuniæ inopiâ tum temporis
 premeretur, partim quod
 Persicæ classi impar esset: sed
 neque cum exercitus sui parte
 aliquâ pugnare vellet. Anim-
 advertēbat præterea, quum
 jam Asiam terrestribus copiis
 teneret, se classe non am-
 plius egere, & maritimis op-
 pidis

16. οὐκ ἐπὶ κεντρικῇ ἐκ πολλῶν] conversi a longinquo, non expectato propiore Macedonum accessu. Eodem sensu ἐκ πολλῶν dicitur 3, 28, 11. εἰς πολλὰ πρὸς βατὸν οὐκ ἀποδόντο. βλ. ἐκ longinquo loco pœnides sibi dicitur per adnotatam scilicet.

17. αὐτῶν ἀνδρῶν] Decem sὸν, una cum ἑπὶ τῆς νῆος, remigibus & militibus. Sic 2, 2, 10. 5, 15, 4. Ex Xenophonte similia exempla annotavimus ad Apoc. VIII. 4. in quibus hoc & Græc. Hist. lib. 1. p. 348. l. 38. ἀπώλιντο δὲ τῶν μὲν Ἀθηναίων οὐκ πόντος καὶ ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἀνίσταντο. ἀποστάντων Ἀθηναίωνες hoc prælio ναυ-
 τες νικῶσι quinquæ una cum νεοσθένους.

pidis captis, facile, ut Persæ classem dimitterent, effecturum. Neque enim unde remiges in supplementum acciperent, neque quod se in Asiā reciperent, habere. Aquilam etiam ita interpretatus est, quod significaret ipsum è continente naves victurum. His rebus ita peractis, in Cariam movit, quod apud Halicarnassum non exiguae tum barbarorum tum exterorum copiae esse nuntiabantur. Omnibus porro quæ inter Miletum & Halicarnassum sita sunt, oppidis primo adventu captis, quinque ab urbe stadiis castra locat: quod diuturna obsidio futura videretur. Nam urbs & naturâ loci munita erat, & ubi aliquid ad munitionem deesse visum fuerat, hoc omne Memnon præfens qui jam inferioris Asiæ totiusque classis præfectus à Dario declaratus erat, multo antea procurârât: & mercenarii quidem milites non paucis præsidio impositi erant, multi etiam Persæ; triremes etiam in portum duxerat, quod & nautarum opera magno ufui esse pos-

σῶν ναυτικῶν, οὔτε ὀπίθεν τὰς ὑπερ-
 ρεσίας συμπληρώσουσιν, οὔτε ὅποι
 τῆς Ἀσίας προσέξουσιν ἔχοντας.
 Καὶ τὸν αἰτὸν ταύτῃ συνέβαλλεν,
 ὅτι ἐσήμηνεν αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς κρα-
 3 τήσειν τῶν νεῶν. Ταῦτα δὲ διαπρα-
 ξάμενος, ἐπὶ Καρίας ἐπέλετο, ὅτε
 ἐν Ἀλικαρνασσοῦ συνεσηκέναι οὐ
 φαύλην δύναμιν τῶν τε βαρβάρων
 4 καὶ ξένων ἐξηγγέλλετο. Ὅσαι δὲ
 ἐν μέσῳ πόλεις Μιλήτου τε καὶ Ἀ-
 λικαρνασσοῦ, ταύτας ἐξ ἐφόδου λα-
 βὼν, κατασρατοπεδεύει πρὸς Ἀλε-
 καρνασσοῦ, ἀπέχων τῆς πόλεως ἐς
 πέντε μάλιστα σταδίους, ὡς ἐπὶ χρο-
 5 νίῳ πολιορκία. Ἡ τε γὰρ φύσις
 τοῦ χωρίου ὄχυρόν ἐποίησεν αὐτὸ, καὶ
 ὅπη τὶ ἐνδὲν ὡς πρὸς ἀσφάλειαν
 ἐφαίνετο, ξυμπαντα ταῦτα Μέμ-
 νων τε αὐτὸς παρὼν, ἤδη ἀποδε-
 δειγμένος πρὸς Δαρείου τῆς τε κάτω
 Ἀσίας καὶ τοῦ ναυτικοῦ παντὸς ἡ-
 6 γεμῶν, ἐκ πολλοῦ παρεσκευάσκει.
 καὶ κρατιῖται πολλοὶ μὲν ξένοι ἐν
 τῇ πόλει ἐγκατελείφθησαν, πολ-
 λοι δὲ καὶ Περσῶν αὐτῶν· αἵ τε τριή-
 ρεις ἐφόρμουσιν τῇ λιμένι, ὡς καὶ
 ἀπὸ τῶν ναυτῶν πολλὰν ἀσφάλειαν
 7 γίνεσθαι ἐς τὰ ἔργα. Τῇ μὲν δὲ
 πρώτῃ ἡμέρᾳ προσάγοντος Ἀλεξ-
 ἀνδρου τῇ τείχει, κατὰ τὰς ἐπὶ
 Μύ-

CAP. XX, 2. ἔχοντας] Pro ἔχοντας, vel ἔχον, ut vel ad Περσῶν, vel ad ναυτικῶν referatur. Sed placuit illi, inquit Gronov. pag. 41. not. 57. voces cas ad Περσῶν ναυτικῶν constituere, ac si scripsisset τις πρὸς τὴν ναύτα.

4. ἰε πέντε μάλιστα σταδίαις] ad quinque fere stadia. Μάλιστα ferme, circiter, pro-
 remotum, admodum. Curt. 4, 12, 6. mille admodum equites.

6. ξίνοι ἢ τῇ πόλει] Restituitur ex optimo ξίνοι μυνησθέντι τῇ πόλει ἐγκατελείφθη-
 ραι. Gronov.

Μάκωντα Φερύσιος πόλις, ἐκ-
 δρμήτε γίνεταί τῶν ἐκ τῆς πό-
 λιος καὶ ἀποβολισμός· καὶ τού-
 τως οὐ χαλεπῶς ἀνέκειναι τε οἱ
 κατ' Ἀλεξάνδρου ἀντεπιδραμόντες,
 καὶ ἐς τὴν πόλιν κατέκλεισαν. Οὐ 8
 πολλὰς δὲ ὕπερον ἡμέραις Ἀλέξ-
 ανδρὸς ἀνελαιβὼν τοὺς τε ὑπασπι-
 ρὰς καὶ τὴν τῶν ἐταίρων ἵππων,
 καὶ τὴν Ἀμύντου τε καὶ Περδίκκου
 καὶ Μελεάγρου τάξιν τὴν πεζικὴν,
 καὶ πρὸς τούτοις τοὺς τοξότας καὶ
 τοὺς ἀγριῶνας, περιέλαβε τῆς πό-
 λιος ἐς τὰ πρὸς Μύνδον μέρος,
 τί τε τῆς κατοφύμενος, εἰ ταύτῃ
 ἐπιμαρτυρῶν τυγχάνου ὅτι ἐς τὴν
 προβαλὼν, καὶ ἅμα εἰ τὴν Μύν-
 δον ἐξ ἐπιδρόμης δύνατο λαβὼν
 κατεπάραι· ἐπεὶ οὐ γὰρ οὐ σμι- 9
 κρὰ τὴν ἀφ' ἑλπίαν ἐς τὴν τῆς Ἀλι-
 καρνασσέως πολιορκίαν, τὴν Μύνδον
 ἀπώκειν γινώσκον. Καὶ τοὶ ἐνεδί-
 δοτο αὐτῷ ἐκ τῶν Μυνδίων, εἰ λά-
 βαι κατὰς προσελθόν. Αὐτὸς δὲ μέν 10
 ἀνὰ τὰ συγκαείμενα ἀμφὶ μέ-
 ρος κύκτας προσήλασε τῷ τείχεϊ·
 ὡς δὲ οὐδὲν ἐνεδίδοτο ἀπὸ τῶν ἐν-
 δον, ὥς τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες
 αὐτῷ ὡς παρῆσαν, οἷα δὲ οὐκ ἐπὶ
 πολιορκίᾳ ἐστέντι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ
 πρὸς εἰς ἐνδοδόμενης τῆς πόλιος,

set. Igitur primo statim die
 Alexandro exercitum ad mu-
 ros adducente, ad portas quæ
 Mylassia ferunt, magna conti-
 nuo ex urbe excursio fit, &
 velitaris pugna excitatur. At
 Macedones contra in eos ex-
 currentes, parvo negotio re-
 presserunt, atque in urbem
 repulerunt. Paucis post die-
 bus Alexander, sumtis scu-
 tatis & amicorum equitatu,
 & Amyntæ Perdiccæque &
 Meleagri pedestribus copiis;
 ac præter hos sagittariis, &
 Agrianis, urbem quæ Myn-
 dum spectat, obambulat, mu-
 rum exploraturus an eâ parte
 commodius oppugnari, & an
 Myndo pariter subitâ atque
 improvisâ excursionem potiri
 posset. Myndum enim in suam
 potestatem redactam magno
 sibi adjumento ad Halicar-
 nassi obsidionem fore cense-
 bat. Et quidem nonnulli Myn-
 denses deditioem Alexan-
 dro polliciti erant, si clam per
 noctem accessisset. Nocte igi-
 tur intempestâ, uti convene-
 rat, ad muros venit: quumque
 oppidanos nihil de deditioe
 agitare videret, neque machi-
 næ ac scælæ ad manum essent,
 quod non oppugnaturus sed
 proditioe urbem recepturus
 vene-

1. τῆς πόλιος ἐς τὸ πρὸς Μύνδον] Voculam ἰς non agnoscit optimus, & sane ni-
 hil nisi turbat. Gronov. Posset tamen per trajectionem verti: *transiit ad eam*
ubi parietem, quæ Myndum spectat. Certe *περιμαρτυρῶν* cum præpositione ἰς non
 male videtur conjungi, cum id aliam quoque admittat, nempe *κατὰ* 1, 7. 13.

9. Καί τοι ἐνεδίδοτο] Reponc καὶ τι ἐνεδίδ. ut est in optimo & aliis Mss. *Etiā*
aliquid ornditabatur illi. Gronov. Unde mox 10. ὡς δὲ αὐτὸς ἐνεδίδοτο. Sic cap. 22.

8. ὡς τι φίλον ἐνδοθεῖν ἐκ τῶν Ἀλικαρνασσιῶν.

venerat, nihilominus tamen Macedonum phalange propius admotâ murum suffodi jubet: qui statim unam turrim subvertunt: cujus tamen ruina murum non nudavit. Oppidani summâ vi resistentes, & ab Halicarnassæis, qui mari eo venerant, adjuti, Alexandri de capiendâ facile primo impetu Myndo spem irritam fecerunt. Ita Alexandram rebus, quarum causâ venerat, infectis revertitur, & ad Halicarnassî obfidionem rursus se confert: ac primum omnium fossam quam oppidani ante urbem duxerant, triginta summum cubitorum latitudine, altitudine quindecim, repleti jubet, quo facilius turres è quibus in propugnatores jacularentur, adduci, aliæque machinæ, quibus murum quatere statuerat, admoveri possent. Fossâ haud difficulter repletâ, turres jam adduci cœperant, quum Halicarnassæi noctu excurrentes, animo incendendi & turres & reliquas machinas quæ jam admotæ erant; aut parum aberat quin admove-
rentur, à Macedonibus qui-
bus custodia machinarum

προσήγγε και ὡς τῶν Μακεδόνων τὴν Φάλαγγα ὑπορύττειν καλέωνται 1 τὸ τείχος. Καὶ ὅτε γὰρ πύργον κατέβαλον οἱ Μακεδόνες· οὐ μὲν τοι ἐγγύμνωσέ γε τὸ τείχος πρὸς τὸν καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἅμα εὐράς τε ἀμυνόμενοι, καὶ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἤδη κατὰ θάλασσαν πολλοὶ παρεβροθηκότες, ἄπορον ἐποίησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν αὐτοσχιδίον τε καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς κατάληψιν τῆς Μύν- 2 δου. Οὗτοι μὲν δὲ ἐπαύριχται Ἀλεξάνδρος, οὐδὲν πράξας ἂν ἔτι καὶ ὤρμησεν· καὶ τῇ πολιτείᾳ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ αὐτὸς προσέτρε. Καὶ τὰ πρῶτα μὲν τὴν τάφρον, ἣ πρὸ τῆς πόλεως ἀρτίωστο αὐτοῖς, πλά- 3 τος μὲν τρέκοντα μέλιτρα πῆχυν, τὸ δὲ βάθος ἐς πεντεκαίδεκα, ἐχρύνε, τοῦ ῥαδίου εἶναι τὴν προσεγγῆν τῶν τε πύργων, ἃς ὅτε ἐμελλε τοὺς ἀεροβολισμοὺς ἐς τοὺς προμαχόμενους τοῦ τείχους ποιῆσθαι, καὶ τῶν ἑλλαν μηχανῶν αὐτὸς κατασκευῆν ἐπειθεῖ τὸ τείχος. Καὶ ἣ τε τάφρος αὐτῇ ἐχρύνθη οὐ χαλε- 4 πῶς, καὶ οἱ πύργοι προσήγγοντο ἤδη. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ νυκτὸς ἐκδρομῶντες, ὡς ἐμπρῆσαι τοὺς τε πύργους, καὶ ὅσαι ἑλλαν μηχανὰς προσηγμέναι ἢ οὐ πάρῃ τοῦ προσέ- 5 γεσθαι

21. εἰ μὲν τοι ἐγγύμνωσέ γε τὸ τείχος πρὸς τὸν] Vulcanius legit πρὸς τὸν, ut ad πύργον referatur. Sicque τὸ τείχος urbem potius quam murum notaret, uti 1, 21, 7. 1, 27, 2. & 3. Vulgatum tamen ledionem Gronovius testatur retinere omnes MSSIOS codices, quibus obediendum, inquit, puto, nisi quod unius literule inductione succurrat, εἰ μὲν τε (nempe τῆς πόλεως) ἐγγύμνωσι τὸ τείχος πρὸς καὶ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἔδω] & παρὰ Halicarnassî jam parat suppeditas fortiores. Verba ἔδω & πολλὰ interpret omittit.

γῶναι ἦσαν, ὑπὸ τῶν Φυλακῶν τε
τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡρῇ ἐξεγερθέντες παρεβόησαν,
ὃ χυλεπῶς κατεκλείσθησαν εἰς τὰ
τείχη αὐτῆς· καὶ ἀπῆλθον αὐτῶν 15
ἑκαὶ τε εἰς ἐβδομήκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ Ἀρριβαί-
ου τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός, τῶν πα-
ρὰ Δαρῆον αὐτομολήσαντων. Τῶν δ'
Ἀλεξάνδρου στρατιωτῶν ἀπῆλθον
πρὸς εἰς ἑκατὸν, τραυματίαι δὲ
ὄντωντο εἰς τριακοσίους· ὅτι ἐν νυκτὶ
γυμνῆς τῆς ἐνδρομῆς, ἀφυλακ-
τόντες εἰς τὸ τετρατάκεσθαι ἦσαν.

XXI. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις 1
ἔπειτα, ὅτε τῶν Μακεδόνων ὀπλίται
ἐκ τῆς ἑσπέρου Περδικίου τάξεως,
ἑσπερωπῆς τε καὶ ἡμέρα ξυμπί-
πτοντες, αὐτῶν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκ-
ταῖς ἐπιμέγαν τῇ λόγῳ ἦγον· ἔβλα 2
δὲ φιλοτιμία τε ἐσπῆκεται αὐτοῖς
(καὶ τὴν καὶ δοῖος ὑπεβήσαντες) ὥς
σε ὀπλισμένοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν,
προβέλλουσι τῇ τείχει κατὰ τὴν
ἄκρην τὴν πρὸς Μύλασσα μάλιστα
τετραμερῆν, ὡς ἐπιδειξιν τῆς σφῶν
ῖμης μᾶλλον τι ἢ πρὸς πολεμίους

erat commissa, aliisque qui
tumultu excitati accurre-
runt, parvo negotio intra
mœnia repulsi sunt. Cæsi
sunt in hoc conflictu ex Ha-
licarnasseis clxx. in quibus
Neoptolemus Arrabæi fili-
us, Amyntæ frater, unus e-
orum qui ad Darium trans-
fugerant. Ex Alexandri au-
tem militibus xvi. desidera-
ti: vulnerati circiter ccc.,
quod quum noctu excursio
illa facta esset, minus caveri
& evitari telorum jactus pos-
sent.

XXI. Paucis post diebus
duo armigeri contuberna-
les, ex Perdiccæ agmine,
quum inter pocula suas
quisque virtutes & facta
magnificis verbis extolleret,
contentione de honore in-
ter sese ortâ, animisque vi-
no excandescensibus, pri-
vato consilio arma capien-
tes, ad muros juxta arcem
quæ potissimum Mylassa
versus spectat, se conferunt,
ostentatione potius robo-
ris, quam animo periculosi
cum

15. ὁ Νεοπτόλεμος] Hunc Diodorus, cum annotat Gronovius, inter oppugnantes Macedonas. non propugnatores Persas occidisse in memorat lib. 17. cap. 25.

ὁ Ἀρριβαίος τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός.] Possis hunc locum sic quoque interpretari *Νεοπτόλεμος* frater *Arrabæi*, *Amyntæ* filii. Et ita interpretandum cenſeo, ut hi *Amyntæ* filii *Neoptolemus* & *Arrabæus* fuerint, uterque satis notus, cum testis etiam fratre & quarto *Herodote* & *Alexandro*, infra cap. 26. *Gronovius*.

CAP. XXI. 1. ἐκ τῆς ἑσπέρου Περδικίου τάξεως] *en es esparte, cui posita Perdic-
cia præfuit.* Facinus.

2. προβέλλουσι τῇ τείχει κατὰ τὴν ἄκρην] Quod Diodorus a *Blackardo* cita-
tus, scribit, eos ipsâ arcis mœnia adortos, *προβέλλον τοῖς τῆς ἀκροπόλεως τείχε-
σι*: idem hoc loco *Artianus* ait, & præpositione κατὰ, in quam muri partem
impetum fecerint, ostendit. Eadem præpositio infra 4, 3, 8. hujus verbo adjun-
gitur, εἰ κατὰ τὸ τείχος προβέλλαντες.

cum hostibus conflictus ad-
eundi. Hos oppidani qui-
dam conspicati duos modo
esse, & temere murum pe-
tere, excurrunt. Hi vero
propiores factos interfici-
unt, remotiores telis pe-
tunt, superati & multitudine
& loci difficultate, quod
ex editiore loco hostes &
impetum facerent & tela
mitterent. Multi inter ea ex
Perdiccæ militibus, multi
ex Halicarnasso accurrunt.
Acris inde pugna ad muros
fit, & oppidani qui excur-
rerant, denuo à Macedoni-
bus in urbem aguntur, pa-
rumque absuit quin urbs ca-
peretur. Nam & in muris
parum diligens tum tempo-
ris custodia habebatur, &
duæ turres una cum muro
inter illas medio, in solum
prostratæ, facilem in mu-
rum ingressum si integer ex-
ercitus illum adortus fuis-
set, præbebant. Tertia quo-
que turris quassata: ne ipsa
quidem difficulter suffossa
everti potuisset. At oppida-
ni, pro muro qui corruerat,
alium latericium instar nas-
centis lunæ sinuatum, in-
trinssecus construxerant: ne-
que id difficulter, ob eorum
qui operam suam confere-
bant, multitudinem. Huic
muro quum postridie Alex-
μετὰ κινδύνου τῶν ἀγῶνα ποιησέ-
μενοι. Καὶ τούτους κατιδόντες τι-
νὲς τῶν ἐκ τῆς πόλεως δύο τε ὄντας,
καὶ οὗ ξὺν λογισμῷ προσφερομέ-
νους τῇ τείχει, ἐπεκθέουσιν. Οἱ δὲ
τούς μὲν ἐγγύς πελάσαντας ἀπέ-
κτειναν, πρὸς δὲ τοὺς ἀφεστηκότας
ἠκροβολίζοντο, πλεονεκτούμενοι τῇ
τε πλῆθει καὶ τοῦ χωρίου τῇ χαλε-
πότητι· ὅτι ἐξ ὑπερδείξιου τῆς πο-
λεμίων ἢ ἐπιδρομῇ τε καὶ ὁ ἀκροβο-
λισμὸς ἐγίγνετο. Καὶ ἐν τούτῳ αὐτο-
εκθέουσι τινὲς καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ
Περδίκκου στρατιωτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς
Ἀλικαρνασσοῦ ἄλλοι· καὶ ξυμπέ-
πτει μάχη καρτερὰ πρὸς τῇ τείχει.
Καὶ κατακλείονται αὐτοὶ πρὸς τῶν
Μακεδόνων εἰσω τῶν πυλῶν οἱ ἐπεκ-
δραμόντες. Παρ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ
ἀλῶναι ἡ πόλις. Τὰ τε γὰρ τείχος
ἐν τῇ τότε οὐκ ἐν ἀκριβείᾳ φυλακῇ
ἦν, καὶ δύο πύργοι καὶ μετ' οὐ-
ργιον εἰς ἑδαφος καταπεπτακῶτα,
οὐ χαλεπὴν ἂν τῇ στρατεύματι, εἰ
ἅπαν προσήψατο τοῦ ἔργου, τὴν ἐς
τὸ τεῖχος παράδωκεν παρέσχε. Καὶ ὁ
τρίτος πύργος κατασσεύσμενος, οὐ-
δὲ οὕτως χαλεπῶς ἀνερρύμφη ὑπόρου-
σόμενος. Ἀλλὰ ἐφθίσαν γὰρ αὐτὸ
τοῦ πεπτακῶτος τείχους, ἔσθθεν
πλῆθυνον μηχανοειδὲς ἀντοικοδομησά-
μενοι, οὐ χαλεπῶς, ἀπὸ πολυχρη-
ρίας. Καὶ τούτῳ ἐπ' ἤγει τῇ ὑστεραίᾳ
τὰς μηχανὰς Ἀλέξανδρος καὶ ἐκ-
δρομῇ

7. ἢ ἅπαν] Alii ἅπαντες, per enallagen generis. Vid. Gronov.

ἐς τὸ τεῖχος] in urbem. Sic 1, 21, 7. & 1, 27, 2 & 3.

ἀκριβείᾳ] Legendum ait ex MSSis Gronovius ἀκρίβειαν eussisse, ab ἱρίπτω-
μαι, deijlicet deturber. Ἀκρίβειαν autem est ab ἀναρίπτω.

8. ἀπὸ πολυχρησίας] MS. C. t. ὑπὸ. Gronov.

ἀπὸ τῆς αὐτῆς γίνεταί τῶν ἐκ τῆς πό-
λεως, ἐπὶ τῇ ἐμπρῆσει τὰς μηχαν-
άς. καὶ μέρος μὲν τι τῶν πλησίων 10
τῷ τείχεϊ γέφυρῶν καὶ ἐνδὸς τῶν
τείχων τῶν ξυλάνων κατεκαύθη, τὰ
ἄλλα διεφύλαξαν οἱ περὶ Φιλώ-
του τε καὶ Ἑλλάδικον, οἷς ἡ φυ-
λακὴ αὐτῶν ἐπετέτραπτο· ὡς δὲ 11
καὶ Ἀλέξανδρος ἐπεφάνη ἐν τῇ ἐκ-
δροῇ, τὰς τε δαΐδας ὅσας ἔχοντες
ἐφεισέθησαν ἀφέντες, καὶ τὰ
ὅσα αἱ πολλαὶ αὐτῶν ἰψάντες,
ἔσω τῷ τείχεϊ ἐφευγον. καὶ τοὶ 12
τὰ γε πρῶτα τῇ φύσει τε τοῦ χω-
ρίου ὑπερέχον ὄντος ἐπεκράτουν,
καὶ οὐ κατὰ μέτωπον μόνον ἡμέ-
ραλζοντες ἐς τὰς προμαχομένους
τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
πύργων, αἱ δὲ ἐκατέρωθεν τοῦ ἐρη-
μίστου τείχεως αὐτοὶ ὑπολε-
λειμένοι ἐκ πλαγίου τε καὶ μο-
νοῦ κατὰ νότον παρέχον ἀπο-
βαλλέσθαι ἐς τοὺς τῷ ἀντικαταμνη-
μένῳ τείχεϊ προσέγοντας.

XXII. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον 1
ἡμέραις ἐπαύοντος αὐτοῦ Ἀλέξαν-
δρου τὰς μηχανὰς τῷ πλινθίῳ τῷ
ἐνδὸς τείχεϊ, καὶ αὐτῷ ἐφεισθήτος
τῷ ἔργῳ, ἐκδρομὴ γίνεταί παρὰ
ῥεῖε τῆς πόλεως· τῶν μὲν κατὰ τὸ
ἐρημμένον τείχος, ἡ αὐτὸς Ἀλέξ-

ander machinas admovisset,
oppidani rursus excurrunt,
machinis ignem immiffuri,
ac nonnulla quidem taberna-
cula muro proxima & pars u-
nius turris lignæ conflagra-
runt: cætera à Philota & Hel-
lanico, quibus machinarum
custodia commiffa erat, de-
fensa sunt. Simulac vero A-
lexandrum ipsum in excursi-
one illâ conspexêre, facibus,
quibus ad vim arcendam ex-
currerant, omiffis, multi e-
tiam armis abjectis, intra mu-
ros confugerunt. Ac primo
quidem, quod locus suâ na-
turâ commodus atque emi-
nens esset, superiores erant,
neque solum ex adverso in
machinarum propugnatores
tela jaciebant, verum etiam
ex turribus quæ ex utrâque
muri diruti parte reliquæ e-
rant, eos qui in murum re-
cens exstructum impetum fa-
ciebant, ex obliquo & tan-
tum non à tergo feriebant.

XXII. Cæterum non mul-
tis postea diebus, quum A-
lexander iterum interiori mu-
ro latericio machinas admo-
veret, atque ipsemet operi
instaret, universa civitas por-
tis erumpit, alii, quâ parte
murus demolitus erat, & A-
lex-

10. γήρων] crates venit Facius, quem sequitur Freinsheimius, in Suppl. 2,
11. 2. locum hunc sic interpretans: cratesque quibus opera tegebantur nominib[us],
et apertis turris lignæ partem flamma comprehendit Vid. Blanckard.

12. κατὰ νότον] eo quod interior murus in nascentis lunæ figuram esset simi-
lis, 3.

συρῶν] præbebant facultatem nimirum turres tela jacendi.

CAP. XXII. 1. αὐτῷ ἑφεισθήτος τῷ ἔργῳ] eisdem instaret operi.

alexander ipse premebat; alii tripylum versus, quā Macedones eruptionem minime exspectabant. Nonnulli faces machinis immittunt, aliaque fomenta, quæ incendium augere atque amplificare possint: Macedonibus contra acriter proruentibus, atque ex turribus ingentia saxa & tela in eos torquentibus, facile in fugam acti, & in urbem repulsi sunt; tantoque major ibi strages edita est, quanto plures majoreque audaciā excurrerant. Nam qui manus cum Macedonibus conferuerant, cæsi sunt: alii juxta muri ruinam, quum & transitus angustior esset quam ut tantæ multitudini sufficeret, & strages ipsius muri difficilem ascensum faceret. Iis vero qui tripylum versus excurrerant, obviam ivit Ptolemæus regius corporis custos, Addæi & Timandri simul agmen secum ducens & nonnullos expeditos, qui etiam ipsi facile oppidanos represserunt. Quibus hoc præterea in recessu infortunii accidit, ut iis per angustum pontem, quem su-

ανδρος ἐπετέτακτο τῶν δὲ κατὰ τὸ τρίπυλον, ἢ οὐδὲ πάντι προσδεχόμενοι τοῖς Μακεδόσιν ἦν. Καὶ οἱ μὲν δαδάει τε ταῖς μηχαναῖς ἐμβάλλοντες, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ ἐξάψαι τε φλόγα καὶ ἐπὶ μέγα προκαλέσασθαι. Τῶν δὲ ἀμφ' Ἀλέξανδρον αὐτῶν τε ἐμβαλλόντων ἐς αὐτοὺς ἐβρομένως, καὶ ταῖς μηχαναῖς ἀπὸ τῶν πύργων λείψαν τε μεγάλων ἀφίμενοι, καὶ βέλαντα ἐξακοντιζόμενοι, οὐ χαλεπῶς ἀπεσφάφησκον τε καὶ ἔφυγον ἐς τὴν πόλιν· καὶ φόνος ταύτῃ αἰὶν ὀλγὸς ἐγένετο, ὅσην πλείονές τε καὶ ξυνμύζαντες τῇ τόλμῃ ἐξέδραμον. Οἱ μὲν γὰρ, εἰς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μακεδόσιν, ἀπέθανον· οἱ δὲ, ἀμφὶ τῇ τείχει τῇ καταπεπτηκέντι, σπουδῆς τῇ κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν τῆς παροδοῦ εὐσεύης, καὶ τῶν κατερημμένων τοῦ τεύχεως χαλεπὴν τὴν ὑπέρβασιν αὐτοῖς παροχόντων. Τῶς δὲ κατὰ τὸ τρίπυλον ἐκδρομῶσιν ἀπήντη Πτολεμαῖος ὁ σωματοφύλαξ ὁ βασιλικός, τὴν τε Ἀδδαίου καὶ Τιμάνδρου ἅμα οἱ τάξιον ἄγων καὶ ἔειν οὐς τῶν ψιλῶν. Καὶ οὗτοι οὐδὲ αὐτοὶ χαλεπῶς ἐτρέψαντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. Πυνέβη δὲ καὶ τούτους ἐν τῇ ἀπερχομένῃ κατὰ τὴν γέφυραν τὴν ἐπὶ τῆς τέφρου πεποιημένην φεύγουσι, τὴν τε

τρίπυλον] Loci nomen prope Halicarnassum. Ortelius, Vuleasius, Freinsheimius & Blanckardus opinati sunt, Tripylon esse quempiam ipsius urbis locum, a tribus portis nomen habentem, quos refutat Gronovius.

προσδεχόμενοι ἦν] exspectantibus erat, i. e. exspectabant Sic Tacit. Agric. 18, 2. quibus bellum volentibus erat. Hist. 3, 43, 3. ceteris remanere, & in verbis Vespasiani adigi volentibus fuit.

4. Οἱ μὲν γὰρ εἰς χεῖρας ἐλθόντες] Alios quidem aī in conspectu cecidisse, alios vero in recessu ad murum.

τε γόφωσαν αὐτὴν ὑπὸ πλῆθους ξυν-
τρίψας, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐς τὴν
τάφην ἐμπεσόντας, τοὺς μὲν ὑπὸ
σφῶν καταπατηθέντας διαφθαρέ-
σαι, τοὺς δὲ καὶ ἀνελθεῖν ὑπὸ τῶν Μα-
κεδόνα βαλλομένους. Ὁ πλείους δὲ 7
φῶς περὶ ταῖς πύλαις αὐταῖς ξυν-
ῆλθον ὅτι ἡ ξυγκλείσις τῶν πυλῶν,
φασὶν τε καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ γενο-
μένη, δεισάστων μὴ συνεισπέσειεν
ταῖς φύγουσιν ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ
Μακεδόνας, πολλοὺς καὶ τῶν φίλων
τῆς πόλεως ἀπέκλεισεν, οὐς πρὸς αὐ-
τοὺς ταῖς τέχρῃσι οἱ Μακεδόνας διέ-
φθειραν. Καὶ παρ' ὀλίγον ἦκεν ἄλλω 8
τοῖς ἡ πόλις, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἀνε-
καλῆκετο τὸ φρέτευμα, ἔτι διασώ-
σαι θέλων τὴν Ἀλικαρνασσὴν, εἴ τι
φύλον ἐδόκειν ἐκ τῶν Ἀλικαρνασ-
σέων. Ἀπέβησαν δὲ τῶν μὲν ἐκ τῆς 9
πόλεως ἐς χιλίους, τῶν δὲ ξὺν Ἀ-
λεξάνδρῳ ἑκατὸν τοὺς τεσσαράκοντα,
καὶ ἐν ταῖσις Πτολεμαῖός τε ὁ σω-
ματὸ φύλαξ, καὶ Κλέαρχος ὁ τοξ-
άρχης, καὶ Ἀδδαῖος χιλιάρχης·
οἱ τῶν καὶ ἄλλων τῶν οὐκ ἡμελημέ-
νων Μακεδόνα.

pra fossam duxerant, fugien-
tibus, ponte præ multitudi-
ne incumbentium rupto, alii in fossam prolapsi, alii a
suis proculcati, alii a Macedonibus ex alto telis icti per-
ierint. Plurima autem cædes ad portas ipsas edita est:
quod præ nimio metu præpropere ac parum tempestive clausæ fuissent. Veriti enim ne fugientibus impliciti Macedones una in urbem irruerent, multos ex suis excluderunt, qui a Macedonibus ad ipsa moenia cæsi sunt. Parumque aberat quin urbs ipsa caperetur, nisi Alexander receptui cani jussisset, conservandæ adhuc urbis cupidus: si Halicarnassei aliquod compositionis invitamentum præbuisent. Ex oppidanis circiter mille cæsi: ex Macedonibus fere quadraginta: atque in his Ptolemæus corporis custos, & Clearchus sagittariorum dux, & Addæus chiliarcha, alique non obscuri nominis Macedones.

XXIII. Ἐνθα δὲ ξυνελθόντες ἱ
οἱ ἡγεμῶνες τῶν Περσῶν, Ὀρόντο-
βίτης τε καὶ Μέμνων, καὶ ἐκ τῶν
ἐκείνων γινώσκοντες σφῶν τε οὐ δυνα-
ρέους ἐπιπολὺν ἀντέχειν τῇ πολιορ-

XXIII. Posthæc Orontobates & Memnon ceterique Persarum duces è re præsentis satis intelligentes se non posse multo tempore ob-
sionem sustinere, & muros
par-

7. τῶν φίλων] Optimus & alii φίλων. Gronov.
CAP. XXIII. 1. ξυνελθόντες] eam convenissent, ad consultandum Orontobates & Memnon. De aliis ducibus nihil in Græco existat.
ἐκ τῶν ἐκείνων] Eodem modo ex præsentibus dicit Curtius 4, 12, 17. Nec quid-
quam ex præsentibus tamvis visum est, quam eodem loco castra manere.

partim jam dirutos, partim labefactatos cernentes, ple-
rosque etiam militum in ex-
cursionibus aut caecos aut
vulneribus inutiles ad pu-
gnam factos: re accuratius
perpensā, subsecundam noc-
tis vigiliam turrim ligneam,
quam adversus hostium ma-
chinas construxerant, & por-
ticus, in quibus tela eorum
reposita erant, incendunt:
aëdibus etiam muro proximi-
mis ignem injiciunt, quæ ce-
leriter igne concepto, quum
& ex porticibus turrique
flamma vento agitata acce-
deret, late fuderunt incen-
dium. Oppidanorum vero
alii in arcem ejus insulæ, alii
in Salmacidem arcem ita
vocatam, sese receperunt.
Quæ quum Alexander ex
transfugis qui ex eā clade
venerant cognovisset, ipse-
que ingentes ignes cerne-
ret, tametsi jam intempesta
nox esset quum id fieret, ni-
hilominus tamen immis-
sis Macedonibus, eos qui ur-

κίη, καὶ τοῦ τεύχους τὸ μὲν τι κατα-
πεπτακὸς ἤδη ὄρντες, τὸ δὲ κατα-
σεσεισμένον· πολλοὺς δὲ τῶν στρα-
τιωτῶν ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς, τοὺς μὲν
διεφθαρμένους, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ
2 τετραῖσθαι ἀπομάχους ὄντας· ταῦ-
τα ἐν νύφ λαβόντες, ἀμφὶ δευτέραν
φυλακὴν τῆς νυκτὸς τὴν τε ξύλινον
πύργον, ὃν αὐτοὶ ἀντηκοδόμησαν
ταῖς μηχαναῖς τῶν πολεμίων ἐμπι-
πράσι, καὶ τὰς σοὰς ἐν αἷς τὰ βέλη
3 αὐτοῖς ἀπέκειτο. Ἐνέβαλον δὲ καὶ
ταῖς οἰκίαις πῦρ ταῖς πλησίον τοῦ
τεύχους· τῶν δὲ καὶ προτήψατο ἡ
φλόξ, ἀπὸ τε τῶν σοῶν καὶ τοῦ πύρ-
γου πολλὰ ἐπενεχθεῖσα, καὶ τὴν
καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπιφέροντος·
αὐτῶν δὲ οἱ μὲν ἐς τὴν ἄκραν τὴν ἐν
τῇ νήτῳ ἀπεχώρησαν, οἱ δὲ ἐς τὴν
Σαλμακίδα ἄκραν οὕτω καλουμέ-
4 νην. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὡς ἐξηγγέλθη
ταῦτα πρὸς τινων αὐτομολησάντων
ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ πολὺ
καθεῶρα αὐτὸς, καὶ τοὶ ἀμφὶ μέσας
ποῦ νύκτας ἦν τὸ γιγνόμενον· ὃ δὲ
καὶ ὡς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας,
τοὺς

3. τῶν δὲ καὶ προτήψατο ἡ φλόξ,] quasdam vero etiam comprehendit flamma, & ex porticibus & ex turri prima illata, vento etiam nonnihil illuc ferente. Nemp-
rectis muro vicinis Periz ipsi subjecerant ignem, quasdam vero domus a mac-
cibus remotiores flamma sponte sua invasit, porticibus turrique late fundenti-
bus incendium, vento etiam adjuvante. Oī δὲ autem pro quibusdam dici no-
tissimum est. Sic 1, 5, 2. 2, 1, 3. & Maith. XVIII. 17. ad quem locum exem-
pla ex Xenophonte adscripsimus.

αὐτῶν δὲ οἱ μὲν] Periz nimirum, nec non mercenarii; uti mox ipse Arria-
nus exp. anat. 5.

ἐς τὴν ἄκραν τῶν ἐν τῇ νήτῳ ἀπεχώρησαν] Gronovius legendum conjicit ἐς τὴν Ἀρ-
κόντην ἀπεχώρησαν, citatque eam in rem Strabonem lib. XIV. qui Argonue-
ium non procul ab Halicarnasso sitam narrat.

Σαλμακίδα] Arcis hoc Halicarnassæ nomen, inditum a fonte, qui ibi est,
vulgatissimæ famæ. Vitr. 2, 8. cit. Freinsb. Suppl. 2, 10, 21.

4. ἀμφὶ μέσας πρὸ νύκτας] p. enciucum ferme, circiter.

τῶν μὲν ἔτι ἐμπιπράντας τὴν πό-
λιν ἔπεινεν, ὅτοι δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις
καταλαμβάνοντο τῶν Ἀλικαρνα-
σέων, τούτους δὲ σάξεν παρήγγει-
λε. Ἦδη τε ἡδὺς ὑπέφαινε, καὶ 5
κατὰ τὰς ἄκρας ἄς οἱ τε Πέρσαι
καὶ οἱ μισθοφόροι κατελήφesan,
τέπας μὲν ἀπέγνω πολιορκεῖν, τρι-
βὴ τε ἐκινῶν οὐκ ὀλίγην ἔσεσθαι
ἐκ τῆς αὐτῆς τῇ φύσει τῶν χωρίων,
καὶ ὅτι παρα μέγα εἶναι ἐξελόντι οἱ
τὴν πόλιν ἦδη πᾶσαν. Θάψας δὲ 6
τοὺς ἐπολεόντας ἐν τῇ νυκτὶ, τὰς
μὲν μηχανὰς ἐς Τράλλεις ἀπαγα-
γῆς ἐκέλευε τοὺς ἐπ' αὐταῖς τε-
ταγμένους. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν 7
ἐς Ἰδαίαν μεταστράψας, αὐτῆς τε
ταύτης καὶ τῆς ἄλλης Καρίας Φυ-
λακῶν ἐγκαταλιπὼν, ξένους μὲν
πρὸς τριχλίους, ἱππεῖς δὲ ἐς
διαποσίους, καὶ Πτολεμαῖον ἡγε-
μῶνα αὐτῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐτέλλε-
το· τῆς δὲ Καρίας ξυμπάσης σα- 8
τραπείῃς ἑτάξεν Ἀδαν, θυγατέρα
μὲν Ἐκατόμου, γυναῖκα δὲ Ἰδριεύς,
ὃς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ ἦν, κατὰ νό-
μον τῶν Καρίων ξυνήκει. Καὶ ὁ μὲν 9
Ἰδριεύς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέτρεψε
τὰ πράγματα, νομισμένον ἐν τῇ
Ἀσίᾳ ἔτι ἐκ τῆς Σεμιράμιδος, καὶ γυ-
ναικὸς ἄρχειν ἀνδρῶν. Πηξίδαμος 10

bem incendebant, trucidari
jubet: iis vero qui intra tec-
ta inventi essent, parci. Il-
lucescente porro aurorā,
contemplatus arces quas
Persæ pariter & mercenarii
occuparant, eas nequaquam
obsidendas esse statuit: tum
quod multum temporis ob
locorum naturam sibi peri-
tuum esset, quodque non
magni momenti essent, post-
quam ipse totam urbem e-
vertisset. Mortuis itaque
noctū sepultis, machinarum
præfectos ut eas in Tralles
avehant jubet. Ipse urbem
solo adæquavit: eique & re-
liquæ Cariae præsidio impo-
sito, exterorum peditum
trium millium, equitum du-
centorum, ac Ptolemæo iis
præfecto, in Phrygiam mo-
vit. Satrapatum totius Car-
iæ Adæ tribuit. Hecatombi
filia hæc erat, Hidriei soror:
qui quum frater ejus esset,
Carum tamen lege etiam
uxor erat. Hidrieus porro
moriens regni administrationem
ei reliquerat. Usitatum
enim erat in Asia jam inde à
Semiramide, ut & virorum
uxores regnent. Eam Pexo-
darus regno ejecerat, sum-
mam rerum potestatem usur-
pans.

ἔτι ἐμπιπράντας] qui etiam tum incendebant.

7. ἐξελόντι τὴν πόλιν ἦδη πᾶσαν.] postquam exvulsisset ipse urbem jam totam.
Nonnulli enim eam evertebat.

8. κατὰ νόμον τῶν Καρίων ξυνήκει.] Vertendum erat: Carum tamen lege etiam ma-
ritus erat, non vero πατρ. Συνήκει enim de maritis dicitur. Vide 1 Petr. III. 7.
Rectius Blanckardi editio: Carum tamen lege eandem & uxorem sibi conjunctis.

9. καὶ γυναῖκας ἀρχιν ἀνδρῶν.] Eandem verborum ordinem & in latino reti-
nendum puto, reddendumque: ut & femina imperent viris. Neque sine causa

pans. Orontobates autem Carum regnum à rege missus tenebat, utpote Pexodari gener. Ada vero unicam in Cariâ eamque munitissimam urbem, Alinda nomine, tenebat. Hæc Alexander Cariam cum exercitu ingreffo obviam profecta, Alinda ei tradit, eumque sibi in filium adoptat. Alexander Alinda ei custodienda reliquit, & filii nomen non aspernatur. Porro deletâ Halicarnasso, quum totâ Cariâ potitus esset, totius provinciæ imperium illi detulit.

XXIV. Post hæc quum ex Macedonibus qui secum militabant, nonnulli paulo ante expeditionem uxores duxissent, etiam horum res Alexander minime negligendas existimavit. Itaque iis ex Cariâ dimissis, hybernandi in Macedoniâ cum uxoribus potestatem facit, Ptolemæo Seleuci filio uno ex regiis corporis custodibus, iis præfecto: ex duci-

δὲ τὴν μὲν ἐκβάλλει τῆς ἄρχης· αὐτὸς δὲ κατέχει τὰ πράγματα. Ὀροντοβάτης δὲ τὴν Καρίαν ἀρχὸν ἐκ βασιλέως πεμφθεὶς εἶχε, γαμβρός δὲ Πηξοδάρευ. Ἀδα δὲ Ἀλινδα μόνον κατέχει, χωρίον τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατοις, καὶ ἐσβαλόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Καρίαν, ἀπήντα, τὰ τε Ἀλινδα ἐνδοῦσα, καὶ παῖδά οἱ τιθεμένη Ἀλέξανδρον. καὶ Ἀλέξανδρος τὰ τε Ἀλινδα αὐτῇ ἐπέτρεψε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παιδὸς αὐκ ἀπήξῃωσε, καὶ ἐπειδὴ Ἀλικαρνασσὸν τε ἐξῆιλε, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπεκράτησεν, αὐτῇ ἄρχην ἀπάσης ὕδακε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ τῶν συνεστρατευμένων Ἀλεξάνδρῳ, ὥσπερ αἰνεῖται πρὸ τῆς ἀρετῆς γεγενημένους· καὶ τούτων ἄντι αὐκ ἀμελητέα εἶναι οἱ δ' Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκπέμπει γὰρ αὐτοὺς ἐκ Καρίας, διαχειρμάσοντας ἐν Μακεδονίᾳ ἅμα ταῖς γυναῖξιν· ἐπιτάξας αὐτοῖς Πτολεμαῖον τὸν Σελεύκου, ἕνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν, καὶ τῶν κρατηγῶν, Κῶνιν τε τὸν

Παλε-

originem hujus moris rerum gestarum narrationi immiscet Arrianus. Nam cum plerisque populis, tum vero Romano, sub cujus dirione fuit Arrianus, adeo ignominiosum habebatur viros feminæ imperio subdi, ut, quibus femina dominetur, eos non modo a libertate, sed etiam a servitute degenerare judicarent. Tacit. Ann. 12, 40 6. & Germ. 45, 11.

10. Ὀροντοβάτης] intelligendum est, Orontobatem defuncto socero Pexodaro regnum Cariz tenuisse. Idque adeo ex optimo codice producit Gronovius, qui ita habet. Ἀυτὸς δὲ κατέχει τὰ πράγματα. Τελυθῶντος δὲ Πηξοδάρευ, (sic enim ille) Ὀροντοβάτης τῇ Καρίᾳ δέσσει.

11. ἐν τοῖς ὀχυρώτατοις] idem hoc esse puto, ac si scripsisset: ἐν τοῖς μέγιστα ὀχυρόν, maximè imprimis. Vide 7, 13, 11. Sic Plato ep. 10. αὐτὸς δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς μέγιστα σταίροις εἶναι σε, audio te Dionis amicam imprimis esse.

CAP XXIV. 1. Τῶν Μακεδόνων δὲ] Opt. M.S. cum duobus aliis defectam orationem sanantia: Τῶν Μακεδόνων δὲ ὅτι οἱ συνεστρατευμένοι Ἀλεξάνδρῳ ὥσπερ ποιεῖ.

Πολυκράτους καὶ Μελέαγρου
τὸν Μεκτολέμου, ὅτι καὶ αὐτοὶ
τὸν νεώτερον ἦσαν· προσέξας,
ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπαύοντο, καὶ
τὰς μετὰ σφῶν ἐκπεμφθέντας
ἐπαγγέλλουσι, καταλέξει ἰπ-
τίας τε καὶ πεζοὺς ἐκ τῆς χώρας
ἰσως πλῆθους. Καὶ τῷ ἔργῳ 3
τῷ, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, εὐδοκί-
μῃ παρὰ Μακεδόσιν Ἀλέξαν-
δρος. Ἐπεμψε δὲ καὶ Κλέανδρον
τὸν Πολυκράτους ἐπὶ ξυλλο-
γῇ στρατιωτῶν εἰς Πελοπόννητον.
Παραιώα δὲ πέμπει ἐπὶ Σάρ- 4
δεσσι, δούς αὐτῷ τῶν τε ἐταίρων
ἰπποκρίων καὶ τοὺς Θισσαλοὺς
ἰππίας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμό-
χους καὶ τὰς ἀρκέζας ἄγειν· καὶ
ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
Φρυγίᾳ Λυτὸς δὲ ἐπὶ Λυκίας τε 5
καὶ Παμφυλίας ἦει, ὡς τῆς παρ-
ελίου κατήσας, ἀρχαίον κατα-
στῆσαι τοῖς πολεμίοις τὸ ναυτι-
κόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν παρόδῳ 6
Ἰσάρᾳ χωρίον ἔχον φυλακὴν
ἔχον ξένους μισθοφόρους ἐξ ἐφά-
δου ἐλαβεν· οἱ δ' ἐκ τῆς ἄκρας
ἐκείνης ὑπὸ τῶν ποταμῶν ἐξῆλθον. Ἐπει- 7
τα ἐσβαλὼν ἐς Λυκίαν, Τελ-
μισίῳ μὲν ὁμολογίᾳ προσηγά-
γην· περὶ αὐτῆς δὲ τὸν Εἰάνθον πο-
ταμὸν, Πάναρα καὶ Εἰάνθον τὴν
πόλιν καὶ Πάταρα ἐνδοθέντα ἔλα-
βεν, καὶ ἄλλα ἐλάττω πόλιν μα-
τα ἐς τριάκοντα. Ταῦτα κατα- 8
στῆξας ἐν ἀκμῇ ἤδη τοῦ χειμῶ-
νος, ἐς τὴν Μιλυάδα καλουμένην

bus vero copiarum, Cæno Po-
lemocratis filio, & Meleagro
Neoptolemi filio, (quod etiam
hi recens uxores duxerant)
adjunctis: imperatque ut quum
ipsi reverterentur, & eos qui
una dimissi erant reducerent,
equitatum ac peditatum, quam
maximum possent, ex eâ re-
gione conscriberent. Quo qui-
dem facto, si quo unquam,
magnam sibi Alexander apud
Macedones laudem comparavit.
Cleandrum autem Pole-
mocratis filium ad militem
conscribendum in Peloponne-
sum, Parmenionem Sardes mi-
sit, datâ huic amicorum equi-
tatum præfectura: utque Thes-
salos equites aliosque auxilia-
rios, & plaustra ducat, atque
Sardibus in Phrygiam proce-
dat, jubet. Ipse in Lyciam &
Pamphyliam tendit, ut oris
maritimis in potestatem red-
actis, classem hostium inuti-
lem ipsi efficiat. Ac primo qui-
dem ex itinere Hyparna oppi-
dum munitum, quodque ex-
terum militem mercenarium
præsidio habebat, primo ac-
cessu cepit. Exteri enim qui
arcem tenebant, fide datâ ex-
iere. Deinde Lyciam cum ex-
ercitu ingressus, Telmissios
pactis sibi conciliavit. Trans-
misso inde Xantho flumine Pi-
nara & Xanthum urbem & Pa-
tara deditione accepit; aliaque
minora oppida circiter xxx.
His rebus gestis mediâ hyeme,
in Milyada regionem ita voca-
tam movet, quæ quidem ma-

joris Phrygiæ pars, sed magno rege ita jubente, Lyciæ contributaria est. Eo loci Phaselitarum legati venerunt, amicitiam petentes, aureæque coronâ Alexandrum coronaturi: neque pauci ex inferiore Lyciâ legatos, qui de fœdere ineundo tractarent, miserunt. Alexander Phaselitis & Lyciis, ut urbes iis qui ad hoc missi essent tradant, imperat. quæ quidem omnes traditæ fuerunt. Ipse paulo post in Phaselitis profectus, unacum ipsis castellum quoddam munitum, quod Pilidæ in eorum regione exstruxerant, expugnat: unde barbari excurrentes, Phaselitas agrum colentes multis damnis afficiebant.

XXV. Interea dum apud Phaselitas est Alexander, nuhtium affertur Alexandrum Aëropi filium ejus vitæ insidiari, quum alioqui ex amicis effer, & tum temporis Theſſalico equitatu præſſet. Erat hic Alexander Heromenis & Arrabæi frater, qui necis Philippi consocii fuerant. Et tum quidem

χώραν ἐςβάλλει, ἥ ἐστι μὲν τῆς μετὰ γὰλῆς Φρυγίας, ξυνετέλει δὲ ἐς τὴν Λυκίαν, τότε αὐταὶ ἐκ βατιλέως μεγάλου τεταχμένον. Καὶ ἐνταῦθα Φασηλιτῶν πρέσβεις ἦκου περὶ Φιλίας τε καὶ χρυσῶν σεφάνων σεφάνῳ· αὐτῶν ἐπικηρυκευόμενοι ἐπρέβουν Λυκίαν τῶν κάτω οἱ πολλοί. Ἀλέξανδρος δὲ Φασηλίτας τε καὶ Λυκίους παραδόναι τὰς πόλεις τοῖς ἐπὶ τούτῳ σελλομένοις ἐκέλευε, καὶ παρεδόθησαν ὅμπασαι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγων ὕστερον ἐς τὴν Φασηλίδαν παραγενόμενος, συνεξαίρει αὐτοῖς Φρούριον ὄχυρον ἐπιτετειχισμένον τῇ χώρᾳ πρὸς Πισιδῶν· ἵδεν ἡμέτεροι οἱ βάρβαροι πολλὰ ἐβλαπτομένων τῶν Φασηλιτῶν τοὺς τὴν γῆν ἐργαζομένους.

XXV. Ἐτι δὲ αὐτῷ περὶ τὴν Φασηλίδαν ὄντι ἐξαγγέλλεται Ἀλέξανδρον αὐτῷ τὸν Ἀερόπου ἐπιβουλεύειν, τὰ τε ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῇ τότε Θεσσαλίᾳ τῆς ἵππου ἄρχοντα. Ἦν μὲν δὴ ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὸς ἀδελφὸς Ἡρομένου τε καὶ Ἀρραβαίου τῶν συνεπιλαβόντων τῆς σφαγῆς τῆς Φιλίας.

8. ξυνετέλει] Non mutanda erat imperfecti significatio. Mox enim sequitur πῶς, quod præſenti tempore non convenit.

9. καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν] Ordo & sententia verborum est: ex plerisque ex Lyciæ inferiore missentes legatos agebant de iisdem rebus, de quibus nempe Phaselitæ. Nam primo conjungenda sunt ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπιβουλεύων, sicut I, 29, 10. τῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπιβουλεύων. Deinde uti loci jam citato προσβῆναι est in legatione quippiam agere, ita hic προσβαίνει est per legatum agere, itemque I, 5, 3.

11. συνεξαίρει αὐτοῖς] Hæc Freinshemius ita παραφράζει. Suppl. 2, 11, 4. ὀρμηνεύοντες illi (Phaselitæ) tum maxime validum praesidium, quod in ipsorum ditione Pilidæ construxerant, multisque inde injuriis intulerant adcolis, id adventum Alexandri brevi caput fuit.

CAP. XXV. 2. συνεπιλαβόντων] qui adiutores fuerant.

ἔπειτα. Καὶ τότε αὐτίαν σχύοντα 3
αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν, ὅτι ἐν
πρώτῳ τε ἀφῆκετο τῶν φίλων παρ
αὐτοῦ, ἐπειδὴ Φίλιππος ἐτελεύτη-
σε, καὶ τὸν θάνατον συνενδύς, συνη-
παύσατο αὐτῷ εἰς τὰ βασιλεία.
ἔπειτα δὲ καὶ ἐν τιμῇ ἀμφ' αὐτὸν 4
ἔχε, κρατηγὼς τε ἐπὶ Θράκης εἰ-
λας καὶ ἐπειδὴ Κάλας ὁ τῶν Θε-
ταλῶν ἵππαρχος ἐπὶ σατραπείᾳ ἐξ-
εστάμενος, αὐτὸν ἀπέδειξεν ἄρχην
τῆς Θεσσαλικῆς ἵππου. Τὰ δὲ τῆς 5
ἐπιβουλῆς ἐξηγγέλην ὧδε. Δα-
ρίος, ἐπειδὴ Ἀμύντας αὐτομόλη-
σας πρὸς αὐτὸν, λόγους τέ τινας
καὶ γράμματα παρὰ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου ταῦτο ἐπέμισε, καταπίμπει
ἐπὶ ἑλκυστῶν Ἀσιανῶν ἄνδρα Πέρ-
σῳ τῷ ἀμφ' αὐτὸν πιεῶν· πρόφα- 6
σα μὲν, παρὰ Ἀτιζύην τὸν Φρυ-
γίας σατράην, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῇ
Ἀλεξάνδρῳ τοῦτ' ἐπισυνέμενον, καὶ
τίς τις δόσιντα, ἣν ἀποκτείνῃ βα-

in culpâ quum esset, Alexan-
der eum dimiserat, quod
primus amicorum post Phi-
lippi obitum ad se venisset,
& thorace indutus eum in
regiam comitatus esset: post-
ea vero multis honoribus
affectum sibi adjunxerat, du-
cemque copiarum in Thra-
ciam miserat, & Cala Thes-
falici equitatus præfecto ad
satrapiam misso, hunc Thes-
falis equitibus ducem dederat.
Insidiarum vero ratio
ita infutita fuisse narratur.
Darius acceptis per Amyntam
transfugam ab hoc Alexan-
dro mandatis & literis, Asi-
finem hominem Persiam,
cui plurimum fidebat, ad
maritimam oram mittit,
prætextu quidem legationis
ad Atizyem Phrygiæ satra-
pam: re verâ autem, ut A-
lexandrum hunc adiret, fi-
demque faceret, si regem
Alex-

3. ἐν πρώτῳ] inter primos amicorum. Facius. Nam id certe verba græca decla-
rant; licet idem dicatur primus Alexandrum regem satuisse, Curt. 7, 1, 6. Just.
21, 2, 2. Vid. Gronov.

4. ἐπὶ σατραπείᾳ] Phrygiæ, 2, 4, 1. an alterius regionis? cum eo quidem
tempore Atizyes videatur Phrygiæ præfuisse, mox 6. Querant id alii, quibus
res est tanti.

5. Τὰ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς] Insidiarum vero ratio renuntiata siue detecta est ita. Eo-
dem modo ἐξηγγέλλει usurpatur, 1, 5, 2. οἱ δὲ τὰς Ἀνταριέτας ἐπιβουλεύσας αὐτῷ
αὐτὰ τὴν πορείαν ἐξηγγέλλων. Quidam autem Antariatas ipsum in itinere advenientes
ἀποκτείναντες. Exstat præterea idem verbum h. c. 13, 1, 10, 1, 1, 17, 10. nullibi
apud Polyb. p. 1411. L. penult. de rebus dudum factis, quæque litera-
rum monumentis ad posteros sunt transmissæ, sed de instantibus aut futuris,
quæ vel sermone vel epistolis persentuntur. Ita & Xenoph. ἐξηγγέλην δόσαντος,
de morte nuntius allatus est.

αὐτομόλησας πρὸς αὐτόν] MSS. omnes, etiam Veneta ac Basilicensis editio παρ
αὐτοῦ Gronov.

ἐπέμισε] Blanckardus venit: postquam Amyntas transfuga ab hoc Alexandro man-
data & literas accepisset. Oportebat attendisse. Nam κομίζων est afferre, non acci-
pere. Sic mox 13. & 2, 14, 1. Bene igitur Vulcanius sententiam expresseit.

6. ἐν ἀποκτείνῃ] Alii si ἀποκτείνῃ. Gronov.

Alexandrum interficeret, Macedoniae regnum & mille insuper auri talenta se illi daturum. Sed Asitines à Parmenione comprehensus, causam suae legationis examinatus explicavit. Parmenio illum cum custodiâ ad Alexandrum mittit, qui eadem ex illo cognoscit. Convocatis autem amicis, quid de Alexandro statuendum sit, consultat. Amicis visum est, neque initio consulte factum fuisse, quod praestantissimum equitatum homini non fido commisisset: & nunc celeriter illum de medio tollendum, priusquam conciliatis Thessalorum animis res novas una cum iis moliretur. Prodigium etiam recens timorem ipsis adjecit. Alexandro enim adhuc Halicarnassum obidente, & sub meridiem quiescente, ferunt hirundinem dormientis caput circumvolitasse magnos garrus edentem, & modo in hoc, modo in illud lectuli latus infedisse, turbulenter quam illius avis consuetudo fert, canentem. Ipsum præ

σιλία Ἀλέξανδρον, αὐτὸν βασιλεὺς καταστήσει τῆς Μακεδονίας, καὶ χρυσίου τάλαντα πρὸς τῇ βασιλείᾳ ἐπιδοῦναι χίλια. Ὁ δὲ Ἀσιτινὴν ἑλθὺς πρὸς Παρμενίωνα, ταῦτ' αὖ πάλιν ἀνακρινόμενος ὡς ἔνεκα ἀπεσταλὴν καὶ τοῦτον αὐτίκα ἐν Φυλακῇ πέμπει παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ περὶ ταῦτα αὐτοῦ Ἀλέξανδρος. Συναγαγὼν δὲ τοὺς φίλους, βουλευσάντων πρῶτον ὅ, τι χρὴ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γινώσκει. Καὶ ἐδίδκει τοῖς ἐταέροις μὴτε πάλιν εὖ βεβουλευσθαι, τὸ κρᾶτισον τοῦ ἵππικου ἀνδρὶ οὐ πρὶς ἐπιτρέψας, νῦν τε χρῆναι αὐτὸν κατὰ τάχος ἐκποδὶν ποιῆσθαι, πρὶν καὶ ἐπιτηδεύτερον γενόμενον τοῖς Θετταλοῖς, ξὺν αὐτοῖς τὴν νεοτερίσαι. Καί τι καὶ θεῖον ἐφύβει αὐτούς. Ἐστὶ γὰρ πολιορκουντος αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσὸν, ἀπακείσθαι μὲν ἐν μετημβρίᾳ, κελεύθῳ δὲ πέτεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρίζουσαν μεγάλως, καὶ τῆς εἰνῆς ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ καθίζεν, θορυβώδεσσαν ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄδουσαν. Τὸν δὲ, ὑπὸ καμῆκτου ἐγερθῆναι μὲν ἀδυνάτως ἔχειν ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐνοχλούμενον δὲ πρὸς τῆς φωνῆς, τῇ χειρὶ οὐ βαρύνει ἀπο-

7. Ὁ Ἀ' Ασινίης] Optimus liber hæc sic exhibet Ὁ Ἀ' Ασινίης εἰς πρὸς παρμενίωνα λόγῳ πρὸς παρμενίωνα, ὡς ἔνεκα ἀπεσταλὴν. Καὶ τῶτον ἐν φυλακῇ πέμπει παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ συνδίδκει ταῦτα παρ' αὐτῷ Ἀλέξανδρος. Nec debet admirationi esse tertia repetitio illius nominis in adeo paucis verbis, quum prior idem fiat, estque hæc simplicitas styli in hoc auctore. Gronovius. Quod vero idem Gronovius annotat, in duobus libris haberi εἰς πρὸς παρμενίωνα, bene præcum id est, notatque, captivum esse ductum fuisse ad Parmenionem. Ita enim Xenophon Hist. Græc. lib. 1. p. 335. γράμματα ἐλάσσειν ἐς Ἀθήνας. Litteræ interceperat atque Athenas perlata sunt. Et in Nostris infra 2, 11, 7 πρὸς Ἀλέξανδρον αἰλίσσει. Vide Aët. Apost. XXIII. 24.

9. πέτεσθαι] MS. Op. σηκώσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρίζουσι μεγάλα. Gronov.

ἀποφύγει τὴν χελιδνὰ τὴν δὲ
ταύτην ἄρα δεῖσθαι ἀποφυγῆν
παρήναι, ὥς τε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καθημένην,
οὐ πρότερον ἀνέβαιναι, πρὶν παντε-
λῶς ἐξερῆσθαι Ἀλέξανδρον. Καὶ ἰ
Ἀλέξανδρος οὐ Φαῦλον ποιησά-
ρος τὸ τῆς χελιδνός, ἀνεκοίμω-
σεν Ἀλέξανδρον τῇ Τελμισσοῦ μέν-
τε Ἀλέξανδρον δὲ, ἐπιβουλήν
ρῶ ἐκ τοῦ τῶν Φίλων σημαίνεσθαι
αὐτῷ ὅτι τῶν σημαίνεσθαι δὲ, καὶ
οὐ καταφρονεῖς εἶναι. Τὴν γὰρ χελ-
ιδνα, εὐτροφὸν τε εἶναι ἄριστα
καὶ οὐκ ἀδράκτοις, καὶ ἄλλον
μᾶλλον ἢ ἕλιν ἄριστα. Ταῦτά 12
τε οὖν καὶ τὰ ἐκ τοῦ Πέρσου ξυν-
θεῖς, τίμας ἐς Παρμηνίωνα Ἀμ-
φοτέρων τῶν Ἀλεξάνδρου μὲν παῖ-
δες, ἀδελφὸν δὲ Κρατεροῦ καὶ
ἐκμαρτυροῦ αὐτῷ τῶν Παρμηνίων
σοφὴ τὴν ἰδὼν ἡγησάμενος. Καὶ 13
ὁ Ἀμφότερος, σοφὴν ἐνδὺς ἐπαρώ-
μενος, ὥς μὴ γινώσκων εἶναι κατὰ τὴν
ἰδὼν, λαοδότην ἀφικόμενος παρὰ
Παρμηνίωνα καὶ γράμματα μὲν οὐ
παύει παρ' Ἀλεξάνδρου (οὐ γὰρ
ἔδει γράφειν ὑπὲρ οὐδενὸς τοιού-
του ἐς τὸ ἐμφανὲς) τὰ δὲ ἀπὸ γλῶτ-
της αὐτῆς τεταλμμένα ἐξήγγειλε καὶ
ὅτι ξυλλαμβάνεται ὁ Ἀλέξαν-
δρος οὗτος, καὶ ἐν φυλακῇ ἦν.

defatigatione à somno excita-
ri non potuisse: sed quum ul-
terius strepitu suo molesta ef-
ficeret, leviter manu hirundinem
repulisse: illam tantum ab-
fuisse ut repulsa avolârit, ut
ipfius capiti infidens non pri-
us cantare destiterit, quam
Alexander penitus experrec-
tus fuerit. Is prodigium illud
non inane esse ratus, Aristan-
dram Telmisensem vatem
confultat: qui insidias Alexan-
dro ab amico quodam strui,
portendi respondit. fore ta-
men ut insidiæ proderentur.
Hirundinem enim coalum-
nam atque amicam homini-
bus esse, ac præ cæteris avi-
bus garrulam. Vatis itaque
responsum cum Persæ dictis
conferens, Amphoterum A-
lexandri quidem filium, Cra-
teri autem fratrem, ad Parme-
nionem mittit, Pergensibus
aliquot, qui itineris duces es-
sent, adjunctis. Amphoterus,
habitu illius regionis assump-
to, ne in itinere agnosceretur,
clam ad Parmenionem
pervenit: ac nihil quidem ab
Alexandro literarum adfert,
(nihil enim hac de re literis
committendum judicarat) sed
verbis mandata exponit. at-
que ita Alexander hic capi-
tur, & custodiæ traditur.

XXVI.

10. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Nervosus in optimo ac duobus aliis κεφαλῆς αὐτῆς τῷ Ἀλ.
Γρονόω.

11. ἐκ τοῦ τῶν φίλων] pro ἐκ τῆς. Sic 2, 14, 17.

12. ἐκ Παρμηνίωνα] in optimo exstat ὡς Παρμηνίωνα Γρονόω.

13. ἐ γὰρ ἔδει] Neque enim consilium visum fuit quidquam de re hæc, nisi
οὐκ εἶναι γινώσκων.

XXVI. Alexander ex Phae-
 elide movens, aliquam ex-
 ercitus partem per montana
 Pergas mittit, quâ Thraces
 iter monstrarunt, arduum
 quidem, sed compendiosum.
 ipse secus mare per littus
 suos ducit. Via autem hæc
 aliter confici non potest, nisi
 ventis à septentrione flanti-
 bus: austro autem spirante,
 per littus iter impervium fit.
 Tum vero pro vehementi-
 bus austris boreales venti
 exorti, non absque divino
 quodam numine (ut ipse A-
 lexander & qui cum eo e-
 rant interpretabantur) fa-
 cilem ac celerem transitum
 præbuerunt. Ex Pergis pro-
 gressus, obvios habuit lega-
 tos Aspendiorum principes,
 oppida quidem dedentes, at
 ne præsidia imponeret de-
 precantes. Ac de præsidio
 quidem postulata impetrâ-
 runt: quinquaginta talenta
 in exercitus stipendia iis im-
 perat, & equos quos tributi
 nomine Dario nutriebant.
 Equos itaque ultra argenti
 summam daturus se polliciti,

XXVI. Ἀλέξανδρος δὲ ἐκ
 ἐκ Φασηλίδος, μέρος μὲν τῆς στρα-
 τίας διὰ τῶν ὄρεων πέμπει ἐπὶ Πέρ-
 γης, ἣ ὁδοποιήσασαν αὐτῷ
 Θράκες, χαλεπὴν ἄλλως καὶ μα-
 κρὰν οὔσαν τὴν παράδοον· αὐτὸς δὲ
 παρὰ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ αἰγια-
 2 λοῦ ἦγε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν. Ἐς δὲ
 ταύτην ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως, ὅτι μὴ τῶν
 ἀπ' ἄρκτου ἀνέμων πνεύοντων· εἰ δὲ
 νότοι κατέχρουν, ἀπόρους ἔχει διὰ
 3 τοῦ αἰγιαλοῦ ὁδοπορεῖν. Τότε δ' ἐκ
 νότων σκληρῶν, βορέαι ἐπιπνέ-
 σαντες, οὐκ ἄνευ τοῦ θείου (ὡς αὐτῆς
 τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐξηγούντο)
 εὐμαρῆ καὶ ταχείαν τὴν παράδοον
 4 παρέσχον. Ἐκ Πέργης δὲ ὡς προ-
 ῆει, ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν
 ὁδὸν πρέσβεις Ἀσπενδιῶν αὐτοκρά-
 τες, τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες,
 Φρουρὰν δὲ μὴ εἰσάγειν δεόμενοι.
 5 Καὶ περὶ μὲν τῆς Φρουρᾶς πρέσβευ-
 τες ἀπῆλθον ὅσα ἠξίου· πενήκοντα
 δὲ τάλαντα κελεύει τῇ στρατιᾷ δοῦ-
 ναι αὐτοῖς ἐς μισθὸν, καὶ τοὺς ἵπ-
 πους οὐς δασιμὸν βασιλεὶ ἔτρεφον.
 Οἱ δὲ, ὑπὲρ τε τοῦ ἀργυρίου καὶ
 τοῦ

CAP. XXVI. 1. ὁδοποιήσασαν] ὁδοποιῆν est viam facere, viam munire, iter ser-
 vare, aditum patefacere. Simillimus locus est 4, 30, 13. δὲ στρατιὰ αὐτῷ ὁδοποιήσας
 πρὸς αὐτὸν ἴσα, ἀπορὰ ἄλλως ὅσα τὰ πάντα χωρεῖ. Ubi verissime Vulcanius: exercitum
 qui viam faceret, praeiussit. Neque enim aliter ea loca transiri possunt.

χαλεπὴν ἄλλως] Difficilem illam viam fuisse dicit, nisi a Thracibus fuisset
 aperta atque planior facta. Idem ἄλλως aliter significat & in loco jam citato,
 & mox 2. Illam autem viz molestiam levabat compendium ejusdem. Vide
 Corn. Nep. Eumen. cap. 8 4. Quamquam Gronovius in codice, quem ubique
 optimum nominat, v ante μακρὰν non haberi testatur.

3. ἐκ νότων σκληρῶν] Recte Vulcanius: pro vehementibus austris. Ita Cartius
 3, 8, 10. castrum pro temerario factum. Apertius tamen Facius: post gravis notes.
 Ita Iqd. 33, 5. ἐκ τοσούτων κακῶν, post tot mala.

4. αὐτοκράτορες] Ἡγετῆς αὐτοκρατορίας est legatus libera potestate, sive verbis Li-
 vianis 38, 8. legatus cum mandatis liberis. De quo verbo copiose Gronovius. Nunc
 plenipotentiarios vocamus.

τοὺς ἴσους παραδόντων ἐνέμε-
ται, ἀπὸ δὲ. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ 6
Σύλῃ. εἰσὶ δὲ οἱ Σιδῆται Κυ-
μαῖ ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος· καὶ
οὗτοι λέγουσιν ὑπὲρ σφῶν τάνδε
πῶς λέγειν· ὅτι ὡς κατήκοντε ἐς τὴν
γῆν ἐκείνην οἱ πρῶτοι ἐκ Κύμης
οἰκόντες, καὶ ἐπὶ οἰκισμῷ ἐξέ-
βηον, αὐτίκα τὴν μὲν Ἑλλάδα
γλήπτω ἐξελάσαντο, εὐθύς δὲ βάρ-
βαρον Φωκὴν ἴεσαν, οὐδὲ τῶν προ-
χίτων βαρβάρων, ἀλλὰ ἰδίῳ σφῶν,
οὕτω πρῶτον οὔσαν τὴν Φωκὴν·
καὶ ἐκ τότε οὐ κατὰ τοὺς ἕλλους
προχίτων Σιδῆται ἐβαρβάριζον.
Κατωτέρω δὲ Φρουρὴν ἐν τῇ Σύλῃ, 7
πρῶτον ἐπὶ Σύλλιον, χερσὶν ἔχοντον
καὶ Φρουρὴν ἔχον ἔξενον μισθοφό-
ρον καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιχωρίων βαρ-
βάρων. Ἀλλ' οὔτε τὸ Σύλλιον ἐξ
ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτοσχεδίου ἠδυνήθη λα-
βεῖν. Ἐπειτα ἡγγέλην αὐτῷ κατὰ 8
τὴν ὁδὸν, τοὺς Ἀσπενδίους, ὅτι
οὐδὲ τῶν συγκατεμένων πράξαι ἐ-
θέλει· οὔτε τοὺς ἵππους παρ-
δόντας πεμφθεῖσιν, οὔτε ἀπα-
ράμειναι τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἐκ
τῆς χώρας ὅτι ἀνασκευασμένοι ἐς
τὴν πόλιν, τάς τε πόλεις ἀποκει-
μέναις τοὺς παρ' Ἀλεξάνδρου,
καὶ τὰ τέλη ὅσην πεποννηκότα ἦν,
ἐπισκευάζουσι. Ταῦτα πυνόμε-
νος, ἐπὶ Ἀσπένδου ἀπεεύγνυνεν.

discedunt. Alexander inde in
Siden movit: sunt autem Sidi-
tæ Cumæi, ex Cumis Æoliis
oriundi, qui quidem de origi-
ne suâ hujusmodi quippiam
narrant; nimirum majores qui
è Cumis profecti eo appule-
runt, atque in eam regionem
habitandam descenderunt,
repente Græcanicæ linguæ
oblitos fuisse, statimque bar-
baros sonos edidisse: nec qui-
dem illos cum barbaris vicinis
communes, sed ipsis proprios
ac peculiaries, quique antea in
usu non fuissent: atque ex eo
tempore Siditas à vicinis bar-
baris distinctos esse. Alexan-
der, relicto apud Siden præsi-
dio, Syllium profectus est,
oppidum munitum, atque
tam externi mercenarii que
militis quam adcolentium
barbarorum præsidio firma-
tum, ita ut repentino insultu
capi non posset. Adhæc in iti-
nere nunciatum est, Aspen-
dios nihil eorum quæ pacta
essent præstare, neque equos
tradere iis qui ad eos recipi-
endos missi erant neque pecu-
niam numerare velle, sed re-
bus suis ex agro in urbem vec-
tis, portas iis qui ab Alexan-
dro venerant præclusisse, &
muros sicubi affecti videban-
tur instaurasse. Quibus rebus
cognitis, Aspendum versus
castra movit.

XXVII.

7. Ἀλλ' ὅτι.] Sed neque capere potuit Syllium. Ἀλλὰ copulandi vim habet, no-
ta hoc ceteris. Cujus generis exempla Xenophontea collecta dedimus ad Luc.
XVI. 21.

8. ἰσχυροῦσι.] Non est, cur præsens tempus in præteritum mutetur.

XXVII. Sita est ea urbs : magnà ex parte in asperà præruptâque rupe , quam Eurymedon fluvius alluit. Erant autem iis circum rupem declivioribus ac planioribus in locis ædificia non pauca , modico muro circumjecto. Simulac vero A-
lexandrum mœnibus appropinquantem viderunt , muro ædificiisque , quæ humilioribus in locis inhabitabant , desertis , quod ea tueri se posse diffiderent , in arcem confugiunt. Alexander , ut primum eo cum exercitu pervenit , vacuum murum transgressus , in ædificiis , quæ Aspendii deseruerant , castra locat. Qui quum A-
lexandrum præter expecta-
tionem imminentem ac sese undique ab exercitu circumfessos viderunt , missis legatis orârunt ut prioribus conditionibus pactio fieret. Alexander , loci mitione animadversa , quodque ipse ad longam obsidionem imparatus esset , nihilominus tamen non iisdem conditionibus cum eis convenit : sed ut principes urbis obsides dent , & equos quos antea promiserant tradant , & talento-

XXVII. ὧντις δὲ τῆς Ἀσπιδίου τὰ μὲν πολλὰ ἐπὶ ἄκρῃ ὄρει καὶ ἀποτόμῳ καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἄκραν ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ῥέει. Ἦσαν δὲ αὐτοῖς καὶ παρὰ τῇ ἄκρῃ ἐν τῇ χαμαλῇ οὐκ ὀλίγα οἰκίαι , καὶ τείχος περιβεβλητό αὐταῖς οὐ μέγα. Τὸ μὲν δὲ τείχος , οὗτος δὲ προάγοντα Ἀλέξανδρον ἔγνωσαν , ἐκλείπονται ὅσαι ἐπίμουν , καὶ τὰς οἰκίας , ὅσας ἐν τῇ χαμαλῇ ἰσχυμέναις οὐκ ἐδόκουν διαφυλάξαι δύνασθαι· αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ἐμφεύγουσιν. Ἀλέξανδρος δὲ , ὡς ἀφίκετο ἐν τῇ δυνάμει , εἶτα τοῦ ἐρήμου τείχους παρελθὼν , καταστρατοπέδευσεν ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς καταλειμμέναις πρὸς τὴν Ἀσπιδίαν· οἱ δὲ Ἀσπιδῖοι , ὡς εἶδον αὐτὸν τε Ἀλέξανδρον παρ' ἄλλατα ἤκοντα , καὶ τὸ κρατέπειπον ἐν κίχρῳ σφῶν πᾶντι , πέμψαντες πρέσβεις ἐδόντο ἐφ' ὅς περ πρότερον ἐυμνησμένοι. Καὶ Ἀλέξανδρος τό τε χιρὸν ὄχυρον ἰδὼν , καὶ αὐτὸς οὐκ ἐπὶ χιρὸν πολιορκίαν παρασκευασμένος , ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν οὐδὲ ὡς ἐνέβη πρὸς αὐτούς· διμήρους δὲ δοῦναι σφῶν τοὺς δυνατωτάτους ἐκέλευε καὶ τοὺς ἵππους , οὓς πρόσθεν ἀμολόγησαν· καὶ ἑκατὼν τάλαντα ,

CAP. XXVII. 1. αὐτοῖς] scilicet Ἀσπιδῖος. Gronovius tamen rectius ait ex optimo codice, legendum αὐτῶς, nempe Ἀσπιδῖος. Quanquam nec altera lectio destituitur exemplis. Ita 2, 5, 12. ἐς Μαλλὸν ἀρίστον - - καὶ ἀσπιδίους καταλαβὼν scil. Μαλλίος, sive Μαλλωντάς.

2. ἐς τὴν ἄκραν] in illam rupem, in qua magna urbis pars sita erat.

3. παρελθὼν] ingressus. Exemplum suggeret index.

4. πρότερον] Ὁρ. τοπρότερον. Gronov.

5. ἐπὶ χιρὸν] Αἰ. ἐπὶ χιρῶν.

λαται, ὡς δὲ τῶν πεπονημένων καὶ
 πάλιν τῶ σατράπῃ τῇ ὑπ' Ἀ-
 λεξάνδρῳ ταχθέντι καὶ φέρους
 ἀποφέρειν ὅσα ἐστὶν Μακεδόσι, καὶ
 ἐστὶν τῆς χώρας διακριθῆναι, ἥν
 τῶ σατράπῃ οὕτως βίαι κατέ-
 χουσι αὐτῇ ᾗσαν. Ὡς δὲ πάντα 7
 εἰς ταχθέντων, ὡς ἐξελθὼν ἐς Πέρ-
 γην, ἀφ' οὗ ἐς Φρυγίαν ἄρμητο·
 ἥ δὲ αὐτῇ ἡ πορεία παρὰ Τελ-
 μιῶν πᾶσαν. Οἱ δὲ ἄνθρωποι 8
 οὗτοι, τοὺς μὲν γένος Πισιδῶν ἐστὶ,
 βάρβαροι. Χρησὶς δὲ οἰκοῦσιν ἐπερ-
 ῶδηλον, καὶ πάλιν ἀπτόμοι·
 αὐτὴ δὲ παρὰ τὴν πᾶσαν, χα-
 λαστή. καθ' οὗ γὰρ ἐκ τῆς πόλεως
 ὁρᾷς τι ἐστὶ τὴν ὁδόν· καὶ τοῦτο
 μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποκαύεται.
 Ἀπὸ τῆς δὲ αὐτῇ ὁρᾷ ἄλλο ἐ- 9
 στί, ὡς μὲν ἀπτόμοι· καὶ ταῦ-
 τε τὰ ὄρη ὡς περὶ πύλας ποιῶσι ἐπὶ
 τῇ ὁδῷ, καὶ ἐστὶν ὀλίγη φυλακὴ
 κατεχούσας τὰ ὄρη ταῦτα, ἃ πο-
 ροὶ ποιῶσι τὴν παράδοον. Καὶ τότε
 αἱ Τελμισσεῖς πανδημεὶ ἐκβεβο-
 ῆκαί τε, ἀμφοτέρω τὰ ὄρη κατε-
 χουσι. Ταῦτα δὴ ἰδὼν Ἀλέξαν- 10
 δρος, ἐκρατοπεδεύεσθαι αὐτοῦ,
 ὡς εἶχον, ἐπέλεγε τοὺς Μακε-

rum summam duplicent, impe-
 rat: utque satrapæ, quem Ale-
 xander statuisset, pareant, &
 tributa annua Macedonibus
 pendant: ac de agro, cujus
 possessionem finitimis vi eri-
 puisset accusabantur, iudicio
 contendant. Omnibus iis con-
 ditionibus acceptis Pergem
 profectus, inde in Phrygiam
 castra movit. Erat porro illi iter
 faciendum juxta Telmissum
 urbem. Homines hi sunt bar-
 bari, à Pisidis oriundi: locum
 autem inhabitant vehementer
 excelsum omni ex parte
 præruptum: viaque ipsa quæ
 ad urbem ducit, ardua est ac
 difficilis. Siquidem mons ab
 urbe in viam protenditur, cu-
 jus radices in ipsam viam desi-
 nunt. Huic alter ex adverso
 mons objectus est æque abru-
 ptus: ita ut portas in viâ face-
 re videantur, facileque adi-
 tus omnis ab exiguo præsidio
 montibus illis imposito impe-
 diri possit. Utrumque montem
 Telmissei omnibus suis copiis
 collatis infederant. Id conspi-
 catus Alexander, Macedones
 ibi, quomodocunque possent,
 castra locare jubet: ita secum
 repu-

6. τῇ ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ ταχθέντι] Ven. & Bas. & nonnulli MSS. ignorant vocu-
 lum αὐτῷ. Alii ignorant vocem ταχθέντι, legentes reliqua τῇ τῇ Ἀλεξάνδρῳ, ne-
 que id male. Gronovius.

ἢ κατεχούσας] v. possidere 3, 2, 6.

7. ὡς ἐξελθὼν τὴν πᾶσαν] v. iuxta urbem. Uti modo 7. Et manifestum est ex
 descriptione hujus viz descriptione, eam non ad urbem duxisse, sed prope eam.
 Xenoph. Cyrop. lib. 5 p. 111. lin. 18. ἔδειξεν αὐτῷ ἡ ὁδὸς ἥ ἦν παρ' αὐτὸ τὸ τῆρας
 φῆκε. Videbat aut ei via, qua incedebat, propter ipsum munito ducere.

9. ἐκβεβοῆκαί τε] ἐκβεβότας auxilior, ad vim arcedam procurrere. Ventendum er-
 go: Et ita Telmissi, qui eam omnibus copiis ad vim arcedam ex urbe procurrere
 cas, κατὰ κράτος ἐκβεβότας, sive ταχθέντες.

10. ὡς εἶχον] Vide not. ad 1, 13, 4.

reputans, Telmissenses non ita cum omnibus copiis eo loci moram facturos: quum Macedonas castra fixisse cernerent, sed maximam eorum partem in urbem, quæ proxima erat, sese recepturam, præsidio aliquo in montibus relicto. Et quidem perinde ac cogitaret evenit; plerique enim eorum recesserunt, præsidium solum remansit. Alexander, protinus sumtis sagittariis & jaculatorum ordinibus, & armigeris, qui expeditiores erant; præsidium invadit. Telmissi, quum telorum jactus sustinere non possent, locum deferunt.

XXVIII. Alexander superatis angustiis ad urbem castra movet. Eo loci legati à Selgeis ad eum veniunt. Sunt autem & hi Pifidæ barbari, magnamque urbem incolunt, bellicosi etiam ipsi. Hi, quod veteres Telmissiorum hostes essent, legatos ad Alexandrum, amicitiam petentes, miserant. Fœdere itaque cum iis pacto, deinceps illis ad omnia fidis Alexander est usus. Dehinc, quum Telmissi expugnatio non exiguum tempus requirere videretur, Salagassum petit. Erat porro etiam hæc non parva urbs, à Pifidis habitata: quumque omnes Pifidæ bellicosi existimati fuerint, tum hi cæteris bellicâ laude superiores semper sunt habiti: ac tum

δυνας, γινούς ὅτι οὐ μανοῦσι παρὰ
 ἡμεῖς οἱ Τελμισσεῖς, αὐλιζομέ-
 νους σφᾶς ἰδόντες, ἀλλ' ἀποχω-
 ρήσουσιν εἰς τὴν πόλιν πλησίον
 οὗσαν εἰ πολλοὶ αὐτῶν, ὅσων φυ-
 λακὴν καταλιπόντες ἐπὶ τοῖς ὄ-
 ρεσι. Καὶ ξυνέβη, ὅπως εἰκάξεν·
 οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἀπῆλ-
 θον, αἱ φυλακαὶ δὲ ἑγκατέμει-
 ναν. Καὶ ἐπὶ τούτους εὐθὺς ἐκ-
 λαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τὰς
 τῶν ἀκοντιστῶν τάξεις, καὶ τῶν
 ὀπλιτῶν ὅσους κορυφώτεροι, ἐπὶ
 γέγονεν. Οἱ δὲ οὐκ ἔμειναν βαλ-
 λόμενοι, ἀλλὰ ἔλιπον τὸ χωρίον.

XXVIII. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὑπερβαλὼν τὰ στενά, πρὸς τῇ πό-
 λει κατεστρατοπέδευσε. Καὶ ἐν-
 ταῦθα ἀφικνούμενται παρ' αὐτῶν
 Σελγέων πρέσβεις. Οἱ δὲ εἰσι καὶ
 αὐτοὶ Πισιδαὶ βάρβαροι, καὶ πό-
 λιν μεγάλην οἰκοῦσι, καὶ αὐτοὶ
 μάχιμοί εἰσιν· ὅτι δὲ πολέμιοι
 τοῖς Τελμισσεῦσιν ἐκ παλαιοῦ
 ἐτύγχανον, ὑπὲρ Φιλίας πρὸς Ἀ-
 λέξανδρον πεπρεσβευμένοι ἦσαν.
 Καὶ πρὸς τούτους σπένδεται Ἀ-
 λέξανδρος, καὶ ἐκ τούτου πιστοῦς
 ἐς ἅπαντα ἐχρήσατο. Τὴν Τέλ-
 μισσὸν δὲ ἀπέγνω ἐλεῖν ἂν ἐν ὄ-
 λῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ Σαλα-
 γασσοῦ ἐκέλλετο. Ἦν δὲ καὶ
 αὕτη οὐ μικρὰ πόλις. Πισιδαὶ
 καὶ ταύτην ὥκουν· καὶ ἐδόκουν
 πικρὰ

ἡρώτων Πυτιδῶν μαχημάτων ὄντων αὐ-
 τῶν οἱ μαχημώτατοι, καὶ τότε
 τὸν Λάβων τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὅτι
 καὶ αὐτὸς αὐ μέρει τοῦ τέλους ὄχου-
 ρεῖς τὸ ἐπομάχουσθαι ἦν, κατεilah-
 φάτις προσέμενον. Ἀλέξανδρος δὲ 5
 τῷ περ Φάλαγγα τῶν Μακεδόνων
 τίθητι ὅδε. Ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέ-
 ρε, ἦν καὶ αὐτὸς ἐπετέτακτο,
 τῆς ὑποσπικίας εἶχε· ἐχόμενους δὲ
 πέντε, τοὺς πεζεταίρους ἕς τε ἐπὶ
 τὴν ἐκείνων παρετάνας· ὡς ἐκάστος
 τῶν στρατηγῶν ἡγεμονία τῆς τάξεως
 ἐν τῇ τότε ἡμέρᾳ ἦν. Ἐπὶ δὲ τοῦ
 αὐτοῦ ἐπέταξεν ἡγεμόνα Ἀμύν-
 ταν τὸν Ἀρρεβαίου. Προετάρχθησαν 6
 δὲ αὐτῶ, τῷ μὲν δεξιῷ κέρει, οἱ
 τε τοῖσιν καὶ αὐτοῖς Ἀγριῶνες· τοῦ δὲ
 αὐτοῦ, οἱ Ἀκοντιῆς καὶ οἱ Θραῖνες,
 ὡς ἦν τῷ Στάλκε. Οἱ γὰρ ἰπ-
 πῆς αὐτῶν οἱ ἀφελίμοι ἐν τῇ δυσ-
 χερῇ ἦσαν· τοὺς Πισίδαις δὲ καὶ
 Τελμισσιῶσι προσβεβηκότας ἐν-
 τάζεσθαι. Ἦδη δὲ οἱ ἀμφ' Ἀ- 7
 λέξανδρον προσβεβηκότες τῷ ὄρει,
 ἵετο κατέχον οἱ Πισίδαι, κατ' αὐτὸ
 τὸ ἀποτομώτατον τῆς ὁδοῦ ἦσαν.
 Καὶ ἐν τούτῳ ἐπιτίθενται αὐτοῖς οἱ
 βαρβαροὶ λόχοι κατὰ κέρα ἐκότε-

temporis collem, qui urbi
 imminebat, quod non mi-
 nus quam muros urbis mu-
 nitum illum ad propulsan-
 dum hostem judicarent, oc-
 cupant. Alexander Macedo-
 num phalangem ita instruit.
 A dextro cornu, cui ipse
 præerat, scutatos locat: pro-
 ximos his, pedites amicos ad
 sinistram cornu explicat,
 prout singulis ducibus eo
 die ordines ducendi conti-
 gerant. A sinistro quidem
 cornu ductorem statuit A-
 myntam Arrabæi filium. Sed
 à dextro quidem latere sa-
 gittarios & Agrianas præ-
 tendit, à sinistro jaculatores
 Thracas, quos ducebat Si-
 talces. equites enim in illa
 locorum difficultate nulli u-
 sui esse poterant. Porro Pisi-
 dis Telmisseei etiam auxilio
 venerant, unaque in acie
 stabant. Jamque Alexandri
 acies montem subiens quem
 Pisidæ tenebant, ad maxime
 prærupta ascensus loca per-
 venerat, quum barbari in
 utrumque cornu ex insidiis
 proruant, quâ parte ipsi
 expeditior via, hostibus vero dif-

4. προσέμενον.] manebant, operiebantur hostem.

5. ἡς τε ἐπὶ τῇ] apparet ad sinistram extendens, ita ut hi proximi steterint sinistro cornu. Nam dividitur phalanx in partes solidas duas a frontis media sectione per totam latitudinem, & altera quidem pars dimidiata dextram cornu vocatur & cauda; altera autem sinistram cornu & cauda. Alian. Tacit. cap. 7.

6. ἡγεμονία] De hoc more supra 1, 14, 9.

7. ἐπιτίθενται αὐτοῖς οἱ βαρβαροὶ λόχοι] λόχοι ex insidiis interpretatur Vulcanus. Et λόχοι quidem insidias dici, multis exemplis Homeri & Hesiodi constat. Arrianus, cum ex aliis Scriptoribus, nisi ex his duobus Poëtis, loca hujus significationis afferantur in Lexicis nulla; videri queat isto sensu poeticum esse vocabulum. Et licet neque a poeticis verbis abhorreat Historicorum sermo: tamen λόχοι in pluri numero & sine præpositione ex insidiis notare, nondum militum

difficillimus accessus esset: & sagittarios quidem, utpote leviter armatos, qui primum pedem contulerant, in fugam vertunt: Agrianes vero subsistunt. Nam & propinqua erat Macedonum phalanx, & Alexander ipsam ducens conspiciebatur. Postquam autem cominus manu res geri coepit, barbari nudi cum armatis confligentes omnique ex parte vulnerati cadunt ac terga vertunt. Cæsi sunt ex iis circiter quingenti. Multi enim, quod leves expeditique essent & locorum gnari, facile evaserunt: Macedones, ob gravitatem armorum imperitiamque viarum, fugientes insequi non audebant. Alexander fugientium tergis acriter instans, urbem illorum vi capit, Cleandro uno ex copiarum ducibus defiderato, aliisque militibus circiter viginti. Inde in alios Pisidas movit, & nonnulla eorum castella vi cepit, nonnulla pactionibus ad deditionem adduxit.

ρον, ἡ σφίσι μὲν ἐμπροσδάτατον ἦν, τοῖς πολεμίοις δὲ χαλεπωτέη ἢ πρόσβασις· καὶ τοὺς μὲν τοξότας, οἷα δὴ οὔτε ἀκριβοῦς ἀπλοσθένους καὶ πρώτους τελευτῶντας, ἐτρέψαντο. οἱ δὲ Ἀγριῶνες ἔειπεν. Βυγρὺς γὰρ ἦδη καὶ ἡ Φάλαγξ τῶν Μακεδόνων προσηγε, καὶ πρὸ αὐτῆς Ἀλέξανδρος ἐφαινότο. Ὡς δὲ ἐν χειρὶν ἡ μάχη ἐγένετο, γυμνοὶ τε οἱ βάρβαροι ὄντες ὅπλῃται προτεφείροντο, καὶ πάντη κατατιτρωσκόμενοι ἔπιπτον· ἐνταῦθα δὲ ἐγκλίβοσι· καὶ ἀπέθανον μετὰ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους. Κοῦφαι γὰρ ὄντες καὶ ἐμπειροὶ τῶν χειρῶν, οὐ χαλεπῶς ἀπεχώρουν· καὶ οἱ Μακεδόνες, οἷα βαρύτερη τῶν ὅπλων, καὶ ἀπειθεῖν τῶν ὁδῶν, οἱ θάρραλές τε τοὺς διώσκον ἦσαν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐχρόμενος τῶν Φευγόντων, τὴν πόλιν αὐτῶν αἰεὶ κατὰ κράτος· τῶν δὲ ξὺν αὐτῇ Κλέανδρος τε ὁ στρατηγὸς ἀποθνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι.

12 Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ τοὺς ἑλλοὺς Πισιδας ἦγε, καὶ τὰ μὲν τινα τῶν Φρουρίων βίᾳ ἐξείλε, τὰ δὲ δευαλογία προσηγάγετο.

XXIX.

Et verisimile. Quare cognavi, num hoc forte Arrianus dicere voluerit: *adversarius eos barbari, copis immissis adversus utramque cornu. Quemadmodum dicitur casu utitur* 1. 6. 22. *ἐμπροσδόντος φάλαγγι κατὰ κείρας. An vero vertendum: Fugientes barbari cum suis copis in utramque cornu. Λόχος autem quatuordecim militesque cohortem significat. Eustath. Iliad. d. v. 392 p. m. 113. l. 28. λόχον φασὶ ἀνωταῖς στρατιωτικῶν σύνταγμα, neque certus ei numerus attribui potest, cum alii ne quidem integram decuriam, alii paulo plures, alii demique multas centurias hoc nomine comprehendant. Ipse quidem Arrianus Tacit. cap. 9. scribit: Ἀρθραμὶ δὲ τὸ λόχον. Numerum autem ordinis alii desebantur viris octo, alii decem, alii duodecim, alii etiam sedecim.*

11. ὁ στρατηγός] M Suis Opt. post vocem στρατηγός adjicit τῶν τοξοτῶν. Gronov.

XXIX. Ἐνταῦθεν δὲ ἦν ἐπὶ Φρυγίας, παρὰ τὴν λίμνην ἣ ὄνομα Ἀσκανία, ἐν ἣ ἄλλες πηγynaται ἀνέριαι καὶ τοῦτοις χρῶνται οἱ ἐπηχέροι, οὐδὲ θαλάσσης τι ἐπὶ ταύτῃ δέονται. Καὶ ἀφικνεῖται ἐς Κελωνίδας πεμπταῖος. Ἐν δὲ ταῖς Κελωναῖς ἔκρα ἦν πάντῃ ἀπότομος. καὶ ταύτην φυλακὴν κατεῖχον ἐκ τοῦ σατραπέου τῆς Φρυγίας, Κάρης καὶ Χλίου, Ἑλληνες δὲ μισθοφόροι ἐκείνῳ. Καὶ οὗτοι πρεσβεύοντες πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐπαγγελλόμενοι, εἰ μὴ ἀφίκοιτο σφίσι βοάθεια ἐν ἡμέρᾳ ἢ ξυνέκειτο (φράσσοντες τὴν ἡμέραν) ὅτι παραδόντος τὸ χωρίον. Καὶ ὡς ταῦτα Ἀλέξανδρος ἀφελιμότερα, ἢ πολιορκεῖν,

XXIX. Post hæc in Phrygiam venit, ad paludem cui Ascania nomen est: in qua sal suapte sponte concrevit, quo incolæ utuntur, neque mari eam ad rem indigent. Quintis castris Celœnas (a) pervenit. Erat in eâ urbe arx omni ex parte prærupta ac præceps, quam Phrygiæ satrapa præsidio Carum mille, Græcorum mercenariorum centum, tenebat. Hi legatos ad Alexandrum mittunt, nisi subsidium illis intra statum diem (quem nominabant) adferretur, dedicationem pollicentes. Quam quidem conditionem Alexander rebus suis convenienti-

(a) Curt. 3, 1, 1.

tio.

Cap. XXIX. 1. ἦν ἐπὶ Φρυγίᾳ] proficiscebatur versus Phrygiam, juxta Iacynthum. Sic ἐπὶ Λυκαίᾳ ἦν, in Lyciam tendit. De παρὰ vide 1. 27, 8.

Ἀσκανία] De hoc lacu & Plinius Nat. Hist. lib. 31. cap. 10. Mirum in loco Ascanio, ὅ ἐκ τινοςδὲ ἀντα Ἐβαλίδας fontibus, summas aquas dulces esse potarique, inferiores amaras.

ἐν τῇ ἡμέρᾳ] ad hoc, ut saltem ex mari vel capiant sponte natum, de quo Plinius Hist. Nat. lib. 31. cap. 7. Aliud genus ex aquis maris sponte gignitur, spiritus in cavernis fissuris ac scopulis relictus; vel saltem ex aqua marina excoquantur, de quo idem Plinius loco citato.

2. ἐς Κελωνίδας] Hic incipit narratio Curtii.

ἔκρα] Hanc ἀρόριον, seu vocat Xenophon ἀνὰ lib. 1. pag. 194. l. 4. Xerxes existimasse dicitur, cum pugna victus ex Græcia retrocederet.

ἐκ τοῦ σατραπέου] a Satrapa. Non ergo ipse satrapa in præsidio fuit, sed Carus filius & mercenarii Græci ab ipso illuc missi.

3. ἐν ἡμέρᾳ] die, nempe sexagesimo. Curt. 3, 1, 8.

4. πολιορκεῖν] Ordo verborum est: πολιορκεῖν τὴν ἀκρὰν, ἀπορον πάντῃ προσήρῳ. Nihil autem interest, ἀπορον fortinino genere accipiat, ut ad ἀκρὰν referatur, an neutro, ut hæc tria verba a sese pendeant, tanquam separatam comma, quod vult Gronovius. Neutrius tamen generis syntaxis etiam infra occurrit, 29, 6. Διαβαίνει δὲ ἐν τῷ ποταμῷ, πάντῃ ἀπορον ὄντα. Et apud Xenoph. ἀνὰ lib. 3. p. 238. l. 16. τὸν ποταμὸν ἀπορον νομίζοντι εἶναι, flumina esse quiddam, quod trajici nequeas, existimatis. Quod vero Gronovius hæc vertit: quoniam difficilis undique ad id esset accessus, assentirem, si ἀπορον esset participium ejusmodi, qualia ab ipso citantur, ut τινὲς γὰρ μὲν cum constitutum esset, παρὰ γὰρ μὲν cum imperatum esset, ea enim ita usurpari a Græcis, vel ex Welleri nostri Grammatica patet. Sed adjectiva an hunc usum præstent, equidem dubito, cum & Casimbonus unum illud exemplum, quod ex Strabon. lib. 15. pag. 728. probetur, in dubium vocet. Verti ergo posset: obsidere artem vel diffilem audire qui opportuna, fortinino genere, vel neutro difficilis quiddam sive locum diffil-

tiorem quam obsidionem esse statuit, quod difficillima omni ex parte arcis oppugnatio videretur. In eâ urbe mille quingentos milites præsidio relinquit, & dies decem ibi commoratus, Antigonum Philippi filium Phrygiæ satrapam declarat, & Balacrum Amyntæ filium ejus loco auxiliariis copiis præficit. Ipse Gordium profectus est, literis ad Parmenionem missis, uti illuc sibi cum exercitu obviam veniat. Parmenio imperata facit, & Macedones qui uxores noviter nuptas visum ierant, Gordium veniunt, & cum iis copiarum recens conscriptarum; quas Ptolemæus Seleuci, & Cœnus Polemocratis, atque Meleagrus Neoptolemi filius ducebant. Erant ex copiarum, peditum quidem Macedonum mille, equitum trecentorum, Thessalorum equitum ducentorum, Eleorum centum quinquaginta, quibus præerat Alcias Eleus. Est porro Gordium in Phrygiâ Hellesponto proxima (a), ad Sangarium amnem sita, cujus fluminis fontes in Phrygiâ oriuntur. Ipse, per Thraces Bithynos fluens, in Euxinum pontum fertur. Eo loci Athenientium etiam legati ad Alexandrum veniunt (b), oratum uti cives suos, qui una cum Persis mili-

ἄπορον πάντα προσφέρειν, τὴν ἄκρην. Πρὸς μὲν δὴ ταῖς Κελαιναῖς φυλακὴν καταλείπει στρατιῶτας ἐς χιλίους, καὶ πεντακοσίους. 5 Μείνας δὲ αὐτοῦ ἡμέρας δέκα, καὶ σατράπην ἀποδείξας Φρυγίας Ἀντίγονον τὸν Φιλίππου, ἐπὶ δὲ τοῖς συμμάχοις αὐτῷ ἐκείνου στρατηγὸν Βάλακρον τὸν Ἀμύντου ἐπιτάξας, αὐτὸς ἐπὶ Γορδίου ἐξέλλετο· καὶ Παρμενίῳ ἐπέσειλεν, ἔχοντα ἅμα οἱ τὴν δύναμιν ἐκείσε ἀπαντᾶν. Καὶ ἀπήντα ξὺν τῇ δυνάμει 6 Παρμενίαν. καὶ οἱ νεόγαμοι δὲ αἱ ἐπὶ Μακεδονίας ἐσλόντες, εἰς Γόρδιον ἦκον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ἄλλη στρατιὰ καταλεχθεῖσα, ἣν ἦγε Πτολεμαῖός τε ὁ Σελεύκου, καὶ Κοῖνος ὁ Πολεμοκράτους, καὶ Μελέαγρος ὁ Νεοπτολέμου, πικροὶ μὲν Μακεδόνες εἰς χιλίους, ἱππεῖς δὲ ἐς τριακοσίους, καὶ Θεσσαλῶν ἱππεῖς διακόσιοι, Ἡλείων δὲ, ἑκατὸν καὶ πενήντα, οὗ ἡγήτο 7 Ἀλκίας ὁ Ἡλείος. Τὸ δὲ Γόρδιον ἐστὶ μὲν τῆς Φρυγίας τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντου, κεῖται δὲ ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· τοῦ δὲ Σαγγαρίου αἱ μὲν πηγαὶ ἐκ Φρυγίας εἰσὶν· αὐτὸς δὲ διὰ τῆς Θρακῶν τῶν Βιθυνῶν χώρας ἐξίητιν εἰς 8 τὸν Εὐξείνου πόντον· ἐνταῦθα καὶ Ἀθηναίων πρεσβεία παρ' Ἀλέξανδρον ἀφίκετο, δεόμενοι Ἀλεξάνδρου ἀφείναι σφίσι τοὺς ἀρχιμα-
λώτους,

(a) Curt. 3, 1, 12. (b) idem 3, 1, 9.

6. οἱ νέγαμοι] Γε his supra 2, 24. initio.
ἐκ χιλίους] Οἱ Μακεδόνες τρισχίλιοι. Gronov.

λίπας, οἱ ἐπὶ Γρανικῇ ποταμῷ
 ἐτάφησαν Ἀθηναίων, ξυστρα-
 τήσαντες τοὺς Πέρταις· καὶ τότε
 ἐν Μακεδονίᾳ ἔξιν τοὺς διαχιλίοις
 ἀδελφεοὺς ἦσαν. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν 9
 ἑκατὸν ἐν τῇ τότε ἀπῆλθον. οὐ
 γὰρ ἰδὼναι ἀσφαλὲς εἶναι Ἀλεξ-
 ἀνδρῶν, ἔτι συνεχῶτος τοῦ πρὸς
 τὸ Πέρσῃν πολέμου, ἀεὶναί τι
 τῷ φόβῳ τοὺς Ἕλλησιν, ὅσοι
 ἐπατία τῇ Ἑλλάδι κρατεῦσθαι
 ὑπὲρ τῶν βαρβάρων οὐκ ἀπηξίω-
 σαι. Ἀλλ' ἀποκρίνεται, ἐπε-10
 δὲν τὰ παρόντα καλῶς γένηται,
 τότε ἔπειτα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρὸς-
 βαρμάνους.

tantes ad Granicum amnem
 capti fuerant, ac tum in Ma-
 cedoniâ cum aliis duobus mil-
 libus vincti tenebantur, di-
 mittat. Hi postulatione suâ
 nequaquam impetratâ domum
 redeunt. Neque enim consul-
 tum Alexandro videbatur, vi-
 gente adhuc Persico bello Græ-
 corum metum trepidationem-
 que imminuere, qui adversus
 Græciam pro barbaris milita-
 re veriti non fuissent. Hoc tan-
 tum responsi dedit, ut bello
 Persico ex animi sui sententiâ
 confecto, tum demum lega-
 tos pro civibus suis deprecâ-
 tum mittant.

2. Καὶ τότε ἐν Μακεδονίᾳ] Refertur hoc 1, 16, 10.
 10. τότε ἔπειτα] tunc veniant de iisdem sive rebus quod probabilius, sive civi-
 bus barbaris legati agentes. Vid. 1, 14, 9.

APPIANOY
ANABASEΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SECUNDUS.

SUMMARIUM
LIBRI SECUNDI.

CAP. I. Mitylenæorum vexatio. Pharnabazus Memnonis successor. II. Tenedus à Persis recepta. Navalis Persarum sub Datame clades. III. Narratio prodigii ac fati, quod Gordia contigit. Nodi Gordii solutio. IV. Cappadocia subacta Alexander Ciliciam petit Persis ex Tarso fugientibus. V. Al. ab convulsione restitutus per Tarsum transit ad Anchialum. Inscriptionis exemplum. Al. Solos, Montana Cilicia, Tarsum, Magarsum, Mallum transit & ordinat. VI. Dario Sochos progressu Alexander Pylas & Myriandrum occupat. Mala Darii consilia. VII. Darius per Pylas ad Isson & Pinarum pergit. Bona consilia Alexandri & adhortatio. VIII. Al. recedit ad angustias, unde venerat. Aciei forma. Persica acies ordinata. IX. Emendatio aciei Macedonica. Prolusio pugna & hinc emendatio aciei Macedonica. X. Alexandri prudens & felix impetus. Græcorum inter Persas oportunum facinus; sed & hi repulsi. XI. Persarum equitatus fuga Darii percussus. Victoria Macedonum & currus Darii captus cum arcu & scuto & sandy. Cades cladesque Persarum etiam castris captis. XII. Alexan-

Alexandri cura in suos, tum vivos, tum occisos, repletis horum locis. Narrationum varietas in regis feminis captis. XIII. Fuga Darii ad Euphraten, Græcorum Tripolin: item res in Asia minore. Al. oppida Phœnicie recipit. XIV. Epistola a Dario. Ejus argumentum & Alexandri responsum, quo recensentur injuriæ à Persis illatæ Philippo & Alexandro. XV. Mitis & venia ex consiliis Darii, Legati Græci ad eum capti, & quomodo excepti. Syria urbes ad Tyrum usque deduntur. XVI. Hercules diversi, & eorum ætas. Tartessus Hercules idem Tyrio. Geryon circa Ambraciam. Tyriorum prudentia Alexandro displicet, ac de ea consultat. XVII. Tyrus etsi difficilis, tamen expugnanda Alexandro. XVIII. Agger ducitur à continente ad insulam. XIX. Agger & Machina incendio disjecta. XX. Classis Alexandri aucta. Arabia adquisita. Cleander cum supplementis Græcis. Tyri oppugnatio renovata per vires maritimas. XXI. Via facta machinis, ut per naves muro introverentur. Novus assus Tyriorum. XXII. Excursio Tyriorum sine exitu propter Alexandri præsentiam. Tyriis è mari repulsis Alexander muros aggreditur. XXIII. Tyrus capitur præsertim impetu Alexandri. XXIV. Decreta Alexandri de Tyriis. Herculis bonor. XXV. Literæ Darii liberales. Alexandri responsum magnanimum. XXVI. Gaza resistentis oppugnatio incipit. XXVII. Alexandri vulnus spem auxit urbe mox capta.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΕΚ δὲ τούτου Μέμνων τοῦ τε ἰ
 ναυτικοῦ πάντος ἡγεμὼν
 ἐκ βασιλέως Δαρείου καθ' ἑκαστὴν
 καὶ τῆς παραλίου συμπατρὸς, ὡς
 ἐκ Μακεδονίας τε καὶ τῆς Ἑλλάδας
 ἐπορεύσαντων τὸν πόλεμον, χίον μὲν
 λαμβάνει, προδοσίᾳ ἐνδοξοῦσαν
 οὖν δὲ ἐπὶ Λέσβον πλεύσας, ὡς
 ὠτρυνέον αὐτοῖσι Μιτυληναῖοι,
 τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Λέσβου
 προηγέρετο. Ταύτας δὲ παρα-

HÆC dum geruntur, Me-
 mnon, quem Darius rex
 universæ classis oræque mariti-
 mæ præfecerat, de bello ad-
 versus Macedoniam Græciam-
 que transferendo cogitans,
 proditione quidem Chium
 capit. Inde vero in Lesbum
 navigans Mitylenæis qui ejus
 partes sequuti non sunt, ex-
 ceptis, reliquas Lesbi urbes
 in suam potestatem redegit.
 His itaque deditione acceptis,
 Mi-

CAP. I. 1. ἐκ Μακεδονίας] in Macedoniam. Memnonis consilium erat in ipsam
 Macedoniam bellum transferre, ejusque calamitates a regis finibus in Græciam
 adducere.

τῇ τολορκίᾳ οὐκ ἀρρέας προσέ-
 ποντ καὶ οἱ Μιτυληναῖοι τῆς τε γῆς
 ἀρρέοντες, καὶ ἀπὸ θαλάττης πολ-
 λαὶ ναυσὲν ἐφορμαύσαις φρουρούμε-
 ναι, πέμψαντες παρὰ τὸν Φαρνάβα-
 ζον, ὁμολογίας ἐποιήσαντο· τοὺς μὲν 7
 ἔτους τοὺς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι
 κατὰ συμμαχίαν ἔχοντας ἀπελθεῖν,
 Μιτυληναῖους δὲ καθελεῖν μὲν τὰς
 πρὸς Ἀλέξανδρον σφίσι γενομένας
 πόλεις, ξυμμέχρους δὲ εἶναι Δαρείου
 κατὰ τὴν ἐρήνην τὴν ἐκ' Ἀνταλκί-
 δου γενομένην πρὸς βασιλέα Δαρεῖον,
 τὰς φυγάδας δὲ αὐτῶν κατένειναι ἐπὶ
 τῷ ἡμίσει τῶν τότε ὄντων ὅτι ἔφυ-
 γον· Ἐπιτόκτους μὲν δὴ ἡ ξύμβασις 8
 τῶν Μιτυληναίων πρὸς τοὺς Πέρσας
 ξυμβή. Φαρνάβαζος δὲ καὶ αὐτο- 9

toris suæ filius) obsidio-
 nem acriter urgebant. Mi-
 tylenæi & terrâ interclusi,
 & mari ingentia classe obfes-
 si, legatis ad Pharnabazum
 missis, pactiones ineunt:
 ut exteri milites qui ab A-
 lexandro auxilio missi e-
 rant, dicerant; ut Mity-
 lenæi columnas, quas A-
 lexandro cum fœderis in-
 scriptione erexerant, sub-
 vertant; ut Dario confœ-
 derati sint juxta pacem ab
 Antalcide cum Dario rege
 initam: ut exulum dimidia
 pars revertatur. Hicce con-
 ditionibus Mitylenæi cum
 Persis pacti sunt. Pharna-
 bazus & Autophradates
 quum

6. τὰ πρὸς αἰγρῶν] & terra prohibet, quo minus in agros excurrere pos-
 sent. Sic 4, 27, 13.

7. κατὰ συμμαχίαν ἔχοντας] qui juxta societatem, qui ex fœdere venerant. Συμ-
 μαχία enim est societas bellica, fœdus belli junctis viribus gerendi. Κατὰ vero hac
 ipâ periodo istam significationem habet κατὰ τὴν εἰρήνην. Idem loquendi genus
 est 3, 8, 5. κατὰ συμμαχίαν τὴν Δαρίῳ propterea quod fœderati essent Darîi. Εἰ ξύμ-
 μαχον συνεστώ, consueverat hac eadem periodo. Ita Polyb. lib. 2. cap. 10. init.
 Περσὶ ὁμοσπασί κατὰ τὴν συμμαχίαν ex fœderis legibus septem Lacedæmonum navibus.
 L. 1. 4. c. 9.

ἐκ' Ἀνταλκίδου] Sic infra c. 2. 4. & Polyb. lib. 1. c. 6. init. ἐκ' Ἀσπιδαιμένη
 πρὸς τὴν ἐκ' Ἀνταλκίδου γενομένην εἰρήνην πρὸς βασιλέα τὸν Περσῶν ἐκινῆσαι. Quæ La-
 cedæmonii pacem cum Persa fecerant, quæ opera & studio Antalcidæ convenit. Ad
 quem locum Casaubonus ita: Pax hæc non aliter illis dicitur, quam ἐκ' Ἀνταλ-
 κίδου, hoc est, legato Antalcida facta. Nam ita ἐκ' hic accipiendum, quum ta-
 men vulgo id genus dicendi de magistratibus ordinariis, non de legatis usurpe-
 tur. Ideo etiam Polybius ἐκινῆσαι dixit: quia hoc fœdus in Asia per legatos
 factum, post Lacedæmonie satisfactione senatus est confirmatum. Hæc Casau-
 bonus; quæ ita se habere, etiam ex Xenophonte constat, qui disertis verbis ait
 ἀνταλκίδου Ἀνταλκίδαν πρὸς τὸν Τυρίαν, Hist. Græc. lib. 4. p. 420 l. 28.

ἐκ' αὐτῶν ἡμίσει] Veni, inquit Gronovius: ut equales ipsorum reddens, restituo
 eis scilicet, dimidia parte, bonorum, quæ tunc erant, quæ tunc possidebant, cum
 fugerant. Cetera quidem egregie; sed verba ἐκ' αὐτῶν ἡμίσει hæc equidem puto
 habere sententiam, à Gronoviana paululum modo diversam: ex conditione nā
 ἡβὴ dimidia pars restitueretur. Hæc enim significatio τῶν ἐκ' est frequentissima.
 Sic mox 8. item ἐκ' αὐτῶν ἡμίσει πρὸς αὐτὸς non illam conditionibus cum eis
 conventionis, 1, 27, 5. Et 1, 19, 1. 2, 1, 8. 2, 25, 1. Polyb. pag. 1197. lin. 29. φάσκον-
 τες δὴν ἔχειν αὐτὸς πᾶσις οὐκ ἔστιν ἐφ' ὃν ἐκ' ἀρχῆς ἔφυγον. Possidentes, ut omnes
 possessiones, quas itaque sibi exiliis temporis habebant, ipsi restituerentur.

quum jam urbem ingressi essent, præsidium introducunt, eique Lycomedem Rhodium præficiunt, ac Diogenem, unum de numero exulum, tyrannum urbi imponunt: Mitylenæis pecuniam imperant, eamque partim ditioribus eripiunt, partim multitudini injungunt.

II. His peractis, Pharnabazus in Lyciam navigat, exteros mercenarios ducens: Autophradates alias insulas petit. (a) Inter hæc Darius Thymondan Mentoris filium mittit, qui à Pharnabazo exteros illos acciperet & adduceret; nomine regis autem Pharnabazo dicturum, uti præesset illis, quibus Memnon præfuerat. (b) Pharnabazus externo milite Thymondæ tradito, ad Autophradaten, qui apud

Φραδάτης, ὡς παρῆλθεν ἀπὸ τῆς πόλεως, Φρουρὰν τε ἐς αὐτὴν εἰσάγαγον, καὶ Φρούραρχον ἐπ' αὐτῇ Λυκομήδην Ῥόδιον καὶ τίραρον ἐγκατέστησαν τῇ πόλει Διογένην, ἕνα τῶν Φυγάδων· χρήματα τε εἰσέπραξαν τοὺς Μιτυληναίους· τὰ μὲν βίβη ἀφελόμενοι τοὺς πτωχτάς, τὰ δὲ ἐς τὸ ναυὸν ἐπιβαλόντες.

II. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, Φαρνάβαζος μὲν ἔπλει ἐπὶ Λυκίᾳ ἄγων τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· Αὐτοφραδάτης δὲ, ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους. Καὶ ἐν ταύτῃ κατατίθειαι Δαρῆος Θυμῶνδαν τὸν Μέντορος, αὐτὸν μὲν τοὺς ξένους παρὰ Φαρναβάζου παραληφόμενον καὶ ἀνέχεσθαι, παρὰ βασιλέως Φαρναβάζῳ δὲ ἔρουντα ἄρχειν, ὅταν Μίμμων ἔρχη καὶ παραδῶς τούτῳ τοὺς ξένους Φαρναβάζος, ἔπλει παρ' Αὐτοφραδάτην ἐπὶ τὰς ναῦς. Ὡς δὲ ἄνω ἐγένοντο, δέκα μὲν ναῦς σέλλουσιν ἐπὶ τὰς Κυκλάδας νήσους Δατῆμιν ἰσθμὸν Πέρσην ἄγοντα, αὐτοὶ δὲ ναυὸν ἑκατὼν ἐπὶ Τενέδου ἔπλευσαν.

κατὰ

(a) Curt. 3, 3, 1. (b) idem 3, 8, 1.

9. ὡς παρῆλθεν ἀπὸ τῆς πόλεως] Ubi simul urbem intraverant. Eodem modo 2, 27, 10. & in dissert. Epicæ lib. 1. cap. 23. p. 91. sub fin. εἶδον, ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως πάλαι, ἰσθμὸν ἐπ' αὐτῇ ὅτι μὴ εἴργαν. Sic Epicurus, ubi simul prout autem fuerit, non jam in nostra esse potestate, ut cum non diligamus. Polyb. p. 1392. init. ὅταν ἀπὸ τῆς πόλεως ἡ τριάρχιος ἐγκατατίθειαι τινὰ προδόντας, πάντων ἐπιλασθέντων. Ita Latini: ubi autem simul cupiditate se devinxit mala. Horat. Quam simul artibus, tenet occlusisque legendo. Similiter nostrates.

CAP. II. 2. ὅταν Μίμμων ἔρχη] Curt. 3, 1. ipsi Pharnabazo tradidit imperium, quod ante Memnoni dederat. Imperium namque universæ classis oraque maritimæ, init. hujus libri.

ἐπὶ τὰς ναῦς] Verbum ἰσθμὸν & cum παρὰ & cum ἰσθμὸν construitur. Ita 1. ἰσθμὸν ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους. Persique Vulcanius.

3. ὅταν μὴ ναῦς] Ordo verborum est, quem expressit interpres: εἰδόμενοι ὅτι τὸ μὴ αὐτοὶ Πέρσιν ἐπὶ τὰς Κυκλάδας νήσους ἄγοντα εἶναι ταῦτα.

κατακομισθέντες δὲ τῆς Τενιδίου εἰς 4
τὸν Ἰόνιον παρούμενον λιμένα,
σέβονται παρὰ τοὺς Τενιδίους, καὶ
καίονται τὰς σήλας τὰς πρὸς Ἀ-
λέξανδρον καὶ τοὺς Ἑλλήνας γενο-
μένης σφίσι, ταύτας μὲν καθελόν,
πρὸς Δαρίον δὲ ἄγειν τὴν εἰρήνην
ἵκει Ἀνταλλίδα Δαρίου συνέ-
λητα. Τενιδίους δὲ τὰ μὲν τῆς εὐ- 5
πρίας ἐξ Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς
Ἑλλήνων ἐποίησεν μᾶλλον· ἐν δὲ τῇ
σφίσι ἔπειτα ἄλλας ἔδωκε, ὅτι
μὴ προχωρήσαντας τοῖς Πέρσαις,
εὐχόμενος· ἐπεὶ οὐδὲ Ἡγέλοχος, 6
ὅπου συνετίετο παρ' Ἀλεξάν-
δρου εὐαγγελιστὴν ἀνταμιν ναυ-
τικῶν, ταπεινὴν ξυνηγμένην ἦν ὡς
δὲ ἰλίον προσδοκῆν ἔσσεσθαι ἐν
σφίσι παρ' αὐτοῖς τινὰ ἀφ' ἑλπίου.
Ὅταν μὲν δὲ αἱ ἀμφὶ Φαρνάβαζον
τοὺς Τενιδίους φέβοντο μᾶλλον ἢ ἐ-
λίοντος συνετίετο. Ἐν δὲ τοῦ 7
τῇ Πρωσίας ἐ' Ἀνδρονίκου ἐτύγ-
χως μὲν ξυνηγμένων ἐξ Εὐβοίας
τε καὶ Πελοποννήσου ναῦς μακρὰς,
ἐπὶ Ἀντιπάτρου τεταγμένος, ὡς
ἀπὸ τῆς ταῖς τε νήσοις φυλακῶν

nedon petunt : ad quam insu-
lam delati, quum in portum
qui Borealis dicitur, sese re-
cepissent, ad Tenedios mit-
tunt, imperantes ut itelas
quas Alexandro & Græcis po-
suerant, tollant, & pacem
quam cum Dario per Antalcidi-
dam inierant, colant. Tene-
diorum animi magis quidem
erga Alexandrum & Græcos
erant propensi; sed (quo tum
in statu res ipsorum erant) de
salute suâ, nisi se ad Persarum
voluntatem aggregarent, de-
sperabant. Siquidem Hegelo-
chus, cui Alexander (a) ut
navales copias denuo compa-
raret imperârat, nondum tan-
tas coëgerat, ut sperarent il-
las brevi tempore adjumento
ipsis esse posse. Ita Pharna-
bazus Tenedios metu potius
quam voluntate ad se pertra-
xit. Dum hæc aguntur, Pro-
teas Andronici filius naves
longas ex Eubœa & Pelopon-
neso Antipatri jussu college-
rat, quæ & insulis ipsique ad-
eo Græciæ præsidio alicui ca-
sent, si, uti nuntiabatur, bar-
bari

(a) Curt. 3. 1. 19.

4. κατακομισθέντες] Constitutio est: κατακομισθέντες ὡς τὸν Ἰόνιον καλούμενον
λιμένα τῆς Τενιδίου.

ἐκ εἰσας] Supra cap. 1. 7.

ἐπὶ Ἀνταλλίδα] Ibid.

5. εὐπρίας] Possit accipi pro iocunditate, activum pro passivo. Anticorum more, de
quo in *Thucyd.* aliorumque Lexico, sub finem verbi *πρωίᾳ*. Item *Joannes Gram-
maticus*, *Attici*, inquit, interdum *πρωίᾳ* ponunt pro *passivo*, pag. 80. col. 2. Eo-
dem sensu verbum hoc *Attici* usurpat in *Dissertat. Epist.* lib. 2. cap. 6. p. 152.
l. 6. *τί ἐστὶν, ὡς ἂν ἴλαρα πτωχὸς ἐν πτωχῷ, ἀντιπῶν· ὡς ἂν· ὅταν πτωχὸς ἀντιπῶν
ἀντιπῶν. Quid ergo, si in Gyara mittar? si tibi visum fueris, ἀντιπῶν. Sic videmus,
ἔστιν ὅταν πτωχὸς ἀντιπῶν. Et lib. 3. cap. 8. p. 298. l. 21. ὅταν πτωχὸς ἀντιπῶν,
ὡς ἔστιν. Si tibi ista non placeant, homo, cui.* Item pag. 422. l. 14.

bari classe infestarent. Is quum audisset Datamen cum decem navibus ad Siphnum in statione agere, ipse cum quindecim navibus Chalcidem, ad Euripum sitam, defertur: quumque primâ luce ad Cythnum insulam appulisset, totum ibi diem substitit, ut certius exploratusque aliquid de decem illarum navium statu cognosceret: eo etiam consilio, ut impetus per noctem factus, plus horrore Phœnicibus incuteret. Postquam vero certior factus est, Datamen cum navibus ad Siphnum in statione esse, noctu inde movens, & sub ipsam auroram hostes nihil tale expectantes adortus, octo ex eis naves milite instructas capit. Datames cum duabus triremibus in primo cum Proteæ navibus conflictu elapsus, ad reliquam classem se recepit.

III. Alexander (a) vero ut Gordium pervenit, conscensa arce, ubi & Gordii & filii ejus Midæ regia erat, cepit illum cupiditas videndi currum Gordii, & nodum qui in illius curru jugo esse ferebatur. Multus enim erat apud finitimos eo de curru sermo. Gordium fuisse quendam ex veteribus Phrygibus hominem tenuis fortunæ, exiguum agrum colentem, & paria boum duo, quorum altero ad arationem, altero ad vecturam uteretur:

(a) Cæc. 3, 1, 14.

20. [ἐν νυκτὶ ὥς] cum adhuc non esset, αὐτοῖς ἀνδράσιν] Supra 1, 19, 17.

καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, εἰ (καθὼς περ ἐξηγγέλλετο) ἐπιπλεύσει εἰς 8 βάρβαροι· πυνθόμενος δὲ Δατάμην περὶ Σίφνον ὁμοῦντα δέκα ναυσὶν, αὐτὸς ἔχων πεντεκαίδεκα, νυκτὸς ἀνάγεται ἐπὶ Χαλκίδος 9 τῆς ἐπὶ τῇ Εὐρώπῃ· καὶ προσχὼν ὄψεν Κίθνον τῇ νήσῳ, τὴν μὲν ἡμέραν αὐτοῦ αὐλίζεσθαι, ὡς σφάξεσθαι τε διαπυλίσσασθαι τὰ πρὸ τῶν δέκα νεῶν, καὶ ἅμα ἐν νυκτὶ φοβερότερον προσπεσεῖν ταῖς Φοινίξιν· ὡς δὲ ἔμαθε σφῶν τὸν Δατάμην ζῶν ταῖς ναυσὶν ἐν Σίφνῳ ὁμοῦντα, ἐπιπλεύσας ὅτι νυκτὸς οὕτως, ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐν καὶ ἀπροσδοκίῳ ἐπισπεῖν, ὡς τὸ μὲν ναῦς αὐτοῖς ἀνδράσιν ἔλαβε· 11 Δατάμης δὲ μετὰ δυὸν τριῶν, ἐν τῇ πρώτῃ προσμύξει τῶν ἅμα Πρατέα· νεῶν ὑπερυψίων ἡπισταθὴ πρὸς τὸ ἕλλο ναυτικῶν.

III. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθε, πτόχος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκρην (ὥς καὶ τὰ βασιλείᾳ τοῦ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου) τὴν ἅμαξαν ἰδεῖν τοῦ Γορδίου, καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμὸν. Λόγος δὲ πρὸς τῆς ἀμάξης ἐκείνης· παρὰ ταῖς προχωροῖς πολλὰς κατέχευε, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἀνδρῶν πένητα, καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῇ γῆν ἐργάζεσθαι, καὶ ζεύγην βοῶν δύο.

ὅς ἐκ τῆ μὲν ἀροτρίαν, τῆ δὲ
 ἀμείβεσθαι τὸν Γόρδιον. Καὶ ποτὶ 3
 ἀμείβας αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν
 ζυγὸν αὐτὸν, καὶ ἐπιμένειν ἕς τε
 ἐπὶ βουλῶν καθήμενον· τὸν δὲ
 ἐκλεγέμεν τῇ ὄψει, ἵεναι κοινώ-
 νον ὑπὲρ τοῦ θεῖου παρὰ τοῦς
 Τελμισσέας τοὺς μάντις. εἶναι 4
 γὰρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ
 ἐκζητῆσθαι, καὶ σφίσιν ἀπὸ
 γῆρας δέδοσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ
 καὶ πασὶ τὴν μαντείαν· πρόσθ- 5
 γωτα δὲ κάμῃ τινὶ τῶν Τελμισ-
 σέων, ἐτυχὲν παρθένην ὑδρευομέ-
 νην, καὶ πρὸς ταύτην ἐπικῶν ὅπως αἱ
 τὸ τοῦ αὐτοῦ ἔσχε. Τὴν δὲ (εἶναι 6
 γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικῆ γῆ-
 ρας) κεν κελεύεται τῇ Διὶ τῇ βα-
 σιλῇ, ἐπαλθόντα εἰς τὸν τόπον
 αὐτῶν. Καὶ δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς 7
 Γόρδιον, τὴν θυγατέρα ξυνεπισπομέ-
 νην αἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θύσαι
 τε, ὅπως ἐκείνη ὑπετίθεται, τὸν Γόρ-
 διον, καὶ ξυγγεέσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ
 παιδί, καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα
 Μιδάον· ἡδὴ τε ἄνδρα εἶναι 8
 τὸν Μιδάον καλὸν καὶ γενναῖον· καὶ
 ἐν ταύτῃ εἶπε πιέζεσθαι ἐν σφίσι
 τοὺς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς
 χρημὲν, ὅτι ἅμαξα ἄξει αὐτοῖς

eo aliquando arante, aquilam
 in iugo confedisſe, ibique in
 vesperam usque conſtitisse.
 Gordium spectaculo attoni-
 tum, Telmissenses vates com-
 municandæ rei causâ adiisse.
 (esse enim Telmissenses peri-
 tissimos prodigiorum inter-
 pretes, & vaticinandi scien-
 tiam ipsis pariter atque uxo-
 ribus & liberis ab ortu insi-
 tam esse) quumque ad vicum
 quendam venisset, juvencu-
 læ cuipiam fontem adeunti
 obviam venisse, eique, quid
 sibi evenisset, narrasse. Hanc
 vero, quod & ipsa ex vatum
 progenie esset, ut ipsorum
 oppidum repetens Jovi regi
 sacrificaret, iussisse. Gordium
 contra ut ipsum comitaretur,
 & sacrificii modum rationem-
 que doceret, eam rogasse.
 Illum à puellâ edoctum, con-
 jugem sibi eam cepisse, pue-
 rumque ex iis procreatum,
 Midam nomine. Qui quum
 jam in virum formâ virtute-
 que præstantem evasisset,
 Phrygas interea gravi inter se
 seditione laborasse, eosque
 oraculo monitos fuisse, cur-
 rum iis regem advecturum
 esse qui seditionem tolleret.
 His

CAP. III. 3. ἐπὶ βουλῶν] Βουλῶν vespera, tempus quo solvendi sunt boves.
 Verbum hinc argumento convenientissimum; quanquam & alibi usurpatur
 Ind. 41, 6.

6. ἡς τὴν τέπην αὐτῶν] Si duobus MSS. adherere placet, legi potest αὐτῶν,
 idque præstulerim, eundem locum repetens, nempe ubi aquila infederat iugo plau-
 stris. Græcorum.

7. Καὶ δεηθῆναι γὰρ] Γὰρ redundat, quod expressissime huic particulæ accidit euta
 ed. 2. 1. 24, 1. 2. 6, 7. 3, 2, 5.

8. καὶ τι] sacrificii, sive quædam illa admonuit, sive docuit.

His vero adhuc hisce de rebus inter se consultantibus, venisse Midam una cum patre ac matre (a), ipsumque cum plaustro repente existisse in conspectu concilii. Mos, vaticinium interpretatos, hunc videlicet esse illum quem Deus monuerat curru advehendum esse, & ipsos regem creaturos Midam. Hunc itaque seditionem sedasse, paternumque currum Jovi regi, pro aquila missa, gratiarum loco in arce suspensum consecrasset. Adhuc illud etiam de curru ferebatur (b): quicumque jugi quod in curru erat nexum solvisset, illum Asiae imperio potiturum. Erat autem is nexus ex corni arboris libro, qui unde inciperet, quoque se conderet, visu percipi non poterat. Alexander quum nullam plane solvendi nexus rationem inveniret, insolutum tamen prae-termittere nollet, ne id motum aliquem in multorum animis excitaret, sunt qui dicant illum ensis ictu vinculum discidisse, & solutum esse dixisse. Aristobulus vero autor est, Alexandrum exemto paxillo temonis (eratis clavus ligneus

(a) *Curt.* 3, 2, 15. (b) *idem* 3, 1, 16.

βασιλέα, καὶ ὅτι οὗτος αὐτοῖς καὶ ταπείνει τὴν γῆνιν, ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν τοῦτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδαν δμοῦ τῇ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμαξῇ. τοὺς δὲ, συμβαλόντας τὸ μαντεύειν, τοῦτον ἐκείνῳ γινώσκοντα, ὅτινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραξεν ὅτι ἄξει ἡ ἀμαξία· καὶ καταστήσει μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδαν. Μίδα δὲ αὐτοῖς τὴν γῆνιν καταπαύσαι, καὶ τὴν ἀμαξίαν τοῦ πατρὸς τῇ ἀκρᾷ ἀναθέσθαι χαριστήρια τῇ δὲ τῇ βασιλεῖ, ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς πρὸς δὲ θῆ τοῦτοις, καὶ τὰ περὶ τῆς ἀμαξίης ἐμανθέετο· ἥ τις λύττει τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμαξίης τὸν δεσμὸν, τοῦτον χροῖναι ἄξει τῆς Ἀσίας. Ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλοιῷ κρανέας· καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτι ἀρχὴ ἐφαίνετο. Ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀπὸ ὧς μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ δεσμοῦ, ἄλυστον δὲ περιιδεῖν οὐκ ἔθελε, μὴ τινα καὶ τοῦτο ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἳ μὲν λέγουσιν ὅτι παύσας τῇ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμὸν, καὶ λελυῖσθαι ἔφη. Ἀριστοβούλος δὲ λέγει, ἐξελεύσασθαι τὸν ἔσθρα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαπαῖξ, ξυνέχων τὸν δεσμὸν, ἐξελκύσας

9. [συμβαλόντας] collato, considerato vaticinio statuisse, hunc illum esse. καὶ καταστήσει] Si legeretur καταστήσαι, multo videtur aptius oratio cohaesum hoc modo: Et ipsos quidem constituisse Midam regem, Midam vero &c. Ita pulchre sibi responderent particulae μὲν & δὲ, item καταστήσαι & καταπαύσαι, prout habet codex Basileensis. Nam editi Vulcanii praefereunt etiam καταπαύσαι, cum annotat Blankardus. Quod sum mutaverim Gronovius, maior nos in aliis quoque idem ab eo factum.

per medium temonem trajec-
tus, cui vinculum adstrictum
est) jugum temoni detraxisse.
Equidem, quomodo nodus ille
ab Alexandro solutus fuerit,
affirmare non ausim. Ipse certe
& qui cum eo erant ita à curru
discesserunt, perinde ac si va-
ticinium de solutione nexust
impletum esset. Quod quidem
& tonitrua & fulgura eà nocte
excitata satis declararunt: eà-
que de causâ postero die diis
sacrificavit, tum ob prodigia
eûta, tum ob rationem sol-
vendi nodi ostensam.

IV. Alexander postridie An-
cyræ Gelatiæ urbem profec-
tus est (a). Eo loci Paphlago-
num legati ad eum venerunt,
qui provinciam dedant, & fœ-
dus ineant: unum hoc oran-
tes, ne exercitus fines suos in-
tret. His Alexander, ut Calæ
Prygiotum satrapæ pareant,
juber (b). Inde in Cappado-
ciam movens, omnem quæ cis
Halyn fluvium est regionem,
& partem multam ejus quæ
trans Halyn est, subegit. Sabic-
tan Cappadociæ satrapan sta-
tuit (c), ipse ad angustias ad-
itus qui Ciliciam aperit con-
tendit. Quamque ad Cyri, cui
Xenophon se conjunxerat,
castra venisset, ut Pylas valido

κῆσαι ἔξω τοῦ ἱμῶς τὸν ζυγόν.
14 Ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ
τῇ δεσμῇ τούτῃ Ἀλεξάνδρῳ,
οἱ μὲν ἔχον ἰσχυρίσασθαι. Ἀπην-
λάγη δ' οὐδ' ἀπὸ τῆς ἀμείξης αἰ-
τῆς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτῶν, ὡς τοῦ
λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δε-
5 μοῦ συμβεβηκότος. Καὶ γὰρ καὶ
τῆς συνκτῆς ἐκείνης βροταὶ τε καὶ
σίλας ἐξ οὐρανοῦ ἐκπορεύμεναι
καὶ ἐπὶ τούτοις ἦσαν τῇ ὑστεραίᾳ
Ἀλέξανδρος τοῖς φημένονθεοῖς τέ
τε σημεῖα, καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν
λύσιν.

IV. Αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπ'
Ἀγκύρας τῆς Γαλατικῆς ἐπέλ-
θετο, ἀπ' ἐλπίδων πρεσβείας ἀφ-
νοῦνται Πισφλαγόνων, τῶ, τοῦ
Ἰθνος ἐνδιδόντων, καὶ ἐς δημολογί-
αις συμβαινόντων. ἐς δὲ τὴν χάριν
ἔιν τῇ δουλείᾳ μὴ ἐσβαλεῖν ἐδέ-
οντο. Τούτοις μὲν δὴ προσέειπε
Ἀλέξανδρος ἵππαρχεῖν Κάλῳ τῇ
2 πατρὶνῃ τῆς Φρυγίας. Αὐτὸς δὲ
ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ἐλάσας,
ἔμπεσαν τὴν ἐντὸς Ἄλιος πο-
ταμοῦ προσηγέμετο, καὶ ἔτι
ὑπὲρ πᾶν Ἄλιον πολλὰν κατα-
στῆσας δὲ Καππαδοκίαν Σαβίκαν
3 πατρίαν, αὐτὸς προήγων ἀπὸ
τὰς πύλας τῆς Κυλικίας. Καὶ
ἀφικόμενος ἐπὶ τὸ Κύρου τοῦ ἔχον
ἑνοφῶντι στρατόπεδον, ὡς κατ-

(a) Curt. 3, 1, 22. (b) idem 3, 1, 24. (c) idem 3, 4, 1.

CAP. IV. 2. Σαβίκαν] Eundem Curtius 3, 4, 1. Abistamenen nominat. Quan-
quam Gronovius legendum in Curtio conjicit: *Inter ea Abistamenen Cappadocia* &c.
3. Κύρου τὴν ἑνοφῶντι στρατόπεδον] De his Xenophon anab. lib. 1, p. 195.
Hic autem Cyrus minor fuit. Erat ergo Curtius, ut ab ejus commentariis
notatum est, qui hæc castra ad Cyrum majorem referat.

peditum, quæ gravioris armaturæ erant, reliquit. Ipse sub primam noctis vigiliam sumtis secum scutatis, & sagittariis atque Agrianis, noctu ad Pylas movit, ut ex improvilo præsidium invadat. Neque tamen ita clam ac putabat, hostes adoriri potuit: sed æque feliciter ipsi effisit audacia. Præsidarii enim cognito Alexandri adventu, deserto præsidio in fugam se conjecerunt. Postero die sub auroram Pylas cum universo exercitu transgressus, in Ciliciam descendit. Hic ei nuntiatum est, Arsamen qui initio Tarsum in Persarum potestate conservare statuerat, postquam audisset Alexandrum jam Pylas transgressum esse, de urbe deferendâ cogitare. Tarsenses autem vereri, ne direptâ urbe, ita demum Tarsum defereret. Quo cognito, (a) Alexander summâ festinatione Tarsum petiit, equites & levis expeditionæque armaturæ pedites secum ducens. De cujus adventu Arsames certior factus confestim ex Tarso ad Darium regem fugit, nullo damno urbi illato. Alexander, ut Aristobulus refert, præ nimio labore in morbum incidit (b). Alii

εχομένας τὰς πύλας φυλακαῖς ἐν σχυραῖς εἶδε, Παρμενίωνα μὲν αὐτοῦ καταλείπει σὺν ταῖς τάξεσι τῶν πεζῶν, ὅσοι βαρύτερον ὑπλισμένοι ἦσαν· αὐτὸς δὲ ἀμφὶ πρῶτην φυλακὴν ἵστα-
 4 λαβὼν τοὺς τε ὑπάσκειας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριῆνας, προῖχε τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας, ὡς οὐ προσδεχομένοις τοῖς φύλαξι ἐπιπτεσέιν.
 5 Καὶ προσάγων μὲν οὐκ ἔλαθεν, ἐς ἵσαν δὲ αὐτῇ κατέβη ἡ τόλμα. Οἱ γὰρ φύλακες αἰσθόμενοι Ἀλέξανδρον αὐτῶν προσάγοντα, λιπόντες τὴν φυλακὴν,
 6 ὤρχοντο φεύγοντες. Τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἄμα τῇ ἑρ ξὺν τῇ δυνάμει πάσῃ υπερβάντων τὰς πύλας, κατέβαιναν ἐς τὴν
 7 Κιλικίαν. Καὶ ἐνταῦθα ἀγγέλλεται αὐτῷ Ἀρτάμης, ὅτι πρόσθεν μὲν ἐπενέει διακώζειν Πέρσαις τὴν Ταρσὺν, ὡς δὲ ὑπερβεβληκῶτα ἤδη τὰς πύλας ἐπύθετο Ἀλέξανδρον, ἐκλιπὼν ἐν νύκτι τὴν πόλιν. Δεδιέναι οὖν τοὺς Ταρσοῖς μὴ ἐφ' ἀπαγῇν τραπέις, οὕτως τὴν ἀπόλειψιν τῆς Ταρσοῦ ποιήσεται.
 8 Ταῦτα ἀκούσας, δρόμῳ ἤγει ἐπὶ τὴν Ταρσὺν τοὺς τε ἱππέας καὶ τῶν ψιλῶν ὅσοι κορυφάται. Ὡς τε δ' Ἀρτάμης μαθὼν αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν, σπουδῇ φεύγει ἐκ τῆς Ταρσοῦ παρὰ βασιλέα Δαρείον, οὐδὲν βλάβας τὴν πόλιν.
 9 Ἀλέξανδρος δὲ (ὡς μὲν Ἀριστοβούλος λέλεκται) ὑπὸ καμιάτου ἐνόησεν· οἱ δὲ εἰς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι ῥέψαντα νῆξασθαι ἐπιθυμήσαντα τοῦ
 10 ὕδα-

(a) Curt. 3, 4, 14. (b) idem 3, 5, 1.

3. in Iov.] æque feliciter ipsi effisit audacia, ac si hostes sefellisset.

ῥέοντα, ἰδρῶντα καὶ καίματα ἐ-
χρῶν. Ὁ δὲ Κύδος ῥεῖ διὰ μέ-
σης τῆς πόλεως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ
Ταύρου ὄρους τὴν πηγὴν οἱ ἀνι-
σχρῶν, καὶ διὰ χύρου καθαρῶ
ῖον, ψυχρὸς τὲ ἐστὶ καὶ τὸ ὕδωρ
καθαρόν· σπασμαὶ τε οὐκ ἔχουσιν
Ἀλέξανδρον, καὶ θερμαίαι ἰσχυ-
ραί, καὶ ἀργυρίνη ἐνέχρη. Καὶ
ταῖς μὲν ἄλλοις ἰατροῦς οὐκ οὐ-
σιν ὄντος βιάσιμον· Φίλιππον δὲ
ῥακρῶν ἰατρὸν ἐκέντη· Ἀλέξ-
ανδρ, καὶ τῇ τε ἀμφὶ ἰατρικῇ ἐς
τὰ μέγιστα πιστεύουσιν, καὶ τὰ
ἄλλα οὐκ ἀδύνατον ἐν τῷ στρατῷ
ἔσσε, καθὼς ὁδῶν Ἀλέξαν-
δρου Φαρμάκ, καὶ τὸν κλέπειν
καθὼς, τὸ μὲν δὴ παράσκευα-
ζον τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀ-
λέξανδρ δόθηκεν ἐπιτολὴν παρὰ
Παρμενίου, φυλάξασθαι Φί-
λππον· ἀπὸ γὰρ διεφθάραι
ὑπὸ Δαρίου χρήμασιν, ὥς τε
Φαρμάκ ἀπακτείναι Ἀλέξαν-
δρον. Τὸν δὲ, ἀντιγνόντα τὴν ἐπι-
τολὴν, καὶ ἔτι μετὰ χεῖρας ἔχον-
τα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα
ἐξ ἧς τὸ Φάρμακον. τὴν ἐπιτο-
λὴν δὲ τῷ Φίλιππῳ δοῦναι ἀνα-
γνώσκων. Καὶ ἐμοῦ τὸν τε Ἀλέξ-
ανδρ εἶπεν, καὶ τὸν Φίλιππον
ἀναγνώσκων τὰ παρὰ τοῦ Παρ-
μενίου. Φίλιππον δὲ εὖδως ἐν

tradunt illum, vehementius su-
dantem atque aestuantem na-
tandi animo sese in Cydnum
flumen, quod mediam urbem
secat, conjecisse. Ejus fontes
quum ex Tauro monte orian-
tur (a), & puro solo excipian-
tur, sit ut unda ejus incorrup-
tissima simulque frigidissima
sit: atque hinc Alexandrum
spasmo acutâque febris & con-
tinuâ vigiliâ correptum fuisse.
Ac cæteros quidem medicos
de vitâ ejus desperasse, Philip-
pum vero Acarnanem medi-
cum (b), Alexandri comitem,
cui in re medicâ potissimum fi-
debat, quique in exercitu præ-
cipue celebrer erat, medicatam
potionem adhibere voluisse.
Atque interea dum hic adhi-
beri potionem juberet, ille po-
culum pararet, literas Alexan-
dro à Parmenione allatas, qui-
bus denuntiabat ut sibi à Phi-
lippo caveret. Audisse enim se,
Philippum à Dario pecuniâ
corruptum ut illum pharmaco
interficeret. Alexandrum, per-
lectis literis, quum adhuc eas
manu teneret, poculum in quo
erat potio accepisse. Episto-
lam vero Philippo legendam
dedisse: unoque tempore A-
lexandrum potionem hausisse,
& Philippum Parmenionis li-
teras legisse. Philippum vero
vultu satis declarasse, bene se
sibi

(a) Cap. 3, 4, 8. (b) Idem 3, 6, 1.

12. ἀντιγνόντα] Mallem ad verbum non incelbrem; neque enim cum arbitror
precipue celebrem fuisse in exercitu.
καθὼς] παρὰ τὸν. Sic et 16, καθαρῶν παρὰ τὸν fuisse. Hippocr. lib. 1. Apho-
rismo ultimo.

sibi de pharmaco conscium esse. Neque enim lectione epistolæ ullam animi perturbationem præse tulisse: hortatum solummodo fuisse Alexandrum, ut etiam in reliquis quæ præscriberet, suo consilio acquiesceret. Salutem enim, si pareret; recuperaturum. Atque Alexandrum quidem vi morbi levatum fuisse, & Philippo declarasse, quam fidum amicum illum semper habuisset; cæteris etiam qui ipsi aderant, testatum fuisse quam constantem de ipsorum amicitia opinionem, citra ullam suspicionem, concepisset, simulque quam fortiter mortem ferret.

V. Post hæc Parmenionem ad præoccupandas alias angustias mittit, quæ Ciliciam ab Assyriâ dividunt, ut transitum tueatur, peditibus auxiliariis ei adjunctis, Græcisque mercenariis ac Thracibus, quibus Sitalces præerat, atque equitibus Thessalis. Ipse postremus ex Tarso subsequutus, primo die ad Anchialon oppidum pervenit. Hoc ferunt Sardanapalum Assyriorum regem condidisse. Et quidem circuitus ipse & murorum fundamenta argumento sunt magnam urbem fuisse, & ad summam potentiam pervenisse, & Sardanapali sepulcrum ad ipsa Anchiali mœnia extabat,

δηλον γενέσθαι ὅτι καλῶς ἔβη
τὰ τοῦ Φαρμάκου· ὃ γὰρ ἐν
πλαγῇ τῆς πύλης ἐπιστολὰς
ἀλλὰ τὸ σὺνδὲ μόνον παρακαλῶ
σαι· Ἀλέξανδρον, καὶ ἐς τὰ ἄλ
λα οἱ παύσθαι ἵστα ἐπαγγέ
λλοιτο. σωθῆναι γὰρ πάντες
μενον. καὶ τὸν μὲν καθάρσεν
τε καὶ βαίται αὐτῷ τὸ νόσημα
Φιλίππου δὲ ἐπιδείξας ὅτι πιστὸν
ἐστὶν αὐτῷ φίλος. καὶ τοῖς ἄλ
λοις δὲ τοῖς ἐκείνῳ, ὅτι
αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιον
εἰς τὸ ἐκύπτουσαν τυγχάνειν
καὶ πρὸς τὸ ἐκποδῆν ἐγγί
νους.

V. Ἐν δὲ τούτῳ, Παρμε
νίωνα μὲν πῦρ περὶ ἐπὶ τὰς ἄλ
λας πύλας, καὶ δὴ δρῶσιν τῇ
Κιλικίᾳ τε καὶ Ἀσσυρίᾳ· χι
ραν, προκαταλαβὴν καὶ φι
λάσσειν τὴν πύλιν, δόξας δὲ
τῶν τε συμμέλων τοὺς περὶ
καὶ τοὺς Ἕλληνας τοὺς μισθ
φόρους, καὶ τοὺς Θράκας ὡς
τάλκης ἡγρεῖτο, καὶ τοὺς ἰππ
2 δὲ τοὺς Θητταλοὺς. Αὐτὸς
ἕκτερον ἄρας ἐκ Τάρσου, τῇ μ
πρώτῃ εἰς Ἀγχιάλον πόλιν ἐλ
κεῖται. Ταύτην δὲ Σαρδα
παλον κτίσαι τὸν Ἀσσύριον ἰ
3 γος. Καὶ τῷ περιβόλῳ δὲ α
τοῖς θεμελίοις τῶν τεχνῶν δι
ἐς μεγάλην τε πόλιν κτισθεῖν
καὶ ἐπὶ μέγα ἐλθούσα δυ
μη

καὶ τὸ μῆμα τοῦ Σαρδαναπά-
λου ἐγγράφει τὴν τεχνὴν τῆς ἀρχι-
αλῆς, καὶ αὐτὴ ἐφείκει ἐπ' αὐτῇ
Σαρδαναπάλης, συμβεβληκῆς τὰς
ἑτέρας ἀλλήλων, ὡς μέλις ἐς κρή-
νην συμβάλλονται. Καὶ ἐπιγράμμα 4
ἔστι τὸ αὐτῇ, Ἀσσύρια γράμ-
ματα. Οἱ μὲν Ἀσσύριοι καὶ μέτρον
ἔχουσιν ὡς οἱ Ἕλληνες τῇ ἐπιγράμмати.
Ὁ δὲ νόμος τῶν αὐτῶν, ὡς ἔφραζε τὰ ἔπη, 5
ἐν ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ Ὁ ΑΝΑ-
ΚΥΝΔΑΡΑΨΟΥ ΠΑΙΣ, ΑΓΧΙΑΛΟΝ
ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ἘΝ ΗΜΕΡΑΙ ΜΙΑΣ
ἘΔΕΙΜΑΤΟ. ΣΤ' ΔΕ Ὁ ΞΕΝΕ,
ἜΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΙΝΕ, ΚΑΙ ΠΑΙΖΕ,
ὍΣ Τ' ἈΛΛΑ ΤΑ ἈΝΘΡΩΠΙΝΑ
ΟὔΤ' ὄντα τοῦτοῦ ἈΣΙΑ τὸν
ψέψῃ ἀνθρώπου, ὥς περ καὶ χεῖρες
ἐπὶ τῇ κρήνῃ κινῶσι. Καὶ τὸ ΠΑΙΖΕ,
ῥαδιουργίῃ ἐγγυράφθαι ἔφασαν
τῇ Ἀσσυρίᾳ ὄντα. Ἐκ δὲ τῆς 6
ἀρχιαλῆς ἐς Σόλους ἐφίκετο, καὶ
φρουρὰ ἐπέστη ἐς Σόλους, καὶ
ἐπέβαλεν αὐτοῖς τάλαντα διακόσια
ἀργυρίου ἑκάστη, ὅτι πρὸς τοὺς Πέρ-

cui innitebatur Sardana-
palus manus collidens, ut
in plausibus fieri solet. In-
scriptio statuæ addita erat
Assyriis literis, cui metrum
subesse dicebant. Versuum
sententia hæc erat, „ SAR-
„ DANAPALUS ANACYNDA-
„ RAXÆ F. ANCHIALON ET
„ TARSON UNO DIE CON-
„ DIDIT. TU VERO HOSPE-
„ EDE, BIBE, LUDE, QUUM
„ CETERÆ RES HUMANÆ
„ TANTI NON SINT. Plau-
sum significans quem ma-
nus collisæ faciunt. Illud
vero *Lude*, molliore quo-
dam lascivioresque Assyrio
vocabulo expressum aje-
bant. Ex Anchialo ad So-
los pervenit, præsidioque
urbi imposito (a), ducen-
ta argenti talenta in mul-
tâ iam iis imperat, quod pro-
pensiore erga Persas animo
fuiſſent. Inde cum tribus
Macedonum peditum ag-
mi-

(a) Curt. 3, 7, 2.

3. αἱ μέλις] καὶ μέλις, sive uti fere ad plausum colliduntur. Verum, inquit
Cassiodorus, Athenæus ex Aristobulo describens refert ejus statum typum fuisse
ἰσοψηφισμένης τῆς τῇ δεξιᾷ χειρὸς διακτύλου αἰς ἐπιτροπὴν. Ad eundem modum
et Aristobulo descripsit Strabo.

5. τὸ ἔπος καὶ ἰδιώματι.] Quod Græci consentiunt in versione Assyrii sermo-
nis, quæ dicitur Sardapalus ἡμεῖς καὶ οἱ δούμοι illas urbes, credere id Græcis sane
possimus, ut tanto plus miremur. Nihilominus fieri potuisset, ut decepti fue-
rimus, ut siquæ lingua Asiatica, in qua persæpe id quod Græci ἡμεῖς dicunt, non
ἴσως ἴσως xiv horarum notat, sed longius & minus definitum spatium, ut
hic Anchialus et Tarsus indicari possent uno eodemque fere tempore ædificatz.

Ἐπιγραφαί. Pro αἱ τὰ ἄλλα. Suntque Accusativi Attice loco Genitivorum
consecratorum designantium. Wellet. Gramm. p. m. 296.

τίς τῆς] Τίς (scil. φέρει, ne tanti quidem, quanti est manus complodere,
vel potius digitis concutere. Nam verius putem, ait Gronovius, quod illi
(Athenæus & Strabo) scribunt, & non duabus manibus plausum fecisse, sed
potius digitorum unius manus ad pollicem pressione sibilum tenuem indicasse,
ut vulgo fieri solet, ostendendæ vilitatis gratia.

καὶ τῆς] Vide Drusium aliosque commentatores sacros ad Gen. XXVI. 8.

minibus, sagittariis omnibus, atque Agrianis, Cilas qui montes occupaverant adortus, iisque intra septem in univ[er]sum dies partim vi, partim pactionibus in potestatem suam redactis, Solos rediit.

Hic Orontobatem Persam (qui Halicarnassi arcem, & Myndum & Caunum ac Theram & Callipolim tenebat) (a) à Ptolemæo & Afandro victum cognovit. Accesserat ad victoriam & Cos, & Triopium. Hunc magno prælio victum perscribebant, cæsis peditum circiter septingentis, equitum quinquaginta, vivis non infra mille captis. Alexander quum apud Solos Æsculapio sacrificasset, ipseque pariter ac totus exercitus pompam facibus circumgestatis peregrisset, ludis etiam gymniciis ac musicis editis, Solensibus democratiam concessit. Ipse Tarsum versus movens (ne-

7 σας μᾶλλον τι τὸν νῦν ἔχον. Ἐὰν δὲ ἀναλαβὼν τῶν μὲν πεζῶν τῶν Μακεδόνων τρεῖς τάξεις, τοὺς τοξότας πάντας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, ἐξεληνέιν ἐπὶ τοὺς τὰ ὄρη κατέχοντας ἑλικας· καὶ ἐν ἑπτά ταῖς πύλαις ἡμεραις τοὺς μὲν βίᾳ ἐξέλεν, τοὺς δὲ δημολογίᾳ παρακινούμενος, ἐκαστὸν ἐς τοὺς Σόλους· καὶ ἐν ταῖς μακρὰς Πτολεμαίων καὶ Ἀσάνδρου, ὅτι ἐκείνηται Ὁροντοβάτου τοῦ Πέρσου, καὶ τὴν τε ἄκρην τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἐκφύλασσε, καὶ Μύνδον, καὶ Καῖνον, καὶ Θήραν, καὶ Καλλίπολιν κατήρη. Προτήκτο δὲ καὶ Κῶ, καὶ Τρότιον. 9 Τοῦτον ἡγήσασθαι ἔγραφον μὲρ ἡμερῶν γὰρ καὶ ἀποθανεῖν μὲν τῶν ἀπὸ αὐτὸν, πεζοὺς ἐς ἑπτακοσίους, καὶ ἵππεις ἐς πενήκοντα, ἄλλων δὲ οὐκ οἶλάττους τῶν χιλιῶν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Σόλοις θύσας τε τῇ Ἀσκληπιῇ καὶ πομπεύσας αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ πάντα, καὶ λαμπρὰ ἐπέταλμασας, καὶ ἄγωνα διαθείς γυμνασίου καὶ μουσικῶν, Σολεῦσι μὲν δημοκρατίαν δοῦναι ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀναστρέψας τὴν Τάρσον, τοὺς μὲν ἵππεις ἀπέπεμψε Φιλώτα δούς ἄγειν διὰ τοῦ Ἀλφειοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Πάρον· αὐτὸς δὲ σὺν ταῖς πεζαῖς καὶ τῇ ἑλῇ τῇ βασιλευσῇ ἐς Μαγαρίδων ἦεν.

(a) *Cant.* 3, 7, 4.

9. ἡμερῶν] Victores nempe Ptolemæus & Afander.

10. τῇ Ἀσκληπιῇ] Huic, tanquam peculiari salutis numini, vota pro salu suscepta reddidit.

λαμπρὰ ἐπέταλμασας] Ἀσκηπῆς h. l. ludi quoddam genus de quo Meursius in *Græcia feriata* lib. 5. p. 814. Certamen istud erat, ut facem ardentem in locum destinatum perferrent. Nam qui exstingui illam contingeret, is victoria carerebat. *ἐπιτάλμας, celebrare, agere.*

καὶ τῇ Ἀθηῇ τῇ Μαγνησίᾳ ἔβυσεν.
Ἔπειτα δὲ εἰς Μαλλὸν ἔφικετο, 12
καὶ Ἀμφιλόχῳ ὅσα ἦσαν ἐνήγισε·
καὶ καταλίσσας καταλαβὼν, τὴν
εἰς αὐτῶς κατέκλισε· καὶ τοὺς
φίλους οὐδὲ βασιλεῖ Δαρείῳ ἀπέφε-
ρε, ὁπότεν, ὅτι Ἀργείων μὲν Μαλ-
λοῖ ἀπικνοῖ ἦσαν, αὐτὸς δὲ ἀπ' Ἀρ-
γοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν εἶναι ἠέξου.

VI. Ἐτι δὲ ἐν Μαλλῷ ὄντι αὐτῷ 1
ἐγγέλεται Δαρεῖον ἐν Σάχχῳ ξυν-
τῇ πύλῃ δουρὶς κρατοπεδεύειν. Ὁ
δὲ χῆρος οὗτος ἐν μὲν τῆς Ἀσσυ-
ρίας γῆς, ἀπὸ τῆς δὲ τῶν πυλῶν τῶν
Ἀσσυρίων ἐς ἡμέραν καθέμενος.
Ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῶν τοῦ ἐταίρου, 2
φράζει αὐτῷ τὴν ἐγγεγλυμένην ὑ-
περ Δαρεῖον καὶ τῆς κρατίας τῆς
Δαρείου. Οἱ δὲ αὐτὸν, ὡς εἶχον, 3
ἔργον ἐκάλουν. Ὁ δὲ, τότε μὲν
ἐπακούσας αὐτοῦ, διέλυσε τὸν ἐξυλ-
λογον, τῇ δὲ ὑπερίκῃ προσήγεν,
ὡς ἐπὶ Δαρεῖον καὶ Πέρσας. Δευ-
τερῶς δὲ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας,
ἐπικρατῶντι πρὸς Μυριάδῳ πύ-
λαι καὶ τῆς νυκτὸς χειμῶν ἐπιγί-
γνεται σέληος, καὶ ὕδαρ τε ἐξ
οὐρανοῦ καὶ πνεῦμα βίαιον. Τοῦτο
παύσας ἐν τῇ κρατοπέδῳ Ἀλέξ-
ανδρῳ. Δαρεῖος δὲ τῆς μὲν ξυντῇ 4

vit. Inde Mallum profectus,
(a) Amphilocho ut heroi pa-
rentavit, quumque cives se-
ditione laborantes offendit-
et, eâ sedatâ, tributa quæ
Dario regi pendere soliti er-
rant, iis remissit, quod Malli
Argivorum coloni essent,
ipseque ab Heraclidis Argi-
vis oriundum se perhiberet.

VI. Quum adhuc apud
Mallos esset Alexander,
nuncium accipit, Darium
cum universo exercitu ad
Sochos castra fixisse. Est is
Assyriæ locus ab angustiis
quæ Assyriam aperiunt bi-
dui itinere diffitus. Convo-
catis itaque amicis, quæ sibi
de Dario ejusque exercitu
nuntiata erant exponit: qui
quidem inde confestim in
eos duci postulabant. Alex-
ander collaudatâ eorum vir-
tute, tum quidem concili-
um dimisit: postero vero die
exercitum in Darium & Per-
sas duxit: quumque secun-
dis castris Pylarum angustias
superasset, ad Myriandrum
urbem castra posuit: eâque
nocte ingens orta tempestas,
magnaue imbrium ac ven-

(a) Curt. 3, 7, 9.

to-

ἐν δὲ Ἀργεῖ ἀπὸ Ἀργο (oppido) oriundus ex Heraclidis vel Myronis posteris.

Cap. VI. 3. ὑπερβαλὼν τὰς πύλας] Pylas Amanicas.

ἔργον ἐξ ἡμεῶν] ἔργον ἐξ ἡμεῶν πλάσιον ποιεῖ, sic 1, 17, 6, 3, 3, 6. Xenoph. anab.,
lib. 4, p. 251. l. 1. ἔργον πάλῳ ἢ ἐξ ἡμεῶν. Marni tam erant imbres: Curt. 4, 7, 6.

Τὸν καὶ τῶν ἀργατικῶν πνεύματι. Verba igitur ἐξ ἡμεῶν ad soles imbres, non ad ven-

ta pertinet, quo illa simul retulit interpres.

ἐπὶ Δαρεῖος δὲ τῆς μὲν] Darius autem interea quidem cum exercitu morabatur,
& ad Sochos 1. delegeratque. Verba autem τῆς μὲν respectum habent ad

cap. ad Sochos 1. initio. Ita paulo post cap. 8, 4. τῆς μὲν - ὡς δὲ 2, 8, 4, 2, 26, 9.

torum vis cælo effusa, Alexandrum in castris continuit. Darius interea cum exercitu castris locum delegerat, Assyriæ campum planum omnique ex parte apertum, qui & magnitudini exercitus maxime commodus esset, & ad ducendum equitatum peropportunos visus fuerat. A quo quidem loco ne recederet, Amyntas Antiochi filius, ab Alexandro transfuga, suaserat. Loci enim amplitudinem, & multitudini Persarum & impedimentis percommodam esse. Et mansit quidem eo loci Darius. Cæterum quum Alexander longiorem moram Tarfi ob ægritudinem faceret, neque minorem Solis, ubi & sacrificarat & ludos fecerat: multum etiam temporis in expeditione adversus Cilicas montanos posuisset: Darium a sententiâ suâ abduxit. neque ægre ad id quod maxime cordi erat credendum pertractus est. Siquidem ab iis qui ad voluptatem tantum loquentes aderant, semperque aderunt

ερατῆ διέτρεβεν, ἐπιλεξάμενος τῆς Ἀσσυρίας γῆς πεδίον πάντῃ ἀναπεπταμένον, καὶ τῇ τε πλεῖσι τῆς ερατίας ἐπιτήδειον, καὶ ἐνὶ πᾶσι τοῖς ἵπκων ἑύμφορον. Καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ξυμβούλευεν αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν Ἀμύντα δ' Ἀντιόχου, ὃ παρ' Ἀλεξάνδρου αὐτόμολος. Εἶναι γὰρ τὴν εὐρυχωρίαν πρὸς τοῦ πλεόντος τε καὶ τῆς σκευῆς τῶν Περσῶν. Καὶ ἔμενε Δαρεῖος. Ὅς δὲ Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ μὲν ἐν Ταρσῇ τριβὴ ἐπὶ τῇ νόστῳ ἐγγίγνετο, οὐκ ὀλίγη δὲ ἐν Σόλοις, ἵνα ἔναι τε καὶ ἐπόμενε, καὶ ἐπὶ τοὺς ὄρεσιν Κίλικας διέτριψεν ἐξελάσας, ταῦτα ἔσφηλε Δαρεῖον τῆς γνώμης· καὶ αὐτὸς τὸ, τι περ ἦδεσσαν ἡ δοξασθὲν, ἐς τοῦτο οὐκ ἀπουσίᾳς ὑπῆρχεν· καὶ ὑπὸ τῶν καθ' ἡδονὴν ξυνόντων τε καὶ ξυνοσσομένων ἐπὶ κακῇ τοῖς αἰ βασιλεύουσιν ἐπαυρόμενος, ἔγνω μὴκέτι Ἀλεξ-

Pro διέτρεβεν mox s. ponitur ἔμενε. Ut omnino illud διέτρεβεν in Latino omittendum non fuerit, cum in eo maxima sententia vis lateat. Si enim eodem loco, quo adhuc quidem subsistebat, hostem oppetiri voluisset, feliciore eventu pugnasset.

5. σκευῆς] MS. Opt. τῆς ἱπποσκευῆς. Gronov.

7. ὃ, τι περ ἦδεσσαν ἡ δοξασθὲν] quod quidem iucundissimum erat cogitatum. Δοξασθὲν est quod putatur, quod sentitur, quod existimatur, sive sententia, opinio. Videtur ergo etiam ita transscripti posse: quæ quidem sententia, sive opinio iucundissima erat, adeam non invitum adductus est; nempe ad meliora speranda pronus cupiditate.

Ξυνόντων] Mallem: qui adsunt, cum non Darii solum, sed aliorum quoque Regum adulatores hoc verbo comprehendantur, omniumque aularum hanc consuetudinem esse significetur.

τοῖς αἰ βασιλεύουσιν] regibus quibusvis qui imperium faciunt, quique sunt etiam quæ. Eodem loco αἰ ponitur 4, 8, 4. ὅπου πᾶσι τοῖς ἱπποκρίτοισι τὰ τῶν αἰ βασιλείων ἀρχήματα.

ἐπαυρόμενος] pueritatis solita vanitate spect. ejus loquantibus ait Curt. 3, 2, 10.

Ἀλέξανδρον θέλειν προίεναι τοῦ
 πρὸς, ἀλλ' ὅπως γὰρ, πυνθανό-
 μενος ἐπὶ αὐτῆς προτάγῃ· κατα-
 παύσῃ τε τῇ ἱππῇ τῶν Μακε-
 δόνων ἐπετιδῶν, ἄλλος ἄλλῳθεν
 αὐτῇ ἐπαίοντες ἐλέγον· καὶ τοιγε-
 ρ' ἀφ' ἑνὸς ἦεν τε Ἀλέξανδρον ἰ-
 σχυρότερον ἢ πύθηται Δαρεῖον
 ἔσσε, καὶ αὐτοῦ προσμένειν ἐκέ-
 λαιον. Ἀλλὰ τὰ χεῖρα μᾶλλον, 9
 ἔσσε καὶ ἢ τῇ παρακίκα ἡδὺν ἀ-
 ποῦσεν, ἔπειτα καὶ τι καὶ δαι-
 μενον τὴν ἦεν αὐτὸν εἰς ἐκείνους
 αὐτὸν ἦεν, ὃ μῆτε ἐκ τῆς ἱππου
 πολλὰ φέμενα αὐτῇ ἐγένετο, μή-
 τε ἐκ τῆς αὐτοῦ τῶν τε ἀν-
 θρώπων καὶ ἀντιπῶν τε καὶ το-
 ξομένων μὲν τὴν λαμπρότητα
 αὐτῇ, τῆς κατὰς ἐπιδείξειαι ἐδυ-
 ρῆν· ἢ Ἀλέξανδρον τε καὶ τοῖς
 ἀφ' αὐτῶν ἡμετέρας τὴν νίκην παρ-
 ἔσσε. ἢ γὰρ ἦεν καὶ Πέρσας 10
 πρὸς Μακεδῶν ἀφαιρεθῆναι τῆς
 Ἀσίας τῇ ἡρῶν, καθάπερ οὖν Μή-
 δαι μὲν πρὸς Περσῶν ἀφαιρεθῆσαν,
 πρὸς ἡμῶν δὲ πρὸς Ἀσσύριοις.

VII. Τερβαδῶν δὴ τὸ δρος 1
 Ἀφίος τὸ κατὰ τὰς Πύλας τὰς
 Ἀμανίας καλουμένας, ὡς ἐπὶ
 ἡμῶν πρῶτε, καὶ ἐγένετο κατὰ
 τὸ Ἀλέξανδρου λαβῶν. Τὴν δὲ 2

regibus, eorum damno, im-
 pulsus, Alexandrum ulterius
 progredi nolle sibi persuase-
 rat (a), nuntio sui adventus
 percussum. Hoc etiam modo
 ejus animum commoverant,
 quod Darii equitatum facile
 universas Macedonum copi-
 as proculcaturum dicebant:
 quantumvis Amyntas Alex-
 andrum, ubicunque is Dari-
 um esse audiret, venturum as-
 firmasset: ibique eum opperi-
 ri suavisset. Cæterum deterior
 sententia, quod primo ac-
 cessu gratior auribus accide-
 ret, vicit. *Ac fortasse Deus il-
 lum eo loci adduxit, ubi nec e-
 quitatus magno usui esse posset,
 ut nec infinita hominum pariter
 & jaculorum ac telorum multi-
 tudo, sed nec ipsam quidem ex-
 ercitus magnificentiam ostende-
 re poterat: sed Alexandro fa-
 cilem omnino victoriam præbe-
 bat. Oportebat enim Asia im-
 perium Persis à Macedonibus a-
 dimi, quemadmodum Persæ Me-
 dis ac prius Medi Assyriis ade-
 merant.*

VII. Darius, superato mon-
 te qui prope Pylas Amanicas
 est, Ilium versus movit (b),
 Alexandrum imprudens à
 tergo relinquens. Captâ Is-
 so, quotquot Macedones ibi
 pro-

(a) CURT. 3, 8, 10. (b) *idem* 3, 8, 13.

2. καταπαύσῃ] Unde Charidemum percontatur Darius, *fatissime ei videretur*

hæστικῶς ad obstrictandam hostem? CURT. 3, 2, 10

ἡμετέρας ἡμετέρας] Mss. etiam Opt. etiam Augustanus a Vulcanio inspectus,
 cum Basilicenis editio ἡμετέρας. Ita ἡμετέρας infra videbimus. *Granovius.*

CAP. VII. 1. καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον λαβῶν.] Hinc Curtius scribit 3, 8,
 24. Dario advenant hostium avidi aggresses nuntiaverant, *et ex credenti, occurrere*
aiunt, quos at fugientes sequebatur. Iunctis autem ratio & Darii & Alexandri hæc

τὰς σφίσι· ὅσα σφίσι μὲν ξύμμε-
τρον τὸ χυρὶον ἀναπτύξαι τὴν φέ-
λαγγα, τοὺς δὲ ἀρχαίον τὸ πλῆ-
θος ὅτι ἔσται τῇ μέρῃ, οὔτε τὰ σά-
ματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλη-
νύει. Μακεδῶνας τε καὶ Πέρσας 7
καὶ Μήδους, ἐκ πόνου πολλοῦ τρυ-
φῶν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνους τοῖς
πολεμικοῖς πάλαι ἦν μετὰ κιν-
δύνῃ ἀποκυμένους, ἄλλας τε καὶ
ἀδύλας ἀνθρώπους ἐλευθέρους ἐς χεῖ-
ρας ἔχον. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἑλ- 8
λασιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μα-
χησάμενοι, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἶν Δα-
ρίῳ, ἐπὶ μισθῷ, καὶ οἱ δὲ τούτῃ
πυλῇ, καθυπνύοντας. Τοὺς δὲ
εἶν σφίσι, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
ἀντάτας ἀποκείμενους· βαρβάρων τε 9
Ἰσθμίων, καὶ Παιόνων, καὶ Ἰλ-
λυριῶν, καὶ Ἀγριῶν, τοὺς εὐ-
ρωπαιέτας τε κατὰ τὴν Εὐρώπην
καὶ μακρομνηστῆρας, πρὸς τὰ ἀπο-
στάταί τε καὶ μαλακώτατα τῆς
Ἀσίας γένη ἰσχυροτάτους· ἐπὶ δὲ
Ἀλέξανδρον ἰσχυροτάτην Δα-
ρίῳ. Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν
τοῦ ἡγῆτος ἐπέβη. Τὰ δὲ ἄλλα 10
ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κιν-
δύου ἐπιδείκνυντο. Οὐ γὰρ τοὺς
εὐστράτας τοὺς Δαρείου ἐν τῇ τότε

cus esset: hostibus vero tanta
multitudo ad pugnandum in-
utilis. Adhæc neque corpo-
rum neque animorum viribus
pares esse. Macedones enim
cum Persis & Medis, qui
multo jam tempore otio ac
deliciis enervati essent, con-
gressuros: ipsos bellicis labo-
ribus jamdudum ad pericula
fubeunda exercitatos: præter-
ea liberos homines cum ser-
vis conficturos. Græcos qui
8 in utraque acie essent, non
iisdem conditionibus pugna-
turos. Qui enim à Darii par-
tibus essent, mercede etque
exigua conductos pugnare:
eos qui à Macedonibus essent,
pro Græciâ sponte suâ adduc-
tos dimicare. Ex barbaris au-
tem Thracâs, Pæonas, Illy-
rios & Agrianas, fortissimos
totius Europæ & bellicosissi-
mos, adversus molles effœmi-
natasque Asiæ gentes in aci-
em ituros. Denique Alexan-
dram adversus Darium exer-
citurum ducere. Atque hæc
quidem ad prælii prærogati-
10 nam significandam comme-
moravit. Adhæc præmiorum
quæ huic prælio proposita
essent magnitudinem expo-
nit.

6. ἴτα] *not.* Ceterum hac de re Curtius ita lib. 3. cap. 4. extremo: *Et castris locis, & castrorum circumstantiis superestans. Ergo Alexandro in acie miles non defuit. Darius tanta multitudinis rei, loci, in quo pugnavit, auxiliiis redactus est ad faci-
liorem, quam in hoste contempserat.*

8. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἑλλασιν] *scil.* ἡ χύμας ἔχουσιν, Quicunque Græci cum Græciæ ἐσθίουσι essent.

9. τὰς ἰσχυροτάτας τε κατὰ τὴν] Ante præpositionem κατὰ ex Opt. inseren-
dam ratio voculæ τῶν. Græcorum.

10. τὰς εὐστράτας] quos ad Græciæ vicem, Dario absente, 1, 12, 16.

nit. Neque enim eos, satrapas Darii illo prælio victuros, neque equitatum qualis ad Granicum amnem constiterat, neque viginti millia exterorum mercenariorum, sed summam imperii Perfici ac Medici, & quotquot usquam nationes Persis ac Medis parentes Asiæ inhabitant: ipsumque adeo magnum regem debellaturos, nihilque ex eo prælio reliquum futurum, quam ut universæ Asiæ imperent, & optatum laboribus suis finem imponant. Adhæc quæ splendide ab iis collatis viribus jam gesta essent recensebat. Si quis vero audax aliquod & laudabile facinus privatim edidisset, nominatim singulos evocans, eorum non sine periculo in adeundis præliis virtutem, quam minimâ poterat cum invidia, collaudabat. Fertur autem etiam Xenophontis, & decem millium qui cum eo fuerant meminisse

κρατῆσαι, οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν
ἐπὶ Γραικῇ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς
δισμυρίους ξένους τοὺς μυθοφό-
ρους, ἀλλὰ Πέρσων τε ὅ, τι περ
ᾠφελος καὶ Μήδων, καὶ ὅσα ἕλλα-
εῖν Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπῆρκε
ἐποικίει τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτῶν
μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ
ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσιν
ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγῶνι, ὅτι μὴ κρη-
τέν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης, καὶ
πέρας τοῖς πολλαῖς πόνευσι ἐπιθεῖ-
ναι. Ἐπὶ ταύταις δὲ τῶν τε εἰς
τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἡδὴ
πεπραγμένον ὑπεμνήνησε. Καὶ
εἰ δὴ τῇ ἰδίᾳ τι διακρητὲς ἐς κάλ-
λος τετολμημένον, ὡμοσάτω ἕκα-
στον ἐπὶ τῇ ἔργῳ ἀνακαλεῖν, καὶ
τὸ αἰτοῦ οὐκ ἀκύνουν ἐν ταῖς
μάχαις ὡς ἀνταρχέεσκα ἐπ-
εῖμει. Λέγεται δὲ καὶ Πανοφῶν-
τος καὶ τῶν ἄμνα Πανοφῶντι μυ-
ρίων ἐς μυριάστην ἑλθεῖν, ὡς οὐδὲν τι
οὔτε

εἰς τὰς ἀπομυρσας] Ad eundem fluvium 1, 14, 6.

παρεῖν το δ, τι πῶς ὁρατος καὶ Μένων] & Periss & Medas, quorum nullus est usus, in quibus aliquid virtutis, animi, roboris, nervorum est. Sic 5, 15. 8. τὰ πρὸς αὐτὸν δ, τι παρὸς ὁρατος. Sic apud Salust. Cat. 39. 4. *Lentulus sollicitabat &c. neque saluam dices, sed cuiusque modi genus hominum, quod modo bello usui foret.* Apud Polybium hoc verbum dicitur de iis, in quibus est aliquid saltem intelligentiæ lib. 3. cap. 36. sub fin. *πρότις, ὅτι καὶ μικρὸν ὁρατος, ἀνατολὰς, δύναμις, μετρηθεὶς ἂν, ἀρετὴν ὑποκρίσας.* *Optimus, quomodo vel mediocres est ingenium, ortum, occasum, meridiem, septentrionem dignoscimus.* Item lib. 16. cap. 14. init.

praesentem, cum pugnae apud Granicum amnem non adfuiſſet.

ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγωγῇ] post hoc pralimum. Ita ἐπὶ τέτοις post hoc.

II. $\mu \delta \eta \tau \alpha \tau \alpha \rho \iota \theta \tau \eta$.

καὶ τὸ αὐτὸ ἐκ αὐτοῦ] Proprie Græci volunt, nominatim unumquemque ad mentionem facinoris præclari appellari, suam quoque omnis periculi in præliis negligentiam quam maxima cum invidia didicerebat. Gronovius. Quo quidem sensu legendum potius αὐτῷ, foretque ejusdem generis argumentum, quo Alexander alio loco utitur apud Curtium 4, 14, 6. Non possimulare se, ut fortiter capesserent prælium, ut ipse cæteris fortissimè fecisse exemplum.

12. τὰς αὖτε *Xenophon*] De quibus Xenophon in expeditione Cyri. Tot enim fere Graeci Cyrum secuti erant, lib. 5, p. 273. l. 53. *ἦν ἰσθμῶν ἐν τῷ ἀμπερὶ τοῖς μύλοις*.

οὐτε κατὰ πλῆθος οὔτε κατὰ τὴν
 ἄλλην ἀξίωσιν σφίσις ἐπεικότες·
 οὐδὲ ἰσχυροὶ αὐτοῖς παρόντων Θεσ-
 σάλων, οὐδὲ Βοιωτῶν, ἢ Πελοπον-
 νησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν,
 οὐδ' ἔτι ἄλλῃ σφίσις ἵππος ξυν-
 τέτακται· οὐδὲ τοξοτῶν, ἢ σφεν-
 δωτῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν, ἢ Ῥο-
 δίων ἀλγῶν· καὶ ταῦτα γένετ' ἐν κιν-
 δύνῃ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχε-
 διασθέντων. Οἱ δὲ βασιλεῖα τε ξύν-
 πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι
 αὐτῇ ἐτρέψαντο, καὶ ἔθνη ὅσα κατ-
 ὄντων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον
 καὶ ὠκεανὸν ἐπεγένητο, νικῶν-
 τες ἀπ' αὐτῶν ὅσα τε ἄλλα ἐν τῇ
 ταύτῃ πρὸ τῶν κινδύνων εἰς παρά-
 κλησιν, ἀνδράσι ἀγαθοῖς ἐξ ἀγα-
 θῶ ἡγεμόνος παρανείσθαι εὐκός.
 Οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλοθεν δεξιούμενοι ἰσχυροὶ ἐκhortandos uti par est.

III

13. σφίσις] *ipsis* Macedonibus. Nullos ait ejusmodi equites fuisse illis decem millibus Græcorum, quales in ipsorum exercitu essent. Consilio tamen Xenophontis lecti fuerant quinquaginta equites. Xenoph. *ἀναβ.* lib. 3. p. 242. l. 2. *ὁ δὲ Ξενοφώντας*] Narrat hoc a se factum Xenophon *ἀναβ.* lib. 3. p. 241. Cum enim, recenti periculo edoctus ostendisset; pedestre agmen, hostibus subinde lacerantibus, saluum esse non posse sine funditoribus & equitibus, statim prop-
 bata hac sententia, posse illa funditores citius ducendi facti sunt. p. 242. l. 1.

14. βασιλεῖα] Antaxerxem, fratrem Cyri minoris.
πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ] ante sive prope Babylonem ipsam; quod pronomen non omittendum, cum rem non parum augeat. Nam cum magnam esse vincere hostem copiam multitudine longe superiorem, tum vero maximum prope ipsam regiam vincere. Et quanquam ab illo loco, in quo prælium commisit, Babylonem usque restarent tria millia stadiorum & sexaginta, Xenoph. *ἀναβ.* lib. 2. p. 217. l. 40. nihilominus tamen non hic tantum, sed etiam in Xenophonte prope ipsam Babylonem id accidisse dicitur p. 222. l. 13. Neque enim fuit ipso (rege) volente, ut nos in Græciam reverti nuntium adferamus, nam exiguas copias regiam potentiam in τὰς θύρας αὐτῆς non procul ab aula regia fuisse. Nempe quia ab Epheso, unde profecti fuerant Græci, usque ad pugnam jam confecerant stadiorum millia sedecim & quinquaginta: prope a Babylonem abesse dicuntur, quod non nisi tria millia stadiorum & sexaginta ad eam restarent. Conf. ad Matth. XXIV. 33.

καὶ αὐτοὶ ἀπ' αὐτῶν] Opt. *ἐπ' αὐτῶν*. Græcorum. Sic 7, 13, 7. de his ipsis Græcis dicit: οἱ Ἕλληνες ἐπ' αὐτῶν ἰδὼν βαρβαρικά.

15. ἐν τῷ ταύτῳ] *tali statim, tali tempore*. Sic 7, 3, 2.

16. Οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλοθεν] Hoc est, quod Latini dicunt: *pro se quisque*, Curiosis impetibus, ut 3, 6, 17. *pro se quisque dextera ejus amplecti*.

124 ARRIANI DE EXPEDITIONE

Illi certatim regem complexi, & verbis efferentes, è vestigio in aciem duci postulant.

VIII. Tum Alexander (a) corpora curare jubet, equitesque nonnullos & sagittarios ad Pylas præmittit, qui viam, quam jam transierat, explorent. Ipseque noctu cum universo exercitu movit, ut angustias illas denuo occupare posset. Ut vero sub medium noctis rursus Pylas infedit, reliquum noctis exercitui ad quietem dedit, excubiis summâ diligentia in ipsâ rupe dispositis; sub auroram ex Pylis in viam descendit, & quamdiu magna erat viarum angustia (b), angustam etiam aciem ducebat: ubi vero laxare se sinus montium cœperunt,

(a) Curt. 3, 8, 22. (b) idem 3, 9, 12.

τε τὸν βασιλέα, καὶ τῷ λόγῳ ἐπὶ αἰρόντες, ἄγαν ἤδη ἐκέλευον.

VIII. Ὁ δὲ τότε μὲν δειπνοποιεῖσθαι παραγγέλλει, προπέμπει δὲ ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, τῶν ἰσχυρῶν ὀλίγους τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν προκατασκευασμένους τὴν ὁδὸν τῇ ἐπίσῃ, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας· καὶ αὐτὰς τῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ἦν, ὡς κατασχέει αὐτὰς τὰς πύλας. Ὡς δὲ ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐκράτησεν αὐτὸς τῶν παρόντων, ἀπέκλειψεν τὴν στρατιὰν τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πετρῶν προφυλακὰς ἀκριβεῖς κατασησάμενος· ὑπὸ δὲ τῇ ἑω κατέβη ἀπὸ τῶν πυλῶν κατὰ τὴν ὁδὸν· καὶ ὥς μὲν πέντη χεῖρας ἦν τὰ χερσὶν, ἐπὶ κέρως ἦγεν· ὡς δὲ διερχάμενος ἐς πλέτος, ἀνέστρεψε.

τῷ λόγῳ ἐπαίροντες] verbis efferentes, incitantes, instigantes, animum ipsi augentes. Sic 2, 6, 7 & 8.

CAP. VIII. 1. τὴν ὁδὸν τὴν ἐπίσῃ ὡς ἐπὶ τὰς πύλας] Ita τὴν ὡς ἐπὶ Ἀβδέρα τὴν ὁδὸν ἀβδέρα tendit, 1, 11, 6.

2. ἐπὶ κέρως ἦγεν] Ἐπὶ κέρως ἦγεν est ita aciem ducere, ut in fronte totius phalangis eundem vel non multo plures armati incedant, quam in uno cornu solent. Unde non male redditur angustiam aciem ducere. Vocatur hujusmodi acies recta. Alian. Tastr. cap. 30. Ὁρθὴ δὲ ἐστὶ φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρως πορεύεται, πάλιν ἀποστρέφεται τὸ βάθος τῷ μήκους. Recta phalanx ea dicitur, quæ in Cornu tendit, habens latitudinem majorem longitudine. Ejus forma hæc est.

Ὁρθὴ φάλαγξ, recta phalanx
Majores Longitudo.

	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o
	o	o	o	o

Μᾶλλον
Longitudo.

ἵππασιν ἀπὸ τὸ κέρως, ἐς Φάλαγγ-
 γε, ἄλλων καὶ ἄλλων τῶν ὑπὸ πτεῖν
 εἴξιν παρέργον, τῇ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ
 ἄρς, ἐν ἀριστερᾷ δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν δε-
 ξιαστῶν. Οἱ δὲ ἱππεῖς αὐτῇ τέλει μὲν 4
 παύσαντων πεζῶν τεταγμένοι ἦ-
 σαν ὡς δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν προέ-
 σαν, συνέτασσεν ἤδη τὴν στρατιάν ὡς
 ἐς μάχην· πρῶτους μὲν ἐπὶ τοῦ δε- 5
 ξιοῦ κέρως πρὸς τῇ ἄρσι τῶν πεζῶν τό-
 τε ἔγχεα καὶ τοὺς ὑπασπιστάς, ὡν
 ἦν ἑπὶ Νικάνωρ ὁ Παμφυλίου· ἔχο-
 μέαν δὲ τούτων, τὴν Κάουιν τέξιν
 ἐπὶ δὲ τούτοις, τὴν Παρδίικον. Οὐ-
 τε μὲν ἔς τε ἐπὶ τὸ μέστω τῶν ὑπὸ πτε-

explicuit subinde cornu, ali-
um atque aliud ordinem ar-
matorum in phalangem ad-
ducens, dextra quidem mon-
tem versus, læva autem ad
mare. Equites porro interea
peditibus à tergo constituti
erant. At postquam in aper-
ta loca ventum est, exerci-
tum statim ad proelium com-
mittendum instruit. In dex-
tro cornu montem versus
peditum agema locat, &
scutatos, quibus præerat (a)
Nicanor Parmenionis filius.
Proximum his, Cœni; mox
Perdiccæ agmen. Hi qui-
(a) Curt. 3. 9. 7. dem

(c) Cont. 3, 9, 7.

T^oip^ois alios opponitur et *in portu*, apud Lucianum de Hist. scribenda tom. 2. p. 377. et 382. quæ phalanx dicitur *παλαια τροχίτης*, qualis est, si hanc, quam descriptimus formam, invertem, ut octo milites in fronte constent: X^oemph. Cyroped. lib. 2. p. 45. l. 40. *ἵππὸς δὲ κερκίτης τῆς ἀγῶν τῆς ἀπὸ τοῦ βασίλειου ὁμοῦς τροχίτης ἵππὸς δὲ οἱ ἐν ποταμῷ κερκίτης ἵππὸς*. Quæ vero vltimam ad regiam arborum antinudveritatem esse, quam us omnes in fronte progressi possent: (suo enim ad ducentos, altitudo ad centum habebat) iussu ordine millenario prius sequi loco suo, alterum sequi hunc pone iubet. Id quod est *in alpe* *ἄλπε*. Figuram inquit Schæfferus ad Mauricij Strategicum lib. 3. cap. 13. p. 442. init.) docet Maximus Tyrius Dissertatione XL, quando eam comparat cum cervis naticibus figuram una post alteram, sicut optime Arceus notat. *Portum ordinem* dixit Plinius, quod est *ποταμὸς ὁπίσθ*, seu *in alpe*. Sic enim lib. VIII. c. 32. *Maris transant gregatim, nantes portum ordinem*. Vegetius hoc genus simile fœci veru, itemque litteræ I, negotiumque ipsum *portigere in directum* vocat lib. XII. cap. 20

ἀνίστασθαι αὐτὸ τὸ κέρας ἐς φάλαγγα] explicabat subinde cornu in phalangem. Ita enim existimo, duo ultima verba cum antecedenti ἀνίστασθαι cohaerere, cum ea Freinsheimius, & qui cum secuti sunt, Blackardus & Gronovius, cum sequenti participio παραστῆναι conjunxissent. Similiter Xenophon Cypriod. lib. 8. p. 179. L. 23. ἐκ κέρατος ἐς φάλαγγα καταστῆσαι. Explicabat ergo subinde cornu, huc arctata aciem, in phalangem, i. e. ut paulatim ad justam longitudinem perveniret acies, quæ duo haberet cornua. Phalangis enim vocabulo, ut ait Budæus Comment. p. 881. l. 45. acies longior quam altior significatur propter duo cornua. E contrario cornu est acies altior quam longior. Unde apud Xenoph. loco cit. ορροσπικται ἰστίηται φάλαγγα & βαθύνη, & vice versa ἐκ κέρατος ἐς φάλαγγα καταστῆσαι.

παρεῖναι] παρεῖναι est verbum militare, hoc est potius agere, promovere ordines
 et alacritudine in longinquitatem. Id quod fit ad porrigendum frontem et circum-
 vicinandi hostes. Xenophon. in 4. *anabasi*. παρεῖναι δὲ τοῖς ἄλλοις στρατιώταις παρ-
 εῖναι τοῖς λόχοις, ὥστε ἐπὶ φάλαγγος γένεσθαι τὸ κράτος. *Thucyd.* in *Comment.*
 p. ling. p. 529. l. 40. & 530. l. 50. Eodem sensu verbum hoc existit paulo
 post 13. & 2, 9. 7.

5. *ἡρώδης*] Ab his orsus est aciem ordinare.

Etiam per hoc patet de motu] Et quidem usque ad medietatem gravis attracta a de-

dem usque ad medium gravi armaturæ ab dextris incepturus pugnam locaverat. A sinistro vero, primæ erant Amyntæ copiæ, inde Ptolemæi: proximæ huic Meleagri. Et quidem ad lævam Craterus peditibus præfectus erat: totum autem sinistrum cornu Parmenio ducebat. Huic imperatum erat ne à mari recederet (a), ne videlicet à barbaris circumveniretur. Nam alioqui Persæ facile multitudine copiarum phalangem Macedonum omni ex parte cinxissent. Darius, postquam ei nuntiatum est Alexandrum instructâ acie adventare, triginta millibus equitum, expeditorum viginti millibus Pinarum flumen trajicit (b),

τῇ ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ἀρξομένη τεταγμένη ἦσαν. Βαλὶ δὲ τοῦ εὐωνύμου, πρώτη μὲν Ἀμύντου τάξις ἦν, ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίου, ἐχομένη δὲ ταύτης, ἡ Μελεάγρου. Τοῦ δὲ εὐωνύμου τοῖς πεζοῖς μὲν Κρατερὸς ἐπετάκτο ἄρχειν, τοῦ δὲ ξυμπαντος εὐωνύμου Παρμενίου ἡγήετο· καὶ παρήγγελλτο αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν τὴν θάλασσαν, ὥς μὴ κυκλασθεῖεν ἐκ τῶν βαρβάρων, ὅτι πάντῃ ὑπερφαιγγήσειεν αὐτῶν διὰ πλῆθος ἡμελλόν. Δαρεῖος δὲ, ἐπειδὴ ἐξηγγέλη αὐτῷ προτάγων ἦδη Ἀλέξανδρος ὅς ἐσμάχην, τῶν μὲν ἡπείων διαβιβάζει πέραν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Πινάρου ἐς τριμυρίους μάλιστα τῶν ἀρετμῶν, καὶ μετὰ τούτων, τῶν ψιλῶν ἐς διτμυρίους, ὅπως εἴην λοιπὴν δύναμιν καθ' ἡσυχίαν συντάξει. Καὶ

(a) Curt. 3, 9, 10. (b) idem 3, 8, 28.

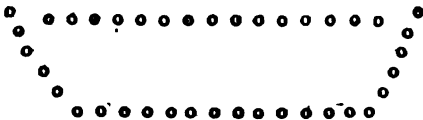
πρὸ-

tra incepturus conficiendi erant; h. e. si quis a dextro aciei latere numerare incipiat. Nempe proximus a monete, qui ad dextrum cornu erat, Nicanor stabat, ad huius sinistram Coenus erat, & interius Perdiceas. Eodem modo dativus participii ὄντι usurpatur 1, 2, 1. & Ind. 3, 2. Vulcanius, uti ex Blanckardo cognoscitur, leviter mutavit αὐτὸ εὐ δεξιῦ ἀρξομένη. Quod quidem valde arridet, potestque eodem sensu, vel etiam, si quis ita malit, de Alexandro intelligi, quod is influentæ aciei initium a dextro latere fecerit.

7. κυκλασθεῖεν] circumvenientur. Est enim multitudinis numerus, per syncopeν pro κυκλασθέντες.

ὑπερφαιγγήσει] Operæ pretium est, & ὑπερφαιγγήσεως formam ex eodema Eliano cognoscere Taët. cap. 49. Ὑπερφαιγγήσεις μὲν ὄντι, ὅταν ἐξ ἐκείνων τῶν καμάτων εἰς φαλαγγας ἐπιτάγῃσι τῶν πολεμίων. Circumventio phalangis est, cum ab aëroque ceteris phalangibus hostium excidant. It. Arrian. Taët. cap. 41.

Ὑπερφαιγγήσεις, Circumventio phalangis.

8. διαβιβάζει] Faciunt: transire jubet. Nam Darius quidem ipse cum his signis non transmisit, sed mansit in aketa ripa 15.

εὐν ψιλῶν] Opt. τῶν πεζῶν, non ψιλῶν. Græcorum.

πρῶτος μὲν τοῦ ἐπιοικτοῦ τοῦ
Ἑλλήνων τοὺς μισθοφόρους ἔτα-
ξε ἐκ τριμυρίους, κατὰ τὴν Φά-
λαγγα τῶν Μακεδόνων ἐπὶ δὲ
τούτῃς, τῶν Καρδάκων καλου-
μένων, ἔθεν καὶ ἔθεν, ἐς ἑξακισ-
μύριους· ἐπὶ ταῖς δὲ ἵσται καὶ οὐ-
ται. Τούτους γὰρ ἐπὶ Φάλαγγ-
ος ἐκ λῆς ἐδέχετο τὸ χωρίον ἵνα
ἐπὶ ἔκαστο. Ἐπέταξε δὲ καὶ τῷ ὄρει ΙΟ
τῶν ἀριστερῶν σφῶν κατὰ τὸ Ἀ-
λεξάνδρου δεξιὸν, ἐς δις μύριους·
καὶ τούτῃς ἔστιν οἱ κατὰ νότου
ἐγένετο τῆς Ἀλεξάνδρου στρα-
τίας. Τὸ γὰρ ὄρος ἵνα ἐπετάχθη ΙΙ
οὐ, πῇ μὲν διεχώρει ἐς βάθος,
καὶ πῶς αὐτῷ ὡς περὶ ἐν
θεσπιάσιν ἐγένετο· ἔπειτα ἐς ἐπι-
παραπῶν πρῶτον τοὺς ἐπὶ ταῖς
ὑπερβαῖς τεταγμένους κατόπιν
τοῦ δεξιῷ κέρως τοῦ Ἀλεξάνδρου
ἐπῴει· τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος αὐτοῦ Ι2
ψαλλῶν τε καὶ ἐπὶ ταῖς κατὰ ἔθνη
συντεταγμένους ἐς βάθος οὐκ ὡς Φέ-
λιμον, ὅστις ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων

ut reliquum exercitum secu-
rius instruat. Ac primos qui-
dem gravis armaturæ Græcos
mercede conductos numero
triginta millium, adversus Ma-
cedonum phalangem consti-
tuit. Ab utroque horum latere
Cardacas, qui & ipsi armati
graviter erant, ad sexaginta
millia collocat. Neque enim
plures in simplici phalange
constitui locus, in quo exerci-
tus instruebatur, patiebatur.
Porro ad montem qui ipsis ad
sinistram erat, adversus Alex-
andri dextrum cornu viginti
millia statuit. Atque horum
quidem nonnulli à tergo Alex-
andri exercitus oppositi e-
rant. Mons enim in quo acies
instructa erat, aliquâ parte in-
trorsum recedens profunde,
finem quandam veluti in mari
faciebat: deinde in anfractum
porrectus efficiebat ut qui ad
radicem montis constituti e-
rant, dextrum Alexandri cor-
nū aversum cernerent. Reli-
qua vero expeditorum ac gra-
vis

vis

9. τῶν Καρδάκων καλουμένων] Καρδάκας genus quoddam militum facere, quales
scitamus fuisse, quos Musaras vocant; nisi quod hoc loco Cardaces dicuntur gra-
viter armati. Vide Stephani Thes. Gr. Ling.

ἐπὶ Φάλαγγος ἀπὸ τῆς] Simplex phalanx videtur ea dici, quæ non est duplicata:
Sic autem duplicatio sive διπλασιασμός, quando in intervalla anteriorum mili-
um transferuntur ii, qui a tergo ipsis addunt, ita ut longitudo quidem aciei
maneat eadem, sed condensetur, & duplo plures contineat milites, altitudo
autem aciei duplo fiat minor. Alian. Tact. cap. 29. Ceterum acies simplex
quoque dicitur, quando exercitus collocatur una serie, absque ulla acie subse-
quente a tergo. Intelligitur interdum & ea simplex acies, cujus unicum solum-
modo est iugum, sive quod in latitudine non plures, alios post alios stantes,
verum singulos tantum habet equites. Id quod Schefferus annotavit ad Mau-
ricii Strabonem, p. 413. init. & p. 438. init.

11. ὡς περὶ ἐν θαλάσσι] velut in maris sinibus montibus curvantur, cujusmodi de-
scribitur a Curt. 3, 4, 6. ita hic in terra.

12. κατὰ ἔθνη] secundum gentes, h. e. singulæ gentes seorsum. Sic 1, 10, 3. 3, 16,
19. & Xenoph. Anab. lib. 2. p. 208. l. 9. ὅπου κατὰ ἔθνη - ἕκαστον ἴδιον ἐκπαιεῖτο.

ἐς βάθος ἐκ ἀπὸ τῆς] in altitudinem inuilem. Altitudo aciei appellatur, quæ
est

vis armaturæ multitudo, pro gentium varietate, in confertos inutilesque ordines redacta, post Græcos mercenarios & barbaros in phalangem compositos stabat. Sexcenta enim bellatorum millia in Darii exercitu esse ferebantur. Alexander vero, postquam progredienti sibi majus spatium aperiri cœperat (a), equitatum, tum amicorum, tum Thesalos & Macedonas adducit. Atque hos quidem in dextro cornu juxta se locat (b). Peloponneses reliquosque socios ad lævum cornu Parmenioni mittit. Darius postquam aciem instruxit, equites quos ante flumen eam ob causam locarat ut tuto exercitum ordinare posset, dato signo revocat. Horum plerosque ad dextrum cornu mare versus adversus Parmenionem statuit, quod ab eâ parte major equorum esset usus: reliquam partem in sinistrum cornu ad montes traducit. Quum vero propter angustiam locorum inutiles eo in loco sibi viderentur, plerosque ut in dex-

(a) Curt. 3, 9, 12. (b) idem 3, 9, 8.

est a fronte ad tergum. Vid. not. ad i, 2, 6. Cum ergo in Darii exercitu dicatur fuisse sexcenta armatorum millia, vix decimæ illorum parti licet manum hoste configere, quod in nimiam essent altitudinem locati. Nam si frontem ponamus in illis angustiiis vel trecentos habuisse, altitudo fuerit bis mille milium, quorum ultime tanto ab hoste intervallo remoti ætenuis necesse est, ut omnino nullus eorum potuerit esse usus, neque ad hostes incessendos, neque ad suos, qui in prima acie pugnabant, tuendos.

[μάλιστα ἢ ἑξήκοντα] Μάλιστα forte, circiter. Sic i, 20, 4.

14. πλείους ἢ Παρμενίωνα] MSSi rursus omnes, etiam apud Vulcanium Augustinus ὡς Παρμενίωνα. Στοιχεῖον.

τῶν μισθοφόρων, καὶ τοῦ ἐπὶ Φάλαγγος τεταγμένου βαρβαρικοῦ. Ἐλέγετο γὰρ ἡ πᾶσα ξυν Δαρίῳ στρατιὰ μάλιστα ἐς ἑξήκοντα μυριάδας μαχημοὺς εἶναι. Ἀλλ' αὐτὸς δὲ, ὡς αὐτῇ πρόσωπόντι τὸ χροῖον διέσχεν ὀλίγον ἐς πλάτος, παρέγαγε τοὺς ἱππέας, τοὺς τε ἑταίρους καλουμένους, καὶ τοὺς Θησαλοὺς καὶ τοὺς Μακεδόνας. Καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρατι ἔταξε. Τοὺς δὲ ἐκ Πελοποννήσου, καὶ τὸ ἄλλο τὸ συμμαχικόν, ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πέμπει ἐς Παρμενίωνα. 15 Δαριὸς δὲ, ὡς συντεταγμένη ἦν αὐτῇ ἡ Φάλαγξ, τοὺς ἱππεῖς οὓς τινας πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῇ προτετάχῃ, ὅσους ἀσφαλῶς αὐτῇ ἡ ἔκταξις τῆς στρατίας γένοιτο, ἐκέλευεν ἀπὸ ξυλῆματός. καὶ ταῦτα τοὺς μὲν πολλοὺς ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρατι πρὸς τῇ θαλάσῃ κατὰ Παρμενίωνα ἔταξε, ὅτι ταύτῃ μάλιστα τὸ ἱππικόν ἦν μέρος· δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πρὸς τὰ ἔρηπαρήγαγεν. Ὡς δὲ ἀρχαῖον ἐνταῦθα διὰ σφόδρα τῶν χροίων ἐφάνη, καὶ ταῦτα τοὺς πολλοὺς πᾶσι πῦσαι ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας εἶναι ἐκ-

δέλεσεν. Αὐτὰς δὲ Δαρίους τὸ ἴστρον ἰσφύοντος ἐπὶ τῆς μέσης τῆς πύλης ἐπέθηκε, καθάπερ νόμος τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι τετέλεσται· καὶ τὸν νοῦν τῆς τέχνης ταύτης Εὐνοφῶν ὁ τοῦ Γρίλλου ἀπογεγράφεν.

IX. Ἐν ταύτῃ δὲ Ἀλέξανδρος ἰσφύοντος ἐλθόντος πᾶσαν τὴν τῶν Περσῶν ἱσφύοντος μετακταχρησαμένην ἐπὶ τὸ ἐκπύοντος τὸ ἐαυτοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐκπύοντος, κατὰ δὲ τοὺς Πελοποννησίους μέσων, καὶ τοὺς ἑλλήνων τῶν ξυμμάχων ἰσφύοντος ταύτης τεταγμένους, πέμπει κατὰ τάξιν καὶ Θεσσαλοὺς ἰσφύοντος ἐπὶ τὸ ἐκπύοντος μελίστας μὴ πρὸ τοῦ μετακταχρησάμενος τῆς πύλης τῆς τέχνης παρακταχρησάμενος, τοῦ μὴ κατὰφύοντος τῆς πύλης γαστρίδας μετακταχρησάμενος, ἀλλὰ κατὰπιν τῆς φάλαγγος ἀφωχῶς διελεύσας. Πρὸς ταῦτα δὲ τῶν μὲν ἰσφύοντος κατὰ τὸ δεξιὸν τοὺς προδρόμους, ὧν ἦρχετο Πρωτόμαχος, καὶ τοὺς Παιόνας, ὧν ἦρχετο Ἀρίων· τῶν δὲ πεζῶν, τοὺς τοξότας, ὧν ἦρχεν Ἀντίοχος· τοὺς δὲ Ἀγυμάντας, ὧν ἦρχεν Ἀγ-

strum ipsorum cornu sese recipiant jubet. Darius medium aciei tenebat, Persarum regum in exercitus ordinatione veteri more observato. Cujus quidem rei rationem Xenophon Grylli filius conscripsit.

IX. Inter hæc Alexander animadvertens universum ferme Persarum equitatum contra lævum suum cornu mare versus traductum, solosque ab se Peloponnienses, cum reliquo sociorum equitatu, eam ad partem collocatos esse, Thessalos etiam equites confestim eo mittit (a); imperans ne ex adverso totius aciei equitent, ne ab hostibus eo se transferentes cernantur, sed à tergo phalangis non conspecti ab hoste transeant. Præstituit autem equitibus ad dextrum cornu antecursores, quibus præfectus erat Protomachus, & Pæonas, quibus præerat Ariston; pedibus vero sagittarios, quos Antiochus ducebat. Agri-

nas

(a) Curt. 3, 11, 3.

18. Δαρίους τὸ μέσον] Curjus regem in sinistro cornu dimicasse ait 3, 9, 4. Ad quem locum vide Freinsheimii Commentarium.

ἀπογεγράφεν.] Scripsit hoc Xenophon διαβ. lib. 2. p. 209. l. 24. Narrat enim (Cymus) ἵσταν (regem Artaxerxem) mediam exercitus Persici aciem obtinere. Nam ὅτι αὐτὸν διαδοχικῶς πρᾶξεν sic suos ducebant, ut ipsi media in acie essent, quod se confirmant hoc ratio quam tutissimo loco fore, si ex utraque parte robur suum haberent, & animadvertent in i'duplo citius ab exercitu patentes, si quid imperandum necessitas foret.

CAP. IX. 1. ἐπὶ τὸ ἐκπύοντος] Hinc apud Curtium 3, 11, 1. Persarum equites fovit in lævum cornu hostium invelli sunt.

παρακταχρησάμενος] MSS. μόνος. Gronov. καὶ Θεσσαλίας] MSS. omnes τὰς Θεσσαλίας. Gronov. Factum hoc narrat Curtius 3, 11, 3. cum jam prælium maxime ferret. Sed verius omnino Arrianus.

2. ἀποκταχρησάμενος] occulte circumdare sergum suorum jubet, ait Curt. 3, 11, 3.

nas autem, quorum dux erat Actalus, & nonnullos equitum ac sagittariorum ad anfractum montis qui à tergo erat, locat: ita ut ad eam partem quæ ipsi dextra erat, phalanx in duo cornua divisa cerneretur. Alterum quidem adversus Darium, eosque qui trans flumen stabant, Persas omnes: alterum montem versus, adversus eos qui ad montem à tergo imminebant. Ante sinistrum latus ex peditibus Cretenfes sagittarios & Thraces, quos ducebat Sitalces, ponit: ante hos equitatum, qui ad sinistrum cornu pertinebat. Exteri vero mercenarii omnibus præstituti erant. Cæterum quum eorum phalanx in dextro cornu non satis conferta videretur, atque ex ea parte potissimum Persas phalangem circumvenire pos-

ταλας, καὶ τῶν ἰππέων τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν, ἐς ἐπικαμπὴν τῆς τῷ ὄρει τὸ κατὰ νότον ἔταξαν. 4 Ὡς τε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῇ τῆς Φάλαγγος ἐς δύο κέρατα διέχουσαν τετάχθαι, τὸ μὲν ὡς πρὸς Δαρείῳ τε, καὶ τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ τοὺς πάντας Πέρσας· τὸ δὲ, ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ὄρει κατὰ νότον σφῶν τεταγμένους. 5 Τοῦ δὲ εὐωνύμου προετέχθησαν, τῶν μὲν πεζῶν, οἵ τε Κρήτες τοξόται, καὶ οἱ Θράκες, ὧν ἡγήτο Σιτάλκης· πρὸ τούτων δὲ ἵππος ἢ κατὰ τὸ εὐώνυμον. Οἱ δὲ μισθοφόροι ξένοι πᾶσιν ἐτέχθησαν. 6 Ἐπεὶ δὲ οὔτε πυκνὴ αὐτῶν ἡ Φάλαγξ κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ ἐμπρὶν ἐφάνετο, πολὺ τε ταύτῃ ὑπερφάλαγγησεν οἱ Πέρσαι ἐδόκουν, ἐκ τοῦ μέσου ἐκέλευσε δύο ἱλας τῶν

3. *ic ἐπικαμπῇ*] Ventendum: nonnullos equitum & sagittariorum in obliquum (vel inflexum) ad montem a tergo conflavit: hoc est, quum reliqua acies omnis aut tergum aut latus monti obversum haberent, hæc pars singularis equitum & sagittariorum frontem monti oppositam habuit; & hoc modo illic armatis acies fuit. Curtius id ipsum exposuit his verbis 3. 9, 10. *At illi, qui præmissi a Darii jugum montis insederant, Agrianos opposuit ut ex Græcia proper advenire. Ita enim legendum, quum vulgo copula illic absit. Gronovius. Sic 3. 12, 2 & 7. Κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον ἱς ἐπικαμπῇ οἱ τε Θράκες ἐτετέχοντο. Et Xenoph. Cyropæd. lib. 7. p. 137. l. 18. ἵνα τὴν ἐπικαμπὴν ποιῶνται; Animadvertitis, ubi hostes flexionem insituant? Hujusmodi aciem describit Curtius 4. 13, 30. & seqq. Idem in classe fecerunt Romani, de quibus Polybius lib. 1. cap. 27. ita: τὸ δὲ εὐώνυμον ἱπποὺν ἐν ἐπικαμπῇ νότον πρὸς τὴν γῆν. Sinistrum cornu ad forcipis cunctantem figurat, ita ut ad terram vergat. & lib. 5. cap. 82 p. 591. l. 14. a fine.*

5. *ξένοι πᾶσιν ἐτέχθησαν*] In codice optimo verissime legitur πᾶσιν ἐτετέχθησαν, hoc est, omnibus postpositi sunt. Gronov.

6. *ὅτι πυκνὴ αὐτῶν*] Scribendum αὐτῶν, ut de Alexandro ipso, non mercenariis exteris accipiat. Gronov. Quæ vero sit conferta phalanx, ex Ælianò cognoscere licet. Tacit. cap. 11. Τεταγμένους μὲν ἐν ὁ αὐτῇ, κατὰ γὰρ πύχους τίσσεσθαι συσκευάμενος δὲ, κατὰ γὰρ πύχους δὲ· συσπικνῶς δὲ, κατὰ γὰρ πύχην. In acie igitur stans plerumque vir occupat cubitos quatuor. Condensatus occupat cubitos duos. Hærens autem clypeis occupat cubitum unum. Arrian. Tacit. c. 19. Ἀπὸ ὁπίσθας εἰς αὐτοὺς κατὰ πύκνωσιν ἐν δύο πύχεσι μάχεσθαι. Vir armatus stabat in condensatione, phalangis Macedonicæ spatium duorum cubitorum summum occupans.

ὑπερφάλαγγησιν] Vid. not. ad 2. 8, 7.

τῶν ἑταίρων· τὴν τε Ἀνθεβουσίαν, ἡ δὲ ἑλάνης ὦν Περιδας ὁ Μενεσθέ-
ας, καὶ τὴν Λαγρίαν καλουμέ-
νη, ἡ δὲ ἡγήτο Παντόρδανος ὁ
Κλεάνδρου, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ὠφειλὸς
κατέλειπον. Καὶ τοὺς τοξότας δὲ, 7
καὶ μέρος τῶν Ἀγριάνων, καὶ
τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων ἔειν
ἐκκατὰ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτοῦ ἐπὶ
μετώπῳ παραγὰν, ἐξέτεινον
ἐν τὸ τῶν Περσῶν κέρας τὴν
φέλαγγα. Ἐπεὶ γὰρ οἱ ὑπὲρ 8
τοῦ ὄρους τεταγμένοι οὕτε κατή-
κον, ἐκδρομῆς τε ἐπ' αὐτοὺς τῶν
Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν ὁλ-
γοκατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου
γενόμενος, μεδίους ἀπὸ τῆς ὑπε-
ρείας ἀναελάτες, εἰς τὸ ἄκρον
ἐκδρογῶν, ἔγνω καὶ τοὺς κατ'
αὐτοὺς τεταγμένους δύνασιν ἐν
χρήσασθαι εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς
φέλαγγος, ἐκείνη δὲ ἰσπείρας
τραυματίας ἐπὶ τῆς αἰ ἐξήμεσεν.

X. Οὕτω δὲ τεταγμένους χρό- 1
νῳ μὲν τὰς προῆγον ἀναπαύων,

se judicaret, ex medio agmine
duas amicorum turmas, An-
thebusiā, cui Peridas Mene-
sthei filius, & Lagarā, cui
Pantordanus Cleandri filius
præerant, ut ad dextrum latus
clam hostibus se recipiant ju-
bet. Sagittariis etiam, ac par-
te Agrianorum, & Græcorum
mercede conductorum non-
nullis, in dextro suo cornu ad
frontem traductis, phalangem
ultra Persarum cornu exten-
dit. Quum enim ii qui ad pe-
dem montis dispositi erant non
descenderent (a), & excursio-
ne Argianorum ac paucorum
sagittariorum Alexandri jussu
in ipsos facta, facile à radice
montis propulsi ad cacumen
confugerent; visum etiam ipsi
est, eos quos illis eā ex parte
opposuerat, ad corroboran-
dam phalangem usui esse posse
(b). Satisque esse si trecenti e-
quites illis opponerentur.

X. Hoc modo dispositis mi-
liti-

(a) *Corr.* 3, 9, 11. (b) *idem* 3, 11, 2.

Ἀνθεβουσίαν] Optimus ille codex exhibet plane Ἀνθιμουσίαν. Ἀνθιμῶς urbs Ma-
cedoniæ passim celebrata, inde Ἀνθιμῶσις, idque vocabulum translatum in
Asiam, unde Anthemusiada urbem Mesopotamiæ vocat Tacit. VI. ann. 41. ac
dixit notavit Stephanns. *Gronovius.*

Λαγρίαν] MSSi omnes, etiam Augustanus Vulcanii, habent Λαγρίαν. *Gronov.*
Ἐν τῇ τῇ ὄρει] Facius: in monte. Quod etiam planum facit verbum κατήκον.

ἐν τῇ τῇ ὄρει ἀναελάτης, ἰς τὸ ἄκρον αἰχμῶν] Montem in tres partes di-
visū, Suidas auctor est, in ἀκρόμῳν vertex, ὑπὸ ὀρειαν latera, & τῆμα pedes
sive radices. Ergo neque in vertice montis, neque ad ejus radices hi Persæ con-
stituerunt, sed in media altitudine, ut neque nimis longe ab hoste abessent, &
ex superiore loco hostes sibi subiectos haberent.

ἰς ἀναπλήρωσιν τῆς φέλαγγος] in supplementum phalangis, ut iterum explere
phalangem inanem, quam exhauserat missis nonnullis turmis ex media phalange
in dextrum cornu. Curtius hac de re ita 3, 11, 2. *Quibus aliis equitum ad jugum
missis jussis subsistere, ceteros in medium belli discrimen strenne transfert.*

CAP. X. 1. χροῖον μὲν τὴν πρῶτον ἀναπαύων] Aliquantū prodiit quiescere so-
lem, i. e. lento gradu eos duxit, πρῶτον dicitur ductor exercitus cum agmine

litibus, Alexander aliquandiu produxit interquiescens, ut omnino tardus illorum congressus esse videretur. Neque enim Darius barbaros loco quo primum eos constituerat, motos, in adversum ducebat, sed in ripis fluminis (quæ magnâ ex parte præruptæ erant, & quâ facilius in illas consensus visus fuerat, vallo ducto munierat) sese continebat. Quod quidem statim Macedonibus argumento fuit, Darium jam servitutem animo concepisse. Postquam vero acies conjunctæ sunt, Alexander in omnem exercitus partem obequitans, ut strenuos fortesque viros sese præbeant, hortatur. Neque præcipuos solum copiarum duces suis nominibus, observato decoro, verum etiam tribunos & manipulares nominatim compellabat: & ex mercenariis qui aut titulo aut rerum gestarum gloriâ illustriores essent. Hic clamor undique su-

ως τε καὶ πάντων ἔδοξε σχολαίᾳ γενέσθαι αὐτῶν ἢ πρόσδος. Τοὺς γὰρ βαρβάρους, ὅπως τὰ πρῶτα ἐτάχθησαν, οὐκ ἐτί ἀντιπῆγε Δαρεῖος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ταῖς ὄχραις, πολλὰ καὶ μὴ ἀποκρήμνοις οὕτως, ἐτι δὲ ὅπου καὶ χιτῶνα παρτείνοντας αὐταῖς, ἵνα εὐεφρόντερα ὀφαινέτο, οὕτως ἔμενεν. Καὶ ταύτῃ εἰδὺς δῆλος ἐγένετο τοῖς ἑκφ' Ἀλεξάνδρου τῇ γνώμῃ δεδουλωμένους. Ὡς δὲ ἑμοῦ ἦδη ἦν τὰ στρατόπεδα, ἐν ταῖς παρῖπυσι πάντῃ Ἀλεξάνδρος, παρεκάλει ἑνδρας ἐγχαυρὸς γίνεσθαι· οὐ τῶν ἡγεμένων μόνον τὰ ὀνόματα ξὺν τῷ πρέποντι κόσμῳ ἀνακαλῶν, ἀλλὰ καὶ ἰλάρους καὶ λοχαγούς ὀνομαζέ· καὶ τῶν ξείνων τῶν μυθοφύρων, ὅσοι κατ' ἀξίωσιν, ἢ τινα ἀρετὴν γνωριμότηρι ἦσαν· καὶ αὐτῶν παταχθεὶς βοή ἐγένετο, μὴ διατρίβειν, ἀλλὰ ἐσβάλλειν ἐς τοὺς πολεμίους.

O

procedens, Bud. Comment. p. 528. l. 40. Ἀναπαύων autem adivam non neutram significationem habet. Eleganter hæc duo verba explanat Curtius 3, 10, 3. Alexander ante prima signa ibat, (id est, πρῶτον,) idemque manu suas inhibens; (id est, ἀναπαύων) ne suspens, acutus ob nimiam festinationem concitato spiritum, cesserent bellum.

πρόσδος] In multis Mss. legitur πρόσδος. Gronovius.

2. ὅπως τὰ πρῶτα ἐτάχθησαν, ἐκτί ἀντιπῆγε] primum constituti fuerant, non jam in adversum ducebat, i. e. Darius non statim, postquam suorum aciem instruxerat, eos in hostem duxit.

ἐτι δὲ ὅπου] Scribe ex omnibus ἐτι. Gronov. ἐτι δὲ ὅπου ἀλλοῖσι.

ταύτῃ εἰδὺς δῆλος] in optimo ταύτῃ ὡς δῆλος. Gronov.

3. τὰ στρατόπεδα] Codex Opt. τὰ στρατόπεδα, qui etiam ignorat vocem sequentem ἐνταῦθα. Gronov.

ξὺν τῷ πρέποντι κόσμῳ] Posset etiam transferri cum decore lande, siquidem de laudem κόσμος declarat, notante Stephano in Thes. ex Thucyd. lib. 1. οὐκ ἄριστος καλῶς τὸτο δρᾶν, quibus laudi est id facere egregie.

ἰλάρους καὶ λοχαγέ] aliam & turmatum præfatos. Facius.

Ὁ δὲ ἦγεν ἐν τάξει ἐτι τὰ μὲν 4
 πρῶτα, καὶ περ ἐν ἀπύκτῃ ἤδη
 ἔχον τὴν Δαρείου δύναμιν, βά-
 ῖον, τοῦ μὴ διασπαρσθῆναι τι ἐν
 τῇ ξυμπρωτέρῃ πορείᾳ κυμῶσαν
 τῆς φάλαγγος. Ὡς δὲ ἔντας βί- 5
 λας ἐγγύοντο, πρῶτοι δὴ οἱ
 περ' Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτοὶ Ἀ-
 λέξανδρος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγ-
 μένος, δρόμῳ ἐς τὴν ποταμὸν ἐνέ-
 βαλον, ὥς τῇ τε ὀξύτητι τῆς
 ἐξόδου ἐκπλήξαι τοὺς Πέρσας,
 καὶ τοῦ βάσσαν ἐς χεῖρας ἐλθόν-
 τας, ὁλύγα πρὸς τὴν τοξοτῶν
 βλάβητιναι. Καὶ ξυνέβη ὅπως
 ἵκαστο Ἀλέξανδρος. Εἰδὼς γὰρ 6
 ὡς ἐν χερσὶ ἡ μάχη ἐγένετο, πρέ-
 πωτα τῷ Περσικοῦ στρατεύμα-
 τος οἱ τῇ ἀκρετῇ κέρατι ἐπιτε-
 ταγμένους καὶ ταύτῃ μὲν ἐνίκα
 λαμπρῶς Ἀλέξανδρος τε καὶ οἱ
 ἀμφ' αὐτὸν οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μι- 7
 σθοφόροι, οἱ δὲ Δαρεῖον, ἧ' διέσχες

blatus est, abrumpendam mo-
 ram, in hostes ruendum. Alex-
 ander tametsi jam Darii exer-
 citum in conspectu haberet,
 sensim tamen initio acies suas
 duxit, ne nimia contentione
 festinationeque incessus, flu-
 ctuans phalanx dissiparetur.
 Posteaquam vero intra teli ja-
 ctum ventum est, primi qui cir-
 ca Alexandrum erant, ipseque
 Alexander in dextro cornu
 subsistens, cursu in flumen fe-
 runtur: ut & ipsa impetus cel-
 eritate Persas percellerent; &
 celerius ad manus venientes,
 parum damni à sagittariis acci-
 perent. quod quidem ita ut A-
 lexander cogitârat evenit. Sta-
 tim enim atque ad manus ven-
 tum est, Persæ qui ad sinistrum
 cornu collocati erant, terga
 vertunt. In eo conflictu Alex-
 ander cum suo comitatu illu-
 strem minimeque dubiam vi-
 ctoriam est consecutus. Græci
 vero mercenarii, qui à Darii

par-

4. ἐν τάξει] sensim, compositis, ordinibus nihil turbatis, quod fere fieri solet, quan-
 do cunctis in hostem feruntur. Id manifestum est multis ex locis, imprimis ex
 Xenoph. Cyropæd. lib. 3. p. 68. l. 30. ὁ μὲν ἠγάτο, οἱ δ' ἄποντο, οὐδέποτε μὲν,
 καὶ το ἐπὶ τῆς πορείας καὶ καὶ μετασταθμίας ἐν τάξει παραίοντας. Ipse praibat, milites se-
 quubantur, & quidem compositis, quod ex longa exercitatione servandi ordinis periti
 fuerant. Et ἐπὶ αὐτῶν lib. 2. p. 209. l. 8. ἵκαστο δὲ ἀλλήλους μὴ θῶν δρόμον, ἀλλ' ἐν τάξει
 ἵκαστο. Accidit autem alter alteri, ne cursu ferrentur, sed ordine non perturbato seque-
 rantur hostem. In nostro Scriptore existat hoc loquendi genus 3, 21. 13. 3. 30. 2.
 5, 26. 6. 5. 13. 3. 6, 21. 9. Et h. c. 8 τὸ μίσθωτον τῆς φάλαγγος ἢ δυνατοὶ ἵκαστο
 αὐτῇ αὐτῇ διασπασθῆναι. Et in Tacitis, in descriptione aciei contra Alanos
 cap. 11. ἐν τάξει δὲ, καὶ μὴ πανταυὶ τῇ τάξει χρημαίνους, ordine autem, siue com-
 positus, neque omnes contentione persequentes.

καρπῶς] Participium aor. 1. neutr. gen. 2. κυμαίνω, Stephan. in Thes. Com-
 positum verbum ἐκκυμαίνω hoc sensu est apud Xenoph. anab. lib. 1. p. 208. l.
 14. αἱ δὲ πρυμνομάχινοι κυμαίνετ' ἐν τῇ φάλαγγι, τὰ ἐκ τοῦ πόντου ἐκαστο δρόμον θῶν.
 Quamvis progredientibus ipsis pars aciei quadam fluctu instat prouocet, qui reliqui
 a retro erant, cursu ferri ceperant. Ex quo loco intelligitur, in hoc verbo inesse
 festinationem.

7. διέσχες - παραμύχων] Rectius hæc intelliget, qui contulerit loca, in qui-
 bus utriusque hoc verbum reperitur, 2, 11. 1. 3. 14, 24. 6. 7. & παραμύχων, 2, 11. 9.

partibus erant, quâ Macedonum phalanx divisa erat, utpote in dextrum cornu flexa (Alexander enim celeriter amnem ingressus, & cominus cum hoste congressus, facile Persas ex eâ parte positos propulsarat. Macedones vero in medio positi non pari diligentia erant usi, sed editis ac præruptis passim ripis impediti, aciei frontem eodem ordine servare non potuerant) eâ parte quâ maxime convulsam phalangem sunt conspicati, impetum in Macedones faciunt. Acris ibi pugna miscetur, Persis quidem, Macedonas in flumen repellere, & victoriam fugientibus jam suis recuperare nitentibus: Macedonibus contra, ne manifestæ Alexandri victoriæ deessent, aut phalangis gloriam, quæ ut invicta tum temporis omnium ore celebrabatur, imminuerent. Adhæc æmulatio quædam contentioque de honore Græcanicæ nationi cum Macedonibus intercedebat. In eo conflictu Ptolemæus Seleuci filius re fortiter ge-

τῶν Μακεδόνων ἡ φάλαγξ, ὥς ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παραβήγαισα, (ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν σπουδῇ ἐς τὸν ποταμὸν ἐμβαλὼν, καὶ ἐν χερσὶ τὴν μάχην ποιήσας, ἐξῴθη ἤδη τοὺς ταύτῃ τεταγμένους τῶν Περσῶν· οἱ δὲ κατὰ μέσον τῶν Μακεδόνων, οὔτε τῇ ἰσῇ σπουδῇ ἤψαντο τοῦ ἔργου, καὶ πολλὰ κρημνισαὶ ταῖς ὀχθαῖς ἐντυγχάνοντες, τὸ μετὰ τῆς φάλαγγος ὡς δυνατοὶ ἐγένοντο ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διατώσασθαι) ταύτῃ ἐμβάλλουσιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Μακεδόσιν, ἣ μάλιστα διετραπεμένην αὐτοῖς τὴν φάλαγγα κατείδον. 10 Καὶ τὸ ἔργον ἐν ταῦθα καρτεροὶ ἦν, τῶν μὲν ἐς τὸν ποταμὸν ἀπάσασθαι τοὺς Μακεδόνας, καὶ τὴν νικῆν τοῖς ἤδη φεύγουσιν σφῶν ἀνασώσασθαι· τῶν Μακεδόνων δὲ, τῆς τε Ἀλεξάνδρου ἤδη φαινομένης εὐπραγίας μὴ λειφθῆναι, καὶ τῆς δόξης τῆς φάλαγγος, ὥς ἀμάχου διὰ ἐς τὸ τότε διαβεβημένης, μὴ ἀφαιρίσθαι. 11 Καὶ τὶ καὶ τοῖς γένεσι, τῇ τε Ἑλληνικῇ καὶ τῇ Μακεδονικῇ, φιλοτιμίας ἐνέπεσεν ἐς ἀλλήλους. Καὶ ἐν ταῦθα πίπτει Πτολεμαῖος τε ὁ Σελεύκου, ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, καὶ

2. ἤδη] Videtur esse imperfectum pro ἔσθαι.

ἐπὶ τῇ ἰσῇ σπουδῇ] Græca duplicem causam indicant, cur media Macedonum acies disrupta fuerit, quarum altera in illorum, qui in medio constituti erant, ignaviam transferitur, altera in locorum difficultatem. Verendum igitur: neque pari diligentia hinc celeritate erant usi, & passim præruptis ripis incidentes, frontem aciei non potuerant eodem ordine servare.

10. τῶν μὲν] non Persis, sed Græcis mercenariis, qui a Darii partibus erant. καὶ τῆς δόξης τῆς φάλαγγος] Video retineri posse, ut subaudiatur voxula τῆ. Sed tamen in omnibus Mss. est τὴν δόξαν. Gronov.

11. τὸ τότε] neque ad id tempus.

καὶ ἄλλοι ἐς ἑκοστὴν μέλισσα καὶ
ἑκατὸν, τῶν αὖτε ἡμελημένων Μα-
κεδόνων.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ
δεξιῦ κέρως τάξεις, τετραμερένους
πρὸς τοὺς κατὰ σφᾶς τῶν Περσῶν
ἦντες, ἐπὶ τοὺς ξένους τε τοὺς
μισοφόρους τοὺς Δαρείου, καὶ τὸ
πυκνόμενον σφῶν ἐπικάμψαντες,
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπώσαντο αὐ-
τὰς καὶ κατὰ τὸ παρεῖργον τοῦ
Περσικοῦ στρατεύματος ὑπὲρ Φα-
λαγγήσαντες, ἐς τὰ πλάγια ἐμ-
βλησώτερες ἦδη, ἔκοπτον τοὺς ξέ-
νους καὶ αἱ ἰππεῖς δὲ οἱ τῶν Περσῶν
κατὰ τοὺς Θεσσαλούς τεταγμέ-
νοι, ὑπερῆσαν ἐν τῷ ποταμῷ
ἐν αἰτῇ τῇ ἡγῶν, ἀλλ' ἐπιδιὰ βάν-
τες ἐρέας ἐβέβαλλον εἰς τὰς ἴλας
τῶν Θετταλῶν καὶ ταύτῃ ξυνέει 4

fla, alique non obscuri no-
minis Macedones centum &
viginti numero ceciderunt.

XI. Dum hæc geruntur, co-
hortes quæ ad dextrum cor-
nu erant, quum jam Persas
sibi oppositos in fugam versos
viderent, in exteros Darii
mercede conductos, & inva-
lidos maleque affectos con-
versi, eos à flumine propel-
lunt. Atque eam Persici exer-
citus partem quæ divulsa e-
rat, phalange circumvenien-
tes, è transverso in eos fe-
runtur, stragemque extero-
rum edunt. Porro equites
Persæ qui Thessalis oppositi
erant, nequaquam se in hoc
conflictu intra flumen conti-
nebant, sed eo fortiter atque
animose transmissio, in Thes-
salicas turmas invehuntur.

Atrox

12. ἐς ἑκοστὴν μέλισσα] viginti fere, admodum.

CAP. XI. 1. καὶ τὸ πυκνόμενον σφῶν] & partem sœptum (Macedonum) laboran-
tem. Græcorum. Ita Curt. 9, 1, 15. quam succurrere laborantibus suis vellent; laboran-
tibus i. e. in periculo periclitantibus, ut exponit Freinsh. in Indice.

2. κατὰ τὸ παρεῖργον] adversus partem abruptam Persici exercitus, i. e. Græcos
mercenarios, qui abrupti a cæteris Persis dicuntur, quod, cum illi jam fugerent,
ipsi non modo resisterent, sed etiam Macedonas adorirentur. Eos hæc sane fu-
gientibus similes evasisse scribit. Curt. 3, 11, 18.

3. ὑπὲρ φαλαγγήσαντες] Non video, cur non composito verbo scribendum sit
ὑπερφαλαγγήσαντες.

3. καὶ οἱ ἰππεῖς δὲ] Equites etiam Persarum Thessalis oppositi, non manserant live
na manebant cistra flumen in ipso hoc conflictu, quo nimirum Græci mercenarii
Macedonas urgebant, sed post illos mercenarios transgressi flumen, fortiter in-
vehuntur in alas Thessalarum. Ita omnino vertendum arbitror. Cum enim Græci
mercenarii in flumen Macedonas repellere conarentur, Persarum quoque equi-
tes non cunctandum rati, Græcos illos in flumen sequebantur, eoque trans-
misso impetu in Thessalos ferebatur.

ἐπιδιὰ βάντες] Epidiabainτο post alium qui transit, etiam ipse transco, cum quâ
transire sequitur. Xenoph. Hellen. lib. 5. p. 438. l. 51. διέβησαν πάλιν τὸν ποταμόν
Οἱ δ' ἰσχυρότεροι μάλα θρασύως, καὶ ὡς φέροντες διώξαντες ἐπιδιέβησαν. Transierunt
turmas antea. Illi vero sequebantur valde audacter, & quasi fugientes persequeren-
tur, & ipsi antea post eos transibant.

ὑπὲρ τῶν ἐπιδιὰ βάντων] Cum hoc verbo, non cum antecedente participio adver-
bium ὑπὲρ τῶν ἐπιδιὰ βάντων constituendum puto. Ut 5. ὑπὲρ τῶν ἐπιδιὰ βάντων.

Atrox ibi equestre praelium commissum est. neque prius Persæ terga verterunt, quam Darium fugisse cognoscerent, aut antequam mercenarios suos à phalange dissipatos cæfosque esse intelligerent. Tum vero manifesta, & quidem totius exercitus fuga fit. Persarum equi, quod sessiores graviter armatos ferrent, in receptu multum incommodi acceperunt: ipsique equites, quum per angusta viarum confestim, metu exagitati, nullo ordine ruerent, non minore damno protriti à suis, quam ab hostibus insequentibus sunt affecti. Thessali enim acriter à tergo premebant, adeo ut haud minor equitum quam peditum strages in fuga edita fuerit. Darius vero, ut ipsi primum ab Alexandro finistrum cornu perculsum est eaque ex parte abruptum à reliquo exercitum vidit, confestim incenso, ut potuit, curru, cum primariis fugit. Et quamdiu planis atque apertis locis in fugâ utilicuit, curru sibi salutem quæsit. Ubi autem in prærupta loca, aliasque viarum difficultates incidit, deserto curru & scu-

ἰππομαχίᾳ κρατερῇ οὐδὲ πρῶτον ἐνέκλιναν οἱ Πέρσαι, πρὶν Δαρείῳ τε πεφευγότα ᾗσθαι, καὶ πρὶν ἀπορήγνῃαι σφῶν τοὺς μισθοφόρους συγκοπέντας ὑπὸ τῆς φάλαγγος· τότε δὲ ἤδη λαμπρὰ τε καὶ ἐκ πάντων ἡ Φυγὴ ἐγίνετο· καὶ οἱ τε τῶν Περσῶν ἵπποι ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἐκακοπάθουν, βαρέως ὀπλισμένους τοὺς ἐμβάτας σφῶν φέροντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἱππεῖς κατὰ στενὰς ὁδοὺς, πλῆθι τε πολλοί, καὶ πεφοβημένοι, σὺν ἀταξίᾳ ἀποχωρῶντες, αὐ μὲν ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι, καὶ πρὸς τῶν διωκόντων πολεμίων ἐβλέποντο, καὶ οἱ Θεσσαλοὶ εὐρώως αὐτοῖς ἐπέκειντο· ὥς οὐ μὲν ἢ ὡς περὶ τὸν Φόνος ἐν τῇ Φυγῇ τῶν ἱππέων ἐγίνετο. Δαρεῖος δὲ, ὡς αὐτὸν τὸ πρῶτον ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐφοβήθη τὸ κέρας τὸ εὐάνυμον, καὶ ταύτῃ ἀπορήγνυμενον κατέειδε τοῦ ἄλλου στρατεύου, εὐθὺς, ὡς ἔχον, ἐπὶ τοῦ ἅρματος σὺν τοῖς πρώτοις ἔφυγε καὶ ἔξε μὲν ὁμαλοῖς ἡρώοις ἐν τῇ Φυγῇ ἐτύγχανεν, ἐπὶ τοῦ ἅρματος διεσώζετα. Ὡς δὲ φάραγξί τε καὶ ἄλλαις δυσχωραῖς ἐνέκυρσε, τὸ μὲν ἅρμα ἀπολεί-

4. καὶ πρὶν ἀπορήγνῃαι σφῶν] & antequam intelligerent divisos a se esse mercenarios, qui casi fuerant a phalange Macedonum scilicet de quibus supra 2. ὑπὸ φάλαγγος.

5. καὶ πεφοβημένοι σὺν ἀταξίᾳ] Opt. MS. καὶ πεφοβημένοι καὶ σὺν ἀταξίᾳ. Gronov. ἢ μὲν ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι, καὶ πρὸς τῶν] Ex optimo codice sic emendo, ἢ μὲν σφῶν ἀπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι ἢ πρὸς τῆς διωκτικῆς τῶν πολεμίων. Gronov.

6. εὐθὺς, ὡς ἔχον] Sic distingue Græca: εὐθὺς, ὡς ἔχον ἐπὶ τῷ ἅρματι, σὺν τοῖς πρώτοις ἔφυγε. Hoc est. statim, sicut erat in curru, cum primis aufugit. Idem. Ne qui in suspicionem veniat, nunc primum fugæ causa currum consensidisse.

λαῖσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ
τὸν κένδυν ἐκδίδω· ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον
ἀπαλείπει ἐπὶ τοῦ ἄρματος· αὐτὸς
δὲ ἵππον ἐπιβάς· ἔφυγε. Καὶ ἡ νύξ
οὐδὲ μακροῦ ἐπιγνωμένη ἀφείλε-
ται αὐτῶν, τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλῶ-
ναι. Ἀλέξανδρος γὰρ ἔρε μὲν φάος 8
ἦ, ἀπὸ κράτος ἐδίωκεν· ὡς δὲ συνε-
κάταξε τε ἡδὴ, καὶ τὰ πρὸ ποδῶν
ἀφῆκε ἦν, ἔς τὸ ἐμπάλιν ἀπετρέ-
πτο ὡς ἐπὶ τὸ κρατόπιδον. Τὸ μὲν
τοῦ ἄρματος τὸ Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὴν
ἀσπίδα ἐπ' αὐτῇ, καὶ τὸν κένδυν,
καὶ τὸ τόξον. Καὶ γὰρ καὶ ἡ διωξις 9
βραδυτέρα αὐτῇ ἐγγιγνέει, ὅτι ἐν τῇ
πρώτῃ παραρρήξει τῆς Φάλαγγος
ἐπιστρέψας καὶ αὐτὸς, οὐ πρόσθεν ἔς
τὸ δύναιτο ἐτρέπετο, πρὶν τοὺς τε
μισθοφόρους τοὺς ξένους καὶ τὸ τῶν
Περσῶν ἵππικόν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
ἀπωσθέντας κατεῖδε. Τῶν δὲ Περ- 10
σῶν ἀπέβησαν μὲν Ἀρσάκης καὶ
Ρεομάρης καὶ Ἀτιζύης, τῶν ἐπὶ
Γραικῇ ἡγεσμένων τοῦ ἵππικοῦ.
Ἀποσώθηκε δὲ καὶ Σαρβάκης ὁ Αἰ-
γύπτου στρατάρχης, καὶ Βουβάκης,
τῶν ἐντίμων Περσῶν. Τὸ δὲ ἄλλο 11

to, exutoque amiculo (a);
arcu etiam in curru relicto,
conscenso equo fugit. Nox
non multo post superveni-
ens obstitit, quominus ab
Alexandro caperetur. Alex-
ander enim dum adhuc lux
esset, enixe persequabatur;
postquam vero tenebræ sunt
obortæ, & propinqua etiam
in obscuro, ad exercitum
reversus, currum Darii, e-
jusque scutum & amiculum
atque arcum cepit. Paulo
enim tardius eum insequi
cœperat, quod in primâ illâ
phalangis dissipatione ipse
etiam subsistens, non prius
ad insequendum se conver-
terit (b), quam exteros mer-
cenarios, Persicumque equi-
tatum à flumine repulsos
conspexit. E Persis cecidere
Arsames, Rheomithres &
Atizyes, ex iis qui apud
Granicum equitatum duxe-
rant. Sabaces etiam Ægypti
satrapa, & Bubaces, magni
inter Persas nominis. Præter
hos, ingens multitudo ad
centum millia, atque in his,
equi-

(a) Curt. 3, 11, 11. (b) Idem 3, 11, 10.

7. ἵππον ἰσχυρὸς ἱκνῶν]. Vox illa communis patiebatur, ut feminino genere consensisset, conscensa equa fugit. ἵππον ἀνὴρ δίδω, ait Ælian. Histor. animal. 6. 42. equam conscendit, quæ, quod reliquum memoriam pulli recordaretur, quanto magis potius studio & celeritate, cum ipsum predicatur ex periculis eripuisse. Freinsh. ad Curt. 3, 11, 11.

πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλῶναι]. Eandem syntaxin vide supra in notis ad 1, 25, 7. Itaque Cicero lib. 2. famil. ep. 17. dicit legiones, quæ decreta sunt in Syriam, pro ut mittantur in Syriam.

8. Τὸ μὲν τοῦ ἄρματος]. Curram tamen.

9. ἐν τῇ πρώτῃ παραρρήξει]. Que memoratur cap. 10. 7. seqq.

ἐπιστρέψας]. conversus, reversus.

10. οὗτοι ἐντίμων Περσῶν]. qui erant de numero honoratorum, principes Persarum.

equitum decem millia: adeo ut Ptolemæus Lagi filius, qui tum temporis Alexandrum cum suis Darium insequentem comitatus erat, autor sit, quum instructa phalange insequerentur, super strata hostium cadavera phalangem transisse. Ipsa etiam castra Darii primo impetu capta sunt, atque in iis mater Darii (a), & uxor eademque soror, ac filius adhuc infans. Duæ præterea ejus filiarum captæ, & circum eas aliarum principum virorum uxores non multæ. Alii enim Persarum uxores suas cum impedimentis Damascum miserant. siquidem & Darium majorem pecuniarum

πλήθος, εἰς δέκα μάλιστα μυριάδας καὶ ἐν ταύτοις, ἰππείας ὑπὲρ τῶν μαινομένων· ὥστε λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, ξυνεπισπόμενος τότε Ἀλεξάνδρῳ, τοὺς μετὰ σφῶν διάκοντας Δαρείου, ὡς ἐπὶ Φάλαγγι τινὶ ἐν τῇ διώξει ἐγένοντο, ἐπὶ τῶν νεκρῶν διαβῆναι τὴν Φάλαγγα. Τότε στρατόπεδον τὸ Δαρείου εἶδεν ἐξ ἐφόδου ἑάλω, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ γυνὴ, αὐτὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Δαρείου, καὶ υἱὸς Δαρείου νέηρος. Καὶ θυγατέρες δύο ἑάλωσαν, καὶ ἕλλαι ἑμφ' αὐτὰς Περσῶν τῶν δημοτίμων γυναῖκες οὐ πολλαί. Οἱ γὰρ ἄλλοι Πέρσαι τὰς γυναῖκας σφῶν ἐν τῇ ἁλλῇ κατασκευῇ ἐς Δαμασκὸν ἐτυχῶ

13 ἔταλκότες· ἐπεὶ καὶ Δαρεῖος τῶν τε χρημάτων τὰ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλ-

(a) Curt. 3, 12, 20, 24.

11. ὑπὲρ τῶν μαινομένων] ultra decem milia.

ἀπὸ τῆς Φάλαγγος] Optimus codex & hic habet φάλαγγι, & in sequentiōnis φάλαγγα, quod utrumque ut verissimam Arriani manum, ambabus ulnis amplexor & exofulor. Prorsus enim sic legendum, vertendumque: eos, qui cum ipsis Dariiis suis persequerentur, quoniam in persequendo ad convallem quandam venissent, super cadavera convallem transisse. Huc respexisse opinor Plutarchum in libro 2. de fortuna Alexandri, εἰματι καυρῶν ποταμῶν ἔστω, καὶ παρὰ γονυρωμένους διβῆν. Ex quo Plutarchi loco apparet, non siccam convallem fuisse, sed torrentem, & eam significationem aptari posse vocὶ φάλαγγι credo, quia & sic in Hebræis una eademque vox utrumque denotat, ut notaverunt viri docti. Namque plerumque φάλαγγες illæ oriuntur ab torrentibus. Unde Curtius V. 3. inquit vorago concursu cavata torrentium. Strabo lib. XIV. p. 649. de Nysa. διαίρει αὐτὴ χαράδρα τιτωμένη φάλαγγα. Plutarcho in Gracchiis junguntur χιμαῖοι ἢ φάλαγγες. Itaque idem hoc loco fieri innuitur, quod apud Appianum Liby. in oratione Lentuli, πὺς δ' αἰχμαλώτους ἡμῶν τὴν μὲν ἐς τὰς πόλεις καὶ ποταμὸν ἐμβαλόντες ὡς γὰρ οὐκ ἐπὶ βλάστησιν. Hæc operæ pretium visum fuit paulo copiosius ex Gronovio excerpere, quod elegantissima & fere palmaria ea sit ipsius emendatio.

12. Περσῶν τῶν δημοτίμων] Certus quidam dignitatis gradus erat eorum, qui apud Persas δημοτίμοι vocabantur, quorum mentionem facit Xenophon Cyropæd. lib. 1. p. 18. Cyrus re comprobata, expeditionis Medica a senioribus, qui erant consilarii, deligitur imperator. Iidem potestatem ipsi faciunt allegandi ducentis hominibus, hoc est, dignitate pares. Deque his ipsis ducentis homotimis postea Cyrus ad Cyaxarem Numerus sane te, inquit, quoniam eum audieris, non admodum recreabis: verum hoc existimes velim, paucos hosce qui homotimi appellantur, in Persas ceteris quantavis multi sint numero, facile imperium obtinere. lib. 2. p. 31. l. 27. Exp. 32. l. 39. arma eorum describuntur, quæ initio diversa habuerunt a ceteris Persis p. 32. l. 3. erantque duces militum ibid. l. 13.

λε μεγάλη βασιλεῖ ἐς πολυτε-
λή δαῖταν καὶ κρατερομένην ὅμως
συνέταται, πεπόμφει ἐς Δαμα-
σκὸν ὡς τε ἐν τῇ κρατεῦματι οὐ
πλέον αἱ τρισχίλια τὰ λανταῖ-
ῶνα. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Δαμασκῷ
χρήματα ὀλίγον ὑπερονέαλω ὑπὸ
Παρμενίου ἐπ' αὐτὸ τοῦτο σα-
λόντος. Τοῦτο τέλος τῇ μάχῃ ἐ-
κείνῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθη-
ναίως Νικοστράτου, μηνὸς Μαι-
εκτηριῶνος.

XII. Τῇ δὲ ὑπεραίρῃ, καί περ ἰ-
τετραμέντος τὸν μηνὸν Ἀλέξαν-
δρος ἔειπε, ὅμως δὲ τοὺς τραυμα-
τίας ἐτήληε, καὶ τοὺς νεκροὺς ξυν-
σπῆγναι, ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς,
ὅν τῃ δαΐμει πάσῃ ἐκτεταγ-
μένη ὡς λαμπρότατα ἐς πόλε-
μον. καὶ λόγῳ τε ἐπεκόσμησεν
τοῖς τι διαπρεπὲς ἔργον ἐν τῇ
μάχῃ ἢ αὐτὸς ξυνέγων εἰργασ-
μένων, ἢ ἀπὸ συμφαινούμενον ἔ-
λαβε, καὶ χρημάτων ἐπιδόσει ὡς
ἐκάστους ὅν τῇ ἀξίᾳ ἐτίμησε.
Καὶ Κυλικίας μὲν ἀποδεικνύει σα-

partem (a); & quaecunque
ad splendidum magnificumque
apparatum pertinentia reges
etiam militantes comitari so-
lent, Damascum miserat. adeo
ut in exercitu ultra tria millia
talentorum inventa non fue-
rint. Cæterum omnis ea pe-
cunia paulo post Damasci ca-
pta est à Parmenione (b), eam
ad rem ab Alexandro missio.
Hic istius prælii exitus fuit,
archonte Athenis Nicostrato,
mense Januario.

XII. Postero die Alexander,
quamvis æger adhuc è vulnere
quod gladio in femore exce-
perat, faucios tamen obivit,
& cæcorum corporibus con-
quisitis, magnifice ea sepe-
vit (c), universo exercitu in a-
cier formam splendidissime lo-
cato, & bellicas unius cujus-
que laudes, quem vel ipse præ-
clarum aliquod facinus in pu-
gnâ patrantem viderat, vel pa-
trasse constanti famâ accepe-
rat, verbis ornavit, & pecu-
niarum largitione singulos pro
suo merito dignitateque ho-
nesta-

(a) Curt. 3, 8, 12. (b) idem 3, 13. (c) idem 3, 12, 13.

13. μεγάλη βασιλεῖ] Magnum regem a Grecis vocari solitum Persarum re-
gem, idem 1, 9, 3. annotatum fuit.

14. Τίτο τίλῳ] MSSi omnes τίτο τὸ τίλῳ. Gronov.
Μεγαλκτικῆς] Νουεμβρί. Nam pugnam mense Januario non commissam,
ex illo ostendit Freinsheimius ad Curt. 3, 11, 27. quod supra 3, 8, dixerat Cur-
tius: atique cum jam hyems inflaret. Januarius non inchoat hyemem, sed prope
fuit. Flara de mensibus Atheniensium habentur loco citato.

CAP. XII. 1. ὡς λαμπρότατα ἐς πόλεμον.] MS. Optimus interſus vocibus: λαμ-
πρότατα ὡς ἐς πόλεμον, quod non modo non reprobem, sed omnino admittam.
Gronovius.

2. συμφαινούμενον ἔλαβε] Optimus ἱκανῶς. Alius ἰκανῶς, ut apud Vulcanium
Augustanus inſubito Idem.

ἐκείνῃ] Sæpe ὡς præfigitur huic nomini, quod interdum vacare, interdum
rei fore reddi posse videtur. Sic 3, 16, 5. 4, 25, 11. 4, 30, 4. 7, 26, 2.

nestavit. Posthæc Balacrum Nicanoris filium Ciliciæ satrapam designat. is unus ex regis corporis custodibus erat: custodiæ autem corporis in ejus locum suffecit Menetem Dionysii filium. Polyperchonti Simmiæ filio, agmen Ptolemæi Seleuci filii (qui in prælio ceciderat) ducendum dat. Solensibus quinquaginta talenta, quæ adhuc reliqua erant ex summâ quam iis imperârat, remittit, & obsides reddit. Neque vero matris Darii (a), neque uxoris & liberorum curam omisit. Nonnulli enim qui de rebus gestis Alexandri scribunt, autores sunt, eadêm ipsâ nocte, quâ ab insequendo Dario redierat, quum in tabernaculum Darii, quod ipsi selectum aservatumque erat, intrasset (b), muliebrem ejulatum atque alium talem tumultum audisse non procul à tabernaculo, ac quæsilivisse, quanam essent illæ mulieres, & cur in tam vicino tabernaculo? statimque renuntiasse quempiam, *Mater Darii, ò rex, ejusque uxor & liberi, ut nuntiatum illis fuit te & arcum & amiculum regium habere, posteaque etiam scutum Darii allatum esse, tanquam mortuo Dario ejulatus edunt.* Alexandrum eâ re cognitâ Leonnatum, unum ex amicis, ad eas misisse, jus-

τρέπην Βάλακρον, τὸν Νικάνορα, ἕνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν· ἀντὶ δὲ τούτου ἐς τοὺς σωματοφύλακας κατέλεξε Μένητεν τὸν Διονυσίου· ἀντὶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου, τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ μάχῃ, Πολυπέρχοντα τὸν Σιμμίου ἄρχειν ἀπέδειξε τῆς ἐκείνου τάξεως. Καὶ Σαλεύσι τὰ τε πεντήκοντα τάλαντα, ἃ ἔτι ἐνδὲα ἦν ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων σφίσι χρημάτων, ἀνῆκε, καὶ τοὺς δμῶους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου, οὐδὲ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησεν· ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου γραψάντων, τῆς νυκτὸς αὐτῆς ἢ ἀπὸ τῆς διώξεως τῆς Δαρείου ἐπαῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῇ ἐξηρημένη ἦν, ἀκοῦσαι γυναικῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν αὐτίνες γυναικίς, καὶ ἀπὸ οὗτου οὕτως ἐγγύς παρασκηνοῦσαι. καὶ τότε ἐξαγγεῖλαι, ὅτι, ὃ βασιλεῦ, ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλην αὐταῖς ὅτι τὸ τόξον τε τοῦ Δαρείου ἔχεις, καὶ κέντην τὸν βασιλῆων, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκλιμένη ὀπίσω ἡ Δαρείου, ὡς ἐπὶ τένοντι Δαρεῖος ἀνομῶζουσιν. Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλεξάνδρον, πέμψαι πρὸς αὐτὰς Διω-

(a) *Εὐρπ.* 3, 12, 13. *scqq.* (b) *Idem* 3, 11, 23.

4. Σαλεύρι] De horum multa vide 2, 5, 6.

ἰσχυρότερον, ἕνα τὴν ἑταίρῳ, ἐν-
 ταλάμενον φράσαι ὅτι ζῇ Δαρείος·
 καὶ δὲ ἰσχυρὰ καὶ τὸν κίνδυνον ὅτι
 φεύγων ἀπέλασται ἐπὶ τῇ ἡμακτί,
 καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέξαν-
 δρος. Καὶ Λεοννάτου παρελθόντα 8
 ἐκ τῆς σικυρῆς, τῇ τε περὶ Δαρείου
 ἀπὸν, καὶ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐ-
 τῷ· συγχωρεῖ Ἀλέξανδρος τὴν
 βασιλείαν, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον·
 καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας. Ἐπεὶ 9
 αὐτὸς παρὰ ἔχθραν οἱ γινώσκειν τὸν
 πόλεμον τὸν πρὸς Δαρείον, ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας τῆς Ἀσίας διαπι-
 τελευτῆσαι ἐντόμως. Ταῦτα μὲν
 Ἰππολάρχης καὶ Ἀριστόβουλος λέ-
 γουσι. Λόγος δὲ ἔχει, καὶ αὐτὸν 10
 Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν ὅσω
 ἦν Ἡφαιστίῳ μόνῃ τῶν ἑταίρων,
 καὶ τὴν μητέρα τὴν Δαρείου, ἡμ-
 φρονησασαν ὅς τις ὁ βασιλεὺς εἴη
 αὐτῶν (ἐκείνη γὰρ ἡμῶν τῇ
 αὐτῇ κέσμῃ) τὴν δὲ Ἡφαιστίῳ
 προσελθεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι
 μέζων ἐφάνη ἐκείνῳ. Ὡς δὲ οἱ 11
 Ἡφαιστίῳ τε ὑπὸν ὑπεχώρησε,
 καὶ τις τῶν ἡμῶν αὐτῶν, τὸν Ἀ-
 λέξανδρον δεῖξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι
 Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθῆ-
 ναι τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀ-
 λέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἀ-
 μαρτίαν· καὶ γὰρ ἐκείνον εἶναι Ἀ-
 λέξανδρον. Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐδ' ὡς 12

sum dicere, Darium supersti-
 tem esse: arma vero & amicu-
 lum ab illo fugiente in curru
 relicta esse, ea solum penes
 Alexandrum esse. Leonna-
 tum tabernaculum ingressum,
 Darii statum exposuisse, præ-
 terea ut regio etiam cultu fa-
 mulatuque illis uti liceret,
 reginæque appellarentur, ab
 Alexandro illis concedi. Ne-
 que enim inimicitiarum cau-
 sa sibi adversus Darium bel-
 lum susceptum, sed pro im-
 perio Asiæ legitime decertas-
 se. Hæc quidem Ptolemæus
 & Aristobulus tradunt. Fa-
 ma vero tenet Alexandrum
 quoque ipsum postero die ta-
 bernaculum, solo eum ex a-
 micis Hephæstione comitan-
 te, ingressum: & matrem qui-
 dem Darii dubitantem uter
 eorum rex esset (pari enim
 uterque corporis cultu erat)
 ad Hephæstionem accessisse,
 eumque veneratam esse, quod
 ille habitu corporis præstare
 videretur. Qui quum retro-
 cessisset, & quidam eorum qui
 circa eum erant, quis esset
 Alexander, monitrafset, il-
 lam errato pudefactam reces-
 sisse, Alexandrum, nullum
 erratum esse, respondisse. nam
 & illum Alexandrum esse. At-
 que hæc quidem, non ut vera,
 sed neque ut plane incredi-
 bilia,

7. ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει] MSS. in quibus & Optimus μόνα. Gronov.

11. τὸν ἡμῶν αὐτῶν] Freinshemius ad Curt. 3, 12, 17. contendit legendum τὸν ἡμῶν αὐτῶν, ut referatur ea vocula ad præcedentia τῆς μητέρας τὴν Δαρίου. Quem tamen refutat Gronovius.

bilia, adscripti. Sed siue ita gesta sunt, Alexandrum tum ob eam quā in fœminas usus est commiserationem, tum ob fidem & honorem amico præstitum, laudo: siue scriptoribus historiarum appositus visus est Alexander ad hæc & facienda & dicenda, eo etiam nomine illum laudo.

XIII. Darius noctu paucis comitatus fugerat (a): post die vero recolligens Persas exterosque mercenarios, qui ex eo proelio evaserant, quatuor in universum millia habens, ad Thapfacum urbem & Euphratem festinato contendit, ut quamcitissime posset, Euphratem inter se atque Alexandrum medium relinqueret. Amyntas porro Antiochi (b), & Thymodes Mentoris filius, & Aristomedes Phærus, & Bianor Acarnan, omnes transfugæ, statim, ita ut per montes dispositi erant fugientes Tripolim Phœnicæ pervenerunt, octo circiter millium millia habentes: ibi sumptis navibus reens in navale subductis, quibus antea è Lesbo transvecti

(a) Curt. 4, 1, 1. (b) idem 4, 1, 27.

CAP. XIII. γ. εὐ] subinde. Vid. Index.

Θάψατον τι] Prope Euphratem sitam fuisse hanc urbem & Xenophon commemorat ὀνόμα, lib. 1. p. 200. l. 30. Ibidem (ad Euphratem) πρὸς ἀπὸ τοῦ Ἰσπάρους erat, cui nomen Thapfacus.

ποιῶσαι.] Ita hoc verbo utitur Xenophon Cyropæd. lib. 3. p. 64. l. 50. ὁ δὲ Κῶρος αἰσθύναντο ἐν ἀφανείῳ, καὶ μὴ τι καὶ γούρως ἐπιπροσθεῖν ποιοῦσθαι. Cyrus sua castra locabat, ubi minime oculis essent expressa, pagis etiam tumulisque a fronte quasi. Et ἀναβ. lib. 1. p. 206. l. ult. & p. 213. l. 34. ποιῶσθαι ἐπισθεν τὸν ποταμὸν. Ut a tergo summen haberent. Et lib. 6. p. 301. l. 18.

2. κατὰ τὰ ὄρη φεύγοντες] per montes fugientes. Sic 1, 1, 16. κατὰ τὰ ὄρη ἐκφυγεῖν.

3. καταλαβόντες] τελετίς, non sumptis, quod esset ἀνταλαβόντες.

ἀναβῆ, εἴτε ὡς πάντῃ ἄπειρα ἀναβῆ γραψα. Ἀλλ' αὐτὸς οὕτως ἐπαρῶσθην, ἐπαυῶ Ἀλέξανδρον τῆς τε ἐς τὰς γυναικας κατοικίσεως, καὶ τῆς ἐς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πάλιν δοκεῖ τοῖς ξυγγραφεῦσιν Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ ταῦτα ἐν πράξει καὶ ὁπῶν, καὶ ἐπὶ τῇδε ἐπαυῶ Ἀλέξανδρον.

XIII. Δαρῖος δὲ τὴν μὲν νύκτα ξὺν ὀλίγοις τοῖς ἀμφοῖν αὐτῶν ἐφυγε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἀνταλαβόμενος αἰ τῶν τε Περσῶν τοὺς διασπόμενους ἐκ τῆς μάχης, καὶ τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων, ἐς τετρακισχιλίους ἔχων τοὺς πάντας, ὡς ἐπὶ Θάψακόν τι πᾶν καὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν σπουδῇ ἤλαυνε, ὡς τάχις μὲσον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἀλέξανδρου τὸν Εὐφράτην ποταμῶν. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀντιόχου, καὶ Θυμώδης ὁ Μέντορος, καὶ Ἀριστομένης ὁ Φερῆος, καὶ Βιάνωρ ὁ Ἀκαρνᾶν, ξυμπαντες οὗτοι αὐτῶν μολοὶ μετὰ τῶν ἀμφοῖν αὐτοὺς στρατιωτῶν ὡς ὀκτακισχιλίων, εἰδὼς ὡς τεταγμένοι ἦσαν κατὰ τὰ ὄρη φεύγοντες ἀφίκοντο ἐς Τρίπολιν τῆς Φοινίκης· καὶ ἐνταῦθα καταλαβόν-

λαβόντες τὰς νῆας κενεωλακμήμας, ὅφ' ἂν πρόσθεν ἐκ Λέσβου διακκομαρμένοι ἦσαν, τούτων ὅσαι μὲν καὶ σφίσιν ἐς τὴν κοιμὸν ἐδόκουν, ταύτας κατελαύσαντες, τὰς δὲ ἄλλας αὐτοῦ ἐν ταῖς νευρίαις κατακαύσαντες, ὡς μὴ παραστῆναι ταχέως σφῶν τὴν δύσιν, ἐπὶ Κύπρου ἔφυγον, καὶ ἐκέθεν εἰς Αἴγυπτον, ἵνα σὺν ἄλλοις ὕπερον πολυπραγμονῶν τι Ἀμύντας ἀποσπῇκεν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων. Φαρνάβζος δὲ καὶ Αὐτοφραδάτης τέως μὲν περὶ τὴν Χίον ἀπέμεινον, κατὰσχόντες δὲ Φρουρὰ τῆς Χίου, τὰς μὲν τινας τῶν νεῶν ἐς Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸν ἐξεῖλαν· ἀπὸ δὲ ἑκατὸν ναυσὶ ταῖς ἄρματα πλεούσαις ἀναστρόμενοι, ἐς Σίφνον ἐπέστησαν. Καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφικνύται Ἀγὴς ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ μιᾷς τριήρους, χρηματὰ τε αἰτήσων ἐς τὸν πόλεμον, καὶ δύναμιν πηλτικὴν τε καὶ πεζιστῶν ὅσην πλεῖστην ἀξιώσων συμπέμψαι οἱ ἐς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ἐν ταύτῃ ἀγγελίᾳ αὐτοῖς ἔρχεται τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἰσθμὸν γενομένης. Ἐκπλαγέντες δὲ πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα, Φαρνάβζος μὲν σὺν δώδεκα τριήρεσι, καὶ τῶν μισθοφόρων ἕξονσι ξὺν χιλίαις καὶ πεντακοσίαις, ἐπὶ Χίου ἐστάλη, δέισας μὴ τι πρὸς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἡττης εἶ

fuerant, quot earum sibi ad vecturam sufficere viderentur in mare protractis: reliquisque in navali succensis, ne celeriter eos insequendi facultatem suppeditarent, in Cyprum fugerunt, atque inde in Ægyptum: ubi paulo post (a) Amyntas res novas moliens ab incolis interfestus est. Pharnabazus autem & Autophradates aliquandiu apud Chium moram fecerunt: præsidioque in insula collocato, nonnullis in Con atque Halicarnassum navibus missis, ipsi centum navibus optime ad navigandum comparatis Siphnum appellunt. Eo loci Agis Lacedæmoniorum rex unâ triremi ad eos venit, pecuniam in usus belli, & copias navales ac pedestres, quamaximas posset, in Peloponnesum ducendas petiturus. Inter hæc nuntius adfertur prælii apud Ißum commissi. Quo nuntio perculsi, Pharnabazus quidem cum duodecim triremibus, atque exterorum mercenariorum mille quingentis, (b) Chium repetit: veritus ne auditâ clade Chii defectionem molirentur. Agis, acceptis ab Autophradate talentis

AR-

(a) CANT. 4, 1, 33 seqq. (b) idem 4, 5, 15.

ἡμῶν κηρύσσας] recens hoc in verbo non ineft. Derivatur enim non a νῆος νουός, sed a ναῖς, genit. ναῖς vel νῆς, νουός.

4. τινας] interea, dum hæc apud Ißum geruntur. Unde 6. καὶ ἐν ταύτῃ δεκ.

ἀναγόμενά] solvuntur, proveliti in altum.

ἢ Σίφνον κατὰσχον. Posset etiam verbi cum Cæcio Siphnum petierunt, cursum esse dixerunt. Vid. Camerac. ad AG. XXVII. 40.

argenti triginta, triremibus 7 Χοι νεωτερίστων. Ἄγχι δὲ παρ' Αὐτοφραδέτου τέλαντα ἀργυρίου λαβὼν τρεῖς ἑκατὸν, καὶ τρεῖς δέκα, καὶ ταύτας μὲν ἰσπύων ἔχοντα ἀποστέλλει παρὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀγχισίλαιν ἐπὶ Τάναρον· καὶ παρὰ γέλλειν ἐκέλευσεν Ἀγχισίλαιν, δίδοντα τοῖς ναύταις ἐντελὴ τὸν μισθόν, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐπὶ Κρήτης, ὥς 8 τὰ ἐκεῖ κατασκευάσαντο. Αὐτὸς δὲ τότε μὲν αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ὕπαιμενον, ὕστερον δὲ εἰς Ἀλικαρνασσὸν 9 παρ' Αὐτοφραδέτην ἀφίκετο. Ἀλέξανδρος δὲ σταθρέτη μὲν Συφίᾳ τῇ κοίλῃ Μένονα τὸν Κερδίσαν ἐπέταξε, δοῦς αὐτῷ εἰς Φυλακίαν τῆς χώρας τοὺς τῶν συμμάχων ἰσπύας· 10 αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φοινίκης ἦει, καὶ ἀποκτῆ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Στράτην ὁ Γηροφράτου παῖς, τοῦ Ἀραδίου τε καὶ τῶν Ἀράδων προσώκων βασιλέως· ὁ δὲ Γηρόφρατος αὐτὸς μετ' Αὐτοφραδέτου ἔπλει ἐπὶ τῶν νεῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ τε τῶν Φοινίκων καὶ οἱ τῶν Κυπρίων βασιλεῖς καὶ αὐτοὶ Αὐτοφραδέτη ξυνέπλεον. Στράτην δὲ Ἀλέξανδρον ἐντυχὼν, σεφάνῳ χροστῷ σεφάνῳ αὐτὸν, καὶ τὴν τε Ἀραδὸν αὐτῷ τὴν νῆσον καὶ τὴν Μάραδον τὴν καταστικρὴν τῆς Ἀράδου ἐν τῇ ἡπείρῳ ὠκισμένην, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, καὶ Μαρδάμιν πόλιν, καὶ 11 τὰ ἄλλα ὅσα τῆς σφάν ἐπικρατείας, ἐνδίδουσιν. XIV.

(a) Cap. 4. 1, 6.

7. τὴν ταχίστην] ἡλιππτακῶς πρὸ πρῶτο ποθοῦς tempore. Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 198 l. 4. συντάττεσθαι τὴν ταχίστην, καταπρῶτον σπουδάζοντα εἶναι αἰετῶν.

9 Μένονα τὸν Κερδίσαν] Unus ex scriptis Κερδίσαν, sed reliqui cum Opt. Κερδίσαν. Et sic legendum est, vendendumque Μένονα Cerdissam, nempe filium. Gronov.

11. πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα] Hæc duo adjectiva in describendis urbibus sæpe semper coniungit Xenophon locis innumera.

XIV. Ἐτι δὲ ἐν Μαράθῃ Ἀ-
 λεξάνδρου ὁτοῦς, ἀφίκοντο παρὰ
 Δαρίου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κο-
 μίζοντας Δαρείου, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ
 γλώττης δεησόμενοι ἀφέναι Δαρείου
 τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ
 τοὺς παῖδας. Ἐδύλου δὲ ἡ ἐπιστολὴ
 ἐπὶ φιλέπῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην
 φιλία καὶ συμμαχία ἐγένετο· καὶ
 ἐπειδὴ Ἀρσῆς ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου
 ἠπαύευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας
 πρῶτος ἐς βασιλείαν Ἀρσῆν ἤρξεν,
 αὐτὸν ἔχαρι ἐκ Περσῶν παθόν. Ἐξ
 αὐτοῦ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὐτε
 πέμψας τινὰ Ἀλεξάνδρου παρ' αὐ-
 τῷ ἐς βασιλείαν τῆς πάλαι οὗτης
 φιλίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆ-
 ναι τι ἐν σπονδῇ ἐς τὴν Ἀσίαν,
 καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρ-
 σε. Τούτῳ ἔνεκα καταβῆναι αὐ-
 τὸς τὴν χώραν ἀμύνων καὶ τὴν ἀρ-
 χὴν τὴν πατρὶαν ἀναστάσων. Τὴν
 μὲν δὴ μέγαν, ὡς θεῶν τῇ ἐδοξεν,
 οὕτως κερῆναι· αὐτὸς δὲ βασιλεύς
 παρὰ βασιλέως γυναῖκά τε τὴν αὐ-
 τῷ αὐτῷ καὶ μητέρα καὶ παῖδας
 τοὺς ἑλόντας, καὶ Φιλίαν ἐθέλειν
 τιμωρῆσθαι πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ
 ἑμπροσθεν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ
 ὑπὸ ταύτῃ πέμπειν ἡξίου Ἀλέξ-
 ανδρὸν παρ' αὐτῶν, ξὺν Μενίσκῳ τε
 καὶ Ἀρτίμῳ τοῖς ἀγγέλοις, τοῖς ἐκ
 Περσῶν ἵκρουσι, τοὺς τὰ πικρὰ ληψο-
 μέους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δά-
 σοντας. Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει
 Ἀλεξάνδρος, καὶ συμπεμπει τοῖς

XIV. Quumque adhuc
 Marathi esset Alexander, le-
 gati ad eum à Dario vene-
 runt, qui & literas adfere-
 bant, & verbis deprecaren-
 tur ut Darii matrem, uxo-
 rem & liberos dimitteret,
 Significabat etiam epistola
 amicitiam ac fœdus quod
 Philippo cum Artaxerxe in-
 tercessisset: quodque quum
 Arses Artaxerxis filius re-
 gnum accepisset, Philippus
 nullo à Persis incommo-
 do affectus, primus Arsen inju-
 riâ lacecessisset. Alexandrum
 vero, ex eo tempore quo
 Darius Persis regnare cœ-
 pisset, pro confirmandâ ve-
 teri amicitia ac fœdere nun-
 quam misisse: etiam transis-
 se cum exercitu in Asiam, &
 multa mala attulisse Persis.
 Propterea descendisse ipsum
 regioni auxiliaturum & avi-
 ti imperii tuendi causâ. De
 prælio ita ut alicui deorum
 visum fuit, decretum esse.
 Se regem à rege uxorem su-
 am, matrem ac liberos cap-
 tos petere, amicitiam se cum
 Alexandro & societatem ini-
 re velle, eaque de re ut A-
 lexander ad se cum Menisco
 & Arsimâ legatis, qui à Per-
 sis venerant, alios qui fidem
 acciperent, & Alexandri no-
 mine darent, mitteret roga-
 bat. Alexander ad hæc re-
 spondet, unaque cum lega-
 tis (a), qui à Dario vene-

(a) Cap. 4, 1, 10.

rant,

rant, Thersippum mittit, jubens ut epistolam Dario reddat, ipse vero nulla de re cum Dario sermones conferrat. Epistola Alexandri hæc fuit. *Majores vestri, Macedoniam reliquamque Græciam ingressi, damnis nos affecterunt, quum ipsi nulla prius à nobis accepissent. Ego Græcorum imperator creatus, Persarum injuriam vindicare volens, in Asiam trajeci, à vobis lacestus. Siquidem & Perinthiis oppem tulistis, qui patrem meum injuriâ affecterant. Oculus etiam in Thraciam, quæ nostro imperio subest, exercitum misit. Parente autem meo per insidiatores quos ipsi subornatis occiso (quemadmodum vos literis quoquoeversum missis gloriati estis) quum in Arsen cum Bagoa interfici curasses, regnumque injuste & contra Persarum leges atque instituta occupasses, summâ Persis injuriâ illatâ, literas etiam parum amicas ad Græcos misisti, quibus eos ad bellum contra me suscipiendum incitares. quumque pecunias ad Lacedæmonios aliosque Græcorum non-*

παρὰ Δαρείου ἐλθούσι θέσειν πᾶσαν παραγγείλας τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ Ἄλεξανδρου οὕτως ἔχει. Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἐλθόντες εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἑλλάδα, κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς, οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ, τῶν Ἑλλήνων ἡγεμὼν κατασθεῖς, καὶ τιμωρῆσαι βουλόμενος Πέρσας, διέειπον εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. Καὶ γὰρ Περσινθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδύνουν. Καὶ εἰς Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἄρχομεν, δύναμιν ἐπέμψαμεν. Τοῦ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς ὑμεῖς συνετάξατε (ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαντας ἐκαμπήσατε) καὶ Ἀρσὴν ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶου, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως, οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικούντως Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμποντος, ὅπως πρὸς με πολέμῳσι, καὶ χρήματι ἀποσείλλοντος πρὸς Λακεδαιμονίους, καὶ ἄλλους τινάς

CAP. XIV. 8. ἡγεμὼν κατασθεῖς] Supra I, 1 2.

ὑπαρξάντων ὑμῶν.] Eleganter Vulcanius: a vobis lacestus. Proprie iaculentissimus, ostis vobis. Sic modo 2. ἀδίκως πρῶτος ἔρχεται. Et paulo post 12. ὑπαρξάντες σε τίς ἔχθρας.

9. ἄρχομεν] Scripti ἄρχομεν. Gronov.

10. μετὰ Βαγῶν] auxilio Bagoæ, ceu recte interpretatus est Facius. Licet enim postea Darius & Bagoam interemerit, Curt. 6, 4, 10. Id tamen hoc loco non dicitur, sed ope Bagoæ Arsen a Dario interfecit. Unde apud Curtium 6, 3, 12. in sedem Cyri beneficio Bagoæ admissus Darius dicitur. Copiose de hoc loco agit Gronovius, ostendens, verba μετὰ Βαγῶν ad ἀποκτείναντος, non ad Ἀρσὴν pertinere, ordine sic præstulante, cum non scriptum sit Ἀρσὴν μετὰ Βαγῶν, sed ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶν.

τοὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν
 ἑλλήνων πόλεις οὐδεμίαν δεχομένης,
 Λακεδαιμονίαν τε λαβόντων, καὶ
 τῶν παρὰ σου πεμφθέντων, τοὺς
 ἡμῶς φίλους διαφθείρουν, καὶ
 τὴν ἑσπέρην, ἣν τοῖς Ἑλλήσι κατ-
 ηύριστα, διαλύειν ἐπιχειροῦν-
 ται, ἐσράτευσα ἐπὶ σε, ὑπάρξαν-
 τός σου τῆς ἑσχέρας. Ἐπεὶ δὲ μάχη 13
 κἀκεῖ, πρότερον μὲν τοὺς σου
 στρατηγοὺς καὶ σατράπας, οὖν δὲ
 σὺ καὶ τὴν μετὰ σου δύναμιν, καὶ
 τὴν χεῖρα ἔχων, τῷ θεῷ μοι δόν-
 ται ὅσαι τῶν μετὰ σου πάρατα 14
 ἐκείνου μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἐπέβαινον,
 ἀλλὰ παρ' ἡμὲ κατέφυγον, ταύτων
 ἐπιβόηται, καὶ οὐκ ἕκαστος παρ'
 ἡμῶν ὄντων, ἀλλ' αὐτοὶ ἐόντες ξυ-
 στρατεύονται μετ' ἡμοῦ. Ὡς οὖν 15
 ἡμῶς τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου
 ὄντος, ἦκε πρὸς ἡμέ. Εἰ δὲ φοβῶ
 μὴ ἐλθὼν πύλῃς τὴν ἐξ ἡμοῦ ἄχαρ,
 πέμπει τοὺς τῶν φίλων τὰ πικρὰ
 ληψόμενός. Ἐλθὼν δὲ πρὸς με, 16
 τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ
 τοὺς παῖδας, καὶ εἰ ἄλλο τι θέ-
 λεις, αὐτὴ καὶ λάμβανε. Ὅ, τι
 γὰρ ἂν πείθῃς ἡμέ, ἔσται σοι. Καὶ 17
 τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἡμέ,
 ἢ πρὸς βασιλείᾳ τῆς Ἀσίας πέμ-
 πῃς μὴδὲ ἐξ ἔσθου ἐπίσειλλε, ἀλλ'
 ὡς κυρτὴν ὄντι πάντων τῶν σῶν,
 φράζε εἰ τοῦ δή. Εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ
 βαυλίσσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικούν-
 τες. Εἰ δὲ ἀντιλέγεις περὶ τῆς 18

illos miseris (quas tamen quum
 reliquæ omnes Græciæ civitates
 contempsissent, soli Lacedæmo-
 nii acceperunt) quum denique
 ii qui abs te emissi fuerunt, ami-
 cos sociosque meos corruerint,
 atque abalienarint, & pacem
 cum Græcis à me constitutam
 dissolvere omnibus modis conati
 sint, bellum tibi intuli, quippe
 qui inimicitiarum autor fueris.
 Quum autem primo satrapas
 tuos bellicque duces, nunc vero te
 tuumque exercitum praelio vi-
 cerim, regionem quoque, deo-
 rum benignitate, in mea pote-
 state teneam, quotquot tuarum
 partium milites ex praelio ser-
 vati ad me confugerunt, bo-
 rum curam gero, neque inveni
 apud me sunt, sed sua sponte
 mecum militant. Ad me igitur,
 utpote totius Asiæ dominum, ve-
 ni. At si metuis, ne, ubi vene-
 ris, aliquid tibi abs me acerbi ac-
 cidat, mitte amicorum tuorum
 aliquot, qui fidem accipiant.
 Quum ad me veneris, matrem
 & uxorem ac liberos, & si quid
 præterea voles, posce atque ac-
 cipe. quicquid enim à me petie-
 ris, impetrabis. De reliquo,
 quando ad me scribes, ad Asiæ
 regem scribere te memineris:
 neque tanquam ad parem scri-
 be, sed veluti omnium tuarum
 rerum domino significa siquid
 petas. Sin aliter feceris, ego de
 te tanquam injuriam inferentis
 decernam. Si vero, quod ad
 regni

regni possessionem attinet, contradicis, aliud pro eo praelium experiri paratus ne fugias. Ego enim te, quocunque loci fueris, adoriar. Atque hæc quidem ad Darium scripsit.

XV. Postquam vero cognovit, omnem pecuniam quam Darius per Cophenem Artabani filium Damascum miserat captam esse, Perfas etiam ejus pecuniæ custodes, reliquumque regium apparatus in potestatem venisse, eam Parmenioni Damascum (a) reportandam & custodiendam tradidit. Legatos autem Græcorum qui ad Darium ante praelium advenerant, quum etiam captos audiret, ad se mitti iussit. Hi erant, Euthycles quidem Lacedæmonius, Thessaliscus vero Ismenixæ filius (b) & Dionysodorus olympionices, Thebani: Iphicrates autem Iphicratis ducis filius, Atheniensis. Qui quum ad Alexandrum adducti essent, Thessaliscum quidem & Dionysodorum (quamvis Thebani essent) statim dimisit; partim com-

(a) Curt. 4, 1, 4. (b) idem 3, 13 15.

18. ἀγωνίσαι] Ita scribendum est cum Blanckardo, non autem ἀγωνίσαι, quod esset 3 ling. aor. 1. oprat. aē. a quo differt ἀγωνίσαι aor. 1 inf. act. & ἀγωνίσαι 2. sing. aor. 1. imperat. med. Sententia est: Subsistens sive exspectans iterum parua de eo, neque fuge.

ἀτίσιμω] Reñe in optimo imperio Græcorum

CAP. XV. 1. παρασκευῇ] MSS. omnes, etiam Optinus κατασκευῇ. Quod & notat Vulcanius ex V. C. Gronov.

2. πρόσβεις ἐκ τῶν Ἑλλήνων] Dele particulam ἐκ volente Opt. Idem.

3. ἔσται δὲ] Alios commemorat Curtius 3, 13, 15. ad quem vide Freinshemii annotationem.

4. κατακτίσει τὴν Θηβαίαν] Quod eam urbem ipse vastasset, supra lib. 1. cap. 8. & 9.

βασιλείας, ὑπομείνας ὅτι ἀγῶνας
σαι περὶ αὐτῆς, καὶ μὴ Φεῦγε.
Ὡς ἐγὼ ἐπὶ σε πορεύσομαι, οὐδ' ἂν
ῆς. Πρὸς μὲν Δαρῖον ταῦτα ἀπέ-
στειλεν.

XV. Ἐπεὶ δὲ ἔμαθε τὰ τε χρή-
ματα ὅσα σὺν Κωφῇ τῇ Ἀρταβά-
ζου ἀποπεπόμφει ἐς Δαμασκὸν
Δαρῖος, ὅτι ἑάλωκε, καὶ ὅτοι Περ-
σῶν ἀμφ' αὐτὰ ἐγκυκατελείφθησαν
σὺν τῇ ἄλλῃ βασιλικῇ παρασκευῇ,
ὅτι καὶ οὗτοι ἑάλωσαν, ταῦτα μὲν
ὀπίσω κομίσαντες Δαμασκὸν Παρ-
μενίαν φυλάσσειν ἐκέλευε. Τοὺς
δὲ πρόσβεις ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἱ
πρὸς Δαρῖον πρὸ τῆς μάχης ἀφίγ-
μενοι ἦσαν, ἐπεὶ καὶ τούτους ἐλα-
κέναι ἔλαβεν, παρ' αὐτῶν πέμψεν
ἐκέλευσεν. Ἦσαν δὲ, Εὐθυκλῆς μὲν
Σπαρτιάτης, Θεσσαλῖκος δὲ Ἰσ-
μηνίου, καὶ Διονυσόδωρος Ὀλυμ-
πιονίκης, Θηβαῖοι Ἴφικράτης δὲ
δ' Ἴφικράτους τοῦ κρητηνοῦ, Ἀθη-
ναῖος. Καὶ οὗτοι ὡς ἦσαν παρ' Ἀ-
λέξανδρον, Θεσσαλῖκον μὲν καὶ
Διονυσόδωρον, καὶ περ Θηβαίους
ὄντας, εὐθὺς ἀφῆκε· τὸ μὲν τι,
κατοικτίσει τὴν Θηβαίαν τὸ δὲ, ὅτι
συγ-

συγγενεῶν δεδρακέναι ἐφάνητο, ὡς πεποδισμένης ὑπὸ Μακεδόνων τῆς πατρίδος, σφίσιν τε ἦν τινα ἦσαντο ὡφελειαν εὐριτκόμενοι, καὶ εἰ δὲ τινα καὶ τῇ πατρίδι ἐκ Περσῶν καὶ Δαρσίου. Ταῦτα μὲν 5 ὑπὲρ ἑμφορῶν ἐπικεικῇ ἐνθυμηθεῖς, ὡς δὲ Θεσσαλίσκου μὲν αἰδοῖ τοῦ γένους ἀφινέαι εἶπεν, ὅτι τῶν ἐπεφασῶν Θηβαίων ἦν· Διονυσόδορον δὲ, ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Ὀλυμπίων· Ἰφικράτην δὲ, Φιλίᾳ τε 6 τῆς Ἀθηναίων πόλεως, καὶ μνήμῃ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, ζῶντά τε ἑμφ' αὐτὸν ἔχων ἐς τὰ μέλιστα ἐτίμασθε, καὶ νότῳ τελευτήσαντας τὰς αἰετὰς Ἀθήνας τοῖς παρὰ γένους ἀπέπεμψεν. Εὐθυ- 7 κλέῃ δὲ Λακεδαιμονίῳ τε ὄντα, πύλας περιφανούς, ἐχθρὰς ἐν τῇ τύτῃ, καὶ αὐτὸν οὐδὲν ἰδίᾳ εὐρισκόμενον ἐς Συγγνώμην, ὃ, τι γε καὶ λόγου ἄξιον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν Φυλακῇ ἀδέτημα εἶχεν ὕστερον 8 δὲ, καὶ ὡς ἐπὶ μεγάλα εὐτύχει, καὶ ταῦτον ἀφῆκεν. Ἐκ Μαραθῶν δὲ ἡρμῆβεις, Βύβλου τε λαμβάνει, ἡμολογίᾳ ἐνδοθεῖσαν, καὶ Σιδῶνα, αὐτῶν Σιδωνίων ἐπικα-

miseratione Thebarum, tum quod veniā digni viderentur: quippe qui patriā ipsorum à Macedonibus direptā eversāque, & sibi & patriæ utilitatem aliquam adferre Darii ac Persarum adminiculo conarentur. Hæc itaque modestè ac leniter de utroque statuens, Thessaliscum quidem privatim, reverentia generis adductus (erat enim illustri apud Thebanos loco) dimisit: Dionysodorum, quod Olympiis vicisset: Iphicratem vero, ob amorem Atheniensis urbis, & paternæ memoriæ gloriam, quem, & quum in vivis esset, magno semper apud se in honore habuit, & morbo mortui ossa Athenas ad propinquos reportari curavit. Cæterum Euthyclem, quod Lacedæmonius esset, eaque urbs tum temporis manifestas cum Alexandro inimicitias gereret, quodque ipse privatim nihil quod magnopere veniā dignum videretur, inveniret, primum quidem in custodiam (citra vincula tamen) tradidit: postea, ut res magnæ prospere successerunt, etiam hunc dimisit. E Marathō deinde movens,

5. ἀφινέαι ὄντων] Vel se dimittere dixit, vel dimitti iussit.

6. ζῶντά τε] Delendum omnino est in latina versione pronomen quem, & quod præcedit prædictum. Neque enim Iphicratem a se dimisit, uti reliquos duos, sed secum retinuit.

7. πύλας περιφανούς, ἐχθρὰς] Vulcanius legit πόλεως περιφανούς ἐχθρὰς. Qui adhibetur Freinsheimius in notis ad Curtium 3, 13, 15. Blanckartius & Gronovius, optimum suum codicem eam in rem citans.

8. ἔχων δὲ, καὶ ὡς] In quibusdam codicibus scriptis deest καὶ, & deinde μέγα non μεγάλη. Sed videtur genuina, quæ in optimo & altero aliquo concipiuntur ea, ἔχων δὲ ἐπὶ μεγάλῳ ὄντ. Gronovius

vens, Byblum pactionibus traditam capit. Sidonem etiam (a), Sidoniis ipsis odio Persarum & Darii eum arcescentibus. Tyrum inde proficiscenti (b), Tyriorum legati obviam venerunt, à communi missi, significantes Tyrios paratos esse, quæ Alexander imperasset, facere. Ipse, laudatâ & civitate & legatis (erant enim hi ex principibus civitatis cum alii, tum Tyriorum regis filius. nam ipse rex Azelmicus cum Autophradate navigabat) jussit ut reversi Tyriis renuntiarent, velle se urbem intrare, Herculi sacrificaturum.

XVI. Est enim in eâ urbe templum Herculis vetustissimum ex iis, quorum humana memoria conservatur, non Argivi illius Herculis, qui Alcmenæ filius fuit. Multis enim ante seculis Tyri colebatur Hercules, quam Cadmus è Phœnice profectus Thebas occupasset, multoque ante quam Semele Cadmo nata esset, ex quâ Bacchus Jovis filius. Bacchus quidem sane tertius à Cadmo, ætate

(a) *Curt. 4, 1, 15.* (b) *idem 4, 2, 1.*

8. *κατὰ ἔχθραν τῶν Περσῶν*] Omnes plane antiqui, quos ego inspexi, sed & V. C. quem Vulcanius postea adhibuit *ἐχθρος* vel *ἐχθρὸς τῶν Περσῶν*. Gronov.

10. *Ἀζέλμικος*] Alii *Ἀζίμικος* De quo idem Gronovius consulendus.

CAP. XVI. 2. *κατασχῶν*] *obtinnis*.

ἐξ ἧς καὶ ὁ τῷ Διὶ Διόνυσος γίγνεται] Gronovius utique legendum videri ait *ἐξ ἧς καὶ τῷ Διὶ ὁ Διόνυσος γίγνεται*, licet non adverterit aliquam in MSS. discrepantiam.

3. *Διόνυσος μὲν δὲ τρίτος*] Herculem Tyrium longe vetustiore esse Argivo, inde Arrianus ostendit, quod Hercules Argivus vixerit circa tempora Oedipi, qui fuit quintus a Cadmo, hoc ordine: Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laïus, Oedipus Hercules Tyrius autem multis ante Cadmum seculis Tyri fuerit cultus. Cui plura hac de re legere lubet, Gronovium adæc.

λεσάμενον, κατὰ ἔχθραν τῶν Περσῶν καὶ Δαρείου. Ἐντεῦθεν δὲ προῦχθρει ὡς ἐπὶ Τύρον, καὶ ἐντυγχάνουσιν αὐτῇ κατὰ τὴν ὁδὸν πρέσβεις Τυρίων, ἀπὸ τοῦ κληνοῦ ἐς αλμένοι, ὡς ἐγνακότων Τυρίων πρέσσειν, ὃ, τι ἂν ἐπαγγέλη Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ, τὴν τε πόλιν ἐπαινέτας, καὶ τοὺς πρέσβεις (καὶ γὰρ ἦσαν τῶν ἐπιφανῶν ἐν Τύρῃ οἱ τε ἄλλοι, καὶ ὁ τοῦ βασιλέως τῶν Τυρίων παῖς· αὐτὸς δὲ ὁ βρασιλεὺς Ἀζέλμικος μετ' Αὐτοφραδάτου ἔπλει) ἐκέλευσεν ἐπανελθόντας φράσαι Τυρίοις, ὅτι ἐθέλοι παρελθῶν ἐς τὴν πόλιν θύσαι τῇ Ἡρακλεῖ.

XVI. Ἐστὶ γὰρ ἐν Τύρῃ ἱερὸν Ἡρακλέους παλαιότατον ἐν μνημῇ ἀνθρωπίνῃ διασώζεται, οὗ τοῦ Ἀργεῖου Ἡρακλέους, τοῦ τῆς Ἀλκμήνης. Πολλὰς γὰρ γενεὰς πρότερον τιμᾶται ἐν Τύρῃ Ἡρακλῆς, ἢ Κάδμου ἐκ Φωνικῆς ὀμνηθέντα Θήβας κατατρεῖν, καὶ τὴν παῖδα Κάδμου τὴν Σεμέλην γενέσθαι· ἐξ ἧς καὶ ὁ τοῦ Διὸς Διόνυσος γίγνεται. Διόνυσος μὲν δὲ τρίτος ἂν ἀπὸ Κάδμου εἴη, κατὰ Λαβ-

Δαίδακτον τὸν Πολυδώρου τοῦ Κάδμου παῖδα· Ἡρακλῆς δὲ ὁ Ἀργεὺς, κατ' Οἰδίποδα μέλιτα τὸν Δαίδακτον. Σέβουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι 4 ἄλλω Ἡρακλέα, οἷον ὅπερ Τύριοι, ἢ Ἑλλήες. Ἀλλὰ ἄγει Ἡρόδοτος, ὅτι τῶν δωδεκαθεῶν Ἡρακλῆς ὄντων Αἰγύπτιοι, καθάπερ καὶ Ἀφροδίτη Διδούτων τὸν Διὸς καὶ Ἑρμῆς σέβουσιν, ἄλλω τοῦτον Διδούτων· καὶ ὁ Ἰσχυρὸς ὁ μουσικὸς τοῦ τῷ Διῶντι, ἀλλ' ὁ τῷ Θηβαίῳ, ἰσφύεται. Ὡς τὸν γε ἐν Ταρτηρ- 5 οῦ πρὸς Ἰβήρων τιμώμενον Ἡρακλῆα (ὅσα καὶ σήλαι τινες Ἡρακλῆας ἰσομαστμένους εἰσι) δοκῶ ἐγὼ τὸν Τύριον εἶναι Ἡρακλέα· ὅτι Φωκίαν κτίσμα ἢ Ταρτηρσδε, καὶ τῷ Φωκίῳ νόμος ὁ, τε νεὺς πεισώτης τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐκεί, καὶ βεβαίαι βίονται. Γηρύων δὲ, ἐφ' 6 ὅτινα ὁ Ἀργεὺς Ἡρακλῆς ἐξάλη πρὸς Ἑβρωσίους, τὰς βοῦς ἐπελάσας τὰς Γηρύων, καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκῆνας, οὐδὲν τι προσήκειν τῷ γῆ τῶν Ἰβήρων, Ἐκαταῖος ὁ λογευόμενος λέγει· οὐδὲ ἐπὶ νῆστον τινα ἔλθειεν ἐξ αὐτῆς τῆς μεγάλης θαλάσσης καλῆραι Ἡρακλέα· ἀλλὰ τῆς 7 Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν τε

Labdaci, qui filius Polydori filii Cadmi : Hercules vero Argivus cum Oedipo Laji filio circiter vixit. Colunt autem & Aegyptii alium Herculem, diversum ab eo quem Tyrii aut Græci. Sed Herodotus tradit, Aegyptios Herculem in numero duodecim deorum habere. quemadmodum etiam Athenienses Bacchum Jovis & Proserpinæ filium colunt, diversum ab hoc Baccho. & Jacchus mysticus huic Baccho, non Thebano illi, accinitur. Quapropter Herculem illum qui in Tartesso ab Iberis colitur (ubi & columnæ quædam extant Herculis dictæ) Tyrium hunc Herculem esse censuerim. Tartessus enim à Phœnicibus condita est & Phœnicum more templum eo loci Herculi structum est, & sacra fiunt. Geryonem vero, adversus quem Hercules Argivus ab Eurystheo missus, ut boves Geryonis abreptas Mycenæ duceret, nihil ad Iberorum regionem pertinere Hecataeus historicus tradit, neque ad insulam u'lam Erythiam in Oceano sitam missum fuisse : sed Geryonem continentis, quæ circa

4. τῶν δωδεκα θεῶν] Horum mentionem facit Pausanias lib. 1. pag. 5. l. 24. *Pactus altera* (Athenis in Ceramico) *placet habet deos qui duodecim appellantur*, Et lib. 8. p. 494. l. 30. duodecim deorum templum commemorat.

6. *ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης* *ἐκτὸς Oceanum*. Sententia est. Herculem non missum ad illam insulam Erythiam in Oceano, nempe mari Gaditano sitam, missum non fuisse, ex qua arma abduxisse vulgo crediatur, sed neque ad aliam quendam insulam, quæ ejusdem cum illa altera nominis sit, & extra Oceanum jaccet.

circa Ambraciam & Amphilo-
 chos est, regem fuisse: atque
 ex hac continente Herculem
 boves abduxisse, neque par-
 vum hunc etiam laborem ju-
 dicasse. Neque vero me la-
 tet, in hunc usque diem pin-
 guia in illâ continente pas-
 cua esse, & opimas boves in eâ
 pasci, & Eurystheum, quod
 ex eâ continente boves habe-
 ret, celebrem fuisse. neque
 absurdum putaverim regem
 illius continentis Geryonem
 appellatum fuisse: at quod ne-
 que extremos Europæ Ibe-
 ros, neque regis nomen no-
 verit Eurystheus, aut an opi-
 mæ eâ in regione boves pa-
 scantur. nisi quis Junonem
 adducens quæ id Herculi per
 Eurystheum denuntiaret, rem
 absimilem vero tegere fabulæ
 involucris velit. Huic Herculi
 Tyrio Alexander se sacrificare
 vellet dixit. Quæ postquam à
 legatis Tyrum perlata sunt,
 visum illis est reliqua omnia
 quæ Alexander imperasset fa-
 cere: cæterum neminem vel
 Græcorum vel Macedonum
 in urbem admittere. quod il-

καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γινώ-
 σκειν Γηρύων, καὶ ἐκ τῆς ἡπείρου
 ταύτης ἀπείλασαι Ἡρακλέα τὰς
 βούς, αὐτὸν τοῦτον φαῖλον ἀδελφὸν
 τινόμενον. Οἶδα δὲ ἐγὼ καὶ εἰς τοῦ-
 το, ὅτι εὐβόθων τὴν Ἠπείρου ταύ-
 την, καὶ βούς τρέφουσιν καλλί-
 στας· καὶ ἐς Εὐρυσθέα τῶν μὲν ἐξ
 Ἠπείρου βοῶν κλέος ἀφ' ἑσθαι, καὶ
 τοῦ βασιλέως τῆς Ἠπείρου τὸ ὄ-
 νομα τὸν Γηρύων αἰκ' ἔξω τοῦ ἐν-
 κότος τίθεμαι· τῶν δὲ ἐν ἰσχύϊ τῆς
 Εὐρώπης ἱβήρων, οὗτ' ἀνὰ τοῦ βα-
 σιλέως τὸ ὄνομα γινώσκουσιν Εὐρυ-
 σθέα, εἴτε βούς καλῶν ἐν ταύτῃ
 ἰοτὴ χώρα νέμονται· εἰ μὴ τις ἦσαν
 ταῦτοις ἐπάγων, ὡς αὐτὴν ταῦτα
 Ἡρακλεῖ δὲ Εὐρυσθέως ἐπαγγέλ-
 λουσιν, τὸ οὐ πικρὸν τοῦ λόγου
 ἀποκρύπτειν θέλοι τῇ μύθῃ. Τού-
 τῃ Ἡρακλεῖ τῇ Τυρίῃ ἔφη θέλειαν
 ἰδοῦναι Ἀλέξανδρον. Ὡς δὲ ἀπηγ-
 γέλθη ταῦτα πρὸς τῶν πρέβεων
 εἰς τὴν Τύρον, τὰ μὲν ἄλλα ἔδοξε
 σφίσι ποιῆν, ὃ, τίπερ ἐπαγ-
 γέλλῃ Ἀλέξανδρος, εἰς τὴν πό-
 λιν μᾶτε τινα Περγίων μᾶτε Μακε-
 δόνων

8. καὶ εἰς τὸν οὗτο. Pro ὅτι Vulcanius legendum conjicit ὅτι. Et sic Ind. 8. 9. καὶ εἰς τὸν οὗτο. Sed retineri potest ὅτι, & nihilominus sensus idem manere, ut ὅτι sic transpositum, quod scripsisse sit, & constructio cum infinitivo eadem, quæ 3, 26, 1. Ind 6, 6. ὅτι ἰσχυρὸς ἵσται ὕσθαι, & A. XXVII. 10. Διαρρὸ ὅτι μετα-
 ὕσθαι - μίλλαν ἵσθαι τὸν πλῆν. Gronovius εἰς τὸν interpretatur ad hoc, pra-
 est ea, quæ dixi ad confirmationem hujus sententiae
 καὶ ἐς Εὐρυσθέα] Et tum ad Eurystheum pervenisse opinionem et gloriam bonum ex
 Epiro, (sive ex continente) tum nomen regis Epiri Geryonem, non extra verisimile
 posuerim. GRONOV.

9. οὗτοι βούς καλῶν] Ex optimo codice pro hoc Gronovius annotavit ὅτι εἰ βούς
 Unde totus locus ita vertendus: Extremorum vero Europæ Ibeorum neque regis
 nomen cognosse Eurystheum verisimile puto, neque an boves optima in ea regione essent
 sine perscrutatio.

ἴσως ἀρχοῦναι· ὡς τοῦτο ἔς τε τὰ 12
 πρῶτα τῆ λόγῃ εὐπρεπίζατο, 13
 καὶ ἐς τοῦ πολέμου τὴν κρίσιν (ἡ-
 δὲ οὗτι οὕτω) ἀσφαλές αὐτοῦ
 αἰεὶ γνωστόμενοι. Ὡς δὲ ἄξιν-
 γίλην Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐκ τῆς Τύ-
 ρου, τοὺς μὲν πρόσβας πρὸς ὄργην
 ἰσχυρὰ ἐπέπεμψεν· αὐτὸς δὲ ξυ-
 στήσιν τοὺς τε ἐταίρους καὶ τοὺς
 ἡγεμόνας τῆς στρατίας, καὶ τα-
 χίστους καὶ ἰλαρχίας, ἐλέγεν ὁδε.

XVII. Ἄνδρες φίλοι καὶ 1
 ἑταῖροι, ἡμῶν οὔτε τὴν ἐπ' Αἰ-
 γύπτου πορείαν ἀσφαλῆ ὄρω, θα-
 λασσοκρατούντων Περσῶν Δαρείῳ 2
 τι δύναιτο, ὑπολοπομένους αὐτῶν
 εἰ τὴν Τύρῳ πόλιν ἀμφίβολον,
 καὶ Λύκον, καὶ Κύπρον ἐχο-
 μένῃ πρὸς Περσῶν, οὐδὲ τοῦτο ἀ-
 σφαλές, ἔς τε τὰ ἄλλα, καὶ μά-
 λιστα δὴ ἐς τὰ Ἑλληνικά πράγμα-
 τα· μή ποτ' ἄρα ἐπικρατήσαντες 3
 αὐτοὺς τῶν ἐπὶ θαλάσῃ χωρίων οἱ
 Πέρσαι, προχωρήσαντων ἡμῶν ξὺν
 τῇ δυνάμει, ὡς ἐπὶ Βαβυλωνίᾳ τε
 καὶ Δαρείῳ, αὐτοὶ ξὺν πλείονι
 φλόγῃ μεταγὰγον τὸν πόλεμον ἐς
 τὴν Ἑλλάδα. Λακεδαιμονίαν μὲν 4
 ἡμεῖς ἐκ τοῦ εὐθὺς πολεμοῦντων,

lud pro praesenti rerum statu
 convenientissimum respon-
 sum esse, & quoad eventum
 belli (qui adhuc incertus erat)
 tutissimum ipsis videretur. Si-
 mulac vero Tyriorum respon-
 sum Alexandro renuntiatum
 fuit, indignatus, legatos Ty-
 rum reverti jubet (a): con-
 vocatisque amicis & princi-
 pibus exercitus, & cohorti-
 um turmarumque praefectis,
 ita eos alloquutus est.

XVII. Expeditionem in Æ-
 gyptum facere (ὁ amici ac socii)
 parum tutum nobis fore censeo,
 Persis imperium maris obtinen-
 tibus: & Darium insequi, Ty-
 riorum urbe dubiā relictā, Per-
 sisque Ægyptum ac Cyprum in
 sud potestate habentibus. idque
 cum ob alias res, tum ob Græ-
 ciæ statum, periculosum fore
 judico, ne fortasse maritimis op-
 pidis recuperatis, interea dum
 nos exercitum in Babylonem &
 Darium ducimus, ipsi majore
 classe bellum in Graciam trans-
 ferant: praesertim quum Lace-
 daemonii apertos sese nobis hostes
 declararint, Athenienses vero
 in praesentiā metu magis, quam
 benevolentia erga nos sese conti-
 neant.

(a) Com. ap. 5.

12. τὴ λόγῃ εὐπρεπίζατο] rationi convenientissimum.
 ἐς τὸ πολεμεῖν τὴν κρίσιν] Sic apud Polyb. lib. 1. cap. 58. συνέβη λαβεῖν τὸν πόλεμον
 τὴν κρίσιν, occidit ut finis bello impetretur. Et cap. 59. κρίσιν τὸν πόλεμον, eodem
 loco, quo paulo post idem ait πέραι ἐπιδύναται τὸν πόλεμον. Item ibid. pag. 85.
 l. 10. ἐπὶ μάλιστα δύναται διὰ τὴν κατὰ δόξαν τὴν ἀπόδοσιν κριτοῦς τὰ ὅλα τυχεῖν. Non
 aliter potest fieri bellum terminari posse, quam navali praelio.

CAP. XVII. 2. αὐτὴν τι τὴν Τύρ.] in omnibus antiquis existat: αὐτὴν τι τὴν
 τὴν Τύρ
 ἰσχυρὰ] Hoc idē respondet illi ἐπὶ 1. neque erant hæc a proxime superiori-
 bus divellenda.

neant. Captā autem Tyro, & Phœnice tota, & navalis apparatus Phœnicum, quo maximo & validissimo Persæ utuntur, nobis, ut verisimile est, accedet. Neque enim remiges, neque navium propugnatores Phœnices committent ut tenentibus nobis ipsorum urbes, ipsi pro aliis navale prælium subeant. Cyprus præterea vel facile se nobis adjungeret, vel classe emissā parvo negotio capi poterit. Atque ita Macedonum & Phœnicum conjunctā classe mare pernavigantes, Cypri etiam subactā, firmum maris imperium tenebimus, simulque nobis facilis in Ægyptum expeditio fuerit. Ægypto autem nostro imperio adjunctā, nihil erit quod aut de Græciā aut de rebus domesticis finis solliciti. Babyloniam porro expeditionem, præterquam quod cum rerum domesticarum securitate, majore etiam nostrā cum dignitate suscipiemus, Persis undique è mari, & regione cis Euphratem submotis.

XVIII. His dictis facile persuasit, ut Tyri oppugnationem aggredierentur. Sed & divinitus ipse monitus fuit (a): quod eā ipsā nocte per somnum visus sibi

τῆς δὲ Ἀθηναίων πόλεως φέβω μάλιστα λόν τι ἢ εἰναι τῇ πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὸ παρὸν κατεχρημένης· ἐξαπατήσεως δὲ Τύρου, ἢ τε Φοινίκῃ ἔρχοιτο ἐν πάσῃ, καὶ τὸ ναυτικὸν, ὑπὲρ πλείων τε καὶ κράτιστον τοῦ Περσικοῦ, τὸ Φοινίκῃ παρ' ἡμᾶς μεταχωρήσειε εὐκός. Οὐ γὰρ ἀνίσχονται οἱ ἑρέται οὐδ' οἱ ἐπιβάται Φοίνικας, ἐχρημένον σφίσι τῶν πόλεων, αὐτοὶ ὑπὲρ ἄλλων πλείοντες κινδυνάσειν· Κύπρος δὲ ἐπὶ τῇδε ἢ οὐ χαλεπὰς ἡμῖν προσχωρήσει, ἢ ἐξ ἐπίπλου εὐμαρῶς ληφθήσεται. Καὶ ταῖς τε ἐκ Μακεδονίας ναυσὶ καὶ ταῖς Φοινίσσαις πλείοντων ἡμῶν τὴν θάλασσαν, καὶ Κύπρου ἅμα προσγενομένης, θαλασσοκρατοῦμεν τε ἐν βορείῳ, καὶ ὁ ἐς Αἴγυπτον εὐλος εὐμαρῶς ἡμῶν ἐν ταυτῇ γίγεται. Αἴγυπτον δὲ παρασημαμένοις, ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς οἰκίας αὐτῶν ἔτι ἰοῦκοιτο ὑπολείπεται· τὴν τε ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐλον μετὰ τοῦ ἐς τὰ αἰκῶς ἀσφαλούς, καὶ ξὺν μείζονι ἅμα ἀξιώσει ποιησόμεθα, ἀποστετημένοι τὴν θάλασσαν Περσῶν ξυμπασαν, καὶ τὴν ἐπὶ τῇδε τοῦ Εὐφράτου γῆν.

XVIII. Ταῦτα λέγων, οὐ λεπτῶς ἔπειθεν ἐπιχειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ τι θεῖον ἀνέπειθεν αὐτὸν, ὅτι ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἔδοκε αὐτὸς μὲν τῇ τέχνῃ προσάγειν τῶν

(a) Curt. 4, 2, 17.

5. ἔρχοιτο δὲ] occupata foret.

6. ἐχρημένον σφίσι τῶν πόλεων] occupatis ipsorum urbibus.

7. ἐπὶ τῇδε] post hac.

8. ἰοῦκοιτο Id quod in pedestribus copiis ἐξ ἐρέδου dici solet.

9. θαλασσοκρατοῦμεν τε αὖ] maris imperium tenebimus.

τῷ Τύρῳ, τὸν δὲ Ἡρακλῆα δι-
 ζῶσθαι τε αὐτὸν καὶ ἀνάγειν ἐς
 τὴν πόλιν. Καὶ τοῦτο ἐξηγήτο 2
 Ἀριστάνδρος, ὡς ξὺν πῶν ἄλλοις
 σφέων τὴν Τύρον, ὅτι καὶ τὰ
 τῷ Ἡρακλέους ἔργα ξὺν πῶν
 ἦσαντο. Καὶ γὰρ καὶ μέγα ἔρ- 3
 γαστῆς Τύρου ἡ πολιορκία ἐφαί-
 ντο. Νῆσός τε γὰρ αὐτῇ ἡ πό-
 λις ἦν, καὶ τεύχεσι νηυσὶ
 πάντῃ ἐκκέρυοντο. καὶ τὰ ἀπὸ θα-
 λάσσης πρὸς τὴν Τύρον μάλ-
 λόν τι ἐν τῇ τότε ἐφαιέτο, τῶν τε
 Περσῶν ἔτι θαλασσοκρατούτων,
 καὶ αὐτῶς τοῖς Τυρίοις νῆδον ἔτι
 πολλὰ περ αἰσῶν. Ὡς δὲ ταῦ- 4
 τα ἦν ἐκρήτησε, χεῖμα ἔργον
 χροῖσιν ἐκ τῆς ἡπείρου ὡς ἐπὶ
 τὴν πόλιν. Ἐς δὲ πορθῆς τε 5
 πορθῆς τὸ χερσὶν, καὶ τὰ μὲν
 πρὸς τῇ ἡπείρῃ τῆς θαλάσσης
 βροχία καὶ πηλιδὴ αὐτοῦ· τὰ
 δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, ἵνα τὸ
 βαθέστατον τοῦ διάπλου, τριῶν
 μέλεσιν ὀργυιῶν τὸ βάθος. Ἀλ- 6
 λὰ ἄλλω τε πολλῶν ἀφθονία ἦν,
 καὶ ὕλης, ἥν τινα τοῖς λίθοις ἄ-
 νθρωποι ἐκπεφύρον. χάρακές τε οὐ

effet ipse quidem Tyrionum
 muros adoriri, Herculisque
 species se obtulisset dextram ei
 porrigentis, atque in urbem
 introducentis. Quod quidem
 Aristander in hunc modum
 interpretabatur, Tyrum ma-
 gno cum labore captum iri,
 quoniam etiam Herculis ope-
 ra laboriosa fuissent. Et certe
 Tyri expugnatio laboriosa in
 primis videbatur. Nam & ipsa
 urbs, insula erat (a), altisque
 moenibus omni ex parte muni-
 ta; & tum temporis Tyrii mari
 plurimum pollebant, quod ni-
 mirum & Persæ domini maris
 essent, ipsique præterea Tyrii
 magnam navium vim haberent.
 Postquam tamen hæc placue-
 runt, aggerem ex continente
 ad urbem ducere statuit. Est
 vero fretum limosum alveo,
 & mare ubi continenti proxi-
 mum est, non profundum ac
 cœnosum (b): ubi urbem ip-
 sam attingit, quâ quidem par-
 te profundissima pars trajectus
 est, tres admodum orgyias al-
 tum est. Sed & magna vis fa-
 xorum ad manum erat (c), &
 lignæ materiæ quam saxis in-
 ster-

(a) Cap. 4, 2, 5 & 7. & 9. (b) Idem 4, 2, 19. (c) Idem 4, 2, 18. seqq.

CAP. XVIII. 3. αὐτὸ ἡ πόλις] In MSS. quos vidi, omnibus αὐτοῦ, etiam in
 editione Basilicensi. Gronov.

καὶ τὰ αὐτὰ θαλάσσης] ὅτι παλαιότερα pro Tyris magis tunc temporis videbatur esse.
 Sic præ cum genitivo usurpatum existat 1, 18, 15. 3, 7, 10. Hoc namque diffi-
 cilior videbatur Macedonibus futura navalis oppugnatio, quod & multum a
 Persarum classe, neque parum a Tyriorum navibus ipsis esset periculi.

πολλὴν πηλιδιαν] Proius legendum credo cum Opt. Cod. πολλὰν πηλιδιαν.
 Gronov.

4. Ὡς δὲ ταῦτα ἔργα ἐκρήτησε] Cum vero hæc sententia tamen vixisset, ut loqui-
 tur Livius, id est, valuisse sive praevaluisse, cum hæc magis placuisset. Sic ταῦτα
 ἦσαν, Ind. 32, 13. & παρ' Παρμενίων τῇ γ' αὐτῇ, 3, 9, 9.

sternebant. Neque difficulter tigna in cœno stabiliabantur, ipsumque adeo cœnum compagis loco faxa tignis committebat. Magna erat Macedonum ad opus alacritas, magna etiam Alexandri, qui & præfens erat, & singula ipse designabat, atque alios verbis exstimulabat, alios apposite qui ingenti quadam contentione operi instabant, laudibus extollebat. Et sane quamdiu ad continentem aggerem ducebant, non difficulter processit opus. Nam & in exigua maris altitudine & nemine prohibente molem jaciebant. Postquam vero in profundiora loca perventum est, atque ad urbem ipsam appropinquarunt, missilibus ab altis muris, non citra damnum, petebantur: quia instructi non tam ad pugnam quam ad opus erant. Tyrii præterea diversis ex partibus triremibus adnavigantes (quippe qui mari adhuc potiebantur) dubiam aggeris extructionem Macedonibus reddebant. Macedones duas ligneas turres aggeri, quæ plurimum in mare productus erat, imponunt, machinasque

χαλεπῶς ἐν τῇ πηλῇ κατεπλή-
γνυτο, καὶ αὐτοὶ δὲ πηλὰς ξύ-
δεσμος τοῖς λίθοις ἐς τὸ ἐπιμένειν
7 ἐγίνετο. Καὶ προθυμία τῶν Μα-
κεδόνων εἰς τὸ ἔργον καὶ Ἀλεξάν-
δρου πολλὴ ἦν, παρόντες τε καὶ
αὐτοῦ ἕκαστα ἐξηγουμένου, καὶ
τὰ μὲν λόγῳ ἐπαίροντες, τὰ δὲ
καὶ χρήσιμα τοὺς τε ἐκπαιπέεσκον
κατ' ἀρετὴν παρουμένους ἐπικου-
8 ρίζοντας. Ἀλλ' ἔτι μὲν τὸ πρὸς
τῇ ὑπερῷ ἐχώλυτο, οὐ χαλεπῶς
πρὶν ἅρπει τὸ ἔργον, ἐπὶ βάθος τε
ὀλίγον, χωνύμενον, καὶ οὐδὲν
9 ἐξείργοντες. Ὡς δὲ τῇ βαθυτέρῃ
ἤδη ἐπέλαζον, καὶ ἅμα τῇ πόλει
αὐτῇ ἐγγύς ἐγίνοντο, ἀπὸ τε
τῶν τεχνῶν ὑψηλῶν ὧτων βαλλά-
μενοι ἐκακοπαθεῖον, ἃ τε καὶ ἐπ'
ἐργασίᾳ μᾶλλον τι ἢ ὡς ἐς μάχην
10 ἐκρυβῶς ἐσαλμένοι· καὶ ταῖς τμη-
ρεσιν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τοῦ χώμα-
τος ἐπιπλέοντες οἱ Τύριοι, ἃ τε δὴ
θαλασσοκρατοῦντες ἔτι, ἔπειρα
πολλαχῇ τὴν πρόσχωσιν τοῖς Μα-
κεδόσιν ἐποιούν. Καὶ οἱ Μακεδόνες
πύργους ἐπάνω τοῦ χώματος, ὅ-
τι περ προκεχωρήκει αὐτοῖς ἐπὶ
πολυτῆς θαλάσσης, ἐπέσκησαν δύο,
καὶ μηχανῶς ἐπὶ τοῖς πύργοις.

Προ-

6. ἢ τὸ ἐπιμένειν] ut consistere[n]t saxa, ut firma manerent, ut immobilia jacerent cœno immersa.

7. τὰ δὲ καὶ χρήσιμα] Egregie hunc locum Gronovius restituit ex Opt. MSto sic corrigens transponendo literas: τὰ δὲ καὶ χρήσιμα, alios verbis exstimulantes, alios vero etiam pecunia, & quidem ingenti quadam contentione operi instantes, alacriores reddebant. Ita τὰς τε & quidem, nempe puto vertendum uti & 2, 24, 1. 3, 3, 2. ἐκπαιπέεσκον autem pro alacriorem reddere accipitur a Xenoph. Cyropæd. lib. 7. παρακλῆσαι τις σὺν σοὶ ὡς τὰν ἡμετέραν, τῇ μὲν προσηύφη παρακλήσωνται, ταῖς δ' ἡλασθησὶν ἐκπαιπέεσκον.

παρακλύματα δὲ δέριος καὶ δ-
φάρμα αὐτοῖς ἦσαν, ὥς μήτε πυ-
φάρμα βέλεσθαι ἀπὸ τοῦ τήρους
βάλλεσθαι, τοῖς τε ἐργαζομένοις
σφραλδὸν ἐν τῇ αὐτῇ εἶναι πρὸς τὰ
πείσματι· ἅμα τιθεὶν προσπλέ-
στας τῶν Τυρίων ἐβλαπτον τοὺς
χεῖρας, ἀπὸ τῶν πύργων βαλ-
λόμενοι αὐτοὺς χαλεπῶς ἀνακαλύσ-
σαι ἔμελλον. Οἱ δὲ Τύριοι πρὸς
ταῦτα ἐντιμωχυνῶνται τοῖνδε.

XIX. Ναὺν ἱππαγωγὴν κλη-
ρίων τε ξηρίων καὶ ἄλλης ὕλης
ἐφάετον ἐμπλοκάντες, δύο ἰστούς
ἐπὶ τῇ πρῶτῃ καταπηνύουσι, καὶ
ἐν μέσῳ περιφράσσουσιν ἐς ὅσον
μακρότητος, ὥς φορυτὴν τε ταύτην
καὶ ἄρσενος πλείους δεξασθαι.
πρὸς δὲ, πύσσον τε καὶ θείον, καὶ
ἑκατέρωθεν ἐς τὸ παρακλέσαι με-
γέλην φλόγα, ἐπὶ ταύτῃ τεφύ-
ρουν. Παρέτινον δὲ καὶ κεραίαν
δοκλῶν ἐπὶ τοῖς ἰστέσι ἀμφοτέρωθεν,
καὶ ἀπὸ ταύτης ἐξήρτησαν ἐν λέ-
βησιν, ὥστε περὶ χυθέντα ἢ ἐπιβλη-
θέντα ἐπὶ μέγα τὴν φλόγα ἐξέ-
ψαι ἔμελλον· ἑρματικὰ τε ἐς τὴν
πρῶτην ἐθέσαν, τοῦ ἐξῆραι δις
ὑφὲς τὴν πρῶτην πιεζομένης κατὰ
πρῶτην τῆς νεῆς. Ἐπειτα ἀνεμὸν
τηρήσαντες ὥς ἐπὶ τὸ χεῖμα ἐπι-
φύοντα, ἐξέψαντες τμήρεσι τὴν
ναῦν, κατ' οὖρον εἰλκον. Ὡς δὲ

in iis disponunt. Tegmina iis
erant coria & pelles, ut ne-
que missilibus ignitis à mu-
ro peti possent, & iis qui in
opere constituti erant eadem
operà propugnaculi loco ad-
versus telorum ictus essent: si-
mul etiam ut quotquot Tyri-
orum adnavigantes, operariis
infesti essent, è turribus icti
non magno negotio reprime-
rentur. Tyrii contra hujusce-
modi quid machinati sunt.

XIX. Navem hippagogam
aridis farmentis, aliâque ma-
teriâ quæ facile succendi pos-
set, onerant (a), & malis duo-
bus ad proram erectis, quam
latissime possunt eos in orbem
circumsepiunt, ut faces fa-
scesque quamplurimos capi-
ant: ad hæc picem & sulphur,
aliaque ad excitandam ingen-
tem flammam accommoda,
accumulant. præterea ad u-
trumque malum binas anten-
nas extenderant, atque ex iis
in lebetibus suspendunt, quæ-
cunque aut infusa aut immis-
sa vehementer flammam au-
gere possent. Dehinc omnia
nautica instrumenta in pup-
pim transferunt, ut eorum
ponderè gravata puppis pro-
ram altius erigat. Deinde ob-
servato vento qui aggerem
versus spiraret, navim trire-
mibus alligatam in mare pro-
tra-

(a) Cap. 4, 3, 2.

CAP. XIX. 1. ἐς ὅσον μακρότητος] Opt. μακρότατον. Gronov.
φουρτὴν] festes, farmenta aliamve coactitiam & confusam materiam.
4 ἑρματικὰ] subactam, saxa arenamque, ut ait Curius.
5 κατ' οὖρον ἕλκον] secundo vento perstrahens, Sic 7, 20, 11. Gronov.

trahunt. Postquam vero molli turribusque appropinquarunt, immisso in materiem igne, quantâ maximâ vi possunt navim triremibus protrahentes ad molis caput impellunt. At qui in navi jam succensa erant remiges facile enatarunt. Inter ea ingens incendium turres comprehendit, & antennæ contractæ quæcunque ad augendum incendium præparata erant effundunt. Tyril præterea triremibus suis propius ad molem admotis, in turres ejaculabantur, ut non nisi cum periculo ad extinguendum incendium propius accedi posset. Quum itaque jam turres ignem concepissent, multi oppidanorum inscensis scaphis, diversis è partibus ad molem appulsi, vallo quod ante aggerem Macedones jecerant facile subverfo, reliquis etiam machinis, quas navis incendium non attigerat, ignem immittunt. Alexander latiore in continente aggerem moliri orsus, qui plures turres capere posset, machinarum fabris ut novas machinas struant jubet. Qui-

ἐπέλαζον ἤδη τῇ τε χώματι καὶ τῶν
 πύργων, πῦρ ἐμβαλλόντες εἰς τὴν
 ὕλην, καὶ ὡς βιασθέντες ἅμα ταῖς
 τρήρεσιν ἐπαπεκύνσαντες τὴν ναυὶν,
 ἐνσείουσιν ἅπαν τῇ χώματι. Αὐτοὶ
 δὲ οἱ ἐν τῇ νηὶ καιρομένη ἤδη ἐξεσφ-
 ξαντο οὐ χαλεπῶς καὶ ἐν τούτῳ ἡ
 τε φάλαξ πολλὰ ἐπέπιπτε τοῖς πύρ-
 γοις, καὶ αἱ κεφαλαὶ περικλαυθύναντες
 ἐξέχραν ἐς τὸ πῦρ ὅσα ἐς ἔξωθεν
 τῆς φλογὸς παρεσκευασμένα ἦν.
 8 Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τρήρων πλοσίου τοῦ
 χώματος ἀνακαυχόμενοι, ἐτόξευον
 ἐς τοὺς πύργους, ὡς μὴ ἀτφθαλές
 εἶναι πελάσαι ὅσοι σβησθῆναι τῇ
 9 φλογὶ ἐπέφερον. Καὶ ἐν τούτῳ κατε-
 χαμένη ἤδη ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν πύρ-
 γων, ἐκδραμόντες ἐκ τῆς σάλμας
 πολλοὶ, καὶ ἐς κτήτια ἐμβάντες,
 ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐποκείλαντες τοῦ
 χώματος, τὸν τε χάρακα οὐ χαλε-
 πῶς διέσπασαν τὸν πρὸ αὐτοῦ προ-
 βεβλημένον, καὶ τὰς μηχανὰς
 συμπίπτας κατέφλεξαν, ὅσας μὴ
 10 ὁδὸ ἀπὸ τῆς νεῆς πῦρ ἐπέτεχεν. Ἀ-
 λέξανδρος δὲ τό, τε χώμα ἀπὸ τῆς
 ἡπείρου ἀρξάμενος πλατύτερον χρο-
 νύνει, ὡς πλέονας δέξασθαι πύρ-
 γους, καὶ τοὺς μηχανοποιοὺς μη-
 χανὰς ἄλλας κατασκευάζειν ἐκέ-
 11 λευσεν. Ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευά-
 ζετο,

6. ἅμα ταῖς τρήρεσιν] una cum triremibus, cum non solum magnam vim venti vela concepissent, sed remis simul navis concitaretur, Curt. 4. 3, 2

7. περικλαυθύναι] flexa vel circumacta. Illustravit hanc significationem verbi ipse liber IVtus observationum patris cap. 21. Gromov.

8. ἀνακαυχόμενοι] fluctuantes in mari. Ἀνακαυόμεν enim est navem in alto vestire, subactis veis subsistere. 2. 22, 3. 2, 23, 5. Ind. 22, 4.

11. Ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο] Dum vero has conficiabantur. Unde idem ita repetitur cap. 20. 5. in ᾧ δὲ, interea vero & machinae conficiuntur. Vulcanius: Prius jam confectis, quod esset ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο ἔδω, ut infra cap. 21. 2.

ἦτο, αὐτὸς τοὺς τε ὑπασπιστάς
καλεῖσθαι καὶ τοὺς Ἀγριάνας, ἐπὶ
Σιδῶνος ἐξέλθαι, ὡς ἀκούσαντες ἐκεί-
νου ἤδη ἦσαν αὐτῷ τμήρεις, ὅτι
ἀσφατέρα τὰ τῆς πολιορκίας ἐ-
φαίντο, βαλυστοκρατοῦντων τῶν
Τυρίων.

XX. Ἐν ταύτῃ δὲ Γηρόστρατος ἰ-
πὶ Ἀράδου βασιλεὺς, καὶ Ἐνυ-
λὸς Βυβλίου, ὡς ἔμαθον τὰς πό-
λεως σφῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐχο-
ρήσας, ἀπολιπόντες Αὐτοφραδά-
την τε καὶ τὰς ξὺν αὐτῇ νέας, παρ
Ἀλεξάνδρου σὺν τῇ ναυτικῇ τῇ
εφετέρῃ ἐφύκοντο, καὶ αὐτῶν Σι-
δωνίαν τμήρεις σὺν αὐτοῖς· ὡς τε
Φαινίας μὲν ἦτες ὀγδοήκοντα μέ-
λιναι αὐτῇ παρεγένοντο. Ἦσαν δὲ 2
ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις καὶ ἐκ Ῥόδου
τμήρες, ἣ τε περίπολος καλουμέ-
νη, καὶ ξὺν ταύτῃ ἄλλαι ἐννέα.
Καὶ ἐκ Σήλων καὶ Μαλλοῦ τρεῖς,
καὶ Λυκίας, δέκα. Ἐκ Μακεδο-
νίας δὲ πρυτανότορος, ἐφ' ἣς Προ-
τάς Ἀδρανίκου ἐπέπλει. Οὐ πολ-
λὰ δ' ὕψιστον καὶ οἱ τῆς Κύπρου βα- 3
σιλεῖς ἐς τὴν Σιδῶνα κατέσχον ναυ-
σὺν εκατὸν μάλιναι καὶ εἰκοσιν, ἐ-
πιβῆ τὴν τε ἦσαν τὴν κατ' Ἰσθμὸν
Δαρείου ἐπύθοντο, καὶ ἡ Φαινίαν
πάντα ἐχρημίνῃ ἤδη ὑπὸ Ἀλεξάν-
δρου.

bus jam confectis, ipse cum
scutatis & Agrianis in Sido-
nium movit, triremes nimirum
quotquot ibi habebat contra-
cturus, quod difficilis admo-
dum urbis expugnatio vide-
retur, Tyriis mare tenenti-
bus.

XX. Inter hæc Gerostratus
Aradi, & Enylus Byblierum
rex, certiores facti urbes suas
ab Alexandro captas, deserto
Autophradate, & navibus
quas ducebat, ipsi cum suis
quisque classe ad Alexandrum
venerunt, unaque cum iis
etiam ipsorum Sidoniorum
triremes: adeo ut Phoenicum
quidem naves octoginta cir-
citer haberet. Per eosdem dies
etiam ex Rhodo triremes ap-
pulere, in quibus una peripo-
lus dicta, & cum hac aliæ no-
vem. Ex Solis etiam & Mallo-
tres. Ex Lyciâ decem. Ex
Macedoniâ quoque navis una
quinquaginta remorum, cui
præfectus erat Proteas An-
dronici filius. Neque multo
post etiam Cypri reges cen-
tum & viginti navibus Sido-
nem venerunt (a), clade quam
Darius apud Issum acceperat
audita, eâ etiam re territi
quod tota Phoenice in Alex-
andri potestatem venisset: iis

(a) Curt. 4, 3, 11.

omni-

ἐπὶ Σιδῶνος ἐξέλθαι] Sidonem profectus est, quam urbem jam receperat, incolis
ipsum ultro arcescentibus, supra cap. 15. 8.

ἐφύκοντο] Adverbium ἐφύκοντο cum hoc participio, non cum verbo
ἐπὶ σφῶν ἐφύκοντο. Nam quas illæ jam habebat triremes, eas non opus erat con-
trahere. Voluit autem Alexander, quotquot usquam habuit triremes, undique
apud Sidonem contrahere.

CAP. XX. 2. περίπολος] Notat hoc vocabulum crenitorem, excubiterem.

omnibus Alexander præ- 4 δρου ἐφόβει αὐτούς. Καὶ τοῦτοις πα-
 terita errata ignovit, quod
 necessitate potius quam sua
 ipsorum voluntate classem
 cum Persis junxissent. In-
 terea vero dum & machi-
 næ conficiuntur, & naves 5
 ad navigationem pariter &
 pugnam instruuntur, Alex-
 ander cum aliquot equi-
 tum turmis atque scutatis,
 Agrianis, & sagittariis in
 Arabiam contendit (a), ad
 montem cui Antilibano
 nomen est. Eaque regione
 partim vi subacta, partim 6
 pactionibus in suam pote-
 statem redacta, undecim
 dierum spatio Sidonem re-
 versus est, ubi Cleandrum
 Polemocratis F. ex Pelo-
 ponnese venientem (b), &
 cum eo Græcorum merce-
 narium quatuor millia
 comprehendit. Parata jam
 classe, dispositisque ad ta-
 bulata navium scutatis qui
 apti ad pugnam videren-
 tur (nisi navium irruptione
 potius quam manu navale
 prælium fieret) ex Sidone
 solvens, Tyrum instructa
 acie navigat ipse quidem
 ad dextrum cornu quod in

4 δρου ἐφόβει αὐτούς. Καὶ τοῦτοις πα-
 5 σιν ἔδοκεν Ἀλέξανδρος ἄδειαν τῶν
 πρῶτον, ὅτι ὑπ' ἀνάγκης, μᾶλλον τι
 ἢ κατὰ γνώμην τῇ σφῶν ἐδόκοιτο
 ξυνταρσῆναι τοῖς Πέρταις ἐς τὸ ναυα-
 6 γικόν. Ἐν ᾧ δὲ αἱ τε μηχαναὶ αὐτῇ
 ξυνεπῆγνυντο, καὶ αἱ νῆες ὡς εἰς ἑσ-
 πλαιον καὶ ναυραχίας ἀπόπειραν ἐξ-
 ηρτίαντο, ἐν τούτῳ δὲ ἀναλαβὼν τῶν
 τε ἱππέων ἱλας τινὰς, καὶ τοὺς ὑπα-
 σπιδας, καὶ τοὺς Ἀγριανὰς τε καὶ
 τοὺς τοξότας, ἐπ' Ἀραβίας ἐλλε-
 7 ται εἰς τὸν Ἀντιλίβανον καλούμενον
 τὸ ὄρος. Καὶ τὰ μὲν βία τῶν ταύτῃ
 ἐξελών, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παραστῆ-
 8 μενος, ἑνδεκα ἡμέραις ἐπανήγειν εἰς
 τὴν Σιδῶνα, καὶ καταλαμβάνει Κλέ-
 9 ανδρον τὸν Πολεμοκράτους ἐκ Πελο-
 ποννήσου ἦκοντα, καὶ ξὺν αὐτῷ μι-
 10 σθοφόρους Ἕλληνας τετρακισχιλίους.
 11 Ὡς δὲ συνετέτακτο αὐτῷ τὸ ναυτι-
 12 κόν, ἐπιβέβας τοῖς καταστράμασι
 τῶν ὑπασπιστῶν ὅσοι ἱκανοὶ ἐδόκοιτο ἐς
 τὸ ἔργον, εἰ μὴ διέκπλοι, μᾶλλον τι
 ἢ ἐν χερσὶν ἢ ναυμαχίᾳ γίγνοιτο, ἄ-
 13 ρας ἐκ τῆς Σιδῶνος ἐπέπλει τῇ Τύρῳ
 14 ξυντεταγμένους ταῖς ναυσίν. Αὐτὰς
 15 μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ὃ δὴ ἐς τὸ
 πέλαγος αὐτῷ ἀνέρχε· καὶ ξὺν αὐτῷ

(a) Cant. 4, 3, 1. & 7. (b) *idem* 4, 3, 11. & 3, 1, 1.

5. ὡς εἰς Ἰσπλίον] Arrianus scripsit ὡς εἰς Ἰσπλίον τι. Id plerique MSS. confir-
 mant. Etiam Vulcanius ex V. C. Unus ὡς εἰς πλῆν τι Sed recte Ἰσπλίον, nempe
 ad urbem invadendam, & si impediretur, navale prælium tentandum, quod de
 facere mox constituit, nisi Tyrii cunctarentur. Utinamque compositum & diffe-
 rentia ejus patet quoque ex 1, 20. *Gronov.*

ἐπ' Ἀραβίας ἐλλεσται] Factum hoc narrat Curtius 4, 3, 1. & 7. antequam tur-
 res reliquaque opera a Tyriis immissa nave incendereentur. Sed Arriano potius
 credendum.

2. ξυντεταγμένους] Οἱ. ξυντεταγμένους. *Gronov.*

ὃ τε Κυπρίων βασιλεῖς, καὶ ὅσοι
Φοινίκων, πλὴν Πνυταγόρου.
Οὗτος δὲ καὶ Κρατέρους τὸ εὐάν-
μον κέρας εἶχον τῆς πύκνης τῆ-
ξας. Τοῖς δὲ Τυρίοις πρότερον
ἢ ναυμαχεῖν ἐγνωσμένοι ἦν, εἰ
παρὰ βάλατταν ἐπιπλέει σφίτιν
Ἀλέξανδρος. Τότε δὲ πλῆθος
καὶ πολὺ ἀπροσδοκίαις κατι-
δόντες (οὐ γὰρ οὐ πεπυσμένοι
ἦσαν τῆς τε Κυπρίων ναυῆς καὶ τὰς
Φοινίκων ξημπάσας Ἀλέξανδρου
ἔχοντες) καὶ ἅμα ξυντεταγμέ-
νης τῷ ἐπίπλου γιγνομένου.
Ὀλίγω γὰρ πρὶν προτρεῖν τῇ
πύκι, ἀεκαόχρευσαν ἐπὶ πελά-
γῳ αἱ ξυν Ἀλέξανδρου νῆες.
ἔπειτα οὗτοι ξυνταξάμενοι, ὡς
οὐκ ἀτακτοῦντο, πολλὰ τῷ βο-
ρῇ ἐπέπλεον. Ταῦτα δρῶντες οἱ
Τύριοι, ναυμαχεῖν μὲν ἀπέγνω-
σαν· τρέφοντες δὲ, ὅσας τῶν λιμέ-
νων τὰ στόματα ἐδέχοντο, βύζην
τὸν ἐπὶ πλου φραξάμενοι ἐφύ-
λασσαν· ὡς μὴ ἐς τῶν λιμένων
παρὰ ἐγκαθομιτῶνται τῶν πολε-
μίων τὸν στόλον. Ἀλέξανδρος δὲ,

mare extendebatur, unaque
cum ipso Cypriorum reges,
reliquique Phœnices, excepto
Pnytagora. Nam hic & Crate-
rus lævum totius aciei cornu
tenebant. At Tyrii initio na-
vali proëlio decernere statue-
rant, si Alexander mari in eos
classem duceret: postquam
verò tantam navium vim præ-
ter omnem expectationem ad-
ventare conspicati sunt, (non-
dum enim audierant omnes &
Cypriorum & Phœnicum na-
ves ad Alexandrum confu-
xisse) quumque eas instructæ
acie appellere cernerent. (pau-
lo enim ante quam urbi appro-
pinquarent, naves quæ circa
Alexandrum erant in alto sub-
sistebant, Tyriisque obviam
cum classe non prodeuntibus,
ita in ordinem redactæ magno
cúm impetu adnavigabant)
tum Tyrii navali proëlio absti-
nendum sibi putârunt (a). sed
triremibus, quotquot portu-
um fauces capere poterant,
confertim aditum obstruentes
curabant, ne in aliquem por-
tuum classis hostium appelle-
re posset. Alexander, simulac
Tyrios obviam ei non venire
anim-

(a) Cui. 4. 3. 12.

1. καὶ ὅσοι φοινίκων] & quotquot erant Phœnices.

11. ἔπειτα] deinde Respondet illi ὀλίγον πρὶν.

12. Ταῦτα ἰδόντες] Præcesserat quidem jam participium κατιδόντων, ut hoc το-
κον ταῦτα ἰδόντες οἱ τύριοι potuissent omitti salva sententia, sed non sine obscu-
ritatis periculo. Maluit ergo Arrianus imitari Xenophontis sui simplicitatem
etque perspicuitatem. apud quem multa reperias huiusmodi syntacticos exem-
pla, in quibus post longiorem verborum circuitum priora vel eadem vel similia
reperiuntur. Sic Cyropæd. lib. 1. p. 6. l. 48. καὶ ἰδὼν δὲ αὐτὸν κατασπαράσσοντες. In-
tercipiuntur deinde septem lineæ, quibus suspensæ tenetur sententia: quæ cum
obsolescenda est, hæc reperiuntur: ἰδὼν δὲ τὸν πόλεμον τὸ πάσας, ἐμκλίονται αὐτῷ,
ὁ γὰρ. Ita & pag. 44. lin. 8. pag. 62. lin. 24. pag. 73. lin. 26. pag. 304. lin. 1.
pag. 382. lin. 50. pag. 395. lin. 37.

animadvertit, propius ad urbem navigat. Et quidem in portum qui Sidonem vergit percurrere non statuit, propter faucium angustias, quodque multis triremibus adversas proras ostendentibus aditus obstructus esset; tres quæ ad extremas fauces positæ erant triremes, Phœnices occurrentes adversis proris demergunt. Qui in navibus erant, facile in continentem quam amici tenebant enatarunt. Tum Alexander haud procul ab aggere quem struxerat, classem ad littus, qua tutamen adversus ventos esset, adducit. Postero die Cyprios cum suis navibus & Andromacho iis præfecto, ad portum qui Sidone venientes recipit, obsidere urbem jubet. Phœnices ultra aggerem locat, ab eâ parte quæ Ægyptum respicit, ubi & tabernaculum ejus positum erat.

XXI. Multis interea ex Cyprio totaque Phœnice fabris collectis, machinæ permultæ confectæ erant. quarum aliæ in aggere collocatæ, aliæ hippagogis navibus quas secum Sidone advexerat, aliæ triremibus paulo tardioribus sunt impositæ. Rebus omnibus ita

ἐπέπλει τῇ πόλει· καὶ ἐς μὲν τὸν λιμένα τὸν πρὸς Σιδῶνος βιάζεσθαι ἀπέγνω, διὰ στενότητα τοῦ κόματος· καὶ ἅμα ἀντιπράροις τριήρεσι πολλαῖς ὁρῶν πεφραγμένον τὸν ἑσπέρου· τρεῖς δὲ τὰς ἐξωτάτω ἐφορμούτας τῇ κόματι τριήρεις προσπεσόντες οἱ Φοίνικες καὶ ἀντιπράροις ἐμβαλόντες καταδύουσιν. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ναυσὶν οὐ χαλεπῶς ἐκπενήξαντο ἐς τὴν γῆν, Φιλίαν αὐτῶν. Τότε μὲν δὴ οὐ πόρρω τοῦ πασητοῦ χώματος κατὰ τῶν αἰγιαλῶν, ἵνα σκέπη τῶν ἀνέμων ἐφαίνετο, οἱ εὖ Ἰ. Ἀλεξάνδρῳ ὁρμίσαντο. Τῇ δὲ ἱεραίᾳ, τοὺς μὲν Κυπρίους ξὺν ταῖς σφετέραις ναυσὶ καὶ Ἀνδρομάχῃ τῇ ναυάρχῃ κατὰ τὸν λιμένα τὸν ἐκ Σιδῶνος φέροντα, ἐκέλευσεν ἐφορμῆν τῇ πόλει. Τοὺς δὲ Φοίνικας κατὰ τὸν ἐπέκεινα τοῦ χώματος, τὸν πρὸς Αἴγυπτον ἀνέχοντα, ἵνα καὶ αὐτῇ ἡ σκιὰν ἦν.

XXI. Ἦδη δὲ καὶ μηχανοποιῶν αὐτῇ πολλῶν ἐκ τε Κύπρου καὶ Φοινίκης ἀπάσης συνελεγμένων, μηχαναὶ πολλαὶ συμπετηγμέναι ἦσαν, αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ χώματος, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἱππαγωγῶν νεῶν, ἃς ἐκ Σιδῶνος ἅμα οἱ ἐδύμισεν· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν τριήρων, ὅσαι αὐτῶν

14. ἀντιπράροις] scil. Tyriorum triremibus. Nam si ad Phœnices hoc verbum pertinere, puto, scriptum foret ἀντιπράροι, uti 1, 19, 15. ἐμβαλόντες ἀντιπράροις πάλιν.

15. κατὰ τῶν αἰγιαλῶν] Opt. cum alio τὸν αἰγιαλόν. Gronov.

16. κατὰ τὸν ἐπέκεινα] ad portum, qui ultra aggerem erat, & Ægyptum respiciens. Gronov.

ἡπὶ τὸν οὐ ταχυναιτοῦται ἦσαν. Ὡς 2
 δε παροσκεύασο ἤδη ξύμπαντα,
 προσῆγον τὰς μηχανὰς κατὰ τε τὸ
 πρυγὸν χῶμα, καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν
 ἄλλη καὶ ἄλλη τοῦ τείχους προσ-
 ἤκουσαν τε καὶ ἀποπειρομένον
 τῷ τείχει. Οἱ δὲ Τύριοι ἐπὶ τε 3
 τῷ ἐτάλξεον τῶν κατὰ τὸ χῶμα
 πύργους ξυλάνους ἐπέσκησαν, ὡς ἀπο-
 μαρθεῖν ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἴ ποι ἄλ-
 λαι μηχαναὶ προσήγοντο, βέλεσι
 τε ἤμυνοντο; καὶ πυρφόροις ὀϊστοῖς
 ἔβαλλον αὐτὰς τὰς ναῦς· ὥς τε Φί-
 βω παρέχειν τοῖς Μακεδόσι πελά-
 ζει τῷ τείχει. Ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ 4
 τεῖχη κατὰ τὸ χῶμα, τὸ, τε ὕψος
 ἑς τοῦτον καὶ ἑκατὸν μάλιστα
 πύδας, καὶ ἑς πλάτος ξύμμετρον,
 ἴσους μεγάλους ἐν γύφῳ καί μιν
 ἐπιστηγόντα. Ταῖς δὲ ἱππαγωγ-

præparatis, machinas in ag-
 gerem quem struxerant ad-
 ducunt. quumque ex navi-
 bus aliæ atque aliæ muro
 succederent eumque explo-
 rarent, Tyrii in supremâ par-
 te murorum qui aggeri op-
 positi erant, turres ligneas
 erexerunt, ut ex iis pugna-
 rent, & siquæ ex parte ma-
 chinæ admovebantur, telis
 sese tuebantur, igniferaque
 missilia in ipsas naves conjici-
 ebant: ut Macedonibus
 metum appropinquandi mu-
 ris injicerent. Erat autem
 murus aggeri oppositus et
 admodum pedes altus, lati-
 tudine altitudini responden-
 te, & saxis ingentibus gypso
 inter se commissis. Hippa-
 gogæ vero naves & Mace-
 donum triremes quæ machi-
 nas

CAP. XXI. 2. προσῆγον τὰς μηχανὰς] adduxerunt machinas et in congesto aggere
 et in navibus adversas aliâ et aliâ parti, sive adversus varias parti
 partes, succedentibus muro scilicet Macedonibus, eumque explorantibus. Primum
 κατὰ τὸ χῶμα non est in aggerem, utpote in quo jam erant, sed in aggere ad
 murum p. ommovebant. Nam κατὰ ἴσους in notat 2, 22, 8. 1, 3, 1. 2, 7, 9. 1, 14, 6.
 κατὰ τὴν ἐξῆν ἐν τῇ α. Deinde ἀπὸ τῶν νεῶν non est ex navibus, sed a navibus sive
 ἐκ νεῶν ut ἐπὶ τῶν νεῶν cap. 23. 1. Sic μοχ 3. ἀπομαρθεῖν ἀπ' αὐτῶν. Et ἀπὸ
 τῶν πλείων λατοῦν ναυίδας πρυγόντι, 1, 3, 8. ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν in littore, 6, 23, 4.
 Unde paulo post de navibus dicitur 5. ἴσαι τὰς μηχανὰς προσῆγον τῷ τείχει. Et
 cap. 22, 9. τῶν νεῶν τῶν μηχανῶν προσῆγον. Porro ἄλλη καὶ ἄλλη τὰ τεῖχη
 significat in varias parti partes. Sic item cum genitivo ἄλλη καὶ ἄλλη τῶν χωρῶν,
 5, 9, 3. Denique προσήκουσαν nullo modo cum νεῶν conitui posse, satis indi-
 cio est generum diveritas. Neque illa pars synaxeos inusitata est Arriano, qua
 ponitur ablativi consequentia, licet, quod præcedit verbum προσῆγον, videat-
 ur peculiariter nominativum. Sic etiam Ælian. Var. Hist. lib. 3. c. 22 ὑπερμα-
 χήντων - ἀπίστων, pro ὑπερμαχώντων. Nisi quis forte cum Vulcanio ma-
 luit post τεῖχος punctum delere. Sicque οἱ δὲ τύριοι poterit veni tum vero Tyrii
 3. ἡπὶ τὸν ἰσχυρὸν] in turribus ligneis constituerunt, quæ in fastigiis erant mu-
 rum aggeri oppositum.

ἢ ποὶ ἄλλη] si qua parte alia, si aequam aliâ.
 προσήγοντο] scil. navibus, unde paulo ante προσῆγοντας μηχανὰς - ἀπὸ τῶν
 νεῶν ἄλλη καὶ ἄλλη τὰ τεῖχη.

4. ἑς πλάτος ξύμμετρον] In tantam nempe latitudinem, quanta ex præscripto
 aris architectonicæ requiritur ad molem tantæ altitudinis sustinendam.

nas muro admoturæ erant, ne ipsæ quidem facile urbi appropinquare ibi poterant, quod magna vis saxorum à Tyriis in mare projecta accessum prohiberet. Alexander saxa è mari eximenda curavit, quod quidem opus 6 difficulter admodum, utpote è navibus, ubi pes firmiter, ut in terrâ, figi non poterat, præstabatur. Præterea Tyrii obtectis navibus, ad triremium ancoras adlappsi, præcificis ancorarum funibus, omnem appellendi potestatem hostium navibus præriiebant. Alexander complures naves triginta remorum eadem ratione obtegens, obliquas ancoris præstituit, ut Tyriarum navium accessum propulsarent. Cæterum nihilo secius urinatores occulto lapsu subeuntes, funes præscindebant. Macedones ferreis catenis pro funibus ancoras alligantes jaciunt, ut urinatores non amplius jam officere possent. Saxa itaque in struem accumulata, laqueis implexa, è mari protrahunt. deinde ea machinis sublata in altum projiciunt, ne denuo in eundem locum coniecta incommodo sint. Sublatâ hac saxorum strue, facile jam ad murum

γὰρ τε καὶ ταῖς τρήρεσι τῶν Μασσάδων, ὅσαι τὰς μηχανὰς προσήγαγον τῇ τεύχει, καὶ ταύτῃ οὐκ εὐπορον ἐγίγνετο πελάζειν τῇ πόλει· ὅτι ἀλ-
βοι πολλοὶ ἐς τὸ πέλαγος προβε-
βλημένοι ἐξέρχον αὐτῶν τὴν ἐγγύς
προβολήν. Καὶ τούτους Ἀλέξαν-
δρος ἐγὼν ἐξελεύσασθαι ἐκ τῆς θαλάσσης· ἤνυστο δὲ χαλεπῶς τοῦτο τὸ
ἔργον, οἷα δὴ ἀπὸ νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ
γῆς βεβαίου, γινόμενον· ἄλλως τε
καὶ οἱ Τύριοι καὶ καταφράξαντες
παρὰ τὰς ἀγκύρας ἐπήγον τῶν τρή-
ρων καὶ ὑποτέμνοντες τὰς σχοῖνας
τῶν ἀγκυρῶν, ἄπορον τὴν προσέλα-
σιν ταῖς πολεμίαις ναυσὶν ἐποίουν.
8 Ἀλέξανδρος δὲ τριακοντάρους πολ-
λὰς ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον φράξας,
ἐπέσκησεν ἐγκυρίας πρὸ τῶν ἀγκυ-
ρῶν, ὥς ὑπ' αὐτῶν ἀνατέλλεσθαι τὸν
ἐπίπλουν τῶν νεῶν. Ἀλλὰ καὶ ὡς
ὑφαλοι καλυμβηταὶ τὰς σχοῖνας
9 αὐτοῖς ὑπέτεμνον. Οἱ δὲ ἀλύστεται
εἰς τὰς ἀγκύρας ἀντὶ σχοῖναν χροῖ-
μενοι οἱ Μακεδόνες καθίσταν, ὥστε
μηδὲν εἶναι πλέον τοῖς καλυμβηταῖς
10 ὀρίγνεσθαι. Ἐξάπτοντες οὖν βρά-
χους τῶν λίθων ἀπὸ τοῦ χώματος,
ἀνέσπων αὐτοὺς ἐξ ἐκ τῆς θαλάσσης·
ἔπειτα μηχαναῖς μετεωρίσαντες,
κατὰ βάθους ἀφίσταν, ἵνα οὐκέτι
προβεβλημένοι βλάψεν ἑμελλόν.
Ὅπου δὲ καθαρὸν πεποιήτο τῶν

πρὸ-

9. καθίσταν] demittebant, nempe anchoras.

10. ἐξάπτοντες ἐν] injicientes igitur ab aggere laqueos lapideis. Est autem ἐξάπτοντες αὐτὸ τὸ χώματος idem loquendi genus, quale modo 6. ἔργον ἀπὸ τῶν γ-η-
ματων. Nivirum, in aggere confluentes, laqueis saxa e mari extrahabant.
ἵνα οὐκέτι] ubi non amplius.

σφράλλαν τὸ τέρας αὐ χαλεπῶς
 ᾗ τούτῃ αἱ νῆες προσέρχον. Οἱ¹²
 δὲ τύφοι, πάντῃ ἄποροι γιγνώ-
 ρουσι, ἔγνωσαν ἐπὶ πλοῦν ποιήσα-
 σθαι ταῖς Κυπρίαις ναυσὶν, αἱ κατὰ
 τὸν λιμένα ἐφάρμουν τὸν ἐς Σιδῶνα
 πετραμένον· ἐκ πολλοῦ δὲ κατα-¹³
 ντῆσαντες τοῦ λιμένος τὸ σύμα-
 κῶς, τοῦ μὴ καταφασγῇ γενέσθαι
 τὴν τρεῖς τὴν πλήρωσιν, ἀμφι-
 ρέτω ἡμέρας, ὁπότε οὔτε ναῦται
 ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐσκεδατμένοι ἦ-
 σιν, καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τούτῳ
 μάστιχα ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θάτερα τῆς
 εἰσεως ναυτικοῦ ἐπὶ τὴν σκυρὴν
 ἐπύρην, πληρώσαντες πεντήρεις
 μὲν τρεῖς, καὶ τετράρεις ἵσας, τριή-
 ρεις δὲ ἑπτὰ, ὡς ἀκριβεστάτοις τε
 τῆς εὐκρίμασι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
 πετασμαμάτων μάχεσθαι μέλλου-
 σιν ὑπολατῆτοις, καὶ ἅμα εὐδαρ-
 οςτάτως ἐς τοὺς ναυτικούς ἀγῶ-
 νας. Τὰ μὲν πρῶτα ἀτρέμα τῇ¹⁴
 εἰρεσίᾳ ἐπὶ μᾶς νῆες ἐξέπλεον,
 ὁρνευόμεναι τὰς κώπας παραφέ-
 ροντες· ὡς δὲ ἐπέρρεφον ἤδη ἐπὶ
 τοὺς Κυπρίους, καὶ ἐγγύς τοῦ
 καθῆσθαι ἦσαν, τότε δὴ ξὺν βοῇ
 τι πολλῇ καὶ ἐγκειλευσμῷ ἐς ἀλ-
 λήλους, καὶ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυ-
 νήν ἐπεφέροντο.

naves appellebantur. At Ty-
 rii in tantâ rerum angustia
 constituti, Cyprias naves ad-
 oriri statuunt, quæ portum
 qui Sidonem spectat oblide-
 bant; quumque multo antea
 ipsas portus fauces velis passis
 obtexissent, ne nimirum tri-
 remes milite complentes ab
 hostibus conspicerentur; sub
 meridiem (quo tempore &
 Macedonum nautæ necessa-
 riis rebus occupati, dispersi
 erant, & Alexander ex classe,
 quæ ab alterâ urbis parte erat,
 in tabernaculum se contule-
 rat) instructis quinquere-
 mibus tribus, quadriremibus to-
 tidem, & triremibus septem,
 præstantissimis remigibus, &
 militibus delectis, qui ad pu-
 gnam ex tabulatis navium
 conferendam optime armati,
 & ad navalia certamina ad-
 eunda plus animi haberent:
 primo quidem singulæ lento
 remigio, nulloque celeusmate
 edito prolabantur. Postquam
 vero eo usque provecti sunt,
 ut jam à Cypriis cerni pos-
 sent, tum ingenti clamore
 sublato, mutuoque celeus-
 mate sese incitantes, concita-
 to remigio in eorum naves
 feruntur.

XXII

12. ἐν τούτῳ μάστιχα] ἰσως ποσίστηται, circa meridiem.
 ἐπικρίσαντες] Pendet hoc participium a verbo ἐξέπλεον 14, unde apparet post
 ἑστῶτος minorem distinctionem scribendam fuisse.

ὑδαρσοτάτως] MS. Opt. cum alio ὑδαρσοτάτως. Sic & Vulcanius ex Augu-
 stino. ὁρνευ.

14. ἐπὶ μᾶς νῆες] singulari. Sic Ind. 41, 2. Cur vero singulæ naves, non univer-
 sæ simul exerceantur, causâ videntur hæc fuisse, ne remotum pulsu ipsi sese
 perirent.

ἑπέρρεφον παραφέροντες] καὶ τινες, unde phrasîς τὰς κώπας παραφέρειν ἐπύρην.

XXII. Accidit porro eo die, ut Alexander qui in tabernaculum concesserat, minorem solito ibi moram faceret, cito ad naves reversus. Tyrîi, naves in statione agentes ex improvîso adorti, quum aliæ prorsus vacuæ essent, aliæ in ipso clamore atque impetu non bene instructæ, Pnytagoræ regis quinquערემem primo statim insultu demergunt, simulque aliam Androclis Amathufii, & Pasicratis Thuriei, alias in littus propulsas confregerunt. Alexander cognitâ Tyrîarum triremium excursione, confestim naves complures quæ sibi aderant, prout quæque instructa erat, ad fauces portus stare jubet, ut reliquis etiam Tyrîorum navibus prodeundi potestatem præcluderent. Ipse cum quinquערემibus quas habebat, & triremibus admodum quinque celeriter instructis, urbem circumnavigans, ad Tyrîos portu egres- sos contendit. Oppidani id ex muro conspicati, ipsumque Alexandrum in navibus præsentem esse, & clamore reducere inclamabant suos qui in navibus erant, & quum clamor præ tumultu ab iis qui in illo conflictu verfabantur exaudiri non pos-

XXII. Συνέβη δὲ ἐκείνη μὲν τῇ ἡμέρᾳ Ἀλέξανδρον ἀποχωρῆσαι ἐπὶ τὴν σκηνὴν, οὐ διατρίψαντα δὲ κατὰ τὸ εἰωθὸς, δι' ὀλίγου ἐπὶ τὰς ναυὺς ἐπανελθεῖν. Οἱ δὲ Τύριοι προσπεσόντες ἀπροσδοκῆτως ταῖς ναυσὶν δρμούσαις, καὶ ταῖς μὲν πάντι κεναῖς ἐπιτυχόντες, τῶν δ' ὑπ' αὐτὴν τὴν βόην καὶ τὸν ἐπίπλου χαλεπῶς ἐκ τῶν παρόντων πεπληρωμένων, τὴν τε Πνυταγόρου τοῦ βασιλέως πεντήρη εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς κατέδυται, καὶ τὴν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἀμαθουσίου, καὶ τὴν Πασικράτους τοῦ Θουριέως τὰς δὲ ἄλλας ἐς τὸν αἰγιαλὸν ἐξαποῦντες ἔκοπτον. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ᾔσθετο τὸν ἔκπλου τῶν Τυρίων τριήρων, τὰς μὲν πολλὰς τῶν ξὺν αὐτῷ νεῶν, ὅπως ἐκάσῃ πληρωθεῖν, ἐπὶ τῇ σφίματι τοῦ λιμένος ἀνακαχεύειν ἔταξεν, ὡς μὴ καὶ ἄλλαι ἐκπλεύσειαν τῶν Τυρίων νῆες· αὐτὸς δὲ πεντήρεις τε τὰς ξὺν αὐτῷ ἀναλαβὼν, καὶ τῶν τριήρων ἐς πέντε μάστιγα, ὅσαι ἔφθισαν αὐτῷ κατὰ τάχος πληρωθεῖσαι, περιέπλει τὴν πόλιν ὡς ἐπὶ τοὺς ἔκπεπλευκότας τῶν Τυρίων. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν τε ἐπίπλου τῶν πολεμίων κατιδόντες, καὶ Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἐπὶ τῶν νεῶν βοᾷ τε ἐπαγγεῖν ἐνεκελεύοντο τοῖς ἐκ τῶν σφετέρων νεῶν, καὶ ὡς οὐκ ἐξακουσάμενοι ὑπὸ βορύβου ξυνεχομένων ἐν τῇ ἐργασίᾳ

CAP. XXII. 2. ἐκ τῶν παρόντων] vide in Indice παρόντα.

πεπληρωμένων] Optimus & ex Augustinus Vulcanius. πληρωμένων. Γραφον. ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς] MS. Opt. ὑπὸ τῇ πρώτῃ ἐμβολῇ. Idem.

5. βοᾷ τε ἐπαγγεῖν] & clamore redire hortabantur.

ἔργῳ, σημεῖοις ἄλλοις καὶ ἄλλοις
ἐπαέλουσιν ἐς τὴν ἀναχώρησιν. Οἱ 6
δὲ ὡς ποτε κλισθόμενοι τὸν ἐπί-
πλεον τῶν ἁμφ' Ἀλέξανδρον,
ὑποκρίσαντες εἰς τὸν λιμένα ἔφευ-
γον καὶ ὀλέγαι μὲν τῶν νεῶν φθά-
σι πλεονεξέειναι, ταῖς δὲ
πλείστοις ἐμβαλοῦνται αἱ ξύν Ἀ-
λέξανδρῳ, τὰς μὲν αὐτῶν ἄπλους
ἐκείνων, πεντήρης δὲ τις καὶ τε-
τάρτης αὐτῶν ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι
τῷ λιμένος ἐλκόμεθαι. Φόνος δὲ 7
τῶν ἐπιβατῶν οὐ πολλὸς ἐγένετο.
Ὡς γὰρ ἔσθοντο ἐχομένους τὰς
νῆας, ἀπενήξαντο οὐ χαλεπῶς ἐς
τὸν λιμένα. Ὡς δὲ οὐδεμία ἐτι 8
τῶν Τυρίων ἐκ τῶν νεῶν ὠφέλειαν ἔ-
παινον ἢ οἱ Μακεδόνες τὰς μη-
χανὰς τῷ τεύχεϊ αὐτῶν. κατὰ μὲν
δὴ τὸ χῆμα προσαγόμεναι, διὰ
ἡλικίαν τοῦ τεύχους οὐδὲν ἦσαν ὅ, τι
καὶ λόγῳ ἄξιον. Οἱ δὲ κατὰ τὸ 9
πρὸς Σιδῶνα τετραμμένον τῆς πύ-
λεως, τῶν νεῶν τινὰς τῶν μηχαν-
οφόρων προσηγόν. Ὡς δὲ οὐδὲ 10
ταῖς ἡρῶν, ὅσον ἐς τὸ πρὸς νότον
ἔκειντο, καὶ πρὸς Αἴγυπτον ἀν-
έχον τεύχος, μετῆκει, πάντῃ ἀπο-
τιμώμενος τοῦ ἔργου. Καὶ ἐνταῦθα 11
πρῶτον κατεσείσθη τὸ τεύχος ἐπὶ
μέγα, καὶ τι καὶ κατηρίβη αὐ-
τῷ παραρριζέν. Τότε μὲν δὴ ὅσον 12
ἐμβαλὼν γεφύρας ἢ ἐρίπτο τοῦ

set, aliis atque aliis indicis ut
sele reciperent significabant:
tandem Alexandri incurfu se-
rius intellecto, velis versis
portum petunt. paucæ tamen
naves fugâ evaserunt. Nam
Alexandri naves in earum
plerasque invecitæ, nonnullas
ad navigandum inutiles red-
didere (a): quinquere mem
vero unam & quadriremem
ad ipsa portus ostia ceperunt.
Propugnatorum cædes haud
magna fuit, quoniam simulac
captas naves tenerant, facile
in portum nando evaserunt.
Macedones, quum jam nul-
lus Tyriis navium usus super-
esset, tormenta muris admo-
vère. quæ quidem ab aggeris
parte admota, ob muri firmi-
tatem parum damni infere-
bant. Alii vero, eâ parte urbis
quæ Sidonem spectat, non-
nullas naves machinas por-
tantes admovent. Sed quum
ne hac quidem viâ proficere-
tur, murum universum qui
notum verius est atque Æ-
gyptum spectat, circumiens,
omni ex parte oppugnatio-
nem tentat. Atque hac pri-
mum, & vehementer quidem
quassatus ac perfractus diru-
tusque est. Tunc igitur in-
jectis pontibus, eâ parte quæ
murum demolitus erat, levi-

(a) Cui. 4, 4, 9. ter

6. τετάρτης] Ορε. τετάρτης, quasi omnes quadriremes periissent. Gronov.

11. κατεσείσθη τὸ τεύχος ἐπὶ μέγα] quassatus est parvis late, siue magna ejus parte,
ὅ αἰτιαται ὡς καὶ perfractus dirutusque est. Sic ἐπὶ μέγα recte translatum est
ap. Isq. 2.

12. ἐρίπτο] MSS. omnes ἐρίπτο. Gronov.

ter urbem oppugnare coepit
Sed Tyrrii non magno nego-
tio Macedonas repulerunt.

XXIII. Tertio ab hoc die, 1
malaciâ ac tranquillitate ex-
spectatâ, copiarum duces
ad pugnam cohortatus, tor-
menta navibus imposita ur-
bi admovit; ac primo qui-
dem impetu magnam muri
partem labefactat: quumque
jam satis amplo spatio mu-
rus dirutus videretur, naves
quibus tormenta vehebantur
retrahi jubet, aliasque
duas cum pontibus adduci,
quibus murorum strages
transcendere statuerat. at-
que alteram quidem navium
scutati occupant, Admeto
duce: alteram Coeni cohors,
è militibus qui pedites amici
dicuntur constans; ipse et-
iam cum scutatis, quacun-
que facultas detur, murum 4
conscensurus. Triremes vero
contra utrumque portum ad-
navigare jubet, si forte con-
versis in ipsos Tyrriis vi ir-
rumpere possint. Quotquot
vero naves tela quæ ex ma-
chinis jaciuntur habebant,
aut quæ sagittarios in tabu-
latis dispositos vehebant,
jubet ut murum circumna-
vigantes, quacunque viâ li-
cuerit applicent, utque intra
teli jactum sese sistant, quam-

τέρους, ἀπεκείραντες ἐς ὄλγον τῇ
προσβολῇ· καὶ οἱ Τύρριοι οὐ χαλε-
πῶς ἀπεκρούσαντο τοὺς Μακεδόνας.

XXIII. Τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης
ἡμέρᾳ, νημελίαν τε Φυλάξας, καὶ
παρακαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν
τάξεων ἐς τὸ ἔργον, ἐπήγε τῇ πόλει
ἐπὶ τῶν νεῶν τὰς μηχανάς. Καὶ
πρῶτα μὲν κατέτευτε τοῦ τείχους
ἐπὶ μέγα. Ὡς δὲ ἀποχρῆν εἰς πλά-
τος ἐφάνη τὸ παρερρηγμένον, τὰς
μὲν μηχανοφόρους ναὺς ἐπαύγων
ἐκέλευσεν· ὃ δὲ δύο ἄλλας ἐπήγει,
αἱ τὰς γεφύρας αὐτῶν ἔφερον, ἃς οὖν
ἐπιβάλλειν ἐπενόει τῇ κατερρηγμέ-
νῃ τοῦ τείχους. Καὶ τὴν μὲν μίαν
τῶν νεῶν οἱ ὑπατῆσται ἔλαβον, ἣ
ἐπετέτακτο Ἀδμήτος· τὴν ἑτέραν
δὲ, ἣ Κόηνου τάξις οἱ πεζεῖται κα-
λούμενοι, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ὑπα-
τῆσταις ἐπιβῆσθαι τοῦ τείχους, ἣ
παρεῖκοι, ἐκέλευε. Τὰς τριμῆρας δὲ
τὰς μὲν ἐπιπλεῖν κατὰ τοὺς λιμέ-
νας ἀμφοτέρους ἐκέλευσεν, εἰς τὴν
πρὸς σφῶς τετραμμένην τῶν Τυρρίων
βιάσασθαι τὴν ἑσπλουν· ὅσαι δὲ κιν-
τῶν βέλη ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμεναι
εἶχον, ἣ ὅσαι τοξότας ἐπὶ τῶν κα-
ταρρηγμάτων ἔφερον, ταύτας ἐκέ-
λευσεν ἐν κύκλῳ περιπλεούσας τὸ
τείχος, ἐποκέλλειν τε ὅποι παρεῖ-
κοι, καὶ ἀνακωχεύειν ἐντὸς βέλου
ἔστε τὸ ἐποκέλλαι ἀπορον γίγνοι-
το·

CAP. XXIII. 2. πατίσσει τὸ τείχος] Alias hoc verbum cum accusativo con-
struitur, ut 1, 19 3. 4, 26, 9. hic autem cum genitivo, quem casum adiectum
sæpe verba partem substantivæ alicujus significantia. Possellii Syn. p. 106. Id
etiam cap. 27, 6.

3. οἱ πεζεῖται.] De his fuscè lateque disputat Blanckardus.

τῶν ὡς πατασθῆναι βαλλομένων
τοὺς Τυρίους, ἐν τῷ δεινῷ ἀμφιβό-
λων γίνεσθαι. Ὡς δὲ αἶτε νῆες
ἢ ξύα Ἀλεξάνδρῳ προσέσχον τῇ
πέλει, καὶ αἱ γέφυραι ἐπεβλήθη-
σαν τῷ τεύχει ἐπ' αὐτῶν, ἐνταῦθα οἱ
ἰσχυριστὰς εὐρώως κατὰ ταύτας
ἀφίσταντο ἐπὶ τὸ τεῖχος. Ὁ, τε
γὰρ Ἀδμητος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τῷ
νῦν ἐγένετο, καὶ ἄμα Ἀλέξαν-
δρος ἔπετο αὐτοῖς, τοῦ τε ἔργου
αὐτῷ καρτερώς ἀπτόμενος, καὶ
κατὰ τῶν ἄλλων ὅτῳ τι λαμ-
πρὸν κατ' ἀρετὴν ἐν τῷ κινδύνῳ ἐ-
ταλμῆτο. Καὶ ταύτῃ πρώτον
ἐπετίετο Ἀλέξανδρος, ἐλθόντι
τὸ τεῖχος, οὐ χαλεπῶς ἀποκρου-
σάσθαι ἐπ' αὐτοῦ τῶν Τυρίων,
ἐταυρῶν πρώτον βεβαίῃ τε καὶ ἄμα
ὡς πάτη ἀποτόμῃ τῇ προσβάσει
ἐχρήσατο οἱ Μακεδόνες. Καὶ Ἀδ-
μητος μὲν, πρῶτος ἐπιβὰς τοῦ τεί-
χους, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐγ-
κελεύμενος ἐπιβαίνειν, βληθεὶς
λόγχῃ, ἀποδύσκει αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ
αὐτῷ Ἀλέξανδρος ἔτρεχε τὸ τεῖχος
ξύν τοῖς ἐταίροις. Ὡς δὲ ἔρχοντο
αὐτῷ πύργοι τε ἔστιν οἱ καὶ μετα-
πύργια, αὐτὸς μὲν παρῆει διὰ τῶν
ἐκάλυψεων ὡς ἐπὶ τὰ βασιλῆα, ὅτι
ταύτῃ εὐποροτέρα ἐφαίνετο ἐς τὴν
πέλιν ἢ καθόδος.

diu applicare non possint; eo
consilio, ut Tyrii omni ex
parte pressi, in tantis difficul-
tibus quo se verterent nescirent.
Cæterum navibus jam
cum Alexandro ad urbem ap-
pulsis, & pontibus muro in-
jectis, scutati strenue per eos
murum conscendunt. Adme-
tus enim per id temporis for-
titer rem gerebat, subsequen-
tibus & Alexander ipse, qui
& partem operis fortiter sub-
ibat, & alios, prout quisque
præclarum aliquod pugnam fa-
cinus edidisset, spectabat. at-
que eâ parte primum quâ pre-
mebat Alexander (a), murus
captus est, parvo negotio Ty-
rii ex eo depulsi, postquam
primum Macedones firmo so-
lo pedem figebant, & à parte
muri non admodum editâ im-
petum faciebant. Admetus
qui primus murum conscen-
derat, dum eos qui circa eum
erant ut idem faciant cohorta-
tur, lanceâ trajectus interiit.
Eodem tempore Alexander
cum amicis murum subit. Oc-
cupatis itaque turribus non-
nullis, & interturris, ipse per
summa propugnacula muro-
rum ad regiam contendit,
quod facilior illâ viâ ad urbem
descensus videretur.

(a) Cass. 4. 4. 12.

XXIV.

6. ἐπ' αὐτῶν] Ὁρ. ἐπ' αὐτῶν. 4. 26. ἀπὸ μηχανῆς γέφυραι ἐπιβλήσιν τὰ τεύχεα.
5, 8. καὶ ἐπ' ἀμφοῖν (πυλῶν) ξύλα τε ὡδὶ ὅπως ἐπιβάλλονται. Gronov.

8. βεβαίῃ τε] firmo & simul non omnino arduo sive præcipiti ingressu utebantur.
De pontibus hæc muro injectis sunt accipienda, in quibus firmare gradum pot-
estatem, campistrum illi non nimis arduum adscensum habere, liberoque mix-
to hostem depellere.

9. ἐπὶ δὲ αὐτῷ] post ipsum (nempe Admetum mortuum) Alexander paritum te-
nebris. Gronov. Ita 2, 27, 9.

XXIV. At qui in navibus
erant, una cum Phœnicibus,
in portum qui Ægyptum
spectat (quem obfederant)
impetu facto, claustrisque
revulsis, naves in portu
confregerunt, in alias in a-
quis stantes magnâ vi dela-
ti, alias ad ipsam terram col-
lidentes. Cyprii per portum
qui Sidonem respicit, nullo
claustro septum immissi, sta-
tim eâ parte urbem capiunt.
Oppidani simulac murum
captum conspexerunt, eo
deserto, ad Agenorium (ita
eum locum appellant) con-
globati, inde in Macedones
sele convertunt. Alexander
cum scutatis in eos progres-
sus, alios pugnantes occi-
dit, alios fugientes insequi-
tur. Magna hic cædes facta
est, quum & à portu urbs
capta esset, & Cœni copię
in eam irruissent. Macedo-
nes enim irâ perciti in Ty-
rios grassabantur, tum quod
obsidionis diuturnitatem

XXIV. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, ὅ-
τε Φοίνικες, κατὰ τὸν λιμένα τὸν
πρὸς Αἴγυπτον (καθ' ὅπερ καὶ
ἐφορμοῦντες ἐτύγχανον) βιασάμε-
νοι, καὶ τὰ κλεῖθρα διασπάσαντες,
ἔκοπτον τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι, ταῖς
μὲν μετεώροις ἐμβάλλοντες, τὰς
2 δὲ ἐς τὴν γῆν ἐξαθλοῦντες. Καὶ οἱ
Κύπριοι κατὰ τὸν ἄλλον λιμένα τὸν
ἐκ Σιδῶνος φέροντα, οὐδὲ τοῦτον
κλεῖθρόν γε ἔχοντα, εἰσπλεύσαντες,
3 εἶλον εὐθύς ταύτῃ τὴν πόλιν. Τὸ δὲ
πλῆθος τῶν Τυρίων, τὸ μὲν τεῖχος
ὡς ἐχόμενον εἶδον, ἐκλείπουσιν· ἄ-
θροισθέντες δὲ κατὰ τὸ Ἀγηνόριον
καλούμενον, ἐπέσρεψαν ταύτῃ ἐπὶ
4 τοὺς Μακεδόνας. Καὶ Ἀλέξανδρος
ἦν τοῖς ὑπασπισταῖς ἐπὶ τούτοις
χωρήσας, τοὺς μὲν αὐτοῦ μαχο-
μένους διέφθειρεν αὐτῶν, τοῖς δὲ
5 φεύγουσιν ἐφείπετο. Καὶ φόνος ἦν
πολύς, τῶν τε ἀπὸ τοῦ λιμένος
ἐχόντων ἤδη τὴν πόλιν, καὶ τῆς
Κοίνου τάξεως παρεληλυθυίας εἰς
6 αὐτήν. Ὅργῃ γὰρ ἔχοντες ἐπίπα-
α

CAP. XXIV. 1. οἱ τι φοίνικες] *ὅ* *quidem*, nempe Phœnices. Cum plurium gen-
tium naves Alexander habuerit, quas ex universâ classe hoc loco velit intel-
lectas, ista nota οἱ τι indicat. Ita & supra vertimus τίς τι 2, 18, 7. 3, 3, 2.

2. ἐπὶ τῶτον κλεῖθρόν γε ἔχοντα] *ne claustrum quidem habentem*; non quasi & al-
ter claustrum non habuerit, sed quod alter habuerit, licet hostes id disrue-
rint, hic vero ne quidem ullum habuerit. Neque enim negligenda est particu-
cula γε, quæ si annexa esset nomini τῶτον, incommoda videri posset sententia.
Nunc vero facile apparet, hoc dicere velle Arrianum, hunc portum *ne clau-*
stro quidem munitum fuisse. Patebit magis sententia, si verbum τῶτον paulo
quam cætera, submissiore voce pronuncies, vel si in alium locum *transponas*
hoc modo, ἐπὶ κλεῖθρόν γε τῶτον ἔχοντα. Certum enim est, quod ad sensum
tinet, particulam ἐπὶ ad κλεῖθρον, non ad τῶτον referendam; ut non dicatur,
neque hunc quidem claustrum habuisse, sed neque claustrum quidem hunc ha-
buisse. Et quanquam mirum videri queat, obsessæ urbis portum sine claustro
fuisse, tamen verba quidem certe hoc significant.

3. Ἀγηνόριον] Agenor Tyrum condidisse credebatur, Cœl. 4, 4, 15. & 19.

4. αὐτῇ] *ἡ*, ad Agenorium.

οὐ Μακεδόνες, τῆς τε πολιορκίας τῇ
 τριβῇ ἀρχόμενοι, καὶ ὅτι λαβόντες
 τινὰς αὐτῶν οἱ Τύριοι πλέοντας ἐκ
 Σιδῶνος, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβιβά-
 σantes ὅπως ἀποπτον εἶη ἀπὸ τοῦ
 στατοπέδου, σφάζαντες ἐρρίψαν εἰς
 τὸ βάλασσαν. Ἀπέθανον δὲ τῶν 7
 μὲν Τυρίων ἐς ὀκτακισχιλίους· τῶν
 δὲ Μακεδόνων, ἐν τῇ τότε προσβο-
 λῇ, Ἀδμητος τε, ὁ πρῶτος ἐλὼν
 πρὸς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ἀγαθῶς γινόμενος,
 καὶ ξὺν αὐτῷ εἴκοσι τῶν ὑπαστι-
 νῶν ἐν δὲ τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ μά-
 λιστα ἐς τετρακοσίους. Τοῖς δὲ ἐς τὸ 8
 πρῶτον Ἡρακλέους καταφυγούσιν
 (ἦσαν δὲ αὐτῶν τε τῶν Τυρίων οἱ
 μέγιστα ἐν τέλει, καὶ ὁ βασιλεὺς
 Ἀζελμικος, καὶ Καρχηδονίαν τι-
 νὰς ἑκατὰ ἐς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέος,
 κατὰ δὲ τινὰ νόμον παλαιὴν, εἰς
 τὴν μητρόπολιν ἀφικέμενοι) τοῦ-
 τως ξυμπέσιν ἀδείαν δίδωσιν Ἀ-
 λέξανδρος, τοῖς δὲ ἄλλοις ἡνδρα-
 σίδασιν. Καὶ ἐπράθησαν Τυρίων τε 9
 καὶ τῶν ξένων ὅτοι ἐγκατελήφθη-
 σαν, μέγιστα ἐς τρισμύριους. Ἀ-
 λέξανδρος δὲ τῷ Ἡρακλεῖ εἰδὼς τε,
 καὶ πομπὴν ἔσειλε, ξὺν τῇ δυνά-
 μει ὀπλισμένῃ· καὶ αἱ νῆες ξυνε-
 πήμευσαν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶ-
 να γυμνικὸν ἐν τῇ ἱερῇ καὶ λαμπρῇ
 δαπέδῳ τε· καὶ τὴν μηχανὴν, ἣ 11

molestissime ferrent, tum e-
 tiam quod Tyrii quum non-
 nullos suorum ex Sidone na-
 vigantes cepissent, in mu-
 rum sublato, ut ab exercitu
 cerni possent, caesos in ma-
 re præcipitabant. Tyrriorum
 circiter octo millia interfe-
 cta: ex Macedonibus, in illo
 quidem impetu, Admetus qui
 primus re fortiter gesta mu-
 rum ceperat, & cum eo scu-
 tati viginti; in universa ve-
 ro obsidione, quadringenti
 summum. Qui vero in tem-
 plum Herculis confugerant,
 (a) (erant autem hi præcipui
 quique Tyrriorum principes,
 & rex Azelmicus, & non-
 nulli Carthaginienfes oracu-
 lorum consultores qui ex
 veteri consuetudine in ho-
 norem Herculis ad metro-
 polin conveniebant) iis om-
 nibus Alexander veniam
 concessit, reliquos in servi-
 tutem redegit. Tyrriorum at-
 que exterorum, qui super-
 erant, xxx millia sub ha-
 lostam missa. Post hæc Alex-
 ander Herculi sacrificium
 fecit, & pompam cum exer-
 citu armato misit. Naves e-
 tiam Herculi pompam perc-
 gerunt. ludos quoque gym-
 nicos in æde Herculi sacrâ
 multis collucentibus faci-
 bus

(a) Curt. 4. 4. 13.

8. Σωφροί] Ita vocabantur sacrorum ministri, qui ad deos externos mitteban-
 tur, vel ut sacrificia ioleunia illic celebrarent, vel ut donaria illis ferrent, vel
 ut eos consulerent.

ἐκ τῆς μητρόπολιν] Quippe Carthaginem Tyrii condiderant. Curt. 4. 2. 10.

9. ἐγκατελήφθησαν] curii fuerunt. Vulcanius supererant interpretatur, quasi οὐ-
 βαι ἐγκατελήφθησαν.

bus edidit. Tormentum, quo murum demolitus fuerat, in templo posuit. Navem etiam Tyriam sacram Herculi, quam navali incurfione ceperat, Herculi dicat, cum inscriptione, quam sive ipse, sive alius quispiam fecerit, quod nihil habeat memoriâ dignum, commemorandam minime putavi. Atque ita quidem Tyrus capta fuit, archonte Athenis Aniceto, mense Junio.

XXV. Quum adhuc in ob-
sidione Tyri versaretur A-
lexander (a), legati ad eum
à Dario venerunt, nuntian-
tes Darium decem millia ta-
lentum daturum, si matrem,
uxorem ac liberos dimitte-
ret; quicquid præterea ter-
rarum inter Euphratem &
mare Græcicum jacet.
Adhæc, si Darii filiam Alex-
ander conjugem acciperet,
amicum ac socium fore. Quâ
legatione in amicorum con-
ventu explicata, (b) Parme-
nionem Alexandro dixisse
ferunt, se quidem, si Alexan-
der esset, accepturum con-
ditionem, neque se, bello
composito, ulterius dimica-
turum. Alexandrum contra
respondisse, & se quidem,

(a) Curt. 4, 5, 1. (b) idem 4, 11, 11.

τὸ τέχος κατεσείσθη, ἀνέθηκεν εἰς
τὸν νεὸν· καὶ τὴν ναὶν τὴν Τυρίαν,
τὴν ἱερὰν τοῦ Ἡρακλέος, ἣν τινα
ἐν τῇ ἐπίπλῳ ἔλαβε, καὶ ταύτην
τῷ Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε, καὶ ἐπίγραμ-
μα ἐπ' αὐτῇ, ἣ αὐτὸς ποιῆσαι, ἣ
οὔτου δι' ἄλλου ποιῆσαντος οὐκ ἄξιον
μνήμης τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τοῦτο
καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἀναγράψαι ἀπηξίω-
σα. Τύρος μὲν δι' οὕτως ἔαλει, ἐπὶ
ἔρχοντος Ἀνισίτου Ἀθήνησι, μη-
νὸς Ἑκατομβαιῶνος.

XXV. Ἐπὶ δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ
τῆς Τύρου ξυνεχομένου Ἀλεξάν-
δρου, ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέ-
βεις πρὸς αὐτὸν, ἀπαγγέλλοντες
μύρια μὲν τέλαντα ὑπὲρ τῆς μη-
τρὸς τε καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν
παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ
Δαρείου· τὴν δὲ χεῖραν πάσαι τὴν
ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ, ἕως ἐπὶ
θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀλεξ-
άνδρου εἶναι· γήματα δὲ τὴν Δα-
ρείου παῖδα Ἀλέξανδρον, Φίλαν τε
εἶναι Δαρείου καὶ ξύμμαχον. Καὶ
τούτων ἐν τῇ συλλόγῃ τῶν ἐταίρων
ἀπαγγελθέντων, Παρμενίωνα μὲν
λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐ-
τὸς Ἀλέξανδρος ὢν, ἐπὶ τούτοις ἂν
ἠγάπησεν, καταλύσας τὸν πόλεμον,
μηκέτι πρὸς αὐτὸν κινδιρῆσειν. Ἀλέξ-
άνδρῳ

CAP. XXV. 1. πρὸς αὐτὸν] Rurfus omnes ἀς αὐτὸν. Græcor.

2. γήματα] diciturque in matrimonium Darii filia Alexander amicus esset Darii
& socius, sive enim esse debere.

3. Παρμενίωνα] Hoc responsum Parmenionis ad aliud tempus Curtius 4, 11, 11,
retulit, quo nempe tertium Darius pacem ab Alexandro petebat.

ἐπὶ τούτοις] his conditionibus mallet, composito bello, non amplius dimicare.

αὐτὸν δὲ Παρμενίῳ ἀποκρίνε-
σθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν, ἔπερ Παρ-
μενίῳ ἦν, οὕτως ἐν ἐπράξεν· ἐπεὶ
δὲ Ἀλέξανδρος δεῖν, ἀποκρίνεσθαι
Δαρείῳ ἔπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο.
Ἦν γὰρ, οὔτε χρημάτων δεῖσθαι 5
παρὰ Δαρείου, οὔτε τῆς χώρας λα-
βεῖν ἐστὶ πάσης τὸ μέρος· εἶναι
γὰρ τὰ τε χρήματα καὶ τὴν χώ-
ρην αὐτοῦ πᾶσαν· γῆμαί τε ἐν ἐ-
λθὼν τὴν Δαρείου παῖδα, γῆμαι
ἐν καὶ αὐτὸν διδόντος Δαρείου· ἐκ-
λεῖτε αὐτὸν ἦσαν, ἵτι εὐρέσθαι
ἔβλεπε φιλόφρονος παρ' αὐτοῦ.
Ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρείος, τὰς μὲν 6
ἐμφύτας ἀπέβηκε τὰς πρὸς Ἀ-
λέξανδρον ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ
πολέμου αὐτὸς ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ 7
ἐπ' Αἰγύπτου ἔργον ποιῆσαι τὸν
πόλεμον καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλα
τῆς Παλαιστίνης καλουμένης Συ-
ρίας, προσερχομένης καὶ ἐν· εἰσὶν 8
χρὸς δὲ τις, ἥ ὄνομα ἦν Βάτις,
ἐκείνη τῆς Γαζῆς πόλεως, οὐ
προσέχον Ἀλέξανδρον· ἀλλὰ Ἀρα-
βίας τε μισθωτοὺς ἐπαγόμενος, καὶ
εἶπον ἐκ πολλοῦ παρεσκευακὺς δι-
πλοῖς ἐς χερσίων πολιορκίαν, καὶ τῇ
χρῆσις εἶσαν, μήποτε ἐν βίᾳ ἀ-
λλοῖσι, ἔργον μὴ δέχεσθαι τῇ πόλει
Ἀλέξανδρον.

si Parmenio esset, ita factu-
rum: quoniam vero Alexan-
der esset, dignum Alexandro
responsum dedisse. Respon-
dit enim, se neque Darii pec-
cuniis egere, neque partem
regionis loco totius accipere
velle. omnem enim & pecu-
niam & regionem suam esse:
Darii filiam se in uxorem du-
cturum, si vellet, & quidem
ducturum citra voluntatem
Darii. Si Alexandri humanita-
tem experiri vellet, ad se ve-
niret. Hoc responso cognito,
(a) Darius de compositione
desperans, rursus ad bellum
se parat. Alexander expedi-
tionem in Ægyptum facere
instituit. Et cætera quidem
Syriæ, quæ Palæstina vocatur,
oppida in suam potestatem
adduxerat. Eunuchus vero
quidam, nomine Batis, qui
Gazæ urbi præerat, solus A-
lexandro restitit. Mercena-
riis enim Arabibus conductis,
multoque antea frumento
collecto, quod diuturnæ ob-
sidioni ferendæ sufficeret, fre-
tus etiam munitione oppidi,
quippe quod vi capi non pos-
set, Alexandrum urbe nequa-
quam recipere statuerat.

XXVI

(a) Curt. 4, 6, 1.

γ. γῆμαί τε ἐν ἐλθὼν] αὐτοῦ τε δακρυεῖν si vellet Darii filiam, δακρυεῖν etiam
iussit Dario.

ἐν ἐλθὼν] Basileensis editio. MSSi duo, ac denique optimis ἰδίαι. Græcor.
ἵτι εὐρέσθαι] Xenoph. ἀναβ. lib. 2. p. 215. l. 27. βασιλεὺς κοινῶν τοῖς ἑλλησιν ἰδι-
οῦσι καὶ τοῖς βασιλείαις δόμας, ἐν ἐλθὼν ἐν τι δύνανται ἀγαθόν. Subst. rex Græcos
in ad regis aulam, & petendum facere, si quid forte commodi possint impetrare.

XXVI. Distat Gaza à mari 1
stadis admodum viginti, ac-
cessu quidem propter arenæ
altitudinem difficillimo: (a)
adhæc mare urbi propinqu-
um limosum est. Urbs ipsa am-
pla, & in alto colle sita, vali-
doque muro cincta erat. No-
vissima porro incolitur, Æ-
gyptum ex Phœnice petenti-
bus, ad initium solitudinis
posita. Alexander statim at-
que ad urbem pervenit, pri-
mo die castra eo loci posuit,
quo maxime commodus ad
oppugnationem murus vide-
batur, atque ibi tormenta
confieri jubet. Machinarum
artifices, murum præ altitu-
dine molis difficulter admo-
dum vi capi posse judicabant.
Alexander contra, quo diffi-
cilior esset oppugnatio, eo
magis suscipiendam censebat.
Inopinatum enim rei even-
tum magno terrori hostibus
futurum. Si vero urbem ca-
pere non posset, turpe id sibi,
quum ad Græcos & ad Dari-
um perferretur, fore. Molem
itaque circum urbem struere
instituit, tantæ altitudinis,
ut machinæ in ea positæ mu-

XXVI. Ἀπέχει δὲ ἡ Γάζα
τῆς μὲν θαλάσσης εἴκοσι μάλιστα
σταδίου, καὶ ἔστι ψαμμώδης καὶ
βαθύεια ἐς αὐτὴν ἡ ἄνοδος καὶ ἡ θά-
λασσα, ἢ κατὰ τὴν πόλιν, τετα-
γμένη πάσα. Μεγάλη δὲ πόλις ἡ
Γάζα ἦν, καὶ ἐπὶ χώματος ὕψι-
λου ἦκειο, καὶ τείχος περιβέ-
βλητο αὐτῇ ὀχυρῶν. Ἐσχεάτη δὲ
ἦκετο, ὡς ἐπ' Αἰγύπτου ἐκ Φοινί-
κης ἰόντι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐρήμου.
3 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο πρὸς
τὴν πόλιν, τῇ μὲν πρώτῃ κατε-
στρατοπέδευεν ἢ μάλιστα ἐπίμα-
χον αὐτῇ ἐφαινετο τὸ τεῖχος, καὶ
μηχανὰς συμπηγνύναι ἐκέλευ-
4 σεν· οἳ δὲ μηχανοποιῶν γνῶμην ἀπ-
εδείκνυντο, ἄπορον εἶναι βίαν ἐλεῖν
τὸ τεῖχος, διὰ ὕψος τοῦ χώμα-
τος· ἀλλ' Ἀλέξανδρος ἐδόκει αἰρε-
5 τέον, ὅσα ἀπορώτερον ἐκπλήξαν
γὰρ τοὺς πολεμίους τὸ ἔργον τῇ
παραλόγῃ ἐπὶ μέγα, καὶ τὸ μὴ
ἐλεῖν αἰσχρὸν εἶναι οἱ, λεγόμενον
ἐς τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐς Δαρείων.
6 Ἐδόκει δὴ χώμα ἐν κύκλῳ τῆς πό-
λεως χωνύσαι, ὡς ἐξ ἴσου ἀπὸ
τοῦ χωσθέντος ἐπάγεσθαι τὰς μη-
χανὰς

(a) Curt. 4. 6. 9.

CAP. XXVI. 1. ψαμμώδης καὶ βαθύεια] Non sine causâ postèrius adjungitur, acque solum propterea quod & humida alicubi atque firma sit arena, sed etiam quod, licet arida sit & vestigio cedens, non tamen continuo alta jacet. Hinc τὸ βάθος τῆς ψάμμου & ψάμμος βαθύεια dicitur 6, 24. 6. & 7.

ἡ ἄνοδος] ἀδίσensus a mari in urbem. Inferiora enim loca dicuntur mari propiora, superiora contra, quæ ab eo longius recedunt. Accedit hic, quod Gaza in colle esset condita.

4. διὰ ὕψος τοῦ χώματος] propter altitudinem collis, in quo urbs sita erat.

αἰρητίον ἴσων] MSS. omnes, ipse quoque Opt. αἰρητίον εἶναι ὁσων. Γνωστον.

5. τὸ ἔργον] Τὸ ἔργον potius hoc loco notat oppugnationem quam evincum. Ipsa fiducia sua sperabat Alexander hostes percussam iri, si præter opinionem ipso-
rum auderet urbem obsidere & sua & opere munitissimam.

ἔχουσιν τὰς τέχας. Καὶ ἔχοντο
κατὰ τὸ νότιον μάλιστα τῆς πό-
λεως τέρους, ἵνα ἐπιμαχότερα ἐ-
φαίνετο. Ὡς δὲ ἰδοὺ ἐξῆλθαι 7
σημέτρως τὸ χῆμα, μηχανὰς
ἐκείνας οἱ Μακεδόνες, ἐπὶ-
γνώσκοντες ἐπὶ τὸ τέρους τῶν Γαζίων.
Καὶ ἐν ταύτῃ θύοντι Ἀλέξανδρον, 8
καὶ ἐκφασμαμένον τι καὶ κατάρ-
χον μέλλοντι τοῦ πρώτου ἱε-
ραίου κατὰ νόμον, τὴν τις σαμο-
φάγος ἰδὼν ὑπερπετόμενος ὑπὲρ
τοῦ βασιλῆως, λῆθον ἐμβέλλει εἰς
τὴν κεφαλὴν, ὥστε τῶν ποδῶν
ἄρει. Καὶ Ἀλέξανδρος ἤρετο Ἀ- 9
ριστάνδρῳ τὸν μάντιν, ὃ, τι νοεῖ ὁ
αἰεὶς. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται, ὅτι,
ὁ βασιλεῦς, τὴν μὲν πόλιν αἰρή-
σεις, αὐτὴν δὲ σοὶ φυλακτέα ἐστὶν
ἐκ τῆς τῆς ἡμέρας. Ταῦτα ἀκού-
σας Ἀλέξανδρος, σέως μὲν πρὸς
ταῖς μηχαναῖς ἔτι βέλους αὐτὸν
ἔχει.

XXVII. Ὡς δὲ ἐκδρομὴ τε ἰ
ἐκ τῆς πόλεως καί τε ἐγένετο,
καὶ πῦρ τε ἐπέφερον ταῖς μηχαν-
αῖς οἱ Ἀραβες, καὶ τοὺς Μακε-
δόνας ἀμυνομένους κάτωθεν αὐτοὶ
ἐξ ὑπερῶν τοῦ χωρίου ἐβαλλόν-
τες καὶ ἴδοντες κατὰ τοῦ ποιητοῦ
χόματος. Ἐνταῦθα δὲ ἐκὼν ἀπειθεῖ 2
Ἀλέξανδρος τῇ μάντει, ἣ ἐκπλα-
γνὴς ἐν τῇ ἔργῳ αἰεὶ ἐμνημόνευσε
τῆς ματαιότητος, ἀλλ' ἀναλαβὼν τοὺς

rorum fastigium æquarent.
quam quidem molem ex ea
præcipue parte moenium quæ
austrum versus sunt, extru-
xit, quoniam inde faciliora
ad expugnandum videbantur.
Quumque jam ad justam alti-
tudinem perductum opus vi-
deretur, Macedones machi-
nas ei impositas in muros ur-
bis torquent. Inter hæc Alex-
andro coronâ capiti impositâ
sacrificante, (a) quum ipse
patrio more primum sacrifi-
cium auspicaturus esset, avis
quædam ex eo genere quæ
carnibus affuescunt aram su-
pervolans, lapidem quem un-
guibus gerebat in ejus caput
demisit. Alexander Aristan-
drum vatem consuluit quid a-
vis illa portenderet: qui re-
spondit, urbem quidem, ὁ
rex, capies: at tu ab illâ tibi
hoc die cave. Quo audito A-
lexander se ad machinas extra
teli jactum continuit.

XXVII. Cæterum quum
Arabes, æcri eruptione ex ur-
be factâ, ignem machinis in-
ferrent, & Macedones ex in-
feriore loco sese tuentes ex
editiore parte ferirent, atque
ab aggere quem struxerant re-
pellerent: tum Alexander,
sive sponte suâ vatis monita
negligens, sive stupore rei
vaticinii oblitus, sumptis scu-
tatis, qua maxime premeban-
tur Macedones auxilio ac-
cur-

(a) Curt. 4, 6, 10.

cur-

9. τῶς μὲν] interea quidem, dum nihil ab hoste movebatur. Sequitur enim
ἡ δὲ προφητεία οὕτω. Sic 2, 6, 4.

currit. Atque hos quidem, ne turpi fugâ ab aggere expellerentur, retinuit (a); ipse vero scuto ac thorace catapultâ trajecto, in humero vulnus accepit: quumque vulnere ipso sensisset Aristandri vaticinium verum fuisse, gavifus est, quod ex eodem Aristandri vaticinio urbem quoque capturus videretur. Et ipse quidem ab eo vulnere difficulter curatus est. Interim alia tormenta, quibus Tyrum expugnârat, mari transmissa accipit: totam deinde urbem aggere cingi jubet (b), latitudine duorum stadiorum, altitudine pedum ccl. Constructis vero & in aggere dispositis machinis, quum murus magnâ vi quateretur, cuniculisque diversis ex partibus suffolis, & terrâ clam egestâ, murus pluribus in locis subsidens propter exanitiones subterraneas, prouellet, Macedones telis instabant, oppidanos ex turribus propugnantes repellen-

ὑποσπίδας, παρεβόηει ἵνα μέλεις ἐπιέζοντο οἱ Μακεδόνες. Καὶ τοὺς μὲν ἔσχε τοῦ μὴ οὐκ ἀσχερῆ φυγῇ ἀποθῆναι κατὰ τοῦ χόμματος· αὐτὸς δὲ βέλλεται καταπέλτῃ διὰ τῆς ἀσπίδος διαμπαξ καὶ τοῦ θώρακος ἐς τὸν ὕμνον. Ὡς δὲ ἔγνω τὰ ἐμφι τὸ τραῦμα ἀληθεύσαντα Ἀριστάνδρον, ἐχάρη, ὅτι καὶ τὴν πόλιν δὴ αἰρήσειν ἐδόκει, Ἀριστάνδρου ἔνεκα. Καὶ αὐτὸς μὲν τὸ τραῦμα ἐκμαρτύετο χαλεπῶς. Ἀφικνούμενος δ' αὐτῷ μετὰ πεμπτοῦ ἀπὸ θαλάσσης αἱ μηχαναὶ αἷς Τύρον ἔλκε καὶ χόμμα χραίνουσι ἐν κύκλῳ πύκτουσιν τῆς πόλεως ἐκέλευσεν, εὖρος μὲν ἐς δύο σταδίους, ὕψος δὲ ἐς πένδας πνύκτου καὶ διακοσίου. Ὡς δὲ αἶτε μηχαναὶ αὐτῷ ἐπὶ ἐβλήθησαν, καὶ ἐπαρχθεῖσαι κατὰ τὸ χόμμα κατέβησαν τοῦ τείχους ἐπὶ πολὺ, ὑποβόμων τε ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐρυσσομένους, καὶ τοῦ χοῦ ἀφανθεῖς ἐκφερομένους, τὸ τείχος πολλὰ καὶ ἡρέπετο, ὕψους κατὰ τὸ κενούμενον· τοῖς τε βέλεσιν ἐπὶ πολὺ κατέχοντο οἱ Μακεδόνες, ἀναβάλλοντες τοὺς προ-

(a) Curt. 4, 6, 17. (b) Idem 4, 6, 21.

μα-

CAP. XXVII. 3 ἵσχε τὴ μὴ] Sic verbo ἵχυνuitur Xenoph. Cyropæd. lib. 7, p. 141. l. 22. γὰρ ὅτι ἰδοὺ αἱ δυνάμεις αὐτῶν δύναντο οὐκ εὐχεσθαι τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν ἀποθῆναι. Animaduvertens nulla ratione retineri hostes facilius posse, quo minus progrediantur alterius.

Διαμπαξ] per totum. Hinc Curtius 4, 6, 17. ait sagittam per loriceam fuisse adactam.

4. Ὡς δὲ ἔγνω] Cum vero cognouisset, de vulnere vera dixisse Aristandrum.

Ἀριστάνδρου ἔνεκα] propter Aristandrum, i. e. quia Aristander ita fore prædixerat. Ad eundem fere modum Xenophon Memorab. lib. 4 p. 632. l. 15. φῶς αἱ μὴ ἔχοντες, ὅμοιοι τοῖς τυράνκοις αὐτοῖς, ἵνα δὲ γὰρ τῶν ὑπερτέρων ὁρῶντων. Lucem nisi habemus, cæcis effectus confusiles, ad oculos sane quod attinet, live quia oculos habemus.

5. μετὰ πεμπτοῦ ἀπὸ θαλάσσης] accersita a mari, a quo viginti ferme stadiis Gaza distabat.

6. ἐπὶ πολὺ] longe, late, magnam partem potius, quam magna vi. Uti paulo post 8, τοῖς τε βέλεσιν] telisque longe perstringerent Macedones. Curtius ait 4, 6, 22, ἵνα πρὸς τὴν πόλιν ἀποθῆναι τὴν πόλιν.

μαχομένους ἐκ τῶν πύργων. Ἐς μὲν 7
 τῆς προβολῆς οἱ ἐκ τῆς πόλεως,
 ἐπονητικῶν τε αὐτοῖς πολλῶν
 καὶ τιτρασκομένων, ὁμῶς ἀντίσταντες
 τῇ τετάρτῃ δὲ τῶν Μακεδόνων τὴν 8
 φάλαγγα πάντοθεν προταγασθῶν
 Ἀλέξανδρος, τῇ μὲν ὑπομισσομένη
 τὸ τεῖχος καταβάλλει, τῇ δὲ
 παύμενον ταῖς μηχαναῖς κατασεῖσι
 ἐπὶ πολὺ, ὥς μὴ χαλεπὴν ταῖς κλί-
 μαξι τὴν προβολὴν κατὰ τὰ ἐρη-
 μμένα ἐνδύσθαι. Αἵ τε οὖν κλίμα- 9
 κες προήγοντο τῷ τείχει, καὶ ἔρις
 πολλὴ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι τὶ
 ἐκ τῆς μετεποιούτο, ὅστις πρῶτος
 ἀφίει τὸ τεῖχος· καὶ αἶρεί πρῶτος
 Νεοτόλεμος, τῶν ἐταίρων, τοῦ
 Λικυδίου γένους· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἄλλαι
 καὶ ἄλλαι τάξεις ὁμοῦ τοῖς ἡγεμό-
 σιν ἐβίβανον. Ὡς δὲ ἀπ᾽ ἀπὸ 10
 τῶν τῶν ἐν τῷ τείχῳ τῶν Μα-
 κεδόνων, κατασχίσαντες ἄλλας καὶ
 ἄλλας πύλας, ὅσας ἕκαστοι ἐπε-
 τύγγοντο, δέχονται εἶναι τὴν στρα-
 τὴν πᾶσαν. Οἱ δὲ Γαζαῖοι, καὶ 11
 τῆς πόλεως ἀφίστιν ἡδὴ ἐχομένης,
 ξυσεκρότες ὁμῶς, ἐμάχοντο· καὶ
 ἀπ᾽ αὐτοῦ πάντες αὐτοῦ μαχόμενοι,
 ὥς ἑκάστοις ἐτάχθησαν. Παιδας δὲ
 καὶ γυναῖκας ἐξηδραπόδιεν αὐτῶν
 Ἀλέξανδρος· τὴν πόλιν δὲ ξυνοικί-
 σας ἐκ τῶν περιόικων, ἐχρητο ὅσα
 φρουρὰς ἐς τὴν πόλιν.

tes: ac ter quidem oppidani
 Macedonum impetum, mul-
 tis suorum interfectis & sau-
 ciis, sustinuerunt. At quat-
 to impetu quum Alexander
 omni ex parte phalangem ad-
 moveret, alibi murum suf-
 fossum diruens, alibi tor-
 mentis quassatum late deji-
 ciens, facilem Macedoni-
 bus per murorum ruinas
 scararum admotionem fecit.
 Quæ simulac applicatæ fue-
 runt, magnâ statim conten-
 tione inter Macedones glo-
 riæ avidos certatum fuit,
 quisnam primus murum ca-
 peret. Neoptolemus ex Æa-
 cidarum gente, unus ex ami-
 cis, primus conscendit:
 post hunc alii atque alii du-
 ces cum suis cohortibus.
 Quumque jam nonnulli Ma-
 cedonum ad interiorem mu-
 rorum partem penetrassent,
 portis aliis atque aliis, prout
 quæque sese obtulerunt, re-
 clûsis, universum exercitum
 intromittunt. Gazenses, ur-
 be jam ab hostibus occupatâ,
 conglobati nihilominus pu-
 gnabant, eoque ipso loco
 quo quisque constiterat, vi-
 tam pugnans amilit. Alexan-
 der, uxoribus eorum & libe-
 ris in servitutem redactis,
 coloniâque ex finitimis in
 urbem deductâ, eâ tanquam
 præsidio ad bellum est usus.

A P.

7. ἔς μὲν τῆς] Alterum periodi membrum; prius erat ὥς δὲ 6.

10. ἀπ᾽] *semel*. Ut supra 2, 1, 9.

ὅστις τὸ τεῖχος] *intra munitionem*,
 κατασχίσαντες] *discessis, effrahis*.

APPIANOY
ANABASEΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER TERTIUS.

SUMMARIUM
LIBRI TERTII.

CAP. I. *Alexandri reditus ab Ægypto visa ad Alexandriam condendam.* II. *Felix nuncius ex insulis Asiæ.* III. *Iter ad Hammonem. Iter cæcum, sed prosperum.* IV. *Locus, fonsque & sal apud Hammonem. Alex. reditus Memphim.* V. *Legationes ex Græcia, & supplementa. Formula Ægypti & Arabiæ cum nominibus præfectorum. Duces militia in Ægypto.* VI. *Reditus in Syriam, Attici legati. Cura de Peloponneso, & thessauris. Alexandri amici, sub Philippo exsules, promoti. Harpali casus.* VII. *Progressus Alexandri ad Euphraten. Iter ad Tigrim. Luna defectus.* VIII. *Præcursores Darii fugati. Auxilia ejus. Copiæ Persicæ, & locus castrorum.* IX. *Agmina propinquant. Macedonum consilium militare. Alloquutio Alexandri.* X. *Nocturni prælii incertum.* XI. *Imperitia Darii. Ordo Persicæ aciei. Macedonica acies.* XII. *Item subsidaria acies.* XIII. *Occasus & principium prælii. Bætriorum virtus & curruum impetus, sed superant Macedones.* XIV. *Darius fugere incipit. Acris perruptio Persarum ab dextro cornu.* XV. *Alex-*

Alexandri virtus & presentia ubique felix. Insequitur ipse Darium usque Arbela. Numerus castrorum. xvi. Darii fuga in Mediam, & cur? Alexander Babylona venit. Susa recepta, & in eis statua Harmodii & Aristogitonis. Supplementa militia, & hinc mutatio ordinum. xvii. Uxoriarum arrogantia fracta. xviii. Pyla Persidis observata. Ariobarzanes & copia ejus disjecta. Alexandri adventus in Persas, quorum regia incensa. xix. Alexandri transitus in Mediam, & Darii fugientis consilia vana. Ab Ecbatanis quidam remissi. Hyrcania & Parthia petita. xx. Rhage ubi sita. Caspia pyla transit. xxi. Darius a suis captus, quem persequitur Alexander. Darius quomodo habitus. Bessi successoris consilia. Darius a suis vulneratus moritur. xxii. Darii finis & elogium. xxiii. Iter triplex in Hyrcaniam versus urbem Zadracarta, Persis variis accedentibus. Alexandri decretum de Gracis. xxiv. Progressus Alexandri in Mardos. Judicium ejus de diversis legatis. xxv. Ex Hyrcania transitus in Arios & Bactra. Bessi successio & scelus Satibarzanis. Professio in Satibarzanem. Barsaenta cades. xxvi. Insidie ab Philota. Philotas & Parmenio interfecti. xxvii. Amynta casus. Amicis duo praefecti dati. Adventus in Agriaspas. xxviii. Drange & Dragogi & Arachota ac vicini Indi subacti. Satibarzanis apud Arios mors. Alexandria ad Caucasum, qui describitur ex situ & proventu. xxix. Drapsaca, Aornus, Bactra recepta. Oxus fluvijs. Ozi trajecti modus. Spes Bessi capiendi. xxx. Bessus captus, Alexandro exhibitus, in Bactris occisus. Maracanda Sogdione regia. Tanais duplex; prope eum collis captus

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ δὲ ἐκ' Αἰ-
γύπτου, ἵνα περ τὸ πρῶ-
τον ἡμέρῃ, ἐξέλλετο, καὶ ἑρδῶ-
μεν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς Γάζης ἐλαύνον-
τος ἐς Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου.
Ὅ δὲ ναυτικῶς στρατὸς παρέπλει
αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ὡς ἐκ' Αἰγυ-
πτου καὶ καταλαμβάνει τὰς ναῦς
ἐν Πηλουσίῳ ὁμοῦς. Μαζάκης
δὲ ὁ Πέρσης, ὃς ἦν σατράπης Αἰ-

ALEXANDER inde in Æ-
gyptum, (a) quo pri-
mum iter instituerat, contē-
dit, septimoque postquam Ga-
zā movit die Pelusium Æ-
gypti urbem pervenit; navali
interim exercitu ex Phœnice
in Ægyptum adnavigante: ac
naves quidem Pelusii appul-
sas offendit. Inter hæc Ma-
zaces Persæ Ægypti satrapa &

(a) *Corr. 4. 7. 1.*

Da-

M 2

Dario constitutus (a), de pugnâ apud Issum commissâ, deque turpi fugâ Darii certior factus; Phœnicen præterea & Syriam magnamque Arabiæ partem in Alexandri potestatem redactam esse; quumque ipse Persicum exercitum non haberet, Alexandrum in provinciam atque urbes amice recepit. Præsidio itaque Pelusio imposito, navibusque flumine Memphin petere iussis, ipse Heliopolin contendit, Nilum flumen à dextrâ habens: oppidisque quotquot in itinere erant deditione receptis, Heliopolin per deserta pervenit. Inde, trajecto flumine Memphin venit, ubi cum reliquis diis, tum Apidi sacrificium fecit, gymnici ac mulicis ludis editis: ad quos præstantissimi quique è Græciâ artifices convenère. Ex Memphi deinde secundo flumine ad mare vectus est: (b) ubi scutatos & sagittarios atque Agrianes & regiam turmam equitum ex amicis ejus navibus imponit: quumque Canopum venisset, Mareotida paludem circumvectus, eo loci appulit, ubi nunc Alexandria, ab Alexandri nomine

(a) Copt. 4, 7, 4. (b) idem 4, 7, 5. & seqq.

γύπτου ἐκ Δαρείου καθεστῆκε, τῇ τε ἐν Ἰσσοῦ μάχῃ ὅπως συνέβη πεπισμένους, καὶ Δαρεῖος ὅτι αἰσχυρῶς φυγῇ ἔφυγε, καὶ Φοινίκην τε καὶ Συρίαν καὶ τῆς Ἀραβίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐχόμενα· αὐτῷ τε οὐκ οὕτως δυνάμεως Περσικῆς, ἐδέχεται ταῖς πόλεσι Φιλίας καὶ τῇ 4 χάρις Ἀλεξάνδρου. Ὁ δὲ εἰς μὲν Πηλούσιον Φυλακὴν εἰσῆγαγε, τοὺς δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναπλεῖν κατὰ τὸν ποταμὸν κελεύσας ἕς τε ἐπὶ Μέμφιν πόνον, αὐτὸς ἐφ' Ἡλιουπόλεως ἦει, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν ποταμὸν Νείλον, καὶ ὅσα καθ' ὁδὸν χωρία ἐνδιδόντων τῶν ἐνοικούντων κατασχόν, διὰ τῆς ἐρήμου ἀφίκετο ἐς 5 Ἡλιούπολιν. Ἐκέθεν δὲ διαβὰς τὸν πόρον, ἦκεν ἐς Μέμφιν· καὶ θύει ἐκεῖ τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Ἀπιδι· καὶ ἀγῶνα ἐποίησε γυμνικὸν τε καὶ μουσικόν· ἦκαν δὲ αὐτὰ οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῖται ἐκ τῆς Ἑλλάδος οἱ δοκιμώτατοι. Ἐκ δὲ Μέμφιος κατέπλει κατὰ τὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ θάλατταν· τοὺς τε ὑπασπιστὰς ἐπὶ τῶν νεῶν λαβὼν, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, καὶ τῶν ἱππέων τὴν βασιλικὴν ἵλιν τὴν 7 τῶν ἐταίρων. Ἐλθὼν δὲ ἐς Κένωβον, καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν Μαρίαν περιπλεύσας, ἀποβαίνει ὅπου

νῦν

CAP. I. 3. Δαρεῖος ἐστὶ αἰσχυρῶς φυγῇ ἔφυγε] In omnibus MSS. legitur Δαρεῖον. Statim præcessit ūm. li. modo τὴν μάχην ὅπως συνέβη. Sic hujus libri cap. 5. ἰνταλμα μανθάνει Πτολεμαῖος καὶ Ἀλεξάνδρου ὅτι ἐκράτησαν Ὀρριτοβάτη. Gromovius, qui phlegma hujus generis exempla collegit.

5. οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῖται] ἑαυτῶν τῶν αὐτῶν ἀντίφασιν.

ὅτι Ἀλεξάνδρεια πόλις ἄρισται ,
 Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῆς , καὶ ἔδο-
 ξεν αὐτῷ ὁ χῶρος κάλλιστος κτί-
 σαι ἐν αὐτῇ πόλιν , καὶ γενέσθαι
 ἐν εὐδαίμονα τῇ πόλιν . Πόθος 8
 αὐτὸν λαμβάνει αὐτὸν τοῦ ἔργου ,
 καὶ αὐτὸς τὰ σημεῖα τῇ πόλει
 ἔπειν , ἵνα τε ἀγοράν ἐν αὐτῇ
 ἵκμεται εἶδει , καὶ ἱερὰ ὄσα ,
 καὶ ἑὸν ὄντινον , τῶν μὲν Ἑλλη-
 κῶν , Ἰσίδος δὲ Αἰγυπτίας·
 καὶ τὸ τέχος ἢ περιβεβλησθαι .
 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο , καὶ τὰ
 ἱερὰ καλὰ ἐφαίνετο .

ita dicta , condita est . Ejus lo-
 ci situs ei maxime opportunus
 condendæ urbi est visus , & o-
 pulentam urbem fore jam tum
 animo præfagiebat . Ordiendi
 igitur operis cupiditate succen-
 sus , urbem designare cœpit , &
 quo loco forum ædificandum
 esset , Quæ templa exstruenda ,
 quotquot aut diis Græcis , aut
 Ἰσίδι /Egyptiæ sacra esse vole-
 bat , postremo quâ amplitudine
 murus circumducendus esset ,
 præscripsit : quumque eâ de re
 sacrum diis faceret , sacrificia
 prosperos eventus portende-
 runt .

II. Λέγεται δὲ τις καὶ τοῖ- I
 ἐκ λόγου , οὐκ ἄριστος ἔμοιγε·
 ἔλεον μὲν Ἀλεξάνδρου κατα-
 λπεῖν αὐτὸν τὰ σημεῖα τοῦ τει-
 χισμοῦ τῶς τέκτοσιν , οὐκ εἶναι
 ἐπὶ τῇ γῇ ἐπιγραφῆσαι· τῶν 2
 δὲ τεκτόνων τινὰ ἐπιφρασθέντα ,
 ὅσα ἐν τέχνῃ αὐτῶν οἱ ερα-
 τιστὰι ἐκμίσθω ξυναγαγόντα ,
 ἐπιβάλλειν τῇ γῇ , ἵνα περὶ ὁ βα-
 σιλεὺς ὑφ' ἡγήτο , καὶ τὸν κύ-
 κλον αὐτῶν περιγραφῆναι τοῦ πε-
 ριχυτοῦ , ὅτινα τῇ πόλει ἐ-
 πείν· ταῦτο δὲ ἐπιλεξαμένους 3
 τοὺς μάλιστα , καὶ μάλιστ' αὖ δὴ
 Ἀλεξάνδρου τὸν Τελεμιστῆρα (ὃς
 δὴ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀληθεύ-

II. Narratur porro hac de re
 hujuscemodi quidpiam , meo
 quidem judicio , non indignum
 fide : (a) Voluisse quidem A-
 lexandrum signa ducendo mu-
 ro à fabris designari , quumque
 nihil ad manum esset , quo ter-
 ra inscribi posset , quandam ex
 fabris hoc excogitasse , ut con-
 gestâ omni farinâ quam mili-
 tes in vasis habebant , eam ter-
 ræ quam rex designabat asper-
 geret , atque ita in orbem lo-
 cum muro urbi circumducen-
 do præscriptum fuisse . Id vero
 considerantes vates , & qui-
 dem præcipue Aristandrum
 Telmiliensem , qui multa eti-
 am alia vera prædixisse fereba-
 tur ,

(a) Curs. 4, 8, 6.

ἢ καὶ ἱερὰ ὄσα , καὶ ἑὸν ὄντινον] Et quot templa , & quorum Deorum , aliorum
 quidem Græcorum , Ἰσίδις autem Ægyptiæ . Nam ἱερὰς & pro interrogativo accipi-
 tur 1. 4. 10. 1, 5, 4

CAP. II. 1. καταλπεῖν αὐτὸν] Voluisse Alexandrum i. sum relinquere signa manij-
 menti fabris . Ipse monstrare volebat fabris , quo loco ducendus esset inuius , id-
 est spatium fabri in terra describere debebant . Unde ἐπιγραφῆσαι in plurali na-
 mco . Ac satis declaratur in sequentibus .

tur, Alexandro cecinisse urbem illam cum aliis rebus, tum frugum copiâ opulentam fore. Inter hæc Hegelochus in Ægyptum cum navibus venit, qui Alexandro renuntiat, Tenedios ad se à Persis defecisse, quod inviti Persis sese conjunxissent: Chios quoque urbem suam ab eorum violentiâ vindicasse, quos Autophradates & Pharnabazus præsidio reliquerant: captum etiam in eâ ipsâ urbe esse Pharnabazum & custodiæ traditum, unaque Aristonicum Methymnæum tyrannum, qui in portum Chii cum quinque piraticis navibus se recepisset ignarus portum ab iis teneri, deceptusque ab iis qui claustra portus tuebantur, Pharnabazi classem in eâ statione esse affirmantibus: ac piratas quidem omnes ad internecionem cæfos esse: adducere se ad A-

σαι ἐλέγετο) Ἀλεξάνδρῳ φάναι, εὐδαίμονα ἔτεσθαι τὴν πόλιν, τὰ τε ἄλλα, καὶ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν ἔν-
4 κα. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ Ἡγέλοχος κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ, Τενεδίους τε ἀποσέντα; Περσῶν, σφίσι προσθέσθαι (καὶ γὰρ ἄκοντας Πέρσας προσχωρεῖται) καὶ Χίον ὅτι διὰ δήμους ἐπηγάγετο σφῶς βίαν τῶν κατεχόντων τὴν πόλιν, οὗς Αὐτοφράδατος τε καὶ Φαρναβάζους ἐγκατέ-
5 σῃσαν· ἀλῶναι δὲ αὐτῷ καὶ Φαρναβάζον ἐγκαταλειφθέντα, καὶ Ἀριστονίκον Μηθυμναίων τὸν τύραννον, ἐσπλεύσαντα ἐς τὸν λιμένα τῆς Χίου ξυνήμιολαίς λεησταῖς πέντε, ὑπὸ σφῶν ἐχόμενον τὸν λιμένα οὐ γνόντα, ἀλλ' ἐξαπατηθέντα γὰρ πρὸς τὸν τὰ κλεῖρα ἐχόντων τοῦ λιμένος, ὅτι τὸ Φαρναβάζου ἄρκαυτικὸν ὁρμεῖ ἐν αὐτῷ. καὶ τοὺς μὲν λεηστὰς πάντας αὐτοῦ κατακοπῆναι πρὸς σφῶν. Ἀριστονίκον δὲ ἦγε

4. Χίον δὲι δὲ δόμος] quod Chiorum populus adduxerit ipsos invitis iis, qui urbem tenebant. Ἐπιδόμος significat hostem ultro vocare, & in urbem vocari. Unde Curtius 4, 5, 14. Tenedo quoque recepta, Chium, incolis ultro vocantibus, statuerant occupare. eum locum hunc ex scriptura veteri restituit Gronovius. Ita 2, 17, 12. Bīa vero pro invitis & repugnantibus aliis dici in græca lingua notum est. Xenoph. ἀναβ. lib. ult. sub fin. p. 332. l. 35. ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς βίᾳ τῇ ματρὶ. egrediens & ipse cum copiis invita matre. Plura citantur in Lexicis: βία μὲν nobis invitis. Thuc. βία Θηβαίων, Isocr. in Helene. βία τῶν πολλῶν invitis matris, Demost. βία δυν, Dils invitis. Eurip. Occupaverat ergo Chium Hegelochus incolis ulro vocantibus, invitisque Apollonide & Athenagora equibus urbs cum modico præsidio militum tradita fuerat ab Autophradate & Pharnabazo. Eodem modo rem narrat Curtius 4, 5, 14 &c. Κατίχου τὴν πόλιν σιμῶν. De præsidio usurpat Polyb. lib. 1. cap. 29. pag. 42. l. 17. ἐν ἡμέρᾳ πρὶν τὸ πολεῖν αὐτὸν, ἃ βυλομένον ἰακύνθος σφίσι προσχωρεῖσαι τὴν κατιχόντων πόλιν. Ad obsidionem loci sese comparant, quia deditionem facere oppidani (live potius prædicatorii) noluerunt.

5. ἐγκαταλειφθῆναι] relictum in urbe, qui in ea remanserat, cum Autophradates discessisset, ut hic capi non potuerit. Ἐγκαταλείπειν alias dicitur, qui in præsidio urbium relinquuntur, 1, 20, 6. 2, 15, 1.

ἦγε παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ Ἀπολλωνίδην τὸν Χιον, καὶ Φισιδὸν, καὶ Μεγαρέα, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι τῆς τε ἀποστάσεως τῆς Χίου ξυνεπέλαβοντο, καὶ ἐν τῇ τότε τὰ πράγματα τῆς νήσου βίαν ἔχον. Καὶ Μιτυληνῶν δὲ Χάρητα ἔχοντα ὅτι ἀφείλετο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐν Λέσβῳ πόλεις καὶ αὐτὰς ὁμολογίᾳ προσήγαγετο. Ἀμφοτεροὶ δὲ ξυνέκλειοντα ταυτὶν ἐπὶ Κῷ ἐπεμψέν· ἐπιμαρτυρεῖν γὰρ σφῶς τοὺς Κῶους, καὶ αὐτοὺς καταπλεύσας ὅτι οἶνε τὴν Κῷ πρὸς Ἀμφοτεροῦ ἡδὴ ἐχομένην· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι ἀρχιμάχονται, ἦγον Ἡγέλοχος Φαρνάβαςος δὲ ἀπέδρα ἐς Κῷ, λαβὼν τοὺς φύλακας. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τυράννους μὲν τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, ἐς τὰς πόλεις πέμπει, χρησάσθαι ὅπως θέλοιεν· τοὺς δὲ ἄμφο' Ἀπολλωνίδην τὸν Χιον, ἐς Ἐλεφαντίνην πόλιν Αἰγυπτίαν ξυνφυλακῇ ἀμφεβί· ἐπεμψεν.

III. Ἐπὶ ταῦτοις δὲ πόθος ἰλαμβάνει αὐτὸν ἐλθεῖν παρ' Ἀμμοῖα ἐς Λιβύην, τὸ μὲν τι τῶν ἐσθ

alexandrum Aristonicum, & Apollonidem Chium, Phisidumque & Megareum, qui defectionis autores adjuutoresque fuerant, ac tum temporis violentam apud Chios rerum omnium administrationem tenebant. Ad hæc Mitylenen, quam Chares occuparat, recuperatam, reliquaque Lesbiorum oppida deditione recepta esse. (a) Amphoterum cum LX navibus in Con insulam missum: arcessivisse enim ipsos Coos, seque quum illac præternavigaret, intellexisse insulam in Amphoteri potestate esse: & cæteros quidem captivos omnes Hegelochus adduxit: Pharnabazus in Con insulam clam custodibus aufugit. Alexander tyrannos quidem urbium in urbes mittit, (b) ut de iis sicut liberet statuerent. Eos vero qui circa Apollonidem Chium erant, in Elephantinen Ægypti urbem cum accuratâ custodiâ misit.

III. Post hæc cupido Alexandrum cepit adeundi Hammonem Libycum, oraculum consulendi causâ, quod certis-

(a) Curt. 4, 5, 14. (b) idem, 4, 8, 11.

7. Μιτυλήνῃ] quod Mitylenen Chariti eam tenenti abstulit. Ἀραμύσθαι duplicem accusativum adsciscit, personæ & rei. Vid. Index.

8. ἀπόδρα] Quid differat ἀποδιδράσκου ab ἀποσείναι, pulchre intelligitur ex Isophr. ἀναβ. lib. 1. p. 200: 1. 2. ἀλλ' ὥς μὲν τοι ἐπιστάσθωσαν, ὅτι δὲ ἀποδιδράσκου (οὐδὰ γὰρ ὅτι αἰχνοῦται) ὅτι ἀποσείναι, ἔχω γὰρ τμήρεις, ὥς ἰδὼν τὸ ἰσχυρὸν πλοῖον. Verum certo sciant, nec clam se fugisse, quæ ego te quo secesserint, potius: nec effugisse, quæ mihi tēnentes sint, quibus ipsorum navium capere possunt.

9. τὴν δὲ ἀμφο' Ἀπολλωνίδην τὸν Χιον] MSS. omnes τὴν χιου, nec aliter editio Basilicensis. Longe rectius, sive ad phrasin Græcā attendas, sive ad intellectum, quo etiam hic comprehenduntur reliqui ante nominati ex Chio. ὅσοι.

CAP. III. 1. τὸ μὲν τι] partim quidem. Sequi deberet τὸ δὲ, sed quia plura inter.

tissimum esse ferebatur, Perseusque ipse & Hercules deum consuluisse credebantur: ille quidem quum adversus Gorgona à Polydecte missus esset: hic vero, quum in Libyam adversus Antæum, & in Ægyptum contra Busiriden proficisceretur. Erat porro Alexander æmulatio quædam cum Perseo & Hercule, quippe qui genus ab utroque duceret. Siquidem & ipse ortus sui initia ad Hammonem referebat, quemadmodum fabulæ Persei atque Herculis ad Jovem. Hoc itaque consilio ad Hammonem proficisceretur, ut quæ ad se pertinerent certius cognosceret, aut saltem se novisse jactaret. Ac quandiu Parætonium usque fecus mare per solitudinem profectus est, sed non omnino per inaquosam regionem, ut tradit Aristobulus, ad mille sexcenta

χρησόμενον, ὅτι ἀτρεκέως ἐλέγετο εἶναι τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀμμιωνος, καὶ χρησάσθαι αὐτῷ Περσέα καὶ Ἡρακλέα· τὸν μὲν, ἐπὶ τὴν Γοργῶνα ὅτε πρὸς Πολυδέκτου ἐξέλλετο· τὸν δὲ, ὅτε παρ' Ἀνταίου ἦεν εἰς Λιβύην, καὶ παρὰ Βούτιριν εἰς Αἴγυπτον. Ἀλεξάνδρῳ δὲ Φιλοτιμία ἦν πρὸς Περσέα καὶ Ἡρακλέα, ἀπὸ γένους τε ὅντι τοῦ Ἀμμιων. Καί τι καὶ αὐτὸς τῆς γενέσεως τῆς ἑαυτοῦ ἐξ Ἀμμιωνα ἀνέφερε, καθόπερ οἱ μῦθοι τῆς Ἡρακλέους τε καὶ Περσέως ἐς Δία. Καὶ οὐκ παρ' Ἀμμιωνα καὶ τῇ γνώμῃ ἐξέλλετο, ὡς καὶ τὰ αὐτοῦ ἀτρεκέτερον ἐσόμενος, ἢ Φήσαν γε ἐγνωκέναι. Μέχρι μὲν δὴ Παραιτονίου παρὰ θάλασσαν ἦεν δι' ἐρήμου, οὐ μὲν τοι δι' ἀνδρῶν τῆς χώρας, καθύς ἐς χιλούς καὶ ἑξακοσίους, ὡς λέγει Ἀριστοβούλος. Ἐστεύθεν δὲ ἐς τὴν μεσό-

intercesserant, quam ut commodè satis alterum periodi membrum per τὸ ἢ posset subungi, hinc missa priore constructione, novam orditur. 4. Καὶ ὃ καὶ Ἀμμιων. Nempe duplicem ob causam Alexander adire volebat Hammonem, partim quidem ut de aliis rebus eum consulere, utpote de orbis imperio sibi tribuendo, de parentis sui interfectoris puniendis, de quibus Curt. 4. 7. 25 & 27. partim ut de rebus ad se pertinentibus consulere, puta de generis sui auctore, verene is esset Jupiter.

2. ἀπὸ γένους τὸ ὅντι τῷ Ἀμμιων] τῷ scil. γένει, quippe qui a genere utriusque descendere, non ab utroque, Perseo & Hercule, quod ne fieri quidem potuit, cum uterque esset Jovis satù elitus, sed ab eodem, a quo illi, i. e. a Jove. Nam ad Persea quicquam Persarum reges nominis & generis sui originem referebant, ab Hercule autem Macedonum reges stirpis suæ initia reperebant, Freinsh. Supplem. Curt. 2, 4, 26. & 1, 1, 9. Sed neque ab Hercule Alexandrum ortum hoc loco ait Arrianus, verum ab ipso plane Jove genitum se Alexandrum vel credidisse, vel credi voluisse Freinsh. ibid. 1, 1, 13.

3. Καί τι καὶ αὐτὸς] Καί τι τῆς γενέσεως & partem ortus sui, nempe paternum genus; nam materni generis Achille auctore gloriatus est, Vellejus 1, 6, 5.

4. Καὶ ὃ] Itaque & hoc consilio ad Hammonem proficisceretur, ut etiam quæ ad se (i. e. ad genus suum) pertinerent, certius cognosceret, aut saltem se cognovisse jactaret. Omnino exprimens arbitror illa duo καὶ, καὶ ὃ & ὡς καὶ, cum indicent, alteram causam illius professionis hic tradi, ut scilicet etiam de parente suo fieret certior.

μαθῶναιαν ἐτράπετο, ἵνα τὸ μαν-
 τέον τῷ Ἀμμωνος. Ἐς δὲ 6
 ἐφίκεν τε ἡ ὁδὸς, καὶ ψάμμος ἡ
 πολλὴ αὐτῆς, καὶ ἄνδρος. Ἰδὼν
 δὲ ἐξ οὐρανοῦ Ἀλεξάνδρῳ πολὺ ἐ-
 γέμετο· καὶ τοῦτο ἐς τὸ θεῖον ἀν-
 ἔχθη. Ἀνηέχθη δὲ ἐς τὸ θεῖον καὶ 7
 τὰς ἀνεμὸς νότος ἐπ' αὐτὴν πνεῦσιν ἐν
 ἰσότητι τῇ χάρῃ, τῆς ψάμμου ἐπι-
 φρεσὶ κατὰ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ μέγα, καὶ
 ἀφανίζεται τῆς ὁδοῦ τὰ σημεῖα.
 οὐδὲ ἔστιν εἰδέναι ἵνα χρεὶ πορεύ-
 εσθαι, καθάπερ ἐν πελάγῃ, τῇ
 ψάμμῳ ὅτι σημεῖα οὐκ ἔστι κατὰ 8
 τὴν ὁδὸν, οὐτέ που ὄρος, οὔτε δέν-
 δρον, οὔτε γάλοφον βέβαιον ἀνέστη-
 κότες, οἷς τις οἱ ὁδὸν τεκμαί-
 ρονται ἐν τῇ πορείᾳ, καθάπερ οἱ
 ναῦται τοὺς ἄστρους. Ἀλλ' ἐπ' αὐ- 9
 τῷ γὰρ ἡ στρατιὰ Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς ὁδοῦ ἀμφίβολοι
 ἦσαν. Πτολεμαῖος μὲν δὴ ὁ Λάγου 10
 λέγει δράκοντας δύο ἵεναι πρὸ τοῦ
 στρατοῦ, Φωτὴν ἵεντας, καὶ
 ταύτους Ἀλέξανδρον κελεύσας ἔπε-
 σθαι τοὺς ἡγεμόνας, πιστεύσαντας
 τῷ θεῷ τοὺς δὲ ἡγήσασθαι τὴν ὁδὸν
 τῇ τε ἐς τὸ μαντεῖον, καὶ ὁπίσω
 αὐτῆς. Ἀμρόβουλος δὲ (καὶ δι' 11
 πλείον λόγος ταύτην κατέχει) κό-
 ρακας δύο προπετυμένους τῇ στρα-

stadia iter fecit. Inde medi-
 terranea petiit, ubi Hammo-
 nis templum est, unde oracu-
 la petuntur. Est autem via
 (a) plane deserta altoque sa-
 bulo plerisque in locis impe-
 dita, & aquæ inops. At A-
 lexandro larga è cœlo pluvia
 demissa est, quod quidem
 prodigio habitum fuit: sicut
 etiam hoc. Quotiescunque
 auster eâ in regione spirat,
 magnâ vi arenâ viam obruit,
 ita ut omnia viarum vestigia
 obducantur, & perinde ut in
 pelago, quâ eundum sit cerni
 præ arenâ non possit. Neque
 enim signa ulla sive notæ ad
 viam extant, non collis, non
 arbor, non certi tumuli, ex
 quibus viatores itineris ratio-
 nem colligere, ut nautæ ex
 astris, possint. Errabat itaque
 Alexandri exercitus, & duces
 viæ plane ambigebant. Pto-
 lemæus Lagi filius autor est,
 dracones duos, clamore edi-
 to, agmen præcessisse, & A-
 lexandrum ducibus imperasse,
 ut prodigio acquiescentes,
 dracones sequerentur, qui
 eos in oraculi sedem & duxe-
 runt & reduxerunt. Aristobu-
 lus autem (& frequentior
 fama ita habet) (b) duos cor-

vos

(a) Curt. 4, 7, 6. (b) idem 4, 7, 15. & seq.

7. ἂν ἴστω εἰδέναι] Neque sciri potest quâ eundum sit per illam arenam volas per mare. Grotius.

8. γάλοφον βέβαιον] Nulli firmi & stabiles colles exstant. Nam quod ventus sæpe arenam convertit, & in collium speciem cumulat, certi illi iumuli non sunt, venioque mox iterum dissipantur, alioque congeruntur.

11. προπετυμένους τῆς στρατιᾶς] MSS. omnes auctius πρὸ τῆς στρατιᾶς, repetita ὑπολήψις, ut lib. 2 cap. 26. τῷ τις παραφύγων ὀρίσθαι ὑπερπυρρῶτος ὑπὲρ τὸ βαμνὸν. Grotius.

vos ante exercitum volitasse scribit, eosque Alexandro itineris duces extitisse. Ego vero affirmare ausim ipsum aliquo prodigio adjutum fuisse; verisimile enim omnino hoc est: at rei veritatem scriptorum varietas obscuravit.

IV. Locus autem in quo Hammonis templum est, omni ex parte vastas solitudines, & densas ac siticulosas arenas habet. Medium hujus loci, quod exiguo spatio circumscribitur, (nam ubi latissimum est, ad quadraginta summum stadia extenditur) cultis arboribus est refertum, oleis videlicet & palmis, solumque ex circumjunctis locis ruscidum. Fons etiam ex eo oritur, (a) nihil cum reliquis fontibus quotquot è terrâ scaturiunt simile habens. Meridie enim frigidus est gustanti, multoque magis attingenti, utpote frigidissimus; sole ad vespereum vergente, calidior est; qui quidem calor à vespere ad mediam noctem usque incrementa accipit; mediâ nocte calidissimus est; post mediam noctem paulatim refrigescit; & sub auroram frigidus est, meridie frigidissimus: atque has quidem vicissitudines singulis

ταῖς, τούτους γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τοὺς ἡγεμόνας. Καὶ ὅτι μὲν θεῖόν τι ξυνεπίλαβεν αὐτῷ, ἔχον ισχυρίσασθαι, ὅτι καὶ τὸ εὐκλὲς αὐτῇ ἔχει· τὸ δὲ ἀπρεκὲς τοῦ λόγου ἀφείλοντο οἱ ἄλλοι καὶ ἄλλη αὐτῷ ἐξηγητήμενοι.

IV. Ὁ δὲ χώρος ὑπερ τοῦ Ἀμμωνος τὸ ἱερὸν ἐστὶ, τὰ μὲν κύλη πάντα ἔρημα, καὶ ψάμμος τὸ πᾶν ἔχει, καὶ ἄνδρες. Αὐτὰς δὲ ἐν μέσῳ ὀλίγος ἐν (ὅσον γὰρ πλείον αὐτοῦ ἐς πλάτος διέχει, ἐς τεσσαράκοντα μάλιστα ἐκδίδως ἔρχεται) κατὰ πλείους ἐστὶν ἡμέρων δένδρων, ἐλαιῶν καὶ φοινίκων, καὶ ἄνδροςτος μόνος τῶν πέριξ. Καὶ πηγὴ ἐξ αὐτοῦ ἀνίσχεται, οὐδὲν τι ἐοικυῖα ταῖς πηγαῖς ὅσαι ἄλλαι ἐκ γῆς ἀνίσχουσιν. Ἐν μὲν γὰρ μεσημβρίᾳ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ γευσάμενόν τε, καὶ ἐτι μᾶλλον ἀψάμενόν, ὡς ψυχρότατον· ἐγκλίνοτος δὲ τοῦ ἡλίου ἐς ἐσπέραν, θερμότερον· καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐτι θερμότερον ἔσται ἐπὶ μέσας τὰς νύκτας· μέσῳ δὲ νυκτῶν, ἐπιτοῦ θερμότερον· ἀπὸ δὲ μέσῳ νυκτῶν, ψύχεται ἐν τάξει· καὶ ἔσθαι ψυχρὸν ἢ δι' ἐσπ. ψυχρότατον δὲ, μεσημβρίᾳ· καὶ τούτῳ ἀμείβεται ἐπὶ ἐκά-

(a) Cap. 4, 7, 22.

ση

12. αὐτὸ ἐξηγητήμενοι] MSS. ὑπὲρ αὐτῶ. Gronov.

CAP. IV. 1. καὶ ψάμμος τὸ πᾶν ἔχει] Optimus cum altero ψάμμος, ut & Vulcanius ex V. C. & videtur ita fuisse, quam hoc passio vox ἀνδρος rursus queat referri ad χώρος, quæ quidem non tam grate cum ψάμμος constituitur, ut forsitan voluit Vulcanius, σπενας ponens demum post siticulosas. Idem.

3. ὡς ψυχρότατον] tam est frigidus, quam qui frigidissimus.

5. τούτῳ ἀμείβεται ἐπὶ] MSS. τούτῳ ἀμείβεται ἐν τάξει ἐπὶ. Unus etiam ἀμείβεται. Crederim fuisse ὅτῳ ἀμείβεται ἐν τάξει ἐπὶ. Gronov.

ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Γίνονται δὲ καὶ ἄλλαι 6
 αὐτόμακτοι ἐν τῇ χερσὶ τοῦ τῆ ὀρυκ-
 τῆ καὶ τοῦ τῆ ἐξιν οὗς ἐς Αἴγυ-
 πτον φέρουσι τῶν ἱερῶν τινὲς τοῦ
 Ἀμμωνος· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐπ' Αἴγυ 7
 πτου εἰλλανταί, ἐς κοιτίδας πλε-
 κῆς ἐκ φοίνικος ὑσβαλόντες, δῶρον
 τῇ βασιλεῖ ἀποφέρουσιν, ἢ εἰ τῇ
 ἄλλῃ. Ἐς δὲ μακρὸς τε ὁ χρόνος 8
 (ἦδη τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τρεῖς
 ἀπὸ τῶν) καὶ καθαρὸς, ὥσπερ
 πρὶς ἄλλος· καὶ τοῦτ' ἐπὶ ταῖς θυ-
 σίαις χρῆνται, ὡς καθαρῶς τῶν
 ἀπὸ θαλάσσης ἄλλων, Αἰγύπτιοι
 τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τοῦ θεοῦ οὐκ ἁμε-
 λᾶς ἔχουσιν. Ἐσταῖθα Ἀλέξαν- 9
 δρος τῶν τε χρόνων ἐθαύμασε, καὶ τῇ
 θεῷ ἔχρησεν· καὶ ἀκούσας ὅσα αὐ-
 τῇ πρὸς θυμὸν ἦν, ὡς ἔλεγεν, ἀνέ-
 ζευξεν ἐπ' Αἰγύπτου· ὡς μὲν Ἀρι-
 στοβούλος λέγει, τὴν αὐτὴν ὁπίσω
 ἰδὼν· ὡς δὲ Πτολεμαῖος ὁ Μέγας,
 ἄλλων εἰδὼς, ὡς ἐπὶ Μέμφιν.

V. Εἰς Μέμφιν δὲ πρὶν πρὸς 1
 βεῖαι τε πολλὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 ἦσαν, καὶ οὐκ ἐξιν ὅτινα ἀτυχῆ-
 σαι αὐτῶν ἰδὼντο ἀπὸ τῆς περὶ
 κρητὶς παραγίνεται, παρὰ μὲν
 Ἀντιπάτρου μισθοφόροι Ἕλληνες
 ἐς τετρακοσίους, ὧν ἡγεῖτο Μενό-
 τας ὁ Ἡγησιάρχης· ἐκ Θράκης δὲ
 ἰκπτεῖς ἐς πεντακοσίους, ὧν ἡγεῖτο
 Ἀτκληπίδωρος ὁ Εὐνίκου. Ἐν 2
 ταῖς δὲ οὖν τῇ Διὶ τῇ βασιλεῖ,

diebus subit. Gignit autem et-
 tiam hoc solum suapte natura
 salem fossilem; quem quidem
 nonnulli sacerdotes Hammo-
 nis in Ægyptum portant. Qu-
 um enim in Ægyptum profici-
 scuntur, salem in cistulas ex
 palmâ contextas conditum,
 regi aut alteri cuiquam mune-
 ri ferunt. Sunt autem frustra
 oblonga (quædam enim lon-
 gitudinem trium digitorum
 excedunt) puraque inftar cry-
 stalli. Hoc genere talis & Æ-
 gyptii, & alii quibus divinus
 cultus curæ est, in sacrificiis
 utuntur, quod sale marino sit
 purior. Alexander loci natu-
 ram admiratus, oraculum con-
 sultuit: acceptoque responso
 sibi (ut dicebat) grato, in Æ-
 gyptum rediit, eodem, ut Ari-
 stobulus autor est, quo vene-
 rat itinere: ut vero Ptolemæ-
 us scribit, (a) rectiore viâ
 Memphin versus.

V. Ad Memphin multæ ad
 eum ex Græciâ legationes ve-
 nire, neque quenquam, qui
 postulata non impetrasset, di-
 misit. Novæ etiam copiæ ac-
 cesserunt, ab Antipatro mer-
 cenarii Græci quadringenti,
 quibus præerat Menæstas He-
 gesandri filius: ex Thraciâ e-
 quites quingenti, quibus præ-
 fectus erat Asclepiodorus Eu-
 nici filius. Eo loci Jovi regi
 (a) Cæc. 4, 8, 2. & seqq. 1a-

8. ἴδω τῆς αὐτῶν καὶ] Pro his, quod mirare, in V. C. repertiens Vulcanius
 τῆς δὲ αὐτῶν, statim mutavit versionem, ut foret quædam vero illorum longitudo.
 Et ipse sic invenit, sed in uno tantum. Cæterum negligenda hæc, quum MS. opti-
 mus etiam in principio apponat καὶ, ut delenda sit parenthesos nota. Gronov.

Cap. V. 2. Ἐσταῖθα δὲ οὖν] Illud δὲ in nullo MSS. existat. Idem.

facrum fecit, donaque cum exercitu armato misit: ludos etiam gymnicos & musicos exhibuit. Deinde ad Ægypti administrationem constituendam conversus, duos Ægypto præsidēs Ægyptios præfecit, Doloaspin & Petisin, inter quos universam Ægypti regionem distribuit. Petise vero imperium detrectante, Doloaspis totam provinciam suscepit. Præsidiorum principes ex amicis in Memphi constituit Pantaleontem Pydnæum: Pelusii, Polemonem Megaculis F. Pellæum. Exteris militibus Lycidam Ætolum præfecit. Scribam præterea exteris adjunxit Eugnostum Xenophanti filium, ex amicis. Inspectores vero iisdem adjecit Æschylum & Ephippum Chalcodonem. Libyæ vero finitimæ (α) Apollonium Charini filium præfecit: Arabiæ quæ est ad urbem Heroum, Cleomenem Ecnaucratium: mandatis editis, ut regionum primores juxta veterem consuetudinem pateretur gubernare regiones peculiares, ipse tributa colligeret, quæ qui-

καὶ πομπαίει ξὺν τῇ στρατῷ ἐν τοῖς
ἑπταίσι· καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικῶν
3 καὶ μουσικῶν. Καὶ τὰ κατὰ τὴν
Αἴγυπτον ἐνταῦθα ἐκδόσθη· διὰ
μὲν νομάρχας Αἰγύπτου κατέστη-
σεν Αἰγυπτίους, Δολάσπιν καὶ
Πέτισιν, καὶ τοῦτοις διένειμε τὴν
χώραν τὴν Αἰγυπτίαν. Πετίσιον
δὲ ἀπειπαμένον τῆς ἀρχῆς, Δολά-
4 σπας ἐκδέχεται πᾶσαν. Φρουρά-
ρχους δὲ τῶν ἐταίρων ἐν Μέμφει μὲν
Πανταλέοντα κατέστησε τὸν Πυδ-
ναῖον· ἐν Πηλουσίῳ δὲ, Πολέμονα
τὸν Μεγακλέους, Πελλαῖον τὸν
ξένου δὲ ἄρχην Λυκίδα· Αἰτωλῶν
γραμματέα δὲ ἐπὶ τῶν ξένων ἑν-
γνώσων τὸν Εὐνοφάντου τῶν ἐταί-
ρων· ἐπισκόπους δὲ αὐτῶν, Ἀίσχυ-
5 λον τε καὶ Ἐφίππον τὸν Χαλκιδ-
όνα. Λιβύης δὲ τῆς προσχώρου
ἄρχην δίδωσιν Ἀπολλάνιον Χαρι-
νοῦ, Ἀραβίας δὲ τῆς πρὸς Ἡραίον
πόλεως, Κλεομένην τὸν Ἐκναυ-
κράτιον καὶ τοῦτω παρηγγέλλεται,
τοὺς μὲν νομάρχας ἔχειν ἄρχην τῶν
νομῶν τῶν κατὰ σφᾶς, καθάπερ ἐκ
παλαιοῦ καθιεσμένη. Αὐτὸν δὲ ἐκ-
λέγειν παρ' αὐτῶν τοὺς φόρους·
οἱ δὲ ἀποφέρειν αὐτῷ ἐτάχθησαν.

Στρατ-

(α) Cant. 4, 8, 5.

πομπαίει] *pompa* ducit.

4. τῶν ξένων δὲ ἀρχῆν] scil. κατέστησε. Sic 7. ἄρχην ἐπίσκει.

5. πρὸς Ἡραίον πόλεως] *Leg* ex omnibus MSS. etiam V. C. apud Vulcanium *πρὸς Ἡραίον πόλιν. Γρονου.*τὸν Ἐκναυκράτιον] *Scribendum* unica modo mutata literula *ἐκ Ναυκράτιος*, quo-
modo profus est in optimo MS. *Idem.*τῶν νομῶν τῶν κατὰ σφᾶς] *Νομαὶ* *præfecturae provinciarum, regionum*, in quas di-
stincta erat Ægyptus· αἱ κατὰ σφᾶς *ipsis tributa, sua, ad ipsos pertinentes*. Ita τῶν
κατὰ σφᾶς *ἐξομῶν* *suos milites cohortati*, 3, 9, 12. τὸ κατὰ σφᾶς *agmen* *suum* 3, 15, 1.
5, 16, 5. *Præfides* *sux* quemque provincie, quam antea habuerant, præβίβου
ἐκλέγειν παρ' αὐτῶν] *ab ipsis* scil. *Nomarchis* *sive præfidibus*.

Στρατηγούς δὲ τῇ κρατίῃ κατέστη 6
 σεν, ἦν τινὰ ἐκ' Αἰγύπτου ὑπελεί-
 πτο, Πευκέσταν τε τὸν Μαρκατάτου
 καὶ Βάλακρον τὸν Ἀμύντου· ναύαρ-
 χον δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, Πολέμανα τὸν
 Θερμμένους. Σωματοφύλακα δὲ ἀν- 7
 τὶ Βάλακρου, τὸν Λεοννάτου τὸν Ὀ-
 νάσιον ἔταξεν· Ἀνούβας γὰρ νόση
 ἀπέθανεν· Ἀπίωνα δὲ καὶ Ἀντί-
 χας, ὃ ἄρχεν τῶν τοξοτῶν, καὶ ἀντ'
 αὐτοῦ ἄρχεν ἐπέστη τοῖς τοξόταις
 Ὀμβρίωνα Κρήτα· Ἐπὶ δὲ τοὺς συμ- 8
 μάχους τοὺς πεζοὺς, ὃν Βάλακρος
 ἤγετο (ἐπεὶ Βάλακρος ἐν Αἰγύπτῃ
 ὑπελείπετο) Κάλανον κατέστησεν ἡ-
 γούμενον. Καταλείπει δὲ λέγεται ἐς 9
 πάλλιδος τὴν ἄρχην τῆς Αἰγύπτου,
 τῇ τε φέσιν τῆς χώρας θαυμάσας
 καὶ τὴν ἔχουρήτητα, ὅτι οὐκ ἀσφα-
 λές αὐτῇ ἐφάνετο ἐνὶ ἐπιτρέψει
 εἶναι Αἰγύπτου πάσης. Καὶ Ρω- 10
 μαῖοί μοι δοκοῦσι, παρ' Ἀλεξάν-
 δρου μακάρις, ἐν φυλακῇ εἶναι Αἴ-
 γυπτου, καὶ μηδένα τῶν ἀπὸ βου-
 λῆς ἐπὶ τῷδε ἐκπέμπειν ὑπαρχοῦ
 Αἰγύπτου, ἀλλὰ τῶν εἰς τοὺς ἰπ-
 πείας σφίσι ξυντελούντων.

VI. Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τῷ ἡρὶ I
 ὑποφάνοντι, ἐκ Μέρμφιος ἦεν ἐπὶ
 Φοινίκης, καὶ ἐν γυφύρῃ αὐτῇ ὃ,

dem ipsi ut penderent im-
 peravit. Copiis quas in Æ-
 gypto reliquerat, duces præ-
 fecit (a) Peucestam Marcatati & Balacrum Amyntæ
 filium. Classi vero, Pole-
 monem Theramenis filium.
 Corporis custodem loco Ba-
 lacri Leonnatum Onasi fili-
 um constituit: Annubas e-
 nim morbo extinctus erat.
 Obierat autem etiam Anti-
 ochus sagittariorum dux, in
 cujus locum Ombrionem
 Cretensem suffecit. Socio-
 rum peditatui cui Balacrus
 præerat (qui in Ægypto re-
 linquebatur) Calanum du-
 cem constituit. Ægypti im-
 perium in plures præfides
 partitus esse dicitur, natu-
 ram regionis admiratus &
 munimenta, neque tutum
 oratus universum Ægypti
 imperium uni committere.
 Quod quidem Alexandri
 consilium imitati Romani in
 tuenda Ægypto mihi viden-
 tur, neminem senatorii or-
 dinis, sed equestris, procon-
 sulem eo mittere soliti.

VI. Alexander ineunte ve-
 re Memphi in Phœnicen mo-
 vit, & Nilo flumine ejusque

(a) Copt. 4, 8, 4.

ap-

6. in Αἰγύπτῃ in duobus Mss. inveni in Αἰγύπτῃ. Sed præfero scripturam
 libri opt. in Αἰγύπτῃ. Gronovius, qui similia exempla citat.

7. Ἀνέβας] Gronovius ex optimo codice vult restituere Ἀνέβας, idemque nom-
 inis petio hic lacunam esse suspicatur, cum ad hujus successionis declarationem
 nihil pertineat morbus & mors Attybæ, de quo mentionem nullam ante fecit.

10. in φυλακῇ εἶναι Αἰγύπτου] præsidio tenere, custodire Ægyptum, ne quid inde
 detrimenti capiat respub. & neminem senatorii ordinis propterea mittere proconsu-
 lem Ægypti. Sed quæstio censui sive ordinis, ne quem potentiores posset ad bel-
 lum faciendum ipsa provinciæ opportunitas adhortari.

anfractibus omnibus secus Memphin ponte stratis, Ty-
 rum pervenit, ubi classem reperit, & Herculi rursus
 sacrum fecit, ludosque gym-
 nicos & musicos edidit. Eo-
 dem loci sacra Atheniensium
 navis ad Alexandrum venit, 3
 legatos advehens Diophan-
 tum & Achillem. Conjun-
 xerant sese huic legationi
 omnes maritimæ oræ inco-
 læ: quibus quidem omnia
 quæ postularunt concessit,
 & Atheniensibus cives quot-
 quot ad Granicum amnem
 capti fuerant remisit. Qu-
 umque in Peloponneso tu-
 multus excitati esse nuntia-
 rentur, Amphoterum eo mit-
 tit, iis qui constantes ad Per-
 ficum usque bellum manser-
 ant, neque Lacedæmoniis
 morem gesserant, subventu-
 rum. Phœnicibus autem &
 Cypriis centum alias naves
 parare iussit, Amphotero eas
 in Peloponnesum ducendi
 negotium dat. Ipse vero ul-
 τε κατὰ Μάμφιν πόντος τοῦ Νείλου;
 2 καὶ αἱ διάρυχες αὐτοῦ πᾶσαι. Ὡς
 δὲ ἀφίκετο εἰς Τύρον, καταλαμβάν-
 νει ἀνταῖθα ἡμεῖς αὐτῶν ἤδη καὶ τὸ
 ναυτικόν. Ἐν Τύρῳ δὲ αὐδὲς ὡς τῇ
 Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμ-
 νικόν τε καὶ μουσικόν. Ἐνταῦθα ἐφικ-
 νύται παρ' αὐτὸν ἐξ Ἀθηναίων ἡ Πά-
 ραλος, πρέσβεις ἄγουςα Διόφαντα
 καὶ Ἀχιλλέα. Συνεπρέβην δὲ
 αὐτοῖς καὶ οἱ παράλοι ἐμπροσθέν
 καὶ οὗτοι τῶν τε ἄλλων ἔτυχον ἐν
 ἡμέρᾳ ἐξέλκεσθαι, καὶ τοὺς ἀρχι-
 λάντους ἀφίκεν Ἀθηναίους, ἵνα ἐπὶ
 4 Γρανικῇ Ἀθηναίων ἐέλυσαν. Τὰ δ'
 ἐν Πελοποννήσῳ, ὅτι αὐτῶν νου-
 τερίσθαι ἀπήγγελλτο, Ἀμφότερον
 πέμπει βοῦν, Πελοποννησίῳ ἑ-
 σοὶ ἕτερε τῶν Περσικῶν πόδας βί-
 βαιοι ἦσαν, καὶ Λακεδαιμονίῳ ὃ
 5 κατήκουον. Φοίνιξ, δὲ καὶ Κυπρίῳ
 προσετάχθη ἑκατὸν ναῖς ἄλλας,
 πρὸς αἷς ἔχοντα Ἀμφότερον ἐπι-
 πε, σέλλειν ἐπὶ Πελοποννήσῳ.
 6 Αὐτὸς δὲ ἤδη ἔκκει ἀρμάτω, εἰς ἐπὶ
 θα-

CAP. VI. 1. *Διάρυχες*] fossa ex Nilo derivatz.

2. *καταλαμβάνειν*] reperit ibi adveniam jam etiam classem, cum reliquum exercitum ipse pedesque itinere eo secum adduxisset.

3. ἡ Πάραλος] Naves duas habebant Athenienses publicas, quas sacras vocabant, quarum alteri Salaminiz, alteri Parali nomen erat, quibus non nisi ad necessarias & magni momenti res utebantur, teste Plutarcho in Politicis preceptis. Videntur ergo hoc honori Alexandri dedisse, quod legatos sacra navi ad eum miserint. Conf. Freinsh. ad Curt. 4, 8 12.

4. *ἀπήγγελλτο*] In optimo libro est ἀπηγγέλλοντο. Gronov.

5. *βοῦν*] Valde probabile est, quod ipse in uno MS. Vulcanius in Augustano reperit *βοῦν*. Idem.

6. *πρὸς αἷς ἔχοντα*] Atticismus usitatissimus, pro *πρὸς ἐκείναις, αἷς ἔχοντα*. Ita Joh. XVII. 9. *πρὶ ὧν διδουαίς μοι*, pro *πρὶ ἐκείνων ὧν διδουαίς μοι*. Vertendusque totus locus cum Gronovio ita: *centum alias naves, supra eas quas habentem Amphoterum misit, in Peloponnesum destinare*.

7. *ἀπὸ ἀρμάτω*] *Ἄνω* & *κάτω* opponuntur; quorum hoc significat *mare superius, ἄνω* autem *a mari versus mediterranea loca*. Nos eodem modo in vernaculo sermone dicimus de itinere a mari & ad mare.

Θάφρακόν τε καὶ τὸν Εὐφράτην πο-
ταμὸν, ἐν Φοινίκῃ μὲν ἐπὶ τῶν Φό-
ρων τῇ ξυλλογῇ καταστῆσας Καί-
ρων Βεῤῥοαῖον, Φιλῶξινον δὲ τῆς
Ἀσίας, τὰ ἐπὶ τὰδε τοῦ Ταύρου
ἐκλέγειν. Τῶν ξὺν αὐτῇ δὲ χρημά- 7
των τὴν φυλακὴν ἂντι τούτων ἐπ-
έτεψεν Ἀρπάλῳ τῷ Μαχάτῃ
ἔστι ἐκ τῆς Φυγῆς ἦκοντι. Ἀρ- 8
παλὸς γὰρ τὰ μὲν πρῶτα ἔφυγε,
Φιλίππου ἔτι βασιλεύοντος, ὅτι
πικρὸς ἦν, καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λά-
γου ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔφυγε, καὶ Νέ-
αρχος ὁ Ἀνδρῶτινός, καὶ Ἐριγύσιος
ὁ Λαομέδωνος, καὶ Λαομέδων ὁ τῷ-
του ἀδελφός, ὅτι ὕποπτος ἦν Ἀ-
λεξάνδρῳ πρὸς Φίλιππον, ἐπειδὴ
Ἐυρύδικον γυναῖκα ἠγάγετο Φίλ-
ιππος, Ὀλυμπιάδα δὲ τὴν Ἀ-
λεξάνδρου μητέρα ἠγάγετο. Τι- 9
λευτήσας δὲ Φιλίππου, κατ-
ελθόντας ἀπὸ τῆς Φυγῆς ὅσοι δι'
αὐτῶν ἔφυγον, Πτολεμαῖον μὲν,
σφαματοφύλακα κατέστησεν Ἀρ-
παλὸν δὲ, ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὅτι
αὐτῷ τὸ σῶμα ἐς τὰ πολέμια ἔ-
χουσιν ἦν Ἐριγύσιος δὲ, ἐκπάρχην
τῶν Συμμάχων. Λαομέδοντα δὲ
τὸν τούτου ἀδελφόν, ὅτι δίγλωσ-
σος ἦν ἐς τὰ βαρβαρικά γράμμα-

teriora petens, (a) ad Thap-
sacum & Euphratem fluvium
contendit, atque in Phoeni-
ce quidem tributis cogendis
Coeranum Berrœum qua-
storem constituit: in Asia Phi-
loxenum, qui cis Taurum ve-
ctigalia cogat. Pecuniarum au-
tem quas penes se habebat,
Harpalo Machatæ, qui recens
ab exilio redierat, in horum
locum suffecto, curam dedit.
Hic ipse Harpalus, quod fi-
dus fuisset, Philippo adhuc
regnante fugerat, eâdemque
de causâ una cum illo etiam
Ptolemæus Lagi, & Nearchus
Androtini, atque Erigyus
Larichi filius, ejusque frater
Laomedon. Suspectus enim
erat Alexander Philippo, post-
quam Olympiade Alexandri
matre repudiata, Eurydicen
uxorem cepit. Mortuo autem
Philippo quum ii qui suâ cau-
sâ fugerant, rediissent, Pto-
lemæum quidem inter corpo-
ris custodes retulit: Harpa-
lum vero, quod corpore esset
ad res bellicas subeundas pa-
rum firmo, thesauris præfecit:
Erigyium equitatu sociorum
ducem statuit: Laomedonem
ejus fratrem, quod dua-
rum linguarum peritus esset, quan-

(a) *Cont.* 4, 8, 16.

8. τὰ μὲν πρῶτα] primum quidem fugerat, sive in exilium ierat. Sed particula
δε, huic μὲν respondens, deinde sequitur 10. ὅλγον δὲ πρόσθεν. Bis enim fugit
Harpalus, semel sub Philippo, iterum sub Alexandro.

ὅτι πικρὸς ἦν] quod fidus esset Alexandro.

ἐπὶ Φιλίππου] MS. Opt. ἐς Φίλιππον 1, 12, 19, 7, 17, 1. Verborum autem sen-
tentia potius hæc est: quia suspectus erat Alexandro Philippus. Quare nec amici
Alexandri satis tutam Philippi fidem rati, exulatum abierunt.

9. ἐς τὰ βαρβαρικά γράμματα] Eratet græcæ etiam barbaricarum litterarum
fuit peritus.

quantum ad literas barbaricas attinet, captivis barbaris: Nearchum Lyciæ atque universæ regioniquæ Lyciæ finitima est, ad Taurum montem usque præposuit. Paulo ante prælium quod apud Ißon commissum erat, Harpalus persuasus à Taurisco homine improbo, una cum eo fugerat. Et Tauriscus quidem ad Alexandrum Epirotam in Italiam profectus, ibi vitam finiit. Harpalus quum ad Megarenses se recepisset, persuasus ab Alexandro uti ad se revertetur, acceptà fide fugam sibi damno non futuram, rediit. Is reversus, non solum nihil damni accepit, ut etiam pecuniarum administrationi denuo admotus fuerit. In Lydiam Menandrum, unum ex amicis, satrapam misit, Clearcho exteris, quorum dux erat Menander, suffecto. In Arimmae locum Asclepiodorum Eunici F. Syriæ satrapam constituit, quod Arimmas sibi visus esset in præparandis necessariis exercitui, interiores Ægypti partes petenti, regiam maiestatem usurpasse.

τα, ἐπὶ τοῖς ἀρχιμαλώτοις βαρ-
 βάροις· Νέαρχον δὲ, σατραπείῃς
 Λυκίας, καὶ τῆς ἐχομένης Λυκίας
 χώρας, ἔστε ἐπὶ τὸν Ταύρον τὸ ὄ-
 ρος. Ὀλίγον δὲ πρόθεν τῆς μά-
 χης τῆς ἐν Ἰσῶ γενομένης, ἀνα-
 πεισθεὶς πρὸς Ταυρίσκῳ ἀνδρὶ κα-
 κοῦ Ἀρπαλος, Φεύγει ξὺν Ταυ-
 ρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταυρίσκος παρ᾽
 Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ἐς Ἰ-
 ταλίαν σαλεύει, ἐκεῖ ἐτελεύτησεν.
 Ἀρπάλῳ δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι φυγῇ
 ἦν· ἀλλ' Ἀλέξανδρος πείθει αὐ-
 τὸν κατελθεῖν, πίστις δούς αὐτὸν
 αὐτῷ μείον ἔτεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ·
 οὐδὲ ἐγένετο ἐπαυλῆσθαι, ἀλλ'
 ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐτοῦ ἐτάχθη
 Ἀρπαλος. Ἐς Λυδίαν δὲ σατρά-
 πην Μένανδρον ἐκπέμπει, τῶν
 ἐταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις, ὧν ἦ-
 γειτο Μένανδρος, Κλέαρχος αὐτῷ
 ἐτάχθη. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμματα, σα-
 τράπην Συρίας Ἀσκληπιοδώρου
 τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμ-
 μας βασιλεύται ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ
 πασατευῇ, ἣν τινα ἐτάχθη πα-
 ρατευῆσθαι τῇ κρατίῳ, κατὰ τὴν
 ὁδὸν τὴν αὐτῇ.

VII.

10. Ὀλίγον δ] Referendum hoc δ ad superius μὲν 8.

ἢ Ἰσῶ] Sic 3, 22, 8. in Ἀρβύλοις ἰσχυρί, victus apud Arbela fugit. Et apud Xenoph. Hist. Gr. lib. 7. p. 504. l. 6. Epaminondas dicitur in τῇ πόλει τῶν σπαρτ α-
 τῶν fuisse, cum eam nondum intrasset, ut sequentia declant.

11. αὐτὸν αὐτῷ μείον ἰσχυῆσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ] nihil ipsi minus fore ob fugam, i. e. non propterea ipsum, quod fugisset, deteriore conditione fore, sed eundem, quæ ante tenuisset, honoris gradum habiturum. αὐτὸν ἰσχυῆσθαι scil. μείον ἐπαυλῆσθαι, ne-
 que fuit minus honoris reverso.

13. βασιλεύσαι] regie, id est, nimis imperioso egisse.

κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ αὐτῇ] ad iter versis loca superiora, Orientem Euphratemque. Vid. Gronov. & notata modo ad 6.

VII. Καὶ ἔφικετο ἐς Θάψακον 1

Ἀλέξανδρος, μνηδὲς ἑκατομβαιῶ-
 νος, ἐπὶ ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀρι-
 σταφύλους· καὶ καταλαμβάνει δύο
 γέφυρας ἑξευγμένον τὸν ποταμόν. Καὶ 2
 γὰρ καὶ Μαζαῖος, ὅτῃ ἡ Φυλακὴ
 τοῦ ποταμοῦ ἐκ Δαρείου ἐπετέ-
 τρετο, ἐπὶ πέντε μὲν ἔχων περὶ τρι-
 σχιλίους, καὶ τούτων Ἕλληνας με-
 σιφύρους δισχιλίους, τῶς μὲν αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐφύλασσε· Καὶ 3
 ἐπὶ τῇδε οὐ ἔνευχε ἡ γέφυρα ἥν
 ἑξευγμένη ἔστε δὲ ἐπὶ τὴν ἀντιπέ-
 ραν ὄχλην, τοῖς Μακεδόσι δειμαί-
 νουσι μὴ ἐπιβοῶντο οἱ ἀμφὶ Μαζαῖον
 τῇ γέφυρᾳ, ἵνα ἐπαιέτο. Μαζαῖος 4
 δὲ ὡς ἤκουσεν ἤδη προσέγοντα Ἀ-
 λέξανδρον, ἔρχετο Φεύγων ἐν τῇ
 κρατὶ πύσῃ· καὶ εὐδὺς ὡς ἔφυγε
 Μαζαῖος, ἐπεβλήθησαν αἱ γέφυραι
 τῇ ὄχλῃ τῇ πύρᾳ, καὶ διέβη ἐπ'
 αὐτῶν ἐν τῇ κρατὶ· Ἀλέξανδρος.
 Ἔθεν δὲ ἔρχετο ἄνω, ἐν ἀριστερᾷ 5
 χῶν τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ
 τῆς Ἀρμενίας τὰ ὄρη, διὰ τῆς Με-
 σopotamίας καλουμένης χώρας.

VII. Alexander Thapsa-
 cum pervenit mense Junio,
 archonte Athenis Aristopha-
 ne: ubi duobus pontibus jun-
 ctum vadum reperit. Mazæ-
 us enim, cui Darius amnis
 tutelam mandaverat, cum
 tribus fere millibus equi-
 tum, in quibus duo erant
 millia Græcorum mercena-
 riorum, antea ad flumen con-
 federat. Quumque pons non
 continuus in ulteriorem ri-
 pam pertingeret, veriti sunt
 initio Macedones, ne qui
 cum Mazæo erant pontem
 quâ parte imperfectus erat
 supplerent. Cæterum Ma-
 zæus itatim atque Alexan-
 drum cognovit appropin-
 quare, (a) cum omnibus co-
 piis inde aufugit. Post ejus
 fugam, pontibus in ulterio-
 rem ripam jactis, Alexander
 universum exercitum tradu-
 xit. Inde ulterius per regio-
 nem, cui Mesopotamia no-
 men est, ad lævam Euphra-
 tem fluvium & Armeniæ
 montes habens, progressus
 est.

(a) Curt. 4. 9. 12.

CAP. VII. 1. τὸν ποταμόν] vadem. trajectum Euphratis. Curt. 4. 9. 12.

2. περὶ τρισχιλίους] Curtius 4. 9. 7. habet sex millia. Hinc Gronovius, cum in
 duobus codicibus invenerit τετρασχιλίους, fere se credere ait, paulo post exci-
 disse voculam, & pro καὶ τέττοις fuisse καὶ ὑπὲρ vel ἐπὶ τέττοις. Si enim his qua-
 tuor millibus adjungantur duo millia Græcorum, haberi ipsa illa sex millia.

τίους μὲν αὐτῶν] Kalleneus quidem ibi ad fluvium servabat, (ut Tententius domi ser-
 vare ait Eun. 4. 7. 10.) & propterea non continuus pons erat junctus usque ad ulte-
 riorē ripam a Macedonibus, venturibus ne adorirentur qui cum Mazæo erant pon-
 tem, ubi desinēbat, id est, extremam pontis oram. Mazæus autem postquam αὐ-
 τῶν. Particulæ τίους μὲν respectum habent ad δὲ ὡς 4. vid. 2. 6. 4. Verba τοῦ Μα-
 ζαῖου possunt utique construī cum ἑξευγμένῳ, licet etiam dativis interdum in
 consequentia designanda græci utantur. Επεβλήθη est invadere, adoriri. Vid.
 Ind. Et παύσθαι idem hic notat, quod ἀποπαύσθαι 1. 27. 8.

3. ἵνα δὲ ἐπὶ τὴν] Saltem particulæ adversativæ non erat concedendus hic lo-
 cus, prout abfuisse vidi ab diversis MSSis. Verum pro ea MS. Opt. ἔστω ἵ-
 τιν. ὁτιοῦν.

quantum ad literas barbaricas attinet, captivis barbaris: Nearchum Lyciæ atque universæ regioni quæ Lyciæ finitima est, ad Taurum montem usque præposuit. Paulo ante prælium quod apud Isson commissum erat, Harpalus persuasus à Taurisco homine improbo, una cum eo fugerat. Et Tauriscus quidem ad Alexandrum Epirotam in Italiam profectus, ibi vitam finiit. Harpalus quum ad Megarense se recepisset, persuasus ab Alexandro uti ad se revertetur, accepta fide fugam sibi damno non futuram, rediit. Is reversus, non solum nihil damni accepit, ut etiam pecuniarum administrationi denuo admotus fuerit. In Lydiam Menandrum, unum ex amicis, satrapam misit, Clearcho exteris, quorum dux erat Menander, suffecto. In Arimmiæ locum Asclepiodorum Eunici F. Syriæ satrapam constituit, quod Arimmas sibi visus esset in præparandis necessariis exercitui, interiores Ægypti partes petenti, regiam majestatem usurpasse.

τα, ἐπὶ τοῖς ἀρχμαλώτοις βαρ-
 βάροις· Νέαρχον δὲ, σατραπείῃ
 Λυκίας, καὶ τῆς ἐχομένης Λυκίας
 χώρας, ἔστε ἐπὶ τὸν Ταύρον τὸ δ-
 10 ιορος. Ὀλίγον δὲ πρόθεν τῆς μά-
 χης τῆς ἐν Ἰσσῷ γενομένης, ἀνα-
 πεισθεὶς πρὸς Ταυρίσκῳ ἀνδρὶ κα-
 κοῦ Ἀρπαλος, Φεύγει ξὺν Ταυ-
 11 ρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταυρίσκος παρ
 Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ἐς Ἰ-
 ταλίαν καλεῖς, ἐκεῖ ἐτελεύτησεν,
 Ἀρπάλῳ δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι φυγῇ
 ἦν· ἀλλ' Ἀλέξανδρος πείθει αὐ-
 τὸν κατελθεῖν, πίσεις δόξαι οὐδὲν
 αὐτῷ μείον ἔσσεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ·
 οὐδὲ ἐγένετο ἐπαπληθύνει, ἀλλ'
 ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐδὶς ἐτάχθη
 12 Ἀρπαλος. Ἐς Λυδίαν δὲ σατρά-
 πην Μένανδρον ἐκπέμπει, τῶν
 ἐταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ἔξοις, ὃν ἡ-
 γεῖτο Μένανδρος, Κλέαρχος αὐτῷ
 ἐτάχθη. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμμη, σα-
 τράπην Συρίας Ἀσκληπιόδωρον
 τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμ-
 μης βασιλευταὶ ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ
 παρὰ τευαῖ, ἣν τίνα ἐτάχθη πα-
 ρα τευαῖ τῇ κρατίῃ, κατὰ τὴν
 ὁδὸν τὴν ἄνω.

VII.

10. Ὀλίγον δὲ] Referendum hoc δὲ ad superius μὲν 8.
 ἐν Ἰσσῷ] Sic 3, 22, 8. in Ἀρβήλοις ἰσχυρῇ, vicus apud Arbela fugit. Et apud Xe-
 noph. Hist. Gr. lib. 7. p. 504. l. 6. Epaminondas dicitur ἐν τῇ πόλει τῶν σπαρτα-
 τῶν fuisse, cum eam nondum intrasset, ut sequentia declarant.
 11. αὐτῷ μείον ἔσσεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ] nihil ipsi minus fore ob fugam, i. e. non
 propterea ipsum, quod fugisset, deteriore conditione fore, sed eundem, quædam
 ante tenuisset, honoris gradum habiturum. αὐτῷ ἰσχυρῇ scil. μείον ἐπαπληθύνει, ne-
 que fuit minus honoris reuerſo.

12. βασιλευταὶ] regie, id est, nimis imperioso egisse.
 κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω] ad iter versis loca superiora, Orientem Euphratemque.
 Vid. Gronov. & notata modo ad 6.

νῆας σφραγισθαι Ἀλεξάνδρῳ.
 Ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Τίγρητος, ἦει-
 λὰ τῆς Ἀσσυρίας χώρας, ἐν ἑρι-
 τερῇ μὲν ἔχον τὰ Σοῦδιωτῶν ὄρη,
 ἐν δεξιᾷ δὲ αὐτῶν τὴν Τίγρητα.
 Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς διαβέ-
 τας, οἱ πρόδρομοι αὐτοῦ ἐξαγ-
 γέλλουσιν, ὅτι ἰκπείεσσι τοῖς πο-
 λέμοι ἀπὸ τῶ παλῶν φαίνονται.
 οὗτοι δὲ, οὐκ ἔχον ἐπιστάς. ἔυν-
 τῆς οὖν τὴν ἐρετιᾶν προῆχόμενοι
 ἐς ἐξ μελέων, καὶ ἑλλοι αὐτῶν
 προδρόμων προσελάσαστες, ἀκρι-
 βέστερον οὗτοι καταδόντες, ἔφα-
 κεν δακρυ εἶναι σφίσι τοῖς ἰκπείας
 οὐ πλείους ἢ χιλιάδας.

VIII. Ἀναλαβὴν οὖν τῆς τε ἱ-
 βανιστοῦ Ἰλνῆν, καὶ τῶν ἐταίρων
 μέγαν, καὶ τῶν προδρόμων τοὺς Παιό-
 νας, ἤλαυνε σπύδιον, τὴν δὲ ἄλλην
 ἐρετιᾶν βλάβην ἔπεισθαι ἐκέλευσεν.
 Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἰκπείας καταδόν-
 τες τοῖς ἀρσὶ Ἀλεξάνδρῳ ὁξέως
 ἐπέβησαν, ἑκένον ἀπὸ κράτος.
 Καὶ Ἀλέξανδρος δούκων ἐνέκειτο,
 καὶ αἱ μὲν πολλοὶ ἀπέφυγον, τοὺς
 δὲ τῶας καὶ ἐπ' ἵπτευσιν, ὅσοις οὐ
 ἴσταν ἐν τῇ φουγῇ ἔκαρπον· τοὺς δὲ
 ἀπὸ ζῶντας αὐτοῖς ἵπποις ἔλαβον·
 καὶ πάλιν τούτων ἔραβον, ὅτι οὐ
 σάφει ἐν Δαρπίῳ ζῶν δύναμι· πολ-
 λῇ. Εἰσδραμῆσαν γὰρ Δαρπίῳ ἴν- 4

riam Alexandro promittere.
 Motis itaque castris à Tigri
 per Assyriam exercitum du-
 xit, à sinistrâ habens Sogdia-
 norum montes, à dextrâ Ti-
 gtim. Quarto deinde post
 transitum die antecursores
 renuntiant, hostilem equita-
 tum in campis cerni: quantus
 autem eorum numerus esset,
 colligi non posse. Instructo
 igitur exercitu ad pugnam
 procedit: quum alii rursum ex
 præcursoribus incitatis equis
 æccurrentes re certius com-
 pertâ, (α) equites ab se visos
 non ultra mille esse affirma-
 bant.

VIII. Quo audito, confes-
 sum assumptâ turmâ regiâ, &
 amicorum aliâ, & antecurso-
 ribus Pæonibus, in eos fer-
 tur, reliquo exercitu lento
 gradu sequi iussu. Persarum
 equites Alexandrum acriter
 in sese ruentem conspicati,
 fugam arripiunt. Alexander
 fugientium terga premit, &
 multi quidem incolumes eva-
 sere, nonnulli occisi sunt, quos
 equi in fugâ deficiebant; alii
 una cum equis vivi in pote-
 statem venêre: ex quibus co-
 gnovit, Darium cum ingenti
 exercitu non procul inde ab-
 esse. Venerant enim auxilio

(α) Curt. 4, 10, 10.

ad

11. Ἀσσυρίας χώρας] Probat Gronovius conjecturam Freinsheimii ad Curtium 4, 9, 8. hanc esse Ἀσσυρίαν χώραν, quæ ab Strabone dicitur τοῦ ἀπὸ Ἀρβύλα νό-
 στος ἵμαρος εἶναι. Unde & Stephanus: Νῆος πόλις Ἀσσυρίαν, ἣν ἐκτίσεν Νῆος Σαμὶ-
 μένης αἰὼρ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ.

Σοῦδιωτῶν] Αἱ Γορδαιῶν vel Γορδανῶν, al. Σοειωτῶν aut Κοσσοιῶν. De quib-
 bus Gronovius.

CAP. VIII. 2. ἀπὸ κράτος] affuso cursu.

ad Darium Indi quotquot Bactrianis finitimi sunt, ipsique Bactriani & Sogdiani: quorum omnium dux Bessus erat, Bactrianorum satrapa. Conjunxerant sese his etiam Sacæ, ex Scythis oriundiis, qui Asiam incolunt: non imperio Bessi subiecti, sed Dario confederati. Ducebat hos Mabaces; erantque omnes hi equestres sagittarii. Barsaetes autem Arachotorum satrapa Arachotos & Indos qui montani dicuntur ducebat. Satibarzanes Ariorum satrapa, Arios, Phrathernes, Parthos, Hyrcanos ac Topiros, omnes equites. Atropates Medorum dux erat: conjuncti autem erant Medis Cadusii & Albani ac Sacellinae. Rubri maris accolae Orontobates, Ariobarzanes, & Orxines ducebant. Uxii vero & Susiani ducem habebant Oxathrem Abuliti filium, Babylonii Buparem. Cares autem anaspasti, hoc est, sedibus suis pulsæ, & Sitacini Babylonii conjuncti erant. Armeniis Orontes & Mithraustes præerant, Cappadocibus Ariaces. Syros qui ex Cæle sunt, & quotquot intra fluvios Syriæ habitant, Mazæus regebat. Universus porro Darii

δῶν τε ὅσοι Βακτρίους ἤμαρ, καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βήσσος, ὁ τῆς Βακτρίας χώρας σατράπης. Ἐπόντο δὲ αὐτοῖς καὶ Σάκαι· Σκυθικὸν τοῦτο τὸ γένος, τῶν τῇ Ἀσίᾳ ἐπικοινωνούντων Σκυθῶν. οἳ οὐκ ὑπήκουον οὐτοῖς Βήσσου, ἀλλὰ κατὰ συμβαλλῶσαν τὴν Δαρείου ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Μαβάκης· αὐτοὶ δὲ ἵπποτοξόται ἦσαν. Βαρσαέτης δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης, Ἀραχωτῶν τε ἡγε, καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλούμενους. Σατιβαρζάνης δὲ ὁ Ἀρίων σατράπης, Ἀρίων ἡγε. Παρθυαίους δὲ, καὶ Τρμανίους, καὶ Τοπείρους, τοὺς πάντας ἵππεις, Φραταφέρνης ἡγεν. Μῆδων δὲ ἡγεῖτο Ἀτροπάτης· ξυνετάττοντο δὲ Μήδαις Καδοῦσιοί τε καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Σακεταῖαι. Τοὺς δὲ προσόικους τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ Ὀροντοβάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης καὶ Ὀρξίνης ἐκόσμου. Οὐξίοι δὲ καὶ Σαυτιανοὶ ἡγεμόνα παρέχοντο Ὀξάθρη τῶν Ἀβουλίτου. Βουπάτης δὲ Βαβυλωνίων ἡγεῖτο. Οἱ δ' ἀνάσπασι Κᾶρες, καὶ Σιτακίνοι σὺν Βαβυλωνίοις ἐτετάχατο. Ἀρμενίων δὲ Ὀρόντης καὶ Μιθράστης ἡρχε, καὶ Ἀριάκης ὁ Καππαδοκῶν. Σύρους δὲ τοὺς τε ἐν τῇ Κοίλῃ, καὶ ὅσοι τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας, Μαζαῖος ἡγε.

9. ἀνάσπασι Κᾶρες] Quos ex Herodoti libro 7. explicuit Briffonius libr. 2. de Regno Persar. eos esse, qui in colonias missi fuerunt in insulas Oceani Medidiani. Gronov.

10. καὶ ὅσοι τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας] ὁ quotquot erant ex ea Syria quæ est intra fluvios, id est, ex Mesopotamia. Infra 5, 25, 8. Συρία ἦτο πᾶσα καὶ ἡ μὲν τῶν ποταμῶν.

γεν. Ἐλέγεται δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ 1 exercitus ferebatur esse (a),
 Δαρείου, ἰππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυ- equitum XLII. peditum de-
 ῥακας, πεζοὺς δὲ ἐς ἑκατὼν μυριάδας· cies centena millia, currus
 καὶ ἄρματα δρεπανοφόρα διακόσια· falcati cc. elephantum non
 ἐλέφοντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς multi, at circiter xv Indis,
 πέντε καὶ δέκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ qui cis Indum flumen, ad-
 τὰς τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν. Ἐν ταύτῃ τῇ 2 rius in Gaugamelis (b) ad
 ἀνάμει ἐστρατοπεδεύει Δαρεῖος ἐν flumen Bumadum castra po-
 Γαυγαμήλοις, πρὸς ποταμῷ Βου- fuerat, sexcentis circiter ab
 ράδῳ, ἀπέχον Ἀρβήλων τῆς πόλεως Arbelis oppido stadiis, pla-
 ὅσω ἐξακοσίους σταδίους, ἐν χώρῳ δ- no undique & patenti cam-
 μαλῇ πάντῃ. Καὶ γὰρ καὶ ὅσα ἀνὰ 3 lis soli erat, quodque curri-
 μαλα αὐτοῦ ἐς ἰππατίαν, ταῦτα bus ducendis impedimenta
 δὲ ἐκ πολλοῦ οἱ Πέρσαι τοῖς τε ἄρ- esset, id omne Persæ multo
 μασι ἐπελαύνειν εὐκετὴ πεποιή- ante adæquarant, commo-
 κτω καὶ τῇ ἰππῇ ἰππάτιμα. Ἡ 4 dumque ad equitandum fec-
 σιν γὰρ οἱ ἀνέπειθον Δαρεῖον ὑπὲρ cerant. Persuaserant enim
 τῆς πρὸς Ἰσσοῦ γενομένης μάχης, nonnulli Dario, nullam ali-
 ὅτι ἂν ἐμειονέκτισε τῶν χωρίων τῇ am fuisse causam cladis apud
 ἐσότητι· καὶ Δαρεῖος οὐ χαλεπῶς Iffum acceptæ, quam an-
 ἐπειθετο. gustiam locorum: idque Da-
 rius facile credidit.

IX. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλην Ἀ- I IX. Quæ postquam Alex-
 λεξάνδρῳ πρὸς τῶν κατασκόπων τῶν andro à speculatoribus Per-
 Περσῶν, ὅσοι ἐκώσταν, ἔμεινεν αὐ- farum captis relata sunt,
 τοῦ ὥς ἐξηγγέλην, ἡμέρας τέτ- quatuor diebus eo in loco,
 τσaris· καὶ τῇ τε στρατιᾷ ἐκ τῆς ubi hæc nuntiata moratus,
 ὁδοῦ ἀνέπαυσε, τό, τε στρατόπεδον labore dedit: castra fossâ ac
 τάφρῳ τε καὶ χάρακι ἐτείχισεν. vallo munivit. Statuerat e-
 Ἔγνω γὰρ τὰ μὲν σκευοφόρα ἀπο- 2 nim impedimenta omnia (c)
 λείπειν, καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ac militem qui inutilis ad
 ἀπάρμοχοι ἦσαν αὐτοῖς δὲ ξὺν τοῖς pugnam esset relinquere:
 μαχήμασι, οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ ὑπ' αὐ- ipse vero cum bellatoribus
 φέρανται, ἵνα ἐς τὸν ἀγῶνα. Ἀ- 3 tantibus proelium adire. No-
 ctu

(a) Caus. 4, 12, 13. (b) idem 4, 9, 10. (c) idem 4, 12, 2.

13. Καὶ γὰρ καὶ ὅσα] Etenim etiam quidquid inæqualis soli ibi erat ad equitatio-
 nem, id nullo ante Persæ & curribus inveniendis commodum fecerant & equitatum
 equabile.

ad Darium Indi quotquot
Bactrianis finitimi sunt, ipsi-
que Bactriani & Sogdiani:
quorum omnium dux Bessus
erat, Bactrianorum satrapa.
Conjunxerant sese his etiam
Sacæ, ex Scythis oriundi
iis, qui Asiam incolunt: non
imperio Bessi subiecti, sed
Dario confœderati. Duce-
bat hos Mabaces; erantque
omnes hi equestres sagittarii.

Barfaetes autem Arachot-

torum satrapa Arachot-

Indos qui montani dice-

ducebat. Satibarzan-

rum satrapa, Aric-

phernes, Parthos-

ac Topiros, or-

Atropates M-

rat: conjur-

Medis Ca-

Sacesina-

colas C-

barza-

ban-

du-

agendum agenda esset (quæ plu-

sententia erat) an potius

ut Parmenio recte censebat)

positis tum ibi castris, omnem

illum locum accurate perlus-

trarent, an quid alicubi su-

spectum parumque tutum

(a) Cæsar. 4 12, 15. & 18.

CAP. IX. 3. προαμίζων] In optimo & alio προαμίζας, quod & Basilica edi-

ditum. Gronov.
6. καὶ κατὰ αὐτῶν ἔδωκεν & de ipsis jam castris descendebat eius exercitus. Quo
sensu κατὰ multis in locis reperitur, quæ vide in indice. Quod si tamquam ad ip-
sos prepe nuntios, ut habet interpretes Latini, non in ipsis omnino castris
exercitus fuisset, fieri nequaquam potuisset, ut inde magis hostium aciem,
quam ante, conspicerent. Intersecti enim colles æque prospectum oculorum
impediunt, siue longe siue procul ab iis abis; quin imo, quo propius ad eos
accedimus, hoc magis illorum altitudo prohibet perspicere ea, quæ post illos sunt.

7. αὐτῶν] confestim. ut 2, 6, 3. Nam de eo consultabatur, utrum e vestigio
in hostem ducendus esset exercitus, an ibi expectandum, donec omnia certius
explorarentur.

δὴν τε ὅσοι Βακτ

αὐτοὶ Βάκτριοι

τῶν μὲν πάν

τῆς Βακτρ

ποντο δὲ

κὼν το

ἐπε

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

οἱ

esset, an fossæ uspiam tectæ,
an murices solo suffixi late-
rent: quem etiam in mo-
dum acies instructæ essent,
diligentius certiusque ex-
plorarent. Vicitque Parme-
nionis sententia, & castra
tibi posita sunt, prout ad pu-
nam ituri erant. Deinde A-
ander sumptis expeditis
multitu amicorum, lo-
cū in quo prælium
erendum erat, in cir-
rat. Reversusque,

locatis rursū copia-
rum ducibus: *Non oportere*
eos suâ oratione ad pugnam
incitari, inquit. Veterem enim
ipforum virtutem, multaque
præclara facinora jam sepe-
numera edita maghō satis inci-
tamento ipsis esse: id modo ro-
gare, ut prout quisque eorum
alicui turmæ, alæ, agmini,
aut phalangi præfectus esset,
ita suos milites cobortaretur,
non jam illos pro Cælesyriâ,
aut Phœnice, neque pro Æ-
gypto, ut prioribus præliis
pugnâturos, sed pro universâ
Assid: illoque conflictu decer-
nendum esse quosnam regnare
oporteat. Non igitur illos mul-
tis verbis ad fortitudinem ex-
citandos esse, quibus virtus illa
genuina propriæque sit: mo-
nendos tantum, ut unusquis-
que eos quibus præest inter pu-
gnant-

καὶ
ἐν τῇ σφῶν
καὶ ὑπὸ τῶν
καλῶν ἔργων ἀποδε-
κνόμενος. Τὸς κατὰ σφῶς δὲ ἐ-
ξαρπάζοντι, λοχαγὸν τε
καὶ ἡγετὴν τὴν ἰδίαν τὴν
ἐκαστοῦ, καὶ ταξίαρχον τὰς
οὐκίας, τοὺς τε ἡγεμόνας τῶν πε-
ντήκοντα, ἑκαστοῦ τῶν δι-
ακοσίων ὡς ἐν τῇδε τῇ μέ-
τῃ, ὅτι καὶ τῆς Συρίας, ἡ Φοι-
νίκης, οὐδὲ ὑπὲρ Αἰγύπτου, ὡς
ἐν τῇδε, μαχομένους, ἀλλὰ ὑπὲρ
ἐμπλήσεως Ἀσίας, οὕςτινας
ἄρτι ἐν τῇ τότε κινησόμενον.
τὴν ἐς τὰ καλὰ ἐξέτασεν ἡ
καλλιπάρης αὐτοῦ δυνά-
μις τούτῳ ἔργῳ, ἀλλὰ κόσμου

[ἀντὶ] ἐκείνου καὶ ἀνεκcessum. Gronov.
[1. πάλιν] Dandum fore: ante initum esse et victoriam sua impetator. Ita antea
[2. καὶ] καὶ 26. 6.
[3. ἡ Φοινίκη] Ὁ φωνικός καὶ ἡ φωνία. Gronov.

ctu itaque copiis eductis circiter secundam vigiliam movit, ut primâ statim luce manus cum barbaris confereret. Darius, simulac ei nuntiatum est Alexandrum appropinquare, confestim exercitum ad committendum prælium instruit. Alexander etiam instructam aciem ducit. Distabant castra à castris sexaginta ferme stadiis, neque etiamnum adspiciebant se invicem. Colles enim (a) in medio ante utresque erant. Postquam vero aberat Alexander fere ad triginta stadia; jamque ad ipsos prope tumulos exercitus procefferat, ubi conspectis barbaris phalangem sistit: convocatisque amicis & copiarum ductoribus turmarumque præfectis, sociorum etiam ac mercenariorum exterorum ducibus, consultabat an ex eo loco phalanx in hostem agenda esset (quæ plurimum sententia erat) an potius (ut Parmenio recte censebat) positis tum ibi castris, omnem illum locum accurate perlustrarent, an quid alicubi spectum parumque tutum

καλαβὼν οὖν τὴν δύναμιν νυκτὸς ἦγον ἀμφὶ δευτέρῃ φιλῶν μάλιστα, ὡς αὐτὸς ἡμέρῃ προμήναι τοῖς 4 βαρβάρους. Δαρίος δὲ, ὡς προσεγγέλλῃ αὐτῷ προσήγων ἦδη Ἀλέξανδρος, ἐκτάσσει τὸν στρατὸν ὡς ἐς μέγαν· καὶ Ἀλέξανδρος 5 γὰρ ὡσαύτως τεταγμένος. Καὶ ἀπέχετο μὲν ἀλλήλων τὰ στρατεύοντα ὅσον ἐξήκοντα σταδίων· οὐ μὴν πρὸς καθέωρον ἀλλήλους· γὰρ οὐ γὰρ ἐν μέτρῳ ἐπὶ πρῶτον ἀμφὸς 6 σταν. Ὡς δὲ ἀπέχετο· ἀλλ' ἄρα ὅσον ἐς τριάκοντα σταδίων, καὶ κατ' αὐτῶν ἦδη τῶν χαλκῶν πρὸς αὐτῷ ὁ στρατός· ἐνταῦθα δὲ ὡς εἶδε τοὺς βαρβάρους, ἔθηκε τὸν αὐτῷ φάλαγγα· καὶ 7 συγκαλέσας αὐτοὺς τε τοὺς ἑταίρους, καὶ στρατηγούς, καὶ ἑταίρους, καὶ τοὺς συμμάχους τε καὶ τῶν μεσοφθόρων ξένων τῆς ἡγεμονίας, ἐβουλεύετο, εἰ αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦδη τὴν φάλαγγα, εἰ 8 πλείους ἄρ' ἐν ἐκείλῳ· ἢ (καθὼς περ Παρμενίωνι καλῶς ἐδόκει) τί τε μὲν αὐτῷ καταστρεπεύεσθαι κατασκέψασθαι δὲ τὸν τε χῆρον ἅπαντα, εἰ δὲ τι ὑπερῶν αὐτῷ

(a) Cap. 4. 12, 15. & 18.

CAP. IX. 3. προμήναι] In optimo & alio προμήναι, quod & Basilic. est edium. Græcor.

6. καὶ κατ' αὐτῶν ἦδη] & de ipsis jam castris descendebat eius exercitus. Quo sensu parâ multis in locis reperitur, quæ vide in indice. Quod si tantum ad ipsos prope tumulos, ut habet interpret Latinus, non in ipsis omnino tumulis exercitus fuisset, fieri nequaquam potuisset, ut inde magis hostium aciem, quam ante, conspicerent. Interjecti enim colles æque prospectum oculorum impediunt, siue longe siue procul ab iis absint; quin imo, quo propius ad eos accedimus, hoc magis illorum altitudo prohibet perspicere ea, quæ post illos sunt.

7. αὐτῶν] consilium, ut 2, 6, 3. Nam de eo consultabatur, utrum e vestigio in hostem ducendus esset exercitus, an ibi expectandum, donec omnia circum explorarentur.

ἢ ἄλλων ἢ, ἢ ὅσοι τάφους ἢ σκό-
λας κατασπαργόντες ἀφαιρίει· καὶ
τὰς τάξεις τῶν πολεμίων ἀκριβέ-
σως καταδίδω. Καὶ νικᾷ Παρμενίων 9
τῇ γνώμῃ καὶ καταστρατοπεδεύου-
σιν αὐτοῦ ὅσας τεταγμένοι ἐμελ-
λουμένοι ἐς τὴν μάχην. Ἀλέξαν- 10
δρος δὲ, ἀναλαβὼν τοὺς φίλους καὶ
τῶν ἐκπύων τοὺς ἐταίρους, περιψύ-
ει πάλαι, σκοπῶν τὴν χώραν πᾶσαν
ὅτι τὸ ἔργον αὐτῷ ἔτεσθαι ἐμελλεν.
Ἐπαλελθὼν δὲ, καὶ ξυγκαλέσας 11
αὐτὰς τοὺς αὐτοὺς ἡγεμόνας, αὐ-
τοὺς μὲν οὐκ ἔφη χρῆναι παρακα-
λεῖσθαι πρὸς οὐ ἐς τὸν ἀγῶνα· πάλ-
αι γὰρ εἶναι δι' ἀρετῆν τε τὴν σφῶν
παρακεκλημένους, καὶ ὑπὸ τῶν
πολλῶν ἡδὴ καλῶν ἔργων ἀποδε-
δογμένους. Τοὺς κατὰ σφῶν δὲ ἐ- 12
κείνους ἐξαπαρῶ ἡΐου, λοχαγὸν τε
λοχαγὰς, καὶ ἰλαρχὸν τὴν ἰλὴν τὴν
αὐτοῦ ἑκάστω, καὶ ταξιάρχην τὰς
τάξεις, τοὺς τε ἡγεμόνας τῶν πι-
στῶν τὴν φάλαγγα, ἕκαστον τῆς
ἐπιτεταγμένης ὡς ἐν τῇδε τῇ μά- 13
χῃ οὕχ ὑπὲρ κοίτης Συρίας, ἢ Φοι-
νίκης, οὐδὲ ὑπὲρ Αἰγύπτου, ὡς
πρόσθεν, μαχουμένους, ἀλλὰ ὑπὲρ
τῆς ξυμπάσης Ἀσίας, οὕςτινας
χρὴ ἄρχειν ἐν τῇ τότε κινήσει μιν.
Οὕτως τὴν ἐς τὰ καλὰ ἐξέτασιν 14
διὰ πολλῶν ἀναρχικῶν αὐτοῖς δυνά-
μειν ταῦτο ἔρχεσθαι· ἀλλὰ νόσμου

esset, an fossæ usquam testæ,
an murices solo suffixi late-
rent: quem etiam in mo-
dum acies instructæ essent,
diligentius certiusque ex-
plorarent. Vicitque Parme-
nionis sententia, & castra
ibi posita sunt, prout ad pu-
gnam ituri erant. Deinde A-
lexander sumptis expeditis
& equitatu amicorum, lo-
cum omnem in quo prælium
committendum erat, in cir-
cuito lustrat. Reverfusque,
convocatis rursus copia-
rum ducibus: *Non oportere*
eos sua oratione ad pugnam
incitari, inquit. Veterem enim
ipsorum virtutem, multaque
præclara fasina jam sepe-
numera edita magno satis inci-
tamento ipsis esse: id modis ro-
gare, ut prout quisque eorum
alicui turmæ, alæ, agmini,
aut phalangi præfectus esset,
ita suos milites cohortaretur,
non jam illos pro Cæsaryrid,
aut Phœnicæ, neque pro Æ-
gypto, ut prioribus præliis
pugnatorios, sed pro universâ
Asiâ: illoque conflictu decer-
nendum esse quosnam regnare
oporteat. Non igitur illos mul-
tis verbis ad fortitudinem ex-
citandos esse, quibus virtus illa
genuina propriaque sit: mo-
nenquos tantum, ut unusquis-
que eos quibus præest inter pu-
gnant.

8. ἀλλων] impeditum esse inaccessum. Gronov.

11. πάλαι γὰρ] Dicitur hinc ante omnia esse de civitate sua imperatos. Ita πάλαι
ante potius loc. 35. 6.

14. ἐξέτασιν] Οὐδὲναι καὶ ἐξέτασιν. Gronov.

est. Neque vero rectè viâ ab Euphrate movens Babylonem contendit, quod alia via ad exercitum ducendum commodior, plus pabuli equis suppeditaret, aliaque necessaria ex eâ regione sumi possunt, neque æstus tantopere gradientes torreret. In itinere exploratores nonnulli longius ab exercitu Darii speculatum digressi, capti significantur Darium ad Tigrim fluvium confedisse, & Alexandrum transitu prohibiturum, multoque majores copias habere, quam quibuscum in Ciliciâ pugnârat. Quo cognito, Alexander confestim ad Tigrim contendit. Quo postquam venit, neque Darium ipsum offendit, neque præsidium ullum à Dario relictum: itaque flumen transit, ægre quidem ob cursus rapiditatem, uerum tamen prohibente. Ibi nonnihil quietis exercitui dedit. Per (a) id tempus ingens lunæ defectio fuit. Alexander lunæ, soli, ac terræ, à quibus eclipses fieri dicuntur, sacrificium fecit. Aristandro visum est, felicem ac faustum successum Alexandro & Macedonibus per lunæ defectum portendi, præliumque eo ipso mense committendum esse; & sacrificia ipsa victo-

(a) Curt. 4, 10, 1.

Οὐκ εἶδεν δὲ ἐπὶ Βαβυλῶνος γεν, ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ἀρμηθῆς ὅτι τὴν ἐτέραν ἰάντι, εὐπερώτατα τὰ ξυμπᾶντα τῷ στρατῷ ἦν, καὶ χιλὰς τοῖς ἵπποις, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν· καὶ τὸ καῦμα οὐκ ὑπερβολῆς ἐπιβλή-
 7 γος. Ἀλλ' οὗτοι δὲ τινὲς κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀπὸ τοῦ Δαρίου στρατεύ-
 ματος κατασκοπῆς ἦσαν ἐπεσπα-
 δασμένοι, ἐξηγγέλλον ὅτι Δα-
 ρεῖος ἐπὶ τοῦ Τίγριτος ποταμοῦ κἀνήται, ἐργονικῶς εἴρη· Ἀλέξ-
 ανδρον εἰ διαβάναι· καὶ ἴσως αὐ-
 τῷ στρατῷ πολὺ μείζονα ἢ ἦν ἢ
 8 ἐν Κιλικίᾳ ἀνέχετο. Ταῦτα Ἀ-
 λέξανδρος ἀκούσας, ᾧ σπουδῇ αὖ
 ἐπὶ τὸν Τίγριτα. Ὡς δὲ ἀφῆκε, οὔτε αὐτὸν Δαρίον καταλαβόν-
 ναι, οὔτε τὴν φυλακὴν ἢ τινος ἐ-
 πολεῖν Δαρεῖος, ἀλλὰ διαβάν-
 ναι τὸν ποταμὸν, χαλεπῶς μὲν δὲ ἐ-
 ξύτητα τοῦ ποταμοῦ, οὐδένως δὲ εἴργω-
 9 τος. Ἐνταῦθα ἀναπαύσας τὸν στρα-
 τὸν· καὶ τῆς σελήνης τὸ πολὺ ἐκο-
 λήσας ἐγένετο. Καὶ Ἀλέξανδρος
 εἶπε τῷ τε σελήνῃ, καὶ τῷ ἡλίῳ,
 καὶ τῷ γῆ, ὅταν τὸ ἔργον τοῦτο
 10 λόγος εἶναι κατέχει. Καὶ εἶδεν
 Ἀρμενίων πρὸς Μακεδόνας καὶ
 Ἀλεξάνδρου εἶναι τῆς σελήνης τὸ
 πάνημα, καὶ ἐαῖνον τοῦ μηνὸς
 εἶσθαι ἢ μᾶλλον· καὶ ἀντὶ τούτου
 νῆσαν

7. στρατὸν πολὺ μείζονα] Curt. 4, 9, 3. quanto dimidio forme major esset exercitus, quam in Cilicia fuerat.

8. ἀνέχετο] In Opt. est ἀνυπόληπτος. Gronov.

δι' ἑρπύτητα τοῦ ποταμοῦ] Curt. 4, 9, 16. a coleritate, quæ desinit, Tigri potius est in-
 som: quia Persica lingua Tigrim sagittatam adjicant.

νῆαυς συναρπασθαι Ἀλεξάνδρῳ. Ἀρῆς δὲ ἀπὸ τοῦ Τίγρητος, ἤντι
 ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας χώρας, ἐν ἁρ-
 τῇ μὲν ἔχων τὰ Σοῦδιων ὄρη,
 ἐ δεξιᾷ δὲ αὐτοῦ τὴν Τίγρητα.
 Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς διαβά- 12
 στας, οἱ πρόδρομοι αὐτοῦ ἐξαγ-
 γιάλασθαι, ὅτι ἰκπείς οὗτοι ἡτο-
 λήμευ ἀπὸ τῶ παλαιῶν φαίνονται.
 οὗτοι δ', οὐκ ἔχον ἐκείνους. Συν- 13
 τήσας οὖν τὴν στρατιάν προδρόμοι
 αἱ ἐς μάχην, καὶ ἄλλαι αὐτῶν
 προδρόμων προσελάσσαντες, ἀκρι-
 βέστερον οὗτοι κατιδόντες, ἔφατ-
 αν δακεῖν ὅτι οὐσίσι τοὺς ἰκπείας
 αὐτῶν ἐλάττω ἢ χυλῶς.

VIII. Ἀναλαβὴν οὖν τῆς τε 1
 βασιλικῆς ὕλην, καὶ τῶν ἐταίρων
 μέγαν, καὶ τῶν προδρόμων τοὺς Παιό-
 νας, ἤλαυνε σπύοντες, τὴν δὲ ἄλλην
 στρατιάν βιάσθαι ἔπεσθαι ἐκέλευεν.
 Οἱ δὲ τὴν Περσὶν ἰκπείας κατιδόν- 2
 τες τοὺς ἀρῶν Ἀλεξάνδρου ὀξείας
 ἐπὶθῶντες, ἔφαγγον ἀπὸ κράτος.
 Καὶ Ἀλέξανδρος δυνάμει ἐπέκειτο, 3
 καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἀπέφυγον, τοὺς
 δὲ τῶν καὶ ἀπ' ἰκπείας, ὅσοις οἱ
 ἰκπῆαι ἐν τῇ φουγῇ ἔκαρπον· τοὺς δὲ
 αὐτῶν ζῶντας αὐτοῖς ὑπ' αὐτοῖς ἔλαβον·
 καὶ πάλιν τούτων ἔραβον, ὅτι οὐ
 σέσηκεν Δαρίος εἶναι δυναμὶ πολλ- 4
 ῶν. Βασίλειος μὲν γὰρ Δαρίῳ ἦν

riam Alexandro promittere. Motis itaque castris à Tigri per Assyriam exercitum duxit, à sinistrâ habens Sogdianorum montes, à dextrâ Tigrim. Quarto deinde post transitum die antecursores renuntiant, hostilem equitatum in campis cerni: quantus autem eorum numerus esset, colligi non posse. Instructo igitur exercitu ad pugnam procedit: quum alii rursus ex præcursoribus incitatis equis accurrentes re certius compertâ, (a) equites ab se visos non ultra mille esse affirmabant.

VIII. Quo audito, confestim assumptâ turmâ regiâ, & amicorum aliâ, & antecursoribus Pæonibus, in eos fertur, reliquo exercitu lentò gradu sequi iussò. Persarum equites Alexandrum acriter in sese ruentem conspicati, fugam arripiunt. Alexander fugientium terga premit, & multi quidem incolumes evasere, nonnulli oecisi sunt, quos equi in fugâ deficiebant; alii una cum equis vivi in potestatem venére: ex quibus cognovit, Darium cum ingenti exercitu non procul inde abesse. Venerant enim auxilio

(u) Curt. 4, 10, 10. ad

11. Ἀσσυρίας χώρας] Probat Gronovius conjecturam Freinsheimii ad Curtium 4. 9. 8. hanc esse Ἀσσυρίαν χώραν, quæ ab Strabone dicatur τοῖς ἑσπέρῃ Ἀσσυρία τῶν ἁμερῶν εἶναι. Unde & Scythianus: Νῦντος πάλιν Ἀσσυρίαν, ἢ ἑσπέρην Νῦντος Σκυθίαν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ.

Σοῦδιων] Al. Γερδανίων vel Γερδανίων, al. Σαρδανίων aut Κερδανίων. De quibus Gronovius.

CAP. VIII. 2. ἀπὸ κράτος] effuso cursu.

victoriâ viderentur. Harum itaque cogitationum causa, Alexandrum laudandum censeo, nihiloque secius ob tam manifestam animi altitudinem.

XI. Darius vero ejusque exercitus, quemadmodum initio aciem instruxerat, (a) ita totam noctem stetit. Neque enim castra accurate munierat, simulque metuebat ne hostes noctu impetum facerent. Et fane longa illa in armis mora, siquid aliud, Perfarum rebus tum temporis damno fuit, & metus qui ante magnum aliquod prælium oriri solet, neque is quidem repentinus, sed qui multo ante tempore animos multorum infederat ac penitus subjugarat. Instruxerat autem exercitum Darius hoc modo: descriptio enim aciei post pugnam reperta est, ut tradit Aristobulus. Sinistrum cornu Bactriani equites te-

ἐν νυκτὶ, μὴ ὅτι πταίσασιν, ἀλλὰ καὶ εἰμὴ παρὰ πολλῶν νικητῶν Φαρίκωντα. Τούτων τε τῶν λογισμῶν ἕνεκα διακινῶ Ἀλέξανδρον, καὶ ταῦτ' ἐς τὸ φανερὸν ὑπεργόητον, ὅς μάλιστα.

XI. Δαρείος δὲ καὶ ὁ ξὺν Δαρείῳ στρατὸς, οὕτως ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐτάξαντο, ἔμειναν τῆς νυκτὸς ξυνεταγμένοι· ὅτι οὔτε στρατόπεδον αὐτοῖς περιεβέβλητο ἀκρίβες, καὶ ἅμα ἐφοβοῦντο μὴ σφίσι νύκτωρ ἐπιδοῶντο οἱ πολέμιοι. Καὶ εἴπερ τι ἄλλο, καὶ τοῦτο ἐκάκωσε τοῖς Πέρσαις ἐν τῇ τότε τὰ πράγματα, ἡ σάσις ἡ ξὺν τοῖς ἡ πολλῇ ὕπλως, καὶ τὸ δέος, ὃ, τι περ Φιλίῃ πρὸ τῶν μεγάλων κινδύνων γίνεσθαι, οὐκ ἐκ τοῦ παραυτίκα σχεδιασθέν, ἀλλ' ἐν πολλοῖς πολλῶν χρόνων μελετηθέν τε, καὶ τὰς γνώμας αὐτῶν δουλοῦσθαι. Ἐτίσχευε δὲ αὐτῇ ἡ στρατὸς οὗτος· ἐάλω γὰρ ὕστερον ἡ τάξις, ἥτινα ἔταξε Δαρείος, γεγραμμένη, ὡς λέγει Ἀριστοβούλος. Τὸ μὲν εὐάνθυμον αὐτοῦ κέρας οἱ τε Βάκτροιαι

(a) Curt. 4, 13, 11.

CAP. XI. 2. δ, πικρὴ φωνή] Hæc verba quasi in parenthesi sunt legendæ, continent enim generalem sententiam, neque ad solos Persas pertinent. Similiter Curtius 3, 8, 20, ut solet fieri, quæm alitui discriminis tempus adveniat. Cætera autem verba de solo Persarum metu sunt intelligenda. Et quamquam Gronovius paulo post verbum πικρὴν, volentibus ita venustis codicibus, exulare jubet: tamen, etiam illo ejecto, nihilominus hæc de possunt de debent de solo Persis accipi, non de omnibus aliis.

τὰς γνώμας αὐτῶν δουλοῦσθαι] Tanta vis est timoris vehementis, ut, quorum animos occupavit, eos segnes inutilesque ad pugnam reddat, cogarque ipsos jam victos se agnosceret, antequam vincantur. Elegans hac de re existat disputatio apud Xenoph. Cyrop. lib. 3, p. 53, l. 33. οὐκ ἔστι, ἔγωγε ὁ Τυρράννης, μάλιστα παταδωλὸς δὲ ἀνδράων τὸ ἰσχυρὸν φόβῳ; Ergone tu quidquam existimas, inquit Τυρράνης, vehementis metu magis homines fortitem in modum demissi reddere? Nam ignoras eos, qui ferro caduntur, quod supplicii genus gravissimum existimatur, tamen adversus eisdem pugnare velle? At quos metuant homines admodum, eos ne quidem benigno alloquente audiant intueri.

ἰσχυρῶς εἶχον, καὶ ἐν τούτοις Ἀχαιοὶ
καὶ Ἀραχωῖται ἐπὶ δὲ ταύταις Πέρ-
σαι ἐπενέσχετο, ἰσχυρῶς τε ἑαυτοὺς καὶ
πολλοὶ ἀσπασμωγῶναι, καὶ εὐαίμων
ἐπὶ Πέρσας, ἐπὶ δὲ Σουσίους ἐκ-
δίκελοι. Αὐτὴν μὲν ὃ τοῦ εὐαίμου
πύργου, ἔστε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πά-
σης Φάλαγγος, τάξις ἦν. Κατὰ δὲ 5
τὸ δεξιόν, οἱ τε ἐν πολέμῳ Συρίαι,
καὶ οἱ ἐκ τῆς μέσης τῆς πελαγονί-
ου ἐπενέσχετο· καὶ Μήδων ἔτι κατὰ τὸ
δεξιόν· ἐπὶ δὲ, Περσικῶν καὶ Ἑλάνων
ἐπὶ δὲ Τάγμων καὶ Ἰνδίων· ἐπὶ
δὲ, Ἀλβανῶν καὶ Σακεσίων· οὗτοι
μὲν ἔστε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πάσης
Φάλαγγος. Κατὰ τὰ μέγιστα δὲ, ὅτε 6
ἔβασταλιν Δαρείου, ὃ τε συγγε-
νῆσται βασιλεὺς ἐπενέσχετο, καὶ
οἱ πολλοὶ Πέρται, καὶ Ἰνδοί,
καὶ Κάραι οἱ ἀνέκτατοι καλεόμε-
νοι, καὶ οἱ Μήδων ποτόται. Οὕτως 7
δὲ, καὶ Βαβυλωνίαι, καὶ οἱ πολλοὶ τῆ
ἐκδομένης, καὶ Σαταπύ, ἐκ
βίβης ἐπενέσχετο· ἦσαν. Περ-
σαι δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ εὐαίμου,
κατὰ τὸ δεξιόν τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἱ
τε Σαῖται ἰσχυρῶς, καὶ Βαντριανῶν
ἐκ πολέμου, καὶ ἄλλα ἀνέκτατα
φύλακες ἔχοντες. Οἱ δὲ ἐλπίφροντες ἦσαν 9
κατὰ τὴν Δαρείου ἰσχυρῶς τὴν βα-

nebant, & cum his (α) Dae-
& Arachoti; post hos, Persae
equites simul ac pedites per-
missi: proximi Persis Susii.
Susios Cadusii sequebantur.
Et hic quidem sinistri cornu
ordo erat usque ad medium
totius phalangis. Dextrum
cornu Colesyrii, & qui in-
ter duo flumina incolunt,
tuebantur. His Medi adju-
cti erant: deinde Parthi ac
Sacei: secundum hos Topimi
aeque Hyrcani: his proximi
Albani & Sacensium: & hi
quidem usque ad mediam
phalangem pertinebant. Ad
medium vero, ubi Darius
erat, ejus cognati collocati
erant, & Persae melophori,
Indique, & Cares anaspasti
vocati, ac Mardi sagittarii.
Ulti vero & Babylonii, au-
rum maris accolae, & Si-
taci post hos constituti o-
rant. Ante sinistrum porro
coram, contra dextrum A-
lexandri, stabant equites
Scythae, & Bactriani circi-
ter mille, ac curvus falcari-
centum. Elephantum circa re-
giam Darii turmam, & cur-
vus quinquaginta. Ante dex-
trum cornu Armenii equi-

(α) Cws. 4, 12, 6.

203

6. α τε συγγενῆς] Hoc nomen primo quidem consanguineis Regis, quibus
proxime compertum, deinde vero etiam aliis honoris & dignitatis causa tributum
fuisse, Freinshemius ad Curtium 3, 3, 7. & Blanchardus ad hunc locum de-
monstrant. Vide infra 7, 11, 10.

7. α κατὰ τὴν Δαρείου ἰσχυρῶς] Gronovio hic locus suspensus est, & Alexandri potius
quam Darii turma videtur intelligenda, non sine probabilitate, cum cap. 10 q.
5. regis Alexandri turma dicatur oppositi fuisse curvum, qui item hic κατὰ τὴν
ἰσχυρῶς aduersus turmam sterilem perhibetur.

tes & Cappadoces, currusque falcati quinquaginta. Græci autem mercenarii utrinque Darium & Persas ei adstantes cingebant, phalangi Macedonum oppositi, ut qui soli virtute pares illis essent. Alexandri (a) autem acies ita instructa fuit. Dextrum cornu tuebatur equitatus amicorum, ex quo priore loco collocata turma regia, cui Clitus Dropidæ filius præerat. Huic adjuncta erat Glauciæ turma: proxima huic, Aristonis: inde, Sopolidis Hermodori filii: post hanc Heracliti Antiochi F. ab hac Demetrii Althæmenis filii: hanc sequebatur Meleagri: ultima vero regiarum turmarum, illa cui Hegelochus Hipposstrati F. præfectus erat. Univerſo autem equitatu amicorum Philotas Parmenionis F. præerat. At phalangi Macedonicæ, quæ equitibus conjuncta erat, proxime statutum est agema scutatorum, & ab hoc alii scutati, quorum dux erat Nicanor Parmenionis F. Huic proximum erat agmen Cœni Polemocratis F. deinde Perdiccæ Orontis F. mox Meleagri Neoptolemi F. deinde Po-

σιλικῶν, καὶ ἄρματα ἐς πεντήκοντα. Τοῦ δὲ δεξιῦ οἱ τε Ἀρμενίων καὶ Καππαδοκῶν ἰππικαὶ προετίεχοντο, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα πεντήκοντα. Οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μισθοφόροι παρὰ Δαρείῳ τε αὐτὸν ἐκατέρωθεν, καὶ τοὺς ἄλλα αὐτῷ Πέρσας, κατὰ τὴν Φάλαγγα αὐτῶν τῶν Μακεδόνων, ὡς μόνον δὴ ἀντίστοιχοι τῇ Φάλαγγι, ἐτάχθησαν. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἡ στρατιὰ ἐκοιμήθη οὕτως. Τὸ μὲν δεξιὸν αὐτῷ εἶχαν τῶν ἰππέων οἱ ἐταῖροι, ὧν προετίετατο ἡ Ἴλη ἡ βασιλική, ἥς Κλέτος ὁ Δρωπίδου ἡγάρχης ἦν. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ, ἡ Γλαυκίου Ἴλη· ἔχομένη δ' αὐτῆς, ἡ τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπὶ δὲ ἡ Σωπλίδου τοῦ Ἑρμόδωρου· ἐπὶ δὲ, Ἡρακλείτου τοῦ Ἀντιόχου· ἐπὶ ταύτῃ δὲ, ἡ Δημητρίου τοῦ Ἀλθαίμενου· ταύτης δὲ ἔχομένη, ἡ Μελεάγρου· τελευταία δὲ τῶν βασιλικῶν ἱλῶν, ἥς Ἡγέλοχος ὁ Ἰπποστράτου ἡγάρχης ἦν. Ἐμπέσης δὲ τῆς ἵππου τῶν ἐταίρων Φιλώτας ἦρχεν ὁ Παρμενίωνος. Τῆς δὲ Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων ἔχομενον τῶν ἰππέων πρῶτον τὸ ἄγνημα ἐτίετατο τῶν ὑπασπιστῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἄλλοι ὑπασπισταὶ ἡγείτο δὲ αὐτῶν Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· τούτων δὲ ἔχομένη ἡ Κοῖνου τοῦ Πολεμουράτου, τάξις ἦν· με-

(a) Curt. 4, 13, 26.

τα

10. ὡς μόνον δὴ ἀντίστοιχοι] Per Macedonica phalangi acies, Curt. 3, 9, 2.

14. Τῆς δὲ φάλαγγος] De phalange, sive in phalange autem Macedonum conjuncti equitibus primum statutum erat agema scutatorum. Nempe a dextra parte aciei locati erant equites. His ad sinistram juncta erat phalanx. Sed in phalange primo loco stabat & equitibus proximum erat agema scutatorum. Sic paulo ante 11. genitivus usurpatur ἀντιτίετατο, ex quibus priore loco collocata erat.

τὰ δὲ τούτους, ἡ Περσικὴ τοῦ Ὀ-
ρίαντον, ἔπειτα ἡ Μελαγγροῦ τοῦ
Νεαπολέμου, ἐπὶ δὲ ἡ Παλυπέρ-
χωντος τοῦ Σιμμίου, ἐπὶ δὲ ἡ Ἀ-
μύντου τοῦ Φίλιππου· ταῦτης δὲ 16
ἦρχετο Σιμμίας, ὅτι Ἀμύντας ἐπὶ
Μακεδονίας ἐς ξυλλογὴν κρατιαῖς
ἐκαλέμενος ἦν· τὸ δὲ εὐώνυμον τῆς 17
Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων ἡ Κρα-
τερῶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τάξις ἦρχε
καὶ αὐτὸς Κρατερὸς ἐξῆρχε τοῦ εὐ-
ώνυμου τῶν πεζῶν, καὶ ἱππεῖς ἐχό-
μενοι αὐτοῦ οἱ ξύμμαχοι, ὧν ἦρχε
τῇ Ἐργίῳς ὁ Λαρχῶ. Ταύτων δὲ 18
ἐχόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας
οἱ Θεσσαλοὶ ἱππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλ-
ισκος ὁ Μενελάου. Σύμμαχον δὲ τὸ 19
εὐώνυμον ἦγε Παρμενίων ὁ Φιλότα,
καὶ ἡμῶς αὐτὸν οἱ τῶν Φαρσικῶν
ἱππεῖς οἱ κράτιστοί τε καὶ πλείους
τῆς Θεσσαλικῆς ἵππου ἀπερέφον-
το.

XII. Ἡ μὲν ἐπὶ μετώπῳ τάξις 1
Ἀλεξάνδρου ὡς κεκόσμητο. Ἐπέ-
ταξε δὲ καὶ δευτέραν τάξιν, ὡς εἶ-
ναι τὴν Φάλαγγα ἡμφίσομον. καὶ 2
παρηγγέλλετο τοῖς ἡγεμόσι τῶν
ἐπιτεταγμένων, εἰ κυκλομένους
τοὺς σφῶν πρὸς τοῦ Περσικοῦ στρα-
τήματος κατὰ διόσιν, ἐπιστρέψαντας

lysuperchontis Simmiae F. ab
hoc Amyntæ Philippi F.
Hujus agminis dux erat Sim-
mias, quod Amyntas in Ma-
cedoniam ad conscribendum
militem missus esset. Sini-
stram phalangis Macedoni-
cæ partem tenebat agmen
Crateri Alexandri F. & Cra-
terus quidem universo pe-
ditatui ad sinistrum cornu
præerat. Huic proximi erant
equites sociorum, quibus
præfectus erat Erigyus La-
richi F. Hos proxime seque-
bantur versus lævum cornu
Thessali equites, quos du-
cebat Philippus Menelai F.
Universo autem equitatu
sinistri lateris imperabat Par-
menio Philotæ F. Circa
hunc Pharseliorum equites
stabant, qui & præstantissi-
mi & plurimi ex Thessalico
equitatu erant.

XII. In hunc modum A-
lexander aciem à fronte in-
struxit. Alium vero etiam
ordinem superadjecit, ut
anceps ac versatilis phalanx
esset, traditis mandatis du-
cibus ejus agminis quod su-
peraddiderat, ut si circum-
veniri suos à Persico exer-
citu

16. ἐς ξυλλογὴν] MS. Opt. ἐς ξύλλογον Gronov.

19. ἀπερέφοντο] In MS. uno ἀντιφρόντο, quomodo & Basilæenses dederunt, sed in optimo libro id verbum plane omissum est, & vix dubitandum quin me-
rito. Gronov.

CAP. XII. 1. Ἐπέταξε] a tergo, post priorem aciem constituit. Curt. 4, 13, 30.
N. ἀντιπῶντι posset a multitudine, militum agmen valida manu cinxerat.

τὴν ἐλσὺν αὐφίσομον] Aelianus Tact. cap. 39. Ἀμφίσομος φάλαγξ καλεῖ-
ται ὡς τὴν ἡμισίαν τῶν ἢ τῆς λόχους ἀνδρῶν ἀπὸ ἀμφοτέρων ἀπὸ ἐκαστοῦ ἔχουσα, ὡς ἀντι-
πῶντες ἵπποι. Αὐφίσομος phalanx vocatur, quæ dimidiam partem virore in utrius-
que acies habet a se mutuo, sic ut terga sibi obvertant. Confer infra 5, 17, 2.

2. παρηγγέλλετο] In Opt. etiam παρήγγιλλετο Gronov.

citu cernerent, retrosum
conversi barbaros excipe-
rent, ita sese flectentes, ut
& laxare & coartare phalan-
gem, si necessitas aliqua id
postularet, possent. Ad dex- 3
trum quidem cornu proxi-
ma regiae turmae collocata
erat Agrianum pars altera,
quos Attalus ducebat. Post
hos Macedones sagittarii,
quibus praeerat Briso. Sagit-
tariis adjuncti erant illi quos
veteranos externos nomi- 4
nant, quorum dux erat Cle-
auder. Ante Agrianes positi
erant equites antecursores
& Paiones, quos Aretas et-
que Aristo ducebant. Uni-
versis autem praestituti erant
equites mercenarii, Menida 5
duce. Regiae autem turmae
aliisque auxiliis praeposita e-
rat Agrianum & sagittario-
rum pars altera, & jaculato-
res quibus Balacrus praeerat,
adversus currus falcatos dis-

ἐς τὸ ἐμπέσον δέχεσθαι τοὺς βαρ-
βάρους· ἐς ἐπικαμπὴν δὲ, αὐτοὺς
ἀσκήσῃ κατακλινέσθαι, ἢ ἀναστῆ-
σαι ἢ εὐπάλῃσιν τὴν φάλαγγα.
Κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν κέρατ ἐχόμενοι
τῆς βασιλικῆς Ἰλῆς τῶν Ἀγριανῶν
ἐτάχθησαν οἱ ἡμίσεις, ὃν ἡγήτο
Ἄτταλος, καὶ μετὰ τούτων οἱ Μα-
κεδόνες, οἱ τοξόται, ὃν ἡγήσαντο Ἰφάρ-
της· ἐξωμένοι δὲ τῶν τοξοτῶν, οἱ ἀρχαῖοι
κατακλινέμενοι εἶναι, καὶ ἔκχων τῶν
τῶν Κλέανδρου. Προτετάχθησαν δὲ
τῶν τε Ἀγριανῶν καὶ τῶν τοξοτῶν
οἱτε πρόδρομοι ἰππέες καὶ οἱ Πάιο-
νες, ὃν Ἀρέτης καὶ Ἀρίστος ἡγούν-
το. Ἐμπέσοντας δὲ προτετάχμενοι
ἦσαν οἱ μειστεῖρές τε ἰππέες, ὃν ἡ-
γῶντες Ἰφάρτης. Τῆς δὲ βασιλικῆς Ἰλῆς
καὶ τῶν ἄλλων ἐταίρων προτετάχ-
μενοι ἦσαν τῶν τε Ἀγριανῶν καὶ
τῶν τοξοτῶν οἱ ἡμίσεις, καὶ οἱ
Βαλάκρου ἀκοντισταί· οὗτοι κατὰ
ἄρματα δρεπανοφόρα ἐτάχθησαν.

ἢ ἐπικαμπὴν] Turbayk haec describit aciei partem confusa & depravata ver-
borum interpunctio. Equidem delendum arbitror post phalanga primum, ut
ἢ ἐπικαμπὴν non minus hic in dextro cornu conjungantur, quam paulo inferius
in sinistro 7. ἢ ἐπικαμπὴν οἱ τε ὅπως ἐτάχθησαν. Idque exigit ipse rerum ordo
& natura. Exposita namque superiori capite fronte caeteri Macedonici, jam hoc
capite porro enarratur primum quidem qua ratione terga suorum Alexander ma-
nerit, deinde quomodo etiam cornua subsidis formavit, non recta fronte, sed a
latere positis, ut, si hostis circumvenire alium temptasset, parata pugna foret, cum
Curtius loquitur 4. 13. 30 id quod Arrianus ἢ ἐπικαμπὴν dicit ad inflexionem,
i. e. ut in latera converterentur, hostemque non a fronte sed a latere sese offe-
rentem vel laxata acie adorirentur, vel condensata exciperent irruentem, id
quod est ἢ ἀναστῆσαι ἢ εὐπάλῃσιν τὴν φάλαγγα. Totum ergo locum ita verbi-
tibus: ἀπὸ inflexionem autem, sicuti necessitas cogeret vel explicare vel coartare pha-
langem, juxta dextrum quidem cornu proxima regia turma collocata erat &c. Haec
etiam turmas priorum locum in dextro cornu tenebat cap. 11, 12. Unde qui ha-
tus dextri cornu tuebantur, huic turmae proximi steterint necesse est. Haec
attento narrationis vide quam apte alteram respondeat 7. Juxta locum vero
ostendit ad inflexionem Thraeces collocati erant

3 ἀρχαῖοι κατὰ μὲν εἶναι] Agmina τῶν εἰνὼν distinguebantur in priores, qui
ex Macedonia cum rege veniunt, & novellius nunc adscritos. Gronov.

Μενιδᾶ δὲ καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν παρ- 6
 ἑγγέλτο, οἱ περιπατεῖν οἱ πο-
 λῆμοι τὸ κέρας σφῆν, ἐς πλα-
 γίους ἐμβάλλειν αὐτοὺς ἰπικέμ-
 ψοντας. Τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
 κέρας οὕτως ἐτάσστο Ἀλεξάνδρῳ.
 Κατὰ δὲ τὸ εὐαὐνμον, ἐς ἐπικαμ- 7
 πῶν, ὅ τε Θράκες ἐτετάχματο, ὧν
 ἦγετο Σιτάλκης. Καὶ ἐπὶ τούτοις
 οἱ ξυμμάχου ἰπτεῖς, ὧν ἦρχε Κό-
 ρανος. Ἐπὶ δὲ οἱ Ὀδρῆαι ἰπτεῖς,
 ὧν ἦγετο Ἀγᾶθων ὁ Τυρίμμη.
 Περὶ πάντων δὲ ταύτῃ προετίχθη ἡ 8
 ἡγεσία τοῦτος ἡ τῶν μετοφάρων, ὧν
 Ἀνδρόμαχος ὁ Ἰέρωνος ἦρχεν. Ἐπὶ
 δὲ τοῖς σκευοφόροις, οἱ ἀπὸ Θράκης
 πεζοὶ ἐς Φυλακῶν ἐτετάχματο. Ἡ 9
 πᾶσι δὲ κρατία Ἀλεξάνδρου, ἰπ-
 τεῖς μὲν ἐς ἑπτακισχίλους, πεζοὶ
 δὲ ἀμφὶ πέντε τέσσαρας μυριάδας.

XIII. Ὡς δὲ ἡμεῖς ἤδη τὰ κρα- 1
 τήματα ἐγγύς τετο, ἡφθῆν Δαρδίδος τε,
 καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, οἱ τε μυλοφό-
 ροι Πέρσαι, καὶ Ἰνδοί, καὶ Ἀλβαν-
 οὶ, καὶ Κάραι οἱ ἐν ἡσπασοί, καὶ οἱ
 Μάρδοι τοξοῖται καὶ αὐτὸν Ἀλέ- 2
 ξάνδρῳ τεταγμένοι καὶ τὴν ἰλιν τὴν
 βασιλειάν. Ἡ γὰρ δὲ ὥς ἐπὶ τὸ δε-
 ξιν τὸ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρος μάλ-
 λον, καὶ οἱ Πέρσαι ἐντιπαρήγον,

positi. Porro Menidæ & iis
 quos circa se habebat, impe-
 ratum est, ut si hostes cornu
 suum circumequitarent, ex
 transverso in eos irrumperent.
 Et hæc quidem in dextro cor-
 nu ita sunt ab Alexandro con-
 stituta. Ad lævum vero cornu
 reflexâ acie Thraces collocati
 sunt, quos ducebat Sitalces.
 Post hos equites auxiliares,
 quibus præerat Cœranus. Ab
 his Odryse equites, ductore
 Agathone Tyrimmæ filio. U-
 niverſis autem hac parte præ-
 positi sunt equites exteri mer-
 cenarii, quibus præfectus erat
 (α) Andromachus Hieronis F.
 Impedimentis Thracum pe-
 ditatus præsidio positus est.
 Erat autem totus Alexandri
 exercitus, equites ad septem
 millia, pedites circiter xlm.

XIII. Postquam vero jam
 propiores inter se exercitus
 facti sunt, videbatur Darius,
 & qui circa illum erant, me-
 lophori Persæ, Indi, Albani,
 Cares anaspasti, & Mardi sag-
 gittarii adversus ipsum Alex-
 andrum turmamque regiam
 sese opposuisse. Alexander
 magis versus dextrum cornu
 aciem ducit. Persæ contra
 (α) Curt. 4, 13, 35. pro-

ἡ ἰπικέμψοντες in latius se flabentes.

CAP. XIII. 2. Ἡ γὰρ δὲ] Ducebat autem Alexander magis versus dextram sui pat-
 rem, sive, ut Curtius loquitur, agmen obliquum incedere jubebat, idque pro-
 pterea, ut locum, in quo munices ferreos defoderat Darius, circumiret, & Da-
 rius, qui lævum cornu tuebatur, occurreret, Curt. 4, 15, 1. Et Persæ contra pro-
 munebant aciem, (Curt. 4, 15, 2. Darius quoque eodem suum agmen obvertit.)
 ceterosque multam aciem Macedonum in sinistro suo (Persarum) cornu. Quid sit
 ἰπικέμψοντες vide supra 2, 2, 7. Ἀντιπαρήγον est eo procedere, quo hostes progre-
 ssuntur, seseque iis opponere, Polyb. lib. 1, cap. 77. init. Conf. infra 5, 20, 5.

procedunt, ad sinistrum cornu phalangem circumducentes. Jamque fere Scytharum equitatus eos qui Alexandri agmini præstituti erant attigerat, Alexander tamen nihilominus in dextrum cornu ducebat, jamque propemodum ad eum locum pervenerat, quem Persæ adæquaverant: quum Darius metuens ne Macedonibus ad loca non plana progressis, currus falcati inutiles sibi fierent, jubet ut qui ante sinistrum latus politi erant, dextrum cornu circumequissent, qua Alexander suos ducebat, ne producendi longius cornu Alexandro facultas esset. Quo facto Alexander equites mercenarios, quos Menidas ducebat, invadere eos jubet. Sed quum Scytharum equites, & qui ex Bactrianis Scythis conjuncti erant, ex adverso acriter in eos invementes extunderent illos paucos ipsi multo plures, Alexander Aretam cum Pæonibus & exteris in Scythas invehi imperat. Et barbari quidem pedem retulerunt: Bactrii alii Pæonibus atque exteris propinqui, (a) suos in fugam verios ad pugnam retrahunt. commissoque ibi equestri præ-

ὑπερφάλαγγόντας ἐς πολλὰ ἐπὶ
3 τῇ σφῶν εὐκαίμῃ. Ἦδη τε ὅτε τῶν
Σκυθῶν ἰππῆες παρὶσπύοντες ἤ-
πταντο τῶν προτεταγμένων τῆς
'Αλεξάνδρου τάξεως· καὶ Ἀλέξ-
άνδρος ἔτι ὅμως ἦγεν ἐπὶ δόρυ, καὶ
ἐγγὺς ἦν τοῦ ἐξαλλάττειν τὸν ἀν-
δοπεποιημένον πρὸς τὸν Περσῶν
4 χεῖρον. Ἐνθα δὲ δεισας Δαρείος,
μὴ προχωρήσαντων ἐς τὰ οἰχόμενα
τῶν Μακεδόνων ἄχρεία σφίσι
γένηται τὰ ἄμματα, κελεύει τοὺς
προτεταγμένους τοῦ εὐκαίμου πε-
ρίσπυεν τὸ κέρας τὸ δεξιόν, ὃ
'Αλέξανδρος ἦγε, τοῦ μηκέτι προ-
σώτερον αὐτοὺς ἐξάγειν τὸ κέρας.
5 Τοῦτου δὲ γενομένου, Ἀλέξαν-
δρος ἐμβάλλειν κελεύει ἐς αὐτοὺς,
τοὺς μισθοφόρους ἰππῆας, ὃν ἤ-
γχιτο Μενιδᾶς ἀντεδραμόντες, δὲ
ἐπ' αὐτοὺς οἱ τε Σκύθαι ἰππῆες καὶ
τῶν Βακτρίων οἱ ξυντεταγμένοι
τοῖς Σκύθαις, ἐκδιέβουσαν ὀλίγους
6 ὄντας πολλῇ πλείονες. Ἀλέξαν-
δρος δὲ τοὺς περὶ Ἀρέταν τε Παιό-
νας καὶ τοὺς ξένους ἐμβάλλειν τοῖς
Σκύθαις ἐκέλευσε· καὶ ἐκκλίνουσιν
7 οἱ βάρβαροι. Βάκτριαι δὲ οἱ ἄλλοι
πελάσαντες τοῖς Παιόσι τε καὶ ξέ-
νοις, τοὺς τε σφῶν φεύγοντας ἤδη
ἀνέτρεψαν ἐς τὴν μάχην, καὶ τὴν
ἰπ-

(a) Cms. 4, 15, 18.

ἐς πολλὰ] In Opt. πολλὸ. Gronov.

3. ἐγγὺς ἦν τῷ ἐξαλλάττειν] ac jam prope erat, ut locum excederet, quem Persæ agnosceant. Facius.

ἐπὶ δόρυ] ad hastam, i. e. dextram versus. Vid. not. 1, 6, 12.

5. ἐκδιέβουσαν] Ita edidit Gronovius. cum in aliis hoc verbum plane deesset, in optimo autem codice legeretur ἐκλήυσαν, pro quo ipse minima mutatione scripsit ἐκδιέβουσαν, ut esset integra narratio.

ἵππομαχίαν ἐξέστηκεν ἰσοήγησεν καὶ 8
 ἔπαιπτον μὲν πλείονες τῶν Ἀλεξ-
 ἀνδρου, τῇ τε πλείῃ τῶν βαρβά-
 ρων βιαζόμενοι, καὶ ὅτι αὐτοὶ τε
 αἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς ἀκρι-
 βέστερον ἐς φυλακὴν πεφραγμένοι
 ἦσαν. Ἀλλὰ καὶ ὡς τάς τε προσ- 9
 βαλὰς αὐτῶν ἔδρανοντο οἱ Μακεδό-
 νες, καὶ βίβη κατ' Ἰλας προσπί-
 πτοντες ἐξέβηον ἐκ τῆς τάξεως. Καὶ 10
 ἐν ταύτῃ τὰ ἄρματα τὰ δρεπάνη-
 φέρα ἀφῆκαν οἱ βάρβαροι κατ' αὐ-
 τῶν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἀνατάρξον-
 τες αὐτῶν τὴν Φάλαγγα καὶ ταύ-
 τη μάλα ἐψεύθησαν. Τὰ μὲν 11
 γὰρ εὖδης ὡς προσφέρετο, κατη-
 πύπταν οἱ τε Ἀγριῶνες, καὶ οἱ
 ξυβαλᾶκροι ἀκοντισαί, οἱ προτε-
 τεγμένοι τῆς ἵππου τῶν ἐταίρων
 τὰ δὲ τῶν μητέρων ἀντιλαμβανό-
 μενοι, τοὺς τε ἀναβάτας κατέ-
 σταν, καὶ τοὺς ἵππους περιεζάμε-
 νοι ἔσπαιον ὥς δὲ ἔκαστος διεξέτασε
 διὰ τῆς αὐτῆς δόξης γὰρ, ὥσπερ 12
 παρήγγελλτο αὐτοῖς, ἵνα προέ-
 πιπτε τὰ ἄρματα καὶ ταύτῃ μά-
 λα ἐνέβη αὐτὰ σῶα; καὶ ὡς
 ἐτηλάνη, ἀβλαβῆς διελθεῖν ἄλλὰ 13
 καὶ ταύτων οἱ τε ἱπποκόμοι τῆς Ἀ-
 λεξάνδρου κρατῆρας, καὶ οἱ ὑπασπι-
 καὶ οἱ βασιλικοὶ ἐπύκνησαν.

lio complures ab Alexandri
 partibus cadunt, tum quod
 multitudo barbarorum pre-
 merentur, tum etiam quod
 Scythæ & eorum equi tutiori-
 bus armis muniti essent. Sed
 vel ita Macedones eorum im-
 petum sustinebant, & in tur-
 mas regias magnâ vi inve-
 cti earum ordines turbant.
 Barbari contra currus falca-
 tos adversus Alexandrum im-
 mittunt, eo consilio ut pha-
 langem disturbarent: quâ in
 re maxime spe suâ frustrati
 sunt. Statim enim atque cur-
 rus emittebantur, (a) partim
 Agrianes eos telis excipie-
 bant, simulque jaculatores
 quibus Balacrus præerat, ami-
 corum equitatui præstituti;
 partim loris comprehensis,
 iessores è curribus deturbati,
 equique circumventi ac cæsi
 sunt. Nonnulli etiam per me-
 dios ordines pervaserunt. La-
 xabant enim se, prout impe-
 ratum erat, eâ parte quâ cur-
 rus impetum facerent: atque
 ita factum est, ut & currus
 salvi, per illos etiam in quos
 ferebantur salvos pervade-
 rent. Cæterum etiam hos ma-
 gistris equitatus Alexandri,
 & scutati regii in suam pote-
 statem redegerunt.

(a) Curt. 4, 15, 3. & 14.

XIV.

9. κατ' Ἰλας προσπίπτοντες] Vide annon præstet vertere, & *turmatim magna vi invecti*. Sane turmaz regie non magis sunt Scythæ & Bactrii, quam Pæones & mercenarii equites Alexandri. Eadem constructio 5, 15, 3. κατ' Ἰλας ὑπεβλήθη, ubi venit Vulcanius *in turmatim*. Gronov.

10. ἀφῆκαν] Opt. ἔρριπταν. *Idem*.

12. αὐτὰ σῶα] Scribe ex optimo αὐτὰ τε σῶα. *Idem*.

13. ὑπασπι-μοι] equisites, equitum captores, magistri. Infra 4, 13, 2.

XIV. Postquam vero Darius universam phalangem admovit, (a) Alexander Aretam in eos immitit, qui ad dextrum suum cornu equitatum circumveniendi animo ducebant: ipse interea suos in cornu agebat. Cæterum ut vidit equites, qui suis jam ad dextrum cornu in fugam inclinatis auxilio erant, priores phalangis barbarorum ordines nonnihil rupisse, eo repente conversus qua abruptio patebat, cuneatâ acie, ex equitatu amicorum & phalange quæ eo loco constituta erat, factâ, concitato cursu ingentique clamore sublato in Darium ipsum fertur. Atque exiguo quidem tempore manu pugnatum est: quum vero equites qui circa Alexandrum erant, atque adeo ipse Alexander magnâ vi premerent, gravissimisque ictibus atque hastis Persarum ora ferirent, & Macedonum phalanx conferta ac sarissis horrida in eos irriteret, omniaque Dario, (cujus animum jam multo ante Alexandri metus ac terror infederat) deplorata

XIV. Ὡς δὲ Δαρείος ἐπήγα-
 γὼν τὴν Φάλαγγα πᾶσαν, ἐνταύ-
 θα Ἀλέξανδρος Ἀρέταν μὲν κε-
 λεύει ἐμβαλεῖν τοῖς περιέπτευσιν
 τὸ κέρας σφῶν τὸ δεξιόν, ὡς ἐκ
 κύκλωσιν· αὐτὸς δὲ τῶς μὲν ἐπὶ
 2 κέρως τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἤγε. Τῶν
 δ' ἐμβυθισσάτων ταῖς καλουμέναις
 τὸ κέρας σφῶν τὸ δεξιόν, πακα-
 ρηξάντων τὴν εἰς πρώτην Φάλαγ-
 γον τῶν βαβέρων, ἐπαρέψας κα-
 τὰ τὸ δόχον, καὶ ὥσπερ ἐμβαλὼν
 πορῆσας τῆς τε ἵππου τῆς ἐταυ-
 κῆς καὶ τῆς Φάλαγγος τῆς ταύτῃ
 τεταγμένης, ἤγε δρόμον τε καὶ
 ἀλαλαγμὸν ὡς ἐπὶ αὐτὸν Δαρείον.
 3 Καὶ χρόνον μὲν τινα ὄλγιον ἐν χρ-
 σὶν ἡ μάχη ἐγένετο. Ὡς δὲ αἱ τῶν
 ἵππων οἱ ἄμφ' Ἀλέξανδρον καὶ
 αὐτὸς Ἀλέξανδρος εὐρέως ἐκ-
 κινήθησαν, ὅστις μὲν χρόνος, καὶ
 ταῖς ξυσταῖς τὰ πρόσωπα τῶν Περ-
 σῶν κόπταντες, ἢ τε Φάλαγξ ἡ
 Μακεδονικὴ πυκνὴ καὶ ταῖς σα-
 ρίταις ποφρικταῖς, ἐμβέβαπεν
 ἤδη αὐτοῖς, καὶ πάντα ἡμῶν τὰ
 δεινὰ καὶ πέλας φοβερὰ ὄντι Δα-
 ρεῖον ἐφαίνετο, πρῶτος αὐτοῖς ἐπι-
 4 σφύρας ἄφρουγον ἐφοβήθησαν δὲ

(c) Cuts 4, 15, 13.

CAP. XIV. 1. *de circumlocutione* Cyclofif est, quando hostes veluti circulo quodam nostri militis includuntur. Livius lib. 21. c. 21. *Circumvenire a cornibus, & angustis hostium aciem* (quod multitudinē adversus paucos facile videbatur) conati sunt. *in alijs* h. e. ita ut altitudo aciei esset major quam longitudo. Vid. annot. 2, 8, 3.

2. καλαμαίαν] Scribendum ex optimo codice καλαμαίαν, vertendumque ὀφείδης, qui contra circumvenientes dexteram suorum cornu auxilio ierant. Particula γε οὐκ ignoratur ab eodem praeclarissimo exemplari. Grævo. Fuerit ergo ἰσχυρὸν φιν ἀσπίδων ferre contra aliquem, quod 4. 16. 10. dicitur ἰσχυρὸν ἐπὶ πηλὸν ἀσπίδων] Quale hoc genus aciei sit, explicatum supra 1, 15, 10. πᾶσι πάλαι φοβερὸν ὄντι] Opt. πάλαι ἔτι φοβερὸν. Grævo.

καὶ οἱ περιπλέοντες τῶν Περσῶν
 κέραις, ἐμβάλλοντες ἐς αὐτοὺς
 ἐρίσας τῶν ἀμφὶ Ἀρέταν. Ταύ- 5
 τή μὲν δὴ τῶν Περσῶν Φυγὴ καρ-
 τή ἦ· καὶ οἱ Μακεδόνες ἐφεπύ-
 ρου ἐφόνευον τοὺς Φεύγοντας.
 οἱ δὲ ἀμφὶ Σιμμίαν καὶ ἡ τούτου
 ἑξῆς αἰκέτι συνεξορμήσθαι Ἀλεξ-
 ἀνδρῶν ἀνακτὸν ἐγένοντό ἐς τὴν δίω-
 ξιν, ἀλλ' ἐπιστήσαντες τὴν Φά-
 λαγγα αὐτοῦ, ἡγωνίζοντο, ὅτι
 ἀπώσκειν τῶν Μακεδόνων πονεί-
 ναι ἡγρέλλετο. Καὶ ταύτῃ πα- 7
 ρηγάσθη αὐτοῖς τῆς τάξεως,
 κατὰ τὸ δόχον διεκπαίουσιν τῶν τε
 ἡδὴ τινὲς καὶ τῆς Περσικῆς ἵπ-
 πων, ὡς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν
 Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρ-
 τή τ' ἐγένετο. Οἱ τε γὰρ Πέρσαι 8
 ἡσυχῶς προέκειντο ἀνὸς τοῖς
 σιλλοῖς, καὶ οὐ προσδοκῶσιν ἐπὶ
 ἑφᾶς διακτείνεσθαι τινὰς, δια-
 κώψαντες διπλὴν τὴν Φάλαγγα·
 καὶ οἱ ἀρχιμέλαιοι βάρβαροι, ἐμ- 9
 βάλλοντες τῶν Περσῶν, ξυνεπί-
 ποντο καὶ αὐτοὶ τοῖς Μακεδόσιν ἐν
 τῇ ἑρῃ. Τῶν δ' ἐπιτεταγμένων τῇ
 πρώτῃ Φάλαγγι οἱ ἡγεμόνες, ὁ-
 ξίας παύσαντες τὸ γένόμενον, με-

viderentur, primus ipse terga
 vertit. Magno etiam terrore
 perculsi erant Persæ qui cor-
 nti circumequitabant, Areta
 (a) gravem in eos impetum
 faciente. Ingens hac partē
 Persarum fuga erat, & Mace-
 dones insequentes magnam
 fugientium stragem fecere.
 Simmias vero cum suo agmine
 non amplius Alexandrum Per-
 sarum terga prementem sequi
 poterat, sed phalangem sistens
 pugnabat: quoniam sinistrum
 Macedonum cornu laborare
 nuntiabatur. Eā enim parte,
 rarefactā nonnihil acie, quā
 vacuum spatium ob laxatos
 ordines erat, Indorum non-
 nulli Persæque equites (b) ad
 ipsa Macedonum impedimen-
 ta penetrarant: acerrimeque
 ibi pugnatum fuit. Persæ e-
 nim audacter in Macedones
 forebantur, inermes pleros-
 que, neque expectantes fore
 ut pauci in se irruerent, dupli-
 catā phalange perfractā. Bar-
 bari quoque captivi Persarum
 impetum in Macedonas con-
 spicati, in medio pugnae & ipsi
 in Macedonas conversi sunt.
 Duces vero Macedonum qui
 pri-

(a) Cms 4, 15, 18. (b) idem 4, 15, 5. & seqq.

4. τὴν αἰρέσιν] dextrum nempe Alexandri.

7. παραμύσεις] distrupta ipsis acie.

8. οἱ οὐκ ἐπὶ προσδοκῶσιν τινὰς] ut ad se evaderent, penetrarent, pertransirent qui-
 dam, nulli, non vero pauci.

10. ἐπιτεταγμένων] Duces eorum qui post prima phalangis terga locati erant.
 intellegit enim aciei totius illam partem, quæ iussa erat in omnes partes (ma-
 chis versum) se convertere & facere ἀμφοτέρωθεν φάλαγγα. Hoc ut plene sic intel-
 ligatur, scribide, ut scripsit Axtianus, ex MS. Opt. ἐπιτεταγμένοι τῇ πρώτῃ Φάλαγγι.

primæ phalangi superadditi erant, re confestim cognitâ, conversâ uti imperatum ipsis fuerat) acie, Persas à tergo adorti sunt, multosque eorum circa impedimenta implicitos interficiunt: alii fugâ evaserunt. At Persæ qui ad dextrum cornu stabant, nondum intellectâ fugâ Darii (α), sinistrum Alexandri cornu obequitantes, ex obliquo in Parmenionis agmen feruntur.

XV. Interea, quum dubiæ initio essent Macedonum res, Parmenio confestim nuntium ad Alexandrum emittit, qui agmen suum in discrimine versari significet, auxilioque suo opus esse. Quæ ubi Alexandro nuntiata sunt, protinus à persequendo hoste desistens, & cum equitatu amicorum ad exercitum conversus, in dextrum barbarorum cornu magnâ vi fertur. Ac primum quidem in fugientes hostium equites, Parthos nimirum & Indorum nonnullos, inque Persas plurimos fortissimosque irruit. Ibi acrius quam usquam antea equestre prælium committitur: conferti enim quemadmodum turmatim constiterant, terga vertunt barbari, & in Alexandri co-

ταβαλόντες (ὑπὲρ παρήγγελτο αὐτοῖς) τὴν τάξιν, ἐπιγίγνονται κατὰ νότου τοῖς Πέρσαις, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν αὐτοῦ ἀμφὶ τοῖς σκευοφόροις ξυνοχομένους ἀπέκτειναν· οἱ δὲ αὐτῶν ἐγκλίνας ἔφευγον. Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν Περσῶν, οὕτω τῆς Φυγῆς τῆς Δαρείου ᾗσθημένοι, περιῖπκυσσάντες τὸ Ἀλεξάνδρου εὐσυνυμον, κατὰ κέρως τοῖς ἀμφὶ τὸν Παρμενίωνα ἐμβάλλον.

XV. Καὶ ἐν τούτῳ ἀμφιβόλῳ τὰ πρῶτα γενομένα τῶν Μακεδόνων, πέμπει Παρμενίων παρ' Ἀλεξάνδρῳ σπουδῇ ἀγγελοῦντα, ὅτι ἐν ἀγῶνι ξυνέχεται τὸ κατὰ 2 σφᾶς, καὶ βοῦναι δεῖ. Ταῦτα ἀποξήγγιλθ' Ἀλεξάνδρῳ, τοῦ μὲν διαίκειν ἔτι ἀπετράπετο· ἐπιστρέψας δὲ ξὺν τῇ ἰππῇ τῶν ἐταίρων, 3 ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν τῶν βαρβάρων ἤρθε δρόμῳ. Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς Φεργουσι τῶν πολεμίων ἰππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις, καὶ τῶν Ἰνδῶν ὄσιν, καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει· καὶ ἰππομαχία αὕτη καρτερωτάτη τοῦ παυτοῦς 4 ἔργου ξυνίστη. Ἐς βίβλος τε γὰρ οἷα δὴ ἱλαδὸν τεταγμένοι, ἀνίστασθαι οἱ βάρβαροι, καὶ ἀντιμέτωποι τοῖς ἀμφ' Ἀλεξάνδρῳ συμπασιόντες,

οὕτε

(α) Cap. 4, 16, 2.

[ὑπὲρ παρήγγελτο αὐτοῖς] Supra cap. 12, 2.

CAP. XV. 2. τῷ διαίκειν ἔτι] a persequendo ulterius.

4. Ἐς βίβλος] Nam & in altitudinem nupte turmatim confestim, sese convolvunt dantes barbari nempe in Macedonas. Curt 4, 16, 21. Macedonum ranciditate convulsæ, turmas in obvios concitaverunt. Βίβλος quid sit vide ad 1, 2, 6. Αναστρέφω se convolvite reperitur & 4, 29, 5.

ὅτε ἀκοντισμῶν, οὐτ' ἐξελιγ-
 γῶν τῶν ἵππων, ἤπερ ἵππομα- 5
 χίας δάσιν ἐχρῆντο, ἀλλὰ διακai-
 σαι τὰς τις τὸ καθ' αὐτὸν, ὡς μὲν
 ταύτην σπηγίαν σφίσιν οὐσαν
 ἐπεγόμενοι, ἐκοπτόν τε καὶ ἐκό-
 πτωτο ἀφειδῶς, οἷα δὴ οὐχ ὑπὲρ
 ἴσας ἀλλοτρίας ἔτι, ἀλλ' ὑπὲρ
 σπηγίας οἰκείας ἀγωνιζόμενοι· καὶ 6
 ὅτι μὲν πίπτουσι ἀμφὶ ἐξή-
 κτα τῶν ἐταίρων τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου, καὶ τιτρώσκεται Ἡφαιστίαν
 τε αὐτὸς καὶ Κόρος, καὶ Μενίδας.
 Ἄλλ' ἐκράτητε καὶ τούτων Ἀ-
 λέξανδρος. Καὶ τούτων μὲν ὅσοι 7
 ἔβησαν διὰ τῶν ἀμφ' Ἀλέξαν-
 δρον, ἔφευγον ἀπὸ κράτος, Ἀ-
 λέξανδρος δὲ ἐγγυς ἦν προσμύξαι
 ἢ τῷ δεξιῷ κέρατι τῶν πολεμίων.
 Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Θεσσαλοὶ ἵπποις, 8
 λαμπρῶς ἀγωνιζόμενοι οὐχ ὑπε-
 ςέπεστο Ἀλέξανδρον τοῦ ἔργου·
 ἀλλὰ γὰρ ἔφευγον ἦδη οἱ ἀπὸ τοῦ
 δεξιοῦ κέρατος τῶν βαρβάρων, ὅπότε
 Ἀλέξανδρος αὐτοῖς συνέμιξεν ὥστε 9
 ἀντιπατόμενος Ἀλέξανδρος, ἐς
 τὴν ἀκρῆν αὐτοῖς Δαρπίον ἐξώρμη-

pias ex adverso incidentes,
 non jam telorum jactu, non
 equis in gyrum actis equestris
 praelii more utebantur, sed
 alius alium equo deturbare
 conantes, perinde ac si hac
 unâ in re eorum salus versa-
 retur, citra discrimen cæde-
 bant simul & cædebantur,
 quasi non jam de alienâ victo-
 riâ, sed de propriâ quisque
 salute dimicaret. In hac pugnâ
 ex amicis Alexandri circiter
 LX. cæsi sunt, Hephæstione
 & Cæno ac Menida vulnera-
 tis. Sed & his Alexander su-
 perior evasit. Reliqui enim,
 qui in eos qui circa Alexan-
 drum erant inciderunt, effusa
 fugâ salutem sibi quæsierunt.
 Jamque prope eo ventum e-
 rat ut Alexander cum dextro
 hostium cornu congregere-
 tur: at Thessali equites re præ-
 clare gesta, nihil Alexandro
 conficiendum reliqui fece-
 rant. Jam enim terga verte-
 rant Barbari qui ad dextrum
 cornu stabant, quum Alexan-
 der illis appropinquaret. Rur-
 sus itaque ad insequendum
 Da-

[ἑρμῶν] Varias Exeligmorum species recenset Arrianus in Tact. cap. 32.
 5. διηκονοῦσαι πῶς τις] penetrare (nempe per copias hostiles) pro se quisque, quæ
 sit hæc salus ipsi esset, conantes. Ita διηκονοῦσαι usurpatur paulo ante cap. 14. 7.
 οὐκ οὐκ καὶ αὐτὴν pro se quisque, ut 3, 9, 16 & 4, 12. 8. vel penetrare quisque
 pro adversariis sibi oppositis, ut 9 de 5, 17, 3 ὡς autem cum accusativo adhibe-
 unt pro abiacivis consequentiam designantibus. Multi etiam, quod cupiebant
 affecit sunt, perituriisque Macedonum ordinibus evaserunt, uti mox ipse Ar-
 rianus 7. meminit.

7. ὅσοι ἔβησαν] qui per eos qui circa Alexandrum erant, elapsi effugerunt. Gno-
 σον. Ita ὅσοι idem Arrianus usurpat Tact. cap. 26 ὡς μὴτε ἐκπορεύειν διὰ πολε-
 μίας τάς τας ἰδίαις, nisi forte perituri perire hostilem aciem voluerimus. Ad quem
 locum Schæfferus: Reficit hæc dubie eos, qui undique ab hoste circumdant, fossa
 cum oleæ sibi operant, hostesque perituri.

Darium conversus, non prius destitit quam nocte impeditur. Parmenio etiam cum suo comitatu quantum poterat fugientes insequabatur. Alexander Lycum amnem transgressus, (a) ibi castra posuit, ut milites pariter atque equi nonnihil sese relaxarent. Parmenio castris barbarorum potitus, impedimenta omnia, elephantos ac camelos cepit. Alexander, equitibus qui circa ipsum erant quiete datâ ad mediam noctem, rursus ad Arbela contendit, quod Darium, & pecuniam, omnemque regium apparatusum se ibi capturum speraret. Postero itaque die eo pervenit, eos qui ex prælio evaserant ad sexcenta circiter stadia insequutus. Ac Darium quidem in Arbelis non offendit. fugerat enim nullâ uspiam intermissione aut morâ factâ: (b) pecuniam vero nactus est & omnem apparatusum; etiam currus Darii denuo captus fuit, & scutum denuo Darii atque arcum cepit. Ab Alex-

σε, καὶ ἐδῶξεν ἔς τε Φάος ἤν· καὶ ἐπὶ ἄμφι Παρμενίωνα τὸ κατ' αὐτοὺς ἰδιώκοντες εἶπαντο. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος μὲν διαβὰς τὸν ποταμὸν τὸν Λύκον, κατέστρατο πέδευτες αὐτοῦ, ὡς ἀναπαύσασθαι ὀλίγον τοῦς τε ἄνδρας καὶ τοῦς ἵππους. Παρμενίων δὲ τό, τε κρατοῦσθαι τῶν βαρβάρων εἶλε, καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας, καὶ τὰς καμήλους. Ἀλέξανδρος δὲ, ἀναπαύσας τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἱππέας ἔς τε ἐπὶ μέτα· νύκτας, προῦχόμενος αὐτοῖς κατὰ σπουδὴν ἐπ' Ἀρβηλα, ὡς Δαρεῖον τε αἰρήσων ἐκεῖ, καὶ τὰ χρήματα, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν. Καὶ ἀφίκετο εἰς Ἀρβηλα τῇ ὑστεραίᾳ, διώξας τοὺς πάντας ἐκ τῆς μάχης σάδιους μέγας εἰς ἐξακοσίους. Καὶ Δαρεῖον μὲν οὐ καταλαμβάνει ἐν Ἀρβηλοῖς, ἀλλ' ἐφύγεον οὐδὲν τι ἐλυνύσας Δαρεῖος· τὰ χρήματα δὲ ἐγκτελήθη, καὶ ἡ κατασκευὴ πᾶσα· καὶ τὸ ἄρμα τὸ Δαρείου αὐτοῖς ἐγκτελήθη καὶ ἡ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τὰ τόξα ἑάλω. Ἀπέθανον δὲ τῶν ἄμφ' Ἀλέξανδρον, ἄνδρες μὲν ἐς ἑκατὸν μέγιστοι· ἵπποι δὲ ἕκ τε τῶν τραυμάτων καὶ τῆς κακοπαιδείας τῆς ἐν τῇ διώξει, ὑπὲρ τοὺς χιλίους, καὶ τούτων τῆς ἑταίρου-

(a) Curt. 4, 16. 16. (b) Idem 5, 1, 10. (c) Idem 4, 16, 26.

αὐτῶς

9 τὸ κατ' αὐτοὺς] sibi oppositos, qui contra ipsos in acie steterant. Ita 5, 17. 3.

13. διώξας τὰς πάντας] non de Persis intelligendum, sed referendum ad satrapas, verendumque: insensatus omnino a pugna stadia diviserat ad sexcenta. Ita passim articulo multis in locis reperitur, quae vide in indice. Ἐκ τῆς μάχης σάδιους μεγάλους pugnam. Ita mox cap. 16. 1. in τότε 1, 15. 7. in τότε σάδιους μεγάλους κακοπαιδισμένους. Διδοὺν denique sine casu exstiterat 1, 28, 10.

15. ὑπὲρ τοὺς χιλίους] ultra mille.

ἐκ τῶν πάλαι σχεδὸν τι οἱ ἡμίσεις. Τῶν βαρβάρων δὲ, νεκρῶν μὲν ἐ- 16
λέγοντο ἐς τρεῖς καὶ ἑκατὸν μυριάδας·
ἐλλείποντο δὲ πολλοὶ πλείονες τῶν
ἐπιβαλόντων, καὶ οἱ ἐλέφαντες,
καὶ τῶν ὁπλῶν ὅσα μὴ κατε-
πίπτη ἐν τῇ μάχῃ. Τοῦτο τέλος 17
τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἄρ-
χοντος Ἀθήνην Ἀριστοφάνους,
ῥητοῦ Πυκονοψιδίου· καὶ Ἀριστέ-
ως ξυμβῆθις ἡ μαντεία, ἐν τῇ αὐ-
τῇ μηνί ἐν ὅτῃ ἡ ἐλληνὴ ἐκλείπει
ἐφ' ἑαυτήν, τὴν τε μάχην Ἀλέξανδρος
καὶ τὴν νίκην γενέσθαι.

XVI. Δαρείος μὲν δὴ εἶδὺς ἐκ 1
τῆς μάχης παρὰ τὰ ὄρη τὰ Ἀρ-
μενίαν ἤλαυνεν ἐπὶ Μηδίαν, καὶ
ἦν αὐτῷ οἱ τε Βάκτροι, οἱ ἐπαν-
μυλιόβητες τε ἐν τῇ μάχῃ ξυνε-
τάχθησαν, ἔφυγον, καὶ Περσῶν
οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως, καὶ
τῶν μηλοφάρων καλουμένων οὐ
πολλοί. Προτεγόνοντο δὲ αὐτῷ 2
κατὰ τὴν Φυγὴν καὶ τῶν μυθο-
φάρων ξένων ἐς διτχιλίους· οὗς
Πάρος τε ὁ Φωκεὺς καὶ Γλαῦκος ὁ
Ἀπυλὸς ἦγον. Ταύτῃ δὲ αὐτῷ ἡ 3
Φυγὴ ἐπὶ Μηδίαν ἐγένετο, ὅτι
ἔλαυνε τὴν ἐπὶ Σαύσων τε καὶ Βα-
βυλῶνος ἥξειν Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς
μάχης· ὅτι οἰκουμένη τε ἐκεί- 4
νη πᾶσα ἦν, καὶ ὁδὸς τοῖς σκευο-
φόροις οὐ χαλεπὴ, καὶ ἤμα

media pars fere ex amicorum
equitatu erat. Ex barbaris ve-
ro circiter triginta millia cæsa
ferebantur, multoque major
numerus captorum quam cæ-
sorum fuit. Elephantum etiam
omnes, & currus quotquot in
prælio confracti non fuerant,
in potestatem venerunt. Hic
fuit pugnae exitus, archonte
Athenis, Aristophane, mense
Julio. atque ita Aristandri vati-
cinitium verax fuit, nimirum
eodem illo mense quo lunæ de-
fectus visus erat, Alexandrum
& praelium commissurum, &
victoriâ potiturum.

XVI. Darius ex hoc prælio
protinus juxta montes Arme-
niæ in Mediam fugit, & cum
ipso Bactrii, qui & reverso in
acie appositi fuerant, fugerunt,
& ex Persis cognati regis & ex
melophoris non multi. Acces-
serunt etiam ad eum in fuga
mercenariorum exterorum
duo millia, quorum duces e-
rant Paron Phocensis & Glau-
cus Ætolus. Porro hoc con-
silio in Mediam fugit, (a) quod
Alexandrum ex prælio Susa &
Babylonem profecturum exi-
stimabat: quia omnis ea regio
cultoribus frequens esset, at-
que iter impedimentis velen-
dis non incommodum. præ-
terea quod Babylon & Susa
præmia quodammodo belli fo-
(a) Cap. 5, 1, 4. re

CAP. XVI. 1. ἐπανμυλιόβητες] Quid sibi hic velit istud verbum, videri Gronovium, qui primus hanc locum ita exhibuit ex codice, quem ipse ubique opti-
mam appellat; cum antea defuerint ista omnia nisi ἐπὶ αὐτῷ - - ἴσθον.

re viderentur: iter vero in Mediam ingenti exercitui ducendo parum commodum erat. Neque eum sua opinio fefellit. Alexander enim ex 5 Arbēlis movens, rectā Babylonem est profectus. Jamque non procul Babylone aberat, (a) quum instructā ad pugnandum acie exercitum duxit. Babyloniorum universa multitudo portis effusa, cum sacerdotibus & principibus civitatis Alexandro obviam ivit, munera certatim offerentes, urbemque & 6 arcem cum pecuniā tradentes. Alexander Babylonem ingressus, templa quæ Xerxes subverterat, instaurare Babylonios jussit, & in his templum Belī, quem præcipue deum Babylonii colunt. 7 Satrapam eis constituit Mazæum. (b) Apollodorum vero Amphipolitem, prætorē eorum militum qui cum Mazæo relictī erant, & Asclepiodorum Philonis filium 8 tributis cogendis præfecit. Mithrinem etiam satrapam in Armeniam misit, qui Sardium arcem Alexandro tradiderat. Chaldaeos quoque 9 in hac urbe consuluit, & quæcunque circa templorum instauracionem facienda monuerunt, peregit. atque 10

τοῦ πολέμου τὸ ἄλλαν ἢ Βαβυλῶν καὶ τὰ Σούτα ἐφάνητο· ἡ δὲ ἐπὶ Μηδίας μεγάλη στρατεύματι οὕτως εὐπερος. Καὶ οὐκ ἐβούλητο Δαρείος. Ἀλέξανδρος γὰρ ἐξ Ἀρβήλων ἀρμυρῆς, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐθείας προιχόμενος· ἦδη τε οὐ πόρρω Βαβυλῶνος ἦν, καὶ τὴν δύναμιν ζυγυτάγμενὴν ὡς ἐς μάχην ἤγε· καὶ οἱ Βαβυλώνιοι πανδημῶς ἀπῆρταν αὐτῇ· ἔξιν ἱερεῖς τε σφῶν καὶ ἄρχοντες, δῶρά τε ὡς ἕκαστος φέροντες, καὶ τὴν πόλιν ἐκδιδόντες, καὶ τὴν ἄκρην, καὶ τὰ χρήματα. Ἀλέξανδρος δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὰ ἱερὰ, ἃ Εἰρένης καθείλεν, ἀνοικοδομεῖν προσέταξε Βαβυλωνίους· τά τε ἄλλα, καὶ τοῦ Βήλου τὸ ἱερὸν, ὃν μάλιστα θεῶν τιμῶσι Βαβυλώνιοι. 7 Σατράπην δὲ κατέστησε Βαβυλῶνος Μαζαῖον. Ἀπολλοδώρου δὲ τὸν Ἀμφιπολίτην, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου ὑπολειπομένων στρατιωτῶν, καὶ Ἀσκληπιδώρου τὸν Φίλωνος τοῦτος φόρους ἐκλέγειν. Κατέπεμψε δὲ καὶ ἐς Ἀρμενίαν Μιθρίνην σατράπην, ὃς τὴν ἐν Σάρδεσσιν ἀκρόπολιν Ἀλέξανδρῳ ἐνέδωκεν. 9 Ἐνθα δὲ καὶ τοῖς Χαλδαίοις ἐπέτυχεν, καὶ ὅσα ἔδωκε Χαλδαίοις ἀμφὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν Βαβυλῶνι, ἐπραξεν· τά τε ἄλλα, καὶ τῇ Βήλῳ, καθὰ οἱ οὐκ ἴσμεν ἐξηγοῦντο, εἴποιεν αὐτὸς δὲ 10

(a) Curt. 5, 1, 19. (b) *idem* 5, 1, 44.

4. τῷ πολέμῳ τὸ ἄλλαν] Causam belli vocat Curt. 5, 1, 7. jam *Infra*, jam *cetera* *ostenduntur* *venit*, *causamque belli ultorem occupatitum*.

5. ἐκιδόντες] In Opt. *ἐκιδόντες*, quod & Vulcanius ex V. C. annotavit. *Γραμμοί*.

6. τῷ Βήλῳ] cum *Alia*, cum *Beli* *templum*.

9. ἀμφὶ τὰ ἱερὰ] Fontaine veteris *id est*: circa *facta*, sive *sacrificia* quæ *Babylone* *hebant*.

ἐπὶ Σούσων ἐξέλλετο, καὶ ἐντυ-
 χῆσαι αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν ὃ, τε
 παῖς τοῦ Σουσίων σατράπην, καὶ
 παρὰ Φιλοξένου ἐπιστολεύς· Φιλό-
 ξενον γὰρ εἶδος ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ
 Σούσων ἐξέλακε· Ἀλέξανδρος. Τῇ
 δὲ ἐπιστολῇ τῇ παρὰ Φιλοξένου ἐν-
 τηγράφετο, ὅτι τὴν τε πόλιν οἱ Σού-
 σων παραδιδόκατιν, καὶ τὰ χρή-
 ματα πάντα σῶα ἐσὶν Ἀλεξάνδρῳ.
 Ἀφίκετο δὲ ἐς Σούσα Ἀλέξανδρος¹²
 ἐκ Βαβυλωνος ἐν ἡμέραις εἴκοσι· καὶ
 παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν, τὰ τε χρή-
 ματα παρέλαβεν, ὅντα ἀργυρίου
 τέλαστα ἐς πεντακισμύρια, καὶ τὴν
 ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν.
 Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα κατελήφθη αὐ-¹³
 τοῦ, ὅσα εἴρηξεν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
 ἐγνωῖν· τὰ τε ἄλλα, καὶ Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογείτονος χαλκαὶ εἰ-
 κόνες· καὶ ταύτας Ἀθηναίους πέμ-¹⁴
 πει ὁπίσθιν Ἀλέξανδρος, καὶ νῦν
 κείνται Ἀθήνῃσιν ἐν Κεραμικῇ αἰ-
 εῖμας, ἧ ὄνιμεν ἐς πόλιν, κατα-
 τικρὺ μάλιστα τοῦ Μητροῦ μα-
 κρὸν τῶν Εὐδανέμων τοῦ βοιμοῦ ὅς

inter cætera Belo, ex ipso-
 sum consilio, sacrum fecit.
 Ipse inde Susa movit: (a) in
 itinere obvium habuit filium
 satrapæ Susiorum, & tabel-
 larium cum literis à Philo-
 xeno, quem Alexander sta-
 tim ex prælio Susa miserat.
 Epistolæ sententia hæc erat,
 Susios urbem tradidisse, om-
 nemque pecuniam Alex-
 andro salvam esse. Ex Baby-
 lone Susa vigesimo die per-
 venit, urbemque ingressus,
 pecuniam omnem, argenti
 talentum millia quinquaginta,
 reliquumque appara-
 tum regium accepit. Mul-
 ta præterea alia ibi reperta
 sunt, quæ Xerxes è Græciâ
 attulerat: inter quæ Har-
 modii & Aristogitonis æneæ
 statuæ, quas quidem Atheni-
 ensibus remisit Alexander,
 & in hunc usque diem Athenis
 in Ceramico habentur
 statuæ; eâ parte quâ ad urbem
 ascendimus, è regione
 Metroi, *sive templi Matris
 deum*, non procul ab arâ
 (a) *Curt. 5, 2, 8.* Eu-

10. ἐκ τῆς μάχης] a prælio, post illud 3, 15, 13.

11. ἐντηγράφετο] Mll. omnes ἀντηγράφετο, etiam in V. C. Vulcanii. Gronov.

13. Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι] Meminit harum statuarum & Pausanias lib. 1.

p. 14. l. 29. eas vero ait ab Antiocho fuisse Atheniensibus restitutas. Sed Ar-
 natio potius credendum puto. Facit & infra horum tyrannicidarum mentionem

4. 10. 4. uti & statuarum 7. 19. 4.

14. ἐν Κεραμικῇ] Ceramicus locus fuit Athenis extra urbem, duas habens por-
 ticus, pñcturis statuisque exornatas. Pausan. lib. 1. p. 5. Thucyd. lib. 6. p. 292.

τῷ Μητροῦ] Μητρίε θιὼν ἱερὸν appellat Pausan. lib. 1. pag. 6. l. 25.

μακρὸν] ἢ μακρὸν legisse Vulcanium constat ex ipsius interpretatione.

τῶν Εὐδανέμων τῷ βοιμῷ] Hic ipse locus materiam dedit clarissimo Mæcurio col-
 ligendi partem priorē capitis ultimi libr. 5. Lædionum Atticarum, ubi ita
 æπὶ, ut omnino varietatem numeri, quæ in Arriano obtinet de Eudanemo &
 Eudanemis probet ac confirmet, atque ille sit iste Ἀγγαλὸς ibi monstratus, cui
 sacra fuerat ara; hi vero, qui propter illam aram habitabant. Nec obviat, si

Eudanemi: quam quisquis Eleusiniis sacris initiatus est in porticu sitam esse non ignorat. Eo loco Alexander patrio more collucentibus facibus sacrum fecit, ludosque gymnicos edidit. Inde Abulite homine Persā satrapā Sufianis relicto, Mazaroque uno ex amicis præfecto præsidii arcis, & Archelao Theodori filio prætore constituto, in Persas movit. Ad mare Menetem milit, Syria, Phœnices & Ciliciæ præsidem. Huic tria millia talentum argenti ad mare vehenda tradit, jubetque ut ex iis Antipatro tantum, quantum ad bellum cum Lacedæmoniis gerendum sufficiat, mittat. Eo loci Amyntas Andromenis F. (a) cum exercitu quem ex Macedonia ducebat venit. Atque equites quidem Alexander ad amicorum equitatum conjunxit; pedites vero in suæ quosque gentis ordines distribuit. Duas præterea in singulis alis turmas constituit, (b) quum antea equestres turmæ nullæ fuissent: quarum ductores ex amicis eos qui virtute bellicâ præstitissent delegit.

(a) Codd. 5, 1, 40. (b) idem 5, 2, 6.

modo illius pluralis possit ea esse vis. Est enim prorsus simile, quod in Africa habemus *Φιλαίον βωμὸς*, quos tum Scylax, tum Polybius appellat *Φωαία*. Vulcanius sane notat ex V. C. τὴν *Εὐδαίμην*, quod & ipse in uno vidi. Sed meliores servant pluralem. *Gramon*.

ταῖς θεαῖς] *biniis deabus*, Cereri nempe & Liberæ sive Semelæ. Nam & hæc una cum Cerere & Baccho in Eleusiniis sacris cultam fuisse, ex Cicer. 2. de cap. 24. colligere licet: Hanc alio *Liberum*, *Semelæ* nomen, non tam sanctæque *Liberum* cum Cerere & Liberæ consecraverunt? quod quale is intelligi potest.

τις δὲ μεμνηται τῶν θεῶν ἐν Ἐλευσίῃ, οἷδε τὴν Εὐδαίμου βωμὸν, 15 ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὄντα. Ἐνταῦθα βύτας τῇ πατρὶν νόμῳ Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπράδα ποιήσας καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν, καταλιπὼν στρατὸν μὲν τοῖς Σουσιανοῖς Ἀβουλίτην ἄνδρα Πέρσῃ, Φρασίμαρχον δὲ ἐν τῇ ἄκρῃ τῶν Σούτων Μάζαρον τῷ ἐταίρῳ, καὶ εὐρηγῶν Ἀρχέλαον τὸν Θεοδώρου, προϊέμενος 16 ὡς ἐπὶ Πέρσας· ἐπὶ θάλασσαν δὲ κατέπεμψεν ὑπαρχον Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας Μέντην. Καὶ 17 τούτῳ ἔδωκεν ἀργυρίου τέλῶντα ἐς τρισχίλια φέρειν ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἅπ' αὐτῶν ἀποστέλλει παρ' Ἀντίπατρον, ὅσων ἐν δέχεται Ἀντίπατρος ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους 18 πόλεμον. Ἐνταῦθα καὶ Ἀμύντας ὁ Ἀνδρομένους ξὺν τῇ δυνάμει ἠφύκετο, ἣν ἐκ Μακεδονίας ἤγε. Καὶ 19 τούτῳ τοῦς μὲν ἱππείας ἐς τὴν ἵππον τὴν ἐταιρικὴν κατέταξεν Ἀλέξανδρος, τοῖς πεζοῖς δὲ προσέθηκε τὰς τάξεις τὰς ἄλλαις, καὶ 20 τὰ ἔθνη ἐκείτους ξυντάξας. Κατέστησε δὲ καὶ λόχους δύο ἐν ἐκάστῃ ἡλῃ, οὗ πρὸςθεν ὄντας λόχους ἱππικαί· καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησε τοῖς κατ' ἀρετὴν προκρίνεντας ἐκ τῶν ἐταίρων.

XVII.

XVII. Ἄρας δὲ ἐκ Σούσιων, ¹
καὶ διαβάς τὸν Πασιτίγρη ποτα-
μόν, ἐμβάλλει εἰς τὴν Οὐξίαν γῆν.
Οὐξίαν δὲ οἱ μὲν τὰ πεδία οἰκοῦν- ²
τες, τοῦ τε σατράπου τῶν Περσῶν
ἦκουσαν, καὶ τότε Ἀλέξανδρος σφᾶς
ἐνέδοσαν· οἱ δὲ ὄρειοι καλούμενοι
Οὐξιοί, Πέρσαις τε οὐχ ὑπήκου-
σαν, καὶ τότε πέμψαντες παρ
Ἀλέξανδρον, οὐκ ἄλλως παρήτειν
ἔφασαν τὴν ἐπὶ Πέρσας ἰόντα ξυν
τῇ δυνάμει, ἢ λαβεῖν, ὅσα καὶ παρὰ
τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπὶ τῇ παρ-
ῳ ἐλάβαντο. Καὶ τούτους ἀπο- ³
πέμπει Ἀλέξανδρος, ἡκεῖν κελεύ-
σας ἐπὶ τὰ σπᾶ, ὧν κρατοῦντες ἐπὶ
σφίσιν ἐδόκουν τὴν παράδον εἶναι
τὴν ἐς Πέρσας, ἵνα καὶ παρ' αὐτοῦ
λάβοιεν τὰ τεταγμένα. Αὐτὸς ⁴
δὲ ἀναλαβὼν τοὺς συμματοφύλα-
κας τοὺς βασιλικούς, καὶ τοὺς ὑπ-
ασπικτάς, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς
ἐς ὀκταμυριάδας, τῆς νυκτὸς ᾗ
ἄλλην ἢ τὴν φανερὰν, ἡγῆσαι μὲν
αὐτῶν τῶν Σουσιῶν· καὶ διελθὼν ⁵
δὴν τραχείαν καὶ δύσπορον ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, ἐμπίπτει ταῖς κύμαισι τῶν
Οὐξίων, καὶ λείαν τε πολλὰν ἔλα-
βε, καὶ αὐτῶν ἔτι ἐν ταῖς εἰναῖς
ἔσαν πολλοὺς κατέκτεινεν· οἱ δὲ ⁶
ἀπέφυγον εἰς τὰ ὄρη· αὐτὸς δὲ ᾗ

XVII. Deinde Susis cum
exercitu movens, (a) Pasiti-
grem amnem transgressus,
Uxiorum regionem ingreditur.
Et Uxii quidem plana in-
colentes, quum Persarum sa-
trapæ parerent, Alexandro
deditiōnem fecerant: at vero
Uxii, quos montanos vocant,
Persis subditi non erant. Hi
Alexandro nuntiant, se ne-
quaquam passuros, ut cum ex-
ercitu in Persas transiret, nisi
tantundem daret, quantum à
Persarum regibus pro transitu
accipere soliti essent. Quos
Alexander remittit, utque an-
gustias illas infideant jubet,
quibus occupatis transitum
in Persiam impediri posse cre-
debant, ut eo loci pecuniam
pendi solitam accipiant. Ipse
sumtis secum corporis custo-
dibus regiis, & scutatis, at-
que ex reliquo exercitu octo
circiter millibus, aliam quam
quæ conspicua erat viam no-
ctu ingressus est (b), Susiis
ductoribus usus. Viâ itaque
difficili atque arduâ superatâ
uno die in vicos Uxiorum
pervenit, ubi & magnâ prædâ
potitus est, multosque eorum
adhuc somno pressos interfe-
cit: alii in montes diffugiunt.
Ipse

(a) Cap. 5, 3, 1. & 4. (b) idem 5, 3, 5.

CAP. XVII. 2. τὴν ἐπὶ Πέρσας] τὴν scil. ὁδόν. Sic mœn c. 18, 2. τὴν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν.
3. ἐπὶ σφίσιν] In sua potestate arbitratibus esse transitum in Persiam. Nota est
ἐκκεκτοία Eriaci in initio Enchirid. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ὅς ἡμῶν, τὰ δὲ οὐκ ἔστιν ὅς ἡμῶν.
Rei quædam in potestate nostra sunt, quedam non sunt. Cæterum quæ de Uxiis Ar-
tiæns, eadem fere de Carduchis narrat Xenophon Anab. lib. 2. extremo, & 3 init.
5. ἐμπίπτει] Optimus cum plerisque atque adeo Basilicensi etiam editione
ἐμπέπτει. Grotius.

Ipse celeriter ad eas fauces contendit, ad quas confluxuros catervatim Uxios censebat, ad pactam transitus mercedem recipiendam. At Craterum antea præmiserat ad jugam montium occupanda, in quæ Uxios pressos sese recepturos existimabat. Ipse gressum accelerans transitum occupat, iisque qui circa ipsum erant in ordinem redactis, in barbaros ex editoribus maximeque opportunis locis fertur. Barbari celeritate Alexandri consternati, quum eos locos, in quibus plurimum fiducia posuerant, ereptos sibi esse cernerent, non tentato conflictu in fugam vertuntur. Horum multi ab Alexandri comitatu in fuga interficiuntur: multi per abrupta viarum præcipitia: plurimi vero ad jugam montium confugientes, in Crateri copias incidunt, & ab iis cæduntur. Hac mercede acceptâ, ægre multis precibus ab Alexandro impetrarunt, ut agrorum suorum possessione ipsis relicta annua tributa penderent. Ptolemæus Lagi filius autor est, Darii matrem pro iis Alexandro supplicasse (a), agrumque ejus rogatu illis incolendum esse datum. Tributum annuum iis impositum ejuscemodi fuit: 13 Equi centum, jumenta quingenta, pecudum triginta mil-

σπουδῇ ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἀπαν-
τῆσθαι οἱ Οὐξιοὶ πανδημεὶ ἐδό-
κουν, ληψόμενοι τὰ τεταγμένα.
7 Κρατερὸν δὲ ἐτι πρόσθεν ἀπέστειλε,
τὰ ἄκρα καταληψόμενον, ἵνα
ᾔετο βιαζομένους τοὺς Οὐξίους
ἀποχωρῆσθαι· αὐτὸς δὲ πολλὰ τά-
8 χεϊ ἔει· καὶ φθάσει τε κρατῆρας
τῶν παρόντων, καὶ ξυντεταγμέ-
νους τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἔχων ἐξ ὑ-
περδεξίων χωρίων ἐπήγυν ὡς ἐπὶ
9 τοὺς βαρβάρους. Οἱ δὲ τῇ τε τά-
χει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέν-
τες, καὶ τοῖς χωρίοις, οἷς μάλι-
κα δι' ἐπεποθέσαν, πλεονεκτού-
μενοι ἔφυγον, οὐδὲ εἰς χεῖρας ἐλ-
10 θόντες· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν
περὶ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ φυγῇ ἀπ-
έθανον· πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν
ὁδὸν, κρημνισθὲν οὖσαν· οἱ πλεῖστοι
δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγοντες, ἐμ-
πίπτουσιν ἐς τοὺς ἄμφι Κρατε-
ρόν, καὶ ὑπὸ τούτων ἀπώλοντο.
11 Ταῦτα τὰ γέρεα παρ' Ἀλεξάν-
δρου λαβόντες, χαλεπῶς ἐύραστο
δεόμενοι παρ' αὐτοῦ, τὴν χώραν
τὴν σφῶν ἔχοντες, φόρους ὅσα
12 ἐτὶ Ἀλεξάνδρῳ ἀποφέρειν. Πτο-
λεμαῖος δὲ ὁ Λάγου λέγει, τὴν
Δαρείου μητέρα δεηθῆναι ὑπὲρ αὐ-
τῶν Ἀλεξάνδρου, δοῦναι σφίσι
13 τὴν χώραν οἰκεῖν. Ὁ φόρος δὲ ὁ
συνταχθεὶς ἦν, ἵπποι ἐς ἑτοὺς ἐ-
κατὸν, καὶ ὑποζύγια πεντακῶ-

(a) Curt. 5, 3, 14.

σια,

12. *δοῦναι σφίσι*] ut permitteret Alexander ipsis regionem incolere. Argumentum est, non effectus precum Sisygambis. Quod alii scribunt ipsos Uxios petiisse, hoc Ptolemæus aī Sisygambin rogasse.

σια, καὶ πρόβατα τρισμύρια. Χρή-
ματα γὰρ οὐκ ἦν Οὐξίοις, οὐδὲ ἡ
γῆ οὐα ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ νομαί-
αι τῶν αἰ πολλοὶ ἦσαν.

XVIII. Ἐν δὲ τούτου τὰ μὲν ἰ
κευοφόρα, καὶ τοὺς Θετταλοὺς
ἰππέας, καὶ τοὺς ξυρμαέχους, καὶ
τοὺς μισθοφόρους τοὺς ξένους, καὶ
ἴσως ἄλλοι τοῦ στρατεύματος βαρύ-
τητον ἀπλισμένοι, ξυν Παρμενίονι
ἰππέμπει, ὡς ἐπὶ Πέρσας ἄγειν
κατὰ τὴν ἀμαξιτὴν τὴν ἐς Πέρσας
φέρουσαν. Αὐτὸς δὲ τοὺς πεζοὺς 2
τοὺς Μακεδόνας ἀναλαβὼν, καὶ τὴν
ἰσπον τὴν ἐταιρικὴν, καὶ τοὺς προ-
δρόμους ἰππέας, καὶ τοὺς Ἀγρί-
κας, καὶ τοὺς τεξίτας, ἦν σπουδῇ
τὴν διὰ τῶν ὁρῶν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὰς 3
πύλας τὰς Περσίδας ἀφίκετο, κα-
ταλαμβάνει αὐτοῦ Ἀριοβαρζάνην
τῶν Περσῶν σκτράτην, πεζοὺς μὲν
ἐς τετρακισμύριους ἔχοντα, ἰππέας
δὲ ἐς ἑπτακισίους, διατετυχημένους
τὰς πύλας, καὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ τεί-
χει ἐσρατοπεδευκότα, ὡς εἴργεν τῆς
παρέδου Ἀλέξανδρον. Τότε μὲν δὴ 4
αὐτοῦ κατεσρατοπεδεύεσθαι· τῇ δὲ
ὑπεραίῳ συντάξας τὴν στρατιάν, ἐπ-
ήγει τῷ τείχει. Ὡς δὲ ἔπορῶν τε 5
διὰ δυσχαρίαν ἐφάνητο αἰρεθῆναι,
καὶ πολλὰς πληγὰς οἱ ἀμφ' αὐτῶν
ἐλάβανον, ἐξ ὑπερθεξίου τε χειρίου
καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενοι, τότε
μὲν ἀποχωρεῖ ἐς τὸ ἐσρατόπειδον· τῶν 6

Uxii utebantur, neque a-
gros ad colendum aptos ha-
bebant, sed plerique eorum
pecori pascendo vacabant.

XVIII. Posthæc Alexan-
der farcinas & impedimen-
ta, Theffalosque equites, ac
focios, & mercenarios ex-
teros, reliquumque exerci-
tum gravioris armaturæ cum
Parmenione mittit (a), qui
eos in Persas, viâ curribus
aptâ, ducat. Ipse peditatu
Macedonum secum sumto,
equitatuque amicorum, at-
que equitibus antecurfori-
bus, simulque Agrianis &
sagittariis, per montana ci-
tatim iter facit. Postquam
vero ad pylas Persidis ven-
tum est, Ariobarzanem ibi
reperit Persarum satrapam,
cum peditum XL millibus,
equitibus circiter septingen-
tis, ipsasque fauces muro
clausisse, & juxta murum
castris positis transitu pro-
hibere instituisse. Primo ita-
que adventu ibi castra locat:
postero autem die instructo
exercitu muri oppugnatio-
nem aggreditur. Cæterum
quum ob asperitatem loci
difficillima expugnatio fore
videretur, quod sui multa
vulnera exciperent, partim
ex editioribus locis, partim
ex machinis icti, tum qui-
dem temporis exercitum ab

(a) Cuius. 5, 3, 16.

op-

oppugnatione revocavit. Pollicentibus autem captivorum nonnullis (a), sese aliâ viâ circumducturos, quâ in ipsas pylas introitus pateret, ut audivit tramites illos arduos angustosque esse, Craterum ibi cum castris relinquit, ad suum agmen Meleagri etiam copiis & sagittariorum nonnullis atque equitibus quingentis adjunctis. Huic imperat, ut simul ac se pertransisse senserit, & Persarum castris imminere; (quod quidem haud difficulter ex tubarum clangoribus 8 sensurus esset) impetum in murum faciat. Ipse per noctem ad centum stadia progressus (b), assumtis scutatis & Perdicæ agmine, sagittariisque expeditioribus & Agrianis, atque ex amicis turmâ regiâ, additâque his tetrarchiâ equestri unâ, flexo itinere ad pylas contendit, eâ quâ captivi ducebant viâ. Amyntam autem, 9 Philotam & Cœnum reliquum exercitum per plana ducere jubet. Flumen præterea, quod in Persiam euntibus

δὲ ἀρχιμαλώτων Φρασάντων ἄλλην ὁδὸν περιάξειν αὐτὸν, ὡς εἶπτο παρελθεῖν τῶν πυλῶν, ἐπεὶ τραχείαν τὴν ὁδὸν καὶ σέλην ἐπύθετο, Κρατερὸν μὲν αὐτοῦ καταλείπει ἐπὶ στρατοπέδου, τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Μηλαγγόρου, καὶ τῶν τοξοτῶν ὁλόγους, καὶ τῶν ἱππέων ἐς πέντακιστάς· καὶ προσάγει αὐτῷ, ἐπιβὰν ἐκτριμεληλυθότα αὐτὸν αἰσῆται, καὶ προσέκρουτα ἤδη τῇ στρατοπέδῳ τῶν Περσῶν, (αἰσθῆται δὲ οὐ χυλεπῆς, σημαίνει γὰρ αὐτῇ τὰς σάλπιγγας) τότε δὲ προσβαλὼν τῇ τάξει· αὐτὸς τε προῦχόμενος νύκτωρ, καὶ διαλθὼν ὅσον ἑκατὸν σταδίους ἀνὰ λαμβάνει τοὺς ὑπασπικὰς, καὶ τὴν Περδικίου τάξιν, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς καυφοτάτους, καὶ τοὺς Ἀγριανούς, καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν βασιλικὴν, καὶ τετραρχίαν πρὸς ταύτην μίαν ἱππικὴν, καὶ ξὺν ταῦτοις ἦε βασιλιάμψας, ὡς ἐπὶ τῆς πύλης, τὸ ἀρχιμαλώτοι ἦγον. Ἀμύνταν δὲ καὶ Φιλόταν καὶ Κῶνον τὴν ἄλλην στρατιὰν ὡς ἐπὶ τὸ πεδίον ἔγχειν, καὶ τὸν ποταμὸν, ὃν ἔχρην παρῶσαι ἰόντες ἐπὶ Πέρσας, γεφυροῦν ἐκέλευσεν, αὐ..

(a) Curt. 5, 4, 4. (b) Ἰήμ 5, 4, 17.

8. Διαδοχῇ] Centum fere stadia progressus, tradita parte copiarum Amyntæ, Philotæ & Cœno, ipse cum cæteris per ardua nitobatur. Curt. 5, 4, 20. Τονδὲν πεπερὶ ἐν ἰσχυρῷ. Ἀ δευτέρα ἱστὶ ἀδὲ ἰσχυρὸν Ἀριοβακτανῶν ἐστὶν, hic Philotam & Cœnon cum Amynta & Polyperconte, expeditam habentes manum, reliquis, monitis, ut quia eques pediti erat mixtus, quâ pinguiſſimum esset saltem, & raptali fertile, sensim procederent; ducis itineris de captivis dati. Ipse cum armigeris & ala, quam Agema appellant, ardua semita, sed longius a stationibus hostium remota, multa cum vicatatione processit.

βασιλιάμψας] βασιλιάμψων ἐστὶν ἄδελφός τοῦ βασιλέως, 3, 12, 2. Et erat ad Ariobactanem iter a dextera. Curt. loc. cit.

αὐτοὺς δὲ ᾧ ἰδὼν χαλεπὴν καὶ
τραχέειαν, καὶ ταύτην δρόμῳ τῷ
παλῷ ἦγε. Τὴν μὲν δὴ πρῶτην ἰο-
φυλακίαν τῶν βαρβάρων πρὶν Φέ-
ως ἐπιπεσὼν διέφθειρε, καὶ τῶν
δευτέρων τοὺς πολλοὺς τῆς τρί-
της δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ
οὗτοι εἰς τὸ κρατόπεδον τὸ
Ἀριοβαρζάνου ἔφυγον, ἀλλ' αὐ-
τίαν, ὡς εἶχον, ἐς τὰ ἄρῃ πεφο-
βημένοι· ὡς τε ἔλαθεν ἐπὶ τὴν ἐν ἰ-
κνίσεσιν τῇ κρατοπέδῳ τῶν πο-
λεμίων, καὶ ἅμα μὲν προσέβαλε
τῇ τάφρῃ, ἅμα δὲ αἱ σέλιπρυγες
ἐπῆσανον τοὺς ἀμφὶ Κρατερὸν,
καὶ Κρατερὸς προσῆγε τῇ προτι-
χῆματι. Οἱ δὲ πολέμιοι πέν-12
τεσιν ἀμφέβαλοι γιγνόμενοι, οὐ-
δε ἰς χεῖρας ἐλθόντες ἔφυγον, ἀλ-
λὰ πανταρχῶν γὰρ εἴργοντο, τῇ
μὲν Ἀλεξάνδρου ἐπικειμένου,
ἄλλῃ δὲ τῶν ἀμφὶ Κρατερὸν ἐπι-
θεόντων, ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ
πολλοὶ αὐτῶν ἐς τὰ τεῖχη ἀπο-
σπέντες φεύγειν· εἶχετο δὲ καὶ
τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων
ἦδη. Ἀλέξανδρος γὰρ τοῦτο αὐ-13
τὸ ὑπὲρ ξυμβῆναι ὑποτοκήσας,
Πτολεμαῖον ἀπολελοῖκε αὐτοῦ,
ἔχοντα τῶν πεζῶν ἐς τρισχιλί-
ους· ὥστε οἱ μὲν πλείους τῶν βαρ-14
βάρων ἐν χειρὶ πρὸς τῶν Μακεδό-
νων κατεκράνησαν· οἱ δὲ, καὶ ἐν

transeundum erat, ponte jun-
gi mandat. Ipse viam difficilem
asperamque persequitur, eam-
que magnā ex parte cursu per-
egit. Quumque ad primam
barbarorum stationem ante lu-
cem venisset, custodes truci-
dat. Secundæ deinde stationis
custodibus etiam plerisque cæ-
sis, quum ad tertiam venit,
complures diffugerunt. Sed ne
hi quidem in castra Ariobarza-
nis fugerunt: sed inde in mon-
tes, prout quisque potuit, sese
metu perculsi proripuerunt:
adeo ut sub auroram inopina-
to castra hostium sit adortus.
Simulac ad fossam castrorum
perventum est, Craterus signo
tubæ exaudito, impetum in
morum facit. Hostes summā
consilii inopiā laborantes (a),
ne tentatā quidem pugnā in
fugam vertuntur. Cæterum
quum omni ex parte interclu-
derentur, hac enim Alexander
premebat, illac Crateri copiæ
infestæ occurrebant, plerique
eorum muros cursu repetere
sunt coacti: & jam Macedones
muros occupārant. Alexander
enim idipsum quod venerat
ante suspicatus, Ptolemæum
eo loci cum peditum tribus
millibus reliquerat. Maxima
itaque barbarorum pars à Ma-
cedonibus illic trucidata est:
alii fugā terroris plenā, in præ-
cipi-

(a) Curt. 5, 4, 27.

10. αὐτόθεν, ὡς εἶχον] statim, ut erant. Vide 3, 9, 7. & 3, 13, 4. Sic 2, 6, 2. & 2, 11, 6. αὐτόθεν, ὡς εἶχον.

12. ἐνδοῦντων] Mss. omnes cum editione Basil. παραδόχτων. Græcos.

14. ἐν χειρὶ κατεκράνησαν] in conspectu trucidati sunt, sive in ipse pugna occisi, ut Stephani interpretatur, multa huiusmodi exempla ex Thucydide profertur, Thec. tom. 4. p. 415. B.

cupitia delapsi, periēre. Ariobarzanes (a) cum paucis equitibus in montes effugit. Alexander rursus ad flumen celeriter profectus, ponte jam perfecto facile omnem exercitum transmittit. Inde magnis itineribus in Persas contendit, ut prævieniendo adesset, priusquam regii thesauri ab custodibus diriperentur. Cepit & apud Pasargadas pecunias (b), quæ in thesauris Cyri prioris fuerant. Persis satrapam constituit Phrafaortem Rheomithræ filium. Regiam autem Persarum incendit, suadente interim Parmenione ut intactam eam servaret, tum quod pulchrum non esset possessiones virtute suâ paratas disperdere, tum quod Asiaticos minus benevolos ob id factum esset habiturus, existimaturos illum Asiam retinere nolle, sed eâ debellatâ recessurum. Alexander se Persarum facinus ulcisci velle respondit, quod quum in Græciam cum exercitu venissent, Athenas subverterant, tem-

τῇ Φυγῇ φοβερῶ γενομένη, κατὰ τὰς κρημνῶν ἑαυτοὺς ῥίψαντες, ἀπώλλυντο· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριοβαρζάνης ξυνὸλίγοις ἰππεύσιν ἐς τὰ ὄρη ἀπέφυγεν. Ἀλέξανδρος δὲ σπουδῇ αὐθις ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ καταλαμβάνει ἤδη πεποιμένην ἐπ' αὐτοῦ γέφυραν, καὶ διαβαίνει ξυν τῇ βασιτικῇ εὐπετάς. Ἐντεῦθεν δὲ σπουδῇ αὐθις ἡλαινεν ἐς Πέρσας, ὥστε ἔφθην ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρήματα διαρπάσασθαι τοὺς φύλακας. Ἐλαβε δὲ καὶ τὰ ἐν Παταργάδαις χρήματα, ἐν τοῖς Κύρου τοῦ πρώτου θησαυροῖς. Σατραπὴν μὲν δὴ Περσῶν κατέστησε Φραφάορτην τὸν Ῥεομίθρου παῖδα· τὰ βασιλεία δὲ τὰ Περσικὰ ἐνέπρηστε, Παρμενίωνος σῶζειν συμβουλευσάτος, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐ καλὸν αὐτοῦ κτήματα ἤδη ἀπολλύναι, καὶ ὅτι οὐχ ὡσαύτως προτέξουσιν αὐτῷ αἰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἑκδροται, ὡς οὐδὲ αὐτῷ ἐγνοηότι κατέχευεν τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀπελθεῖν μόνον νικῶντα. Ὁ δὲ, τιμωρήσασθαι ἐθέλειν Πέρσας ἔφασκεν, ὡδ' ὢν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλάτταντες, τάς τε Ἀθήνας κατέσκαψαν, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνέπρησαν, καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τοὺς Ἕλληνας εἶρ-

(a) Curt. 5, 4, 33. (b) Idem 5, 6, 10.

κατὰ τὰς κρημνῶν] per precipitia se ipsos dejicientes.

16. ὥστε ἰδοὺ ἀφικέσθαι] ut prævieniendo adfuerit. Nam adfesset de festinationis consilio potius quam eventu intelligeretur. Græca autem verba non hoc videntur declarare, cur properarit, sed quod properando thesaurorum direptionem prævenerit.

17. Παταργάδαις] Opt. Παταργάδαις. Græcorum.

τὰ τε ἄλλα] cum aliis ob causis, tam quod pulchrum &c. Vide ἄλλα in indice.

18. ἀπυλθῆν] Opt. ἰπυλθῆν, quod probatissimè venit verbum hoc loco. Græcorum. Ἐπὶ τῇ σκάπῃ autem est obire, peragere.

19. κακὰ] Vulsanius legit κατὰ, qui tamen, cum annotavit Græcorum, & hanc lectionem ex V. C. confirmavit, versionemque ideo sic mutavit αἰσῶμεν multis damnis Græcos affecerant.

ἐργάσαντο, ὑπὲρ τούτων δίκας λαβέν. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ σὺν 20
 ᾧ δρᾶσαι τοῦτό γε Ἀλέξανδρον, οὐδ' εἶναι τις αὐτῇ Περσῶν τῶν πάλαι τιμωρία.

XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξά- 1
 μενος, προῦχάρεϊ ἐπὶ Μηδίας ἐκεῖ
 γὰρ ἐπυνθάνετο εἶναι Δαρείον. Γνώ- 2
 μῃ δὲ ἐπεποίητο Δαρεῖος, εἰ μὲν
 ἐπὶ Σάσων καὶ Βαβυλῶνος μένοι
 Ἀλέξανδρος, αὐτοῦ προσμένειν καὶ
 αὐτὸς ἐν Μηδοῖς, εἰ δὴ τι νεωτερι-
 σκίᾳ τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον· εἰ 3
 δ' ἐλαῖνοι ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἄνω
 ἴσως τὴν ἐπὶ Παρθυσίους τε καὶ
 Ἱρανίαν, ἕστε ἐπὶ Βάκτρος,
 τῇ τε χώρᾳ Φερίαν πᾶσαν, καὶ
 ἄπασαν ποῦν Ἀλέξανδρον τὴν
 τῶν ὁδῶν. Τὰς μὲν δὴ γυναῖκας, 4
 καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐπὶ ἀμφ' αὐτὸν
 κατασκευὴν, καὶ τὰς ἀρμαμάχας
 ἐπὶ τὰς Κασπίας καλουμένας πύ-
 λας πέμπει· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ δυ-
 νάμει, ἣ τις ἐκ τῶν παρόντων ξυ-
 νελεκτο αὐτῷ, προτέμενεν ἐν Ἐκ-
 βατανίᾳ. Ταῦτα ἀκούων Ἀλέξ- 5
 ανδρος, προῦχάρεϊ ἐπὶ Μηδίας
 καὶ Παρσιτάκας μὲν ἐς τὴν χώραν

plaque incenderant, aliaque multa in Græcos perpetrārant. Cæterum neque mihi prudenter hoc ab Alexandro factum videri potest, neque ulla de veteribus Persis hac ratione ultio sumta fuisse.

XIX. His rebus ita gestis, Alexander in Mediam movit (a) : ibi enim Darium esse acceperat. Siquidem Darius ita apud se statuerat, si apud Susa & Babylonem hæreret Alexander, etiam apud Medos opperiri, an qui circa Alexandrum erant novi aliquid molirentur : si vero in se exercitum duceret, in Parthiam & Hyrcaniam usque ad Bactra se recipere, totâque regione vastatâ, omnem Alexandro progrediendi potestatem præriperet. Et mulieres, reliquumque apparatus universum quem penes se habebat, vehiculaque omnia ad pylas Caspias mittit : ipse cum copiis quas pro tempore collegerat (b), in Ecbatanis exspectabat. Quibus cognitis Alexander in Mediam progreditur : & Paritacas quidem, impetu in eorum regionem facto, subegit, satra-

(a) Curt. 5, 7, 12. (b) *idem* 5, 8, 1.

20. σὺν τῷ] Sic 6, 10, 9. ἢ ξὺν τῷ πρηνεῖν.

CAP. XIX. 2. τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον] Τὼν etiam pro neutro genere possit haberi : si forte quid novaretur, sine novi accideret in rebus Alexandri.

3. τὴν] scil. ὁδόν.

ἐπὶ Βάκτρος] Codices vetusti omnes, in quibus & V. C. apud Vulcanium, atque editio Basilicensis Βάκτρα. *Gronov.*

4. ἀρμαμάχας] Hoc nomine appellatur curruum quoddam genus, quibus mulieres apud Persas vehébantur. Vide Freinsh. Comment. ad Curt. 3, 1, 23.

5. Παρσιτάκας] Oppidi alicujus, nomine Tabas, in Paretacene ultima, mentio fit apud Curt. 5, 13, 2.

fatrapamque iis dedit Oxa-
threm Abulitæ filium, qui
antea apud Susa fatrapatum
gesserat. Quumque Alexan-
dro in itinere nuntiaretur
Darium ei obviam ire sta-
tuisset, denuoque prælii for-
tunam experiri velle (Scy-
thas enim & Cadusios ei au-
xilium venire) impedimentis,
eorumque præsidio & reli-
quo apparatu subsequi ius-
sis, omnibusque copiis se-
cum ductis, instructâ acie
ad pugnandum processit, &
duodecimis castris in Medi-
am pervenit; ubi Dario non
eas esse copias quibus præ-
lio decernere posset cogno-
vit, & neque Cadusios ne-
que Scythas ei auxilio veni-
re, & Darium omnem potius
in fugâ spem collocasse: qua-
propter majore celeritate
Alexander in eum contende-
bat. Quumque ab Ecba-
tanis trium dierum itinere
abesset, Bisthanem Ochi fi-
lium, qui ante Darium in
Perside regnârat, obvium
habuit: is Alexandro nun-
tiavit, quintum jam diem
esse, ex quo Darius fugisset,
pecuniâ ex Mediâ VII M. ta-
lentum secum ablatâ, cum
exercitu equitum trium mil-
lium, peditum sex millium.
Alexander ubi in Ecbatana
venit, Thessalos equites a-
liosque focios in maritimam
oram remisit, ac præter in-
tegrum stipendium duo mil-

αὐτῶν ἐμβαλὼν κατεσρέψατο, καὶ
σατραπεύειν ἔταξεν αὐτῶν Ὁξάρην
τὸν Ἀβυλίτου τοῦ πρότερον Σού-
6 σων σατράπου παῖδα. Αὐτὰς δὲ ὡς
ἠγγέλθη κατὰ τὴν ὁδὸν, ὅτι ἐγγυ-
κῶς εἴη Δαρείος ἀπαντᾶν τε αὐτῷ ὡς
ἐς μάχην, καὶ αὐτῷ διακινδυνεύειν
(Σκύθας τε γὰρ αὐτῷ ἦκειν, καὶ
Καδουσίους συμμάχους) τὰ μὲν
ὑποζύγια, καὶ τοὺς τούτων φύλα-
κας, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν
ἔπεσθαι ἐκέλευσε· τὴν στρατιὰν δὲ
τὴν ἄλλην ἀναλαβεῖν, ἣ γινεσκαλ-
μένους ὡς ἐς μάχην, καὶ ἀφικνεῖ-
7 ται δωδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐς Μήδιαν· ὅ-
θα ἔμαθεν οὐκ οὕτως ἀξιόμαχον δύ-
ναμιν Δαρεῖος, οὐδὲ Καδουσίους ἢ
Σκύθας αὐτῷ συμμάχους ἦκοντας,
ἀλλ' ὅτι Φεύγειν ἐγγυκῶς εἴη Δα-
ρεῖος· ὃ δὲ ἔτι μᾶλλον ἦγε σπου-
8 δῆ. Ὡς δὲ ἀπέρχεν Ἐκβατῆαν
ἑπτατρίων ἡμερῶν ὁδόν, ἐνταῦθα ἀ-
φῆντα αὐτῷ Βισθάνης ὁ Ὀχρου παῖς,
τοῦ πρὸ Δαρείου βασιλεύσαντος
9 Περσῶν· καὶ οὕτως ἐπήγγειλεν, ὅ-
τι Δαρείος ἐς πέμπτην ἡμέραν εἴη
πεφευγὼς, ἔχων τέτε χρήματα ἐκ
Μήδων ἐς ἑπτακισχίλια τέλαστα,
καὶ στρατιάν, ἡπείκει μὲν ἐς τρισχι-
λίου, πεζοὺς δὲ ἐς ἑξακισχιλίου.
10 Ἐλθὼν δὲ ὡς Ἐκβάτανα Ἀλέξαν-
δρος, τοὺς μὲν Θετταλοὺς ἡπείκει
καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους ἀπο-
πέμπει ὅπως ἐπὶ θάλασσαν, τῶν
τε μισθὸν ἀποδοῦναι αὐτοῖς ἐντέλλῃ
τὸν ξυντεταγμένον, καὶ διασχίλια
παρ

παρ' αὐτοῦ τάλαντα ἐπιδούς ὅστις ^Iilia talentum militibus do-
 δὲ ἰδίᾳ βούλοιντο εἶναι μισθοφορεῖν ^{nat.} Quicunque autem illo-
 παρ' αὐτῷ, ἀπογραφεῖσθαι ἐκέλευσε· ^{rum} viritum stipendia mereri
 καὶ ἐγένοντο οἱ ἀπογραφάμενοι οὐκ ^{vellent,} conscribi iussit. ne-
 ὀλίγοι. Ἐποκύλλον δὲ τὸν Πολυει- ¹² Reliquos per Epocillum Po-
 δούς ἔταξε καταγαγεῖν αὐτοὺς ὡς ^{lyidis} filium ad mare deduci
 ἐπιβάλασσαν, ἰκπείας ἄλλους ἔχον- ^{jubet,} alio equitum præsidio
 τα ἐς φυλακὴν αὐτῶν· οἱ γὰρ Θεσ- ^{adjuncto.} Thessali enim e-
 σαλοί τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπέδοντο· ^{quos} ibi reddiderunt. Me-
 ἐπέσειλε δὲ καὶ Μένετι, ἐπειδὴν ^{neti} etiam per literas man-
 ἀφίκονται, τοὺς ἐπὶ θάλασσαν ἐ- ^{dat,} ut quum eo pervene-
 τιμηλῶσθαι, ὅπως ἐπὶ τμήρων κο- ^{rint,} navibus in Eubœam
 μισθῶσονται ἐς Εὐβοίαν. Παρμενίου ¹³ transvehendos curet. Par-
 καὶ ἐπροέταξε τὰ χρήματα τὰ ἐκ ^{menioni} quoque negotium
 Περσῶν καμίζόμενα, εἰς τὴν ἕκραν ^{dat,} ut pecuniam omnem
 τὴν ἐν Ἐκβατάνοις καταθέσθαι καὶ ^{ex} Persis allatam in arce
 Ἀρπάλῳ παραδοῦναι. Ἀρπαλὸν ¹⁴ quæ in Ecbatanis deponat,
 γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων κατέλιπε, [&] Harpalo custodiendam
 καὶ φυλακὴν τῶν χρημάτων Μα- ^{tradat,} quem super thesau-
 κεδῶνας ἐς ἐξακισχιλίους, καὶ ἰκ- ^{ros} ibi cum præsidio sex
 πείας, καὶ φίλους ὀλίγους. Αὐτὸν ¹⁵ millium Macedonum, & e-
 δὲ Παρμενίωνα τοὺς ξένους ἀναλα- ^{quitum} amicorumque non-
 βόντα, καὶ τοὺς Θράκας, καὶ ὅσοι ^{nullis} reliquit. Parmenio-
 ἄλλοι ἰκπείας, ἔξω τῆς ἵππου τῆς ^{nem} vero ipsum assumtis ex-
 ἐταιρικῆς, περὶ τὴν χώραν τὴν Κα- ^{teris,} & Thracibus, reli-
 δαυσίαν ἐλαύνειν ἐς Τρκαίδα. Κλεί- ¹⁶ quoque equitatu, præter-
 τη δὲ τῇ τῆς βασιλικῆς ἰλμῆς ἡγε- ^{quam} amicorum, per Ca-
 μῶνι ἐπέσειλε, ἐπειδὴν ἐκ Σούτων ^{dufiorum} fines in Hyrcani-
 ἐς Ἐκβάταναν ἀφίκεται (καταλέ- ^{am} mittit. Clito autem re-
 ve- ^{giæ} turmæ duci scribit, ut
 quum è Susis in Ecbatana

10. παρ' αὐτῷ ἐπιδούς] *a se*, sua sponte, doni loco *addens*. Curtius similem hi-
 storiam παρταξ 6, 2, 17, sed temporum ratio non satis congruit.

11. ἰδίᾳ] *privatim*, hoc est, non reipublicæ, sed suo nomine, sua sponte.
 Diodorus Siculus XVII, 74. opponit τὴν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πόλεων συμμαχίαν
 τας, & τὴν ἐκ μέρους ἐν τῇ στρατιᾷ τῇ μετὰ τὸ βασιλεὺς μένειν *Gronov.*

12. Ἐποκύλλον] Male interpretis reliquos. Eos enim ipsos intelligit, de quibus 10.
 ἀφίκοντο] Vide annon intelligi debeat *veniderunt. Gronov.* Sic A& V. 8. &
 VII. 9. & Xenophon passim.

ἐπειδὴν ἀφίκεται, τὴν ἰππ] Scripsit vero etiam Menesi, postquam venissent, ut
 παρὶς αὐτοῖς καταστέλλει, quo ἐπὶ τμήσις transvehentur in Eubœam. Sed versio Vul-
 canii ostendit legisse enim. prout legendum esse ait Gronovius, ἐπειδὴν ἀφίκεται
 τας ἰππὶς θάλασσαν, ἐπιμηλῶσθαι δεσ.

venisset, (ibi enim valetudinis causâ relictus erat) receptis Macedonibus qui pecuniarum præsidio positi fuerant, in Parthos moveat, quo & ipse venturus erat.

XX. Alexander assumpto equitatu amicorum, & antecurforibus, equitibusque mercede conductis, quos Erigyus ducebat, & phalange Macedonicâ, iis exceptis qui pecuniarum præsidio relictî fuerant, sagittariis etiam & Agrianis sibi conjunctis, in Darium movit. Quumque summâ festinatione contenderet, multi in itinere milites præ lassitudine relictî, multi etiam equi extincti sunt. Alexander nihilo fecius institutum iter urgebat, & undecimis castris Rhagas pervenit. Distat hic locus unus diei itinere à Caspiis pylis, equitanti ita ut Alexander ducebat. Darius vero jam Caspias portas prætergressus erat: & eorum qui fugientem comitabantur, plerique in domos suas sese recipiebant; non pauci etiam sese Alexandro dedebant. Alexander depositâ spe Darium ulla celeritate abs se comprehendi posse, quinque diebus ibi substitit, recreatoque exercitu Oxydatem hominem Persam Mediæ satrapam

λειπτο γὰρ ἐν Σούτοις ἀφρώων) ἀναλαβόντα τοὺς Μακεδόνας τοὺς ἐπὶ τῶν χρημάτων τότε ὑπολειφθέντας, ἵεναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους, ἵνα καὶ αὐτὸς ᾗξεν ἐμελλεν.

XX. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν τε ἵππον τῶν ἐταίρων, καὶ τοὺς προδρόμους, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας, ὧν Ἐριγύος ἡγήτο, καὶ τὴν φάλαγγα τὴν Μακεδονικὴν, ἔξω τῶν ἐπὶ τοῖς χρήμασι ταχθέντων, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ Δαρείῳ. Καὶ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν σπουδῇ γιγνομένην, τῶν τε στρατιωτῶν πολλοὶ κάμνοντες ὑπελείποντο, καὶ ἵπποι ἀπέθνησκον· ἀλλὰ καὶ ὡς ἦγε, καὶ ἀφικνεῖται ἐς Ῥάγας ἐνδεκάτῃ ἡμέρᾳ. Διέχει δὲ ὁ χώρος οὗτος ἀπὸ τῶν Κασπίων πυλῶν ὁδὸν ἡμέρας μίαν· ἐλαύνοντι ὡς Ἀλέξανδρος ἦγε. Δαρείος δὲ ἐφθάκει ἤδη παρεληλυθὺς εἰς τὰς πυλῶν τῶν Κασπίων. Τῶν δὲ συμφεγγόντων Δαρείῳ, πολλοὶ μὲν ἀπολιπόντες αὐτὸν ἐν τῇ Φυγῇ, ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἕκαστος ἀπερχόμενοι οὐκ ὀλέγειν δὲ καὶ Ἀλέξανδρον σφᾶς ἐνεδίδωσαν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀπέγνω καταπύδας αἰρήσειν Δαρείον, μέγας αὐτοῦ πέντε ἡμέρας, καὶ ἀναπαύσας

CAP. XX. 3. ἐφθάκει ὁδὸν παρεληλυθὺς εἰς αὐτὸν] intraverat jam intra Caspias portas. Sic inox 5.

4. καταπύδας αἰρήσειν] per vestigia insequendo captivum, vestigiis consecuturum. Xenophon de cecibus leporem insequens: αἰρῶν αὐτὸς ὡς ἐπὶ τῇ τῶν αἰρῶν πρὸς τὸ καταπύδας αἰρῶν, Cyrop. lib. 1. p. 29. l. 20.

σε τὸν στρατὸν, Μηδίας μὲν σατρά-
πην ἀπέδειξεν Ὀξυδάτην Πέρσων
ἄρχα, δὲ ἐτύγχανε πρὸς Δαρείου
ξυνελημμένος, καὶ ἐν Σούσοις εἰρ-
γόμενος· τοῦτο αὐτὸ ἐς πῖσιν ἦν πρὸς
Ἀλέξανδρον. Αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ 5
Παρθαίους ἦγε· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ
πρὸς ταῖς Κατπίαις πύλαις ἐκρα-
τοπέδευσε· τῇ δευτέρᾳ δὲ εἰς παρ-
ῆλθε τῶν πυλῶν, ἔστε οἰκούμενα ἦν.
Ἐπιτιτιστάμενος δὲ αὐτόθι, ὅτι ἔρη- 6
μὴν τὴν πρότω χάριν ἤκουεν, ἐς προ-
μῆν ἐκπέμπει Κοῖον ξὺν ἱππεῦσί
τι καὶ τῶν πεζῶν ὀλίγοις.

XXI. Καὶ ἐν τούτῳ ἀφικνεῖται 1
παρ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Δαρείου στρατο-
πέδου, Βαγισιάνης Βαβυλώνιος ἀ-
νὴρ, τῶν γνωρίμων, καὶ ξὺν τούτῳ
Ἀντιφίλος, τῶν Μαζαίου παιδων.
Οὗτοι ἐπήγγειλαν, ὅτι Ναβαρζά- 2
νης τε χιλιάρχης τῶν ξὺν Δαρείῳ
φευγόντων ἱππέων, καὶ Βήσσος δ
Βακτρίων σατράπης, καὶ Βράζας δ
Ἀραχότων καὶ Δράγγων σατρά-
πης, ξυνελημμένοι εἰεν Δαρείῳ.
Ταῦτα ἀκούσας Ἀλέξανδρος, ἐτι 3
μᾶλλον ἦγε σπουδῇ, τοὺς ἐταίρους
μόνους ἔχων ἀμφὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς
προδρόμους ἱππέας, καὶ τῶν πε-
ζῶν τοὺς εὐρωστοτάτους τε καὶ κου-

constituit (a), qui à Dario,
captus apud Susa in custo-
diâ habitus fuerat. Hoc ei si-
dem apud Alexandrum con-
ciliabat. Inde in Parthos ex-
ercitum duxit: ac primo qui-
dem die juxta Caspias pylas
castra posuit: postridie ipsas
pylas ingressus est, ac loca
cultoribus frequentia. Qu-
umque inde commeatum in
exercitum intulisset, quod
interiorem regionem incul-
tam esse audisset, Cœnum
cum equitatu exiguoque pe-
ditatu frumentatum mittit.

XXI. Inter hæc Bagista-
nes Babylonius vir illustis,
& cum eo Antibelus unus
ex Mazæi filiis è Darii exer-
citu ad Alexandrum vene-
runt, nuntiantes Nabarza-
nem mille equitum qui cum
Dario fugerant præfectum,
& Bessum Bactrianorum sa-
trapam, ac Brazam Aracho-
torum & Drangarum satra-
pam, Darium in custodiâ te-
nere. Quo audito Alexan-
der majore adhuc celeritate
sibi utendum putavit. amicis
tantum, equitibusque ante-
cursoribus, ac peditum for-
tissimis simul atque expedi-
(a) Curt. 6, 2, 11. tissi-

τῶν αὐτῶν] Nonnulli habent τῶν αὐτῶν. Οἰονοῦν.

5. ἔτι οἰκούμενα ἦν] quousque loca culæ erant.

6. ἐπιτιτιστάμενος δὲ αὐτόθι] commeatum autem illis parantibus. Ut aoristus sit in
significatione futuri temporis; ut 7, 3, 3 ὡς δ' ἔχ' ἀπ' αὐτοῦ μὲν ἴδρα, ἀλλὰ ἄλλως
αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ. Nam Cœnum equidem ob id ipsum arbitror frumentatum
missum, ut commeatum conveheret.

CAP. XXI. 1. Ἀντιφίλος] Brocubelum appellat Curtius 5, 13, 11.

2. Βράζας] idem est, qui Curtio Barzaentes dicitur 6, 6, 30.

tissimis delectis, non expectato Cœni, qui frumentatum iverat, reditu. Reliquo exercitui Craterum præficiens, mandat sequi, ita ut itinera moderatius faciat. qui secum ibant, arma solum & duorum dierum cibaria gerebant. Totâ itaque nocte, & postero die ad meridiem usque continuato itinere, aliquantulum temporis militi ad quietem dedit. Inde rursus totâ nocte progressus, diluculo in ea castra pervenit, unde Bagistanes discefferat. & hostes quidem ibi nactus non est. De Dario certior factus est captivum illum in curru portari, Bessum loco Darii imperium obtinere, & à Bactrianis equitibus aliisque barbaris qui cum Dario fugerant, ducem nominatum esse, præterquam ab Artabazo & Artabazi filiiis, Græcisque mercenariis (a). Hos fidos perpetuo in Darium fuisse, neque ea quæ accidissent impedire potuisse. eosque à publicâ viâ deflexos, montes petere, nec cum Besso confilia communicare. Præterea eos qui Darium cepissent ita secum statuuisse, ut si audiant

Φοράτους ἐπιλεξάμενος, οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ Κῶνον προσημίνας ἐκ τῆς 4 προνομῆς ἐπαλλεῖν τοῖς δὲ ὑπολειπομένοις ἐπιστάτας Κρατερόν, προάττει ἔπεσθαι μὴ μακρὰς δόδους ἄγοντα. Οἱ δὲ ἀμφ' αὐτὸν, τὰ ὅπλα εἶχον μένον, καὶ δύο ἡμέρας 5 ῥῶν σιτία. Ἐλθὼν δὲ τὴν τε νύκτα ὄλην καὶ τῆς ἐπιστάσεως ἡμέρας μέχει μετημβρίας, ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸν στρατὸν, αὐθις ἔπειτα ὄλην τὴν νύκτα, καὶ ἅμα ἡμέρᾳ ὑποφαινούσῃ παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅθεν ἀφαιρμήκει ὅπως Βαγισάνης· καὶ τοὺς μὲν πολεμίους 6 οὐ κατέλαβε. Δαρείου δὲ περιεπύθετο, αὐτὸν μὲν συνειλημμένον ἄγεσθαι ἐφ' ἀρμαμάχης, Βήσση δὲ ἀντὶ Δαρείου γενέσθαι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὠνομάσθαι Βήσσην, πρὸς τε τῶν Βακτριῶν ἰκπέναν, καὶ τῶν ἄλλων γὰρ βάρβαροι ξυνέφηνον Δαρείῳ, πλὴν Ἀρταβάζου, καὶ τῶν Ἀρταβάζου παίδων, καὶ 7 τῶν Ἑλλήνων τῶν μισθοφόρων ταύτους δὲ πιστοὺς εἶναι Δαρείῳ, καὶ εἰργεῖν μὲν τὰ γιγνώμενα οὐ δυνατόν· εἶναι· ἐκτραπέντας δὲ ἔξω τῆς λεωφόρου δόδου, ὥς ἐπὶ τὰ ὄρη ἵέναι κατὰ σφῆς οὐ μετέχοντες τοὺς

(a) *Curt. 5, 10, 12. seqq.*

5. ὅθεν ἀρμαμάχης ἐπίστω] unde concesserat retro ad Alexandrum, supra 1.

6. Δαρίῳ δὲ περιεπύθετο] Ex quo hæc cognoverit Curtius refert 5, 13, 7. Perventum erat in vicum, in quo Darium Bessus comprehenderat. Ibi Melon Darii interpres excipitur. Corpore æger non posuerat agmen sequi, & deprehensus celeritate regis, transfugam se esse simulabat. Ex hoc alia cognoscitur.

περιεπύθετο] Vulcanius dividit ex V. C. πρὶς ἰπύθετο. Gramow.

ἀντὶ Δαρίου γενέσθαι] Mss. omnes αἶναι, quod & notavit Vulcanius. Idem.

7. κατὰ σφῆς] Facinus: scissum. Vide σφῆς in indice.

τοὺς ἀμφὶ Βῆσσαν τοῦ ἔργου. Γνώ-
μη δὲ πεποιθῆναι τοὺς ξυλλα-
βήτας Δαρείον, εἰ μὲν διώκοντα
σφῆς Ἀλέξανδρον πυθάνοντο,
παράδοῦναι Δαρείον Ἀλεξάνδρῳ,
καὶ σφίσι τι ἀγαθὸν εὐρίσκεσθαι·
εἰ δὲ τὸ ἐμπάλιν ἐπανεληλυθότα
μάθοιεν, τοὺς δὲ στρατιῶν τε ξυλ-
λέγειν ὅσῃν πλείῃσιν δύναιτο, καὶ
ἀπαρξέειν ἐς τὸ κοινὸν τὴν ἀρχήν.
Βῆσσαν δὲ ἐν τῇ παρόντι ἐξηγεῖσθαι
κατ' οἰκειότητά τε τὴν Δαρείου,
καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ στρατείᾳ τὸ
ἔργον ἐγίνετο. Ταῦτα ἀκούσαντι
Ἀλεξάνδρῳ ἀνακράτος διωκτέα ἐ-
φαίετο. Καὶ ἤδη μὲν ἐξέκαμνον
οἱ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι, ὑπὸ τῇ
τελευτησίᾳ τῇ ξυνοχῇ, ἀλλὰ καὶ
ὡς ἦγε καὶ διελθὼν ὁδὸν πολλὴν
τῆς τε νυκτὸς, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ
ἡμέρας ἕστε ἐπὶ μεσημβρίᾳ, ἀφ-
ικεῖται ἐς τινα κόμην, ἣν τῇ προ-
τεραίᾳ ἐστρατοπεδεύκεσαν οἱ Δαρείον
ἔχοντες. Ἐσταῖθα ἀκούσας ὅτι νυ-
κτὸς παύεσθαι τὴν πορείαν ἐγνώσ-
μένῳ εἴη τοῖς βαρβάροις, ἤλεγχε
τοὺς προσχάρους, εἰ δὴ τινα εἶδεῖν
ἐπιτομωτέραν ὁδὸν ἐπὶ τοὺς Φρύ-
γους. Οἱ δὲ εἰδέναι μὲν ἔφασαν,
ἐλπίην δὲ εἶναι τὴν ὁδὸν δι' ἀνυδρίαν.

8 Alexandrum se insequi, Da-
rium tradant, & rebus suis
consulant. Sin retrocessisse
intelligant, exercitum quam
possint maximum conscri-
bant, & communi inter se ope
imperium tueantur. Bessum
in praesentia exercitus ducem
designatum esse, ob eam ne-
cessitudinem quæ ipsi cum
Dario intercedebat, tum eti-
am quod in ejus satrapatu id
perpetratum erat. Hæc quum
audisset Alexander, omni stu-
dio persequendam rem existi-
mavit. ac tametsi tam viri,
quam equi continuato itine-
ris labore defatigati essent
(a), nihilo tamen minus ur-
gebat. magnoque itinere per
noctem, & insequentem diem
ad meridiem usque confecto,
in pagum quendam pervenit,
ubi qui Darium ducebant pri-
die confederant. Ibi certior
factus barbaris statutum esse
noctu iter ingredi, perconta-
tus est incolas, an aliquod viæ
compendium nossent, quâ fu-
gientes assequi posset. Qui
quidem se nosse affirmarunt
(b), cæterum viam illam præ
aquarum inopia desertam esse.
Ipse nihilominus ut illac ducant

(a) Curt. 5, 13, 7. (b) idem 5, 13, 9.

8. καὶ σφίσι τι ἀγαθόν] Curt. 5, 9, 2. tradito rege vivo, inirent gratiam victoris.
ἀπαρξέειν ἐς τὸ κοινόν] seorsum in commune regnum, ut ex æquo pertineret ad
omnes, qui in eodem consilio erant cum Bessio. Curt. 5, 9, 2. interfecto Dario,
regnum sibi occuparent.

9. Βῆσσαν δὲ] Bessum autem in praesentia exercitus ducem esse oportere. Repe-
tenda sunt illa γνῶμην ἀποφασίζουσα, a quibus hæc pendent, ut & hoc ab ipsis decre-
tum fuisse intelligatur, Bessum inirecā imperatoris fungi officiis debere.

cant imperat: quumque intel- 12 Ὁ δὲ, ταύτην ἄγειν ἐκέλευσε· καὶ
ligeret non posse pedites se
festinanter equitantes sequi,
equites circiter quingentos e-
quis delilire jubet, & duces
peditum aliosque praestantis-
simos quosque, ita ut pedites
armati erant, equos conscen-
dere. Nicanori vero scutato-
rum praefecto, & Attalo A-
grianum duci, per viam qua 13 ἦσαν. Νικάνορα δὲ τὸν τῶν ὑπα-
Bessus cum suis processerat,
reliquos (qui quidem levissi-
me armati essent) ut ducant
injungit. ceteri pedites, ut
quadrate agmine sequantur.
Ipse sub vesperum iter ingres-
sus, citato agmine processit.
confectisque per noctem qua-
dringentis stadiis, sub lucem
barbaros in composita fugien- 14 Αὐτὸς δὲ ἀμφὶ δέλην ἄγειν ἀρχά-
tes atque inermes affecutus
est. Pauci admodum ex iis
tanquam se defensiuri compo-
suerunt: complures statim
conspecto Alexandro, ante- 15 ὥστε ὁλίγοι μὲν τινὲς αὐτῶν ὡς ἀ-
quam praelium experirentur,
in fugam vertuntur: ex iis
vero qui ad arma confugerunt
caelis nonnullis, reliqui terga
verterunt. Bessus autem ejus-
que comites interea Darium
curru avehebant. At quum 16 ὄντων. Βῆσσος δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ
Alexander eorum tergo insta-
τέως μὲν ἐφ' ἀρμαμαχῆς Δαρείου
μετὰ

12. ὥτως ὥσπερ] Mss. omnes ὥτως ὥπως. & editio Basilensis. Græco.

13. ἐν ταύτῃ ἐπισθαι] in profecto agmine sequi, ut apud Curt. 6. 4. 14. Opprobria sunt ἐν ταύτῃ ἐκ δρόμου κωφῶν, quod statim sequitur. Manifestissimum hoc fit ex Xenoph. ἀναβ. lib. 2. p. 209 l. 8. ἴσθαι δὲ ἀλλήλους μὴ θῆναι δρόμον, ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἐπισθαι. Accubabant alter alteri, ne cursu ferrentur, sed ordine non perturbato sequebantur. Vide not. ad 2. 10. 4.

14. δρόμον ἄγειν] Curt. 5, 13, 12. calcaribus subditi, effuso cursu eunt.

ἀπ' αὐτοῦ ἰσθαι] in eo proficiscientes. Curt. 5, 13, 11. exercitum, utpote qui nihil praesaveret, in ompositum inordinatumque procedere.

μετὰ σφῶν ἐκώμζον. Ὡς δὲ δ-
μου ἦδη ἦν Ἀλέξανδρος, Δαρείου
μὲν Σατιβαρζάνης καὶ Βαρσαέντης
κατατρώσαστες, αὐτοῦ ἀπέλιπον·
αὐτοὶ δὲ ἔφυγον ξυνὶ ππεῦσιν ἐξ-
ουσίαις. Δαρείος δὲ ἀποθνήσκει·
ὁ δὲ ἔφυγον ὕστερον ἐκ τῶν τραυμάτων,
πρὶν ὁφθῆναι Ἀλεξάνδρῳ.

XXII. Ἀλέξανδρος δὲ τὸ μὲν 1
σῆμα τοῦ Δαρείου ἐς Πέρσας ἔπεμ-
ψε, θάψαι κελεύσας ἐν ταῖς βασι-
λικαῖς θήκαις, καθάπερ καὶ οἱ ἄλ-
λοι οἱ πρὸ Δαρείου βασιλεῖς. Σα- 2
τράπῃ δὲ ἀπέδειξε Παρθυαῖον καὶ
Ῥωμαίων Ἀμμωνάπην Παρθυαῖον
ἦ δὲ οὗτος τῶν Αἰγυπτίων ἐνδόν-
των Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Μαζάκου.
Τληπόλεμος δὲ Πιθοφάνους, τῶν
Ἰταίων, ξυνετάχθη αὐτῷ, σκοπεῖν
τὰ ἐν Παρθυαίῳ τε καὶ Ῥωμαίῳ.
Τοῦτο τὸ τέλος Δαρεῖος ἐγένετο, 3
ἐπὶ ἀρχοντος Ἀθηναίων Ἀριστο-
φάντος, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος·
ἑσθρὶ τὰ μὲν πολέμια, εἴπερ τινὶ
ἄλλῳ, μαλακῇ τε, καὶ οὐ φρεν-
εῖ, εἰς δὲ τὰ ἄλλα οὐδὲν ἀνεπιει-
κὲς ἔργον ἀποδείξαμένῳ, ἢ οὐδὲ
ἐγγενόμενον αὐτῷ ἀποδείξασθαι·
ἐπὶ ἡμοῦ μὲν εἰς τὴν βασιλείαν 4
παρελθεῖν, ἡμοῦ δὲ προσπολεμεῖ-
σθαι πρὸς τε Μακεδόνα καὶ τῶν
Ἑλλήνων ξυνέβη· οὐκ οὐκ οὐδὲ ἐθέ-
λωσι ἐξῆν ἐπὶ ὑβρίζειν ἐς τοὺς ὑπε-
ρεῖς, ἐν μείζονι κινδύνῳ ἢ περ

ret (a), Satibarzanes & Bar-
zaēntes Darium abs se gravi-
ter vulneratum ibidem relin-
quunt. ipsi cum de equitibus
sefe in præcipitem fugam de-
derunt. Neque multo post
Darius ex acceptis vulneribus
priusquam ab Alexandro vi-
sus esset, interiit.

XXII. Alexander Darii cor-
pus ad Persas misit, ut in re-
giis mausoleis, more aliorum
regum qui Darium antecesserant,
conderetur. Post hæc
Ammynapem Parthum, qui
sibi una cum Mazace Ægyptum
tradiderat, Parthorum
& Hyrcanorum satrapam con-
stituit. Adjunxit autem illi
Tlepoleum Pythophanis fi-
lium, unum ex amicis, qui
rerum Parthicarum & Hyrcan-
icarum simul curam gereret.
Atque hic quidem Dario vi-
tæ exitus fuit, archonte Athe-
nis Aristophonte, mense Ju-
nio : viro quod ad res bellicas
attinet, (si quis alius) languido
parumque prudenti: quod
ad cætera, qui nihil iniqui in
suos commiserit, aut certe
potestatem committendi non
habuerit. Nam simulac regna-
re cepit, statim à Macedoni-
bus & Græcis bello laceffitius
est. Quocirca ne volenti qui-
dem integrum erat subjectos
sibi injuriâ afficere, quum ipse
in majore periculo quam ipsi

(a) Cætes. 5, 13, 15.

ver:

16. μετὰ σφῶν ἐκώμζον] secum ducabant.

CAP. XXII. 2. μετὰ Μαζάκου] Supra 3, 1, 3.

versaretur. Quandiu in vivis 5 ἐκείνοι καθεστηκότι. Ζῶντι μὲν δὴ
fuit, aliæ illæ ex aliis cala-
mitates exceperunt, neque
ulla intermissio aut requies
fuit, ex quo primum ad re-
gnandum accessit. Nam sta- 6 χὴν παρήλθεν· ἀλλὰ εὐθὺς μὲν τὸ
tim initio equestris illa satra-
parum ad Granicum amnem
clades accidit: mox Ioniam &
Æoliā amisit, & utramque
Phrygiā, Lydiā quoque
& Cariā, præter Halicarnas-
senses: sed paulo post ipsa e-
tiam Halicarnassus erepta est.
deinde universa regio mariti-
ma ad Ciliciam usque. Post
hæc ingens illa iplius apud
Issum clades accidit, in quā
mater, uxor ac liberi ejus capti
funt. deinde Phœnice atque
Ægyptus imperio ejus detra-
ctæ. Postea ipse in Arbelis &
quidem primus turpiter fugit,
& plurimum exercitum ex
omni barbarorum gente per-
didit. Inde profugus è suo
regno errans, & postremo ab
his qui circa eum erant, ad
extremum destitutus, eodem-
que tempore & rex & capti-
vus à suis habitus, ac cum i-
gnominia ductus, tandem ab
intimis sibi proditus & cæsus
interiit. Hæc quidem viventi
Dario acciderunt: at contra
mortuo, regia sepultura, li-
berorum perinde atque ipso
regnante, educatio atque in-

ἐκείνοι καθεστηκότι. Ζῶντι μὲν δὴ
ξυμφορὰ αὐτῷ ἄλλα ἐπ' ἄλλαις
ξυμνήχθησαν, οὐδὲ τις ἀνακλιθεῖς
ἐγένετο, ἐπεὶ δὴ πρῶτον ἐς τὴν ἁρ-
6 χὴν παρήλθεν· ἀλλὰ εὐθὺς μὲν τὸ
τῶν σατραπῶν ἐπὶ Γρανικῇ πταΐσ-
μα ξυνέβη τὸ ἵππικόν, εὐθὺς δὲ
Ἰωνία τε καὶ Αἰολίς ἐχόντο, καὶ
Φρύγες ἀμφοτέρω, καὶ Λυδία,
καὶ Κᾶρες, πλὴν Ἀλικαρνασσέων·
ὁ λόγον δὲ ὕστερον καὶ Ἀλικαρνασ-
σας ἐξήρητο· ἐπὶ δὲ ἡ παραλία πᾶ-
7 σα, ἔστε ἐπὶ τὴν Κιλικίαν ἐνδύσε
ἡ αὐτοῦ ἐπ' Ἰσσοῦ ἦστα, ἵνα τῇ
τε μητέρα ἀρχιμαλατισθεῖσαν καὶ
τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐπ-
εῖδεν· ἐπὶ τῇδε Φοινίκη τε ἀπώ-
8 λετο καὶ Αἰγύπτος πᾶσα· ἐπὶ δὲ,
αὐτὸς ἐν Ἀρβήλοις ἔφυγε τε καὶ
ἐν πρώτοις αἰσχυρῶς, καὶ κρατὶ
πλείστην πάντος τοῦ βαρβαρικοῦ
9 γένους ἀπώλεσε· Φυγὰς τε ἐκ
ταύτου τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλανώ-
μενος, καὶ τελευτῶν πρὸς τὴν ἁμφ'
αὐτὸν ἐς τὰ ἔσχατα προδοθεὶς· βα-
σιλεὺς τε ἐν τῷ αὐτῷ καὶ δεσμώτης
ἐν ἀτιμίᾳ ἀγόμενος, τέλος δὲ
πρὸς τὴν οἰκειοτάτην ἐπιβουλεύ-
10 οντας ἀπώλετο. Ζῶντι μὲν Δαρεῖς
τοιαῦτα ξυμνήχθη. Τελευτήσαν-
τι δὲ, ταφὴ τε ἡ βασιλική, καὶ τῶν
παίδων, ὅπῃα καὶ βασιλεύοντος
αὐτοῦ, τροφή τε Ἀλεξάνδρου καὶ
πᾶς

7. ἰππικὴν] Improperie hic utitur isto verbo, proprie autem 5, 27, 11.

8. ἰσσοῦ τε καὶ ἐν πρώτοις] Indecenter abundat particula καὶ, neque ab optimo agnoscitur. Γραμμοῦ.

9. πρὸς τὴν οἰκειοτάτην] a Besso præcipue, de cujus necessitudine cum Dario sumpta 3, 21, 9.

παύσεως, καὶ γαμβρὸς Ἀλέξανδρος. Ὅποτε δὲ τελευτᾷ, ἐγγύς ἐστι ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ διώξει τῆς κρατίας ἀναλαβὼν, εἰς Ἑρκανίαν προῖχεται. Κεῖται δὲ ἡ Ἑρκανία 2 χώρα ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Βάκτρα Φερουσῆς· καὶ τῇ μὲν ὁρεσσὶ ἐπεφύγεται δατέτι καὶ ὑψηλῶς, τῇ δὲ πεδίον αὐτῆς καθήκει· ἔστι ἐπὶ τὴν μεγάλην τὴν ταύτην ὠκεῖαν. Ταύτην δὲ ἤγειν, ὅτι 3 ταύτῃ τοὺς ξένους τοὺς ἀμφὶ Δαρίου διαπεφυγέναι εἰς τὰ τῶν Πάγρων ὄρη ἐπίθετο, καὶ αὐτοὺς ἕκαστος Πάγρους χειροστέμμενος. Τραχὺ δὲ διελὼν τὸν κρατὸν, αὐτὸς 4 φέρει τὴν ἐπιτομωτάτην καὶ χαλεπατάτην ἤρπαστο, τὸ πλεῖστον καὶ ἕκαστος τοῦ κράτους τῆς δυνάμεως ἄγων. Κρατερόν δὲ, τὴν τε 5 αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Ἀμύντου, καὶ τῶν τοξοτῶν ἑξιν οὖς, καὶ ὀλέους τῶν ἵππων, ἐπὶ Ταπούροις ἔπειλεν. Ἐριγύιον δὲ, τοὺς 6 τε ξένους καὶ τὴν λοιπὴν ἵππων ἀναλαβόντα, τὴν λευκὴν τε καὶ μακροτέραν ἤγειναι ἐκέλευσε, τὰς ἀράξας καὶ τὰ σκευοφόρα καὶ τὸν ἄλλον ὅμιλον ἄγοντα. Ἐπερ 7 βαλὼν δὲ τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ κα-

stitutio ab Alexandro, & Alexander gener contigit. Mortuus est annos natus circiter 5.

XXIII. Alexander autem, iis quos in persequendā fugā post se reliquerat assumtis, in Hyrcaniam movit (a). Sita porro est Hyrcania ad lēvam viā quæ in Bactra ducit: atque hac quidem montibus densis ac præcellis dividitur; campus vero ejus in magnum mare quod ex eā parte est porrigitur. Hac Alexander exercitum ducebat, quod acceperat externos milites, qui Darii stipendiis meruerant, in Pagrorum montes confugisse, ipsos etiam Pagros subjugare statuens. Tripartito itaque exercitu, ipse per brevissimos difficillimosque trames contendebat, maximam expeditissimamque copiarum partem ducens: Craterum autem, cum suo & Amyntæ agmine, cumque sagittariis ac equitibus nonnullis in Tapuros mittit (b): Erigyium vero, externos, reliquumque equitatum viā planā, cæterum longiore, ducere jubet, cui currus atque impedimenta ac cæteram turbam adjungit. Superatis itaque primis montibus, castrisque ibi positi-

(a) Cap. 6, 4, 2. (b) idem 6, 4, 2.

CAP. XXIII. 1. τὰς ὑπολειφθέντας] Supra 3, 21, 13.

2. καὶ τὴν μὲν] Ὁ ἀπὸ μιᾶς quidem partis montibus densis ac celsis coërcetur; ab altera vero campus ejus patet in magnum quod illic est, mare. Sc. Gronov. τὴν ταύτην ὠκεῖαν] Quod quidam Caspium, quidam Hyrcanum appellant. Cap. 6, 4, 18. & 19.

positis, ipse sumtis scutatis, & Macedonicæ phalangis expeditissimis quibusque, & sagittariorum nonnullis, viam perdifficilem atque impeditam ingressus est, dispositis per viam præfidiis, ubi quid periculi esse videbatur, ne barbari montani in eos qui sequebantur impetum facerent. Ipse cum sagittariis angustias transgressus, in planitie juxta amnem non magnum castra posuit. Eo loci Nabarzanes Darii chiliarcha (a), & Phradaphernes Hyrcanorum ac Parthorum satrapa, & alii quidam Persarum qui apud Darium illustriore loco fuerant, ad Alexandrum accedunt, seque ei dedunt. Quatuor ibi in castris dies moratus, partem copiarum quam in itinere reliquerat, recepit. & pars quidem tuto transierant: in Agrianas vero novissimi agminis custodiam tenentes barbari montani irruentes, jaculis repulsi, sese receperunt. Motis inde in castris, in Hyrcaniam progressus, Zadracarta urbem petit. Eodem fere tempore Craterus ad eum venit, non inventis quidem exteris qui

τα στρατοπέδους αὐτοῦ, ἀναλαμβάνοντες τοὺς τε ὑπασπίδας, καὶ τῆς Μακεδονικῆς Φάλαγγος τοὺς κορυφώτατους, καὶ τῶν τοξοτῶν ἑξιν οὐς, ᾗτε χαλεπὴν ὁδὸν καὶ δύσπορον, φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπόντων, ἵνα σφαλερόν τι αὐτῷ ἐφαίνετο· ὡς μὴ τοῖς ἐπομένοις κατ' ἐκείνους ἐπιδοῶτο οἱ τὰ ὄρη ἔχοντες τῶν βαρβάρων. Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τοξοτῶν διελθὼν τὰ στενά, ἐν τῇ πεδίῳ κατεστρατοπέδευσε πρὸς ποταμῷ οὐ μεγάλῳ. Καὶ ἐνταῦθα ὄντος αὐτοῦ, Ναβαρζάνης τε ὁ Δαρείου χιλιάρχης, καὶ Φραδαφέρνης ὁ Ἑρκανίας τε καὶ Παρθυαίων σατράπης, καὶ τῶν ἀμφὶ Δαρείου Περσῶν οἱ ἐπιφανέστατοι ἀφικόμενοι παρέδωκαν ἰσθμῶς αὐτοῖς. Ἰσθμῶς δὲ ἐν τῇ στρατοπέδῳ τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέλαβε τοὺς ὑπολειφθέντας κατὰ τὴν ὁδὸν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλῶς διελθόντας, τοῖς δὲ Ἀγριάνων ὀπισθοφυλακοῦσιν ἐπέθεντο οἱ ὄρειοι τῶν βαρβάρων· καὶ μείων ἔχοντες τῇ ἀκροβολισμῷ ἀπὸ πηλὴν ἔλαυνον. Ἀγριάνων δὲ ἐντεῖθεν, προΐει ὡς ἐφ' Ἑρκανίας εἰς Ζαδράκαρτα πόλιν Ἑρκανίων. Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρατέρου ξυνέμιξαν αὐτῷ, τοῖς μὲν ξένοις τοῖς Δαρείου οὐκ ἐντετυχηκότες,

(a) Copt. 6, 5, 22.

7. κατ' ἐκείνους] scil. σφαλερόν ἐν ἰσθμῷ τοῦ ὄρους ἔχοντες. Hi & propugnatores & incolæ montium intelligi possunt, cum mox 10. ὄρειοι vocentur. Verbum tamen ἔχοντες insidendi potius & præsidio tueri, quam incolendi & habitandi significationem habere puto. Sic 1, 7, 1. & 13. 9. καὶ τῶν ἀμφὶ Δαρείου] optimus καὶ ἄλλοι τῶν Ἑρκανίων. 10. τοὺς ὑπολειφθέντας] 7. φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπόντων.

αἱς, τὴν χώραν δὲ ὅτην διαπε-
 ραιμένοι ἦσαν, τὴν μὲν βίαν, τὴν
 δὲ ἐκδοτὴν τῶν κατοικοῦντων
 προπεποιημένοι. Ἐνταῦθα καὶ Ἐ-13
 ργίως ἦκε ξὺν τοῖς σκευοφόροις,
 καὶ ταῖς ἀμάξαις. Ὀλίγον δὲ ὕστε-
 ρον Ἀρτάβαζος ἀφίκετο παρ' Ἀ-
 λέξανδρον, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
 Εὐφῶν καὶ Ἀριβαρζάνης καὶ Ἀρ-
 σίμης, καὶ ξὺν τοῖς παρὰ τῶν
 ξένων τῶν ξὺν Δαρείῳ πρέσβεις, καὶ
 Αὐτοφραδάτῃ, ὃ Ταπούρου σα-
 τράπης. Αὐτοφραδάτῃ μὲν δὴ τὴν 14
 σατράπειαν ἀπέδωκεν. Ἀρτάβα-
 ζος δὲ καὶ τοὺς παῖδας ἅμ' αἱ ἐν
 τῇ ἡγε, τὰ τε ἄλλα ἐν τοῖς πρώ-
 ταις Περσῶν ὄντας, καὶ τῆς ἐς Δα-
 ρίον πίσεως ἑνεκα. Τοῖς πρέσβεσι 15
 δὲ τῶν Ἑλλήνων δεομένων ἐπείστα-
 σθαι σφῶν ὑπὲρ τοῦ παντός ξενι-
 κῶς ἀπεκρίνατο, ὁμολογίαν μὲν οὐκ
 εἶναι ποιῆσαι πρὸς αὐτοὺς οὐδε-
 μίαν· ἀδικεῖν γὰρ μεγάλα τοὺς
 στρατημένους ἐναντία τῇ Ἑλλάδι
 παρὰ τοὺς βαρβάρους, παρὰ τὰ δόγ-
 ματα τὰ Ἑλλήνων· ἐκέλευσε δὲ 16
 ἦσαν ξυμπάτας, καὶ παραδίδο-
 ναι σφῶς αὐτοὺς, ἐπιτρέποντας
 Ἀλεξάνδρῳ χρῆσθαι ὃ, τι βούλοιντο,
 ἢ εὐχέσθαι ὅπῃ δύναντο. Οἱ δὲ 17
 ἐπὶ τῇ ἐφασαν σφῶς τε αὐτοὺς
 καὶ τοὺς ἄλλους Ἀλεξάνδρῳ ξυμ-
 πέμπειν τε ἐκέλευον τὸν ἡγεμόνα-

Darium secuti fuerant (a) :
 omnem vero regionem per-
 quam iter fecerat, partim
 vi, partim deditione inco-
 larum receperat. Erigius
 quoque cum impedimentis
 & curribus eodem pervenit.
 Neque multo post Artaba-
 zus & ex filiis ejus Cophen,
 item Aribarzanes & Arsames
 ad Alexandrum acces-
 sit, unaque cum iis legati ab
 exteris Darium secutis, &
 Autophradates Tapurorum
 satrapa. Autophradatem qui-
 dem in satrapiam suam resti-
 tuit. Artabazum autem &
 liberos secum in honore ha-
 buit, tum quod ex principi-
 bus Persicæ nationis essent,
 tum propter eorum erga Da-
 rium fidem. Græcorum vero
 legatis postulantibus ut uni-
 versos exteros in fidem ami-
 citiamque suam reciperet
 (b), respondit se nullam cum
 iis pactiorem initurum: gra-
 vissime enim delinquere, qui
 adversus Græcos pro barba-
 ris militarent, contra com-
 mune Græcorum decretum.
 Jussit autem ut omnes ad se
 venirent, seque dederent,
 ut de ipsis pro suo arbitrio
 statuere posset, aut sibi qua-
 cunque viâ possent salutem
 quærerent. Illi semetipsos
 atque alios Alexandro com-
 mit-

(a) Cass. 6, 4, 23. (b) idem 6, 5, 6.

13. Ἀριβαρζάνης] Optimus cum altero Ἀριβαρζάνης. Gronov.

16. ὃ, τι βούλοιντο] Opt. ὅτι καὶ βούλοιντο. Deinde idem ἔλεγον, non ἐύχοντο. Idem.

mittunt, petentes ut aliquem ipsis ducem mitteret, quo tuto ad eum venire possint. Si circiter mille quingenti esse ferebantur. Alexander Andronicum Agerri F. & Artabazum ad eos mittit.

XXIV. Ipse in Mardos profectus est (a), sumtis secum scutatis & sagittariis, atque Agrianis, Coeni etiam & Amyntæ agminibus, ac dimidiâ equitum amicorum parte, & jaculatoribus equestribus. Jam enim etiam agmen jaculatorum equestrum constituerat. Magnâ itaque Mardorum regionis parte percursâ, multos eorum fugientes, nonnullos ad arma conversos interficit; multos etiam vivos capit. Ante Alexandrum nemo eam regionem hostiliter invaserat, cum ob asperitatem locorum, tum inopiam incolarum: quæ quidem inopia bellicosos eos faciebat. Quocirca neque Alexandrum unquam ipsos adoriturum suspicati, (quum & ipse alioqui jam ulterius progressus esset) ex improvviso capti sunt. Complures autem eorum in montes confugerunt, qui & vehementer excelsi atque abrupti eâ in regione

νοι αὐτοῖς, ὡς ἀσφαλὲς διακομίσθαι παρ' αὐτῶν· ἵκεαι δὲ ἐλέγοντο ἐς χιλίους καὶ πεντακισίους. Καὶ Ἀλέξανδρος πέμπει Ἀνδρόνικον τὸν Ἀγέρρου καὶ Ἀρτάβαζον παρ' αὐτούς.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προῆγεν ὡς ἐπὶ Μάρδους, ἀναλαβὼν τοὺς τε ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριάνους, καὶ τὴν Κοῆνου καὶ Ἀμύντου τάξιν, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας, καὶ τοὺς ἱπποκοντιστάς· ἤδη γὰρ αὐτῷ καὶ ἱπποκοντισταὶ ἦσαν τάξεις. Ἐπελθὼν δὲ τὸ πολὺ μέρος τῆς χώρας τῶν Μάρδων, πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινε αὐτῶν φεύγοντας, οὓς δὲ τινὰς ἐς ἀλπεῖν τετραμμένους· πολλοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβεν. Οὐ γὰρ ἔτι οἱ ἔστις χρόνῳ ἐμβεβλήκει ἐν τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ πολέμῳ, διὰ τε δυσχωρίαν, καὶ ὅτι πένητες οἱ Μάρδοι, καὶ μάχιμοι ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἦσαν· οὐκοῦν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐμβαλεῖν ἔν ποτε δεύσαντες, ἄλλως τε καὶ προκεχωρηκότα ἤδη ἐς τὸ πρῶτον, ταύτῃ μᾶλλον τι ἀφύλακτοι ἡλίσκοντο. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ὄρη κατέφυγον, ἃ δὲ ὑπερυψηλά τε καὶ ἀπότομα αὐτοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἔστιν, ὡς πρὸς ταῦτά γε οὐχ ἤξευτε Ἀλέξανδρον. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτῃ προσήγον,

(a) Cap. 6, 5, 11.

CAP. XXIV. 3. χρόνῳ] antiquam. καὶ μάχιμοι] tertia hæc causa est, cur nemo ipsorum regionem invaserit. Venerim ego simpliciter: Es quia pauperes Mardæ, & bellisq[ue] ignoti præparati non erant.

4. τῶν μᾶλλον τι] præparata hoc magis.

γῆν, οἱ δὲ πέμψαντες πρέσβεις, σφῶν τε αὐτοὺς ἐνέδοσαν, καὶ τὴν χρίαν· καὶ Ἀλέξανδρος αὐτοὺς μὲν ἀφῆκεν, σκάρπην δὲ ἀπέδειξεν αὐτῶν Αὐτοφραδάτην, ὃν περ καὶ Ταπούραν. Αὐτὸς δ' ἐπαυελθὼν 7 ἐς τὸ κρατόπεδον, ἐνθα περ ὤρμωθη ἐς τὴν Μάρδον τὴν γῆν, κατέλαβε τοὺς Ἕλληνας τοὺς μισθοφόρους ἱκαντάς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίων πρέσβεις, αἱ παρὰ βασιλέα Δαρῶν ἐπρέσβευον, Καλλιστρατίαν τε, καὶ Παύσιππον, καὶ Μόνιμον, καὶ Ἀνίμαντα, καὶ Ἀθηναίων Δροπιδην. Τούτους μὲν διήλλαβεν, ἐν φυλακῇ ἔθηκε. Τοὺς 8 Σινωπέων δὲ ἀφῆκεν, ὅτι Σινωπεῖς οὐτε τοῦ παλαιῶν τῶν Ἑλλήνων μετέχον, ὑπὸ Πέρσας τε τεταγμένοι, οἷα ἀπεικόντα ποιεῖν ἰδοῦμαι, παρὰ τὸν βασιλέα σφῶν πρεσβύοντες· ἀφῆκε δὲ καὶ τῶν 9 Ἑλλάνων Ἑλλήνων, ὅτοι περὶ τῆς εἰρήνης τε καὶ τῆς συμμάχιας τῆς πρὸς Μακεδόνας γενομένης παρὰ Πέρσας ἐμισθοφόρου, καὶ Καρχηδονίων Ἡρακλείδην τὸν πρεσβευτὴν ἀφῆκε· τοὺς δ' ἄλλους ξυστρά- 10 τείναι οἱ ἐπὶ μισθῷ τῇ αὐτῇ ἐκέλευε· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Ἀνδρῶνικον, ὅσπερ ἡγάγε τε αὐτοὺς, καὶ ἐνθλος ἐγγεγόνει οὐ φάλλον παιόμενος σῶσαι τοὺς ἄνδρας.

erant, existimantes Alexandrum eo nequaquam pervasurum. Postquam vero ea etiam loca adisset, missis legatis sese pariter & regionem dediderunt. quibus dimissis Auto-phradatem iis satrapam, ut & Tapuris, statuit. Ipse in castra reversus unde in Mardos moverat, Græcos mercenarios qui ad se venerant, reperit: item Lacedæmoniorum legatos qui ad Darium missi fuerant. hi erant Callistratidas, Pausippus, Monimus, Anomantus: ac Dropides Atheniensium. quos comprehensos in custodiam tradit. Sinopensium legatos liberos dimisit, quod Sinopenfes nullam cum republicâ Græcorum societatem haberent, nec, utpote Persis subditi, inique facere viderentur, si ad regem suum legatos mitterent. Reliquos præterea Græcos, quotquot ante pacem & societatem cum Macedonibus initam apud Persas mercede militaverant, atque item Heraclidem Carthagenensium legatum, dimisit. Cæteros secum eadem mercede, quâ sub Dario meruerant, militare iussit, iisque Andronicum præfecit, qui illos adduxerat, judicatusque est non male fecisse, quod illorum vitæ consulisset.

XXV.

7. ἱκανθὼν] quinto die, ut habet Curtius 6, 5, 21.

τῶν Ἑλλήνων τῶν μισθοφόρων. De quibus modo c. 23. sub fin.

Ἀνίμαντα] Ὀρί. Ὀνίμαντα. Γενου.

10. ἰσθλὸς ἡγάγε] Persicam fuerat, quod ipse non parvam rem duceret, sicuti hic videtur. Non negligentem se præbuerat Andronicus in reduendis Græcis, quâ leve quippiam & contemnendum esset; sed tanquam in re, quam ipse

XXV. His rebus peractis ad Zeudracarta maximam Hyrcaniæ urbem ubi regia erat, exercitum duxit. Atque ibidem dies quindecim commoratus sacrificio diis rite facto, gymnicsque ludis editis, in Parthos contendit. Inde in Ariæ fines, ad Susiam Ariorum urbem (a): quo loci Satibarzanes Ariorum satrapes ad eum venit. Huic satrapatum reddit, unaque cum eo Anaxippum unum ex amicis mittit, quadraginta equestribus jaculatoribus ei adjunctis, quos custodes locorum disposeret, ne Arii ab exercitu illac transeunte damni aliquid acciperent. Per id tempus Perfarum nonnulli ad eum venerunt, nuntiantes Bessum tiaram rectam, Persicamque vestem gestare, & immutato Bessi nomine Artaxerxem vocari, seque Asiæ regem appellare. habere apud se Perfas qui in Bactra profugerant, & ex Bactrianis complures: Scytharum etiam confederato-

(a) *Curt.* 6, 6, 13.

ipse magno momenti judicaret, tantam curam tantamque diligentiam adhiberet, ut ipsius studium arque industriam alii quoque intellexerint. Vel etiam veni potest: *Præ se ferebat, non parvi se affirmare, quod servasset hos viros. Ut ergo præmium aliquod operæ hujus & fidei ipsi persolveret Alexander, præstare eum iussit iis ipsis, quos incolumes præstiterat, ut iidem ei essent præmii materia, qui laboris fuissent. Ita ἰσχυρὸν γινώσκειν usurpat 2, 4, 15. & simplex δῶλον 1, 5, 3, 5, 28, 6. Et ἡ φαῦλον ποιῆσθαι, non parvum docere, non negligere, non contemnere, non τανυσσάν τετ φρουρῶν negligenter agere, 1, 7, 5. & 1, 25, 11.*

CAP. XXV. 3. τοῖς Ἀρίοις] Mss. optimus duoque alii legunt τῆς Ἀρίας, quod etiam Vulcanius notavit ex V. C. Gronov.

5. τὴν τε τιμὰν ὀρθὴν] Regium hoc erat insignis. Xenoph. Cyropæd. lib. 8. p. 169. l. penult. ἀρχαῖον το ὁ κύρος ἐπ' ἀμματος, ὀρθὴν ἔχον τὴν τιμὰν, καὶ χιτῶνα ποικυρῶν μεταδύναται. Isid. 6, 29, 4. ὀρθὴν εἰδήσιν vocat.

XXV. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἦγεν ὡς ἐπὶ Ζευδράκρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ἑρκανίας, ἵνα καὶ τὰ βασίλειά τοῖς Ἑρκανίοις ᾖν. 2 Καὶ ἐν ταῦθα διατρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα, καὶ θύσας τοῖς θεοῖς, ὡς νόμος, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὡς ἐπὶ Παρθυαίους ἦγεν. 3 ἐκέλευεν δὲ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀρείας ὄρια, καὶ Σουσίαν πόλιν τοῖς Ἀρείοις, ἵνα καὶ Σατιβαρζάνης ἦκεν παρ' αὐτῶν, ὁ τῶν Ἀρείων σατράπης. 4 Τούτῃ μὲν δὴ τὴν σατραπείαν ἀποδούς, συμπεμπει αὐτῷ Ἀνάξερπον τῶν ἐταίρων, δοὺς αὐτῷ τῶν ἵππων ἑκατὸν τεσσαράκοντα, ὡς ἔχοι φύλακας καθίσταται τῶν τόπων, τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι τοὺς Ἀρείους πρὸς τῆς κρατίας κατὰ τὴν πάροδον. 5 Ἐν τούτῃ δὲ ἀφικνούστας παρ' αὐτῶν Περσῶν τινες, οἱ ἡγήτορον Βῆσσον τὴν τε τιμὰν ὀρθὴν ἔχειν, καὶ τὴν Περσικὴν στολὴν φοροῦντα. Ἀρταξέρξην τε καλεῖσθαι ἀπὸ Βῆσσου, καὶ βασιλεία φέρεσθαι εἶναι τῆς Ἀσίας· ἔχειν τε ἀμφ' αὐτῶν Περσῶν τε τοὺς ἐς Βάκτρα διαφυγόντας, καὶ αὐτῶν Βακτριανῶν

τὰ πολλοὺς προσδοκᾶσθαι δὲ ἤ-
ξειν αὐτῷ καὶ Σκύθας συμμάχους.
Ἀλέξανδρος δὲ ὁμοῦ ἤδη ἔχων τὴν 6
πᾶσαν δύναμιν, ἥει ἐπὶ Βάκτρον,
ὅκα καὶ Φίλιππος ὁ Μενελάου παρ
αὐτῶν ἀφίκετο ἐκ Μηδίας, ἔχων
τοὺς τε μισθοφόρους ἱππίας, ὧν
ἤγχετο αὐτὸς, καὶ Θεσσαλῶν τοὺς
ἐθελοντὰς ὑπομεινῶντας, καὶ τοὺς
ξένους τοὺς Ἀνδρομάχου. Νικά-
τωρ δὲ ὁ Παρμενίωνος, ὁ τῶν ὑπα-
σπικῶν ἄρχων, τετελευτήκει ἤδη
νόσῃ. Ἰόντι δὲ Ἀλέξανδρον τὴν ἐπὶ 7
Βάκτρα, ἐξηγγέλη Σατιβαρζά-
νης ὁ Ἀρείων σατράπης, Ἀνάξιπ-
πον μὲν καὶ τοὺς ἱππακοντισὰς
τοὺς ξυν αὐτῷ ἀπεκτονῶς, ὀπλί-
ζον δὲ τοὺς Ἀρείους, καὶ ξυνάγων
εἰς Ἀρτακοᾶνα πόλιν, ἵνα τὸ βα-
σίλειον ᾖ τῶν Ἀρείων· ἐκεῖθεν δὲ 8
ὅτι ἔγνωκεν, ἐπειδὴν προκεχωρη-
κότα Ἀλέξανδρον πύθεται, ἰέναι
ξυν τῇ δυνάμει παρὰ Βήσσον, ὡς
ξυν ἐκεῖν ἐπιησόμενος, ὅποι ἂν
τύχῃ, τοῖς Μακεδόσιν. Ταῦτα ὡς 9
ἐξηγγέλη αὐτῷ, τὴν μὲν ἐπὶ
Βάκτρα ὁδὸν οὐκ ἤγεν ἀναλαβὼν
δὲ τοὺς τε ἐταίρους ἱππίας, καὶ
τοὺς ἱππακοντισὰς, καὶ τοὺς τοξό-
τας, καὶ τοὺς Ἀγριάδας, καὶ τὴν
Ἀμύντου τε καὶ Κοῖνου τάξιν· τὴν δὲ
ἄλλαν δύναμιν αὐτοῦ καταλιπὼν,

rum adventum expectare.
Alexander omnes jam co-
pias conjunctas habens in
Bactra movet. Eo loci Phi-
lippus etiam Menelai filius
ad eum ex Media venit (a),
equites mercenarios habens,
quibus ipse præerat, &
Theffalos qui voluntarii re-
manserant, ac peregrinos
Andromacho duce. Nicanor
autem Parmenionis filius,
scutatorum præfectus, jam
morbo sublatus erat. Eunti
in Bactra Alexandro, nun-
tiatur Satibarzanem Ario-
rum satrapam, interfecto
Anaxippo & equitibus jacu-
latoribus qui ei aderant, A-
rios armare, & ad urbem
Artacoana, in qua regia A-
riorum erat, congregare. In-
de vero statuisse, quando
Alexandrum ulterius pro-
gressum audisset, cum exer-
citu ad Bessum ire, ut con-
junctis cum illo copiis, qua-
cunque via facultas daretur,
Macedones adoriretur. His
rebus nuntiatis, intermisso
itinere in Bactra (b), sumtis
secum amicis equitibus, &
jaculatoribus equestribus,
atque sagittariis, & Agria-
nis, & Amyntæ ac Cœni
agminibus: reliquo exerci-
tu

(a) Cap. 6, 6, 35. (b) *idem* 6, 6, 21.

Σκύθας συμμάχους] sperare autem, omnino sibi & Scythas auxilio. Conforde-
tior Bessi minus recte Scythas dici, nec id Arrianum velle puto
6. ἐπὶ Βάκτρον] Optimus cum Basileensi editione ἐπὶ Βάκτρα. Gronov.
τὸς ὁδοντὰς ὑπομεινῶντας] qui voluntarii remanserant, cum ceteri dimitteren-
tur domum 3, 19, 11.

7. τὴν ἐπὶ Βάκτρα] scil. ὁδὸν, uti mox integre scribitur 9.

8. ὅποι ἂν τύχῃ] Mll. omnes, etiam Basileensis editio ὅπα. Gronov.

tu ibi relicto, Crateroque ei praefecto, ipse celeriter adversus Satibarzanem & Arios ducit. stadiisque sexcentis biduo emensis, ad Artacoana pervenit. Satibarzanes, ut appropinquare Alexandrum fenit, celeritate adventus consternatus, cum paucis equitibus Ariorum fugit. Plerique enim milites, quum jam imminere ipsis Alexandrum audirent, eum in fugâ delituerunt. Alexander quotquot conscios defectionis fuisse cognovit, desertisque pagis abiisse, acriter eos infecutus, partim interfecit, partim in servitutem redegit. Arfaceque Persâ satrapâ Ariorum constituto, ipse una cum iis qui cum Cratero relicti erant in Zarangæos profectus eo pervenit ubi gentis illius regia erat (a). Barfaentes vero, qui tum eam regionem obtinebat, unus ex iis qui Darium in fugâ oppresferant, cognito Alexandri adventu, ad Indos qui cis Indum flumen incolunt fugit. quem Indi comprehensum ad Alexandrum mittunt. Alexander illum, ob perfidiam quâ erga Darium usus fuerat, interfici iussit.

(a) Curt. 6, 6, 36.

καὶ ἐπ' αὐτῇ Κρατερὸν ἡγεμόνα, σπουδῇ ἦγεν ὡς ἐπὶ Σατιβαρζάνῃ τε καὶ τοὺς Ἀρείους. Καὶ διελθὼν ἐν δυσὶν ἡμέραις σαδίους ἐς ἑξακοσίους, πρὸς Ἀρτακόανα ἦκε. Σατιβαρζάνης μὲν οὖν, ὡς ἔγνω ἐγγυὺς ὄντα Ἀλέξανδρον, τῇ ὀξύτητι τῆς ἐφόδου ἐκπλαγεῖς, ξὺν ὀλίγοις ἱππῦσι τῶν Ἀρείων ἔφυγε· πρὸς γὰρ τῶν πολλῶν στρατιωτῶν κατελείφθη ἐν τῇ Φυγῇ, ὡς καὶ κείνοι ἔμαθον προσάγοντα Ἀλέξανδρον. Ἀλέξανδρος δὲ, ὅσους ξυναιτίους τῆς ἀποστάσεως κατέμαθε, καὶ ἐν τῇ τότε ἀπολελοιπύτας τὰς κόμας, τούτων δὲ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ὀξείας τὰς διώξεις ποιητάμενος, τοὺς μὲν ἀπέκτενε, τοὺς δὲ ἡνδραπόδισε· σατράπην δὲ Ἀρείων ἀπέδειξε ἐν Ἀρσάκην, ἄνδρα Πέρτην. Αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν ὑπολειμμένοις ὁμοῦ οὔσιν, ἦδη ὡς ἐπὶ τὴν Ζαραγγαίων χώραν ἦγε· καὶ ἀφινύεται ἵνα τὰ βασίλεια τῶν Ζαραγγαίων ᾖν. Βαρσαέντης δὲ, ὡς τότε κατέχευε τὴν χώραν, εἰς ὃν τῶν ξυμπιβεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ Φυγῇ, προσίοντα Ἀλέξανδρον μαθὼν, ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε. Ευλαβήσαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ, παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν καὶ ἀποθήσκει πρὸς Ἀλέξανδρον, τῆς ἐς Δαρείον ἀδικίας ἕνεκα.

XXVI.

10. πρὸς Ἀρτακόανα] Artacacnam vocat Curtius 6, 6, 33.

12. καὶ ἐν τῇ τότε] & tunc adveniente Alexandro, ne ipsi poenas defectionis darent, deseruerant viros suos.

τίτῳ δὲ] In tribus Mss. offendi, etiam Vulcanius in V. C. τίτῳ, ut sit oratio eleganter suspensa & interiecta, quod ab Arriano non est alienum 1, 22, 6. Conf. 4, 23, 4.

ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ] erat inde, diversis viis.

XXVI. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν 1
 Φιλώτα ἐπιβουλὴν τοῦ Παρμενίων-
 ος ἔμαθεν Ἀλέξανδρος. Καὶ λέ-
 γει Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβου-
 λα, ὅτι προηγγελμένην ἦδη αὐ-
 τοῖς καὶ πρότερον ἐν Αἰγύπτῳ οὐ μὲν
 τὴν πικρὰν γένοιτο, τῆς τε Φιλίας
 τῆς πάλαι εἶνεκα, καὶ τῆς ἐξ αὐ-
 τοῦ ἐς Παρμενιῶνά τε τὸν πατέρα
 Φιλώτα τιμῆς, καὶ ἐς αὐτὸν Φι-
 λώτα πίστεως. Πτολεμαῖος δὲ ὁ 2
 Λάγῳ λέγει εἰσαρχῆσθαι ἐς Μα-
 κεδόνας Φιλώταν, καὶ κατηγορεῖ-
 σαι μὲν αὐτοῦ ἰσχυρῶς Ἀλέξαν-
 δρῳ ἀκαλορήσασθαι δὲ αὐτὸν Φι- 3
 λώτην, καὶ τοὺς ἐπιμηνυτάς τοῦ
 ἦσαν παρελθόντας, ἐξελέγχει
 Φιλώτην τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν
 ἄλλους τε ἐλέγχους οὐκ ἀφανέσι,
 καὶ μέλει δὴ ὅτι αὐτὸς Φιλώ-
 τας πεπύσθαι μὲν ἐπιβουλὴν τι-
 νὴ Ἀλέξανδρῳ παρασκευαζομένην
 συνέφη, ἐξηλέγχετο δὲ κατα-
 σπῆτας ταύτην πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον, καὶ τοὶ δις ἐπὶ τὴν σκηνὴν
 βοημέραι τὴν Ἀλεξάνδρου Φοιτῶν 4
 καὶ Φιλώταν μὲν προτακοντισθῆ-
 ναι πρὸς τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι
 ἄλλοι μετέσχον αὐτῷ τῆς ἐπιβου-
 λῆς. Ἐπὶ Παρμενιῶνα δὲ εἰσαλ- 5
 ναι Πολυδάμαντα, ἕνα τῶν ἐταί-
 ρων

XXVI. Ibidem Alexander
 Philotam Parmenionis filium
 vitæ suæ insidiari cognovit.
 Ptolemæus & Aristobulus
 autores sunt, quum antea in
 Ægypto sibi de insidiis signi-
 ficatum fuisset, veteris amici-
 tiæ causâ, & honoris, quem
 Parmenioni Philotæ patri ha-
 bebat, simul etiam fiduciæ
 causâ quam de Philota conce-
 perat, nequaquam sibi veri-
 simile id visum fuisse. At Pto-
 lemæus Lagi filius Philotam
 ad Macedones adductum scri-
 bit, graviterque in concione
 ab Alexandro accusatum fuis-
 se (a): ac Philotam quidem
 se purgasse: deinde indices
 accessisse, & criminationem
 adversus Philotam ac socios
 ejus instituisse, idque cum
 aliis non obscuris argumen-
 tis, tum præcipue quod Phi-
 lotas quidem se de quibusdam
 insidiis Alexandro paratis au-
 disse confessus esset, quas ce-
 lasse Alexandrum convince-
 batur, quum alioqui bis per
 singulos dies Alexandri taber-
 naculum adire solitus esset:
 ac Philotam cæterosque om-
 nes insidiarum conscios à Ma-
 cedonibus jaculis confoscos
 fuisse. Ad Parmenionem vero
 missum Polydamanta (b), u-

(a) Curt. 6, 9, 1. &c. (b) idem 7, 2, 13. &c.

CAP. XXVI. 1. τὴν Φιλώτα ἐπιβουλὴν] De hac fusiſſime Curtius totis quinque

capitulis ultimis libri sexti.

ὅτι προηγγελμένην ἦδη αὐτοῖς] ὅτι cum accusativo constituitur per peculiarem Gra-

cianum, cujus gentis exempla invenies ad 2, 16, 8.

ἐπιμηνυτάς] In optimo simplex est μεμνῆσθαι. Gronov.

ἐξηλέγχει] convulsisse. Uti paulo post hac ipsa periodo.

προτακοντισθῆναι] Opt. κατακοντισθῆναι. Gronov.

num ex amicis, literas ab Alexandro ad duces exercitus qui in Mediâ erant ferentem. Hi erant, Cleander, Sitalces, & Menides, qui quidem in exercitu cui præerat Parmenio duces erant constituti, & ab his Parmenionem interfectum: sive quod haud verisimile videretur Alexandro, quum Philotas sibi insidias struxisset, Parmenionem patrem ejus consilii ignarum fuisse: sive, ut maxime conficius non esset, quod periculosum videretur illum interfecto filio superesse: præcipue quum tanta ejus esset autoritas tum apud Alexandrum, tum apud universum exercitum non solum Macedonum, verum etiam exterorum, cujus sæpe numero magnæ parti, interdum etiam majori, jussu Alexandri, summâ cum gratiâ præfuerat.

XXVII. Ferunt quoque eodem tempore etiam (a) Amyntam Andromenis F. in judicium vocatum, & cum eo Polemonem, Attalum, Simmiamque, Amyntæ fratres, tanquam & ipsi insidiarum adversus Alexandrum conficii fuissent, ob fidem atque amici-

ραν, γράμματα φέροντα παρ' Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τοὺς ἐν Μηδίᾳ, Κλέανδρον τε, καὶ Σιτάλκην, καὶ Μενίδην· οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῆς στρατίας, ἧς ἦρχε Παρμενίων, τεταγμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τούτων ἀποθανεῖν Παρμενίωνα· τυχὸν μὲν, ὅτι οὐ πιστὸν ἐδόκει εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, Φιλότα ἐπιβουλεύοντος, μὴ συμμετασχεῖν Παρμενίωνα τῷ παιδί τοῦ βουλευματος· τυχὸν δὲ, ὅτι εἰ καὶ μὴ συμμετέσχε, σφαλερὸς ἦδη ἦν περὶ τὸν Παρμενίωνα, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ ἀνηρημένου, ἐν τῷ αὐτῷ ἀξιώσει παρὰ τε αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐς τὸ ἄλλο εὐαρεστεύειν μὴ ὅτι τὸ Μακεδονικὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· ὅν πολλὰκις καὶ ἐν μέρει, καὶ παρὰ τὸ μέρος, κατὰ πρόσταξιν τὴν Ἀλεξάνδρου, ἐν χάριτι ἐξηγεῖτο.

XXVII. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀμύνταν τὸν Ἀνδρομένους κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαχθῆναι ἐς κρίσιν, καὶ Πολέμονα, καὶ Ἀττάλον, καὶ Σιμμίαν, τοὺς Ἀμύντου ἀδελφούς, ὡς συμμετασχεύτας καὶ αὐτοὺς τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' Ἀλεξάνδρου, κατὰ πί-

(a) Cui. 7, 1, 10.

59

6. βουλευματος] Opt. ἐπιβουλευματος. Gronov.

8. ἐν πολλὰκις καὶ ἐν μέρει] Ventendum fuerat: quibus sæpe seu ordine ipsum vocante seu etiam extra ordinem jussu Alexandri præfuerat. Et μέρος est vice propria, & suo ordine. Rursum παρὰ τὸ μέρος est, quum non vicem suam obiret, sed Alexandri jussu aliis præceteris id munus ipsi prouissimum non vocante ipsum serie injungeretur. Hoc autem erat ex disciplina Macedonica militum, ut primum locus seu imperia sive inter duces, sive inter τάγματα, & pro iis quoque duces eorum transirent vel per dies vel per hebdomadas, (ἡμερὰ ὑπὲρ τῶν Μακεδονικῶν βεβηλωμένη) ut demonstravimus laus perspicua fide ad 1 14, 9. Idem.

εσσι τε καὶ ἑταίριον τὴν Φιλότα.
 Καὶ ἐδόκει πιστοτέρα ἢ ἐπιβουλὴ 2
 εἰς τὸ πλῆθος, ὅτι Πολέμων εἰς
 τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἀμύντου,
 ξυλῆφθέντος Φιλώτα, ἔφυγεν
 εἰς τοὺς πολεμίους. Ἀλλ' Ἀμύν- 3
 τας γε ξὺν τοῖς ἀδελφοῖς ὑπο-
 μένας τὴν δίκην, καὶ ἀπολογη-
 σάμενος ἐν Μακεδόσι καρτερῶς,
 ἐφέσταί τῃ αἰτίᾳ· καὶ εὐθὺς ὡς 4
 ἐπέφυγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἠξίω-
 σεν ἀφεθῆναι οἱ ἐλθεῖν παρὰ τὸν
 ἀδελφόν, καὶ ἐπαναγαγεῖν αὐ-
 τὸν παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ 5
 οἱ Μακεδόνες ξυγχοροῦσιν. Ὁ δὲ
 ἀπειθὴς αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸν Πο-
 λέμονα ἐπαρήγαγε· καὶ ταύτῃ
 πάλιν ἐτι μᾶλλον ἢ πρόσθεν ἔξω
 αἰτίας ἐφάνη Ἀμύντας. Ἀλλ' 6
 ὁλίγον γε ὕστερον κόμην τινα πο-
 λιρκῶν, τοξοειδῶν, ἐκ τῆς πλε-
 γῆς ἐτελεύτησεν, ὥστε οὐδὲν
 σπλέν αὐτῇ γίγνεται τὴν κρίσιν
 ἀποφυγῶτι, ὅτι μὴ ἀγαθὴ νο-
 μιζομένη ἀποδανείν. Ἀλέξαν- 7
 δρος δὲ καταστήτας ἐπὶ τοὺς ἑταί-
 ρους ἰππάρχας δύο, Ἡφαισίωνά
 τε τὸν Ἀμύντορος, καὶ Κλεῖτον
 τὸν Δροπίδου, καὶ δίχα διελὼν
 τὴν τάξιν τῶν ἑταίρων (ὅτι οὐδὲ 8
 φίλων αὐτῷ ἠβούλετο ἓνα τοσούτων·

tiam quam cum Philota colue-
 rant. Hoc etiam insidiarum su-
 spicionem verifimiliorem apud
 multitudinem effecit, quod
 Polemon, unus ex Amyntæ
 fratribus, Philota comprehen-
 so, ad hostes profugerat. At
 quum Amyntas cum fratribus
 actionem publicam sustinuis-
 set, causamque suam strenue
 apud Macedones dixisset, ab
 eâ criminatione absolutus est:
 statimque post absolutionem
 in concilio factam, potesta-
 tem sibi fieri petiit eundi ad
 fratrem, ut cum ad Alexan-
 drum reduceret. Quod quum
 à Macedonibus illi concessum
 esset, abiit, eodemque die Po-
 lemonem reduxit. Ex eo mul-
 to quam antea manifestius ap-
 paruit Amyntam extra culpam
 fuisse. Cæterum paulo post
 pagum quendam oppugnans,
 sagittâ ictus, ex eo vulnere in-
 teriit: adeo ut nihil illi ex illâ
 absolutione accesserit, præter
 quam quod vir bonus habitus
 interierit. Post hæc Alexander
 equitatui duos ex amicis He-
 phæstionem Amyntoris filium,
 & Clitum Dropidæ præfecit,
 divisisque in duas partes ami-
 corum copiis (neque enim
 quemquam amicorum vole-
 bat

CAP. XXVII. 7. καταστήτας ἐπὶ τοὺς ἑταίρους] præfeci amicorum equitatu dices
 dicitur. Ex verba hanc versionem possulant & res ipsa, cum mox dicantur ami-
 corum copiarum in duas partes divisæ.

δίχα διελὼν] Quæ amicorum copiarum in unius antea Philotæ manu, ut clarum
 ex Curtii libro 6. cap. 9. ubi Alexander ad milites ait: Equitæ, ni, optime ex rei-
 τισιρατῇ, principibus nobilissimis: juventutis unum præfeci. Sic & Arrianus hoc libro:
 Συναπάσας δὲ τὰς ἰππικὰς τοὺς ἑταίρους Φιλώτας ἤχεν ὁ Παρμανίωνος. Blom. l. i. r. d.

8. οὐδὲ φίλων αὐτῷ] ne amicorum quidem, ex quorum numero erant Hephæstio &
 Clitus. Cæterum notandum hic discrimen τῶν ἑταίρων & τῶν φίλων. Illud nomen

bat unum tot equitibus, qui alioqui præstantissimi totius equitatus & dignitate & bellicâ virtute erant, solum præfectum esse) ad eos pervenit, qui olim quidem Agriaspæ (a), postea vero Euergetæ vocati sunt, *hoc est benefici*, quod Cyrum Cambyſis filium in expeditione Scythicâ adjuvissent. Hos Alexander, quod illorum majores de Cyro bene meriti fuissent, honore affecit. Quumque ipse intelligeret eos non more reliquorum ejus regionis barbarorum vivere, sed perinde atque qui apud Græcos optime instituti sunt, justitiam colere, liberos dimisit, tantumque ex finitimis locis agri quantum petiére (exiguum autem petiére) dedit. Eo loci Apollini sacrum fecit: & Demetrium, unum ex corporis custodibus, quem Philotæ consiliorum participem fuisse suspicabatur, comprehendit, & Ptolemæum Lagi in ejus locum suffecit.

XXVIII. His peractis in Bactra & Bessum movit, Drangis Dragogisque in ipso itinere subactis. Subegit autem etiam Arachotos (b), & Menonem iis satrapam constituit. Posthæc Indos Arachotis finitimos invadit: omnes has

ἱππέων, ἄλλως τε καὶ τῶν κρατίστην τοῦ παντὸς ἱππικοῦ κατὰ τε ἀξίωσιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, ἐξηγεῖσθαι) ἀφικνεῖται ἐς τοὺς πάλαι μὲν Ἀγριάτας καλουμένους, ὕστερον δὲ Εὐεργέτας ἐπωνομασθέντας, ὅτι Κύρου τῷ Καμβύτῳ ξυνεπελάβοντο τῆς ἐς Σκύθας ἐλάττους. Καὶ τούτους Ἀλέξανδρος ὧν τε ἐς Κύρον ὑπῆρξαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν, τιμῆτας· καὶ αὐτοὺς καταμαθὼν ἄνδρας οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαβάρους πολιτεύοντας, ἀλλὰ τῷ δικαίου ἴσα καὶ τοῖς κρατίσταις τῶν Ἑλλήνων μεταποιουμένους, ἐλευθέρους τε ἀφ᾽ ἧκε, καὶ χώραν τῆς ἡμέρας ὅσην αὐτοὶ σφίσιν ἤθισαν (οὐ πολλὴν δὲ οὐδ' αὐτοὶ ἤθισαν) προσέθηκεν. Ἐνταῦθα δὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι, Δημήτριον μὲν ἴσα τῷ σωματοφυλάκῳ, ὑποπτεύσας μετασχεῖν Φιλώτῃ τῆς ἐπιβουλῆς, ξυνέλαβε· σωματοφύλακα δὲ ἑστὶ Δημητρίου ἀπέδειξε Πτολεμαῖον τὸν Λάγου.

XXVIII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προΐει ὡς ἐπὶ Βάκτρα καὶ Βῆττον, Δράγγας τε καὶ Δραγωγούς ἐν τῇ περὶ τοὺς παρῶν ὁρίων. Περσέστηατο δὲ καὶ τοὺς Ἀραχώτας, καὶ σατράπην κατέστησεν ἐπ' αὐτοῖς Μένωνα. Ἐπῆλθε δὲ καὶ

(a) Curt. 7, 3, 1. (b) idem 7, 3, 4 & 5.

est honoris & dignitatis, tribuebaturque præstantissime equitatus parti, uti vel hic locus declarat; hoc autem fidei & amoris, quo sensu Latini proprie amicos appellant. Quæ duo cum Latini non distinguant, obscurius hæc Latine dicuntur, quæ in Græco sunt plana & perspicua.

11. Δημήτριον] Hinc inter conjuratos nominatur Curt. 6, 7, 15.

καὶ τῶν ἑνῶν τοὺς προσχώρους Ἀρα-
χάσι. Εὐμπαῖα δὲ ταῦτα ἔθνη διὰ 2
χώρας τε πολλὰς, καὶ ξὺν ἀπορίᾳ τῶν
ἐπιτηδείων, καὶ τῶν κρατιωτῶν τα-
λασιπρία ἐπήλθε. Μαδῶν δὲ τοὺς Ἀ- 3
ρείους αὐθις ἀφεςάναι, Σατιβαρζά-
ναν ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἐμβαλόντος
οὐκ ἰκπεῦσι διτχιλίσι, οὓς παρὰ
Βήστου ἔλαβεν, ἀποσέλλει παρ' αὐ-
τοῦς Ἀρτάβαζον τε τὸν Πέρσην. καὶ
Ἐριγύον, καὶ Κάσανον, τῶν ἐταίρων.
Προέταξε δὲ καὶ Φραταφέρνην τὸν 4
τῶν Παρφυαίων σατράπην ξυμβα-
λέν αὐτοῖς ἐς τοὺς Ἀρείους· καὶ γί-
γνεται μάχη τῶν ἀμφὶ Ἐριγύον καὶ
Κάσανον πρὸς Σατιβαρζάνην καρτερά·
οὐδὲ πρόσθεν οἱ βάρβαροι ἐνέκλιναν, 5
πρὶν Σατιβαρζάνην ξυμπεσόντα ἔ-
ρρηξαι, ὡς Ἐριγύου πλῆξεστος δό-
ματι ἐς τὸ πρόσωπον, ἀποθανεῖν. Τό-
τε δ' ἐγκλίνοντες οἱ βάρβαροι, προ-
τροπῶν ἔφευγον. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀ- 6
λέξανδρος πρὸς τὸν Καύκασον τὸ ὄρος
ἦγεν, ἵνα καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ
ἀνέμασεν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ θύτας
ἐταῖρα τῷ θεῷ, οὓσι νόμος αὐτῷ,
ὑπερέβαλε τὸ ὄρος τὸν Καύκασον·
σατράπην μὲν τῇ χώρᾳ ἐπιτάξας 7
Πραξίην ἄνδρα Πέρσην· τῶν δ' ἐταί-
ρων, Νειλόξενον τὸν Σατύρου, ἐ-
πίσκοπον ξὺν κρατὶ ἀπολιπόν. Τὸ 8
δὲ ὄρος ὃ Καύκασος, ὑψηλὸν μὲν
ἐστίν, ὥσπερ τι ἄλλο τῆς Ἀσίας,

gentes per multas nives,
in magnâ rerum omnium
penuriâ, summis militum
laboribus subjugavit. Qu-
umque cognovisset Arios
denuo descivisse, Satibar-
zane cum duobus millibus
equitum quos à Besso ac-
ceperat, in eorum agros in-
gresso, Artabazum Persam,
& Erigyium Caranumque
ex amicis in eos mittit,
Phratapherne Parthorum
satrapa una cum eis in A-
rios misso. Atrox ibi Eri-
gyii & Carani adversus Sa-
tibarzanem prœlium com-
mittitur (a). neque prius
barbari in fugam sese incli-
narunt, quam Satibarzanes
cum Erigvio congressus, ja-
culoque faciem transfolius
cecidit. Tum effusa barba-
rorum fuga fit. Inter hæc
Alexander ad Caucasum
montem profectus, urbem
ibi condidit (b), quam A-
lexandriam nominavit, &
sacrificio diis patrio more
facto, Caucasum montem
superavit. Satrapam illi re-
gioni constituit Proëxem
Persam. ex amicis vero Ni-
loxenum Satyri filium in-
spectorem cum exercitu ibi
relinquit. Mons Caucasus,
nulli montium qui in Asia
sunt

(a) Curt 7, 4, 33. (b) Idem 7, 3, 19 & 23.

CAP. XXVIII. 4. μάχη τῶν ἀμφὶ] In Op. & altero & August. est τοῦ ἀμφὶ.
Γνωστον.

5. ὡς Ἐριγύου] Mss. ὑπὸ Ἐριγύου πληγόμενα. Idem.

οὗτοι δ' ἐγκατατίθη] Op. οὗτοι δὲ ἱστ. Idem.

6. οὓσι νόμος αὐτῷ] quibus solebas.

sunt altitudine secundus est, ut Aristobulus autor est. E-
 9 jus ab eâ parte tum temporis ut plurimum nudum dorsum erat. In magnam enim longi-
 tudinem porrigitur Cauca-
 sus; adeo ut & Taurum mon-
 tem, qui Ciliciam Pamphili-
 amque difterminat, à Cauca-
 so duci velint, aliosque in-
 gentes montes qui pro va-
 10 rietate gentium, a quibus incoluntur, nomina variant. At in hoc Cauca-
 so nihil præter terebinthum & silphium nascitur, ut autor est Aristo-
 bulus: & nihilominus mul-
 tos incolas habet, multæque
 in eo pecudes atque armen-
 ta pascuntur, quod pecudes
 silphium ament: & si ex lon-
 ginquiore loco id per odora-
 tum fenserint, citatim eo fe-
 11 runtur, depastoque flore ra-
 dicem etiam suffodiunt at-
 que arrodunt: eamque ob
 causam Cyrenæi greges ovi-
 um quam longissime ab iis
 locis arcent, quibus silphi-
 um nascitur: alii sepem ob-
 ducunt, ne si pecudes pro-
 prius accedant, ad interiora
 loca penetrare possint. ma-
 12

ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, ψιλὸν δὲ
 τὸ πολὺ αὐτοῦ τόγε ταύτῃ. Μα-
 κρὸν γὰρ ὄρος παρατέταται ὁ Καυ-
 κατός, ὥστε καὶ τοῦ Ταύρου τὸ ὄ-
 ρος, ὃς δὴ τὴν Κιλικίαν τε καὶ Πам-
 φυλίαν ἀπείργει, ἀπὸ τοῦ Καυ-
 κάτου εἶναι λέγουσι, καὶ ἄλλα ὄ-
 ρη μεγάλα διακεκριμένα ἀπὸ τοῦ
 Καυκάτου ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐπανυ-
 10 μίχ, κατὰ ἔθνη τὰ ἐκάστων. Ἀλ-
 λὰ ἐν γὰρ τούτῳ τῷ Καυκάτῳ οὐδὲν
 ἄλλο ὅτι μὴ τέρμινοι πεφύκασι,
 καὶ σίλφιον, ὡς λέγει Ἀριστόβου-
 11 λος· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπηκείτο πολλοῖς
 ἀνθρώποις, καὶ πρόβατα πολλὰ καὶ
 κτήνη ἐέμενοντο, ὅτι καὶ χαίρουσι
 τῷ σιλφίῳ τὰ πρόβατα· καὶ εἰ ἐκ
 πολλοῦ πρόβητον σιλφίου αἰσθότο,
 καὶ θεῖ ἐπ' αὐτὸ, καὶ τό, τε ἄθος
 ἐπινέμεται, καὶ τὴν ῥίζαν ὠρύτ-
 12 τον καὶ ταύτην κατετρίβει· ἐπὶ ταῦδε
 ἐν Κυρήνῃ ὡς μακροτάτω ἀπελεύ-
 νουσιν τὰς ποιμένας τῶν χερσίων,
 ἵνα καὶ αὐτοῖς τὸ σίλφιον φέται·
 οἱ δὲ καὶ περιφράττουσι τὸν χώρον,
 τοῦ μὴδ' εἰ πελάσσιν αὐτῶν τὰ πρό-
 βατα, δυνατὰ γενέσθαι εἴσω παρελ-
 θεῶν· ὅτι πολλοῦ ἄξιον Κυρηναίως
 τὸ

8. *Ἐὰν δὲ τὸ πολὺ* Vult auctor, magnam Caucasii partem, imprimis eam, in qua tunc Alexander versabatur, nudam & effictam gignenitium fuisse non solum isto tempore. sed etiam perpetuo *Gronov.*

9. *διακεκριμένα*] *distinctos* a *Caucaso* alia atque alia appellationes. Ita 3, 30, 16. *Ἰσθμὸς ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης τοῦ Νύμφης πεταμὸς διακρίνεται.* Plura de Cauca-
 so & Tauro traduntur *Iud. cap. 2.*

κατὰ ἔθνη] *Mss. κατὰ ἔθνη*, & *Stephanus* in ora editionis *Vulcanii.*

10. *ἐν γὰρ τούτῳ τῷ Καυκάτῳ*] *in hoc quidem Caucasio.* Legenti *Indica cap. 2, 4.* pa-
 rebit, cur *Arrianus* dicat *ἐν γὰρ τούτῳ*, quibus verbis hunc Caucasum ab alio Cau-
 caso, *Scythico* nempe illo distinguit, quem *Alexander* nunquam transgessit.

12. *ἵνα καὶ*] *Particulam καὶ exigente Opr. codice* *relego.* *Gronov.*

εἴσω παρελθεῶν] *intare*, ne ab interioribus tantum locus prohibita intelligan-
 tur, cum eas propterea a silphii passu arguerint.

τὸ εἰλφιον. Βῆστος δὲ ἔχων ἀμφ' 13
αὐτῶν Περσῶν τε τοὺς μετασχόντας
αὐτῇ τῆς Δαρείου συλλήψεως, καὶ
αὐτῶν Βακτρίων ἐς ἑπτακισχιλί-
ους, καὶ Δάας τοὺς ἐπὶ τὰδε τοῦ
Ταναΐδος ποταμοῦ ἐποικούντας,
ἔφειρε τὴν ὑπὸ τῇ ὄρει τῇ Καυ-
κάσῳ, ὡς ἐρημία τε τῆς χώρας τῆς
ἐν μέσῳ αὐτοῦ τε καὶ Ἀλεξάνδρου
καὶ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων, ἀπείρ-
ξεν Ἀλέξανδρον τοῦ μὴ ἐλαύνειν
πρόσω. Ἀλλ' Ἀλέξανδρος ἤλαυ- 14
ον οὐδὲν μείον, χαλεπῶς μὲν διὰ
τε χύσος πολλῆς, καὶ ἐνδεία τῶν
ἀνγκαίων, ἦε δὲ ὅμως. Βῆστος 15
δὲ, ἐπεὶ ἐξηγγέλλετο αὐτῷ οὐ
πύρην ἤδη ἔν τῳ Ἀλέξανδρος, δια-
βὰς τὸν Ὄξον ποταμὸν, τὰ μὲν
πλοῖα ἐφ' ὧν διέβη κατέκαυσεν,
αὐτὸς δὲ εἰς Νάυτακα τῆς Σογδι-
αῆς χώρας ἀπεχώρει. Εἶποντο δὲ 16
αὐτῷ οἱ τε ἀμφὶ Σπιταμένην καὶ
Ὀξύαρτην, ἔχοντες τοὺς ἐκ τῆς
Σογδιαῆς ἵππεας, καὶ Δάαι οἱ
ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος. Οἱ δὲ τῶν Βακ- 17
τρίων ἵππεῖς, ὡς φεύγειν ἐγνωκό-
τα ἔμαθον Βῆττον, ἄλλος ἄλλῃ
ἐπὶ τὰ σφῶν ἕκαστοι ἀπηλλάγη-
σαν.

XXIX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐς Δρά- 1
ψακα ἀφικόμενος, καὶ ἀναπαύσας
τὸν στρατιῶν, ἐς Ἀόρνον τε ἦγε καὶ
Βάκτρα, αἱ δὲ μέγισται εἰς τὸ πόλεις
ἐν τῇ Βακτρίῳν χώρᾳ· καὶ ταύτας τε 2
ἐξ ἐφ' ὅπου ἔλαβε, καὶ Φυλακῶν ἐν
τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἀόρνον ἀπέλιπε, καὶ

igno enim apud Cyrenæos in
pretio est silphium. Bessus au-
tem Persis, qui participes con-
siliarum in capiendo Dario
fuerant, comitatus, Bactria-
nisque circiter septem millib-
us (a), & Dais cis Tanaim
fluvium habitantibus, regio-
nem Caucaſo adjacentem de-
populatus est, ut præ vastita-
te regionis inter se & Alexan-
dram interjectæ, rerumque
necessariorum penuriâ, Alex-
andrum quominus progredere-
tur impediret. Is vero idcirco
nihilominus processit, dif-
ficulter quidem & ob nivium
altitudinem, & commeatus
inopiam: processit tamen. Bes-
sus, ut cognovit Alexandrum
jam non procul abesse, Oxo
flumine trajecto, navigia qui-
bus copias transvexerat in-
cendit; ipse in Nautaca Sog-
dianæ regionis se recepit. Se-
quebantur eum Spitamenes &
Oxyartes cum equitibus Sog-
dianis, & Dais à Tanai pro-
fectis. Bactriani equites, qui
in unâ fugâ Bessum salutis
sue spem posuisse intellexer-
unt, alius alio dilapsi domum
reverterunt.

XXIX. Alexander inde
Drapsaca profectus, recrea-
to exercitu, in Aornos &
Bactra movit (b), quæ qui-
dem maximæ sunt in Bactris
urbes: quibus primo impe-
tu captis, præsidium in arce
Aor-

(a) C. 7, 4, 20. (b) idem 7, 4, 32.

Aorni constituit, cui Arche-
laum Androcli filium, unum
ex amicis, praefecit; reliquis
vero Bactriis non difficulter
fese deditibus Artabazum
Perfam satrapam dedit. Ipse
ad Oxum flumen exercitum
duxit. Oxus fluuius è monte
Caucaso fluit, omnium Asiae
fluminum, quotquot Alex-
ander cum exercitu adiit,
maximum, Indorum flumi-
nibus exceptis. Haec enim
omnia flumina magnitudine
superant. Oxus porro in ma-
re magnum, juxta Hyrcani-
am, influit. Conanti Alex-
andro flumen transire, nulla
se facultas offerre videbatur.
namque ejus latitudo ad sex
maxime stadia extenditur:
altitudo latitudini non re-
spondet, sed multo profun-
dior & sabulosus est. Cursus
fluminis adeo rapidus, ut
facile quae vado infixae fue-
rint subvertat secumque ra-
piat, utpote quae ob fabu-
lum firmiter stabilita non
sint. ad haec materia etiam
pontibus struendis deerat.

ἐπὶ ταύτης Ἀρχέλαον τὸν Ἀνδρό-
κλου, τῶν ἐταίρων· τοῖς δ' ἄλλοις
Βακτρίοις οὐ χαλεπῶς προσχωρήσα-
σιν, ἐπέταξε σατράπην Ἀρτάβα-
ζον τὸν Πέρσην· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς
ἐπὶ τὸν Ὠξοῦ ποταμὸν. Ὁ δὲ Ὠ-
ξος ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους
τοῦ Καυκάσου, ἔς τι ποταμὸν μέ-
γιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους τε δὴ
Ἀλέξανδρος καὶ οἱ ξύν Ἀλεξάν-
δρῳ ἐπήλθον, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ποτα-
μῶν. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ ποταμοὶ πάντων
μέγιστοι εἰσὶν· ἐξήμισι δὲ ὁ Ὠξος ἐς
τὴν μεγάλην θάλασσαν, τὴν καθ'
Ἰρκανίαν. Διαβαίνειν δὲ ἐπιχει-
ροῦντι αὐτῷ τὸν ποταμὸν, πάντῃ
ἄπορον ἐφαίνετο· τὸ μὲν γὰρ εὖρος
ἦν ἐς ἑξήματα σαδείους βᾶθος δὲ,
οὐδὲ πρὸς λόγον τοῦ εὖρους, ἀλλὰ
πολὺ δὴ τι βαθύτερος, καὶ ψαμμο-
δης, καὶ ῥεύμα βρῦ, ὡς τὰ κατα-
πηγνύμενα πρὸς αὐτοῦ τοῦ ῥου ἐκ-
σρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς· οὐ χαλεπῶς,
οἷα δὴ οὐδὲ βεβαίως κατὰ τῆς ψάμ-
μου ἰδρυμένα· ἄλλως τε καὶ ἀπο-
ρία ὕλης ἐν τοῖς πόντοις ἦν· καὶ τρι-
βὴ πολλὴ ἐφαίνετο, εἰ μακρόθεν
μετ-

CAP. XXIX. 5. οἱ δὲ Ἰνδοὶ] In omnibus antiquis haec ita leguntur: οἱ δὲ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοι Gronov.

6. εἰδὲ πρὸς λόγον τῷ ὕψει] ne quidem respondet latitudini. Major erat profunditas quam pro latitudine: ita πρὸς λόγον est Ind. 9, 6. & 15, 6.

πρὸς αὐτὸν τῷ] ab ipso flumine evelluntur e terra haec difficulter. Ita rectius haec verba puto cum sequentibus conjungi, quam cum antecedente καταπηγνύμενα. Tam violentum Oxum amnem inveni ait, ut ipsa cursus rapiditate facile, quae infixa sint, e terra evellantur.

ῥεῖσθαι] Cod. Basl. ῥεθίως. Blanch.

κατὰ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα] in arenam confusa, desina. Vide κατὰ in indice, ut κατὰ βάθος in altum, 2, 21, 10.

7. ἐν τοῖς πόντοις] Opt. πόροις. Gronov. Quae vox omnino huic loco convenientior est. Πόρος enim & locus dicitur, ubi transmittitur 6, 7, 2, quanquam pluralem numerum hoc sensu non memini me legere. Idem ergo id foret cum eo, quod est apud Curtium 7, 5, 17, pontem erigi non potuisse citum amnem vado solo.

μετίουν ὅσα ἐς γυφύρωσιν τοῦ
 πύρου. Πληρωγὰν οὖν τὰς δι- 8
 φέρας, ἵφ' αἷς ἐσθίουσιν οἱ
 ἐρετιῶνται, φορυτοῦ ἐμπλήσαι
 ἐκέλευσεν ὡς ξηροτάτου, καὶ
 καταδῆσαι τε καὶ ξυρράψαι ἀ-
 κρβῶς, τοῦ μὴ ἐνδύεσθαι ἐς αὐ-
 τὰς τοῦ ὕδατος· ἐμπληθεῖσαι δὲ
 καὶ ξυρράψεσαι, ἱκανὰ ἐγένον-
 το διαβιβῆσαι τὴν ἐρετιὰν ἐν
 πάντε ἡμέραις. Πρὶν δὲ διαβαί- 9
 ναι τὸν ποταμὸν, τῶν τε Μακε-
 δόνων ἐπιλέξας τοὺς πρεσβυτέ-
 τους, καὶ ἤδη ἀπολέμους, καὶ
 τῶν Θεσσαλῶν τοὺς ἐθελοντάς
 καταμείναντας, ἐπ' οἴκου ἀπέ-
 σταν. Ἐκπέμπει δὲ καὶ Στα- 10
 σίνορα, ἕνα τῶν ἐταίρων, ἐς Ἀ-
 ρίους, προστάξας Ἀρσάμην μὲν
 τὸν σατράπην τῶν Ἀρίων ξυλ-
 λαβεῖν, ὅτι ἐθελονκῆν αὐτῷ
 Ἀρσάμης ἔδοξεν· αὐτὸν δὲ σα-
 τράπην εἶναι αὐτ' ἐκείνου Ἀ-
 ρίων. Περὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ὄξον πο- 11
 ταμὸν ἦγε κατὰ σπουδὴν, ἵνα
 βῆσσαν εἶναι ξυνηγὴ δυνάμει ἐπυ-
 λήετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀφικνούν- 12
 ται παρὰ Σπιταμένους καὶ Δα-
 ταφέρνηου πρὸς αὐτὸν ἀγγέλλον-
 τες, ὅτι Σπιταμένης καὶ Δα-
 ταφέρνης, εἰ πεμφθεὶς αὐτοῖς ὁ-
 λόγη ἐρετιὰ, καὶ ἡγεμὸν τῇ ἐρε-
 τιᾷ, ξυλλήφονται βῆσσαν, καὶ

Multum præterea moræ faci-
 endum videbatur, si ex lon-
 ginquo apportanda essent
 quæcunque ad flumen ponte
 jungendum erant necessaria.
 Collectis itaque pellibus sub
 quibus milites in tentoriis de-
 gebant (a), sarmentis quam-
 maxime siccis eas impleri, ac-
 curateque vinciri & consui ju-
 bet, ne aquam aliquā ex parte
 admittere possent. quibus ita
 impletis & consutis, exerci-
 tum quinque dierum spatio
 traduxit. Antequam vero flu-
 men trajiceret, feligens ex
 Macedonibus qui aut præ æ-
 tate aut vulneribus inepti ad
 pugnam erant, & ex Theffalis
 qui voluntarii remanserant, in
 domos suas remisit. Stasano-
 rem quoque, unum ex amicis,
 in Arios mittit, qui Arsamen
 Ariorum satrapam compre-
 henderet, quod mali aliquid
 moliri videretur: utque ejus
 loco satrapatum obtineat ju-
 bet. Trajecto autem amne
 Oxo celeriter eò exercitum
 duxit, ubi Bessum cum copiis
 esse acceperat. Interea nuntii
 ad eum à Spitamene & Data-
 pherne veniunt (b), pollicen-
 tes, si aliquem ex ducibus suis
 cum aliquantis copiis mitte-
 ret, sese Bessum comprehen-
 sum Alexandro tradituros esse.

In

(a) Curt. 7, 5, 18. (b) Idem 7, 5, 19. seqq.

8 ἰσθίωσαι] Opt. ἰσθίωσαι.

τὴ ὕδατος] quidamque aqua Genitivus partem notat.

ἱκανὰ ἐγένοντο] suffecerunt ad trajiciendum.

9. τὸς ἐθελοντάς καταμείναντας] De quibus supra 3, 19, 11.

10. Ἀρσάμης] In Blancardi editione legitur Ἀρσάμης, sed mendose hic Ἀρ-
 σάμης legi pro Ἀρσάμης, demonstrat Freinsheimius ad Curt. 8, 3, 7.

In custodiâ enim illum, citra vincula tamen, teneri. Quâ re cognitâ, Alexander relaxationem dans, lentius quam antea exercitum duxit. Ac Ptolemæum quidem Lagi filium cum tribus amicorum equitum turmis, & jaculatoribus equitibus omnibus: ex peditibus vero, Philotæ agmine, & scutatis mille, Agrianisque omnibus ac sagittariorum dimidiâ parte, ut ad Spitamenem & Dataphernem celeriter contendat jubet. Ptolemæus imperata facit, & decem mansionum iter quatrinduo emensus, eod, pervenit ubi pridie barbari cum Spitamene castra habuerant.

XXX. Ibi certior factus est, dubiam esse Spitamenis & Dataphernis de tradendo Besso sententiam. Peditibus itaque relictis, & justo agmine sequi iussis, ipse cum equitatu progressus ad vicum quandam venit, in quo Bessus cum paucis militibus agebat. Nam qui cum Spitamene erant jam inde abierant, quod eos Bessum tradere puderet. Ptolemæus, pago equitibus circumfesso (erat enim pagus muro & portis cinctus) barbaris paganis denuntia-

παραδόντουσιν Ἀλεξάνδρῳ· τελεῖ καὶ τὸ ἀδέσμιον φυλακῇ φυλλέσσεσθαι πρὸς αὐτῶν Βῆσσαν. Ταῦτα ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, αὐτὸς μὲν ἀναπαύων ἦγε τὴν στρατιὰν σχολαιώτερον ἢ πρότερον· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγου ἀποπέμπει, τῶν τε ἐταίρων ἰσπαρχίας τρεῖς ἄγοντα, καὶ τοὺς ἰσπακοντιῶν ἀπαντας· πεζῶν δὲ, τὴν τε Φιλότης τάξιν, καὶ τῶν ὑπασπιστῶν χιλίαν μίαν, καὶ τοὺς Ἀγριάνας πάντας, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεις, σπουδῇ ἐλαύνειν κελεύσας ὡς Σπιταμένην τε καὶ Δαταφέρνην. Καὶ Πτολεμαῖος ἦει ὡς ἐτέτακτο· καὶ διελθὼν ἐν ἡμέραις τέσσαρσι σαββῶν δέκα, ἀφικνέεται ἐς τὸ στρατόπεδον, οὗ τῇ προτεραίᾳ ἡλισσμένοι ἦσαν οἱ ἄμφι τὸν Σπιταμένην βάρβαροι.

XXX. Ἐνταῦθα ἔμαθε Πτολεμαῖος, ὅτι οὐ βεβαία τῇ Σπιταμένῃ καὶ Δαταφέρνη ἡ γνώμη εἶναι ἄμφι τῇ παραδόσει τοῦ Βήσσου. Τοὺς μὲν δὴ πεζοὺς κατέλιπε, προστάξας ἔπεσθαι ἐν τάξει· αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς ἰππεῦσιν ἐλάτας ἀφίκετο πρὸς κώμην τινὰ, ἣν ὁ Βῆσσοις ἦν ξὺν ὀλίγοις στρατιώταις. Οἱ γὰρ ἄμφι τὸν Σπιταμένην μετακεχωρήσαντες ἤδη ἐκείθεν, καταιδεσθέντες αὐτοὺς παρεδόουν τὸν Βῆσσαν. Πτολεμαῖος δὲ πεμψάσας ἐν κύκλῳ τῆς κώμης τοὺς ἰππέας (ὃν γὰρ τι καὶ τέχος περιβλημένον καὶ πύλαι κατ' αὐτὸ) ἔπε-

CAP. XXX. 2. ἔπεισθαι ἐν τάξει] sequi agmine circumfesso, lentiore gradu, cum ipse interim cum equitibus concitatore cursu ferretur. Vide ad 3, 21, 13.

3. αὐτοὶ παραδόνται] ipsos tradere.

4. ἢ γὰρ τι] erat enim quidam etiam πύλαι circumdatus, ὅς ποταμός ἐστὶν ἐν τοῖς τοῦ Σπ. τοῖς.

ἐπεκρυφείτο τοῖς ἐν τῇ κόμῃ βαρ-
 βάροις, ἀπαθείς σφᾶς ἀπαλλάσσε-
 σθαι παραδόντας Βῆσσαν. Οἱ δὲ ἐδέ- 5
 χοντο τοὺς ξὺν Πτολεμαίῳ ἐς τὴν
 κόμην· καὶ Πτολεμαῖος ξυλλαβὼν
 Βῆσσαν, ὅπισθε ἐπανάει. Προπέμ- 6
 ψας δὲ, ἤρετο Ἀλέξανδρον, ὅπως
 χρὴ ἐς ὕψιν ἄγειν Ἀλεξάνδρου Βῆσ-
 σαν· καὶ Ἀλέξανδρος, γυμνὸν ἐν
 κλωσθ' ὀθήσασθαι οὕτως ἄγειν ἐκέλευ-
 σεν, καὶ καταθήσασθαι ἐν δεξιᾷ τῆς
 αὐτοῦ, ἥ αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ παρε-
 λάτεσθαι ἐμέλλε. Καὶ Πτολεμαῖος
 οὕτως ἐποίησεν. Ἀλέξανδρος δὲ 7
 ἰδὼν τὸν Βῆσσαν, ἐπιστάρας τὸ ἄρμα,
 ἤρετο, ἀπ' ὅτου τὸν βασιλέα τὸν αὐ-
 τοῦ καὶ ἄμα οἰκείον καὶ εὐεργέτην
 γράσαντα Δαρεῖον, τὰ μὲν πρῶτα
 ξυνέλαβε καὶ ὀθήσας ἤγειν, ἔπειτα
 ἤκτικτενε. Καὶ ὁ Βῆσσαν οὐ μόνον οἱ 8
 ταῦτα δέξαντα πρᾶξις ἔφη, ἀλλὰ
 ξὺν τοῖς τότε ἀμφὶ Δαρεῖον οὖσιν,
 ὡς σωτηρίαν σφίσιν εὐρέσθαι παρ'
 Ἀλεξάνδρου. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ 9
 τῆςδε μασιγῶν ἐκέλευεν αὐτὸν,
 καὶ ἐπιλέγειν τὸν κόρυκα ταῦτα ἐ-
 κείνα, ὅτα αὐτὸς τῷ Βῆσσῳ ἐν τῇ πί-
 ρει ἐνείδουσι. Βῆσσαν μὲν δὴ οὕτως 10
 αἰσθηθεὶς, ἀποπέμπεται ἐς Βάκτρα
 ἀποθανούμενος. Καὶ ταῦτα Πτολε-
 μαῖος ὑπὲρ Βῆσσου ἀναγράφειν.
 Ἀριστόβουλος δὲ τοὺς ἀμφὶ Σπιτα- 11

jubet, incolumes eos abitu-
 ros, si Bessum tradant. Bar-
 bari Ptolemæum cum suis
 copiis intromittunt. Ptole-
 mæus capto Bessio ad Alex-
 andrum revertitur: nuntiu-
 umque præmittit, qui per-
 contetur quomodo illum in
 conspectum suum adduci ve-
 lit. Alexander nudum capi-
 stro alligatum adduci jubet,
 & ad dextrum viæ latus, quā
 sibi cum exercitu transeun-
 dum esset, sisti. Ptolemæus
 ita ut imperatum ei est facit.
 Alexander Bessum conspi-
 catus, currum sistens, ro-
 gavit quam ob causam Da-
 rium regem suum pariter at-
 que amicum, & optime de
 se meritum, comprehensum
 & in vinculis ductum inter-
 fecisset. cui Bessus, non ex
 suo unius consilio id factum
 fuisse, sed omnium qui tum
 temporis Dario adfuerant,
 uti eā ratione salutem sibi
 apud Alexandrum inveni-
 rent. Tum Alexander Bes-
 sum flagris cædi iussit, ac
 per præconem pronuntiari
 eadem illa quæ ipse Bessio
 ob perfidiam suam expro-
 brârat. Bessus ita flagellis
 cæsus, in Bactra pœnas ca-
 pite persoluturus, remitti-
 tur (a). Hæc Ptolemæus de
 Bessio.

(a) Curt. 7, 5, 43.

6. ἐν κλωσθ' ὀθήσασθαι] collo inserta catena, ut scribit Curtius 7, 5, 36. Κλωσθ' enim est vincula quod collo circumdatur, collare, catena sive torques ferrea.

7. τὰ μὲν πρῶτα] Expressit Curtius τὰ μὲν πρῶτα & ἑπὶ ταῦτα, ab interprete pro-
 pter negligetiam, 7, 5, 38. prius vincire, deinde occidere sustinuit.

9. ἐν τῇ πίρῃ ἐνείδουσι] Cic. ad fam. lib. 9, ep. 16. in officio boni civis certe non
 solum reprehendendum.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER QUARTUS.

SUMMARIUM
LIBRI QUARTI.

CAP. I. *Præsidia Macedonum per Scythas occisa. II. Septem urbes per Alexandrum & Craterum restitutæ. III. Cyropolis expugnata. Urbibus VII domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ. IV. Alexandri irritatio ad Tanain contra Scythas facris vetantibus. Scythæ caesi & ad humilitatem reducti. V. Spitamenis varii conatus, etiam noxii Macedonibus. Cades Macedonum & Pharnuchis ignavia. VI. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polyimetum. VII. Alexandri adventus in urbem Zariaspa, & decretum de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in vitiis. VIII. Impiæ adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cades Cliti quomodo peracta. IX. Singularia in Cliti cade. Anaxarchi absurda. X. Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta, & Anaxarchus ab Callisthene refutatus. XI. Egregia de honoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata. XII. Adorationis aulica fallacia. Contemptio oculi regii in Callisthene. XIII. Pueri in aula Macedonica. Conjura-*

furatio amantium puerorum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum. XIV. Hermolai exprobrans defenso & cedes. Varietas scriptorum. XV. Legati novi ex Scythia & Macedonum reditus. Pharasmanis amicitia. Alexander Indiam spectat. Porientum in castris ad Oxum. XVI. Sogdiana subiecta. Spitamenis audacia in Bactris; sed a Cratero castigata. XVII. Bactriorum Satrapa Amyntas: Ultimus Spitamenis conatus per Scythas, a quibus decollatur. XVIII. Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis. XIX. Ea capta ab militibus alatis, & causa joci. Roxanes matrimonium, idque laudatum. XX. Continentia Alexandri. Oxyartis transitus ad Alexandrum. XXI. Paraetaca, & Chorienfis petra. Qua capta & ipse Chorienes amicus Alexandri factus. Chorienis benigna comitas. XXII. Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in Indiam. Vicinis Copbeni & Indo dynastis imperia data. Astes & regio Peucelotis infelix. XXIII. Varia gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri. XXIV. Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigæum oppidum captum & instauratum. Divisus copiis expeditio sumpta in accolæ. XXV. Felicitas armorum Macedonicorum. Assaceni. Guræus amnis & Guræi accolæ. XXVI. Massagæ urbs. Ejus oppugnatio varia. XXVII. Sed duce caeso expugnatur. Indorum cædes. Bazira & Ora urbes. XXVIII. Bazira deserta & restituta. Aornos petra. Peucelotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur. XXIX. Opera militaria ad expugnandam petram. XXX. Infelix astus incolarum petra expugnata. Sisicottus Indus: Assacænarum gens. Alexandri iter ad Indum fluvium & prima elephantorum venatio.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΟΤ πολλὰς δὲ ἡμέρας ὕστερον, ἀφισπῶνται παρ' Ἀλξάνδρου πρέσβεις, παρά τε Σκυθῶν τῶν Ἀβίων καλουμένων (οὗς καὶ Ὅμηρος δικαιτάτους ἀνθρώπων ἕπων ἐν τῇ ποιήσει ἐπ' ἡρώων).

PAUCIS post diebus legati ad Alexandrum veniunt à Scythiis (a), quos Abios vocant (quos & Homerus justissimos mortalium appellans in suo opere laudat. hi Asiam incolunt, nullis legibus sub-

(u) Curt. 7, 6, 41. & seqq. jecti,

CAP. I. 1. Ὅμηρος; Iliad. lib. 13. vs. 6:

Ἀβίων τε, δικαιτάτων ἀνθρώπων

Ubi vide Eustathium, qui multa de Abilis habet, & hunc ipsum quoque Asiæ locum allegat.

δικαιτάτους ἀνθρώπων) M. s. omnes ἀνθρώπους Γερμαν.

R

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER QUARTUS.

SUMMARIUM
LIBRI QUARTI.

CAP. 1. *Præsidia Macedonum per Scythas occisa. II. Septem urbes per Alexandrum & Craterum restitutæ. III. Cyropolis expugnata. Urbibus VII domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ. IV. Alexandri irritatio ad Tanain contra Scythas sacris vetantibus. Scythæ cæsi & ad humilitatem redacti. V. Spitamenis varii conatus, etiam noxii Macedonibus. Cædes Macedonum & Pharnuchis ignavia. VI. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polyimetum. VII. Alexandri adventus in urbem Zariaspa, & decretum de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in vitiis. VIII. Impiæ adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cædes Cliti quomodo peracta. IX. Singularia in Cliti cæde. Anaxarchi absurda. X. Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta, & Anaxarchus ab Callisthene refutatus. XI. Egregia de honoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata. XII. Adorationis aulica fallacia. Contemptio oculi regii in Callisthene. XIII. Pueri in aula Macedonica. Con-*
jura-

juratio amantium puerorum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum. XIV. Hermolai exprobrans defensio & cades. Varietas scriptorum. XV. Legati novi ex Scythia & Macedonum reditus. Pharasmanis amicitia. Alexander Indiam spectat. Porientum in castris ad Oxum. XVI. Sogdiana subiecta. Spitamenis audacia in Bactris; sed a Cratero castigata. XVII. Bactriorum Satrapa Amyntas. Ultimus Spitamentis conatus per Scythas, a quibus decollatur. XVIII. Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis. XIX. Ea capta ab militibus alatis, & causa joci. Roxanes matrimonium, idque laudatum. XX. Continentia Alexandri. Oxyartii transitus ad Alexandrum. XXI. Paraetacæ, & Choriensis petra. Qua capta & ipse Choriensis amicus Alexandri factus. Choriensis benigna comitas. XXII. Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in Indiam. Vicinis Copbeni & Indo dynastis imperia data. Astes & regio Peucelæotis infelix. XXIII. Variæ gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri. XXIV. Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigaum oppidum captum & instauratum. Divisæ copiis expeditio sumpta in accolæ. XXV. Felicitas armorum Macedonicorum. Assaceni. Guræus amnis & Guræi accolæ. XXVI. Massaga urbs. Ejus oppugnatio varia. XXVII. Sed duce cæso expugnatur. Indorum cades. Bazira & Ora urbes. XXVIII. Bazira deserta & restituta. Aornos petra. Peucelæotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur. XXIX. Opera militaria ad expugnandam petram. XXX. Infelix astus incolarum petra expugnata. Sisicottus Indus. Assacænum gens. Alexandri iter ad Indum fluvium & prima elephantorum venatio.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΟΤ πολλὰς δὲ ἡμέρας ὤρε-
ρον, ἐπισκοπῶντας παρ' Ἀ-
λέξανδρον πρέσβεις, παρέτε Σκυ-
θῶν τῶν Ἀβίων καλουμένων (οὗς
καὶ Ὀμηρὸς δικαιότατους ἀνθρώ-
πων ἕστω ἐν τῇ ποιήσει ἐπ' Ἰνδοῖν).

PAUCIS post diebus legati
ad Alexandrum veniunt
à Scythiis (a), quos Abios
vocant (quos & Homerus ju-
stissimos mortalium appellans
in suo opere laudat. hi Asiam
incolunt, nullis legibus sub-

(a) Curt. 7, 6, 41. & seqq. jecti,

CAP. I. 1. Ὀμηρὸς Iliad. lib. 13. vs. 6:

Ἀβίων τε, δικαιότατοι ἀνθρώπων.

Ubi vide Eustathium, qui multa de Abilis habet, & hunc ipsum quoque Af-
niani locum allegat.

δικαιότατοι ἀνθρώπων) Mss. omnes ἀνθρώποις Græcorum.

jecti, ob paupertatem nimium cum iustitiâ conjunctam & à Scythis Europæis: maxima enim natio Scythica Europam colit. Cum his redeuntibus Alexander quosdam ex amicis mittit, prætextu quidem amicitie per legationem componendæ: re autem verâ non alio spectabat hæc missio, quam ut naturam Scythicæ regionis specularentur, & quanta esset incolarum multitudo, qui mores, quâve armaturâ utentes in pugnam prodirent, cognoscerent. Ipse juxta Tanaim fluvium urbem condere statuerat, eamque suo de nomine vocare. Nam & ipse locus per commodus videbatur ad urbem amplificandam, & opportunam sedem censebat ad expeditionem (si quando id res postuleret.) in Scythas faciendam. tum etiam propugnaculum fore regionis adversus barbarorum qui ultra flumen degebant incursiones. Magnam autem urbem fore, tum ex incolarum frequentia, tum ex nominis splendore, autumabat. Interea barbari fluvio finitimi Macedonum milites, qui in Scythicis urbibus præsidio constituti erant, comprehensos interficiunt, urbesque suas majoris securitatis causâ muniunt. Con-

οἰοῦσι δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὗτοι αὐτόνομοι, οὐχ ἥμισυ διὰ πενήν τε καὶ δικαιοσύνη) καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Σκυθῶν, οἱ δὲ τὸ μέγιστον ἔθνος Σκυθικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐποικῶσι. Καὶ ταῦτοις ξυμπέμπει Ἀλέξανδρος τῶν ἐταίρων, πρόφασιν μὲν, κατὰ πρεσβύαν Φιλίαν ξυνηγομένους· ὁ δὲ νοῦς τῆς πομπῆς, ἐς κατασκοπὴν τι μᾶλλον ἔφερε, φύσει τε τῆς χώρας τῆς Σκυθικῆς, καὶ πλῆθους αὐτῶν, καὶ νομαίων, καὶ ὁπλίσαντων ἢν τινα ἔχοντες ἐέλονται ἐς τὰς μάχας. Αὐτῆς δὲ πρὸς τῷ Τανναῖδι ποταμῷ ἐπεσθὲς πόλιν οἰκίσαι, καὶ ταύτην ἑαυτοῦ ἐπώνυμον· ὃ, τε γὰρ χῆρος ἐπιτήδειος αὐτῷ ἐφαινετο αὐξήσαι τὴν πόλιν ἐπὶ μέγα, καὶ ἐν καλῷ οἰκισθῆσθαι τῆς ἐπὶ Σιάθας, εἴποτε ξυμβαίνει, ἐλάττω, καὶ τῆς προφυλακῆς τῆς χώρας πρὸς τὰς καταδρομὰς τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐποικούντων βαρβάρων. Ἐδόκει δ' αὖ καὶ μεγάλη γενέσθαι ἡ πόλις, κληθεῖ τε τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικισσόμενων, καὶ τοῦ δυνάματος τῇ λαμπρότητι. Καὶ ἐν ταύτῃ οἱ πρόσχωροι τῷ ποταμῷ βάρβαροι τοὺς τε τὰ φρούρια ἐν ταῖς πόλεσι σφῶν ἔχοντας ἐροτώσας τῶν Μακεδόνων ξυλλαβόντες ἀπέκταναν, καὶ τὰς πόλεις ἐς ἀσφάλειάν τινα μᾶλλον ἀφύρουν. Ξυνεπελάβαντο δὲ αὐτῶς τῆς ἀποφάσεως

2. νομαίων] In optimo est σωμαίων. Gronov.

ὁπλίσαντων] Multi MS. ὁπλίως. Idem.

4. τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικισσόμενων] in eam conuincit, ut patet.

ἐπὶ τῶν Σογδιανῶν οἱ πόλ-
λαι, ἐπαρόντες πρὸς τῶν ξυλλα-
βίαντες ἑαυτοῦ, ὥστε καὶ τῶν Βακ-
τριανῶν ἑαυτοῦ, ἐφύσιν οὗτοι ξυναπ-
έστησαν· ὥστε δὲ καὶ δέοντες Ἀ-
λέξανδρον, ὥστε καὶ λόγον ἐπὶ τῇ
ἐκείνου διδόντες, ὅτι ἐς ἑνα ξύλ-
λογον ἐπηγγέλλει Ἀλέξανδρος
ἑαυτῶν τοὺς ὑπάρχους τῆς χώρας
ἐκείνης, ἐς Ζαρίασπην τὴν μεγίστην
πόλιν, ἐπ' ἀγαθῇ οὐδενὶ τοῦ ξύλ-
λογου γινώσκοντες.

II. Ταῦτα ὡς ἐπηγγέλλει Ἀ-
λέξανδρος, παραγγέλλας τοῖς πε-
ζῶσι κατὰ λόχους κλίμακας ποιεῖ-
σθαι, ἵσαι ἐκάστῳ λόχῳ ἐπηγγέλ-
θους, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὴν πρώτην
ἀπὸ τοῦ κρατοπέδου ὁρμήβεις πόλιν
πρώχεται, ἥ ὀνομαζέται Ἰάξ· ἐς γὰρ
ἐπὶ τὰ πόλεις συμπεφύγονται ἐλέ-
γοντο οἱ ἐκ τῆς χώρας βάρβαροι.
Κρατερός δ' ἐκπέμπει πρὸς τὴν κα-
ταυράτην Κυρὸπολιν, ἥ περ μεγί-
στη παύση καὶ ἐς αὐτὴν οἱ πλείους
ἔσονται λεγόμενοι ἦσαν τῶν βαρβάρων.
Παρήγγελλτο δὲ αὐτῷ κρατοπέδῳ·

junxerant se illorum defe-
ctioni Sogdianorum pleri-
que, sollicitati ab iis qui
Bessum ceperant; qui & Ba-
ctrianorum nonnullos ad se
pertraxerunt: sive quod A-
lexandrum timerent, sive ra-
tionem defectionis dantes,
quod Alexander praesidium
illius provinciae conventus
ad Zariaspa urbem maximam
indixisset: ex quo quidem con-
ventu nihil boni ipsis speran-
dum videbatur.

II. Hæc ubi Alexandrò
nuntiata sunt, quamprimum
ut peditibus per singulas co-
hortes scalas certo numero
parent jubet: ipseque ad pri-
mam ab exercitu urbem (Ga-
zæ nomen erat) cum copiis
tendit. Nam in septem op-
pida barbari ejus regionis
confugisse ferebantur. Cra-
terum Cyropolim mittit,
omnium urbium maximam,
& in quam plurimi barbaro-
rum se receperant. Huic im-
perat ut castra prope urbem
locet, fossamque in orbem
ducat,

6. ορίων] Optimus omittit ορίων. Gronov.

ἐπαρίσταν] pertraxerunt in defectionis societatem.

7. ὥτι δὲ καὶ δέοντες] Dabitur Artianus, quæ causa defectionis fuerit illis,
qui Bessum ceperant, Spitameni nempe, Cateni alisque, verene sibi timue-
runt ab Alexandrò, cum ab eo accerierentur, an tantum simulati sunt metu.
Alexander enim, nuntiata Sogdianorum Bactrianorumque defectione, Spitame-
nem & Catenum, a quibus ei traditus erat Bessus, hand dubius quin eorum opera
valde possent in potestatem, coercendo eos, qui novaverant res, jussit accersiri. Curt.
7, 6, 14. Sed Curtius postea sequitur sententiam, atque, ipsos defectioni-
bus, ad quam coercendam evocabantur, auctores, vulgavisse famam, Bactrianos
opibus a rege omnes, ut occiderentur, accersiri, l. c. 15.

ic ἑνα ξύλλον] in unum conventum, ut universi simul interficerentur.

ὡς ἐπ' ἀγαθῇ] quasi nullius boni causa, sed malo consilio, & ad ipsorum per-
niciem hic conventus fieret. Optativo modo rectius quam indicativo sententia
auctoris exprimitur, ut intelligatur, simul defectionis eos præmissis pericu-
lum suum.

ducat, & vallo muniat, ac machinas quibus opus sit componat : ut oppidani Cratæro propulsando occupati, aliis urbibus opem ferre non possent. Ipse vero simulac Gazam pervenit, primo statim impetu murum terreum alioqui & parum altum invadi jubet, scalis omni ex parte admotis. Tum funditores & sagittarii ac jaculatores simul cum peditibus impetum facientibus murorum propugnatores missilibus lacerant, telis quoque è machinis petunt; adeo ut præ nimia telorum vi muro confestim propugnatoribus nudato, scalæ celeriter admotæ sint, Macedonesque murum conscenderint. ac viros quidem omnes interimunt: (ita enim iussit Alexander) mulieribus ac pueris, reliquæque prædâ direptâ. Inde ad alteram ab hac urbem statim movit, quæ ejusdem cum Gazâ

σαι πλησίον τῆς πόλεως, καὶ τήφρον τε ἐν κύκλῳ αὐτῆς ὀρύξαι, καὶ χάρακα περιβάλλεσθαι, καὶ τὰς μηχανὰς ὅσαις χρῆσθαι ξυμπηγύναι, ὡς πρὸς τοὺς ἀμφὶ Κρατερὸν τὴν γυνάμην ττραμμένοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἀδύνατοι ὄντι ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἐπαφελῶν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν Γάζαν ἐπεὶ ἀφίκετο, ὡς εἶχεν, ἐξ ἐφόδου σημαίνει προσβάλλειν τῇ τελεῇ, γῆν τε καὶ οὐχ ὑψηλῇ ὄντι, προσθέντας ἐν κύκλῳ πάντοθεν τὰς κλίμακας· οἱ δὲ σφενδονῆται αὐτῇ καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀκοντισταὶ ὁμοῦ τῇ ἐφόδῳ τῶν πεζῶν ἐτηκάντιζον ἐς τοὺς προμαχομένους ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἤφιετο, ὥστε ὀξέως μὲν ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν βέλων ἐγυμνάθη τὸ τεῖχος τῶν προμαχομένων, ταχέια δὲ ἡ πρόσθεσις τῶν κλιμάκων καὶ ἡ ἀνάβασις τῶν Μακεδόνων ἡ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐγγίγνεται. Τοὺς μὲν δὴ ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν, οὕτως πρὸς Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον· γυναῖκας δὲ καὶ παῖδας καὶ τὴν ἄλλην λείαν διήρπασαν. Ἐνθενδε εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπ' ἐκείνης πόλιν ὀκισμένην καὶ ταύτην τῇ αὐτῇ τε τρόπῳ, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει, καὶ τοὺς ἀλλοττας τὰ αὐτὰ ἐπραξεν. Ὁ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν τρίτην πόλιν, καὶ ταύτην τῇ ὑπεραίῳ ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἶλεν. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ἔξιν τοῖς πεζοῖς ἀμφὶ ταῦτα εἶχε, τοὺς ἰππέας ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο τὰς

πλη-

CAP. II. 5. ἠόρευτο] *emittabantur.*
9. ἀμφὶ ταῦτα εἶχε] *his rebus occupabatur.*

petum facere. Cæterum ut
vidit alveum fluminis ,
quod urbem torrentis in-
star perlabitur, aquâ vacu-
um tum temporis siccum-
que esse, neque contiguum
muro esse, sed transitum
militibus ad fubeundum in
urbem præbere : assumtis
corporis custodibus & scu-
tatis ac sagittariis Agria-
nisque, barbaris ad machi-
nas earumque propugna-
tores conversis, clam per
alveum cum paucis pri-
mum in urbem subit, re-
fractisque interius portis
quæ ex eâ parte erant, fa-
cile reliquos milites intro-
mittit. Tum barbari ubi
captam jam urbem esse sen-
serunt, nihilominus tamen
in Alexandri milites con-
versi, atrocem conflictum
edunt. Alexander ipse sa-
xum capite & cervice ex-
cepit (a), Craterus multi-

(a) Curt. 7, 6, 22. seqq.

τὰς προβολὰς ποιῆσθαι αὐτὸς δὲ
ὡς κατέβη τοῦ ἔκρους τοῦ ποταμοῦ ,
ὃς διὰ τῆς πόλεως χυμάρους ὡς διέρ-
χεται , ξηρὸς ἐν τῇ τότε ὕδατος , καὶ
οὐ ξυνεχὴς ταῖς τεύχεσιν , ἀλλ' οἷους
παρατρεῖν ἀπὸ τοῦ κρατιώτατος
διαδύναμι ἐς τὴν πόλιν , ἀναλαβὼν τοὺς
τε σωματοφύλακας καὶ τοὺς ὑπα-
σπιστάς καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀ-
γριάνους , τετραμμένους τῶν βαρβάρων
πρὸς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς ταύτης
προμαχόμενους , λαθόντες κατὰ τοὺς
ἔκρους ξὺν ὀλίγοις τὸ πρῶτον παρελ-
θὼν ἐς τὴν πόλιν . Ἀναίρρητος δὲ ἐν-
δοξον τῶν πυλῶν , αἱ κατὰ τοῦτο τὸ
χωρίον ἦσαν , δέχεται καὶ τοὺς ἄλ-
λους κρατιώτας εὐπετῶς . Ἐνθα δὴ οἱ
βάρβαροι ἐχομένην ἤδη τὴν πόλιν αἰ-
σθόμενοι , ἐπὶ τοῦ ἀμφ' Ἀλέξαν-
δρον ὕμους ἐτρέπησαν , καὶ γίνεται
προβολὴ αὐτῶν καρτερὰ , καὶ βάλλ-
εται λίθω αὐτὸς Ἀλέξανδρος βιβίως
τῇ τε κεφαλῇ καὶ τὸν αἰχρῆνα , καὶ
Κρατερὸς τοξόματι , καὶ πολλοὶ ἄλ-

λοι

neque muræ erant particulæ μὲν & δὲ , quibus oratio hæc non tantum con-
nectitur, sed etiam illustratur. Binis namque locis urbem oppugnare aggredie-
batur Alexander. Ab altera quidem partē suis negotium dabat ut incensæ urbis
adorirentur, ab altera vero per alveum fluminis ipse in urbem intrare tentabat.

4. χυμάρους] non torrentis instar, sed cum torrentis esset, cujusmodi fluvius
æstivæ siccatur, unde & nomen accepit; cui graeci per convarium dedere voca-
bulum. Nam χυμάρους dixerunt a tempore, quo crescit. Servius ad 2. Æneid.
ξυνεχὴς] Ne fornicato quidem muro, quod alias in hujusmodi fluvius solet
feri, hic alveus videtur junctus fuisse; neque enim alia ratione muro conti-
guum fieri potest fluvius.

5. τῶν πυλῶν] scil. τῶν ἐν τῇ πόλει. Ipse barbari erant προμαχόμενοι (ut & ποσὶς appel-
lantur) ac propugnatores, & conversi πρὸς τὰς ταύτης προμαχόμενοι. Ita enim
legendum docet ipse ordo narrandi, nec aliter habet MS. Opt. & duo alii cum
editione Basileensi. Verè igitur & qui ab ea parte oppugnabant. Gronov.

6. τῇ κεφαλῇ] scil. τῇ κεφαλῇ. Ita sæpe genitivus usurpatur, & paulo
post hoc capite 17. ξυνοίχας ἐς αὐτὴν τὴν ἑλπίαν

7. βίβως] vehementer, graviter, ita ut oculis caligine offusa collaberetur, ne
penitus quidem compos, Curt. 7, 6, 22.

καὶ τῶν ἡγεμενῶν· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐξέ-
 εω ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς βαρβάρους·
 καὶ ἐν τούτοις οἱ κατὰ τὸ τέχος προσ-
 βεβλημένοι, ἔριμον ἦδη τὸ τέχος
 τῶν προμαχομένων αἰρούσιν. Ἐν μὲν
 δὲ τῇ πρώτῃ καταλῆψει τῆς πόλεως
 ἐπέβαιον τῶν πολεμίων μάχιμα ἐς
 ἐτακτοχίλους· οἱ δὲ λοιποὶ (ἦσαν
 γὰρ οἱ πάντες ἐς μυριάδας καὶ ὀκτα-
 κτοχίλους οἱ ξυνηλοδότες) κατ-
 αΐχουσι ἐς τὴν ἄκρην. Καὶ τοὺς
 παραποδεύσας Ἀλέξανδρος ἡμέ-
 ρα μιᾷ ἐφρούρησεν· οἱ δὲ ἐνδεῆς ὕδατος
 ἐχερίσας σφᾶς Ἀλεξάνδρῳ. Τὴν
 δὲ ἑβδόμην πάλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβε·
 Πτολεμαῖος μὲν λέγει ὅτι αὐτοὺς
 σφᾶς ἐνδύσας· Ἀρισβούλος δὲ, ὅτι
 βῆ καὶ ταύτην ἐξείλε, καὶ ὅτι πᾶν-
 τας τοὺς καταληφθέντας ἐν αὐτῇ ἀπ-
 ἔτισε. Πτολεμαῖος δὲ κατανέμει
 λέγει αὐτὸν τοὺς ἀνδράπους τῇ στρα-
 τῇ, καὶ δεδωμένους κελεύσαι φυλάτ-
 τεσθαι, ἐς τ' ἂν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλ-
 λήτῃται αὐτοί· ὡς μηδένα ἀπολεί-
 πειναι τῶν τῇ ἀπάσῃσι πράξαντων.
 Ἐν τούτῳ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας Σκυ-
 θιστρατῶν ἀφικέσθαι πρὸς τὰς ὄχλας
 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ταναΐδος, ἀκού-
 σαυτες οἱ πολλοὶ αὐτῶν ὅτι ἔστιν οἱ
 καὶ τῶν ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ βαρ-
 βάρων ἅπ' Ἀλεξάνδρου ἀφεσῶσιν·
 ὡς εἰδή τι λόγος ἐστὶν ἄξιον νεωτέρων
 το, καὶ αὐτοὶ ἀπ' ἀνέμενοι τοὺς Μα-
 κεδόν. Καὶ οἱ ἑμφι Σκιταμένην δι-

8 que affi ex ducibus sagittis
 icti. Barbari tandem foro
 pulsi sunt. Interea qui mu-
 tum oppugnabant, eum
 jam propugnatoribus va-
 9 riam capiunt: & primo
 quidem tumultu captæ ur-
 bis caesi sunt ex hostibus
 circiter octo millia. Reli-
 qui (erant enim in univer-
 sum octodecim millia eo-
 rum qui convenerant) in
 arcem confugerunt. Quos
 quum Alexander uno die
 obsessos tenuisset, aqua-
 rum inopiâ pressi dedicio-
 nem fecerunt. Septimanæ
 urbem primo insultu cepit
 deditione quidem, ut Pto-
 lemæus scribit: Aristobu-
 lus vero etiam hanc vi ca-
 ptam tradit, omnesque in eâ
 12 comprehensos, interfectos
 fuisse. Ptolemæus captivos
 in exercitum distributos
 narrat, victosque custo-
 diri iussos, donec ipse ex eâ
 regione discederet, ne quis
 eorum qui defectionem fe-
 13 cerant relinqueretur. Dum
 hæc geruntur, Scytharum
 Asiaticorum exercitus ad
 ripas Tanais fluvii venit,
 quod plerique audissent
 nonnullos barbarorum trans
 flumen incolentes ab A-
 lexandro defecisse: ut si qui
 insignis defectio fieret, ipsi
 14 quoque in Macedones ir-
 rueret.

9 ἐτακτοχίλοι] Opt. & item duo alii ποτακτοχίλοι, additque statim huius
 vocis optimus μαχημας. Gronov.

fuerent. Eodem tempore nuntiatum est, Spitamenem eos qui Paracadis in arce relictī erant obsidere. Itaque Alexander adversus Spitamenem, Andromachum mittit & Menedemum ac Caranum, cumque his equites ex amicis sexaginta, ex mercenariis octingentos, quos ducebat Caranus, pedites autem mercenarios mille quingentos. His præponit Pharnuchem interpretem, Lycium genere, qui barbarorum linguam callebat, aptusque qui cum iis ageret videbatur. Ipse urbem, quam condere statuerat, viginti dierum spatio muro complexus, eam Græcis mercenariis habitandam dat, & finitimis barbaris quibus suâ sponte eo commigrandi voluntas fuit, nonnullis etiam Macedonibus, qui inepti bello erant.

IV. Deinde facta diis sacrificio pro more suo, & certamine equestri ac gymnico edito; quum Scythas à ripâ fluminis non recedere

ἐπηγγέλην ὅτι τοὺς ἐν Παρακάδις καταλειφθέντας ἐν τῇ ἄκρῃ πολιορκήσειν. Ἔβλεπε δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ μὲν τοὺς ἀμφὶ Σπιταμένην, Ἀνδρόμαχόν τε ἀποσέλλει καὶ Μενέδημον καὶ Κάρανον, ἵππεις μὲν ἔχοντας τῶν ἐταίρων ἕς ἐξήκοντα, καὶ τῶν μισθοφόρων ἑκτακοσίου, ἐν Κάρανος ἡγήτο, πεζοὺς δὲ μισθοφόρους ἕς χιλίους πεντακοσίου ἐπιτάσσει δὲ αὐτοῖς Φαρνούχην τὸν ἑρμηνέα, τὸ μὲν γένος Λύκιον τὴν Φαρνούχην, ἐμπείρους δὲ τῆς τε Φωνῆς τῶν ταύτῃ βαρβάρων ἔχοντα, καὶ τὰ ἄλλα ὁμιλῆσαι αὐτοῖς δεξιῶν φανόμενον. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν, ἣν ἐπενοῦει, τειχίσας ἐν ἡμέραις εἰκοσι, καὶ ξυνοικήσας ἐς αὐτὴν τῶν τε Ἑλλήνων μισθοφόρων, καὶ ὅστις τῶν προσοικούντων βαρβάρων ἐθελοντὶς μετέσχε τῆς ξυνοικίσεως, καὶ τινὰς καὶ τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου Μακεδόνων, ὥσθι ἀπόμαχοι ἦδη ἦσαν.

IV. Θύσας τοῖς θεοῖς ὡς νόμος αὐτῷ, καὶ ἀγῶνα ἵππικόν τε καὶ γυμνικὸν ποιήσας, ὡς οὐκ ἀπαλλασσομένους ἴσχε τοὺς Σκύθας ἀπὸ τῆς

14. in Παρακάδις] Prave hæc in Græco. Emendo: in Μακεδόνις, quam vocem res ipsa præfert. Blanchard.

καταλειφθέντας] Priores editi, inquit idem Blanchardus, legunt καταλειφθέντας. Quod quidem verbum si suo iudicio ipse mutavit sine Missorum auctoritate, nimis licenter egit. Nam καταλειφθέντας protius est huius loci, significans inclusos, ut ostensum fuit ad 1. §. 20.

16. ἐπενοῦει δὲ αὐτῷ] Videri queat vertendum: adiungit ipse Pharnuchem, quasi propterea tantum ipse additus fuerit, ut eo interprete uterentur; neque verbum ἐπενοῦει huic sententiæ repugnat, nisi evidentissime ostenderet ipse Arrianus paulo post cap. 6, 2. Pharnuchi summam expeditionis fuisse creditam, uti jam Freinsb. ad Curt. 7, 7, 31 observavit. Recte ergo Vulcanii versionem, adiungit, mutavit Blanchardus, Freinsheimium sequutus.

τῶν ταύτῃ βαρβάρων] illius loci barbarorum, καὶ τὰ ἄλλα] & alioque, præterea.

τῆς ἕχθρας τοῦ ποταμοῦ, ἀλλ' ἐκ-
 τεύοντες ἐς τὸν ποταμὸν ἐωρῶντο,
 αὐὰ πλατὺν ταύτῃ ὕδατα, καὶ τινα
 καὶ πρὸς ὕβριν τοῦ Ἀλεξάνδρου βαρ-
 βαρικῶς ἐβρατύνοντο· ὡς οὐκ ἐν τολ-
 μήσαντα Ἀλέξανδρον ἄψασθαι Σκυ-
 θῶν, ἢ μὲνόντα ἐν ὧ, τι περ τὸ
 διάφορον Σκύθαις τε καὶ τοῖς Ἀσια-
 κῶς βαρβάροις· ὑπὸ τούτων παρο- 2
 ξυνόμενος ἐπενεῖ διαβαίνειν ἐπ' αὐ-
 τοὺς, καὶ τὰς διφθέρας παρεσκευά-
 ζει ἐπὶ τῇ πόρῃ. Θυομένην δὲ ἐπὶ 3
 τῇ διαβάσει, τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίνετο·
 ὁ δὲ βαρέως μὲν ἔφερον αὐὸν γιγνομέ-
 νον ἡμῶς δὲ ἐκαρτέρει, καὶ ἔμενεν.
 Ὡς δὲ οὐκ ἀνίσταν οἱ Σκύθαι, αὐ- 4
 τὸς ἐπὶ τῇ διαβάσει ἔθυστο· καὶ αὐ-
 τὸς κίνδυνον αὐτῷ σημαίνεσθαι Ἀ-
 ρίσανδρος ὁ μάλιστα ἔφραζεν· ὁ δὲ 5
 πρῶτον ἔφη ἐς ἔσχατον κίνδυνον
 ἵλθειν, ἢ κατεστραμμένον ξύμπαν-
 τιν ὀλίγον δὲν τὴν Ἀσίαν, γέ-
 λωτα εἶναι Σκύθαις, καθάπερ Δα-
 ρείας ὁ Πέρσῳ πατὴρ πάλαι ἐγέ-
 νετο. Ἀρίσανδρος δὲ οὐκ ἔφη παρὰ 6
 τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ σημανόμενα ἄλλα
 ἀποδείξασθαι, ὅτι ἄλλα θέλει ἀ-
 κούειν Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ, ὡς αἶ 7
 τε διφθεραί αὐτῷ παρεσκευασμένα
 ἦσαν ἐπὶ τῇ πόρῃ, καὶ ὁ κρατὶς
 ἐκπλασμένος ἐφεισῆκει τῷ ποτα-

cerneret, sed trans flumen
 (cujus exigua erat eā parte
 latitudo) tela mittere, non-
 nulla etiam probra in Alex-
 andrum barbarico more ja-
 cere: nimirum non audere
 Alexandrum cum Scythis
 congregari, aut, si faciat,
 experturum quantum inter
 Scythas & barbaros Asiat-
 cos interfit: his rebus irrita-
 tus Alexander, transire in eos
 statuit, pellesque ad traji-
 ciendum parari jubet. Facto
 igitur pro transitu sacrificio
 (a), exta nihil prosperi por-
 tenderunt. quod quidem
 graviter tulit, patienter ta-
 men sustinuit, ibique mo-
 ram fecit. Scythis vero à
 contumeliâ non desistenti-
 bus, rursus pro transitu sa-
 crificium fecit. quumque
 Aristander vates periculum
 portendi diceret, Alexander
 respondit, Satius esse extre-
 mum periculum adire, quam
 se, totâ pene Asia subactâ,
 Scythis ludibrio esse, quem-
 admodum Darius Xerxis pa-
 ter olim fuisset. Aristander
 contra, non alia quam quæ
 divinitus portendebantur,
 declaravisse se respondit,
 tametsi Alexander alia au-
 dire mallet. Alexander ni-
 hilo-

(a) Curt. 7, 7, 8. seqq.

CAP. IV. 3. τὰ ἱερὰ ἐκ ἐγίνετο] Frequens loquendi forma apud Xenophonem de extis latis, & prosperos rei, cujus causa consulantur, succisus indicantibus. De expedit. Cyri lib. 6. pag. 298. paucis lineis septies usurpatur. In-
 verbum καὶ ἀδδιδι.

5. Δαρείας] Darius Hyftaspis, cui Scythæ nihil aliud responderunt, quam πλάσσειν,
 id est, ut ploraret: quæ quidem ipsa vox in proverbium abiit, ut plorare ju-
 beremus quos contemnimus. Etasius in Adag. Scytharum oratio.

7. Ὁ δὲ] Nomen ad hunc articulum pertinens, demum sequitur 9. Ἀλέξανδρος.

hilominus, paratis jam ad transitum pellibus, exercituque armato ad amnem stante, tormentis tela, signo dato, in Scythas ad ripam obequitantes excuti jubet (a) ac nonnulli quidem Scythæ telorum jactu vulnerati sunt: unus scutum & thoracem trajectus, ex equo procidit. At barbari, longinquo telorum jactu, & strenui illius viri cæde perterriti, parumper à ripâ retrocesserunt. Alexander illos telorum jactu perturbatos conspicatus, tubis clangentibus flumen transiit, atque ipsum præeuntem reliquus exercitus subsequutus est: ac primum quidem sagittariis & funditoribus transmissis, fundis telisque Scythas laceßere jubet, ne in phalangem transeuntem iruerent, priusquam universus equitatus transmissus esset. Quumque jam omnes in ulteriorem ripam evasisent, primum quidem equitum fortiorum agmen unum, & eorum qui sarissas gestant cohortes quatuor in Scythas immisit, quorum impetum sustinentes Scythæ, atque equitatu cingentes, multi paucos premebant, simulque facile se recipiebant. Alexander sagittarios atque A-

μα, αἱ τε μηχαναὶ ἀπὸ ξυνθήματος ἐξηκόντιζον ἐς τοὺς Σκύθας παρ-
κπύοντας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ καὶ ἐς τοὺς
οἱ αὐτῶν ἐπιτράσκοντο ἐκ τῶν βελ-
λῶν, εἰς δὲ διὰ τοῦ γέφυρου τε καὶ
τοῦ θώρακος διαπρᾶξε πληγὰς,
8 πίπτει ἀπὸ τοῦ ἵππου· οἱ μὲν ξυ-
πλάγησαν πρὸς τε τῶν βελλῶν τὴν
διὰ μακροῦ ἄφῃσιν, καὶ ὅτι ἀπὸ
ἀγασθὸς αὐτοῖς τετελευτήκει, καὶ ὁ-
λθρον ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆς ὄχθης.
9 Ἀλέξανδρος δὲ τεταραγμένους πρὸς
τὰ βέλη ἰδὼν, ὅπῃ σκαπτήγων ἐ-
πέρα τὸν ποταμὸν αὐτὸς ἤρουνται·
10 ἰόνες· εἶπετο δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἄλλη στρα-
τιὰ πρῶτον μὲν διὰ τοὺς τοξότας καὶ
σφενδονήτας ἀποβιβάσας, σφενδο-
νῶν καὶ τοξοῦν ἐκέλευσεν ἐς τοὺς
Σκύθας, ὥς μὴ πελάξῃν αὐτοὺς τῇ
Φάλαγγι τῶν περὶ τὴν ἐκβασινοσῶν,
πρὶν τὴν ἵππον αὐτῷ διαβῆναι πα-
11 ἰσαν. Ὡς δὲ ἀρῶδι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ ἐ-
γένοντο, ἄφῃκεν ἐπὶ τοὺς Σκύθας
τὸ μὲν πρῶτον μίαν ἱππαρχίαν τῶν
ξένων, καὶ τῶν σαρισσοφόρων ἴλας
τέσσαρας. καὶ τοὺς διέτασεν
οἱ Σκύθαι, καὶ ἐς κύκλους περιπ-
πύοντες, ἑβαλλόν τε πολλοὺς ὀλί-
γους, καὶ αὐτοὶ οὐ χαλεπῶς διεφύγ-
12 ῶσαν. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τε το-
ξότας καὶ τοὺς Ἀγμένους καὶ τοὺς
ἄλλους ψιλοῦς, ὃν Βάλακρος ἤρ-
χον, ἀναμείνας τοὺς ἱππεῦσιν, ἐπὶ τῇ

(a) Curt. 7; 9, 2. seqq.

10. ἰσβασινοσῶν] non transeuntem, sed jam in litus exsurgentem.
11. καὶ αὐτοὶ ἡ χαλεπῶς] Opt. αὐτοὶ δὲ ἡ χαλ. ut non tam de Scythis, quam de quatuor corporibus & hipparchia Alexandri sit intelligendum; qui ab Scythia pressi sunt, ita tamen ut paratus esset recessus ad Alexandrium, unde is ita-
tim plures submisit. Gronov.

γεν ἐπὶ τοὺς Σκυθας. Ὡς δὲ δμοῦ ἦν ἐγένετο, ἐλάται ἐκέλευσεν ἐς αὐτοὺς τῶν τε ἐταίρων τρεῖς ἱππαρχίας, καὶ τοὺς ἱππακοντιστὰς ἑξήκοντας· καὶ αὐτὸς δὲ τὴν λοιπὴν ἱππικὴν ἔγνων, σπουδῇ ἐνέβαλεν ὁρμαῖαι ταῖς ἱλαῖς. Οὐκ οὖν ἐτι οἷοί τε ἵπποι ἐξελάσσειν τὴν ἱππασίαν ἐς κύκλους, ὡς πρόσθεν ἔτι· ὁμοῦ μὲν γὰρ ἡ ἱππικὸς προσέκειτο αὐτοῖς, ὁμοῦ δὲ αἱ ψιλοὶ ἀναμεμιγμένοι τῷ ἱππεύειν οὐκ εἶον τὰς ἐπιστροφὰς ἀτφαλεῖς ποιῆσθαι. Ἐνθα λαμπρῶς ἦν φυγὴ τῶν Σκυθῶν ἦν· καὶ πίπτασι μὲν ἐς χιλίους, καὶ εἰς τῶν ἡγμένων Σατράκης· ἐλάσσαν δὲ ἐς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα. Ὡς δὲ ἡ δόξα δξεία τε καὶ διὰ κάματος πολλοῦ ταλαιπῶρος ἐγίνετο, διψοί τε ἡ στρατιὰ πᾶσα εἶχετο, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐλαύνων, πίνει ὁπῶν ἡν ὕδαρ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Καὶ ἡ γὰρ ποταμὸς τὸ ὕδαρ) ρεῦμα ἀθρόον κατασκήπτει αὐτῷ ἐς τὴν γαστέρα· καὶ ἐπὶ τῷδε ἡ δίωξις οὐκ ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἐγένετο· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσῃ ἔν μοι καὶ πάντες διαφθάρῃαι ἐν τῇ φυγῇ, εἰ μὴ Ἀλεξάνδρῳ τὸ σῶμα ἔκαμε, καὶ αὐτὸς ἐς δοχάτων κινδύνου ἐλθὼν, ἐκρίσθη ἐπίσω ἐς τὸ στρατόπεδον· καὶ οὕτω ξυνέβη ἡ μαντεία Ἀριστάρῳ.

3 grianas aliosque expeditos, quibus præerat Balacrus, equitibus permiscens, in Scythas immittit. hisque inter se congressis, tria equitum amicorum agmina, equitesque jaculatores omnes in eos ferri jubet: ipse reliquum equitatum ducens ex adverso in eos contendit. Jamque non amplius equitatum in orbem ut antea ducere poterant: simul enim & equitatus eos premebat, atque expediti equitibus missi equitatum toto circumducere non sinebant. Tum manifesta Scytharum fuga sit, caesis circiter mille, & in iis uno ex duobus Satrace, captis CL (a). Quumque fugientes Scythas in summo æstu acerrime insequerentur, universus exercitus magnâ siti laboravit. Ipse etiam Alexander aquâ, qualem ea regio fert, vitiosâ nimirum, epotâ, vehementi profluvio alvi correptus est, quæ res Macedones ab insequendis hostibus remorata fuit. Omnes aliqui, meo judicio, eâ in fugâ interiissent, nisi Alexander corpore male affecto fuisset. Ipse in summum vitæ discrimen adductus, retro in castra relatus est: atque ita Aristandri vaticinium evenit.

(a) Curt. 7, 9, 13 V.

13. ὁπίσω ταῖς ἱλαῖς] Ὅρις vocabulum quid in aciem ordinibus significet, explicatum dedimus infra ad 4, 25, 2.

16. ταλαιπῶρος] i. a. magna cum venatione exercitus.

18. εἰ μὴ Ἀλεξάνδρῳ] Gronovius scripsisse Aristum conjicit εἰ μὴ Ἀλεξάνδρῳ, aut εἰ μὴ δ' Ἀλεξάνδρῳ, aut simile, cum, quæ hic dicuntur, omnia jam sint dicta, & inclusa in præcedentibus illis paucis εἰ μὴ.

V. Haud multo post legati à rege Scytharum ad Alexandrum veniunt, factum excusaturi: non esse ei illata arma communi totius gentis Scythicæ consilio, sed ab iis qui latronum more ex rapto viverent; se imperatâ facere velle. Alexander huic humaniter respondet: quia neque honestum putabat, si excusationem illius suspectam haberet, prælio rem non decernere: neque opportunum sibi videbatur eo tempore prælium committere. At qui Maracandis in arcē obsidebantur Macedones, quum Spitamenes cum suis copiis impetum in eos fecisset, excursionem factâ, nonnullos hostium interfecerunt, reliquos omnes repulerunt, ipsique incolumes in arcem sese receperunt. Postquam vero Spitameni nuntiatum est eos qui in Maracanda auxilio obsessis missi fuerant appropinquare (α), relicta obsidione arcis, ad Sogdianæ dominationis regiam contendit: Pharnuches autem & qui cum eo erant, illum ad fines Sogdianæ regionis profligare nitentes, fugientem insequebatur, & in Nomadas Scythas

(α) *Cant.* 7, 7, 31.

CAP. V. 2. ἐπεξήναι] *alsid, persequi.*
 3. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ σπεύδοντες] *Codex Opt.* Interferit vocem satis congruam καὶ οἱ ἐν αὐτῇ σπεύδοντες σπεύδ. nempe quos supra dixit, Andromachus, Menecemus, Caranus. *ύπομον.*
 ἡδυνὶ λογισμῷ] *sine ulla ratione, inconsulto, temere.* Sic 1, 18, 13, 1. 21, 3. Partum enim prudenter factum, quod Scythas adorti sint, a quibus omnes sunt cæsi, 1. 4.

V. Ὀλίγον δὲ ὑπερὶ παρα τοῦ βασιλέως Σκυθῶν ἀφικνούνται παρ' Ἀλέξανδρον πρέσβεις, ὑπὲρ τῶν πραχθέντων ἐς ἀπολογίαν ἐκπεμφθέντες, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν ἐπράχθη, ἀλλὰ κατ' ἀρκαγὴν ληστρικῇ τρόπῃ ἐκλέντων, καὶ αὐτὸς ὅτι ἐθέλει ποιεῖν τὰ ἐπαγγελλόμενα. Καὶ τούτῳ Φιλώδρου πα ἐπιστέλλει Ἀλέξανδρος· ὅτι οὔτε ἀπιστῶντα μὴ ἐπεξῆναι καλὸν αὐτῷ ἐφαίνετο, οὔτε κατὰ καιροῦ ἦν ἐν τῇ τότε ἐπεξῆναι. Οἱ δ' ἐν Μαρακανδοῖς ἐν τῇ ἄκρᾳ φρουρούμενοι Μακεδόνες, προσβολῆς γενομένης τῇ ἄκρᾳ ἐκ σπιταμένων τε καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἐπεκδραμύντες ἀπέκτεινάν τε τῶν πολέμιων ἔσιν οὓς, καὶ ἀπώσαντο ξύμπαντας· καὶ αὐτοὶ ἀπαθείς ἀπεχώρησαν ἐς τὴν ἄκραν. Ὡς δὲ καὶ οἱ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐσαλμένοι ἐς Μαρακανδα, ἤδη προσάγοντες Σπιταμένους ἐξηγγέλλοντο, τὴν μὲν πολιορκίαν ἐκλείπει τῆς ἄκρας· αὐτὸς δὲ ὡς ἐς τὰ βασίλεια τῆς Σογδιανῆς ἀνερχόμεναι. Φαρνούρχης δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ σπεύδοντες ἐξελάσαι αὐτὸν παντάπασι ἐπὶ τε τὰ ὄρια τῆς Σογδιανῆς, ξυνείπαντο ὑποχωροῦντι, καὶ ἐς τοὺς Νομάδας τοὺς Σκύθας αὐτοὶ δυνὶ λογισμῷ ξυνεσβάλλουσιν. Ἐν

θα

autem, uni equitum agmini praefectus, non communi-
cato cum Andromacho con-
filio, flumen transire tenta-
bat, quod tutius ibi equita-
tus locari posse videretur.
Pedites eum sequuntur, non
iussi, sed metu impulsii; at-
que inordinatus plane fuit
is in amnem per praeruptas
ripas ingressus. Barbari, co-
gnito Macedonum errato,
diversis e partibus equis va-
dum ingressi, alii eos qui jam
transierant & retrocedebant
premuat, alii in transeuntes
ex adverso delati eos in ipsa
amne interficiunt: alii ex
obliquo eos sagittis petunt,
alii in eos qui jam vadum in-
grediebantur irruunt. Qui-
bus difficultatibus undique
circumventi Macedones in
insulam quandam non mar-
gnam, eo in flumine sitam,
confugiunt. Scythae & Spi-
tamenis equitatus his cir-
cumfusi, omnes sagittis in-
terfecerunt, praeter paucos
quos captos occiderunt.

VI. Aristobulus scribit
magnam exercitus partem
insidiis oppressam fuisse &

χωρ, διαβαίνοντες ἐπὶ τῇ ἑσπέρῃ τῶν ποταμῶν, ὡς ἐς ἑσπέρης ταύτης καὶ ἀποσπέναν τὴν ἵππων καὶ οἱ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνες, οὐκ ἐν ποταμῶν ἀγέλειαν, ἀλλὰ φοβερὰ τε καὶ οὐδὲν κόσμον ἐγένετο αὐτοῖς ἢ ἐν τῶν ποταμῶν ἐσθλας κατὰ κρημνισμοῖς καὶ ὄρεσιν. Καὶ οἱ βάβαροι αἰσθόμενοι τὴν ἀμαρτίαν τῶν Μακεδόνων, αὐτοῖς ἵππους ἄδην καὶ ἔλθον ἐσβαλλόντων ἐς τὸν ποταμὸν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη διαβαίνοντων καὶ ἀποσπέναντες ἔρχοντο, οἱ δὲ τοὺς διαβαίνοντας ἀντιμέτωποι ταχθέντες ἀνέλκον ἐς τὸν ποταμὸν. οἱ δὲ ἀπὸ ἑξῆς τῆς ἑσπέρης ἐξετέλειον ἐν αὐτοῖς. οἱ δὲ τοῖς ἑσπέραις ἐσβαίνουσιν ἐπὶ ἱκανοῖς ἄστες ἀπὸ τοῦ πόντου ἐσπέραις. οἱ Μακεδόνες, ἐς τὴν ἑσπέραν τῶν ἐν τῷ ποταμῷ ἐμφύοντων οὐ μεγάλην καὶ παρὰ τὴν αὐτοῦ οἱ Σκύθαι τε καὶ οἱ Σπυταμέναι ἵππους ἐν κινήσει πάντας κατέτιον. ξυστὰν δὲ ὁλόγους δὲ ἰσοπεδοῦντο αὐτῶν, καὶ τοὺς πάντας ἀποκτείναν.

VI. Ἀριστοβούλος δὲ αὐτὰς τὴν πολλὰ τῆς στρατῆος διαφθορὰς λέγει,

13. αὐτοῖς ἵπποις] Bene vertit Vulcanius. Neque erat, cur ab eo discerneret Gronovius, illud αὐτοῖς nunc ita intelligi ratus, ut vertendum sit αὐτοῖς αὐτοῖς equis. Quam emphasin illud αὐτοῖς non habere, exemplis intelligitur. Xenoph. Cyropæd. lib. 1. p. 12. l. 19. πολλοὺς αὐτοῖς τοῖς ἵπποις καταρμυνομένοι. Malus una cum ipsis equis per præcipitia delapsus periisse. Vide Not. ad 1, 19, 17.

οἱ μὲν αὐτῶν] Mss. οἱ μὲν τῶν ἑδν. Gronov.

ἀποσπέναντες ἵππους] discedentes premebant, in tergis eorum hærebant, qui jam superato flumine ulterius progrediebantur.

ἀνέλκον ἐς τὸν ποταμὸν] alii fronte directâ oppositi eis qui transibant in amnem transiebant. Est enim ab ἀνέλιος. Gronov. Vulcanius ediderat ἀνέν, in casus locum Gronovius ἀνέλκον ex Mss. & editione Basileensi substituit.

14. γὰρ τῶν ἐν τῷ ποταμῷ] in quandam insulam in eo fluxum.

30, τῶν Σκυθῶν ἐν παραδείσῳ κρυ-
φύοντο, οἱ ἐκ τοῦ ἀφαικοῦ ἐπι-
γέγοντο τοῖς Μακεδόσιν ἐν αὐτῇ τῇ
ἔργῃ, ἵνα τὸν μὲν Φαρναύχῳ πα- 2
ραρῆκεν τῆς ἡγεμονίας τοῖς ἑταί-
ροις πεμφθεῖσι Μακεδόσιν, ὡς αὐκ ἐμ-
πύρως ἔχοντα ἔργῳ πολεμικῶν,
ἀλλ' ἐπὶ τῇ καθυμνήσῃ τοὺς βαρ-
βάρους μᾶλλον τι πρὸς Ἀλεξάν-
δρου, ἢ ἐπὶ τῇ ἐν ταῖς μάχαις ἐξ-
ηγήσθαι, ἐκαλόμενον τοὺς δὲ Μα-
κεδόνας τε εἶναι καὶ ἑταίρους βασι-
λέας. Ἀνδρόμαχον δὲ καὶ Κάρ- 3
κον, καὶ Μενέδημον, οὓς δέχεσθαι
τῇ ἡγεμονίᾳ τὸ μόνον, ὡς μὴ
δυνάμει παρὰ τὰ ἐπηρηλατήρια ὑπὸ
Ἀλεξάνδρου αὐτοῖς τι κατὰ σφῶς
καταρτίζειν τὸ δὲ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
ἀντὶ οὐκ ἐλάττωστας, εἰδότες,
πταίσαντας μὴ ἔσθαι κατ' ἄνδρα μό-
νον μετέχειν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς
τὸ πᾶν αὐτοὺς κακῶς ἐξηγησάμε-
νους. Ἐν τούτῳ δὴ τῷ θαύρῳ τε 4
καὶ τῇ ἀταξίᾳ ἐπιθεμένουσιν αὐτοῖς
τοὺς βαρβάρους κατακτείναι πέν-
τας, ὥστε ἰσχυρῶς μὲν μὴ πλεον-
εῖα τῶν τεσσάρων ἀποσπῶσθαι,
πλεονεξίᾳ δὲ ἐς τραχυσίους. Ταῦτα 5

Scythis (a), qui in hortis
abditæ Macedonibus in ipso
conflictu ex improviso su-
pervenierunt Quo quidem
loci Pharnuchem præfectu-
ram suam Macedonibus qui
una cum eo missi erant cede-
re voluisse, quippe qui rei
bellicæ parum peritus esset,
quique potius ad sermones
cum barbaris conferendos
ab Alexandro missus esset,
quam ut in prælio ducem
ageret: ipsos vero, & Mac-
edones, & regis amicos esse.
Quumque Andromachus &
Caranus ac Menedemus im-
perium recusarent, partim
ne viderentur aliquid novi
præter mandata regis moliti
esse, partim quod in ipso pe-
riculo id accipere nolissent:
non ignari nimirum, si res
male gereretur, non tantum
pro se quemque mali parti-
cipem futurum, sed tanquam
toto exercitu male admini-
strato culpam in sese redun-
daturam. In hoc tumultu &
perturbatione rerum Scy-
thas in eos irruisse, omnes-
que interfecisse, ita ut equi-
tes

(a) Curt. 7, 7, 32. seqq.

tes

CAP. VI. 2 τοῦ ἑμπιμεθίου] Supra cap. 3, 16.

ὡς ἐκ ἱερῶν ἔχοντα] Summa hæc est orationis, quæ Pharnuches persuadere
soberis suis conatus est, ut imperium acciperent. Id apparet ex sequentibus.
τῶν δὲ Μακεδόνας τε εἶναι.

καθυμνήσαι τὸς βαρβάρους] Optimus τοῖς βαρβάρους Gronov.

3. κατὰ σφῶς] suo consilio, suo arbitrio. Eodem sensu dicitur ἐντὶ σφῶς
1, 21, 2. Vel τι κατὰ σφῶς est aliquid negotii sibi commissi; uti τὸ κατὰ σφῶς, est
optimo summo, 3, 15, 1, 5, 16, 5.

πταίσας, πταίσαντας] In Opt. Ms. erat εἰ δὲ τι πταίσματος, quæ plena per-
fecta que est oratio, si subintellexeris vocem συμβῆ. Εἰ δὲ τι πταίσματος scilicet
accidat. Partim etiam, quod in ipso periculo, si quid calamitatis immineret, de-
trederent non modo vitium ejus esse participes. Gronov. Sed vulgata quoque scri-
ptura mihi quidem satis commodam & syntaxin & sententiam habere videtur,

tes XL tantum, pedites CCC evaferint. Hisce rebus Alexandro nuntiatis, vehementer militum suorum clade commotus, confestim in Spitamenem ac barbaros exercitum ducere statuit. Assumpta itaque amicorum equitum parte dimidia, scutatis omnibus & sagittariis atque Agrianis & ex phalange expeditionibus, Maracanda contendit: quo Spitamenem reversum esse acceperat, denuoque eos qui in arce erant oblidere. Ipse tridui spatio mille quingenta stadia emensus, quarto die sub auroram ad urbem venit. Spitamenes cum suis copiis, ut Alexandrum adventare intellexit (a), non expectato ejus adventu, relicta obsidione, fugit. Alexander eos acriter insequitur; quumque ad eum locum venit ubi pugna commissa fuerat, militibus, prout tempus ferebat, sepultis, fugientes ad Scythiæ deserta usque infecutus est. Inde conversus eorum agros vastat, & barbaros qui in loca munitiora confugerant interficit, quod & ipsi Macedones oppressisse dicerentur. totamque eam regionem, quam Polytimetus amnis irrigans transiit, percurrit. Namque ubi aqua fluminis è conspectu evanescit, omnis ulterior re-

δὲ ὡς ἡγγέλθη Ἀλέξανδρῳ, ἤλ-
γησέ τε τῇ πάθει τῶν στρατιωτῶν,
καὶ ἔγνω σπουδῇ ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ
Σπιταμένην τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐ-
τὸν βαρβάρους. Ἀναλαβὼν οὖν τῶν
τε ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεις καὶ
τοὺς ὑπασπιστάς, ξυμπαντας καὶ
τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάντας
καὶ τῆς Φάλαγγος τοὺς κοίφοτάς
τους, ᾗς ὡς ἐπὶ Μαρακάνδα, ὅτε
ἐπαυήκειν Σπιταμένην ἐπυθίσκει-
το, καὶ αὐδὶς πολιορκεῖν τοὺς ἐν τῇ
ἄκρῃ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τριῶν ἡ-
μέραις διελθὼν χιλίους καὶ πεντα-
κοσίους εὐδαίους, τῇ τετάρτῃ ὑπὸ
τὴν αὖ προκῆγε τῇ πόλει. Σπιτα-
μένης δὲ καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, ὡς
ἐξηγγέλθη προσάγων Ἀλέξαν-
δρος, οὐκ ἔμειναν· ἀλλ' ἐκλιπύ-
τες τὴν πόλιν, Φεύγουσιν. Ὁ δὲ
ἐχόμενος αὐτῶν ἐδίωκεν· ὡς δ' ἐπὶ
χάραν ἦκεν, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο,
θάψας τοὺς στρατιώτας ἐκ τῶν παρ-
όντων, εἶπετο ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον
ὁτοῖς Φεύγουσιν· ἐκείθεν δ' ἀναστρέ-
φον, ἐπάρθει τὴν χώραν, καὶ τοὺς
ἐς τὰ ἑσπέρια καταπεφευγόντας
τὸν βαρβάρων ἔκτεινεν, ὅτι ξυμ-
πιθέσθαι ἐξηγγέλλοντο καὶ αὐτοὶ
τοῖς Μακεδόσι· καὶ ἐπ' ἡλδος πᾶσαν
τὴν χώραν, ὅσῃν ὁ ποταμὸς ὁ Πο-
λυτίμητος ἐκάρδων ἐπέρχεται· ὅτε
δὲ ἀφανίζεται τῇ ποταμῷ τὸ ὕ-
δωρ, ἐντεῦθεν ἤδη τὸ ἐπ' ἐκείνῃ ἔρη-
μος

(a) Curt. 7. 9. 20. seqq.

9. ἐχόμενος αὐτῶν] in castris eorum habitus, ut Curtius loquitur.

10. ἐξηγγέλλοντο] Opt. ἡγγέλλοντο. Gronov.

11. τῇ ποταμῷ] Opt. τὸ ποταμῷ. Idem.

μος ἡ χώρα ἐς τὴν ἀφανίζεται δὲ, καὶ περ πολλοὺ ὄντος τοῦ ρεύματος, ἐς τὴν ψάμμον. Καὶ ἄλλοι 12 ποταμοὶ ὡς αὐτὸς ἐκεῖ ἀφανίζονται, μεγάλοι καὶ ἀέννοι, ὃ, τε Ἐπαρδος, ὃς ῥέει διὰ Μάρδων τῆς χώρας καὶ Ἀρείος, ὅτου ἐπάνυμος ἡ τῶν Ἀρείων γῆ ἐστὶ καὶ Ἐτυμανδρος, ὃς δι' Εὐεργετῶν ῥέει· καὶ εἰς τὸ ξύμπαντες οὗτοι τηλ- 13 αῖται ποταμοὶ, ὥστε οὐδεὶς αὐτῶν μείων ἐστὶ τοῦ Πηνειοῦ τοῦ Θεσσαλικοῦ ποταμοῦ, ὃς διὰ τῶν Τεμπῶν ῥέων ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν· ὃ δὲ Παλυτίμητος πολὺ ἔτι μείζων ἢ κατὰ τὸν Πηνεῖν ποταμὸν ἐστὶ.

VII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμε- 1 νος, ἐς Ζαριάσπα ἀφίκετο, καὶ αὐτοῦ κατέμενεν ἕως τε παρελθεῖν τὸ ἄκρον τοῦ χιμῶνος. Ἐν τούτῳ 2 δὲ ἀφίκοντο παρ' αὐτὸν ΦραταΦέρνης τε δὲ Παρθυαίων σατράπης, καὶ Στασάνωρ ὃ ἐξ Ἀρείου ἀποπεμφθεὶς, ὡς Ἀρτάμην συλληφόμενος τὸν τε Ἀρτάμην δεδεμένον ἄγοντες, καὶ Βαρζάνην, ὥστινα Βῆσος τῆς Παρθυαίων σατράπην κατ-

gio deserta est. evanescit autem etiam multam aquam trahens, sub arenas se condens. Alii etiam Ingentes ac perpetui amnes eadem ratione ibi se condunt, Epardus, nimirum, qui per Mardorum regionem fluit; & Arius, a quo Ariorum regio appellationem accepit; & Etymandrus, qui per Euergetas labitur: suntque omnes hi fluvii tantæ magnitudinis, ut nullus eorum Peneo Thessaliæ amne sit minor, qui per Tempe fluens in mare fertur; Polytimeus autem Peneum amnem magnitudine superat.

VII. His rebus gestis, ad ZariaSPA pervenit, ibique moram fecit (a), brumam quæ tum vigeat transacturus. Interea ad eum venerunt Phrataphernes Parthorum satrapa, & Stafanor ad Arios missus, ut Arsamem comprehenderet. quem quidem victum adduxerunt, & Barzanem, quem Bessus Parthis satrapam dederat, ac nonnulli

(a) Cap. 7, 10, 10 seqq.

los

πολλὸν ὄντος τὸ ρεύματος] in solo Perusino inveni ὄντος τὸ ὕδατος, quod expressum Basilicenses. In aliis tribus, etiam optimo, clare scriptum erat, πολλὰ δὲ ὕδατος Græcorum.

CAP. VII. 1. ἐς Ζαριάσπα] Ζαριάσπα & Βαστρα non fuerunt diversa oppida, quamvis Ptolemæus seorsim recenscat, sed unius urbis variz appellationes. Strabo lib. XI. πόλις δ' ἔρχον τὰ τὴν Βάστρα, ἢ περ καὶ Ζαριάσπαν καλεῖσιν ἢ διαφύκειν ποταμὸς ἐκβαλλὼν εἰς τὸν Ὄρεον. καὶ Δάμασαν, καὶ ἄλλας πόλεις. Plinius lib. 6. cap. 16. Βαστρί, quorum oppidum Zariaspa, quod rosica Βαστρία, a flumine appellatum est. Stephanus: Ζαριάσπα ἢ καὶ Ζαριάσπη πόλις Βακτριανῶν, ἢ καλεῖσθαι καὶ Βάστρα. Igitur Arrianus vetusto nomine ulus, Curtius recentiore, uterque idem oppidum intellexit. Blackard.

ἕως παρελθεῖν τὸ ἄκρον] donec transisset bruma, sive vigor, vehementia hyemis. Præterea autem, an tantum instans fuerit illud tempus, in graeco quidem non definitur.

los alios qui tum temporis una cum Besso defecerant. Per idem quoque tempus acceperunt è maritimâ orâ Epocillus & Melamnidas ac Ptolemæus Thracum dux, qui pecunias cum Menete missas & socios ad mare deduxerant. Venerunt item Afander & Nearchus, exercitum Græcorum mercenariorum adducetes: Bessus etiam Syriæ satrapa, atque Asclepiodorus mari præfectus, hi quoque copias adduxerunt. Hic Alexander conventu omnium quotquot aderant habito, Bessum introducit, accusataque ejus in Darium perfidiâ, nares ei summasque aures præscindi jubet: deinde Ecbatana mittit, ut ibi in Medorum Persarumque concilio morte mulctetur. Ego vero atrocem hanc de Besso ultionem nequaquam laudaverim. quinimo barbaricam esse duxerim hanc extremarum corporis partium mutilationem: adductum vero regem fuisse judicaverim æmulatione quadam Medicæ Persicæque superbix, atque diversæ

έξης, καὶ τινὰς ἄλλους τῶν τότε ἐν Βήτῳ ἀποσάντων. Ἦσαν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ Ἐποκίλλος καὶ Μελαμνίδας καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῶν Θρακῶν στρατηγὸς ἀπὸ θαλάσσης, οἱ τὰ τε χρήματα ἐν Μένῃ περὶδέντα, καὶ τοὺς συμμέλους ὡς ἐπὶ θάλασσαν κατήγαγον. Καὶ Ἀσάνδρος δὲ ἐν τούτῳ ἦκε καὶ Νέαρχος στρατιῶν Ἑλλήνων μισθοφόροι ἀγόντες καὶ Βήτιος τε ὁ Συρίας σατράπης, καὶ Ἀσκληπιίδουρος ὁ ὑπαρχὸς ἐπὶ θαλάσσης, καὶ οὗτοι στρατιὰν ἀγόντες. Ἐνθα δὲ ξύλλογον ἐκ τῶν παρόντων ξυναγαγὼν Ἀλέξανδρος, κατήγαγεν ἐς αὐτοὺς Βήσσαν καὶ κατηγορήσας τὴν Δαρείου προδοσίαν, τὴν τε ἵνα Βήτῳ ἀποτμηθῇ καὶ τὰ ὅσα ἔκρα ἐκέλευεν αὐτὸν δὲ ἐς Εὐβάταναι ἀγεσθαι, ὡς ἐπὶ ἐν τῇ Μηδίᾳ τε καὶ Περσῶν ξυλλογῇ ἀποθανούμενον. Καὶ ὅγῃ οὕτῃ τὴν ἄγαν ταύτην τιμωρίαν Βήτῳ ἐπαυῖ, ἀλλὰ βαρβαρικὴν εἶναι τὰς τῶν ἀκρωτηρίων τὴν λάβην καὶ ὑπαρξάναι Ἀλέξανδρον ξύμφημι ἐς ζῆλον τοῦ Μηδικοῦ τε καὶ Περσικοῦ πλουτοῦ, καὶ τῆς κατὰ τοὺς βαρβάρους βασιλείας οὐκ ἴσης ἐς τοὺς ὑπερήβους ξυ-

3. Ἐποκίλλος] Supra 3, 19. 12.

4. ὑπαρχος ἐπὶ θαλάσσης] Optimus ἀπὸ θαλάσσης Gronov.

6. Περσικὸς πλέτε] Vulcanius ὅγῃ legendum conjectavit. Gronovius autem, quod vulgaram lectionem ab omnibus chirographis confirmatam videret, voce hac satis exprimi statuit fastum illum ex nimia opulentia provenientem, & decori mediocritatisque negligentiam, prout Aristoteles lib. 2. magnorum moralium, ὁ πλεῖος π. λὺς γινόμενος ὑπερόπτας καὶ ἀνδρὶ ἰσχυρόν.

ὡς ἴσως ἐς τὴν ὑπερήβους] non parvis erga subiectos consuetudinibus. Namque Persarum Reges homine majus quid videri volebant, neque cum subiectis tanquam cum paribus versabantur, id enim est ἐνδυναμῶσθαι, κοροῦσθαι, simul εἶναι, familiaritatem esse. Hinc Curtius de Alexandro 6, 6, 2, Persica regia, per decorem potentis fasti-

ἐνδοκίμους. Ἐοῦντά τε ὅτι 7
ἡρώδης ἐστὶ τῆς Μακεδονικῆς
τε καὶ πατρὸς, Ἡρακλείδης δὲ,
μετέλαβεν, οὐδαμῇ ἐπαινῶ· καὶ
τὴν κίδαριν τὴν Περτικὴν τῶν νε-
μομέτων, ἀπὸ τῶν αὐτῶς ὀνικῶν
πάλαι ἐφόρει, ἀμείψαι οὐκ ἐπυ-
θέσθην, οὐδὲν τοῦτον ἐπαινῶ· ἀλλ' 8
ἄλλο τι ἄλλο, καὶ τὰ Ἀλεξάν-
δρου μεγάλα πρᾶγματα ἐς τεκ-
μηρίων τιθεμαι, ὡς οὔτε τὸ σῶ-
μα ὅτι εἶναι κερτερον, οὔτε ὅστις
ἦναι ἐπιφανής, οὔτε κατὰ πρό-
βλεπον εἰ δὲ τις δευτεροῦν ὅτι
μᾶλλον ἢ Ἀλέξανδρος· οὐδὲ εἰ 9
τὴν Λιβύην τὴν πρὸς τῇ Ἀσίᾳ
(καθ' ἡμετέραν ἐπείκει ἐκείνος) ἐκ-
παρὰ πλεύσας κατέσχω· οὐδὲ εἰ
τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ τε καὶ
Λιβύῃ τρίτην· τοῦτον οὐδὲν τι 10
ἔφελος ἐς εὐδαιμονίαν ἀνθρώπου,
εἰ μὴ συμφραίνειν ἐν ταύτῃ ὑπάρ-
χει τούτῃ τῇ ἀνθρώπῳ τῇ τὰ με-
γάλῃ, ὡς δοκεῖ, πρᾶγματα πρά-
ξαι.

VIII. Ἐνθα δὲ καὶ τὸ Κλεί- 1
του τοῦ Δρωπίδου πλόημα, καὶ
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῇ συμ-

Barbarorum regum in eos qui-
bus imperant consuetudinis.
Neque hoc ullo modo proba-
verim, quod vestem Medicam
pro Macedonicā ac patriā
(quum ex Heraclidarum gene-
re esset) assumserit. ut neque
hoc, quod cidarim Perficam,
iis quos proelio vicerat ademp-
tam, cum eo ornatu quam ipse
olim victor gestare solebat,
commutare non erubuerit.
Cæterum, siquid aliud, Alex-
andri certe præclara facinora
documento esse possunt, five
quis corporis viribus polleat,
five generis splendore emineat,
five bellicā virtute felicitate-
que Alexandrum ipsum supe-
ret; five Africam simul atque
Asiam (quemadmodum ille a-
nimo destinārat) pernavigans
subjugarit, five Europam Asiæ
atque Africæ tertiam adjunxe-
rit: nihil hæc omnia homini ad
felicitatem adipiscendam pro-
futura, nisi pariter moderatio
animi accedat, quantumvis res
in speciem maximas gerat.

VIII. Hoc igitur loco Cliti
Dropidis filii casum (a), atque
Alexandri facinus enarrare,
(a) Curt. 8, 1, 28. quam-

sejiciam amulabatur. Facere humi venerabundos pati capis. Sic 7, 6, 3. τῇ ἐστὶν
τῇ ἐς τὸν βασιλεῖα μεγάλῃς ποταμῶν, equalitate ac societate regiarum imperiarum
vehementer corroborat. Et 2, 14, 17. μὴδ' ἐξ ἰσῶν ἐπιστάλα, ἀλλ' ὡς κυρίῳ ὅτι πρὸς
ταὺς αὐτῶν, φράξῃ εἰ τε δὴ. Neque tanquam ad patrem scribe, sed veluti domitio
omnium totius tunc, dic si qua re indiges.

7. εἰς αὐτὸν ἰσχυρῶς] At laudant alii, summaque prudentia hac in re usum A-
lexandrum ajunt, quod Persas non coegerit in Macedonum mores transire, sed
ipse potius sit factus Persa. Una enim hæc ratio erat in potestate retinendi tot
gentes, quas tam exigua manu devicerat. Vide Pufendorfii introd. ad Hist. cap.
1. §. 9. Quin imo & ipse Arrianus non absque ratione hoc factum agnoscit 7,
29, 8, ne videlicet in imperium alienum ab eis res esse videretur.

CAP. VIII. 1. πλόημα] eadem. Ita 1, 12, 5.

τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῇ συμφορῇ] Alexandri calamitatem ob eam eadem. Quam
cala-

quamvis aliquanto post acciderit, non intempestivum judicaverim. Diem quendam apud Macedones Baccho sacrum esse ferunt, atque Alexandrum quotannis eo die Baccho sacrificare solitum, tum temporis neglecto Baccho, Dioicuris sacrum fecisse. atque ex eo tempore sacrificium cum epulo Dioicuris instituisse: quumque jam pocula longius processissent (nam & in poculis jam Alexander barbarorum mores imitabatur) omnibus vino incalescentibus sermo de Dioicuris incidit, quo pacto illorum origo ad Jovem relata esset, Tyndaro ablata. quosdam etiam ex presentibus adulandi causa (cujusmodi homines regibus, regumque negotiis & perniciosi semper fuerunt, & nunquam esse desinent) nulla ratione Castorem & Pollucem Alexandro ejusque rebus gestis comparandum esse censuisse. Alii ne ab Hercule quidem inter pocula abstinebant: sed invidiam mortalibus ob-

φορὰν, εἰ καὶ ὀλίγον ὕστερον ἐπέρ-
χθη, οὐκ ἔξω τοῦ καιροῦ ἀφ' ἧ-
2 τομαι. Εἶναι μὲν γὰρ ἡμέραν ἱερὰν
τοῦ Διονύτου Μακεδόσι, καὶ θύειν
Διονύτῃ ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλεξάν-
δρου· τὸν δὲ τοῦ Διονύσου μὲν ἐν τῇ
τότε ἀμελήται λέγουσι, Διοσκοῦ-
ροι δὲ θύσαι, ἐξότου δὲ ἐπιφρα-
σθέντα τοῦ Διοσκοῦρον τὴν θυτίαν·
3 πάρῳ δὲ τοῦ πότου προΐοντος (καὶ
γὰρ καὶ τὰ τῶν πότων ἦδη Ἀλεξ-
άνδρῃ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νενομ-
τέμενος) ἀλλ' ἐν γὰρ τῇ πότῃ τότε
ὑπὲρ τῶν Διοσκοῦρων λόγους γί-
γνεσθαι, ὅπως ἐς Δία ἀνηνέχθη αἰ-
τῶν ἡ γένεσις, ἀφαιρεθεῖσα Τυνδά-
4 ρῳ· καὶ τινὰς τῶν παρόντων καλε-
σάσθαι τῇ Ἀλεξάνδρου (οἷσι δὲ ἄν-
δρες διέφθειράν τε αἶλ καὶ οὐποτε
παύονται ἐπιτρέφοντες τὰ τῶν αἰ-
βασιλέων πράγματα) κατ' οὐδὲν
ἀξιῶν συμβάλλειν Ἀλεξάνδρῃ τε
καὶ τοῖς Ἀλεξάνδρου ἔργοις τὸν
5 Παλυδεύκην καὶ τὸν Κάστρα. Οἱ
δὲ οὐδὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀπεύχοντο
ἐν τῇ πότῃ· ἀλλὰ τὸν Φόβον γὰρ
ἐμποδῶν ἵσασθαι τοῖς ζῶσι, τὸ μὴ
οὐ

calamitatem licet atrociorum illum & prope desperationem Alexandri, quæ eadem secuta est, intelligi res ipsa permittat: præstat tamen, opinor, eadem notione hic συμμορῶν accipere, qua infra in hoc eodem negotio usurpatur cap. 9. 1. ubi hæc fuisse Alexandri calamitas dicitur, quod duobus illis vitiis, hæc & vinolentia se victum prodiderit.

2. Διοσκοῦρον] Διοσκουροι quasi Διὸς κῆρυ Jovis filii, Castor & Pollux.

3. ἀλλ'] Particula epianaleptica post parenthesin.

4. καὶ τινὰς] & quosdam.

οἷσι δὲ ἄνδρες] Eadem sententia existat 2, 6, 7. & apud Curt. 8, 5, 6. τὸν Παλυδεύκην] Curt. 8, 5, 8. Hi tam calum illi avertiebant, Herculemque & Patrem Libetum, & cum Polluce Castorem novo nummi cessante esse jactabant.

5. τοῖς ζῶσι] vivis. Ovid. lib. 1. Amor. eleg. XV. vs. 39.

Paſſitur in vivis livor, post fata quiescit,
Cum summa ex merito quæcumque tænetur homines.

αὐτὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ τῶν
 ζυγῶν γίνεσθαι. Κλείτον δὲ 6
 ὄλον μὲν εἶναι πάλαι ἤδη ἀχρόμα-
 τος τοῦ τε Ἀλεξάνδρου τῇ ἐς τὸ
 βαρβαρικώτερον μετακινήσει, καὶ
 τῶν κολακεύοντων αὐτὸν τοῖς λό-
 γοις· τότε δὲ καὶ αὐτὸν πρὸς τοῦ 7
 ἑαυτοῦ παροξυνόμενον, οὐκ ἔαν οὔτε
 ἐς τὸ θεῶν ὑβρίξειν, οὔτε τὰ τῶν
 πάλαι ἡρώων ἔργα ἐκφαυλίζοντας,
 χεῖρον ταύτην ἔχουσαν προτιθέναι
 Ἀλεξάνδρῳ. Εἷναι γὰρ οὖν οὐδὲ 8
 τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω τὴν μεγάλην
 καὶ θαυμαστὰν, ὥς ἐκείνοι ἐπαίρου-
 σιν οἴκου μόνον καταπραΰσαι αὐ-
 τὰ, ἀλλὰ τὸ γὰρ πολλὸν μέρος Μα-
 κεδόνες εἶναι τὰ ἔργα καὶ τοῦτον
 τὸν λόγον ἀνιῶνται Ἀλεξάνδρῳ,
 λεγόμενα. Οὐδὲ ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν 9
 λόγον, ἀλλὰ ἰκανὸν γὰρ εἶναι τί-
 θεμαι ἐν τοιαύτῃ παροιμίᾳ τὸ καὶ
 αὐτὸν σιγῶντα ἔχειν, μὴδὲ τὰ αὐ-
 τὰ τοῖς ἄλλοις ἐς κολακείαν πλημ-
 μελεῖν. Ὡς δὲ καὶ τῶν Φιλίππου 10
 τινὲς ἔργον, ὅτι οὐ μεγάλα οὐδὲ
 θαυμαστὰ Φιλίππῳ κατεπράχθη,

istare, quominus iis debiti ho-
 nores ab illis quibuscum ver-
 santur tribuantur. At Clitus
 jamdudum & hanc Alexandri
 in barbaricos mores transito-
 nem, & adulantium illi ser-
 mones moleste ferebat. tum
 vero, exstimulante vino, ne-
 que illas in divos contumeli-
 as ferre potuisse, neque quod
 veterum heroum facta exte-
 nuantes, in officio hoc of-
 ficiū Alexandro deferrent.
 Neque enim Alexandri res
 tantas adeoque admirandas
 esse, quantum illi verbis ex-
 tollerent; neque ipsum so-
 lum ea præstitisse, sed ma-
 gnam rerum gestarum partem
 Macedonibus deberi. Atque
 hæc quidem Cliti verba acer-
 be admodum tulisse Alexan-
 drum. Neque vero ego di-
 ctum laudo: satius enim ju-
 dicaverim, in ejuscemodi vi-
 nolentiâ silentium præstare,
 neque eodem cum aliis adu-
 lationis vitio peccare. Quum
 vero nonnulli rerum ab Phi-
 lippo gestarum meminissent,
 &

6. ὅλον ὅταν ἀχρόματον] palam moleste ferebat.

7. τὰ τῶν πάλαι ἡρώων] Mss. omnes hoc loco addant particulam ἐς τὰ τῶν ὀνομασμένων.

ἀχρόματ] Etenim hæc ingrata sententibus erant. Curt. 8, 1, 27.

8. μόνον καταπραΰσαι] Optimus μόνον γὰρ καταπρ. Gronov.

9. ἰκανὸν γὰρ εἶναι τίθεμαι] satis esse existimo, non vero satius. Infra pro hoc dicit ἔχουσαν φημι, 4, 12, 8.

παροιμία] Παροιμία dicitur rixa & controversia & quævis lingua intemperantia & contumelia, quæ sit sapienter vitanda. Hermogenes vitium hoc ita definit apud Xenoph. in Conv. p. 704. l. 36. τὸ παρ' ἑνὶ ἀνθρώπῳ τοὺς συνόντας, τὴν ἰσὺν ἑνὸς παροιμίαν. Ego esse jactantiam παροιμίαν, in vino molestatum esse iis, quibus nunc versaris. Unde p. 705. l. 32. finita altercatione, dicit Xenophon: αὐτὰ μὲν δὲ ἡ παροιμία ὅταν καταβιβασθῇ. Atque hæc quidem omnia inter potula de bacchantio sic est extincta.

τὸ πρὸς αὐτὸν] pro se quæquam, quantum in se est, quantum ad se attinet. Sic & 4, 12, 8.

& nihil magnum aut præclarum ab eo factum esse nullo jure contenderent, Alexandro nimirum etiam hi gratificantes, Clitum jam extra se positum, Philippi res gestas extollere, Alexandrum autem ejusque facta deprimere cœpisse; tum quoque in Alexandrum debacchantem inter alia ei exprobrasse, quod in equestri apud Granicum amnem prælio à se servatus esset: simulque dextrâ arroganter expansâ, *Hæc manus (dixisse) te Alexander eo in conflictu servavit* (a). Alexandrum, quum diutius Clitum linguæ intemperantiâ furentem, ejusque contumelias ferre non posset, inflammatum irâ in eum profuuisse, atque à circumstantibus retentum fuisse; Clitum contra nullum convitiis modum fecisse: Alexandrum clamore sublatο scutatos arcessivisse, quumque à nemine exaudiretur, se in eodem statu esse quo Darius, quum à Beffo ejusque fociis captus ducebatur, ex-

οὐδεμίᾳ ξὺν δόξῃ ἐπεμνήσθησαν, χαριζόμενοι καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ, τὸν Κλέϊτον ἤδη οὐκ ὅτι ἐν αὐτοῦ ὄντα, πρεσβεῦειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλειν δὲ Ἀλέξανδρον τε καὶ τὰ ταύτου ἔργα· παρονοῦντα ἤδη τὸν Κλέϊτον τὰ τε ἄλλα, καὶ πολλὴν εἰς αὐτὸν ἐνιδίζοντα Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι πρὸς αὐτοῦ ἄρα ἐγένετο, ὅπως ἡ ἰσχυρομαχία ἢ ἐπὶ Γρανικῇ ξυνομήσει πρὸς Πέρτας· καὶ δὴ τὴν δεξιὰν τῆς αὐτοῦ σοβαρῆς ἀναικτείναντα, αὐτῇ σὲ ἢ χεῖρ (Φένω) ὧ Ἀλέξανδρον ἐν τῇ τότε ἔσσει. Καὶ Ἀλέξανδρον οὐκ ὅτι φέρειν τοῦ Κλέϊτου τὴν παρονίαν τε καὶ ὄβριον, ἀλλὰ ἀναπληρῶν γὰρ ξὺν ὀργῇ ἐκ' αὐτῶν, κατέχεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ξυμπάτων. Κλέϊτον δὲ οὐκ ἀνέμειν ὑβρίζοντα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐβόα, ἀνακαλῶν τοὺς ὑπασπίστὰς· οὐδεὶς δὲ ὑπακούωντος, ἐς ταῦτα ἔφη καθεσθῆναι Δαρείῳ, ὅπως πρὸς Βήσσου τε καὶ τῶν ἀμφὶ Βήσσου ξυλληφθεὶς ἦγετο, οὐδὲ τι ἄλλα ὅτι ἰδιμή ὄνομα ἦν βασιλεὺς. Οὐκοῦν ἔτι

(a) *Curs. 8, 1, 41 seqq.*

10. ἐν αὐτῷ] *scil. συνέμειν*, sive alio commo intellecto substantivo. Vulcanius, & qui eum secutus est Blanckardus ediderunt ἐν αὐτῷ. Sed ἐν αὐτῷ habet Basileensis editio, idque ipsum se reperisse testatur Gronovius in tribus MSS. ex quorum numero fuit quoque optimus. Cæterum ἐν αὐτῷ γίνεσθαι pro *ad se venire*, animum ex magna perturbatione colligere, existat A.C. XII. 11. & Xenoph. *αναβ.* lib. 1. p. 233. l. 43.

11. καὶ δὴ τὴν δεξιὰν] *Lege ex opt. καὶ δὴ καὶ τὴν δ. Γρανικῇ.*

12. ὑπὸ τῶν ξυμπάτων] Infinitum præclarum, quod subministrat codex ille optimus: ὁπὸ τῶν ξυμπάτων a concivis. *Idem.*

13. ὡς τι ἄλλο] *neque aliud quid quam nomen erat regis, scil. Darius.* Vulcanius pro ἦν, quod Basil. editio cum MSS. omnibus habent, ceu & Blanckardus & Gronovius testantur, scripserat ἔχων, & hæc ad Alexandrum retulerat, ut ex versione ejus videre est.

ἔτι οὖς τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τοὺς ἐταίρους, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα γὰρ, εἰ μὲν λόγῳ ἀρπάται λέγουσι τὴν σωματοφυλάκην τινος, καὶ ταύτῃ παίσαντα Κλείτον ἐκεκτείνω· οἱ δὲ σάμψαν, παρὰ τῶν φυλάκων τινος καὶ ταύτην. Ἀριστόβουλος δὲ, ὅθεν μὲν ἡ παρ-15 αὐτοῦ ἀρμύνη, οὐ λέγει. Κλείτου δὲ γινέσθαι μόνον τὴν ἀμαρτίαν, ὡς γε ἀρριγμένου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀναπηδήσαντος ἐπ' αὐτὸν ὡς διαχρησαμένου, ἐπαρτήσθαι μὲν διὰ τοῦτο ἄξιον ἐπὶ τὸ τῆς τι καὶ τὴν τάφου τῆς ἑκαυ, ὥστε ἐγένετο πρὸς Πτολεμαίου τοῦ Λέγου τοῦ σωματοφύλακος· οὐ κατεράσαντα 16 δὲ, ἀναρῆσαι αὐτὸς, καὶ πεμπετῇ Ἀλεξάνδρῳ γινέσθαι Κλείτον ἀνακαλοῦντι, καὶ φέσαι, Ὅτι οὗτος τοι ἐγὼ ὁ Κλείτος, ὃ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐν ταύτῃ πληγέντα τῇ σαρίσσῃ ἀποθανόντι.

IX. Καὶ ἐγὼ Κλείτον μὲν τῆς ἡμέρας τῆς ἐς τὸν βασιλέα τὸν αὐτοῦ, μεγάλως τι μέμφομαι· Ἀλεξάνδρῳ δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω, ὅτι δυὸν κακὸν ἐν τῇ τότε ἡγημένῳ ἐπέδειξεν αὐτὸν (ὅφ' ὤ-17 ταν δὴ καὶ τοῦ ἑτέρου οὐκ ἐπείκειν

clamasse: neque quicquam jam amplius sibi quam regium nomen superesse. Tum amicos diutius illum retinere non potuisse, sed exilientem, alii à quodam ex custodibus corporis hastam abrupuisse ajunt, eaque ictum Clitum interemisse; alii farissam, etiam ab excubitoribus acceptam. Aristobulus vero unde hæc debacchatio orta sit, non recenset: omnem autem culpam in uno Clito fuisse dicit, quippe qui, quum jam Alexander irâ percitus in eum interfecturus prosiliret, ipse per ostium ultra muros & fossam in arcem subductus ad Ptolemæum Lagi F. corporis custodem, continere se non potuerit quin reverteretur: quumque in Alexandrum Cliti nomen inclamantem incidisset, eique respondisset, En tibi Clitum, Alexander: tum farissâ ictum interiisse.

IX. Ego vero, ut Clitum ob contumelias in regem sum vehementer reprehendo, ita Alexandri vicem doleo, quod se tum temporis duobus vitiis obnoxium declararit, (à quorum altero virum temperantem nequaquam vinci con-

15. μόνον] Opt. & plerique alii μόνον. Gronov.

ἐπαρτήσθαι] optimus ἀπαρτήσθαι. Ita enim scribendum puto in Gronovio, non vero ἀπαρτήσθαι, cum ibidem æque erronee legatur ἐπαρτήσθαι.

ἐν τῇ πόλει ἐπὶ Διῶν] fessam arci. Facta enim hæc sunt Maracandis Curt. 8, 1, 19, in qua urbe cum regia fuerit Sogdianorum, supra 3, 30, 12. apparet ex hoc loco, in illa arce convivium istud institutum fuisse. Quare non in arcem, sed ex arce subducebatur Clitus.

CAP. IX. 1. καὶ τῷ ἑτέρῳ] a quorum sano vel altero (necum utroque) non contumelias vitiis temperantem vinci.

conveniebat) iræ nimirum & vinolentiæ. Eo vero rursus nomine Alexandrum laudo, quod statim maleficii pœnitentiâ ductus fuerit. Nonnulli enim ex iis qui de Alexandri rebus scribunt, autores sunt, ipsum in farissæ ad parietem firmatæ spiculum sese conjicere voluisse (a), quod vitam sibi turpem existimaret amico per temulentiam interfecto. Plerique tamen scriptores hoc non recensent. Quum vero cubitum concessisset, jacuisse lamentantem, & Clitum nomine compellantem, Lanicemque Dropidæ filiam, Cliti sororem, quæ Alexandrum educaverat, egregiam scilicet educationis mercedem ab se jam viro accepisse: quæ & filios suos pro Alexandro pugnantes interfectos vidisset, & cujus ipse fratrem suâ manu occidisset: amicorum interfectorem identidem se esse clamitantem, ac triduum totum à cibo & potu abstinuisse, neque aliam ullam corporis curam habuisse. Quibus è rebus nonnulli vates Liberi patris iram agnoverunt, quod sacrificium ejus ab Alexandro prætermisum esset. Alexander ægre ab ami-

ἄνδρα σωφρονούντα ἐξηγῆσθαι) ὀργῆς τε καὶ παρονίας. Ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῖςδε αὐτῷ παυνῷ Ἀλεξάνδρου, ὅτι παρατυχὴ ἐγνοῦ σχέτλιον ἔργον ἐργατάμενος. Καὶ λέγουσιν εἶναι οἱ τὰ Ἀλεξάνδρου, ὅτι ἐρεβ-σας τὴν σάμψσαν πρὸς τὸν τοῦρον, ἐπιπίπτειν ἐγκάκει αὐτῷ· ὡς οὐ καλὸν αὐτῷ εἶναι, ἀποκτείναντι Φέ- λων αὐτοῦ ἐν τῇ οἴῳ. Οἱ πολλοὶ μὲν ξυγγραφεῖς τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν· ἀπελθόντα δὲ ἐς τὴν εὐ-νὴν, κεῖσθαι ὀδυρόμενον, αὐτὸν τε τὸν Κλεῖτον ὀνομαζὶ ἀνακαλοῦντα, καὶ τὴν Κλεῖτου μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀναρροφισμένην, Λανίκην, τὴν Δροπιδου παῖδα, ὡς καλὰ ἔρω αὐτῇ τροφεία ἀποτετιμῶς εἶναι ἀνδρωθεῖς, ἣ γε τὰς μὲν παῖδας τοῦς ἑαυτῆς ὑπὲρ αὐτοῦ μαχομένους ἐπέειδεν ἀποθανόντας, τὸν ἀδελφὸν δὲ αὐτῆς αὐτὸς αὐτοσχισμῶς ἔκτελε· Φονέα τε τῶν Φίλων οὐ διαλείπειν αὐτὸν ἀνακαλοῦντα, ἅσιν τὸν τε καὶ ἄποτον καρτερεῖν ἔστε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, οὐδὲ τινα ἄλλην θεραπείαν θεραπείσθαι τὸ σῶμα. Καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς τῶν μάντεων τινες μῆτιν ἐκ Διονύσου εἶδον, ὅτι ἡ θυρία ἐξε-λείφθη Ἀλεξάνδρῳ ἢ τοῦ Διονύσου. Καὶ Ἀλεξάνδρος μόγις πρὸς ταῦτα

(a) Cuius 8.2.4 seqq.

2. τὰ ἐπὶ τοῖςδε] quæ post hæc fecit Alexander eandem laudo. Sic mox 8. & c. 10.2.

3. τὰ Ἀλεξάνδρῳ] Arrianus scripsit καὶ λίγυσι πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρου. Gronov.

4. οἱ πολλοὶ μὲν] Mss. οἱ πολλοὶ δὲ ξυγγρ. Idem.

5. ὡς καλὰ ἔρω] Optinus τὴν ἄλλην, hoc est, solennem & ordinariam ce-ram. Idem.

6. ἐπὶ τούτοις] post hæc.

εἶδον] Mss. etiam apud Vulcanium V. C. ἴδον, proprio augurum verbo. Id modo ἐπιθυμῶν vocavit, alibi ἐγγλῖνθαι. Gronov.

τῶν ἐταίρων πιστεῖς, σίτου τε ἤ-
φατο, καὶ τὸ σῶμα κακῶς ἰα-
παισε· καὶ τῇ Διούτῃ τὴν θυσίαν 7
ἐπέδωκεν, ἐπεὶ οὐδὲ αὐτῇ ἄκουσι ἦν
ἐς μῶνον τοῦ θεοῦ μᾶλλον τι ἢ τὴν
αὐτοῦ κακότητα ἀναφέρεισθαι τὴν
ζημιόειν. Ταῦτα μεγάλως τι 8
ἐπαυῶ Ἀλεξάνδρου, τὸ μῆτε ἀπ-
αιταδύσασθαι ἐπὶ κακῷ, μῆτε
προσάτην τε καὶ ζυγύγον κακί-
οις γινέσθαι τοῦ ἀμαρτηθέντος,
ἀλλὰ συμφῆσαι γὰρ ἐπταικέναι
ἑαυτὸν γε ἔντα. Ἐπὶ δὲ οἱ λέ- 9
γουσι Ἀνάχαρον τὸν σοφιστὴν
ἐλθεῖν μὲν παρ' Ἀλεξάνδρου κλη-
θέντα, ὡς παραμυθησόμενον· εὐ-
ρίπτα δὲ καίμενον καὶ ἐπισκένοντα,
ἐπιγελῶσά τε, ἀγνοεῖν, φάναι,
διότι ἐπὶ τῷδε οἱ πάλαι σοφοὶ ἄν-
δρες τὴν Δίην παρέδρου τῇ Δίῃ ἐ-
παύσαν, ὡς ὅ, τι ἂν πρὸς τοῦ Διὸς
κυριώτερον, τοῦτο ξὺν δίκῃ πεπραγ-
μένον· καὶ οὐ καὶ τὰ ἐκ βασιλείας 10
μεγάλου γιγνόμενα, δίκαια χρῆ-
ναι νομίζεσθαι, πρῶτα μὲν πρὸς

cis eo adduci potuit, ut cibo
ac potu sumto, corpus refi-
ceret. Libero itaque sacri-
cium reddidit. siquidem non
ingratum ei erat, casum illum
ad iram numinis potius quam
ad suum malefium referri.
Eo vero nomine magnopere
laudandum Alexandrum cen-
suerim, quod non eo facinore
insolenter exultarit, neque,
quod deterius fuisset, facto
suo patrociniatus sit, sed hu-
mano more lapsus se agnove-
rit. Sunt qui scribant, Ana-
xarchum sophistam consolan-
di ejus causā arcessitum, ad
eum venisse. quumque cu-
bantem atque suspirantem of-
fendisset, aridentem dixisse,
Ignorare ipsum, cur veteres
sapientes Jussitiam Jovi affi-
dentem fecerint: nimirum
quia quicquid à Jove decer-
nitur, id iuste factum esse cen-
seri debeat: oportere igitur,
quæ à magno rege fierent,
iusta existimari, primum qui-
dem

οἷτε το ἔφατο] Xenoph. Memor. lib. 2. init. οἷτε ἀπαιτῶναι σῖττον κορεσ-
σάμενος ἰδιώτῃσι] In optimo est καλῶς, non κακῶς. Id autem innuit hac scri-
ptura Attianus, nempe ut persuaderent aulici Alexandro curationem corporis,
utrosque hoc actu vel pretextu vel strategemate, omnino instauranda esse Li-
beri sacrificia; cum placandum; quod nisi fieret, graviora metuentes. Itaque
hic regem respicere coactum corpus omni purgatione mundasse. Gronov.

7. οὐ αὐτῇ] neque ipsi, non modo vatibus.

8. μεγάλως τι] Restituendum μεγάλως Gronovius censet.

ἐπαιταδύσασθαι] Opt. ἐπαυῶ. quod non contumaciter perdararis in malo.

9. ἀγνοεῖν, φάναι, διότι ἐπὶ τῷδε] se ignorasse, dixisse, quod propterea veteres sa-
pientes Jussitiam Jovi affidentem fecerint, quod quicquid a Jove decretum sit; id
iuste factum sit. Ἀγνοεῖν præfens in significatione præteriti, ut 2, 3, 2. 4. 8, 2. &
aliis locis plurimis. Διότι quod; ἐπὶ τῷδε propterea, cujus exempla dabit index
in fin.

10. καὶ ἐν καὶ ταῖς] Et ideo etiam quæ &c. Posterior præcipue καὶ nequaquam
enim ominendum; significat enim, æque magni regis ac Jovis facta iusta esse
existimanda.

χρῆναι] Opt. χρῆν, quod pro χρῆναι dixisse Euripidem testatur Lascaris. Hem-
siph. in Thel.

dem ab ipso rege, deinde à cæteris mortalibus. Atque hoc quidem dicto tunc non-nihil solatii Alexandro attulisse. Ego vero majoris errati quam prioris autorem Alexandro Anaxarchum fuisse censeo, si illam viri sapientis sententiam esse statuit; Non oportere nimirum regem summo studio delectuque adhibito iusta agere: sed quicquid aut qualecunque sit quod rex faciat, iustum cenferi debere. Siquidem & adorari se voluisse Alexandrum fama est, quippe qui eam opinionem conceperat, Hammonem potius sibi quam Philippum patrem esse. Quum vero Persas jam ac Medos admiraretur, eosque vestis immutatione, totiusque cultus ratione imitaretur, non videbatur ob eam rem ullis adulatoribus qui ejus animum eo pellicerent, neque sophistis quidem, sive Anaxarcho sive Agide Argivo poëta eguisse (a).

X. Callisthenes vero Olynthius, Aristotelis discipulus, moribus paulo asperioribus præditus, hæc non probabat. Quà quidem in re etiam ego Callistheni assentior. illud autem à Callisthene parum modestè scriptum (si vera scripta

αὐτοῦ βασιλέως, ἔπειτα πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ταῦτα εἰπόντα παραμυθίσασθαι μὲν Ἀλέξανδρον ἐν τῇ τότε· κακὸν δὲ μέγα, ὡς ἐγὼ φημι, ἐξεργάσασθαι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ μᾶλλον ὅτι ἡδὴ τότε ξυμῆχοντο· εἰπερ οὖν σοφοῦ ἀνδρὸς τῆδε ἔργον τὴν δόξαν, ὡς οὐ τὰ δίκαια ἔρα χρὴ σπουδῇ ἐπιλεγόμενον πράττειν τὸν βασιλεῖα, ἀλλὰ ὅ, τι ἐν καὶ ὑπισσύν ἐκ βασιλείας προαχθῇ, τοῦτο δίκαιον νομίζειν. Ἐπεὶ καὶ προσκυνέσθαι θέλειν Ἀλέξανδρον λόγος κατέχει, ὑπεύθυνος μὲν αὐτῷ καὶ τῆς ἀμφὶ τοῦ Ἀμμωνος πατρὸς μᾶλλον τι ἢ Φιλίππου δόξης· θαυμάζοντα δὲ ἤδη τὰ Περσῶν καὶ Μήδων τῆς τε δοῦλης τῇ ἀμείψει, καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας τῇ μετακοσμήσει, οὐκ ἐνδοῦσαι δὲ οὐδὲ πρὸς ταῦτο αὐτὸ τοῦς καλακαίρας ἐς αὐτὸ ἐνδιδόντας, ἄλλους τε τινὰς, καὶ δὴ καὶ τῶν σοφιστῶν τῶν ἀμφὶ αὐτῶν, Ἀλέξανδρον τε καὶ Ἀγὼν Ἀργεῖον ἐποποιῶν.

X. Καλλισθένην δὲ τὸν Ὀλυνθίων Ἀριστοτέλους τε τῶν λόγων διακηκότα, καὶ τὸν τρόπον ἔστα ὑπαγροικώτερον, οὐκ ἐπαίνει ταῦτα. Τούτου μὲν δὴ ἕνεκα, καὶ αὐτὸς Καλλισθένι ξυμφάρομαι· ἐκείνα δὲ οὐκ ἔτι ἐπιμνησθῆναι τοῦ

(a) Curt. 8, 5, 8 seqq.

Καλ-

14. Θαυμάζοντα] insignis emphasis hujus verbi pro admirari & propterea imitari. Fit enim interdum, ut admirationem coniectetur imitandi studium.

τῇ μετακοσμήσει] Μετακοσμήσεις cultus sive ornatus immutatio.

CAP. X. 2. ἐκείνα δὲ οὐκ ἔτι] Non scriptum hoc, uti quidem vertit Vulcanius, sed dictum a Callisthene puto. Itaque verterim: illa vero non item recte sicut modestè dicta puto a Callisthene. Indicio etiam est verbum αἰσιρῆται.

Καλασθένους (ὡς περ ἀληθῆ ξυγγράσσεται) ὅτι ὁ αὐτὸς τε εἶναι ἀνέφικτον καὶ τῇ αὐτοῦ ξυγγραφῇ Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Οὐκ οὖν αὐτὸς ἀφίχθαι ἀπ' Ἀλεξάνδρου δόξαν κτησάμενος, ἀλλὰ ἐκείνου εὐκλειᾶ ἐς ἀνθρώπους ποιῆσαι· καὶ οὖν καὶ τοῦ βίου τὴν μετεοσίαν Ἀλεξάνδρῳ οἷα ἐξ ὧν Ὀλυμπίας ὑπὲρ τῆς θανάτου αὐτοῦ ψεύδεται ἀκηρῆσθαι, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου συγγραφῆς ἐξέτιγχε ἐς ἀνθρώπους. Εἰσι δὲ οἱ καὶ τὰς ἀνέγραψαν, ὡς ἔρα ἡρετό ποτε αὐτὸν Φιλάδας, ὅτινα οὕτω μέλιν τεμνόμενοι πρὸς τῆς Ἀθηναίων πόλεως, τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι, Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὅτι τὸν ἔπειρον τῶν τυράντων ἔκτειναν, καὶ τυραννίδα ὅτι κατέλυσαν· ἰσθῆναι οὖν τὸν Φιλάδαν, εἴ τῃ τυράντων κτείναντι ὑπέρχη, παρ' οὐστῶνας

sunt) censeo, quod Alexandrum ejusque facta se & suis scriptis inferiora esse prædicabat. Neque vero se ad Alexandrum venisse, ut sibi ab eo gloriam compararet, sed uti Alexandrum inter mortales illustrem ac gloriosum redderet: præterea divinitatis communicationem Alexandro non ex iis quæ Olympias de ortu suo mentita esset pendere, sed ex iis quæ ipse de Alexandro scripsisset & ad mortalium notitiam traduxisset. Sunt etiam qui scribant, quum aliquando à Philota interrogatus esset, quem putaret ab Atheniensibus in maximo honore haberi, respondisse Harmodium & Aristogitona, quod alterum tyrannorum interfecissent, ac tyrannidem fustulissent. Philotam rursus interrogasse, si cui contingat tyrannum occidere, apud quos Græcorum pro-

ὁ αὐτὸς] *sub se, in sua potestate*, tanquam historiæ scriptoris, in quorum arbitrio est, quales & quantos velint reges eorumque res gestas posteris tradere.

3. εἶναι] *non ἴσθιν*.

αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ] *Opt. ἔξ Ἀλεξάνδρου. Gronov.*

καὶ ἐν αὐτῇ] *Itaque eadem.*

συγγραφῆς ἐξέτιγχε] *Aoristi futurum significantes. Neque enim hæc Calliænes jam scripserat, sed scripturus erat.*

4. Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα] *De horum statuis, quibus propterea donati sunt, meministi supra 3. 16, 13.*

ἐκείνου τῶν τυράντων] *Hipparchum nempe, quem tamen negat regnasse Thucydides, sed fratrem fuisse Hippæ, qui, ut maximus natus, a patre Pisistrato acceptum imperium Athenis tenuerit. Communem ergo famam Arrianus secutus est, quam falsam esse arguit Thucydides lib. 1. pag. 9. & lib. 6. pag. 290. & seqq.*

τυραννίδα ὅτι κατέλυσαν] *Et hic in diversa abijt Thucydides, qui lib. 6. pag. 290. sic, non ab Atheniensibus Harmodioque, verum a Lacedæmoniis eversum fuisse Pisistrati & filiorum ejus regnum, idemque repetit p. 293. Post hæc facta (post eadem Hipparchi) cum tres annos Hippæ Atheniensibus impetrasset, quartæ ab Lacedæmoniis & Alcæonidibus simul pulsus est.*

profugium illi tutum foret? Respondisse Callisthenem, si non alibi, certe apud Athenienses tutum fore. Hos enim pro filiis Herculis adversus Eurystheum bellum gessisse, qui tum temporis Græciam tyrannide premebat. De adoratione vero, quo pacto Alexandro Callisthenes restiterit, hujusmodi quippiam narratur. Convenerat inter Alexandrum & sophistas, eosque qui ex Persis & Medis illustriores circa ipsum erant, ut inter pocula in hunc sermonem ex composito venirent. Anaxarchum sermonis initium fecisse, censentem, Alexandrum majore jure pro deo habendum, quam Liberum, aut Herculem: idque non modo propter magnitudinem atque præstantiam rerum ab Alexandro gestarum, verumetiam quod Liber pater Thebanus fuisset, nihil cum Macedonibus commune habens: Hercules autem Argivus, ne ipse quidem conveniens, nisi quod ad Alexandri genus attinet; Alexandrum enim Heraclidem esse. Macedones vero multo convenientius atque æquius suum ipso-

θέλει τῶν Ἑλλήνων φυγόντα σά-
ζεσθαι· καὶ ἀπαρίσσειν αὐτῷ
Καλλισθένην, εἰ καὶ μὴ κατ' ἑλ-
λους, παρὰ γὰρ Ἀθηναίους ὅτι φυ-
γόντι ὑπάρχει σάζεσθαι. Τού-
τους γὰρ καὶ πρὸς Εὐρυσθέα πολε-
μήται ὑπὲρ τῶν παιδῶν τῶν Ἡ-
ρακλείους, τυραννοῦντα ἐν τῇ τό-
7 τε τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι πὲρ δὲ τῆς
προσκυήσεως, ὅπως ἠπαντιῶν
Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τοῖςδε κατέ-
χει λόγος. Εὐγκρίσθαι μὲν γὰρ
τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς σοφί-
στας τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτῶν Περ-
σῶν καὶ Μήδων τοὺς δοκιμασμέ-
τους, μνήμην τοῦ λόγου τοῦδε ἐν
8 πύτρῃ ἐμβαλεῖν ἄρξαι δὲ τοῦ λό-
γου Ἀναξάρχου, ὡς πολλὸν δι-
καϊότερον ἐν θεῶν νομιζόμενον Ἀ-
λέξανδρον, Διονύσιον τε καὶ Ἡρα-
κλῆν, μὴ ὅτι τῶν ἄλλων ἕνεκα,
ὅσα καὶ ἡλικα καταπέπρακται
Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι Διό-
νυσος μὲν Θηβαῖος ἦν, οὐδὲν τι
προσέκων Μακεδόσι, καὶ Ἡρα-
κλῆς Ἀργεῖος, οὐδ' οὗτος προσέ-
κων, ὅτι μὴ κατὰ γένος τὸ Ἀλεξ-
άνδρου· Ἡρακλῆδην γὰρ εἶναι
9 Ἀλέξανδρον. Μακεδόνας δ' αὖ
τῶν

6. Εὐρυσθέα] De hoc idem Thucyd. lib. 1 pag. 5. & Georg. Acac. Enenc-
kel, L. Baro Hohenecius in Thucyd. *Eurysthenes Mycenarum rex, Herculem,*
quendam vicis, laboribus fatigavit, ac ne morte quidem ejus quiesceret, liberos ipsius
dolere instituit. Qui cum ad Athenienses confugissent, eorum auxilio Eurysthenem in
Attica praelio fuderunt, in quo ipse ab Hyllo Herculis filio, ut Diod. scribit, seu, ut
Pausan. Isoleo est interfecit.

8. Διονύσιον τε καὶ Ἡρακλῆν] Mss. omnes Διονύσιον τε καὶ Ἡρακλῆν, quod verifi-
cissimum. Gronov.

9. μὴν τι προσέκων Μακεδόσι] Cum ergo peregrinos divinis honoribus colant,
quanto magis regem suum?

τὸν σφῶν βασιλείᾳ δικαιοτέρον θεί-
ας τιμῆς κασμοῦντας· καὶ γὰρ
οὐδὲ ἐκεῖνο εἶναι ἀμφίλογον, ὅτι
ἀπειλόμενα γὰρ ἐξ ἀνθρώπων, ὡς ὁδὸν
τορφεύουσι· πῶς δὲ δικαιοτέρον
ζῶντα γεραίρειν ἥ περ τελευτήσαν-
τα, ἐς οὐδὲν ὄφελος τῇ τιμῇ μέ-
νει.

XI. Λαχόντων δὲ τούτων τι 1
καὶ τοιοῦτων λόγων πρὸς Ἀναξ-
άρχου, τοὺς μὲν μετεσχημάτας
τῆς βουλῆς ἐπαινῶν τὸν λόγον,
καὶ δὲ ἐθέλειν ἀρξέσθαι τῆς προ-
σηκούσης· τοὺς Μακεδόνας δὲ τοὺς
πυλῶς μαχόμενους τῷ λόγῳ,
σπῆῃ ἔχον. Καλλισθένην δὲ ὑπο- 2
λαβόντα, Ἀλέξανδρον μὲν, εἰ-
πὼν, ὅ Ἀναξάρχει, οὐδεμίας ἀν-
έξω ἀποφάναι τιμῆς, ὅσαι ξύμ-
μετροι ἀνθρώπων· ἀλλὰ διακρίσθαι 3
γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσαι τι ἀνθρώ-
πων τιμῇ, καὶ ὅσαι θείαι, πολ-
λὰς μὲν καὶ ἄλλοις, καθάπερ ναῦν
τε οἰκοδομήσει, καὶ ἀγαλμάτων
ἀσπασίσει· ὅτι καὶ τεμένη τοῖς θεοῖς
ἐκτερεῖται, καὶ ὕψεται ἐκείνοις, καὶ
σπίδεται· καὶ ὕμνοι μὲν ἐς τοὺς
θεοὺς ποιῶνται, ἑπαινοὶ δὲ ἐς ἀν-
θρώπους· ἔταρ οὐχ ἦν καὶ τῇ τῆς
προσηκούσης νόμῳ. Τοὺς μὲν γὰρ 4
ἀνθρώπους φιλεῖσθαι πρὸς τῶν ἀσ-

rum regem divinis honoribus
prosequi. Neque enim dubi-
um esse, quin postquam è vi-
vis excessisset, ut deum cul-
turi essent. multo igitur satius
esse, vivo illi divinos honores
deferre quam mortuo, quum
nulla ad eum cultus utilitas
esset perventura.

XI. Hæc atque alia in hanc
sententiam quum ab Anaxar-
cho dicta essent, eos qui par-
ticipes consilii initi erant, ea
laudasse, & initium adorandi
facere velle dixisse: plerosque
vero Macedones, qui Anaxar-
chi orationem improbarent,
tacuisse: Callisthenem autem
abrupto silentio in hanc sen-
tentiam dixisse; *Equidem,*
Anaxarche (a), Alexandrum
nullo plane honore, qui quidem
hominibus conveniat, indignum
esse cenfeo. Cæterum statuta
sunt inter homines divini & hu-
mani honoris discrimina, cum
multis aliis rebus, tum templo-
rum exædificatione, & statua-
rum erectione. diis enim delubra
consecramus, iisque sacra faci-
mus & libamus. rursus hymni
deorum sunt, laudes hominum,
sed non cum adoratione conjun-
ctæ. Hominibus siquidem à sa-
lutantibus oscula dantur: deos

(a) Curt. 8, 5, 14.

verò

·CAP. XI. 1. καὶ δὲ ἐθέλει·] Opt. καὶ ἐθέλει Gronov.

3. πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας] Huic membro responder istud ἀτὰρ ὅτι ἦν καὶ, cum
multis aliis rebus, tum vero maxime. Itaque Gronovius hæc omnia sic vertit: Sed
statuta esse inter homines discrimina, quæ ad divinos, & quæ ad humanos honores
pertinent, multis quidem aliis rebus, veluti ædium adificatione & statuarum erectio-
ne; quod & templa diis enimmantur iisque sacrificatur & libatur; sed & hymni deo-
rum sunt, laudes hominum: tum etiam, quod in his non est minimum ritus adorandi,

verò edito loco positos, ne contingi quidem fas est, ideoque adoratione coluntur. Tripudia etiam saltationesque diis fiunt, & pœanes cantantur. Neque vero mirum id est, quum ex diis alii aliis honores tribuantur. & quidam herobus alii, etiam ipsi à divinis honoribus diverſi. Non est igitur consentaneum hæc omnia inter se confundere, neque homines nimis honoribus supra humanum modum extollere, & deos ad statum ab illorum dignitate alienum redigere, ut nimirum eodem quo homines cultu colantur. Neque enim pateretur Alexander privatum aliquem, regios honores electione suffragiisque illegitimis, usurpare. Multo itaque justius deos indignaturos, si quis mortalium divinos honores sibi arroget, aut ab aliis delatos sustineat. Atque Alexandrum quidem infinitis partibus fortium virorum fortissimum esse atque haberi, inter reges maxime regum, inter imperatores maxime imperio dignum. *Ac*

παζομένων· τὸ θεῖον δὲ ὅτι ἀπὸ πρὸς ἰδρόμενον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτοῦ ἐκείμις, ἐπὶ πρὸς ἑα τῇ προσκυνήσει γοραίρεται. Καὶ χοροὶ τοῖς θεοῖς ᾄδονται, καὶ παιᾶνες ἐπὶ τοῖς θεοῖς ᾄδονται. Καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, ὅπῃ γὰρ καὶ αἰτῶν τῶν θεῶν ἄλλοις ἄλλαι τιμαὶ πρότεκνται, καὶ ναὶ μέλιστα ἤρωσιν ἄλλαι, καὶ αὐτὰς ἡποκεκρυμμένοι τοῦ θεοῦ. Οὐκ οὐκ ἐνδεῶς ξυρπάττα ταῦτα παράσσοντας, τοὺς μὲν ἀνδρώπους ἐς σχῆμα ὑπέρογκον καθίσταναι τῶν τιμῶν ταῖς ὑπερβολαῖς, τοὺς θεοὺς δὲ τόγῃ ἐπὶ σφισιν, ἐς τὰ πενὸντητα τὸ πρέπουσιν καταβάλλειν, τὰ ἑα ἡν θρόνους τιμῶντας. Οὐκ οὐκ οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἀνασχέσθαι ἂν, εἰ τῶν ἰδιωτῶν τις εἰσποιούτο ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς χειροτονία ἢ ψάφῃ σὺ δικαίῃ. Πάλιν ἂν οὐν δικαιοτέρων τοῦ θεοῦ δυσχερῆναι, ὅτι ἄνθρωποι ἐς τὰς θεῖας τιμὰς σφᾶς εἰσποιούσιν, ἢ πρὸς ἄλλων εἰσποιούμενοι ἀνέχονται. Ἀλέξανδρον δὲ πύρρι τοῦ ἱκανοῦ ἀνδρὸς ἀγαθῶν τὸν ἄριστον εἶναι τε καὶ δυνῆναι, καὶ βασιλεῖαν τὸν βασιλικατάτων, καὶ κρατηγῶν τὸν ἀξιοκρατηγύτατον.

Ac 10 Καὶ σε, ἔπειρ τινὰ ἕλλον, ὃ Ἀναξαρχῆ,

4. τὸ θεῖον δὲ ὅτι δεικνύει] Numen autem, quoniam in edito positum est, & ne quidem contingere id datur, propterea sane adoratione colitur. Grotov.

5. καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν] etiam ex ipsis diis.

καὶ ναὶ μέλιστα] in omnibus scriptis, tam Perusino quam Florentinis (& postea quoque notavit ex V. C. Vulcanius) perspicue satis legitur καὶ ναὶ μὴ ἀλλὰ ἡρωσιν. Grotov.

6. τιμῶντας] Mss. ἀναπαύσσοντας. Idem.

τόγῃ ἐπὶ σφισιν] quantum quidem in ipsis est, nempe hominibus.

τὰ ἑα ἡν θρόνους τιμῶντας] si aequaliter hominibus colant. Qui deos non majorem homines honore afficit, is ipsa hac cultus aequalitate & vilitate, quantum in se est, imminuit ipsorum maiestatem.

9. ἀξιοκρατηγύτατον] Opt. ἀξιοκρατηγύτατον. Grotov.

ἔαρχε, ἐσηγητὴν τε τούτων τῶν λόγων ἔχειν γίνεσθαι, καὶ καλυπ-
τῶν τῶν ἐναντίων ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ
παιδείᾳ Ἀλέξανδρον ξυνόντα οὐκ
ἄρχεν σε τοῦδε τοῦ λόγου 1
πρέπον ἦν, ἀλλὰ μεμνήσθαι γὰρ
οὐ Καμβύση οὐδὲ Ξέρξην ξυνόντα ἢ
συμβουλευόντα, ἀλλὰ Φιλίππου
μὲν πατρί, Ἡρακλείδῃ δὲ ἀπὸ γέ-
νοος, καὶ Διαικίδῃ, ὅπου οἱ πρόγονοι
ἐξ Ἀργεῶν εἰς Μακεδονίαν ἤλ-
θον, οὐδὲ βίᾳ, ἀλλὰ νόμῳ Μακε-
δόνων ἄρχοντες διατέλειαν. Οὐκ 12
οὐκ οὐδὲ αὐτῶν τῶν Ἡρακλείδων ζῶντι
ἐν θείᾳ τιμῇ παρ' Ἑλλήνων ἐ-
γίνετο, ἀλλ' οὐδὲ τελευτήσαντι
πρότερον, ἢ πρὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν
Δελφοῦ ἐπαποσιδῆναι, ὡς δὲ
τιμῶν Ἡρακλείας. Εἰ δ' ὅτι ἐν τῇ 13
βαρβαρῇ γῇ ὀλίγοι γίνονται,
βαρβαρικὰ χρητῆσαι τὰ φρονήμα-
τα, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι μεμνή-
σθαι σε ἔστι, ὃ Ἀλέξανδρε, ἥς
ἔπειτα ὁ πᾶς κόσμος σοι ἐγίνετο,
προσέειπαι τὴν Ἀσίαν τῇ Ἑλλάδι.
Καὶ οὖν ἐδυμνήθητι ἐκείσε ἐπατελ- 14
θῶν, ἀρεῇ γε καὶ τοῖς Ἑλλήνων
τοῖς ἐλευθερωτάτοις προσαναγκά-
σεις ἐς τὴν προσκύνησιν, ἢ Ἑλλή-
νων μὲν ἀφ' ἑξῆς, Μακεδόσι δὲ προσ-
έειπαι, τῆςδε τῆς ἐτιμίας ἢ διακα- 15

te quidem, *Anaxarche*, si quem
alium, oportebat hujusmodi ser-
monibus *Alexandrum* instruere,
atque à contrariis detertere,
cujus ille quotidiane consuetu-
dine propter sapientiam & eru-
ditionem utitur. Neque te con-
veniebat hujus sermonis auto-
rem esse: at potius meminisse, te
non id *Cambysi* aut *Xerxi* con-
sultere, sed *Philippi* filio, qui ab
Hercule atque *Æaco* genus du-
cat, cujus majores ex *Argis* in
Macedoniam venerunt, neque
vi sed *Macedonum* moribus at-
que institutis imperium tenuerunt.
Sed ne *Herculi* quidem,
quum adhuc in vivis esset, divi-
ni honores à *Græcis* delati sunt,
imo ne mortuo quidem, donec
Delpico oraculo ut pro deo co-
leretur jussum fuit. Si vero,
quod in barbarâ regione pauci
sint, barbaricos sensus induere
oportet, ego te, *Alexander*, ut
Græciâ memineris oro, cujus
gratiâ hæc omnis expeditio à te
suscepta est, ut *Asiam* *Græciâ*
adjicias. Nunc vero cogita, an
quum in *Græciam* redieris, *Græ-
cos* liberrimos populos ad tui ad-
orationem sis compulsurus, aut
an, *Græcis* exemptis, *Macedo-
nas* tantum hoc à decore sis orna-
turus: aut an tibi diverſi
plane

10. ἐσηγητὴν τι] ὁ ἀντορεμ hujusmodi sermonum oportebat esse, sive hujusmodi sermones te inferre oportebat, ut Cicero loquitur offic. lib. 1. cap. 40. Nec fortasse *Vulcanius* male. Verbum ἐσηγητὴς pro ἀντορε & suasore existit apud *Platarch.* pædag. cap. 14. 34. & cap. 15. 2.

12. ἐπαποσιδῆναι] Opt. διωπισθῆναι. *Gramm.*

13. Εἰ δ' ὅτι ἐν τῇ] Si propterea nobis *Macedonibus* barbarorum mores imitandos exillimas, quod, cum in eorum regione sumus, nos tanquam paucos phenibus concedere oporteat.

plane honores sint decernendi, Græcis quidem & Macedonibus humanos honores Græcorum more tibi deferentibus: barbaris autem solis barbarice te colentibus? Si vero de Cyro Cambysis filio dicitur, primum omnium mortalium Cyrum ab hominibus adoratione cultum fuisse, atque ab hoc summisionem hanc Persis & Medis permansisse, cogitare te oportet Scythas populum inopem, liberum tamen, Cyri insolentiam compescuisse: Darium rursus alii Scythæ ad modestiam redegerunt, Xerxem Athenienses & Lacedæmonii, Artaxerxem Clearchus & Xenophon, cum decem tantum hominum millibus; Darium etiam hunc Alexander, quum nulla illi adoratio decreta esset.

XII. Hæc aliaque ejusmodi quum dixisset Callisthenes, Alexandrum quidem molestissime tulisse, Macedo-

κριμένα ἔσαι σοι αὐτῶ τὰ τῶν τιμῶν ἐς ἅπαν, ὡς πρὸς Ἑλλήνων μὲν καὶ Μακεδόνων ἀνδραπήνεις τε καὶ Ἑλληνικῆς τιμᾶσθαι· πρὸς δὲ τῶν βαρβάρων μόνων βαρβαρικῶς. 168 Ἐδὲ ὑπὲρ Κύρου τοῦ Καμβύσου λέγεται, τὸν πρῶτον προκυνηθῆναι ἀνδραπήν Κυρον, καὶ ἐπὶ τῆδε ἐμμέναι Πέρσαις τε καὶ Μήδοις τῆνδε τὴν ταπεινότητα, χρὴ ἐθιμίσθαι, ὅτι τὸν Κύρον ἐκείνων Σκύθαι ἐσωφρόνισαν, πένητες ἄνδρες καὶ αὐτόνομοι, καὶ Δαρῖον ἄλλοι αὐτὸ Σκύθαι, καὶ Ξέρξην Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ Ἀρταξέρξην Κλέαρχος καὶ Ξενοφῶν, καὶ οἱ ξὺν τούτοις μύριοι, καὶ Δαρῖον τοῦτον Ἀλέξανδρος, μὴ προσκυνοῦμενος.

XII. Ταῦτα δὴ καὶ τοιαῦτα εἰπόντα Καλλισθένην, ἀκούσαι μὲν μεγάλης τι Ἀλέξανδρον, Μακεδόσι

15. τὰ τῶν τιμῶν ἐς ἅπαν] Fit quidem etiam infra mentio δέξαι τῆς ἐς ἅπαν 7. 27. 5. sed cum hic non sit scriptum τῶν ἐς ἅπαν, articulo repetito: rectius ipsique loci sententia convenientius ἐς ἅπαν refertur διακυριμῶν ἔχει, vertiturque protius, plane, in totum, in universum, omnino. Ita differt. Epict. lib. 1. c. 4. lin. 11. τὴν ὁρεῖν ἡμῶν ἐξ αὐτῶ ὡς ἅπαν, appetitionem ex seipso suscepsam habet omnino. Plura loca vide ad Ind. 36. 5.

16. τὸν πρῶτον προκυνηθῆναι] Quo primum tempore hoc factum sit, narrat Xenophon Cyropæd. lib. 8. p. 170. l. 11. πρῶτον δὲ Περσῶν ἰδοὺ Κύρον προσκύειν. Ante id quidem temporis Persarum nemo Cyrum adoraverat.

Σκύθαι ἰσοφρόνισαν] Ita auctores prodiderunt, Diod. Siculus l. 2. c. 44. Justinus l. 1. c. 8. aliique, Cyrum a Tamyri, Scytharum regina victum trucidatumque; sed Xenophon cum placida morte in lecto acquiescere facit Cyropæd. lib. 8. p. 188 l. 3.

Δαρῖον ἄλλοι αὐτὸ Σκύθαι] Justin. 2, 5, 10. Darius armatis septingentis millibus hominum Scythiam ingressus, non scientibus hostibus pyrra potestatem, metuens, ne interrupto ponte Ister, reditus sibi intercluderetur, amissis octoginta millibus hominum trepidus refugit.

Ξέρξην] Hujus copiz, quas cum Mardonio in Græcia reliquerat, occisione occise sunt a Græcis in memorabili illo ad Platæas prælio, de quo Herodotus lib. 9. Diodorus 11, 31. Justin. 2, 14. plurimique alii.

Ἀρταξέρξην] Hac de re copiosissime Xenophon libris de expeditione Cyri.

ἄντι δὲ ἀδελφὰ εἰπὼν· καὶ τοῦτο
 γινώσκω Ἀλέξανδρον, πέμψαντα
 καλέσαι Μακεδόνας, μνηστῆρας
 εἶναι τῆς προσκυλήσεως. Ἀλλὰ σι- 2
 γῆς γὰρ γενομένης ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις, ἀναστάντας Περσῶν τοὺς πρε-
 σβυτάτους, ἐφεξῆς προσκυνῶν.
 Λεονάτωρ δὲ ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐ- 3
 πιδή τις ἐδόκει τῶν Περσῶν αὐτῷ
 οὐκ εἶναι κόσμῳ προσκυνῆσαι, τὸν δὲ
 ἐπιγελῶσαι τοῦ σχήματος τοῦ
 Πέρσου, ὡς ταπεινοῦ· καὶ τούτου
 χαλεπώσαντα τότε Ἀλέξανδρον,
 ξυλλαγῆναι αὐτὸς. Ἀναγέ- 4
 γραπται δὲ δὴ καὶ τοῖςδε λόγοις·
 πρῶτον Φιάλην χρυσὴν ἐν κύκλῳ
 Ἀλέξανδρον πρῶτος μὲν τούτοις,
 πρὸς αὐτίκας ξυνέκειτο αὐτῷ τὰ
 τῆς προσκυλήσεως· τὸν δὲ πρῶτον
 ἐκπύοντα τὴν Φιάλην, προσκυνῆ-
 σάι τε ἀναστάντα, καὶ φιληθῆναι
 πρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς διὰ
 πάντων χωρῆσαι· πρὸς δὲ ἐς Καλλι- 5
 σθένην ἦκεν ἡ πρόποσις, ἀναστῆναι
 μὲν Καλλισθένην καὶ ἐκπύειν τὴν
 Φιάλην· καὶ προσελθόντα ἐθέλειν
 φιλῆσαι, οὐ προσκυνῆσαντα. Τὸν 6
 δὲ τυχὼν μὲν τότε διαλεγόμενον
 Ἠφαιστῖον· οὐκ οὖν προσέχεν τὸν
 νῦν, εἰ καὶ τὰ τῆς προσκυλήσεως ἐ-
 πιτελῇ αὐτῷ Καλλισθένης ἐγένετο.
 Ἀλλὰ Δημήτριον γὰρ τὸν Πυθιά- 7
 nibus vero gratissima accidis-
 se: quo cognito, Alexandrum
 misisse qui Macedonas ambi-
 rent, uti adorationis memo-
 res essent, silentioque ad hunc
 sermonem facto, qui inter Per-
 sas ætate dignitateque præ-
 stabant confurrexisse, eum-
 que ordine adorasse. Leon-
 natum vero, unum ex ami-
 cis, quum ex Persis quendam
 indecorè adorantem conspe-
 xisset, gestum illius Persæ,
 ut nimis abjectum, irrississe.
 Alexandrum vero tunc indi-
 gnatum postea conciliatum
 fuisse. Sunt qui scribant, A-
 lexandrum phialam auream in
 coronâ propinasse, iis quidem
 primum quibuscum de se ad-
 orando convenisset: eumque
 qui primus ebibisset, confur-
 rexisse atque adorasse, deinde
 osculo ab eo exceptum esse.
 idque ordine deinceps à reli-
 quis factitatum. Quumque
 propinandi ordo ad Callisthe-
 nem venisset, confurrexisse
 quidem, & phialam ebibisse,
 propiusque accedentem oscu-
 lari voluisse, adoratione præ-
 termittâ. At tum forte Alex-
 andrum sermonem cum He-
 phæstione habuisse, eamque
 ob rem non animadvertisse,
 an integram adorationem de-
 ferret. Demetrium vero Py-
 tho-

CAP. XII. 1. ἀδελφὰ εἰπὼν] Opt. pro ἀδελφὰ habet πρὸς θυμῷ. Gronov.
 καλέσαι] in optimo illo libro sine macula scriptum est καλεῖσαι. Vide Gronov.
 Prohibuisse, aditius meminisse adorationis. Idem ergo ait Arrianus, quod
 Cassius 8, 5, 21, misisse Alexandrum, ut sermo ille de adoratione finiretur.
 3. ἐπιγελῶσαι τῷ σχήματι δὲ ταπεινῷ] Mss. omnes ταπεινῷ. Sed & opt. ἐπι-
 γελῶσαι τῷ σχήματι δὲ ταπεινῷ. Idem quoque deinceps τῷ σχήματι δὲ ταπεινῷ.

thonactis filium, unum ex amicis, quum Callisthenes Alexandrum osculaturus accederet, dixisse, illum eo non adorato accedere. atque ita Alexandrum ejus osculum non admisisse; tum Callisthenem dixisse, se osculi jacturâ factâ discedere. Ego vero nihil aut eorum quæ ad ignominiam Alexandri illico pertinent, aut Callisthenis asperitatem morum laudaverim: sufficere autem existimaverim modestiam præ se ferre, eumque qui regi inservire velit, ejus negotia, quoad fieri potest, promovere. Non igitur immerito odiosum fuisse Alexandro Callisthenem censeo, ob intempestivam ejus loquendi libertatem, & ineptam arrogantiam. Quam quidem ob causam crediderim falsam fidem habitam fuisse delatoribus, qui Callisthenem insidiarum, quæ Alexandro per pueros structæ erant, conscium fuisse accusarant; aliisque, qui illos ab eo incitatos dicebant. Insidiaræ vero hujuscemodi fuerunt.

XIII. Erat jam ante à Philippo institutum (a), uti Mace-

(a) Curt. 8. 6, 2.

νακτος, ἵνα τῶν ἐταίρων, ὡς προσήκει αὐτῷ ὁ Καλλισθένης φιλήσων, φάναι, ὅτι οὐ προσκυλήσας πρότεσι; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον οὐ παρατχέειν φιλήται αὐτόν· τὸν δὲ Καλλισθένην, φιλήματι (φάναι) ἔλαττον ἔχων ἅπτεται. Καὶ τούτων ἐγὼ ὅσα ἐς ὕβριν τὴν Ἀλεξάνδρου τὴν ἐν τῷ παραυτίκῃ, καὶ ἐς σκαϊότητα τὴν Καλλισθένους φέροντα, οὐδὲν εὐδαμῶς ἐπαίνῳ· ἀλλὰ τὸ καθ' αὐτὸν γὰρ κοσμίως τρεῖσθαι ἐξαρκείν Φημι, αὐξάντα (ὡς αὐτοὶ) τὰ βασιλείης πράγματα, ὅσα τις ξυνέως οὐκ ἀπὸ κτήσεως. Οὐκοῦν ἀπεικονίως δι' ἀπεχθείας γινώσκαι Ἀλεξάνδρῳ Καλλισθένην τρεῖναι, ἐπὶ τῇ ἀκαίρῳ τε παρήσει, καὶ ὑπερόγκῳ ὀφελότηρί. Ἐφ' ὅτῃ τιμαίρομαι μὴ χαλεπῶς περιβήναι τοὺς κατεπύοντας Καλλισθένους, ὅτι μετέσχε τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γενομένης Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν παίδων· τοὺς δὲ, ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοὺς εἰς τὸ ἐπιβουλεύσαι. Συνίβη δὲ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς ἄδε.

XIII. Εἰς Φιλίππου ἦν ἡδη καθεστηκός, τῶν ἐν τέλει Μακε-

δόνων

8. τὰν ἐν τῷ παραυτίκῃ] presentem ignominiam, qua regem coram, in convivio, inspectantibus omnibus afficiebant, non tempus saltem admonendi ejus aut reprehendendi opportunum expectantes. Hinc mox 9. Callisthenis ἀκαίρως παρήσεια vituperatur. Et Curtius 4. 7, 31, ait, immortalitatem adfectantem contemptum, quam aut ipsis expediebat, aut regi, aversati sunt. Confetti meretur exemplum Saulis, qui cum se peccasse agnosceret, tamen a Samuele honorari volebat coram Senioribus populi. 1 Sam. XV. 30.

τὸ καθ' αὐτόν] pro se quæque.

10. ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοὺς] quod etiam incitavit. Plus enim est ad facinus instigare, quam ejus tantum participem esse.

αὐτῆς] In Mss. & editione Basilicensi legitur αὐτῆς. Gronov.

ἔπειτα τοὺς παῖδας, ὅσοι ἐς ἡλι-
κίαν ἐμμεμακίσαντο, καταλέγει-
σθαι ἐς θεραπεῖαν τοῦ βασιλέως,
τὲ τε περὶ τὴν ἄλλην διαίταν τοῦ
σώματος διακονεῖσθαι βασιλεῖ, καὶ
καμύμενον φυλάττειν τοῦτοισ ἐπ-
εὶραπτο· καὶ ὅποτε ἐξελεῖται 2
βασιλεὺς, τοὺς ἵππους παρὰ τῶν
ἰσχυρῶν δοχόμενοι ἐκείνοι προ-
ῆεν, καὶ ἀνέβαλλον οὗτοι βα-
σιλέα τὸν Περσικὸν τρόπον, καὶ
τῆς ἐπὶ θήρῃ φιλοτιμίας βασιλεῖ
παροῦ ἦσαν. Τοῦτον καὶ Ἑρμό- 3
λαος ἦν, Σαπόλιδος μὲν παῖς,
Φιλοσοφία δὲ ἐδόκει προσέχειν τὸν
παῖ, καὶ Καλλισθένην θεραπεύειν.
Ἐπὶ τῇδε ὑπὲρ τούτου λόγος πρὸς 4
βέας, ὅτι ἐς θήραν προσφερομένου
Ἀλεξάνδρου σὺς, ἔφθην βαλὼν τὸν
σὺν ὁ Ἑρμόλαος· καὶ ὁ μὲν σὺς
πίπτει βλαβείας. Ἀλέξανδρος δὲ 5
τοῦ καιροῦ ὑπερέσας, ἐχάλεπρε τῇ
Ἑρμόλῳ, καὶ κελαιεῖ αὐτὸν πρὸς
ἐγγὺν πληγῆς λαβεῖν, ὁρῶντων
τῶν ἄλλων παίδων, καὶ τῶν ἵππων
αἰτοῦ ἀφάετο. Τοῦτον τὸν Ἑρ- 6
μόλῳ ἀλγήσαντα τῇ ὕβρει. Φρά-
σατο πρὸς Σάρατον τὸν Ἀμύντου,
ὑπεκρίθητε αὐτοῦ καὶ ἐραστὴν ὄν-
τα, ὅτι οὐ βιωτὸν ἐστὶ μὴ τιμωρη-

donum, qui in summa digni-
tate constituti essent, filii qu-
um adolevisent, ad regium
ministerium deligerentur, &
cum ad alia quæ ad regii cor-
poris curam pertinerent præ-
ito essent, tum eo cubante
custodias agerent. Hi equos
quum rex ascensurus esset, ab
agasonibus acceptos ad re-
gem adducebant: eum Per-
sico more in equum impone-
bant, & venationi studentem
comitabantur. In his erat
Hermolaus Sopolidis F. qui
quidem philosophiæ studio-
sus esse videbatur, & Cal-
listhenem obfervare. Hunc
Hermolaum, rumor est quum
Alexandro inter venandum
aper occurrisset, in eo ferien-
do Alexandrum prævenisse.
atque aper quidem ictus pro-
cidit. Indignatum regem op-
portunitatem ferendi apri si-
bi præreptam, adolescentem
per iram, cæteris pueris spe-
ctantibus verberari, eique e-
quum adimi jussisse. Quam
contumeliam ægre ferentem
Hermolaum, rem cum So-
strato Amyntæ filio, æquali
atque amatore suo communi-
casse, vitam sibi acerbam te-
statum, nisi Alexandri inju-
riam.

CAP. XIII. 3. Διακονῶντες ἐπὶ τῇδε. Τὰ τὸν τότε] Ita distinxeram hunc locum, nullo aliter habitum, vertebamque, & propterea Callisthenem obfervare. Hunc puerus est, &c. quum postea agnovi Vulcanium similiter notasse ex V. C. in hac reida (V. C. legit Διακονῶντες ἐπὶ τῇδε. ὑπὸ) & versioni adscripsisse, videba-
tur, neque postea Callisthenem obfervare. Gronov.

4. λόγος πρὸς βέας] In uno MS. ultimum verbum plane non inveni, in tribus autem pro eo erat πρὸς βέας, sed in optimo κατὰ γὰρ. Idem.

6. ὁ βιωτὸν ἐστὶ] MS. Medicei omnes ὁ βιωτὸν ὁ ἐστὶ. Unus ille V. C. notante Vulcanio ὅτι ἀβίητος ὁ ἐστὶ. Idem.

riam ulcisceretur; ac Sostratum quidem non difficulter, utpote amatorem, in societatem facinoris pertractum esse. Ab hoc Antipatrum etiam Afclepiodori (a) (qui satrapatum Syriæ gerebat) F. persuasum, & Epimenem Arseæ filium, atque Anticlem Theocriti, unaque Philotam Carfidis Thracis filium. Quum itaque nocturnæ custodiæ vices ad Antipatrum revolutæ essent, eâ nocte statutum fuisse Alexandrum dormientem opprimere. Contigisse vero, ut suâ sponte, quemadmodum nonnulli scribunt, Alexander in lucem usque potaret. At Aristobulus autor est, mulierem quandam Syram numine correptam Alexandrum sequutam. atque hanc quidem initio & Alexandro ejusque amicis risui fuisse. Quum vero in illâ numinis afflatione omnia vera vaticinaretur, non amplius ab Alexandro contentui habitam, sed liberum Syræ ad regem & noctu & interdum accessum factum fuisse, ac sæpenumero etiam dormienti adfuisse. Hanc tum forte regi è computatione discedenti numine afflatam occurrisse, atque ut reversus totam noctem potando tra-

(a) Cui. 8, 6, 9 & seqq.

σαμένῳ Ἀλέξανδρον τῆς ὕβρεως, καὶ τὸν Σάρατον οὐ χαλεπῶς συμπεῖσαι μετατρεῖν τοῦ ἔργου, ἅτε ἐρώτα. Ἐπὶ τούτου δὲ ἀναπεισθῆναι Ἀντίπατρον τε τὸν Ἀσκληπιοδοῦρου τοῦ Συρίας σατραπεύσαντος, καὶ Ἐπιμένην τὸν Ἀρσέου, καὶ Ἀντικλέα τὸν Θεοκρίτου, καὶ Φιλώταν τὸν Κάρσιδος τοῦ Θρακός. Ὡς οὖν περιήκετο ἐς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ξυγκείμενον εἶναι ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον, κοιμημένῳ ἐπιπαισύντα· ξυμβῆναι δὲ αἰμὲν αὐτομάτως λέγουσιν, ἔστε ἡμέραν πίνειν Ἀλέξανδρον. Ἀριστόβουλος δὲ οὕτως ἀνέγραψε Σύραν γυναῖκα ἐφομαρτίῳ Ἀλεξάνδρου, κάτοχον ἐκ τοῦ θεοῦ γιγνομένην, καὶ ταύτην τὸ μὲν πρῶτον γέλωτα εἶναι Ἀλεξάνδρου τε καὶ τοῖς ἀμφὶ αὐτὸν ὡς δὲ τὰ πάντα ἐν τῇ κατ'ορχῇ ἀληθεύουσα ἐφάβητο, οὐκ ἐτι ἀμελεῖσθαι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' εἶναι γὰρ τῇ Σύρᾳ πρόσοδον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν, καὶ καθεύδοντι πολλὰς καὶ ἤδη ἐπιστῆναι. Καὶ δὴ τότε ἀπαλασσομένου ἐκ τοῦ πότου κατεχομένην ἐκ τοῦ θεοῦ ἐντυχῆναι, καὶ δεῖσθαι, ἐκπαιδύοντα πίνειν ὕλην τὴν νύκτα· καὶ Ἀλέξανδρον θεῶν τι εἶναι

8. ἐπιπαισύντα] Opt. cum alio & V. C. Vulcanii ἐπιπαισύντας. Gronov.

10. ἐπιπείσαι] supervenisse, subito adfluisse, cum minime exspectaretur; uti vim hujus verbi explarant interpretes sacri ad Luc. II. 9. XXIV. 4. Act. IV. 1. &c. interque eos Grotius ad Matth. XXVIII. 2.

11. καὶ δὴ τότε] Opt. καὶ δὴ καὶ τότε. Gronov.

ἵνα νομίσαντα, ἐπακλθεῖν τε καὶ
πίνειν, καὶ οὕτω τοῖς πιασι διαπι-
σεῖν τὸ ἔργον. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ Ἐπι-¹²
μήνης δ' Ἀρσεῦ τοῦν μετερχόμενον τῆς
ἐπιβουλῆς, Φράζει τὴν πράξιν Χα-
ρικλῆ τῷ Μενάνδρῳ, ἑρατῇ ἑαυτοῦ
γεγονότι· Χαρικλῆς δὲ Φράζει Εὐ-
ρυλόχῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ Ἐπιμένους·
καὶ ὁ Εὐρύλοχος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν σκη-
νὴν Ἀλεξάνδρου, Πτολεμαῖον τῷ
Λαγῷ τῷ σωματοφύλακι καταλί-
γει ἅπαν τὸ πρᾶγμα. Ὁ δὲ Ἀ-¹³
λέξανδρος ἔφησε, καὶ Ἀλέξανδρος
ξυλλαβεῖν κελεύει, ὅν τὰ ὀνόματα
ἔπεν ὁ Εὐρύλοχος· καὶ οὗτοι ερε-
βλαίνενοι, σφῶν τε αὐτῶν κατεῖ-
πον τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ τινὰς καὶ
ἄλλους ὀνόμασαν.

XIV. Ἀριστόβουλος μὲν λέ-¹
γει, ὅτι καὶ Καλλισθένην ἐπᾶραι
σφᾶς ἄφασαν ἐς τὸ τέλμημα· καὶ
Πτολεμαῖος ὡσαύτως λέγει. Οἱ δὲ²
πολλοὶ οὐ ταύτῃ λέγουσιν, ἀλλὰ
διὰ μῦθος γὰρ τὸ ἴδιον ὅν πρὸς Καλ-
λισθένην ἐξ Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅτι
ὁ Ἐρμόλαος ἐς τὰ μάλιστα ἐπιτή-
δεος ἦν τῷ Καλλισθένει, οὐ χαλε-
πῶς περῆσαι τὰ χεῖρα ὑπὲρ Καλ-
λισθένους Ἀλέξανδρον. Ἡδὴ δὲ τι-³
πες καὶ τὰδε ἀνέγραψαν· τὸν Ἐρ-
μόλαον προσερχέντα ἐς τοὺς Μακε-
δόνας ὁμολογεῖν τε ἐπιβουλεύσαι·
καὶ γὰρ οὐκ εἶναι ἔτι ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ
φέρειν τὴν ὕβριν τὴν Ἀλεξάνδρου·

duceret orasse. Alexandrum
divinos monitus esse suspi-
catum, ad pocula rediisse,
& sic puerorum conatus ir-
ritos fuisse. Postero die Epi-
menes Arseæ filius, unus ex
conjuratis, Charicli Menan-
dri filio amatoris suo rem a-
perit, Charicles Eurylocho
Epimenis fratri· Eurylochus
Alexandri tabernaculum in-
gressus, Ptolemæo Lagi filio
corporis custodi totum ne-
gotium declarat: is Alexan-
dro id significat, qui statim
eos quorum nomina detule-
rat Eurylochus comprehen-
di jubet. Hi quæstione ad-
hibita, & suum de insidiis
consilium aperuerunt, & al-
ios nonnullos nominarunt.

XIV. Aristobulus quidem
autor est, illos hoc etiam
dixisse, se à Callisthene ad
facinus adeundum incitatos
fuisse. quod & Ptolemæus
affirmat. Sunt vero qui al-
iter hac de re scribunt, nimi-
rum Alexandrum quod odio
Callisthenis laboraret, &
quod magna Hermolao cum
Callisthene familiaritas in-
tercederet, facile in sinistram
de Callisthene suspicionem
à delatoribus adductum.
Nonnulli etiam tradunt,
Hermolaum ad Macedonas
productum (a), insidias abs
se structas confessum: neque
enim liberi hominis esse, A-

(a) Cuius. 8, 7. solo.

lex-

13. ἱερὰ] Mss. omnes ἱερὰσι. Gronov.
CAP. XIV. 3. ἐπὶ] amplius, ultra.

lexandri contumelias ferre; 4 omniaque ab Alexandro per-
petrata recensuisse: nimirum
injustam Philotæ necem, &
patris ejus Parmenionis atque
eorum qui tum temporis in-
terfecti fuerant, multo iniqui-
orem: Cliti etiam per temulen-
tiam cædem, habitum quoque
Medorum assumtum, adoratio-
nem consultatam, neque adhuc
abolitam. adhæc potationes,
& fomnolentiam Alexandri:
quæ quum diutius ferre non
posset, voluisse se reliquosque
Macedonas in libertatem vin-
dicare. Tum Hermolaum &
cæteros comprehensos, à cir-
cumstantibus lapidibus obru-
tos fuisse. Aristobulus vero,
Callisthenem compedibus vin-
ctum in exercitu circumdu-
ctum fuisse, ac postea morbo
interiisse scribit: Ptolemæus
illum tortum ac deinde cruci-
fixum vitam finisse ait. Adeo
ne ipsi quidem scriptores, quo-
rum magna est fides, quique
tum temporis Alexandro ad-
erant, de rebus manifestis,
quæque quo pacto gestæ essent
eos nequaquam latebant, inter

πάντα καταλέγοντα, τὴν τε Φι-
λότα οὐκ ἔνδικον τελευτὴν, καὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παρμενίου
ἔτι ἐκνομωτέραν, καὶ τῶν ἄλλων
τῶν τότε ἀποθανόντων, καὶ τὴν
Κλείτου ἐν μέθῃ ἀπαίρεσιν, καὶ τὰς
ἐσθῆτας τὴν Μηδικὴν, καὶ τὴν
προσκύνησιν τὴν βουλευθεῖσαν,
καὶ οὕτω πεπαυμένην, καὶ πό-
τους τε καὶ ὕπνου· τοῦ Ἀλεξάν-
δρου· ταῦτα οὐ φέροντα ἔτι, ἐλευ-
θερῶνται ἐθελῆσαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς
5 ἄλλους Μακεδόνας. Τοῦτον μὲν
δὴ αὐτὸν τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ
ξυλληφθέντας καταλευσθῆναι
πρὸς τῶν παρόντων. Καλλισθέ-
νην δὲ Ἀριστόβουλος μὲν λέγει δε-
δεμένον ἐν πέδασι ξυμπεριάγε-
σθαι τῇ στρατιᾷ, ἔπειτα νόσῳ τε-
λευτῆσαι· Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λέ-
γου εὐεβλαβέντα καὶ κρεμνοθέν-
6 τα ἀποθαιῖν. Οὕτως οὐδὲ οἱ πλε-
ονοῖσι ἐς τὴν ἀφῆγησιν, καὶ
ξυγγενόμενοι ἐν τῇ τότε Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὑπὲρ τῶν γνωρίμων τε καὶ
οὐ λαβόντων σφῶς ὅπως διεκράχ-
7 θη, ξύμφωνα ἀνέγραψαν. Πολ-
λά

5. ξυμπεριμάχουσαι τῇ στρατιᾷ] *duellum fuisse cum exercitu, pro περιμάχουσαι ξὺν τῇ στρατιᾷ, quocumque ier fecerit exercitus, eodem una ductum fuisse Callisthenem.* Hoc sensu συμπεριμάχουσαι existat apud Xenoph. in Hierone, p. 716. l. 13. οἱ δὲ πόραιοι πάντες πανταχὶ ὡς διὰ πολέμου περιώντας· αὐτοὶ τὴ γὰρ ἀνταγωνισμένοι οἰσταν ἀνέχων οἷσι διαγῶν, καὶ ἄλλος ὁποῖός τις αὐτοὺς συμπεριμάχουσαι. *Tota enim ubi omnes ubique tanquam per hostium fides proficiuntur. Itaque & ipsi necessarium po-
tantes, ut armati sint, & armatos semper secum circumducant.* Blackardus (nam
Vulcanius longe rectius venerat: *in exercitu duellum fuisse*) præter Justinum, Dio-
genis Laërtii & Suidæ sententiam, qui Callisthenem cavea inclintum & ad spe-
ctaculum circumductum fuisse tradunt. Vide Freinsh. ad Curt. 8, 8, 21. Ideo-
que Blackardus versionem Vulcanii mutavit, sed in deterius. *Istam enim sen-
tentiam perspicuum est Arriani verba non habere*
1669] *morbo pediculari, ut auctor est Diog. Laert.*

καὶ δὲ καὶ ἄλλα ὑπὲρ τούτων αὐτῶν
ἄλλοι ἄλλως ἀφηγήσαντο· ἀλλ' ἐ-
μοὶ τὰ ἀποχρῶντά ἐστιν ἀναγεγραμ-
μένα· Ταῦτα μὲν δὴ οὐ πολλὰ ὕστε- 8
ρον προσθέντα, ἐγὼ ἐν τοῖςδε τοῖς
ἀμφὶ Κλῆτον ξυνηχθούσιν Ἀλεξ-
άνδρῳ ἐτέγραψα, τούτοις μᾶλλον
τι ὡς αὐτὰ ὑπολαβὼν ἐς τὴν ἀφήγη-
σιν.

XV. Παρ' Ἀλέξανδρον δὲ ἦκε 1
καὶ αὖθις Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώ-
πης πρεσβεία, ξὺν τοῖς πρέσβεσιν,
οἷς ἀντὶς ἐς Σκύθας ἔσειλεν. Ὁ μὲν 2
δὲ τότε βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν, ὅτε
ἦτο ὡς Ἀλέξανδρου ἐπέμποντο,
πελευτηκῶς ἐτύγχανεν· ἀδελφὸς
δὲ αὐτοῦ ἐβασιλεύει. Ἦν δὲ ὁ νοῦς 3
τῆς πρεσβείας, θέλειν ποιῆν πᾶν
τὸ ἐξ Ἀλέξανδρου ἐπαγγελόμε-
νον Σκύθαις· καὶ δῶρα ἔφερει Ἀλεξ-
άνδρῳ παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σκυ-
θῶν, ὅσα μέγιστα νομίζεται ἐν Σκύ-
θαις καὶ τὴν θυγατέρα ὅτι θέλει
Ἀλεξάνδρῳ δοῦναι γυναῖκα, βεβαί-
ουτος οὖσα τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον
φιλίας τε καὶ συμμαχίας. Εἰ δὲ 4
ἐπαξιούτῃ Σκυθῶν βασιλίσσαν γή-
μαι Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τῶν γε σα-
τραπῶν τῶν τῆς Σκυθικῆς χώρας,
καὶ οἱ ἄλλοι δυνάσται κατὰ τὴν
γῆν τὴν Σκυθίδα, τούτων τὰς παῖ-

se consentiunt. Multa vero
etiam alia alii de hisce rebus
diversaque scripserunt. Sed
de his abunde à me jam di-
ctum est; quæ quidem, quia
haud multo post tempore
acta fuerunt, iis quæ Clito
acciderunt adjeci, quod non
aliena ab hac narratione vi-
derentur.

XV. Post hæc legati de-
nuo ad Alexandrum à Scy-
this Europam incolentibus
venerunt (a), una cum le-
gatis, quos ipse ad Scythas
miserat. Rex enim Scytharum, qui tum temporis re-
gnabat quum hi ab Alexan-
dro mitterentur, mortem
obierat, ejusque frater re-
gnum tenebat. Summa lega-
tionis erat, Scythas quic-
quid Alexander imperaret
facere velle. dona etiam à
Scytharum rege adferebant,
quæ apud Scythas censentur
amplissima. ad hæc se filiam
suam Alexandro uxorem,
ad amicitiam societatemque
confirmandam, dare velle.
At si Scytharum reginam u-
xorem ducere dedignaretur,
principum Scythicæ regio-
nis & eorum, qui apud sese
in dignitate constituti es-
sent,

(a) Curt. 8, 1, 7. &c.

7. ἰμοὶ τὰ ἀποχρῶντά ἐστιν] Mss. omnes, etiam V. C. Vulcanii, ἰμοὶ ταῦτα ἀπο-
χρῶντα ἐστίν. Etiam Vulcanius interpretationem, sic mutavit de his hæc à me
scripta sufficiant. Gronov.

8. τοῖς ἀμφὶ Κλῆτον ξυνηχθούσιν] quæ circa Clitum acciderunt Alexandro.

CAP. XV. 1. παρ' Ἀλέξανδρου δὲ] Pro δὲ Vulcanius posuit post hæc; falso. Nam
ante hæc acciderunt, quæ hoc capite narrantur.

4. ἀλλὰ τῶν γε] at saltē. Ita Curt. 3, 8, 2, si id consilium damnaret; ac illud dñ.
videtur saltē copias.

sent, filias iis, quos Alexander maxime caros ac fidos haberet, matrimonio copulaturum: se quoque, si juberetur, venturum, ut ab ipso Alexandro coram imperata acciperet. Eodem fere tempore etiam Pharasmanes Chorasmiorum rex ad Alexandrum venerat cum equitibus MD. qui se finitimum Colchorum genti & mulieribus Amazonibus esse dicebat: & si Alexander in Colchos & Amazonas profectus gentes Euxino Ponto illic vicinas subigere in animo haberet, se & ducem itineris fore, omniaque exercitui necessaria suppeditaturum pollicebatur. Alexander primum Scythicis legatis benignè respondet, oratione temporis illi maxime accommodatâ usus; se vero Scythicis nuptiis non egere. Deinde Pharasmane collaudato, ipsoque in amicitiam ac societatem recepto, sibi quidem tum commodum non esse

δας θέλειν δοῦναι τοῖς πιστοτάτοις τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἤξειν δὲ καὶ αὐτὸς ἔφασκεν, εἰ κελεύοιτο, ὡς παρ' αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀκούσας ὅσα ἐπαγγέλλοι. Ἀφίκετο δὲ ἐν τούτῳ παρ' Ἀλέξανδρον καὶ Φαρασμάνης ὁ Χωρασμίων βασιλεὺς, ξὺν ἰππεύσι χιλίοις καὶ πεντακοσίοις. Ἐφασκε δὲ ὁ Φαρασμάνης, ὅμοιος οἰκῆν τῇ τε Κόλχων γένει καὶ ταῖς γυναιξὶ ταῖς Ἀμαζόνισιν. καὶ εἰ θέλει Ἀλέξανδρος, ἐπὶ Κόλχους τε καὶ Ἀμαζόνας ἐλάσας, καταςτάσθαι τὰ ἐπὶ τὸν πόντον τὸν Εὐξεινον ταύτῃ καθήκοντα γένη, ὁδὸν τε ἡγεμὼν ἔσσεσθαι ἐπηγγέλλετο, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τῇ στρατῷ παρασκευάτειν. Τοῖς τι οὖν παρὰ τῶν Σκυθῶν ἤκουσι Φιλάρητος ἀποκρίνεται Ἀλέξανδρος, καὶ ἐς τὸν τότε καιρὸν ξύμφορα, γάμους δὲ αὐτῷ δοῦναι Σκυθικοῦ καὶ Φαρασμάνου ἐπαινέσας τε, καὶ Φιλίαν καὶ Ξυμαρχίαν πρὸς αὐτὸν ξυλόμενος, αὐτῇ μὲν τότε οὐκ ἔφη ἐν καιρῷ εἶναι ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν πόντον. Ἀρταβάζω δὲ τῇ Πέρσῃ, ὅτῃ τὰ Βακτριὰν ἔξ' Ἀλεξάνδρου ἐπετέτακτο, καὶ ὅσοι ἄλλοι πρόσχωροι τούτῳ στρατῷ, Ξυσίας Φαρασμάνου ἀπο-

αἰούσας] Mss. aut αἰούσαι, aut ἰπαύουσαι, quod est in optimo. Gronov.

6. εἰ θέλει] Opt. ac duo alii εἰ θίλω, nec aliter Augustanus, nisi quod ἰθλοί. Idem.

7. ξύμφορα] Mf. optimus ξύμφορι, γάμους ὡς ἐν δόξῃ, abjecta adversativa. Idem.

9. ἐπετέτακτο] Immo ἐπετίτραπτο, ut est in Opt. Idem.

ξυσίας] commendans, cum commendasset. Totusque locus, uti jam a Gronovio fuit animadvertum, ita interpretandus: Pharasmanem autem Artabazo Persæ, cui Bactrianorum regio ab Alexandro commissâ erat, & ceteris Artabazo vicinis satrapis commendatum remittit in regionem suam. Ita enim in τὰ ἰθὺ Gronovius ex Mss. & editione Basilensi revocavit, cum antea esset ἐς τὰ ἰθὺ.

πῶς περ ἐς τὰ ἴσθμ' αὐτοῦ· αὐτῷ δὲ τὰ ἰομισε-
 ῖν αὐτῷ ἐφ' ἑν τῷ τότε μέλειν, καὶ
 ταύτους καταστρεψάμενος, πᾶσαν δὲ
 ἔχον τὴν Ἀσίαν· ἔχομένης δὲ τῆς
 Ἀσίας, ἐπαυέναι ἐς τὴν Ἑλλάδα·
 ἐκείθεν γὰρ ἐφ' Ἑλλησπόντου τε καὶ ἰο-
 τῆς Προποντιδὸς ξὺν τῇ δυνάμει πᾶ-
 σι τῇ τε ναυτικῇ καὶ τῇ πεζικῇ,
 ἐλάσεν εἰς αὐτοῦ πόντου· καὶ ἐς τό-
 τε ἡξίου ἀποδίσθαι Φαρασμάνην,
 ὅταν τῷ παραυτίκα ἐπηγγέλλετο.
 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ Ὠξῷ τε ποταμῷ ἰο-
 ῖσθαι αὐτῷ, καὶ ἐς τὴν Σογδιανὴν χῆ-
 ρον προχωρεῖν ἐβόηκε, ὅτι πολλοὺς
 τῶν Σογδιανῶν ἐς τὰ ἐρύματα συμ-
 πτεφυγῆναι ἡγγέλλετο, οὐδὲ ἐβό-
 λαν κατακοῦειν τοῦ σατραπικοῦ, ὅστις
 αὐτῷ ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτακτο.
 Παρασματοπιδεύοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἰο-
 τῇ ποταμῇ τῇ Ὠξῇ, οὐ μακρὰν
 τῆς σκηνῆς τῆς αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου
 πηγῇ ὕδατος, καὶ ἄλλῃ ἐλαίου πη-
 γῇ πλησίον αὐτῆς ἀνίσχεται· καὶ Πτο-
 λεμαῖος τῇ Λάγου τῇ συμπλατῇ
 λακί ἐπιβὰς ἐπηγγέλθη τὸ πέρας,
 Πτολεμαῖος Ἀλεξάνδρῳ ἔφρασεν.
 Ἀλέξανδρος δὲ ἔβουε ἐπὶ τῇ Φάσ-
 ρατι, ὅταν οἱ μάχαι ἐξηγουῦντο.
 Ἀριστάνδρος δὲ, πόνον εἶναι σημείον
 τοῦ ἐλαίου τὴν πηγὴν ἔφρασκεν· ἄλ-
 λὰ καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόντοις σημαί-
 σεν.

miserat, Pharasmanem ad-
 jungens, ad suam gentem
 dimittit. Sibi vero res Indis-
 cas in animo esse dixit; Indis
 enim subactis, universam
 Asiam in sua potestate fore :
 porro Asiam debellatam, in Græ-
 ciam reversurum; illinc e-
 nim, per Hellespontum &
 Propontidem, cum omnibus
 copiis tam navalibus quam
 terrestribus, Pontum Euxi-
 num petiturum, utque in id
 tempus Pharasmanes pro-
 missa sua reservaret iussit. Ip-
 se rursus ad Oxum amnem
 contendit : decreverat enim
 in Sogdianos proficisci, quod
 plerosque Sogdianorum in
 arces sese recepisse intelligen-
 ret, neque satrapæ, quem is
 Alexander constituerat, mo-
 rem gerere velle. Quumque
 prope Oxum flumen castra
 posuisset (a), gemini fontes
 non procul ab ipsius Alexan-
 dri tabernaculo, alter aquam
 alter ipsi vicinus oleum fun-
 dens, orti sunt : quod prodigi-
 um ubi Ptolemæo Lagi fi-
 lio nuntiatum fuit, is protin-
 us Alexandro significavit;
 qui statim ex vatum præ-
 scripto sacrificium fecit. Ari-
 stander fontem oleo ma-
 nantem labores portendere
 respondit, victoriam tamen
 ex labore consecuturam.

(a) C. 7, 10, 14.

XVI.

10. καὶ τότε] In optimo plane est τότε γὰρ, prout ex V. C. postea novit
 quoque Vulcanius. Gronov.

ἐπαυέναι ἐς τὴν] in Opt. ἐπαυέναι δι' ἐς. Idem.

11. ἐκείθεν γὰρ] Mss. ἐκείθεν δι' ἐς. Idem.

XVI. In Sogdianos itaque cum parte exercitus progressus, Polyperchonte vero & Attalo & Gorgia atque Meleagro ibi apud Bactrianos relictis, ut regionem illam praesidio tenerent, ne barbari ejus loci novialiquid molirentur, utque eos qui rebellarent adhuc expugnant; ipse copiis suis in quinque partes divisus, uni quidem parti Hephæstionem praesse jussit (a), alteri Ptolemæum Lagi filium custodem corporis; tertiis Perdiceam imposuit; quarto autem istorum agmini Cœnum & Artabazum praefecit. Ipse quintâ parte secum sumtâ, regionem ingreditur Maracanda versus. reliqui, ut quisque potuit, ingressi, alios qui in arces confugerant vi expugnârunt, alios deductionem voluntarie facientes receperunt. Postquam vero universæ copiae, majore Sogdianæ regionis parte peragrata, ad Maracanda convenerunt, Hephæstionem emittit, qui in Sogdianorum urbes colonias deducat: Cœnum autem & Artabazum in Scythas, quod nuntiatum fuerat Spitameniem ad eos confugisse. Ipse reliquo exereitu Sogdianorum ditionem ingressus, cætera oppida, quæ ab iis qui defe-

(a) Curs. 8, 1, 1. & seqq.

CAP. XVI 1. τῆς ἐνι ἀρεσπότηας] Mf. opt. τῆς ἐνι ἀρε. Grunov. 5. κατήχρητο] tenuerant.

XVI. Διαβάς εὖν ξὺν μέρει τῆς στρατίας εἰς τὴν Σογδιανήν, Πολυπέρχοντα δὲ καὶ Ἀττάλου καὶ Γοργίου καὶ Μελέαγρον αὐτοῦ ἐν Βάκτροις ὑπολειπόμενος, τοῦτοιας μὲν παρήγγειλε τῇν τε χῆραν ἐν Φυλακῇ ἔχειν, ὥς μὴ τι νεωτέρωσιν οἱ ταύτῃ βάρβαροι, καὶ τοὺς ἐνι ἀρεσπότηας αὐτῶν ἐξαίρειν· αὐτὸς δὲ ἐς πάντε μέρη διελὼν τὴν ἑμαὶοι στρατίαν, τὴν μὲν Ἡφαιστίωνα ἀρεσπὸν ἔταξε, τὴν δὲ Πτολεμαῖον τὸν Λάγου τὸν σωματὰφύλακα· τῆς τρίτης δὲ Περίκιον ἐπέταξε τῆς δὲ τετάρτης τάξεως Κῶνος καὶ Ἀρτάβαζος ἡγῶντο αὐτῶν· τὴν δὲ πέμπτην μάκρην ἀναλαβὼν αὐτὸς, ἐπὶ τὴν χῆραν ὡς ἐπὶ Μαρακανδα. Καὶ οἱ ἄλλοι, ὡς ἐκάστους προήχρη, ἐπήρσαν, τοὺς μὲν τινας τῶν ἐς τὰ ἐρύματα ξυμπεφευγόντων βίβ' ἐξαίρωντες, τοὺς δὲ καὶ ὀμολογίᾳ προσχωροῦντας σφίτιν ἀναλαμβάνοντες.

4 Ὡς δὲ ξύμπασα αὐτῷ ἡ δύναμις, ἐπαλθοῦσα τῶν Σογδιανῶν τῆς χῆρας τὴν πολλήν, εἰς Μαρακανδα ἀφίκετο, Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει εἰς τὴν Σογδιανὴν πόλιν συνοικεῖν· Κῶνον δὲ καὶ Ἀρτάβαζον ὡς εἰς Σκυθίας, ὅτι εἰς Σκύθας καταπεφευγόντες Σπιταμένους αὐτῷ ἐξηγγέλλετο.

5 Αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ ἐκ τῆς Σογδιανῆς, ὅσα ἐνι ἀρεσπότηων κατήχρητο, ταῦτα

6 οὐ χαλεπῶς ἔχει. Ἐν τούτοις δὲ Ἀλέ-

Ἀλεξάνδρου ὄντος, Σπιταμένης τε καὶ σὺν αὐτῷ τῶν Σογδιανῶν τινες Φυγάδων, ἐς τὴν Σκυθίαν τῶν Μασσαγετῶν καλούμενων τὴν χώραν συμπεφευγότες, ξυναγαγόντες τῶν Μασσαγετῶν ἱππέας ἑξακοσίους, ἄφικοντο πρὸς τι Φρούριον τῶν κατὰ τὴν Βακτριανὴν καὶ τῇ τε Φρουρᾷ 7 καὶ οὐδὲν πολέμιον προσδεχομένῳ ἐπιπεσόντες, καὶ τοῖς ἐν τούτῳ τὴν Φυλακὴν ἔχουσιν, τοὺς μὲν κρατίωτας διέφθειραν, τὸν Φρούραρχον δὲ ἰλάντες εἰς Φυλακὴν εἶχον· θαρρή- 8 σαυτες δὲ ἐπὶ τοῦ Φρουρίου τῇ καταλάβει, ὀλίγαις ἡμέραις ὕψερν Ζαριάσπους πελάσσοντες, τῇ μὲν πόλει προβαλέειν ἀπέγνωσαν· λέειν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι, ἤλαυνον. Ἦσαν δὲ ἐν ταῖς Ζαριάσποις, νόσῳ 9 ὑποταλεειμμένοι, τῶν ἱππέων ἐταίρων οὐ πολλοὶ, καὶ ἐν τούτοις Πείθων τε ὁ Σαυικλέους, ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας τῆς ἐν Ζαριάσποις τεταγμένος, καὶ Ἀριτόνικος ὁ κισσαροῦς. Καὶ οὗτοι αἰσθόμενοι τῶν 10 Σκυθῶν τὴν καταδρομὴν (ἣδη γὰρ ἐκ τῆς νόσου ἀναρρωσθέντες ὅπλα τε ἔφερον, καὶ τῶν ἱππέων ἐπέβαινον) ξυναγαγόντες τοὺς τε μυθοφόρους ἱππέας ἐς ὀγδοήκοντα, οἱ ἐπὶ φυ-

cerant occupabantur, parvo negotio expugnat. Dum hæc aguntur ab Alexandro, Spitamenes cum Sogdianorum profugorum manu qui in Scytharum regionem profugerant, collectis Massagetis equitibus sexcentis, ad arcem quandam Bactrianæ profectus, & præfectum præsidii nihil hostile expectantem adortus, militibus qui in præsidio erant instructis, præfectum in custodia tenuit. Ipse captâ hac arce, animis elati, paucis post diebus Zariaspis appropinquantes urbem oppugnare non statuerunt, multamque prædam inde abegerunt. Erant in eâ urbe equites nonnulli ex amicis, infirmitatis causâ ibi relictî; & simul cum his Pithon Sosiclis filius, iis qui ex regiâ familiâ Zariaspis erant præfectus, & Aristonicus citharædus. Hi cognitâ incurfione Scytharum (jam enim convalescant, armaque ferre & equos conscendere poterant) collectis mercenariis equitibus circiter LXXX, qui præsidio Zariaspis relictî fuerant, & regio-

8. λέειν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι] sed præda multa positi abierunt.

9. ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας] Zariaspa erant Bactrianæ caput. Consentaneum ἔργον, tam ibi, quam in aliis præcipuis urbibus habuisse Alexandram suam ætem privatam, curatoresque rei dominicæ, ut posteriora sæcula vocaverunt. Idque exemplo regis Persarum: cuius in omni imperio passim erant καθολικάσπιδων, sive mansiones regia. Herod. 5, 52. Freinshem. ad Curt. 8, 1, 5. Ex hac familia paulo post nominantur pueri regii. Sic Polybius Σπαρτιάδας nomine appellat corporis custodes, sive prætoriam cohortem lib. 5. cap. 69. p. 575. 19. αἰτίες δὲ κατὰ τῆς Σπαρτιάδας εἶχε τὴν μέντοι τούτων. Ipse τὰς αὐτῆς στρατιᾶς συνέκοιτο ἐκείνας μετὰ τὴν ἐκείνην.

regiorum puerorum nonnullis, in Massagetas feruntur. ac primum quidem, impetu in Scythas nihil tale opinantes facto, omnem prædam illis abripiunt, & eorum qui prædam abigebant non paucos interficiunt. Qui quum in composito agmine, solutisque ordinibus, utpote nemine ipsos ducente, redirent, Spitamenes & Scythæ ex insidiis eos adorti, ex amicis quidem septem, ex mercenariis equitibus LX interimunt. Aristonicus citharædus, qui in eâ pugna se non ut citharædum sed strenuum militem gesserat, interfectus est. Pithon faucibus vivus in hostium potestatem venit.

XVII. Hæc ut Cratero nuntiata sunt, confestim in Massagetas contendit (a), qui ut illum adventare acceperunt, effusa fugâ desertâ petierunt. Craterus acriter eos infecutus, illos pariter aliosque Massagetarum equites circiter milles non procul à solitudine consequitur. acre ibi inter Macedones & Scythas certamen fit: victoria penes Macedones fuit. Ex Scythis quidem CL. equites cæsi. reliqui facile per solitudinem evaserunt, Ma-

λαὸν τῶν Ζαριατῶν ὑπολελειμμένοι ἦσαν, καὶ τῶν παιδῶν τινὰς τῶν βασιλικῶν, ἐκβοηθοῦσιν ἐπὶ τοῖς ¹¹Μασσαγέταις· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ προσβολῇ, οὐδὲν ὑποτοπήσασιν τοῖς Σκυθαῖς ἐπιπεσόντες, τὴν τε λείαν ξύμπασαν ἀφείλαντο αὐτοὺς, καὶ τῶν ἀγόντων τὴν λείαν οὐκ ὀλίγους ¹²ἀπέκτειναν. Ἐπακύνοντες δὲ αὐτὸν ἀτάκτως, ὅτε οὐδεὶς ἐξηγουμένου, ἐνεδρεύοντες πρὸς Σπιταμενοῦς καὶ τῶν Σκυθῶν, τὴν μὲν ἐταίρῳ ἀποβάλλουσιν ἐκτὰ, τὴν δὲ μισθοφόρον ¹³ἰππέαν ἐξήκοντα· καὶ Ἀριστονικὸς ὁ κυθαρηδὺς αὐτοῦ ἀποθνήσκει, οὐ κατὰ κυθαρηδῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς γινόμενος. Πείθων τε τραπείας, ζῶν λαμβάνεται πρὸς τῶν Σκυθῶν.

XVII. Καὶ ταῦτα ὡς Κρατερὸς ἐξηγγέλην, σπουδῇ ἐπὶ τοῖς Μασσαγέταις ἤλασεν. Οἱ δὲ ὡς ἐπίθαιτο πλεονέκων ἐπελκύνοντα σφίσι Κρατερὸν, ἔφευγον ἀνακράτος ὡς ἐς τὴν ²ἐρήμην. Καὶ Κρατερὸς ἐχόμενος αὐτῶν, αὐτοῖς τε ἐκείνοις περιπίπτει οὐ πόρρω τῆς ἐρήμου, καὶ ἄλλαις ἰππεῦσι Μασσαγетῶν ὑπὲρ τοὺς χιλίους· καὶ μέχρι γίνεται τῶν τε Μακεδόνων καὶ τῶν Σκυθῶν καρτερὰ, καὶ ἐνίκαν οἱ Μακεδόνες. τῶν δὲ Σκυθῶν ἀπέθανον μὲν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἰππεῖς. Οἱ δὲ ἄλλοι οὐ

(a) *Cont. 8, 1, 6.*

χα-

12. ἀποβάλλουσιν] insidiis occupati a Spitamene & Scythis, ex amicis quidem amittunt septem.

13. Πείθων τε] Rectius Πείθων Α', ut cum editione Basilicensi habent Mss. Et enim longe diversus casus. Gronov.

CAP. XVII. 2. ὑπὲρ τὰς χιλιάς] ultra mille.

χρησάμενος ἐς τὴν ἐρήμην διεσώθησαν,
 οἳ ἔπειτα ἦν προσπύκνυντο τοῖς Μακε-
 δόσι διαίκεν. Καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξαν-
 δρος Ἀρτάβαζον μὲν τῆς σατραπείας
 τῆς Βακτρίας ἀπαλλάττει δεινόντα
 διὰ γῆρας· Ἀμύνταν δὲ τὸν Νικο-
 λάνου σατράπην ἔσθ' αὐτοῦ καθίστησι.
 Ἐκὼν δὲ ἀπολείπει αὐτοῦ, τὴν τε
 αὐτοῦ τάξιν καὶ τὴν Μελεάγρου ἔ-
 χοντα, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων ἐς
 τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἱπποκοντι-
 φας πάντας, καὶ τῶν Βακτριανῶν
 καὶ Σογδιανῶν ὅσοι ἄλλοι μετὰ Ἀ-
 μύνταν ἐτάθησαν· προστάξας ἔ-
 παυεν, ἀκούσεν Κόνου, καὶ διαχει-
 μάζειν αὐτοῦ ἐν τῇ Σογδιανῇ, τῆς
 τε χώρας ἕνεκα τῆς φυλακῆς, καὶ
 ἕπειτα ἔπειτα μετὰ τὴν χειμῶνα
 ἐνδορεύσαντας ξυλλαβεῖν. Σπιταμένης δὲ καὶ οἱ
 ἄμφ' αὐτὸν, ὡς Φρυγίαις τε πάντα
 κατεβλημένα ἔαυτον ἐκ τῶν Μακε-
 δόνων, καὶ οἷον ἔπειτα πάντα τὰ
 τῆς Φυγῆς ἐγίνετο, ὡς ἐπὶ Κόνου
 τε καὶ τὴν ξὺν τούτῳ στρατὸν ἐτρέ-
 πωτο, ὡς ταύτῃ μᾶλλον τι ἀξιό-
 μαχοι ἐτόμενοι. Ἀφικόμενοι δὲ ἐς
 Γάβας, χωρίον τῆς Σογδιανῆς ἰχυ-
 ρόν, ἐν μεσορίῳ τῆς τε Σογδιανῆς γῆς
 καὶ τῆς Μασσαγετῶν Σαυδῶν ὁμοσ-
 μένου, ἀναπεύουσιν οὐ χαλεπῶς τῶν
 Σαυδῶν ἱππέας ἐς τρισηλίους συν-
 ἐμβάλλαν σφίσιν ἐς τὴν Σογδια-

cedonibus facultate perfe-
 quendi ademptā. Inter hæc
 Alexander, Artabazo à sa-
 trapatu Bactrianorum pro-
 pter senectutem absoluto,
 Amyntam Nicolai filium in
 ejus locum suffecit. Cæno-
 que ibidem relicto cum suis
 ac Meleagri copiis, equiti-
 busque ex amicis cccc, &
 omnibus jaculatoribus eque-
 stribus, tum Bactrianis Sog-
 dianisque quibus Amyntas
 præfuerat, eos omnes Cæno
 parere, & in Sogdianis hy-
 bernare jussit: partim ut
 præsidio regioni essent, par-
 tim ut Spitamenem, si is
 forte per hyemem ea loca
 peragraret, ex insidiis cap-
 rent. Spitamenes vero cum
 suis, ubi agnovit omnia pas-
 sim loca præsidiis Macedo-
 num teneri, fugamque sibi
 perdifficilem fore, in Cæ-
 num ejusque copias se con-
 vertit, quod facilius eā par-
 te conflictus futurus videre-
 tur. quumque Gabas perve-
 nissent, munitum Sogdia-
 norum oppidum, medium
 inter Massagetas Scythas &
 Sogdianos situm, Scytharum
 equitibus circiter III M
 facile ut se ipsis conjungant
 atque in Sogdianos una ir-
 rumpant, persuadent. Hi
 Scythæ quum inopes admo-
 dum

3. διαίκεν διὰ γῆρας] propter senectutem id desiderante. Gronov.

4. καὶ τῶν Βακτριανῶν] Ex Mss. hæc ita rescribenda sunt καὶ τῶν Βακτριανῶν καὶ Σογδιανῶν καὶ ὅσοι ἄλλοι. Idem.

7. ἐς Γάβας] Mss. unus γάβας ex V. C. Vulcanius Γαβῶν. Sed optimus Βαγῶν. Idem.

dum sint, quippe qui neque urbes habeant, neque certas sedes figant, neque metu perdendi res maxime charas occupentur, non difficulter ad alia atque alia bella inducuntur. Cœnus cognito Spitamenis adventu, obviam cum exercitu profectus, acre cum barbaris prœlium committit. Macedones superiores evadunt. Ex barbaris dccc amplius equites cœsi, à Cœni partibus equites xxv, pedites xii, Sogdiani qui cum Spitamene pugnae superfueraut, & Bactrianorū plerique Spitamene in fugâ deserto, ad Cœnum venerunt, seque in illius fidem dederunt. Massagetæ vero Scythæ re male gesta, Bactrianorum & Sogdianorum sociorum impedimentis direptis, cum Spitamene in solitudinem confugerunt. Cæterum postquam intellexerunt Alexandrum animo pene-
trandi deserta adventare, interfecto Spitamene caput ejus ad Alexandrum mittunt (a), tanquam illum à se hoc facto averfuri.

XVIII. Inter hæc Cœnus & Craterus Nautaca

νή. Οἱ δὲ Σκύθαι οὗτοι ἀπερίεργοι πολλὰ ἔχονται, καὶ ἅμα ὅτι οὔτε πόλεις εἰσὶν αὐτοῖς, οὔτε ἐδραίαι οἰκουῖν, ὥς δειμαίνειν ἐν περὶ τῶν Φιλτάτων, οὐ χαλεποὶ ἀναπειθῆναι εἰς ἑς ἄλλων καὶ ἄλλων πόλεμον. Ὡς δὲ Κῶνός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἑταίρων προσιόντας τοὺς ξὺν Σπιταμένῃ ἰσπέας, ἀπὸ τῶν καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς στρατίας καὶ γίνεσθαι αὐτῶν μάχη καρτερὰ, καὶ νικῶσιν οἱ Μακεδόνες, ὥς τε τῶν μὲν βαρβάρων ἰσπέας ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ, τῶν δὲ ξὺν Κόμῳ ἰσπέας μὲν ἐς ἑκατομύρια πέντε, πεζοὺς δὲ δώδεκα. Οἱ τε οὖν Σογδιανοὶ, οἱ ἔτι ὑπολασθέντες ξὺν Σπιταμένῃ, καὶ τῶν Βακτρίων πολλοὶ ἀπολείπονται ἐν τῇ φυγῇ Σπιταμένην· καὶ ἀφικόμενοι παρὰ Κῶνον, παρέδωκαν σφᾶς αὐτοῖς Κῶνῳ. Οἱ τε Μασσαγέται οἱ Σκύθαι κινῶντες πεπραγότες, τὰ μὲν σκευόφρα τῶν συμπαταξαμένων σφᾶς Βακτρίων τε καὶ Σογδιανῶν δώσαν· αὐτοὶ δὲ ξὺν Σπιταμένῃ ἐς τὴν ἔρημον ἔφυγον. Ὡς δὲ ἐξηγγέλλετο αὐτοῖς Ἀλέξανδρος ἐν ὁμίᾳ ἐν ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐλαύνειν, ἀποτεμνόντες τὸν Σπιταμένῃ τὴν κεφαλὰν παρὰ Ἀλέξανδρον πέμπουσιν, ὥς ἀποστέψωτες ἀπὸ σφῶν αὐτὸν τούτῃ τῇ ἔργῳ.

XVIII. Καὶ ἐν τούτῃ Κῶνός τε ἐς Νάυτακα παρ' Ἀλέξανδρον ἐπα-

(a) Curt. 8, 3, 9.

8. καὶ ἅμα ἔτι] & simul quod neque urbes ἔστιν, neque certas sedes figant, ut inhabitat de rebus charissimis. Nihil enim habentibus nihil est quod timeant, ne sibi bello eripiantur.

CAF. XVIII. 1. ἐς Νάυτακα] Regio hæc Nauta appellari videtur apud Curtium 8, 2, 19.

ἔρχεται, καὶ οἱ ἀμφὶ Κρατερὸν τε καὶ Φραταφέρνην τὸν τῶν Παρθυσίων σατράπην, καὶ Στασίνορα Ἀρείων, πεπραγμένον σφίσι πάντων ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐτέλεστο. Ἀλέξανδρος δὲ παρὰ Ναύτακα ἰσπαλίαν τὴν στρατιάν, ὅτι περὶ ἀσπιδῶν τοῦ χιμῶνος, Φραταφέρνην μὲν ἀποστέλλει εἰς Μήδους καὶ Τοτιάρους, Φραδάτην ἐπανέχοντα τὸν σατράπην, ὅτι πολλὰς ἦν μετέπραπτος ἐξ Ἀλεξάνδρου γιγνώσκων, οὐκ ὑπέκουε καλοῦντι. Στασίνορα δὲ εἰς Δράγγας σατράπην ἐπέμψαι, εἰς Μήδους δὲ Ἀσροπέτην ἐπὶ σατραπείᾳ καὶ τούτου ἐπὶ Μήδων, ὅτι Ἐξοδάτης ἐθελουσίᾳ αὐτῷ ἐφάσθη. Σταμένην δὲ ἐπὶ Βαβυλώνας στέλλει, ὅτι Μαζαῖος ὁ Βαβυλωνίων τεταλευτημένος αὐτῷ ἐξηγγέλλετο. Σόπολιν δὲ καὶ Ἐπὶ Βαβυλῶν καὶ Μενόδαμ εἰς Μακεδονίαν ἐπέμψαι, τὴν στρατιάν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἀναβέβηκτα. Ἀμὰ δὲ τῷ ἦν ὑποφάσκει, προύχοντι ὡς ἐπὶ τῇ ἐν τῇ Σογδιανῇ πέτρᾳ, εἰς ἣν πολλοὺς μὲν τῶν Σογδιανῶν ξυμπεφουγέται αὐτῷ ἐξηγγέλλετο· καὶ ἡ Ὀξυέρτου

ad Alexandrum. revertunt, & Phrataphernes ac Stasanor, ille Parthorum, hic Areorum satrapa, omnibus iis rebus quas Alexander imperarat confectis. Alexander quiete exercitui ad Nautaca datâ (vigeat enim tum bruma) Phrataphernem in Mardos ac Topiros mittit (a), ut Phratadatem satrapam, qui sæpius arcessitus ab Alexandro non parebat, adducat. Stasanorem in Drangas præsidem mittit, in Medos Atropatem: atque hunc quidem in Medos, quod Exodatem male sibi velle intellexerat. Stamenem vero Babylonem ire jubet, quod Mazæus Babylonis præfes mortem obiisse nuntiaretur. Sopolim vero & Epocillum ac Menædam in Macedoniam mittit, exercitum inde ducturos. Post hæc imminente vere ad petram in Sogdianis sitam proficiscitur, in quam multos Sogdianorum confu-

(a) *Curr.* 2, 3, 17.

gisse

Στασίνορα Ἀρείων] Μβ. plerique. etiam optimus Στασίνορος ὁ Ἀρείων. *Græc.*

2. Τεατίρας] Hi supra 3, 23, 13, Τασίρων nomine appellantur.

3. καὶ τούτου ἐπὶ Μήδων] Μβ. prorsus omnes τούτου τῇ Μήδων; nempe continentes legendum ἐπὶ σατραπείᾳ καὶ τούτου τῇ Μήδων, ut notavit & Vulcanius ex V. C. *Græc.*

Ἐξοδάτης] Optimus clare Ὀξοδάτης. *Idem.*

αὐτῷ] Pronomen hoc ad consequens verbum referendum, non ad antecedens.

4. Βαβυλωνίων ὑπαρχος] in optimo est Βαβυλωνίος ὑπαρχος. *Græc.*

5. Μενόδαμ] optimus cum alio Μενόδαμ, alii duo Μενόδαμ. *Idem.*

ἀναβέβηκτα] ἀναβέβηκτος ad Alexandrum.

6. ἐν τῇ Σογδιανῇ πέτρᾳ] Eadem fere omnia narrantur de petra quadam a Canio lib. 7. cap. 11. cuius tamen loca ex παραλλήλῃ hic apponenda non duxi, propterea quod unam eandemque esse petram satis compertum non habeam, præsertim discrepante historis ordine.

gisse acceperat. atque in his Oxyartis Bactriani uxor & filia sese recepisse dicebantur. Oxyartes enim eas in hunc locum ut inexpugnabilem subduci curarat. nam & ipse ab Alexandro defece-
rat. Porro eā petrā captā, nihil reliquum Sogdianis fore videbatur, quod eos ad defectionem invitaret. Simulac vero ad petram accessit, comperit prae-ruptum undique ejus aditum esse, & barbaros frumentum in diuturnam obsidionem importasse: nivium etiam altitudo difficiliorem Macedonibus accessum faciebat, & aquarum copiam barbaris suppetebat. Alexander nihilominus oppugnandam esse petram statuit. Arrogans etiam ac superbum barbarorum responsum, ad gloriam simul atque iram Alexandrum excitavit. Quum enim eos ad colloquium evocasset, ac si se dederent, facultatem libere in domos suas redeundi eis proposuisset, ipsi barbare irridentes, ut alatos sibi milites Alexander quæreret, qui petram caperent, jusserunt, quippe qui ab aliis homini-

δε γυνὴ τοῦ Βακτρίου, καὶ αἱ παῖδες αἱ Ὀξυάρτου ἐς τὴν πέτρην ταύτην ἐξυμπεφευγέναι ἐλέγαντο, Ὀξυάρτου αὐτὰς ὡς ἐς ἀνάγκην δίδον τὸ χωρίον ἐκεῖνο ὑπεκείμενον· ὅτι καὶ αὐτὸς ἀφεισθήκει ἀπ' Ἀλεξάνδρου. Ταύτης γὰρ ἐξαίρεσίσης, οὐκ ἔτι οὐδὲν ὑπολειφθεῖσθαι ἔδεικε τῶν Σογδιανῶν τῆς νυκτὸς ἐκταράσσιν. Ὡς δ' ἐπέλαυνεν τῇ πέτρῃ, καταλαμβάνει πύργῳ ἀπύκτων ἐς τὴν προσβολήν, σιτία τε ἐξυμπεκομισμένους τοὺς βαρβάρους ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ χὼν πολλὰ ἐπισπεύσασα τὴν τε πρόσβασιν ἀπορτήσαν ἐποίησε τοῖς Μακεδόσι, καὶ ἅμα ἐν ἀφρονίᾳ ὕδατος τοὺς βαρβάρους διήγεν. Ἀλλὰ καὶ ὡς προσβάλλειν ἔδεικε τῇ χωρίῳ καὶ γὰρ τι καὶ ὑπέρογκον ὑπὸ τῶν βαρβάρων λεχθὲν, ἐς Φιλοτιμίαν ἔξιν ἐργῇ ἰομβεβλήκει Ἀλέξανδρον. Πρακλαβέντος γὰρ ἐς ἐξυμπεσιν, καὶ προοτεινομένου σφίσι, ὅτι σάους ὑπάρχει ἐπὶ τὰ σφέτερα ἀπαλλαγῆναι, παραδῶσι τὸ χωρίον· οἱ δὲ σὺν γέλωτι βαρβαρίζοντες, πτηνοὺς ἐκέλευον ζητεῖν σρατιώτας Ἀλέξανδρον, οἱ τινες αὐτῷ ἐξαίρεταις τὸ ὄρος, ὡς τῶν γε ἄλλων ἀνδράπων οὐδμίαν

7. Ταύτης γὰρ] Particula γὰρ causam indicat, cur Alexander hanc petram oppugnandam statuerit.

τῶν Σογδιανῶν τοῖς] Illis Sogdianis, qui res petere vellent.

9. ἰομβεβλήκει] Opt. ἰμβεβλήκει. Gronov.

10. πρακλαβέντος γὰρ ἐς ἐξυμπεσιν] Potest equidem ferri, ut participium censeatur neutro genere. quoniam pronomen a praecone aliquid foret ad colloquium intercedendum, & pronominum illis, &c. Nihilominus ambabus ulnis atplectos scripturam editionis Basil. quem in tribus quoque Mss. offendi, πρακλαβέντος, vel ut Mss. πρακλαβέντος, nempe ipsi barbari. Idem.

ἀμίας ἔσαν σφίτιν οὕτως. Ἐνθα
 δι' ἐκέρχεν Ἀλέξανδρος, τῷ μὲν
 πρώτῳ ἀναβάντι, δώδεκα τάλαντα εἶναι τὸ γέρας· δευτέρῳ δ'
 ἐπὶ ταύτῃ, τὰ δεύτερα, καὶ τρίτῳ
 τὰ ἑφεξῆς, ὡς τελευταῖον εἶναι
 τῇ τελευταίᾳ ἀναβάντι τριακο-
 εῖς Δαρεικοὺς τὸ γέρας· καὶ
 πῦτο τὸ κέρνυμα παρήξενεν ὅτι
 πολλοὺς καὶ ἄλλους τοὺς Μακε-
 δόνας ἀρμημένους.

XIX. *Ἐνταξήμενοι δὲ ὅτοι* I
 πετροβατέω ἐν ταῖς πολιορκίαις
 αὐτῷ μεμελετημένῳ, ἕξ τριακο-
 εῖς τὸν ἀριθμὸν, καὶ πασσάλους
 μικροὺς σιδηροὺς, οἷς αἱ σκιναὶ
 κατακρετέγεται αὐτοῖς, παρα-
 σκεύασαντες, τοῦ καταπηγνύου
 αὐτῶς ἕξ τε τὴν χιόνα ὅπου πε-
 τηγνύει Φαιή, καὶ εἴ που τὴ τῆς

bus nihil sibi metuerent. Tum
 Alexander per præconem edi-
 ci jubet, primo omnium qui in
 petram conscenderet XII ta-
 lenta præmii loco se daturum,
 secundo deinde, ac tertio sua
 etiam ordine præmia: postremo
 qui in petram evassisset CCC Da-
 ricos proponit. quæ quidem
 præmii spes Macedones etiam
 suâ sponte concitatos magis
 accendit.

XIX. Collectis itaque ex
 omni numero eorum qui con-
 scendendis rupibus in obsidio-
 nibus affueverant, trecentis,
 præparatis exiguis paxillis fer-
 reis, quibus tabernacula affixa
 erant, ita ut in nivem, ubi illa
 gelu constricta esset, aut iis
 locis quæ nivem non habe-
 bant, desigere possent, vali-
 dos

11. τὰ δώδεκα] i. e. undecim talenta. τῇτῃ τὰ ἑφεξῆς] tertio decem talenta.
 τριακοεῖς Δαρικοί] i. e. unum talentum. Nam apud Xenophontem de ex-
 ped. Cyri lib. 1. p. 207. l. 7. pro eadem pecuniæ summa modo tria millia Da-
 ricorum, modo decem talenta ponuntur. Unde facile est rationem inire, quot
 Daricis unum constet talentum. Cum enim tria millia Daricorum conficiant
 decem talenta, nimirum decima illorum pars sive trecenti Darici erunt unum ta-
 lentum. Cæterum de hoc nummi genere quædam diximus ad 1 Paralip. XXIX.
 7. in additam. Annot. philol. in N. T. Idem magis perspicue Curtius commemo-
 rat 7, 11, 12. Præmium erit ei, qui primus occupaverit verticem, talenta 4: uno
 minus accipiet, qui proximus ei venerit: eademque ad decem homines servabitur por-
 cio. In hoc uno dissentit Arrianus, quod quoddecim talenta summum præmium
 fuisse scribit, unde intelligendum est etiam duodecim homines fuisse, quibus
 pro portione celeritatis, qua in erigendo usi fuerant, præmium ita tributum sit,
 ut, cum primo duodecim talenta obtigissent, posteriori cuique uno minus sol-
 veretur, ad ultimum vero sive duodecimum unicum pervenire talentum, sive
 trecenti Darici.

CAP. XIX. 1. *Ἐνταξήμενοι*] Notanda hic significatio vocis medix, quam vo-
 cant Grammatici. Passiva enim vox notat ab alio colligi, ab alio in acie consistere;
 media vero, sponte sua convenire, sponte in ordines ire, &c. ad quævis milita munia
 obtempera se cum aliis voluntarie conjungere. Id quod hoc loco factum est, cum
 non officii militaris necessitate coacti, sed præmii dulcedine allekti hanc ope-
 ram navarint.

ἵον] *quosquos*. Tantus fuit ardor animorum, ut eorum, qui conscendendis
 rupibus erant affincti, nemo non se obtulerit in hujus laboris simul & spei se-

αὐτῷ] in optimo est αὐτῶν. *Gronov.*

dos funes iis alligant, noctu-
que ad eam rupis partem
quæ maxime prærupta ar-
duaque erat, atque ob id
præsidio non indigere vide-
batur, sese conferunt, &
paxillis partim in terram ni-
ve vacuum, partim in nivem
ipsam, quæ maxime conge-
lata effet, defixis, ipsi se aliâ
atque aliâ viâ in altum ni-
tentes sublevant. Atque ex
his quidem, xxx in ascensu
perierunt, adeo ut ne cor-
pora quidem, ut sepeliri
possent, inventa sint, in al-
tam nimirum nivem demer-
sa. reliqui cum sub lucem in
verticem rupis evasissent,
linteorum quassatione Ma-
cedonum exercitui ascensus
significationem dederunt.
Ita enim illis ab Alexandro
imperatum fuerat. Misso i-
taque statim caduceatore,
Alexander procubitoribus
barbaris denuntiari jubet,
ut nullâ interpositâ morâ se-
se dedant, inventos enim es-
se abs se homines alatos, &
ab iis petræ cacumen teneri:
simulque iis milites qui in
vertice rupis stabant osten-
dunt. Barbari inopinato spe-
ctaculo attoniti, plures eos
quam erant & bene armatos
esse rati, sese dedunt. tanto

χώρας ἔρριπον χιόνος ὑποφαινομένους,
καὶ τούτους καλὰ καὶ ἐκ λίθου ἰ-
σχυροῦ ἐκδύσαντες, τῆς νυκτὸς προδ-
χώρου κατὰ τὸ ἀποτομώτατόν τε
τῆς πέτρας, καὶ ταύτῃ ἀφυλακτό-
τατον· καὶ τούτους τοὺς παστέλους
καταπηγνύντες, τοὺς μὲν εἰς τὴν
γῆν ὅπου διεφαίνετο, τοὺς δὲ καὶ
τῆς χιόνος ἐς τὰ μέγιστα οὐ θρυψθη-
σόμενα, ἀντίκειναι σφᾶς· τοὺς ἄλ-
λοι ἄλλῃ τῆς πέτρας. Καὶ ταύτων
ἐς τριάκοντα μὲν ἐν τῇ ἀναβάσει διε-
φθάρησαν, ὥστε οὐδὲ τὰ σώματα αὐ-
τῶν ἐς τὰ φθῶν εὐρέθη, ἐκπιπύοντα ἄλ-
λῃ καὶ ἄλλῃ τῆς χιόνος. Οἱ δὲ λα-
ποὶ ἀναβάντες ὑπὸ τὴν ἥν, καὶ τὸ
ἄκρον τοῦ ὄρους καταλαβάντες, στυ-
δόντας κατέβησαν ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπε-
δον τῶν Μακεδόνων· οὕτως αὐτοὺς
ἐξ Ἀλεξάνδρου παρηγγελλόμενον.
Πέμψας δὲ κήρυκα, ἐμβασθεαὶ ἐκέ-
λευσε τοὺς προφυλάσσουσι τῶν βαρ-
βάρων, μὴ διατρίβειν ἐτι, ἀλλὰ πα-
ραδιδόναι σφᾶς· ἐξουρῆσθαι γὰρ δὴ
τοὺς πτηνοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔχειν
ὑπ' αὐτῶν τοῦ ὄρους τὰ ἄκρα· καὶ
ἅμα ἐδείκνυν τοὺς ὑπὲρ τῆς κορυ-
φῆς στρατιώτας. Οἱ δὲ βάρβαροι ἐκ-
πλαγέντες τῷ παραλόγῳ τῆς ὀψι-
ως, καὶ πλείονός τε ὑποτοπήσαν-
τες εἶναι τοὺς κατέχοντάς τὰ ἄκρα,
καὶ ἀκριβέως ὠπλισμένους, ἐνέδοσαν
σφᾶς

2. ισχυρῶ] Optimus cum reliquis ισχυροῦ. Gronov.

3. τὰς δὲ καὶ τῆς χιόνος] Opt. τὰς δὲ εἰς τῆς χιόνος, & recte: construendum mo-
do εἰς τῆς χιόνος ὡς θρυψθόμενα ἐς τὰ μέγιστα. Idem.

4. ἐκπιπύοντα] Mss. omnes ἐκπιπύοντα. Idem.

5. ἐμβασθεαὶ] inclamare, ut Liv. 1, 25. exercitus inclamat Ciceriatis, ut opem se-
rant fratri.

ἔχειν ὑπ' αὐτῶν] Optimus ὑπὸ τῶν αὐτῶν. Gronov.

ἑφ᾽ αὐτοὺς ὁπῶς πρὸς τὴν ὕ-
φιν τῶν ἐλίγων ἐκείνων Μακεδ-
νων φοβεροὶ ἐγένοντο. Ἐνθα δὴ 8
ἄλλων τε πολλῶν γυναῖκες καὶ
παῖδες ἐλφθῆναι, καὶ ἡ γυνὴ
ἡ Ὀξυάρτου, καὶ αἱ παῖδες. Καὶ
ἡ αὖτ' Ὀξυάρτου παῖς παρθένος
ἐκείνη γάμου, Ῥωξάνη ὀνόματι,
ἥ δὴ καλλίστην τῶν Ἀσιασῶν γυ-
ναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι τῇ Ἀ-
λέξανδρῳ κρατούσῳ, μετὰ γε 9
τὴν γυναῖκα Δαρείου· καὶ ταύ-
την ἰδὼτα Ἀλέξανδρον, ἐς ἔρω-
τα ἐλθεῖν αὐτῆς· ἐπαυθέντα δὲ,
οὐκ ἐθέλῃσαι ὑβρίσαι καθάπερ
ἄρχεμενον, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ
οὐκ ἀπαξῶσαι. Καὶ τοῦτο ἐγὼ
Ἀλέξανδρον τὸ ἔργον ἐπαινῶ
μᾶλλον τι ἢ μέμφομαι. Καίτοι 10
τῆς Δαρείου (ἡ καλλίστη δὴ ἐλέ-
γετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν)
ἡ οὐκ ἦλθεν ἐς ἐπιθυμίαν, ἡ καρ-
τεράς αὐτὸς αὐτοῦ ἐγένετο, νέος
τε ὢν, καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς
εὐτυχίας, ὅπῃτε ὑβρίζουσιν οἱ
ἄνθρωποι· ὃ δὲ κατὰ δέσπῃ τε καὶ 11
ἐφείτατο, σωφροσύνη τε πολλῇ
ὑπερβαίνουσα, καὶ δόξης ἄμικ-
τος οὐκ ἀτόκῃ ἐφείκει.

terrori iis paucorum Macedo-
num aspectus fuit. Multæ ibi
diversorum uxores & liberi
capti: atque in iis Oxyartis u-
xor & filia. Erat porro Oxyar-
tis filia Roxane virgo nubilis
(a), quam omnium Asiatica-
rum mullerum pulcherrimam
visu fuisse, post Darii uxorem,
qui Alexandro militarunt, ju-
dicarunt. quâ visâ, Alexan-
dram ejus amore captum, ni-
hilominus tamen contumeli-
am, utpote captivæ, inferre
noluisset: matrimonio autem
dedignatum non fuisse. Quod
quidem Alexandri factum lau-
de potius quam reprehensione
dignum censuerim. Et Darii
quidem uxoris (quæ formosis-
sima omnium Asiæ mulierum
habita fuit) aut desiderio tactus
non fuit, aut cupiditati suæ
imperavit, quanquam in ipso
ætatis flore, summæque felici-
tatis culmine constitutus: quæ
duo maxime humanos animos
ad contumeliam aliis inferen-
dam provocare solent. Ipse ve-
ro quadam reverentiâ ductus ei
pepercit: magnâ profecto con-
tinentiâ usus, & magno quo-
dam gloriæ studio impulsus.

(a) Cap. 8, 4, 23.

XX.

8. τῇ Ἀλέξανδρῳ κρατούσῳ] Optimos ac ceteri Mss. αἱ εἰς Ἀλέξανδρον κρατ.

9. καὶ ταύτην] tamquam captivam. Licet captiva esset, tamen Alexander ea licen-
tia, quam ipsi victoria dabat, contra illius pudicitiam abuti noluit, neque illam

tamquam captivam habuit. Ita idem de Coniuge Darii summam adhibuit curam
ut quæ captivæ corpori illuderet, quod alias a victoribus fieri solet, Curt. 3, 12, 22,
13, 22.] Laudatur ergo ab his, culpatur ab illis, in iisque etiam a Curtio 8.

4. 24. &c.

10. Καὶ τῇ] Mss. omnes καὶ τοῦτ'. Gronov.

11. ἐκ ἀνέπῃ ἰσχύος] non inepta, valde tempestiva, opportuna captivitate.

XX. Fama etiam tenet, paulo post pugnam apud Issum inter Alexandrum & Darium commissam, eunuchum Darii uxoris custodem (a), castris elapsum ad Darium confugisse, quem ut conspexit Darius, primum interrogasse, an filiae ac filii uxorque & mater viverent? quas quum vivere, & reginas vocari, eundemque honorem illis, qui apud Darium habitus fuerat, haberi dixisset, rursus quæsiuit, an uxor matrimonii fidem servaret. quod quum eunuchus affirmaret, rursus percontatus est, an Alexander illi vim aliquam quæ ad ejus ludibrium pertineret intulisset: quumque eunuchus jurejurando adhibito testaretur, uxorem Darii in eo statu quo eam reliquerat esse, & Alexandrum omnium mortalium optimum ac temperantissimum esse: tum Darium manus ad cælum tendentem, ita orasse: *Jupiter rex (b), qui regum in terris negotia statusque moderaris, tu mihi Medorum ac Persarum imperium quod dedisti stabilito. Sin*

(a) Curt. 4, 10, 25. (b) idem 4, 10, 34.

CAP. XX. 2. *οἱ υἱοὶ*] Suidas, in voce Ἀλέξανδρος describens eorum hunc locum, hic tantum habet *καὶ οἱ παῖδες*, quod est perfectissimum, nec dubito, quin ita Arrianus scripserit. Gronov.

5. *ὅτι ἐπιτέτραπται*] cui permissum est, cui licet, qui potestatem habet. Memorabilis sententia, qualis Daniel. V. 21. dominari Deum excelsum in regno hominum, & quem vult constituisse in eo.

6. *Εἰ δὲ ἴδῃ*] Melius Mss. *εἰ δὲ δὴ ἴδῃ*, quod & ipsum notavit ex V. C. Vnlcanius. Gronov.

αἰετὶ σοὶ βασιλεὺς] Sin vero non amplius tibi rex Asia sum. Eleganter & suppliciter dictum, ad eum modum, quo Davides 2 Sam. XV. 26. *ἔσθ' ἢ ἡ ἀσπὶς* ita dicitur, non deleat te: ecce me &c.

XX. Καὶ τοῦτον καὶ λόγος κατέχει, ὀλίγον μετὰ τὴν μάχην, ἥ πρὸς Ἰσσοῦ Δαρεῖα τε καὶ Ἀλεξάνδρου συνέβη, ἐποδόντα ἔλθειν παρὰ Δαρεῖον τὸν εὐνοῦχον τὸν Φύλακκα αὐτοῦ τῆς γυναικὸς· καὶ τοῦτον ὡς εἶδε Δαρεῖος πρῶτα μὲν πιθέσθαι, εἰ ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ τε καὶ ἡ μήτηρ· ὡς δὲ ζῆσθαι ἐπέθετο, καὶ βασιλίσσαι ὅτι καλοῦνται, καὶ ἡ θεραπεία ὅτι ἀμφ' αὐτάς ἐστιν, ἦν τινα καὶ ἐπὶ Δαρεῖον ἐθεραπεύοντο, ἐπὶ τῷδε αὖ πιθέσθαι, εἰ σωφρονεῖ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἔτι· ὡς δὲ σωφρονεῖσθαι ἐπέθετο, αἰδώς ἐρέσθαι, μήτι βίαιον ἐξ' Ἀλεξάνδρου αὐτῇ ἐς ὕβριν ξυνέβη· καὶ τὸν εὐνοῦχον ἐποδόντα φάναι, ὅτι, ὦ βασιλεῦ, οὕτω τοι ὡς ἀπέλειπες ἔχει ἡ σὴ γυνή· καὶ Ἀλέξανδρος ἀνδρῶν ἄριστός τε ἐστὶ καὶ σωφρονέτατος· ἐπὶ τοῖςδε ἀνατεῖναι Δαρεῖον ἐς τὸν αἰράνδον τὰς χεῖρας, καὶ εὐχασθαι ἄδε· Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτι ἐπιτέτραπται νέμειν τὰ βασιλείᾳ πράγματα ἐν ἀνθρώποις, σὺ νῦν μέλιστα μὲν ἐμοὶ Φύλαξον Περσῶν τε καὶ Μήδων τὴν ἀρχήν, ὡς περ οὖν καὶ ἔδωκας. Εἰ δὲ ἔγωγε αἰετὶ σοὶ βασιλεύς

λαὸς τῆς Ἀσίας, εὐ δὲ μηδὲν
 ἑλπίσθαι μὴ Ἀλεξάνδρῳ παρα-
 δοῦναι τὸ ἑμὸν κράτος. Οὕτως
 αὐτὸς πρὸς τῶν πολεμίων ἔρα ἀ-
 μελείττει, ὅσα σάφρανα ἔργα.
 Ὁξυάρτης δὲ ἀκούσας τοὺς παῖ- 7
 δας ἐχθρομένους, ἀκούσας δὲ καὶ
 ὑπὲρ Ραξίας τῆς θυγατρὸς, ὅτι
 μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ, βαρτή-
 σας ἀφύκετο πρὸς Ἀλεξάνδρον,
 καὶ ἦν ἐν τιμῇ παρ' αὐτῇ, εἰπερ
 ἰσὺς ἐπὶ ξυntyρία τοιαύτη.

XXI. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς τὰ 1
 ἐν Σογδιανῶς αὐτῷ διεπίπρακτο,
 ἐχθρότης ἤδη καὶ τῆς πέτρας, ἐς
 Παρατάκας προῖχον· ὅτι καὶ ἐν
 Παρατάκαις χωρίον τι ἔχον καὶ
 ἄλλῃ πέτρῃ κατέχειν ἐλέγοντο
 πολλοὶ τῶν βαρβάρων. Ἐκαλεῖτο 2
 δὲ αὐτὴ, Χοριήνου ἢ πέτρα· καὶ ἐς
 αὐτὴν αὐτὸς τε ὁ Χοριήνης ξυμ-
 πεφύγει, καὶ ἄλλοι τῶν ὑπάρ-
 χων οὐκ ὀλῶναι. Ἦν δὲ τὸ μὲν ὕ- 3
 ψος τῆς πέτρας, ἐς σαδίου εἴκο-
 σι· κύκλος δὲ, ἐς ἐξήκοντα· αὐτὴ
 δὲ ἀπότομος πάντοθεν· ἔνοδος δὲ
 ἐς αὐτὴν μία, καὶ αὐτὴ σπηὶ τε
 καὶ οὐκ εὐπορος, οἷα δὲ παρὰ τὴν
 φύσιν τοῦ χωρίου πεποιημένη,

vero jam de me transactum est, ut
 rex Asiae esse desinam, in nemi-
 nem alium quam in Alexandrum
 imperium meum transfero. Adeo
 ne ab hostibus quidem quod
 honeste quis agit, negligitur.
 Oxyartes vero ut liberos suos
 captos audivit, filiamque suam
 Alexandro curae esse, erecto in
 bonam spem animo ad Alex-
 andrum venit, magnoque in
 honore, ut par erat ob ejus-
 modi conjunctionem, ab Alex-
 andro habitus fuit.

XXI. His apud Sogdianos
 ita gestis, petrâque occupatâ,
 Alexander in Parætacas mo-
 vit, quod ibi aliud quoddam
 oppidum munitum, petram-
 que aliam multi barbari inse-
 disse nuntiarentur. Ea Cho-
 rienis petra appellabatur: ipse,
 que Chorienes atque alii prin-
 cipes non pauci in eam con-
 fugerant. Erat ejus altitudo
 stadiorum circiter xx, in am-
 bitu lx, ipsa undique præru-
 pta; ascensus ad eam unicus,
 isque angustus & difficilis, ut-
 pote præter loci naturam fa-
 ctus, adeo ut singuli, etiam
 nemine obstante, ægre con-
 scendere possent. Erat porro
 hæc

σημαίνει] Infinitivus pro imperativo; quæ enallage frequentior est in præ-
 scriptis quam petitionibus. Notandum ergo hoc exemplum vel propterea, quod
 ei simile reperitur apud Lucam XXI. 42. ubi item in priori membro oratio-
 nis particula *εἰ* antecedit. Sic 5, 2, 5. & 5, 11, 7.

7. ὅπου εἶπας] Opt. cum alio & V. C. apud Vulcanium ἔπαρ. Gronov.

CAP. XXI. 1. καὶ τῆς πέτρας] Vocula καὶ abest ab optimo. Idem.

χωρίον τι ἔχον καὶ ἄλλαν πέτραν] In nullo Mf. reperitur copulativa, & erit
 satis apta exexegetis. In optimo etiam ὅτι quod præmittitur, non existat. Idem.
 Cæterum multum his similia, & quæ a nonnullis pro iisdem habentur, apud
 Curtium reperiuntur 8, 2, 19 &c.

3. παρὰ τὴν φύσιν τῷ χωρίῳ] Curt. 8, 2, 20. *sergo petra claudens; hæc manu por-
 tans inale fecerat.*

hæc pètra profundâ voragine in orbem cincta, adeo ut qui exercitum ad petram adducere vellet, multo antea illi cavernosæ illæ voragine aggere obruendæ essent, ut ex planitie exercitus admoveri rupemque oppugnare posset. Alexander nihilominus aggrediendum opus esse statuit, nihil omnino sibi inaccessum aut inexpugnabile censens. tantum fiducia ex perpetuâ felicitate conceperat. Cælis itaque abietibus, quarum magna in ambitu illius montis copia erat, scalas ex iis confici jubet, ut per eas exercitus (quod aliter ne quidem fieri poterat) in voraginem descenderet. Et interdum quidem Alexander opus urgebat cum dimidiâ exercitus parte, noctu vero vicissim corporis custodes Perdicas & Leonnatus & Ptolemæus Lagi filius, reliquo exercitu in tres partes distributo, nocturni operis ipsis commissi curam gerebant. nec per diem plus xx cubitis, noctu paulo minus efficiebant, quantumvis universus exercitus in opere esset. tanta erat & ipsius loci asperitas, & operis difficultas.

ὡς χαλεπὴ εἶναι καὶ μηδενὸς εὐργα-
 4 τος καὶ καθ' ἓνα ἀπολθεῖν. Φάραγγ
 δὲ κύκλῳ περιέρρει τὴν πέτραν βα-
 θεῖα, ὥστε ὅστις προσέξειν στρατιᾷ
 τῇ πέτρᾳ ἐμελλε, πολὺ πρόθεν αὐ-
 τῷ τὴν Φάραγγα εἶναι χωρεῖν, ὡς
 ἐξ ὁμαλοῦ ὁρμᾶσθαι προσέγοντα ἐξ
 5 προβολῶν τῶν στρατῶν. Ἀλλὰ καὶ
 ὡς Ἀλέξανδρος ἤπτετο τοῦ ἔργου.
 Οὕτω πάντα αἴτε χεῖναι βατὰ τε
 αὐτῷ καὶ ἐξαιρέτια εἶναι· ἐς τοσού-
 τόλμης τε καὶ εὐτυχίας προερχομένη
 6 κει. Τεμὼν δὴ τὰς ἐλάτας (πολλὰ
 γὰρ καὶ ἐπερίφηλοι ἐλάται ἦσαν ἐν
 κύκλῳ τοῦ ὄρους) κλίμακας ἐκ τού-
 των ἐποίησε, ὡς ἀνάσσειν εἶναι ἐς τὴν
 Φάραγγα τῇ στρατιᾷ· οὐ γὰρ ἦν ἄλ-
 7 λως κατελθεῖν ἐς αὐτήν. Καὶ τὰς
 μὲν ἡμέρας αὐτὰς Ἀλέξανδρος ἐφει-
 σήκει τῷ ἔργῳ, τὰ ἡμέσιν τοῦ στρατοῦ
 ἔχων ἐργαζόμενος· τὰς δὲ νύκτας ἐν
 μέρει οἱ σωματοφύλακες, Περδίκας
 τε καὶ Λεονάτος καὶ Πτολεμαῖος ἡ
 Λάγου τῷ λοιπῷ μέρει τῆς στρατιᾶς
 τριχῶς διασπαστημένῳ, ὥστε αὐτῇ
 8 ἐς τὴν νύκτα ἐπιτέτακτο. Ἦνυσ-
 τον δὲ τῆς ἡμέρας οὐ πλέον ἢ πᾶρ εἰ-
 κοσι πήχεις, καὶ τῆς νυκτὸς, ὅλν-
 γου ἀποδείων, καὶ τοι ξυμπάτης τῆς
 στρατιᾶς ἐργαζομένης· οὕτω δὲ, τε
 χωρίον ἄπορον ἦν, καὶ τὸ ἔργον ἐν
 9 αὐτῇ χαλεπὸν. Κατίωτες δὲ ἐς τὴν
 Φά-

ἀς χαλεπὴ] Optimus χαλεπὸν, verissime. Gronov.

6. καὶ ἐπερίφηλοι] valde procera.

7. οἱ σωματοφύλακες] Adjicit optimus αὐτῷ ἐργάζοντο. Dein pro τριχῶς ME omnes τριχῶς. Gronov.

ὅπῃ αὐτῷ] quæ reliqua pars exercitus ab ipso in noctem erat constituta.

8. ὅλνγυ] Opt. ὁλγόν. Gronov.

Φάραγγα, πασσάλους κατεπήγ-
 νουσιν τὸ ὑψύτατον τῆς Φάραγγος,
 δέχοντας ἀλλήλων ὅταν ξύμμετρον
 πρὸς ἰσχύιν τε καὶ ξυνοχήν τῶν ἐπι-
 βαλλομένων. Ἐπέβαλλον δὲ πλέγ-
 ματα ἐκ λίνων, εἰς γασφύρας μάλ-
 λιστα ἰδεάν· καὶ ταῦτα ξυνοῦντες,
 χροῖν ἀναθεῖν ἐπεφόρου, ὡς ἐξ ὀμα-
 λῶ γίγνεσθαι τῇ κρατίζῃ τὴν πρόσ-
 ον τὴν πρὸς τὴν πέτραν. Οἱ δὲ βάρ-
 βاري τὰ μὲν πρῶτα κατεφόρουν,
 ἐκ ἀπὸ τοῦ πᾶσι τοῦ ἐγχειρίματος·
 ὡς δὲ τοξεύματα ἦδη εἰς τὴν πέτραν
 ἔκπετο, αὐτοὶ ἀδύνατοι ἦσαν ἀνω-
 τὰ ἐξείργειν τοὺς Μακεδόνας (ἐπε-
 σπῆτο γὰρ αὐτοῖς προκαλύμματα
 πρὸς τὰ βέλη, ὥστε ὑπ' αὐτοῖς ἀ-
 βλαβᾶς ἐργάζεσθαι) ἐκπλαγείς δ'
 Χορήγης πρὸς τὰ γινόμενα, ἰσχυρὰ
 πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, δεόμε-
 νος Ὀξυάρτην αὐτῷ ἀναπέμψαι·
 καὶ πέμπει Ὀξυάρτην Ἀλέξανδρος.
 Ὁ δὲ ἀφικνόμενος, πείθει Χορήγην
 ἐπιτρέψαι Ἀλέξανδρῳ αὐτὸν τε καὶ
 τὸ χυμῶν βίβλιν μὲν γὰρ οὐδὲν ὅ, τι
 ὄχι ἀλλοτρίον εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ
 τῇ κρατίζῃ τῇ ἐκείνου· ἐς πῖσιν δὲ ἐλ-
 λήτορας καὶ Φιλίαν, τὴν πῖσιν τε καὶ
 ἀκαρίτητα μεγαλαυχίᾳ ἐπίνει τοῦ
 βασιλέως, τὰ τ' ἄλλα, καὶ τὸ αὐ-
 τοῦ ἐν πράτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λό-

Descendentes itaque in vo-
 raginem, paxillos quam fir-
 missime potuerunt ad vor-
 aginis latera impegerunt, tan-
 to spatio inter se distantes,
 quantum ponderi sustinen-
 do par esset. His crates vi-
 mineas infraverunt, quæ
 pontis similitudinem præ se
 ferrent, iisque arcte colligatis
 terram ingesserunt, ut
 per planitiem exercitus ad
 petram adduceretur. Bar-
 bari initio Macedonum co-
 natus tanquam vanos atque
 irritos irridebant. Postquam
 vero sagittis peti cœperunt,
 neque ipsi ex editiore petra
 Macedonas propulsare pos-
 sent, (tegmina enim sibi
 construxerant, ne telorum
 jactu ab opere impedirentur)
 Chorienes molitionum
 novitate attonitus caducea-
 torem ad Alexandrum mit-
 tit, rogans uti Oxyartem ad
 se mittat. Is quum ad eum
 venisset, Choriēni suaderē
 cœpit, ut se pariter atque
 petram Alexandro dedat.
 nihil enim Alexandro ejus-
 que exercitui impervium es-
 se. Si vero ad ejus fidem ami-
 citiamque se contulisset, fi-
 dem regis & benignitatem
 extollebat, se ipse in exem-
 plum

9. ἐκ τῆς φάραγγος] Verrendum fuit, in maxime precipiti & acuta voraginis parte
 impingentes. Gronov.

11. αὐτοὶ ἀδύνατοι] Codicum maxima pars, immo universa, καὶ αὐτοὶ, ut est
 Basilicæ recte editum. Idem.

ἐπισπῆσθαι] tegmina enim sibi construxerant adversus tela, ut post illa tegmina
 impetus opus facerent.

12. ἐπιτρέψαι] permittente. Ita Curt. 3, 1, 8. permittente se regl, pro dedit.

plum adducens. Quibus rebus 14^{ου} προφέρων. Τούτοις πενθεσθαι
 persuasus Chorienes, cum fa- ὁ Χορήγης, αὐτὸς τε ἦκε παρ'
 miliarium nonnullis ad Alex- Ἀλέξανδρον, καὶ τῶν οἰκείων τι-
 andrum venit. quem Alexan- 15^{νές} τῶν ἑταίρων αὐτοῦ. Ἐλθόντι
 der humaniter exceptum, quum δὲ Χορήγῃ, Φιλάνθρωπῳ τε ἀπο-
 in fidem amicitiamque suam κρινόμενος, καὶ πῖσιν ἐς Φιλίαν-
 recepisset, ipsum quidem pe- δούς, αὐτὸν μὲν κατέχει, πέμ-
 nes se retinet: at ex iis qui cum ψαι δὲ κελεύει τῶν συγκατελθόν-
 ipso venerant nonnullos in pe- ταν τινὰς αὐτῷ ἐς τὴν πέτραν,
 tram remittit, qui ut deditio τοὺς κελεύοντας ἐνδοῦναι τὸ χω-
 fiat jubeant. atque ita ab iis qui ρίον· καὶ ἐνδιδόται ὑπὸ τῶν ξυμ-
 eo confugerant petra tradita 16^{πε} Φευγόντων, ὥστε καὶ αὐτὸς Ἀ-
 est. Quo facto Alexander as- λέξανδρος ἀναλαβὼν τῶν ὑπα-
 sumtis scutatis circiter quin- σπιστῶν ἐς πεντακοσίους, ἀνέβη
 gentis, petram spectandi causa κατὰ θέαν τῆς πέτρας, καὶ το-
 conscendit. tantumque abfuit σούτῃ ἐδήσεν ἀνεπιεικὲς τι ἐς
 ut indignum aliquid in Chorie- τὸν Χορήγῃ ἔργον ἀποδείξασθαι,
 nem statueret, ut oppidum ejus ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἐ-
 fidei rursus commiserit, præ- πιτρέπει Χορήγῃ, καὶ ὑπαρχον
 fidemque omnium locorum εἶναι ὅσων περικλὶ πρόσθεν ἔδωκε-
 quorum antea fuerat, statuerit. 17^{ξυ}νέβη τε χειμῶνι κακοπαθεῖσαι
 Per id tempus accidit ut exer- αὐτῷ τὴν στρατιάν, πολλῆς χιό-
 citus, quum per hyemem in νος πεσούτης ἐν τῇ πολιορκίᾳ,
 eā obsidione nix alte terram 18^{ἐπ}ιέστησαν· ἀλλὰ Χορήγης ἐς δι-
 operuisset, commeatus & re- μνην σιτία ἔφη δόσειν τῇ στρα-
 rum necessarium inopiā la- τιᾷ, καὶ ἔδωκε σίτον τε καὶ ὄνον
 boraret: sed Choriēnes ciba- τῶν ἐν τῇ πέτρᾳ ἀποθέτων, κρέα
 ria duobus mensibus exercitui 19^{τε} ταριχῶν κατὰ σκῆψιν καὶ
 subministraturum se dixit: ex ταῦτα δούς, οὐκ ἔφασκεν ἀναλα-
 que eo commeatu qui in petrā σαι τῶν παρεσκευασμένων ἐς τὴν
 erat frumentum & vinum de- πρῶ-

15. οἰκείων τινὲς τῶν ἑταίρων] Præstantissimus ille codex interpositam recte ha-
 bet conjunctionem οἰκείων τινὲς καὶ τῶν ἑταίρων, hoc est, consanguineis nonnullis
 ac amicis commistis. Gronov.

πέμψαι δὲ κελεύει] remitti autem jubet.

16. τοσούτῃ ἰδίῳ] Mss. τοσούτῃ. Gronov.

17. συνέβη τι] Legendum συνέβη δὲ χειμῶνι τε κακοπ. Idem.

18. ἀλλὰ Χορήγης] Id a Curtio referri videtur 8, 4, 19.

παλομίας οὐδὲ τὴν δεκάτην μοῖραν·
ἔθεν ἐν τιμῇ μᾶλλον τῇ Ἀλεξάνδρου²⁰
ἢ, ὥς οὐ πρὸς βίαν μᾶλλον ἢ κατὰ
γνώμην ἐνδοὺς τὴν πέτραν.

XXII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμε-
νος Ἀλέξανδρος, αὐτὸς μὲν ἐς Βάκ-
τρας ἦεν, Κρατερὸν δὲ τῶν ἑταίρων ἰπ-
πέας ἔχοντα ἐξακοσίους, καὶ τῶν πε-
ζῶν τῇ τε αὐτοῦ τάξει καὶ τὴν Πολυ-
σπέρχοντος καὶ Ἀττάλου καὶ τὴν
Ἀλέτα, ἐπὶ Κατάνην τε καὶ Αὐ-
σάνην ἐκπέμπει, οἱ δὲ μόνον ἔτι ὑπ-
ελείποντο ἐν τῇ Παρατακηνῶν χώρα
ἀφροσύνης· καὶ μέρους γενομένης²
πρὸς αὐτοὺς κρατερᾶς, νικῶσιν οἱ ἀμ-
φι Κρατερὸν τῇ μάχῃ· καὶ Κατάνης
μὲν ἀποθνήσκει αὐτοῦ μαχόμενος· Αὐ-
σάνης δὲ ξυλληφθεὶς ἀνήχθη παρ' Ἀ-
λέξανδρου. Τῶν δὲ ξὺν αὐτοῖς βαρβά-
ρων, ἑκατὺς μὲν ἀπέθανον ἑκατὸν καὶ
ἑκασι· πεζοὶ δὲ, ἀμφὶ τοὺς χιλίους
πεντακοσίους. Ταῦτα δὲ ὡς ἐπράχθη³
τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν, καὶ οὗτοι ἐς Βάκ-
τρας ἦσαν καὶ ἐν Βάκτροις, τὸ ἀμφὶ
Καλλισθένην τε καὶ τοὺς παῖδας πέ-
νημα Ἀλεξάνδρου ξυνηέχθη. Ἐκ⁴
Βάκτρων δὲ, ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος,
ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν, προύχεται ὡς
ἐπὶ Ἰνδοὺς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ
χρῆς τῶν Βακτρίων, καὶ ξὺν αὐτῇ ἰπ-
πέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακο-

bat. Quā de causā majore
ab Alexandro in honore est
habitus, quippe qui non
tam vi quam suā sponte de-
ditionem fecisse videretur.

XXII. His rebus ita gestis
Alexander in Bactra movit
(a), Craterum autem cum
sexcentis amicorum equi-
tibus, suoque & Polyper-
chontis atque Attali & Al-
cetæ peditatu, adversus
Catanem & Austanem, qui
in Paratacene soli ex defe-
ctoribus adhuc reliqui e-
rant, mittit. acrique inter
hos pugna commissā, Cra-
terus superior evadit : Ca-
tanes inter pugnandum oc-
cisi; Austanes captus ad
Alexandrum adductus est.
Ex barbaris equites cxx
casi : pedites circiter md.
Quo facto Craterus in Ba-
ctra etiam est profectus. In
Bactris, Callisthenis & pue-
rorum regionum insidiæ A-
lexandro structæ detectæ
sunt. Ex Bactris, adulto
jam vere, coactis omnibus
copiis in Indos movit (b),
Amynta apud Bactrianos
relictō, cum equitum iiii
md, peditum xii. decimis-
que castris transmissō Cau-
caso pervenit Alexandri-
am,

(a) Curt. 8, 5, 2. (b) idem 8, 9, 1.

CAP. XXII. 1. ἑταίρων ἰππέας] Optimus ἰππίων ἑταίρων. Gronov.
3. ἦσαν] Nam forte legendum ἦσαν 3. plur. plusq. Med. ab ἀμὶ vado, eo.
Quoniam non ignoro, is pro in dici Attice, ut Marc II. 1. is εἰμένει. Quem
Anticicommum facile admitterem, si ulla hic celeritas significaretur, qualis infra
c. 24. 9. ἔην γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος πρὸς τῇ γαλῶν ἦν.
ξυνηέχθη] accidit, contigit, insidiæ structæ sunt.

am, quæ apud Parapamisada condita fuerat, quum primam expeditionem in Bactra faceret: prælidemque illius urbis amovit, quod non bene officio suo functus fuisse videretur: pluribusque colonis in Alexandriam, ex finitimis & Macedonibus qui inutiles bello erant, deductis, Nicanora unum ex amicis illius urbis gubernationi præficit. Tyriaspem totius regionis Parapamisadarum, & reliquæ provinciæ ad Cophenem amnem usque, satrapam constituit. Inde Nicæam veniens, sacro Palladi facto processit ad Cophenem amnem, ibi caduceatore præmissæ ad Taxilem ac cæteros qui cis Indum amnem incolebant, obviam sibi prout quosque accedebat, progredi iussos, tum reliqui præsidæ obviam venerunt, dona quæ apud Indos censentur amplissima offerentes; elephantos etiam, qui apud eos erant, numero xxv se missuros polliciti: ibi diviso exercitu, Hephæstionem ac Perdiccam in Peucelaotidem regio-

5 σίους, πεζοὺς δὲ μυρίους. Ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύκασον ἐν δέκα ἡμέραις, ἀφίκετο ἐς Ἀλεξάνδρειαν πόλιν, τὴν κτισθεῖσαν ἐν Παραπαμισάδαις, ὅτε

6 τὸ πρῶτον ἐπὶ Βάκτρῳ ἐξέλλετο· καὶ τὸν μὲν ὕπαρχον, ὅστις αὐτῷ ἐπὶ τῆς πόλεως τότε ἐτάχθη, παραλύει τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐ καλῶς ἐξηγεῖσθαι ἔδοξε· προσκατοικίσας δὲ καὶ ἄλλους τῶν παρόικων τε καὶ ὅσοι τῶν κρατικῶν τῶν ἀπόμενοι ἦσαν ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, Νικάωρα μὲν, ἵνα τῶν ἐπαρῶν, τὴν πόλιν αὐτὴν κοσμεῖν ἐκέλευσε· σατράπην δὲ Τορκάτην καταστήσει τῆς τε χώρας τῆς Παραπαμισάδων καὶ τῆς ἑλλης, ἐς τὴν

7 Κωφῆνα ποταμὸν. Ἀφεικόμενος δ' ἐς Νίκαιαν πόλιν, καὶ τῇ Ἀθηναῖῳ τας, προῖχόμενος ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξίλῳ τε καὶ τοῖς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καλεῖσθαι ἀπαντῶν, ὅπως ἀποπέμψουσιν

8 προσχωρῇ. Καὶ Ταξίλῳ τε καὶ οἱ ἄλλοι ὕπαρχοι ἀπῆντων, ὁδὸν τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῦς νομιζόμενα καμίζουσι· καὶ τοὺς ἐλέφαντας δάστυν ἔφασκον, τοὺς παρὰ σφίσις ὄντας, ἀρσένων ἐς πέντε καὶ εἰκοσι. Ἐνθα δὲ διελὼν τὴν κρατίαν, Ἡφαιστῖον μὲν καὶ Περδίκκην ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαοτίνην χώραν, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν,

5. ὅτι τὸ πρῶτον] Supra 3, 28, 6.

7. προῖχόμενος ὡς ἐπὶ] Hanc vulgatam scripturam revocandam duxi, longe mihi, si quid ego iudico, meliorem Gronoviana, quæ hæc erat: προῖχόμενος ὡς ἐπὶ τὸν, processit: ut vero ad Cophenem amnem. Cujus quidem orationis syntaxis quomodo se tueri possit, non video, cum meris constet participiis, προπέμψας, καλεῖσθαι, verbum, quo nitatur, habeat nullum.

προχωρῇ] In finibus suarum quemque regionum sibi occurrere iussit. Ita legendum ex duobus Mssis monet Gronovius, cum antea scriptum esset προχωρῇ.

ταμὴν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τά-
ξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου,
καὶ τῶν ἐταίρων ἰππέων τοὺς ἡμέ-
τεας, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἰππέας
ξύμπατας· προστάξας τὰ τε κατὰ 10
τὴν ὁδοῦ χωρία ἢ βίαι ἐξαίρειν, ἢ ὁμο-
λαγίᾳ παρῆσθαι· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰν-
δὸν ποταμὸν ἀφικομένους, παρα-
καίειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ
ποταμοῦ ξύμφορα· ξὺν ταῦτοις δὲ
καὶ Ταξίλης, καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρ-
χοι ἐέλανται. Καὶ οὗτοι ὡς ἀφί-
κνται πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔ-
πρασεν ὅσα ἐξ Ἀλέξανδρου ἦν τι-
μηρέα. Ἀσας δὲ, ὁ τῆς Πευ- 11
κελαοτίδος χώρας ὑπαρχος, νεο-
τίσας, αὐτὸς τε ἀπόλλυται, καὶ
τὴν πόλιν προσεπάλευσεν, ἐς ἣν τι-
μηρὸν ἐπαύσατο. Ἐξῆλον γὰρ αὐ- 12
τῶν ἐν τρέκοντα ἡμέραις προσκαθ-
ήσκει οἱ ξὺν Ἡφαιστίῳ· καὶ αὐ-
τὸς μὲν Ἀσας ἀποθνήσκει, τῆς πό-
λεως δὲ ἐπιμελεῖσθαι ἐπέχθη Σαγ-
γῆος, ὃς ἐτι πρόσθεν πεφευγὼς
Ἀσας παρὰ Ταξίλην ἡτορμαθήκει·
καὶ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ πικρὸν πρὸς
Ἀλέξανδρον.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ ἄγων 1
τοὺς ὑπασιπιδας, καὶ τῶν ἐταίρων
ἰππέων ὅσοι μὴ ξὺν Ἡφαιστίῳ ἐ-
πετάχοντο, καὶ τῶν πεζεταίρων
καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τοὺς
τεξίτας καὶ τοὺς Ἀγριάνας καὶ
τοὺς ἰππακοντίας, προήχοντο ἐς
τὸν Ἀσπίον τε καὶ Θυράϊον χῶ-
ρον, καὶ Ἀρασάκων πορεύειν δὲ 2

nem misit (a), Indum ami-
nem versus, una cum Gor-
giæ & Cliti atque Meleagri
copiis, atque equitum ami-
corum dimidiâ parte, &
mercenariis equitibus omni-
bus : mandatis traditis uti
oppida omnia quæ in itinere
essent aut vi expugnarent,
aut deditione reciperent.
quumque ad Indum fluvium
pervenissent, omnia quæ ad
trajiciendum necessaria es-
sent appararent. Cum his &
Taxiles reliquique ejus re-
gionis præfides missi, ubi ad
Indum flumen venerunt,
quæ Alexander jusserat fa-
ciunt. Astes vero Peucelao-
tidis regionis præfes, defe-
ctione tentatâ, & se & urbem
in quam confugit perdidit.
Hephæstion enim eam xxx
dies obsessam expugnavit,
Astesque in eâ interfecto, e-
jus gubernationem Sangæo
tradidit, qui paulo ante fu-
giens Astem, ad Taxilem se
contulerat. quod quidem il-
li fidem apud Alexandrum
auxerat.

XXIII. Alexander cum
scutatorum manu, & equi-
tatu amicorum qui Hephæ-
stionem secuti non erant,
& eorum qui pedites amici
vocantur agmine, cumque
sagittariis atque Agrianis &
jaculatoribus equitibus, in
Aspius, Thyraos, & Ara-
sacos movit. itinereque jux-

(a) Curt. 8, 10, 2.

ta

ta Choën fluvium factō ,
montano magnā ex parte at-
que aspero , eoque amne
difficulter transmissō , pedi-
tatum sensim subsequijubet.
Ipse sumto secum equitatu
universo , & Macedonum
peditibus dccc scuta pede-
stria gestantibus in equos
impositis, summā celeritate
contendit, quod barbari ejus
regionis in montes confu-
gisse nuntiarentur, & in ur-
bes munitiores ad repugnan-
dum sese recepisse. Quarum
urbium primam in ipso iti-
nere sitam adortus, oppida-
nos pro mœnibus instructā
aciestantes, primo impetu
ut erat repressos intra portas
rejecit : ipse autem telo per
thoracem ictus vulnus in
humero accepit. Levius tam-
en id fuit, quod thorax,
quominus telum altius in
humerum penetraret, obiti-
terit. Ptolemæus etiam Lagi
F. & Leonnatus vulnerati.
Tum Alexander, quā parte
commodior ad oppugnan-
dum murus videbatur, ad
urbem castra locat; poste-
roque die sub lucem (dupli-
ci enim muro cincta urbs e-

παρὰ τὸν Χόην καλούμενον ποτα-
μὸν, ὀρεινὴν τε ὄδον καὶ τραχείαν ,
καὶ τοῦτον διαβάς χαλεπῶς , τὸ
μὲν πεζῶν πλῆθος βάδην ἐπισθαί
3 οἱ ἐκέλευσεν. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν
τοὺς ἵππους ξυμπαντας, καὶ τῶν
πεζῶν τῶν Μακεδόνων ἐς ὀκτακο-
σίους ἐπιβιβάτας τῶν ἵππων ξὺν
ταῖς ἀσπίσι ταῖς πεζικαῖς, σπου-
δῆ ἦγεν, ὅτι τοὺς αὐτῇ οἰκοῦντας
βαρβάρους, ξυμπεφυγέναι ἔς τε
τὰ ὄρη τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐξηγ-
γέλλετο αὐτῷ, καὶ ἐς τὰς πόλεις
ὑσαι ὀχυραὶ αὐτῶν ἐς τὸ ἀπομάχε-
4 σθαι. Καὶ τούτων τῇ πρώτῃ καθ'
ὄδον πόλιν ὀκισμῶν προσβαλὼν,
τοὺς μὲν πρὸ τῆς πόλεως τετραγμέ-
νους, ὡς εἶχεν, ἐξ ἐφ' ὧν ἐτρόψη-
το, καὶ κατέκλεισεν ἐν τῇ πόλει.
5 αὐτὸς δὲ τιτρώσκεται βέλει διὰ τοῦ
θώρακος ἐς τὸν ὄμον τὸ δὲ τραῦμα
οὐ χαλεπὸν αὐτῷ ἐγένετο· ὃ γὰρ
θώραξ ἔσχε τὸ μὴ οὐ διαμπαῖς διὰ
6 τοῦ ὄμου ἐλθεῖν τὸ βέλος. Καὶ Πτο-
λεμαῖος ὁ Λάγου ἐτρόπην, καὶ Λεον-
νάτος. Τότε μὲν δὴ ἵνα ἐπιμαχή-
τατον τοῦ τεύχους ἐφαίνετο, ἐκρη-
τοπεδεύσατο πρὸς τῇ πόλει· τῇ δὲ
ὑπεραίρῃ ὑπὸ τὴν ἐν (δοκλοῦν γὰρ
τεύχος

CAP. XXIII. 2. παρὰ τὸν Χόην] Choaspen vocare videtur Curtius 8, 20, 22. Ad quem locum Freinshemius. Nec procul adeo, inquit, absum, ut credam, in Curtio & Strabone lib. 15. Choën pro Choaspen legendum, verumque nomen audacia correctorum in notius transisse, quod sexcentis aliis accidit.

3. τὰ ὄρη τὰ κατὰ τὴν χώραν] In montes, quæ in illa regione erant.

4. Καὶ τούτων τῇ πρώτῃ] Non possem referre huic lectioni litem, nisi viderem in optimo codice existare τέως. Quod ego opinor Arriani esse, & sic distin-
guendum : καὶ τέως, τῇ πρώτῃ - - τὸς μὲν π. τ. π. τετραγμένους. Exempla similia
habet ad 3, 25, 12, ubi iidem contemperant. Gronov.

ἐν τῇ πόλει] Mss. ἱς τὴν πόλιν. Idem.

5. ὅρη] ita Cap. seq. 7. & 1, 15, 11;

τῆρας περιβέβλητο τῇ πόλει) ἐς
 μὲν τὰ πρῶτον, ἅτε οὐκ ἀκμῶς
 τεταγμένον, οὐ χαλεπῶς ἐβιά-
 σθαι οἱ Μακεδόνες· πρὸς δὲ τῇ δευ- 7
 τέρῃ ἀλόγῳ ἀντισχόντες οἱ βάρβα-
 ροι, ὥς αἱ τε κλίμακες προσέκειντο
 ᾧ, καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν πάντοθεν
 ἐπιπράσκοντο οἱ προμαχόμενοι, οὐκ
 ἔμειναν· ἀλλὰ κατὰ τὰς πόλεις ὡς
 ἐπὶ τὰ ὄρη ἐκπίπτουσιν ἐκ τῆς πό-
 λεως· καὶ τοῦτω οἱ μὲν ἐν τῇ Φυγῇ 8
 ἐπαθήσκουσιν· ὅσους δὲ ζῶντας ἔ-
 λαβον αὐτῶν, ξυμπαντας ἀποκτεί-
 νουσιν οἱ Μακεδόνες, ὅτι ἐτρήθη ὑπ'
 αὐτῶν Ἀλέξανδρος ὀργυζόμενος· οἱ
 πολλοὶ δὲ ἐς τὰ ὄρη, ὅτι οὐ μακρὰν
 τῆς πόλεως τὰ ὄρη ἦν, ἀπέφυγον.
 Τὴν πόλιν δὲ κατασκάψας, ἐς Ἀν- 9
 δρακὴν ἄλλην πόλιν ἦγε. Ταύτην δὲ
 ἡμελογίᾳ ἐνδοθεῖσαν κατασχὼν,
 Κρατέρῳ μὲν ξυν τοῖς ἄλλοις ἡγε-
 μέσι τῶν πεζῶν καταλείπει αὐτοῦ,
 ἐξαιρῶν ὅσους ἄλλαι πόλεις μὴ ἐ-
 κοῦσαι προσηγάσιν, καὶ τὰ κατὰ
 τὴν χώραν ὅπως ξυμφορήτατον ἐς
 τὰ παρόντα κοσμεῖν.

XXIV. Αὐτὸς δὲ ἔργον τοὺς ἰ-
 ὑπασιζὰς καὶ τοὺς τοξότας καὶ
 τοὺς Ἀγριάνας καὶ τὴν Κοῖνου τε
 καὶ Ἀττάλου τάξιν καὶ τῶν ἰπ-
 πέων τὸ ἄγλημα καὶ τῶν ἄλλων ἐ-
 ταίρων ἐς τέσσαρας μάλιστα ἰππαρ-

rat) exteriorem, qui minus
 firmus erat, Macedones par-
 vo negotio superant; ad in-
 teriorem barbari aliquamdiu
 resistere. Postquam vero ad-
 motis scalis propugnatores
 omni ex parte telis peteren-
 tur, neque diutius sustinere
 possent, protinus eruptione
 per portas facta in montes
 sese proripiunt. quos infecuti
 Macedones, non paucos
 in fugā cādunt; quotquot
 autem vivi in potestatem ve-
 nerunt, eos etiam animis ob
 Alexandri vulnus irā inflam-
 matis omnes interficiunt.
 multi eorum in montes non
 procul ab urbe diffitos evase-
 runt. Eā urbe solo adæqua-
 tā, in Andraca aliam urbem
 exercitum duxit. quā urbe
 deditione receptā, Craterum
 ibi cum aliis peditum ducibus
 reliquit, ut reliquas ejus re-
 gionis urbes, quæ se sponte
 non dederent, vi expugnet,
 & provinciam prout commo-
 diffimum præsentī rerum sta-
 tui videretur, administraret.

XXIV. Ipse cum scutatis
 & sagittariis atque Agrianis
 Cœnique & Attali copiis &
 equitum agemate atque a-
 liorum amicorum equitum
 quatuor admodum turmis &
 equestrium sagittariorum di-
 mi-

8. εἰ πολλοὶ δὴ] plerique autem.

ἀποφύγον] Vid. not. ad 1, 6, 24.

9. ἐς Ἀνδρακὴν] Hæc urbs a Curtio *Acadeta* appellari videtur 8, 10, 19. Alii
 εἰς τὴν Ἀνδρακὴν.

9. ὅπως ξυμφορήτατον] Mihi liquide genuinum erit, quod legitur in optimo
 ὅπως ξυμφορητάτον ἐστίν, πάντα δυνάσται. Non enim modo presentibus consue-
 lere voluit Alexander, sed & in reliquum, Gronov.

midia parte, ad flumen Euaspla contendit, ubi Aspiorum praefectus erat, magnoque itinere confecto secundis castris ad urbem pervenit. Barbari simulac Alexandrum appropinquare senserunt, incensa urbe in montes confugiunt. Macedones eos in montes usque insecuti sunt, multaque barbarorum caedes edita est, priusquam ad loca ob alperitatem tuta pervenirent. Quorum ducem Ptolemæus Lagi F. in colle quodam stantem conspicatus, scutorum manu comitatum, tametsi ipse numero militum multo inferior esset, eques in eum fertur: quumque in collem acclivem difficulter subire posset, relicto cuidam ex scutatis equo qui illum duceret, pedes Indum insequitur. Quem ut Indus appropinquantem vidit, continuo cum suis recurrens oblongam hastam in Ptolemæi thoracem vibrat; neque tamen ictus thoracem penetravit. Ptolemæus Indi femore trajecto, illum prosternit, armisque exuit. Barbari circumstantes ducem suum prostratum conspicati, in fugam vertuntur.

χίλως καὶ τῶν ἰσποτοξοτῶν τοὺς ἡμέ-
σεως, ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Εὐάσπ-
πλα προὐρχόμεναι, ἵνα ὁ τῶν Ἀσπίων
ἡπαρχὸς ἦν· καὶ διελθὼν πολλὰν δ-
δὸν, δευτέραιος ἀφίκετο πρὸς τὴν πό-
λιν. Οἱ δὲ βάρβαροι προσέγοντα ἀ-
σθόμενοι Ἀλέξανδρον, ἐμπρόσταντες
τὴν πόλιν, ἔφευγον πρὸς τὰ ὄρη.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλέξανδρον εἶχοντο τῶν
φευγόντων ἔξτ' ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ φόνος
πολλὸς γίνεται τῶν βαρβάρων, πρὶν
εἰς τὰς δυσχωρίας φθάσαι ἀπελθόν-
τας. Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτῶν τῶν ταύ-
την Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς
τῇ ἡδὴ γηλόφῃ ὄντα κατιδὼν, καὶ
τῶν ὑπασπιστῶν ἑξὼς οὕς ἀμφ' αὐ-
τὸν, ξὺν πολλῷ ἐλάττωσιν αὐτὸς δι-
ῶμως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ
χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῇ ἵππῳ ἀναδρα-
μεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλεί-
πει, παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν
ἄγειν· αὐτὸς δ' ὡς εἶχε, περὶ τῇ Ἰνδῇ
εἶπετο. Ὁ δ', ὡς πελάζοντα ἡδὴ
κατέειδε τὸν Πτολεμαῖον, αὐτὸς τε
μεταβάλλει εἰς τοῦμπαν, καὶ οἱ
ὑπασπισταὶ ξὺν αὐτῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἰν-
δὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος
παθεῖ ἐκ χειρὸς εἰς τὸ στήθος θυρῶν μα-
κρῶν, καὶ ὁ θώραξ ἔτρεψε τὴν πληγὴν·
Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπαξ
βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ, καταβάλλει τε καὶ
στυλεύει αὐτόν. Ὡς δὲ τὸν ἡγεμόνα
σφῶν κείμενον αἱ ἀμφ' αὐτὸν εἶδον,
οὕτως

CAP. XXIV. 1. τὸν Εὐάσπλα] Disputat de hoc loco Gronovius, cum hanc scripturam in uno solum Mssō inveniret, in aliis omnibus, etiam optimo exstat Εὐας πόλις. Idemque facit Blanckardus quos vide, si placet.

7. ἐκ χειρὸς] cominus. Vide 7, 10, 3.

οἱ μὲν οὐκ ἐτι ἔμενον οἱ δ' ἐκ τῶν
 ὄρων αἰρόμενοι τὸν νεκρὸν τοῦ ἐπαύρου
 ἰδόντες πρὸς τῶν πολεμίων, ἡλγιστά
 τι, καὶ καταδραμόντες ξυνέπρουν
 ἐπ' αὐτῷ μάχῃ καρτερὰν πρὸς τῇ γη-
 λάφῃ. Ἦδη γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος 9
 ἔρχετο τοὺς ἀπὸ τῶν ἵππων καταβε-
 βηκίτας παύσας, πρὸς τῇ γηλάφῃ
 ἦν. Καὶ οἱ τοὶ ἐπιγεγνημένοι μύχῃς
 ἐξέυσαν τοὺς ἰσθμὸς ἐς τὰ ὄρη, καὶ
 τοῦ νεκροῦ ἐκρήτησαν. Τετραβαλὼν 10
 δὲ τὰ ὄρη Ἀλέξανδρος ἐς πόλιν κατ-
 ἦλθεν, ἣ ὄνομα ἦν Ἀμυγῶν, καὶ
 ταύτην καταλαμβάνει ἐμπειρησμέ-
 νῳ ὑπὸ τῶν ἐνοικοῦντων, καὶ τοὺς
 ἀφάρτους πεφυγνάς. Ὑστατὰ δὲ 11
 ἀφίκοντο αὐτῷ καὶ οἱ ἀμφὶ Κρατέρου
 ἔτι τῇ στρατιᾷ, πεπραγμένων σφίσι
 ἡμιπλητῶν ὅσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐ-
 στάκτο. Ταύτην μὲν δὴ τὴν πόλιν, 12
 ὅτι δὲ ἐπιτοκίῃ χωρίῳ ἐδόκει ὡκεῖσθαι,
 ὑπετηρέσει τε προστάσει Κρατέρῳ,
 καὶ ξυνοικίσει ἐς αὐτὴν τοὺς τε προσ-
 χήρους ὅσοι ἐβέλοντο, καὶ εἰ δὴ τι-
 νες ἀπόμαχοι τῆς στρατιᾶς. Αὐτὸς 13
 δὲ προίχεται, ἵνα ξυμπεφυγῇ
 ἐκινῶντο τοὺς πολλοὺς τῶν ταύτη
 βαρβάρων· ἐλθὼν δὲ πρὸς τι ὄρος, κατ-
 εμετοπέδωσεν ὑπὸ ταῖς ὑπορείαις
 τοῦ ἔρους. Καὶ ἐν ταύτῃ Πτολεμαῖος 14
 ὁ Λάγου ἐκπεμφθεὶς μὲν ὑπὸ Ἀ-
 λεξάνδρου ἐς προνομήν, προελθὼν δὲ
 προσωτέρω αὐτὸς ἔξιν ὀλίγοις ὥς ἐς
 κατασκευὴν, ἀπαγγέλλει Ἀλεξ-
 ἀνδρὶ πυρὰ κατιδεῖν τῶν βαρβάρων

Montani vero cadaver du-
 cis ab hostibus ablatum es-
 se indignati, decurrentes,
 acrem pro ducis corpore
 recuperando pugnam ad
 collem ineunt. Jam vero
 & Alexander advenerat
 cum peditibus qui ex equis
 descenderant. qui quidem
 in barbaros irruentes, diffi-
 culter eos in montes repu-
 lerunt, & cadavere potiti
 sunt. Trajecto inde monte
 Alexander quum ad urbem
 venisset (Arigæum ei no-
 men erat) eam ab incolis
 incensam ac desertam re-
 perit. Dum hæc geruntur,
 Craterus cum exercitu,
 peractis iis rebus quas A-
 lexander imperarat, adve-
 nit. Et quoniam ejus urbis
 situs peropportunus vide-
 batur, Cratero ejus instau-
 randæ negotium dat; utque
 colonos ex finitimis qui sua
 sponte accedere vellent, &
 ex iis qui bello inutiles es-
 sent deducat jubet. Ipse eo
 contendit, quo barbaro-
 rum plerosque confugisse
 audierat. quumque ad mon-
 tem quendam pervenisset,
 ad ejus radicem castra po-
 suit. Interea Ptolemæus
 Lagi F. pabulatum ab A-
 lexandro missus, longius
 cum exigua manu specu-
 landi causâ progressus, A-
 lexandro nuntiat plures in
 bar-

8. αἱ δ' ἐκ τῶν ὄρων] qui jam in montes fuga pervenerant, supra 3.

12. ὡκεῖσθαι] Rectius in Opt. & aliis ὡκεῖσθαι. Græcorum.

barbarorum quam in Alexandri castris ignes videri. Atque Alexander quidem ignium frequentiae parum fidei tribuit. Cæterum quum intellexisset barbaros eo confluisse, partem quidem exercitus ad montem ubi castra locarat relinquit. ipse assumtis iis quos pa-

XXV. Qui postquam Macedones appropinquantēs sentire, (tenebant enim superiora loca, multitudine suorum confisi, & Macedonibus quod pauci viderentur contemptis) in planitiem descendunt. atrox ibi pugna fit. Cæterum hos non magno cum negotio vicit Alexander. Ptolemæus vero non in plano iis oppositus erat. collem enim occupant bar-

πλύν ἢ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου στρατοπέδῳ· καὶ Ἀλέξανδρος τῷ μὲν πλῖνι τῶν πυρῶν ἠπίσκηκεν· αἰ-
και δέ τι ξυνεσπῆκε τῶν ταύτην βαρβάρων αἰσθόμενος, μέρος μὲν τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καταλείπει πρὸς τῷ ὄρει, ὡς εἶχε στρατοπεδεύ-
ομένους· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ὅσους ἀπαρχαῖντες ἐς τὰ ἐπηγγελμένα ἐφάνηκε, ὡς πλῆσιν ἤδη ἀφεί-
ρων τὰ πυρὰ, τρηχρὰ διανέμει τὴν
17 στρατιάν· καὶ τῷ μὲν ἐν ἐπέταξε Λεονιάτου τὸν σωματοφύλακα, ξυντάξας αὐτῷ τὴν τε Ἀττάλου καὶ τὴν Βαλέκρου τάξιν· τὴν δευ-
τέραν δὲ μαῖραν Πτολεμαίου τοῦ Λέγου ἄγειν εἰσσε, τὴν τε ὑπ-
ασπιστῶν τῶν βασιλικῶν τὸ τρί-
τον μέρος καὶ τοῦ Φιλίππου καὶ Φιλώτου τάξιν καὶ δύο χυλιαρχίας τῶν ταξοτῶν καὶ τοὺς Ἀγριάνους καὶ τῶν ἰππέων τοὺς ἡμέτερος· τὴν δὲ τρίτην μαῖραν αὐτὸς ἤγειν, ὥς αἱ πλείους τῶν βαρβάρων ἐφάνηκε.

XXV. Οἱ δὲ ὡς ᾔσθητο προσιόντας τοὺς Μακεδόνας (κατέ-
ερχον γὰρ χωρία ὑπερδέξια, τῇ τε πλῖνι σφῶν θαρσύναντες, καὶ τῶν Μακεδόνων ὅτι ὀλίγοι ἐφάνη-
νοντο καταφρονήσαντες) ἐς τὸ πε-
δίον ὑποκατέβησαν· καὶ μέγχα γίνεται καρτερὰ. Ἀλλὰ τοῦ-
τους μὲν αὖ ξυνὸν πᾶσι ἐνίκη· Ἀ-
λέξανδρος. Οἱ δὲ ἀμφὶ Πτολε-
μαίου

15. αἱ εἶχε στρατοπεδούμενους] Vel αἱ εἶχε στρατὸν. vel αἱ εἶχε στρατὸν. ex MS. legendum. Græcæ.

16. ἐπηγγεμένους] Optimus ἀπηγγεμένους, & ceteræ. Idem.

ῥᾶν οὐκ ἐν τῇ ὁμαλῇ παρτάξοντο, ἀλλὰ γήλαφον γὰρ κατέχον οἱ βάρβαροι, ὁρβίους ποιήσαντες τοὺς λόχους. Πταλαμῆος προσηγεν, ἥ- 3
περ ἐπιμαχημάτων τοῦ λόφου ἐφαιέτο, οὐ πάτην τὸν λόφον κυκλωμένους, ἀλλ' ἀπολιπὼν, εἰ φεύγων ἐβέβαιον οἱ βάρβαροι, χύον αὐτοὺς ἐς τὴν φυγὴν. Καὶ γί- 4
γνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ, τῷ χυαίου τῇ χαλεπότητι, καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους οἱ Ἴνδοι, ἀλλὰ παλὺ δὴ 5
τι ἀκραιμώτατοι τῶν προσχωρῶν εἰσίν. Ἐξάπθησαν δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ 5
τοῦ φόβου ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ οἱ ἀμφὶ Λεοννάτου τῇ τρίτῃ μοίρῃ

bari, acie acclivi loco instructa. Ea itaque parte, quā collis facilius oppugnatum videbatur, exercitum admovet, non utique collem omni ex parte cingens, sed locum ad fugam barbaris de industria relinquens. & cum his quoque acre certamen habitum fuit, tum propter iniquitatem loci, tum quod longe alia sit Indorum quam reliquorum ejus provinciae barbarorum ratio, quippe qui finitimos omnes bellica virtute superent. Sed & hi a Macedonibus monte depulsi sunt. eodem modo & Leonnatus cum tertia exercitus

CAP. XXV. 2. ἐν τῇ ὁμαλῇ] loco non aequo. Ipse enim in plano constitit, cum hostes collem tenerent. Deteriori ergo fuit Ptolemaei conditione, quam Alexander, ad quem hostes in planiciem descendebant. r.

ὁρβίους ποιήσαντες τοὺς λόχους] Quanquam non male haec a Vulcanio versa videri possunt, cum ὁρβίους ποιεῖ ἀνὰ μόνον, acclivem, haec autem in monte gesta sunt: rectius tamen istud loquendi genus ex Xenophonte puto cognosci posse, apud quem φάλαγγες & ὁρβίους λόχοι ita distinguuntur, ut phalanx sit, cum totus exercitus coactus serie in acie tanquam unum corpus conjunctim constituitur; ὁρβίους ποιεῖ τὰς λόχους autem plura separatim agmina collocare, quae cum aliis non sint coeuncta, sed quae singula seorsum in hostem progredi possint. Operis pretium erit, rem ex Xenophonte paulo accuratius describere de exped. Cyri lib. 4. p. 267. l. 3. Erat eo loco mons ingens quidem ille, sed in quem tamen ascendere posses. In eo Colchi cum instructis copiis stabant. Primum Graeci phalangem & ipsi instruant, quasi ea acie montem subituri. Sed deinade ducebis collectis placida deliberandum esse, quo pacto quam praeclarissima dimicaturi essent. Et Xenophon subjoinit, videri sibi obmissa phalange λόχους ὁρβίους ποιεῖν, series rectas instruendas esse. Nam phalangem statim divisam iri propterea, quod (inanis) alibi montem ascendere, alibi peragrarum posse reperimus. Adeoque mox id ipsam molestiam creabit, quod noster in phalangem disposuit, hanc ipsam divelli videbunt. -- Enim vero series nobis rectas instruendas esse arbitror, tantumque complectendum esse spatii per distantes a se totidem series, ut extrema series extra hostium cornua perveniant. Non fiet, ut extremae series nostra sint extra phalangem hostilem: & dum rectas series ducentur, latissimi quaeque nostrum primi in hostem pergent: quaque via minus erit difficilis, hac series quaevisbit incidet. Ne quidem intervallo recta inter series nostras hosti praeditae sit in tempore, quoniam ex utraque parte constituta sint series: nec erit proclivis seriem rectam accedentem terrumpere (ob altitudinem nempe hujusmodi aciei, Aelian. Tastr. cap. 30.) Quasi qua series laborabit, opem feret proxima. Credidit ergo, hostes agminibus modico intervallo disjunctis in colle stuisse, ad ea maxime loca, quae faciliorem habebant aditum.

3. ἐπιμαχημάτων] Opt. ἐπιμαχάματα. Gronov.

citus parte rem gessit. nam & hic barbaros quos adortus est vicit. Ac Ptolemæus quidem autor est hominum XL M capta fuisse, boum ultra CCXXX M. è quibus Alexandrum præstantissimas quasque delectas, quod eximia pulchritudine atque magnitudine excellere viderentur, in Macedoniam, regionis colendæ causâ, mittere voluisse. Exinde Alexander in Affacenos movit, qui quidem equitum duo millia, peditum xxx M. elephantos triginta, ad pugnam instruxisse nuntiabantur. Craterus instauratis mœnibus urbis, ad cuius exædificationem relictus fuerat, milites gravioris armaturæ ad Alexandrum adduxit, machinis etiam tormentisque advectis, sicubi obsidione opus esset. Alexander cum equitatu amicorum & equestribus jaculatoribus unaque Cœni ac Polysperchontis agmine atque Agrianis mille & sagittariis, in Affacenos pergit, per Guræos iter faciens. & fluvium Guræum, ejusdem cum regione nominis, difficulter transit, cum ob amnis profunditatem, & cursus rapiditatem, tum quod rotunda ejus fluminis saxa transeuntium vestigia fallerent. Barbari ut adventare Alexandrum senserunt, confertâ acie subistere non

τῆς στρατιᾶς ἀσπίδας ἔπραξαν διὰ
 κων. γὰρ καὶ οὗτοι τοὺς κατὰ σφῆας.
 6 Καὶ λέγει Πτολεμαῖος ἀσπίδας
 μὲν ληφθῆναι τοὺς πάντας ὑπὲρ τε-
 τρακισμυρίους, βοῶν δὲ ὑπὲρ τὰς
 τρεῖς καὶ ἑκατομμυρίους· καὶ τοῦ-
 των τὰς καλλίστας ἐπιλεξάμενον
 Ἀλέξανδρον, ὅτι διαφέρειται αὐτῶν
 κάλλει τε καὶ μεγέθει ὀφθαλμοῖς,
 τίμῃσιν ἐθέλειν ἐς Μακεδονίαν, ἐρ-
 7 γάζεσθαι τὴν χώραν. Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς
 τὴν τῶν Ἀσσιακῶν χώραν ἦγον
 τοὺτους γὰρ ἐξηγγέλλετο παρε-
 σκεῖσθαι ὡς μαχημένους, ἱππίας
 μὲν ἐς διαχιλίους ἄρτους, πεζοὺς
 δὲ ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους, τριήκον-
 8 τα δὲ ἐλέφαντας. Κρατερὸς μὲν δὴ
 ἐκτετερχμῆς ἤδη τὴν πόλιν, ἐφ' ἧς
 τοῦ οἰκισμοῦ κατελείπετο, τοὺς
 τε βαρύτερον ὀπισθιμένους τῆς στρα-
 τιᾶς Ἀλεξάνδρῳ ἦγον, καὶ τὰς μηχανὰς,
 εἰποι πολιορκίας δεῖσθαι.
 9 Αὐτὰς δὲ Ἀλέξανδρος τοὺς τε ἱππί-
 ρους ἱππίας ἦγον καὶ τοὺς ἱπποκον-
 τιστάς καὶ τὴν Κοῖνου καὶ Πολυ-
 σπέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς Ἀγρι-
 νᾶς τοὺς χιλίους καὶ τοὺς τοξότας,
 10 ἦκε ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσιακούς. Ἦγε
 δὲ διὰ τῆς Γουραίων χώρας, καὶ τὸν
 ποταμὸν τὸν ἐπ' αὐτῶν τῆς χώρας
 τὸν Γουραίων χαλεπῶς διέβη, διὰ
 βαθυτῆτά τε, καὶ ὅτι δέξας ὁ ποταμὸς
 αὐτῶν, καὶ οἱ λίθοι ἐρωγγύλοι ἐν τῷ
 ποταμῷ ὄντες σφαλεροὶ τοῖς ἐπι-
 11 βαίνουσιν ἐγίνοντο. Οἱ δὲ βάμβα-
 ροὶ ὡς προσάγοντα ᾤοντο Ἀλέξαν-
 δρον,

2. τῷ οἰκισμῷ] Ορι. τῷ οἰκισμῷ. Gronov.

φαι, ἀφ' οὗ μὲν ἐς μέγαν κατασκή-
ναι οὐκ ἐτόλμασαν διακλιθέντες, δὲ
ἀνέπαυον κατὰ πόλεις, ταῦτα ἐπι-
κρούον ἀπομαρχνόμενοι διασάζον.

XXVI. Καὶ Ἀλέξανδρος πρῶ-
τον ἐπὶ Μάκονα ἦγε, τὴν με-
γίστην τῶν ταύτης πόλιν. Ὡς δὲ
πρὸς τὴν ἡδὴ τοῖς τεύχεσι, βαρύν-
οντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφό-
ροις τῆς ἐκ τῶν πρῶτον Ἰνδῶν (ἦσαν
γὰρ αὐτοὶ ἐς ἑπτακοχλίου) ἀν-
εστρατευμένοι, εἶδον τοὺς Μα-
κεδόνας, δρόμον ἐπ' αὐτοὺς ἔστη.
Καὶ Ἀλέξανδρος, ἰδὼν πλησίον τῆς
πόλεως ἐσπεύον τὴν μάχην, προ-
σέειπε ἐκκαλέσασθαι αὐτοὺς βου-
ληθεὶς τῶν τεύχεων, ὡς εἰ τροπὴ γί-
γνητο (θύνεσκε γὰρ ἐσπεύον)
μηδ' ἐλάττω ἐς πόλιν καταφυγόν-
τες οὐκ ἀρῶν διασάζοντο· ὡς ἐκεί-
ναις ἡδὲ τοῖς βαρβάροις, μεταβαλ-
ομένους καλῶν τοὺς Μακεδόνας
ἐπὶ τὸν ἀνταρῶνα, ὡς πρὸς γήλοφον
τοῦ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
Τουράου, ὅπου περ στρατοπεδεύειν
ἐνόησαν, ἐπὶ τοῦ μάλιστα σταδίου.
Καὶ οἱ πολλοὶ ἀναδραστήσαντες,
ὡς ἐγκαλεσθέντες ἡδὴ τῶν Μακεδό-
νων, δρόμον τὸ καὶ ἦν οὐδὲν νόστον
ἐφύοντο ἐς αὐτοὺς. Ὡς δ' ἐξ-
ἴσθη ἡδὴ τῶν Μακεδόνων τὰ τεύχε-

ausi, dissolutis ordinibus,
prout cuique integrum e-
rat, in oppida sese recipiunt,
iis sese tueri statuentes.

XXVI. Atque Alexander
quidem primum Massaga
cum exercitu petit (a), ur-
bem ejus regionis maximam,
Admoto itaque urbi exer-
citu, barbari Indis mercena-
riis ex Indiâ interiore addu-
ctis freti (erant hi ad septem
millia) in Macedonas qui
jam castra locarant, cursu
feruntur. Alexander quum
pugnam sub ipsos urbis mu-
ros futuram videret, lon-
gius à mœnibus eos prolice-
re cupiens, ne si fuga fieret,
(quam futuram omnino co-
gitabat) è parvo loci inter-
vallo in urbem confugien-
tes, facile evaderent; statim
atque barbaros excurrentes
est conspicatus, conversos
Macedonas in collem quen-
dam, septem circiter stadiis
à flumine Guræo, ubi castra
ponere statuerat, dissitum,
retrocedere jubet. Tum ho-
stes audaciores facti, utpote
retrocedentibus Macedoni-
bus, effuso cursu nulloque
ordine in eos feruntur. Post-
quam vero intra teli jactum

(a) Curt. 8, 10, 22.

VO-

11. ἀνέπαυον] Dissipati per suas quique urbes, eas tueri propugnando statuebant.
Θυνοσκ. Vulcanius aut Stephanus ediderat ἀνέπαυον ἔχον.

CAP. XXVI. 1. στρατοπεδεύοντες] Optimus & alii στρατοπεδεύοντες. Gronov.
3. ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Τουράου] Alii plerique ποταμοῦ χερσὶς, quod & Basilicenses
exhibent. Sed optimus & ignorabat vocem ποταμοῦ, & retinebat tantum χερσὶς.

Nec quo ejus auctoritatem rejicere, & perspicuum est voluisse Alexandrum
ad collem septem stadia a munito illo barbarorum loco distantem castra aeq-
uari, & sic infra vocat ἡμίονο τὸ χερσὶς. Idem.

venerunt, Alexander dato signo in eos conversus phalangem magnâ vi immisit. Ac primi quidem jaculatores equites atque Agrianes & sagittarii excursionem factâ cum barbaris conflixerunt, ipse vero phalangem instructâ acie duxit. Indi celeritate rei inexpectatæ perculsi, quumque jam ad manus ventum esset, fugâ sese in urbem receperunt. ducenti ex iis cæsi, reliqui intra muros rejecti. Alexander confestim phalangem muris admovet, atque ibi sagittâ malleolum leviter perfrictus est (a). Postero autem die machinis admotis, aliquâ murorum parte facile dejectâ, quum Macedones per ruinas impetum facerent, Indi strenue restiterunt, adeo ut eo die Alexander receptui cani jussit. Postridie vero Macedones rursus majore conatu urbem aggrediuntur, turri lignæ mœnibus admotâ, è quâ sagittarii magnam sagittarum vim torquentes, & tela machinis excutientes, Indos acriter reprimebant. Sed ne sic quidem intra muros irumpere potuerunt. Tertio exinde die Macedonum phalange rursus ad muros adductâ, atque ex lignâ turri

(a) Curt. 8, 10, 27.

6. in ταξι] compositæ, lentius. Vide ad 2. 10, 4.

10. ἀνέμμενοι] Optimus & qui iam alii scripti ἀνέμμενα. Quod verbi tempus Arrianus non nisi passively adhibet. Verte igitur & telus e machinis emissâ. Gr. αὐτοὶ ἐπὶ τοῖς] ἑαυτοὶ, proprio.

ματα, ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος ἀπὸ
 ξυθήματος ἐπιστρέφας ἐς αὐτοὺς,
 τὴν Φάλαγγα δρόμῳ ἀντεπήγε.
 6 Πρῶτοι δὲ οἱ ἰπποκωντισαὶ τε αὐτῶν
 καὶ οἱ Ἀγριᾶνες καὶ οἱ τοξόται ἐκ-
 δραμόντες, ξυνέμειξαν τοῖς βαρβάρ-
 ροις· αὐτὰς δὲ τὴν Φάλαγγα ἐν τά-
 7 ξει ἤγεν. Οἱ δ' Ἰνδοὶ τῇ τε παραλό-
 γῳ ἐκπλαγέστες, καὶ ἅμα ἐν χρεὶ
 γεγενημένης τῆς μάχης, ἐγυλί-
 ναντες ἄφευγον ἐς τὴν πόλιν· καὶ
 ἀπέθαιον μὲν αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς δια-
 κοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐς τὰ τεῖχη
 8 κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος
 προσῆγε τῇ τείχει τὴν Φάλαγγα,
 καὶ ἐντεῦθεν τοξεύεται ἀπὸ τοῦ τά-
 9 χους ἐς τὸ σφυρὸν οὐ χαλεπῶς· ἐπ-
 αγωγὴν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑπε-
 ραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τὴν ὑπερμαρῶν κατε-
 στείτε· βιάζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς
 Μακεδόνας, ἧ παρέμμεντο τὶ τοῦ
 τεύχους, οὐκ ἀτόλμας οἱ Ἰνδοὶ ἡμύ-
 νοντο· ὥστε ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀν-
 10 οῖς καλέσαστο τὴν κρατίαν· τῇ δ' ὑπε-
 ραίᾳ τῶν Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προ-
 βολὴ καρτερωτέρα ἐγένετο, καὶ πύρ-
 ρος ἐπήρχθη ξύλινος τοῖς τεύχεσιν·
 ὅθεν ἐκτοξεύσαντες οἱ τοξόται καὶ
 βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφένεσαν, ἐνί-
 11 ις ἐλλοι ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς. Ἀλλ'
 οὐδ' ὥς βιάσασθαι εἶεν τοῦ τεύχους
 οἱ οἱ τε ἐγέναντο· τῇ δὲ τρίτῃ προση-
 γαγὼν αὖθις τὴν Φάλαγγα, καὶ
 ἀπὸ

ἀπὸ μηχανῆς γέφυραν ἐπιβαλὼν
 τοῦ τείχους, ἣ παρεμβολὰς ἦν, ταύ-
 τη ἐπὶ ἤγει τοὺς ὑπασπίδας, οἱ περ
 αὐτῷ καὶ Τύραν ὡσαύτως ἐξεῖλον.
 Παλλῶν δὲ ὑπὲρ προθυμίας ὠδυνέ- 12
 κων, ἄρχος λαβούσα μείζον ἢ γέ-
 φυρα κατεργάσθη, καὶ πίπτουσι ξὺν
 αὐτῇ οἱ Μακεδόνες· οἱ δὲ βάρβαροι 13
 ἰδόντες τὸ γιγνόμενον, λῶσις τε ξὺν
 βῶθ' ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ τοξεύματι,
 καὶ ἄλλῃ ὅτῃ τις μετὰ χεῖρας ἔχον
 ἐτύγχανεν, ἢ ὅτῃ τις ἐν τῇ τότε
 ἔλαβεν, ἐξηκόντιζον ἐς τοὺς Μακε-
 δόνες· οἱ δὲ κατὰ θύρας, αἱ τινες
 αὐτοὺς κατὰ τὰ μετοπίρνια μικρὰ
 ἦσαν, ἐκδέοντες, ἐκ χειρὸς ἔπαιον
 τετραγεγμένους.

XXVII. Ἀλέξανδρος δὲ πέμ- 1
 πη Ἀλέξανδρον ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει,
 τοὺς τε κατατετρωμένους ἀναλα-
 βὼν, καὶ ὅτοι προσεμέλχοντο ἀνα-
 καλίσσασθαι ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον·
 καὶ τῇ τετάρτῃ ὡσαύτως ἐπ' ἄλλης
 μηχανῆς ἄλλη ἐπιβάθρα αὐτῇ προ- 2
 ἦγετο πρὸς τὸ τείχος. Καὶ οἱ Ἴνδοι,
 τῶς μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου
 περὶ ἦν, ἀπεμάχοντο καρτερώς· ὡς
 δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀπο-
 θήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τι-
 νες πεπτακότες ἐν τῇ ξυνεχῇ πο-
 λωκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματίαι
 τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκρυ-
 κνῶντο πρὸς Ἀλέξανδρον. Τῇ δὲ 3

ponte muris, quā parte per-
 fracti erant, superinjecto,
 feutatos immittit, qui qui-
 dem Tyrum antea eadem ra-
 tione ceperant. quumque
 magnā animorum alacritate
 pontem subeunt, is nimio
 pondere fatiscens ruptus est,
 unaque cum Macedonibus
 ruinam fecit. Barbari eo casu
 alacriorēs facti, saxi om-
 nique genere telorum, quæ
 quisque aut in manibus ha-
 bebat, aut tum aliunde as-
 sumsit, clamore sublato Ma-
 cedonas è muris petunt: alii
 vero per angustas portulas
 interturris interjectas pro-
 filientes, perturbatos comi-
 nus feriunt.

XXVII. Alexander Alce-
 tam cum suo agmine emit-
 tit, qui & faucios recipiat
 & eos qui urbem oppugna-
 bant in castra revocet. Quar-
 to die aliis operibus alium
 pontem in murum jactit. At-
 que Indi quidem, quandiu
 præfectus loci supererat,
 fortiter Macedonas propul-
 sabant. At quum is telo ex
 machipis ictus occubuit,
 multique ex suis in continua
 oppugnatione cæsi (a), alii
 faucii pugnaeque inutiles
 essent, caduceatorem ad
 Alexandrum mittunt. Qui
 quidem libenter fortes stre-
 nuos-

(a) Curt. 8, 10, 33.

11. ὅτῃ τις ἐν τῇ τότε ἔλαβεν] quidquid manibus fors dederat, Curt. ait 4, 4, 12.
 οἱ δὲ κατὰ θύρας] Opt. cum plerisque οἱ δὲ καὶ κατὰ. Gronov.
 CAP. XXVII. 1. ἀνακαλίσσασθαι] Mss. omnes ὑπανακαλίσσασθαι. Idem.
 ἢ ἄλλῃ] Opt. δὲ ἄλλῃ. Et hoc melius. Idem.

nuosque viros fervare statuerat. Paciscitur itaque eâ conditione cum mercenariis Indis, ut exercitui suo accensi secum militent. Hi cum armis urbe egressi seorsum in colle quodam Macedonibus opposito castra faciunt, eo consilio ut noctu arrepta fugâ domum redirent, quod adversus alios Indos arma ferre nollent. Quæ ut Alexandro nuntiata sunt, eadem nocte colle in quo constiterant copiis suis circumfesso, omnes ad internecionem cecidit: urbemque propugnatoribus vacuum protinus vi capit, in eaque Affaceni matrem & filiam. Ab Alexandri partibus xv tantum in universâ obsidione desiderati. Exinde Cœnum Bazira mittit, ratus oppidanos, Affacenorum expugnatione audita, deditionem facturos: Attalum vero & Alcetam ac Demetrium equitatus præfectum ad Ora oppidum mittit (a), utque urbem muro in orbem ducto intercludant, tantisper dum ipse advenerit, jubet. Oppidani in Alcetam excursionem faciunt: quos Macedones facile repulso atque in urbem rejectos muris clauferrunt. At Cœno Bazirensi-

ἀσμένῃ γίνεται ἄνδρες ἰσχυροὺς δια-
σῶσαι· καὶ συμβαίνει ἐπὶ τῇδε Ἀ-
λέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς, ὡς
καταταχθέντες ἐς τὴν ἑλλην στρα-
4 τῶν ξὺν αὐτῷ κρατεῖσθαι. Οἱ μὲν δὲ
ἐξῆλθον ξὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ καταστρα-
τοπέδευσαν κατὰ σφᾶς ἐπὶ γηλόφῳ,
ὃς ἦν ἀντίρροπος τοῦ τῶν Μακεδόνων
κραταπέδου· νυκτὸς δὲ ἐπειθὺν δρα-
μῇ διακρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦδη
ἐπαυσαῖναι, οὐκ ἐθέλοντες ἐναντίῳ
αἰρῆσθαι τοῖς ἑλλοῖς Ἰνδοῖς ὅπλα.
5 Καὶ τὰυτὰ ὡς ἐξηγγέλην Ἀλέξαν-
δρῳ, περιστάσει τῆς νυκτὸς τῇ γηλό-
φῳ τὴν στρατὸν πᾶσαν, κατακλύπτει
ταῖς Ἰνδοῦς ἐν μέσῳ ἀπολαβόν· τὴν
τε πόλιν αἰρεῖ καταπύρτος, ἐρημα-
θῆσαν τῶν προμαχαρέων, καὶ τὴν
μητέρα τὴν Ἀσσακίου καὶ τὴν παῖδα
ἔλαβεν· ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ πόλει πο-
λιοὶ καὶ τῶν ξὺν Ἀλέξανδρῳ ἐς πέντε
6 καὶ εἴκοτι. Ἔθεν δὲ Κῶνον μὲν ὡς
ἐπὶ Βάξιρα ἐκπέμπει, γνώμην ποιη-
σάμενος, ὅτι μαθόντες τῶν Ἀσσακί-
ων τὴν ἄλωσιν ἐνδοίκουσι σφᾶς αὐ-
7 τοῦς. Ἀτταλον δὲ καὶ Ἀλέξανδρον καὶ
Δημήτριον τὸν ἱππάρχον ἐπὶ Ὀρε-
σέλλει, ἄλλην πόλιν παραγγέλλας
περιτειχίζειν τὴν πόλιν, ἥτις ἔστιν ἀφ' ἧς
8 κηται αὐτός. Καὶ γίνεται εὐδοκίᾳ
τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῖς ἀμφὶ
Ἀλέξανδρον οὐ χαλεπῶς δὲ τρεψάμε-
νοι αὐτοῦς οἱ Μακεδόνες εἰσι τοῦ τεί-
9 χους ἐς τὴν πόλιν ἀποσπένθουσι. Καὶ

Κῶνον

(a) Curt. 8, 11, 1.

4. ἱππαστῆται] Opt. ἀπαστῆται, Gronov.

5. τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακίου] Curt. 8, 10, 22. Ipse ad Μακεδὰς νεκρὸς. Νεκρὸς Ἀσσακίου, καὶ οὗτος τὸν Κῶνον, ἀποκτείνων, τὸν Κῶνον ἀπὸ τῆς πόλεως ἀποσπένθουσι. Νεκρὸς οὗτος Cleopides.

Καὶ οὐ παραρρεῖ τὰ ἐν ταῖς Βαζί-
ραις, ἀλλὰ περικύοντες γὰρ τοῦ χω-
ρίου τῇ ὑψιτάτητι (ὅτι ὑπερύψηλόν
τε ἦν καὶ πάντῃ ἀκριβοῦς τετεταγ-
μένον) οὐδὲν συμβατικὸν ἐνεδίδουσαν.
Ταῦτα μετὰ Ἀλέξανδρος, ὁρμη-
ται μὲν ὡς ἐπὶ Βάζιραν¹⁰ γνοὺς δὲ ὅτι
τῶν προσώπων τινὲς βαρβάρων παρ-
όνται ἐς τὰ Ὁρα τὴν πόλιν λαβόν-
τες μέλλουσι, πρὸς Ἀβισσάρου ἐπὶ
τῆς ἐκαμένης, ἐπὶ τὰ Ὁρα πρῶ-
τον ἦγε. Κῶνον δὲ ἐπιτιγχεῖν τῇ¹¹
πόλει τῶν Βαζίρων καρτερόν τι χω-
ρίον προσέταξε, καὶ ἐν τούτῳ Φυ-
λακὸν καταλαμβάνοντα ἀποκρήσαν,
ὡς μὴ ἄδεια εἴη τοῖς ἐν τῇ πόλει
ἔσθῃαι τῇ χύρῃ, αὐτὸν ἔχοντα τῆς
κρατίας τὴν λοιπὴν παρ' αὐτὸν ἵεναι.
Οἱ δ' ἐκ τῶν Βαζίρων, ὡς εἶδον ἄπ-¹²
όρτα εἶναι τῇ πλειᾷ τῆς κρατίας τὸν
Κῶνον, καταφρονήσαντες τῶν Μα-
κεδόνων, ὡς οὐ γενομένων ἐν σφίσιν
ἀξιολόγων, ἐπεκλήσαν ἐς τὸ πι-
δεῖν καὶ γίγνεται αὐτῶν μάχη καρ-¹³
τερὰ καὶ ἐν ταύτῃ πίπτουσι μὲν
τῶν βαρβάρων ἐς πεντακοσίους, ἐ-
λθόντων δὲ ζῶντες ὑπὲρ τοὺς ἑβδο-
μήκοντα· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ πόλει
ἐμφυγόντες βεβαίωτερον ἤδη εἶρ-
χοντο τῆς χύρας ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἐ-
πιτοχισματος. Καὶ Ἀλέξανδρος δὲ¹⁴
τῶν Ὁρων ἡ πολιορκία οὐ χαλεπὴ
ἦν ἔτι· ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἐφύδου προσ-
βαλὼν τοῖς τεύχεσι, τῆς πόλεως
ἐκράτησε καὶ τοὺς ἐλέφαντας τοὺς
ἐγκαταλειφέντας ἔλαβε.

um obsidio non statim ex
sententiâ successit. siquidem
oppidani loci munitione fre-
ti (erat enim urbs & excel-
so loco sita, & valido muro
omni ex parte cincta) nul-
lam deditionis significatio-
nem edebant. Quo cogni-
to, Alexander confestim eo
movit: quumque accepisset
nonnullos barbarorum fini-
timorum in Ora urbem clam
se immissuros, ab Abissaro
ad id missos, primum Ora
cum exercitu petit; Cœnum
verò apud Bazira munitam
arcem extruere, præsidio-
que in eâ relicto, quod op-
pidanis agri usum impedire
posset, reliquum exercitum
ad se ducere jubet. Baziren-
ses Cœnum cum maximâ
copiarum parte decessisse
conspicati, contemptâ Mac-
edonum qui relictî erant pau-
citate, in planitiem excu-
runt. acrisque inter eos con-
flictus fit: quingentis bar-
baris eâ pugna cæsis, vivis
supra LXX captis: reliqui in
urbem repulsi, acrius dein-
ceps ab excursione in a-
grum, ab iis qui in arce ex
adverso murorum exstructâ
erant, arcebantur. Neque
verò laboriosa Alexandro
Ororum obsidio fuit. Primo
enim impetu in muros fa-
cto, urbem expugnavit, e-
lephantis quos ibi reperit
captis.

XXVII.

10. ὁρμηται] ὁρμητο. Γρηγορ.

13. ὡς δ' ἐγενομένων] quasi rates ipsi non essent.

XXVIII. Bazirenſes Oro-
rum expugnatione audita,
viribus ſuis diffuſi, ſub medi-
am noctem deſerturbe in
petram confugiunt. quod &
reliqui barbari imitati ſunt.
Omnes enim deſertis oppi-
dis in petram ſeſe recepe-
runt (a), quam Aornon voc-
cant. Ingens porro erat hac
petra ejus regionis muni-
mentum, famaſque tenuit,
ne ab ipſo quidem Hercule
ab Jove fato vinci potuiſſe.
Ego vero, an Hercules The-
banus, aut Tyrius, aut Æ-
gyptius ad Indos penetra-
rit, nihil habeo quod affir-
mare poſſim. potius tamen
non eo penetraſſe (omnia
enim quæ difficilia ſunt, ho-
mines ut difficiliora eſſe vi-
deantur, Herculem ipſum
præſtare nequiviſſe commi-
niſcuntur) verum eſſe credi-
derim. Equidem de hac pe-
trâ ita ſentio, augendæ rei
cauſâ Herculis nomen adhi-
bitum eſſe. Ambitum hujus
petræ cc ſtadiorum eſſe a-
junt: altitudinem, qua humil-
lima eſt, ſtadiorum xi. uno
tantum arduo calle, eoſque
manu facto, adiri poſſe. mul-
tam etiam eamque puriſſi-
mam in vertice petræ aquam

(a) Cunt. 8, 11, 2.

XXVIII. Καὶ ταῦτα οἱ ἐν ταῷ
Βαζίροις ὡς ἔμαθον, ἀπογνόντες τὰ
σφέτερα πρᾶγματα, ἀμφὶ μέτας
νύκτας τὴν πόλιν ἐκλείπουσιν, ἔφυ-
γον δ' ἐς τὴν πέτραν· ὡς δὲ καὶ οἱ
ἄλλοι βάρβαροι ἐπραττον. Ἀπολι-
πόντες γὰρ τὰς πόλεις ξύμπαντες,
ἔφευγον ἐς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ
2 χώρᾳ, τὴν Ἀορνὸν καλουμένην. Με-
γα γὰρ τι τοῦτο χρῆμα πέτρας ἐν
τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστὶ καὶ λόγος ὑ-
πὲρ ταύτης κατέχει, οὐδὲ Ἡρακλεῖ
τῷ Διὸς ἀλωτὸν γενέσθαι τὴν πέ-
3 τραν. Εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφί-
κετο ὁ Ἡρακλεῖς, ὁ Θηβαῖος, ἢ ὁ Τύ-
ριος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἐς οὐδέτερα
ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μάλλον δὲ δοκῶ
ὅτι οὐκ ἀφίκετο (ἀλλὰ πάντα γὰρ
ὅσα χαλεπὰ, οἱ ἄνθρωποι ἐς τούτῳ
ἄρα αὐξοῦσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότη-
τα. ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖδι ἄπορα γέ-
4 ἐσθαι) ἀληθεύειν. Κἀγὼ ὑπὲρ ταύ-
της τῆς πέτρας οὕτω γινώσκω, τὸν
Ἡρακλέα ἐς κόμπῳ τοῦ λόγου ἐ-
πιφηνίζεσθαι. Τὸν μὲν δὴ κύκλον
τῆς πέτρας λέγουσιν ἐς διακοσίας
σταδίων· μάλιστα εἶναι ὕψος δὲ αὐ-
τῆς, ἵνα περ χθαμαλώτατον, σταδί-
ων ἑνδεκά· καὶ ἀνάβασιν χειροποιή-
6 ταν μίαν χαλεπὴν· εἶναι δὲ καὶ ὕδαρ
ἐν ἁκρῇ τῇ πέτρᾳ πολὺ καὶ κα-
βαρὸν

CAP. XXVIII. 3. ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι] in neutram partem habere asse-
rere, i. e. neque pro certo affirmare, neque liquido negare possum.
ἀλλὰ μὲν] In Mf. optimo non est ἀλλὰ μὲν, sed μὲν οὖν. Quod si non debet
respon-
deri, producenda est parenthesis, ut hoc quoque verbum ei includatur, vel
potius ea omnis tollenda est, verendumque, in tantum argenti cornu diffusa
sit, ut est: et ab ipso Hercule effusi non; οὐκ ἔστιν ἀληθὲς. Crouzet.

ὕδωρ πηγὴν ἀνίσχουσιν, ὡς καὶ
 ἀπορρέει ἀπὸ τῆς πηγῆς ὕδωρ καὶ
 ὕλην, καὶ γῆν ἀγαθὴν ἐργάσιμον,
 ὅσων καὶ χιλίοις ἀνδράποισι ἀποχρῶ-
 σαι ἂν εἴηαι ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα 7
 ἀκούοντα Ἀλέξανδρον πόθος λαμ-
 βάνει ἐξελεῖν καὶ τοῦτο τὸ ὄρος, οὐχ
 ἥμισυ ἐπὶ τῇ ἑμφί τὸν Ἡρακλέα
 μύθῳ πεφνημισμένῳ. Τὰ μὲν δὴ 8
 ὅρα καὶ τὰ Μάσσαγα Φρούρια ἐ-
 ποίησεν ἐπὶ τῇ χάρᾳ· τὰ Βάζιρα δὲ
 πόλιν ἐξετέχευσε. Καὶ οἱ ἑμφί Ἡ- 9
 φαστίῳ τε καὶ Περδικκῶν αὐτῇ ἄλ-
 λην πόλιν ἐκτεχνίσαντες (Ὀροβάτις
 ἵσμεν τῇ πόλει ἦν) καὶ Φρουρὰν κα-
 τελεπόντες, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποτα-
 μὸν ᾤσαν ὡς δ' ἀφώοντο, ἔπρατ-
 ταν ἡδὴ ὅσα ἐς τὸ ζεύξαι τὸν Ἰνδὸν
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτίτακτο. Ἀλέξ- 10
 ανδρὸς δὲ τῆς μὲν χάρας τῆς ἐπὶ τῇ
 δεξιᾷ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην
 κατέστη Νικάνορα, τῶν ἐταίρων
 αὐτῶν δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν
 Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε
 Πευκελιώτην οὐ πόρῳ τοῦ Ἰνδοῦ ἡ-
 κισμένην ἐμολογίᾳ παρεστήσατο, καὶ
 ἐν αὐτῇ Φρουρὰν κατεστήσας τῶν
 Μακεδόνων, καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ
 Φρουρᾷ ἡγεμὲνα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα 11
 προηγέτο μικρὰ πολίσματα
 πρὸς τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ ὡκισμένα·
 ζωοποιεῖτο δὲ αὐτῇ Κωφαιῶς τε καὶ
 Ἀσπαγέτης, οἱ ὕπαρχοι τῆς χάρας.
 Ἀφικόμενος δὲ ἐς Ἐμβόλιμα 12

esse, fontemque inde mana-
 re: sylvam etiam habere, tan-
 tumque arabilis & fertilis a-
 gri, quantum mille homines
 colere possint. Quibus co-
 gnitis, Alexandrum magno
 ejus montis capiendi deside-
 rio captum fuisse. neque pa-
 rum fabula illa de Hercule
 vulgata illum accendit. Ita-
 que Oris & Massagis ad re-
 gionis præsidium firmatis,
 Bazira in urbis modum ex-
 coluit. Hephæstion etiam &
 Perdiccas aliâ urbe, Alexan-
 dri jussu, instauratâ (Orobatis
 urbi nomen erat) relicto
 ibidem præsidio, ad Indum
 flumen moverunt. quo ubi
 venerunt, omnia quæ de
 ponte jungendo Alexander
 imperârat faciunt. Regioni
 cis Indum sitæ Alexander ex
 amicis Nicanorem satrapam
 constituit. Ipse primum ad
 Indum flumen movit, ur-
 bemque Peuceliotim haud
 procul ab amne sitam ded-
 itione recepit, præsidioque
 Macedonum imposito, Phi-
 lippum ei præfecit. Multa
 præterea ignobilia oppida
 ad Indum amnem sita sube-
 git, comitantibus eum Co-
 phæo & Assagete præsidibus
 provinciæ. Postquam vero
 Embolima venit, quæ urbs
 non procul à petrâ Aorno
 sita

6. πηγὴν ἀνίσχουσαν esse quique in summa petra fontem emittentem multam & liquidam aquam, sic ut etiam profectus ab illo fonte aqua.

9. ἵσμεν] moverant profecti fuerant, supra jam 4, 22, 9. Postquam autem te-
 petant, fovebant jam. Confer finem hujus libri.

sita est (a), Craterum cum parte exercitus ibi relinquit, utque frumentum quantum posset, aliaque necessaria ad longi temporis moram ibi faciendam in urbem convehat jubet, ut inde progressi Macedones, diuturna obsidione eos qui petram tenebant conficerent, si primo impetu capi non posset. Ipse affumtis sagittariis atque Agrianis Coenique agmine, & ex reliqua phalange delectis iis qui & expeditiores & melius armati essent, praeterea ex equitatu amicorum ducentis, ac sagittariis equestribus centum, exercitum ad petram admovit. ac primo quidem die castra commodo loco ponit. postero die propius rursus ad petram castra locat.

XXIX. Interea finitimorum nonnulli ad eum venerunt deditionem facientes, viamque sese ostensuros dicentes (b), quā commodior petrae oppugnatio futura esset, parvoque negotio capi posset. Cum his Ptolemæum Lagi filium corporis custodem mittit, Agrianas secum ducentem aliosque levis armaturæ & scutatorum lectissimos quosque, jubens, ut quum oppidum occupasset, firmo id praesidio muniret, utque occupati loci significationem sibi aliquam ederet. Ptolemæus viā arduā

λιν, ἣ ξηρογυὸς τῆς πέτρας τῆς Ἀλφειοῦ ᾤκειτο, Κρατῆρα μὲν ξὺν μέρει τῆς στρατῆος καταλείπει αὐτοῦ, σίτον τε ἐς τὴν πόλιν ὡς πλεονεξαι ξινάσαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς χροῖον κριθεῖν ὡς ἀποθῆναι ἡμικαίοντος τοῦς Μακεδόνας χροῖον πελοποιεῖν διατραχύνει τοὺς κατέχοντας τὴν πέτραν, εἰ μὴ ἐξ Ἀφείου λαφύρας. Ἡ αὐτὸς δὲ τοὺς τοξότας τε ἀναλαμβάνει καὶ τοὺς Ἀγριανούς καὶ τὸν Κοῖνου τάξιν, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης Φάλαγγος ἐπιλέξας τοὺς πεφυτάτους τε καὶ ἄμα εὐπολοτάτους, καὶ τῶν ἑταίρων ἱππέων ἐς διακοσίους, καὶ ἱπποτοξότας ἐς ἑκατὸν, 14 προῖχι τῇ πέτρᾳ· καὶ ταύτην μὲν τῇ ἡμέρᾳ κατακρατοποιεῖσάτα, ὅτε ἐπιγυθιόνται τῇ ἐφάβητο τῇ δὲ ὁσμῇ καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν πέτραν αὐτὸς ἐκρατοποιεῖσάτα.

XXIX. Καὶ ἐν ταύτῃ τῃ ᾗ αὐτὸν τῶν προσηγμένων τινες, σφῶς τε αὐτοὺς ἐκδιδόντες, καὶ ἡγήσασθαι φάσκοντες ἐς τῆς πέτρας τὸ ἐπιμαρμαρῆσθαι, ὅθεν οὐ χαλεπὸν αὐτῷ 2 ἐπιστάσει ἄλῃν τὸ χωρίον· καὶ ξὺν τοῖς πέμψει Πτολεμαῖον τὸν Δόγην τὸν σωματοφύλακην, τοὺς τε Ἀγριανούς ἄγροντα καὶ τοὺς ψιλὰς τοὺς ἄλλους καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλέκτους· προστάξας, ἵπκωνται καταλάβειν τὸ χωρίον, κατέχον μὲν αὐτὸ ἰσχυρῶς φυλακῇ, εἰ δὲ σημαίνειν ὅτι ἔχεται. Καὶ Πτολεμαῖος ἔλθων ὁδὸν τραχιεῖαν τε καὶ δύσπερ,

(a) Cms. 8, 12, 1. (b) idem 8, 11, 3.

ον, λαβάνει τοὺς βαρβάρους κα-
 ταχὺν τὸ τόπον· καὶ τοῦτον χέ-
 ρου ἐν κέλευ· καὶ τάφρην ὀχυρώ-
 σαι, πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 ἵνα ὑφίστασθαι ὑπ' Ἀλεξάνδρου
 ὄψαι· καὶ ἔφθη τε ἄμα ἡ φλῆξ, 4
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τῇ ὑπεραίρῃ
 τὴν στρατιάν. ἀμυνόμενον δὲ τὸν
 βαρβάρων, οὐδὲν πλέον αὐτῷ ὑπὸ
 ἀσχυρίας ἐγίνετο. Ὡς δὲ Ἀλεξ- 5
 άνδρος ἔτερον τὴν προσβολὴν κατέ-
 ρωσεν οἱ βαρβάρων, ἀναστρέψαντες
 οὐκ ἐμπί Πτολεμαίου αὐτοὶ προσ-
 βάλαν· καὶ γινώσκον αὐτῶν τε καὶ 6
 τὸν Μακεδόνα μάχῃ καρτερὰ, τὸν
 μάλιστα ὥσπερ τὸν χέλευσεν ἐπὶ τοῦ
 ὑψηλοῦ τὴν ἰσχύον, Πτολεμαίου
 ἡ ἀσχυρία τὸ χεῖρον· καὶ μείον
 ὅσπερ οἱ βαρβάρων ἐν τῇ ἀσχυρί-
 αδι, κατὰ τὴν γινώσκον ἀσχυρί-
 αδα. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν ἰσχύον 7
 καὶ τὸν ἀσχυρίαν, πικρὸν τε ἔλ-
 λει καὶ τὸν χεῖρον ἀσχυρίαν, ἐπι-
 λέξας, πέμπει παρὰ Πτολε-
 μαίου τῆς κατὰ γράμματα φέρου-
 ντα τὸν ἰσχύον, ἵνα ἐν ἐγγύς το-
 ῦτο αὐτὸς προσβῇ τῇ πύργῃ, 8
 καὶ ἐπὶ αὐτῇ τοῖς βαρβάρους κατὰ
 τὴν ἰσχύον, μὴ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ
 ὅσπερ τὸ χεῖρον, ὥς ἀποτρέψαντες
 ἀλλήλους τοὺς ἰσχύον ἀποτρέψαν-
 τας γίνεσθαι. Καὶ αὐτὸς ἄμα τῇ 9
 ἰσχύῃ ἔμας ἐκ τοῦ στρατοῦ πέμψας, πρὸς
 τὴν στρατιάν κατὰ τὴν πρόσ-
 βαν, ἢ Πτολεμαῖος λαβὼν ἀνέβη·
 γινώσκον ποιούμενος, ὥς ἐν ταύτῃ

atque difficili contendens
 non sentientibus barbaris in
 verticem evadit, & loco in
 orbem vallo ac fossa com-
 munito, faciem accensam,
 ab eâ parte montis quâ con-
 spici ab Alexandro posset,
 tollit. Alexander conspecto
 flammæ splendore, post die
 exercitum admovit. at Bar-
 baris acriter sese tuentibus,
 nihil tum ob locorum aspe-
 ritatem effecit. Quum verò
 barbari animadvertèrent A-
 lexandrum ab eâ parte fru-
 stra niti, in Ptolemæum con-
 versi feruntur. Atrox ibi
 cum Macedonibus pugna
 miscetur, Indis quidem val-
 lum rescindere nitentibus,
 Ptolemæo omnibus viribus
 locum tutante. Demum bar-
 bari Macedonum velitari
 conflictu male excepti, no-
 cte interveniente retroce-
 dunt. Alexander interea In-
 dum quendam transfugam,
 fidum & locorum peritum,
 noctu cum literis ad Ptole-
 mæum mittit; quibus mo-
 net, ut quum ipse petram ad-
 oriretur, Ptolemæus eodem
 tempore ex monte impetum
 in hostes faceret, neque in
 præsidio se tueri contentus
 esset, ut utrinque petiti bar-
 bari in ambiguo versarentur.
 Ipse primâ luce castris motis
 exercitum ad eam partem
 ducit, quâ Ptolemæus clam
 hostibus montem conscen-
 derat.

derat, ita secum statuens, si impetu facto illac se cum Ptolemæo conjungere posset, non ita difficile negotium ei futurum. quod quidem ita evenit. Nam ad meridiem usque acre inter Indos & Macedones certamen fuit, his quidem conscendere nitentibus, illis subeuntes propulsantibus. quum vero Macedones non desisterent alii aliis succedere, prioresque interim à labore reficerentur, vix ante noctem transitu potiti, sese cum Ptolemæo conjunxerunt. Exinde quum jam omnes copiae unâ essent, rursus petram adoriuntur. Sed ne hac quidem ratione petra subiri potuit. atque ita dies ille consumptus est. Sub lucem milites singulos centum palos cædere jubet. quibus comportatis ingentem aggerem à summo colle in quo castra locarat ad petram molitur, unde & sagittæ & tela machinis excussa ad hostes pertingere possent: universo exercitu ad opus intento, ipse & spectator & laudator adstabat, eos quidem qui magnâ contentione opus promovebant collaudans, segniores vero castigans.

διατάμενος, ξομίζει τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον, οὐ χαλεπὸν ἔτι ἐσθμενον αὐτῇ τὸ ἔργον. Καὶ ξυνέβη οὕτως. Ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίᾳ ξυνεσκήκει καρτερὰ μέχρι τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρὸς βουνισιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνίστασθαι, ὡς δὲ οὐκ ἀνέστησαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μέλεις ἀμφὶ δέλιον ἐκράτησαν τῆς παρόδου, καὶ ξυνέσμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ. Ἐπειθεὶν δὲ ἡμῶς ἡδὴ γενεμένη ἡ κρατία πάντα, ἐπήγυτο αὐτοῖς ὡς ἐς αὐτὴν τὴν πέτρην· ἀλλὰ γὰρ ἔτι ἄπορος ἦν αὐτῇ ἡ προσβολή. Ταύτῃ μὲν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος γίγνεται· ὑπὸ δὲ τὴν αὖ παραγγέλλει κρατιότην ἐκείνην, κόπτειν χίρακας ἐκατὸν κατ' ἄνδρα· καὶ οὗτοι κεκοσμημένοι ἦσαν, καὶ αὐτὰς ἐχόντων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, ὥς ἐκρατοπεδευκότες ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὴν πέτρην χῆμα μέγα, ἔθεν τοξεύματά τε ἂν ἐξικινῆσθαι ἐς τοὺς προμάχους, καὶ ἀπὸ μηχανῶν βέλη ἐφίμενα· καὶ ἐχόντων αὐτὰ πᾶσι, ἀντιλαμβάνομενος τοῦ ἔργου καὶ αὐτὰς ἐφεισκήκει θεατῆς καὶ ἐπαινέτης τοῦ ξὺν προθυμίας περαινόμενου, κολαῆς δὲ τοῦ ἐν τῇ παρρησίᾳ ἐκλιπῶς.

XXX.

CAP. XXIX. 13. καταμμένοι ἦσαν] ceteri erant.
 ἐς τοὺς προμάχους] Mss. omnes, ἐς τοὺς προμαχομένους δυνατὰ αὐτῷ ἱεσθαι, καὶ ἀπὸ &c. ὑπονοῦν.

14. τῷ ἐν τῷ παραγγέλλει ἐκλιπῶς.] presentis negligentia, sive negligentia in praesentis opere.

XXX. Τῇ μὲν δὴ πρώτῃ ἡ-
 μέρῃ ὡς ἐπὶ στάδιον ἔχουσεν αὐτῷ ὁ
 στρατός. Ἔς δὲ τὴν ὑστέραιαν, οἱ το
 σφενδονῆται σφενδονῶντες ἐς τοὺς
 Ἰουδαίους ἐκ τοῦ ἤδη κεχρωσμένου, καὶ
 ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα
 ποίειλλε τῶν Ἰουδῶν τὰς ἐκδρομὰς,
 τὰς ἐπὶ τοὺς χωνύοντας. Καὶ ἐ-
 χώνυτο αὐτῇ ἐς τρεῖς ἡμέρας ξυ-
 χῆς τὸ χωρίον. Τῇ τετάρτῃ δὲ βια-
 σάμενος τῶν Μακεδόνων οὐ πολλοί,
 κατέσχον ὀλίγον γήλοφον ἰσόπε-
 δον τῇ πέτρᾳ· καὶ Ἀλέξανδρος οὐ-
 δὲ τι ἐλάνυον ἐπήγε τὸ χῶμα,
 ξυπάψαι ἐθέλων τὸ χωνύμενον τῷ
 γήλοφῳ, ὥς τινα οἱ ὀλίγοι κύτῃ ἤδη
 κατέσχον. Οἱ δ' Ἰουδαίους πρὸς τὴν
 ἀσκήνητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλο-
 φον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλα-
 γνέτες, καὶ τὸ χῶμα ξυναπτὸν ἤδη
 ἤντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἐτι
 ἀπειχόντο· πῆμψαντες δὲ κύρυκα
 σφῶν παρ' Ἀλέξανδρον, ἐθέλειν
 ἔφασκον ἐδοῦναι τὴν πέτρην, εἰ
 σφίσιν σπένδοντο. Γνώμην δ' ἐπε-
 σπάρτο ἐν τῇ ἐτι διαμέλλοντι τῶν
 στανδῶν διαγαγόντες τὴν ἡμέραν,
 νικτὸς ὡς ἕκαστοι διατρεφάνυσθαι
 ἐπὶ τὰ σφέτερα ἦν. Καὶ τοῦτο ὡς
 ἐπίβητο Ἀλέξανδρος, ἐνδίδωσιν
 αὐτοῖς χρόνον τε ἐς τὴν ἀποχώρη-
 σιν, καὶ τῆς φυλακῆς τὴν κύκλω-
 σιν τὴν πάντη ἀφελεῖν καὶ αὐτὸς

XXX. Ac primo quidem
 die exercitus in stadii longi-
 tudinem aggerem produxit.
 postero die funditores mit-
 tentes fundis ex eo quod
 aggestum erat & tela machi-
 nis excussa Indorum in eos,
 qui aggerem struebant, ex-
 cursiones represserunt. at-
 que ita agger triduo toto
 perfectus est. Quarto die
 quum Macedones aliquot
 collem quendam petræ op-
 positum, æqualis cum eā
 altitudinis, cepissent, Alex-
 ander confestim eo contēdit,
 aggeremque ad eum col-
 lem quem pauci tenebant
 continuare statuit. Barbari
 ob incredibilem Macedo-
 num qui collem illum supe-
 rārant audaciam attoniti,
 aggeremque jam ad collem
 perductum conspicati, à de-
 fensione desistunt, missoque
 ad Alexandrum caduceato-
 re, spondent sese, si pacisci
 cum iis velit, petræ deditio-
 nem facturos. Consilium
 vero ipsorum erat, ut totum
 illum diem pactionibus fa-
 ciendis transigentes, noctu
 sese quisque in domos suas
 reciperent. Quo cognito,
 Alexander tempus satis am-
 plum iis ad discedendum
 concessit, omni præsidio per-
 circuitum amoto. ipseque
 ibi

CAP. XXX. 2. ἐπὶ τὸ χῶμα] eo promouebat aggerem, non vero ipse Alexan-
 der eo contēdit, cuius quidem rei causa hic nulla apparet.

3. τὴν μὲν ἀπομάχεσθαι ἐτι] a defensione distinctorum.

5. καὶ τῆς φυλακῆς] Et hoc Alexander ipsis dedisse ait, ut præsidium, quo
 peritiam undique circum tenebat, amoveret.

ibi tantisper dum discedere inciperent mansit. Posthæc assumtis ex custodibus corporis & scutatis DCC, primus in desertam ab hostibus petram conscendit. Macedones quoque, alius alia sese mutuo subtrahentes, eodem ascenderunt. Exinde in recedentes barbaros signo dato conversi, multos in fugâ interfecerunt. Illorum plerique trepide fugientes (a), per præcipitia delapsi perierunt. Alexander potitus petra, quam ne Hercules quidem ipse superare potuerat, sacrificio in ea facto, præsidium imposuit, eique Siscottum præfecit, qui multo ante ex Indis in Bactra ad Bessum transfugerat, & postquam Alexander Bactrianorum regionem subjugarat, conjunctis cum eo copiis fidem imprimis ei operam navarat. Alexander è petra in Assacorum regionem movit, Assacani enim fratrem, cum elephantis & finitimorum barbarorum non exigua manu, in illius regionis montes confugisse acceperat. quumque ad urbem Dyrta pervenisset, neminem incolarum aut in ea aut in vicina regione reperit. Postero autem die Nearchum & Antiochum, qui sin-

ἔμενον, ἔστε ἤρξαντο τῆς ἀποχωρή-
σεως· καὶ ἐν τούτῳ ἀναλαβὼν τῶν
σωματοφυλάκων καὶ τῶν ὑπασπι-
σῶν ἐς ἑπτακοσίους, κατὰ τὸ ἐκλε-
λειμμένον τῆς πέτρας ἀνέρχεται ἐς
αὐτὴν πρῶτος, καὶ οἱ Μακεδόνες
ἄλλος ἄλλῃ ἀνιμῶντες ἀλλήλους
ἀνέστησαν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τοῖς ἀποχω-
ροῦντας τῶν βαρβάρων τραπόμενοι
ἀπὸ ξυλθήματος, πολλοὺς μὲν αὐ-
τῶν ἐν τῇ φυγῇ ἀπέκτειναν· οἱ δὲ
καὶ πεφοβημένοις ἀποχωροῦντες,
κατὰ τῶν κρημνῶν βίψαντες σφᾶς,
ἀπέθανον· εἴχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ
πέτρα, ἡ τῇ Ἡρακλεῖ ἔπορος γε-
νομένη· καὶ θύεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξ-
ανδρος, καὶ κατεσκευάσθη Φρούριον,
παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελείσθαι
τῆς Φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι
ἡτομολόηκε ἐς Βάκτρα παρὰ
Βῆσσαν, Ἀλεξάνδρου δὲ κατασχόν-
τος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνε-
στράτευε τε αὐτῇ καὶ πικρὸς ἐς τὰ
μάλιχα ἐφάνητο. Ἄιρας δ' ἐκ τῆς
πέτρας, ἐς τὴν τῶν Ἀσσηκῶν
χώραν ἐμβάλλει. Τὸν γὰρ Ἀδελφὸν
Ἀσσηκῶν ἐξηγγέλλετο τοῖς τε
ἐλέφαντας ἔχοντα καὶ τῶν προ-
χώρων βαρβάρων πολλοὺς συμπε-
φογενῆς ἐς τὰ ταύτης ὄρη. Καὶ
ἀφικόμενος εἰς Δύρτα πόλιν, τῶν
μὲν οἰκόντων οὐδένᾳ καταλαμβέ-
νει, οὐδὲ ἐν τῇ χώρῃ τῇ πρὸς τῇ
πόλει· ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν, Νέαρχον
τε

(a) Curt. 8, 11, 23. scgq.

7. οἱ δὲ καὶ] quidam vero etiam.

9. ἐς τὰ ταύτης ὄρη] Optatus alibi] que τούτῳ, recte, prout mox reperit τὰ ταύτης χώρα. Gronov.

τε καὶ Ἀντίχου τοὺς χιλιάρχους
τῶν ὁπαιοτάων ἐμπέμπει· καὶ Νε-
άρχῃ μὲν τοὺς Ἀγριάνας τοὺς φε-
λοὺς ἐγγεινέει. Ἀντίχῳ δὲ τῇ
τε αὐτοῦ χιλιάρχῳ, καὶ δύο ἐπὶ
ταύτῃ ἄλλας. Ἐξέλλαντο δὲ τὰ τε¹²
χωρία κατοφόμενοι, καὶ εἴ που το-
νὰς τῶν βασιλέων ξυλλαβεῖν, ἐξ-
ἔλεγχον τῶν κατὰ τὴν χώραν τῶν τε
ἄλλων, καὶ μάλας δὴ τὰ ἀμφὶ
τοὺς ἐλέφαντας ἡμελλον αὐτῇ μα-
θεῖν. Αὐτὸς δ' ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν πο-¹³
ταμὸν ἦδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῇ
ῥοδοῦετο πρὸς τὴν ἰούσα, ἀπορα ἄλ-
λας ὥτα τὰ ταύτῃ χωρία. Ἐνταῦ-¹⁴
θα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρ-
βάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν,
ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ
Βαρσιάδῃ ἀποπεφυγότες ἦσαν· τοὺς
ἐλέφαντας δὲ ἐπὶ αὐτοῦ κατέλιπον
ἡμεῖσθαι πρὸς τῇ ποταμῷ τῇ Ἰνδοῖ
καὶ τούτους ἡγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν
ἐκίλευσαν ὥς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.
Εἰς δ' ἔδωκε πολλοὶ κυνηγέται¹⁵
τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπου-
δῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος,
καὶ τότε ἐθίρα ξυν τούτοις τοὺς ἐ-
λέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπὸ

guli mille scutatis praesteti-
erant, emittit. ac Nearcho
quidam Agrianas levis arma-
ture, Antiocho ad mille scu-
tatos quos ducebat, alia duo
millia adjungit. Hos specu-
latum in illa loca mittit, &
an forte nonnullos ex bar-
baris comprehendere pos-
sint, è quibus cum alia ad
regionis notitiam pertinen-
tia, tum de elephantis cog-
noscerent. Ipse ad Indum
flumen jam pergit (a) : exer-
citu qui viam faceret, præ-
misso. neque enim aliter ea
loca transiri possunt. Eo loci
barbaris nonnullis captis,
certior factus est Indos ejus
regionis ad Barisadem con-
fugisse; elephantos in pascuis
apud Indum amnem relictos
esse. quo cognito, ut se ad
eum locum, ubi elephanti
erant, ducant jubet. Sunt
autem plerique Indi ele-
phantorum venatores, & ob
id Alexander hos apud se ca-
ros habebat. Ac tum qui-
dem elephantos venatus est.
duo inter persequendum è
præcipitiis lapsi perierunt :
(a) Cap. 8, 12, 4. reli-

11. τοὺς Ἀγριάνας τοὺς φελοὺς] Vertunt cum Facio Vulcanius: *Agrianos levis arma-
tura*. Cedo igitur Agrianas armaturæ gravis, quos ego nullos hæcenus in-
veni. Nullam quidem notatam video in scedis meis varietatem ex Mss. sed
vel invitis iis omnibus scribendam τὸς Ἀγριάνας καὶ τοὺς φελοὺς. Nam sic loqui-
tur passim. Hujus libri cap. 4. τὸς Ἀγριάνας καὶ τοὺς ἄλλους φελοὺς. Et cap. 29.
τὸς τε Ἀγριάνας ἄγοντα καὶ τοὺς φελοὺς τοὺς ἄλλους. VI, 8. αὐτὸς Ἀγριάνας καὶ ἄλλους το-
βῆς τῶν φελοῦν. Gronov.

12. ἡμελλον αὐτῇ μαθεῖν] Scribendum, ut legitur in Mss. plurimis ἡμεῶν, &
maxime quæ ad elephantos pertinet, cognoscere cura ipsi erat. Idem.

15. Ἰνδοὶ πολλοὶ] Indorum multi, non pletique, quod verisimile non est,
efficitur ex πολλοί.

καὶ δύο κυνηγέται] Mss. κυνηγῆ, Gronov.

reliqui capti, admissis ses-
soribus, exercitui admoti
funt. Sylvam quoque cæ-
duam apud flumen nactus,
eam ab exercitu cædi na-
vesque ædificari iussit, qui-
bus in Indum flumen de-
ductis, ad pontem quem
jam multo ante Hephæ-
stion & Perdiccas constru-
xerant, vectus est.

λοντο, κατὰ κρημνοὺς σφᾶς ῥήσαντες
ἐν τῇ διαίξει· οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφέν-
τες, ἔφερον τε τοὺς ἀναβάτας, καὶ
ἐν τῇ κρατιᾷ ξυνετάσσοντο. Ἐπεὶ δὲ
καὶ ὕλη ἐργασίμῃ ἐνέτυχε παρὰ τὸν
ποταμὸν, καὶ αὕτη ἐκούπη αὐτῷ ὑπὸ
τῆς κρατιᾶς, καὶ ναῦς ἐποίησαν,
καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
ἤγοντο ὡς ἐπὶ γέφυραν, ἣν τινα
Ἡφαισίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξη-
κοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

16. ναῦς ἐποίησαν] Mss. ἐποίησαν. Gronov.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
 ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ARRIANI
 DE EXPEDITIONE
 ALEXANDRI
 LIBER QUINTUS.

SUMMARIUM
 LIBRI QUINTI.

CAP. I. *Nysa urbs, opus Dionysi. Legatio ejus ad Alexandrum. II. Indulgentia Alexandri, ac libertas Nysæ firmata. Senatores CCC. Hedera Indica, & in sacrificio Liberi epuloque præsentia ejus. III. Non omnia mentiti veteres. Taxilis facilitas in recipiendo Alexandro. IV. Indus flumen, alique per Indiam, de quorum spatio & narrationibus varia. Indi sine opibus, proceri, bellicosi. Persæ veteres. V. Promisso scripti de Indis. Tauri initium, ac progressus, falsum Caucasii nomen. Fluvii ex eo manantes. VI. Asiæ divisio; magnitudo, & situs & qualitas Indiæ. Regiones dona fluviorum. Indiæ fluviorum magnitudo præ Nilo & Asiaticis. VII. Pontium varietas. Pontis repentini ratio apud Romanos. Continuatio ejus fabricæ. VIII. Taxila urbs. Taxiles, & Abisarus, & Doxareus dynastæ. Navigia dissecta ad transvehendum. IX. Pori castra, & circa Hydaspis ripam varii astus. X. Difficultas transeundi Hydaspem, & ob eam causam varii militum motus. XI. Rupes eminens & apposita insula monstrant Alexandro transitum.*

XII. *Alexandri consilium trajiciendi in loco delecto, & ad id astus.* XIII. *Transitus Macedonum, qui ignari in insulam venerant, ut bis aquam transferint.* XIV. *Varietas narrationum de transitu & Pori filio.* XV. *Victoria de Pori filio, & mox patris progressus contra Alexandrum.* XVI. *Ordinatio aciei Macedonica, & principium pugnae.* XVII. *Alexandri prudens captatio frangit Indos.* XVIII. *Calamitas Pori in proelio paucis Macedonibus occisis. Pori & in proelio industria & in clade nobilitas.* XIX. *Alexandri moderatio in victoria Pori. Bucephalæ equi mors ac elogium.* XX. *Sara & ludi ob victoriam. Glaucanica populus. Abissares dynasta. Turba in Affacenis. Acefine amnis natura & magnitudo.* XXI. *Acefine trajecto progressus ad Hydraoten. Porus alter.* XXII. *Ultra Hydraoten Carbai, Oxydraca, Malli, Adruista, quos aggreditur Alexander.* XXIII. *Ad Sangala triplex curtuum series colli circumdata. Prima diffracta. Mox & reliquæ. Oppugnatio urbis & apparatus ad fugientes inde incolas excipiendos.* XXIV. *Interclusi oppidani caduntur. Oppidum captum. Fuga ex urbibus Indorum. Sangala eversa. Hyphasis amnis & regio opposita.* XXV. *Alexandri suasoria ad perseverandum in expeditione; ab rebus feliciter gestis.* XXVI. *A notitia Geographiæ, laborum laude, ab suo exemplo.* XXVII. *Respondet Cæus veniam sermoni præstruens. Suasoria ad reditum ex variis locis.* XXVIII. *Alexandri offensa & militum contumacia. Denique pronuntiatus reditus.* XXIX. *Aræ duodecim. Pori regnum auctum. Urbs ad Acefinen condita. Abisaris amicitia.*

CAP. I.

Κ Ε Φ. Α.

IN hac regione, quam inter I Cophenem & Indum fluvios interjacentem Alexander aggressus est, Nyssam etiam urbem sitam esse ferunt (a), à Dionysio conditam, eo tempore, quo Indos domuit, quicumque tandem is Dionysus fuerit, & quando aut unde Indis bellum intulerit. Ne-

(a) Curt. 8, 10, 12.

ΕΝ δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἥ τινε μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νύσσαν πόλιν αἰεῖσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα αὐτοῦ Διονύσου· Διονύσου δὲ κτίσθαι τὴν Νύσσαν, ἀφ' οὗ τε Ἰνδοὺς ἐχμώτατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος, καὶ ὅποτε ἡ πόλις ἐκ' Ἰνδοῦ ἐστὶν.

CAP. I. 1. *Nýssan*] Optimus Codex non *Nýssan* præfert, sed *Nýssn*, quæ est haud dubie vera lectio, & apparet manifeste in derivato inde Dionysio. *Gronov.* ἀφ' οὗ τε Ἰνδοῦ] Opt. ἐκ' οὗ τε Ἰνδοῦ. *Idem.*

ἐξέρευται· οὐ γὰρ ἔχω συμβα-
 λῆν, εἰ δ' Οθηβαῖος Διόνυσος, ὃς ἐκ
 Οθηβῶν ἢ καὶ ἐκ Τιμόλου τοῦ Λυ-
 δίου ἀμφιθεὶς ἐπ' Ἰνδοὺς ἦκε στρα-
 τίας ἀγίων, τὸς αὐτὰ μὲν εἶδη μά-
 χημα καὶ ἀγῶνα τοῖς τότε Ἑλ-
 λῆσιν ἐπελθὼν, οὐδὲν δ' αὐτῶν ἄλ-
 λο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδοῦν βίᾳ χειρωσά-
 μενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ
 ἔξετασθαι χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ
 θεοῦ ἐκ παλαιῶν μемуθευμένων.
 Τῷ γάρ τοι κατὰ τὸ εἰκὸς ξυντι-
 νῶντι οὐ πικρὰ, ἐπειδὴ τὸ θεῖον τις
 προσῆ τῷ λόγῳ, οὐ πάντῃ ἄπιστα
 φαίνεται. Ὡς δ' ἐπέβη τῇ Νύσῳ
 Ἀλέξανδρος, ἐκπέμπουσι παρ'
 αὐτῶν οἱ Νυσσαῖοι τὸν κρατιστά-
 ντα σφῶν (ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἀ-
 κούφης) καὶ ξυν αὐτῷ πρέσβεις τῶν
 βασιλευσάντων τριάκοντα, δημομέ-
 νους Ἀλεξάνδρου, ἀφείναι τῷ θεῷ
 τὴν πόλιν· παρελθὲν τε δὴ ἐς τὴν
 σκηνὴν τῇ Ἀλεξάνδρου τοὺς πρέσ-
 βεις, καὶ καταλαβὲν καθήμενον
 κεκαμμένον ἔτι ἐκ τῆς ὁδοῦ, ξυν
 τοῖς ὅπλοις τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τὸ
 κράτος αὐτῷ περιεκύμενον, καὶ τὸ
 δάρυ ἔχοντα, θαμβῆται ἰδόντας
 τὴν ὄψιν, καὶ πεσόντας ἐς γῆν ἐ-
 πιστολὴν σιγῇ ἔχειν· ὡς δ' ἐξανέ-
 σπτε τε αὐτοὺς Ἀλέξανδρος, καὶ

que enim conjicere possum,
 sitne is Thebanus, qui ex
 Thebis aut etiam ex Tmolō
 Lydiæ profectus in Indos ex-
 ercitus duxerit. qui quum
 tot bellicosas, & tum tempo-
 ris Græcis ignotas gentes ad-
 ierit, nullam ex iis præter-
 quam Indorum vi subegerit:
 hoc tantum censuerim, ea
 quæ de diis veteres fabulis suis
 conscripsere, non esse nimium
 curiose pervestiganda. Scri-
 pta enim quibus merito fides
 derogari posset, quando nu-
 minis alicujus mentio accedit,
 fit ut non omnino incredibilia
 esse videantur. Alexander ita-
 que simulac Nyssam cum ex-
 ercitu venit (a), oppidani
 Acuphim principem civitatis
 ad eum mittunt, & cum eo le-
 gatos xxx ex primoribus, ora-
 turos uti numini suo urbem
 liberam relinquat. Legati ad
 Alexandri tabernaculum ad-
 ducti, quum illum sedentem
 nondum deterso pulvere, om-
 ni adhuc armaturâ indutum,
 galeaque tectum, & lanceam
 manu tenentem vidissent,
 aspectu ejus, perterriti in
 terram prociderunt, diuque
 silentium tenuerunt. Post-
 quam vero Alexander surgere
 illos,

(a) CURT. 8, 10, 7.

3. Τῷ γάρ τοι κατὰ τὸ εἰκὸς] Nam vere assument non credibilia. postquam nomen
 quæ addideris narrationi, non omnino incredibilia videntur. Συντινῶναι est conjicere,
 colligere, confectere, assimulare. Vid. Ind. κατὰ τὸ εἰκὸς secundum verisimilitudinem,
 vere, ut par est, 1, 18, 12. Hanc vero sententiam suam, inquit Gronovius,
 exemplo insigni exornat ipse Arrianus 2, 16, 10. Facius vertit: Nam quæ rerum
 naturam diligentius consideranti interdum minus credibilia videntur, ea si quid di-
 vinitus insinuat, non omnino falsa aut incredibilia videri solent.

illos; bonoque animo esse
jussit, Acuphim ita orsum,
*Orant te, ó rex, Nyssæi, uti
Liberi Patris reverentiâ ad-
ductus, civitatem ipsis liberam
legibusque suis utentem relin-
quas. Dionysus enim debellatis
Indis, quum ad Græcanicum
mare reverteretur, ex militi-
bus rude donatis, qui ipsi &
Bacchi erant, hanc urbem con-
didit, quæ perpetuum peregri-
nationis victorieque sue mo-
numentum posteris extaret.
quemadmodum tu ipse Alex-
andriam ad Caucasum mon-
tem condidisti, aliamque in
Ægyptiorum regione, alias-
que multas partim jam exadi-
ficasti, partim nunc ædificas:*
*utpote qui jam plura quam
Dionysus præstiteris. Nyssam
autem vocavit urbem à nutri-
ce Nyssæ, & provinciam Nys-
sæam. montem vero qui urbi
imminet, Meron (hoc est, fe-
mur) vocari voluit (a), quod,
secundum fabulam, in femore
Jovis succreverit. Ex eo tem-
pore liberam Nyssam incolim-
us, nostrisque legibus utentes*
*composite vivimus. Quod vero
à Libero Patre ædificata sit,
hoc etiam tibi documento esse
potest, quod nusquam alibi
apud Indos bedera, nisi apud
nos, nascatur.*

(a) Cms. 8, 10, 12.

7. Βάκχοι] Hoc nomine non Bacchus tantum appellatur, sed ejus cultus quoque, & qui hujus numine agitantur.

ἰσομῖτον] Mss. ἰσόμενον Γρονου.

8. καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον] Facius: ac in posterum conditurus es.

θαῖρῶν ἐκέλευσε, τότε δὴ τὴν Ἀ-
κουφιν ἀρξάμενον λέγειν τάδε, Ὁ
βασιλεῦ, δέονταί σου Νυσσαῖοι,
ἔσται σφᾶς ἐλευθέρους τε καὶ αὐτο-
νόμους, αἰδοῖ τοῦ Διονύσου. Διόνυ-
σος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰν-
δῶν ἔθνος, ἐπὶ θάλασσαν ὁπίσσω κατ-
ῆκει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπο-
μάχων ἀρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῷ καὶ
Βάκχοι ἦσαν, κτιζει τὴν πόλιν
τῇδε, μνημότυνον τῆς αὐτοῦ πλέ-
νης τε καὶ νίκης τοῖς ἑπειτα ἐσομέ-
νῃν· καθαπερὺν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀ-
λεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς
Καυκάτῳ ὄρει, καὶ ἄλλην Ἀλεξ-
άνδρειαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ γῇ, καὶ
ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτισας ἦ-
δη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον,
οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀπο-
δεῖξάμενος. Νύσσαν τε οὖν ἐκάλεσε
τὴν πόλιν ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῆς τρο-
φοῦ τῆς Νύττης, καὶ τὴν χώραν
Νυσσαίαν· τὸ δ' ὄρος δὲ, τι περ πη-
σίον ἐστὶ τῆς πόλεως, καὶ τοῦτο Μη-
ρόν ἐπωνόμασε Διόνυσος, ὅτι δὴ
κατὰ τὴν μῦθον ἐν μηρῷ τῇ τοῦ Διὸς
ἠρξήθη. Καὶ ἐκ τούτου ἐλευθέρους τε
οἰκοῦμεν τὴν Νύσσαν, καὶ αὐτοὶ αὐ-
τόνομοι, καὶ ἐν κότμῳ πολιτεύοντες·
ἰ τῆς δ' ἐκ Διονύσου οἰκίσσεως, καὶ τῆς
σοι γεγένθω τεκμήριον· κττὸς γὰρ,
οὐκ ἄλλῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς φύομενος,
παρ' ἡμῶν φύεται.

II.

II. Καὶ ταῦτα πάντα Ἀλεξάν-
δρ πρὸς θυμοῦ ἐγίγνετο ἀκούειν,
καὶ ἤθελε πρὶν εἶναι τὰ ὑπὲρ τοῦ
Διονύσου τῆς πλάνης μυθεύμενα·
καὶ τίσιμα εἶναι Διονύσου τὴν Νύτ-
ταν ἤθελεν, ὡς ἦδη τε ἤκειν αὐτὸς
ὁ βασιλεὺς Διόνυσος, καὶ ἐπέκεινα ἄλ-
λῳ Διονύσου· οὐδ' ἐν Μακεδόνᾳ τὸ
πρῶτον ἀπαξίεται συμπαθεῖν οἱ ὅτι
μετὰ ζήλῳ τῶν Διονύσου ἔργων·
καὶ δοῦσιν ἐλευθέρους τε εἶναι τοὺς
ἐκείνου τῆς Νύττης, καὶ αὐτομό-
τους. Ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰεῖρας ἐτύ-
χετο αὐτῶν, καὶ ὅτι πρὸς τῶν ἀρί-
στον τὸ πολίτευμα ἔχεται, ταῦτά
τε ἐπῆρτε, καὶ ἡξίωσε τῶν τε ἰπ-
πῶν οἱ ἐμπύμοφαι ἐς τριακοσίους,
καὶ τῶν προεσῶτων τοῦ πολιτεύμα-
τος (ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ τριακόσιοι)
ἐκαστὸν τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος·
Ἀκουφῶν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλεγόμε-
νον, ὅτι καὶ ὑπαρχὸν τῆς χώρας
τῆς Νυτταίας κατέστησεν αὐτόν.
Τὸν δὲ Ἀκουφῶν ταῦτα ἀκούσαντα
ἐπιμεδιάσαι λέγεται τῷ λόγῳ·
καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐρέσθαι, ἐφ' ὅτῳ
ἐγέλαιτο· ἐπακρίναςθαι δ' Ἀκου-
φῶν, καὶ πῶς ἂν, ὃ βασιλεῦ, μίαν
εἰς ἐκαστὸν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐρη-

II. Grata Alexandro Acu-
phis oratio accidit. Cupie-
bat enim fide digna esse,
quæ de Dionysi peregrina-
tione fabulæ narrant: faci-
leque credi volebat, Nyssam
ab eo conditam fuisse. quasi
jam eo ipse, quo Dionysus
pervenisset, & ulterius quam
Dionysus progressurus esset:
& Macedonas non illibenter
cum ipso æmulatione qua-
dam rerum à Dionysio gesta-
rum, ultiores labores aditu-
ros putabat. Itaque Nyssæis
civibus libertatem, utque
suis legibus uterentur con-
cessit. Deinde quum leges
eorum cognovisset, quodque
republicam ex optimati-
bus constitutam haberent,
illorum institutum collau-
davit, & ccc equites ad se
mitti iussit, cum centum
præcipuis ex iis qui remp.
regerent (qui & ipsi ccc er-
rant) sibi delectis. Acuphis
autem ex numero selecto-
rum erat, quem quidem ipse
præsidem Nyssææ provinciæ
constituerat. Ad hæc postu-
lata Acuphim subrifisse fe-
runt. & Alexandro interro-
gante causam risus, respon-
disse

CAP. II. 2. ἢ ἂν Μακεδόνᾳ] Dicit Arriatus stabili sermone affirmans, neque
aliam Macedonas longinquiorum adhuc cum eo militiam amplius detrahasse Græcorum.
3. Ἀκουφῶν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλεγόμενον] Acuphim autem voluit enim esse, qui illos de-
legavit. Vulcanius venit, quali scriptum esset τῶν ἐπιλεγόμενων, habetque pro
pessivo. sed medium esse in significatione activa, ipsa loci sententia fati in-
dixit. Et qui, quæso, potuisset Acuphis in militiam sequi Alexandrum, cum
ipsum provinciam præficeretur, non certe ut nomen tantum præsidis absens ge-
teret, sed ut præfens illo officio fungeretur. Κατεστὼν venitendum potius consti-
tuit, quam constituerat. Nam eo ipso tempore, non ante, hoc munus ei de-
mandatum fuit. Voluit ergo Alexander Acuphim, tanquam provinciam præsi-
dem, delectum hunc habere.

disse Acuphim, *Quonam pacto, 5*
rex, civitas centum bonis viris
privata, recte deinceps guber-
nari queat? At tu, si Nyssaorum
salus tibi cordi est, equites qui-
dem CCC, & si velis plures, acci-
pe. sed pro centum quos ex opti-
mis deligi tibi jubes, ducentos ex
deterioribus dari patiare, ut si
quando huc revertaris, civita-
tem pristinum statum decusque
retinuisse intelligas. His dictis
(quod prudenter respondiisse
videretur) Alexandrum per-
suasum fuisse. atque equites
quidem ut mitterentur iussis-
se: centum vero illos ex præ-
cipuis delectos neque petiisse,
neque eorum loco alios. Fi-
lium vero Acuphis, ejusque
ex filiâ nepotem una ad Alex-
andrum missum. Posthæc A-
lexandrum cupido cepit vi-
sensæ illius regionis, in quâ
Nyssaï monumenta quædam
Dionysi esse gloriabantur; ad-
eundi etiam montis Meri cum
equitatu amicorum & pedi-
tum agemate (a), ut montem
hederâ lauroque refertum,
lucosque quarumlibet arbo-
rum videret; & visu opacum
omneque ferarum genus a-
bundanter patuisse. Macedo-
nibus hederæ conspectum ju-
cundum fuisse, quam nimi-
rum à multo tempore non vi-

μοῦσαι, ἔτι καλῶς πολιτεύοντο
 5 ἀλλὰ σὺ, εἴ σοι μέλει Νυσσαίων,
 τοὺς ἱππέας μὲν ἄγεσθαι τοῦ
 τριακοσίου, καὶ εἰ βούλῃς ἐτι τοῦ-
 των πλείονας· αὐτῷ δ' ἑκατὸν, οὐκ
 τινὰς τοὺς ἀρίστους ἐπιλέξαι σὺ κε-
 λέυεις, διπλασίους τῶν ἄλλων τῶν
 κακῶν ἄγεσθαι, ὥς σοι καὶ αὐτῶν
 ἀφικόμενον δέουρον ἐν τῇ αὐτῇ τούτῃ
 6 κόσμῳ φανείη ἢ πόλις. Ταῦτα
 λέγοντα (λέγειν γὰρ ὀξεία φρά-
 νημα) πῦσαι Ἀλέξανδρον. Καὶ
 τοὺς μὲν ἱππέας ξυμπέμπειν αἱ
 ἐκέλευσε· τοὺς δὲ ἑκατὸν τοὺς ἐπι-
 λέκτους μὴκέτι αἰτῆσαι, ἀλλὰ
 μὴδ' αὐτ' αὐτῶν ἄλλους· τὸν δὲ
 παῖδα ἄρα τοῦ Ἀκούφιος, καὶ τῇ
 θυγατρὶ τὸν παῖδα ξυμπέμψαι
 7 αὐτῷ Ἀκούφιν. Ἀλέξανδρον δὲ
 πόλις ἔλαβεν ἰδεῖν τὸν χῆρον, ὅπου
 τινὰ ὑπομνήματα τοῦ Διονύσου αἱ
 Νυσσαῖοι ἐκόμπαζον, ἐλθεῖν τε ἐς
 τὸ ὄρος τὸν Μιγδὸν ἔν τῷ ἐταίρῳ
 ἱππεῦσι καὶ τῇ πεζικῇ ἀγῶματι,
 καὶ ἰδεῖν κισσὸν τε ἀκρότατον καὶ
 δάφνην τὸ ὄρος, καὶ ἄλσιν παρταῖς
 καὶ ἰδεῖν σύσκιον, καὶ θήρας ἐν αὐτῇ
 8 εἶναι θηρίων παντοδαπῶν· καὶ τοὺς
 Μακεδόνας ἰδέσθαι τὸν κισσὸν ἰδόν-
 τας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα
 (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ἰδόντων χῆρος κισ-
 σὸν, οὐδ' ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι
 ἦσαν)

(a) Cms. 8, 10, 13.

5. ἄγεσθαι] Infinitivus loco imperativi. Vid. 4, 20, 6.

7. ἰδεῖν τε] Recta oratio mutatur in obliquam, quod multis locis fit in Arriano; ejusque mutationis hic jam initium esse puto, non demum in verbis καὶ ἰδὼν σύσκιον, quod Vulcanius statuit. Vertendum igitur: & venisse in montem Meri. n. &c. & vidisse hederam lauroque refertum montem &c. & visu opacum montem fuisse, & venationes in eo fuisse ferarum omnium generis.

ἦσαν) σεφάου σπουδῇ ἀπ' αὐ-
 τοῦ ποιῆσθαι, ὡς καὶ σεφάουσα-
 σθαι εἶχον, ἐφυμνούντας, καὶ
 Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας
 τοῦ θεοῦ ἀνακαλοῦντας· ὅς ται τε
 αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τῇ Διονύσῳ,
 καὶ εὐαχθῆναι ὁμοῦ τοῖς ἐταί-
 ροις. Οἱ δὲ καὶ τὰδε ἀνέγραψαν 9
 (εἰ δὴ τῶν πρὶν καὶ ταῦτα) πολ-
 λὰς τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῶν οὐκ ἡ-
 μελημέναν Μακεδόνων τῆτε κισ-
 σῇ σεφανομένους, καὶ ὑπὸ τῇ κα-
 τακλίσει τοῦ θεοῦ κατασχεθῆναι
 τε πρὸς τοῦ Διονύσου, καὶ ἀν-
 εἶναι τὸν θεὸν, καὶ βακχεῦται.

III. Καὶ ταῦτα ὅπως τὶς ἐ- I
 θέλοι ὑπολαβεῖν ἀπιστεῖτω ἢ πι-
 στεύτω. Οὐ γὰρ ἔγωγε Ἐρατο-
 σθένη τῇ Κυρηναίῳ πάντῃ ξυμ-
 φέρμαι, ὃς λέγει πάντα ὅσα
 ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεται ἐκ Μακε-
 δόνων, πρὸς χάριν τὴν Ἀλεξάν-
 δρου ἐς τὸ ὑπέρογκον ἐπευφη-
 μῆσθαι. Καὶ γὰρ καὶ σπῆλαιον 2
 λέγει ἰδόντας ἐν Παραπαμισά-

dissent (neque enim Indorum
 regio hederam fert, ne ibi qui-
 dem ubi vites sunt) coronas-
 que ex eâ sedulo fecisse, ut e-
 tiam coronare possent, acci-
 nentes, ac Dionysum pariter
 & varias Dei appellationes ex-
 clamantes: Alexandrum illic
 Dionysō sacrificium fecisse (a),
 & cum amicis epulatum esse.
 Tradunt etiam nonnulli (si
 cui hæc credibilia videntur)
 multos non obscuri nominis
 Macedones hederâ coronatos
 in eo epulo Dionysi numine
 correptos, euantes bacchan-
 tesque discurre.

III. Cæterum his unicuique
 per me integrum sit, fidem
 prout velit aut tribuere aut
 derogare. Neque vero Erato-
 stheni Cyrenæo prorsus assen-
 tior, qui autor est, quicquid
 honoris numini à Macedoni-
 bus delatum fuit, in gratiam
 Alexandri fastu quodam, fau-
 stis acclamationibus adhibitis,
 factitatum fuisse. Dicit etiam

(a) Curt. 8, 10, 17.

Ma-

8. ἐπωνυμίας τῷ θεῷ] Quales appellationes sunt *Lycæus*, *Euan*, *Bromius*, *Jas-
 chus*, *Lycæus*.

9. ἐπισημαίνων] Annon scribendum potius ἐπισημαίνων, per ω, cum sit a ver-
 bo σημαίνω. Sic Plato Symp. ἐπισημαίνοντι αὐτῷ τινὶ σφάτῳ. Et Longus in ποι-
 ρηματικῇ lib. 3. pag. 103. citatus a Grobævio p. 199. ὁ θεὸς αὐτῷ τὰς καρπὰς
 ἐπισημαίνων.

ἀντιπαραστήσει] Non potest melius converti, quam ex Justino *sacris Deum imitati-
 bus clausisse*, aut *venerari Deum ex Livio 1, 5, ut nudi iuvenes Lycæum Pana
 venerantes per Iasum atque Iasiviam currebant*. Aut si proprie malis, *Evan* &
Bacche clausisse. Suidas ait ἀντιπαραστήσει τὸ αὐτῷ φάσθαι. Ἐστὶ δὲ τὸ τοῦ ἕκτου εἰς Διόνυσον.
 Γνωστον.

CAP. III. 1. πάντα ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρονται] *Quidquid a Macedonibus ad
 Deum refertatur auctorem, id in gratiam Alexandri in immensum laudibus elatum
 fuisse*. Ut scilicet augeret famam operum ejus. Uti de divinis urbium origi-
 nibus ait Livius in præfatione: *Datur hæc venia antiquitati, ut miscendo humana
 divinis, primordia urbium augustiora faciat*. Ἐστὶ τὸ θεῖον ἀναφέρειν non est hono-
 rem numini deferre, sed Deo acceptum referre, Deo tribuere tanquam ab ipso pro-
 fectum. Sic 3, 3, 6.

Macedonas specum quandam apud Parapamisadas conspicatos, fabulâ quadam ab incolis auditâ, aut ab ipfismet confictâ, sparfisse specum illam Promethei antrum esse (a), ubi religatus olim is fuit, aquilamque eò venire solitam quæ ejus viscera depasceretur: Herculis autem interventu aquilam interfecit, & Prometheus vinculis solutum. Caucasum montem ex Ponto ad orientales terræ partes & Parapamisadum regionem, ad Indos nimirum eâ ratione Macedones suis sermonibus transferre, & Parapamisum montem Caucasum vocare in Alexandri gloriam, utpote qui Caucasum superarit. quumque in eadem Indorum regione boves vidissent, quibus clavæ inustæ essent, ex hoc conjectasse Herculem ad Indos pervenisse. Similia de Dionysi peregrinatione Eratosthenes improbat. Mihi vero hac de re sermo in medio relinquendus videtur. Alexander ubi ad Indum pervenit, pontem jam ab Hephestione perfectum reperit (b), multaque minora navigia, duas vero naves tri-

δαις τοὺς Μακεδόνας, καὶ τινα μῦθον ἐπιχώριον ἀκούσαντας, ἢ καὶ αὐτοὺς ξυνθέντας, Φημίσις ὅτι τοῦτο ἄρα ἦν τοῦ Προμηθέως τὸ ἀντρον, ἵνα ἐδέδετο· καὶ ὁ αὐτὸς ὅτι ἐκείτε ἐφοῖτα, δαισόμενος τῶν σπλάγχχνων τοῦ Προμηθέως· καὶ ἡ Ἡρακλῆς ὅτι ἐκείτε ἀφικόμενος, τὸν τε αἰετὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὸν Προμηθεῖα τῶν δετμῶν ἀπέλυσε· τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑὴν μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισάδων χώραν, ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῇ λόγῃ τοὺς Μακεδόνας, Παρατάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον, τῆς Ἀλεξάνδρου εἴκαι δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγνεκαυμένους ῥόπαλον, τεμνυριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο. Ὅμοια δὲ καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάτης ἀπικεῖται Ἐρατοσθένης· ἐμοὶ δ' ἐν μέτρῳ κείσθων οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῇ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίαν, καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο

(a) Curt. 7, 3, 22. (b) idem 8, 12, 4 & 15.

2. αὐτὸν Προμηθέως τὸ ἀντρον] De eodem in Indi: 5, 11.

3. τὸν δὲ Καύκασον] Idem repetitur 5, 5, 3. & Ind. 2, 5. & 5, 10.

ἐκ τοῦ Πόντου] Surgit enim a Ponto Euxino Caucasus, vel certe inter illum & mare Hyrcanum procurrat. Ab illo igitur Ponto Macedones Caucasum sermonibus suis in partes terræ orientales versus Indos transferebant. Confer 5, 1, 2 & 3. Παραπαμισάδων] Ms. Opt. Παραπαμισάδα χώραν. Gronov. αὐτὸν ὑπὲρ τὸν Καύκασον] quasi Caucasum superasset Alexander.

4. κείσθων] Pro κείσθων, 3. plur. imperativi, Antica Syncope. Vid. Welletii Gram. p. 164. reg. 7.

δὲ δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Τα- 7 ginta remorum. adhæc do-
 ξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυ-
 ρίου μὲν τάλαντα ἐς διακῆσια, ἱερεῖα
 δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίους, πρόβατα δὲ
 ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαντας δὲ ἐς τριά-
 κοντα· καὶ ἵππεις δὲ ἑπτακῆσιοι αὐ- 8 Taxile auxilio missi. urbis
 τῶν Ἰνδῶν ἐς ξυμμαχίαν παρὰ Ταξί-
 λου ἦσαν· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν
 μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ
 καὶ Τάξιλου, ὅτι αὐτῇ Ταξίλης ἐν- 9
 δίδωσιν. Ἐνταῦθα ὅσι· Ἀλέξανδρος
 ταῖς θεοῖς ὅσας αὐτῇ νόμος, καὶ ἀγῶ-
 να ποιῆι γυμνικὴν καὶ ἵππικὴν ἐπὶ
 τῇ ποταμῷ, καὶ γίγνεται αὐτῇ ἐπὶ
 τῇ διαβάσει τὰ ἱερά. Ὁ δ' Ἰνδὸς πο- 10
 ταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐς τῶν
 κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην,
 πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ πο-
 ταμοῦ. Καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῇ 11
 ἐπὶ τὰδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου
 ἢ Καυκάσου· καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν εἰς τὴν
 μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοῦς,
 ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον· καὶ ὅτι δίγαμός 12
 ἐστὶν ὁ Ἰνδός, καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ
 ἀμφότεραι τετραγῶναι, καθάπερ αἱ
 πέντε τοῦ Ἰεροῦ· καὶ ὅτι Δέλτα ποιῆ
 καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, τῇ Αἰγυ-
 πτῇ Δέλτα παραπλήσιον, καὶ τούτο
 Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν Φωνῇ.

IV.

7. ἱερεῖα] i. e. animalia, quæ sacrificari solent. Eustath. ad Iliad. X. pag. 505.
 l. 33. ἱερεῖα ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ὀνομασίας, τὸ θυόμενον ζῷον. Et ad Odyss. pag. 31. l. 45. ἱε-
 ρεῖα ἢ μόνον τὸ ζῷον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς σφάζειν ἱερεῖον γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ὀνομασίας, τὸ σφάζειν
 ζῷον. Id est, ἱερεῖον non solum significat sacrificare, sed etiam simpliciter
 sacrificare. ἱερεῖον enim Asiæ notat animal quod sacrificatur.

8. ὅτι αὐτῇ Ταξίλης ἐνδίδωσιν] Subintelligendum puto commodum verbum,
 quæle est cognovit, quod ipsi Taxiles dederet.

9. γίγνεται αὐτῇ τὰ ἱερά.] Vide not. ad 4, 4, 3.

10. ὅτι μέγιστος ποταμῶν & 11. ὅτι αἱ πηγαὶ] Particulæ ὅτι, quæ hic sæpius
 repetitur, eam hoc loco vim esse arbitror, ut indicet, quid alii de his rebus
 tradiderint Latine esset: Indus dicitur maximus esse. Id quod etiam ex initio
 sequentis capitis colligere licet.

IV. Atque hæc quidem de Indo flumine quæ maxime certa sunt mihi scripta sint. namque & Hydaspes & Acesines, itemque Hydraotes & Hyphasis Indiæ flumina quum sint, omnes quidem Asiæ fluvios magnitudine superant: sed Indo flumine minora sunt & tanto quidem minora, quanto ipse Indus Gange minor est. Ac Ctesias quidem (si cui ejus auctoritas ad probandum sufficiat) affirmat Indi, quæ angustissimus is est, XL stadiorum latitudine ripas inter se distare: qua vero latissimus, etiam centum: maxima vero ex parte mediam inter hæc duo ipsius latitudinem esse. Hunc amnem Indum Alexander sub lucem cum exercitu trajecit in Indorum regionem: de quibus equidem, neque quibus legibus utantur in hac historiâ conscripsi (a), neque quæ monstra animalium ea regio ferat, neque pisces aut cetera quæcunque aut Indus aut Hydaspes, aut Ganges, aut alii Indorum fluvii gignunt, neque formicas aurum ipsis operantes, neque gryphas custodes: quæ delectandi causa potius, quam quod re verâ ita se habeant, scripta sunt; quippe quod quantumvis ab-

(a) Curt. 8, 9, 20. & 16.

CAP. IV. 1. ὅτι καὶ] *quapropter quidem, quomodo modum estime.*

4. ἄτοκα] Curtius 8, 9, 16. dicit animalia insitata, ceteris generibus, nisi innotescant ὅσα ἴδια] *quanta aut qualia.* De his autem plura narrantur in Indic. cap. 30, 1. μύρμηκας] De his in Indic. cap. 15, 5.

5. οὐδὲ ὅσα ἄλλα] *neque alia quæ ad delectationem potius confecta sunt.*

IV. Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθω· ἐπεὶ καὶ δ' Ὅδασπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὑφασίης, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιασίων ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι· τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δὲ μένους εἰσι, καὶ πολλὰ δὲ μείονες, ὅπου καὶ αὐτοὶ δ' Ἰνδοὶ τοῦ Γάγγου. Καὶ Κτησίας (εἰ δὲ τῷ ἰκανῶς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν) ἵνα μὲν ἐννῶτατος αὐτοῦ αὐτοῦ δ' Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα ἑκαδίους ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἰχμαῖ· ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατὸν τὸ πολὺ δ' εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τοῦτοιν. Τοῦτον τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τῇ ἐννῷ διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ἣν ἐγὼ οὔτε ὡς τασὶ νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ ξυγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὲ τίνα ἄτοκα ἢ χόρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθυίας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἶα δ' Ἰνδοῦ, ἢ δ' Ὑδάσπης, ἢ δ' Γάγγης, ἢ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὔδὲ τοὺς μύρμηκας, τοὺς τὸν χρυσὸν σφίσιν ἐργαζομένους, οὔδὲ τοὺς γρύπας τοὺς φύλακας, οὔδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδυνῇ μᾶλλον τι πεποιήται, ἢ ἐς ἀφίγησιν τῶν ἄντων· ὡς τάγε κατ' Ἰνδοῦ ὅσα ἄτοκα

ἄτοκα

ἵππων ψεύσανται, οὐκ ἐξελε-
 γήσονται πρὸς οὐδαμῶν. Ἀλλὰ 6
 Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ
 κρατεῦσάντες τὰ πολλὰ ἐξήλε-
 γον, ὅσα γε μὴν καὶ αὐτῶν ἐσιν οἱ
 ἐψεύσαντο. Ἀχρύστους τε εἶναι 7
 Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους τε δὴ
 Ἀλέξανδρος ξὺν τῇ κρατιᾷ ἐπῆλθε
 (πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε) καὶ ἦμιστα
 χλιδῶντας κατὰ τὴν διαίταν ἄλ- 8
 λα μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷα
 μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν,
 πετακίχρεις τοὺς πολλοὺς, ἡ ὀ-
 λόγου ἀποδόντας· καὶ μελαντέ-
 ρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν
 Λιβύων, καὶ τὰ πολέμια πολὺ
 τι γενναϊοτάτους, τῶν γε δὴ τότε
 ἐποίκων τῆς Ἀσίας. Τὸ γὰρ Περ- 9
 σὴν τῶν πάλαι, ξὺν οἷς Ὀρμηδὴς
 ὁ Κύρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν
 ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο, καὶ
 ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεσφύατο,
 τὰ δὲ προσχυρῶσαντά οἱ ἐκόντα
 κατέσχευε, οὐκ ἔχον ἀτρεκέως ὡς γε

furda de Indiis confingant;
 neminem sint habiturū qui
 eos mendacii arguat. Cæte-
 rum Alexander & qui cum
 Alexandro militarunt, multa
 deprehenderunt quæ de ipsis
 nonnulli mentiti sunt. Indos
 enim, quos Alexander cum
 exercitu adiit (multos autem
 adiit) aurum non habere, ne-
 que delicato victu uti compe-
 rerunt. Cæterum grandibus
 quidem corporibus præditos
 esse, quippe qui maximi sint
 omnium Asiæ populorum,
 quinque cubitos aut paulo
 minus plerique alti, cæteris-
 que mortalibus, exceptis Æ-
 thiopibus, nigriores. omnium
 etiam Asiæ populorum belli-
 colissimi. Nam Persas illos,
 quorum virtute olim Cyrus
 Cambysis Asiæ imperium Me-
 dis abstulit, aliasque gentes
 partim subegit, partim vo-
 luntariâ deditione recepit,
 non ausim in universum cum
 Indis comparare. Nam Per-
 sæ

6. *ἵσα γε μὴν*] Una literula infulse apposita rem omnem pervenit. Scriben-
 dum enim *ἵσα γε μὴ καὶ*, ut est in optimo pluribusque aliis MSS. & vendendum:
multa deprehenderunt, nisi qua nonnullis quoque illorum placuit comminisci. Inquit
 enim Arrianus omnes fabulas de Indis esse satis patefactas ab Alexandri com-
 militumibus, nisi si quos & ipsi fidis narrationibus ludos ac risus spectarent,
 hominum infantiam fustrantes. *Grosven.*

8. *οἷα μεγίστους*] *MS Opt. & alii omnes. Idem.*
τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων] *Illosque nique, qui tunc Asiam incolabant, ut ait nempe*
Alexandri. Quid tunc non erat omittendum, utpote propterea additum, ne
 quis omnes, qui unquam fuerunt, Asiæ incolæ ab Indis bellica laude supera-
 tos putet. Nam de antiquis illis Persis, qui duobus ante seculis vixerant, Ar-
 rianus ait, se non satis scire, sint ne illi Indis æquiparandi. Virz quidem cultus
 & disciplina eis similes fuisse, in hoc autem inferiores videri, quod a Scythis
 bello fuerint victi. Quamquam & Indos primum Darius, deinde Alexander
 vicit, *Indic. 5. 7. & 8.*

9. *ὡς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν*] *cum Indis cerpe quidem.* Quasi diceret, quin aliis
 populis bellica virtute Periz præstiterint, dubium non esse, Indis autem qua
 ratione comparandi sint, tibi non satis liquere.

sæ iis temporibus & inopes
erant, & aspera loca cole-
bant, & leges atque instituta
habebant Laconicæ discipli-
næ maxime consentanea. Cla-
des vero quam Persæ in Scy-
thicâ regione acceperunt, e-
quidem pro certo affirmare
non aulam, an iis quod loco-
rum angustis pressi essent,
an aliâ quâpiam Cyri culpâ
acciderit, an quod Persæ Scy-
this illis bellicâ virtute infe-
riores fuerint.

V. Cæterum de Indis feor-
sum scribam, quæ narratu fi-
deque dignissima tum ii qui
cum Alexandro militarunt,
tum Nearchus qui Oceani In-
dici oram pernavigavit, dein-
de quæ Megasthenes & Era-
tosthenes probatissimi auto-
res memoria prodiderunt :
Indorum etiam leges atque
instituta, & si quæ illic mon-
strofa animalia nascantur, ip-
sam denique totius exterioris
maris in orâ navigationem de-
scribam. In præsentia vero
tantum quantum ad Alexan-

δὴ πρὸς τὰ Ἰνδοὺν συμβαλέειν καὶ
γὰρ καὶ Πέρσαι τότε πένητές τε
ἦσαν, καὶ χῆρας τραχεῖας οὐκ-
τορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ἦν, ὡς
ἐγγύστατα εἶναι τῇ Λακωνικῇ παι-
δαύσει· τὸ δὲ τραῦμα τὸ γενόμενον
Πέρσαις ἐν τῇ Σκυθικῇ γῇ, οὐδὲ
ταῦτο ἔχον ἀτρεκέως συμβαλέειν,
πότερα δυσχωρίαις ξυνεσεχθεῖσιν,
ἢ τινὶ ἄλλῃ Κύρου ἀμαρτίᾳ ξυνέ-
βη, ἢ Σκυθῶν γε τῶν ταύτῃ κα-
κίους τὰ πολέμια Πέρσαις ἦσαν :

V. Ἄλλ' ὑπὲρ Ἰνδοῦν ἰδίᾳ μου
γεγράφεται, ὅσα πιστότατα ἐς
ἀφῆγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ
στρατεύσαντες, καὶ ὁ ἐκπαρταλέ-
σας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ
κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος, ἔπειθ' ὅσα
Μεγασθένης τε καὶ Ερατοσθένης
δοκίμῳ ἄνδρι ξυνεγραψάντην· καὶ
νόμιμα ἅττα Ἰνδοῦς ἐστὶ, καὶ εἰδή-
τινα ἅτοπα ζῶα αὐτῶν φύεται,
καὶ τὸν παράπλουον αὐτὸν τῆς ἐξ
θαλάσσης. Νῦν δ' ὅσον ἐς τὰ Ἀ-
λεξάνδρου ἔργα ἀποχρῶν ἐφαίνε-
το, τοσούτῳ μοι ἀναγεγράφθαι

τὸν

10. πένητές τε ὄντες] Quod hic de priscis illis Persis dicitur, eos & pauperes
fuisse, & regionem asperam incoluisse, utrumque ex Xenophontis Cyropædia
petitum est lib. 7. p. 155. sub fin. ubi hæc causæ allegantur, cur Cyrus, cum
Babylone jam degeret, Persas sibi potissimum satellites legere voluerit: Εἰδὼς
ἂν Πέρσαις τὰς οὐκαι, κακοβιωτάτους μὲν ὄντας διὰ πτωχίαν, ἐκπονητάτα δὲ ζῶντας διὰ
τὴν τῆς χῆρας τραχύτητα, καὶ διὰ τὸ αὐταρχεῖσθαι, τούτους ἐνέμιστο μέλεις, αἱ δὲ
σφίσιν τὸν πρὸς αὐτῶν διακονίαν. Quare quam sciret Persas, qui domi essent, vitam agere
durissimam propter inopiam, & in maximis laboribus, tum ob agri Persici asperita-
tem, tum quia sua se industria alant: hos potissimum arbitrabatur amplectentes hanc
vivendi apud se rationem. Et lib. 1. p. 7. l. 18. Persia dicitur ὁρμητὴ χῆρα.

καὶ νόμιμα σφίσιν ἦν] Et hæc ex Xenophonte suo summis Arrianus. Is enim de
Persicæ juventutis institutione accuratissime agit Cyropæd. lib. 1. p. 3. & seqq.
de Laconica autem disciplina in libello de Lacedæmoniorum rep. p. 535. & seqq.

11. τὸ δὲ τραῦμα] De hac clade vide not. ad 4. 11. 16.

CAP. V. l. ἰσχυρὸν ὄσα] Lege cum optimo ἰσχυρὸν ὄσα, insuperet τετο γνακωνη-
σταιον.

τὸν Ταύρον τὸ ὄρος ἀπείργειν τὴν
 Ἀσίαν, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ Μυ-
 κάλης τοῦ καταστικτοῦ Σάμου τῆς
 ἡσίου ὄρους, ἀποτεμνόμενον δὲ τὴν
 τε Παιμφυλίαν καὶ Κιλικίαν γῆν,
 ὅθεν μὲν ὡς ἐς Ἀρμενίαν παρέρχεται
 ἀπὸ δ' Ἀρμενίαν ὡς ἐπὶ Μιθρίαν
 παρὰ Παρθυαίους τε καὶ Χωρασμί-
 ους· κατὰ δὲ Βακτριῶν συμβάλλειν
 τῇ Παραπαμίσῳ ὄρει, ὃ δὲ
 Καύκασον ἐκάλουν οἱ ξὺν Ἀλεξ-
 ἰάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες
 (ὡς μὲν λέγεται) τὰ Ἀλεξάν-
 δρου αὐξάνοντες, ὅτι δὲ καὶ ἐπέ-
 κειτο ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν
 τῆς ὄπλῃς ἦλθεν Ἀλέξανδρος·
 τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχῆς τυγχάνει ἐν
 τούτῳ τὸ ὄρος τῇ ἄλλῃ τῶν Σκυ-
 θῶν Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῇ
 ταύτῃ ὃ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῇ
 πρότερον ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται
 Καύκασος τὸ ὄρος τούτο, καὶ ὤρε-
 ρον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθίσσεται·
 τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν
 εἶτε ἐπὶ μεγάλην τὴν πρὸς ἑω τε
 καὶ Ἰνδοὺς θάλασσαν. Τούδ' οὖν
 ποταμοὺς ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν
 λόγου ἄξιαι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ
 τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, τοὺς μὲν

dri res gestas pertinet, ad-
 scribendum mihi putavi. Taur-
 us mons per omnem Asiam
 porrigitur (a), initio facto à
 Mycale monte qui est Samo
 insulæ oppositus: deinde Pam-
 phyliam ac Ciliciam secans in
 Armeniam protenditur; ex
 Armeniis in Mediam trans
 Parthos & Chorasmios pene-
 trat. ac circa Bactrianos Pa-
 rapamiso monti committitur,
 quem Macedones Alexandro
 militantes Caucasum appel-
 labant, studio (ut fertur) A-
 lexandri res gestas amplifi-
 candi. quasi Caucasum conti-
 nuatâ victoriâ Alexander su-
 perasset. Fieri autem potest,
 ut hic ipse mons cum altero
 Scytharum Caucaſo coeat,
 quemadmodum Taurus cum
 hoc, atque ego quidem ipse
 idcirco superius hunc mon-
 tem Caucasum vocavi, &
 deinceps hoc nomine appel-
 labo. Porro Caucasus hic O-
 rientem versus ad Oceanum
 Indicum pertinet. Omnes ita-
 que fluvii quotquot per Asi-
 am celebres sunt ex Tauro &
 Caucaſo orientes, alii quidem

(a) Cap. 7, 3, 19.

in

2. ἀναγομάρδω] Licet verbum sit præteriti temporis, refertur tamen non ad antecedentia, sed ad ea, quæ hoc & sequenti capite usque ad septimi initium subiunguntur. Unde toto hoc capite obliqua est oratio.

Παιμφυλίαν] Mss. prius omnes Παιμόλον. Gronov.

3. ὃ δὲ Καύκασον ἐκάλουν] Hæc verba usque ad τῷδε τῷ ὀνόματι κληθίσσεται, &c. alius parenthesi includerentur, quo recta oratio ab obliqua secernebatur.

4. τῇ ἄλλῃ τῶν Σκυθῶν] Mss. Opt. τῇ ἄλλῃ Σκυθικῇ Καυκ. Gronov.

πρότερον ποτε] Supra 5, 3, 11. Eodem nomine appellat & Curtius 7, 3, 19. & 8, 9, 3.

5. τὴν πρὸς ἑω τε] Dicit, hunc Caucasum pertinere ad magnam mare, quod & Orientem versus est & Indos. Gronov.

in Septentrionem aquas volvunt, eorumque nonnulli in Maotim paludem feruntur; alii vero in Hyrcanium mare, Oceani finem, labuntur; alii austrum versus fluunt: ii sunt Euphrates, Tigris, Indus, Hydaspes, Acesines, Hydraotes, Hyphasis, denique quotquot mediū inter hos & Gangem in mare feruntur; aut per palustria loca occulto meatu sub terris labuntur, quemadmodum Euphrates fluvius se condit.

VI. Qua igitur Asiae situs ita se habet, ut Taurus & Caucasus eam ab zephyro in subsolanum scindat, illae duae hae maximae totius Asiae partes à Tauro fiunt. haec quidem meridiem & notum, altera septentrionem ac boream spectans. Porro Asiae quae ad austrum vergit, quae & ipsa in quatuor partes scinditur,

ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχει τὴν ὕδωρ, καὶ τοῦτον τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδοῦναι τὴν Μαυρίαν, τοὺς δ' ἐς τὴν Ἑρκασίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης· τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα, καὶ τὸν Ἰνδόν τε, καὶ τὸν Ἑδάσπην, καὶ Ἀκεσίην, καὶ Ἑδραώτην, καὶ Ἑφαστιν, καὶ ὅτοι ἐν μέσῳ τοῦτον τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐκβάλλουσιν· ἢ εἰς τετραγώνῃ ἀναχέμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

VI. Ὅτι δὴ τὰ τῆς Ἀσίας ὡς ἔχει, ὡς πρὸς τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάτου τέμνεσθαι ἐπ' ἀνέμου ζεφύρου, ὡς ἐπ' ἀπηνιωτῆν ἔσται τὴν Ἀσίαν· τοῦτω δύο μὲν εἶναι μέγισται πρὸς αὐτοῦ τοῦ Ταύρου τῆς Ἀσίας μοῖραι γίνονται, ἡ μὲν πρὸς μεσημβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον τοῦ Ταύρου κεκλιμένη, ἡ δὲ ἐπ' ἄρκτον τε καὶ ἄνεμον βορρᾶν. Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον

6. καὶ ταύτην εἰς πέντε ἔσται] Antiquissima hac de re sententia est Herodoti i. 209. hoc mare per sese esse, nec cum ullo alio commisceri, quam recentiores approbant. Vide Freinsh. ad Curt. 6. 4. 19. Arrianus ipse de eo dubie sentit 7. 16. 2.

7. ἐς τετραγώνῃ] in palustria diffusa evanescentes, quemadmodum Euphrates fluvius evanescit, infra 7. 7. 9.

CAP. VI. 1. Ὅτι δὴ] Cuiusque Asia situs ita habet, h. e. quicumque Asiam ita describit atque dividit, ut per Taurum & Caucasum scindatur Asia a vento zephyro versus subsolanum ventum, i. e. ab occidente versus orientem: ei quidem duae hae maximae Asiae partes ab eodem Tauro fiunt, i. e. is statuit, Asiam in duas partes per montem Taurum dividi, altera quidem ad meridiem & ventum austrinum Tauri vergens, h. e. ad eam partem, qua Taurus austrum accipit. Dativum ἑπὶ & τῶν non locum, sed personam notant. Ususque est noster Auctor iisdem casibus eodem prorsus modo Ind. 3. 3. ἐν ᾧ αὐτῶ scil. Eratostheni ὁ σιλικὸς τῆς Ἰνδοῦ γῆς. - τῆς μὲν αὐτῆς πλάτος. 7. Μεσημβρίην δὲ τὸ εἰς ἀνατολὴν ἢ ὁριζὸν πλάτος ἐστὶ. 8. τῆς δὲ αὐτῆς μῆκος γίγνεται.

ὅταν Ἀσίης τετραρχῇ αὐτὸν τιμονέ-
 νης, μεγίστην μὲν ροῖαν τῶν Ἰνδῶν
 γῆν ποιεῖ Εὐρατοσθένης τε καὶ Με-
 γασθένης, ὃς ξυτὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ
 ἐπὶ ῥέεθρῳ τῆς Ἀραχωσίας· πολλὰ κινεῖ
 δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδρά-
 κωτον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλάττω 3
 ἔστι δὲ ὅταν δὲ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπ-
 ἔργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασ-
 σιν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε
 ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμε-
 ναι, αἱ δύο ξυττεῖσθαι μάλιστα ἀξίαι
 τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβάλλειν· ἀπείργε- 4
 σθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔσ-
 τι καὶ ἀφ᾽ ἡλίουτοιο· ἄνεμον, ἔστι ἐπὶ
 τῇ μεσημβρίᾳ τῇ μεγάλῃ θαλάσ-
 σι τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείρ-
 γει τὸν Κεῖμαστον τὸ ἵος, ἔστι ἐπὶ
 τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολὴν· τὴν δὲ
 ὡς πρὸς ἑσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰά-
 πυγα ἔστι ἐπὶ τῇ μεγάλῃ θαλάσ-
 σι, ὃ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτίμνεται.
 Καὶ ἔστι πεδίον ἡ πολλὰ αὐτῆς· καὶ 5
 τοῦτο (ὡς εἰκάζουσιν) ἐκ τῶν ποτα-
 μῶν προσκεχυσμένον· εἶναι γὰρ οὖν
 καὶ τῆς ἑλλης χώρας· ὅσα πεδία οὐ
 πρὸς θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν πο-
 ταμῶν παρ' ἐκείνοις ποιήματα, ὡς
 τε καὶ χώρας τὴν ἐπανυμῖαν τοῖς
 ποταμοῖς ἐκ παλαιοῦ προτρεῖσθαι,
 καθάπερ Ἑρμοῦ τε τὸ πεδίον λέγε- 6
 σθαι, ὃς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνέ-
 σχων ἐξ ὅρων Μητρὸς Διὸς Διουμήνης,

maximam partem esse sta-
 tuit Indorum regionem E-
 ratosthenes & Megasthe-
 nes: qui quidem quum apud
 Sibyrtium Arachosiorum sa-
 trapam degeret, frequenter
 se ad Sandracottum Indo-
 rum regem commeasse scri-
 bit: minimam vero, quam
 Euphrates interfecat, ad
 nostrum mare converfam:
 reliquas duas inter Euphra-
 tem & Indum positas, si
 jungantur, vix dignas
 esse quæ Indorum regioni
 comparentur. Terminari au-
 tem Indiam, orientem &
 subfolanum versum, adusque
 meridiem, Oceano: à septen-
 trione verò, Caucaso mon-
 te, ad Tauri usque confinia:
 ab occidente & Japyge ven-
 to, ad Oceanum usque, In-
 do amne distingui. magnam-
 que ejus partem planam &
 campestem esse; quæ qui-
 dem planities (ut suspican-
 tur) ab ipsis fluminibus ter-
 ram suâ alluvione accumu-
 lantibus sit, quemadmodum
 reliqua campestria loca non
 procul à mari sita planitiem
 suam fluminum alluvionibus
 debent. adeo ut regionum
 ipsarum appellationes flumi-
 nibus jam olim inditæ sint:
 quemadmodum Hermi cam-
 pus dicitur, qui amnis in
 Asia

4. Ἰάπυγ] Ventus hic spirat ab occasu solstitiali. Latine Corus vocatur.

5. τὸν ποταμὸν παρ' Ἰνδοῖς] fluminem singulorum sive per se. Ita mox 9. ὅτι
 τὸν ποταμὸν παρ' Ἰνδοῖς, amnis singulus per se, sive solus. In optimo Geoponius ha-
 beti ait παρ' Ἰνδοῖς.

Asiā oriens ex monte Matris Dindymenes, ad Smyrnam urbem Æolicam in mare fluit. item Caystri campus Lydius, à Lydio flumine, & Caici alius in Mysiā, & Mæandri in Cariā, Miletum Ionicam urbem usque. Ægyptum quoque Herodotus & Hecataeus historiarum scriptores, (nisi alterius cujuscumque quam Hecataei sint illa de regione Ægypti scripta) fluminis donum eodem modo appellant: neque inanibus argumentis Herodotus id ita esse demonstrat, adeo ut & regioni ipsi fortasse fluminis nomen inditum sit. Quod autem amnis hic olim Ægyptus vocatus sit, quem nunc Ægyptii pariter reliquæque extra Ægyptum gentes Nilum appellant, Homeri auctoritas satis probaverit, qui Menelaum ad Ægypti fluminis ostium classem constituisse commemorat. Si igitur singuli amnes, neque ii quidem magni, id præstant, ut in mare prolabentes, quum multum luti atque limi secum ex superioribus locis ubi fontes eorum oriuntur trahant,

παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν διδοὶ ἐς θάλασσαν καὶ ἄλλο Καΐου πεδίον Λυδίων, ἀπὸ Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καΐκου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καριόν, ἔστ' ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικόν. 7 Αἰγύπτου Ἡρόδοτος τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογοποιοὶ (ἢ εἰ δὲ τὰ ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐς τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα) δῶρον τε τοῦ ποταμοῦ ἀμφότεροι αὐτῶν ἐνομαζούσι, καὶ οὐκ ἀμετανοήτως τεκμηρίους ὅτι ταύτην ἔχει Ἡρόδοτος ἐπιδεδεικται' ὡς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχρὸν ποταμοῦ εἶναι ἐκάνουν. 8 Αἰγύπτου γὰρ τὸ παλαιὸν ὃ ποταμὸς ὅτι ἑκαλεῖτο, ἄντινα νῦν Νεῖλον Αἰγυπτίῳ τε καὶ οἱ ἔξω Αἰγύπτου ἄλλοι ἐνομαζούσιν, ἱκανὸς τεκμηριῶσαι Ὅμηρος, λέγων ἐπὶ τῇ ἐκβαλῇ τοῦ Αἰγύπτου ποταμοῦ τὸν Μενέλαον εἶναι τὰς 9 μέγας. Εἰ δὲ οὖν ἔς τε ποταμὸς παρ' ἑκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοί, ἱκανὸν γῆν πολλὰν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχέμενοι, ὁπότ' ἴλιν καταφέρουεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, εἶθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδ' ὑπὲρ τῆς Ἰνδοῦ

6. Καΐου πεδίον] Xenoph. lib. 1. exped. p. 194. l. 23. Καΐου πεδίον dicitur πόλιν οὐκ αἰσθάνομαι, ut bene frequentem.

7. ἢ εἰ δὲ τὴν ἄλλαν] aut si cuius alius. Ut Cic. offic. l. 1. c. 10. Q. Fabium Labronem, seu quem alium.

8. Ὅμηρος] Locus exstat Odysf. A. pag. 132. med. edit. Giphani. Verba vide infra ad 6, 1, 4.

9. γῆν πολλὰν ποιῆσαι] Mss. omnes ποιῆσαι. Gronov. ὡς ὑπὲρ τῆς Ἰνδοῦ] neque de Indorum regione incredibile esse debet, quomodo magna ex parte campestris sit. Ὅπως ut in aliis locis, ita & hic notat quomodo, qua ratione, significaque quale sit id, quod videri non debeat fidem excedere. Ita fere Petron. in Satyr. p. 49. Postero die populus miratus est qua ratione mortuus esset in cruce.

δὴν ἄρα χώρας ἐς ἀπείριον εἶναι
ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἢ πολλή
ἐς, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πε-
δίον ἔχει προσηλωμένον. Ἐρ-
10 μου μὲν γὰρ, καὶ Κάυτρον, καὶ
Καῖκόν τε καὶ Μαίανδρον, ἣ ὅσοι
πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς
τῆδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδι-
δοῦσι, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντε-
λέτας ἐν τῶν Ἰνδῶν ἄξιον ξυμ-
βαλεῖν πλεονεξίας ἕνεκα τοῦ ὕδα-
τος, μηδὲ τε Γάγγη τῇ μεγίστῃ,
ἢ οὔτε Νείλου ὕδατος τοῦ Αἰ-
γυπτίου οὔτε ὁ Ἴσρος ὁ κατὰ τὴν
Εὐρώπην ῥέων ἄξιον ξυμβαλεῖν.
Ἄλλ' οὐδὲ τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ, ἔ-
11 κείνῳ γὰρ πάντες ξυμμιχθέντες,
ἐκ τῶν ἔρχονται· ὅς μέγας τε εὐ-
δὲς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχεται, καὶ
ποταμὰ καὶ ποταμοὺς πάντας
τῶν Ἀσιατικῶν μετίζωνας παραλα-
βὼν, καὶ τῇ ἐπιπνομίᾳ κρατῆ-
ρας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.
Ταῦτά μοι ἐν τῇ παρόντι περὶ Ἰν-
12 δὴν τῆς χώρας λελέχθαι· τὰ δὲ
ἄλλα ἀποκείσθαι ἐς τὴν Ἰνδικὴν
ἐγγυμασίην.

VII. Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ Ἰ
τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅπως μὲν
ἐπαφῇ Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε Ἀρι-
στέβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς
μέγιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν·
οὐδὲ αὐτοὺς ἔχω ἀτρεκέως εἰκάζειν,
πότενα πλεονεξίας ἐξείχθη ὁ πόρος,

multum terræ suâ alluvione
regioni addant: certe non vi-
deo cur non idem de Indorum
regione credi possit, quando-
quidem magnâ ex parte cam-
pestris est, & fluvii in ejus
campos alluvionem faciunt.
Hermum enim & Caystrum,
& Caicum, ac Mæandrum,
reliquosque Asiæ fluvios qui
in mare interius feruntur, ne
si omnes quidem conjunxeris,
digni sint qui uni Indorum flu-
mini aquarum copiâ con-
ferantur: nedum Gangi maximo,
cui neque Nili Ægyptii fluen-
ta, neque Ister per Europam
fluens comparari possunt. Sed
ne ii quidem omnes si simul
misceantur, Indum æquant,
qui magnus statim ab ipsiis fon-
tibus erumpens, & xv majori-
bus, quam est quodlibet ex
illis Asiaticis, fluminibus in
se receptis, nomen suum per-
petuo retinet in mare con-
tendit. Atque hæc quidem in
præsentia de Indorum regio-
ne dixisse sufficiat. reliqua in
historiam Indicam rejiciantur.

VII. Quonam autem modo
Alexander Indum amnem pon-
te junxerit, neque Aristobulus
neque Ptolemæus, quos ego
maxime secutus sum, scribunt.
neque ego certi aliquid affir-
mare ausim; an navigiis pons
junctus fuerit, quemadmo-
dum

10. τὸν ἐντὸς θάλασσαν] mare mediterraneum.
μὴ ἐπὶ τῇ Γάγγῃ] non tantum Gangi &c. cui paulo post respondet ἀλλ' οὐδ' Ἰνδοῦ, sed neque Indu. Sic 3, 10, 7.

dum Hellepontus à Xerxe ,
& Bosporus ac Ister à Dario :
an vero continuus pons flu-
mini impositus fuerit. Mihi
certe probabilius videtur na-
vibus junctum fuisse. neque
enim pontem jaci pateretur
amnis altitudo : neque adeo
brevi temporis spatio tam in-
gens opus perfici potuisset.
At si omnino navigiis pons
junctus fuit, an ea rudentibus
colligata atque ita in ordinem
ducta ponti jungendo suffice-
rint (ut Herodotus testatur
Hellepontum ponte stratum
fuisse) an vero eâ ratione quâ
Romani Istrum aut Rhenum
Celticum ponte junxerunt ,
& per Euphratem ac Tigrim
quoties necesse fuit pontem
duxerunt, ne hoc quidem ip-
sum compertum habeo. Por-
ro celerrima expeditissimaque
est Romanis, quod nôrîm ,
struendorum pontium in na-
vibus ratio: quam quidem e-
go, quod commemoratu di-
gna est, hic recensebo. Naves
iis demittuntur, lapsu flumi-
nis, dato signo: non quidem
rectâ, sed tanquam puppibus

καθάπερ ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς
Ἰέρξου, καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ Ἰ-
στρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ
τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐ-
τῇ. Δοκεῖ δὲ ἔμοιγε πλοίοις μαλ-
λον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι
γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ'
ἂν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔργον οὕτως
ἄτοπον ξυμπτελεσθῆναι. Εἰ δὲ δι'
πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόντος, πότῃ
ξυντεθεῖται αἱ νῆες σχοίνους καὶ
κατὰ σῶχρον δρμισθεῖσαι ἐς τὸ ζευ-
γμα ἀπήκταν, (ὡς λέγει Ἡρό-
δοτος ζευχθῆναι τὸν Ἑλλήσπον-
τον) ἢ ὅτῃ τῷ Ῥωμαίοις ἐπὶ τῇ
Ἰστροῦ ποταμῷ ζεύγμα ποιήσθαι,
καὶ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ τῇ Κελτικῇ, καὶ
τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγρητα·
σῆκας κατέλαβεν αὐτοὺς ἀνέγκει
ἐν γέφυρῳ, οὐδὲ ταῦτο ἔχον ξυμ-
βαλεῖν· καίτοι γε ταχυτάτῃ, ὥς
ἐγὼ οἶδα, Ῥωμαίοις ἢ γεφύραις ἢ
διὰ τῶν νεῶν γίγνεται· καὶ ταύτην
ἐγὼ ἀφηγήσομαι ἐν τῇ παρόντι,
ὅτι λόγου ἐστὶν ἀξία. Αἱ νῆες αὐ-
τοῖς κατὰ πόντον ἀφίενται ἀπὸ ξυ-
θήματος, οὐκ ἐκ' εὐδῦ, ἀλλὰ
καθάπερ αἱ πρύμναν κρούμεναι.

Ταύ-

CAP. VII. 6. κατὰ πόντον] in flumen, vel secundo flumine.
αἱ πρύμναν κρούμεναι] Πρύμναν κρούσθαι est quomodo remiges conversi in puppim im-
pellunt navem, quomodo ante in proream impulsissent, seu fieri solet, cum ad tenam
navis appellatur Latini dicunt inhibere remos, Curt. 4. 9. estque ea inhibi-
tio, ut Cicero ad Attic. lib. 13. epist. 21. scribit, remigatio navem conversam ad
puppim. Huic in terra respondet ἐπὶ πόντῳ ὑποχωρῶν infra 5. 17, 12. Justinus 2.
12. 7. commisso praelio ite cessim, inhibere remos, & a bello discedite. Perspicue Gae-
cus interpres Thucydidis: πρύμναν κρούσθαι ἐς τὸ κατ' ὅλητον ἀναχωρῶν μὴ ἐν-
φαντα τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ ὕψος ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν καταλαττοί. Puppim rursus
est sensum recedere nave non conversâ. Quia enim ita recedit, ut remos puppim remigat.
Polyb lib. 16. c. 2. Avelli navis ab ea, cum qua ooherebat, non poterat, καί-
τις πολλὰς ἐπιβαλλόμενος πρύμναν πρὶν, quantitate retro puppim inhibere sepe
sinebant, sed recto & libero cursu nave a fluminis impetu auctâ
sinebant, sed recto remigando eas paululum inhibebant.

Ταύτας ὑποφέρει μὲν, οἷα ἐν 7 inhibitz: Atque has quidem
 κὺς, ὁ ροῦς· ἀνέχει δὲ κελύτιον subducit, ut par est, cursus
 ἑτέρης, ἔστ' ἂν κατὰ στήν ἐς τὸ fluminis: remigiorum vero im-
 τεταγμένον χωρίον· καὶ ἐνταῦθα 8 pulsus retinet, donec ad sta-
 ἦρ καθίσταται πλέγματα ἐκ λύ- tum locum pervenerint. At-
 θου πυραμοειδῆ, πλήρη λίθων λο- que ibi crates vimineas, in py-
 γάδων, ἀπὸ πύρας ἐκάστης νεὺς, ramidis formam plexas, sele-
 ταῦ ἀνέχων τὴν ναῦν πρὸς τὸν ροῦν. ctis ad id faxis oppletas, à pro-
 Ὅτε δὲ μία τις τῶν νεῶν ἅμα δὴ 9 rā cuiusque navis demittunt,
 ἐσχέθη, καὶ ἄλλη ἀπὸ ταύτης ad inhibendum fluminis cur-
 δέχουσα ὅσον ξύμμετρον πρὸς sum. Simul autem una navium
 ἰσχύϊ τῶν ἐπιβαλλομένων, ἀν- ita firmata fuerit, & alia juxta
 τίτρωρος πρὸς τὸ ρεῦμα ὁμιζέ- illam, tanto spatio ab eā sepa-
 ται· καὶ ἀπ' ἀμφοῖν ξύλα τε ἐς 10 rata, quantum ad firmitatem
 οἷον ὁξέως ἐπιβάλλεται, καὶ τα- insternendorum requiri vide-
 νιδες ἐγκάρσιαι ἐς τὸ ξυνοεῖν καὶ tur, pariter prorā obversa in
 διὰ πασῶν οὕτω τῶν νεῶν, ὅσαι fluminis cursum statuitur. &
 ἰκαναὶ γεφυρώσων τὸν πόντον, χω- in utrisque tigna statim in di-
 ρεῖ τὸ ἔργον. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ 11 rectum injiciuntur, tabulæque
 ζεύγματος κλίμακες προσβάλ- transversæ quibus tigna jun-
 λονται κατακπηγνύμεναι, τοῦ gantur ac colliguntur. Ita deim-
 ἀσφαλές ἐσθαι τοὺς τε ἵππους καὶ ceps per ceteras naves opus
 τοὺς ζεύγας τὴν ἔφοδον γίννε- procedit, quantæ ad jungen-
 σθαι, καὶ ἅμα ὡς σύνδεσμος εἶναι dum ponte flumen sufficient.
 τοῦ ζεύγματος· δι' ὁλόγου τε 12 Ad utrumque vero pontis ca-
 ξυτελεῖται ἅπαν, καὶ ξὺν πολ- put gradus in terram depacti
 λῶ θορύβῳ, καὶ τὸ τεταγμένον ἐν adjiciuntur, quo tutior equis
 τῇ δοκίμῳ ὁμοῦ οὐκ ἄπειν· οἳ jumentisque sit ingressus, & si-
 τε παρακελευτμοὶ ὡς ἐντύχοιεν mul ut veluti vinculum sint to-
 κατὰ ναῦν ἐκάστην, καὶ αἱ ἐπιτι- tius pontis. Brevi autem tem-
 pole totum opus perficitur,
 & cum magno tumultu, nec
 tamen ordo & decorum abest.
 Adhortationes etiam per sin-
 gulas

7. καλὴν ἰστίαν] *Calentem parvum navigium astutiam*; ἰστίαν vertitur quidem in Lexicis *parvum*, videtur autem potius esse *adharens*. Cumque unum navigium idque parvum, nequaquam par esse poterit remorando cursui tot navium, singulis navibus singula καλὴτα adhæsisse intelligendum est.

8. πρὸς τὸν ὄν] *ad sistendam navem contra fluvii cursum*. Gronov.

11. Ἐκατέρωθεν] *Ad utrumque pontis latus*, non ad caput, uti recte monet Gronovius, cui etiam κλίμακες sunt *lorica & cancelli*, ut nos vocamus in pontibus, ἵπποις autem *ingressus in ipso ponte*, non *aditus* in eum. Quo sensu existat ἵπποις 5, 15, 9.

12. αἱ ἐντύχοι] *Mss. Opt. αἱ τέχον. Gronov.*

gulas naves, & objurgationes eorum qui segnius munus ob-eunt, nihil impediunt aut tol-lunt, vel mandatorum auditionem, vel operandi celeritatem.

VIII. Atque hæc sunt, quæ Romanis jam olim usitata. Quonam verò pacto Indus am-nis ponte junctus fuerit, mihi non constat. neque enim qui cum Alexandro militarunt, ul-lam ejus mentionem fecerunt. putarim tamen eos proxime ad hanc rationem accessisse: si vero aliâ quapiam arte usi fue-rint, illa valeat. Transmisso itaque Indo Alexander rursum diis patrio more sacrum facit. atque inde profectus, Taxila urbem populosam atque opu-lentam pervenit. Est enim hæc omnium quæ inter Indum & Hydaspem sunt oppidorum maxima. Taxiles urbis præses, quique in eâ urbe erant Indi amice eum exceperunt: Alex-ander iis tantum finitimæ re-gionis quantum petierunt ad-jecit. Eo loci legati ad Alexan-drum ab Ambisaro montano-rum Indorum rege cum ipsius Ambisari fratre, aliis aliquot primoribus comitato, vene-runt, nonnulli etiam à Doxa-reo præside, dona adferentes (a). In Taxilis Alexander rur-sus sacrificia consueta peragit, ludos gymnicos & equestres facit. & Philippo Machatæ F.

(a) Curt. 8, 13, 1 & 2.

CAP. VIII. I. *καὶν ἔχτω*] Sic Xenoph. *exped. lib. 3. p. 239. L. 51. αὐτὸς ὁ ἄλλος τις βέλτιον ὁρά, ἄλλως ἔχτω. Si quid ab alio rectius perspicitur, sequamur.*
4. *Ἀμβισάρι*] Optimus manifeste *Ἀβισάρι* absque *μ.* *Γρανοσ.*

μήτεις τῷ ἐκλιποῦς, οὔτε τῇ κατὰκουσιν τῶν παραγγελμέ-των οὔτε τὴν ὀξύτητα τοῦ ἔργου ἀφαιροῦνται.

VIII. Ῥωμαῖοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπῆκνῃται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μὴδὲ οἱ ξυκρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον· ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὡς ἐγγυ-τάτῳ τούτων ἐξεύχθαι· ἢ εἰ δὲ τινὶ ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκεῖνι ἐχέτω. 2 Ὡς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος· ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ, ἐς Τάξιλα ἀφί-κετο πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαί-μονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Τάξτου. 3 καὶ ἀδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπ-άρχων τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ αἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ Φιλίως καὶ Ἀλέξ-ανδρος προστίθητιν αὐτοῖς χάραν 4 τῆς δμῆρου ὅσῃς ἐδέοντο. Ἦκον δ' ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀμβισάρου πρέσβεις, τοῦ τῶν ὁρέων Ἰνδῶν βασιλέως, ὃ, τι ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀμβισάρου, καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλ- 5 λοι, δῶρα φέροντες. Καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐν Τάξιλοις βίη ὅσα οἱ νόμος, καὶ ἀγῶνα πρὸς γυ-

γρηγορικόν τε καὶ ἱππικόν· καὶ ἀπο-
 δεῖξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδοῦν
 Φίλιππον τὸν Μαχάτα, Φρουράν
 τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις, καὶ τοὺς
 ἐπομέχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νό-
 σον αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰδά-
 σπην ποταμὸν. Ἐπέκεινα γὰρ τοῦ 6
 Ἰδάσπου Πῶρος αὐτῷ εἶναι ἐξη-
 γέλλετο ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, ἐ-
 γρηγορῶν εἰργεῖν τοῦ πόρου αὐτὸν, ἢ
 περὶ τὸ ἐπιτῆσθαι. Ταῦτα ὡς ἔγνω 7
 Ἀλέξανδρος, Κάπον μὲν τὸν Πολε-
 μακράτους πέμψας ὁπίτω ἐπὶ τὸν
 Ἰνδοῦ ποταμὸν, τὰ πλοῖα δὲ παρ-
 ικάμενος αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ
 Ἰνδοῦ, ξυντεμνόντα κελεύει Φέριν ὡς
 ἐπὶ τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν· καὶ ξυν- 8
 τεμνῇ τε τὰ πλοῖα καὶ ἐκομίσθη
 αὐτῷ, ὅσα μὲν βραχύτερα, διχῇ
 διατεμνέντα, αἰτριάκοντοιοι δὲ τρι-
 χῇ ἐμεμῆσαν, καὶ τὰ τμήματα
 ἐπὶ ζευγῶν διεκομίσθη ἕστε ἐπὶ τὴν
 ὄχθην τοῦ Ἰδάσπου· καὶ ξυμπε-
 χθὲν τὸ ναυτικὸν αὐτοῖς δὴ ὁμοῦ ὤφθη
 ἐν τῇ Ἰδάσπῃ. Αὐτοὺς δὲ ἀναλα- 9
 βὼν ἦν τε δυναμὶν ἔχων ἦκεν ἐς Τα-
 ξίλα, πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδοῦ,
 οὓς Ταξίλους τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρ-
 χόντων, ἦν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰδάσπην
 ποταμὸν, καὶ Ἀλέξανδρος κατεστρα-
 τοπέδευεν ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰδάσπου.

IX. Καὶ Πῶρος κατὰ τὴν ἀντι- I
 πέαν ὄχθην ὤφθη ξὺν πάσῃ τῇ στρα-
 τιᾷ, καὶ τῶν ἐλεφάντων τῶ εἴφει.
 Ταύτῃ μὲν δὴ ἡ κατεστρατοπέδευ-

præsides illius regionis con-
 stituto, præsidioque Taxilis
 imposito, milites valetudi-
 nis causâ bello inutiles ibi
 relinquit. ipse Hydaspem
 amnem versus movit. Po-
 rum enim ultra Hydaspem
 cum omni exercitu conse-
 disse nuntiabatur, eo animo,
 ut aut Alexandrum transitu
 amnis prohiberet, aut trans-
 gressum adoriretur. Quibus
 cognitis Alexander Cœnum
 Polemocratis F. retro ad In-
 dum amnem mittit, atque
 navigiis quæ ad trajicien-
 dum Indum præpararat dis-
 sectis, ad Hydaspem fluvium
 ea transferat jubet. Navigia
 itaque dissecta allata sunt,
 brevioribus quidem in duas,
 quæ vero triginta remis in-
 structa erant, in tres partes
 dissectis: segmenta curribus
 in ripam Hydaspis transve-
 cta sunt. ibique navigiis rur-
 sus compactis atque in am-
 nem deductis, ipse assumtis
 copiis quibuscum Taxila ve-
 nit, dehinc quinque Indo-
 rum millia nactus, quos Ta-
 xiles ejusque regionis præ-
 fides ducebant, ad Hyda-
 spem fluvium contendit, &
 ad ejus ripam castra locavit.

IX. Porus in adversâ ripâ
 cum omni exercitu conspi-
 ciebatur, elephantis stipa-
 tus (α). qui quidem quâ par-
 te

(α) (α) 1. 8, 13, 6.

9. Αὐτοὺς δὲ ἀναλαβὼν Ipse assumtis quibuscum Taxila venerat copiis, & quinque millibus Indorum, quos Taxiles &c. Gronov.

te Alexandrum castra posuisse videbat, ipsemet transitum tuebatur: ad reliquas vero fluminis partes qua facilius transiri posse videbatur, praesidia mittebat, ducesque singulis praesciebat, qui Macedones transitu fluminis prohiberent. Hæc animadvertens Alexander, sibi quoque exercitum in varias partes mittendum esse statuit, ut Pori consilia turbaret dubiaque redderet. Diviso itaque in multas partes exercitu, aliis alio atque alio dimissis, partim quæcunque hostilia erant vastans, partim contemplans qua commodius transmitti flumen posset; duces etiam alios atque alios militibus imponens in varias partes dimisit. Multum præterea frumenti ex omni regione cis Hydaspem sita in castra convehebatur, ut Poro fides fieret Alexandrum ibi ad ripam hæsurum, donec aqua fluminis per hyemem subsidente facultas ei diversis partibus transeundi fieret. Navigia etiam in aliam atque aliam partem ducta, & pelles tentoriorum stramentis repletae, totaque ripa equitatu pariter ac peditatu obsessa, anxium atque sollicitum Porum tenebant: neque, siquid con-

κότα εἶδεν Ἀλέξανδρον, αὐτὸς μένον ἐφύλαττε τὸν πόρον ὅτα δ' ἄλλα τοῦ ποταμοῦ εὐποράτερα, ἐπὶ ταῦτα φρουρὰς διαπέμψας, καὶ ἡγεμόνας ἐπισήτας ἐκάσας, εἶργειν ἐπένδει διὰ τοῦ πόρου τοῦς 2 Μακεδόνας. Ταῦτα δὲ ὁρῶντι Ἀλέξανδρον, κινητέας καὶ αὐτῷ ἐδόκει ἡ στρατιὰ πολλὰ λαχῇ, ὥς τὰς 3 Πῶρον ἀμφίβολον γίνεσθαι. Διελών δ' ἐς πολλὰ τὸν στρατὸν, τοῖς μὲν αὐτὸς ἄλλη καὶ ἄλλη ἤγε τῆς χώρας, τὰ μὲν πορθῶν ὅτα πολέμια, τὰ δὲ σκοπῶν, ὅπη εὐπορότερος αὐτῷ ὁ ποταμὸς φανεῖται· τοὺς δὲ τῶν ἡγεμόνων ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιτάξας, καὶ αὐτοὺς πολλὰ 4 λαχῇ διέπεμπε. Σίτος δὲ αὐτῇ πάντων ἐκ τῆς ἐπὶ τῇδε τοῦ Ἰνδοῦ χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον ξυνεκομίζετο, ὥς δῆλον εἶναι τῇ Πῶρον, ὅτι ἐγνωκὼς εἶναι προτλιπαρῆν τῇ ὄχθῃ, ἔτε τὸ ὕδαρ τοῦ ποταμοῦ μείον γενόμενον τοῦ χειμῶνος, πολλὰ λαχῇ παραδοῦναι αἱ τὰς 5 πόρον· τάτε πλοῖα αὐτῷ ἄλλη καὶ ἄλλη παραπλέοντα, καὶ οἰδιφλέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι, καὶ ἡ ὄχθη πλήρης· πᾶσα φαινομένη τῇ μὲν ἰσπέαν, τῇ δὲ πεζῷ, οὐκ εἶα ἡμεῖς τὸν Πῶρον οὐδέ τι ἐπιλεξάμενον ἐς φυλακὴν ξίμ-

CAP. IX. 1. διὰ τὸ πόρον] Particulam *διὰ* delendam censet Gronovius. Sic paulo ante 5, 8, 6. εἶργει τὰ πόρον αὐτόν.

3. τὸς μὲν] alios quidem ipse in alias atque alias regionis partes ducet atq. etc. τὴ δὲ, alios vero aliis atque aliis ducibus attribuit, & ὅς in varias partes dimittit. Nimirum non ita magnas copias singulis ducibus dedit, quo magis in diversis loca spargi posset exercitus.

Φαρον, ἐς τοῦτο ἐκ πάντων πα-
ρεσκευάζεσθαι· ἄλλως τε ἐν μὲν 6
τῇ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰν-
δοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θαλεροῦ
ἔφθον, καὶ ὁ ἕως τοῦ ρεύματος· ἦν
γὰρ ὕρα ἔτους, ἥ μετὰ τροπᾶς μά-
λιστα ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος·
ταύτῃ δὲ τῇ ὕρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὗ 7
ρουτο ἄδρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν
γῆν τὴν Ἰνδικὴν, καὶ αἱ χιόνες αἱ
τῷ Καυκάσῳ (ἐνθεν περ τῶν πολ-
λῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι) κα-
τακηκόμεναι αὐξοῦσιν αὐτοῖς τὸ
ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμ- 8
πλιν ἴσχωσι, ὀλίγοι τε γί-
νονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν, καὶ εἰσὶν
ὅπου περάσασθαι, πλὴν γε δὴ τοῦ
Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου, καὶ τυχὸν καὶ
ἄλλου· Ἄλλ' ὅ γ' Ἰδασπῆς πε-
ριτὸς γίνεταί.

X. Ταύτην οὖν τὴν ὕραν τοῦ I
ἔτους προτμήνεις ἐς τὸ Φαυροῦ ἔ-
φασκεν, εἰ ἐν τῇ τότε εἴργοντο.
Ὁ δὲ, ὅθεν μείον ἐφειδρεύων ἔμε-
νεν, εἰποι λάθαι ὑφαρπάσας ὁξέως
τὸν πόρον· ἥ μὲν δὴ αὐτὸς Πάρος 2
κατεσπετοπεδεύκει πρὸς τῇ ὄχθῃ
τοῦ Ἰδασπῆ, ἔγνω ἀδύνατος εἶναι
περᾶσαι, ὑπὸ τοῦ πλοῦτος τῶν ἐ-
λεφάντων, καὶ ὅτι πολλὰ στρατὰ

filiū quod ad ripā custodiam
expediret cepisset, id omnino
exequi sinebant. Accedebat
huc, quod eo tempore omnes
Indiæ fluvii multam eamque
turbulentam aquam trahe-
bant, & rapido cursu fereban-
tur. Erat enim per id anni
tempus solstitium æstivum.
quo quidem tempore creber-
rimi imbres è cælo in Indo-
rum regionem ruunt, & Cau-
casi nivibus (quo in monte
multi fluviorum fontes oriun-
tur) æstu solutis amnes sum-
mopere augentur. hyeme ve-
ro rursus & nives sese conti-
nent, amnesque minores pu-
rioresque fiunt, ac nonnullis
in partibus vado transiri pos-
sunt, excepto Indo & Gange,
& fortassis alio aliquo. Hyda-
spes certe vado transiri potest.

X. Hoc itaque anni tem-
pus expectaturum se Alexan-
der vulgaverat, si tum tem-
poris transitu prohiberetur.
Nihilominus tamen observans
in castris manebat, eā spe ut
alicubi clam hostibus celeri-
ter flumen transmitteret. Qu-
umque eā quidem parte quā
Porus castra posuerat ad ri-
pam Hydaspis transiri posse
diffi-

5. ἐς τοῦτο ἐκ πάντων] neque si quid unum ad ripā custodiam utile probavisset, ad id omnibus remediis comparare se sinebant Grotov. Posset fortasse in πάντων & masculino genere accipi, quod omnibus copiis unum locum tueri Poru non liceret, cum Alexander multis locis se transiturum simularet.

6. οἱ Ἰνδοὶ] Mss. Ἰνδοί. Grotov.

8. ἴσχωσι] decreverunt scil. fluvii. Id enim notat hoc loco ἴσχωσι, uti jam in Lexicis annotatum est.

τοχὴν καὶ ἄλλω] Mss. omnes adjiciunt τε, id est, τινός. Sed & optimus ille ana voce sic scribit καὶ ἄλλω. Quomodo legitur 5, 20. καὶ παρὰ Πάρος ἀλλότ- τε ὑπάρχει Ἰνδῶν. Grotov.

diffideret, cum ob multitudinem elephantorum, tum quod ingens exercitus bene ad pugnam instructus optimeque armatus in suas copias flumen egredientes impetum facturus esset: præterea quod existimaret se equos ipsos difficulter in ulteriorem ripam perducturum, elephantis occurrentibus, qui ipso aspectu & clamore equis terrorem incussuri essent. Sed ne ipsos quidem equos apud pelles juxta flumen contineri posse suspicabatur, sed statim atque elephantos in adversâ ripâ positos conspexissent, attonitos amnem petituros. Furtivo itaque transitu utendum sibi esse ratus, ita rem instituit. Noctu equitibus ad diversas ripæ partes adductis, clamore sublato & classico cani jussu, omnibusque rebus ad transitum præparatis, ingens tumultus excitabatur (a). Porus contra ad eam partem quâ clamor edebatur elephantos adducit. Alexander suo more se hostili aciei opposuit. Quumque multo tempore hoc fieret, neque aliud præter clamores ederetur, Porus ad equitum

καὶ αὐτὴ τεταγμένη τε καὶ ἀκριβῶς ὠπλισμένη ἐμβαλόντων αὐτοῖς ἐπιπύεσθαι ἔμελλεν, ὥστε ἵπποι οὐκ ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ἐθελῆσαι οὐδὲ ἐπιβῆναι τῆς ὄχθης τῆς πέραν, προσκειμένων σφίσι τοῦ εὐθὺς τῶν ἐλεφάντων καὶ τῆ τε ὄψεως ἅμα καὶ τῆ φωνῆ φοβούτων, οὐδ' ἂν ἔτι πρόσθεν μέναι ἐπὶ τῶν διφθερῶν κατὰ τὸν πόντον, ἀλλ' ἐκπηδῶν γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ, ἀφορῶντες πέραν τοὺς ἐλέφαντας, καὶ ἔκφρονες γιγνώμενοι. Κλέψαι οὖν ἐπείκει τὴν διάβασιν, ὥδε πράττων. Νύκτωρ παραγὰν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῆς ὄχθης τοὺς πολλοὺς τῶν ἵππων, βῶν τε ἐποίει καὶ ἡλαλάζετο τῷ ἑυναλίῳ καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἐπὶ διαβάσει συσκευαζομένων, θέρους παντοδαπὰς ἐγίγνετο· καὶ ὁ Πύρρος τε ἀντιπαρῆμι πρὸς τὴν βῶν ἐτάγων τοὺς ἐλέφαντας· καὶ Ἀλέξανδρος ἐς ἔθους αὐτῶν τῆς ἀντιπαρεγγυῆς καθίστη. Ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦτο ἐγίγνετο, καὶ ἡ βῶν μόνον καὶ ὁ ἀλαलगμὸς ἦν, αὐκέτι ὁ Πύρρος μετεκινεῖτο πρὸς

(a) Curt. 8, 13, 8.

CAP. X. 3. αὐτ' ἂν ἔτι πρόσθεν] *sed neque etiam ante (quam scilicet in ulteriorem ripam venirent) manus in pelibus, (in quibus stramento repletis equi ponendi erant) trajicientes; quod inferius factum videmus) intrato flumine, sed de saltatibus in aquam.* Gronov. Κατὰ τὸν πόντον, in transitu, dum flumen trajicerent.

4. καὶ τ' ἄλλα] & cum præpararentur, quæcumque alia ad transitum necessaria præparari solent.

5. ἐξ ἰδὸς αὐτῶν] Ἀντιπαρεγγυῆ non est Alexandri, sed Poti: hunc dicit auctor ἀντιπαρεγγυῆν, & hunc Alexander in consuetudinem opponendi sese hostibus & obducendi copias suas ad motum & clamorem Mæcedonicum paulatim convertit. Alexandri fuit παρεγγυῆ; hic enim antea dicitur νύκτωρ παραγὰν ἄλλαν καὶ ἄλλαν &c. Gronov. Curtius 8, 13, 19. eo consilio Porum quousque agnosci suum & partem, quam se petere simulabat, coegit advertere.

πρὸς τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἰππέων, ἀλλ' ἐκέλευεν γὰρ γινῶς τὸν φόβον, κατὰ χώραν ἐπὶ κρατοπέδου ἕμενε· σκοποί δὲ αὐτῇ πολλαχοῦ τῆς ὄχτης καθειστήκεισαν. Ἀλέξανδρος δὲ 7 αὖ ἐξείργασε αὐτῇ ἄφοβον τὸ τοῦ Πύρου εἰς τὰς νυκτερινὰς ἐπιχειρήσεις, μηχανάται τοῖσι δὲ.

XI. Ἄκρα ἦν ἀνέχουσα τῆς 1 ὄχτης τοῦ Ἰδάεσσου, ἵνα ἐπέκαμπτειν ὁ ποταμὸς λόγου ἀξίως· αὐτῇ τε δασεία παντοίαν δένδρων εἶδει, καὶ κατ' αὐτὴν νῆτος ἐν τῷ ποταμῷ ὑλάδης τε καὶ ἀσιβῆς ὑπ' ἐρημίας. Ταύ- 2 τῃ καταμαδὼν τὴν νῆτον κατακτιπὺ τῆς ἄκρας, ἀμφότερα ὑλάδῃ τὰ χωρία καὶ οἷα κρύψαι τῆς διαβάσεως τὴν ἐπιχειρήσιν, ταύτῃ ἔγνω διαβιβάζειν τὸν στρατόν. Ἀπ- ἔχει δὲ ἢ τε ἄκρα καὶ ἡ νῆτος τοῦ μεγάλου κρατοπέδου ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους. Παρὰ πᾶσαν 3 δὴ τὴν ὄχτην φυλακαὶ τε αὐτῇ καθεισθῆναι ἦσαν, διαλείπουσαι ὅσον ἐξίμμετρον ἐς τὸ ξυνορῶν τε ἀλλήλους καὶ κατακτείνειν εὐπετῶς ὁπότε τι παραγγέλλοιτο· καὶ πανταχόθεν βοαὶ τε νύκτωρ ἐπὶ πολλὰς νύκτας ἐγίγνοντο, καὶ πυρὰ ἐκαίε- 4 τε. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω ἐπιχειρεῖν τῇ

incurfiones moveri destitit: metus enim causā intellectā, eò loci ubi castra fixerat mansit, speculatoribus per varia ripæ loca dispositis Alexander ut jam Poro metum nocturnarum excursio- num exemerat, hujuscemodi quid molitur.

XI. Rupes erat ad ripam Hydaspis sita, eā parte quā amnis sese magnopere flectit, arboribus varii generis perfrequens. juxta rupem insula in medio amne erat sylvosa, atque ob solitudinem inaccessa (a): quam quum animadvertisset ex adverso rupis, & utrinque sylvestria loca quæque Macedones transitum tentantes occulere possent, hac parte exercitum transmittere statuit. Distabat ea rupes atque insula à magnis castris CL stadiis. Porro per omnem ripam custodiæ dispositæ erant, tanto inter se spatio distinctæ, ut alii alios cernere facileque mandata excipere possent. Clamores etiam noctu variis ex locis, idque multis noctibus edi- 2 ignesque excitari jubet: ubi

(a) Curt. 8, 13, 17.

verò

6. ἀλλ' ἐκέλευεν γὰρ γινῶς τὸν φόβον] sed cogitatio illarum (Macedonum equitum) appone, quo illi subinde Porum perturbare studebant. Cum sciret vanum esse illam timorem, & simulari tantum transitum, ut ipsum frustrarentur, & inani labore defatigarent. Ita φόβος non timentis sed terrentis i Petr. III. 14. τὸν δὲ φόβον αὐτὸν μὴ φοβέσθαι.

κατὰ χώραν] Κατὰ χώραν μένει, suo loco, in sua statione manere, quicquam agere.

7. μηχανάται τοῖσι δὲ] Μηδ. τι τοῖσι δὲ. Gronov.

CAP. XI. 2. ἀμφότερα] utraque loca, & insula & rupes.

vero amnem transire statuit, in castris quidem aperte se ad trajiciendum instruit. Ac Craterus quidem apud castra relictus erat, cui ad suam equitum praefecturam Arachoti etiam & Parapamisadae equites adjuncti erant, praeterea Macedonum phalanx, & Alcetæ ac Polyperchontis agmen, & ceterioris Indiae praesides cum quinque Indorum millibus. imperatum autem erat Cratero, ne prius amnem transiret quam Porus cum exercitu in eos ferretur, isque aut in fugam versus aut victus esset. Si vero Porus parte exercitus summi in me contendant, partemque aliam cum elephantis apud castra relinquat: tu quidem meritis tuo loco te contine. At si omnes elephantos adversus me ducat, reliquo exercitu apud castra relicto, tu celeriter amnem trans mitte (soli enim, inquit, elephantis equis difficilem transitum efficiunt) reliquus autem exercitus ibi maneat.

πύρην, κατὰ μὲν τὸ κρατοπέδον φανερῶς αὐτῇ τὰ τῆς διαβάσεως παρ-
5 εσκευάζετο· καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ κρατοπέδου, τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν, καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτίων καὶ Παραπαμισάδων ἱππέας, καὶ τῆς Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων, τὴν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυπερχόντος τάξιν, καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τὰδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα ταύταις τοὺς πω-
6 ταμισχιλίους· παρηγγέλλετο δὲ Κρατερῷ μὴ πρὶν διαβαίνειν τὸν πύρην, πρὶν ἀπαλλαγῆναι Πύρην ἐπὶ σφᾶς ξὺν τῇ δυνάμει, ἣ φεύγοντα
7 μαθεῖν, αὐτοὺς δὲ νικῶντας· ἢ δὲ μέρος μέντοι τῆς στρατιᾶς ἀναλαβὼν Πύρην ἐπ' ἐμὲ ἄγῃ, μέρος δὲ τι ὑπολείψῃ αὐτῇ ἐπὶ κρατοπέδου καὶ ἐλέφαντες, οὗ δὲ δικαίως μέ-
8 νειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἅμα οἱ ἐπ' αὐγῇ Πύρην ἐπ' ἐμὲ, τῆς δὲ ἄλλης στρατιᾶς ὑπολείποιτό τι ἐπὶ κρατοπέδῳ, οὗ δὲ διαβαίνειν σπουδῇ (οἱ γὰρ ἐλέφαντες μόνον, ἔφη, ἄποροί εἰσι πρὸς τοὺς ἐμβαίνοντας ἵππους) ἢ δὲ ἄλλη στρατιὰ μενέτω.

XII.

5. καὶ τῆς φάλαγγος] Et de phalange Macedonum Alceta & Polyperchontis agmen. Sic mox cap. seq. 3. Καὶ τῆς φάλαγγος τῆς τι ὑποσπίσεως, ex phalange scintillas. τὸς πινταμισχιλίους] Quorum meminit supra 5, 8, 9.

6. πρὶν ἀπαλλαγῆναι Πύρην ἐπὶ σφᾶς] Opt. ὡς ἐπὶ σφᾶς, quam Porus inde discessisset ad sese. Sic enim futurum videbat, ut Porus intelligens suum trajiciendi impetum, relicturus foret locum illum magnis castris oppositum, ut Alexander resistere. Gronov.

7. φεύγοντα μαθεῖν] aut intellexisset eum visum esse, se vero visores. Idem.

7. ἐπ' ἐμὲ ἄγῃ] Ab oratione obliqua transitur ad rectam. Cuius generis exempla plauscula ex Xenophonte ad Alc. Apoll. I. 4. annotavimus. (μῆτις) Pro μῆτι. Vid. not. ad 4, 20, 6.

8. ἐπὶ κρατοπέδῳ] Mss. omnes κρατοπέδα, Gronov.

XII. Ταῦτα μὲν Κρατερὸς ἐν-
τέλλετο. Ἐν ῥῆθι δὲ τῆς νῆσου τε
καὶ τοῦ μεγάλου κρατοπέδου, ἡκα-
στῷ Κρατερὸς ἐπιτέλειπτο, Με-
λέαγρος τε καὶ Ἀτταλὸς καὶ Γορ-
γίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἰππεῦσί
τε καὶ πεζοῖς ἐτατάχοντο· καὶ τοῖς
ταῖς διαβαίνειν παρηγγέλλετο κα-
τὰ μέρη διελόντας τὴν στρατὸν, ὅπως
ἐξυποχομένους ἦδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς
Ἰνδοὺς ἴδωσιν. Αὐτοὺς δ' ἐπιτελέμε-
νος τῶν τε ἑταίρων τὸ ἄγλημα καὶ τὴν
Ἡφαιστίωνος ἰππαρχίαν καὶ τὴν Περ-
δικκῶν τε καὶ Δημητρίου καὶ τοὺς
ἐκ Βάκτρων καὶ Σογδιανῶν καὶ τοὺς
Σκύθας ἰππέας, καὶ Δάας τοὺς ἰπ-
ποτοξότους, καὶ τῆς Φάλαγγος τοὺς
τε ὑπασπικὰς καὶ τὴν Κλείτου τε
καὶ Κόου τάξιν καὶ τοὺς τοξότας
καὶ τοὺς Ἀγριάναις, ἦγεν ἄφαντος
πολύ τι ἀπὸ τῆς ὄψεως, τοῦ μὴ
καταφανὸς εἶναι ἄγαν ἐπὶ τὴν νῆσον
καὶ τὴν ἕκταν, ἔστην διαβαίνειν αὐτῷ
ἦ ἐγνωσμένον. Καὶ ἐνταῦθα ἐπλη-
ροῦντο τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς
κάρφης ἐκ πολλοῦ ἤδη παρενηνεγ-
μέναι, καὶ κατερρέπτοντο ἐς ἀκρί-
βειαν· ὕδωρ τε ἐξ οὐρανοῦ τῆς νυκτὸς
λάβρον γίνεται ταύτῃ, καὶ μᾶλλον
τι ἢ παρασκευὴ τε αὐτῷ καὶ ἢ ἐπι-
χρήσις ἢ ἐς τὴν διάβατιν οὐ φανερά
κατεσκεύη, τῷ κτύπῳ τῷ ἀπὸ τῶν
ὄπλων, καὶ τῷ βορβόρῳ τῷ ἀπὸ τῶν

XII. Atque hæc quidem
Cratæro mandata sunt. Me-
dio autem loco inter insu-
lam & magna castra, apud
quæ Craterum reliquerat,
Meleagrum atque Attalum
& Gorgiam cum mercena-
riis equitibus ac pedibus
statuit: mandatis additis,
ut diviso in partes exercitu,
ut diviso in partes exercitu,
quum Indos pugnæ impli-
citos cernerent, etiam ipsi
trajicerent. Ipse delecto a-
micorum agemate & equita-
tu Hephæstionis, Perdiccæ
& Demetrii, Bactrianis eti-
am & Sogdianis, & Scythis
equitibus, & Daarum eque-
stribus sagittariis, ex pha-
lange vero sumtis scutatis,
Clitique ac Cœni copiis, &
sagittariis atque Agrianis,
remotius nonnihil à ripâ,
ne ab hostibus ad rupem at-
que insulam (qua trajicere
statuerat) sese confrens
cerneretur, exercitum duxit.
Tum per noctem pelles
jam multo ante eò allatæ
stramentis implentur, accu-
rateque consuuntur. largus
etiam imber eâ nocte è cœlo
fusus effecit, ut apparatus
qui ad trajiciendum fiebat,
& molitio ejus minus senti-
retur (a), quum & tonitru-
um & imbrium sonus strepi-
tum

CAP. XII. 1. ἐπιτέλειπτο] Μῆ. ὑποτέλειπτο. Gronov.
2. κατὰ μέρη] Justii fuerunt in partes dividere exercitum, ut pluribus locis
simul trajicerent.

3. ἦδη] Opt. ἴθθα. Gronov.

5. γίνεται] Mssii omnes ἐπιγίνεται. Idem.

κατεσκεύη] Mssii & alii & optimus κατέστη. Idem.

(a) Curs. 8, 13, 23.

tum armorum & clamores imperantium ducum interciperet. Pleraque etiam navigia dissecta ad eum locum advecta & clam denuo compacta in sylva occultabantur, atque inter alia naves triginta remorum. Sub lucem itaque vento pariter atque imbre sedato, equitatus ac peditatus, quantum aut pelles aut navigia ferre potuerunt, in insulam evasit, ita ut non prius à speculatoribus quos Porus ad ripam statuerat conspecti sint, quam præteritâ insulâ jam non procul ab ripâ abessent.

XIII. Ipse consensâ nave
xxx remorum in ripam evasit, unaque cum eo Ptolemaeus & Perdikkas ac Lyfimachus corporis custodes, ex amicis etiam Seleucus cui postea regnare contigit, & scutatorum dimidia pars. reliquos scutatos aliæ naves triginta remorum vexerunt. Simulac vero exercitus insulam prætergressus est, conspiciente jam hoste in ripam contendebat. Speculatores itaque cognito Macedonum adventu, quantâ maximâ

παραγγελμάτων, τῶν τε βροντῶν καὶ τῶν ἡμβρων ὠτιπκαταγούστων καὶ τῶν πλοίων τε τὰ πολλὰ αὐτῶν ζωτετμημένα παρεκκόμετο ἐς τὸν χάρον τούτων, καὶ ἀφανὲς αἰδέως συμπεπηγμένα ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρύπτετο, τὰ τε ἄλλα καὶ αἱ τρακύντοροι.
7 Τὰ δὲ τὴν ἑν ὃ, τε ἀνεμὸς καὶ ὁ ἡμβρος κεκοίμητο, καὶ ἡ μὲν ἄλλη στρατιὰ αὐτῷ ἡ ἱππικὴ τῶν διφθερῶν ἐπιβᾶσα, καὶ ὄρους τῶν πεζῶν τὰ πλοῖα ἐδέχετο, ἐπέρα κατὰ τὴν νῆσον, ὡς μὴ πρόσθεν ἐφθεῖεν πρὸς τῶν σκοπῶν τῶν ἐκ Πάρου καθεστηκότων, πρὶν παραλλάξασθαι τὴν νῆσον ὀλίγον ἔτι ἀπέχον τῆς ἑσχῆς.

XIII. Αὐτὸς δὲ ἐπιβὰς τρακύντορον ἐπέρα, καὶ ἅμα αὐτῷ Πτολεμαῖός τε καὶ Περδίκκας καὶ Λυσίμαχος οἱ σωματοφύλακες, καὶ Ζέλευκος τῶν ἐταίρων, ὁ βασιλεύσας ὕστερον, καὶ τῶν ὑπασιπικῶν οἱ ἡμίσεις τοὺς δὲ ἄλλους ὑπασιπικὰς
2 ἄλλαι τρακύντοροι ἔφερον. Ὡς δὲ τὴν νῆσον παρήλλαξεν ἡ στρατιὰ, φανερῶς ἤδη ἐπέεχον τῇ ἑσχῇ καὶ οἱ σκοποὶ κατιδόντες αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, ὡς ἐκάσους τάχους οἱ ἵπποι εἶχον, ἤλαινον ὡς ἐπὶ τὴν Πάρον.
3 Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος πρῶτος αὐτὸς

6. τὰ πολλὰ αὐτῶν] Omitit optimus vocem postremam. Gronov.

7. ἐπέρα κατὰ τὴν νῆσον] trajicebat juxta insulam, pone eam, ut ejus interpositu interjectisque transcentes occultarentur. Propterea enim hunc sibi prouissimum locum delegerat, quod ea insula sylvestris esset & insidiis tegendis apta, supra cap. 11, 2. & Curt. 8, 13, 17. Nequaquam vero in hanc insulam evasissent, uti quidem vertit Vulcanius, sed eam præterierunt, ceu mox hoc ipso loco dicitur, παραλλάξαντας τὴν νῆσον.

CAP. XIII. 1. ἐπέρα] trajicebat, non vero in ripam evasit, quæ quidem interpretatio nimis properat. Nam 2. adhuc ἀπέχον τῇ ἑσχῇ, in ripam contendebant, & 3. deinde Alexander dicitur ἑβδὲς in totam ἐκτείνεσθαι.

αὐτοὺς ἐκβάς, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων τριακοντόντων ἀναλαβόν,
 ζυγέταττε τοὺς ἀεὶ ἐμβαίνοντας
 τῶν ἱππέων· οἱ γὰρ ἱππεῖς πρῶτον
 ἐπὶ τῇ ἀρχῇ αὐτῷ ἐκβαίνειν· καὶ
 τοῦτους ἄγων προῖσι ἐν τάξει. Ἐ- 4
 λαβε δὲ οὐκ ἐς βέβαιον χωρίον ἐκ-
 βάς ἀγνοίᾳ τῶν τόπων, ἀλλὰ ἐς
 νῆσον γὰρ καὶ αὐτὴν μεγάλην, ἣ
 δὴ καὶ μᾶλλον νῆσος οὕτω ἔλαθεν,
 οὐ πολλὰ ὕδατι πρὸς τοῦ ποταμοῦ
 ὑποτεμνομένη ἀπὸ τῆς ἄλλης γῆς.
 Καὶ ἅμα ἠϋξήκει τὸ ὕδωρ ὁ ὄμβρος 5
 λάβρος τε καὶ ἐπιπολὺ τῆς νυκτὸς
 κατασχόν, ὥς τ' οὐκ ἐξέμυσκον
 αὐτῷ οἱ ἱππεῖς τὸν πόρον, καὶ δέος
 ἦν αὐθις ἄλλου δεῖσθαι αὐτῷ ἐπὶ
 τῇ διαβίᾳ τοῦ ποταμοῦ. Ὡς δὲ 6
 κατ' αὐτὸν χαλεπῶς ἦν γὰρ τῶν
 μὲν πεζῶν ὑπὲρ τοὺς μαζοὺς τὸ ὕ-
 δωρ, ἵνα περ τὸ βαυτάταιν αὐτοῦ
 τῶν δὲ ἱππῶν, ὅταν τὰς κεφαλὰς
 ὑπερῆσχεν τοῦ ποταμοῦ. Ὡς δὲ 7
 καὶ τοῦτο ἐπεράτω αὐτῷ τὸ ὕδωρ,
 ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρασ παρήγαγε
 τό, τε ἄγλημα τῶν ἱππέων, καὶ
 τῶν ἄλλων ἱππαρχῶν τοὺς κρα-
 τίους ἐπιλεξάμενος· τοὺς δὲ ἱπ-

celeritate potuerunt equis ad
 Porum contendunt (a). In-
 terea Alexander qui primus
 in terram exscenderat, iis qui
 aliis navibus xxx remorum
 trajiciebant assumtis, alios
 etiam equites transeuntes in
 ordinem redigebat. equites
 enim primi omnium transire
 iussi erant. hos ducens acie
 instructa processit. Cæterum
 ignorance locorum in lo-
 cum parum firmum descendit.
 In aliam enim insulam eam-
 que amplam incidit, quæ vel
 ideo minus insula esse vide-
 batur, quod eam aqua exiguo
 spatio à terra sejunxerat. Ac-
 cedebat huc quod nocturnus
 imber aquam mirum in mo-
 dum auxerat, ita ut equites
 vadum reperire non possent,
 metuerentque ne hic traje-
 ctus tantum ipsis negotii
 quantum prior faceretur.
 Tandem reperto vado, ægre
 per eum transitum est. aqua
 enim ubi altissima erat pedi-
 tum pectora, equorum cervi-
 ces æquabat. Porro illà quo-
 que aquâ trajectâ, agema e-
 quitum ad dextrum cornu
 traduxit, delectis optimis qui-
 bus-

3. τοὺς αὐτοὺς ἐκβαίνοντας] subinde exscendentes.

4. ἢ δὴ καὶ μᾶλλον] quo etiam magis. ἢ quo citius, ex quo. Vulcanius videtur legisse.

ὁ πολλὰ ὕδατι] quod eam enigma aqua ex fluvio derivata ad reliqua continens separaret. Gronov. Dux igitur fuerunt causæ erroris Alexandri, magnitudo insolite tanta ut continentis speciem referret, & aquæ spatium angustius quam ut ex longinquo cerni posset.

5. ὁ ὄμβρος] imber & largus & in noctem durans.

6. ὑπερῆσχεν τῷ ποταμῷ] eminebat fluvio, exsistebat ex eo.

7. καὶ τῶν ἄλλων ἱππαρχῶν] & reliquorum imperatorum optime quoque delectos. Vulcanius videtur legisse ἱππαρχῶν ab ἱππαρχῷ.

busque equitum præfectis. sagittarios vero equites uni-
verso equitatu præposuit. peditum autem primos scu-
tatos regios, quos ducebat Seleucus, equitatu adun-
xit; proxime his agema re-
gium, exinde reliquos scu-
tatos, prout singulis præfe-
cturæ contigerant. ab utro-
que phalangis latere sagit-
tarios atque Agrianes & ja-
culatores constituit.

XIV. Acie ita instructa, peditum sex circiter mil-
lium ordine & sensim sequi
jubet. Ipse, quod equitatu
superior futurus videretur,
equitum solummodo v m as-
sumtis celeriter contendit,
Taurones sagittariorum præ-
fecto sagittarios ad equita-
tum festinanter adducere
jussit. Ita vero secum statue-
rat, ut si Porus cum universo
exercitu eum adoriretur, se
vel facile cum equitatu ir-
ruentem superiorem fore,
vel certe tantisper dum pe-
ditatus accederet hostilem
impetum moraturum. Sin
vero Indi improvise transitu
perculsi sese in fugam verte-
rent, non procul ab ipsis in

ποταμότας τῆς πάσης ἵππου προέ-
ταξε· τῶν δὲ πεζῶν πρῶτους μὲν
τοὺς ὑπασπιστὰς τοὺς βασιλικοὺς,
ὧν ἡγήτο Σέλευκος, ἐπέταξε τῇ
ἵππῃ· ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ ἄγμα τὸ
βασιλικὸν ἔχομένους δὲ τούτων τοὺς
ἄλλους ὑπασπιστὰς, ὧν ἐκάστος αἱ
ἡγεμονίαι ἐν τῇ τότε συνέβαινον·
κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τῆς φάλαγγος οἱ
τοξόται αὐτῇ καὶ οἱ Ἀγριῶτες καὶ οἱ
ἀκοντισταὶ ἐκατέρωθεν ἐπέστησαν.

XIV. Οὕτως ἐκτάξας, τὸν μὲν
πεζὸν στρατὸν ἐν κόσμῳ βᾶδην ἔπε-
σθαι ἐκέλευεν, οὐ πολὺ ἀπρὸ δρό-
μου τῶν ἐξακισχιλίων· αὐτὸς δὲ ὅτι
κρατεῖν ἐδόκει τῇ ἵππῃ, τοὺς ἵππεας
μόνον ἀνελαβὼν σπουδῇ ἡγήτο, ὧ-
τας ἐς πεντακισχιλίους. Ταύρῳ δὲ
τῇ τοξάρχῃ προσέταξε τοὺς τοξό-
τας ἐπάγειν τῇ ἵππῃ καὶ αὐτοὺς
σπουδῇ. Γνώμην δὲ ἐπεποιήτο, ὥς
εἰ μὲν προσημίξειαν αὐτῷ οἱ ἄμφω τῶν
Πάρον ξυντῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἡ κρα-
τήσῃ αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῃ
προσβαλὼν, ἡ ἀπομάχῃσθαι γὰρ ἐς
τε τοὺς πεζοὺς ἐν τῇ ἔργῳ ἐπιγενέ-
σθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τάλαντον τῆς δια-
βάσεως ἄτακτον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ
ἐκπλαγέντες φεύγουσιν, οὐ πόρρωθεν
ᾄξει-

8. αἱ ἡγεμονίαι] Vide supra 1, 14, 9.

9. κατὰ δὲ τὰ ἄκρα] Puto ἀκρον hic intelligi eo sensu, quo apud Thucyd.
Græcus enarrator exponit: καλεῖται ἀκρον ὃ ἀρχὴ τῷ σίγῃ. Vocatur ἀκρον initium
versus. Sunt ergo τὰ ἄκρα τῆς φάλαγγος ἐκατέρωθεν, extremitates phalangis ab utro-
que latere. Eodem modo Schefferus ad Mauricii Strategicum lib. 1. cap. 1. pag.
413. Ἄκρα τάξας, inquit, seu παρατάξας, sunt anguli extremi aciei a dextra
sinistraque ejus parte, ad quos stare plagiophylaces solebant, incursionis a la-
teribus præcavendæ causâ. Leo sic interpretatur: Τὰ ἄκρα, inquit, ἔστιν τὰ δεξιὰ
καὶ τὰ ἀριστερά τῆς παρατάξεως. Partes dexteras sinistrasque intelligit.

CAP. XIV. 2. Γνώμην δὲ ἐπεποιήτο] Opt. γνώμην πεποιήτο, ἢ μὲν. Gronov.

ἔξωσθαι αὐτὸν κατὰ τὴν Φυγὴν, ὡς
 πλεόνεκεν ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν Φέ-
 νων γενόμενον, ὁλίγον ἔτι ὑπολεί-
 πουσθαι αὐτῇ τὸ ἔργον. Ἀριστόβου- 4
 λος δὲ τὸν Πόρου παῖδα λέγει Φθά-
 σαι ἀφικόμενον ξὺν ἄρμασιν ὡς ἐξή-
 κωτα, πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου
 τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον.
 Καὶ τοῦτον δυνήσθηναι ἐν εἰρᾷαι Ἀ- 5
 λέξανδρον τῆς διαβάσεως, χαλεπῶς
 καὶ μηδεὶς ἔργοντος περαιωθέντα·
 ἀπερὸν καταπηδήσαντες οἱ Ἴνδοι ἐκ
 τῶν ἐρμίστων προσέκειντο τοῖς πρῶ- 6
 ταις τῶν ἐκβαλόντων· ἀλλὰ παρ-
 αλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι, καὶ
 ἐκείδοντι ποιῆσαι Ἀλέξανδρον τὴν
 ἀβάσιν· καὶ ἐπὶ τούτοις ἀφῆναι
 Ἀλέξανδρον τοὺς ἱπποτοξότας, καὶ
 τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς πλη- 7
 γὰς λαμβάνοντας. Οἱ δὲ καὶ μά-
 χην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέ-
 σθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ξὺν τῇ παιδί τῇ
 Πόρου ἀφικόμενον, πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῇ ἱππέας.
 Καὶ γὰρ καὶ ἀφικέσθαι ξὺν μεῖζονι 8
 δυνάμει τὸν Πόρου παῖδα, καὶ αὐ-
 τὴν τε Ἀλέξανδρον τραπῆναι παρ
 αὐτοῦ, καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀποθα-
 νῆν τὸν Βουκεφάλαν, φίλτατον Ἀ-
 λέξανδρον ὄντα τὸν ἵππον, καὶ ταῦ-
 τον τραπέντα ὑπὸ τοῦ παιδὸς τοῦ
 Πόρου. Ἀλλὰ Πτολεμαῖος δὲ Λά- 9
 γος, ὅτι καὶ ξυμφέρομαι, ἄλλως

fugā abfuturum, & quo ma-
 jor inter fugiendum cædes
 edita esset, tanto minus ne-
 gotii sibi reliquum futurum.
 Aristobulus autem auctor
 est Pori filium cum LX curri-
 bus eo venisse, priusquam
 per minorem illam insulam
 Alexander exercitum trans-
 misisset. Atque hunc quidem
 Alexandrum transitu prohibe-
 re potuisse, quippe qui
 difficulter etiam nemine ob-
 sistente transiret, si modo
 Indi è curribus defilientes
 in primos quosque transeun-
 tes impetum fecissent. cæ-
 terum illum cum curribus
 prætergressum, tutum A-
 lexandro transitum reli-
 quisse. in quos quum Alex-
 ander equestres sagittarios
 immisisset, in fugam non in-
 cruentam vertisse. Alii In-
 dos qui Pori filium secuti e-
 rant cum Alexandro ejusque
 equitatu flumen egrediente
 conflixisse tradunt. majori-
 bus enim copiis Pori filium
 instructum venisse, ipsum-
 que Alexandrum ab eo vul-
 nus accepisse, Bucephalum
 vero equum, qui carissimus
 Alexandro erat, etiam à Po-
 ri filio vulneratum interiisse.
 Sed Ptolemæus Lagi F. cui
 ego assentior, aliter refert.
 Nam

3. κατὰ τὴν φυγὴν] *ad fugam, propter fugam*, ut fugientes statim insequi posset.
 ὡς πλεόνεκεν] *quippe majore inter fugiendum cæde facta.*

4. πρὶν τὸ ὕστερον] *priusquam ultimum ex insula illa partem transiret.* Bis enim
 transiit Alexander, semel ex ceteriore ripa, iterum ex insula illa, in quam in-
 cidentem. Supra cap. 13, f. & h. cap. 12. περᾶντα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν ἐκ τῆς νήσου
 οὐκ ἐκβαλόντων αὐτόν.

9. ὑπὸ τῷ Πόρῳ] *Addunt Mssii omnes ὅτι καὶ ὅτι, ut mox iterum sequi-*
 tur c. 15, l. Γνωστέον.

Nam & ipse filium à Poro missum fuisse scribit, non autem LX solum currus ducentem. neque enim verisimile est, Porum quum jam per speculatores certior factus esset, aut ipsum Alexandrum, aut certe partem exercitus Hydaspem transiisse, filium suum cum LXI tantum curribus emisisse. qui quidem si ad speculandum missi forent, multi, neque ad receptum expediti fuissent: si ad arcendum hostes nondum transgressos, & cum transgressis jam confligendum, nequaquam pares erant. Cæterum duo milia equitum scribit, currus cxx. at priusquam eò pervenisset, Alexandrum etiam ultimum ex insulâ vadum transiisse.

XV. Idem Ptolemæus narrat Alexandrum primo sagittarios equestres in illos emisisse: ipsum vero equites duxisse, existimantem Porum cum omnibus copiis adventare. equitatum vero primo loco positum, reliquum exercitum præcessisse. Postquam autem ex speculatoribus numerum hostium Indorum certo cognovit, tum acriter cum equitatu quem penes se habebat in 3

λέγει· ἐκπεμφθῆναι μὲν γὰρ τὸν παῖδα ὑπὸ τοῦ Πάρου, ἀλλ' οὐκ ἐξήκοντα μόνον ἄρματα ἄγοντα. 10 Οὐδὲ γὰρ εἰκὸς Πάρον ἀκούσαντα ἐκ τῶν σκοπῶν ὅτι διή ἡ αὐτοῦ Ἀλέξανδρος διαβέβηκε τοῦ Ἰδάσου τὸν πῶρον, ἢ μέρος γέ τι τῆς στρατίας, σὺν ἐξήκοντα ἄρμασι μόνους ἐκπέμψαι τὸν αὐτοῦ παῖδα· ἃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμπόμενα, 15 πολλά τε καὶ οὐκ εὐχόμενα ἐς τὴν ἀποχώρησιν ἦν· ὡς δὲ εἰς τὸ εἰρξάι τε τοὺς οὐκ ὡς πεπεραυμένους τῶν πελεμίων, καὶ τοῖς ἡδὴ ἐκβεβηκόσιν 2 ἐπιθέσθαι, οὐδαμῇ ἀξιόμαχα. Ἀλλὰ δισχιλίους γὰρ λέγει ἵππους ἄγοντα ἀφικέσθαι τὸν Πάρον παῖδα, ἄρματα δὲ ἑκατὸν καὶ εἰκοσι· φθάσαι δὲ περὰ σάντα Ἀλέξανδρον καὶ τὸν ἐκ τῆς νῆσου τὸν τελευταῖον πῶρον.

XV. Καὶ ἐπὶ ταῦτους τὰ μὲν πρῶτα ἐκπέμψαι Ἀλέξανδρον καὶ οὗτος λέγει τοὺς ἵπποτοξότας, αὐτὸν δ' ἄγειν τοὺς ἵππους· προσάγειν γὰρ οἰσθῆναι Πάρον ξὺν τῇ δυνάμει πάσῃ· τὴν δὲ ἵππων ταύτην προτεταγμένην αὐτῷ προπορεύεσθαι 2 πρὸ τοῦ ἄλλου στρατοῦ· ὡς δὲ κατέμαθεν ἄτρεκῶς τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰνδῶν, ἐν ταῦθα δὲ ὀξέως ἐπιπτεῖν αὐτοῖς ξὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλίνας, ὡς Ἀλέξανδρον

TE

11. ἃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν] Habuit aut habere potuit Arrianus in animo illud Xenophontis extremo lib. 6. Hist. Græc: *Pausi aque aliquid, ac pauli, videre possunt: ac si pedem referre necesse sit, paulo facilius pauci, quam plures, cum viam idoneam reperire, tum quiete discedere possunt. At multos adducere, neque tametsi hostibus pares, qui non ingens clementia sit?* Freinshem. ad Curt. 3, 14, 2.

τε αὐτὸν κατείδον καὶ τὸς ἴσφορ ἀμφ'
 αὐτὸν τῶν ἰππέων, οὐκ ἐπὶ μετώπῳ,
 ἀλλὰ κατ' ἱλας ἐμβεβηκός· καὶ 4
 τοῦτων ἰππέας μὲν πεσεῖν ἐς τετρα-
 κοσίους, πεσεῖν δὲ καὶ τοῦ Πύρου τὸν
 παῖδα· τὰ δὲ ἄρματα αὐτοῖς ἴσ-
 πως ἀλάτναι, ἔντε τῇ ἀποχωρήσει
 βαρέα γενόμενα, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
 ἡγῃ ὑπὸ πηλαυ ἄρχεια. Πᾶρος δὲ 5
 ὡς αὐτῷ ὅσοι ἰππεῖς ἐκ τῆς Φυγῆς
 ἀισάζοντο, Ἀλέξανδρον τε αὐτὸν
 πεπερακότα ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐς τὸ
 καρτερώτατον, καὶ τὸν παῖδα ἐν τῇ
 μάχῃ τετελευτηκότα ἡγυρῆσαν,
 ἐγγύητο μὲν καὶ ὡς ἀμφίβολος τῇ
 γνώμῃ, ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ καταντικρὺ
 τοῦ μεγάλου κρατοπέδου, οἱ ξὺν
 Κρατερῷ ὑπολελειμμένοι ἐπιχει- 6
 ροῦντες τῇ διαβάσει ἐφαίνοντο· εἰ-
 λετο δὲ ὅν ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον
 ἐλάσας ξὺν τῇ στρατιᾷ πάτη, πρὸς
 τὸ καρτερώτατον τε τῶν Μακεδόνων
 καὶ αὐτὸν τὴν βασιλέα διαγωνίσασ- 7
 θαι· ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλίγους τῶν ἐλε-
 φάντων σὺν οὐ πολλῇ στρατιᾷ αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τοῦ κρατοπέδου ἀπέλιπεν,
 ὡς φοβεῖν ἀπὸ τῆς ὄψης τοῦ ξὺν
 Κρατερῷ ἰππέας. Αὐτὸς δὲ τὴν τε 8
 ἱπποὺ ἀναλαβὼν πᾶσαν ἐς τετρα-
 κοσλίους ἰππέας, καὶ τὰ ἄρματα
 πάντα τριακόσια ὄντα, καὶ τῶν ἐ-
 λεφάντων διακοσίους, καὶ τῶν πε-
 ζῶν ὅ, τι περ ὄφελος ἐς τρισμυρίους,

eos invecum fuisse: illos in
 fugam verfos, simulac Alex-
 andrum ipsum equitumque
 qui ei aderant agmen non
 expositâ acie sed turma-
 tim in sese ferri viderunt. ex
 his equites quidem cccc.
 cæfos esse, atque in iis etiam
 Pori filium, currusque una-
 cum equis captos, & in fu-
 gâ onerosos ac graves & in
 ipsâ pugna præ limo inutiles.
 Porum vero, simulac qui
 fugâ evaserant equites nun-
 tiarunt, Alexandrum cum
 majore exercitus parte tra-
 jecisse, filiumque in pugnâ
 cæsum, ancipitis consilii vel
 eo præcipue nomine esse fa-
 ctum, quod milites qui è
 regione apud magna castra
 cum Cratero relictî erant
 transitum quoque tentare
 viderentur: tandem statuisse
 Alexandro cum universo ex-
 ercitu occurrere, & adver-
 sus Macedones, utpote fir-
 missimam exercitus partem,
 regemque ipsum pugnam
 inire. quod tamen ita fecit,
 ut elephantos nonnullos at-
 que aliquam exercitus par-
 tem apud castra relinqueret,
 qui Crateri equitibus ex ripâ
 terrori essent. Ipse assumto
 universo equitatu (qui qua-
 tuor millium erat) & curri-
 bus ccc, elephantis cc, pe-
 di-

CAP. XV. 3. ἐμβεβηκός] Opt. ἐμβεβηκός, quod probandum videtur, quia
 jam ante dixit ἰππιστῶν. Gronov.

5. ἐς τὸ καρτερώτατον] maximis viribus. Xenoph. lib. 4. Cyrop. κατὰ τὸ καρ-
 τηρόν, τοῖς viribus. Sic paulo post 6. τὸ καρτερώτατον τῶν Μακεδόνων.

ὅτι εἰ ἀπὸ] Mf. Opt. ὅτι καὶ εἰ ἀπὸ Gronov.

ditum vero qui usui esse pos- 9 ἤλαυνεν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον. Ὡ-
 sent xxx millibus, adversus δ' ἐνέτυχε χωρὶς, ἵνα οὐ πηλὰς αὐ-
 Alexandrum contendit. qu- τῶ ἐφαίνετο, ἀλλ' ὑπὸ ψάμας γὰρ
 umque ad campum minime ξύμπαν ἦν ἅπεδον καὶ κερεὺς ἐς τὰς
 lutosum venisset, quem a- ἐφ' ὁδούς τε καὶ ἀναστροφὰς τῶν ἱπ-
 rena planum firmumque fe- πων, ἐνταῦθα ἔτασσε τὴν στρατίαν,
 cerat, & ducendo circum- 10 πρώτους μὲν τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ
 agendoque equitatu idone- μετώπου, διέχοντα ἐλέφαντας ἐλέ-
 um, exercitum hoc pacto φαντος οὐ μίῃον πλέθρου, ὡς πρὸ
 instruit. Elefantos primum πάσης τε τῆς φάλαγγος τῶν πι-
 in fronte collocat, centum ζῶν παραταθῆναι αὐτῷ τοὺς ἐλέφαν-
 pedum spatio inter se dis- τας ἐπὶ μετώπου, καὶ φόβον πάν-
 junctos, qui ante universam τη παρέχειν τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον
 peditum phalangem expor- ἱππεῦσιν ἄλλας τε οὐδὲ ἤξιον ἐς
 tent, metumque A- τὰ διαλείποντα τῶν ἐλεφάντων πολ-
 lexandri equitibus incute- μῆσαι ἂν τινα ὑπασθαι τῶν πολέ-
 rent. neque enim putabat μίων, οὔτε ξὺν ἱπποῖς διὰ τὸν φό-
 quenquam hostium per illa βον τῶν ἱππων, πεζοὺς τε ἐτι μῶν
 elephantorum interstitia πε- κατὰ σῶμα τε γὰρ ἂν πρὸς τῶν ὀ-
 netrare ausurum, sed ne e- πλιτῶν προσβαλλόντων εἶργεσθαι,
 quites quidem, equorum καὶ καταπατηθῆναι ἐπισχεψάν-
 metu: pedites verò multo των ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἐλεφάντων.
 minus, quod & armati mil- 12 Ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῶ ἐπι-
 ites eos ex adverso ferientes τάχατο, οὐκ ἴσαν τὸ μέτωπον τοῖς
 propulsaturi, & elephantι θηρίοις ἐπ' ἐχόντες, ἀλλ' ἐν δευτέρῃ
 proculcaturi essent. Post hos μετάπῃ μετὰ τοὺς ἐλέφαντας ὄσω
 collocati erant pedites: non ἐς τὰ διαλείποντα ἐπ' ὀλίγον ἐμβε-
 quidem in eadem cum ele- 13 βλῆσθαι τοὺς λόχους· ἦσαν δ' αὐτῶ
 phantis serie, sed secundo καὶ κατὰ τὰ κέρατα ἐτι ὑπὲρ τοὺς
 post elefantos ordine, ad- ἐλέφαντας πεζοὶ ἐφεστηότες· ἐκα-
 eo ut fere ipsis interstitiis τέρευθεν δὲ τῶν πεζῶν ἡ ἱππος ἐπὶ
 interjecta essent agmina (a). 14 ἐτέτακτο· καὶ πρὸ ταύτης τὰ ἄρ-
 Adhæc ad cornua aciei pedi- ματα ἐκατέρωθεν.

(a) Cap. 8, 14, 10. & seqq.

8. 3, τι πρὸ ὄφλου] Sic 2, 7, 10.

10. τὴν ἐλεφαντας] Eodem modo a Carthaginienfibus aciem instructam nar- rat Polybius lib. 1. cap. 33.

13. ὑπὲρ τὴν ἐλεφαντας] Alia peditum agmina quendam super vel ultra latu- diem ordinis vel spatii elephantorum collocat. Gronov.

XVI.

XVI. Αὕτη μὲν ἡ Πόρου τά-
 ξις ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἤδη καθ-
 εώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους,
 ἐπέσκησε τοὺς ἰππέας τοῦ πρώτου,
 ὡς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς
 ἐκεί προάγοντας. Ὡς δὲ καὶ ἡ 2
 Φάλαγξ αὐτῷ θρόμῳ συνάψασα
 ἑμῶ ἦδη ἦν, ὃ δ' εὐκ εὐθὺς ἐκτάξας
 ἐπήγευ, ὡς μὴ καματηροῦς τε καὶ
 πνευσιδῶντας ἀκμῇτι παραδοῦναι
 τοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ ἐς κύκλους
 περὶ πτεῦων ἀνέπαιε τοὺς πεζοὺς,
 ἕστε καταστῆναι αὐτοῖς τὸν θυμόν.
 Ὡς δὲ τὴν τάξιν κατέβλεπε τῶν Ἰν- 3
 δῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέ-
 φαντες προεβέβληντο, καὶ πυκνὴ
 ἡ Φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα
 αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προά-
 γειν, αὐτὰ ἐκείνα ἀκνήσας, ἅπερ ὁ
 Πόρος τῇ λογισμῷ ξυμβεῖς τέτυκ- 4
 ῆται. Ἀλλὰ αὐτοὺς μὲν ἂν τε ἰπ-
 ποκρατῶν, τὴν πολλὰν τῆς ἵππου
 ἀνταβῶν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρως
 τῶν πολέμων παρήλαυνεν, ὡς ταύ-
 τη ἐπιθυσόμενος. Κοῖνον δὲ πέμ- 5
 πει ἐπὶ τὸ δεξιόν, τὴν Δημητρίου
 καὶ τὴν αὐτοῦ ἔχοντα ἰππαρχίαν·
 κλειύσας, ἐπειδὴν τὸ κατὰ σφῶς
 εἶρος τῶν ἰππέων ἰδόντες οἱ βάρ-
 βαροι ἀντιπαρπτεύσασιν αὐτῶν,
 κατόπισιν ἔχεισθαι αὐτῶν τῶν πεζῶν 6
 δὲ τὴν Φάλαγγα Σελεύκῃ καὶ
 Λυσιγένης καὶ Ταύρωνι προτέτα-

XVI. Atque hæc quidem
 Pori acies erat. Alexander si-
 mulatque Indos acie instructâ
 stantes vidit, equites subsiste-
 re jubet, ut paulatim adve-
 nientes pedites reciperet. qu-
 umque jam phalanx cursim
 sese cum reliquis copiis con-
 junxisset, Alexander non con-
 tinuo eos in aciem eduxit,
 ne cursus celeritate defatiga-
 tos atque anhelos barbaris re-
 centibus objiceret: sed in or-
 bem equitatum ducens, re-
 spirandi locum peditibus de-
 dit, donec animum recolle-
 gissent. Itaque Indorum exer-
 citus ordinatione conspectâ,
 non in mediam aciem, quâ
 parte elephantum objecti erant,
 & densa phalanx per intersti-
 tia eorum collocata, impe-
 tum facere statuit, id ipsum
 metuens quod Porum ad ita
 instruendam aciem induxe-
 rat; sed ipse (ut qui equitatu
 superior erat) assumptâ majore
 equitum parte in sinistrum
 Pori cornu movet, tanquam
 eâ parte irrupturus; Cœnum
 ad dextrum cornu mittit, suas
 & Demetrii turmas ducen-
 tem, mandatis additis, ut
 quum barbari suum equita-
 tum adversus agmen equitum
 quod eos adoriebatur duce-
 rent, eorum terga premerent;
 peditum autem phalangem
 Se-

CAP. XVI. 5. κατόπισιν ἔχεισθαι] Statuit Alexander in sinistrum cornu ex obli-
 quo invahi, eo consilio, ut hostium aciem in latus circumagi & in se converti
 cogeret. Quo facto, facile apparet, Cœnum, qui contra dextrum cornu missus
 est, ab ea parte terga hostium urgere potuisse. Vide 8.

Seleuco, Antigeni & Tauroni ducendam dedit, utque non prius praelium ineant jubet, quam equitatum hostilem & phalangem à suis equitibus perturbatam viderint. Quumque intra teli iactum appropinquasset, confestim sagittarios equestres circiter mille in sinistrum Indorum cornu immittit, ut frequentia telorum & equorum irruptione hostes ex eà parte confitutos turbarent. Ipse etiam equitatum amicorum apud se habens ad sinistrum barbarorum cornu celeriter contendit, eo consilio ut adhuc perturbatos à latere aggrediatur, ante quam equitatus phalangi admo-
verì posset.

XVII. Interea Indi omni ex parte conglomerati equitatum contra Alexandrum, impetum ejus propulsaturi, ducunt, quum ita-
tim Cœnus cum suis copiis, uti ei imperatum erat, eorum tergo imminet (a). quod conspicati

(a) Curt. 8, 14, 17.

8. ἐνι τεταραγμένον] adhuc perturbatos circumagenda acie contra Alexandrum à latere adveniantem.

ἐνι φάλαγγι] antequam ipsorum equitatus in phalangem conflueretur, h. e. antequam equites mutata acie adveſta ora obverterent à latere irruenti Alexandro. Phalanx enim hoc loco aciem notat recta fronte hosti oppositam, contra autem, quam hostis ex obliquo invadit. Vide not. ad 1, 6, 22. Ita apud Xenoph. Cyropæd. lib. 8. p. 179. l. 23. ἐκ κίρατος ὡς φάλαγγα καταστῆσαι, de cornu in phalangem redigere. Et lib. 7. p. 137. l. 29. dicuntur κίρατα στήσασθαι ὡς ἢ φάλαγγα converti, mutari in phalangem.

CAP. XVII. 2. ἀμείσμον] ἀμείσμονος φάλαγγε hoc loco est, quæ & a fronte & a tergo adversus hostem incurrentem dirigitur; quam quidem Ælianus vocat ἀντίστρομον appellari, ἀμείσμονα autem, quæ ab utroque latere dimicat cap. 39. Διαφέρει δὲ ἡ ἀμείσμονος φάλαγγε κατὰ τὸ τοῦ ἀντιστρέμματος, ὅτι ἡ μὲν ἀντίστροφος ἐκ ἑκαστοῦ ἔχει τὰς μάχας· ἡ δὲ ἀμείσμονος ἐκ πλάγιον. Differit autem opposita phalanx in hoc a bisfronti, quod bisfrons ad extremitates pugnat, opposita autem ad latera. Sed hoc discrimen a scriptoribus non servari, tum ex hoc loco apparet. tum ex Polybii lib. 2. cap. 28. p. 162. l. 2. In utraque aciei forma, quæ ἑκαστὴν ἑκαστὴν, opposita habent terga. Vide supra 3, 12, 1.

ξεν ἄγειν· μὴ πρόσθεν δὲ ἄπτεσθαι τοῦ ἔργου, πρὶν ὑπὸ τῆς ἵππου τῆς ἀμφ' αὐτῶν τεταραγμένην τὴν τε φάλαγγα τῶν πεζῶν καὶ τοὺς ἵπ-
7 πέας κατίδωσιν. Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο, καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐάνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἵπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὡς ταραῖσαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων
8 τῇ ἱκελάσει. Καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐταίρους ἔχων τοὺς ἵππείας παρήλαυνεν ὀξέως ἐπὶ τὸ εὐάνυμον τῶν βαρβάρων, κατὰ κέρας ἔτι τεταραγμένοις ἐμβαλεῖν σπουδῇ ποιούμενος, πρὶν ἐπὶ φάλαγγος ἐκταχθῆναι αὐτοῖς τὴν ἵππων.

XVII. Ἐν ταύτῃ δὲ αἱ τὴν Ἰνδοὶ τοὺς ἵππείας ἐπτόθεν ξυκαλίσαντες παρίππουν Ἀλεξάνδρῳ, ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἱλάσει. Καὶ οἱ περὶ Κῶνον, ὡς παρήγγελλτο,
2 κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφάνησαν. Ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοί, ἀμείστο-
μον

μιν ἡναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν
 τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ'
 Ἀλέξανδρου τὴν πολλὰν τε καὶ
 κρατίστην· τὴν δὲ ὡς ἐπὶ Κοῖνον τε
 καὶ τοὺς ἄμα τούτῳ ἐπέσρεφον·
 τοῦτό τε οὖν εὐθὺς ἐτάραξε τὰς
 τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰν-
 δῶν· καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν και-
 ρόν, ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπισρο-
 φῇ τῆς ἵππου, ἐπιτίθεται τοῖς
 καὶ αὐτόν. ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβο-
 λὴν ἐδέξατο τῶν ἁμφ' Ἀλέξαν-
 δρου ἵππων οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ κατ-
 ἤρραχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι
 φύλον τοὺς ἐλέφαντας· καὶ ἐν
 ταύτῃ οἱ ἐπιστάται τῶν ἐλεφάντων
 ὡς πεπῆγον τῇ ἵππῳ τὰ θηρία· καὶ
 ἡ Φάλαγξ αὐτῇ τῶν Μακεδόνων
 ὡς πᾶσι πρὸς τοὺς ἐλέφαντας,
 τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν ἀκοντίζον-
 τες, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία περισαδόν
 πάντοθεν βάλλοντες. Καὶ ἦν τὸ
 ἔργον οὐδὲν τῶν πρόσθεν ἀγώνων
 εὐαιδέος· τότε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα
 ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπῃ ἐ-
 πικρέψειεν ἐκεραῖζε καὶ περ πυ-
 κῶν οὐσαν τὴν Μακεδόνων Φάλαγ-
 γα· καὶ οἱ ἵπποι οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς
 πεζῶς ἰδόντες ξυνοσηκὸς τὸ ἔργον,
 ἐπικρέψαντες αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἐπ-
 ἤλυνον τῇ ἵππῳ· ὡς δὲ πάλιν
 ἐκρέτησαν αὐτῶν οἱ ἁμφ' Ἀλέ-
 ξανδρου, τῇ τε ρώμῃ καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ
 πολὺ προέχοντες, ὡς ἐπὶ τοὺς
 ἐλέφαντας αὐτοῖς κατεκλήθησαν.

Indi equitatum in duas acies
 diducere sunt coacti, atque
 eam quidem quæ & pluribus
 & præstantioribus copiis con-
 stabat, in Alexandrum: alte-
 ram vero in Cœnum ducebant.
 quod quidem statim Indorum
 ordines pariter atque animos
 turbavit. Alexander oppor-
 tunitate rei animadversa, in-
 terea dum se equitatus in duas
 partes dividit, in eam quæ in
 se conversa erat impetum fac-
 cit. quam Alexandri equita-
 tus incurfionem quum Indi
 sustinere non possent, ad ele-
 phantos tanquam ad amicum
 murum confugiunt. quorum
 rectores quum belluas in e-
 quitatum concitassent, Ma-
 cedonum phalanx investa te-
 lorum jactu tum sessores tum
 elephantos ipsos omni ex par-
 te premebat. eratque hæc
 pugna nulli priorum certami-
 num similis. Bellux enim in
 peditum agmina delatæ, qua-
 cunque sese vertebant Mace-
 donum phalangem quantum-
 vis densam perfringebant: ad-
 hæc Indorum equites quum
 peditatum laborare viderent,
 denuo conversi equitatum in-
 vadebant. qui quum iterum
 ab iis qui circa Alexandrum
 erant victi essent, (quippe
 qui & robore & peritiâ rei
 militaris longe erant superio-
 res) ad elephantos rursus con-
 fugiebant. Interea universus

Alex-

τὴν δὲ ὡς ἐπὶ] Mss. omnes, etiam Opt. οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνον. Grenov.

6. ἰδόντες ξυνοσηκός] videntes peditatum in medio pugna feruere esse. Idem.

Alexandri equitatus jam in unum agmen conglomeratus, non quidem ipsius mandato, sed in ipso certamine in eum ordinem redactus, quacunque in agmina Indorum incidebat, cum multâ cæde discedebat. Belluæ vero quum jam in angustum redactæ essent, non minus damni suis quam hostibus inferebant, multis dum vexantur atque agitantur protrititis. Equitibus itaque angusto loco cum elephantis conclusis magna strages edebatur. plerique etiam elephantorum rectores telorum jactu faucii, ipsique elephantum partim vulnerati, partim defatigati & rectoribus destituti non amplius in pugna certum locum tenebant (a), sed vulnere impatientiâ, rabie instinctis similes, nullo discrimine suos juxta atque hostes impellebant proculcabantque atque interimebant. At Macedones majorem loci amplitudinem ex animi sententiâ nacti, irruentibus in se belluis cedebant: contra, recedentes jaculis confodiebant. At Indi qui circum elephantos versabantur majore damno afficiebantur. Postquam vero belluæ defatigatæ non jam amplius validos impetus facerent, sed

Καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἱππικὴ Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνημένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀγῶνι αὐτῇ ἐς τήνδε τὴν τάξιν κατασάσα, ὅσοι προσέποι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξυπολλῇ φόνῃ ἀπελύοντο. Καὶ ἐς τὴν ἤδη κατελημμέναν τῶν θηρίων, οὐ μείω πρὸς αὐτῶν οἱ φίλοι ἤπερ οἱ πολέμιοι ἐβλάπτοντο, ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς τε καὶ ταῖς ἀπομοῖς καταπαταύμενοι. Τῶν τε οὖν ἱππέων, οἳ αὖ ἐν τῇ περὶ τοὺς ἐλέφαντας εἰλαυμένῳ, πολὺς φόνος ἐγίγνετο· καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἐλεφάντων οἱ πολλοὶ κατημαστιζομένοι ἦσαν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐλέφαντες τὰ μὲν τιτρασκόμενοι, τὰ δὲ ὑπὸ τε τῶν πόνων καὶ ἐρημίας ἡγεμόνων, οὐκέτι διασπασμένοι ἐν τῇ μάχῃ ἦσαν· ἀλλ' οἳ αὖ ἐν τῇ τοῦ κακοῦ ἐκφρονεῖς, φίλοι τε ἑμοῦ καὶ πολέμιοι προσφύμενοι, πάντα τρόποις ἐξέθουον τε καὶ κατέπατον καὶ κατέκαινον. Ἄλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες ἅ τε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τῆς σφῆς προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅτι μὲν ἐπιφέρουντο, εἰκον· ἀποσπασθέντες δὲ εὐχρηστοὶ ἐστακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀσπασσόμενοι, τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνους ἐβλάπτοντο. Ὡς δὲ καμαστιζή τε ἦν τε θηρία,

(a) Curt. 8, 14, 30.

8. ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς] ἡπιστροφῇ συντροφία, ἀσπασσόμενοι, ἀσπασμός προσσπασμός. Retrogrediendo suos, progrediendo hostes proculcabant. Erat enim ἀσπασμός pugna post frequentissimum, καὶς fugientium elephantos, Curt. 8, 14, 28.

9. τῶν τε οὖν ἱππέων πολὺς φόνος] itaque & equitum magna strages edebatur.

11. οἱ τε ἐν εὐρυχωρίᾳ] necesse & in spatio loco & prohibita suo irruentes in belluas,

θυρία, καὶ οἰκέτι αὐτοῖς ἐββαμέναι
αἱ ἐνδρομαὶ ἐγίνοντο, ἀλλὰ συ-
ρραγμῇ μόνον διακρούμενα, ὥς περ αἱ
πρόμακροι κρούμεναι νῆες, ἐπὶ πόδα
ὑπεκρούον· αὐτὸς μὲν Ἀλέξανδρος 13
περιβάλλει ἐν κύκλῳ τὴν ἵππον τῇ
πύλῃ τάξει, τοὺς πεζοὺς δὲ ξυνα-
σπείσας ὡς ἐς πυκνοτάτην ἑξυ-
κλεις ἐπάγειν τὴν Φάλαγγα ἐ-
σήμε· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἱππεῖς τῶν 14
Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατενόησαν ἐν
τῇ ὁρῇ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ
συνταχθέντες ἤδη προσκειμένων τῶν
Μακεδόνων. Καὶ ἐν τούτῳ, ἵνα διέ-
σχεν ἡ ἵππος ἡ Ἀλεξάνδρου, ἐς
φυγὴν πάντες ἐπεσφάφησαν.

XVIII. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Κρα- 1
τῆς τε καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι τῆς κρα-
τῆς τῆς Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ ὁρῇ
τοῦ Ἰδασκου ὑπολειπόμενοι ἤγε-
μναι ἦσαν, ὡς νικῶντα λαμπρῶς
Ἀλέξανδρον κατείδον, ἐπύρην καὶ
αὐτοὶ τὴν πύρην· καὶ οὗτοι οὐ μείονα 2
τῶν Φόνων ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰν-
δῶν ἐπαύσαν, ἀκμήντες αὐτὶ κε-
κμηκότες τῶν ἀμφ' Ἀλεξάνδρου ἐ-
πιγινώσκοντες τῇ διαίξει. Ἀπέθανον 3
δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο-
θνήσκοντες τῶν δυσμενῶν, ἱππεῖς δὲ ἐς
τροχιλοῦς· τὰ δὲ ἄρματα ξύμ-

stridorem tantum edentes,
instar navis puppi inhibita
pedem retro ferrent : Alex-
ander repente omni equita-
tu hostibus circumfuso, si-
gno dato imperat ut pedi-
tes inter se confertis scutis
confertissimaque phalange
in eos ferantur. atque ita
undique circumventi Indo-
rum equites omnes fere eā
in pugnā cæsi sunt. Peditum
etiam, irrudentibus omni ex
parte Macedonibus, magna
strages edita est. Tum om-
nes, qua Alexandri equita-
tus spatium dabat, in fugam
vertuntur.

XVIII. Interea Craterus
aliique duces, qui cum eo
ad ripam Hydaspis relictī
fuerant, manifestā Alexan-
dri victoriā conspectā, am-
nem trajiciunt. qui quidem
non minorem fugientium
Indorum cadem ediderunt,
quippe qui integri fessis A-
lexandri militibus in inse-
quendo succederent. Cæsa
sunt ex Indis peditum paulo
minus xx m. equitum iii m.
currus omnes concisi. duo
Pori filii interfecti. Spitaces
etiam Indorum illius regio-
nis

12. αἱ πρόμακροι κρούμεναι] De hoc loquendi genere supra ad 5, 7, 6. eūque
notum non conveniam teiso agere versus puppim remigando, uti exponit in-
terpres Thucydides verbis supra citatis, quibus hæc addit : τὸτο δὲ ποιεῖν ἵνα μὴ
ἄρμα φασματικῶς φαίηται, ἵνα κατ' ὀλίγον ὑπακρίβοντες· ἅπαντα μὲν τὰ τοιαῦτα τοῖς περὶ
δοκίμοις, μόνον τιτράσκονται. Hoc autem faciunt, ne videantur aperte fugere, ita sen-
sa recedentes; aut ne terga hostibus dantes, facillius occiderentur.

13. ξυνασπείσας] Vide Tacit. cap. 17.

14. προσκειμένων τῶν] Mss. προσκειμένων σφίσι τῶν. Gronov.
CAP. XVIII. 1. ὑπολειπόμενοι] Scipii ὑπολειπόμενοι. Idem.

nis præses, omnesque elephanthorum & curruum præfecti, & equitatus ac peditatus Pori duces. elephantanti etiam qui in pugna cæsi non erant, capti. Ex peditatu Alexandri, qui vi m numero primum conflictum adierunt, lxxx summum desiderati. ex sagittariis equestribus, qui quidem primi pugnam aggressi sunt, x. ex amicorum equitatu xx. ex reliquo omni equitatu cc. Porus qui in eâ pugna rem præclare gesserat, non ducis solum, verum etiam strenui militis officio functus, conspectâ equitum cæde, quum elephantorum alios prostratos, alios absque rectoribus & saucios errare, peditatus etiam maximam partem interiisse cerneret: non tamen veluti magnus ille rex Darius, qui ex suis fugam primus inierat, trepidus fugit, sed quamdiu partem aliquam Indorum pugnantem vidit, tamdiu etiam ipse conflixit. quum verò in dextro humero, quem quidem solum in pugna nudum ferebat (a), vulnus accepisset (nam lorica & robore & opere præ ceteris eximia, ut postea inuentibus adparuit, facile

πάντα κατεκόπη, καὶ Πάρου δύο παῖδες ἀπέθανον. Καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων οἱ ἡγεμένους, καὶ οἱ ἱππάρχαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατίας τῆς Πάρου ξύμπαντες ἐλέφθησαν δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες, ὅσοι γε αὐτῶν αὐτοῦ μὴ ἀπέθανον. Τῶν δ' ἅμφ' Ἀλέξανδρον πεζοὶ μὲν, ἀπὸ ἐξακισχιλίων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ γενομένων, ἐς ὀγδοήκοντα μέλιστα ἀπέθανον· ἱππεῖς δὲ τῶν μὲν ἱπποτοξοτῶν, οἱ δὴ καὶ πρῶτος τοῦ ἔργου ἦσαν, δέκα· τῆς δὲ ἑταιριότης ἵππου, ἅμφί τοὺς εἴκοσι τῶν δὲ ἄλλων ἱππέων, ὡς διακόσιοι. Πάρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἐπίδειξάμενος, μὴ ὅτι στρατηγοῦ ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὡς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατείδε, καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτακότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πεπλαιωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολάλεσαν· οὐχ ὥς περ Δαρῆιος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἅμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχάρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑμέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ζωεσσηκός, ἐς τοσούδε ἀγανακείμενος· τετραμένος δὲ τὸν ἀξίον ὄμιον, ἐν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχαν ἐν τῇ μάχῃ ἀντρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἤρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ, περιττὸς δὲ κατὰ τὴν ἰσχύν, καὶ τὴν

(a) CURT. 8, 14, 32. & seqq.

6. ἱπιδυξάμενος] MS. ἀποδιξάμενος. Gronov. λυπηρὲς] tristis, agnoscens quasi cladem suam, ut Florus ait, summissis amicis cum sensu captivitatibus imminentiis. Idem.

τὴν ἁρμονίαν, ὡς ὕπερον καταμαθεῖν
 θεωμένους ἦν) τότε δὴ καὶ αὐτὸς
 ἀπερχόμενος ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαν-
 τα. Καὶ Ἀλέξανδρος μέγαν τε 9
 αὐτὸν καὶ γενναῖον ἄνδρα ἰδὼν ἐν τῇ
 μάχῃ, σῶσαι ἐπεθύμησε· πέμπει
 δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην
 τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης προσπι- 10
 πύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαί-
 νετο τῷ ἐλέφαντι δὲ ἔφερε τὸν Πά-
 ρον, ἐπιστήσας τε ἡξίου τὸ θηρίον (οὐ
 γὰρ εἶναι οἱ ἐτι φεύγειν) καὶ ἀ-
 κούσας τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λό-
 γων. Ὁ δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐχθρὸν ἐκ 11
 παλαιοῦ τὸν Ταξίλην, ἐπιστρέψας
 ἀπήγετο ὡς ἀκοντίσων· καὶ ἂν καὶ
 κατέκτανεν ἂν τυχόν, εἰ μὴ ὑποφθά-
 σας ἐκεῖνος ἀπέλασεν ἀπὸ τοῦ Πά-
 ρου πρὸς τὸν ἵππον. Ἀλέξαν- 12
 δρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πάρῳ
 χαλεπὸς ἐγένετο. Ἄλλ' ἄλλους
 τε ἐν μέρει πέμπει, καὶ δὴ καὶ
 Μερὸν ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι
 ἐκ παλαιοῦ τῷ Πάρῳ τὸν Μερὸν
 ἔμαθε. Πάρος δὲ ὡς τὰ παρὰ τοῦ 13
 Μερῶν ἤκουσε, καὶ ἐκ τῆς δόξης
 ἅμα ἐκρατέετο, ἐπέστησέ τε τὸν
 ἐλέφαντα καὶ κατέβη ἀπ' αὐτοῦ.

à reliquo corpore tela pro-
 pulsabat) converso elephanto
 recessit. Alexander, quod ma-
 gnum ac generosum virum
 in pugna se præstitisset, sal-
 vum cupiebat. ac primum qui-
 dem Taxilem Indum ad eum
 mittit. qui quum adequitas-
 set, seque Poro, quantum per
 elephantum qui eum gesta-
 bat tutum erat, conjunxisset,
 & Porum rogasset ut sisteret
 elephantum (neque enim am-
 plius fugere posse) uti Alex-
 andri postulata acciperet, vi-
 so Taxile veteri hoste, con-
 versus in eum ferebatur, tan-
 quam lanceâ petiturus. & qui-
 dem fortassis interfecisset, nisi
 ille confestim cum equo è Po-
 ri conspectu se proripuiisset.
 Alexander ne hanc quidem
 ob causam Poro succenebat,
 sed alios atque alios nihilomi-
 nus submittebat, & in iis Me-
 roem hominem Indum, quod
 veterem ei cum Poro amicitia-
 m intercedere accepisset.
 Porus Merois oratione audi-
 ta, & quod vehementi siti
 premebatur, cum elephanto
 substitit atque ex eo descen-
 dit.

8. τὴν ἁρμονίαν] Thoracum harmonia dicitur, qua apte sedent atque con-
 gruunt cujusque corpori, neque in ipso usu gestantibus sunt molesti, sive quis
 cunctetur, sive erigatur, seu in quamcunque aliam partem sese flectat. Existat
 Socratis hac de re disputatio cum quodam thoracum fabro, Memorab lib. 3.
 p. 618. ubi quæ hujus harmoniz sit commoditas, ita Socrates exponit lin. 18.
 & seqq. Μῖνος ponderē suo premant ἰθόρες qui congruunt, quam qui non con-
 gruunt, οἱ ἀμύνοντες τῶν ἀταρμύσεων, quamquam pondus æquale habeant. Etenim
 qui non congruunt ἀτάρμοι, vel toti ab humeris dependendo, vel quam aliam par-
 tem corporis vehementer premendo, gestatu difficiles ac molesti sunt: at qui congruunt,
 ἀμύνοντες, quam opus partim a claviculis & earum parte qua scapulis vicina est,
 partim ab humeris, a pectore, a tergo, a ventre distributum subleventur, prope non
 gestantibus, sed appendicis esse loco videntur.

dit. Quumque bibisset, ac nonnihil respirasset, continuo illum ad Alexandrum adducit.

XIX. Alexander ut eum appropinquare intellexit, nonnihil ante aciem progressus, amicis aliquot comitatus Porro obviam ivit. equumque sistens, magnitudinem Pori (erat enim quinque cubitis procerior) & pulchritudinem simul admiratus est, quodque nullum adhuc fervitutis animo conceptæ specimen præ se ferre videretur, sed ut generosus cum alio generoso viro congressus, pro regno suo adversus alium regem decertasset. Tum Alexander prior eum compellans, quid sibi fieri cuperet, dicere iussit (a). Cui Porum respondisse ferunt, Ut me regie tractes Alexander. Porro Alexander ea oratione delectatus, Hoc tibi, inquit, Pore, mea causa continget: tu quod tua causa tibi gratum sit postula. Cui Porus, omnia iis quæ dixisset contineri, respondit. Quo responso lætior Alexander, Porro regnum Indorum restituit, & ultra pristinum imperium aliam ei regionem veterem amplio- rem adjecit. atque ita &

ὡς δὲ ἐπεί τε καὶ ἀνέψυχεν, ἔργον αὐτῷ συνεῖχε παρὰ Ἀλέξανδρον· καὶ ὁ μὲν ἔγχετο.

XIX. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς προσηγγόντα ἐπύθετο, προσιππεύσας πρὸ τῆς τάξεως ξὺν ὀλίγοις τῶν ἐταίρων ἀπαντᾷ τῷ Πῶρῳ, καὶ ἐπισήσας τὸν ἵππον, τό, τε μέγεθος ἐθαύμαζεν ὑπὲρ πέντε πήχεις μάλιστα θυμβάων, καὶ τὸ κάλλος τοῦ Πῶρου, καὶ ὅτι οὐ δεδουλωμένος τῇ γνώμῃ ἐφάνετο, ἀλλ' ὡς περ ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ προσέλθοι, ὑπὲρ βασιλείας τῆς αὐτοῦ πρὸς βασιλέα ἕλλον καλῶς ἡγυνισμένος. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος πρῶτος προσηγγὼν αὐτὸν, λέγειν ἐκέλευσεν ὃ, τι οἱ γενέσθαι ἐθέλοι. Πῶρον δὲ ἀποκρίνεσθαι λόγος, Ὅτι βασιλικῶς μοι χηρῆται, ὃ Ἀλέξανδρος· καὶ Ἀλέξανδρος ἡθείης τῷ λόγῳ, Τοῦτο μὲν ἔσαι σοι, Πῶρε, ἔφη, ἐμοῦ ἔνεκα· σὺ δὲ σαυτοῦ ἐνεκα ὃ, τι σοι φίλον ἄξιον. Ὁ δὲ πάντα ἔφη ἐν τούτῳ ἐνέμειν· καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς, τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδοῶν ἔδωκε, καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὕσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκε· καὶ οὕτως αὐτὰς τε βασιλικῶς

(a) Cap. 8, 14, 43.

κε-

13. ἄγω] Hoc verbum ad Meroem refertur, cum superiora ἱππὸς & ἀνέψυχεν ad Porum pertineant. Cui simile exemplum est apud Lucam IX. 39. ad quem locum & aliud ex Xenophonte annotavimus.

CAP. XIX. 1. προσέλθω] sed tanquam vir generosus ad vitam generosam accedet, de regno suo adversus alium regem fortiter praeliatus. Προσέχισθαι hic congressum familiarem, non hostilem notat.

3. πρὸς τῇ πάλαι] M. L. Opt. πρὸς τῇ ἄλλῃ τῇ πάλαι. Gronov.

περιμενόμενος ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ
 ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῶς
 ἐχρήσατο. Τοῦτο τὸ τέλος τῆ μέ- 5
 χυ τῆ πρὸς Πάριον τε καὶ τοὺς ἐπέ-
 ρεινα τοῦ Ἰδάσπου ποταμοῦ Ἰν-
 δοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο, ἐπ' ἄρ-
 χαντος Ἀθηναίους Ἡγεμόνος, μη-
 νὸς Μαινουχίου. ἵνα δὲ ἡ μάχη 6
 ξυμβῇ, καὶ ἵσθαι δαμνθεὺς ἐπείρα-
 σε τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν, πέλεις
 ἔκτισεν Ἀλέξανδρος· καὶ τὴν μὲν,
 Νίκαιαν, τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδοὺν
 ἐπώνυμον ὠνόμασε· τὴν δὲ, Βουκε-
 φάλαν, ἐς τοῦ ἵππου Βουκεφάλου
 τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ,
 οὐ βλαβείας πρὸς οὐδένος, ἀλλ' ὑπὸ
 καίματός τε καὶ ἡλικίας· ἦν γὰρ 7
 ἡμὲν τὰ τριάκοντα ἔτη, καματη-
 ρος γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν
 ξυγκამῶν τε καὶ συγμινδυνεύσας
 Ἀλεξάνδρῳ ἀναβαινόμενός τε πρὸς
 μόνου Ἀλεξάνδρου ὁ Βουκεφάλας
 οὕτως, ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας
 ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει
 μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος. Ση- 8
 μέων δὲ οἱ ἦν βοὸς κεφαλὴ ἐγκε-
 χαρσμένη, ἐφ' ἧτι καὶ τὸ ὄνομα
 τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔφερεν· οἱ δὲ
 λέγουσιν, ὅτι λευκὸν σῆμα εἶχεν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, μέλας δὲ αὐτὸς,
 ἐς βοὸς κεφαλὴν μάλα εἰκασμέ-
 νον. Οὗτος ὁ ἵππος ἐκ τῆ Οὐξίου 9
 χάρφ' ἀφαιρῆς ἐγένετο Ἀλεξάν-

regie hominem generosum
 tractavit, & fido in posterum
 amico ad omnia est usus. Hu-
 jusmodi exitum habuit pugna
 Alexandri adversus Porum &
 Indos trans Hydaspem amnem
 colentes, archonte Athenis
 Hegemone, mense Martio.
 Porro eo loco quo & pugna
 commissa fuerat & quo ad
 trajiciendum Hydaspem mo-
 verat, urbes condidit, atque
 illam quidem à victoria adver-
 sus Indos partâ Nicæam ap-
 pellavit (a) : alteram, Buce-
 phalam in equi sui Bucephali
 memoriam, qui quidem eo
 loci interiit, non quidem ab
 aliquo vulneratus, sed labo-
 ribus pariter atque ætate fra-
 ctus. Siquidem trigessimum
 annum agebat, quum hæc de-
 fatigatio ei accideret. multos
 vero etiam antea labores,
 multa pericula cum Alexan-
 dro adierat, solumque Alex-
 andrum sessorem admittebat,
 reliquos rejiciebat, magnitu-
 dine simul corporis eximiâ
 atque animo generoso prædi-
 tus. Nota ei insignita erat bo-
 vis caput, cujus etiam causâ
 nomen ei Bucephalo inditum
 est; vel quod, ut aliis placet,
 quum ipse nigri coloris esset,
 albam in capite notam habe-
 ret, bovis capiti perquam si-
 milem. Hunc ipsum equum
 quum

(a) Cap. 9, 1, 6. & 9, 3, 23.

4. παρὰ] M. C. Opt. παρὰ. Gronov.

6. ἐπὶ καύματος] πρὸ αἵματος, quod optima equo convenit, causamque furiæ
 mortis designat. Idem.

quum in Uxiorum regione amississet Alexander, per universam regionem proclamari iussit, nisi equum ei reducerent, se Uxios omnes ad internecionem interfecturum (a). ad hoc edictum ilico reductus fuit. adeo hic carus Alexandro, & Alexander terribilis barbaris fuit. Et hæc quidem in laudem Bucephali Alexandri causâ dicta sint.

XX. Alexander quum iis qui in pugna cecidissent debitum honorem persolvisset, sacrificiaque consueta diis pro victoriâ fecisset, ludis etiam gymniciis atque equestribus ad Hydaspis ripam habitis, eo locoquo primum cum exercitu trajecit, Craterum ibi cum parte copiarum reliquit, qui urbes quas ibi condere cœperat exâdificaret, muroque cingeret. Ipse in Indos Pori regno finitimos movit (b). hi Glaucanicæ, ut autor est Aristobulus, dicebantur: ut vero Ptolemæus, Glaufæ. at quonam tandem nomine appellati fuerint non laboro. Alexander regionem eorum ingressus est, equitatus amicorum alteram partem apud

δρῳ, καὶ Ἀλέξανδρος προσεκήρυ-
ξεν ἀπὸ τῆς χώρας πάντας ἀπο-
κτενεῖν Οὐξίους, εἰ μὴ ἀπήλυσιν
αὐτῷ τὸν ἵππον· καὶ ἀπήλθη εὐθὺς
ἐπὶ τῷ κηρύγματι· τοσούτοι μὲν
σπουδῇ Ἀλέξανδρον ἠμῶν αὐτῶν ἦν,
τοσούτοι δὲ Ἀλεξάνδρου φόβος τοῖς
βαρβάροις· καὶ ἔμοι ἐς τοσούτοι τε-
τιμήσθαι ὁ Βουκεφάλας οὗτος Ἀ-
λεξάνδρου ἔνεκα.

XX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπειδὴ εἰ
ἀποθανόντες ἐν τῇ μάχῃ κεκόσμη-
το τῷ πρέποντι κόσμῳ, ὃ δὲ τοῖς
θεοῖς τὰ νομιζόμενα ἐπινίκια ἔθνε,
καὶ ἄγων ἐποιεῖτο αὐτῷ γυμνικὸς
καὶ ἵππικὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ
Ἰδάτπου, ἵνα περ τὸ πρῶτον διέβη
ἅμα τῷ στρατῷ· Κρατερὸν μὲν δὴ
ξὺν μέρεσι τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο,
τὰς πόλεις ἃς τινὰς ταύτῃ ἐκτείζεν
ἀνασχίσαντά τε καὶ ἐκτειχοῦντά·
αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τοὺς προσ-
χώρους τῇ τοῦ Πάρου ἀρχῇ Ἰνδοῦς.
Ὄνομα δὲ ἦν τῷ ἔθνει Γλαυκανῖκαι,
ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· ὡς δὲ Πτο-
λεμαῖος, Γλαῦσαι· ὑποτέρως δὲ
ἔχει τὸ ὄνομα οὐ μοι μέλει. Ἐπῆει
δὲ τὴν χώραν αὐτῶν Ἀλέξανδρος,
τῶν τε ἐταίρων ἵππων ἔχων τοὺς
ἡμέ-

(a) Curt. 6, 5, 19. (b) idem 9, 1, 8.

CAP. XX. 3. Γλαυκανῖκαι] Si quis me forte negligentiorum arguit in vera scriptura nominum propriorum indaganda, vel saltem eorum diversitate indicanda: cum hoc loco monitum velim, ut cogitet, me id facere ipso Arriani exemplo, in quo equidem meæ negligentia satis præsidii esse arbitror. Quem autorem, vere dicam, hoc libentius sequor, quod ea res tota minus me delectat. Neque mihi aliud quidquam in his Annotationibus est propositum, quam verborum vi explicata, Scriptoris sententiam patefacere, sicubi ea forte videri queat non omnibus æque obvia, adolescentibus imprimis, in quorum gratiam hæc omnis a me suscepta est opera.

ἡμίσεας καὶ τῶν πεζῶν ἀπὸ Φάλαγ-
 γος ἐκάστης ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἰπ-
 ποτοξότας σύμπαντας καὶ τοὺς Ἀ-
 γριάνους καὶ τοὺς τοξότας, καὶ προσ-
 εχάρουν αὐτῷ ὁμολογίᾳ πάντες·
 καὶ ἔλαβε πόλεις μὲν ἐς τριάκοντα 5
 καὶ ἑπτὰ· ὧν ἵνα ὀλιγοὶ ᾤσαν ὀ-
 κήτορες πεντακισχίλιον οὐκ ἐλάτ-
 τους ᾤσαν, πολλῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τοὺς
 μυρίους. καὶ κόμης πλήθει τε πολ-
 λὰς ἔλαβε, καὶ πολυανθρώπους οὐ
 μῖον τῶν πόλεων. Καὶ ταύτης τῆς 6
 χώρας Πῶρον ἄρχειν ἔδωκε· καὶ Τα-
 ξίλην δὲ διαλλάττει Πῶρον, καὶ Τα-
 ξίλην ἀποπέμπει ὑπὲρ εἰς τὰ ἴθνη
 τὰ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τε 7
 Ἀβισσάρου πρέσβεις ἦσαν, ἐνδιδόν-
 τες αὐτῶν τε Ἀλεξάνδρῳ Ἀβισσά-
 ρῳ καὶ τῇ χώρᾳ ὅσην ἤρχε· καὶ τοὶ 8
 πρὸ γε τῆς μάχης τῆς πρὸς Πῶρον
 γενομένης Ἀλεξάνδρῳ, ἐπενόει Ἀ-
 βισσάρους καὶ αὐτὸς ξὺν Πῶρῳ τάσ-
 σεσθαι· τότε δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν
 αὐτοῦ ξὺν τοῖς ἄλλοις πρέσβεσι παρ'
 Ἀλεξάνδρῳ ἐπεμψε, χρήματά τε
 κομίζοντα, καὶ ἐλέφαντας τεσσα-
 ράκοντα, δῶρον Ἀλεξάνδρῳ. Ἦκον 9
 δὲ παρὰ τῶν αὐτονομῶν Ἰνδιῶν πρέσ-
 βεις παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ παρὰ
 Πῶρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχοντος Ἰνδιῶν.
 Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τέχους Ἀβισ- 10
 σάρην ἵνα παρ' αὐτῶν μελεύει, ἐπ-
 αγγελίας εἰ μὴ ἔλθοι ὅτι αὐτὸν ὀ-
 ψεται ἦκοντα ξὺν τῇ στρατῷ, ἵνα οὐ
 χαίρῃσι Ἰνδιῶν. Ἐν τούτῳ δὲ Φρατα- 11

fe habens & ex quavis pedi-
 tum phalange selectissimos
 quosque, equestres sagitta-
 rios omnes, Agrianas præ-
 terea & sagittarios. nec mo-
 ra, omnes se ei dediderunt.
 Adhæc urbes xxxvii rece-
 pit, quarum quæ minima e-
 rat, non minus vñ incola-
 rum habebat; multæ vero
 etiam ultra xñ. Pagorum
 quoque magnum numerum
 cepit, atque eos quidem non
 minus quam urbes ipsas in-
 colarum frequentia cele-
 bres, totius vero hujusce re-
 gionis imperium Poro dedit.
 Taxilem etiam Poro concili-
 atum in suas sedes dimittit.
 Per id tempus legati ab A-
 biffare venerunt, Abiffarem
 ipsum totamque ejus regio-
 nem dedentes. Porro ante
 pugnam cum Poro commis-
 sam statuerat Abiffares co-
 pias suas cum Poro conjun-
 gere. tum vero fratrem suum
 aliosque legatos ad Alexan-
 drum cum pecuniis & ele-
 phantis xl misit. Venerunt
 etiam legati ab Indis, qui
 libere suis legibus utentes
 vivunt, & à Poro alio Indo-
 rum præfecto. Alexander
 confestim Abiffarem ad se
 venire jubet, minatus nisi
 pareret se cum exercitu ma-
 gno ejus malo eò iturum.
 Dum hæc geruntur, Phra-
 taphernes Parthorum atque
 Hyr-

9. ἦκον δὲ παρὰ] Opt. ἦκον δὲ καὶ παρὰ. Gronov.
 ὅλκῃ τῇ] Idem ἀλλάττει ἀφαιρὰ vocc.

Hyrcania satrapa cum Thracibus sibi commissis ad Alexandrum venit. Et nuntii à Sisico Assacenorum satrapa, Assacenos interfecto prætore ab Alexandro defecisse nuntiantes. Adversus hos Philippum & Tyriespem cum exercitu mittit, qui Assacenorum motus compescant, & provinciam regant. Ipse ad Acesinem amnem movit. Hujus amnis solius ex Indiæ fluminibus magnitudinem Ptolemæus Lagi filius descripsit. esse enim, eâ parte quâ Alexander eum navigiis & pellibus cum exercitu transmisit, rapidum Acesinis cursum, magnis asperisque cautibus interjectis, quibus illis ac percussis undæ ingentes æstus vorticesque concitent. latitudinem vero esse quindecim stadiorum. Atque iis quidem qui pellibus transportati sunt facilem trajetum fuisse: eorum vero qui navibus transvecti sunt, quum pleræque cautibus illis rumpere, non paucos in amne periisse. Ex quibus verbis facile quis colligere queat, non multum à vero abhorrere quod de Indiæ amnis magnitudine scriptum est ab iis qui Indi latitudinem xi. stadiorum esse statuunt ubi mediâ sui mensurâ fertur: ubi vero angustissimi

Φέρης τε ὁ Παρθαίων καὶ Τραπεζῶν
σατράκης, τοὺς καταλειφθέντας
παρὰ οἱ Θράκες ἔχον, ἦκεν ὡς Ἀ-
12 λέξανδρον καὶ παρὰ Σισίου τοῦ
Ἀσσηνῶν σατράκου ἄγγελοι,
ὅτι τὸν τε ὑπαρχὸν σφῶν καὶ ἀπε-
κτονόντες ἔβην οἱ Ἀσσηνοὶ, καὶ ἀπ'
13 Ἀλέξανδρου ἀφεσηκότες. Καὶ ἐπὶ
τούτους Φίλιππον ἐκπέμπει καὶ
Τυριέσπην σὺν στρατιᾷ, τὰ περὶ τὴν
Ἀσσηνῶν χώραν κατασητομένους
καὶ κοσμήσαντας· αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ
τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν προῖχόμεν.
14 Τούτου τοῦ Ἀκεσίνου τὸ μέγεθος
μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολε-
μαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ
ἵνα ἐπέραται Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ
τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν
τῇ στρατιᾷ, τὸ μὲν ἱεῖμα ὀξὺ τοῦ
Ἀκεσίνου, πέτραις μεγάλαις καὶ
ὀξείαις, καθ' ὧν φερόμενον βίᾳ τὸ
ὕδωρ κυμαίνεται τε καὶ καχλάζειν·
τὸ δὲ εὖρος εὐδαίους ἐπέχειν πεντε-
15 καίδεκα. Καὶ τοῖς μὲν δὴ ἐπὶ τῶν
διφθερῶν περᾶσιν εὐμαρῇ γενέσθαι
τὸν πέραν· τοὺς δ' ἐν ταῖς πλοίοις
διαβαίνοντας, ἐποκείμενων πλο-
ίων πλοίων ἐπὶ ταῖς πέτραις καὶ
συναβρᾶχθέντων, οὐκ ὀλίγους αὐτοῦ
16 ἐν τῇ ὕδατι διαφθαῖναι. Εἴη δὲ
οὖν ἐκ τούτου τοῦ λόγου ξυνηθέντι
τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ Ἀ-
ληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ
ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅτοις ἐς τετ-
σάρακκοντα εὐδαίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ
εἶναι

14. καχλάζειν] resonare. Dicit propterea voluit de strepitu aquarum.

ἵνα τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ ἐνὸς αὐτοῦ τε καὶ διὰ ἐνότητά βαδύτατος, ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ. Καὶ γὰρ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου τρικμαί-
17 ρομαι ἐπιλέξασθαι Ἀλέξανδρον, ἵνα περ τὸ πλατύτατον ἦν τοῦ πόντου, ὡς σχολαστικῶς χρῆσασθαι τῷ ῥήματι.

XXI. Πέρασαι δὲ τὸν ποτα-
1 μόν, Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἐπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ, πρὸς-
τάξας ἐπιμελείσθαι τῆς ὑπολειμ-
μένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἳ
τῶν τε σίτον αὐτῶν τὸν ἐκ τῆς ἡδῆ
ὑπάρχου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ
ἄλλα ἐπιτηδεύει παροικιοῦν ἐ-
2 μελλον. Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦδη
ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς
μαχιματάτους ἐπιλεξάμενον, καὶ
εἰ τινας παρ' αὐτῶν ἔχοι ἐλέφαντας,
τούτους δὲ ἀναλαμβάνει εἶναι παρ'
αὐτῶν. Αὐτὸς δὲ Πῶρον τὸν ἕτερον
3 τὸν κακὸν, ὅτι ἐξηγγέλη πεφευ-
γῆναι ἀπολιπόν τὴν χώραν ἧς ἦρ-
χεν, ἐπειθεὶς διαίκειν ἐν τοῖς κουφο-
τάτοις τῆς στρατιᾶς. Ὁ γὰρ Πῶρος
4 αὐτός, ἔστε μὲν πολέμια ξυνειση-
κει· Ἀλέξανδρον δὲ πρὸς τὸν Ἕλλον
Πῶρον, πρέσβεις πρὸς Ἀλέξανδρον

mus & ob angustiam pro-
fundissimus, in xv stadia con-
trahi. atque hanc quidem
fere esse Indi fluminis ple-
risque in locis latitudinem.
Atqui existimaverim Alex-
andrum ad trajiciendum A-
cesinam amnem eam partem
delegisse quā maxime am-
plus ejus cursus eaque de
causā minus rapidus esset.

XXI. Transmisso itaque
flumine, Cœnum cum suis
copiis ad ripam relinquit,
qui reliqui exercitus transi-
tum curaret, qui & frumen-
tum & alia necessaria ex re-
gione Indorum quæ ei jam
parebat allaturi erant. Po-
rum in regnum suum remit-
tit (a), mandatis additis, ut
lectissimis Indorum qui bel-
licosissimi haberentur co-
piis, & elephantis (si quos
haberet) collectis ad se ve-
niret. Ipse vero alium illum
3 Porum hominem malum,
qui desertā provinciā cui
præerat fugisse nuntiabatur,
cum expeditissimo milite in-
sequi statuit. Porus enim hic,
quamdiu Alexander cum alio
Poro bellum gerebat, le-
gationes ad Alexandrum
mittens se pariter & regio-
nem

17. Καὶ γὰρ καὶ] Nam & Acesinis existimo elegisse Alexandrum eam partem.
Ex Acesinis latitudine aut conjici posse a vero non abhorreere, quæ de Indo con-
siderari.

ὡς σχολαστικῶς] ut clementiore interpretetur aliter sive contra.

CAP. XXI. 4. ξυνεισέκειν] pro συνεισέκειν Utuntur enim Attici in plusquam-
perf. primis personis pro tertiis, itentύμεν pro ἐπενέμεν. Corinthus de dialectis
pag. 85. col. 1.

nem cui imperabat Alexandro dedebat, magis odio Pori quam amore Alexandri motus. quum autem Porum ab Alexandro dimissum, & regnum suum idque multo auctius ei restitutum esse cognovit, non tam Alexandri quam Pori, qui ejusdem cum ipso nominis erat, metu è provinciâ suâ aufugit, omnibus iis qui bello apti essent, (quibus quidem persuadere potuit ut fugæ comites essent) secum sumtis. In hunc profectus Alexander ad Hydraoten alium Indiæ fluvium pervenit, latitudine quidem Acefine nihilo minorem, cursus vero rapiditate inferiorem. & per omnem regionem præsidia idoneis locis posuit, ut Craterus & Cœnus tuto pervagentur, frumento per maximam regionis partem directo. Deinde Hephæstioni partem exercitus committens; peditum scilicet phalanges duas, ex equitibus Demetrii agmen ad suum adjungens & sagittariorum dimidiam partem, eum in Pori illius quiaufugerat regionem mittit, eamque ut alteri Poro tradat jubet. & siquæ aliæ ad ripam Hydraotis fluvii gentes Indorum essent liberæ & suis libigibus viventes,

πέμπων, αὐτὸν τε καὶ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ
χωρὰν ἐνεδίδου Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ
ἔχθος τὸ Πύρου μάλλον ἢ Φιλίᾳ τῇ
Ἀλεξάνδρου· ὡς δὲ ἀφεμένον τε
ἐκεῖνον, καὶ πρὸς τῇ αὐτοῦ καὶ ἄλ-
λης πολλῆς ἄρχοντα ἔμαθε, τότε
δὴ φοβηθεὶς, οὐχ οὕτω τι Ἀλεξάν-
δρου αὐτὸν ὡς τὸν Πύρον ἐκεῖνον τὸν
αὐτοῦ δμῶνυμον, Φεύγει τὴν ἐκ-
τοῦ, ἀναλαβὼν ὅσους τῶν μαχησά-
μενων ἐδυνήθη μετασχεῖν οἱ τῆς
6 Φυγῆς. Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀ-
λέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἰν-
δρῶτην ποταμὸν, ἄλλων αὖ τοῦτον
Ἰνδὸν ποταμὸν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μεί-
ονα τοῦ Ἀκεσίνου, ὁ δὲ ὕψος
7 οὐ μείονα. Ὅσῃ δὲ τῆς χώρας ἔσ-
τε ἐπὶ τὸν Ἰνδρῶτην ἐπῆλθε, Φυλακ-
κῆς ὑπέλειπεν ἐν τοῖς ἐπιμαυροτά-
τοις χωρίοις, ὅπως οἱ ἀμφὶ Κρατε-
ρόν τε καὶ Κοῶν διὰ σφαλίας ἐπέ-
ρχοιντο, τῆς χώρας τὴν πολλὴν προ-
8 νομεύοντες. Ἐνταῦθα Ἡφαιστίαν
μὲν ἐκπέμπει, δούς αὐτῇ μέρος τῆς
στρατιᾶς, πεζῶν μὲν Φάλαγγας δύο,
ἵππων δὲ τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δη-
μητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν
τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πύρου τοῦ ἀφε-
σηκότος χωρὰν, κελεύσας παραδι-
9 δόναι ταύτην Πύρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ
δή τινα πρὸς ταῖς ὁχλαῖς τοῦ Ἰνδρῶ-
τοῦ ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν
νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόν-
μενον τῷ Πύρῳ ἄρχειν ἐγχειρέσθαι.

Αὐ-

7. ὅσῃ δὲ τῆς χώρας] Quantum regionis usque ad Hydraoten obijt, sive peragravit.
9. καὶ ταῦτα προσαγόμενον] etiam has in potestatem redactas Poro gubernan-
das itaq̃.

Αὐτὸς δ' ἐπέρα τὸν Ὑδραῶτην ποταμὸν, οὗ καθάπερ τὸν Ἀκεσίνην χαλεπῶς. Προχωροῦντι δὲ αὐτῷ ἐπέκεινα τῆς ὄχθης τοῦ Ὑδραῶτος τοὺς μὲν πολλοὺς καθ' ὁμολογίαν προσχωρῶν ξυνέβαινεν ἤδη δὲ τινὰς ξὺν ὅπλοις ἀπαντήσαντας, τοὺς δὲ καὶ υποφεύγοντας ἑλὼν βίᾳ κατέχευετο.

XXII. Ἐν ταύτῃ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ, τῶν αὐτοῦ μισθῶν ἄλλους τέ τινὰς, καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτοὺς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, ἢ προσάγει τῇ χώρῃ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμοῖα σφίσιν ὡσαύτως αὐτόμα καὶ ταῦτα παρακαλῶν ἐς τὸ ἔργον εἶναι δὲ τῇ τε πόλιν ἔχυρην πρὸς ἣν ἐπευδόν ἄγνωισαί. Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμώτατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτις οἰονομίζοντο· καὶ ταῦτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὁξυδράκαι ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος· καὶ Μαλλοὶ, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὁλίγη πρόθεν κρατεῦσαντας ἐπ' αὐτοὺς Πῶρην τε καὶ Ἀβισσάρην ξὺν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει, καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτοῦ μισθῶν ἰδὼν ἀναστῆσαντας, οὐδὲν πράξαντες τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη

nom Poro det. Ipse Hydraoten fluvium non ita difficulter atque Acesinem trajecit. dehinc ultra ripam Hydraotis progressus, plerosque deditione recepit: nonnullos etiam cum armis occurrentes, alios vero fugientes captos vi subegit.

XXII. Inter hæc Alexandro nuntiatur alios quosdam Indos liberos & Cathæos paratos esse, si eò exercitum duceret, pugnam experiri, reliquosque finitimos etiam libere viventes ad societatem sollicitare: urbem vero ad quam configere statuissent (nomine Sangala) munitam esse. Cathæi quoque strenui in primis reique bellicæ peritissimi habebantur. Cum his conspirasse Oxydracas aliam Indorum gentem, & Mallos aliam ab his diversam: adversus quos paulo ante & Abissares & Porus conjunctis copiis, ac multis Indorum in societatem adscitis, profecti, quum nihil tanto belli apparatu dignum gessissent, recesserant. Hæc ut Alexandro nuntiata sunt, con-

CAP. XXII. 1. Καθαῖς] Et hæc fuisse ex numero Indorum liberorum, ex Græco clarius appareret quam ex Latino.

προσάγει] Opt. cum alio προσάγει, quod & deinde Vulcanius annotavit. Deinde idem vocem ὡσαύτως ignorat. Gronov.

2. καὶ πρόθεν κρατεῦσαντας] Et his Cathæis per eadem partes. Idem. Oxydracas æque bellicosos ac Mallos dicit.

3. ἰδὼν καὶ] Siquidem etiam paulo ante. Exemplo declaratur ipsorum vires bellicæ.

confestim in Cathæos con-
tendit, & secundis castris ab
Hydraote fluvio ad urbem
pervenit cui Pimprama no-
men est. Ea Indorum gens
Adraistæ vocabantur. ii sta-
tim pactionibus deditionem
fecerunt. Alexander postero
die militibus ad quietem da-
to, tertio die Sangala pro-
fectus est (a), ubi & Cathæi
aliique his finitimi qui sese
iis conjunxerant, ante ur-
bem in colle non omnino ar-
duo instructa acie stabant.
Hunc collem velut triplici
vallo in orbem curribus dis-
positis munierant, castris in
medio locatis. Alexander
naturam loci hostiumque
multitudinem contempla-
tus, ubi commodissimum
visum est castra posuit, &
sagittarios equestres conti-
nuo qui eos telis laceffant
emittit, utque adequient
jubeat, ne nimirum Indi non-
dum satis instructi Macedo-
num acie excursionem ali-
quam faciant; utque Indis
intra ipsa munimenta consi-
stentibus ante pugnam ter-
ror incuteretur. Dehinc e-
quitum agema ad dextrum
cornu constituit, quibus
Cliti equitum præfecturam

ἀπελθὲν. Ταῦθ' ὡς ἐξηγγέλην Ἀ-
λεξάνδρῳ, σπουδῇ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ
τοὺς Καθαίους. Καὶ δευτεροῦς μὲν
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραΐου
πρὸς πάλιν ἦκεν, ἣ ὄνομα Πίμπρα-
μα. Τὸ δ' ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν
Ἀδραΐσαι ἐκαλοῦντο· οἱτοὶ μὲν δὴ
προτεχάρησαν ὁμολογίᾳ Ἀλεξάν-
δρῳ. Καὶ Ἀλέξανδρος ἀναπαύσας
τῇ ὑπεραίᾳ τὴν στρατιάν, τῇ τρίτῃ
προὔχεται ἐπὶ τὰ Σάγγαλα, ὅσα οἱ
Καθαῖοι τε καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχυροι
αὐτοῖς ξυνεληλυθότες πρὸ τῆς πό-
λεως παρατεταγμένοι ἦσαν ἐπὶ γη-
λόφου οὐ πάντῃ ἀποτόμου κύματι
δὲ τοῦ γηλόφου ἀμάξας περιστή-
σαντες, ἐντὸς αὐτῶν ἐστρατοπέδουν,
ὡς τριπλοῦν χάρακα προβεβλήσθαι
τῶν ἀμαξῶν. Ἀλέξανδρος δὲ τό-
τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων,
καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μά-
λιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ
ἐφαίνετο, παρῆτασσετο· καὶ τοὺς
μὲν ἵπποτοξότας εἰλῆς, ὡς εἶχεν, ἐκ-
πέμπει, ἐπ' αὐτοὺς ἀκροβολίζεσθαι
κελεύσας παραπικεύοντας, ὡς μήτε
ἐκδρομῇ τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰν-
δοὺς, πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῇ τῇ
στρατιᾷ, καὶ ὡς καταπλήγας γί-
γνεσθαι αὐτοὺς καὶ πρὸ τῆς μάχης
ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος. Αὐτὸς δὲ
ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρας τῶν ἱππέων

(a) Cunt. 9, 1, 14.

7. πρὸς τὰ παρόντα] pro presenti rerum statu.
παραπικεύοντο] adversus eos aciem instructas. Ex iis enim quæ sequuntur, satis
perspicuum est, non castris locandis, sed aciei ordinandæ Alexandrum iunc
intentum fuisse.

8. οἱ καταπλήγας γίγνεσθαι αὐτῶν] Optimus & omnes alii a me inspecti sic
εἰρηγῆς γίγνεσθαι αὐτοῖς. Græcæ.

τὸ ἄγλημα κατίσῃσε, καὶ τὴν Κλεί-
του ἱππαρχίαν ἔχομένους δὲ τούτων
τοὺς ὑπασιπιάδας, καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς
Ἀγριάνας· κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον Περ-
δικκας τε αὐτῷ ἐτέτακτο, τὴν τε αὐ-
τοῦ ἔχον ἱππαρχίαν, καὶ τὰς τῶν
πεζεταίρων τάξεις· ἐπὶ κέρως δὲ ἑκα-
τέρου οἱ τοξόται αὐτῷ διχῇ διακριθέν-
τες ἐτάχθησαν. Ἐκτάσσοντι δὲ αὐτῷ
παρεγένοντο καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ὀπισθο-
φυλακίας πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς· καὶ
ταύτων τοὺς μὲν ἱππείας ἐπὶ τὰ κέρα-
τα διελὼν παρήγαγεν· ἀπὲρ δὲ τῶν
πεζῶν τῶν προσηγομένων πυκνοτέρων
τὴν σύγκλεισιν τῆς Φάλαγγος ποιή-
σας, αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν
ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην, παρήγα-
γεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν
Ἰνδῶν ἀμάξας. Ταύτη γὰρ εὐπροσο-
διότερον αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ χωρίον, καὶ
ὅτι πυκνὰ ὡσαύτως αἱ ἀμάξαι ἐφει-
σῆκεσαν.

XXIII. Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον
προσηγορεύσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰν-
δοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβη-
κότες αὐτῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠκροβολί-
ζοντο, γνοῦς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ
ἦν τῶν ἱππέων τὸ ἔργον, καταπη-
δάσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, πεζοὺς ἐπὶ τῶν
πεζῶν τὴν Φάλαγγα. Καὶ ἀπὸ
μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς
ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς·
πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παρ-
ταξάμενοι ἔχον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ
πυκνότεροί τε ἐφεισῆκότιες ἐν ἐλάτ-

adjunxit. proximos his scu-
tatos locat, mox Agrianas.
ad sinistrum cornu Perdic-
cam statuit, suâ equestri
præfecturâ & peditum ami-
corum agminibus instru-
ctum, sagittariis in utrum-
que cornu divisus. Alexan-
dro ita aciem instruyente,
pedites atque equites, qui
novissimo agmini præsidio
erant, adveniunt. atque ex
his quidem equites corni-
bus admovit: ex peditibus
vero qui accesserant, pha-
langis structurâ confertio-
re effectâ, ipse assumpto e-
quitatu quem ad dextram
statuerat, in currus Indo-
rum ad lævam sitos duxit.
Hac enim facilior aditus
fore videbatur, neque ita
densus erat ex hac parte
curruum ordo.

XXIII. Postquam vero
Indi adversus adductum e-
quitatum extra currus non
procurrerent, sed conscen-
sis iis tela ex editiore loco
torquerent (a), equitatum
parum idoneum ad hanc
rem ratus, defiliens ex e-
quo pedes ipse peditum
phalangem in eos duxit.
Et à primâ curruum serie
non difficulter Indi à Ma-
cedonibus sunt repulsi. ad
secundum vero ordinem
conferti facilius sese tue-
ban-

(a) Curt. 9, 1, 15. & seqq.

CAP. XXIII. 2. ἰσχυρότεροι] entius infirmiores. Unde 3. ἀπὸ τούτων, ab his de-
pulsis dicuntur.

B b 2

bantur, quippe quod & den-
fiores in orbe breviorē curri-
bus circumfusi starent, &
Macedones non ita spatioſo
loco in eos ferrentur. Interea
tamen primos currus submo-
verunt, & per illorum inter-
ſtitia, prout quisque pote-
rat, inordinate irruperunt.
Cæterum iis etiam curribus
Indi à phalange depulli ſunt.
Illi vero ad tertium curruum
ordinem non amplius ſe con-
tinuerunt, ſed fugâ quam ce-
lerrimâ potuerunt ſeſe in ur-
bem receperunt: quibus eâ
concluſis, Alexander eo ipſo
die peditum copiis (quate-
nus phalanx ſufficiebat) op-
pidum obſedit. Murus enim
in circuitu amplior erat, quam
ut ab exercitu totus in orbem
cingi poſſet. vacuis vero pe-
ditatu locis (ubi & ſtagnum
quoddam non procul à muris
ſitum erat) equitatum cir-
cumduxit, ſciens ſtagnum id
parum profundum eſſe: ſimul-
que facile conjiciens, Indos
cladis acceptæ metu percul-
ſos noctu urbem deſerturos.
quod quidem ita ut cogitârat
evenit. Nam circiter ſecun-
dam noctis vigiliam plerique
eorum urbe elapſi, in equi-
tum procubias inciderunt.
quorum quidem primi ab e-

των τῶ κύκλῳ, καὶ τῶν Μακεδόνων
οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡς αὐτῶς προσ-
3 αγόντων σφίσιν, ἐν ᾗ τὰς τε
πρώτας ἀμύλλας ὑπέξῃγον, καὶ
κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν, ὡς
ἐκάστοις προῖχόμενοι, ἀτάκτως προσ-
έβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων
ἡμῶς ἐξέσθην οἱ Ἰνδοὶ βιασθέν-
4 τες ὑπὸ τῆς φάλαγγος. Οἱ δὲ
οὐκέτι ἐπὶ τῶν τρίτων ἀνέμενον,
ἀλλ' ὡς τέχους εἶχον Φυγῆ εἰς τὴν
5 πόλιν κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀ-
λέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν
περιεσφατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν
πόλιν, ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ πε-
ριβαλεῖν ἢ φάλαγγ· ἐπὶ πολλὴν
γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῇ σφατο-
πέδῳ κυκλώσασθαι οὐ δυνατόν· ἐ-
6 γίνετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα
αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν
τοῦ τεύχους ἦν, τοῖς ἰππέας ἐπέ-
ταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοῦς
οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην· καὶ
ἅμα εἰκάτας, ὅτι φοβεροὶ γινώ-
μενοι Ἰνδοὶ ἀπὸ τῆς προτέρας ἡτ-
της ἀπολείψουσιν τῆς νυκτὸς τὴν
7 πόλιν. Καὶ ξυνέβη οὕτως· ὅπως
εἰκάσεν· ἀμφὶ γὰρ δευτέρῃ Φυ-
λακὴν ἐκπίπτοντες ἐκ τοῦ τεύ-
χους οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ἐνέκυρσαν
ταῖς προφυλακαῖς τῶν ἰππέων·
8 καὶ οἱ μὲν πρώτοι αὐτῶν κατενό-

πῆστον

3. in ᾗ] dum & primos currus submovebant, & per interſtitia illorum, prout
quisque poterat, inordinate irrumpabant. En ᾗ non ſignificat interea, ſed dum,
ut 2, 20. 5. & 6, 12, 1. in quibus locis interea dum quidem, non autem interea
ſolum verti poteſt. Hoc autem loco cauſa exponitur, cur Macedones non eque
in hoſtes, atque antea, irruere potuerint.

4. ἐπὶ τῶν τρίτων] in tertio curruum ordine.

πησαν πρὸς τῶν ἰππέων· οἱ δὲ ἐπὶ
τούτοις αὐθόρμητοι ὅτι φυλάσσεται
ἐν κύκλῳ λίμνη, ἐς τὴν πόλιν αὐ-
θὺς ἀνεχώρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ 9
χάρακί τε διπλῶ περιβάλλει, ἵνα
πὲρ μὴ εἰργεν ἡ λίμνη, τὴν πόλιν
καὶ Φυλακὰς ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης
ἀκαμβεστέρως κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ
μυχανὰς προσάγειν τῇ τεύχεσι ἐπι-
τάει, ὡς κατατεῖχεν τὸ τεῖχος. Αὐ-
τομολήτῳιτες δὲ αὐτῇ τῶν τῆς πό-
λεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νύκτι
αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκ-
πίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἰνδοὶ κα-
τὰ τὴν λίμνην, ἵνα πὲρ τὸ ἐκλυπὲς
ᾧ τοῦ χάρακος. Ὁ δὲ Πτολεμαῖον 11
τὸν Λάγου ἐπιτάττει ἐνταῦθα, τῶν
τεύχεσπις αὐτῇ δοῦς χιλιαρχίας
τρεῖς καὶ τοὺς Ἀγριῖνας ξυμπαντας
καὶ μίαν τάξιν τῶν τοξοτῶν, ἀπο-
δείξας τὸ χωρίον ἥπερ μέλιστα εἵ-
καζε βιάζεσθαι τοὺς βαρβάρους· οὐ 12
δὲ ἐπειδὴν αἰσθῆ, εἶπεν, βιαζομέ-
νους ταύτην, αὐτὸς μὲν ξὺν τῇ στρα-
τιᾷ εἰργεν τοὺς βαρβάρους τοῦ πρὸ-
σιν τὴν δὲ σαλπικτην κέλευε ση-
μαίνειν ἡμεῖς δὲ (ἄνδρες ἡγεμόνες) 13
ἐπειδὴν σηματοῦν, ξὺν τοῖς καθ' αὐ-
τοὺς ἡμεῖς ξυντεταγμένοι ἵεναι
ἐπὶ τοῦ θόρυβον, ἵν' ἂν ἡ σάλπιγξ
παρακαλῇ ἀποσκέτης ὧδε οὐδὲ ἐγγὺς
τοῦ ἐργου.

XXIV. Ὁ μὲν ταῦτα παρήγ- 1
γυλε· Πτολεμαῖος δὲ ἀμάρξας τε
ἐκ τῶν ἀπολελειμμένων ἐν τῇ πρῶ-
τῃ Φυγῇ ἀμαξῶν ταύτῃ ξυναγα-

quitibus cæsi sunt : alii hos
secuti quum stagnum equi-
tatu circumfessum esse sen-
sissent, rursus in urbem sese
receperunt. Alexander ur-
bem (eâ parte quâ stagnum
impediebat excepta) dupli-
ci vallo in orbem cingit, &
accuratiores ad circuitum
stagni custodias locat. ipse
i tormenta muris admove-
re eosque quaterere statuit. qu-
um transfuga quidam ex ur-
be ad eum venientes nuntia-
runt Indos eâ nocte ex urbe
sese subducere constituisse
circa stagnum eâ parte quâ
vallum definebat. Alexan-
der Ptolemæum Lagi F. eo
loco statuit, scutatorum
tria millia ei adjungens, A-
grianas omnes, unumque
sagittariorum ægmen, osten-
so loco qua verisimile erat
barbaros erupturos : manda-
tis additis, ut simulac eos
eruptionem illic tentantes
sensisset, ipse cum exercitu
transitu prohibeat : tubicini
ut signum tubâ det jubeat.
ducibus etiam imperat, ut
statim audito signo cum suis
quisque copiis, quo tuba
vocaverit advolent. Se quo-
que pugna non defuturum
promittit.

XXIV. Atque hæc qui-
dem Alexander quum im-
perasset, Ptolemæus multis
curribus qui in primâ illâ
Bb 3 fuga

fugâ relictî fuerant collectis, transversos eos in viâ disponit, ut plures fugientibus per noctem difficultates apparerent. vallumque inter muros & stagnum, rescisum neque adhuc satis firmum, aliâ atque aliâ parte committi & perfici jubet. quod quidem eâ nocte à militibus confectum est. Barbari sub quartam noctis vigiliam, quemadmodum Alexandro significatum fuerat, effusi portis quæ ad stagnum vergebant, cursim eò ferebantur, sed neque procubias, neque Ptolemæum qui eo loci confederat latere potuerunt. In hoc rerum statu tubicines signum dant. quo audito ipse cum exercitu armato atque in ordinem redacto in barbaros contendit. At vero currus & vallum loco inter stagnum medio ductum, magno barbaris impedimento erant. Quum vero ad tubæ sonitum Ptolemæi copiæ acriter in eos ferrentur,

γῶν, ὡς πλείους κατέστησεν ἐγκαρσίας, ἵνα πολλὰ ἐν νυκτὶ τὰ ἔκπορα φαίνεται τοῖς Φεύγουσι, καὶ τοῦ χάρακος τοῦ κεκομμένου τε καὶ οὐ κατατηχθέντος, συνήσται ἄλλη καὶ ἄλλη ἐκέλευσεν ἐν μέσῃ τῆς τε λήμνης καὶ τοῦ τέχους. Καὶ ταῦτα αὐτῇ οἱ στρατιῶται ἐν τῇ νυκτὶ ἐξεργάσαντο· ἵδῃ τε ἦν ἀμφὶ τετάρτην φυλακὴν, καὶ οἱ βάρβαροι, καθάπερ ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ, ἀνείξαντες τὰς ὡς ἐπὶ τὴν λήμνην πύλας, δρόμῳ ἐπ' αὐτὴν ἐφέραντο· οὐ μὴν ἔλαβον τὰς ταύτῃ φυλακὰς, οὐδὲ Πτολεμαῖον τὸν ἐπ' αὐταῖς τεταγμένον· ἀλλὰ ἐν τούτῃ οἱ τε σάλπιγξ καὶ ἐσήμαινον αὐτῇ, καὶ αὐτὸς τῇ στρατιᾷ ἀπισμένην τε καὶ συντεταγμένην ἔχον ἑχμῆρι ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. Τοῖς δὲ αὖτε ἄμαξαι ἐμποδῶν ἦσαν, καὶ ὁ χάραξ ἐν μέσῃ καταβεβλημένος. Ὡς δὲ ἦτε σάλπιγξ ἐφθεγγετο, καὶ οἱ ἀμφὶ Πτολεμαῖον προσέκυντο αὐτοῖς, τοὺς αἰεὶ ἐκπίπτοντας διὰ τὴν ἀμαξίαν κατακαίνοντες, ἵσταί τε δὲ ἀποσρέφονται αὐτῶς ἐς τὴν πύλιν·

CAP. XXIV. I. ὡς πλείους] *quamp̄lurimos.*

καὶ τὸ χάρακος] Hæc non de aggere & vallo terrestri, sed de ligneis vallibus sunt intelligenda. Verbe: & quod erat vallorum jam casum, at nomen in tertiam personam commisit inter se & beati ordinatim hic & illic iussit. Supra lib. 4. cap. 29. ὑπὸ τῇ τοῦ παραγγέλλει στρατιᾷ ἑκάστῃ κίπτιν χάρακος ἑατοὶ κατ' ἀνδρα, καὶ οὕτως κοκομμένοι ἦσαν, καὶ αὐτοὶ ἔχοντιν. Est autem constructio, qualis solet adhiberi in verbis abundantiam exprimentibus, ut subintelligatur aliquod nomen, unde pendeat genitivus: alias facili negotio potes suspicari, καὶ τοὺς χάρακας τοὺς κοκομμένους τε καὶ καταπαχθέντας. Sed non necesse, quum paulo post, ὁ χάραξ ἐν μέσῃ καταβεβλημένος. Non potest hoc accipi de munitione terrea. Unde etiam Livius maluit uti singulari 33, 5. *Milites per agros dispersos vallum cadere & parare jubet. Gronov.*

2. τίνιν αὐταῖς] *præ eas constitutum.*

4. τὴν αἰεὶ ἐκπίπτοντας] *subinde pervadentes, sive penetrantes per currus. Eandem vim habet ἡσπῆστιν supra 33, 15, 7.*

καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν τῇ ἀποχω-
ρήσει ἐς πεντακοσίους. Ἐν τούτῃ 5
δὲ καὶ Πάρος ἀφίκετο, τοὺς δὲ ὑπο-
λαύτους ἐλέφοντας ἡμᾶ οἱ ἄγων,
καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντακισχιλίους
αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπε-
πηγμέναι ἦσαν, καὶ προσήγοντο
ἔρη τῇ τεύχεσι. Ἀλλὰ οἱ Μακεδόνες 6
πρὶν καὶ κατατειοθῆναι τι τοῦ τεί-
χους, ὑπορύττοντές τε αὐτοὶ πλύν-
θων ἐν τῷ τεύχεσι, καὶ τὰς κλίμακας
ἐκίκαλν πάντῃ προσθέντες, αἰρούσι
καταράτος τὴν πόλιν· καὶ ἀπο- 7
θήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν
Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἑπτακισχι-
λίους· ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ
μυριάδας, καὶ ἡμίαια τριακόσια,
καὶ ἡπείως πεντακόσιοι. Τῆς δὲ ξὺν 8
Ἀλεξάνδρῳ στρατιᾶς ἀπέθανον μὲν
λίγους ἐμποδόντες τὴν ἑκατὸν ἐν τῇ
πάσῃ πολιορκίᾳ. τραυματίαι δὲ οὐ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν ἐγένον-
το, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ
διακοσίους, καὶ ἐν τούτοις τῶν ἡγε-
μόνων ἕλλει τι καὶ Αὐσίμαχος ὁ
στρατοφύλαξ. Θάψας δὲ ἡ νόμος 9
αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας, Εὐμενὴ
τὸν γραμματεῖα ἐκπέμπει ἐς τὰς
δύο πόλεις τὰς ξυναφεσώσας τοῖς

magnamque eorum qui pro-
currentes in currus impin-
gebant stragem ederent, rur-
sus in urbem confugiunt :
quingenti barbari in eâ fugâ
cæsi. Interea Porus advenit
reliquos elephantos addu-
cens, & Indorum v m. Jam-
que & machinæ Alexandro
confectæ erant & muris ad-
movebantur. Macedones
mœnibus nondum quassatis,
sed lateritio muro suffosso
scalisque omni ex parte ad-
motis urbem vi capiunt. In
ejus urbis expugnatione
xvii m Indorum trucidata
sunt: capti supra lxx m. cur-
rus ccc. equites d. De A-
lexandri exercitu circiter
centum in universâ obsidio-
ne desiderati. vulneratorum
major quam cæforum nume-
rus fuit. ultra mille enim &
ducentos hi fuerunt. in his,
cum alii duces, tum Lyfima-
chus corporis custos. Post-
hæc Alexander (a), cæsis
patrio more sepultis, Εὐ-
menem scribam ad duas ur-
bes, quæ unâ cum Sangalis
defecerant, mittit, trecen-
tis equitibus ei adjunctis,
(a) Curt. 9, 1, 19. qui

6. πρὶν καὶ] Particulæ καὶ & τι augment sententiam, ne ulla quidem muti parte
quassata, urbem captam fuisset.

8. τραυματίαι] vulnerati non fuerunt pro numero occisorum: quorum tam pauci
facile occisi, non etiam pro paucitate ipsorum fuerunt vulnerati. Gronov.

9. τὸν γραμματεῖα] Corn. Nep. in Eumene cap. 1, 5. Philippus cum habuit ad
manum scriba loco: quod multo apud Graecos honorificentius est, quam apud Romanos.
Nam apud nos revera, sicut sunt, mercenarii scriba existimantur: ac apud illos con-
tinuo nemo ad id officium admittitur, nisi honesto loco, & fide, & industria cognita,
quod necesse est omnium consiliorum cum esse participem. Hunc locum tenuit amicitia
apud Ptolemaeos annos septem. Illo interfecto, eodem gradu suis apud Alexandrum
amici tradidit.

-qui oppidanis denuntient, Sangala urbem abs se expugnata; nihil vero ipsis finisfri eventurum, si Alexandri imperium non detrectantes amice eum excipiant; ut nec aliis Indis libere viventibus accidisset, qui voluntariam deditionem fecissent. Sed hi jam antea de Sangalorum expugnatione certiores facti, metu percussi desertis urbibus fugerant. quorum fugâ cognitâ, Alexander acriter eos infectus est. at multi eorum fugâ evaserunt (multo enim postea quam fugerant tempore insequi cœptum est) quotquot vero è fugâ ob infirmitatem relictî sunt, quingenti circiter, ab exercitu comprehensi cæsique sunt. Depositâ itaque spe assequendi fugientes, Sangala reversus, urbem solo æquavit: regionem autem ipsam Indis, qui antea libere legibus suis vivebant, & tunc sponte deditionem fecerant, attribuit. Ac Porum quidem cum copiis suis ad urbem quæ deditionem fecerant mittit, præsidia iis impositurum: ipse cum exercitu ad Hyphasin amnem processit, Indos qui trans flumen habitabant, subacturus.

Σαγγάλοις, δούς αὐτῇ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντας τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἅλωσιν, καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσαι χαλεπὸν ὑπ' Ἀλέξανδρου, ὑπομένουσί τε καὶ δοχομένους Φιλίῳς Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ ἄλλαις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτανόμων Ἰνδῶν, ἰοῦσσι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν. Οἱ δὲ (ἤδη γὰρ ἐξηγγελοῦν αὐτοῖς κατὰ κρᾶτος ἐαλωκότα πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ Σάγγαλα) φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφευγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπειδὴ ἐξηγγέλην αὐτῶν ἡ φυγὴ, σπουδῇ ἐδίωκεν· ἱ ἀλλὰ οἱ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐφάσαν ἀποφυγόντες (διὰ μακροῦ γὰρ ἡ δίωξις ἐγένετο) ὅσοι δὲ κατὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐβθενεῖα ὑπελείποντο, οὗτοι ἐγκαταληφθέντες πρὸς τῆς στρατιᾶς ἀπῆλθον ἐς πεντακοσίους ἡμάδας. Ὡς δ' ἀπὲρ γινώσκων τοῦ πρῶτον τοὺς φεύγοντας, ἐκινεῖσθαι ἐς τὰ Σάγγαλα, τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε· τὴν χώραν δὲ, τῶν Ἰνδῶν τοῖς πόλαι μὲν αὐτανόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσαντι προσέθηκε· καὶ Πάρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἡμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις, αὖ προσεχωρήσασαι, Φρουράς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὴν Ἰφασιν πεταμὲν προίχεται, ὥς καὶ τοὺς ἐπὶ

κείων

ὑπομένον·] *manentibus*, neque urbes desertentibus.

οἱ γὰρ ἄλλαις] *Mss. omnes αὐτῇ γὰρ ἢ ἄλλαις. Gronov. ac. αὐτῶν ἢ φυγῇ*] *Mf. Op. αὐτῇ, ut & alius. Idem.*

ἡ. κατὰ τὴν ἀποχώρησιν] *in fuga.*

ἡ. ὥς δ' ἀπὲρ γινώ] *Cum vero non statim persequendos ultimus esse fugientes.*

πῶς ἰσθόους κατατρέφαντο· οὐδ' ἐ-
φαινετο αὐτῷ πέρας τὶ τοῦ πολέ-
μου, ἔστε ὑπελείπετό τι πολέμιον.

XXV. Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ ἰ-
σθασίου, εὐδαίμονά τε τὴν χώραν
εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ ἀνθρώπους
ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γεν-
ναίους δὲ τὰ πόλεμια, καὶ εἰς τὰ
ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύον-
τας. Πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι 2
τοὺς πολλοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω
τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι· πλῆθος
τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀν-
θρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους
ἰσθούς, καὶ μεγέθει μεγίστους τε καὶ
ἀνδρείᾳ. Ταῦτα δ' ἐξαγγελλόμενα 3
Ἀλέξανδρον μὲν παραξύνει ἐς ἐπι-
θυμίαν τοῦ πρόσω ἵεναι αὐτόν· οἱ δὲ
Μακεδόνες ἐξέκαμνον ἤδη ταῖς γνώ-
μαις, πόνους τε ἐκ πόνων καὶ κιν-
δύνους ἐκ κινδύνων ἐπαναιρούμενον
ἀπῶντες τὸν βασιλέα· ξύλλογοί τε 4
ἐγίνωντο κατὰ τὸ κρατόπτερον,
τῶν μὲν τὰ σφέτερά ἐδουράμενον,
ἔσθαι ἐπιεικέστατοι· τῶν δὲ οὐκ ἀκο-
λαήστειν, οὐδ' ἦν ἔγῃ Ἀλέξαν-
δρος, ἐπιποχυμίζομενον. Ταῦτα ὡς 5
ἐπίλετο Ἀλέξανδρος, πρὶν καὶ προ-
ιλεῖν ἐπὶ μύζῳ τὴν ταραχὴν τοῖς
κρατιώταταις καὶ τὴν ἀδυσμίαν, ξυγ-
καλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν τέ-
ξεων, ἔλεξεν ἅδε, Ὅρῳ ὑμᾶς, ὃ 6

Neque enim ullum belli fi-
nem cernebat, quandiu ali-
quid hostile superesset.

XXV. Porro regionem
illam trans Hyphasin opu-
lentam esse audierat, incol-
as, & bonos agricolas &
strenuos milites esse. priva-
tim etiam compositae vivere.
plerasque enim civitates ab
optimatibus regi, nihilque
ab iis inique decerni: majo-
rem apud hosce quam apud
ullos Indos elephantorum
copiam esse & mole corporis
roboreque excellere. Quæ
quidem Alexandro nuntia-
ta, vehementi ejus animum
ulterius procedendi studio
exstimulabant (a). Macedo-
num vero animi jam fa-
tiscere cœperant, quum re-
gem labores ex laboribus
fufcipientem, pericula ex
periculis adeuntem viderent.
Conventus etiam in
castris agebant, aliis, qui
modestiores erant, fortu-
nam suam deplorantibus;
aliis se non secuturos, etiam
ducente rege, affirmantibus.
Quæ postquam cognovit A-
lexander, priusquam tu-
multus militaris simul & a-
nimorum abjectio longius

(a) Curt. 9, 2, 9. & seqq. COPI-

CAP. XXV. 1. ὡς τὰ ἴδια] Simile loquendi genus est 3, 22. 3.

2. τὸς πολλοῖς] Possit etiam interpretari multismodum, populum, omnes, ple-
bis, hi enim dici solent et πολλοί.

3. ἦν αὐτῷ] Vox ultima non apparet in optimo, nec in altero uno. Gronov.

4. ἵαζεν αὐτῷ] Hæc oratio magnam partem convenit cum ea, quam alio tem-
pore ab Alexandro habitam Curtius memorie prodidit lib. 6. cap. 3.

convocatis ordinum ducibus, ita differuit. *Quum intelligam vos, ó Macedones & socii, non eadem quã soletis voluntate pericula mecum adire, idcirco hac mihi apud vos concione utendum esse putavi; uti aut persuadens ulterius ducam, aut persuasus pedem referam. Porro, si neque labores in hunc usque diem actos, neque me qui ad eos subeundos dux vobis fui, probatis, non est quod pluribus vobiscum agam: sin autem Ionia nobis, hisce laboribus, Hellepontus, Phrygia utraque, Cappadocia, Paphlagonia, Lydia, Caria, Lycia, Pamphylia, Phœnice, & Ægyptus, cum eã Libya parte quam Græci tenent, parta est, si Arabia etiam aliquam partem, & Syriam quæ Cœle & eam quæ Mesopotamia dicitur, Babylonem præterea gentemque Susiorum subegistis: adhuc Persas ac Medos, gentesque omnes quæ horum imperio parebant, quæque non parebant: si regiones etiam trans portas Caspias, utraque Caucasum positas, & qui ultra Tanaim habitant, Bactrianos, Hyrcanios, mareque Hyrcanium nobis subjecimus; si Scythas in solitudines repulimus, perfecimusque ut Indus amnis, Hydaspes*

ἄνδρες Μακεδόνες τε καὶ ξυμμάχοι, οὐχ ὁμοίᾳ ἔτι τῇ γνώμῃ ἐπομένους μοι ἐς τοὺς κινδύνους, ξυνήγαγον ἐς ταῦτ᾽, ὥς ἡ πείσας ἄγειν τοῦ πρόσω, ἢ πεισθεὶς ὀπίσω ἀποσρέφεσθαι. Εἰ μὲν διὰ μεμπτοὶ εἰσιν ὑμῶν οἱ ἡμέτεροι μῆξι δέυρο πονηθέντες πῶσι, καὶ αὐτοὺς ἐγὼ ὑποόμενος, οὐδὲν ἔτι προὔργου λέγειν μοι ἐστίν. 8 Εἰ δὲ ἰονία τε πρὸς ἡμᾶν διὰ τοῦδε τῶς πῶνους ἔχεται, καὶ Ἑλλάσπυτος, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Καππαδοκίαι, καὶ Παφλαγονίαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Κάραι, καὶ Λύκιοι, καὶ Παμφυλίαι τε καὶ Φοινίκη, καὶ Αἴγυπτος, ἐν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἡ, καὶ Συρία ἣ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται, καὶ τὸ Σουσίαν ἔθνος, καὶ Πέρσαι, καὶ Μῆδοι, καὶ ὅταν Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπήρχων, καὶ 9 ὅταν δὲ οἱ αἱ ἦρχων τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπὶ τῶν τοῦ Καυκάσου, ὃ, τι ἂν ἐς τὰ πρόσω, ἔτι τοῦ Τανναΐδος, Βακτριανοὶ, Ἑρκανιοὶ, ἡ θάλασσα ἡ Ἑρκανία, Σκιδίας τε ἀπετείλαται ἐστ᾽

6. ἡ πείσας ἄγειν] Expressum hoc videri queat ex Xenoph. *ἀναβ.* lib. 1. p. 198. l. 35. ἡ πείσας ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθίοντα πρὸς φίλους ἀρτίται.

7. ἀμύττω] Vocabulum hoc nec in optimo codice exstat, & ab aliis plurimis abest, prout Vulcanius etiam manu sua testatur id in V. C. desic. Gronov.

8. φρύγες ἀμύττω] Duplex fuit Phrygia, major & minor. Hinc & Xenophon commemorat φρύγες ἀμύττωτες, *Cyropæd.* lib. 1. p. 18 l. 22. & lib. 6. p. 126. l. 5. in quo utroque loco idem quoque est polysyndeton.

9. ὃ, τι ἂν ἐς τὰ] *quodcumque.* Gronov.

ἐστ' ἐπὶ τὴν ἔρημον· ἐπὶ ταύτοις μὲν τοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρέι, ὁ Ἰθάσσης, ὁ Ἀκσίσης, ὁ Ἰδραύτης· τί ἔκνεϊτε καὶ τὴν Ἰφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἰφάσιος γένη προσθῆναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνῃ ἀρχῇ; Ἡ δεδοίκα-
τε μὴ δέξωνται ἡμᾶς ἐτι ἄλλοι βάρβαροι ἐπὶόντας· ὧν οἱ μὲν προσχωροῦσιν ἐκώστες, οἱ δὲ Φεύγοντες ἀλίσκονται, οἱ δὲ ἀποφυγόντες τὴν χώραν ἡμῶν ἔρημον παραδιδάσιν, οἱ δὲ τοῖς ξυμμάχοις τε καὶ τοῖς ἐκείνοις προσχωροῦσιν προσθῆναι.

XXVI. Πέρας δὲ τῶν πόνων ἡ γενναίη μὲν ἀνδρὶ οὐδὲν δοκῶ ἔργου, ὅτι μὴ αὐτοὺς τοὺς πόνους, ὅσων αὐτῶν ἐς καλὰ ἔργα φέρουσιν. Εἰ δέ τις καὶ αὐτῇ τῇ πολεμῇ ποδοῖ ἀποῦσαι ὅ, τι περ ἔσαι πέρας, μάθεται ὅτι οὐ πολλὴ ἐτι ἡμῶν ἡ λοιπὴ ἐστ' ἔστε ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὴν γῆν καὶ τὴν ἑαυτὸν θάλασσαν ταύτην

pes, *Acesines & Hydraotes per nostram ditionem fluant: quid cunctamini Hyphasin etiam, quaeque ultra Hyphasin sunt gentes nostro Macedonum imperio adjicere? An veremini, ut ulli deinceps barbari nos bellum inferentes propulsent? quum alii sua sponte ditionem faciant, alii fugientes capiuntur, alii fugd elapsi regiones nobis ab incolis desertas relinquant: nonnulli etiam se sociis & iis qui voluntarie sese dediderunt adjungant?*

XXVI. Ego vero nullum generoso viro laborum finem statuo, quam labores ipsos qui ad gloriam ac decus ducunt. Siquis tamen cupit cognoscere, quisnam bellandi finis futurus sit, is intelligat parum terra nobis usque ad Gangem fluvium & orientalem Oceanum restare (a). Ibi (inquam) Hy-

(a) Curt. 9, 2, 26.

cas

ἐπὶ τῷ τῷ μέρει] *praeterea vero.*

ὁ Ἰθάσσης] *Et hic adjungunt Mss. omnes repetendo priora illa quae de ἡμετέρας, ut faciat quoque editio Basilaeensis & V. C. apud Vulcanium, & opinor esse Arriani. Gronov.*

10. ἐπὶ ἡμετέρας] *Mss. opt. & alii duo ὑμετέρας, quod sane tenerius & beneficentiam maiorem significans. Idem.*

11. ἀποῦσαι] *Scripti omnes ἰδὲν. Idem.*

μὴ δέξωνται] *An veremini, ne excipiant nos adhuc alii barbari aggressos, ne cum aliis praeterea barbaris nobis sit dimicandum, si ipsos invadamus. Quo fere sensu Curtius excipere usurpat 3, 11, 6. At illos novius excipiebant adversarios suos agatos.*

οἱ δὲ τοῖς ξυμμάχοις] *Sine dubio praeferranda est omnium quos vidi codicum scriptura, ἢ οἱ τοῖς ξυμ. &c. προσθῆναι, vendendumque, regionem nobis desertam tradant, quam vel sociis vel illis, qui sponte se nobis adjunxerant, concedimus. Gronov.*

CAP. XXVI. 1. Πέρας δὲ] *Sententiam puto hanc esse, virum generosum nunquam se putare ad finem laborum pervenisse, dum aliquid superesse videat, quo gloriam possit acquirere, neque alium sibi terminum laborum statuere, nisi ut prioribus laboribus peractis novos possit aggredi. Id quod supra de Alexandro dicitur, cum labores ex laboribus suscipere 5, 25, 3. Et apud Curtium quoque eodem Parmenio ait, *Strenuam hunc, & nunquam cessantem*: 7, 2, 26.*

canium mare huic conjunctum cernitis. ambit enim universam terram magnum mare. Tum ego vobis, Macedones ac socii, commonstrabo, Indicum quidem sinum cum Persico conflueri, Hyrcanium vero cum Indico. A sinu vero Persico in Libyam trans Herculis columnas navigabimus. A columnis universa interior Libya nostra erit, tota etiam Asia: iidemque limites qui à Deo orbi terrarum positi sunt, imperium nostrum terminabunt. At si nunc revertamur, multæ quidem ultra Hyphasin ad orientalem usque oceanum bellicosa gentes relinquuntur, multæ etiam septentrionem versus, ad mare usque Hyrcanium. Scythica quoque gentes non procul ab his remotæ sunt. Quare timendum nobis est, ne retrocedentibus nobis, et etiam quæ nunc tenemus, nondum satis stabilita, ab iis qui nondum subacti sunt ad defectionem incitentur. Tum vero omnes acti labores nobis perierint, aut certe novi labores, novæque pericula adeunda erunt. Quamobrem persistite, Macedones ac socii. Labores enim & præclara facinora

δὲ, λέγω ὑμῖν, ξυνάφῃς φανήσεται ἡ Ἰρκανία θάλασσα· ἐκπεριέρχεται γὰρ περὶ πᾶσαν ἡ μεγάλη θάλασσα. Καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμάχοις τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξυρροῦν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δ' Ἰρκανίαν τῷ Ἰνδικῷ. ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ ἐς Λιβύην περιπλευσθήσεται εὐλὴ ἡμετέρῃ τὰ μέγιστα Ἡρακλέους στήλην· ἀπὸ δὲ στήλης, ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίνεται, καὶ ἡ Ἀσία δὴ αὐτὸς πᾶσα, καὶ ἴσθμιος τῆς ταύτης ἀρχῆς, οὗς περ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ Θεὸς ἐποίησε. Νῦν δὲ δὴ ἀποτρεπούμεν, πολλὰ μὲν μάχιστα ὑπολείπεται γένη ἐπείκενα τοῦ Ἰφάσιος, ἔσται ἐπὶ τὴν ἑώραν θάλασσαν· πολλὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἔτι ἐπὶ τὴν Ἰρκανίαν ὡς ἐπὶ βορρᾷ ἄνεμον· καὶ τὰ Σκυθικὰ γένη οὐ πόρην τούτων ὥς τε δεὸς μὴ ἀπελθόντων ἐπίστω, καὶ τὰ νῦν κατεχόμενα αὐ βέβαια ὄντα, ἐπαρθεὶ πρὸς ἀπόστασιν πρὸς τῶν μῆτιν ἐχομένων· καὶ τότε δὴ ἀνέητοι ἡμῶν ἔσονται οἱ πολλοὶ πόντοι, ἡ ἄλλαν αἰδὶς ἐξ ἀρχῆς δεήσει πόντων τε καὶ κινδύνων. Ἀλλὰ παραμεινότες, ἄνδρες Μακεδόνας καὶ συμμάχοι· ποιοῦντων τοι καὶ κινδύνων.

2. ξυνάφῃς φανήσεται] Falsa hæc est de Hyrcanio mari opinio. ἐκπεριέρχεται] Optimus præclare & integre γὰρ γιν' ἀπὸ πᾶσαν. Græcor.

3. εὐλὴ ἡμετέρῃ] classe nostra loca aique ad Herculis columnas.

4. ἐντὸς Λιβύῃ] Videtur intelligi ea Libyæ sive Africa pars, quæ prope mare mediterraneum sita est.

5. ἀπὸ τούτων] ab his, post, ultra has bellicosas gentes.

6. ὅτι δεῖ] Idem verendum ait Alexander apud Curtium 6, 3, 5.

7. ποιοῦντων τοι] Laborem & periclitantium sunt præclara facinora. Laborebus & peticulis res præclare geruntur, gloriæque & honor paratur. Supra 1, .

φταν τὰ καλὰ ἔργα· καὶ ζῆν τε
 ξὺν ἀρετῇ ἡδὺ, καὶ ἀποθνήσκειν,
 κλέος ἀθάνατον ὑπολειπομένους.

Ἡ οὐκ ἔστι, ὅτι ὁ πρόγονος ὁ ἡμέτε- 8
 ρος οὐκ ἐν Τυρύνθῃ, οὐδ' ἐν Ἀργεῖ,
 ἀλλ' οὐδὲ ἐν Πελοποννήτῃ ἢ Θήβαις
 μένων, ἐς τοσόνδε κλέος ἦλθεν, ὡς
 θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι, ἢ δοκεῖν·
 οὐ μὲν δὴ οἷοι Διόνυσου, ἀκροτέρου 9
 τούτου θεοῦ ἢ καθ' Ἡρακλέα, ὁ-
 λίγοι πόνοι· ἀλλὰ ἡμεῖς γε καὶ
 ἐπέκεινα τῆς Νύσσης ἀφίγμεθα,
 καὶ ἡ Ἀσφός πέτρα, ἢ τῇ Ἡρα-
 κλεῖ ἀνάλωτος, πρὸς ἡμῶν ἔχεται.

Τίμεις δὲ καὶ τὰ ἐπιύπολοιπα τῆς 10
 Ἀσίας πρόβετε τοῖς ἡδὴ κεκτη-
 μένοις, καὶ τὰ ὀλίγα τοῖς πολλοῖς·
 ἐπεὶ καὶ ἡμῶν αὐτοῖς τί ἂν μίγα 11
 καὶ καλὸν κατεπέπρακτο, εἰ ἐν
 Μακεδονίᾳ καθήμενοι, ἱκανὸν ἐ-
 ποιούμεθα ἀπόνως τὴν οἰκίαν δια-
 σάξαι, Θρᾶκας τοὺς ἐμόρους, ἢ
 Ἰλλυριοὺς, ἢ Τριβαλλοὺς, ἢ καὶ
 τῶν Ἑλλήνων ὅσοι οὐκ ἐπιτῆδειοι
 ἐς τὰ ἡμέτερα ἀναστέλλοντες. Εἰ 12
 μὲν δὴ ὑμᾶς ποιοῦντας καὶ κινδύ-
 νούστας αὐτὰς ἀπόνως καὶ ἀκιν-
 δῶως ἐξηγούμενος ἦγον, οὐκ ἀπει-
 νότως ἂν προεκάμνετε ταῖς γνώ-
 μαις· τῶν μὲν πόνον μόνους ὑμῶν
 μετῶν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτῶν ἄλλοις
 περποιῶντες· νῦν δὲ καινοὶ μὲν οἱ 13
 πόνοι, ἴσον δὲ μέτεσι τῶν κινδύ-
 νων· τὰ δὲ ἄλλα ἐν μέτρῳ κείται

sunt periclitantium; & vita ip-
 sa cum virtute conjuncta jucun-
 da est, & mors nequaquam a-
 cerba, immortalem nominis sui
 gloriam relinquentibus. An ig-
 noratis progenitorem nostrum
 nunquam ad tantam gloriam
 perventurum fuisse ut ex homi-
 ne deus fieret, aut haberetur,
 si apud Tiryntum, aut Argos,
 vel Peloponnesum, aut Thebas,
 deses mansisset; Sed neque Dio-
 nyssi (cujus quidem sublimius
 quam Herculis numen est) exi-
 gui labores memorantur. At nos
 etiam ultra Nysam progressi su-
 mus, & Aornos petra Herculi
 ipsi inexpugnabilis in nostrā po-
 testate est. Vos itaque, quicquid
 in Asia reliqui est, iis quæ tene-
 mus, pauca nimirum multis,
 adjicite. Siquidem nos etiam
 quidnam magnum ac memora-
 bile in vitâ egissemus, si desides
 in Macedonia satis habuissemus,
 laboris expertes, domos nostras
 tueri? Thraces finitimos, aut
 Illyrios, aut Triballos, vel eos
 qui ex Græcis nobis infesti erant
 propulsantes. Quod si vobis la-
 bores & pericula adeuntibus,
 ego dux vester nullam ipse labo-
 rum & periculorum partem sub-
 irem, non immerito animis cade-
 retis, quippe qui labores vestros
 esse intelligeretis, præmiis vero
 laborum alios frui. At labores
 communes mihi vobiscum sunt,
 pericula ex æquo vobiscum adeo:
 præ-

8. ὁ πρόγονος ὁ ἡμέτερος] Hercules puta, a quo se genus ducere credebant Ma-
 cedonum reges. Curt. 4. 2. 3.

13. καιροὶ μὲν οἱ πόνοι] Opt. cum alio καιροὶ μὲν ἡμῶν οἱ. Gronov.

praemia in medio proposita sunt omnibus. Nam & regis ipsa vestra est, & vos ei praeslis, & pecuniarum maxima pars ad vos pervenit. Quum vero tota Asia subacta fuerit, tum medius fidius spem expectationemque cuiusque vestrum non explebo tantum, verum etiam superabo. quique in domos suas reverti voluerint dimittam, aut reducam ipse: qui vero permanserint, faxo ut iis qui discesserint invidiosi sint.

XXVII. Hæc aliaque in hanc sententiam quum dixisset Alexander, altum quoddam silentium subsecutum est: quum neque aperte regis voluntati refragari auderent, neque assentiri vellent. Quumque identidem juberet Alexander, ut si quis rem secus atque ipse dixisset intelligeret, sententiam suam declararet: magnum tamen nihilominus omnes silentium tenuit (a). Tandem Cœnus Polemocratis F. sumtâ audaciâ hunc in modum orsus est. Quoniam, ô rex, negas te imperiose Macedonibus præfuturum, sed, si persuaseris, ducturum te ulterius dicis: sin ipsi tibi persuaserint, nequaquam coacturum: non pro nobis copiarum ducibus, qui præ ceteris honore abs te affecti sumus, & præmia

ξυμτασιν ἦτε γὰρ χάρις ὀρετέ-
με, καὶ ὑμῶς αὐτῆς σατραπεί-
τε καὶ τῶν χρημάτων τὸ μέρος πῶ-
1 ἴστε ἐξ ὑμῶν πολλὸν ἔρχεται. Καὶ ἐ-
πειδὴ ἐπεξέλαβεν τὴν Ἀσίαν,
τότε οὐκ ἐπαλῆτας μὲν Δία ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ ὑπερβαλὼν ὅτι ἑκάστος
ἐπαλῆξει ἀγαθὰ ἔσσεσθαι, τοῖς μὲν
ἀπίστοις οὐκ ὁρῶντας, ἐς τὴν
οὐκείαν ἀποτρέψαι, ἢ ἐκ ποσῶν αὐ-
τῶν τοὺς δὲ αὐτοῦ μένοντας, ἡγελη-
τοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ χρημάτων παύσιν.

XXVII. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα
ἐπόντας Ἀλέξανδρου, πολλὸν μὲν
χρόνον σιωπῇ ᾗ, οὕτε ἀντιλέγειν
τολμῶντων πρὸς τὸν βασιλέα ἐκ
τοῦ εὐθέως, οὕτε συγχωρεῖν ἐθέλον-
2 των. Ἐν δὲ τούτῳ, πολλῶς μὲν
Ἀλέξανδρος ἐκέλευε λέγειν τὸν
βουλευμένον, εἰ δὲ τις τὰ ἐναντία
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λαχέειν γνώσκει·
ἔμενε δὲ καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ἡ σιωπῇ·
ὁπρὲ δὲ ποτε βαρτήτας Κῶνος ὁ Πο-
3 λεμοκράτους, ἔλεξε τοιαῦτα. Ἐπει-
δὴ αὐτὸς, ὁ βασιλεῦς, οὐ κατὰ
πρόσταξιν ἐθέλει Μακεδόνων ἐξη-
γεῖσθαι, ἀλλὰ πείσας μὲν ἄξιον
Φῆς, πεισθεὶς δὲ οὐ βιάσσεσθαι, οὐχ
ὑπὲρ ἡμῶν τῶνδε ποιήσομαι ἐγὼ
τοὺς λόγους, οἱ καὶ προτιμώμενος
τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἄλλα τῶν πό-
ων οἱ πολλοὶ ἤδη κεκομισμένοι,
καὶ τῷ κρατιστέρῳ παρὰ τοὺς ἄλ-

(a) Curt. 9, 3, 1. & seqq.

λοιφ

14. ἐπεξέλαβεν] Mf. opt. ἐπεξέλαβον. Gronov.

ἐπαλῆξει] Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 205. l. 39. Faciam ut quicunque domum red-
ire volueris, civibus suis suscipiendus redeas, τοῖς οἰκιστοῖς καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ
Curt. XXVII. 3. παρὰ τοὺς ἄλλους] quod nos pra alii impetrare voluisti.

λους προθυμοὶ σοὶ ἐς πάντα ἐσμέν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς τῆς πολ-
 λῆς· οὐδ' ὑπὲρ ταύτης ἐρῶ τὰ καθ' 4
 ἡδονὴν ἐκείνους, ἀλλ' ἃ νομίζω
 ξύμφορά τε σοὶ ἐς τὰ παρόντα,
 καὶ ἐς τὰ μέλλοντα μάλιστα ἀσφα-
 λῆ εἶναι. Δίκαιος δὲ εἰμὶ καθ' ἡλι- 5
 κίαν τε μὴ ἀποκρύπτεσθαι τὰ δο-
 κούντα βέλτιον, καὶ κατὰ τὴν ἐκ
 σοῦ μοι οὐσαν καὶ ἐς τοὺς ἄλλους
 ἀξίωσιν, καὶ κατὰ τὴν ἐν ταῖς πό-
 νois τε καὶ κινδύνους ἐς τόδε ἀπρο-
 φάτιστον τόλμαν. Ὅσω γάρ τοι 6
 πλεῖστα καὶ μέγιστα σοὶ τε ἡγου-
 μένῃ καταπέπρακται, καὶ τοῖς
 ἔμα σοὶ οἰκοῦσιν ὁρμηθεῖσι, τοσού-
 τῳ μάλλόν τι ξύμφορόν μοι δοκεῖ πέ-
 ρας τὶ ἐπιθεῖναι ταῖς πόνοis τε καὶ
 κινδύνους. Αὐτὸς γάρ τοι ὄρεξ', 7
 ὅσοι μὲν Μακεδόνων τε καὶ Ἑλλή-
 νων ἔμα σοὶ ὁρμήθημεν, ὅσοι δὲ
 ὑπολελείμμεθα· ὅν Θετταλοὺς
 μὲν ἀπὸ Βάκτρων εὐθὺς, οὐ προθύ-
 μους ἔτι ἐς τοὺς πόνοους αἰσθόμε-
 νος, οἷκαδ' ἐκαλῶς ποιῶν ἀπέπεμ-
 ψας· τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ 8
 μὲν ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς πρὸς σοῦ
 αἰσθησίαις κατακτιζόμενοι, οὐδ'
 οὗτοι πάντῃ ἐκόντες μένουσιν· οἱ 9
 ἃ ξυμπονοῦντές τε ἔτι καὶ ξυγ-
 κινδυνεύοντες, αὐτοί τε καὶ ἡ Μα-
 κεδονικὴ στρατιὰ, τοὺς μὲν ἐν ταῖς
 μάχαις ἀπολμῆκασιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν

laborum plerique jam accepti-
 mus, quique, quod nos aliis im-
 perare voluisti, parati ad omnia 4
 tibi sumus, sed pro universo ex-
 ercitu dicam. Sed ne ea quidem
 quae militibus cordi sint dicturus
 sum, sed quae tibi cum in praesen- 5
 tia salutaria, tum in posterum
 tutissima fore censeo. Porro Et
 aetas mea id postulat, ut quae
 maxime expedire videantur non
 celem, Et dignitas, quod tuo be-
 neficio apud alios etiam valeo,
 tot denique à me labores, tot pe- 6
 ricula audacter citra ullam ter-
 giversationem adita. Quo enim
 plura praeclarioraque facinora,
 cum abs te duce, tum ab iis, qui 7
 te à domibus suis secuti sunt,
 gesta fuerunt, eo consultius esse
 judico finem aliquem laboribus
 ac periculis imponere. Vides e- 8
 nim ipse ex tantâ Macedonum
 Et Graecorum qui te secuti sumus
 multitudine, quam pauci reliqui
 simus. ex quibus, Thessalos qui-
 dem statim à Bactris, quod ala-
 critatem ad perferendos labores
 in eis imminutam sentires, do-
 mum, Et recte quidem remisisti.
 Reliquorum vero Graecorum, al-
 ios in urbibus abs te conditis col-
 locasti (qui nec ipsi quidem li-
 benter ibi manent) alii tecum
 labores ac pericula adeuntes
 cum Macedonico exercitu, par-
 tim in praeliis cæsi sunt, partim
 vul-

1. καθ' ἡλικίαν] Unde & paucis post diebus morbo exstinctus est. Curt. 9, 3, 20.
 καὶ ἐς τὰς ἄλλας] Mss. optimus absque copula καὶ scribit in ἐν μοι ὕπαις ἐς τὰς
 ἄλλας, quod utique simplicius. Gronov.

ἐν τούτῳ] hucusque.

6. τοσούτοι μάλλόν] Mss. omnes τοσούτοι. Gronov.

9. τὰς μὲν] alios quidem locios & commilitones suos in praeliis amiserunt.

vulneribus inutiles ad pugnam effecti, in diversis Asiae partibus relictis: maxima vero pars morbo periit. pauci denique ex tantâ multitudine supersunt, iique nec corporibus sunt perinde firmis, animis verò multo magis fracti. atque iis quidem omnibus qui adhuc supersunt insitum est naturâ desiderium parentum, uxorum, liberorum, patriæ & soli natalis. quorum desiderio sitanguntur, ornati præsertim abs te atque auditi, divitesque ex pauperibus effecti revertentes, certe veniam merentur. Tu vero ne invito ducito. neque enim eosdem illos in periculis es experturus, quum voluntas adeundi certamina in iis non sit futura. Quin potius tu quoque, si placeat, domum reversus matrem invisas, Græcorum simul res compositurus, & tot tamque ingentes victorias in paternam domum reportaturus. Tum licebit tibi denuo novam expeditionem suscipere, sive adversus istas Indorum gentes quæ orientem versus sitæ sunt, sive malis in pontum Euxinum, sive in Carthaginem & Libyam quæ ultra Carthaginem est. Tunc enim tui mune-

τραυμέτων ἀπόμαχοι γεγενημένοι, ἄλλοι ἄλλῃ τῆς Ἀσίας ὑπολελειμμένοι εἰσὶν· οἱ πλείους δὲ νόσῳ ἀπολώλεσαν, ὀλίγοι δὲ ἐκ πολλῶν ὑπολείπονται, καὶ οὔτε τοῖς σώμασιν ἐτι ὡσαύτως ἑρμηνέοι, ταῖς τε γνώμας πολλὸν ἐτι μᾶλλον προεκμηκότες· καὶ ταῦτοις ἐμπάσει πάθος μὲν γοῶν ἐξίν, ὅσοις ἐτι σάζονται, πάθος δὲ γυναικῶν καὶ παιδῶν, πάθος δὲ διὰ τῆς γῆς αὐταῖς τῆς αἰκείας, ἣν ξὺν τῇ ἐκ σοῦ πορισθέντι σφίσι κόσμῳ, μεγάλοι τε ὡτὶ μικρῶν, καὶ πλούσιοι ἐκ πενήτων ἀνασρέφοντες, ἐγγυνοῦσάοι εἰσιν ἐπιδεῖν ποθοῦντες. Σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγεις ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίως ἐτι χρήσι ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὰ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσαι. Ἑπανιδὼν δ' αὐτός τε, εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων κατασησάμενος, καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῴων οἶκον ἀκομίσας· οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον σῶλον σέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἐμὴν ὥμισμένα Ἰνδῶν γένη· εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξεινον πόντον· εἰ δὲ ἐπὶ Καρχηδόνα, καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδόνα τῆς Λιβύης. Ταῦτα δὲ εἰς ἥδη

10. ἀπολώλεσαν] Mss. & editio Basil. ἀπολώλεσιν. Gronov.

11. ὅσοις ἐτι σάζονται] quibus adhuc supersunt, nempe parentes. Quotum parentes adhuc vivunt, eos parentum desiderium tenet.

τῆς γῆς αὐταῖς] Tum Mss. habent αὐτῆς, tum editio Basilicensis. Gronov.

12. Refertur ad τῆς γῆς.

13. ἰδὼν, κατασησάμενος, κομίσας] Aoristi in significatione præteriti. Hæc cum feceris, ὅτω δὴ, τὸν ποτὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἁπλῶς expeditionem suscipe.

14. ἐπ' αὐτὰ ταῦτα] adversus has ipsas, quas nunc invadere cogitas.

ἢ ἀξιοῦσθαι· εἰπονται δὲ σοι ἄλλοι Μακεδόνες, νέοι τε ἀντὶ γένους, καὶ ἀκμῆτες ἀντὶ κακμῆκτόων, καὶ οὕς τὰ τοῦ πολέμου διὰ τὸ ἀπειροσῶν ἔσσι τὸ παραυτίκα οὐ φοβερὰ, καὶ κατὰ τὴν τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα ἐν σπουδῇ ἔσαι· οὐδὲ καὶ ταύτῃ ἐτιμωρότερον ἀκολουθήσειν σοὶ εἰκός, ὁρῶντας τοὺς πρότερον συμπονησάσας τε καὶ ξυγκινδυνεύσασας, ἐς τὰ σφέτερά ἢ ἢ ἐκπενηλίχτας, πλουσίους τε ἀντὶ πενήτων, καὶ ἀντὶ ἀφωσίων τῶν πάλαι ἀκλῆς. Καλὸν δὲ, ὃ βασιλεῦ, ἑτέρῃ καὶ ἄλλο, καὶ ἢ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ σκροσύνη. Σοὶ μὲν γὰρ ἐπὶ ἡγούμενῃ καὶ κρατίᾳ τωαύτῃ ἔγωγε, ἐκ μὲν πολέμιον δέος ἰδὼν· τὰ δὲ ἐκ τοῦ δαιμονίου, ἀδοκίματά τε καὶ ταύτῃ καὶ ἀφύλακτα τῶς ἀνθρώποις ἔσσι.

XXVIII. Τωαῦτα εἰπόντος ἱ τοῦ Κοίνου, θόρυβον γενέσθαι ἐκ τῶν παρόντων ἐπὶ τοῖς λόγοις· πολλοὺς δὲ καὶ δάκρυα προχυθέντα, ἔτι μᾶλλον δηλῶσαι τὸ, τε ἀκούσιον τῆς γνώμης ἐς τοὺς πρόσω κινδύνους, καὶ τὸ καθ' ἡδονὴν σφίσι εἶναι τὴν ἀποχώρησιν. Ἀλέξανδρος δὲ, 2 τίτε μὲν ἀχθεσθεὶς τοῦ τε Κοίνου

ris erit exercitum quo libuerit ducere. Sequentur autem te alii Macedones, juniores pro senioribus, integri pro defessis, & quibus bellum, utpote inexpertis, non statim tanto terrori, & futurorum commo-
dorum spe in votis erit: quos etiam tanto alacrius te secuturos esse verisimile est, quum eos qui tibi laborum priorum atque periculorum socii extiterunt, in suas domos reuersos videbunt, ex pauperibus opulentos, & ex obsecris claros. Praclarum etiam est, ὁ rex, si quicquam aliud, animo in secundis rebus moderari posse. Tibi quidem imperatori, atque huiusmodi exercitum ducenti, nihil ab hoste metuendum est: fortuna vero inopinati sunt eventus, atque ideo hominibus inevitabiles.

XXVIII. Hæc Cœni oratio fremitu quodam audientium excepta est (a). multorum etiam lacrymæ subsecutæ sunt, quod ipsum majori documento erat, invitos sese ulteriora pericula adituros: reditum vero in patriam perjucundum ipsis fore. Alexander, Cœni liberta-
(a) Cœt 9, 3, 16.

15. Ταῦτα δὲ] Recte sententiam interpres expressit. Ἐξηνέσθαι, est rei gerendæ præesse, indicare quid fieri velis. Sic 2, 18 7. Ταῦτα hæc, quæ modo dixi, quam tunc regionem petere velis, hæc, inquam, disponere, de his statere, tam jam erit.

ἄλλοι Μακεδόνες] Addit Opt. καὶ ἄλλοι Ἕλληνες, nec indecore, quum hi sint illi ἑταίροι, quos passim Macedonibus addit, & in progressu orationis de his duobus populis junctim egerat. Gressu.

ἀποχωρῶν] Non modo editio Basileensis & Codex Augustanus habent ἀποχωρῶν, sed præter hos ille optimis servat ἀποχωρῶν, quod grate accipio subintel- ligens verbum εἶναι. Idem.

CAP. XXVIII. 1. ἀποχωρῶν] Recte opt. ἀποχωρῶν. Et sic mox in hoc ipso capite eandem scripti omnes τὴν ὁρίαν ἀποχωρῶν Idem.

bertate loquendi & reliquorum ducum ignavia offensus, concionem dimisit. quâ post-
ridie rursus iracunde convo-
catâ, se quidem ulterius per-
facturum dixit; neminem ve-
ro Macedonum ad sequen-
dum coacturum. Neque enim
defuturos qui regem suum
suâ sponte sequerentur: iis
autem qui abire statuissent,
per se liberum esse, utque a-
micis nuntiarent sese, rege
suo in mediis hostibus desti-
tuto, domum reverti. Hæc
quum dixisset, in tabernacu-
lum se recepit, neque quem-
quam amicorum ad tertium
ab eo diem in colloquium ad-
misit: expectans siqua forte
animorum mutatio (ut ple-
runque in turbâ militari eve-
nire solet) Macedonibus ac
sociis incidisset, quæ facilio-
res persuasus eos redderet.
Cæterum quum exercitus in
eodem silentio persisteret, fa-
tisque intelligeretur milites
indignatione Alexandri vehe-
menter commotos esse, ani-
mis tamen non mutari: tum
(ut autor est Ptolemæus Lagi
F.) nihilominus pro transitu
sacrum fecit; quumque exta
infaustos eventus portendis-
sent, convocatis amicis qui
& ætate grandiores maxime-
que familiares ei erant, quo-
niam omnia illum ab ulterio-
re profectione revocarent,
exercitui declarasse, statutum
sibi esse domum reverti.

τῇ παρήτῃ, καὶ τῷ ὅκῳ τῶν
ἄλλων ἡγεμόνων, διέλυσε τὸν ἐξυ-
λογον· ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν ξυγκα-
λίσας αὐτοὺς ἐν ὄργῃ τοὺς αὐτοὺς,
αὐτὸς μὲν ἵεναι ἔφη τοῦ πρῶτου,
βιάσασθαι δὲ οὐδένα ἅπαντα Μακε-
δόων ἐνέπεισθαι· ἔχειν γὰρ τοὺς
ἀκολουθήσοντας τῷ βασιλεῖ σφῶν
ἐκόντας· τοῖς δὲ καὶ ἀπιέναι οὐκ ἔ-
θέλουσιν, ὑπάρχειν ἀπιέναι, καὶ
ἐξαγγέλλειν τοῖς οἰκείοις, ὅτι τὸν
βασιλέα σφῶν ἐν μέτοις τοῖς πο-
λεμίοις ἐπακήκουσιν ἀπολιπόντες·
ταῦτ' εἰπόντα ἀπελθεῖν ἐς τὴν σκη-
νὴν, μὴδὲ τινα τῶν ἐταίρων πρὸς-
έσθαι αὐτῆς τ' ἐκείνης τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ ἐς τὴν τρίτην ἔτι ἀπ' ἐ-
κείνης· ὑπομένοντα εἰ δὴ τις τρο-
πὴ ταῖς γνώμαις τῶν Μακεδόων
τε καὶ ξυμμάχων (οἷα δὴ ἐν ὄχλῳ
στρατιωτῶν τὰ πολλὰ φιλεῖ γί-
γνεσθαι) ἐμπεσεῦτα, εὐπειθεσί-
ρους παρέξει αὐτούς. Ὡς δὲ σιγῇ
πολλῇ ἦν ἀπὸ τῶν στρατοπέδων, καὶ
ἀρχόμενοι μὲν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ δή-
λοι ἦσαν, οὐ μὴν μεταβαλλόμε-
νοί γε ὑπ' αὐτῆς· ἐν ταῦτα δὴ λέγει
Πτολεμαῖος ὁ Λέγου, ὅτι ἐπὶ τῇ
διαβάσει οὐδὲν μῆϊον ἐθύετο, ὁ-
μένῃ δὲ οὐκ ἐγίγνετο αὐτῇ τὰ
ἱερά· τότε δὴ τοὺς πρεσβυτάτους
τε τῶν ἐταίρων, καὶ μάλιστα τοὺς
ἐπιτηδεύους αὐτῇ ξυναγαγὼν, ὡς
πάντα ἐς τὴν ὑπίστω ἀποχώρησιν
αὐτῇ ἔφερον, ἐκφαίνει ἐς τὴν στρα-
τιὰν, ὅτι ἔγνωσται ὑπίστω ἀποσέ-
φειν.

XXIX.

5. προπῇ] Mf. opt. προτροπῇ. Gronov.

7. ἀκ' ἐγίγνετο αὐτῇ τὰ ἱερά.] Vide supra de hoc loquendi genere ad 5, 3, 30.

XXIX. Οἱ δὲ ἐβόων τε, οἷα ἰ
 ἐν ὄχλῳ συμμιγῆς χαίρων βοῶντες,
 καὶ δάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἠΐε-
 σαι, οἱ δὲ, καὶ τῇ σκηνῇ τῇ βασι-
 λεῇ τελάζοντες, ἠύχοντο Ἀλεξ-
 ἰάνδῃ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὅτι πρὸς
 σφῶν μόνων νικηθῆναι ἠνέσχετο.
 Ὡς δὲ διελὼν κατὰ τάξεις τὴν
 στρατίαν, δάδεκα βωμοὺς κατα-
 σκευάζειν προστάττει· ὕψος μὲν,
 κατὰ τοὺς μεγίστους πύργους· εὖρος
 δὲ, μεζῶνας ἔτι ἢ κατὰ πύργους·
 χαρσύνει τοὺς θεοὺς τοῖς ἐς τοσούτους
 ὑπαγούσιν αὐτὸν νικῶντα, καὶ
 μνημεῖα τῶν αὐτοῦ πόνων. Ὡς δὲ
 κατασκευασμένοι αὐτῇ οἱ βωμοὶ ἦ-
 σαν, ὅτε δὲ ἔπ' αὐτῶν, ὡς νόμος·
 καὶ ἄγῳα ποιεῖ γυμνικὸν τε καὶ
 ἱππικόν. Καὶ τὴν μὲν χώραν τὴν
 μέχρι τοῦ Ἰφάσιος ποταμοῦ Πάριον
 ἔχειν προσέθηκεν, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸν
 Ἰδραϊνὸν ἀνέστρεφε. Διαβὰς δὲ τὸν
 Ἰδραϊνὸν, ἐπὶ τὸν Ἀκεϊνὸν ἐπαν-
 ῆκε ὁπίσω. Καὶ ἐνταῦθα καταλαμ-
 βάνει τὴν πόλιν ἐξωκοδομημένην,
 ἣν τινα Ἡφαισίαν αὐτῇ ἐκτερχί-
 σαι ἐτάχθη· καὶ ἐς ταύτην ξυνο-
 κίας τῶν τε προσχώρων ὅσοι ἐθε-
 λοντα κατακίζοντο, καὶ τῶν με-
 στοφύρων ὅ, τι περ ἀπόμαχον, αὐ-
 τὸς τὰ ἐπὶ τῇ κατάπλῃ παρσκευ-
 ᾶζετο τῇ ἐς τὴν μεγάλην θάλασ-
 σαν. Ἐν τούτῳ δ' ἀφίκοντο πρὸς
 αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς δόμου

XXIX. Hanc vocem cla-
 more, qualis à multitudine
 lætitiàm significante edi so-
 let, exceptam fuisse: multis
 lacrymas erupisse, alios ad
 regium tabernaculum acces-
 sisse, multa Alexandro fau-
 sta precantes, quod ab iis
 solis vinci se passus esset.
 Eo loci diviso per ordines
 exercitu, XII aras extrui ju-
 bet, altitudine quidem ma-
 ximis turribus bellicis pa-
 res (a); latitudine, quam
 quæ turrium est, majore.
 quibus diis gratias agebat
 quod ipsum eo usque victo-
 rem perduxissent, & labo-
 rum suorum monumenta
 consecrabat. Extructis ita-
 que aris, sacrificium patrio
 more in aris illis peragit.
 ludos etiam gymnicos & e-
 questres facit: totique re-
 gioni ad Hyphasin amnem
 usque Porum præficit. ipse
 ad Hydraoten fluvium redit.
 quo trajecto ad Acefinem
 retrocedit. atque ibi urbem
 exædificatam reperit, ad
 quam condendam Hephæ-
 stion ab eo relictus fuerat:
 in quam inductis colonis ex
 finitimis quicunque in eam
 commigrare vellent, & mer-
 cenariis ad militiam ineptis,
 ipse quæ ad navigationem
 Oceanum versus necessaria
 erant parare cœpit. In hoc

(a) Cap. 9, 3, 19. C. seqq. RE-

CAP. XXIX. 1. δάκρυον] Nonnulli Mss. teste Gronovio, habent ἰδάρματα,
 omisso verbo ἠΐεσαν.

4. προσέθηκεν] Pristino Porii imperio & hanc regionem adjecit.

rerum statu Arsaces, provinciae Abisari finitimae praefes, & frater Abisaris, alii-
que amici ad eum venerunt,
dona adferentes quae apud
Indos censentur maxima :
elephantos etiam ab Abisa-
re missos triginta : Abisa-
rem ipsum morbo impedi-
tum venire non potuisse di-
centes. quod quum & legati
qui ab Alexandro ad Abisa-
rem missi fuerant confirma-
rent, facile persuasus rem
ita se habere, Abisarem pro-
vinciae ipsius satrapam con-
stituit, atque Arsacem Abi-
saris imperio adjunxit : &
tributis quae penderent im-
peratis, ad Acesinem fluvi-
um rursus sacrificium fecit.
quo transmissis, ad Hydaspem
venit, ubi quicquid in Ni-
caea & Bucephalis imbres
corruerant, militum opera
instauravit, aliaque ad re-
gionis illius custodiam per-
tinentia curavit.

Ἀβισάρῃ χώρας ὑπαρχος, καὶ ὁ
ἀδελφὸς Ἀβισάρου, καὶ οἱ ἄλλοι
οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἂ μέ-
γιστα παρ' Ἰνδοῦς, καὶ τοὺς παρ'
Ἀβισάρῃ ἐλέφαντας, ἐς τριάκον-
τα τὸν ἀριθμὸν Ἀβισάρῃ γὰρ νό-
ση ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν. Εὐ-
βρίνου δὲ τοῦτους καὶ οἱ παρ' Α-
λεξάνδρου ἐκπεμφθέντες πρέσβεις
πρὸς Ἀβισάρῃ. Καὶ ταῦτα οὐ
χαλεπῶς πιεσέτας οὕτως ἔχειν,
Ἀβισάρῃ τε τῆς αὐτοῦ χώρας σα-
τραπεύειν ἔδωκε, καὶ Ἀρσάκῃ τῇ
Ἀβισάρου ἐπικρατείᾳ προσέθηκε.
καὶ φόρους οὐστίνας ἀποίστασι τά-
ξας, οὕτω αὖ καὶ ἐπὶ τῇ Ἀκεσίῃ
ποταμῷ καὶ τοῦτον διαβὰς, ἐπὶ
τὸν Ἰδάτην ἦκεν, ἵνα καὶ τῶν πό-
λεων, τῆς τε Νικαίας καὶ τῶν Βου-
κεφάλων, ὅσα πρὸς τὴν ὑμεῖραν
πεπονημένα ἦν, ξυντῇ κρατίᾳ ἐπε-
σκεύατε, καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατὰ
τὴν χώραν ἐκόσμη.

7. ἐκπεμφθέντες] Supra 5, 20, 10.

ἔδωκε] & Abisari sua provincia satrapam esse permisit. Abisarem Alexander cui regioni adhuc praefuerat, ejusdem & in posterum satrapam esse voluit. ἔδωκε permisit, concessit, passus est, non tantum dicitur de eo, quod datur, cum ante eo careremus, sed etiam, quod cum habeamus, habendum nobis conceditur. Sic 4, 21, 16. ὑπαρχοι αἰναι ὄσων περ καὶ πρόσθιν ἔδωκε. Ec 1, 14, 4, 1, 19, 9. Vid. Index.

Ἀρσάκῃ] Arsaces Abisari parere jussit.

8. ἐπὶ τῇ] M. L. Opt. in τῇ. Gronov.

APPIANOY
ANABASEΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SEXTUS.

SUMMARIUM
LIBRI SEXTI.

CAP. I. *Apparatus navigationis ad Oceanum. II. Cæni mors. Porus omnium rex. Sophitæ regia. Classis navium in Hydaspæ, Nearchopraefecto, Onesicrito gubernatore navis Alexandri. III. Sacra etiam fluviis facta. Insolita res Indis ob clamores & turbam navium. IV. Alexander Hydaspis & Acesinis confluentes transit in Mallos & Oxydracas. V. Post stragem naufragio similem duces huc illuc mittit ad arcandos hostes. VI. Loca arida Mallis prætentæ, quorum repente prima urbs expugnata. VII. Iterum eversa tria oppida, quorum unum erat Brachmanum. VIII. Varia Mallorum, etiam maximæ urbis, vastatio, & pugna ad fluvium Hydraoten. IX. Expugnatio munitissimæ urbis, cujus arcis murum solus Alexander & primus conscendit, unde se in arcem dejecit, tribus comitantibus. X. Eorum uno occiso ipse vulneratur Alexander. Inopia Macedonum in juvando rege deficiente ex copia missi sanguinis. XI. Historiæ fides de loco, ubi fuit vulneratus; item de prælio ad Arbela; similia de aliis historiæ partibus. XII. Macedonum dolor ob regis vulnus. XIII. Post desperationem re-*

vectus in castra, movit varios per gaudia gestus. Sparsio florum in regem, qui tamen arguitur temere subiens pericula. Solatium regis ex Bæoto. xiv. Deditio Mallorum & Oxydracarum. Hydaspes, Hydraotes, Hyphasis fluvii per Acesinen in Indum fluunt. xv. Abastani gens & Xathri & Ossadii. Parapamisadis & Indi ripæ proximis Oxyartes præfectus. Sogdorum regia. Musicanus rex. xvi. Oxycanus princeps, & Sambus, qui dedunt se Alexandro. xvii. Musicanus in crucem actus. Pattala oblata Alexandro, sed perfide. xviii. In Pattalis castellum, portus & navalia. Infausta ad Indi ostium navigatio Alexandri. Latitudo maxima fluvii Indi. xix. Æstus Oceani. Cilluta insula. Navigatio in Oceanum, & ibi sacrificia. xx. Pattalorum latitudo inter duo Indi ostia. Varia navigatio Alexandri ad explorandum Oceanum. Putei effossi. xxi. Etesia versus austrum. Alexander navigat ad Arabium fluvium. Arabitarum fuga in paludes. Oritæ qui imbelles penitus subacti. Rambacia eorum maximus pagus. xxii. Satrapa Apollopbanes, Gedrosi vicini. Odores in Gadrosis nascentes. xxiii. Regio sicca quam transit Alexander. Tiguria piscatorum ex conchis & spinis piscium. Fames in itinere. xxiv. Pura, Gadrosiæ regia. Semiramis & Cyrus in India. Periculosum & difficile iter. xxv. Varii militum interitus. Gadrosiæ imbres. Torrentis vehementia. xxvi. Alexandri continentia, ad exemplum. Alexander recuperat viam ad Gadrosiæ regiam. xxvii. Philippus Indiæ satrapa occisus. Alexander in Carmaniam venit. Ejus severitas in maculosos præfectos. xxviii. An Alexander se Bacchi instar ibi gesserit? Peucestæ honor. Custodes corporis. Nearchi adventus. Promissio scripti de Indicis. Hephestion ex Carmania jussus ducere in Persiam. xxix. Phraßaortæ mors. Orxines & Atropates cum rebellibus veniunt ad Alexandrum petentem Pasargadas & Cyri sepulcrum. Descriptio sepulcri Cyri, & quomodo violatum. Magorum in tormentis firmitudo. xxx. Orixinis supplicium.

CAP. I.

Κ Ε Φ. Α.

ALEXANDER, quum jam i
 ad Hydaspis ripas mul-
 tas triginta remorum naves
 & biremes paratas haberet,
 multas etiam transmittendis

AΛΕΞΑΝΔΡΟΣ δὲ, ἐπειδὴ
 παρεσκευάσθησαν αὐτῷ ἐπὶ
 τοῦ Ὑδάσπιδος ταῖς ἑχθραῖς πολλὰ
 μὲν τριακόντοροι καὶ ἡμιόλοι, πολ-
 λὰ

CAP. I. 1. ἡμιόλοι] Genus quoddam navigiorum, ὧν τὴν ἡμιόλον μίσην φέρει
 ἵππ-

2 καὶ δὲ καὶ ἰκπαυογὰ πλοῖα, καὶ
 ἄλλα ὅσα ἐς παρακομιδὴν στρατιᾶς
 ποταμῷ εὐπόρα, ἔργα καταπλεῖν
 κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ τὴν με-
 γάλην θάλασσαν. Πρῶτον μὲν γε 2
 ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰ-
 δὼς, μόνῃ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλὴν
 Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τῷ Ἀ-
 κεσίῳ κυάμους πεφυκότας, δροσ-
 σος ἡ γῆ ἐκφέρει ἡ Αἰγυπτία· καὶ
 ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίης ἐμβάλλει
 εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔδοξεν ἐξευ- 3
 ρηκεῖναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχὰς, ὡς
 τὸν Νεῖλον ἐνθένδε ποθεῖν ἐξ Ἰνδῶν
 ἀνίσχοντα, καὶ οἱ ἐρήμου πολλῆς
 γῆς βέοντα, καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα 4
 τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα· ἔπειτα ὑπὸθεν
 ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας
 ἱεῖν, Νεῖλον ἦδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε
 τῶν ταύτῃ καὶ Αἰγυπτῶν καλούμε-
 νον, (ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ ὠκυμνον
 τῆς Αἰγύπτου Αἰγυπτῶν) οὕτω δὲ
 ἐκδιδόναι ἐς τὴν ἐντὸς θάλασσαν· καὶ 5
 δὴ καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα γρά-

equis aptas, cæteraque om-
 nia ad devehendum fluvio
 exercitum habilia, per Hy-
 daspem ad Oceanum navi-
 gare statuit (a). Quumque
 antea in Indo amne, solo ex
 reliquis fluminibus præter
 Nilum, crocodilos vidisset;
 fabas etiam nascentes ad A-
 cesinis ripas, quales Ægyptia
 tellus effert: audissetque
 Acesinem in Indum fluere:
 Nili se caput reperisse arbi-
 trabatur, suspicatus Nilum
 inde uspiam in Indiâ oriri,
 & per ingentes solitudines
 fluere, ibique Indum nomen
 amittere: deinde unde inci-
 pit per cultam regionem la-
 bi, & Nilum jam atque Æ-
 gyptum ab Æthiopibus ea
 loca colentibus vocatum
 (quemadmodum etiam Ho-
 merus Nilum communi cum
 Ægypti regione nomine Æ-
 gyptum nominavit) atque
 ita in interius mare fluere.

(a) Curt. 9, 3, 22.

Ita-

ἡντων ἐς πρὸς τὰς αὐτῶν μέγας, uti citat Gronovius ex Etymologico, vel
 uti in Lexico Græco scribitur, quæ a παρὶς ad malum usque binis temis, a παρὶς
 ad proutam amico tantum exstantur.

3. τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα] Equidem sic intelligo, Nilum & Indum habitos fuisse
 ab Alexandro pro uno eodemque fluvio, quem primo quidem Indum appel-
 lebat, deinde vero, ubi per solitudines fluat, nomen suum amittere, donec ad
 Æthiopas delatus Nilus vocetur. Quæ opinio ex eo falsitatis convincitur, quod
 Indus in Oceanum, 6. Nilus vero in mare mediterraneum se exonerat, 4.

4. καὶ Αἰγυπτῶν] Omnino legendum ex omnibus Mss. καὶ Αἰγυπτῶν. Nilus
 nunquam probari poterit ab Æthiopibus quoque vocatus fuisse Ægyptus. Re-
 perit eadem, quæ dixerat lib. V. cap. 6. ex Homero apparere, eum fluvium
 qui Ægyptiis & proxime super Ægyptum habitantibus Æthiopibus suo tem-
 pore dicebatur Nilus, antiquitus habuisse nomen Ægypti, non tam apud Æ-
 gyptios aut Æthiopas, quam Græcos & ipsum Homerum. Gronov.

Ὅμηρος] Odyss. Δ pag. 132. med. edit. Giphaniï,

ΑΨ δ' εἰς Αἰγύπτου δῖοντιος ποταμῶν

Ἐπὶ τῶν Νεῖ.

Rarus ad Ægyptum a Jove cadentem fluvium
 Constitui naves.

Itaque Alexander ad Olympiadem de Indorum regione scribens, inter alia hoc scribebat, existimare fontes Nili abs se repertos esse, parvis quibusdam atque inanibus conjecturis in re tanti momenti usus. Quum vero accuratius de Indo flumine inquisisset, ab incolis edoctus est Hydaspem in Acelinem, hunc autem in Indum, nomina etiam sua amittentes, labi. Indum porro duplici ostio in Oceanum ferri, nec ad eum quicquam Ægyptum pertinere: ac tum demum id quod ad matrem suam de Nilō scripserat, ex epistolā delevisse; navigationeque ad Oceanum per flumina decretā, naves ad hoc parari iussisse. Ministeria itaque navium statim ei à Phœnicibus, Cypriis, Caribus & Ægyptiis exercitum sequutis expleta sunt.

II. Per id tempus Cœnus ex intimis fidelissimisque Alexandri amicis, morbo interiit (a). Quo magnifice pro eo ac tempus ferebat sepulto, ipse convocatis amicis, omnibusque Indorum legatis ad se profectis, universæ Indicæ regionis abs se victæ Porum regem constituit,

(a) Curt. 9, 3, 20

Φαντα, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοῖν αὐτῇ εὐρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, μικροῖς δὲ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν 6 τηλικούτων τεκμαιρόμενον· ἐπεὶ μέντοι ἄτρεκέτερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὲ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπιχωρίων, τὸν μὲν Ἰδασπην τῷ Ἀκεσίῳ, τὸν Ἀκεσίῳ δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας, καὶ τῷ ὀνόματι ξυγχωροῦντας· τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίξομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέν τι αὐτῇ προσήκον τῆς γῆς τῆς 7 Αἰγυπτίας· τηλικαῦτα δὲ τῆς ἐπισολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφὲν ἀφελεῖν· καὶ τὸν κατὰ πλοῦν τὸν κατὰ τοὺς ποταμοὺς ἔσθ' ἐπὶ μεγάλῃ θάλασσᾳ ἐπινοοῦντα, παρασκευασθῆναι αἱ ἐπὶ 8 τῷδε κελεύσαι τὰς ναῦς. Αἱ δ' ὑπηρέσαι αὐτῇ ἐς τὰς ναῦς ξυνηληρώθησαν ἐκ τῶν ξυνηπομένων τῇ στρατιᾷ Φοινίκων, καὶ Κυπρίων, καὶ Καρῶν, καὶ Αἰγυπτίων.

II. Ἐν δὲ ταύτῃ, Κοῦος μὲν ἐν τοῖς πισωτάτοις Ἀλεξάνδρῳ ὄν τῶν ἑταίρων, νόσῳ τελευτᾷ· καὶ τοῦτω θάπτει ἐκ τῶν παρόντων μεγαλοπρεπῶς. Αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε 2 ἑταίρους, καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφιγμένοι ἦσαν, βασιλεῖα μὲν τῆς ἐσλακικῆς ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἐπτα μὲν ἔθνη τῶν ξυμπάντων, πάλαιον δὲ ἐν τοῖς

B, Αἱ δ' ὑπηρεταί] Eadem hæc repetuntur in Ind. 18, 3.

ἔπειτα ὑπὲρ τὰς δισχιλίους. Τὴν 3
 κρατίαν δὲ διένειμεν ὥδε· αὐτὸς μὲν
 τοὺς ὑπασπιστάς τε ἅμα οἱ ξύμπαν-
 τας ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνέβριβασε καὶ
 τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάνους
 καὶ τὸ ἄγλημα τῶν ἰππέων. Κρατε- 4
 ρὸς δὲ αὐτῷ μοῖραν τε τῶν πεζῶν καὶ
 τῶν ἰππέων παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ
 Ἰδάσπου τὴν ἐν δεξιᾷ ἦγε· κατὰ
 δὲ τὴν ἐτέραν ὄχθην, τὸ πλείον τε
 καὶ κράτιστον τῆς κρατίας καὶ τοὺς
 ἐλέφαντας Ἡφαισίον προῆχόμεν ἄ-
 γων, ἥδη ὄντας ἐς διακοσίους· τού-
 τως δὲ ἦν παρηγγελμένον ὡς τά-
 χιστα ἄγειν, ἵνα περ τὰ Σωπεύθου-
 βασιλεία ἦν. Φιλίππῳ δὲ τῷ σα- 5
 τράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς
 ἐπὶ Βακτρίους γῆς διαλυπόντι τρεῖς
 ἡμέρας, παρήγγελτο ἔπιπτεαι ξὺν
 τοῖς ἀμφ' αὐτόν. Τοὺς ἰππέας δὲ
 τοὺς Νυσαίους ὑπὸ πρὸς ἀποπέμπει ἐς
 τὴν Νύσα. Τοῦ μὲν δὴ ναυτικοῦ 6
 πάντος Νέαρχος αὐτῷ ἐξηγήτο·
 τῆς δὲ αὐτοῦ νεὺς κυβερνήτης Ὀνη-
 σάρχης, ὃς ἐν τῇ ξυγγραφῇ ἦν τι-
 να ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ξυλέγραψε,
 καὶ ταῦτο ἐψεύσατο, ναύαρχον ἑαυ-
 τὸν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα.
 Ἦν δὲ τὸ ξύμπαν πλῆθος τῶν νεῶν, 7
 (ὡς λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, ὃ
 μέγιστα ἐγὼ ἔποιμαι) τριακόντοροι
 μὲν ἐς ὀγδοήκοντα· τὰ δὲ πάντα 8
 πλοῖα σὺν τοῖς ἰππαγωγοῖς καὶ

gentium quidem omnino
 septem, urbium autem quas
 gentes illæ incolebant su-
 pra III. Post hæc exerci-
 tum ita dividit. scutatos om-
 nes & sagittarios atque A-
 grianas & equitum agema
 secum· navibus imponit :
 Craterus ei peditum atque
 equitum partem ad dexte-
 ram Hydaspis ripam duxit.
 Ad sinistram ripam Hephæ-
 stionem cum majore melio-
 reque exercitus parte, at-
 que elephantis cc procede-
 re jubet. His imperatum e-
 rat, ut quam celerrime ad
 Sopithi regiam contendant
 (a). Philippo autem præfe-
 cto regionis ultra Indum si-
 tæ jussum erat elapso triduo
 cum suis copiis sequi. Ny-
 sæos vero equites Nysam
 remittit. Nearchum univer-
 sæ classi præficit, Onesicri-
 tum navis suæ gubernato-
 rem constituit, qui quidem
 in eâ historiâ quam de A-
 lexandro conscripsit etiam
 hoc mentitur, quod se clas-
 sis præfectum fuisse scribat,
 quum gubernator navis tan-
 tum esset. Erat autem navi-
 um omnium numerus (ut
 Ptolemæus Lagi filius tra-
 dit, quem ego potissimum
 sequor) naves triginta re-
 morum LXXX. at in univer-
 sum

(a) *Curt.* 9, 1, 24.

CAP. II. 4. Κρατὺς δὲ] *Indic.* 19, 1.

5. ὡς ἐπὶ Βακτρίους] *præfecto regionis ultra Indum apparet, quæ ad Βακτρίαν
 pertinet. Facius*

6. πᾶς δὲ αὐτῶν] *Indic.* 18, 9.

sum omnes naves, tam quæ equos vehebant, quam cercuri & aliæ fluviales, quæ aut multo ante, aut tum temporis constructæ fuerant, circiter ΠΜ.

III. Omnibus itaque rebus ad navigationem præparatis, exercitus sub auroram naves conscendit. ipse patrio more diis & Hydaspi flumini ex vatum præscripto sacrum fecit: conscensaque nave, aurea phialâ ex prorâ in flumen fundens libavit, Acesinem simul & Hydaspem invocans; quem quidem Acesinem reliquorum fluviorum maximum in Hydaspem fluere acceperat, & confluentes non procul inde abesse (a). Indum etiam invocans, in quem Acesines cum Hydaspæ fertur. Deinde quum Herculi progenitori libasset, simulque Hammoni & aliis diis quibus confueverat, signum deducendis navibus tubâ dari jubet: quo audito, statim naves ordine deducuntur. Imperatum enim erat: quanto spatio onerarias, quanto hippagines, quanto bellicas naves sejunctas inter se esse oporteret: ne temere nulloque ordine navigantes colliderentur, neque iis quæ velocius erant interrupto ordine alias prævertere permittebatur. Miranda res erat,

κερκούρις, καὶ ὅσα ἄλλα ποταμια, ἢ τῶν πάλαι πλεόντων κατὰ τοὺς ποταμοὺς, ἢ ἐν τῇ τότε ποιηθέντων, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν δισχιλίων.

III. Ὡς δὲ ξύμπαντα αὐτῷ παρεσκεύαστο, ὑπὸ τὴν ἑω δὲ μὲν κρατὸς ἐπέβαινε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ ἔθυε τοῖς θεοῖς ὡς νόμος, καὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰδάσπῃ, ὅπως οἱ μάντις ἐξηγοῦντο· καὶ ἐπιβάς τῆς νεῆς, ἀπὸ τῆς προῤῃς ἐκ χρυσῆς Φιάλης ἔσπενδεν ἐπὶ τῶν ποταμῶν, τὸν τ' Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ἰδάσπῃ, ὅτινα μέγιστον τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ἰδάσπῃ ἐπέπυστο, καὶ οὐ πρόβῳ αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολάς· καὶ τὸν Ἰνδὸν, ἐς ὅτινα ὁ Ἀκεσίνης ξυντῷ Ἰδάσπῃ ἐμβάλλει. Ἐπεὶ δὲ Ἡρακλεῖ τε τῷ προπατορι σπεύσας, καὶ Ἀμμοσὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὅτοις αὐτῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀναγωγὴν κελεύει τῇ σάλπιγγι· ἡμεῖς τε δι' ἐσημείσθη, καὶ ἀνήγοντο ἐν κόσμῳ. Παρήγγελτο γὰρ ἐφ' ὅσον τε τὰ σκευοφόρα πλοῖα ἐχρῆν τετάχθαι, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἱππαγωγὰ, ἐφ' ὅσον τε τὰς μαχίμους τῶν νεῶν, ὡς μὴ συμπίπτειν ἀλλήλαις κατὰ τὸν πῶρον εἰκῇ πλεούσας· καὶ ταῖς ταχυνοτούσαις φθάσειν οὐκ ἐφίετο ἕξω τῆς τάξεως. Ἦν δὲ δ', τε πτύ-

(a) Curt. 9, 4, 1. & 8.

πας

2. *κερκούρις*] Genus est navigii brevioris, ait Valla in Herodotum, quasi cincta navis. Plinius lib. 7. cap. 56. eodem nomine cercuron appellat, & a Cyrcis inventum scribit.

πας τῆς εἰρεσίας οὐδὲν ἄλλω θο-
νῶς, ὥτε ἀπὸ πολλῶν νεῶν ἐν ταύ-
τῃ ἐρεσσομένην, καὶ βοῇ ἀπὸ τε
τῶν κελυγῶν ἐκδοῦσαν τὰς ἀρ-
χάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ,
καὶ τῶν ἄρετῶν, ὅποτε ἄλλοι ἐμ-
πίπτοντες τῇ ῥοῇ ἐπαλαλάξαιον·
αἱ τε ὄχθαι ὑψηλότεραι τῶν νεῶν 6
πολλαχῇ οὔσαι, ἐς ζεῖν τε τὴν
βοῇ ξυνάγουσαι, καὶ τῇ ξυνα-
γωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠυξημένην
ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον· καὶ που 7
καὶ τάσθαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ
τῇ τ' ἐρομίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει
τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπε-
λαμβάνουσιν· οἳ τὶ ἴπποι διαφαινό- 8
μενοι διὰ τῶν ἵππαγωγῶν πλοίων
(ὡς πρόσθεν ἴπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέν-
τες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ· καὶ γὰρ καὶ
τῶν Διοκόσου ἐπ' Ἰνδοὺς εἶλον οὐκ
ἐμμένοντο γενέσθαι ναυτικῶν) ἐκ-
πληξιν παρέχον τοῖς θεωμένοις
τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτό-
θεν εἴς ἀναγωγῇ παραγενόμενοι,
ἐπὶ πολὺ ἐφομάρτουν. Ἐς ὅσους 9
δὲ τῶν ἡδὴ Ἀλεξάνδρῳ προσκε-
χωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοῇ τῶν ἐρε-
τῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξέκε-

remorum sonitum exaudire,
tot navibus uno temporis mo-
mento remigantibus, & hor-
tatoribus suo celeufmate re-
migationis initium intermis-
sionemque præscribentibus,
tot remigum uno impetu flu-
men remis verberantium cla-
moribus sublati. Ripæ etiam
ipsæ navibus sæpe altiores,
clamorem in artum redigen-
tes multo vehementiorem il-
lum suâ compressione redde-
bant, & nemora utrinque ri-
pis circumjecta sonitum illum
remorum excipientia multo
auctiorem suâ solitudine & re-
percussione efficiebant. Equi
etiam in hippaginibus vili,
(neque enim unquam antea
Indi equos navibus vehi vide-
rant, neque Dionysi in Indos
expeditionem navalem fuisse
memorabant) magnam barba-
ris admirationem inferebant.
adeo ut multi classẽ inde dif-
cedentem per longum spa-
tium prosequuti sint. Quot-
quot vero Indi Alexandro jam
amici è remotioribus locis re-
migum clamorem & remigio-
rum sonitum exaudierant, e-
tiam

CAP. III. 5. τῶν κελυγῶν] Polyb. lib. 1. cap. 21. init. Μίσσην ἐν αὐτῇς εἰσαν-
τικὴν τὴν κελυγῶν, ἀμα πάσας ἀναπταται ἐφ' αὐτῆς ἄγοντας τὰς χεῖρας, καὶ πάλιν
πρὸς αὐτὰς ἱκανῶς ταύτας συνιθίζον, ἀρχισθαί τε καὶ λήγειν τῶν κινήσεων πρὸς τὰ
τε κελυγὰ παραγίγναται. Hortatore in mediũ (remigum) locato, omnes simul
redimare sese manus adducendo, & rursus incumbere easdem propellendo, principio &
fine motus ad pausatũ iussu facto, affuefaciebant.

6. ἢ ἀλλήλας] De utraque ripa hoc dicitur, quarum altera sonum illum in
alteram repercutiebat.

7. καὶ πρὸς καὶ] & alicubi etiam.

8. ὥτε οἱ μὲν αὐτόθεν] ut alii quidem, quĩ statim ad deducitionem classis advenierant,
sive quĩ jam aderant cum classis deduceretur, per longum spatium prosequerentur.
Licet tamen quoque, si quis ita malit, αὐτόθεν inde vertere.

tiam hi ad ripam accurren-
tes barbarico ritu accine-
bant. Studiosi enim musi-
ces, siqui alii, sunt Indi:
saltationibus quoque addi-
cti jam inde à Dionysio, eo-
rumque qui in Indiâ simul
bacchati sunt tempore.

IV. Alexander hoc pacto
navigans tertio die eo loci
appulit, quo Craterum &
Hephæstionem in utraque
ripâ castra locare jusserrat.
biduum ibi commoratus
dum Philippus cum reliquo
exercitu advenisset, atque
hunc quidem cum iis quos
adduxit ad Acefinem flu-
vium mittit, juxta fluminis
ripam iter facere jussum.
Craterum etiam & Hephæ-
stionem rursus emittit, ite-
neris quod tenerent ratione
præscriptâ. Ipse per Hydaf-
pem fluvium navigationem
persequeretur nusquam xx
stadiorum spatium angustio-
rem. ubicunque appelletur,
Indos Hydaspis ripam acco-
lentes partim deditionem
facientes in amicitiam ac fi-
dem recipiebat, partim ad

το, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέβησαν,
καὶ ξυνείποντο ἐπ'αἰδούντες βαρβα-
ρικῶς. Φιλόδοι γὰρ, εἴπερ τινες
ἄλλοι, Ἴνδοι, καὶ Φιλοσχήμενοι
ἀπὸ Διονύσου ἔτι, καὶ τῶν ἄλλων
Διονύσει βακχευσάντων κατὰ τὴν
Ἰνδῶν γῆν.

IV. Οὕτω δὲ πλέων, τρίτῃ γι-
νήμερᾳ κατέσχευεν, ἵνα περ Ἡφαιστί-
ον τε καὶ Κρατερῶν κατὰ τὸ αὐτὸ στρα-
τοπεδεύειν ἐπὶ ταῖς ἀντιπέραν ὀχ-
θαῖς παρήγγελλτο. Μείνας δὲ ἐν-
ταῦθα ἡμέρας δύο, ὡς καὶ Φίλιπ-
πος αὐτῇ ἔην τῇ λοιπῇ στρατιᾷ
ἀφίκετο, τοῦτον μὲν ἐπὶ τὴν Ἀκε-
σίην ποταμὸν ἐκπέμπει, ἔνθα οἷς
ἔχων ἦκε, τάξας παρὰ τοῦ Ἀκεσίην
ποταμοῦ τὴν ὄχθην πορεύεσθαι·
τοὺς δ' ἀμφὶ Κρατερῶν τε καὶ Ἡφαι-
στίονα αὐθις ἐκπέμπει, παραγγέ-
λλας ὅπως χρηρὴ τὴν πορείαν ποιέειν.
3 Αὐτὸς δ' ἐπ' αἰ κατὰ τὴν Ἰδασπην
ποταμὸν, οὐδαμῶς μείνων ἐν τῇ κα-
τάπλῃ εἴκοσι σταδίων τὸ εὖρος. Προ-
ορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τήξει ταῖς ὀχ-
θαῖς, τοὺς προσακοῦντας τῇ Ἰδασπῇ
Ἰνδοὺς, τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφῶν
ἡμο-

9. *ἔνθα πόντος*] *sequebantur, comitabantur accincentes.*

CAP. IV. 1. *κατὰ τὸ αὐτὸ*] *eodem loco castra locare in contrariis ripis. Craterum & Hephæstionem eodem loco alterum in altera ripa e regione subsistere jubebat.*

2. *ὡς καὶ*] *postquam etiam.* Sic 1, 2, 5. & 7.

ἐπὶ τὴν Ἀκεσίην] *Indic. 19, 4.*

3. *ἐν τῇ κατάπλῃ*] *in illo decursu; quantum tunc spatium crenatus est, cum secundo amne decheretur, nusquam minor xx stadiis latitudo ejus fuit. Quam late alibi diffundatur, hic non dicitur.*

ἐντα τήξει] *ubi forte accidebat. Non ellegebat, quos adoriretur, sed quoscunque forte offendisset Hydaspis accolae in ea ripa, ad quam spem ita minorem ratione appulerat.*

Ἰνδοὺς] *Misti omnes Ἰνδῶν. Græcor.*

ὁμοιογίαις κατελάμβανεν· ἤδη δὲ
 τῶν καὶ ἐς ἄλλήν χωρήσαντας, βίῃ
 κατεσφύετο. Αὐτὸς δ' ὡς ἐπὶ τὴν 4
 Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδράκων γῆν
 σπουδῇ ἔπλει, πλείους τε καὶ μα-
 χηματάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν συν-
 θανόμενος· καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο
 αὐτῇ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀπο-
 τεύεσθαι ἐς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πό-
 λεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνοκῆναι διὰ μά-
 χης ἵεναι πρὸς αὐτόν· ἐφ' ὅτῃ δὴ καὶ 5
 σπουδῇ πλείονι ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν,
 ὅπως μὴ καθεστηκόσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ ἐν
 τῷ ἐνδεῇ τε ἔτι τῆς παρασκευῆς καὶ
 τεταραγμένῳ προσφέρηται. Ἐνθεν 6
 δὲ ἀμύνθη τὸ δεύτερον, καὶ πέμπτῃ
 ἡμέρᾳ ἀφίκετο ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν
 τοῦ τε Ἰδῶσπου καὶ τοῦ Ἀκετίνου·
 ὧς δὲ ξυμβάλλουσιν οἱ ποταμοὶ 7
 οὗτοι σενότατος εἰς ποταμὸς ἐκ τοῦν
 δυῶν γίγνεται, καὶ τὸ ρέυμα αὐ-
 τῇ ὀξὺ ἐπὶ τῇ σενότητι, καὶ δίνει
 ἄτοποι ὑποσρέφοντος τοῦ ροῦ· καὶ
 τὸ ὕδωρ κυμαίνεται τε καὶ καυχάζεται
 ἐπὶ μέγα, ὡς καὶ πῆρ' ὅτι ὄνταν
 ἐξακούεσθαι τὸν κτύπον τοῦ κύμα-
 τος. Καὶ ἦν μὲν προεξηγγελέμενα 8
 ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν ἐγγχω-
 ρῶν καὶ Ἀλεξάνδρου τῇ ἐρατιᾷ· ὃ 9
 μὲν δ' ἐπειδὴ ἐπέλαυνεν αὐτῇ ταῖς
 ξυμβολαῖς ὁ στρατός, ἐς τοσόνδε ὁ
 ἀπὸ τοῦ ροῦ κτύπος κατέρχεν, ὥστε
 ἐπέστησαν τὰς εἰρεσίας οἱ ναῦται,
 ὡς ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ τῶν

arma confugientes vi subibi-
 gebat. Porro magnâ celeritate in Mallos & Oxydracas contendebat, quod & plurimos eos & bellicosissimos illius tractus esse acceperat: quodque liberis atque uxoribus in munitissima oppida traductis, ipsi prælio cum Alexandro decernere statuisset nuntiarentur: tantoque magis accelerandum sibi putabat, ut eos nondum constitutos sed apparandis rebus perturbatos opprimeret. Itaque inde rursus movit, & quinto die ad confluentem Hydaspis & Acesinis pervenit (a). ubi vero hi duo fluvii confunduntur, unus ex duobus ifque angustissimus alveus efficitur, rapidusque ejus ob angustiam cursus fit, & immeni vortices ex revertente fluxu, æstuantesque & magnopere strepentes undæ sonitum in loca longissime inde remota transmittunt. Quæ quidem multo ante Alexandro ejusque exercitui ab incolis prædicta fuerant: postquam tamen confluentibus appropinquavit, tantus fluminum concurrentium sonitus remigum aures pervalit, ut nautæ remos remitterent, non quod ita eis imperatum esset, sed

(a) Curt. 9, 4, 8.

quod

5. ὅς ἐστι] ἡμαρτυρεῖ. Sic 6, 6, 4, 7, 10, 6.

9. ἀλλὰ τῶν τι] sed quod & hortatores pro admiratione conticescerent, & ipsi nautæ avertis similes ad sonitum redditi essent.

quod hortatores ipsi admiratione rei perculsi conticefcerent, soni vehementia attonitis similes redditi.

V. Quum vero jam ad confluentes ventum esset, gubernatores navium imperant ut summâ vi remigantes ex angustiis naves protrudant, ne à vorticibus correptæ subverterentur, sed remigiorum impulsu fluctuum vim frangant: & rotunda quidem navigia, quæ vorticibus circumagi contingit, nihil aliud quam eorum qui in iis navigabant perturbationem passa, statim erecta cursum suum tenuerunt. Oblongæ vero naves, quarum latera non ita alta erant ut collidentium undarum impetum ferrent, majus in circumactu damnum acceperunt: ut & biremes, quippe quarum inferiores remi parum admodum supra undas eminerent. quumque

τὴν τε κελευσὴν ὑπὸ θαύματος ἐπισιωπητάτων, καὶ αὐτοὶ μετέωροι πρὸς τὸν κτύπον γενόμενοι.

V. Ὡς δ' οὐ πόρῳ τῶν ξυμβολῶν ἦσαν, ἐνταῦθα δὴ οἱ κυβερνήται παρὰ γγέλλουσιν ὡς βιασιότατῃ εἰρεσίᾳ χρωμένους ἐξελαύνειν ἐκ τῶν σενῶν, τοῦ μὴ ἐμπικτούσας τὰς ναῦς ἐς τὰς δίνας ἀνασρέφεσθαι πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ κρατεῖν γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν ἐπιστροφῶν τοῦ ὕδατος. Τὰ μὲν δὴ ερογγύλα πλοῖα ὅσα καλῶς τυχερὰ αὐτῶν περισφάφεντα πρὸς τοῦ ροῦ, οὐδέν τι παθόντα ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ὅτι μὴ παρὰ ζαυὰ τοὺς ἐμπλέοντας, κατέστη ἐς εἶδὸς πρὸς αὐτοῦ τοῦ ροῦ ὀρθοθέντα. αἱ δὲ μακρὰ νῆες, οὐχ ὡσαύτως ἀπ' αἰεὶς ἀπῆλθον ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, οὔτε μετέωροι ἐπὶ τοῦ ἐπικαυχλάζοντος κύματος ὡσαύτως οὔσαι· ὅσαι τε δίχροτοι αὐτῶν τὰς κάτω κώπας οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐξῶ ἔχουσιν τοῦ ὕδατος· καὶ αἱ κώπαι δὲ αὐτῶν τοῖς πλαγίσις ἐν ταῖς δίναις γενομένης

CAP. V. 1. βιασιότατῃ] Opt. βιβαιοτάτῃ Convenientissime Vellejas II, 24. Hinc remiges firmissimi. De quo verbo plura vide apud Gronovium.

τῶν ἐπιστροφῶν] Coitum amnium vocat Curtius 9, 4. 9. Vim autem græcæ vocis eleganter idem exprimit, ubi confluentem Gangis & Acesinis describit 8, 9, 8. Ganges Acesinem decessens in mare intercipit: magnoque motu amnis uterque colliditur; quippe Ganges asperum os insipienti objicit; nec reperiens aqua cedant. Nam ἐπιστροφῆαι τῷ ὕδατος reperiens aquam, reversionem, reciprocationem notant.

κατέστη ἐς εἶδὸς] consisterunt in rectam ab ipso fluxu adjuncta (directa) Apparet αὐτῷ hic non notare recta, ut interpretatur Vulcanius; sed suctum ad modum, ut proa antecedit. Gronov.

3. ὅτι μακρὰ] Nihil Arrianus de altitudine laterum. Innuit non ita superne eas innatas, & quasi suspensas super situantes undas processisse. idem. ἰσὺ τῷ ἐπικαυχλάζοντος κύματος viderim ex Curtio 9, 4, 10. super fluctus se innatantes.

4. ὅσαι τε δίχροτοι] Et quascunque illarum biremes erant, quarum inferiores remiparum admodum supra undas eminent, illarum etiam remi, cum ipsi transierint in vorticibus haberent confringebantur quorum quidam (remi) ab aqua occupabantur, ut citius eos elevarient. ὅσων, scil. κώπων. Particula γὰρ indicat, non omnium remis hoc contigisse, sed illorum tantum, qui eos fluctibus non pretriperant.

ποις συνετρίβοντο, ὅσων γε ἐγκατε-
 λήφθηται ὑπὸ τοῦ ὕδατος, οὐ φθα-
 σάτων αὐτὰς μεταμίσσαι· ὡς πολ- 5
 λὰς μὲν πονήσαι τῶν νεῶν, δύο δὲ
 περιπεσούσας ἀλλήλαις αὐτὰς τε
 διαφθερῆναι, καὶ τῶν ἐμπλεόντων
 ἐν αὐταῖς πολλούς. Ὡς δ' ἐς πλά- 6
 τος ἦδη ὁ ποταμὸς διέσχεν, ἐνταῦ-
 θα δὴ ὁ, τέρους οὐκέτι αὐταύτως χα-
 λεπὸς ἦν, καὶ αἱ δῶναι οὐχ ὁμοίᾳ τῇ
 βίᾳ ἐπέσρεφον· προσορμίσας οὖν 7
 τῇ ἐν δεξιᾷ ὄχθῃ δ' Ἀλέξανδρος τὸν
 στρατὸν, ἵνα σκέπη τε ἦν τοῦ ῥοῦ καὶ
 προσβολῇ ταῖς ναυσὶ, καὶ τις καὶ
 ἄκρα τοῦ ποταμοῦ ἐπιτηδείως ἀν-
 ὄχρην ἐς τῶν ναυαγίων τε τὴν ξυνα-
 γαγὴν, καὶ εἵτινες ἐπ' αὐτῶν ζῶν-
 τες ἐτί ἐφέροντο, τούτους τε διέσω- 8
 σεν· καὶ ἐπιτεκυύσας τὰς πεπονη-
 κίας τῶν νεῶν, Νέαρχον μὲν κα-
 ταπλεῖν κελεύει, ἕστ' ἂν ἀφίκηται
 ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Μαλλῶν ἔθνους· αὐ- 9
 τὸς δὲ τῶν βασιβάρων τῶν οὐ προ-
 χωροῦντων καταδρομὴν τῆς χώρας
 ποιησάμενος, καὶ κωλύσας ἐπικου-
 ρῆσαι αὐτοὺς τοῖς Μαλλοῖς, οὕτω
 δὴ αἰλῆς ξυνέμειξε τῇ ναυτικῇ. Καὶ 10
 ἐνταῦθα Ἡφαισίων τε αὐτῷ καὶ
 Κρατερὸς καὶ Φίλιππος ξὺν τοῖς
 ἀμφ' αὐτοὺς ὁμοῦ ἦδη ἦσαν. Ὅ δ' ἐπὶ 11
 τοὺς μὲν ἐλέφαντας, καὶ τὴν Πο-
 λυπέρχοντος τάξιν, καὶ τοὺς ἱπ-
 ποτοξότους, καὶ Φίλιππον ξὺν τῇ
 ἀμφ' αὐτὸν στρατῷ, διαβιβάσας
 τὸν Ἰδάζκηην ποταμὸν, Κρατερῷ

transversi in ipsis vorticibus
 hærent, neque remos at-
 tollere citius possent, facile
 undarum vi confringeban-
 tur. Multæ itaque naves
 quassatæ, duæ inter se col-
 lisæ, cum multis qui eis ve-
 hebantur, perierunt (a). At
 postquam fluminis alveus
 sese aperire cœpit, mitiore
 jam cursu, minusque violentis
 vorticibus redditus, Alex-
 ander classe ad dextram ri-
 pam appulsâ, quod ibi tute-
 la contra fluxum erat, &
 appulsus navibus, & rupes
 quoque fluvii oportune pro-
 minebat ad colligenda nau-
 fragia, & si qui adhuc vivi
 inessent, tum eos recepit;
 tum mox relictis navibus,
 Nearchum navigationem,
 donec ad Mallorum fines
 perveniat, continuare jubet:
 ipse vero in barbaros qui de-
 ditionem non fecerant ex-
 cursione factâ, quum iis ne
 Mallis suppetias ferrent in-
 terdixisset, ad classem rever-
 sus est: ibique Hephæstio-
 nem, Craterum & Philip-
 pum cum suis quemque co-
 piis reperit. Ipse, elephan-
 tis & Polysperchontis co-
 piis, & sagitariis equestri-
 bus ac Philippo per Hyda-
 spem transmissis, Cratero
 eas ducendas dat. Near-
 chum vero cum classe mit-
 tit,

(a) Curt. 9, 4, 11.

9. κωλύσας] Non cum interdiuisset, sed cum impediisset, excursionem in eorum regionem facta. Ita ipse Arrianus rem explanat infra cap. 11. 7.

tit, præcipiens uti trium
dierum itinere exercitum
prævertat. Reliquas copias
in tres partes divisit : at-
que Hephæstionem quidem
quinque dierum iter præce-
dere jubet, ut si qui Alexan-
dri adventum fugientes in
ulteriora sese celeriter pro-
riperent, in Hephæstionem
incidentes caperentur. Pto-
lemæum autem Lagi filium,
datâ etiam huic exercitus
parte, triduo post suum dis-
cessum sequi jubet : eo con-
silio, ut qui ipsum fugientes
retrorsum se reciperent, in
Ptolemæi copias inciderent
quum vero ad confluentes
Acesinis & Hydraotis per-
venissent, eos qui præter-
gressi erant expectare jussit,
dum & ipse eo veniat, &
Crateri ac Ptolemæi copię
ei conjunctę sint.

VI. Ipse, sumtis scutatis
& sagittariis atque Agrianis
& Pythonis agmine, quod
iis qui pedites amici vocan-
tur constabat, sagittariis e-
tiam equestribus omnibus,
& ex equitatu amicorum di-
midia parte, per siticulosam
regionem contendit in Mal-
los, Indorum libere suis
legibus viventium gentem
(a). Ac primo quidem die
juxta amnem non magnum
castra locavit, distantem ab
Acesine stadiis centum. Ibi
curato corpore, & exigui

(a) Cens: 9, 4, 15.

12 αἶψα γενέσθαι. Νέμωρον δὲ ξύ-
τῃ νυκτικῇ πέμπει, τρεῖς ἡμέρας
τὴν στρατιὰν κελεύσας φθάσειν κατὰ
13 τὸν πλοῦν· τὸν δ' ἄλλον στρατὸν τρο-
χῇ διένειμε, καὶ Ἡφαιστίωνα μὲν
πέντε ἡμέραις προΐεναι ἔταξεν, ὡς
εἴ τις τινες τοὺς ξυμφορὰς τεταγμένους
φεύγοντες ἐς τὸ πρῶτον κατὰ σκου-
δὴν ἴοιεν, τοῖς ἀμφ' Ἡφαιστίωνα
14 ἐμπίπτοντες ἀλίσκωνται. Πτολε-
μαῖον δὲ τὸν Λάγου, δοὺς καὶ τού-
τῃ τῆς στρατίας μέρος, τρεῖς ἡμέ-
ραις ὑπολειπόμενον ἔπρῃσθαι ἐκέλευ-
σεν, ὡς ὅσοι τοῦ μεταλλοῦ ὑπερέ-
φοιεν αὐτὸν φεύγοντες, οὗτοι δ' εἰς
τοὺς ἀμφὶ τὸν Πτολεμαῖον ἐμπί-
15 πτοιοῖεν· ἵππων δ' ἀφίκανται ἐς τὰς
ξυμβολὰς τοῦ τε Ἀκισίνου καὶ τοῦ
Ἰδραώτου ποταμοῦ, ἐνταῦθα δὲ
τοὺς τε φθάνοντας ὑπομένειν ἐκέλευ-
σεν, ἔστ' ἂν ἦκη αὐτὸς, καὶ τοὺς
ἀμφὶ Κρατερὸν καὶ Πτολεμαῖον κύ-
τῃ ξυμβαλεῖν.

VI. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τοὺς ὑπ-
ασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ
τοὺς Ἀγριάνους καὶ τῶν πεζεταίρων
καλουμένων τὴν Πύθωνος τάξιν καὶ
τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ
τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμί-
σεας, διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλ-
· λους ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικόν, Ἰνδοῖν τῶν
2 αὐτονόμων. Καὶ τῇ μὲν πρώτῃ κατε-
στράτευσεν πρὸς ὕδατι οὐ πολλῷ,
ὃ δὲ ἀπέχετο τοῦ Ἀκισίνου ποταμοῦ
καθίσους εἰς ἑκατὸν· δειπνοποιήσα-
μενος δὲ καὶ ἀναπαύσας τὴν στρα-
τιάν

τιαν οὐ θαλὺν χρόνον ; παραγγέλ-
 λει ὁ , τι τις ἔχει ἄγνος ἐμπλήσαι
 ὕδατος. Διελθὼν δὲ τῆς τε ἡμέρας 3
 τό ἐπι ὑπολειπόμενον καὶ τὴν νύκ-
 τα ὅλην ἐς τετρακοσίους μάλιστα
 σταδίους, ἅμα ἡμέρα πρὸς πόλιν ἀφ-
 ἴκετο , ἐς ἣν ξυμπεφεύγσαν πολ-
 λοι τῶν Μαλλῶν. Οἱ δὲ οὐ ποτ' 4
 ἀναισθύντες διὰ τῆς ἀνύδρου ἐλθεῖν
 ἐπὶ σφᾶς Ἀλεξάνδρον, ἔξω τετῆς
 πόλεως οἱ πολλοὶ καὶ ἀνοπλοὶ ἦ-
 σαν ἐφ' ὅτῳ καὶ δηλοσθένετο ταύ-
 τη ἀγαγὼν Ἀλεξάνδρος, ἡν ὅτι αὐ-
 τῷ ἀγαγεῖν χαλεπὸν ἦν, ἐπὶ τῷ δὲ
 αὐτῷ τοῖς πολεμίοις ὅτι ἄξει πισὸν
 ἐφαίνετο. Τούτοις μὲν δὴ οὐ προσ- 5
 δακῆσασιν ἐπιπεσὼν , τοὺς μὲν
 πολλοὺς ἀπέκτε νεν αὐτῶν, οὐδὲ
 εἰς ἀλκὴν οἷα δὴ ἀνόπλους τρα-
 πέντας· τῶν δὲ ἄλλων ἐς τὴν πό-
 λιν κατεληθόντων, κύκλῳ περιστή-
 σας τῷ τείχει τοὺς ἰππέας (ὅτι
 μήπω ἢ φάλαγγ τῶν πεζῶν ἠκο-
 λούηκει αὐτῷ) ἀντὶ χάρακος ἐ-
 χρήσατο τῇ ἰππῳ· ὥς δὲ τάχιστα 6
 αἱ πεζαὶ ἀφίκοντο, Περδικκαν μὲν
 τὴν τε αὐτοῦ ἰππαρχίαν ἔχοντα
 καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριά-
 κας, πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει
 τῶν Μαλλῶν, ἢ ξυμπεφευγότες
 ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν,
 φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ-

temporis quiete militibus
 datā, mandat, ut quas quif-
 que lagenas habeat aquā re-
 plectat. Progressusque per id
 quod supererat diei & per
 noctem totam ad cccc circi-
 ter stadia, sub lucem ad ur-
 bem pervenit, in quam mul-
 ti Mallorum confugerant.
 Qui quod putassent Alexan-
 drum nunquam per siticulo-
 sa illa loca ad sese ventu-
 rum, extra urbem inermes
 cuncti vagabantur : quum
 tandem senserunt Alexan-
 drum illac exercitum duxisse,
 qua quia difficulter duci
 poterat, verisimile hostibus
 visum fuerat non ducturum.
 Quum itaque his ex impro-
 viso supervenisset, plerof-
 que eorum ne ad tutandos
 quidem sese, utpote iner-
 mes, conversos, occidit.
 aliis in urbem repulsis ac
 conclusis, equitatu loco val-
 li (peditum enim phalanx
 eum assequuta non erat) mu-
 ros in orbem cinxit. Statim
 vero ac peditatus advenit,
 Perdiccam quidem cum suis
 & Cliti equestribus copiis
 cumque Agrianis, ad aliam
 Mallorum urbem obsiden-
 dam mittit, in quam Indo-
 rum non parva manus con-
 fu-

CAP. VI. 4. *ἑ πολλοὶ] plerique.*

• ἐφ' ὅτῳ] *Quare etiam manifesto illac duxit Alexander, qua quia difficile erat ipsi ducere, propterea neque hostibus eum ducturum verisimile videbatur.*
 ἐφ' ὅτῳ *quapropter, quamobrem causam.* Sic modo cap. 4, 5. Manifestam ait iussu consilii rationem, quare per loca illa siticulosa contenderit, quod nempe speravit se imprudentem hostem oppressurum. Cujusmodi consilio & Anrigonus usus est apud Cornel. Nep. Eumen. c. 8. 4.

5. *Κατεληθόντων] Alii Κατακλισθέντων.*

fugerat: mandans ut eos urbe inclusosteneant, neque oppugnationem aggrediantur donec ipse advenerit. tantum curent, nequi urbe elapsi alios barbaros de Alexandri adventu certiores faciant. Posthæc urbem oppugnare cœpit. barbari murum deferunt, desperantes nimirum se diu eum tueri posse, multis in expugnatione cæsis. quumque multi vulneribus acceptis inutiles ad pugnandum effecti in arcem sese recepissent, ii se aliquandiu ex loco edito adituque difficili tutati sunt. At quum Macedones omni ex parte fortiter urgerent, & Alexander ipse acriter instaret, arx vi capta est, quique in eam confugerant, (II. M. hi erant) ad unum omnes cæsi. Perdiccas ad urbem quam obsidere iussus fuerat profectus, eam ab incolis desertam reperit: quos quum non multo antetempore effugisse cognovisset, cursim fugientium vestigia sectatus est. Expediti quantâ maximâ celeritate pedum potuerunt eum sequuti sunt. eos in fugâ nactus, omnes fere occidit: reliquis palustria loca salutis fuerunt.

σας ἔργου δὲ μὴ ἔχουσιν, ἔτ' ἂν ἀφίκηται αὐτός· ὥς μὴδ' ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάραις, ὅτι προσάγει ἡδὴ Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσβάλλει τῷ τείχει. Οἱ δὲ βαρβαροὶ τὸ μὲν τεῖχος ἐκλείπουσιν, ὥς οὐκ ἂν διαφυλάξοντες αὐτό· ἐτι, πολλῶν ἐν τῇ καταλήψει τετηκότων, τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τραυματίων ἀπομάχων γεγεννημένων ἐς δὲ τὴν ἀκραν ἑυμφυγόντες, χρόνον μὲν τινα ἡμύοντο ἐξ ὑπερδείσου τε χωρίου καὶ χαλεποῦ ἐς προσβολήν· προσκειμένων δὲ πάντων ἐν εὐρώσῳ τῶν Μακεδόνων, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἄλλοτε ἄλλῃ ἐπιφαινομένου τῷ ἔργῳ, ἥτε ἀκρα κατὰ κράτος ἐάλω, καὶ οἱ ἑυμφυγόντες ἐς αὐτὴν πάντες ἀπέθανον. Ὡς δὲ ἐς δισχιλίους. Περδικκας δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐφ' ἣντινα ἐσάλῃ ἀφικόμενος, τὴν μὲν πόλιν ἔρημον καταλαμβάνει· μαθὼν δὲ ὅτι οὐ πρό πολλοῦ πεφεύγασιν ἐξ αὐτῆς οἱ ἐνοικῶντες, δρόμον ἔλαυνε κατὰ σίβον τῶν φευγόντων· οἱ δὲ ψιλοὶ ὥς τάχους εἶχον ποδῶν αὐτῷ ἐφείποντο· καταλαβὼν δὲ τῶν φευγόντων κατέκοψεν, ὅσα γε μὴ ἐφθασαν ἐς τὰ ἔλη ἑυμφυγόντες.

VII.

7. ὥς μὴδ' ἀπὸ ταύτης] ut neque ex hac urbe elapsi quidam illorum dec. Quod idem iam ex alia urbe ne fieret providerat s. προσβάλλει] MSSi omnes προσβάλλει, quum jam Basilex ediderint προσβάλλει. Gronov.

τῇ τείχῃ] Eam urbem, quam s. equitatu cinxisse dicitur.

9. ἄλλοτε ἄλλῃ] alias alibi, hinc inde, modo hic, modo ibi.

10. πόλιν ἔρημον] MSS. omnes ἔρημην, & mox plerique πεφεύγασιν. Gronov.

11. τῶν φευγόντων] Quoscumque fugientiam nactus est, occidit.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ δεπνο-
παησάμενός τε καὶ ἀναπαύσας
τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἔστε ἐπὶ πρώτην
φυλακὴν, ᾗ τοῦ πρόσω καὶ ἦν
νύκτα διελθὼν πολλὴν ὁδὸν, ἅμα
ἡμέρα ἀφίκετο πρὸς τὸν Ὑδραῶ-
την ποταμόν. Ἐνθα δὴ τῶν Μαλ- 2
λῶν τοὺς μὲν πολλοὺς διαβεβηκό-
τας ἤδη ἔμαθε, τοῖς δὲ καὶ δια-
βαίνουσιν ἐπ' ἡγεμόμενος περὶ αὐτὸν
τὸν πόρον πολλοὺς αὐτῶν διεφείρε·
καὶ αὐτὸς ὡς εἶχε ξυνδιαβάς κα- 3
τὰ τὸν αὐτὸν πόρον, διώκων εἶχε-
το τῶν φθασάντων ἑστὴν ἀποχώ-
ρησιν· καὶ πολλοὺς μὲν, ἀπέκτει-
νεν αὐτῶν, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔλα-
βεν, οἱ πλείους δὲ κατέφυγον ἐς τὴν
χωρίον ὄχυρόν καὶ τετερχισμένον.
Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς οἱ περὶ οἱ ἀφίκον- 4
το αὐτῷ, ἀποσέλλει ἐπὶ τούτους Πύ-
θωνα, τήν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα καὶ
τῶν ἰππέων δύο ἰππαρχίας. Καὶ οὕ- 5
τοι δὴ ἐξ ἐφόδου προσβαλόντες λαμ-
βάνουσι τὸ χωρίον καὶ τοὺς κατα-
πεφευγότας ἐς αὐτὸ ἡνδραπόδισαν,
ὅσοι γε μὴ ἐν τῇ προσβολῇ διεφθάρη-
σαν. Ταῦτα δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν Πύθωνα
διαπραξάμενοι, ἐπανήλθον αὐθις ἐς
τὸ στρατόπεδον. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξαν- 6
δρος ὡς ἐπὶ τῶν Βραχμάνων τινὰ
πέλιν ἦγεν, ὅτι καὶ ἐς ταύτην ξυμ-
πεφευγῆναι τινὰς τῶν Μαλλῶν ἔ-

VII. Alexander, curato
corpore & quiete suis datâ
ad primam noctis vigiliam
progressus est: magnumque
iter eâ nocte emensus, sub
diluculum ad Hydraotem
fluvium pervenit: ac multos
quidem Mallorum jam am-
nem transgressos cognovit,
alios alveum transeuntes il-
lic adortus, plerosque inter-
fecit, amneque ibidem per-
transito, eos qui transmise-
rant consequutus, multos
ex iis cecidit, multos vivos
cepit. Maxima tamen pars
in oppidum naturâ atque o-
pere munitum se recepit. A-
lexander, postquam pedita-
tus advenit, Pythonem in
eos mittit cum suo agmine,
& duabus equitum præfe-
cturis; qui quidem primo im-
petu illapsi oppidum capi-
unt, omnibus qui eò confu-
gerant (qui quidem in illo
impetu interfecti non erant)
in servitutem redactis, quo
facto Python in castra re-
diit, Alexander deinde in
quandam Brachmanum ur-
bem exercitum duxit, quo
aliam Mallorum manum
confugisse audierat. Eò si-
mulac venit, densam pha-
lan-

CAP. VII. 2. τοὺς μὲν πολλοὺς] plerosque. Et mox 3. πολλοὺς αὐτῶν πολλοὺς
illorum.

3. ὡς εἶχε] ut erat, confestim, e vestigio. Vid. ad 1, 13, 4.

ξυνδιαβάς] cum simul transiisset, post hostes qui jam transmiserant.

διώκων ἵκαστο τῶν φθασάντων] persequens harebat in tergis eorum, sive
hæc præcui aberat ab iis, qui jam discesserant. Ἐχέσθαι cum genitivo non
est consequi, sed prope abesse. Sic I, 22, 7. 4, 17, 2. 5, 14, 3. 5, 17, 11.
Neque consecutus dici potest eos, qui in oppidum fuga evaserant, qui tamen
etiam sunt in numero τῶν φθασάντων ἐς τὴν ἀποχώρησιν.

langem omni ex parte muro admovit. Oppidani, muros suffossos confpicati, & telis petiti desertis mœnibus in arcem confugiunt, & ex eâ se tuentur. Macedonibus vero aliquot unâ cum iis immistis atque in arcem illapsis, conversi & in unum collecti nonnullos ex iis extruserunt; occiderunt autem xxv, dum in eos pedem referrent. Inter hæc Alexander scalas undequaque arci admoveri jubet, & murum suffodi. quo suffosso quum turris quædam concidisset, & pars aliqua inturturri perforata faciliorem arcis oppugnationem fecisset, ipse primus murum conscendit. quo viso, alii Macedones pudore suffusi, alius alia in murum evadunt. Jamque arx victa erat, quum Indorum alii succensis suis ædibus ipsi etiam earum incendio perierunt: plerique pugnantes interfecti. Quinque in universum millia cæsa: pauci (tanta eorum virtus fuit) vivi in potestatem venerunt.

μαθεν' ὡς δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτὴν, ἐπηγε τῷ τε χειπάντοθεν πυκνὴν τὴν φάλαγγα· αἱ δὲ ὑπορυσσόμενα τὰ τεύχη ἰδόντες, καὶ ἐκ τῶν βελῶν ἀνασελλόμενοι, τὰ μὲν τεύχη καὶ οὗτοι ἐκλείπωσι, ἐς δὲ τὴν ἄκραν ξυμφυγόντες, ἐκεῖθεν ἡμύνοντο· 8 ξυνεισπεσόντων δὲ αὐτοῖς ὀλίγων Μακεδόνων, μεταβαλλόμενοι καὶ ξυσραφέντες, τοὺς μὲν ἐξέωσαν αὐτῶν, ἀπέκτειναν δὲ ἐν τῇ ὑποστροφῇ 9 ἐς πέντε καὶ εἰκοσι· καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξανδρός τας τε κλίμακας πάντοθεν κελεύει προστήναι τῇ ἀκρᾷ καὶ 10 οὐ πορεύτειν τὸ τεύχος. ὧς δὲ πύργος τε ἔπεσεν ὑπορυσσόμενος, καὶ τοῦ μεταπυργίου τι παραρρήγεν ἐπιμειχωτ'· ῥαν ταύτῃ ἐπαύρη τὴν ἀκραν, πρῶτος Ἀλέξανδρος ἐπιδὰς τοῦ τεύχους ὥφθη ἔχων τὸ τεύχος· καὶ 11 τοῦτον ἰδόντες οἱ ἄλλοι Μακεδόνες, αἰσχυνθέντες ἄλλος ἀλλήλῃσι νείσαν, εἶχετό τε ἡδὴ ἡ ἀκρὰ καὶ τῶν Ἰνδῶν αἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν, καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβα- νόμενοι ἀπέυνησκον· οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες ἐς πενταμισχιλίους ζῶντες δὲ δι' ἀνδρείαν ὀλίγοι ἐλήφθησαν.

VIII.

7. ὑπορυσσόμενα] Sa. G. dī, non vero jam suffossos.

ἀνασελλόμενοι] cum reprimerentur, repellerentur, submoverentur.

Καὶ οὗτοι] G. bi. Idem ab his factum, quod ab us, quorum ineminis. cap. 6. 8.

8. ἐν τῇ ὑποστροφῇ] ὑποστροφή est cum iuga vertunt cedentes. Bud. comin. gr. ling. pag. 854. l. 26. Polyb. lib. 3. cap. 14. p. 235. l. 2. πραγματικῆς καὶ νομιστικῆς ἐξ ὑποστροφῆς ἀναχωρήσαντος Ἀντίφου. Hannibal singulari solertia ac prudentia sensim relato gradu se recipere. Item cap. 45. p. 275. sub finem, & lib. 4. cap. 68. p. 462. l. 2. Neque tantum de iis dicitur, qui hoste urgente coguntur pedem referre, sed etiam, qui cæta hostilem metum iter suum convertunt. Ita Polyb. lib. 5. cap. 103. p. 614. l. 9. a fine: ἔπλεον ἐξ ὑποστροφῆς πρὸς τὸν φίλιππον. Navi reverterebantur ad Philippon.

11. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες] Perierunt autem in universum, tum incendio, tum ferro.

VIII. Μείνας δὲ αὐτοῦ μίαν ἡ-
 μέραν, καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν,
 τῇ ὑστεραίᾳ προὔχωρε ὡς ἐπὶ τοὺς
 ἄλλους Μαλλούς· καὶ τὰς μὲν πό-
 λεις ἐκλελοιπότες καταλαμβάνει,
 αὐτοὺς δὲ ἔμαθεν ὅτι πεφευγότες
 εἰεν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐνταῦθα μίαν 2
 ἡμέραν ἀναπαύσας τὴν στρατιάν,
 εἰς τὴν ἐπιούσαν Πύθωνα μὲν καὶ
 Δημήτριον τὸν ἰππάρχοντα πρὸς
 τὸν ποταμὸν ὀπίσω ἀπέπεμψεν,
 ὥστε αὐτοὶ ἡγοῦντο ἄγοντας, καὶ
 πρὸς τοῦτοις ψαλῶν τάξεις δαὺς αὐ-
 τοῖς ὅσαι ἱκαναὶ πρὸς τὸ ἔργον·
 προσέταξε δὲ, παρὰ τῇ ὄχθῃ τοῦ 3
 ποταμοῦ ἰόντας, εἰ τισὶ περιτυ-
 χάνθην τῶν εἰς τὰς ὕλας ξυμπε-
 φυγόντων, αἱ δὲ ὁποῖαι πρὸς τῇ
 ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ ἦσαν, τούτους
 κτείνειν ὅσοι μὴ ἐβελοντάς σφᾶς
 ἐνδοῦσεν· καὶ πολλοὺς καταλαβόν-
 τες ἐν ταῖς ὕλαις οἱ ἀμφὶ Πύθωνα τε
 καὶ Δημήτριον ἀπέκτειναν. Αὐτὸς 4
 δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν μεγίστην τῶν Μαλ-
 λῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 πόλεις πολλοὺς ξυμπεφυγέναι
 αὐτῷ ἐξηγγέλλετο· ἀλλὰ καὶ ταύ-
 τῃν ἐξέλιπον οἱ Ἰνδοὶ, ὡς προσάγον-
 τα Ἀλεξάνδρον ἔμαθον· διαβάν- 5
 τες δὲ τὸν Ὑδραώτην ποταμὸν,
 ἐπὶ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ, ὅτι ὑψηλαὶ
 αἱ ὄχθαι ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔ-
 μενον, ὡς εἰζωότες τοῦ πόρου Ἀ-
 λεξάνδρον. Καὶ ταῦτα ὡς ἤκουσεν, 6

VIII. Alexander unum
 diem ibi commoratus, quie-
 te exercitui datā, posttridie
 in alios Mallos movit; quos
 quidem urbes deferuisse, &
 in solitudines sese abdidisse
 cognovit. Ibi etiam uno die
 cum exercitu substitit. po-
 stero die Pythonem & De-
 metrium equestris agminis
 præfectum retro ad flumen
 misit, quibus ad copias quas
 ducebant expeditorum ag-
 mina, quæ rei gerendæ suf-
 ficerent, adjunxit: manda-
 datis additis, ut ad ripam flu-
 minis iter facientes, si quos
 eorum qui in sylvas ripis cir-
 cumjectas confugerant re-
 perissent, nisi sponte dedi-
 tionem facerent, interfice-
 rent. Multos itaque in syl-
 vis nacti occidere. Ipse in
 maximam Mallorum urbem
 exercitum duxit, in quam e-
 tiam ex aliis oppidis multi
 sese recepisse nuntiabantur.
 Sed & hanc Indi, simulatque
 Alexandrum adventare in-
 tellexerant, deferuerant,
 transitoque Hydraote flu-
 vio, in ripis ejus, quæ altæ
 in primis erant, aciem in-
 struxerant, tanquam transi-
 tu prohibitori. Quo cogni-
 to, Alexander confestim ad
 eam fluminis partem ubi
 con,

CAP. VIII. 3. αἱ δὲ ὁποῖαι] quæ sane multa ad ripam fluminis erant;
 Sed vocem πολλὰ Gronovius ait in optimo non legi.

5. παρατεταγμένοι ἔμενον] instructa acie manebant, expectabant, sub-
 sistebant.

6. ἀναλαβὼν] assumpto equitatu, quæm secum habebat, omni.

confederant equitatum ducit, peditatu sequi iusso: quumque ad Hydraotem amnem venisset, hostes in adversa ripâ instructâ acie stantes conspicatus, ita ut exitinere advenerat amnem cum solo equitatu ingreditur. Indi Alexandrum in medio amnis jam constitutum conspicati, celeriter, ordinate tamen, à ripâ recedunt. Alexander eos cum solo equitatu insequitur. Indi, quum equitatum solum esse sensissent, conversi acriter pugnant. Indorum quinquaginta circiter millia erant. Alexander confertam eorum phalangem videns, quum peditatum secum non haberet, excursiones obequitando faciebat, prælium nequibuatam committendum censens. quum interea Agrianes, aliaque expeditorum agmina, quos selectissimos secum ducebat, & sagittarii, adveniunt: & peditum phalanx haud procul inde apparebat. Indi tot simul malis pressi concitato cursu in vicinam urbem munitissimam confugiunt. quos insequutus Alexander, multos in-

ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἀμὰ αὐτῶν πᾶσαν, ἥει ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδραώτην, ἵνα περ παρατετάχῃ τοὺς Μαλλοὺς ἐξηγγέλλετο οἱ δὲ περὶ οἱ 7 ἐπεσθαι αὐτῷ ἐτάχθησαν. Ὡς δὲ ἀφικετό τε ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ πέραν τοὺς πολεμίους κατεΐδε τεταγμένους, ὡς εἶχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐμβάλλει ἐς τὸν πόρον ζύν τῇ ἵπ- 8 πῳ μόνῃ· οἱ δὲ, ἰδόντες ἐν μέσῳ τοῦ ποταμοῦ ὄντα ἡδὴ Ἀλέξανδρον, κατὰ σπουδὴν μὲν, ζυγτεταγμένοι δὲ ὅμως, ἀπεχώρουσιν ἀπὸ τῆς ὁχτῆς· καὶ Ἀλέξανδρος ζύν μόνῃ τῇ ἵππῳ 9 εἶπετο ὡς δὲ κατείδον ἵππῳι μά- νους, ἐπιστρέψαντες οἱ Ἴνδοι καρτε- ρῶς ἐμάχοντο, πληθὺς ὅσους ἐς ἰοπέντε μυριάδας· καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεΐδε, καὶ αὐτῷ οἱ περὶ οἱ ἀπη- σταν, προσβολὰς μὲν ἐποίησε, τοὺς κύκλῳ παρῖππεύων· ἐς χεῖρας δὲ 11 ἰούκῃ ἥει ἐπ' Ἰνδοίς. καὶ ἐν τούτῳ παρῳγίνονται αὐτῷ ὅτε Ἀγριάνες, καὶ ἄλλαι τάξεις τῶν φίλων, εἰς δὴ ἐπιέκτους ἀμὰ οἱ ἦγε, καὶ οἱ το- ξόται· οὐ πόρῳ δὲ οὐδὲ ἡ φάλαγξ 12 ἐφαίνετο τῶν περὶ αὐτῶν· καὶ οἱ Ἰν- δοί, ὁμοῦ σφίσι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων, ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπαίδην ἐφρευγον ἐς πόλιν ὁ- 13

10. προσβολὰς] *incurSIONES, impetum faciebat*, hinc inde obequitando eos lacellens.

τοὺς κύκλῳ] MSSi omnes hunc universum locum sic legunt: τοὺς κύκλους παρῖππεύων. εἰς χεῖρας δὲ οὐκ ἔστι τῶν Ἰνδοίς, στρογγύ.

11. τὴν πλησίον] *in urbem vicinam munitissimam*. Quæ urbs per se si spectetur, non videtur adeo munita fuisse, cum paulo post non ita magno negotio capta fuerit; inter eas tamen urbes, quæ in propinquo erant, hæc fuit munitissima. Unde & Curtius in id oppidum plerosque confugisse scribit, *haud majore fiducia morantur, quam armatum*, 9, 4, 16.

χυρωσάτην τῶν πλησίον· καὶ Ἀλέξαν-
δρος ἐπόμενός τε αὐτοῖς πολλοὺς ἐ-
πτενε, καὶ ὡς ἐς τὴν πόλιν διαφυγόντες
κατελήθησαν, πρῶτα μὲν τοῖς ἰππεύ-
σιν ἐξ ἐφόδου ἐκυκλώσατο τὴν πόλιν.
ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτῶν παρήσαν, ταύτῃ 13
μὲν τῇ ἡμέρᾳ περὶ στρατοπέδου ἐν κύ-
κλῳ τοῦ τείχους, ὅτι οὐ πολὺ τε τῆς ἡ-
μέρας ὑπελείπετο ἐς τὴν προσβολήν· καὶ
ἡ στρατιὰ αὐτῶν, ὑπὸ τε πορείας μακρᾶς
οἱ περὶ οἱ, καὶ ὑπὸ διώξεως συνεχοῦς οἱ
ἰπποὶ, καὶ οὐχ ἥμισυ κατὰ τὸν πόρον
τοῦ ποταμοῦ τεταλαιπωρήκεσαν.

IX. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διελὼν τὸν I
στράτον, τοῦ μὲν ἑτέρου αὐτὸς ἡγούμε-
νος προσέβαλλε τῷ τείχει· τὸ δὲ ἕτερον
Περδίκκας προσῆγε· καὶ ἐν τούτῳ οὐ
δεξάμενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν
ὁρμήν, τὰ μὲν τέχῃ τῆς πόλεως λείπου-
σιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἀκρὰν ξυνέφρουγον·
Ἀλέξανδρος δὲ καὶ οἱ ἀμφὶ αὐτὸν, πυ- 2
λιντα τινὰ κατασχίσαντες, παρήλθον
εἰς τὴν πόλιν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων·
οἱ δὲ ὁμοῦ Περδίκκα τεταγμένοι, ὑ- 3
στέρησαν ὑπερβαίνοντες κατὰ τὰ τεί-
χη οὐκ εὐπετῶς· οὐδὲ τὰς κλίμακας
οἱ πολλοὶ αὐτῶν φέροντες, ὅτι ἐαλω-
κέναι αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις, ὡς ἐρη-
μούμενα τῶν προμαχομένων τὰ τεί-
χη κατεῖδον· ὡς δὲ ἡ ἀκρὰ ἐχομένη 4
πρὸς τῶν πολεμίων, καὶ πρὸ ταύτης
τεταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολ-
λοὶ ἐφάνησαν, ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν ὑπ-
ορίσσαντες τὸ τείχος, οἱ δὲ προσδίδει,
ὅπῃ παρείκοι, τῶν κλιμάκων βιάσα-
σθαι ἐπειρώοντο εἰς τὴν ἀκρὰν. Ἀλεξ- 5

terficit: quumque jam ur-
be conclusi essent, primo
quique accessu muros
equitatu cingit; postquam
vero peditatus advenit,
eo ipso quidem die urbem
circumsidet: quod & pa-
rum diei ad impetum fa-
ciendum reliquum esset,
& pedites longo itinere,
& equi continuâ hostium
persecutione ipsoque flu-
minis transitu defatigati
essent.

IX. Postero verò die di-
viso in duas partes exer-
citu, ipse alteram earum
ducens, Perdiccas alte-
ram, impetum in murum
fecit. quem quum Indi su-
stinere non possent, de-
fertis urbis mœnibus in
arcem se recipiunt. Ale-
xander, cum iis qui circa
ipsum erant, perfractâ
quadam portâ diu ante a-
lios in urbem irrupit. Per-
diccas & qui cum eo erant
milites non ita cito muros
transcenderunt. neque e-
nim scalas plerique eo-
rum admovebant, quod
captam esse urbem judi-
carent, quum nimirum
muros à propugnatoribus
destitutos viderent. Oc-
cupatâ vero jam ab hosti-
bus arce, multisque pas-
sim ad eam tuendam ante
dispositis, Macedones alii
mu-

CAP. IX. 3. ὑστέρησαν] *Serius instrant, non facile mœnia transen-
dentes.*

murum suffodientes, alii scalas, quomodocunque liceret, admoventes irrumpere conabantur. Quum autem cunctari Macedones in admotione scalarum viderentur (a), Alexander ipse scalam cuidam eam gestanti ereptam muro applicat, scutoque tectus conscendit. Post hunc Peucestas, sacrum scutum gestans, quod Alexander ex æde Palladis Iliacæ sumtum in omnibus præliis præ se gestari curabat. Post Peucestam Leonnatus corporis custos per eandem scalam subit: per aliam scalam Abreas unus ex dupliciorum ordine. Jamque Alexander in summum muri fastigium evaserat, quum obfirmato illic scuto, aliis introrsum depulsis, aliis gladio interfectis, murum eâ parte propugnatoribus nudaverat. Tum scutati de regere solliciti, quum & ipsi celeriter scalas easdem conscenderent, fractis scalis præcipites in terram corruerunt, aliisque simul conscendendi facultatem sustulerunt. Alexander vero, quum in muro stans, è vici-

(a) *Curt.* 9, 4, 30.

αὐτοῦ δὲ, ὡς διακρίνειν αὐτῶ οἱ Μακεδόνες ἰδοῦναι οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, ἀρπάσας κλίμακαί τοις τῶν φερόντων, προσέθηκε τῷ τείχει αὐτοῖς, καὶ εἰληθεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαινεν· ἐπὶ δὲ αὐτῷ Πευκέστας, ὁ τῇ νιερᾷ ἀσπίδα φέρον, ἦν ἐκ τοῦ νεῶς τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐξέρετο ἐν ταῖς μάχαις· ἐπὶ δὲ τοῦτο Λεοννάτος ἀνέκειτο κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα ὁ σωματοφύλαξ· κατὰ δὲ ἄλλην κλίμακα Ἀβρέας τῶν διμοιριτῶν τις στρατευομένων· ἦδη τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τοῦ τεύχους ὁ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τοὺς μὲν ὤθει εἰς τὸ τεῖχος τῶν Ἰνδῶν· τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γεγυμνῶκει τὸ ταύτῃ τεῖχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρθεοι γεγόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, σπουδῇ ἰεθόμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, συντρίβουσιν αὐτὴν· ὥστε οἱ μὲν ἦδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπρσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἀνοδὸν· Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἐπὶ τοῦ τεύχους εἶς, κύκλω τε ἀπὸ τῶν πλησίον πύργων ἐβάλλετο,

6. *ἅμα οἱ*] Ultimus acutus abesse deberet ex sententia Pasoris, Welleri, aliorumque recentiorum Grammaticorum. Sed cum Possellius in Tabula priorē, Syntaxi subiuncta, eum requirit in his exemplis *φύλλα τε, λάμπει τε, ἔνδρά μοι*, malui, uti ab aliis scriptum accepi, trādere. Monendum tamen fluxi, ne quis errorem putet. Hancque annotationem transferri velim ad omnia loca, quæ forte a vulgarioribus accentuum regulis discrepant.

7. *διμοιριτῶν*] *Διμοιρίται* milites, quibus dupla annona datur, aut duplex stipendium. Duplares vocat Vegetius lib. 2. ut simpulares, qui unam consequebantur annonam.

λετο, (οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῶ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πῶρος τούτων γε ἰσακοντιζόντων· ἔτυχε γὰρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖχος· δηλὸς μὲν ἦν Ἀλέξανδρος τῶν τε ὕπλων τῇ λαμπρότητι, καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἐ-
 γινω δ' ὅτι αὐτοῦ μὲν μέναν κινδυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον ἀποδεικνύμενος· καταπη-
 δῆσας δὲ εἰσω τοῦ τεύχους, τυ-
 χὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδοὺς· εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πύεσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεὶ ἀπο-
 βανέται. Ταῦτα γινούς, κατα-
 πηδᾷ ἀπὸ τοῦ τεύχους ἐς τὴν ἀ-
 κρην. ἐνταῦθα δὲ ἐρείθεις πρὸς τῷ τεύχει, τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἔλθοντας, καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ βρασύτερον, παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλον, λίθῳ τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσ-
 ἄγοντα, τῷ ξίφει αὐθις· Οἱ 13

nis circumquaque turribus pe-
 teretur, (neque enim quif-
 quam Indorum cominus eum
 ferire audebat) atque adeo ab
 iis etiam qui in urbe erant, qui
 nec ipsi longe ab eo disjuncti
 tela torquebant, (erat enim eā
 parte agger quidam muro pro-
 pinquus, & Alexandrum cum
 armorum splendor, tum insi-
 gnis audacia notum faciebat)
 statuit tandem, si diutius in
 muro persisteret, periclitatu-
 rum se, neque quicquam operæ
 pretium facturum: at si intra
 arcem se conjiceret, fortassis
 eo ipso facto hostes territuri-
 rum; sin minus, saltem egre-
 gium facinus editurum, & lau-
 de admirationeque apud po-
 steros partā moriturum. Ita se-
 cum statuens, è mœnibus in ar-
 cem defilit (a). ad cujus mu-
 rum obfirmatus, nonnullos co-
 minus eum laceffentes, atque
 adeo ipsum Indorum ducem
 audacius irruentem gladio in-
 terficit: alium vero appropin-
 quantem lapide coniecto re-
 primit; alium quoque lapide;
 propius autem accedentem
 rursus gladio ferit. nec jam am-
 plius

(a) Curt. 9, 5, 2.

11. εἰ δὲ μὴ] Sin minus (scilicet hostes perterrefaciat) Et utique periclitandum sit ipsi, saltem magnis rebus dignisque memoria posterorum editis moriturum. Est hic locus quidam communis & cogitatio perpetua magnorum in gentilismo hominum, excitata ab egregio Hectorē apud summum vatem Iliad. X, 305, quum projecta hasta in vanum, nec alteram paratam habens, gladio distracto in mortem ruit pugnans cum Achille, ubi pronunciat illa verba

Μὴ μὲν ἀσπουδεὶ γε καὶ ἀκλειδὶς ἀπολοίμην.

Ἀλλὰ μάλα βέβας τι καὶ ἐσσομένοισι πύεσθαι.

Quibus se quoque exstimulat Cleomenes apud Polybium V, 38. quum Arrianus usu vocabuli ἀσπουδεὶ palam ostendar, quo respiciat. Itaque non minor testificare. Gronovius. Antea legebatur: εἰ δὲ μὴ, κινδυνεύειν δὲ ἐς μεγάλα ἔργα.

plius barbari propius pedem ferre audebant, sed circumfusi, telis quæ aut habebant aut fors offerebat eminus eum petebant.

X. Interæa Peucestas & Abreas duplarius, ac Leonnatus(a), qui quidem soli antequam scalæ rumperentur in murum evaserant, desiliunt & ipsi, acriterque pro rege pugnant, atque Abreas quidem faciem sagittâ trajectus cecidit. Alexander etiam ipse thorace sagittâ dis-

(a) Curt. 9, 5, 14.

δὲ βάρβαροι πελάζειν μὲν αὐτῷ οὐκ ἔτι ἤθελον, ἑβάλλον δὲ πάντοθεν περιεσσηκότες, ὃ, τι τις ἔχων βέλος ἐτύγγανεν, ἤεν τῷ τότε ἔλαβεν.

X. Ἐν τούτῳ τε Πευκέστας τε καὶ ὁ διμοιρίτης Ἀβρέας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεοννάτος, οἱ δὴ μόνοι ἐτυγχον πρὶν ξυμπιθῆναι τὰς κλίμακας ἀναβεβηκότες ἐπὶ τὸ τεῖχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοί, πρὸ τοῦ βασιλέως ἐμάχοντο. Καὶ Ἀβρέας μὲν ὁ διμοιρίτης πίπτει αὐτοῦ, τοξευτεῖς ἐς τὸ πρόσωπον. Ἀλέξανδρος δὲ βάλλεται καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στήθος τοξεύματι ὑπὲρ τὸν μασόν. ὥς τε λέγει Πτολεμαῖος, ὅτι καὶ πνεῦμα ὁμοῦ τῷ αἵματι ἐκ τοῦ τραύματος ἐκπνεῖτο· ὁ δὲ, ἔστε μὲν ἐτι θερμόν ἦν αὐτῷ τὸ αἷμα, καὶ περ κακῶς ἔχων, ἠμύνετο· πολλοὺ δὲ δὴ τοῦ αἵματος καὶ ἀθρόου, οἷα δὴ ξὺν πνεύματι ἐκρύντος, ἡργγός τε αὐτὸν καὶ λειποψυχία κατέσχε, καὶ πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ξυννεύσας.

4 Πευκέστας δὲ περιβὰς πεπτακότι, καὶ ὑπερσχὼν τὴν ἱερὰν τὴν ἐξ Ἰλίου ἀσπίδα, πρὸ αὐτοῦ εἶχε, καὶ Λεοννάτος ἐς τὰ ἐπὶ θάτε' α. Οὗτοι δὲ βάλλονται ἀμφοτέρω, καὶ Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ὑπὸ τοῦ αἵ-

CAP. X. 1. ἐπ' αὐτοῖς] post eos.

2. πνεῦμα] Spiritum quem ex hoc aëre, qui nos ambit, haurimus eidemque reddimus, uti satis intelligitur ex paragr. seq.

4. πρὸ αὐτοῦ εἶχε] Verbum postremum nulli bono inservit. An scilicet non id iatis includitur in ὑπερσχὼν? Et sane ab Optinio ignoratur, idque recte. Dependet enim omnis oratio a sequenti βάλλονται. Sententia est: Interim Peucestas appropinquans collapsus, ex obtento ante eam scuto Palladis Iliacæ, atque etiam Leonnatus ex altera parte (scil. ei se adiungens) assidet vulneratur. Gronov.

αἵματος ἐκλπεῖν τοῖς γὰρ Μα-
κεδόσι καὶ ταύτη ἐν ἀπόρρ-
γῇ γένηται τὰ τῆς προσβολῆς. ὅτι
οἱ τὸν Ἀλέξανδρον βαλλόμενον
τε ἐπὶ τῷ τείχει ἰδόντες, καὶ
πῶδ' αὖτ' αἴσω ἐς τὴν ἀκρὰν, ὑπὸ
σπουδῆς τε καὶ φόβου μὴ τι αὐ-
τοῖς ὁ βασιλεὺς πάθῃ οὐ ξὺν νόρ-
μῳ κινδυνεύουσιν, τὰ κλίμακας συν-
τετριφότες, ἄλλοι ἄλλας μηχαν-
νάς ἐς τὸ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος,
ὡς ἐν ἀπόροις ἐμυχανῶντο· οἱ δ'
μὲν, πασσάλους ἐμπηγνύοντες
ἐς τὸ τεῖχος γήινον ὄν, καὶ κατὰ
τούτους ἐκκρεμαννύμενοι χα-
λεπῶς ἀνείρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπ'
ἄλλους ἐπιβάνοντες. Ὁ δὲ πρῶ-
τος ἀνελθὼν ἐκρίπτει ἑαυτὸν
κατὰ τὸ τεῖχος ἐς τὴν πόλιν,
ἵνα περ τὸν βασιλεῖα ἐώρων κεί-
μενον, ξὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλα-
λαγμῷ πάντες· ἤδη τε ἀμφ'
αὐτῷ πεπτωκότι καρτερὰ μά-
χη ξυνεστήκει, ἄλλοι ἐπ' ἄλ-
λων τῶν Μακεδόνων προσπίζον-
τες. καὶ ἐν τούτῳ οἱ μὲν τὸν μο-
χλόν, ὅτ' αὖτε εἴχετο ἢ κατὰ τὸ με-
ταπύργιον πύλην, κατασχίσαν-
τες, εἴτ' ὀλίγους παρίεσαν· οἱ δὲ

quoque graviter vulnerantur:
parumque aberat quin vita A-
lexandrum simul cum sangui-
ne deficeret. Macedones ete-
nim vel idcirco in arcem con-
scendere non poterant, quod
quum Alexandrum in muro te-
lis peti, atque ex eo in arcem
interiorem defiluisse vidissent,
studiū pariter & metu ne rex
qui se temerario periculo ob-
jecerat, male exciperetur,
ruptis scalis, alii alia instrumen-
ta ad conscendendum murum
apta excogitabant: alii palis in
muro terreum infixis, iisque
pendentia corpora sublevan-
tes in altum nitebantur. Quum-
que ita alii super alios in fasti-
gium muri evaderent, qui pri-
mus conscenderat, sese ē muro
in urbem conjiciebat, qua re-
gem prostratum cernebat:
moxque alii cum clamore at-
que ejulatu accurrentes pug-
nam atrocem ineunt, Macedo-
nibus regem suum prætensis
scutis acriter tuentibus. Inter
ea alii portæ, quæ inter duas
turres sita erat, vestibus revul-
sis, nonnullos præterea intro-
miserunt; alii quâ parte nonni-

hil

5. *ὡς ἐν ἀπόροις*] ut in dabiis rebus. Ut fieri solet in hujusmodi rerum difficultate, ubi consilium ex tempore capiendum, & primo quoque ob-
vio ctenendum est.

6. *οἱ δὲ ἄλλοι*] alii vero super alios ascendentes, i. e. Quidam vero alius
aliam levantes ascendebant. Duobus modis in murum nitebantur, alii
paxillorum adminiculo adjuti, alii vero commilitonum manibus sublati,
corumque humeris oppitibusve insistentes.

7. *ἐκρίπτει*] MSSi omnes *ἐκρίπτει*. Gronov.

κατὰ τὸ τεῖχος] Si verti debet e muro, omnino etiam scribendum fuit
κατὰ τοῦ τεύχους. Sed verti potest circa eam muri partem. Idem.

ἄλλοι δὲ ἄλλῃ] alio post altum ex Macedonibus scutum prætendente. P. 10
se quisque regem tuti contendebat, adeo ut plurium scutis simul creetur:

428 ARRIANI DE EXPEDITIONE

hil patebat porta humeris interjectis muri partem introrsum deturbarunt, aditumque in arcem aperuerunt.

XI. Magna tum Indorum strages fit, omnibus ad unum cæsis, ne mulieribus quidem aut infantibus exceptis (a). Dehinc regem pessime affectum scuto efferunt, victurus foret necne, incerti. Sunt qui scribant Critodemum medicum Coum, ex Æsculapii stirpe, resolutâ plagâ sagittam evulsisse: alii Perdiccam corporis custodem, quum medicus urgente necessitate non adesset, jubente Alexandro ense vulnus rescidisse, telumque exemisse: inque evulsione magnam sanguinis vim erupisse. quumque Alexander rursus animo linqueretur, syncope ipsam sistendo sanguini remedio fuisse. Multa præterea alia de hoc Alexandri casu ab historicis scripta sunt, quæ fama à primis mendacii autoribus sparsa in hunc usque diem transmisit: neque desinet

καθότι ἡ πύλη διεσχε, τοὺς ἄμους ὑποθέντες, καὶ ὥσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τείχος, ἀνεπέτασαν αὐτὴν τὴν ἀκραν.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἐκτείνον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας, οὐδὲ γυναῖκα ἢ παιῖδα ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γινώσκοντες βιάσιμον ὄντα. Τὸ βέλος ἐξεκύσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν, ἰατρὸν Κῶνον, τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιάδων· οἱ δὲ, Περδίκκαν τὸν σωματοζύλακα, οὐ παρόντος ἐν τῷ δεινῷ ἰατροῦ, ἔχκευσάμενον Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει ἐπιτεμεῖν τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος. Ἐν δὲ τῇ κομίδῃ ῥοὰ αἵματος πολλοῦ γίγνεται, ὥστε λειποφυγῆσαι αὐτοῖς Ἀλεξάνδρον, καὶ οὕτω σχεθῆναι αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποφυγίᾳ. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναγγράπται τοῖς ξυγγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδεξαμένη αὐτὰ κατὰ τοὺς πρώτους φευ-

(a) Curt. 9, 5, 20.

8. καθότι ἡ πύλη] Facilius illic erat murum dejicere non continentem, interjecto portæ patentis intervallo, ac propterea impellentibus hoc magis cedentem. Posset καθότι etiam verti quoniam, ut 7, 7, 7. Quod autem Vulcanius de suo nonnihil addidit, turbat sententiam.

τοὺς ἄμους ὑποθέντες] humeris suppositis.

CAP. XI. 2. ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν] i. e. patescēto latius vulnere, ut Curtius loquitur, 9, 5, 28, quod hami inessent telo, nec aliter id sine perniciē corporis extrahi posset, quam ut secando vulnus augerent, Curt. 9, 5, 23.

5. κατὰ τοὺς πρώτους ψευσαμένους] sicut primi mendacii autores. Imitata est fama primos mendacii autores. Quod enim illi prodiderunt mendacium, id hæc accepit, acceptumque servavit. Sic κατὰ similitudinem notat 3, 27, 10. 4, 25, 4. Ind. 6, 9. Mallem, fateor, cum Vulcanio vertere a primis, sed vereor, ut κατὰ hanc significationem admittat.

ψευσαμένους, ἐτι καὶ εἰς ἡμᾶς
διασώζει· οὐδὲ ἀρήσει παραδιδού-
σα καὶ ἐρεξῆς ἄλλοις τὰ ψεύδη,
εἰ μὴ ὑπὸ τῆς δετῆς ἐγγραφῆς
παύσεται. Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις 6
τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὃ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ
δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰν-
δικῷ ξυνέβη· καὶ ἥτε πόλις Μαλ-
λῶν ἦν, καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξαν-
δρον, Μαλλοί· οἱ δὲ ἐγνώκεισαν 7
μὲν, ξυμμάχοντες τοῖς Ὀξυδρά-
καις, οὕτω διαγωνίζεσθαι· ἔφθη δὲ
διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλά-
σας, πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς
παρὰ τῶν Ὀξυδράκων γενέσθαι,
ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωρελῆσαι.
Ἐπεὶ καὶ τὴν τελευταίαν μάχην 8
τὴν πρὸς Δαρεῖον γενομένην, καθ'
ἣν τινα ἔφυγε Δαρεῖος, οὐδὲ πρό-
σθεν ἔλῃξε τῆς φυγῆς, πρὶν ξυλλη-
φθῆναι ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Βῆσσον καὶ
προσάγοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου ἀ-
ποθανεῖν, πρὸς Ἀρβήλοις γενέσθαι
ὃ πᾶς λόγος κατέχει· καθάπερ οὖν
καὶ τὴν πρὸ ταύτης, ἐν Ἰσσω· καὶ
τὴν πρώτην ἰππομαχίαν, πρὸς
Γρανίκῳ. Ἀλλὰ πρὸς Γρανίκῳ μὲν 9
ξυνέβη μάχῃ ἰππικῇ, καὶ πρὸς Ἰσ-

mendacii fides etiam in po-
steros propagari, nisi hoc
scripto finis ei imponatur.
Infortunium hoc in Oxy-
dracis Alexandro obtigisse
communis opinio est: quod
tamen apud Mallos, liberam
Indorum gentem, accidit.
Nam & urbs Mallorum erat,
& à Mallis ictus fuit Alexan-
der. Porro statuerant qui-
dem Malli Oxydracis sese
conjungere, atque ita præ-
lium inire (a), sed Alexan-
der itinere per arida & siti-
culosa loca facto eos præ-
verterat, priusquam aut Mal-
li Oxydracis, aut Oxydracæ
Mallis adjuumento esse pos-
sent. Sed & ultimam pu-
gnam cum Dario commis-
sam, in quâ fugit Darius,
neque prius destitit à fugâ
quam à Bessio caperetur, at-
que adventante Alexandro
interficeretur, apud Arbela
accidisse, publica opinio
est. quemadmodum & illam
quæ ante hanc fuit, ad Is-
sum: & primum equestre
prælium, ad Granicum com-
missum esse. Contigit sane
quidem equestris pugna ad

(a) Curt. 9, 4, 15.

Gra-

6. *Ἀυτίκα*] Jam primum. Peculiarem habet hoc adverbium usum a nobis
quoque ex multis Xenophontis exemplis deprehensum. Is autem est, uti di-
ligentissimus Stephanus jam annotavit, quum nobis ad ejus quod diximus
confirmationem, in promptu esse exemplum docere volumus, atque adeo
illud profertimus. ἢ d. *Ne longe abeam, Ne longe exempla petam.* Ita Xenophon
de Laced. Rep. init. p. 534. l. 18. *Lycurgus haudquaquam alias civitates imi-
tatus, imo etiam contraria plurimis statuens, ut patria sua felicitate cete-
ris præsaret, effecit.* Ἀυτίκα γὰρ περὶ τεκνοποιίας. Jam primum enim quod
liberâ procreationem ætinet &c. Eodem sensu ἐνθάδε usurpatur Arriano dis-
sert. Epist. lib. 2. cap. 17. p. 204. ἐνθάδε τοὺς ἄλλους πλάτων μὲν κ. τ. λ. *Ac
ne longius abeam, Plato quidem definitiones, &c.* Atque ipsum Ἀυτίκα in
Tacit. cap. 4. init. & cap. 14. sub fin. & cap. 43. Polybius pro eo dicit ἐνθάδε
lib. 6. cap. 50. initio. & lib. 12. cap. 3. pag. 914. lin. 20.

hil patebat porta humeris interjectis muri partem introrsum deturbarunt, adiutumque in arcem aperuerunt.

XI. Magna tum Indorum strages fit, omnibus ad unum cæsis, ne mulieribus quidem aut infantibus exceptis (a). Dehinc regem pessime affectum scuto efferunt, victurus foret necne, incerti. Sunt qui scribant Critodemum medicum Coum, ex Æsculapii stirpe, resolutâ plagâ fagittam evulsisse: alii Perdiccam corporis custodem, quum medicus urgente necessitate non adesset, jubente Alexandro ense vulnus recidisse, telumque exemisse: inque evulsione magnam sanguinis vim erupisse. quumque Alexander rursus animo liqueretur, syncopen ipsam sistendo sanguini remedio fuisse. Multa præterea alia de hoc Alexandri casu ab historicis scripta sunt, quæ fama à primis mendacii autoribus sparsa in hunc usque diem transmissit: neque desinet

καθότι ἡ πύλη διέσχε, τοὺς ἄμους ὑποδέντες, καὶ ὄσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τείχος, ἀνεπέσσαν ταύτην τὴν ἀκρὰν.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας, οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὕτω γινώσκοντες βιώσιμον ὄντα. Τὸ δὲ βέλος ἐξελάσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν, ἱατρὸν Κῶον, τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιάδων· οἱ δὲ Περδικκάν τὸν σωματοφύλακα, οὐ παρόντος ἐν τῷ δεινῷ ἱατροῦ, ἔγκειψασαμένου Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει ἐπιτεμεῖν τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος. Ἐν δὲ τῇ κομίδῃ φορὰ αἵματος πολλοῦ γίγνεται, ὥστε λειποφυγῆσαι αὐτῷ Ἀλεξάνδρον, καὶ οὕτω σχεθῆναι αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποφυγίᾳ. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναγγελλοῦνται τοῖς ξυγγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδεξαμένη αὐτὰ κατὰ τοὺς πρώτους φευ-

(a) Curt. 9, 5, 20.

8. Καθότι ἡ πύλη] Facilius illic erat murum dejicere non continentem, interjecto portæ patentis intervallo, ac propterea impellentibus hoc magis cedentem. Posset καθότι etiam verti *quoniam*, ut 7, 7, 7. Quod autem Vulcanius de suo nonnihil addidit, turbat sententiā.

τοὺς ἄμους ὑποδέντες] *humeris suppositis*.

CAP. XI. 2. ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν] i. e. *patefacto locus vulnere*, ut Curtius loquitur, 9, 5, 23, quod hami inessent telo, nec aliter id sine perniciæ corporis extrahi posset, quam ut secundo vulnus augerent, Curt. 9, 5, 23.

5. κατὰ τοὺς πρώτους ψευσαμένους] *sicut primi mendacii autores*. Imitata est fama primos mendacii autores. Quod enim illi prodiderunt mendacium, id hæc accepit, acceptumque servavit. Sic κατὰ similitudinem accipit 3, 27, 10. 4, 25, 4. Ind. 6, 9. Mallem, fateor, cum Vulcanio vertere a primis, sed vereor, ut κατὰ hanc significationem admittat.

ψευσαμένους, ἐτι καὶ εἰς ἡμᾶς
διασώζει· οὐδὲ ἀφῆσαι παραδιδού-
σα καὶ ἐφεξῆς ἄλλοις τὰ ψεύδη,
εἰ μὴ ὑπὸ τῆς δετῆς ξυγγραφῆς
παύσεται. Αὐτίκα ἐν Ὁξυδράκαις 6
τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ
δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνεϊ αὐτονομῶ· Ἰν-
διῶ ξυνέβη· καὶ ἦτε πόλις Μαλ-
λῶν ἦν, καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξαν-
δρον, Μαλλοί· οἱ δὲ ἐγνώκισαν 7
μὲν, ξυμμίξαντες τοῖς Ὁξυδρά-
καις, οὕτω διαγωνίζεσθαι· ἔφθη δὲ
διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλά-
σας, πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς
παρὰ τῶν Ὁξυδράκων γενέσθαι,
ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωρελῆσαι.
Ἐπεὶ καὶ τὴν τελευταίαν μάχην 8
τὴν πρὸς Δαρεῖον γενομένην, καθ'
ἣν τινα ἔφυγε Δαρεῖος, οὐδὲ πρό-
σθεν ἔλκε τῆς φυγῆς, πρὶν ξυλλη-
θῆναι ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Βῆσσον καὶ
προσάγοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου ἀ-
ποθανεῖν, πρὸς Ἀρβήλοις γενέσθαι
ὁ πᾶς λόγος κατέχει· καθάπερ οὖν
καὶ τὴν πρὸ ταύτης, ἐν Ἰσσοῖ· καὶ
τὴν πρώτην ἱππομαχίαν, πρὸς
Γρανίκο· Ἀλλὰ πρὸς Γρανίκο μὲν 9
ξυνέβη μάχη ἱππική, καὶ πρὸς Ἰσ-

mendacii fides etiam in po-
steros propagari, nisi hoc
scripto finis ei imponatur.
Infortunium hoc in Oxy-
dracis Alexandro obtigisse
communis opinio est: quod
tamen apud Mallos, liberam
Indorum gentem, accidit.
Nam & urbs Mallorum erat,
& à Mallis ictus fuit Alexan-
der. Porro statuerant qui-
dem Malli Oxydracis sese
conjungere, atque ita præ-
lium inire (a), sed Alexan-
der itinere per arida & siti-
culosa loca facto eos præ-
verterat, priusquam aut Mal-
li Oxydracis, aut Oxydracæ
Mallis adjuumento esse pos-
sent. Sed & ultimam pu-
gnam cum Dario commis-
sam, in quâ fugit Darius,
neque prius destitit à fugâ
quam à Bessio caperetur, at-
que adventante Alexandro
interficeretur, apud Arbela
accidisse, publica opinio
est. quemadmodum & illam
quæ ante hanc fuit, ad Is-
sum: & primum equestre
prælium, ad Granicum com-
missum esse. Contigit sane
quidem equestris pugna ad

(a) Curt. 9, 4, 15.

Gra-

6. *Αὐτίκα*] Jam primum. Peculiarem habet hoc adverbium usum a nobis quoque ex multis Xenophontis exemplis deprehensum. Is autem est, uti diligentiſſimus Stephanus jam annotavit, quum nobis ad ejus quod diximus confirmationem, in promptu esse exemplum docere volumus, atque adeo illi proferimus. ἡ. d. *Ne longe abeam, Ne longe exempla petam.* Ita Xenophon de Laced. Rep. init. p. 534. l. 18. *Lycurgus haud quaquam alias civitates imitatus, imo etiam contraria plurimis statuens, ut patria sua felicitate ceteris præstaret, effecit.* *Αὐτίκα γὰρ περὶ τεκνοποιίας.* Jam primum enim quod liberum procreationem attinet &c. Eodem sensu *εὐθὺς* usurpatur Arriano dis-
sert. Epict. lib. 2. cap. 17. p. 204. *εὐθὺς τοὺς ὕμους πλάτων μὲν κ. τ. λ. Ac ne longius abeam, Plato quidem definitiones, &c.* Atque ipsum *αὐτίκα* in Tacl. cap. 4. init. & cap. 14. sub fin. & cap. 43. Polybius pro eo dicit *εὐθέως* lib. 6. cap. 50. initio. & lib. 12. cap. 3. pag. 914. lin. 20.

Granicum, & apud Iſſum altera cum Dario. Arbela vero ab eo loco, in quo Darius & Alexander postremo dimicarunt, qui plurimum prodidēre, dicunt abesse sexcentis ſtadiis: qui minimum, quingentis. Sed apud Gaugamela ad flumen Bumelum pugnam eam fuiſſe commiſſam Ptolemæus & Ariſtobulus tradunt. Atqui Gaugamela non erat oppidum, ſed vicus magnus, neque locus celebris aut gratum auribus nomen præ ſe ferens. Quo factum puto, ut Arbelis, utpote urbi celebri, gloria pugnae apud illam commiſſae adſcripta fuerit. Si vero apud Arbela prælium hoc contigiffie dicendum eſt, quum tanto ſpatio ab Arbelis diſtet: eodem modo & navale prælium apud Salamina geſtum, Iſthmo Corinthio adſcribere licebit: & id quod ad Artemiſium Eubææ, apud Æginam vel Sunium geſtum fuiſſe dicetur. Sed & in iis qui Alexandrum in eo periculo ſcutis ſuis protexerunt, Peuceſtam fuiſſe omnes profitentur: de Leonato non omnes conſentiunt, ut nec de Abrea duplicario. Rurſus alii Alexandrum fuſte ad galeam ictum, caligine oculis obortâ prociſiſſe ſcribunt, quumque ſe denuo erexiſſet, thorace

σὺ ἡ αὐτὴς πρὸς Δαρεῖον μάχῃ· Ἀρβήλα δὲ τοῦ χώρου, ἐν ᾧ τὴν ἐσχάτην μάχην Δαρεῖος τε καὶ Ἀλεξάνδρος ἐμαχέσαντο, οἱ μὲν τὰ πλεῖστα ξυγγράφοντες λογοῦσιν ὅτι ἑξακοσίους ſαδῖους ἀπέχει· οἱ δὲ τὰ ἐλάχιſτα, ὅτι ἐς πεντακοσίους· ἀλλὰ ἐν Γαυγαμήλοις γὰρ γενέσθαι τὴν μάχην πρὸς τῷ ποταμῷ Βουμηλῶ, λέγει Πτολεμαῖος καὶ Ἀριſτοβούλος· πόλις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, ἀλλὰ κώμη μεγάλη οὐδὲ ὀνομαſτὸς ὁ χώρος, οὐδὲ εἰς ἀκοὴν ἡδὺ τὸ ὄνομα· ἔνθεν δὲ, μοι δοκεῖ, πόλις οὖσα τὰ Ἀρβήλα, ἀπηνέγκατο τὴν δόξαν τῆς μεγάλης μάχης. Εἰ δὲ πρὸς Ἀρβήλοις χρῆοιſτάι γενέσθαι τὸ ἔργον ἐκεῖνο, εἰς τοσόνδε Ἀρβήλων ἀπέχον· καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι γενομένην ναυμαχίαν πρὸς ἰσθμῷ τῶν Κορινθίων ἔξεſι λέγειν ὅτι ἐγένετο. καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμιſίῳ τῆς Εὐβοίας, πρὸς Αἰγίῃ ἢ Σουνίῳ· καὶ μὴν ὑπὲρ τῶν ὑπερασπισάντων ἐν τῷ κινδύνῳ Ἀλεξάνδρῳ, Πευκέſαν μὲν γενέσθαι ξύμπαντες ὁμολογοῦσιν. ὑπὲρ Λεονάτου δὲ οὐκ ἐτι ξυμφέρονται, οὐδὲ ὑπὲρ Ἀδρέου τοῦ διμοιρίτου. Καὶ αἱ μὲν ξύλῳ πληγέντα κατὰ τοῦ κράτους Ἀλεξάνδρον, καὶ ἰληγγάσαντα πεσεῖν, αὐτῆς δὲ ἀναſάντα, βλήτηναι β-λεῖ δια τοῦ ὕδατος ἐς τὸ γῆθος· Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ταύτην

την μόνην τὴν πληγὴν πληγῆναι λέγα τὴν ἐς τὸ σῆθος· τὸ δὲ δὴ μέ- 14
γισον πλημμέλημα τῶν συγγρα-
ψάντων τὰ ἀμφὶ Ἀλέξανδρον, ἐ-
κεῖνο τίθεται ἔγωγε. Πτολεμαῖον
γὰρ τὸν Λάγου ἐς ἰνοὶ ἀνέγραψαν
ξυναναβῆναι τε Ἀλεξάνδρου κατὰ
τὴν κλίμακα ὁμοῦ Πευκέσας, καὶ
ὑπερασπίσαι κειμένου, καὶ ἐπὶ τῷ
δε Σισυῖρᾳ ἐπικληθῆναι τὸν Πτο-
λεμαῖον· καὶ τοιαῦτος Πτολεμαῖος 15
ἀναγέγραπεν οὐδὲ παραγενέσθαι
τούτῳ τῷ ἔργῳ· ἀλλὰ στρατίας γὰρ
αὐτὸς ἡγούμενος, ἀλλας μάχεσθαι
μάχας καὶ πρὸς ἄλλους βαρβάρους.
Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῇ τοῦ 16
λόγου ἀναγεγράφθω μοι, ὥς μὴ
ἀταλαίπωρον γίγνεσθαι τοῖς ἐπει-
τα ἀνθρώποις τὴν ὑπὲρ τῶν τηλι-
κούτων ἔργων τε καὶ παθημάτων
ἀφήγησιν.

XII. Ἐν ᾧ δὲ Ἀλέξανδρος αὐ- 1
τῷ μένων τὸ τραῦμα ἐβραπέυετο,
ἐς τὸ στρατόπεδον, ἐν δὲ περ ὠρμή-
θη ἐπὶ τοὺς Μαλλοὺς, ὁ μὲν πρῶτος
λόγος ἦεν ὅτι τεθνηκώς εἴη ἐκ τοῦ
τραύματος. καὶ τὰ μὲν πρῶτα οἱ 2
οἰωγῆναι τῆς στρατίας ξυμπάσης,
ἄλλου ἄλλῳ παραδιδόντος τὴν φή-
μην· παυσάμενοι δὲ τῆς οἰωγῆς,
ἄνθρωποι τε καὶ ἄποροι ᾔσαν, ὅστις
μὲν ἐξηγούμενος ἔσαι τῆς στρα-
τίας· (πολλοὺς γὰρ δὴ ἐν ἰσότητά 3
τῆς ἀξιώσεως ἐδόκει πρὸς τε αὐτοῦ
Ἀλεξάνδρου καὶ πρὸς Μακεδόνων

trajectum sagittam pectore
excepisse. Ptolemæus Lagi
filius in pectore solum vul-
neratum fuisse tradit. In eo
autem præcipue mihi erras-
se videntur qui Alexandri
res conscripserunt, quod
Ptolemæum Lagi filium una
cum Alexandro & Peucesta
scalam conscendisse scri-
bant, jacentemque objecto
scuto protexisse; ideoque
Ptolemæum Soterem, *id est*
servatorem, appellatum fuis-
se. quamvis Ptolemæus ipse
scribat se huic pugnae non
interfuisse, sed eo tempore
copiarum ducem adversus
alios barbaros pugnasse.
Hæc mihi per digressionem
dicta sint, ut in tantorum fa-
cinorum & casuum exposi-
tione posteri plus diligen-
tiæ adhibeant.

XII. Porro quum Alexan-
der ibi ad curandum vulnus
commoraretur, primo sta-
tim rumore perlatum est in
castra, unde is in Mallos
profectus fuerat, eum ex
vulnere interiisse. Ac primo
quidem ejulatus totis castris
auditus est, quum ex aliis
in alios fama spargeretur.
Quum vero jam lamentis
modum fecissent, vehemen-
ter animis consternati du-
biique erant, quis exercitui
præfutura esset. (multos e-
nim ex æquo hujus dignita-
tis videri capaces, cum ip-
sius

fius Alexandri, tum Macedo-
num iudicio) quo pacto etiam
salvi domum reversuri essent
tot undique bellicosis gentibus
cincti: quarum quidem alias
nondum domitas verisimile ip-
sis fiebat acriter pro libertate
pugnaturas: alias defectionem
facturas, sublato Alexandri
metu. quumque tot flumina,
quæ nullâ ratione transiri pos-
sent, interjecta esse cogita-
rent, desperatione quadam acti
quid consilii caperent Alexan-
dro destituti nesciebant. Post-
quam vero nuntiatum est Alex-
andrum vivere, fides nuntio
ægre habita est: neque enim
adduci poterant, ut crederent
aliquam de vitâ ejus spem super-
esse. quumque literæ ab eo ad-
ferrentur, quibus significabat
se brevi in castra reversurum,
ne id quidem plerisque præ in-
genti metu credibile videba-
tur: confingi enim id à custodi-
bus corporis ducibusque cre-
debant.

XIII. Hac trepidatione co-
gnitâ Alexander, nequi in exer-
citu motus fierent, quam po-
tuit celerrime ad Hydraotis
fluvii ripas se deferri curavit,
secundo amne navigaturus ad

καὶ ἐσηκέναι) ὅπως δὲ ἀποσω-
θῇσονται εἰς τὴν οἰκίαν, τοσού-
των μὲν ἐνῶν μαχίμων περιερ-
γόντων σφᾶς ἐν κύκλῳ· τῶν
μὲν οὐπω προσπεχωρηκότων,
ἃ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἰκαζόν
ἀγωνιεῖσθαι καρτερῶς· τῶν δὲ ἀ-
ποσησομένων, ἀφαιρεθέντος αὐ-
τοῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου φόβου. πο-
ταμῶν περ ἐν μέσῳ ἀδιαβάτων.
τότε δ' ἐδόκουν εἶναι καὶ πάν-
τα σφίσιν ἀπορα καὶ ἀμήχανα
ἐρήμοις Ἀλεξάνδρου ἐφαίνετο.
Ὡς δὲ ἤκε ποτὲ λόγος, ὅτι ζῇ Ἀ-
λεξάνδρος, τοῦτο μὲν μόγις ξυν-
εχώρησαν· εἰ δὲ καὶ βιώσιμός
ἐστίν, οὐπω ἐπισεύετο. Ὡς δὲ
καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ ἦ-
κεν, ὅτι ὅσον οὐπω κατελεύσε-
ται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οὐδὲ
ταῦτα τοῖς πολλοῖς ὑπὸ τοῦ ἀ-
γαν δέους πιστὰ ἐφαίνετο. ἀλλὰ
πλάττεσθαι γὰρ πρὸς τῶν ἀμφ'
αὐτὸν σωματοφυλάκων τε καὶ
στρατηγῶν εἰκάζετο.

XIII. Καὶ ταῦτα ἐννοήσας
Ἀλεξάνδρος, μὴ τι νεωτερίσειν
ἐν τῇ στρατιᾷ, ὅτε πρῶτον ἡδυ-
νήσῃ, κομίζεται ἐπὶ τοῦ ποτα-
μοῦ τοῦ Ὑδραϊοῦ τὰς ὀχέας
κα-

CAP. XII. 5. τότε δ' ἐδόκουν] tunc vero videbantur etiam omnia (reliqua,
non tantum fluvii, ipsi impervia & insuperabilia. Xenoph. ἀναβ. lib. i. p.
195. l. 34. ὁδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, via exercitui non penetrabi-
lis. Quod vero post ἐδόκουν subjungitur ἐφαίνετο, hujus pleonasmī alia
exempla collegit Gronovius.

CAP. XIII. 1. καταπλέων κατὰ τὸν ποταμὸν.] Optime legitur in MSSis
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραϊοῦ τὰς ὀχέας καὶ πλοῖον κατὰ τὸν ποταμὸν, ad
ripas fluvii Hydraotis & navem in isto fluvio flantem. Vocat πλοῖον κατὰ τὸν
ποταμὸν, quod alioqui dicunt καταποτάμενον πλοῖον, quod prout licuit in tem-
pore, adornatum fuit commoditati regis. Gronov.

καταπλέων κατὰ τὸν ποταμόν· ἦν 2
 γὰρ τὸ στρατόπεδον ἐπὶ ταῖς ξυμ-
 βολαῖς τοῦ τε Ὑδραϊῶτος καὶ τοῦ
 Ἀρκεσίου, ἵνα Ἡφαιστίων τε ἐπὶ
 τῆς στρατιᾶς ἦν, καὶ Νέαρχος τὸ
 ναυτικὸν αὐτῷ εἶχεν. Ὡς δ' ἐπέ- 3
 λαζεν ἡ ναὺς ἤδη τῷ στρατοπέδῳ
 τὸν βασιλέα φέρουσα, κελεύει δὴ
 ἀφελεῖν τὴν σκηνὴν ἀπὸ τῆς πρύμ-
 νης, ὥς καταφανὴς εἶναι πᾶσιν·
 οἱ δὲ ἔτι ἠπίσουν, ὥς νεκροῦ δῆθεν 4
 κοιμζομένου Ἀλεξάνδρου, πρὶν γε
 δὴ προσχούσας τῆς νεὸς τῇ ὄχθῃ, ὁ
 μὲν τὴν χεῖρα ἀνέτεινεν ἐς τὸ πλῆ-
 ρος· οἱ δὲ ἀνεβόθησαν, ἐς τὸν οὐρανόν 5
 ἀνασχόντες τὰς χεῖρας, οἱ δὲ
 πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον πολλοὺς
 δὲ καὶ δάκρυα ἐπὶ τῷ ἀνελπίστῳ
 προεχύθη ἀκούσια. Καὶ οἱ μὲν τῶν 6
 ὑπασιζῶν κλίνην προσέφερον αὐ-
 τῷ ἐκκομίζομένῳ ἐκ τῆς νεὸς· ὁ δὲ
 τὸν ἵππον προσαγαγεῖν ἐκέλευσεν.
 Ὡς δὲ ἐπιβὰς τοῦ ἵππου ὥφθη, αὐ- 7
 τὸς πρῶτος δὴ πολλῶν ἐπεκτύπησεν
 ἡ στρατιὰ πᾶσα· ἐπήχησαν δὲ αἱ τε
 ὄχθαι, καὶ αἱ πλησίον αὐτῶν νάπαι.
 Προσάγων δὲ ἤδη τῇ σκηνῇ κατα- 8
 βαίνει ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὥστε καὶ βα-
 διζων ὀφθῆναι· οἱ δὲ ἐπέλαζον ἀλ- 9
 λότεν ἄλλος, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ
 γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς
 castra, quæ circa confluentes
 Hydraotis & Acefinis subsi-
 stebant; ubi Hephæstion ex-
 ercituī, & Nearchus classi
 præerant. Mox ubi navis
 quæ regem vehebat castris
 appropinquare cœpit, tento-
 rium ἐ navis suæ puppi aufer-
 ri iussit, ut ab omnibus cons-
 pici posset. At ne tum qui-
 dem credidère, corpus Ale-
 xandri exanime adferri exi-
 titimantes, donec navi ad ri-
 pam appulsâ dextram mul-
 titudini porrexit. Tum in-
 genti clamore sublato, alii in
 cœlum, alii versus Alexan-
 drum manus tendunt: mul-
 tis præ insperato gaudio la-
 crymæ sponte obortæ sunt.
 Quumque scutati ei navem
 egresso lectum adferrent,
 ipse equum adduci iussit.
 quem ut inscendit, ab uni-
 verso rursus exercitu ap-
 plausum est, ripis ac sylvis
 circumvicinis clamore re-
 sonantibus. Tabernaculo au-
 tem appropinquans ex equo
 defilit, ut & pedibus ince-
 dens conspici posset. Tum
 certatim alii atque alii ac-
 currebant, alii manus, alii
 genua, alii vestem ipsius
 contigisse, alii vel vidisse
 tan-

5. ἀκούσια] ΑΙ. ἐκούσια. Plane utroque sensu satis commode intelligi ista, possunt. Γρονου.

6. οἱ μὲν τῶν ὑπασιζῶν] quidam scutorum.

ἐκκομίζομένη] cum efferretur. Nam egressus si esset, jam tunc eum pedi-
 bus incedentem vidisset exercitus, quod tamen postea demum factum narra-
 tur 8.

9. τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς] vestem ipsam contingentes, quod minus est quam
 genua aut manus contingere.

οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν] alii vero [scil. ἐπέλαζον] accedebant, ut eum etiam viderent
 proprius, atque etiam boni aliquid adprecari discederent.

tantum contenti, & salutem felicitatemque ei precantes; alii corollas, alii flores quos tunc ferebat Indorum regio inspergere. Nearchus vero auctore est, amicos qui eum deducebant, factum ejus reprehendisse, quod se tanto discrimini pro exercitu objecisset (a): neque enim id ducis, sed militis officium esse. quâ quidem oratione offensus mihi fuisse Alexander videtur, quod vera esset, seque merito reprehendi fentiret. Cæterum insigne Alexandri in pugnando robur, & immensa gloriæ præ cæteris rebus cupiditas transversum illum ad pericula abripiebat. Narrat idem Nearchus, seniorum quandam Bœotum, cujus nomen non adscribit, quum Alexandrum reprehensiones

(a) CURT. 9, 6, 5.

10. *δοσι ἐκδύζον*] Restitue, quod habent plurimi MSSi *δοσι ἐκδύζον*. Verbum Arriano dilectum 7, 2, 9, & 7, 5, 3. itaque interpretandum: *auctor est, graves illi ex amicis fuisse* (id est, moleste illum tulisse) *eos, qui reprehendebant, quod &c. Gronov.*

πρὸ τῆς στρατιᾶς] ante exercitum. Negant imperatoris esse, non modo inter primos, sed omnino primum se periculis offerre.

11. *ἔχθροισι*] Contrarium memorat Curtius 9, 6, 15, gratam fuisse regi pietatem amicorum.

12. *καθ' ἑαυτοὺς ἑλλὰς*] Suidas, ceu annotavit Gronovius, hæc ita allegavit: *καθ' ἑαυτοὺς ἑλλὰς τινὲς ἡδονῆς ἠντράμενοι, perinde ac qui ab alia aliqua voluptate superantur*. Ut sententia sit: ita Alexandrum gloriæ cupiditate victum temperare sibi non potuisse, ut qui alia quadam voluptate se abripi patiuntur. præfert tamen Gronovius hanc scripturam, uti ex versione ejus apparet, *καθ' ἑαυτοὺς ἑλλὰς τινὲς ἐξηντράμενοι*. Vertit enim ita: *attamen ab robore in pugnis & amore hujus gloriæ, sicut alii ab quacunque alia gloria superati & poscissi, non poterat temperare sibi, ut ab periculis caveret*.

13. *βοιωτίζοντα ἅμα τῇ φωνῇ*] Bæotis non tantum ingenium fuit crassius, sed vox ipsorum etiam rusticum quid & inconditum cæteris Græcis sonare videbatur. Hinc inter convicia, quibus Æschines lapidat Demosthenem, etiam illud objecit, ut est apud Erasmum in Adagio Bæotiffare, quod Bæotum more vociferaretur immodice & indecore: *Hæc me loquente vehementer exclamavit Demosthenes, quemadmodum sciunt omnes, qui nobis in eadem legatione fuerint collegæ. Nam præter alia mala etiam Bæotiffat*. In clamore fit altius ad boum mugitum. Ita apud Xenophont. *ἀναβ. lib. 3. p. 233. l. 40.* *Ἀναβ. ἀνδρὸς τις ἦν, βοιωτίζων τῇ φωνῇ. Appollonides quidam erat, Bæoticum quid sonans.*

*ἀπτόμενοι: οἱ δὲ, καὶ ἰδὼν ἐγ-
γύθεν, καὶ τι καὶ ἐπεφράσαν-
τες ἀπελθεῖν. οἱ δὲ ταυτίαν-
εἰλλον, οἱ δὲ ἀνδρῶν, οὐκ ἐν
τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν χώρα παρὰ
10 χε. Νεάρχος δὲ λέγει, ὅτι χα-
λεποὶ αὐτῶν τῶν φίλων ἐγένον-
το δοσι ἐκδύζον, ὅτι αὐτὸς πρὸ
τῆς στρατιᾶς ἀνδυντόσιν οὐ γὰρ
στρατηγῶν ταῦτα, ἀλλὰ στρα-
11 τιστῶν εἶναι. καὶ καὶ δοσι δὲ χ-
θεῖται. Ἀλέξανδρος ταῦτε τοῖς
λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐ-
γίνωσκε, καὶ αὐτὸν ἐπαίτιον τῇ
12 ἐπιτιμῇ. καὶ ὅπως ὑπὸ μέ-
νους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ
τοῦ ἔρατος τῆς δόξης, καθάπερ
οἱ ἄλλοι τινὲς, ἐξηντράμενοι,
οὐκ ἠμποροῦν ἀπέχεσθαι τῶν
13 ἀνδρῶν. Ἀπόλλωνος δὲ τινα
πρὸς-*

πρεσβύτερον λέγει βοώστων (τὸ δὲ
ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου οὐ λέγει) ὡς
ἀνθρώπον τε πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις
τῶν φίλων κατέμελλεν Ἀλέξανδρον
καὶ ὁσπερ ἠμάρτεα, προσελθόντα
τοῦτον βοιωτικῶντα ἄμα τῇ φωνῇ
ταῦτα φωνῇ, Ὡς Ἀλέξανδρε ἀν-
θρώπων τὰ ἔργα· καὶ τι καὶ ἡμάρτεον 14
ὡς περὶ τὸν δὲ τοῦν εἶναι τοῦ ἰαμα-
θείου, Ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ πα-
θεῖν ἐστὶν ὁφειλόμενον. Καὶ τοῦτον
ὅς τε τῷ παρατυτικῷ εὐδοσιμῆσαι,
καὶ ἐπιτηδεώτερον ἐς τὸ ἔπειτα Ἀ-
λέξανδρον γενέσθαι.

XIV. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο 1
παρ' Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν
τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις, ἐνδι-
δόντες τὸ ἔθνος· καὶ παρὰ Ὁξυ-
δρακῶν αἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλε-
ων, καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ, καὶ
ἄλλοι ἄμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πέν-
τήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτο-
κράτορες, περὶ σπονδῶν δῶρά γε
ἔσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζον-
τες, καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόν-
τες· συγγνωστὰ δὲ ἡμάρτεον ἔφα- 2
σαν, οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευ-
σάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ
τινὲς ἄλλοι, ἐπὶ μᾶλλον αὐτοὶ ἐ-
λευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι
ἢ τινα ἐλευθερίαν ἐξέβου Διόνυ-
σος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε, σώαν σφίσιν εἶ-
ναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξ- 3
άνδρην δοκοῦν ἐσιν (ὅτι καὶ Ἀλεξ-

amicorum ægre ferre intel-
ligeret, & indignationem
vultu præ se ferre videret,
Bæotica lingua eum com-
pellasse, ac dixisse, O Alex-
ander, Virorum est præclara
factura aggredi: simulque
iambicum versum subdidis-
se, cujus hæc erat senten-
tia. Qui magnum aliquid fa-
ciat, æquum esse & pati. Ac
sensit quidem dictum Alex-
andro placuisse, & chario-
rem ei deinceps eo nomine
fuisse.

XIV. Inter hæc legati à
Mallis, qui reliqui erant, ad
Alexandrum venerunt, de-
ditionem totius gentis fa-
cientes. itemque ab Oxy-
dracis urbium præfeti ac
præsides regionum ipsi, &
cum his alii et maxime con-
spicui cum libera potestate
gentis, qui pro fœdere ine-
undo dona quæ apud Indos
censentur amplissima adfe-
rebant, etiam ipsi gentem
dedentes. Veniam autem
deprecabantur, quod non
antea legatos misissent, quam
vel ideo mereri se dicebant,
quod, quemadmodum qui-
dam alii, majore adhuc jure
ipsi liberi suis legibus vive-
re cupiissent, quam quidem
libertatem jam inde ab eo
tem-

14. ὅς τε τῇ παρατυτικῇ εὐδοσιμῆσαι] Et tunc laudatum, celebratum fuisse
illum senem. Τὸ παρατυτικῇ in præsentia, continuo, statim, contrarium τὸ
ἔπειτα postea.

CAP. XIV. 1. αὐτοκράτορες, περὶ σπονδῶν] Equidem delendum puto com-
ma, & περὶ σπονδῶν conjungendum cum αὐτοκράτορες, ut ipsis libera po-
testas data dicatur agendi de fœdere ineundo.

tempore, quo Liber pater in Indiam venerat, ad Alexandrum usque salvam tenerant. Quod si ita Alexandro visum esset (quoniam & ipsum ex deorum genere ortum fama esset) satrapam quem daret accepturos, tributa quæ imperaret pensuros, obsides quot peteret daturos. Alexander mille ex primoribus gentis sibi mitti jubet, quos vel pro obsidibus si vellet, teneret, vel ut militibus uteretur, donec reliquos Indos debellasset. Atque hi quidem mille viros, quos & præstantissimos & maximos selegerant, miserunt: quingentis etiam curribus eorumque propugnatoribus (quos Alexander ne petierat quidem) adjectis. His itaque reliquisque Mallis qui servati erant, Philippo satrapæ constituto, obsides remittit, currus accipit. His rebus ita gestis, navibusque compluribus dum vulnus curatur constructis, militeque iis imposito; equitibus ex amicis M DCC, expeditis totidem quot antea, peditum x M, non multum

άνδρον από βεῶν γενέσθαι λόγος κατέχει) σατράπην τε ἀναδείξασθαι ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀπαισείν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους· ἐθέλειν ὅσους ἂν αὐτῇ Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ χιλιούς ἤτησε τοὺς κρατίζειοντας τοῦ ἔθνους· οὓς εἰ μὲν βούλοιο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν· εἰ δὲ μὴ, ξυστρατεύοντας ἔξαι, ἐστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς. Οἱ δὲ τοὺς τε χιλιούς ἐπεμψαν, τοὺς κρατίστους καὶ μεγίστους σφῶν ἐπιτεξάμενοι, καὶ ἄρματα πεντακόσια, οὐκ αἰτηθέντα, καὶ τοὺς ἀμβάτας τῶν ἁρμάτων. Ἀλέξανδρος δὲ σατράπην μὲν τούτοις τε καὶ τῶν Μαλῶν τοῖς ἐτι σωζομένοις ἐπέταξε Φίλιππον· τοὺς ὁμήρους δὲ αὐτοῖς ἔαφῃκε, τὰ δὲ ἄρματα ἔλαβεν. Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόμωτο, καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατομῇ τοῦ τραύματος πολλὰ προσενευπηγήγητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἰππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλιούς, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγου μὲν τοι τῷ Ὑδραῳτῇ ποταμῷ καταπλῆυσεν· ὡς δὲ συνέμειξεν ὁ Ὑδραῳ-

5. οὐκ αἰτηθέντα] Eleganter omnes MSS. ἀετιθέντες. Sic enim & Plutarch. in Apophtheg. 177. αὐτῇδεῖς ποτήριον Ἀρχέλαος. Sic Menander dixit οὐδὲ λαπὰδα αἰτούμενος apud Harpocrationem. Cæcilius in Alciphronē apud Nonium in Exigor, ego illud minus nibilo exigor portorium. Gronov.

7. ἐπὶ τῇ διατομῇ] Gronovius ex optimo illo codice elegantissime ita hunc locum emendat: ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος, hoc est, per moram, quam vulnus exigebat. Aliam lectionem, neque illam incommodam, eodem Gronovio teste, ex Augustano produxit Vulcanius ἐπὶ τῇ διαμονῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος. Qui & tunc interpretationem sic auxit compluribus in illa moram, donec vulnus curaretur.

δραϊώτης τῷ Ἀκεσίῳ, ὅτι ὁ Ἀκεσί-
νης κρατεῖ τοῦ Ὑδραϊώτου ἐν τῇ ἑπ-
ωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίῳ αὐ-
τοῦ, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ
Ἀκεσίῳ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκε. Τέσ- 9
σαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοί,
καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες, εἰς τὸν
Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλου-
σιν, οὐ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκάστος
ἑπωνυμίᾳ· ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν
εἰς τὸν Ἀκεσίῳ ἐμβάλλει· ἐμβα-
λὼν δὲ, τὸ πᾶν ὕδωρ. Ἀκεσίῳ παρ-
έρχεται καλούμενον. Αὐτῷ δὲ ὁ Ἀ- 10
κεσίῳ οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑ-
δραϊώτῃ, καὶ παραλαβὼν τοῦτον,
ἐπὶ Ἀκεσίῳ ἐστὶ. Καὶ τὸν Ὑφασ-
πῆ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίῳ παραλα-
βὼν, τῷ αὐτῷ δὴ ὀνόματι εἰς τὸν
Ἰνδὸν ἐμβάλλει. ξυμβάλλων δὲ,
ξυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ. Ἐνθεν δὴ οἱ
Ἰνδοί, πρὶν εἰς τὸ Δέλτα σχισθῆ-
ναι, οὐκ ἀπίθω ὅτι καὶ ἐκατὸν
σταδίους ἔρχεται, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐ-
κατὸν τυχόν, ἵνα περιλιμνάζει
μᾶλλον.

XV. Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμ- 1
βολαῖς τοῦ Ἀκεσίῳ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ

spatii per Hydraotem e-
mensus, ad confluentes Hy-
draotis & Acefinis pervenit.
Ibi Hydraotes in Acefinem
fluens nomen amittit. Per
Acefinem itaque navigans
ad confluentes Acefinis at-
que Indi venit. Siquidem
quatuor hi magni & naviga-
biles fluvii in Indum amnem
labuntur, non quidem sua
singuli nomina servantes,
sed Hydaspes in Acefinem
fertur, nomen suum amit-
tens. Acefines vero cum Hy-
draote in unum alveum coit:
eoque assumpto, nomen ta-
men suum Acefines retinet.
Hyphasi etiam in se rece-
pto, veterique Acefinis no-
mine servato in Indum am-
nem fertur, cujus alveo im-
missus, appellationem suam
Indo cedit. Inde, priusquam
in Δ literæ figuram scinda-
tur, centum stadia patere
Indum crediderim, imo eo
amplius, ubi stagnum efficit.

XV. Eo igitur loci ubi A-
cefinis & Indi confluentes
sunt

9. ἐμβαλὼν δὲ, τὸ πᾶν ὕδωρ] Quod comma in Blanckardi & Gronovii edi-
tionibus post ὕδωρ scriptum erat, id rejeci post δὲ, postulante hanc mutatio-
nem manifesto ipsius loci sententia. Ponitur autem ἐμβαλὼν absolute in con-
sequentia designanda. Ita in sacris Litteris Marc. IX. 20. ἰδὼν αὐτὸν, ἐνθάδε
τὸ πνεῦμα ἐσπάραιεν αὐτόν. Act. XX. 3. Πᾶσας τὰ μέλη τρεῖς, -- ἐγένετο
γινώκει τοῦ ὑποσπρέφειν. Vertendum igitur: Postquam autem in Acefinem lap-
sus est Hydaspes, universa illa aqua Acefines vocata progreditur.

10. ἐπὶ τούτῳ] post hunc, prater hunc. Videtur autem Arrianus non satis
sibi constare, cum in Indic. c. 4. s. scribat, Hyphasin non per se in Acefi-
nem illabi, sed ab Hydraote recipi.

ξυγχωρεῖ δὴ] cedit tandem. Sic cap. seq. 12. & Matth. XIII. 23. δε δὴ
καρποφορεῖ. Ad quem locum bene Erasmus: Non est simpliciter, Et fructum
adiert, sed δε δὴ, id est, Quod denique. Ut intelligis ceteros omnes infru-
giferos, hunc deinceps reddere fructum. Ita & Acefines reliquorum victor In-
φο deinceps concedit.

11. ἵνα περιλιμνάζει] Opt. cum alio ἵνα περιλιμνάζει. Gronov.

funt Alexander cum classe subſtitit, donec Perdiccas cum exercitu advenit, Abaſtanis, liberâ Indorum gente, in ipſo itinere ſubactis. Inter hæc aliæ triginta remorum naves, aliæque onerariæ, quæ in Xathris (liberâ etiam in Indorum gente) conſtructæ fuerant adven-
runt. Præterea legati ab Ofſadiis libero quoque Indo-
rum populo, Alexandrum adierunt deditionem facien-
tes. Dehinc Alexander Phil-
ippo ſatrapatus ſui limites Aceſinis & Indi conſuenti-
bus terminat, univerſo Thra-
cum equitatu ei relicto, a-
liisq; agminibus, quæ pro-
vinciæ cuſtodiendæ ſuffice-
re viderentur. Ad hæc ur-
bem ad conſuentes flumi-
num condi juſſit, arbitratuſ
populoſam & claram fore.
navalia etiam ibi exſtrui cu-
ravit. Per eoſdem dies Oxy-
artes Baſtrianus Roxanes A-
lexandri uxoris pater ad A-
lexandrum venit (a). Huic
Parapamiſadarum ſatrapa-
tum dedit, ſubmoto Trye-
ſte priore ſatrapa, quod non
bene officio ſuo functus
fuiſſe nuntiaretur. Deinde
Cratæro cum magnâ exerci-
tus parte & elephantis ad ſi-
niſtram Indi fluminis ripam

προſέμεινον, ἕτε ἀρίſτετον αὐτῷ
ἔιν τῇ στρατίᾳ Περδίκκας, κατὰ
ἐμφέροντος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβας-
2 τῶν Ἰνδῶν αὐτόνομον. Ἐν τούτῳ δὲ
ἄλλαι τε προſέγγινονται Ἀλεξάν-
δρῳ τριηκόντορες, καὶ πλεῖς ὑπογυ-
γῆλαι ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Χάθρις ἐναυ-
πηγῆθη αὐτῷ, καὶ ἄλλο Ἰνδῶν
αὐτόνομον, προſεχώρησαν.
3 Καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτους
γένους αὐτόνομου Ἰνδοῦ, πρέ-
ſβεις ἦγον, ἐνδιδόντες καὶ αὐτοὶ τοὺς
4 Ὀσσαδίου. Φάληκρον μὲν δὴ τῆς
ſατραπειᾶς δρους ἔταξε τὰς ſυμ-
βολὰς τοῦ τε Ἀλεξίνου καὶ Ἰνδοῦ
καὶ ἀπολείπει ἔιν αὐτῷ τοὺς τε
Θράκας πάντας, καὶ ἐκ τῶν τάξεων
δοσι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ
5 ἐφαίνοντο· πόλιν τε ἐνταῦθα κτί-
σαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ ξυμβάλῃ
τοῖν ποταμοῖν, ἰλιπίας μεγάλῃν
τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώ-
πους, καὶ νεωστῆρους ποιηθῆναι.
6 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ὀκυάτης ὁ Βάκ-
τριος, ὁ Ραξάνης τῆς γυναικὸς Ἀ-
λεξάνδρου πατήρ, ἦκε παρ' Ἀλεξ-
άνδρῳ, καὶ προſτίθῃσιν αὐτῷ Πα-
ραπαμιſαδῶν ſατραπειὴν, ἀπαλ-
λάξας Τριέſτην τὸν πρόſθεν ſα-
τράπην, ὅτι αἰὲν ἐν καὶ μὲν ἐξῆγε
σθαι αὐτῷ ὁ Τριέſτης ἐξῆγγελα.
7 Ἐνθα δὲ διαβιβάſας Κρατερόν τε
καὶ τῆς στρατῆς τὴν πολλὴν καὶ
τοὺς

(a) Certe. p. 2, 10.

CAP. XV. 2. ἃ δὲ ἐν] Recte Facius, quas in Xathris (qua ex ipſa Indorum
gens libera ſe dederat) comparari juſſerat. Videtur vero ſcripſiſſe ἀναπηγῆς
αὐτῇ. ὅτι δὲ ἄλλο Ἰνδῶν αὐτόνομον προſεχώρησαν. Gronov.

4. Θράκας πάντας] Thracas omnes, quos non equites ſantum, ſed pedes
etiam juſſit, conſtat ex 2, 9; 5. de 3, 12, 8.

ταῖς ἐλαφρανταῖς ἐν ἁρμερᾷ τοῦ Ἰν-
δοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπαρώτερα τε
ταύτῃ τὰ παρατὸν ποταμὸν στρα-
τὰ βαρεῖα ἐφαίνοντο, καὶ τὰ ἔθνη τὰ
προσποικύνται οὐ πάντῃ φιλικῇ,
αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ
βασιλεῖον· καὶ ἐνταῦθα πόλιν τε β
ἐπέχριζεν ἄλλην, καὶ νεωστῶτους
ἐκείνῃ ἄλλους, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῷ
τὰ πεποννημένα ἐπεσπευσάσθην. Τῆς 9
δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰν-
δοῦ καὶ Ἀρισίνου χώρας, ἔστε ἐπὶ
ἑλάσσων, σατράπην ἐπέδειξεν
Ὀξυάρτην καὶ Πέθωνα, ξύν τῇ
παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς· καὶ
Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐτῷ ξύν
τῇ στρατῷ, διὰ τῆς Ἀραχωσίων καὶ
Δράγγων γῆς· αὐτὸς δὲ κατέπλει
ἐς τὴν Μουσικανῷ ἐπιπράτειαν,
ἣν τινα εὐδαιμονοῦσάν τιν τῆς Ἰνδῶν
γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω
ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανός, ἐν-
διδούς αὐτὸν τε καὶ τὴν χώραν,
οὔτε πρὸς βεῖς ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει,
οὔδ' ἐτι αὐτὸς ἐπεπρόμψει, ἀ
δὲ μεγάλῳ βασιλεὶ εἰκός, οὔτε τι
ῤῆται ἐξ Ἀλεξάνδρου. Καὶ γίγνε- I
ται αὐτῷ ὁ πλοῦς κατὰ τὸν ποτα-
μὸν ἐς τοσόνδε ἐσπουδασμένος, ὥς-
τε ἔφθῃ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις γενέσθαι τῆς
Μουσικανῷ χώρας, πρὶν πυθέσθαι
Μουσικανὸν ὅτι ἄρμηται ὡς ἐπ'
αὐτὸν Ἀλεξάνδρος. Οὕτω δὲ ἐκ- 12
πλαγεῖς, κατὰ τὰχος ἀπῆντα Ἀ-
λεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείους α-

traducto, quod ab eâ parte
exercitui gravioris armatu-
ræ commodior via futura
videretur, & gentes finitimæ
non omnino amicæ essent :
ipse secundo amne in Sog-
dorum regiam navigavit, i-
bique aliam urbem condi-
dit, & aliâ navalia exstruxit :
navesque quassatas reparari
jussit. Totius vero regionis,
quæ à confluentibus Acesi-
nis atque Indi ad mare usque
pertinet, Oxyartem & Py-
thonem satrapas constituit,
etiam maritimâ orâ illis ad-
junctâ. Cratero deinde rur-
sus cum exercitu per fines
Arachotorum & Drango-
rum emissio, ipse secundo
amne in Muscani regnum
venit (quod quidem opu-
lentissimum totius Indorum
regionis esse audierat) com-
motus, quod Muscanus
nondum ipsi obviam pro-
cesserat, se pariter & regio-
nem dediturus, neque per
legatos amicitiam petierat,
ineque dona (ut magnum re-
gem decebat) miserat, ne-
que quicquam omnino ab
Alexandro postulat: tan-
taque celeritate per flumen
contendit, ut prius in Mus-
cani fines irrumperet, quam
is quicquam de Alexandri
expeditione audisset. Ino-
pinato itaque ejus adventu
per-

9. ἐπέδειξεν] MSSd omnes ἀπέδειξεν, quod magis proprium. Gronov.

11. ἐπὶ ἄρμηται δὲ ἐπ' αὐτὸν] quod expeditionem adversus se suscepisset, ἐπ' αὐτὸν non erat omittendum, ne forte de universa Alexandri adversus barbaros expeditione intelligatur.

perculsus Musicanus, confestim Alexandro obviam processit, dona quæ apud Indos censentur amplissima adferens, universos etiam quos habebat elephantos ducens, gentemque pariter & se dedens, ac culpam suam agnoscens. quod quidem ad ea quæ quis petiisset impetranda summam apud Alexandrum vim habebat. Alexander itaque Musicano veniam culpæ datâ, urbem simul regionemque admiratus, pristinum imperium ei reliquit. Cratero ut arcem in urbe exstruat jubet: quæ quidem præsentē adhuc Alexandro exædificata est, præsidiumque ei impositum. quod peridoneus is locus videretur ad finitimas gentes in fide atque officio continendas.

XVI. Inde assumptis sagittariis atque Agrianis, omnique equitatu quem in navibus vehabat, in ejus regionis præsidem, Oxycanum nomine, movet (a), quod nec ipse obviam processerat, nec legatos ipsum & regionem dedituros miserat: ac duas quidem urbes maximas quæ Oxycano parebant primo impetu cepit. in alterâ harum etiam ipse Oxycanus captus. Alexander prædam militi dat, & elephantos fecum abducit: sed & reliquæ urbes adventante Alexandro deditionem faciunt, nullâ earum ad arma conversâ. Ita omnium Indorum animos Alexandri virtus & fortuna subjugarat. Posthæc adversus Sam-

ξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζων, καὶ τοὺς ἐλεφαντας ξύμπαντας ἀγών, καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδούς, καὶ ὁμολογῶν ἰσοδικῶν. ὕπερ μέγισον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν αὐτὸς δέοιτο. καὶ οὖν καὶ Μουσικανῷ ἐπὶ τοῖςδε ἀδεία ἐδόθη ἐξ Ἀλεξάνδρου· καὶ τὴν πόλιν ἐθαύμασεν Ἀλεξάνδρος καὶ τὴν χώραν, καὶ ἀρχεῖν αὐτῆς Μουσικανῷ ἔδωκε. Κρατερὸς δὲ ἐν τῇ πόλει ἐτάχθη τὴν ἀκρὰν ἐκτεχνίσαι· καὶ παρόντος ἐτι ἐτεχνίσθη Ἀλεξάνδρου, καὶ φυλακὴ κατεστάθη, ὅτι ἐπιπλήθει αὐτῷ ἐφάνη τὸ χωρίον εἰς τὸ κατέχεσθαι τὰ κύκλω ἐὼν φυλαττόμενα.

XVI. Ἐνθεν δὲ ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, καὶ τὴν ἰππὸν τὴν ἀμάαι πλέουσιν, ἐξελάνει ἐπὶ τὸν νομάρχην τῆς ταύτης γῆς (ὄνομα δὲ ἦν Ὁξυκανὸς) ὅτι μὴτε αὐτὸς ἀφίκετο, μὴτε πρίσβεις παρ' αὐτοῦ ἦκον ἐνδιδόντες αὐτὸν τε καὶ τὴν χώραν. Δύο μὲν δὴ πόλεις τὰς μέγιστας τῶν ὑπὸ τῷ Ὁξυκανῷ ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος ἔλαβεν· ἐν δὲ τῇ ἐτετρα τοῦτων καὶ αὐτὸς Ὁξυκανὸς ἐάλω· ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλεφαντας δὲ ἀμάαι ὀγγε· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἰὲν τῇ αὐτῇ χώρῃ ἐδιδόντο ἐπιόντι, οὐδε τις ἐτραπέτο εἰς ἀλκὴν· οὕτως καὶ Ἰνδοὶ

(a) Curt. 9, 2, 11. ἔ. seqq.

πάντες ἐδεοῦλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ
πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀ-
λεξάνδρου τύχης. Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμ- 4
βον αὐτῇ, τῶν ὀρίων Ἰνδῶν σα-
τράπῃ ὑπ' αὐτοῦ κατασθέντα,
ὃς πεφυγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο,
ἐπὶ Μουσικανὸν ἀφαιμένον πρὸς Ἀ-
λεξάνδρου ἐπέθετο, καὶ τῆς χώρας
τῆς αὐτοῦ ἀρχόντα· τὰ γὰρ πρὸς
Μουσικανὸν αὐτῷ πολεμία ἦν. Ὡς 5
δὲ ἐπὶ λαζεν ἤδη τῇ πόλει Ἀλέξ-
ανδρος, ἥτινα μητρόπολιν εἶχεν ἡ
τοῦ Σάμβου χώρα (ὄνομα ἦν τῇ
πόλει Σινδόμανα) αἱ τε πύλαι αὐ-
τῷ ἀνοίγονται προσάγοντι, καὶ οἱ
αἰεῖα τοῦ Σάμβου τὰ τε χρήμα-
τα ἀπὸ κτήνησιν καὶ τοὺς ἐλέφαν-
τας μετὰ σφῶν ἄγοντες ἀπὸ τῶν.
οὐ γὰρ δὴ Ἀλεξάνδρου γε πολεμίας 6
ἔχοντα Σάμβον φυγεῖν, ἀλλὰ
Μουσικανοῦ τὴν ἀφ᾽ οὐκ εἰδισαντα.
Ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἄ- 7
ποσάναν εἶλε, καὶ τῶν Βραχμάνων
(οἱ δὲ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν)
ἔσοι αἱ τοῖς ἀποσάσεως ἐγένον-
το, ἀπέκτανεν ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σο-
φίας, εἰ δὲ τις ἐστίν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ
ἐγγράφῃ δηλώσω.

XVII. Καὶ ἐν τούτῳ Μουσι- 1
κανὸς αὐτῷ ἀφ᾽ οὐκ εἰδισαντα
καὶ ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐκπέμπει Πύ-
λωνα τὸν Ἀγνήνορος, σατράπῃν,
ἐν στρατῷ ἀποσφύσσει. Αὐτὸς δὲ 2
τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ Μουσικανῷ
τεταγμένας, τὰς μὲν ἐξ ἀνδραπο-
δίσας αὐτῶν κατέσκαψεν· εἰς ἃς

bum rursus copias ducit,
quem montanis Indis satra-
pam constituerat, fugisse-
que acceperat, quum Musi-
canum ab Alexandro dimis-
sum, suæque regioni præ-
fectum audisset. Nam cum
Musicano graves inimicitias
gerebat. Postquam vero ur-
bi quæ illius imperii caput
est, (Sindomana ei nomen
erat) appropinquavit, por-
tæ urbis ei apertæ sunt, qui-
que Sambo familiares ac do-
mestici erant cum numeratâ
pecuniâ & elephantis occur-
rerunt, declarantes Sambum
non hostili animo in Alex-
andrum fugisse, sed Musi-
cani dimissi metu. Quibus
in fidem receptis, aliam
quandam urbem quæ defe-
cerat cepit, & Brachmanum
nonnullos (qui quidem so-
phistæ sive sapientes apud
Indos habentur) quos defe-
ctionis auctores fuisse consta-
bat, interfecit: de quorum
sapientiâ, si modo ulla est,
in Indicâ historiâ tractabi-
mus.

XVII. Dum hæc gerun-
tur, Musiciani defectio nun-
tiatur (a). quapropter Py-
thone Agenoris filio, satra-
pa, cum idoneo exercitu in
eum misso, ipsæ urbes Musi-
cano subditas adortus, alias
direptas subvertit, aliis præ-
sidia

(a) Curt. 9, 8, 16.

CAP. XVI. s. ἀπὸ κτήνησιν] Vulcanius legendum conjicit ἀπὸ κτήνησιν.
Bimchard.

7. ἐν τούτῳ] inserta.

fida imposuit, arcēsque in iis
extruxit. His gestis, ad castra
& classem rediit, quo Mu-
sicanus à Pythone captus
adducitur. Hunc Alexan-
der crucifigi in sua regione
jubet, unaque cum eo quot-
quot Brachmanes Musica-
num ad defectionem insti-
garent. Eodem tempore ad
eum venit Pattalorum regu-
lus (quam regionem Indum
ampem in litera Δ figuram
secare dixi, majoremque
quam est Ægyptium Delta
efficere) se suasque ditiones
Alexandri fidei committens,
atque hunc quidem imperio
suo restitutum, omnia quæ
ad excipiendum exercitum
necessaria essent parare jus-
sit. Ipse Craterum Attali ag-
men ducentem & Moleagri
atque Antigenis nonnullos-
que ex sagittariis, ex amicis
etiam & aliis Macedonibus
quos inutiles bello factos in
Macedoniam ablegarat ver-
sus Arachotos & Zarangos,
in Carmaniam proficisci, e-
lephantosque ducere jubet.
reliquo exercitui, præter
eas copias quæ secum in ma-
ritimam oram navigabant,
Hephæstionem præfecit.
Pythoni verò, qui equestres
jaculatores & Agrianas du-
cebat, in ulteriorem Indi-

δὲ φρουρὰς ἐστήγαγε, καὶ διώκε
3 ἐξέταχσε. Ταῦτα δὲ διαπραχθέν-
μενος, ἐπὶ τὸ στρατόπεδόν τε ἐπα-
ῆκε, καὶ τὸν γέρον. ἔνθα δὲ Μου-
σικανὸς τε ξυλληφθεὶς ἀγεται πρὸς
Πύθωνα καὶ ταῦτον κρεμάσκει. Ἀ-
λεξάνδρος καλεῖται ἐν τῇ αὐτοῦ γῇ,
καὶ τῶν Βραχυμάνων ἴσοι αὐτοῖς τῆς
ἀπορίας ὡς τῷ Μουσικανῷ κατέ-
4 σθησαν. Ἀφίκετο δὲ αὐτὸς καὶ ἃ
τῶν Πατταλῶν τῆς χώρας ἀρχαῖον
(ὃ δὲ τὸ Δέλτα ἐφηνεῖναι ταπρὸς
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ παρῴμε-
νον, μείζον ἐπὶ τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰ-
γυπτίου) καὶ αὐτὸς τὴν τε χώραν
αὐτοῦ ἐνεδίδου πάσαν, καὶ αὐτὴν
5 τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἀνέστρεψε. Ταῦτον
μὲν δὴ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ ἐκστήκε-
ται αὐτῷ, παραγγεῖλας παρασκευ-
άζειν ὅσα εἰς ὑποδοχὴν τῇ στρατιᾷ.
6 αὐτὸς δὲ Κρατερὸν μὲν, τὴν τε Ἀτ-
τάλου τάξιν ἀγόντα καὶ τὴν Μο-
λεάγρου καὶ Ἀντιγένοῦ καὶ τῶν
τοξοτῶν ἐς τὴν αὐτὴν καὶ τῶν ἱππέων
τε καὶ ἄλλων Μακεδόνων ὅσους εἰς
Μακεδονίαν ἀπομάχωντας ὄντας ἔ-
7 δὴ ἔστειλε τὴν ἐπ' Ἀραχάτων καὶ
Ζαράγγων ἐπεμπεῖν εἰς Καρμανίαν,
καὶ τοὺς ἐλέφαντας τοῦτον ἀγεῖν ἔ-
8 δωκε· τὴν δὲ ἄλλην στρατιάν, ὅση
γε μὴ ξὺν αὐτῷ κατέλειπε, ἐπὶ Πύ-
θωνα, Ἡφαιστίων ἐπετάχθη.
8 Πύθωνα δὲ τοὺς τε ἱππασκόντας
ἀγόντα καὶ τοὺς Ἀγριανὰς, εἰς τὴν
ἐπ' ἑ-

CAP. XVII. 4. ἔφην] Supra lib. 5. cap. 3. ἐκτετακ-

ἔφην] Moeris vocatur a Curtio, 9, 8, 28.

6. ἔστειλε] Gronovius ex MSSis citat ἔστειλε, quos inutiles jam bello fa-
ctos in Macedoniam mittebat, non vero jam inuitas, quibus deducendis Cra-
terus erat praepositus.

τὴν ἐπ' Ἀραχάτων] τὴν scil. ὁδόν.

ἰστέονα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβί-
 εσσαι, οὐχ ἧπρ' Ἡφαιστίων τὴν
 στρατιὰν ἀγειν ἑμβαλεῖ, καὶ τὸ ἐκτε-
 τεγισμέναις ἤδη πόλει ξυνοικίῃσι
 ἐπέλευσε· καὶ εἰ δὴ τινὰ νεωτερίζου-
 το πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, καὶ ταῦ-
 τε ἐς κόσμον καταστήσαντα θυμ-
 βάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάτταλα. Ἦδη οὖν
 διτρίτην ἡμέραν αὐτῷ τοῦ πλοῦ ἐ-
 χοντι ἐξαγγέλλεται, ὅτι τῶν Πατ-
 τάλων ὑπαρχος φυλάξαν τῶν
 Πατταλέων τοὺς πολλοὺς, ἀποδε-
 δρακὸς εἰχοτο, ἀπολιπὼν τὴν χώραν
 ἤρημον· καὶ ἐπὶ τούτῳ πλείονι ἢ
 πρόσθεν σπουδῇ κατέπλει· Ἀλέξ-
 ανδρος. Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὰ Πατ-
 τάλαι, τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν
 ἤρημον καταλαβόμενος τῶν ἐνοι-
 κούντων τε καὶ ἐπεργαζομένων. Οἱ
 δὲ κατὰ δίκην τῶν φευγόντων ἐκ-
 πίμψας τῆς στρατῆς τοῖς κρυφα-
 τήτοις, ἐπὶ τινεὶ αὐτῶν ξυνελή-
 φθσαν, ἀπεστέμπει τοὺς παρὰ
 τοῖς ἄλλοις, ἐντελόμενος ἐπανε-
 ναι βαρύντας· εἶναι γὰρ αὐτοῖς
 τὴν τε πόλιν οἰκεῖν ὡς πρόσθεν, καὶ
 τὴν χώραν ἐργάζεσθαι· καὶ ἐπαν-
 ῆλθον οἱ πολλοὶ αὐτῶν.

XVIII. Αὐτὰς δὲ Ἡφαιστίονι
 προσταξας τεύχειν ἐν τοῖς Πατ-
 τάλαις ἀκραν, ἀποπέμπει ἐς τὴν
 ἀνύδρον τῆς πλησίον γῆς φρέατά
 τε ὀρύσσοντας, καὶ οἰκήσιμον τὴν
 χώραν κατασκευάσαντας· καὶ τοῦ-
 τοις ἐπέθεντο τῶν προσχώρων τινὲς
 βαρβάρων, καὶ ἐς μὲν οὗς διέφθει-
 ραν αὐτῶν ἄφρων προσπεσόντες,

ripam traducto, non eam
 quā Hephæstion exercitum
 ducturus erat, ut colonos in
 urbes jam conditas ducat
 imperat, & siquid apud fini-
 timos Indos novatum esset,
 rebus compositis ad Pattala
 se cum reliquis copiis con-
 jungat. Quumque jam triduo
 navigasset, nuntiatum ei est,
 Pattalorum regulum, mag-
 nā Pattalensium manu coac-
 tā, regione destitutā au-
 fugisse. quo nuntio accep-
 to Alexander properantius
 classē agit. Quumque Pat-
 tala pervenit, urbem incol-
 lis, agrum agricolis vacuum
 reperit. Inde expeditissimis
 quibusque è toto exercitu
 qui fugientes insequerentur
 missis, quum nonnulli eo-
 rum capti essent, confestim
 eos ad alios adhuc fugientes
 misit, qui illos ad reditum
 hortarentur. liberam enim
 illis fore ut antea & urbis ha-
 bitationem & agri cultu-
 ram, multique eorum redie-
 re.

XVIII. Deinde Hephæ-
 stione in Pattalis arcem ædi-
 ficare jussit, alios in vicinam
 regionem quæ aquarum inopi-
 piā laborabat mittit, qui pu-
 teos foderent, regionem-
 que habitabilem facerent.
 Hos barbarorum finitimo-
 rum nonnulli ex improvise
 adorti, quum aliquot inter-
 fe-

11. βαρύντας] Redire eos fidens animo jubens.

12. οἱ πολλοὶ] plerique.

fecissent, multis etiam suorum desideratis, in solitudinem sese receperunt. Alexander, cognito barbarorum insultu, alias copias mittit quæ se prioribus adjungant, quo tutius opera jam incepta absolvant. Porro apud Pattala Indus amnis in duos ingentes fluvios scinditur, quorum uterque Indi appellationem ad mare usque retinet. Hoc loco etiam Alexander portum & navalia exstrui jussit. Quumque res omnes ex animi sententiâ succederent, statuit per ostium fluminis quod dextrorsum ferebatur mare petere. Itaque Leonnatum emittit cum mille equitibus & pediculis graviter leviterque armatorum circiter VIII milibus, qui ad Pattala insulam classem promoveat. Ipse delectis navibus quæ velociores erant, ut biremibus & omnibus triginta remorum navibus, cercurisque nonnullis, per dexterorem amnem vehi cœpit. Cæterum quum ipse neminem navigationis ducem haberet (Indi enim qui ea loca habitabant, profugerant) difficilis ea in-

πολλοὺς δὲ καὶ σφῶν ἀποβαλόντες,
 3 ἐφυγόν εἰς τὴν ἔρημον· ὥστε ἐπιτε-
 λεσθῆναι τοῖς ἐκπεμφθεῖσι τὰ ἔργα,
 προσγενομένης αὐτοῖς καὶ ἀλλῆς
 στρατίας, ἣν Ἀλέξανδρος, πυνθόμε-
 νος τῶν βαρβάρων τὴν ἐπίθεσιν, ἐ-
 4 σάλκει μετέχοντας τοῦ ἔργου. Πε-
 ρὶ δὲ τοῖς Παττάλαις σχίζεται τοῦ
 Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς δύο ποταμούς με-
 γάλους· καὶ οὗτοι ἀμφοτέρω σῶζου-
 σι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα, ἐστὶ ἐπὶ τὴν
 βάλασσαν. ἐν ταῦτα ναὺς ἀθμὸν τε
 καὶ νεωσαίους ἐποίει Ἀλέξανδρος·
 5 ὧς δὲ προῦκχευήκει αὐτῷ τὰ ἔρ-
 γα, ὁ δὲ καταπλεῖν ἐπενείητε ἐ-
 πὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐν δεξιᾷ μέντος
 6 ποταμοῦ ἐς τὴν βάλασσαν· Λεον-
 νάτον μὲν δὴ, δούς· αὐτῷ τῶν τεῖπ-
 νέων ἐς χιλίους καὶ τῶν ὀπλιτῶν τε
 καὶ φιλιῶν ἐς ὀκτακισχιλίους, κατὰ
 τὴν νῆσον τὰ Παττάλαι ἐκπέμπει
 7 ἀντιπαράγειν τῷ· σῶλας· αὐτὸς δὲ
 τὰς μάλιστα τῶν νεῶν ταχυναι-
 τούσας ἀναλαβὼν, ὥσαι τε ἡμιόλια,
 καὶ τὰς τριακοντόρους πᾶσας, καὶ
 τῶν περικοῦρων ἐς ἑνὸς, ἔπλει κατὰ
 8 τὸν ποταμὸν, τὸν ἐν δεξιᾷ· Οὐκ ἔ-
 χοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ,
 ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ, ἀπο-
 9 ρώτερα τὰ τοῦ καταπλοῦ ἦν χει-
 μῶν

CAP. XVIII. 5. ὁ δὲ καταπλεῖν] ipse navigare cogitabat usque ad ostium fluminis dextrorsum fluentis in mare. Ἐς τὴν βάλασσαν referenda ad μέντος, καταπλεῖν vero ad ἕς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν.

6. κατὰ τὴν νῆσον] Græci volunt, qui in insula Pattalis e regione classis procederet. Sicalibi ἀντιπαρῆναι, Nec male Facius, per Pattala insulam misso, ut pariter cum classe progredieretur. Gronov.

9. τῇ βόῃ] decursui fluminis.

κοῖλῶν τε ἐποίει] Eodem sensu κοῖλος usurpatur Polybio lib. 1. cap. 60. pag. 86. l. 12. σφῆσι δὲ δυσχερῆ γινόμενον τὸν ἀνέπλου πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα κοίλης καὶ τραχείας οὐσῆς τῆς θαλάττης. Suis vero difficilem navigationem

μόν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑπεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς, καὶ ὁ ἀνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος κολόν τε ἐποίει τὸν ποταμόν, καὶ τὰ σκάφη διάσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσαι τῶν νεῶν. τῶν δὲ τριακοντάρων ἐσίν. αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν. ἔφθασαν δὲ ἐπὶ σκεῖλαντες αὐτάς, πρὶν παντάπασιν διαπνεῖν ἐν τῷ ὕδατι. Ἐτε-
 ραι οὖν ξυνηπύγνυντο. καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσώτερω τῆς ὀχθῆς χώραν, ξυλλαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦδε ἐξηγούντο αὐτῷ τὸν πόρον. Ὡς δὲ ἦκον ἵνα περ ἀναχέσται ἐς εὖρος ὁ ποταμός, ὥς καὶ διακοσίους ταύτης γαδίους ἐπέχειν, ἤπερ εὐρύτατος αὐτὸς αὐτοῦ ἦν, τό, τε πνεύμα κατῆι μέγα ἀπὸ τῆς ἕως θαλάσσης, καὶ αἱ κῆραι ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο, ξυμφρουγουσιν αὐτὸς ἐς δίσουρχα, ἐς ἣν τινα αἱ ἡγεμόνες αὐτῷ καθηγῆσαντο.

primis fuit (a). Postridie enim quam solverant ora tempestas, ventusque æstui contrarius cavas undas ciebat, navisque inter se collidebat: adeo ut pleræque quassatæ, nonnullæ vero ex trigintare-morum navibus prorsus dissipatæ fuerint, ægreque ad ripam, priusquam a vorticibus plane absorberentur, appul-sæ sint. Aliis igitur navibus fabricatis, & nonnullis qui inter levis armaturæ milites expeditissimi essent in remo-tiora ultra ripam emissis, In-dos aliquot cepit, quibus deinceps in eo flumine naviga-tionis cubitus est usus. Postquam vero illuc perventum est, ubi amnis latitudo in ce-stadia extenditur, quâ nimirum parte amplissimus est, quum ventus à mari vehe-mentior incumberet, remi-que ægre procellas retunde-re possent, rursus in sinum quendam quem duces navi-gationis iis præmonstrarunt fereci-piunt.

XIX. Ἐνταῦθα ὁρμισάντων, ἰτὸ πάθημα ἐπιγίγνεται τῆς με-

XIX. Ibi quum in statio-ne essent, in novum metum
 (a) Curt. 9, 9, 1. in-

tem futuram ventis adversis, & mari modo debiscense, modo asperius instan-
 nente.

διελύθησαν] dissoluta, lacerata sunt.

διαπνεῖν] priusquam penitus dilaberentur in aqua.

II. ἀπὸ τῆς ἕως θαλάσσης] ab exteriori mari. Ita distinguitur ab interiori sine mediterraneo, quod τὴν ἐντὸς θάλασσαν vocat 6, 1, 4.

αἱ κῆραι] remi ægre inter fluctus tollerentur in altum. Sic 6, 5, 4. & Thu-
 cyd. pag. 76. τὰς κῆρας ἀδύναστοι ὄντας ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. Gronov.

CAP. XIX. I. ἐνταῦθα] Ibi quum in statione essent, accidit id quod in magno mari (non scilicet item in mediterraneo, & in primis Egeæ, ubi vivunt Ma-cedones & Græci) accidere solet, nempe refluxus, sic ut in sicco ipsis destitue-rentur naves, quod quum Alexandri comitiibus antehac ignoratum esset, non parum eos resista percussit. Idem.

inciderunt. Recedente enim aestu naves siccae in limo haerebant (a). quod quum Graeci antea ignorassent, tanto majori illis admirationi fuit; multo tamen majori, quum stato tempore recurrens aestus naves sublevavit: & quidem quae lituo firmiter infederant naves, citra ullum detrimentum sublatae rursus navigarunt. quae vero in sicciore terrâ parum firmiter haeserant, earum aliae recurrentis aestus impetu raptae, invicem illisae sunt, aliae in ripam propulsae diffiluerunt. His omnibus pro eo ac tempus ferebat reparatis, Alexander duabus cercuris aliquos secundo flumine praemittit qui insulam explorent, in quam indigentes aiebant ipsi descendendum esse ad Oceanum naviganti. Hanc insulam Cillutam vocabant. Qui postquam renuntiaverunt ipsam insulam magnam esse, portusque commodos & aquam habere, reliquam classem eo agi jubet. Ipse cum lectionioribus navibus ulterius progreditur, exploraturus an eâ parte quâ flumen in mare exit facilis classi transitus futurus es-

(a) Curt. 9, 9, 9.

μηδὲ διαδοσθῇ ἡ ἀμπλατή. δι-
τε ἐπὶ ξηρῷ ἀπελιδόθησαν αὐτοί,
2 αἱ νῆες. Καὶ τοῦτο οὐ τὸ πρότερον
ἠγνωσμένοις ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
ἐκπληκτοὺς μὲν καὶ αὐτοὶ οὐ θαυμάσιον
παρώχε· καὶ δὲ ἐπὶ μοῖζοντα,
ἀπὸ τοῦ διελευσέντος τῆς ἄρας πρὸς-
ῆς τε τὸ ὕδωρ, καὶ τὰ σταθῆναι με-
3 τωρίζοντα. Ὅσαι μὲν δὲ τῶν νεῶν
ἐν τῷ πηλῷ ἐδραίας κατέλαβον,
αὐταὶ δὲ ἀβλαβῶς τε ἐμπεσυστάθη-
σαν, καὶ οὐδὲν χαλεπὸν παθεῖσαι.
4 ἐπλεον ἀδύς· ὅσαι δὲ ἐν ξηροτέρῃ τε
τῇ γῇ, καὶ οὐ βεβαίως γε τινος εἰ-
σιν ἔχουσιν ἀπελιδόθησαν, αὐταὶ
δὲ ἀέθρου ἐπελιδόντες τοῦ κύματος,
αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπεσυσταίαις ἀλλή-
λαις, αἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι
5 ἐκνεύθησαν. Ταῦτά τε οὖν ἐπε-
σπένδυσεν Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν παρ-
όντων, καὶ ἐν περὶ αὐτῶν δυοῖν προ-
πέμπει κατὰ τὸν ποταμὸν τοὺς
κατασχεφόμενους τὴν νῆσον, ἐ-
ῆν τινα αἱ ἐπεχόμεναι ἐφωσκον ὀρμι-
γείαι εἶναι αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν
6 τὸν ἐς τὴν θάλασσαν. Καλουτὰ
δὲ τῇ νήσῳ τὸ ὄνομα ἔλεγον. Ὡς δὲ
ἐξηγγέλθη ὅτι ἄρκει τε ἐν τῇ νήσῳ
εἶσι, καὶ αὐτὴ μεγάλη, καὶ ὕδωρ
ἔχουσα, ὁ μὲν ἄλλος αὐτῶν γόλος
ἐς τὴν νῆσον κατέσχευεν· αὐτὸς δὲ
ταῖς ἄραις πλεούσας τῶν νεῶν ἐκ-
κείναια προύχωρε, ὡς ἀπὸ τῶν τῶν

πο-

2. ἀπὸ τοῦ διελευσέντος] Non coherent ista Græca, & necessario cum omni-
bus scriptis lege ὅτι τε, neque sine aliud exprimit interpretes. Gronov.
3. ὅσαι μὲν δὲ] MS. opt. ὅσαι -- ἐδραίας κατέλαβον. Scil. τὰ ὕδωρ. Idem.
4. αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπεσυσταίαις] alia quidem invicem illisae, aliæ vero ad ter-
ram propulsae diffiluerunt. Utriusque intelligantur diffusisse.
5. τὸν ἐς τὴν θάλασσαν] Opt. τὸν ἐπὶ θάλασσαν. Gronov.
6. κατέσχευεν] tendebat, cursum dirigebat. Sic Aët. XXVII. 40. Vide in-
dicem.

ποταμὸν τὴν ἐκβολὴν τὴν εἰς τὴν θά-
λασσαν, εἰ παρέχουσι τὸν ἐκπλεον ἐυ-
σπορον. Προελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς νῆσου 7
σταδίου ὄσον διακοσίου, ἀφωρῶσιν
ἑλλην νῆσον ταύτην ἥδη ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ· τότε μὲν δὴ ἐπὶ αὐτῇ ἔστιν ἐν τῷ 8
ποταμῷ νῆσον· καὶ πρὸς τοῖς ἀπορί-
αις τῆς καθορμηθεῖς, οὗτοι τοῖς θεοῖς Ἀ-
λέξανδρος, ὅσους ἐφασκεν ὅτι παρὰ
τοῦ Ἀμμοῦ ἐπηγγημένον ἦν ὅ-
σαι αὐτῷ. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν κατέ- 9
πλεως ἐπὶ τὴν ἑλλην τὴν ἐν τῷ πόν-
τῳ νῆσον· καὶ προσχὼν καὶ ταύτῃ,
ὅτε καὶ ἐνταῦθα ἄλλας αὐθυσίας,
ἄλλας τε θεοὺς καὶ ἄλλας ἐρώτων καὶ
ταύτας δὲ κατ' ἐπιθεωρησάντων οὗτοι
Ἀμμοῦ. Αὐτοὶ δὲ ὑπερβαλὼν τοῦτο
Ἰνδὸς ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς, εἰς τὸ
πλάγιον ἀνέλπει, ὡς μὲν ἔλεγεν, ἀπ-
εὶν ἀπὸ τοῦ χωρὶς πλησίον ἀνί-
σταν τῷ πόντῳ· ἐμοὶ δὲ δοκῶ, οὐχ
ὅπως ὡς πεπλησύνει τὴν μεγάλην
τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν λέγουσι.
Ἐνταῦθα ταύρους τε θράξας τῷ Πο- 11
σειδῶνι, ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
σπείσας ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, τὴν τε φιάλην
χρυσὴν οὖσαν, καὶ κρατῆρας χρυ-

set: progressusque ab in-
sulâ cc circiter stadia, ali-
am insulam prospicit jam
in mari sitam. Tum ad
priorem fluminis insulam
redit, atque ad ejus pro-
montoria appulsus, diis
quibus ab Hammone se
sacrificare jussum esse di-
cebat, sacrum facit. Po-
stero die ad aliam in Ocea-
no sitam insulam navigat.
quo ubi venit, aliis hostiis,
aliis etiam diis, alio quo-
que modo sacrificat, id
quoque ex Hammonis or-
aculo facere se prædi-
cans. Ipse Indi amnis ostia
prætergressus in vasto pe-
lago navigavit, explorat-
urus (ut ipse quidem di-
cebat) an aliqua regio vi-
cina in mari appareret:
meo verò judicio, præci-
pue ut in Oceano qui ultra
Indos est navigasse dice-
retur. Ibi tauros Neptuno
cæfos in mare projecit,
libationeque sacrificio su-
peradditâ phialam auream
εἰ

9. ὡς ἐπὶ τὴν ἑλλην] ad illam aliam, ejus modo facta mentio 7. uti
indicat articulus.

κατ' ἐπιθεωρησάντων] Opt. ὅσον, ut referatur ad superius ἔφασκεν. Gronov.
10. θραξάμεν] Ενταῦθα οἱ ejus quadraginta stadia processit in mare. Ita
verbum ex Curtio 9, 9. 27. Neque enim ἔς τὸ πλάγιον ἀνέλπει notat ubi,
sed quo navigavit.

τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν] Vulcanius videtur ita consideravisse, quasi voces
ἔξω Ἰνδῶν conjungerit, & tali modo nunc ultra Indos navigatio Alexandri se
extenderit, prout apud poetam extra sidera tellus. Sed non ita intelligit Ar-
rianus ponens mare externum & quidem Indorum, quum ejus ora ab diver-
sis possideatur gentibus. Ἰνδῶν θάλασσαν separatim habes apud nostrum, &
eius etiam separatim τὴν ἔξω θάλασσαν. Gronov.

ἀφῆκεν.] In Optimo & duobus aliis, sed & Basilicensi editione id verbum
non legitur, & illepidè adtextum est. Idem.

11. τὴν τε φιάλην] Ex phialam illam, qua aurea erat. Ex articulo τὴν in-
telligitur, illam ipsam phialam in mare projecisse, qua libaverat.

& crateras aureos gratias agens in undas immisit. pre-
catus ut exercitum nava-
lem, quem cum Nearcho in
finum Persicum atque ostia
Euphratis & Tigris mittere
statuerat, saluum & incolumem traducat.

XX. Post hæc Pattala re-
versus, arcem exædificatam
reperit, & Pythonem cum
copiis rediisse, omnibus iis
rebus ad quas missus fuerat
peractis (a). Igitur Hephæ-
stioni portus & navalium
struendorum negotio dato
(statuerat enim partem clas-
sis ad urbem Pattala, ubi In-
dus amnis dividitur, relin-
quere) ipse per alias Indi fau-
ces rursus in Oceanum navi-
gat, ut quâ parte facilius mi-
nusque vehemens ejus in ma-
re irruptio sit cognoscat. Di-
stant autem inter se duo hæc
Indi amnis ostia stadiis MD
ccc. Quumque jam non pro-
cul à faucibus fluminis abes-
set, ad magnum quendam læ-
cum pervenit, qui aut ab ip-
so flumine late diffuso effi-
citur, aut ab aquis ex cir-
cumvicinis locis influenti-
bus, flumenque auctius &
marino sinui perquam simi-
le reddentibus. Nam & pis-

(a) Curt. 9, 10, 1.

σοὺς ἐνέβαλλεν ἐς τὸν πόντον χα-
ριστήρια· εὐχόμενος σωθόναι παρα-
πέμψαι τὸν στρατὸν τὸν ναυτικόν,
ὄντινα ξὺν Νεάρχῳ ἐπενόει ἐέλ-
λειν ὡς ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσι-
κόν, καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ τε Εὐ-
φράτου καὶ τοῦ Τίγρητος.

XX. Ἐπανελθὼν δὲ ὀπίσσω ἐς
τὰ Πάτταλα, τὴν τε ἀρὰν τετελει-
ωμένην καταλαμβάνει, καὶ Πύ-
θωνα ξὺν τῇ στρατῷ ἀφῆγμένον, καὶ
ταῦτο ξυμπάντα καταπεπραγμέ-
να ἐφ' οἷς περ ἐς αὐτὴν. Ἡ Φαισίαν
μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ
πρὸς τὸν ἐκτελισμὸν τοῦ ναυστά-
μου καὶ τῶν νεωσάκων τὴν κατα-
σκευὴν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐπενόει
σύλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλί-
γων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Παττάλοις,
ἵνα περ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰν-
δός. Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον σῶ-
μα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ κατέκειτο
αὐτὸς ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν,
ὡς καταμαθεῖν ὅπῃ εὐπορώτερον ἢ
ἐκβολῇ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς πόντον γίνεται·
ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ σώματα
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους
μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.
Ἐν δὲ τῷ κατάπλῳ ἀφίκετο τῆς
ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ ἐς λίμνην
μεγάλην, ἣν τινα ἀναχέμενος ὁ
ποταμὸς, τυγχόν δὲ καὶ ἐκ τῶν πέ-
ριξ ὑδάτων ἐμβαλόντων ἐς αὐτὴν, με-

CAP. XX. 3. κατὰ τὸ ἕτερον σῶμα] per alterum os, Duobus enim ostiis
in mare evoluitur Indus.

εὐπορώτερον] Opt. cum Augustano εὐπορωτέρη. Gronov.

4. τῆς ἐκβολῆς] Hoc conjungendum vel cum κατάπλῳ, vel cum ἀφίκετο
ut sensus sit, in ostio fluminis ipsius pervenisse ad lacum, si modo verbum
hunc casum recipit.

μεγάλην τε] lacum reddit auctiorem.

μεγάλην τε ποιεῖ καὶ κόλπον θαλάσσης μάλιστα εὐκυῖαν· καὶ γὰρ ἰχθύες ἔδη ἐν αὐτῇ τῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐφαίνοντο, μαζόνες τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ θαλάσσῃ. Προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγούντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κεκρούρους ξύμπαντας. αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ προσελθὼν καὶ ταύτης τὴν θάλασσαν, εὐπωρωτέαν τε κατέμαθε τὴν ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐκβολήν. Καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ, καὶ τῶν ἰππέων τινὰς ἀμὰ οἱ ἔχων, παρὰ θάλασσαν ἤεισαμένους τρεῖς, τὴν τε χῶραν ὁποῖατις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος, καὶ φρέετα ὀρύττεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλείοντες, αὐτὸς μὲν δὴ ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνέπλει ἐς τὰ Πάτταλα μέρος δὲ τι τῆς στρατίας τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐργασομένους, κατὰ τὴν παραλίαν ἐπεμψεν, ἐπανιέναι καὶ τοῦτοις προστάξας ἐς τὰ Πάτταλα. Αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν λίμνην καταπλεύσας, ἄλλον ναύσταθμον καὶ ἄλλους νεωσοίκους ἐνταῦθα κατέσχευσε, καὶ φυλακὴν καταλιπὼν τῷ χωρίῳ, στίβον τε ὅσον καὶ ἐς τέσσαρας

ces marini jam in eo conspiciebantur, majores quam nostrum mare fert. Ad eam itaque lacus partem quam duces navigationis monstrabant appulsus, plerosque militum cum Leonnato ibi relinquit, circurosque omnes: ipse verò cum aliquot navibus triginta remorum & biremibus superato fluminis ostio, eâ quoque parte in Oceanum excurrit, faciliusque eâ parte classem in mare deduci posse cognovit. Deinde in littus cum equitibus aliquot egressus, ad maris oram tridui iter fecit, & regionis quam adnavigabat ratione exploratâ, puteos complures effodi jubet, unde aqua classis suppetere posset (a). Hinc conscensis rursus navibus Pattala remeat: mox partem exercitus ad puteos illos effodiendos in maritimam oram misit, mandatis additis, ut absoluto opere Pattala redeant. Ipse denuo in lacum navigans, alium portum aliaque navalia exstruxit: præsidioque ibidem reli-

(a) Curt. 9, 10, 2.

κτο,

6. ταῖς τριακοντόροις] Articulus ταῖς non videtur admittere vocabulum aliquot a Vucanio insertum.

τὴν ἐπὶ τὰδε] citerius Indi ostium, dextrum nempe, quod citerius appellatur respectu Giricz, a qua sinistrum erat remotius, quod proinde ulterius diceretur.

7. ἐπισκεπτόμενος] Duo in terrestri hoc itinere fecit Alexander, ut & regionis naturam cognosceret, & puteos effodi juberet.

8. μέρος δὲ] αὐτὸς μὲν, μέρος δὲ, ipse quidem reversus ad naves, Pattala remeabat, partem autem exercitus &c. illud mox turbat nonnihil sensum.

καὶ τοῦτοις] Ἐν ἰσ/ρ, sequentes Alexandrum.

στο, frumentum in quatuor
menfes convexit, aliaque
ad navigationem neccssaria
paravit.

XXI. Erat vero id anni
tempus ad navigandum in-
eptum. Etesiae enim spirab-
ant, qui quidem ea anni
parte non à septentrione ut
apud nos, sed ab Oceano ex
austro potissimum exsur-
gunt. Siquidem ab initio
hyemis, quae simul cum oc-
casu Plejadum incipit, ad
solstitium hybernum usque
navigabilem in locis O-
ceanum esse narrabant. Tum
enim temporis quum regio
multis pluviis madet, lenes
auras excitari, & ad naviga-
tionem tam remis quam ve-
lis faciendam accommoda-
tas. Nearchus itaque classis
præfectus tempus ad navi-

μῆνας ἐξαρίσται τῇ στρατιᾷ ἐπη-
γάγετο, καὶ τὰλλα ὅσα ἐν τῷ πα-
ράλλῳ παρασκευάσων.

XXI. Ἦν δὲ ἐν μὲν τῷ τότε ἀ-
πορος ἡ ὥρα ἐς τὸν πλοῦν· οἱ γὰρ
ἐτήσιοι ἀνεμοὶ κατεῖχον, αἱ δὲ τῇ
ἄρᾳ ἐκείνῃ οὐ καθάπερ παρ' ἡμῶν
ἀπ' ἀρκτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς με-
γάλης θαλάσσης κατὰ νότον μά-
λιστα ἀνεμολίζανται. Ἀπὸ δὲ τοῦ
χειμῶνος τῆς ἀρχῆς, τὸ ἀπὸ
Πλειάδων δύσεως, ἔστε ἐπὶ τρο-
πᾷ δὲ ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέ-
φει, πλῆμα εἶναι ταύτῃ ἐξη-
γέλλετο. Τότε γὰρ κατὰ γῆν
μᾶλλον, οἷα δὲ πολλὰ ὕδατι ἐξ
οὐρανοῦ βεβρεγμένῃ, αἶρας ἴσα-
σθαι μαλθακάς, καὶ ἐς τὸν παρά-
πλου ταῖς τε κόπαις καὶ τοῖς ἰσι-
πτι-

CAP. XXI. 1. Κατὰ νότον] ab ea parte Oceani, quæ est versus austrum.
Nam idem Oceanus & Orientem spectat. Pro κατεῖχον Polybius ἐπέχων δι-
cit lib. 5. cap. 5. p. 494. init. Ἀναπλοῦσαι ἐκέλευεν τὸν ἐτησίον ἐπεχόντων.
ἀδύνατον. Redire inde flantibus Etesiis nullo modo poterat. De his etesiis na-
vigationem impediētibz & infra meminit. Ind. 21. 1.

ἴσανται] Idem hoc εἶναι ἔχων est Polybiol. 5. c. 5. p. 493. lin. 13. a fine.
Ἦν τὸν ἐτησίον ἤδη εἶναι ἐχόντων ἀδύνατον ἐπὶ τὴν παραπορεύσιν ἐκ τῆς Κο-
φαλληνίας εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι μὴ. Cum jam Etesiarum
maius vigerent, posse uno die a Cephallenia in Messeniam trajici.

2. τῆς ἀρχῆς] Cum in omnibus MSSis Gronovius inveniret τὴν ἀρχὴν,
quod notat omnino, utique, prorsus, hæc ita verti debuisse ait: sed ab hyeme,
utique vel prorsus per id tempus, quod est ab occasu Plejadum ad hibernum
solstitium. Ut hoc dicatur, si non ab illo tempore, quo tempestates hibernæ
sæpe oriuntur ante Astronomicum hiemis initium, quod est occidente sice-
re Vergiliarum, certe ab occasu earundem mare navigabile esse.

πλειάδων] Ita Curt. 5, 6, 12, sub ipsum Vergiliarum sidus. Polyb. lib. 3.
cap. 54. init. Τῆς δὲ χιμῶνος ἤδη περὶ τοῦς ἄρκους ἀρκουζαμένης, διὰ τὸ συνάψασθαι
τὴν τῆς Πλειάδος δύσιν. Quoniam multa jam in summis montibus (Alpium) nix
erat occidente sidere Vergiliarum. Lib. XXI, 35. occidente jam sidere Ver-
giliarum. Plinius 2. 47. Vergiliarum occasus hyemem incubat. Vid. Prekib.
ad Curt. Idem Plin. 12, 29. Vergiliarum exortus æstas incipit, occasus hyemis.
Polyb. lib. 5. init. περὶ τὴν τῆς πλειάδος ἐκποδὴν, in Vergiliarum exortu,
i. e. ἀρκουζαμένης τῆς θαλάσσης, incipiente æstate, uti idem paulo post ait.

3. Κατὰ γῆν] in terra. Ita κατὰ multis in locis usurpatur, quæ in indicem
congeimus. Tunc enim in terra magis, quam alio anni tempore, apte
multis pluviis madida, auras existeret lenes.

ἡπαρχοὺς τῶ ναυτικῷ προσέμενε
 τῶν ὄντων τοῦ παράπλου. αὐτὸς
 δὲ ἄρα ἐκ Παττάλου, ἔστε μὲν ἐ-
 πί τὸν ποταμὸν τὸν Ἀράβιον ξὺν
 τῇ στρατιᾷ πάσῃ προύχοντι. Ἐκε-
 5 θεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν
 τε καὶ τῶν τεταγμένων τοὺς ἡμίσεις
 καὶ τῶν πεζοτάτων καλουμένων
 τὰς τάξεις καὶ τῇ ἵππου τῆς ἐται-
 ρικῆς τό, τὴν ἀγῶμα καὶ ἴλην ἀφ'
 ἐκείνης ἡπαρχίας καὶ τοὺς ἵππο-
 τετάτας ξυμπαντας, ὡς ἐπὶ τὴν
 ἑλλάσσαν ἐν ἀριστερᾷ ἐτρέπετο,
 ὕδατά τε ὀρίσσειν, ὡς κατὰ τὸν 6
 παράπλου ἀφθονα εἶναι τῇ στρατιᾷ
 τῇ παραπλεύσει, καὶ ἅμα ὡς τοῖς
 Ὀρίταις, τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐ-
 τονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν, ἀφθονοῦ
 ἐκίπασθαι, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς
 ἐς αὐτὸν τε καὶ τὴν στρατιάν ἐπέ-
 πρακτοῦ τῆς δὲ ὑπολειφθείσης δυ-
 νάμεως Ἡφαιστίων ἀφηγεῖτο. Ἀ-
 7 ραδίται μὲν δὴ, ἔθνος καὶ τοῦτο αὐ-
 τόνομον τῶν περὶ τὸν Ἀράβιον πο-
 τὰμὸν νεμομένων, οὔτε ἀξιόμαχοι
 δόξαντες εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε
 ὑποδύναι ἐθέλοντες, ὡς προσά-
 γοντα ἐπύθοντο Ἀλέξανδρον, Φρύ-
 γουσι ἐς τὴν ἔρημον. Ἀλέξανδρος 8
 δὲ διαβάς τὸν Ἀράβιον ποταμὸν,
 τετόν τε καὶ ὀλίγου ὕδατος, καὶ
 διελθὼν ἐν νυκτὶ τῆς ἐρήμου τὴν
 πολλὴν, ὑπὸ τῇ αὐτῇ πρὸς τῇ οἰκου-
 μένῃ ἦν καὶ τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν τά- 9
 ξει ἐκέλευσεν ἐπεσθαι, τοὺς δὲ ἵπ-
 πίας ἀναλαβὼν αὐτὸς, καὶ ἐς ἑλλά-

gandum opportunum ex-
 spectabat (a). Ipse ex Patta-
 lis solvens, ad Arabium am-
 nem cum toto exercitu pro-
 cessit. Inde assumptâ scutato-
 rum & sagittariorum dimidiâ
 parte agminibusque eorum
 qui pedites amici vocantur,
 agemate etiam equitatus ex
 amicis & ex singulis præfe-
 cturis equitum turmâ unâ e-
 questribusque sagittariis om-
 nibus, ad Oceanum lævam
 versus convertitur: puteos
 que fodi jussit, ut exerci-
 tui præternaviganti aqua a-
 bunde suppeteret, simulque
 ut Oritas, Indorum gentem
 jam inde à multo tempore
 liberam, insperato adoriret-
 tur: quod nullam amicitiam
 erga se aut exercitum signi-
 ficationem edidissent. Re-
 liquas copias Hephæstioni
 ducendas tradit (b). Cæte-
 rum Arabitæ, ipsi quoque li-
 beri, Arabium flumen acco-
 lentes, quum neque satis vi-
 rium haberent ut cum Alex-
 andro conflicerent, neque
 tamen sese subjicere ei vel-
 lent, simulatque eum cum
 exercitu adventare fense-
 runt, in solitudines aufuge-
 runt. Alexander transito ame-
 ne, qui & angustus & modicæ
 altitudinis erat, magnam
 solitudinis partem eâ nocte
 transgressus, sub auroram
 cultæ habitatæque regioni

(a) Curt. 9, 10, 3. (b) Curt. 9, 10, 6. ap-

σ. ὕδατά τε ὀρίσσειν] ut ex puteis effoderet, simulque Oritas subito ado-
 riretur. His enim duabus de causis in terram egressus est. Sic cap. seq. 8,
 τὸ ναυτικὸν ἐπαινεῖται.

appropinquavit. Tum pedibus instructâ acie sequi iussis, ipse sumtis equitibus, iis que per turmas distributis atque expansis, ut magnam campipartem occuparent, Oritarum fines invadit. Plerique eorum qui ad arma confugerant ab equitatu cæsi: non pauci etiam vivi in potestatem venerunt. Post hæc modico fluvio reperto, juxta eum castra locat. Deinde ubi Hephæstion cum reliquis copiis advenit, ulterius progressus est. Quumque ad pagum quendam venisset, qui erat ejus gentis maximus, (Rambacia ei nomen erat) situm loci laudavit, urbemque magnam & opulentam, coloniâ in eam deductâ, fore judicabat. Atque Hephæstioni quidem id negotii dat.

XXII. Ipse sumtâ rursus secum scutorum atque Agrianum dimidiâ parte, equitumque agemate & sagittariis equestribus, ad fines Gadrosorum atque Oritarum contendit, quæ angustus ad eos aditus patere nuntiabatur. ad quem Oritæ Gadrosi conjuncti castra locarant, Alexandrum transitu prohibitori. Atque ii quidem acie instructi stantes, simulac adventare Alexandrum audierunt, deserto præsidio ex angustis profugerunt. At vero duces Oritarum ad eum profecti, & se & gentem in ejus potestatem dederunt. His impe-

κατανείμας, ὅπως ἐπιπλάσων τοῦ πεδίου ἐπέχαιεν, ἐπῆρε τὴν ἰοχώραν τῶν Ὀρειτῶν. Ὅσοι μὲν δὴ ἐς ἀλλήν ἐπράποντο αὐτῶν, κατεκόπησαν πρὸς τῶν ἰππέων· πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἰεάλωσαν. Ὅδε, τότε μὲν καταερατοπέδευσε πρὸς οὐ πολὺ ὕδατι· ὡς δὲ καὶ οἱ περὶ Ἡφαιστίωνα αὐτῷ ὁμοῦ δὴ ἦσαν, πρὸν χώρει εἰς τὸ πρόσω. Ἀφικόμενος δὲ ἐς κώμην, ἥπερ ἦν μεγίστη τοῦ ἔθνους τοῦ Ὀρειτῶν (Ῥαμβακία ἐκαλεῖτο ἡ κώμη) τὸν τε χρόνον ἐπήνεσε, καὶ ἐδόκει αὐτῷ πόλις ξυνοικισθεῖσα, μεγάλη καὶ εὐδαίμων γενέσθαι· Ἡφαιστίωνα μὲν δὴ ἐπὶ τούτοις ὑπελείπετο.

XXII. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν αὐθις τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Ἀγριάνων τοὺς ἡμίσεις καὶ τὸ ἄγλημα τῶν ἰππέων καὶ τοὺς ἰποταξότας, προῆκε ὡς ἐπὶ τὰ ὄρια τῶν τε Γαδρῶσων καὶ Ὀρειτῶν, ἵνα περ σενὴ τε ἡ παράδος αὐτῷ εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ Ὀρεῖται τοῖς Γαδρῶσι· ξυντεταγμένοι πρὸς τῶν σενῶν στρατοπέδευειν, ὡς εἶρχοντες τῆς παρόδου Ἀλέξανδρον· καὶ ἦσαν μὲν ταῦτα τεταγμένοι. Ὡς δὲ προσάγων ἤδη ἐξηγγέλλετο, οἱ μὲν πολλοὶ ἐφυγον ἐκ τῶν σενῶν, λίπόντες τὴν φυλακὴν· οἱ δὲ ἡγε-

11. δημοῦ δὴ] Optimus δημοῦ ἤδη. Gronov.

CAP. XXII. 1. πρὸς τῶν σενῶν] Optimus σενῶν, nec rejiciendum παῖο, etsi semel modo notatum. Sed & plerique MSSi πρὸς τῶν. Idem.

μένους τῶν Ὀρειτῶν ἀφίκοντο παρ' αὐτὸν, σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ ἔθνος ὠδιδόντες. Τούτοις μὲν δὴ προστάττει, ἐνυκολέεσθαι τὸ πλῆθος τῶν Ὀρειτῶν, πέμπειν ἐπὶ γὰρ σφέτερα ἤδη, ὡς δεινὸν οὐδὲν πεισομένους· σατράπην δὲ καὶ τοὺς τοις ἐπιτάσσει Ἀπολλοφάνην, καὶ ἦν τοῦτο ἀπολείπει Λεοννάτον τὸν σωματοφύλακα ἐν Ὀρεις, σχόντας τοὺς τε Ἀγριάνας ξυμπαντας καὶ τῶν τοξοτῶν ἐς ἰν οὐ· καὶ τῶν ἰππέων καὶ ἄλλους πεζοὺς τε καὶ ἰππέας Ἕλληνας μισθοφόρους· τό, τε ναυτικὸν ὑπομένειν ἔστ' ἂν περιπλεύσῃ τὴν χώραν, καὶ τὴν πάλιν ξυνοικίσειν, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ὀρεῖτας κοσμεῖν, ὅπως μᾶλλον τι προσέχοιεν τῷ σατράπῃ τὸν νόον. Αὐτὸς δὲ ἦν τῇ στρατιᾷ τῇ πολλῇ (καὶ γὰρ καὶ Ἡφαισίων ἀφίκετο ἄγων αὐτῷ τοὺς ὑπολείφοντας) προὐχόμενος ἐπὶ Γαδρᾶσσι, ἔφημον τὴν πολλήν· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ λέγει Ἀριστόβουλος σμύρνης πολλὰ δένδρα πεφυκέναι, μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἄλλην σμύρναν· καὶ τοὺς φείνικας τοὺς κατ' ἐμπορίαν τῇ στρατιᾷ ξυνεπομένους, ξυλλέγοντας τὸ δάκρυον τῆς σμύρνης (πολὺ γὰρ εἶναι, οἷα δὴ ἐκ μεγάλων τε τῶν πρέμνων, καὶ οὐπω πρόσθεν ξυλλελεγμένον) ἐμπλήσαντας τὰ ὑποζύγια ἁ-

rat, ut convocata Oritarum multitudinem, domum eos remittant: nihil incommodi, si id faciant, accepturos. Satrapam iis constituit Apolophanem, Leonnato corporis custode illi adjuncto, qui in Oris Agrianas omnes, & sagittariorum equitumque nonnullos, aliosque pedites & equites Græcos mercenarios apud se habeant. utque classem expectantes dum illa regionem circumnavigarit, urbem inhabitandam curent, & Oritarum res componant, ut satrapæ magis dicto audientes sint. Ipse cum magnâ exercitus parte (jam enim Hephæstion advenerat reliquias copias adducens) in Gadrosorum regionem maximâ ex parte desertam contendit (a). In hac solitudine tradit Aristobulus multas myrrhæ arbores nasci, vulgari myrrhâ majores. Phœnices autem qui mercimoniorum causâ exercitum comitabantur, collectâ lacrymâ myrrhæ (ingens enim ejus copia erat, quippe quod & rami magni erant, & nunquam antea quicquam ex iis collectum fuerat) jumenta onerasse. Habere præterea eam solitudinem

(a) Cypri. 9, 10, 5.

ma-

3. *ὡς δεινὸν*] Verba, si id faciant, in Græco non exstant, neque ea conditione hic ipsis incolumitas promittitur.

6. *ἔφημον τὴν πολλήν*] Scilicet *ἰδόν*. Nam per ipsam Gadrosorum regionem postea demum iter fecisse dicitur initio cap. 23. Et infra cap. 27, 13. ubi ejusdem itineris mentio fit, dicitur. *ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρᾶσιν ὕψι*. Vulcanius ipsam regionem interpretatur, quæ & infra 7, 10, 13 *ἔρημος* dicitur.

454 ARRIANI DE EXPEDITIONE

magnam nardi odoratae ra-
dicum copiam, & Phœnices
magnam quoque ejus vim
legisse. Multum etiam ab ex-
ercitu proculcatum fuisse,
atque ex eâ protrititione sua-
vissimum odorem late diffu-
sum. tantam ibi ejus esse co-
piam. Alia præterea ibi nasci
arborum genera, quarum fo-
lia lauri foliis sint similia. at-
que eas quidem iis locis quas
mare alluit nasci, & receden-
te æstu in sicco destitui: ac-
cedente verò æstu, inundari
eas quas in concavis atque
sinuosis locis nascuntur. ubi
vero mare non recedit, ne
iis quidem locis natas arbo-
res à mari corrumpi. Harum
arborum altitudinem esse
triginta cubitorum: ac tum
quidem temporis floruisse:
florem albæ violæ persimi-
lem esse, odoris tamen sua-
vitate longe superare. cau-
lem etiam alium esse ex spi-
nâ ortum, eique adeo vali-
dam spinam adnasci, ut si
cujus adequitantis vesti im-
plicata fuerit, eques citius
equo detrahatur quam ipsa à

γεν. Ἐγενε δὲ τὴν ἱερήμον ταύτην
καὶ τάρβου ρίζαν πολλήν τε καὶ
εὐσμων, καὶ ταύτην ἐξυλλέγειν τοὺς
Φοίνικας παρὰ δὲ εἶναι αὐτῆς τὸ
καταπατούμενον πρὸς τῆς στρα-
τῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ πατουμένου ὀσμὴν
ἡδίστην κατέχεν ἐκαστὴ τῆς χώ-
ρας τούτου εἶναι τὸ πλῆθος. Εἴ-
ναι δὲ καὶ ἄλλα δένδρα ἐν τῇ ἐρήμῳ.
τὸ μὲν τι δάφνη εἰσὺς τὸ Φύλλον,
καὶ τοῦτο ἐν τοῖς προσυλιζομένοις
τῇ θαλάσσῃ χαρίεις πεφυκέναι,
καὶ ἀπολείπειν μὲν τὰ δένδρα
πρὸς τῆς ἀμειψτέας ἐπὶ ξηροῦ, ἐπ-
ελθόντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἐν τῇ θα-
λάσσῃ ἐπικλύζονται ὥστε ἐν καλῇ
χαρίει ἐπεφύκει, ἐνθὲν περ οὐχ
ὑπενόουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ὅμως οὐ δια-
φθείρεσθαι τὸ δένδρον πρὸς τῆς θα-
λάσσης. Εἶναι δὲ τὰ δένδρα ταύτη
πήχυνος τριάκοντα ἐπὶ αὐτῶν
τοῦ χέν τε ἀνθῶντα ἐκείνη τῇ ὥρῃ,
καὶ τὸ ἀνθῶς εἶναι τοῦ λευκοῦ μάλι-
σταίᾳ προσφύρας, τὴν ὀσμὴν δὲ πολὺ
ἢ ὑπερφέρειν καὶ ἄλλον εἶναι καυ-
λὸν ἐκ τῆς περυσνύτα ἀκάνθης, καὶ
τούτῃ ἐπέναι ἰσχυροῦν τὴν ἀκαν-
θάν, ὥστε ἡδητινῶν καὶ παρὰ πτε-
όντων ἐμπλακίσθαι τὴν ἐσθήτα
κα-

9. πολλήν τε καὶ εὐσμων] Et multam & bene odoratam.
10. ἐπικλύζονται ὥστε] Sic recte in versione sua distinxit Facius, ex quo sic
mutanda erant Vulcaniana, iis locis quos mare alluit nasci, ex recedente qui-
dem æstu in sicco destitui, accedente vero aqua inundari maris: qua vero in
cavis locis, unde aqua non recedit, nascerentur, ne eas quidem arbores ab sal-
situdine maris corrumpi, etsi semper obrutas. Gronov. Vulcaniam enim aliis
distinctionibus usus est, hic nempe, ἐπικλύζονται ὥστε ἐν καλῇ χαρίει ἐ-
πεφύκει. ὑπενόουσι &c.
12. Ἐγενε δὲ ταύτην] quædam eorum.
13. ὡς καὶ ἡδη τινῶν καὶ] Utique particula ἡδη καὶ multum augeat sententiam,
non modo pedites illa spina terentos fuisse, sed etiam equites ei concedere
quædams. Simile exemplum citat Budæus ex Gregorio: οὐ τῶν ἀγαντῶν μέσσω.
ἀλλ' ἡδη καὶ τῶν οὐ γονιότων. Sic infra 7, 10, 3. & Indic. 14, 4. & 5. &
Taëtic. c. p. 6. pag. 1.
τὴν ἐσθήτα] Omnes scripti τῇ ἐσθήτι, & melius procedit sermo. Gronov.

καὶ τὰ ἀπὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἵππου μάλ-
λόν τι τὸν ἵππον ἐκ, ἢ αὐτὴν ἀποσχί-
σθῆναι ἀπὸ τοῦ καυλοῦ. Καὶ τῶν
λαγωῶν λέγεται ὅτι παραθεόντων
ἔχονται ἐν ταῖς θρίξιν αἱ ἀκανθαί·
καὶ ὅτι οὗτοι ἡλίσκοντο οἱ λαγωοί,
καθὰ περ ὑπὸ ἰξοῦ αἱ ὀρνίθες, ἢ τοῖς
ἀγέλοις οἱ ἰχθύες· σιδήρεος δὲ ὅτι
διακαπῆναι αὐτοῦ χαλεπήνῃ καὶ ὁπὸν
ὅτι ἀνῆκε πάλιν ὁ καυλὸς τῆς ἀκάν-
θης τεμένόμενης, ἔτι ἡλείονα ἢ αἱ
συνκαὶ τοῦ ἥρος, καὶ δριμύτερον.

XXIII. Ἔρθεν δὲ διὰ τῆς Γα-
δρωσῶν χώρας ἥτις ὁδὸν χαλεπήν,
καὶ ἀπὸ ὅρων τῶν ἐπιτηδείων, τῶν
τε ἀλλῶν, καὶ ὕδαρ πολλοῦ τῇ
στρατιᾷ ὅτι ἦν· ἀλλὰ νύκτωρ ἠνα-
γκαζόντο ἡνὶ πάλλῃν πορεύεσθαι,
καὶ ἡρώτερον ἀπὸ θαλάσσης, ἐ-
πεὶ αὐτῷ γε ἐν σπουδῇ ἦν ἐλθεῖν
τὰ παρὰ τὴν θαλάσσαν τῆς χώ-
ρας, καὶ λιμένας τεῖδεῖν τοὺς ὄν-
τας, καὶ ὅσα τε ἐν παρόδῳ δυνα-
τὰ γένοιτο τῷ ναυτικῷ παρασκευ-
άσει, ἢ φρέατα ὀρύξαντας, ἢ ἀγο-
ρεῖς ποῦ ἢ ὕμνου ἐπιμελήσεντας.

caule avellatur. Leporum
etiam prætercurrentium pi-
lis ita adhærescere spinæ
dicuntur, ut perinde ac vis-
co aves, aut hamis pisces, ita
leporos spinis istis capian-
tur. Ferro tamen non diffi-
culter incidi, spinæque dis-
secta multum succi è caule
emitti, multoque uberio-
rem quam ex ficibus verno
tempore, ac magis auste-
rum.

XXIII. Exinde Alexan-
der per Gadrosorum regio-
nem profectus est viâ diffi-
cili, & rerum necessariarum
indigâ. atque inter alia, ma-
gnâ aquæ penuriâ exercitus
laborabat, noctuque mul-
tum itineris conficere, lon-
geque à mari discedere co-
gebatur. Cupiebat enim A-
lexander regionem mari vi-
cinam obire, & quinam por-
tus essent, ex propinquo
perlustrare, simulque per
transitum quæ classi necessa-
ria essent præparare, & pu-
teos

14. καὶ ὅτι οὕτως] Οἱ. καὶ οὕτω τοι ἡλίσκοντο. Gronov.

CAP. XXIII. 2. ἐπεὶ αὐτῷ γε] Quanquam (id est inter alia notat, ut ex-
emplis ostenditur in Budzi aliorumque Lexico) ipse quidem cupiebat mariti-
mæ regionis partem obire &c. ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημος, sed erat deserta penitus
prope mare Gadrosorum regio. Quod ergo ipse non potuit, a Thoonte fieri
voluit, quæm propterea ad mare misit.

ἀγορεῖς] Ἀγορὰ hoc loco est copia rerum venalium, ad victum necessa-
riarum. Sexcenta dantur in Xenophonte exempla. Sufficiat unum alterum-
que. De exp. Cyri lib. 6. p. 302. l. 50. Jam magna rerum omnium copia in-
struati erant. Καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνούμεντο. Nam & comæatus un-
dique de græcis urbibus advehebantur, & qui navigiis prætervehebantur, li-
bentier appellebant. Et pag. 208. l. 34. Jam comæatus illi quæm secum attu-
lerant defecerat, καὶ ἀγορὰ οὐδεμία παρῆν, forum autem rerum venalium nus-
quam erat. Vide 10. h. cap. Ita & Polybius lib. 1. c. 18. ἄγοντες καὶ φέροντες
τῆς ἀγορᾶς, res venales advehendæ & asferendæ. Et cap. 19. pag. 56. Ναυτὶς
ἰνστραχέρωνι χάριν τοῦ τῆς ἀγορᾶς ἀποδίδειν τῷ στρατοπέδῳ, ad comæatum
exercitus importandum. Item, cap. 52. extremo.

teos effodi, foraque & portus statui curare Cæterum Gadroforum regio mare versus deserta penitus erat Thoantem tamen Mandrodori filium cum modico equitatu ad mare speculatum mittit, visurum an ullus uspiam portus, aut aqua non procul à mari, aut aliud quicquam necessariorum reperitur. Qui reverfus nuntiavit, piscatores quosdam abs se in littore inventos sub angustis tuguriis degentes. Ea tuguria ex conchis congestis facta esse, testis ex piscium spinis (a). Eos vero ipsos piscatores modicâ aquâ uti (quam magnâ cum difficultate è fabulo effodissent) ac ne illâ quidem omnino dulci. Posteaquam vero Alexander in locum quendam Gadrosiæ venisset frumento abundantem, id acceptum & sigillo suo obsignatum jumentisque impositum ad mare vehijussit. Interea vero dum in mansionem mari proximam it, milites neglecto sigillo, atque ipsi adeo custodes frumento usi sunt, iis qui maxime fame premebantur partiti. quæ quidem adeo ingens erat, ut manifestæ ac præsentis jam mortis, potius quam incerti & procul remoti ab rege periculi

Curs. 9, 10, 10.

Ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα παντάπασιν τὰ πρὸς τῇ θαλάσσει τῆς Γαδρωσῶν 3 γῆς. Ὁ δὲ Θόαντα τὸν Μανδρόδορου καταπέμψει ἐπὶ θάλασσαν ξυνὸν ὀλίγοις ἰππεύσει, κατασκοπεύμενον εἴπου τις ὄρμος ὧν τυγχάνει ταύτη ἢ ὕδωρ οὐ πόρρω ἀπὸ θαλάσσης, ἢ 4 τι ἄλλο τῶν ἐπιτηδείων· καὶ οὗτος ἐπανελθὼν ἀπήγγειλεν ὀλίγας τινὰς καταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐν καλύβαις πνιγηραῖς· πεποιῆσθαι δὲ τὰς καλύβας, ξυνθέντας τὰς κόγχας· στήναι δὲ εἶναι αὐταῖς τὰς ἀκάνθας τῶν ἰχθύων· καὶ τούτους τοὺς ὀλίγους ὕδατι ὀλίγῳ διαχεῖσθαι, χαλεπῶς διαμωμένους τῶν κάχληκα· καὶ οὐδὲ τοῦτο πάντῃ 5 γλυκεῖ τῷ ὕδατι. Ὡς δὲ ἀφίκετο Ἀλέξανδρος ἐς χώρον τινα τῆς Γαδρωσίης, ἵνα ἀφρονέτερος ἦν σίτος, διανομῆς τὰ ὑποζύγια τὸν καταληφέντα· καὶ τοῦτον σημηνάμενο· τῇ ἑαυτοῦ σφραγίδι, κατακομίζεσθαι κελεύει ὡς ἐπὶ θάλασσαν. 7 Ἐν ᾧ δὲ ἦν ὡς ἐπὶ τὸν σαρμόν, ἐνθὲν πρὸς ἔγγυτάτα ἦν ἡ θάλασσα, ἐν τούτῳ ὀλίγον φροντίσαντες οἱ στρατιῶται τῆς σφραγίδος, αὐτοῖς τε οἱ φύλακες τῶ σίτῃ ἐχρήσαντο, καὶ ὅσα μάλιστα λιμὸν ἐπιέζοντο καὶ τοῖς μετέδωκαν. 8 Ἐς τοσόνδε πρὸς τοῦ κακοῦ ἐνικῶντο, ὡς τὸν πρόδηλον καὶ παρόντα ἤδη ελεῖπον, τοῦ ἀφανοῦς τε καὶ πρόσθεν ἔτι ὄντος ἐκ τοῦ βασι-

λέως

6. [κα ἀφρονέτερος] ubi copiosius erat frumentum, quam reliquis in locis istius regionis. Comparet enim non simpliciter loquitur.

7. [ἐγγύτατα] omnes scripti ἐγγυτάτω. Gronov. ὀλίγον] MSS. rursus omnes ὀλίγα. Idem.

λέας κινδύνου, ζῦν λογισμῶ ἔδοξε
σφρίσιν ἐμπροσθεν ποιήσασθαι· καὶ
Ἀλέξανδρος καταμαθὼν τὴν ἀνά-
γκην, συνέγνω τοῖς πράξεσιν.
Αὐτὸς δὲ ὅσα ἐκ τῆς χώρας ἐπιδρα-
μῶν ἐνταγγαγεῖν ἠδυνήθη εἰς ἐπι-
σπισμὸν τῆς στρατιᾶς τῇ περιπλεύσῃ
ζῦν τῷ στόλῳ, ταῦτα κομίσοντα
πέμπει Κρήτια τὸν Καλλατιανόν·
καὶ τοῖς ἐν χωρίοις προσετάρχη, ἐκ
τῶν ἄνω τόπων σίτον τεύσσον δύνα-
τοὶ ἦσαν κατακομίσαι ἀλέσαντας·
καὶ τὰς βαλάνους· τὰς τῶν φοινί-
κων, καὶ πρόβατα ἐς ἀγορὰν τῷ
στρατῶ· καὶ ἐς ἄλλον αὐτόπον Τή-
λεφον κατέπεμψε, τῶν ἐταρῶν, σὺν
σίτῳ οὐ πολλῷ ἀληθισμένῳ.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προῦχώρει
ὡς ἐπὶ τὰς βασιλείας τῶν Γάδρων
(ὁ δὲ χώρος Πούρα ὀνομάζεται)
ἵνα περ ἀφίκετο ἐξ Ὠρῶν ὀρμηθῆς,
ἐν ἡμέραις ταῖς πάσαις ἐξήκοντα.
Καὶ λέγουσιν οἱ πολλοὶ τῶν ξυγ-
γραφεύων τὰ ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
οὐδὲ τὰ ξύμπαντα ὅσα ἐταλαι-
πώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἢ
στρατιᾶ, ξυμβληθῆναι ἄξια εἶναι
τοῖς τῇδε πανθηεῖσι πόνοις· οὐ μὴν
ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ
τὴν χαλεπότητα, ταύτῃ ἐλθεῖν
(ταῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει
ἡμεῖς) ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι
ὅπως τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ
ζῦν στρατιᾶ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σε-
μίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἐφυγε· καὶ ταύ-
την δὲ ἔλεγον αἱ ἐπιχώριοι ζῦν εἰ-

rationem habendam sibi pu-
tarent. Alexander cognita
necessitate quā adacti id fe-
cissent, iis ignovit. Ipse
quicquid frumenti peragra-
tā eā regione conquiri po-
tuit, Cretheum Callatianum
mittit qui ad classem cum
exercitu adnavigantem ad-
ducat. Indigenis etiam im-
perat, ut ex superioribus
locis quantum possent fru-
menti moliti, palmarum et-
iam fructus & pecudes ad
mercatum adferant. Tele-
phum quoque, unum ex a-
micis, in alium locum cum
frumento molito non mul-
to misit.

XXIV. Ipse ad Gadrosi-
orum regiam contendit (lo-
cus is Pura dicebatur) ad
quam sexagesimo postquam
ex Oris discessit die perve-
nit. At vero multi ex iis qui
Alexandri res gestas con-
scripserunt, tradunt, labo-
res quoscunque exercitus
per Asiam perpeffus esset, iis
quos in hac regione pertulit
comparandos non fuisse. A-
lexandrum vero non igno-
ratā ejus itineris difficultate,
illac proficisci voluisse (hoc
autem unus Nearchus scri-
bit) quum videlicet audisset
neminem adhuc ducem ex-
ercitum per ea loca saluum
traduxisse, exceptā Semi-
ramide ex Indis fugiente:
quam

10. ἐκ τῶν Ἰνδῶν] Notum, τοὺς Ἰνδοὺς dici loca a mari versus interiora regionis recedentia.

CAP. XXIV. 3. ὅτι μὴ Σεμίραμις] Justin. 1, 2, 9.

quam quidem indigenæ nar-
rabant cum viginti solis ex
toto exercitu evasisse: Cy-
rum vero Cambylis cum sep-
tem solis & ipsum. Venisse
enim etiam in hæc loca Cy-
rum, ut Indorum regionem
invaderet. prius autem, ma-
gham exercitus sui partem
per solitudines difficillima-
que itinera amisisse. Atque
hæc quidem Alexandro nun-
tiata, æmulationem quan-
dam Cyri & Semiramidis in
ejus animo excitasse. His ig-
gitur de causis, simulque ut
classi non procul remotæ
necessaria subministraret,
tradit Nearchus Alexandrum
hac viâ rediisse. Ingenti ve-
ro solis ardore, aquarumque
inopiâ magnam exercitus
partem, ac præcipue jumen-
ta extincta esse. Hæc enim
ob altitudinem arenæ & ca-
lorem (ardenti enim similis
erat) & ob sitim interiisse.
Incidisse enim in altos col-
les quos arena accumulata
effecerat, in quibus alia at-
que alia supergradientia, pe-
finde ac cæno, aut potius
nivi nondum calcatæ, infixa

ποσι μόνοις τῆς στρατῆς ἀποσπῆ-
ται. Κύρον δὲ τὸν Καμβύσου, ζῶν
4 ἐπτα μόνοις καὶ τούτων ἑλθεῖν
γὰρ δὴ καὶ Κύρον ἐς τοὺς χάρους
τούτους, ὡς ἐσθλαύοντα ἐς τὴν Ἰν-
δῶν γῆν. Φθάσαι δὲ, ὑπὸ τῆς ἐρη-
μίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύ-
της, ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς
στρατῆς· καὶ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ
ἐξαγγελλόμενα, ἔην ἐσθλαεῖν
5 πρὸς Κύρον καὶ Σεμίραμιν. Τού-
των τε οὐν ἕνεκα, καὶ ἅμα ὡς τῶ
ναυτικῷ ἐγγύθεν ἐκπορίζεσθαι τὰ
ἀναγκαῖα, λέγει Νέαρχος ταύτην
6 τραπῆναι Ἀλέξανδρον· τὸ, τε οὖν
καῦμα ἐπιφλέγον, καὶ τοῦ ὕδατος
τὴν ἀπορίαν πολλὴν τῆς στρατῆς
διαφθεῖραι, καὶ μάλιστα δὴ τὰ ὑ-
ποζύγια· ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τοῦ
βάθους τε τῆς ψάμμου καὶ τῆς
θερμῆς, ὅτι κεκαυμένη ἦν τὰ πολ-
7 λὰ, καὶ διψῆ ἀπέλλυσθαι· καὶ
γὰρ καὶ γηλόφοις ἐπιτυγχάνειν
ὕψηλοῖς, ψάμμου βαθείας οὐ νε-
νησμένης, ἀλλ' οἷας δέχεσθαι, κατ-
ὰ περ ἐς πηλὸν ἢ ἐτι μᾶλλον ἐς
8 χιόνα ἀπάτητον ἐπιβείνοντα· καὶ
ἅμα ἐν ταῖς προσβάσεσι τε καὶ
κα.

5. ἐγγύθεν] e propinquo subministraret. Adverbium verbo suo adjungen-
dum.

6. τὰ πολλὰ καὶ] Grecismus equidem salvus est. Sed post πολλὰ MS. Opz.
immitit voculam δέ. Videtur ergo sic distinguendum: κεκαυμένη ἦν, τὰ
πολλὰ δὲ καὶ διψῆ ἀπέλλυσθαι, illa quidem altitudine arena & calore, quo-
niam perusta erat; pleraque vero siti extincta esse. Gronov.

7. γηλόφοις ἐπιτυγχάνειν] Incidisse enim in altos colles, non profunda qui-
dam arena accumulata, sed tamen qua posset retinere & ὠχεῖται, tanquam per
latum aut potius nivem nondum calcatam ingredientem. Ita Gionovius &
Gizca e MSSis edidit & vertit, cum antea legeretur βαθύλας ἀνηνεγμένης,
ἀλλοῖα δέχεσθαι. Idemque ex editione Basil. & omnibus MSSis scriptum
docet ἐπιβείοντα, ut jam non respiciat υποζύγια, sed quoscunque ἀνθρώ-
πους.

καταβάσσει τῶς τε ἵππους καὶ τοὺς ἡμιόνους, ἐτι μᾶλλον καταπαθεῖν τῷ ἀνωμαλῶς τῆς ὁδοῦ, καὶ ἅμα οὐ βεβαίως τῶν τε σαλμών ὁ τὰ μήκη πείσαι οὐχ ἦμισα τὴν στρατιὴν ἀπορία γὰρ ὕδατος οὐ ξύμμετρος ὄσθα μᾶλλον τι ἦγε πρὸς ἀνάγκην τὰς πορείας ποιέσθαι. Ὁ

πότε μὲν δὴ τῆς νυκτὸς ἐπελθόντες τὸν ὁδόν, ἦν τινα ἀνύσαι ἐχρῆν, ἔαθεν πρὸς ὕδωρ ἔλθειν, οὐ πάντῃ ἐτελεικωροῦντο· προχω-

ρῶσης δὲ τῆς ἡμέρας, ὑπὸ μήκους τῆς ὁδοῦ, εἰ ὁδοποροῦντες ἐτί ἐγκαταληφθεῖεν, ἐνταῦθα ἂν ἐταλαιπώρουσιν πρὸς τοῦ καύματος τε καὶ ἅμα δίψῃ ἀπαύσῃ συνεχόμενοι.

XXV. Τῶν δὲ δηύποζυγιων ἱ πολλῶν ὁ φθόρος καὶ ἐκούσιος τῇ στρατιᾷ ἐγίνετο· ξυνόντες γὰρ ὁπότε ἐπιδείποι σφῶς τὰ σπία, καὶ τῶν ἵππων τοὺς πολλοὺς ἀποσφάζοντες, καὶ τῶν ἡμιόνων τὰ κρέα ἐσπῶντο, καὶ ἔλεγον δίψῃ ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἢ ὑπὸ καμάτου ἐκπύοντες, καὶ ὁ τὴν ἀτρέκειαν τοῦ 2 ἔργου ἐξέλεγχων ὑπὸ τε τοῦ πινυτός, εὐδεις ἦν, καὶ ὅτι ξύμπαντες τὰ αὐτὰ ἡμάρτανον· καὶ Ἀλέξανδρον μὲν οὐκ ἐλελήθει τὰ γυγνόμενα, ἔασι δὲ τῶν παρόντων ἑώρα, τῇ τῆς ἀγνοίας προσποίησιν μᾶλ-

habebant. simul etiam in ascensu ac descensu equi pariter & muli ob inæqualitatem viæ, & quidem illius non firmæ, vehementer affigerentur. Longa etiam stationum intervalla exercitum magnopere angebant.

Si quidem summa aquæ inopia ex necessitate potius gubernare itinera cogebat. Ac noctu quidem iter, quod ante auroram conficiendum erat, ineuntes, quum mane ad aliquam aquam venirent, non usque adeo vehementer gravabantur. Procedente verò die, si adhuc præ longitudine viæ in itinere hærent, tum ingenti æstu, immensâ siti conficiebantur.

XXV. Multa etiam iumenta milites ipsi suâ sponte interficiebant. Quum enim frumentum ipsos deficeret (a), concursu facto equos plerosque trucidantes, & mulorum carnibus vescentes, æstu atque labore defecisse, vel siti extinctos esse dicebant. Neque quiscquam erat qui de rei veritate serio inquireret, quod & omnes in eadem culpâ essent, & Alexander quidem factum non ignoraret, sed præsentis rerum status re-

(a) Curt. 9. 2. 21. me-

2. καταβάσσει] MSSi omnes habent καταβαθόντας. Neque potest ab Arriano videri aliena ista quoque variatio in loquendo. Gronov.

10. Ὁπότε μὲν] Cum quidem noctu peragratia via, quam confici oportebat, mane ad aquam venissent.

CAP. XXV. 2. ὑπὸ τε τοῦ πινυτός] Si genuina est hæc lectio, verti fortasse possit: *pre communi*, id est, propter communem utilitatem, quia nunc iumenta cædi in commune erat utile. Sic. 6. ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ παντός προθύμῃ Gronovius scribendum conjicit ὑπὲρ τε τοῦ πένους, *pre fatigatione*.

medium potius in simulatione ignorationis, quam facti abs se cogniti permissione consistere iudicaret. Jamque nec ægri, nec qui præ defatigatione in viâ relictî erant, vehi amplius poterant, partim jumentorum inopiâ, partim quod currus confregissent ipsi; quippe qui ob altitudinem arenæ duci non possent, quodque propter currus in primis stationibus non brevissima itinera, sed quæ curribus du-
cendis erant accommodatiora, persequi coacti fuissent. atque ita alii præ morbo, alii præ nimîâ defatigatione, æstu, ac siti, in itinere relictî sunt. neque qui eos veherent, aut relictos curarent ulli erant: quippe agmen raptim agebatur, & præ communis salutis studio, singulorum cura necessario negligebatur. Si quos autem nocturni itineris longitudine defatigatos somnus opprefferat, ii postea excitati, si modo vires suppetebant, per vestigia agmen sequentes pauci è multis incolumes pervenerunt. plerique in arenastanquam vastum pelagus delati perierunt. Accessit & alia exercitui calamitas, quæ vel præ-

λόντι, ἢ τὴν ὡς ἡγωνισκομένην ἐπιχώρησιν. Οὐκ οὖν οὐδὲ τοὺς νόσφ' ἀμύνοντας τῆς στρατίας, οὐδὲ τοὺς διὰ κάματον ὑπαλειπομένους ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἀγειν ἐτι τὴν εὐμαρῶς, ἀπορία τε τῶν ὑποζυγίων, καὶ ὅτι τὰ ἀμάρξας αὐτοὶ κατέκοπτον, ἀπόρους οὖσας αὐτοῖς ὑπὸ βάρους τῆς ψάμμου ἀγεσθαι· καὶ ὅτι ἐν ταῖς πρώτοις στάσι· διὰ ταῦτα ἐξηναγκάζοντο οὐ τὰς βραχυτάτας ἰέναι τῶν ὁδῶν, ἀλλὰ τὰς ἐν πορωτάταις τοῖς ζεύγεσι· καὶ οὕτως οἱ μὲν νόσφ' κατὰ τὰς ὁδοὺς πελείποντο, οἱ δὲ ὑπὸ καμάτου ἢ καύματος, ἢ τῷ δίψει οὐκ ἀντέχοντες· καὶ οὐτε οἱ ἀξοντες ἦσαν, οὐτε οἱ μένοντας θεραπεύοντες· σπουδῇ γὰρ πολλῇ ἐγίνετο ὁ στόλος, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ παντός προθύμῳ, τὸ καθ' ἑκάστους ζῆν ἀνάγκη ἡμελεῖτο· οἱ δὲ καὶ ὑπὸ κάτοχοι κατὰ τὰς ὁδοὺς γενόμενοι, οἳ ἀδηνυκτὸς τὸ πολὺ τὰς πορείας ποιοῦμενοι, ἐπειτα ἐξαναστάντες, οἳ μὲν δύναμις ἐτι ἦν, κατὰ τὰ ἴχνη τῆς στρατίας ἐφομαρτήσαντες, ὁλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν· οἱ πολλοὶ δὲ ὡς περὲν πελάγει ἐκπεσόντες ἐν τῇ ψάμμῳ ἀπώλοντο. Ξυνηνέχθη δὲ τῇ στρατίᾳ καὶ ἄλλο πάθημα, ὃ δὴ οὐχ ἥμισυ ἐπίσειεν αὐτοῖς τε καὶ τοὺς ἵππους· καὶ τὰ ὑποζύγια. Τεταὶ γὰρ ἡ

5. τῇ δίψει οὐκ ἀντέχοντες] Siti non resistentes, qui sitim tolerare non poterant.

7. ἐκπεσόντες] ἐκπέπτωτες naves dicuntur, quæ non tenent cursum vel propositum vel felicem, sive ob adversos ventos sive ob loci ignorantiam. Loca ex Xenophonte adscripsimus ad Aθ. xXVII. 26. & 41.

9. ἐκ τοῦ πνεύματος] Opt. ἐπὶ τοῦ. Gronov.

Γαδρωσίαν γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐ-
τησίαν, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν
γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίαν,
ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵνα περ προσφέρον-
τάς τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύμα-
τος, καὶ ἀναχέονται, σὺχ' ὑπερ-
βάλλουσαι τῶν ὀρέων τὰς κορυφαίς.
Ὡς δὲ ἡ ὑλίσθη ἡ στρατιὰ πρὸς χει-
μάρρην ὀλίγου ὕδατος, αὐτοῦ δὲ
ἐνεκα τοῦ ὕδατος, ἀμφὶ δευτέραν
φυλακὴν τῆς νυκτός, ἐμπλησθεὶς
ἐπὶ τῶν ὄμβρων ὁ χειμάρρος ὁ ταύ-
τηρέων, ἀφανῶν τῆς στρατιᾶς γεγε-
νημένων τῶν ὄμβρων, τοσοῦτον ἐπ-
ῆλθε τῷ ὕδατι, ὥς γύνααι καὶ ἰ-
πιδάρια τὰ πολλὰ τῶν ἐπομέ-
νων τῆς στρατιᾶς διαρθεῖραι, καὶ τὴν
κατασκευὴν τὴν βασιλικὴν ξύμ-
πασαν ἀφανίσαι, καὶ τῶν ὑποζυ-
γίων ὅσα ἀπελείπετο· αὐτοῦ δὲ
μόλις καὶ χαλεπῶς ζῆν τοῖς ὀ-
πλοῖς, οὐδὲ τοῖς τοῖς πᾶσιν, ἀπο-
σώσῃν αὐτοὺς· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ πίνοντες¹²
ἀπὸ τετρακάματος τε καὶ δίφους,
ὑδατὶ ἀρόν ἐπιτυχόντες, πρὸς
αὐτοῦ τοῦ ἀπαύσου ποτοῦ ἀπώ-
λοντο. Καὶ τούτων ἐνεκα Ἀλέξαν-¹³
δρος τὰς στρατοπεδείας οὐ πρὸς τοῖς
ὑδασιν αὐτοῖς τὸ πολὺ ἐποιεῖτο,
ἀλλὰ ἀπέχων ὅσον εἴκοσι σταδίων
μόλις, ὥς μὴ ἀρόους ἐμπύπτον-
τας τῷ ὕδατι, αὐτοὺς τε καὶ τὰ
πρὸς τὴν ἀπόλλυσθαι καὶ ἅμα τοὺς¹⁴

cipue ipsos pariter atque e-
quos & jumenta afflixit. Ga-
droforum enim regio, flau-
tibus Etesiiis, imbris ob-
noxia est, quemadmodum
Indorum regio; non quidem
in planis Gadroforum locis,
sed montanis, ubi nubes à
Iovis impinguntur ac re-
funduntur, montium cacu-
mina non excedentes. Qu-
umque exercitus prope tor-
rentem quendam exiguum
aquæ causâ consedisset, cir-
citer vigiliam noctis secun-
dam torrens imbris im-
provisis auctus (neque enim
exercitus pluviam senser-
at) tanto impetu exunda-
vit, ut pleraque fœminas
& pueros agmen sequentes,
omnemque apparatum regi-
um, & jumenta quæ reli-
qua erant secum rapuerit; a-
deo ut ipsi milites ægre cum
armis, ac ne iis quidem om-
nibus, evaserint. multi ardo-
re siti que pressi, aquarum
copiam nacti immodico po-
tu interierunt. Quâ de causâ
Alexander deinceps nequa-
quam castra prope torrentes
locavit, sed xx minimum
stadiis remota, ne confertim
ad aquam proruentes, ipsi si-
mul & jumenta exstingue-
rentur, neve qui vehemen-
tiore

12. ἀπὸ τε τετρακάματος] Tot copulis abundat hæc periodus, ut locus suos
capere non possint. E: τα τε totum hoc est Vulcanii, quam Basileensis editio ha-
bet ἀπὸ τετρακάματος. non ἐπιτυχόντες. Lege ut clare habent omnes MSSi ἀπὸ τε
ἀπὸ τε τετρακάματος τε καὶ δίφους ὑδατὶ ἀρόν ἐπιτυχόντων. Gronov.

13. τὸ πολὺ] plerumque.
μόλις] fere, circiter.

tiore siti premebantur fontes aut rivos pedibus ingressi, aquam reliquo exercitui turbidam inutilemque efficerent.

XXVI. Eo loci egregium quoddam facinus^(a), si quod aliud, ab Alexandro editum, nequaquam silentio prætereundum putavi, siue id in hac solitudine, siue antea apud Parapamisadas, ut alii scribunt, factum fuerit. Id huiusmodi fuit: quum exercitus per arenas solis ardore flagrantes iter faceret, quod quidem ad aquæ locum qui non longe aberat, conficiendum erat, Alexandrum ipsum siti pressum, ægre quidem atque difficulter, pedibus tamen agmen duxisse, ut reliqui milites (quemadmodum in ejuscemodi rebus statu fieri solet) ob æqualitatem ærumnarum labores facilius ferrent. Interea nonnullos levis armaturæ milites ad aquam quærendum ab exercitu digressos, in torrentis cujusdam alveo non profundo exiguum quendam fontem neque purum illum invenisse,

μάλις ἀκράτῳ σφῶν ἐπεμβαίνοντας ἐς τὰς πηγὰς, ἢ τὰ ρέματα, διασφαιρεῖν καὶ τῇ ἄλλῃ στρατῷ τὸ ὕδωρ.

XXVI. Ἐνθεν δὲ ἔργον καλὸν, εἴπερ τι ἄλλο τῶν Ἀλεξάνδρου, οὐκ ἔδοξέ μοι ἀφανίσαι, ὃ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ πραχθέν, ὃ ἔτι ἔμπροσθεν ἐν Παραπαμισάδαις, ὡς μετεξέτεροι ἀνέγραψαν ἰέναι μὲν τὴν στρατίαν διὰ ψάμμου τε καὶ τοῦ καύματος ἤδη ἐπιφλέγοντος, ὅτι πρὸς ὕδωρ ἤχρην ἐξ αὐτοῦ (τὸ δὲ ἦν πρὸς τὴν ὁδοῦ) καὶ αὐτόν τε Ἀλεξάνδρον διΐκει κατεχόμενον, μόλις μὲν καὶ χαλεπῶς, πεζὸν δὲ ὅμως ἡγείσθαι ὡς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας (οἷα περ φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ) κουφατέρως φέρειν τοῦ πόνου, ἐνίστοται τῇς θαλασπορήσεως ἐν δὲ ταῖς τῶν ψαλῶν τιναι, κατὰ ζήτησιν ὕδατος ἀποτραπέντας ἀπὸ τῆς στρατίης, εὐμενὲς ὕδωρ συλλελεγμένον ἐν τινὶ χαράδρᾳ οὐ βάθειᾳ, ὀλίγην καὶ φαύλην πίδακα καὶ τοῦτο οὐ χαλεπῶς συλλέξαντας σπουδῇ ἰέναι παρ' Ἀλεξάνδρου, ὃς μέγα δῆτι ἀγαθὸν φέροντας ὡς δὲ πέλαζον ἦδη, ἐμβαλόντας ἐς κρήνας τῷ

(a) Curt. 7, 5, 10. & 11.

14. ἀκράτῳ σφῶν] impotentes sui ob sitim, ut Curtius loquitur, 4, 7, 14. CAP. XXVI. 2. τοῦ καύματος ἤδη] assu jam flagrans, quia ad aquam utque progrediendum erat. Hæc enim causâ est, quare ad id usque diei tempus iter fecerint, quo jam vapor solis cuncta accendebat. Illud ἤδη, quod interpretes non expressit, indicat, jam tunc diei servidissimum tempus capisse, ut Curtius ait 3, 5, 1.

ποζόν] Non est pedisum agmen, sed pedisum scilicet Alexandrum, a nominativo ποζός pedes, non ποζόν pedisatus. Quod ni animadvertatur, non satis intelligetur, quæ sit illa λόγος τῆς θαλασπορήσεως quæ in hoc consistit, quod non equo rectus, sed instar gregarii militis pedibus ingressus sit. Pro ut δὲ videtur rectius legi posse ὅτι.

3. οὐ χαλεπῶς] non difficulter.

τὸ ὕδωρ προσενεγκέν τῷ βασι-
λεϊ. τὸν δὲ λαβεῖν μὲν, καὶ ἐπ-
αιῶσαι τοῖς καμίσανται· λα-
βῶσα δὲ, ἐν ὧσιν πάντων ἐκ-
χέει καὶ ἐπὶ τῷ τῷ ἔργῳ ἐς το-
σὺν δὲ ἐπιφρονῆσαι τὴν στρατιάν
ζυμπασαν, ὥστε εὐχάσαι· ἄν
τινα πάσῃ γενέσθαι πᾶσιν ἐ-
κὼν τὸ ὕδωρ τὸ πρὸς Ἀλεξάν-
δρου ἐκχυόν· Ταῦτο γὰρ, ἐκπέρ-
τι ἄλλα, τὸ ἔργον εἰς καρτερίαν
καὶ ἄμα στρατηγίαν ἐπαινῶ
Ἀλεξάνδρου. Συνηχέθη δὲ τι 7
καὶ τοιάνδε τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ γῇ
ἐκείνῃ. Οἱ γὰρ ἡγεμόνες τῆς ὁ-
δοῦ τελευταῖοντες οὐκέτι μεμνη-
σθαι ἔφρασκον τὴν ὁδόν, ἀλλ'
ἀφανισθῆναι τὰ σημεῖα αὐτῆς
πρὸς τοῦ ἀνέμου ἐπισπνέσαν-
τος· καὶ οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ψάμ- 8
μῃ πολλὰ ἤ τε καὶ ὁμοία πάντα
νενομῆν, ὅτῳ τεκμηριώσονται
τὴν ὁδόν· οὗτ' οὖν δένδρα ζυνήνῃ
παρ' αὐτὴν πεφυκότα, οὕτε τι-
νὰ γήλαφον βέβραον ἀνεσηκό-
τα, οὐδὲ πρὸς τὰ ἄστρα ἐν νυκτὶ 9
ἢ μετ' ἡμέραν πρὸς τὸν ἥλιον με-
μελετησθῆσαι σφίσι τὰς πορείας,
καθὰ περ τοῖς ναύταις πρὸς τῶν
ἀστροῶν· τοῖς μὲν φοίνεξι τὴν ὁλί-

collectaque inde aquâ confes-
sim ad Alexandrum accurrisse,
veluti magnum aliquod bo-
num regi adferentes. Quum-
que propius ad Alexandrum
venissent, aquam galeæ infu-
sam regi obtulisse, atque illum
quidem accepisse, laudatis qui
attulerant, eamque protinus
in conspectu omnium in ter-
ram profudisse. eoque facto ita
militum animos confirmatos
fuisse, perinde ac si illius aquæ
ab Alexandro effusæ potu to-
tus exercitus refocillatus fuis-
set. Quod certe Alexandri fa-
ctum, si quod aliud, cum ob to-
lerantiam, tum ob præclarum
boni imperatoris exemplum
laudo. Ad hæc mala hoc etiam
exercitui accidit: duces, de-
lesis à vento viæ vestigiis, viæ
sefe oblitos esse dicebant. Ne-
que enim in arenâ quæ densa
æquaque omni ex parte viam
obduxerat eam cognosci pos-
se; quod neque arbores juxta
viam positæ essent, neque fir-
mus aliquis certusque collis ex-
taret: neque ex astris noctu,
aut ex sole interdiu itineris ra-
tionem observarent: quemad-
modum nautæ ex Urfis, Phœ-
ni-

7. τελευταῖοντες] tandem, sive ad ultimum non amplius meminisse debeant
tiam, quam primo quidem bene cognitam habebant. Participium τελευταῖον
δὲ τελευταῖοντες usurpatur pro tandem 3, 22, 9. 7, 7, 9.

8. νενομένη] Non repugnabo scribi oportere νενομένην, ut habet MS. unus
cum Augustano & editione Basileensi, quomodo pro νενομένην alios dixisse e-
tiam annotatum est, ubi vulgo νενομένην. Gronov. p. 264. ad 6, 24, 7.

9. τῷ τεκμηριώσονται] Neque enim esse quidquam, quo cognoscere sive consi-
gere possint viam.

ζυνήν] consuetæ, quæ solent juxta vias esse.

9. μεμλετησθῆναι] meditata ipsi esse itinera, non exercitatos se ad hoc esse.
ταῖς μὲν φοίνεξι] MSS. & edit. Basil. τὴν μὲν φοίνεξιν τὴν ἄλλην. τὴν δὲ τοῦ
ἄλλοις ἀστροῶν τὴν μὲν φοίνεξιν Gronov.

nices quidem ex minore, reliqui verò mortales ex majore. Ibi Alexandrum conjecturà assequeutum, ad sinistram deflectendum esse, paucis equitibus assumptis processisse; quorum equis nimio æstu defatigatis, multos in itinere relictos: ipsum cum quinque in universum equis evasisse, & mare invenisse; fabuloque in littore effosso aquam dulcem ac puram, atque ita universum exercitum eo traductum, septemque dies propter mare ivisse aquam petentes ex litore. Tum duces itineris viam agnovisse, & ad interiorem regionem duxisse.

XXVII. Postquam vero in Gadroforum regiam pervenit, militibus ibi quietem dedit (a): Apollophanem, quod nihil eorum quæ imperata ei fuerant perfecisset, satrapatu deponit, Thoonte in ejus locum suffecto: qui quum ex morbo decessisset, Sibyrtius ei successor est datus. Hic ipse Carmanix satrapa erat, nuper admodum id muneris ab Alexandro consequutus: tum vero Arachotorum & Gadroforum

(a) Curt. 9, 10, 18. & seqq.

10. ἐν ἀριστῶν ἀποκλίναντα] Vulcanius hæc duobus verbis austiora ita legit: ἐν ἀριστῶν δὲ ἀποκλίναντα -- ἐκ πῶτος προσηγορημέναι. Quod δὲ ἐκ προσηγορημέναι Gronovius, quod in nullis aut. quis libris repererit, omisit.

13. ἔνθεν δὲ] Tum vero (jam enim aliquantum agnovisse viam duces) ad interiorē regionem fecisse iter.

CAP. XXVII. 2. σατράπης ἦν] Satrapa fueras, sive ad illud usque tempus erat. Ab illo enim tempore Carmania Tlepolemo data est. Imperfectum interdum transit in significationem plusquamperfecti. Ita 7, 17, 1. ἡ ἀρσίτης ἦρχε, cui Arsites præfuerat. 1, 18, 6. πρόσθεν γράμματα παρ' Ἀλέξανδρον ἔλαβον, antea litteras ad Alexandrum miseras.

γην, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνθρώποις τῆς ἰομείζονα· ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρον συνέντα ὅτι ἐν ἀριστῶν ἀποκλίναντα διεγινεῖν, ἀναλαβόντα ὀλίγους ἀμὰ αἱ ἰππείας· ὡς δὲ καὶ τούτων οἱ ἰππῶες ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ καύματος, ἀπολιπεῖν καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς· αὐτὸν δὲ ζῶν πέντε τοῖς πᾶσιν ἀφ' ἰππασσάσθαι, καὶ εὐρεῖν τὴν θάλασσαν διαμησάμενόν τε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αἰγυαλοῦ τὸν κάχληκα, ἐπιτυχεῖν ὕδατι γλυκεῖ καὶ καθαρῷ, καὶ οὕτω μετελθεῖν τὴν στρατιάν πᾶσαν, καὶ εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἵέναι παρὰ τὴν θάλασσαν ὑδρευομένους ἐκ τῆς ἡϊόνας. 13 Ἐνθεν δὲ (ἥδη γάρ τι γινώσκειν τὴν ὁδὸν τοὺς ἡγεμόνας) ἐπὶ τῆς μεσογαίας ποιεῖσθαι τὸν στόλον.

XXVII. Ὡς δὲ ἀφ' ἑκτοῦς τῶν Γαδρωσίων τὰ βασίλεια, ἀναπαύει ἐνταῦθα τὴν στρατιάν· καὶ Ἀπολλοφάνην μὲν παύει τῆς σατραπείας, ὅτι ὠδενός ἔγνω ἐπιμεληθέντα τῶν προσηγγελημένων· Θόαντα δὲ σατραπεύειν τῶν ταύτη ἑταξ· τούτου δὲ νόσῳ τελευτήσαντος, Σιβύρτιος τὴν σατραπείαν ἐκδέχεται· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Καρμανίας σατράπης ἦν, νεωστὶ ἐξ Ἀλεξάνδρου ταχθεὶς· τότε δὲ ταύτῃ μὲν Ἀραχωτῶν τε καὶ τῶν Γαδρωσίων

σίων ἀρχεῖν ἐδόθη· Καρμανίαν δὲ
ἔσχε Τληπόλεμος ὁ Πυθοφάνους.
Ἦδη τε ἐπὶ Καρμανίας προύχων
3 ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀγγέλλεται αὐ-
τῷ Φιλίππον τὸν σατράπην τῆς
Ἰνδῶν γῆς, ἐπιβουλευόντα πρὸς
τῶν μισθοφόρων, δόλῳ ἀποθανεῖν·
τοὺς μὲν ἀποκτείναντας, ὅτι οἱ σω-
4 ματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μα-
κεδόνες, τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔρ-
γῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες,
ἀπέκτειναν. Ταῦτα δὲ ὡς ἔγνων,
5 ἐπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς πα-
ρὰ Εὐδήμῳ τε καὶ Ταξίλῳ, ἐπι-
μελεῖσθαι τῆς χώρας πρόσθεν ὑπὸ
Φιλίππου τεταγμένης, ἔστ' ἂν αὐ-
τὸς σατράπην ἐπέμψῃαι ἐπ' αὐ-
τῆς. Ἦδη δ' ἐς Καρμανίαν ἦκον·
6 τοὺς Ἀλεξάνδρου, Κρατερὸς, ἄφικ-
νῆται, τὴν τε ἄλλην στρατιάν ἅμα
οἱ ἄγων, καὶ τοὺς ἐλεφάντας, καὶ
Ὀρλώνην τὸν ἀποσάντα καὶ νεω-
7 τέρσαντα συειληφώς. Ἐνταῦθα
δὲ Στασάνωρ τε ὁ Ἀρείων καὶ ὁ
Ζαράγγων σατράπης ἦκε· καὶ ἔξιν
αὐτοῖς Φαρσμάνης ὁ Φραταφέρνηου
τοῦ Παρθυαίου καὶ Ὑρκανίου σα-
8 τράπου παῖς. Ἦκον δὲ καὶ οἱ στρα-
τηγοὶ οἱ ὑπολειφθέντες ἅμα Παρ-
μενίῳ ἐπὶ τῆς στρατίας τῆς ἐν Μη-
δία, Κλέανδρος τε καὶ Σιτάλκης,
καὶ Ἡράκων, τὴν πολλὴν τῆς στρα-
τίας καὶ οὗτοι γε ἄγοντες. Τοὺς
9 μὲν δὴ ἅμωι Κλέανδρόν τε καὶ Σι-
τάλκην, πολλὰ ἐπικαλούντων

imperium illi collatum est.
Carmaniam vero Tlepole-
mus Pythophanis filius te-
nuit. Jamque Carmaniam
versus processerat rex, quum
ei nuntiatur Philippum In-
dorum satrapam mercena-
riorum fraude ex insidiis in-
teremtum. ac percussiores
quidem à Macedonibus, qui
Philippo corporis custodes
erant, partim in ipsa cæde,
partim post perpetratum fa-
cinus captos, interfectos es-
se. Quo cognito, Eudemo
& Taxili per literas jubet, ut
regionis quæ antea Philip-
po subdita fuerat curam ad-
ministratoremque suscipi-
ant, tantisper dum ipse satra-
pam aliquem eo mittat. A-
lexandro jam Carmaniam
ingressο, Craterus ad eum
venit, reliquum exercitum
& elephantos secum ducens,
unaque Ordonem, quem,
quod defectionem molitus
esset, ceperat. Eodem etiam
Stasator Ariorum & Zaran-
gorum satrapes venit, & cum
his Pharismanes Phratapher-
nis Parthorum & Hyrcano-
rum satrapæ filius. Venerunt
etiam duces copiarum, quas
cum Parmenione in Mediâ
reliquerat, Cleander, Sital-
ces & Heracon, magnam &
ipsi exercitus partem ducen-
tes

4. τοὺς μὲν ἀποκτείνων. Opt. τοὺς δὲ ἀπ. Gronov.

5. ἐς Ἰνδοὺς] in Indiam. Ita & Latini dicunt ad Italos pro in Italiani.

6. Ὀρλώνην] Curtius Ozinem appellat loc. cit.

8. ἐπὶ τῆς στρατίας] ne processent exercitui, qui in Media erat.

tes (a). Equibus Cleandrum & Sitalcem accusatos ab indigenis pariter atque exercitu ipso, quod templa spoliassent, veteraque monumenta movissent, multaque alia in subjectos improbe atque avare perpetrassent. Quæ ut nunciata sunt, necari eos iussit, ut & reliqui satellitæ, aut præsides, aut principes qui iis locis constituerentur, metuerent si officium non fecissent, sese eodem supplicio affectum iri; quod certe, si quid aliud, gentes quæ ab Alexandro vi subactæ essent, vel sua sponte deditionem fecissent (quarum tanta erat multitudo, tantoque locorum intervallo inter se disjungebantur) in officio continuit. Neque enim licebat sub Alexandri imperio cuiquam præfecto subjectos injuriâ afficere. Heracon quidem tum temporis criminationem subterfugerat: cæterum paulo post à Sufiis convictus, quod eorum templum diripisset, etiam ipse poenas dedit. Stasanor vero & Phrataphernes magnam jumentorum atque camelorum copiam ad Alexandrum duxerunt (b), simulac eum in Gadrosios exercitum ducere intellexerunt, existimantes exercitum eadem illa incommoda quæ passus fue-

(a) Curt. 10, 1. 1. (b) Idem. 9, 10, 17.

αὐτοῖς τῶν τε ἐγχαωρίων καὶ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς, ὡς ἱερὰ τε πρὸς αὐτῶν σεσυλημένα, καὶ θήκας παλαιὰς κεκινήμενας, καὶ ἄλλα ἄδικα ἔργα εἰ; τοὺς ὑπηκόους τε-
 10 ἱστολημένα καὶ ἀτάσθαλα. Τὰ αὐ-
 τα ὡς ἐξηγγέλθη, τοὺς μὲν ἀπε-
 κτείνειν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις δέ-
 ος εἶναι, ὅσοι σατράπαι ἢ ὑπαρ-
 χοὶ ἢ νομάρχαι ἀπολείποντο, τὰ ἴσα ἐκείνοις πλημμυλῶντας
 11 ἱπείσεσθαι καὶ τοῦτο εἰπεῖν τι ἄλ-
 λο, κατέσχεν ἐν κόσμοις τὰ ἔθνη
 τὰ ἐξ Ἀλεξάνδρου δορυάλωτα, ἢ
 ἐκόντα προσχωρήσαντα, τοσαῦ-
 τα μὲν πλῆθει ὄντα, τόσον δὲ ἀλ-
 λήλων ἀφεισκηότα ὅτι οὐκ ἐξῆν
 ὑπὸ τῇ Ἀλεξάνδρου βασιλείᾳ
 ἀδικεῖσθαι τοῖς ἀρχομένοις ὑπὸ
 12 τῶν ἀρχόντων. Ἡράκλειον δὲ τότε
 μὲν ἀφείρη τῆς αἰτίας ὕλγιον δὲ
 ὕστερον ἐξελογχθεὶς πρὸς ἀνδρῶν
 Σουσιῶν, σεσυληκέναι τὸ ἐν
 Σούσις ἱερὸν, καὶ οὗτος ἔδωκε
 13 δίκην. Οἱ δὲ σὺν Στασάνωρ καὶ
 Φραταφέρνη πλεῖστές τε ὑπαρχ-
 γίων παρ' Ἀλεξάνδρου ἄγοντες
 ἦλθον, καὶ καμήλους πολλὰς,
 ἃς ἔμαθον ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρ-
 σίων ἀγὰν, εἰκάσαντες ὅτι τὰ αὐ-
 τὰ ἐκεῖνα πείσεται αὐτῶν ἡ στρα-
 14 τία ἃ ἦδη ἔπαθε. Καὶ σὺν καὶ ἐν
 καιρῷ μὲν καὶ οὗτοι ἀφίποντο,

ἐν

9. ἀτάσθαλα] Plus hoc est quam *avare*, nempe *improbe*, libidine *se* *su-*
peris. Vid. Curt. 10, 1, 3. & seqq.

10. πλημμυλῶντας] *delinquentes*, contra officium facientes.

11. ὅτι οὐκ ἐξῆν] *ὅτι* refertur ad superius τοῦτο. Nec eos in officio conti-
 nuit, quod Alexander nemini in suo regno injuriam fieri patiebatur. Εἰς α-
 γοῦ ὅτι δεικνύειν, non ἀπολογεῖσθαι.

13. τὴν ἐπὶ Γαδρ.] τὴν scil. ἑδδα.

ἐν καιρῷ δὲ αἱ καμήλοι τε καὶ τὰ ὑποζύγια· διένειμε γὰρ ξύμπαντα· Ἀλέξανδρος, τοῖς μὲν ἡγεμόσι κατ' ἄνδρα, τοῖς δὲ κατ' Ἰλας τε καὶ ἐκατοσύας, τοῖς δὲ κατὰ λόχους, ὅπως τὸ πλῆθος τῶν ὑποζυγίων τε καὶ καμήλων αὐτῷ ἔξυνηθεαυεν.

XXVIII. Ἦδη δὲ τινες καὶ I τοιαῦδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἐμοὶ λέγοντες, ὡς συζέξας δύο ἄρματα μαζὰς, κατακείμενος ξὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος, τὴν διὰ Καρμανίας ἤγεν, ἣ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐτίφαναωμένη τε καὶ παίζουσα εἰπετο· πρῦναιτο δὲ αὐτῇ σίτος τε, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστρυφὴν, παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομμένα πρὸς τῶν Καρμανίων. Καὶ ταῦτα πρὸς μίμῃσιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπέπασθη Ἀλέξανδρος, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγτο, κατὰ σφάμενον Ἰνδοῦς Διόνυσον, οὕτω τὴν πολλὰν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν· καὶ Θράμβῶν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς ἡλικασταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ταύτῳ, θριάμβους. Ταῦτα δὲ αὐτὴ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, αὐτὴ Ἀριστοβούλος ὁ Ἀριστοβούλου ἀνέγραψαν, οὐδὲ τις ἄλλος ὄντινα ἱκανὸν ἂν τις παῖς ἀπο τεκμηρίωσαι ὑπὲρ τῶν τοιῶνδε· καὶ μοι ὡς οὐ πιστὰ ἀναγεγράφθαι ἐξήρκεσαν· ἀλλ' ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλου ἐπέ- 4

rat subiturum. Et quidem peropportune cum ipsi, tum cameli & jumenta advenierunt: omniaque partim in singulos præfectos, partim per turmas & centurias & cohortes pro numero jumentorum & camelorum partitione est.

XXVIII. Sunt etiam nonnulli qui scribant (quod quidem mihi verisimile non videtur) Alexandrum duobus curribus junctis, inter amicos musicis modulationibus aures ejus demulcentes stratum, per Carmaniam exercitum duxisse: milites coronatos ludentesque sequutos, frumentum aliasque res quæ ad voluptatem pertinent, ad viam Carmaniis apponentibus. Atque hæc quidem æmulatione quadam Dionysiæ bacchationis ab Alexandro fiebant. Fama enim tenebat Dionysum, Indis devictis, hoc etiam pacto magnam Asiæ partem peragrassæ: & Dionysum ipsum Triumphum vocatum esse, & pompas quæ ob bellicas victorias fiunt, eâ de causa triumphos dici. Cæterum hæc neque Ptolemæus Lagi, neque Aristobulus Aristobuli filius, neque alius quispiam autor cui hac in parte fides haberi possit, memoriæ prodidi.

CAP. XXVIII. 1. ἀρμάμαζας] Non ἄρματα currus dicit, sed ἀρμάμαζας εἰς τας, i.e. τας, ut notaret luxum & molliem Alexandri. Vid. ad 3, 19, 4.
2. Καὶ ταῦτα πρὸς μίμῃσιν] Repetenda particula ὡς ex superiōribus, & præsertim continnanda in eâ oratio obliqua.

didit: suffeceritque ante tanquam indigna fide relata esse. Illa vero Aristobulum sequutus scribo, Alexandrum in Carmania gratias diis agentem sacrum fecisse ob victoriam de Indis partam, & ob exercitum ex Gadrosiis servatum: ludos etiam musicos & gymnicos edidisse: præterea Peucestam in corporis sui custodem adscripsisse, quem quidem jam Persidis satrapam constituturæ decreverat, sed antequam illi satrapatum deferret, ne hoc quidem honore fideique testimonio carere eum voluit, ob eximiam ejus operam apud Mallos præstitam. Fuisse autem illi tum temporis septem corporis custodes, Leonnatum Antei, Hephæstionem Amyntoris, Lyfimachum Agathoclis, Aristonum Pifei filium: hos Pelæos. Perdiccam Orontis ex Orestide, Ptolemæum Lagi & Pythonem Crateæ f. Eor-
denfes: octavum vero iis accessisse Peucestam qui Alexandrum scuto suo protexerat. Inter hæc Nearchus, quum jam Ororum & Gadrosorum atque Ichthyophagorum regionem circumnavigasset, ad maritimam Carmaniæ oram quæ habitabatur, appulit (a). Inde cum paucis ad Alexandrum profectus, omnia quæ in eâ ad

μενος συγγράφω, ὅτι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλεξάνδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης, καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιάς ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρουσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευκέσαν ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἥδη μὲν ἐγνωκότα σάτραπην καταστῆσαι τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατραπείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι, ἐπὶ τῶν Μαλλοῖς ἔργον· εἶναι δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντίου, Ἡφαιστίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθόκλεους, Ἀριστόνουν Πεισαίου· τοὺς μὲν, Πελλαίους· Περδίκκην δὲ, Ὀρόντου, ἐκ τῆς Ὀρέσιδος· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγου, καὶ Πύθωνα Κρατεῆ, Ἑορδαίους· ὄγδοον δὲ προσγεσθαι αὐτοῖς Πευκέσαν τὸν Ἀλεξάνδρου ὑπερασπίσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Νέαρχος περιπλεύσας τὴν Ὠρῶν τε καὶ Γαδρῶων γῆν, καὶ τῶν Ἰχθυοφάγων, κατήρην ἐς τῆς Καρμανίας τὰ πρὸς θάλασσαν ὠκισμένα· ἔνθεν δὲ ἀνελθὼν σὺν ὀλίγῃς, Ἀλεξάνδρου ἀπήγγειλε τὰ ἀμφὶ τὸν περίπλου τὸν γεγόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν ἕξιν θάλασσαν. Τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐτῷ, ἐκ περιπλεύσοντα ἔστ' ἐπὶ τὴν Σουσιανὴν τε γῆν, καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκ-

(a) Curt. 10, 1, 10.

8. οὐν ὀλίγῃς] cum quinque aux (ex vicis, Indic. 34, 6,

9. καταπέμπει] Indic. 36, 3.

ἐκβολαίς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐ-¹⁰ exteri-
 τῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐ-
 πὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν
 καὶ τὸ σῶμα τοῦ Τίγρητος, ταῦ-
 τα ἰδίᾳ ἀναγράψω, αὐτῷ Νεάρ-
 χου ἐπόμενος, ὡς καὶ τήνδε εἶ-
 ναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνι-
 κὴν ξυγγραφὴν. Ταῦτα μὲν δὴ ¹¹
 ἐν ὑτέρῳ εἶσαι τυχόν, εἰσότε θυ-
 μός τε με καὶ ὁ δαίμων ἀγῇ ταύ-
 τη. Ἀλεξάνδρου δὲ Ἡφαιστίωνα ¹²
 μὲν σὺν τῇ πλειστῇ μοίρᾳ τῆς
 στρατῆς καὶ τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ
 τοὺς ἐλέφαντας ἀμὰ οἱ ἔχοντα,
 τὴν παρὰ θάλασσαν ἀπὸ τῆς Καρ-
 ματίας ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀγειν
 ἐκέλευσεν· ὅτι χειμῶνος ὥρα γι-
 γνομένου αὐτῷ τοῦ εὐλοῦ, τὰ
 πρὸς τῇ θάλασσῃ Περσίδος ἀλει-
 νάτε ἦν, καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἀφάρ-
 νως ἔχοντα.

XXIX. Αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς κου-¹
 φητάτοις τῶν πεζῶν, καὶ ξὺν τοῖς
 ἵπταιροις τῶν ἵππεων, καὶ μέρει τινὶ
 τῶν τοξοτῶν, ᾗ τὴν ἐπὶ Πασαργ-
 γάδας τῆς Περσίδος. Στασάνορα
 δὲ καταπέμπει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
 αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς ²
 Περσίδος, φρασάορτην μὲν οὐ κατ-
 ἔλαβε σατραπεύοντα ἐτι (νόση
 γὰρ τετελευτηκὼς ἐτύγχανεν ἐν
 Ἰνδοῖς ἐτι Ἀλεξάνδρου ὄντος) Ὀρ-³
 ξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος,
 οὐ πρὸς Ἀλεξάνδρου καταστὰς,

XXIX. Ipse cum expe-
 ditissimis peditum, cumque
 amicorum equitatu, & ali-
 qua sagittariorum parte, ver-
 sus Palargadas Persidis pro-
 fectus est (a). Stasanorem ve-
 ro in suam provinciam mit-
 tit. Quumque ad Persidis fi-
 nes venisset, Phrasaortem
 ibi satrapatu fungentem non
 reperit (qui, Alexandro ad-
 huc apud Indos res gerente,
 morbo decesserat) Orxines
 vero praesidem agebat, non
 (a) Curt. 10, 1, 22. qui-

10. ὡς καὶ τήνδε] ut etiam illa exspectat de Alexandro Graeca historia. Hæc
 scilicet persequitur militiæ Macedonicæ est una ξυγγραφὴ. πρὸς appellatæ
 quosque VII, 3. alteram statuit Ἰνδικὰ Γρονου.

11. ἐν ὑτέρῳ] in posterum, posthac.

δ δαίμων] deus. Uti & ad hanc historiam scribendam divino numine se
 impulsam ait 7, 3 c. 7.

quidem ab Alexandro constitutus, sed quod non indignum censuisset Persas Alexandro in officio continere, quamdiu nemo esset qui ejus provinciae curam gereret. Accessit quoque ad eum in Pasargadas Atropates Mediae satrapa, isque Baryaxem Medum captum adducebat, quod erecta cidari capiti imposita Persarum ac Medorum regem se appellasset, & cum eo omnes innovationis rerum & defectionis socios: quos Alexander necari iussit. Aegerrime vero ferebat scelus in Cyri Cambysis sepulcrum admissum; quod quidem perfractum spoliatumque reperit, ut autor est Aristobulus. Esse enim apud Pasargadas in hortis regis Cyri illius sepulcrum, & circum id, lucum omnis generis arboribus constitum, a quisque irriguum, atque alto gramine hortum ipsum refertum esse: sepulcrum ipsum ab ima parte saxo quadrato structum quadrangularem formam præ se ferre. In editiore parte ædiculam esse lapideo fornice contentam, portulamque habere quæ in eam ducat, ita angu-

ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ ὄντος ἄλλου ἀρχόντος. Ἦλθε δὲ εἰς Πασαργάδας καὶ Ἀτροπάτης ὁ Μηδίας σατράπης, ἄγων βαρυάξην ἄνδρα Μηδῶν συνειλημμένον, ὅτι ὄρην τὴν κίδαριν περιβέμενος, βασιλεῖα προσεῖπεν αὐτὸν Περσῶν τε καὶ Μηδῶν καὶ ξὺν τούτῳ τοὺς μετασχόντας αὐτῷ τοῦ νεωτερισμοῦ τε καὶ τῆς ἀποστάσεως. Τούτους μὲν δὴ ἀπέκτεινεν Ἀλεξάνδρος· ἐλύπησε δὲ αὐτὸν ἡ παρανομία ἣ ἐς τὸν Κύρου τοῦ Καμβύσου τάφον, ὅτι διαρρηγμένον τε καὶ σεσυλημένον κατέλαβε τοῦ Κύρου τὸν τάφον, ὡς δὲ λέγει Ἀριστοβούλος· εἶναι γὰρ ἐν Πασαργάδαις ἐν τῷ παρεδίστῳ τῷ βασιλικῷ Κύρου ἐκείνου τάφον· καὶ περὶ αὐτὸν ἄλσος ἐμπεφυτευθῆναι δένδρων παντοίων, καὶ ὕδατι εἶναι κατάρρυτον, καὶ πόαν βασιλεῖαν πεφυκέναι ἐν τῷ λειμῶνι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν τάφον τὰ κάτωθεν τετραπέδῳ ἐς τετραγώνον σχῆμα πεποιηθῆναι· ἄνωθεν δὲ οἶκημα εἶναι λίθινον ἐσγασμένον, θυρίδα ἔχον φέρουσαν ἔσω τέντην, ὡς μόλις ἂν ἐνὶ ἀνδρὶ οὐ μεγάλῳ, πολλὰ κακοπαθεῖντι παρελθεῖν.

CAF. XXIX. 6. ἐν τῷ λειμῶνι] in prate.

7. λίθινον τετραπέδον] Adeo omnes MSSi consentiunt in λίθινον τετραπέδον, ut etiam notaverit in ora Vulcanius. Non mirum igitur fuerit, si hunc casum retinuerit quoque Optimus. Sed quod mirari licet, est, quod iolus habeat τετραπέδον, quo vides longe aliam faciem huic sepulchro contingere. Quum enim ita structuram hanc describant, ut sepulchrum ab ima parte saxo quadrato sit structum, tanquam ipsi terræ inamunito fundamentos, ex restitutione libri Optimi discimus nihil tale fuisse, sed ipsum hoc sepulchrum in ima parte constituisse ex lapide, quem quatuor pedes sustinerent, sane ad quadratam formam. Gronov.

ἐν δὲ τῷ αἰκήματι πύelon χρυσῆν 8
 κεῖσθαι, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἐ-
 τεύαπτο, καὶ κλίνην παρὰ τῇ πυέ-
 λῳ· πόδας δὲ εἶναι τῇ κλίνῃ χρυ-
 σοῦς σφυρηλάτους, καὶ τάπητα ἐ-
 πιβλημάτων Βαβυλωνίων, καὶ
 καυκάκας πορφυροῦς ὑποσρώννου-
 σθαι· ἐπεῖναι δὲ καὶ κἀνδύς, καὶ
 ἄλλους χιτῶνας τῆς Βαβυλωνίου
 ἐργασίας· καὶ ἀναξυρίδες Μηδικαὶ 9
 καὶ σολαὶ ὑακινθινοῦς ἀφείδους λέγει ὅ-
 τι ἔκειντο· αἱ δὲ πορφύραι, αἱ δὲ ἄλ-
 λης καὶ ἄλλης χροῆς· καὶ σρεπτοί,
 καὶ αἰκινάκαι, καὶ ἐνώτια χρυ-
 σοῦ τε καὶ λίθων κολλητὰ· καὶ
 τράπεζα ἔκειτο. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς
 κλίνης ἢ πύελος ἔκειτο, ἢ τὸ σῶμα
 τοῦ Κύρου ἔχουσα· εἶναι δὲ ἐντός 10
 τοῦ περιβόλου, πρὸς τῇ ἀναβάσει
 τῇ ἐπὶ τὸν τάφον Φερουσῇ, οἰκη-
 μα σμικρὸν τοῖς μάγοις πεποιημέ-
 νον, οἱ δὲ ἐφύλασσον τὸν Κύρου
 τάφον, ἔτι ἀπὸ Καμβύσου τοῦ
 Κύρου, πᾶς παρὰ πατὴρ ἐκδεχό-
 μενοι τὴν φυλακὴν. Καὶ τούτοις 11
 πρόσθεν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδοδοτο ἐκ
 βασιλείας, καὶ ἀλεύρων τε καὶ ὄλ-
 νου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ
 μῆνα ἐσθυσίαν τῷ Κύρῳ· Ἐπεὶ γὰρ 12
 γραπτοὶ δὲ ὁ τάφος Περσικοῖς γράμ-
 μασι, καὶ ἐδήλου Περσισὶ τὰδε,

stam ut ægerrime unus ali-
 quis, neque is magnæ statu-
 ræ, ingredi possit; in ædicu-
 lā solium aureum esse posi-
 tum, in quo Cyri corpus con-
 ditum servatur: lecticam so-
 lio adstare, cujus pedes ex
 solido auro fabrefacti sint.
 hanc tapetis Babyloniiis stra-
 tam, stragulis purpureis sub-
 stratis: lecticæ candyn regi-
 am aliasque vestes Baby-
 lonii operis impositas esse.
 Femoralia etiam Medica:
 vestes quoque hyacinthino
 colore tinctas ibi positas
 fuisse scribit: atque has qui-
 dem purpurei, alias varii co-
 loris; torques quoque ac gla-
 dios & inaures, auro & gem-
 mis ligatos; mensa præterea
 ibi posita erat; in medio ve-
 ro lecticæ solium, corpus
 Cyri continens. Esse præte-
 rea intra ambitum in ipso ad
 sepulcrum ascensu exiguam
 quandam ædiculam, Magis
 extructam, qui quidem se-
 pulcrum custodiebant, jam
 inde à Cambyse Cyri filio
 custodiæ munere à patribus
 in filios transmissio. Atque
 his quidem ovis in singulos
 dies ab rege dabatur, vini-
 que & farinæ certus modus:
 sin-

8. πύelon χρυσῆν] Solium arcula erat, aut locus, ubi defunctorum cor-
 pora condebantur. Arrianus paulo post ἢ πύελος ἔκειτο, ἢ τὸ σῶμα τοῦ
 Κύρου ἔχουσα. Unde Hesychius τὴν πύelon exponit λάρνακα, Suidas vero
 ὄφρα interpretatur. Blanchard. Vid. Brissau. de regno Persarum pag. 152.
 Καὶ κλίνην] Ὁ λέγειν ἀπὸ τοῦ solium; & ita quidem, ut solium in medio lecto
 fuerit collocatum, uti mox dicitur 9. ἐν μέσῳ τῆς κλίνης ἢ πύελος ἔκειτο,
 ὑποσρώννουσθαι] MSSt. & edit. Basil. ὑποσρώματα. Gronov.
 ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίων] Intelligendum, tapetem Babylonico opere
 variegatum & caucacas purpureos lecto pro cunctis fuisse. Idem.
 Κἀνδύς] Est vestimentum quoddam Persicum.

4to ARRIANI DE EXPEDITIONE

quidem ab Alexandro con-
tinuus, sed quod non in-
quisitum consilium. Peris A-
lexandro in officio contin-
et, quando nemo esset qui
quod provincie curam pre-
ter. Accessit quoque ad eum
in Pafagias. Acropates Me-
dia satrapa, &que Baryata
Mothum captem adduxerat,
quid crederet eideri captem in-
politi Persarum ac Metro-
nam regem se appellasset, &
ceteros omnes innovationis
seu & defectionis socios
quos Alexander necari ius-
sit. Egerime vero ferebat
seculi in Curi Cambysis se-
pulcrum admissum; quod
quidem persarum spolia-
umque reperit. ut autor est
Aristobulus. Esse enim apud
Pafagias in hortis regis
Cyrillus sepulcrum, & cir-
cum id, lacum omnis gene-
ris arboribus confectum, a-
quique irriguum, atque alto
gramine horum ipsum ro-
tundum esse: sepulcrum ip-
sum ab imi parte saxo qua-
dam structum quadrangu-
larem formam præ se ferre.
In editiore parte adiculam
esse lapideo fornice conte-
gentem in eam ducat, ita angu-

4 τοι. Ἡλὲν ἱεὶς Πισσαργάδας καὶ
Ἄγραπτος ὁ Μηδίας σατράπης
καὶ Βαρύτης ἐκ τῆς Μήδου σα-
λευκίτου, ἐπὶ ὧν τὴν αὐτὴν
πελάειον, ὁ δὲ καὶ προσέειπε
αὐτὸν Πισσαργάδα τε καὶ Μηδὸν κα-
θεῖν ταύτα τοὺς μετασχεύοντας αὐ-
τὰ τοῦ νεκροῦ μου τε καὶ τῶν
5 ποταμῶν. Ταύτους μὲν δὲ καὶ
ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀνέκρο-
ται τὴν ἡ παρανομία ἢ ἐς τὸν Κό-
τον Καμίσου τὰς, ἐπὶ δὲ
μεγίστου τε καὶ σπουδαίου κα-
ταστὰς τοῦ Κίου τὸν τάφον,
6 ὅς τις Ἀποδόλους εἶναι γὰρ
Πισσαργάδα· ἐν τῷ περὶ
τῶν βασιλέων ἱστορίας τὰς
καὶ τὰς αὐτῶν ἀλλοτρίων
ἐστὶν ἱστορίας καταστὰς, καὶ ὅτι
7 ἐστὶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ λαμπροῦ
αὐτῶν ἐν τοῖς τάφον τὰ κατὰ
τετραγώνου ἐς τετραγώνου σχή-
μα καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνέκρου
ἐστὶν λατὸν ἐστραμμένον, ὅτι
δὲ ἐξ ὧν ἐστὶν αὐτὰς τὴν
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οὐ μεγάλης
πελάειον καταστὰς πρὸς τὸν

CA. III. 6. ἐν τῇ λαμπρῇ in p. 10.
etiam in p. 10. Ad hoc omnes MSS. consentiunt in αὐτῶν τετρα-
γωνοῦς, quod vides longe aliam faciem huic sepulchro contin-
gere. Quia cum in hoc videretur hanc describunt, ut sepulchrum ab imi parte
quodammodo sit rotundum, tanquam ipsi tectæ immunito fundamentos, et si
in una parte constitisset ex lapide, quæ quatuor pedes sustinerent, sine

singulis etiam mensibus equus unus quem Cyro sacrificarent. Titulus sepulcri Persicis literis inscriptus, hoc significabat, O MORTALIS, CYRUS EGO SVM CAMBY-
SIS P. QUI PERSIS REGNUM CONSTITVI, ASIÆQUE IMPERAVI. ITAQUE NE NEO MONUMENTO INVIDEAS. Alexander, (inceggerat enim eum cupido jam tum quum Persas vicisset, adeundi istius sepulchri) reliqua omnia furto sublata, præter solum & lectum reperit. Nonnulli ne ipsius quidem corpori perpercerant; sublato enim solii operculo corpus ejece-
rant: ipsum vero solum imminuere conati fuerant, ut commodius auferri posset: partim præscindentes, partim contudentes atque confringentes: quumque opus non succederet ex sententiâ, relicto tandem folio abierunt. Aristobulus ab Alexandro designatum se fuisse ait, qui sepulcrum de integro instauraret, corporisque partes quæ supererant in folio conderet, operculoque tegeret: quæque rupta essent reficeret, lectum tæniis intenderet, pristinoque

ἢ ἌΝΘΡΩΠΕ, ἘΓΩ ΚΥΡΟΥΣ ΕΙΜΙ Ὁ ΚΑΜΒΥΣΟΥ. Ὁ ΤΗΝ ἈΡΧΗΝ ΠΕΡΣΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ἈΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΣ ΜΗ ὍΤ' Ἦ ΦΘΟΝΕΙ ΜΟΙ ΤΟΤ' ΜΝΗΜΑΤΟΣ.
13 Ἀλέξανδρος δὲ (ἐπιμελὲς γὰρ ἦν αὐτῷ, ὅποτε ἔλα Πέρσας, παριέναι εἰς τοῦ Κύρου τὸν τάφον) τὰ μὲν ἄλλα καταλαμβάνει ἐκπεφορημένα, πλὴν τῆς πυέλου καὶ τῆς κλίνης· οἱ δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἐλαβήσαντο, ἀφελάντες τὸ πῶμα τῆς πυέλου καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλλον· αὐτὴν δὲ τὴν πυέλον ἐπερῶντο εὐογκον σφίσι ποιήσασθαι, καὶ αὐτὴ εὐφορον, τὰ μὲν παρακρίπτοντες, τὰ δὲ ξυνάλῳντες αὐτῆς· ὥς δὲ οὐ προῖχ' ὡρεῖ αὐτοῖς τοῦτο τὸ ἔργον, οὕτω δὲ ἐρῶσαντες τὴν πυέλον ἀπῆλθον. Καὶ λέγει Ἀριστόβουλος, αὐτὰς ταχέως πρὸς Ἀλεξάνδρου κομῆσαι ἐξ ἀπαρχῆς τῷ Κύρῳ τὸν τάφον· καὶ τοῦ μὲν σώματος ὅσα περ ἐτὶ σώα ἦν, κατατείνειν εἰς τὴν πυέλον, καὶ τὸ πῶμα ἐκθείνειν· ὅσα δὲ λελώδηται αὐτῆς, κατορθῶσαι· καὶ τὴν κλίνην ἐντείνειν ταινίαις, καὶ τὰλλα ὅσα εἰς κόσμον ἔκειτο, κατ' ἀρμόν τε τοῖς πάλαι ὅμοια ἀποθείνειν, καὶ τὴν θυρίδα δὲ ἀφανίσαι, τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἐνοικοδομήσαντα, τὰ δὲ
κη-

12. φθόνος] In omnibus MSS. reperi, ut & Vulcanius in Augustano, φθόνος, prout habet quoque Plutarchus & Eustathius ad Dionysii Periegetin.

13. ὅποτε ἔλα] quando vicisset Persas. Non tum demum, cum Persas jam vicerat, hæc cupido cum inceggerat, sed multo ante secum statuerat sepulchrum hoc intrare, cum primum ipsi facultas daretur Persis superatis.

16. καὶ τὰλλα ὅσα] & alia quæcumque ad ornatum posita fuerant, secundum munus præstans paria reponeret. ἔκειτο imperfectum loco plusquamperfecto: si, vid. not. paulo ante ad cap. 17. 2.

πῆλῳ ἐμπλάσαντα· καὶ ἐπιβα-
λὼν τῷ πῆλῳ τὸ σημεῖον τὸ βα-
σιλικόν. Ἀλεξάνδρος δὲ ξυλ-17
λαβὼν τοὺς μάγους τοὺς φύλα-
κας τοῦ τάφου ἐσρέβλωσεν, ὡς
κατεπεῖν τοὺς δρᾶσαντας· οἱ δὲ
αὐτὲ σφῶν αὐτὲ ἄλλου κατεῖ-
πον σρεβλούμενοι, οὐδὲ ἄλλη
πῆξυνηλέγχοντο ξυνειδότες τῶ
ἔργῳ· καὶ ἐπὶ τῷδε αἰφείθησαν
ἐς Ἀλεξάνδρου.

XXX. Ἐνθεν δὲ εἰς τὰ βα-1
σιλεια ἦει τῶν Περσῶν, ἃ δὴ
πρόσθεν κατέφραζεν αὐτοῖς, ὡς
μοι λέλεκται ὅτι οὐκ ἐπῆνον
αὐτὸ ἔργον· ἀλλ' οὐδ' αὐτοῖς Ἀ-
λεξάνδρος ἐπανεβλῶν ἐπῆνει.
Καὶ μὲν δὴ καὶ κατὰ Ὁρξίνου 2
πολλοὶ λόγοι ἐλέγχθησαν πρὸς
Περσῶν, ὃς ἤρξε Περσῶν, ἐπει-
δὴ φρασφόρτης ἐτελεύτησε· καὶ
ἐξηλέγχθη Ὁρξίνης ἱερά τε ὅτι
σεσύληκε, καὶ τάφους βασιλι-
κοὺς, καὶ Περσῶν πολλοὺς ὅτι
ρῶ ξὺν δίκη ἀπέκτεινε· τοῦτον
μὲν δὴ οἷς ἐτάχθη ὑπὸ Ἀλεξ-
άνδρου ἐκρέμασαν. Σατράπην 3
δὲ Πέρσαις ἐτάξε Πευκέσαν τὸν
σματοφύλακα, πῖσόν τε οἱ ἐς
τὰ μάλισα τίθεμενος, τὰ τε ἄλ-
λα, καὶ ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ,
ἵνα προεκινδύνευσέ τε καὶ συνεξέ-

ornatu restitueret; ad hæc ædi-
culæ portam lapide & calce
obstrueret, regio signo illi im-
presso. Post hæc Alexander ma-
gos sepulcri custodes compre-
hensos in quæstionem dari ju-
bet, uti autores facinoris indi-
cent; qui quidem torti, neque
de se neque de aliis quicquam
confessi sunt, neque ullius rei
sibi conscii esse sunt depre-
henfi; quapropter ab Alexan-
dro dimissi.

XXX. Inde in regiam Per-
sarum profectus est, quam ipse
antea concremârat: quod qui-
dem factum neque ego proba-
vi, neque Alexander ipse re-
versus laudavit, Ibi multa Orxi-
ni (qui Persas post Phrasaortis
obitum rexerat) crimina obje-
cta sunt (a): quod templa, & se-
pulcra regia spoliasset, multos-
que Persarum injuste peremis-
set; atque hunc quidem jussu
Alexandri in crucem sustule-
runt. Dehinc Peucestan cor-
poris custodem (quod fidem e-
jus egregiam cum aliis in rebus
tum apud Mallos expertus es-
set, ubi magno suo periculo A-
lexandrum servârat) Persis sa-
trapam constituit, qui quidem
barbaricâ morum ratione ab
illorum ingeniis minime alie-

(a) Cuius. 10, 1, 25. & 33. nus

17. οἱ δὲ οὐτε σφῶν] MSSi omnes, ut de suo V. C. notavit quoque Vul-
canius διὰ δὲ οὐδὲν οὐτε σφῶν. Gronov.

CAP. XXX. 1. ὅτι οὐκ ἐπῆνον] Multi ex antiquis libris habent ὅρα. Quod
quoniam in V. C.prehenderet quoque Vulcanius, ita correxit versionem:
concreτωσαν, ut a me dictum est, quando & factum improbat; sed neque. Idem.
Quæ v: 10 hic exhibetur scriptura, hanc habet sententiam: sicut a me dictum
est, quod non laudem illud factum.

2. πρὸς Περσῶν] a Persis obiecta sunt.

nus erat. quod quidem declaravit, quum statim atque satrapatum apud Persas gerere cœpit, solus ex omnibus Macedonibus veste Medicâ receptâ, linguam Persicam didicit, reliquaue omnia ad Persicum modum accommodavit. Quo quidem nomine Alexander eum colaudavit: & Persæ, quod Persicum cultum patrio prætulisset, gavisi sunt.

ἔσωσεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἄλλους τῶ βαρβαρικῷ τρόπῳ τῆς διαίτης οὐκ ἀξύμφορον ἔδηλωσε δὲ ἐσθῆτά τε εὐθὺς, ὡς κατεστάθη σατραπείην Περσῶν, μόνος τῶν ἄλλων Μακεδόνων μεταβαλὼν τὴν Μηδικήν, καὶ Φονίην τὴν Περσικὴν ἐκμαθὼν, καὶ τὰλλα ξύμπαντα ἐς τρόπον τὸν Περσικὸν κα-
5 τασκευασάμενος. Ἐφ' οἷς Ἀλέξανδρος γε ἐπήγει αὐτόν, καὶ οἱ Πέρσαι ὡς τὰ παρὰ σφίσι πρὸ τῶν πατρίων πρεσβεύοντι ἔχαρον.

3. συνεζέσωσεν] una cum aliis servavit, supra 6, 10, 3. & infra 7, 5, 8. Neque enim ipse solus servati regis laudem tulit.

καὶ ἄλλως] qui praeiusta etiam barbarica rationi vita non erat male accommodata. Infra 7, 6, 4.

4. μεταβαλὼν] Ita habent scripti editique quos inspicere licuit. Alii τραπέζῃς literis scribunt, μεταλαβὼν, e qua lectione eadem exsurgit sententia, ut proinde nihil mutandum videatur. Fuit autem Medicus habitus idem cum Persico, nec hic minus quam ille barbaricus. Blomfield.

APPIANOY
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SEPTIMUS.

SUMMARIUM
LIBRI SEPTIMI.

CAP. I. Gymnosophistarum sermones cum rege. II. Diogenis cum eo colloquium. Dandamis eorum primarius. Calani desertio sociorum. III. Ipsi moriendi propositum & voluntas. Vivi ejus crematio. IV. Abulitæ & aliorum praefectorum in provinciis violentia. Alexandri propensio ad supplicia. Ejus & ducum nuptiæ. V. Debita militum à rege exsoluta, sed & dona data. VI. Epigoni adolescentes. Mala opinio de rege, quasi eum pertaduisset Macedonum, Persica placerent. Nomina Asiaticorum equitatu Macedonico immistorum. VII. Euleus & Tigris fossa juncti, Tigris humilior Euphrate, nec terram irrigans, unde copiosa aqua, quæ catarractis impedita. VIII. Opis urbs. Alexander dimittit senes & mutilatos, quod secus interpretans miles irritat regem ad faciendum. IX. Exprobratio Alexandri beneficiorum patris Philippi. Recensio meritorum Alexandri parce viventis. X. Communis vita Alexandri cum militibus, eorumque ex illo honor sed ingratorum. XI. Tristis peroratio, cui additi honores in Persas. Unde moeror Macedonum invidiosus & regi. Callinis felix

felix ad reconciliandum sermo. Oscula, epula, sacrificium, & vota. XII. Suavitas dimissionis militum sub Cratero & Polyperchonte. Evocatur Antipater. Olympiadis & Antipatri ritus. XIII. Hephaestio Eumeni reconciliatus. Equi Nysae. Ambiguitas de Amazonibus. Sententia Arriani de eis. XIV. Puerorum in stadio agon. Hephaestionis morbus & mors. Alexandri luctus varie scriptus. Epidauriorum legatio dimissa cum donario Aesculapii. Honores Hephaestionis. XV. Cossae per biemem subacti. Legationes undique missae ad Alexandrum, an & ab Romanis? An Roma legatos Babylonem miserit? XVI. Caspii maris notitia urget Alexandrum. Chaldaeorum monitum de ingressu Babylonis. XVII. De quo suspicio ex Beli templo. Belus dives. Invia ratio vitandi fati. XVIII. Supplicia saeva in satrapas. Memoranda praedictio ex extis. Pythagoras aruspex certus. Exitus vaticinii Calani. XIX. Legati Graeci benigne auditi, & spolia Xerxis reddita. Classis parata ad Arabiam invadendam. XX. Coelum & Bacchus Arabum Dii. Arabia & duarum circa insularum Icarum & Tyli situs & status. Arabia explorata circumnavigando. XXI. Pallacopas alveus ex Euphrate. Pallacopa & circa eum Euphratis descriptio, inque iis cura Alexandri. XXII. Sepulcra regum Assyriae in lacubus. Omen potentiae Seleuco & mortis Alexandri. XXIII. Supplementa, item legati ex Graecia cum coronis. Favor in Peucestam & Persas. Responsa ab Hamnone de Hephaestionis cultu. Turris Hephaestionis in Pharo. Epistola Alexandri ad Cleomenem. XXIV. Thronum vacuum regis alter occupat. Commessatio apud Medium. XXV. Diarii regii fragmentum. Progressus morbi, donec vox defecit. XXVI. Militum postremus aspectus. Serapidis Oraculum. XXVII. Varietates rumorum circa mortem Alexandri. XXVIII. Mors Alexandri quando acciderit. Laudatio ejus ex virtutum recensione. XXIX. Laudatio ex vitiorum extenuatione. Ejus defensio in patre Jove, veste Persica, Persis inter Macedonas relatis, Epulis. XXX. Finitur laudatio cum conclusione historiae.

CAP. I.

Κ Ε Φ. Α.

POSTQUAM Alexander in Pasargadas ac Persepolim venit, cupido eum cepit navigandi per Euphratem ac Tigrim in Persicum mare, fluminumque in mare

ΩΣ δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος καταλαμβάνει αὐτὸν καταπλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα

ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν ,
καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβο-
λάς τὰς ἐς τὸν πόντον , καθάπερ
τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὴν ταύτην θάλασ-
σαν . Οἱ δὲ καὶ τάδε ἀνέγραψαν , 2
ὅτι ἐπενόει Ἀλέξανδρος περιπλεῦ-
σαι τὴν τε Ἀραβίαν τὴν πολλὴν ,
καὶ τὴν Αἰθίοπων γῆν , καὶ τὴν
Λιβύην τε καὶ τοὺς Νομάδας ὑπὲρ
τὸν Ἀτλαντὰ τὸ ὄρος , ὡς ἐπὶ Γά-
δειρα ἔσω ἐς τὴν ἡμετέραν θάλασ-
σαν , καὶ τὴν Λιβύην τε καταστρε-
φάμενος καὶ Καρχηδόνα , οὕτω δὲ
τῆς Ἀσίας πάσης δικαίως ἂν βα-
σιλέα καλεῖσθαι : τοὺς γάρ τοι Περ- 3
σῶν καὶ Μήδων βασιλέας , οὐδὲ τοῦ
πολλοῦ οὐ μέρους τῆς Ἀσίας ἐπάρ-
χοντας , οὐ σὺν δίκῃ καλεῖν σφᾶς
μεγάλους βασιλέας . Ἐνθεν δὲ οἱ 4
μὲν λέγουσιν ὅτι ἐς τὸν πόντον τὸν
Εὐξείνιον ἐσπλεῖν ἐπενόει ἐς Σκύ-
θας τε καὶ τὴν Μακρότιν λίμνην : οἱ
δὲ , ὅτι ἐς Σικελίαν τε καὶ ἄκραν
Ἰαπυγίαν ἥδη γὰρ καὶ ὑποκινεῖν
αὐτὸν τὸ Ῥωμαίων ὄνομα προχω-
ροῦν ἐπὶ μέγα . Ἐγὼ δὲ , ὅποια μὲν 5
ἦν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐνθυμήματα ,
οὔτε ἔχω ἀτρεκῶς συμβάλλειν , οὔ-
τε μέλει ἐμογε εἰπάζειν : ἐκεῖνο δὲ 6
καὶ αὐτὸς ἂν μοι δοκῶ ἰσχυρίσα-
σθαι , οὔτε μικρόν τι καὶ Φαῦλον ἐ-
πινοεῖν Ἀλέξανδρον , οὔτε μείναι ἂν
ἀτρεμοῦντα ἐπ' οὐδὲν τῶν ἡδὴ κε-
κμημένων , οὐδὲ εἰ τὴν Εὐρώπην τῇ
Ἀσίᾳ προσέθηκεν , οὐδ' εἰ τὰς Βρετ-
τανῶν νήσους τῇ Εὐρώπῃ , ἀλλὰ
ἐπὶ ἂν ἐπέκεινα ζητεῖν τι τῶν ἡ-

exitus visendi, quemadmo-
dum & Indi ostia, & quod ex
eā parte est mare viderat.
Sunt etiam qui tradant Alex-
andrum in animo habuisse
magnam Arabiæ partem cir-
cumnavigare (a), & Æthio-
pum regionem, Libyamque
& Numidas, ultra Atlantem
montem, ad Gades in no-
strum mare, Africā Cartha-
gineque subactā, penetrare.
Ita enim merito totius Asiæ
regem vocari posse; Persa-
rum enim ac Medorum re-
ges, quum ne millesimam
quidem Asiæ partem tene-
rent, inique sese magnos re-
ges vocasse. Hinc sunt qui
dicant eum per Euxinum
pontum navigare voluisse in
Scythas & Mæotim palu-
dem: alii, in Siciliam & Ja-
pygium promontorium. Jam
tū enim Romanorum no-
men late diffusum, animum
ejus commovisse. Ego vero
quid in animo suo agitarit
neque certo affirmare pos-
sum, neque curæ mihi est id
conjecturis assequi. Illud
certe mihi asseverare posse
videor, illum nihil humile
aut exigui momenti animo
volvuisse, neque quantum li-
bet terrarum suo imperio
adjecisset, conquieturum
fuisse: non si Europam Asiæ,
aut Britannicas insulas Eu-
ropæ conjunxisset, sed ulte-
rius semper aliquid à notitiis
ho-

Curs. 10, 1, 17.

CAP. I. 2. οὕτω δὲ] ita dicitur. Vid not. ad 6, 14, 10,
6. κεκμημένων] Optimus εκκμημένων. Gronov.

hominum remotum quæsiturum: & si cum alio nemine, cum suo ipsius animo perpetuam ei contentionem futuram fuisse. Quo quidem nomine Indorum sapientes laudo, quorum nonnullos quum aliquando in præto, in quem commentandi causa convenire solent, sub dio ambulantes offendisset, eos ad Alexandri atque exercitus conspectum nihil aliud fecisse, quam pedibus terram quam calcabant pulsasse. Alexandro autem causam ejus facti per interpretes interrogante, ita responderunt, *Quoniam, ô rex Alexander, unusquisque mortalium tantum terræ possidet, quantum hoc est quod calcamus: tu vero homo reliquis similis es, præterquam quod curiosus atque iniquus tam procul à domo tua discesseris, tibi pariter atque aliis negotium facessens. Quin igitur exiguo abhinc tempore moriturus, non plus terræ es possessurus, quam corpori tuo sepeliendo sufficiat.*

II. Atque Alexander quidem sapientum sententiam laudavit: non destitit tamen alia, & quidem iis quæ laudarat contraria, persequi. Siquidem & Diogenem Sinopeum in Isthmo admiratus fuisse dicitur, quum illum ad solem stratum aptricantemque offendisset, cum scutatorum & peditum amico-

γνωσμένων· εἰ καὶ μὴ ἄλλω τῷ, ἀλλὰ αὐτῷ γε αὐτῷ ἐρίζοντα. 7 Καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαυνῷ τοὺς σοφασὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν εἶναι οὓς καταληφθέντας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ὑπαφύους ἐν λειμῶνι, ἵνα περ αὐτοῖς διατρίβαι ἦσαν· ἄλλο μὲν οὐδὲν παῖσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατίας, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν, ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν. 8 Ὡς δὲ ἤρτο Ἀλέξανδρος δι' ἐρμηνέων, οὕτως αὐτοῖς τὸ ἔργον τοὺς δὲ ἀποκρίσασθαι ὡς, Ὡ βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, ἀνέγκαιος μὲν ἕκαστος τοσόνδε τῆς γῆς κατέχει, ὅσον περ τοῦτο ἐστὶν ἐφ' 9 ὅτῳ βεβήκαμεν· σὺ δὲ ἀνθρώπος ὧν, παραπλήσιος τοῖς ἄλλοις, πλὴν γε δὴ ὅτι πολυπράγμων καὶ ἀτάσθαλος, ἀπὸ τῆς οἰκίας τοσαύτην γῆν ἐπέξερχῃ· πράγματα ἔχων τε καὶ παρέχων ἄλλοις, καὶ οὖν καὶ ὀλίγον ὕπερον ἀποθανών, τοσαῦτον κατέξας τῆς γῆς, ὅσον ἐξαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι.

I II. Καὶ νταῦτα ἐπῆρσε μὲν Ἀλέξανδρος τοὺς τοὺς λόγους καὶ τοὺς εἰπόντας, ἐπρασσε δὲ ὅμως ἄλλα καὶ τὰναντία 2 οἷς ἐπῆρνεσεν. Ἐπεὶ καὶ Διογένην τὸν ἐκ Σινόπης θαυμάσαι λέγεται ἐν Ἰσθμῷ, ἐντυχέν αὐτῷ κατακειμένῳ ἐν ἡλίῳ, ἐπὶ τῷ

8. οὕτως αὐτοῖς τὸ ἔργον] Ab Vulcano addscriptum in om V. C. S. τι ποσὶ αὐτοῖς, Γρηγορ.

9. ἐνδραπέως δὲν] Cohæret δὲν cum ἀποθανόν, tu vero cum homo sis, & inde etiam cum paulo post mortuus fueris.

CAP. II. I. τοῦτον τοῦδε λέγουσι] MS9. omnes τοῦς τε λέγουσι· αὐτοῦς· i qua serie amoniox. Γρηγορ.

εἰς οὐν τοῖς ὑπασπισταῖς· καὶ τοῖς πεζεταῖροις, καὶ ἐρόμενος εἰ τοῦ δέσποτος· ὁ δὲ Διογένης ἀλλοῦ μὲν εἶπεν δεῖσθαι οὐδενός, ἀπὸ τοῦ ἡλίου δὲ ἀπελθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Οὕτω τοι οὐ πάντῃ ἐξω ἦν 3 τοῦ ἐπινοεῖν τὰ κρεῖττω· Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκ δόξης γὰρ δεινῶς ἐκρατεῖτο· ὥπει καὶ ἐς Τάξι- 4 λα αὐτῷ ἀφικομένῳ, καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν Ἰνδῶν τοὺς γυμναῖους, πόθος ἐγένετο ξυνεῖναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν παρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ 5 ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὀμιλεται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὔτε αὐτὸς εἶπεν παρ' Ἀλέξανδρον ἤξειν, οὔτε τοὺς ἄλλους εἰα· ἀλλ' ἀποκρίνασθαι γὰρ λέγε- 6 ται, ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀ- λεξάνδρου· (ἔχειν γὰρ οἱ εὖ τὰ παρόντα) καὶ ἅμα ὅραν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγῶνι οὔδειν, μήτε πέρας τι αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν πλανῶν.

rum manu propius accessisse, rogasseque num aliquâ re indigeret: Cui Diogenes nullâ se re egere respondit, simulque Alexandrum cum suo comitatu recedere iussit, ne objectu corporum solis calorem interciperent. Ita non plane alienus erat ab optimarum rerum consideratione, sed gloriæ cupiditas tranversum eum rapiebat. Nam & quum ad Taxila urbem venisset, Indorum sapientes nudos conspicatus, aliquem eorum sibi adjungi optabat, incredibilem in eis laborum tolerantiam admiratus. At qui inter illos sapientes erat natu maximus, cujus reliqui sectatores erant; Dandamis nomine, respondit, neque se ad Alexandrum venturum, neque aliis ut irent permittiturum; se enim etiam Jovis filium esse, perinde atque Alexander; neque ullâ re ab Alexandro egere: iis enim quæ haberet contentum esse. Addit præterea videre se, iis qui una cum eo tantum terrarum ac maris pervagati essent, nihil boni propositum esse, neque ullum erroribus eorum finem statui. Nihil itaque se expetere

eo-

4. τοῦς γυμνοῦς] Ipse Vulcanius, uti testatur Gronovius, not. 7. postea iudicavit potius fore, si existeret. *Ind. sapientes qui nudi vocantur, consp.*

5. εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος] An se Jovis filios perhiberi voluerint hi sophistæ, nescio. Si constaret, ipsos se humano sanguine ortos credidisse, acerrima videri queat insectatio senis huius, exprobrantis Alexandro vanam divinæ stispis persuasionem, quod Alexander non magis esset Jove natus, quam ipse, qui se hominem agnosceret. Posset tamen eadem quoque sophistæ huius esse sententia, quæ A. rati, ad Jovem universi humani generis originem referentis, A. bor. XVII. 28. τοῦ γὰρ καὶ ἱγνὸς ἱσμήν

του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου] nullius earum rerum quæ ab Alexandro proficisci queant. Ita mox ipse vim horum verborum explanat 7. ὅπου κέρως ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι.

7. οὐτ' αὖ δεδιναί] neque contra quidquam timere, cujus ille (Alexander) præstatiem habeam impediendi. Hoc est, de iis rebus se non metueret, quæ sibi ab Alex-

eorum quæ Alexander largiri posset: sed nec timere quidem ne iis quæ ipse possideret prohiberetur. Quamdiu enim viveret, Indorum regionem tempestivos statis anni partibus fructus ferentem ipsi sufficere: quum vero mori contingeret, se à corpore ut socio non satis æquo discessurum. Quæ quum audisset Alexander, noluit invitum cogere, quod liberum hominem esse intelligeret: Calano tamen persuasisse, uni ex sapientum numero, quem quidem incontinentem fuisse Megasthenes scribit: reliquosque sapientes judicasse perperam id à Calano factum fuisse, quod relictâ felicitate quam sese consecutos censebant, alium dominum quam Deum coleret.

III. Atque hæc quidem commemoravi, quoniam & Calani mentionem fieri oportebat in historiâ Alexandri. Is namque quum in Perside corpore esset imbecillo, qui nunquam antea æger fuerat, non patiebatur se ad ægrotantium regulam ac diætam curari; quin potius Alexandro dicebat, præclare secum agi, quod in eo statu mori sibi contingeret, priusquam aliud in commodum experiretur, quod pristinam vivendi rationem immutare cogeret: A-

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς, οὐ τοῦ σώματος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι· οὐτ' αὖ δεδιέναι, οὗτο κρατοῦν ἐκεῖνος ἐς τὸ εἰργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδὴν γῆν ἐξαρκεῖν, φέρουσαν τὰ ὠρεῖα· ἀποθανόντι δὲ, ἀπαλλαγῆσεσθαι οὐκ ἐπιεικούς· ἐξυνοῦσαι τοῦ σώματος οὐκ οὖν αὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλευθεροῦντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπεισθῆναι τῶν ταύτης σοφιστῶν, ὄντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν· αὐτοὺς τε τοὺς σοφιστὰς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐπαύει.

III. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Κάλανου ἐγράψα· εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ Ἀλεξάνδρου ξυγγραφῇ· μαλακισθῆναι γάρ τι τοῦ σώματος· τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι γὰρ, οὐκ ὡς πρόσθεν νοσήσαντα· αὐτὸν αὐδὲ διαίτην διατῆσθαι θέλων ἀρρώστου ἀνδρός, ἀλλὰ εἰπεῖν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοῦδε καταστέλει, πρὶν τινος ἐς πείραν ἐλθεῖν παθήματος, ὅτι περ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν διαίτην.

Alexandro possint eripi. Vel vitam ipsam si amitteret, tantam abesse, ut propterea se miserum putet fore, ut multo tunc sibi melius futurum speret, liberato a molestissimo corporis contubernio. Conveniant hæc Stoicæ doctrinæ, ex qua Epictetus in dissert. lib. 1. cap. 25. pag. 96. lin. 10. ita τὴν φοβούμεθα &c. Item pag. 181. sub fin. & pag. 411. lin. 4. & pag. 414. lin. 14. 8. ἀποθανόντι δὲ] Immo ἀποθανόντα, ut habet MS. Optimeps &c duo alii non possent alias se tueri syntaxis. Gronov.

Cap. III. 2. Διατῆν διατῆσθαι] videtur ratione uti;

ταν· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντιπύῳ μὲν
 αὐτῷ ἐπιπολύ· ὥς δ' οὐχ ἡττησά-
 μενον εἶρα, ἀλλὰ ἑλλας ἂν ἀπαλ-
 λαγέντα, εἰ μὴ τις ταύτῃ ὑπεικί-
 θη· οὐτα δὲ ὅτῃ ἀπήγγελλεν αὐ-
 τός, κελεύσαι νησθῆναι αὐτῷ πυ-
 ρῶν, καὶ ταύτης ἐπιμεληθῆναι
 Πτολεμαῖον τὸν Λάγου τὸν σωμα-
 τοφύλακα. Οἱ δὲ καὶ πομπὴν τι-
 να προπομπεῦσαι αὐτοῦ λέγουσιν
 ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὠ-
 πλισμένους, τοὺς δὲ θυμιάματα
 παντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ
 δὲ καὶ ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυ-
 ρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὰν λέγου-
 σιν ὅτι ἔφερον· αὐτῷ δὲ παρασκευ-
 ασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι
 ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου. οὐ
 μὲν δυνήθηναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐ-
 πιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνῃ γὰρ
 κομισθῆναι φερόμενον, ἐς φανω-
 μένῃ τε τῇ Ἰνδῶν νόμῳ, καὶ ἄδον-
 τα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ
 λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ
 αὐτοὶ οἱ ἔκαινοι. Καὶ τὸν μὲν ἵπ-
 πον τοῦτον ὅτου ἐπιβήσεσθαι ἔμελλ-
 ε (βασιλικὴν ὅτα τῶν Νησαίων)
 πρὶν ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν πυρᾶν, Λυ-
 σιμάχῃ χαρίσασθαι, τῶν τινι θε-
 ραπευόντων αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ· τῶν
 δὲ δὴ ἐκπώματων ἢ τροφμάτων ὅσα

alexander contra ejus sen-
 tentiæ acriter reluctabatur.
 Quum vero ab instituto de-
 duci non posse cerneret, sed
 aliud genus mortis quæsitu-
 rum, nisi istud ei concede-
 retur, crederet, rogum ei,
 ubi designarat, exstrui jussit:
 ejusque rei negotium dat
 Ptolemæo Lagi f. corporis
 custodi. Sunt qui asserant
 pompam etiam ab Alexan-
 dro præmissam fuisse, equos-
 que & viros, alios quidem
 armatos, alios varii generis
 odoramenta in rogum con-
 gessisse: alii pocula aurea &
 argentea, atque adeo vestem
 regiam illatam ajunt. Ipsi ve-
 ro, quod præ morbo incede-
 re non posset, equum addu-
 ctum fuisse. quumque ne e-
 quum quidem conscendere
 posset, lecticâ vectum, atque
 Indico more coronatum fu-
 isse, hymnos patriâ linguâ
 canentem. quos quidem In-
 di ipsi laudes deorum conti-
 nere dicebant. Porro equum
 quem fuerat inscensurus (er-
 rat autem regius ex genere
 Nefæorum) priusquam in ro-
 gum se immitteret, Lysima-
 cho cuidam qui eum sapien-
 tiæ nomine observârat ac co-
 luerat, dedit. Pocula vero &
 stra-

3. ἐπιπολύ] *dim.*

5. ἀποτοὶ οἱ ἔκαινοι] Unus ille Optimus ἀντὶν οἱ ἔκαινοι. Perpulchre: vel ut prius Deos Indorum omnium, vel modo sapientium Indorum laudes intel-
 ligas. Et videntur isti Indorum προπομπήριοι ὕμνοι continuisse mortuorum
 decora. Vide in Indicis cap. 10. 1. Gronov.

6. τῶν Νησαίων] De his equis vide infra cap. 13. init.

τῶν τινι θεραπευόντων] *qui eum propter sapientiam colebant. Facius.*

stragula quæ Alexander ornandi ejus causâ in rogam conjici jusserat, aliis atque aliis qui ei aderant distributa sunt. Dehinc consensu rogo decore se reclinasse in conspectu totius exercitus. Alexander indecorum censuit spectaculo interesse, quod amicus esset: reliquis summæ admirationi fuit, in mediis flammis corpus non inovens. Simulac vero ii quibus id negotii datum erat ignem rogo immiserunt, tubas clauxisse Nearchus tradit, (ita enim ab Alexandro imperatum erat) universonque exercitum clamores sustulisse, perinde atque quum prælium inire consuevit: elephantos etiam ingentem quendam bellicumque fremitum edidisse. Calanum cohonestantes. Hæc aliaque hujuscemodi autores fide digni de Calano conscribere, non inutilia quidem hominibus quibus curæ est intelligere, quam fortis atque invictus sit humanus animus, si aliquid sibi firmiter proponat præstandum.

IV. Post hæc Alexander Atropatem in satrapatum suum mittit, ipse Susa proficiscitur. Abulitem ejusque filium Oxathrem, quod res Susiorum non recte admini-

ἐμβληθῆναι εἰς τὴν πυρὶν κέρμεν αὐτῇ τετέλεχαι Ἀλέξανδρος, ἄλλα ἄλλοις δοῦναι τῶν ἀμφ' αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἐπιβάντα τῇ πυρὶ, κατακλῆθαι μὲν ἐν κόσμῳ, ὁρᾶσθαι δὲ πρὸς τῆς κρατῖος ξυμπέσεως. Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἐπισυνέει φασὶναι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλων ἀνδρῶν γιγνόμενον· ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, οὐδέν τι παρακινήσασθαι ἐν τῇ πυρὶ τοῦ θάματος. Ὡς δὲ τὸ πῦρ ἐς τὴν πυρὶν ἐνέβαλον οἱς προσεταγμένον ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φέγγεσθαι λέγει Νέαρχος (οὕτως δ' Ἀλέξανδρου προσεταγμένον) καὶ τὴν κρατῖαν ἐπαλαλάξαι πάσαι, ἐπὶ οὖν τι καὶ ἐς τὰς μέσας ἰούσα ἐπηλάλαξε· καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνεπυχῆται τὸ δεῦρ καὶ πολεμικόν, τιμῶντας Κάλανον. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγραμμένον, οἷα ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτι γινώσκαι ἐπιμελὲς, ὅτι ὡς καρτερὸν τε ἐς καὶ ἀνίκητον γυνήκη ἀνθρωπίνῃ, τι περ ἔδεικε ἐξεργάσασθαι.

IV. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος Ἀτροπάτην μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σατραπείαν ἐκπέμπει, παρελθὼν ἐς Σοῦτα Ἀβουλίτην δὲ καὶ τοῦ τούτου παῖδα Ὀξάθρη, ὅτι

9. οὐκ ἀχρεῖα πάντα] non inutilia omnia; quædam enim utique sunt inutilia, ut ipsa illa immanitas spontanei supplicii; utillissimum tamen ex eo perspicere, quantum valeat animus humanus, cum se obstitit.

CAP. IV. 1. Ἀβουλίτην] Hujus mentio fit apud Curtium 5, 2, 27.

ὅτι κακῶς ἐπεμελείτο τῶν Σουσίων, συλλαβὴν ἀπέκτεινε. πολλὰ μὲν 2 δὴ πεπλημμελέητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας, ὅσαι δορυκτῆται πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο, ἔς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς φόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ, καὶ οὐ πικρὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτῶν ἐκ τοσούτου ἐθνῶν, καὶ τοσούτου ἐλεφάντων, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τε καὶ Ἰδασπην καὶ τῶν Ἀκεσίην καὶ Ἰφασιν, φθειρόμενων. Καὶ 4 αἱ ἐν Γαδρωσίαις δὲ αὐτῷ ξυμφοραὶ ξυσεχθεῖσαι ἔτι μᾶλλον ἐπῆραν τοὺς ἐν ταύτῃ σατραπεύοντας, καταφρονῆσαι αὐτοῦ τῆς οἴκου ἀπορρήσεως. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 5 Ἀλέξανδρος ὀξύτερος λέγεται γενέσθαι ἐν τῷ τότε ἐς τὸ πικρῆσθαι τε τοῖς ἐπικαλουμένοις, ὡς πιδανῶς δὴ ἐν παντὶ αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸ τιμωρήσασθαι μεγάλως τοὺς ἐπὶ μικροῖς ἐξολογθέντας, ὅτι καὶ τὰ μεγάλα αὐτῷ ἐδόκειν αὐτῷ τῇ αὐτῇ γυνάμει ἐξερρῆσθαι. Ὅδὲ καὶ γάμους ἐποίησεν ἐν Σούταις ἐαυτοῦ τε καὶ τῶν ἐταίρων· αὐτὸς μὲν τῶν Δαρίου θυγατέραν τὴν πρεσβυτάτην Βαρσίνην ἡγάγετο ὡς δὲ λέγει

strabant, comprehensos necavit. Multa porro flagitia admissa erant ab iis, qui regiones ab Alexandro debellatas administrabant, cum in templa & sepulera, tum in subjectos ipsos. Diuturna enim regis in Indos expeditio fore videbatur (a): neque verisimile eis fiebat eum ex tot gentibus totque elephantis fospitem rediturum, sed trans Indum, Hydaspem, Acesinem, atque Hyphalim interiturum. Calamitas etiam illa quæ exercitui apud Gadrosios acciderat, satrapas illius regionis magis exstimulârat, ut de ipsius reditu omnem cogitationem deponeret. Porro Alexander prior jam ad fidem delationibus habendam factus erat atrocibusque suppliciis leviter etiam delinquentes afficiebat (b), quippe quos majora delicta animo agitasse cogitabat. Posthæc ad nuptias & suas & amicorum in Susis celebrandas animum convertit: atque ipse quidem Barsinen ex Darii filibus natu maximam uxorem dux-

(a) Curt. 10, 1, 7. (b) Idem 10, 1, 39.

3. ἐγεγένητο] fuerat potius quam fore videbatur.

5. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ] Præterea vero etiam.

ὅς τις πιδανῶς] quasi fide digna omnino per omnia essent illa crimina, quæ tamen falso sæpe solent deferri. Ἐν παντὶ per omnia, in omnibus, ut 2 Cor. VIII. 7.

ἐπὶ τὸ τιμωρήσασθαι] Repetendum ὀξύτερος.

ὅτι καὶ τὰ μεγάλα] quia etiam magnâ videbantur ei eadem mente perpetraturî. Ubi æn potentialis particula latine satis exprimi vix potest.

6. γάμους ἐποίησεν] Nuptias facere dicit Petronius in Satyr. p. 49. Faciemus nuptias illas, non tantum illa nocte, quæ nuptias fecerunt.

duxit, & præter hanc aliam (ut Aristobulus tradit) Parysatin, ex filiabus Ochi natu minimam: sed & antea Roxanen Oxyartis Bactrii filiam duxerat. Drypetin, Darii filiam, uxorisque suæ sororem Hephæstioni dat. volebat enim Hephæstionis liberos suis confobrinos esse. Cratero Amastrinen Oxyartis Darii fratris filiam: Perdiccæ, Atropatis Medorum satrapæ filiam > Ptolemæo corporis custodi, atque Eumeni scribæ regio, Artabazi filias, illi quidem Artacamā, huic vero Artonin: Nearcho Barsines & Mentoris filiam, Seleuco autem Spitamenis Bactrii filiam dedit, atque ita reliquis etiam amicis Persarum ac Medorum illustrium filias LXXX matrimonio copulavit. Nuptiæ Persico more celebratæ sunt: sedilia ex ordine iis posita erant qui uxores ducturi erant, & post convivium sponsæ adductæ singulæ suis sponsis affederunt, qui mox dextris datis osculo eas exceperunt, initio à rege facto: cunctorum enim nuptiæ simul agebantur: quod quidem, siquid aliud, populariter atque amice ab Alexandro factum esse judicabatur. Sponsi suâ quisque sponsâ acceptâ recesserunt.

Ἀριστοβούλος, καὶ ἄλλην πρὸς ταύτην τὴν Ὀχουθυγατέραν τὴν νεωτέραν Παρύσατιν ἤδη δὲ ἦν αὐτῇ ἡγεμένη καὶ ἡ Ὀξυάρτου τοῦ Βακτρίου παῖς· Ρωξάνη. Δρύπετιν δὲ Ἡφαισίονι δίδωσι, Δαρείου παῖδα, καὶ ταύτην ἀδελφὴν τῆς αὐτοῦ γυναικός· ἐθέλειν γάρ οἱ ἑταίρους τῶν παίδων γενέσθαι τοὺς Ἡφαισίουρος παῖδας· Κρατερῶ δὲ Ἀμαστρινήν, τὴν Ὀξυάρτου τοῦ Δαρείου ἀδελφεοῦ παῖδα· Περδίκκα δὲ τὴν Ἀτροπάτου τοῦ Μηδίας σατραπικοῦ παῖδα ἔδωκε· Πτολεμαίῳ δὲ τῇ σωματοφύλακι, καὶ Εὐμενί τῇ γραμματεῖ τῇ βασιλικῇ, τὰς Ἀρταβάζου παῖδας· τῷ μὲν Ἀρτακαμᾶν, τῇ δὲ Ἀρτονιν· Νέαρχῳ δὲ τὴν Βαρσίνης τε καὶ Μέντορος παῖδα· Σελέυκῳ δὲ τὴν Σπιταμένους τοῦ Βακτρίου παῖδα· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐταίροις τὰς δοκιμαστάτας Περσῶν τε καὶ Μηδῶν παῖδας, ἐς ὀγδοήκοντα. Οἱ γάμοι δὲ ἐποιήθησαν νόμῳ τῷ Περσικῷ ὅτι νοι ἐτίθησαν τοῖς νυμφαῖς ἐφεξῆς, καὶ μετὰ τὸν πύτον ἦσαν αἱ γαμοῦμαι, καὶ παρεκαθίζοντο ἐκαστῇ τῇ ἐαυτῆς· οἱ δὲ ἐδεξάμενά τε αὐτὰς καὶ ἐφύλησαν· πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἤρξεν· ἐν τῇ αὐτῇ γὰρ πάντων ἐγίνοντο αἱ γάμοι· καὶ ταῦτο, εἴτερ τι ἄλλο, ἔδοξε δημοτικῶς τε καὶ φιλέτατον πράξει· Ἀλέξανδρος· οἷδε παραλαβόντες ἀπὸ τῆς

Βαρσίνην] Curt. 10, 3, 12. & 10, 6, 11.

Ρωξάνη] Curt. 8, 4, 23. & 10, 6, 9.

τῶν ἐαυτοῦ ἑκάστος· πρῶτος δὲ ξυμπάσαις ἐπέδωκεν Ἀλέξανδρος. Καὶ ἄλλοι δὲ ἄλλοι ἡγμένοι ἦσαν Μακεδόνες τῶν Ἀσιασῶν τινὰς γυναικῶν ἀπογραφῆναι ἐκέλευσε καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, καὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦς μύριους· καὶ τούτοις δωρεαὶ Ἀλεξάνδρου ἐδόθησαν ἐπὶ τοῖς γάμοις.

V. Καὶ τὰ χρεῖα ἐπιλύσασθαι τῆς στρατιᾶς ὅσους χρεῖα ἦν, ἐν καιρῷ αἱ ἐδοξε· καὶ κελεύει ἀπογραφῆσθαι ὅπου οὐκ ἐφείλει ἑκάστος, ὡς λεηλομένους, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγοι ἀπέγραψαν σφῶν τὰ ὀνόματα, δευτέρους δὲ Ἀλεξάνδρου μὴ πείρα αὐτῇ εἶη καθυμένῃ, ὅτι οὐκ ἀποχρησάσῃ ἢ μισθοφορὰ τῶν στρατιωτῶν ἐστίν, καὶ ὅτι πολυτελεῖς ἡ διαίτα· ὡς δὲ ἐξηγγελοῦτο ὅτι οὐκ ἀπογράφουσι σφῶν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἐπικρύπτουσιν ὅτι τὶ εἶη συμβόλαιον, τὴν μὲν ἐπισκῆν τῶν στρατιωτῶν ἐκένκισεν· οὐ γὰρ χρεῖσαι οὗτ' οὖν τὸν βασιλέα· ἀλλὰ τίς ἂν ἀλμυλεύειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους, οὔτε τῶν ἀρχομένων τινὰ ἄλλο· τίς ἂν ἀλμυλεύειν δοκεῖν τὸν βασιλέα· καταβῆς δὲ τραπέζας ἐν τῇ στρατοπέδῳ, καὶ ἐπὶ τούτων χρυσίον, καὶ τοὺς ἐπιμελησομένους τῆς δόσεως ἐκείσεως, ὅστις συμβόλαιον ἐπεδείκνυτο, ἐπιλύσθαι τὰ χρεῖα ἐκέλευεν, οὐκ ἀπογραφομένους ὅτι τὰ ὀνόματα. Καὶ οὕτω δὴ ἐπίστευσαν τε ἀλμυλεύειν Ἀλέξανδρον, καὶ σὺν

runt: Alexander dotes omnibus contulit. Nomina præterea reliquorum Macedonum qui Asiaticas uxores duxissent conscribi iussit. numerus supra decem millia fuit: & his etiam sponsalia munera ab Alexandro data sunt.

V. Ad hæc opportunum ei visum est quidquid æris alieni milites conflaverant dissolvere (a). Quumque quantum quisque deberet ad se referri iussisset, ut pecuniam acciperent, initio quidem pauci nomina sua conscribi passii sunt, veriti ne Alexander id eo consilio faceret, ut exploraret quibus militibus ob immoderatos sumptus quos facerent stipendium non sufficeret: posteaquam vero renunciatum ei est plerosque nomina dare nolle, sed suas unumquemque rationes & contractus occultare, militum diffidentiam reprehendit, dicens non debere regem erga subiectos suos alium quam veracem esse, neque quenquam subiectorum aliter affectum esse debere, quam ut regem veracem esse credat; deinde mensis per castra depositis, pecuniaque iis imposita, & constitutis qui lar-

(a) Curt. 10, 2, 9.

CAP. V. 1. ὡς λεηλομένους] tanquam accepti, ut qui accepturi essent.

4. οὐκ ἀπογραφόμενοι] qui disibitores non amplius conscriberent debitum nomina, quod antea fecerant, certe facere iussi fuerant.

largitionem illam administra-
rent (a), omnium qui ratio-
nes contractusque suos adfer-
rent nomina dissolvi iussit, ne
nominibus quidem debitorum
conscriptis : ac tum demum
veracem Alexandrum credi-
derunt , gratiusque eis acci-
dit ignorari nomina, quam de-
bito liberari. Ea largitio exer-
citui facta xx m talentum fuisse
dicitur. Ad hæc alia aliis
pro uniuscujusque dignitate
dona dedit, aut pro virtute
quâ quis in præliis eminisset.
Eos vero qui præclarum ali-
quod facinus edidissent aureis
coronis donavit. ac primum
quidem Peucestam qui scuto
eum protexerat: deinde Leon-
natum , qui etiam eum pro-
pugnârat , & ob pericula apud
Indos adita, & victoriam apud
Ora partam, quodque cum co-
piis suis in aciem progressus,
Oritarum iisque finitimorum
populorum motus defectione-
nemque compescuisset & præ-
lio superasset, multaque alia a-
pud Ora præclare gessisset. De-
hinc Nearchum , quod clas-
sem ex Indorum regione per
oceanum duxisset, coronavit.
nam & hic jam Susa pervene-
rat. Post hunc Onesicritum gu-
bernatores navis regiae: dein-
de Hephæstionem aliosque
corporis custodes.

χάρτι μείζονι ἐγγίνετο αὐτῷ
τὸ μὴ γνωστῆραι μᾶλλον τι, ἢ τὸ
6 παύσασθαι ἀφείλοντας. Λέγουσι
δὲ γενέσθαι ἡδους αὐτῇ τῇ στρα-
τιᾷ ἐς τέλειτα διαμέτρια. Ἐ-
δοκε δὲ καὶ ὄρα ἄλλους ἄλλα,
ὅπως τις κατ' ἀξίωσιν ἐτμήματο·
ἢ κατ' ἀρετὴν, ἢ τις ἐπιφαι-
νης ἐγγίνει ἐν ταῖς κινήσεσι.
7 Καὶ ἐξεφώνησε χερσὺς τρεφέ-
νοις τοὺς ἀνδραγαθίᾳ διακρέ-
ποντας· πρῶτον μὲν Πευκέστην
8 τὸν ὑπερασπίσαντα· ὅπειτα Λε-
ωνάτον, καὶ τοῦτον ὑπηρε-
σπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰν-
δοῖς κινήσεις, καὶ οὖν ἐν Ὠ-
ροῖς νίκην γενομένην, ὅτι πα-
ραταξάμενος σὺν τῇ ὑπολει-
φθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς κεντε-
ρίζοντας τῶν τε Ὀρειτῶν καὶ
τῶν πλησίων τούτοις ῥηισμέ-
νον, τῇ τε μόνῃ ἐπαύνησε, καὶ
τάλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠ-
ροῖς κοσμήσαι. Ἐπὶ ταύταις δὲ
9 Νέαρχον ἐπὶ τῇ πλεοναίᾳ τῇ ἐκ
τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγά-
λην βάλασσιν, ἐξεφώνων· καὶ
γὰρ καὶ αὐτὸς ἀφικόμενος ἦδη
ἐς Σούσα ἦν· ἐπὶ ταύταις δὲ,
Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς
ναὸς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡ-
φαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους σι-
ματοφύλακας.

VI.

(a) Curt. 10, 2, 10.

6. ἔδοκε δὲ] Curt. 9, 1, 6.

8. τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην] Curt. 9, 10, 19.

- ὅτι παραταξάμενος] Per ὅτι declaratur, qualis illa fuerit victoria.

σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ] cum reliâ sibi man; cum iis copiis quas ipsi Alexan-
der dederat.

VI. Ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ οἱ σα- I

τρέπαι, οἱ ἐκ τῶν πόλεων τε τῶν
νοστικῶν, καὶ τῆς ἄλλης γῆς τῆς
δαρυαλείτου, παῖδας ἠβέσκοντας
ἦδη ἐς τρισμυρίους ἔχοντες, τὴν
αὐτὴν ἡλικίαν γεγαυῖας (οὓς καὶ
ἐπιγόνους ἐκάλει Ἀλέξανδρος) κε-
κοσμημένους Μακεδοναῖς ὅπλοις,
καὶ τὰ πᾶσι ἐκ τῶν τρόπων τὸν
Μακεδονικὸν ἠπικμήνους. Καὶ οὗ 2
τοι ἀφικόμενοι ἀγροντῆς ἀνέσαι
Μακεδῶνας, ὡς πάντα δὴ μηχαν-
ομένην Ἀλεξάνδρου ὑπερταύμη-
κτι ἀσάφως δεῖσθαι Μακεδόνων.
οἷσι γὰρ οὐ καλὴν ἡμῶν τὴν Ἀ- 3
λεξάνδρου σολὴν ἔλγος οὐ σμικρὸν
Μακεδονικὸν ὄφελος καὶ τοὺς γέ-
μους ἐν τῇ νόμῳ τῇ Περσίᾳ ποιη-
θέντας, οὐ πρὸς θυμῷ γενέσθαι
ταῖς πολλαῖς αὐτῶν, οὐδὲ τῶν γη-
μάτων ἔσθαι οἷς, καίτοι τῇ ἰσότη-
τι τῇ ἐς τὸν βασιλεῖα μεγάλως τε- 4
τιμημένοις. Πεντάς τε οὐ Περσῶν
σκιτράκης τῇ τε σκευῇ καὶ τῇ Φε-
ρσῇ Περσῶν ἐλύπει αὐτοὺς, ὅτι τῇ
βαρβαρισμῷ αὐτοῦ ἔχαιεν Ἀλέξ-
ανδρος καὶ οἱ Βακτρίων δὲ καὶ οἱ 5
Εορδιστῶν καὶ Ἀραχोटῶν ἰσπεῖς,
καὶ Ζαράγγων δὲ καὶ Ἀρείων, καὶ
Παρθίων, καὶ ἐκ Περσῶν οἱ Εὐέ-
και καλούμενοι ἰσπεῖς, καταλο-
χισθέντες εἰς τὴν ἰσπεῖν τὴν ἑκα-

VI. Post hæc satrapæ no-
varum urbium abs se condi-
tarum, aliarumque provin-
ciarum quas debellârat, ad
Alexandrum venerunt, xxx
m. adolescentum pubescen-
tium & æqualium ducentes,
(quos Alexander Epigonos,
sive pueros suos vocabat)
omnes Macedonicis armis
instructos, & ad militiam
Macedonico more exercita-
tos. Horum adventum Ma-
cedones ægre tulisse dicun-
tur, utpote machinante o-
mnibus modis Alexandro, ne
in posterum perinde Macedo-
nibus egeret. Improbari
enim eis vehementer, quod
veste Medicâ Alexandrum
indutum cernerent: quod-
que nuptiæ Persico more ce-
lebratæ essent, multis etiam
eorum qui uxores duxerant
displicuisse: tametsi æquali-
tate ac societate regiarum
nuptiarum vehementer co-
honestati fuissent. Male e-
tiam eos habebat, quod Peu-
cestas Persarum satrapa cul-
tu ipso atque sermone Per-
fizaret, quodque Alexan-
der barbaricâ illâ affectatio-
ne delectaretur. præterea
quod Bactriani, Sogdiani,
Arachoti, Zarangi, Arii,
Parthi, & qui ex Persis Eva-
cæ

CAP. VI. 1. οὓς καὶ ἐπιγόνους] Copula media non est in MS. Opt. Gronov.

3. εἶναι γὰρ] Fuisse enim propterea etiam Medicam Alexandri vestem dolori non
parvo Macedonibus, cum eam viderent.

5. οἱ Βακτρίων] Curt. 10, 3, 10.

οἱ Εὐέκαι] Scimus quin ab Arriano venerit non dubitare se ait Gronovius,
quem vide, ut & Blanckardum.

cæ vocantur equites, amicorum equitatu accensi permistique essent, quotquot dignitate aut corporis præstantiâ aut virtute aliquâ præditi judicarentur. adhæc quod quinta equitum præfectura accessisset, non quidem tota solis barbaris constans, sed quod universo equitatu aucto, nonnulli barbari in eum admissi essent. atque agemati quidem accensi fuissent Cophes Artabazi F. Hydarnes, Artiboles, Mazæi filii: Phradasmenes, & Phrataphernis Parthorum atque Hyrcaniæ satrapæ filli: Itanes Oxyartis filius & Roxanes Alexandri uxoris frater: Ægobares, ejusque frater Mithrobæus: quodque horum dux esset Hydaspes Bactrianus. & quod his Macedonicæ hastæ loco barbaricorum jaculorum datæ essent. Hæc omnia Macedones periniquo animo ferebant, quod Alexander in barbaricos plane mores abi- re videretur, Macedonum vero instituta ipsofque adeo Macedones despectui haberet.

VII. Post hæc Alexander pedestris exercitus majorem partem Hephæstioni ad Per-

ρυσιν, ὅσοι αὐτῷ κατ' ἐξέστην καὶ κάλλει τοῦ σώματος ἢ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ὑπερφέροντες ἐφείναντο· καὶ πέμπτη ἐπὶ τούτοις ἰππαρχία προσηγομένη, οὐ βαρβαρικὴ ἢ πᾶσα, ἀλλὰ ἐπαυξηθέντος γὰρ τοῦ παντός ἰππικοῦ, κατελέγησαν εἰς αὐτὸ τῶν βαρβάρων· τῇ, τε ἀγῆμενι προσκαταλεγόντις· Κάφης τε ὁ Ἀρταβάζου καὶ Ἰδάρης καὶ Ἀρτιβόλης οἱ Μαζαίου, καὶ Φραδασμένης, καὶ οἱ Φραταφέρνη τοῦ Παρθυαίου καὶ Ἰρκατίας σατραπίου παῖδες, καὶ Ἰτάνης Ὀξυάρτου μὲν παῖς, Ῥοξάνης δὲ τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου ἀδελφῆς, καὶ Αἰγοβάρης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφὸς Μιθροβάης, καὶ ἡγεμὼν ἐπὶ τούτοις ἐπισκευὴς Ἰτάσιος ὁ Βάντρος· καὶ τούτοις δοθέντα Μακεδονικὰ ὄντι τῶν βαρβαρικῶν μεταγαλίων δοθέντα. Ταῦτα πάντα ἐλύπει τοὺς Μακεδόνας, ὡς πάντῃ δὴ βαρβαρίζοντες τῇ γνώμῃ Ἀλεξάνδρου, τὰ δὲ Μακεδονικὰ νόμιμά τε καὶ αὐτοὺς Μακεδόνας ἐν ἐτίμῃ χάρις ἔγνωτος.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν πεζῆς στρατιᾶς τὴν πάλαν Ἡφαιστίωνα ἔγχευ ἐκείλευεν ὥστε ἐπὶ τῶν

κατ' ἐξέστην καὶ κάλλει] Memorabile documentum & dignum quoddam annotetur, ut appareat, quam gaudeat varianda phrasi Arrianus. Poterat enim perseverare in spectanda præpositione, ut facit mox cap. 11. 14. κατ' ἐξέστην ἢ τινὰ ἑλλην ἀρετὴν. Prætulit aliud quicquam. Neque hic solum, sed fere omnes elegantiores ex antiquis. Gronovius, qui plurimis exemplis hoc confir-

τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν· αὐτὸς δὲ 2
 ἀναπλεύσας αὐτῇ τοῦ ναυ-
 τικοῦ ἐς τὴν Σουσίαν γῆν, ἐπιβὰς
 τῶν νεῶν ξὺν τοῖς ὑπασπιστάς τε καὶ
 τῇ ἀρχήματι, καὶ τῶν ἱππέων τῶν
 ἑταίρων ἀναβιβασάμενος οὐ πολ-
 λούς, κατέπλει κατὰ τὸν Εὐλαῖον
 ποταμὸν ὡς ἐπὶ θάλασσαν. Ἦδη δὲ 3
 πλησίον ἔν τῆς ἐκβολῆς τῆς ἐς τὸν
 πόντον, τὰς μὲν πλείονάς τε καὶ
 πεπονημένας τῶν νεῶν καταλείπει
 αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ταῖς μέγαις τα- 4
 χυναιτούσαις παρέπλει ἄπὸ τοῦ
 Εὐλαίου ποταμοῦ κατὰ τὴν θά-
 λασσαν, ὡς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ
 Τίγρητος. αἱ δὲ ἄλλαι αὐτῶν ἦν 5
 ἀνακομισθεῖσαι κατὰ τὸν Εὐλαῖον
 ἔτι ἐπὶ τὴν διάρυχα ἢ τέμνεται
 ἐκ τοῦ Τίγρητος ἐς τὸν Εὐλαῖον,
 ταύτη διακομίσθησαν ἐς τὸν Τί-
 γρητα. Τῶν γὰρ δὴ ποταμῶν ταύ- 6
 τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ
 τὴν μέσην σφῶν Ἀσσυρίαν ἀπείρ-
 γουσιν (ἔναι καὶ τὸ ὄνομα Μεσο-
 ποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κλη-
 ῖζεται) ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι τα-
 πεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώ-
 ρχῆς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου
 ἐς αὐτὸν δέχεται, καὶ πολλοὺς 7
 ἄλλους ποταμοὺς παραλαμβάνει, καὶ
 ἐξ αὐτῶν αὐξήσεις ἐσβάλλει ἐς τὸν
 πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε
 καὶ οὐδαμῶς διαβατὸς ἔστι ἐπὶ τὴν

ficum mare ducendam com-
 mittit. Ipse vero classe in Su-
 siorum regionem appulsa,
 conscensus navibus cum scu-
 tatis & agemate, ac parte
 non magna equitum amico-
 rum, per Eulæum amnem
 ad mare navigavit. Quum-
 que jam non procul ab ostio
 quo in mare fertur abesset,
 plerisque navibus atque iis
 quæ quassatæ erant ibi reli-
 ctis, ipse cum velocioribus
 ab Eulæo amne per mare ad
 Tigris ostia contendit. reli-
 quæ naves per Eulæum ad-
 vectæ in alveum, qui ex Ti-
 gri in Eulæum amnem duci-
 tur, illic in Tigrim devectæ
 sunt. Nam ex duobus fluvi-
 is, Euphrate nimirum & Ti-
 gri, qui Assyriam interje-
 ctam terminant (unde & Me-
 sopotamia ab indigenis vo-
 cata est). Tigris quidem Eu-
 phrate multo humilior mul-
 tos alveos ex Euphrate in
 se recipit; multos etiam ali-
 os fluvijs admittens, & ex
 eis auctus in pontum Persi-
 cum fertur: magnus ipse,
 neque usquam ad ostium
 maris usque vado transmea-
 bilis, quandoquidem nihil
 ex eo flumine in terram dif-
 funditur quod ejus profun-
 ditatem imminuat. Est enim
 eâ

CAP. VII. 2. ἀναπλεύσας] Ἀναπλέων adverso flumine ad interiora regio-
 nis navigans, uti καταπλέων secundo flumine mare versus de; nave.

5. αἱ δὲ ἄλλαι] quas modo 3. ibi reliquissē dicitur.

ἀνακομισθεῖσαι] revocata, recte alia adverso flumine.

6. Ἀσσυρίαν] Opt. Συρίαν, quam scripturam defensam vide apud Grono-
 vium.

μὲν αὐτοῦ Τίγρητος ἐπέχεν ὁ αἰγια-
λὸς τοῦ κόλπου τοῦ Περσικοῦ, ἀνέπλει
κατὰ τὴν Τίγρητα ἔστι ἐπὶ τὸ φρε-
νέιδον, ἢ καὶ Ἡφαισίῳ αὐτῷ τὴν δύ-
ραμιν πᾶσαν ἔχον ἐκρητοπεδεύκει.
Ἐκτεῖον δὲ αὐδὺς ἔπλει ἐς Ὀπιν, πρὶν
λὺν ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ἠκισμένῃ. Ἐν
δὲ τῇ ἀνάπλῃ, τοὺς καταρράκτας
τοὺς κατὰ τὴν ποταμὸν ἀφαιρίζαν, ὁ-
μολον πάντῃ ἐπ' οἷς τὸν ῥοῦν, οἳ δὴ ἐκ
Περσῶν πεποινημένοι ἦσαν, τοῦ μὴ τι-
να ἐκ θαλάσσης ἀναπλευσαι εἰς τὴν
χρῆσαν αὐτῶν νηῖν εὐλόγῃ κρατήσαν-
τα. Ταῦτα δὲ μεμνηχάνητο, ἅτε δὴ οὐ
ναυπηγὸς τοῖς Πέρσαις· οὕτω δὲ συν-
θῆς οἱ καταρράκται πεποινημένοι,
ἔκταν τὸν ἀνάπλου ἐκώουν τὸν κα-
τὰ τὴν Τίγρητα. Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ
ἔφη τῶν κρατούστων τοῖς ὅπλοις εἶ-
ναι τὰ τοιαῦτα σοφίσματα· αἰκλῶν
πρὸς αὐτοῦ ἐκώετο ταύτην τὴν ἀ-
σφάλειαν, ἢ τινὰ ἔργῳ οὐδὲ λόγῳ
ἐξῆν ἐπέφθαι, οὐ χαλεπῶς διακώ-
φιστῶ Περσῶν τὰ σπουδαίματα.

VIII. Ὡς δὲ ἐς τὴν Ὀπιν ἀφ-
ῆκετο, ξυναγαγὼν τοὺς Μακεδό-
νας, προέειπεν, ὅτι τοὺς ὑπὸ γήραις
ἢ πηρώσεως τοῦ σώματος ἀχρεῖους

castra navigavit, ubi He-
phæstion cum omnibus co-
pnis confederat. Inde rur-
sus Opim, urbem ad Ti-
grim sitam, profectus est,
atque inter navigandum
cataractas omnes tolli a-
mmemque exæquari jubet.
quas quidem cataractas
Persæ confecerant, ne
quis è mari petens navali
classe in eorum regionem
penetraret. atque ita con-
fectæ erant à Persis, quod
rei nauticæ periti non es-
sent, & cataractarum fre-
quentia difficilem admo-
dum per Tigrim naviga-
tionem faceret. Alexander
hujusmodi inventa esse di-
cebat hominum qui armis
parum valerent. Neque
vero eam munitionem sibi
obtinendam putavit, quam
reverà nullius momenti
esse statuebat, Persarum-
que molitiones parvo ne-
gotio delevit.

VIII. Opim quum venit,
convocatis Macedonibus
pronunciavit (a), se omnes
eos qui vel ætate vel mem-
brorum mutilatione inuti-

(a) Curt. 10, 2, 8. les

11. νηῖν εὐλόγῃ κρατήσαντα] qui navali classe prevalet. Sicuti paulo post
κρατούστας τοῖς ὅπλοις dicuntur 13.

13. οὐκ ἔφη] περὶ αὐτὸν qui armis valerent esse hujusmodi inventa. Ita om-
nes Greci, in iisque Xenophon sæpius. In re non dubia satis erit unum exem-
plum, ἀναβ. lib. 1. p. 197. l. 20. αὐτὰς δὲ οὐκ ἔφη ἵσταναι, ipse vero negabas se
vincitum.

οὐκ οὖν πρὸς αὐτοῦ] Vertendum: neque igitur sibi utilem futuram eam munitionem
statuebas, quam se ipsa nullius momenti esse ostenderat. Non difficulter con-
fides disjunctis Perfarum cautelis, nempe subjugando Persas præliis per alias
regiones factis, quando istam felicitatem hic quoque sic subornatus Tigris se-
qui debuit. Gronov.

les ad pugnam facti essent mis-
 sos ab exercitu facere, & in do-
 mos suas redeundi potestatem
 dare: qui vero voluntarie ma-
 nerent, tantum se largiturum,
 ut merito aliis qui domide-
 fideant, invidiosi sint futuri,
 aliosque Macedones excita-
 turi, ut liberent una cum eis
 pericula ac labores adeant.
 Atque hæc quidem Alexan-
 der animo gratificandi Mace-
 donibus dicebat: ipsi, ita in-
 terpretati, ac si ab Alexandro
 despicerentur inutilisque ad
 res bellicas judicarentur, ve-
 hementer eâ oratione commo-
 ti sunt, quâ Alexander ad u-
 niversum exercitum usus fue-
 rat. Accedebant & aliæ indi-
 gnationis causæ, quod jam sæ-
 penumero eos offenderat Per-
 fica vestis eodem pertinens,
 & ornatus Macedonicus bar-
 baris adolescentibus, quos Po-
 steriōs suos vocabat, conces-
 sus; deinde peregrini equites,
 amicorum cohortibus accensi
 & permisti. Non igitur jam
 amplius silentium tenuerunt
 (a), sed omnes militiæ sacra-
 mento absolvi petierunt, adji-
 cientes, ut cum patre suo bel-
 lum gereret, Hammonem iis
 verbis sugillantes. Quæ quum
 audisset Alexander (erat enim
 jam magis solito ad iram pro-

ἐς τὰ πολέμια ὄντας παραλίες
 μὲν τῆς κρατίας, ἀποπέμπει δὲ
 2 ἐς τὰ σφέτερα ἦδη· ἐπιδαύσει δὲ
 μένουσιν, ὥσα αὐτοὺς τε ζήλω-
 τοτέρους ποιήσει τοῖς αἰκοί, καὶ
 τοὺς ἄλλους Μακεδόνες ἐξορμή-
 σαι ἐς τὸ θέλειν τῶν αὐτῶν κεν-
 3 θύνει τε καὶ πῶν μετέχειν. Ἀ-
 λέξανδρος μὲν, ὡς χαριώμενος
 δίδει τοῖς Μακεδόσι, ταῦτα ἔ-
 λεγεν· οἱ δὲ, ὡς ὑπεροφάμενοί τε
 ἦδη πρὸς Ἀλέξανδρου, καὶ ἀ-
 χρεῖοι πάντη ἐς τὰ πολέμια νο-
 μιζόμενοι, οὐκ ἄλδγας αὐτῷ τῇ
 λόγῃ ἠχρόσθησαν τῷ πρὸς Ἀ-
 λέξανδρου λαχόντι κατὰ τὴν
 4 κρατίαν ταύτην πᾶσαν· πολ-
 λοῖς καὶ ἄλλοις ἀχρόσθέντες, ὅ-
 τι πολλὰκις ἦδη ἐλύπει αὐτοὺς
 ἦ, τε ἐσθὴς ἡ Περσικὴ ἐς τοῦτο
 φέρουσα, καὶ τῶν Ἐπιγόνων τῶν
 βαρβάρων τὰ Μακεδονικὰ ἦδη·
 κόσμησις καὶ ἀνάμειξις τῶν ἁλ-
 λοφύλων· πᾶσι δὲ τὰς τῶν ἐταί-
 5 ρων τάξεις. Οὐκοῦν σιγῇ ἔχοντες
 ἐκατέρησαν, ἀλλὰ πᾶντας γὰρ
 ἀπαλλάττειν τῆς κρατίας ἐκέ-
 λουον, αὐτὸν δὲ μετὰ τοῦ πατρὸς
 κρατεῖσθαι· τὸν Ἀμμωνα δὲ
 6 τῇ λόγῃ ἐπικεκτομοῦντες. Ταῦ-
 τα ἀκούσας Ἀλέξανδρος (ὦ γὰρ
 δὴ δέξιτόρος τε ἐν τῇ τότε, καὶ ἀ-
 πὸ

(a) Cuius. 10, 2, 12.

CAP. VIII. 3. οὐκ ἄλδγας] non sine ratione.

4. τῶν ἐπιγόνων] Supra cap. 6, 1.

κόσμησις] Οὐπαισις militaris intelligitur, in armis consistens. 7, 6, 1. κεν-
 θόμενοι] Μακεδονικοὶ ὅπλοις.

τῶν ἁλλοφύλων] Supra cap. 6, 5.

πρὸ τῆς βαρβαρικῆς θεραπείας οὐκ
'εἰς ἀς πάλαι ἐπισκευῆς ἐς τοὺς
Μακεδόνες) καταπαύσας σὺν
τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόσιν ἀπὸ
τοῦ βήματος, ξυλλαβεῖν τοὺς ἐ-
πιφανεστάτους τῶν ταραζόντων τὸ
πλῆθος κελεύει· αὐτὸς τῇ χειρὶ
δεικνύων τοῖς ὑπασπισαῖς, οὕστι-
νας χρὴ ξυλλαμβάνειν· καὶ ἐ-
γένοντο οὗτοι ἐς τρεῖς καὶ δέκα.
Τούτους μὲν δὴ ἀπάγειν κελεύ- 7
ει τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ὡς δὲ κατ-
εσιώπησαν οἱ ἄλλοι ἐκπλαγέν-
τες, ἀναβὰς αὖθις ἐπὶ τὸ βῆμα,
ἔλεξεν ὧδε.

IX. Οὐχ ὑπὲρ τοῦ καταπαύ- 1
σαι ὑμῶν τὴν οἰκαδε ὁρμὴν, ὅ Μα-
κεδόνες, λεχθήσεται μοι ὧδε ὁ λό-
γος; (ἔξεσι γὰρ ὑμῶν ἀπίστους ὅποι
βούλεσθε, ἐμοῦ γε ἕνεκα) ἀλλ' ὥς
γινώσκαι ὑμᾶς πρὸς ὁποῖους τινὰς ὑ-
μᾶς ὄντας ὁποῖοί τινες αὐτοὶ γενό-
μενοι ἀπαλλάσσεσθε. Καὶ πρῶτῃ 2

clivis, atque ob barbaricum
comitatum non ita atque o-
lim erga Macedonas facilis
atque humanus) confestim
cum ducibus qui eum cir-
cumstabant de tribunali de-
filiens, præcipuos eorum qui
multitudinem ad seditionem
concitabant comprehendijubet,
scutatis manu designans
quosnam capi vellet: tredecim
hi fuere. quos statim ad
supplicium rapijubeat. Quo
facto quum reliqui attoniti
silentium fecissent, conscen-
so rursus tribunali, in hunc
modum disseruit.

IX. *Non sum facturus ver-
ba, Macedones, ut vos ab istâ
domum redeundi cupiditate de-
moveam (siquidem per me in-
tegrum vobis est quo libuerit
abire) sed ut intelligatis, quid
ego vobis præstiterim (a), &
qualem vos mihi vicem repen-*

dentes discédatis. Ac primum
(a) Curt. 10, 2, 22, δ

6. ἐπισκευῆς] Quum Vulcanius in V. C. sic distinctum invenisset οὐκ ἐπὶ τῇ
πάλαι ἐπισκευῇ, ἐς τοὺς Μακεδόνες καταπαύσας &c. interpretationem sic
putavit: non ita atque olim facilis atque humanus) confestim cum ducibus qui eum
circumstabant & solio in Macedonas profiliens. Gronov.

CAP. IX. 1. πρὸς ὁποῖους τινὰς] Est comparatio hujus temporis cum præ-
terito vel status ipsorum rei familiaris, quales nempe ante Alexandrum fue-
runt, quales nunc revertantur. Hoc enim notat nunc particula πρὸς. Verbe:
quantum mutati ab illis, qui nuper eratis, abeatis; quales nunc facti ad illos, qui
quondam eratis. Gronovius, qui loca similia aliorum plurima collegit. Pos-
sunt tamen hæc etiam alio quodam modo exponi, quanquam sensu non mul-
tum diverso, ut πρὸς non cum ὁποῖοι γινώσκοντο, sed cum ἀπαλλάσσεσθε con-
struatur. Uti apud Johan. XX. 10. ἀπῆλθον σὺν πάλιν πρὸς εἰσαυτοὺς οἱ μαθη-
ταί. Abierunt ergo iterum ad semetipsos discipuli, h. e. domum. Et Ter. Eun.
3, 5, 64. Eamus ad me. 4, 3, 21. nisi domum forte ad nos rediit. Catullus Epi-
thal. in Feli nuptias:

Ad se quisque vago passim pede discedebant.

Sententia igitur hæc erit, ad eloquendum quidem difficilior, si quis verbum
verbo velit, sed ad intelligendum satis aperta: ut cognoscatis, quales olim in pa-
tria fueritis, & quales nunc in eam discédatis.

ἃ Philippo patre (ὡς παρ' ἐστὶ) ordiar. Philippus enim vos incertis sedibus errantes atque inopes, & plerosque sub pellibus degentes, exiguosque ovium greges in montibus pascentes, ac pro iis parum feliciter adversus Illyrios, Triballos, & finitimos Thracas bellum gerentes, pro pastoribus pellibus oblatum gestandas dedit, ex montibus in planitiem deduxit, paresque vicinis barbaris ad pugnandum effecit, ut non iam in locorum munitione deinceps, quam in vestra virtute salutem collocaretis: urbes vobis habitandas dedit, optimisque legibus atque institutis ornavit. Idem vobis in eos ipsos barbaros qui vos assiduus populationibus lacebabant, imperium acquisivit, & dominos ἐς servos effecit: magnam Thraciae partem Macedoniae adiecit, oppidisque ad maritimam oram peropportunis in potestatem suam redactis, commerciorum facultatem aperuit, & tutas metallorum fodinas suppeditavit. Thessalos praeterea, quo-

τε ἀπὸ Φιλίππου τοῦ πατρὸς, ὅ περ καὶ εἰκός, τοῦ λήγοντος ἄρξομαι. Φίλιππος γὰρ παραλαβὼν ὑμᾶς πλεῖστας καὶ ἀπείρους, ἐν διφθέραις τοὺς πολλοὺς κείμεντας ἀνὰ τὰ ὄρη πρόβατα ὀλίγα, καὶ ὑπὲρ ταύτων κακῶς μαρχομένους Ἰλλυριοῖς τε καὶ Τριβαλλοῖς, καὶ ταῖς ὑμέτεροις Θραξί, χλαμύδας μὲν ὑμῶν ἐν τὶ τῶν διφθερίων φορέειν ἔδωκε, κατήγαγε δὲ ἐκ τῶν ὄρων ἐς τὰ πεδία, ἀξιομάρχους καταστήτας ταῖς προσχωμαῖς τῶν βαρβάρων, ὥς μὴ χωρίων ἔτι ὀχυρότητι πικρύνοντας μᾶλλον ἢ τῇ οἰκειᾷ ἀρετῇ σώζεσθαι. πόλεις τε οἰκηότας ἐπέθηκε, καὶ νόμοις καὶ ἥσσει χρησθεὶς ἐκόσμησεν· αὐτῶν δὲ ἐκείνων τῶν βαρβάρων, ὧς ὦν πρόσθεν ἤγεσθε καὶ ἐφέρεσθε αὐτοῖς τε καὶ τὰ ὑμέτερα, ἡγεμόνας κατέστησεν ἐκ δούλων καὶ ὑπηκόων· καὶ τῆς Θράκης τὰ πολλὰ τῇ Μακεδονίᾳ προσέθηκε, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίων τὰ ἐπικαιρότατα καταλαβόμενος, τὴν ἐμπορίαν τῇ χώρᾳ ἐπέτετασε, καὶ τῶν μετάλλων τὴν ἐργασίαν ἀπέθεκε παρόχως. Θησαυρῶν δὲ ἀρχιστάς, οὗς

2. παραλαβὼν ὑμᾶς] Cum accepisset vos. Quod in latina interpretatione omissum. Ita Curt. 10, 2, 24. Hoc cultu nitentes vos accipi. Livrus 34, 50. Communitosque in quo statu rerum accepisset eos, & in quo relinqueret.

ἐν διφθέραις] sub pellibus plerosque pascentes. Non opus est addere degentes, quo nonnihil imminuitur sententia.

4. ἡγεσθε καὶ ἐφέρεσθε] Vid. not. ad 1, 5, 5.

5. τὴν ἐμπορίαν] MS. Opt. τὴν εὐπορίαν. Neque possum spernere, imo non anteferre vulgato, quum plus nolet, nempe facultatem oportunitatemque omnium rerum, quae optari possunt. Ideo sumitur generaliter, ut cap. 19. specialiter τούτων μόνων τῶν δένδρων εὐπορίαν εἶναι. Utrovisque. Simile loquendi genus est 10. τοῦ ἑλλασπόντου ὑμῶν τὸν πόρον ἐπέτετασε.

οὐς πάλαι ἐτεροῦσιν τε τῷ δέει, ἀπέ-
φρε· καὶ τὸ Φοικῆαν ἔθνος ταπει-
νώσας, τὴν ἐς τὴν Ἑλλάδα παρά-
οδον πλατείαν καὶ εὐπορον ἀντὶ στρα-
τῆς τε καὶ ἀπόρου ὑμῶν ἐποίησεν.
Ἀθηναίους τε καὶ Θηβαίους ἐφα-
7 δρύνοντας ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ἐς το-
σούδε ἐταπείνωσεν, ἥδη ταῦτά γε
καὶ ἡμῶν αὐτῶν ξυμπονούντων, ὡς
ἐστὶ τοῦ Φόρου τελεῖν Ἀθηναίους
καὶ ὑπακοῖεν Θηβαίους, παρ' ἡ-
μῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνους τὴν ἀ-
σφάλειαν σφίσι πορίζεσθαι. Ἐς 8
Πελοπόννησον δὲ παρελθὼν, τὰ ἐ-
κεῖ αὐτὸς ἐκόςμην· καὶ ἡγεμῶν αὐ-
τοκράτωρ συμπάσης τῆς ἄλλης
Ἑλλάδος ἀποδεχθεὶς τῆς ἐπὶ τὴν
Πέρσιν στρατίας, οἷχ' αὐτῷ μάλ-
λόν τι τὴν δόξαν τῆς δὲ ἡ τῷ κοινῷ
τῶν Μακεδόνων προσέθηκε. Ταῦ 9
τα μὲν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ
ἐς ὑμᾶς ὑπεργηγμένα, ὡς μὲν αὐ-
τὰ ἐφ' αὐτῶν σκέψασθαι, μεγά-
λα· μικρὰ δὲ, ὡς γε δὴ πρὸς τὰ
ἡμέτερα συμβαλεῖν. Ὅς παραλα- 10
βὼν παρὰ τοῦ πατρὸς χρυσᾶ μὲν
καὶ ἀργυρᾶ ἐκπάσματα ὀλίγα,
τάλαντα δὲ οὐδὲ ἐξήκοντα ἐν τοῖς
θησαυροῖς, χρυσῶν δὲ ὀφειλόμενα
ὑπὸ Φιλίππου ἐς πεντακῶσια τέ-
λυστα, δωρεασάμενος ἐπὶ τούτοις
αὐτοῖς ἄλλα ὑπακόσια, ἡμῶν
ἐκ τῆς χώρας τῆς γε οὐδὲ ὑ-
μᾶς αὐτοῖς βοσκούσης καλῶς,
ἐκδὼς μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου ὑμῶν

rum metu olim exanimati era-
tis, vestro imperio subiecit: gen-
te Phocensium afflictā, aditum
in Graciam amplum & expedi-
ditum pro angusto & difficili
vobis patefecit. Athenienses ve-
ro & Thebanos, qui vobis in-
fidiabantur, sic afflixit, nobis
jam secum una militantibus, ut
quum antea vestigal Atheni-
ensibus penderemus, Thebanis
parceremus, jam vice versa u-
tranque illam civitatem in fide
ac tutelā nostrā habeamus. In
Peloponnesum etiam ingressus,
res illic constituit. Imperator
denique totius Gracie designa-
tus expeditionis adversus Per-
sas, gloriā ejus rei non sibi
magis quam genti & nomini
Macedonum adjecit. Atque
hæc sunt patris mei erga vos
beneficia, magna illa quidem,
si ipsa in se spectentur: parva,
si cum nostris conferantur.
Nam ego patri succedens, au-
rea quædam pauca argentea-
10 que poculo natus, talenta ve-
ro ne sexaginta quidem in pa-
triis thesauris (a): quanquam
ære alieno pressus, quod mihi
pater ad quingenta talenta re-
liquerat, tamen contracto no-
vo ære alieno talentū octin-
gentorum, ex Macedoniā, quæ
vos solos vix alere poterat, ca-
stra movi: ac protinus transi-
tum Hellesponti vobis patefe-
ci, Persis licet illo tempore im-

(a) CURT. IO, 2, 24.

pe-

6. οὐς πάλαι] ὃν legi in MSSis Blanckardus ait, Gronovius negat.

7. ἥδη ταῦτά γε] cum jam in his quidem & nos cum adjuvaremus.

perium maris tenentibus: de-
 uictis deinde Darii ducibus e-
 quefiri praelio totam Ioniam,
 Æoliam, utranque Phrygi-
 am, Lydiam quoque imperio
 Macedonum adjeci, Miletum
 obsidione cepi: ceteras gentes
 & nationes, quæ voluntariam
 fecerunt deditionem, vobis sub-
 jeci, stipendiariasque feci. Æ-
 gypti Cyrenesque opes, quibus
 potiti sumus sine vi, ea quoque
 ad vos accesserunt. Cæsaryia,
 Palestina, Mesopotamia, pos-
 sessiones vestrae sunt: Babylon,
 Bactra, Susa, in vestra po-
 testate sunt: opes Lydorum ve-
 strae sunt: thesauri Persarum,
 opes Indorum, vester denique
 oceanus est: vos satrapæ, vos
 duces, vos ordinum principes
 & duces. Nam mihi ipsi ex
 tot laboribus quid aliud super-
 est quam ista purpura, & i-
 stud diadema? privatim enim
 nihil habeo: neque est qui meos
 demonstrare possit thesauros,
 præter ea quæ vos tenetis, vel
 quæ servantur vestri causâ.
 quandoquidem non habeo ad
 quid eos reservem in privatum
 usum, quippe qui iisdem utor
 cibus atque vos, & æque so-
 mnium capio atque vos. Quin
 vilioribus etiam cibus utor
 quam vos, quicumque vivitis
 deliciosius: ac pro vobis vigila-
 re me certo scio, ut ipsi nimi-
 rum placide quieteque dormi-
 atis.

τὸν πόντον, θαλασσοκρατούντων ἐν
 τῇ τότε Περσίᾳ, ἀπεπέτασα· κρα-
 τήσα; δὲ τῇ ἰ.· τῇ τοῖς σατράπαις
 τοῦ Δαρείου, τῇ τε Ἰωνίαν πᾶσαν
 τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα, καὶ
 τὴν Αἰολίδα πᾶσαν, καὶ Φρύγας
 ἀμφοτέρους, καὶ Λυδοὺς, καὶ Μι-
 λητὸν εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα
 πάντα ἐκόντα προσχωρίσαστα λα-
 βῶν, ὑμῶν καρποῦσθαι ἐδωκα. Καὶ
 τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγα-
 θὰ, ὅσα ἀμαχρὶ ἐκτησάμεν, ὑμῶν
 ἔρχεται· ἢ τε κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ ἡ
 Παλαιστίνη, καὶ ἡ μέση τῶν ποτα-
 μῶν, ὑμέτερον κτήμᾳ εἰσι· καὶ Βα-
 βυλῶν, καὶ Βάκτρα, καὶ Σούσα, ὑ-
 μέτερα· καὶ δὲ Λυδοὺς πλοῦτος, καὶ
 οἱ Περσῶν θηταυροὶ, καὶ τὰ Ἰνδοῦν
 ἀγαθὰ, καὶ ἡ ἔξω θάλασσα, ὑμέ-
 τερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρα-
 τῆγχοι, ὑμεῖς ταξιάρχαι· ὥς ἐμοι-
 γε αὐτῇ τί περιέσιν ἀπὸ τούτων
 τῶν πόντων, ὅτι μὴ αὕτη ἡ πορφύ-
 ρα, καὶ τὸ διάδημα τοῦτο; κέκτη-
 μαι δὲ ἰδίᾳ οὐδὲν, οὐδὲ ἔχει τις ἀ-
 ποδείξαι θηταυροὺς ἐμοὺς, ὅτι μὴ
 ταῦτα ὑμέτερα κτήματα, ἢ ὅσα ἔ-
 δωκα ὑμῶν φυλάττεται· ἐπεὶ οὐδέ
 ἐσιν ἰδίᾳ μοι ἐς ὃ, τι φυλάξω αὐ-
 τοὺς, τι τοιμήνητε τὰ αὐτὰ ὑμῶν σι-
 τία, καὶ ὕπνον τῶν αὐτῶν αἰρουμένων
 καίτοι οὐδὲ σίτια ἐμοὶ δοκῇ τὰ αὐ-
 τὰ τοῖς τρυφῶσιν ὑμῶν σιτέσθαι
 προαγρυπνῶν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὡς καθ-
 εῦδειν ἔχετε ὑμεῖς.

X.

14. δς] Nam. Ita mox cap. seq. 3. & Plutarch. prædag. cap. 19. 4. & cap. 20. 3.

X. Ἀλλὰ ταῦτα γὰρ, ὅ

μῶν πονούτων καὶ ταρασσόμενων, ἐκτετάμην αὐτὸς ἀπὸ
της καὶ ἀταλαιπώρου ἐξηγούμε-
τος. καὶ τίς ὑμῶν ἢ ποιήσας οἶδεν
ἐμοῦ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ὑπὲρ ἐκείνου;
ἀγε δὴ καὶ ὅτι τραύματα ὑμῶν 2
ἔσι, γυμνῶσας αὐτὰ ἐπιδειξά-
τω, καὶ ἐγὼ τὰμὰ ἐπιδείξω ἐν
μέλει· ὥς ἔμοιγε οὐκ ἔστιν ὅ,τι τοῦ 3
σώματος τῶν γε δὴ ἔμπροσθεν
μερῶν ἄτρωτον ὑπολέλειπται·
οὐδὲ ὅπλον τι ἐξὸν ἢ ἐκ χειρὸς, ἢ
τῶν ἀφισπόμενων, οὔτε οὐκ ἔχον ἐν
ἐμῷ φέρω· ἀλλὰ καὶ ξίφος ἐκ
χειρὸς τέτταμαι, καὶ τετάρτευμαι
ἤδη, καὶ ἀπὸ μηχανῆς βέβλημαι·
καὶ λίθοις πολλαχῇ καὶ ξύλοις 4
παύμενος ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑ-
μετέρας δόξης καὶ τοῦ ὑμετέρου
πλούτου, νικῶντας ὑμᾶς ἔγω
διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης,
καὶ πάντων ποταμῶν καὶ ὁρίων
καὶ πείων πάντων· γάμους τε 5
ὑμῶν τοὺς αὐτοὺς γεγάμηκα, καὶ
πολλῶν ὑμῶν οἱ παῖδες συγγε-
νῆς ἔσονται τοῖς παισὶ τοῖς ἐ-
μοῖς· ἐτι τε ἢ χρεῖα ἦν, οὐ πολυ-

X. Sed fortasse hæc omnia,
vobis labores & pericula sube-
untibus, ipse vester imperator
laborum & periculorum omni-
um immunis, adeptus sum. Et
quisnam vestrum ausit dicere se
plures pro me labores, quam me
pro illo subiisse? Age etiam qui-
cunque vestrum habet vulnera,
denudet corpus, ostendat cicat-
trices: ostendam ipse quoque vi-
cissim meam. Nam nulla est ad-
versa corporis pars quæ cicatri-
ce careat: neque ullum sane te-
li genus est, quod cominus tra-
detur, vel eminus jaciatur, cu-
jus in meo corpore aliqua vesti-
gia non extant: sed & gladio co-
minus sauciatus sum, & sagittis
vulneratus, & catapultis male-
babit. Quamquam vero & la-
pidibus & lignis passim pro vo-
bis, vestraque gloria & opibus,
fuerim appetitus, tamen vos du-
co victores per omnes terras, om-
niaque maria, per flumina, per
montes, per loca plana. Nuptias
etiam perinde atque vos celebra-
vi, ut liberi bonæ partis vestrum
futuri sint cognati meis liberis.
Præterea æs alienum, quo quis
vestrum premebatur, non curio-
sus

CAP. X. 1. ἢ ποιήσας] Cum praeceperint hæc duo πονούτων καὶ ταρα-
σσόμενων. & alterum jam repetatur ποιήσας, præfixa particula ἢ: alterum
quoque sequi deberet ἢ ταρασσόμενος. Sed mutavit Arrianus cum verbis
simul etiam constructionem, licentia græcæ linguæ non insolenti. Nisi forte
hoc loco est particula intendendi. Quo sensu & infra c. 13. 7. videtur ac-
cipi.

3. τῶν γε δὴ ἔμπροσθεν μερῶν] certe quidem anteriorum membrorum.
ἤδη] etiam. Ita idem Arrianus in Tacit. cap. 10. init. Τὸν δὲ λόχον, καὶ εἰ-
χὼν ἤδη τῶνδε δυσμάζουσιν, ordinem autem aliqui etiam versum appellant. Et cap.
13. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ἡλλῇ χόρῳ ἤδη ψιλοὶ ἐτάχθησαν, quamquam & in aliis
locis etiam leviter armati castris fuerint.

4. παύμενος] Participio hoc ostendit Alexander, quanti sibi constiterit, ut
ipso victores præstaret; ut proinde non satis exprimitur per quamquam.

sius exquirens quid de re fuerit : contractum, ipse dissolvi : quan-
 vis & stipendium militare in-
 gens persolverem, & vos ex ur-
 bium direptione questus ingen-
 tes faceretis. Adde quod plerof-
 que vestrum coronis aureis do-
 navi, quæ vestra virtutis, & ho-
 norum quos vobis tribui, æterna
 monumenta futura essent. Quod
 si cui fortiter pugnantem contigit
 occumbere, is præter mortis bo-
 nestatem & gloriam quam ade-
 ptus est, monumento insigni deco-
 ratus est. plerisque domi æneæ
 statuae sunt erectæ : parentibus
 eorum honores tributis sunt, &
 immunitas à publicis muneribus.
 atque tributis concessa. nam ne-
 mo adhuc vestrum sub meis au-
 spiciis fugiens cecidit : jamque
 mecum constitueram domum re-
 mittere quicumque vestrum mi-
 litia oneribus sustinendis pares
 non sunt, honoribus & præmiis
 ita decoratos, ut sui cives eos
 fortunatos & beatos essent exi-
 stimaturi. Sed posteaquam idem
 abeundi animus omnibus est, ab-
 ite omnes (a), ac domum renun-
 tiare vos regem vestrum Alexan-
 drum, qui Persas, Medos, Ba-
 ctrianos, Sacas vicit, qui Uxios,
 Arochotos & Drangas subegit,
 qui tenet Partibos, Chorasmos,
 Hyrcanos, ad mare usque Cas-
 pium: qui Caucasum montem

πραγµαθεύσας ἐφ' ὅτῃ ἐγένετο,
 τὸσαῦτα μὲν µισθοφοροῦντων,
 τὸσαῦτα δὲ ἀπαζώντων, ὅπῃτε
 ἐκ πολιορκίας ἀπαγκρῆ γίγνεται,
 7 διαλέλυσμαι ταῦτα· ἐφ' αὐτοῖς τε
 χρυσοῖ τοῖς πλείστοις ὑµῶν εἰσι,
 µνηµεῖα τῆς τε ἀρετῆς τῆς ὑµε-
 τέρας καὶ τῆς ἐξ ἐµοῦ τιμῆς ἀ-
 8 θάνατα. Ὅστις δὲ δὴ καὶ ἀπέθαν-
 εν, εὐκλεῆς μὲν αὐτῷ ἡ τελευ-
 τὴ ἐγένετο, περιφανὴς δὲ ὁ τέ-
 φος· χαλκαὶ δὲ αἱ εἰκόνες τῶν
 πλείων οἴκοι ἐστῖν, οἱ γὰρ οἱ δ'
 ἑντιµαίεισι, λειτουργίας τε ξοµ-
 πύσεως καὶ εἰσφορᾶς ἀπηλλαγ-
 µένοι· οὐ γὰρ τίς γε φέβεται ὑ-
 9 µῶν ἐτελεύτα, ἐµοῦ ἀγῶντος. Καὶ
 νῦν τοὺς ἀπολέµους ὑµῶν, ζηλω-
 τὸς τῶς οἴκοι ἀποτρέψαν ἐµελ-
 10 λων· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες ἀπειθήνας
 βούλεισθε, ἔπειτε πάντες καὶ ἀπ-
 ελθόντες οἴκῳ ἀπαγγέλλετε,
 ὅτι τὸν βασιλεῖα ὑµῶν Ἀλέξαν-
 11 δρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μη-
 δούς καὶ Βακτριῶνας καὶ Σάκας,
 κατὰσφραγισµένον δὲ Οὐξίου τε
 καὶ Ἀραχάτου καὶ Δράγγας,
 κακτηµένον δὲ καὶ Παφλαγῶν καὶ
 Χωρασπίων καὶ Τριανῶν ἔσται
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν·
 12 ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑ-
 πὲρ τῆς Κασπίας πύλας, καὶ πε-
 ρε-

(a) Cuius. 10, 2, 27.

6. Τὸσαῦτα μὲν µισθοφοροῦντων] Idem accidit in hoc quoque participio,
 quo indicat, satis sibi causæ fuisse, cur inquireret in æs alienum, in tanto si-
 pendio, tantaque præda contractum. Vendendum igitur: cum tantum si pen-
 dum accipias, tantamque prædam rapias, quæ tibi post obsequium tibi direptio sit.

12. τὸν Καύκασον] 3, 28, 6.

ὑπὲρ τῆς Κασπίας] 3, 20, 5.

ῥάσαντα ὄξοντε τὸν ποταμὸν καὶ
 Τίκαιν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
 οὐδὲν ἑλλήντι μὴ Διονύσῳ περα-
 θέντα, καὶ τὸν Ἰδάττην, καὶ τὸν
 Ἀκισίνην, καὶ τὸν Ἰδραώτην· καὶ
 τὸν Ἰφασιν διαπεράσαντα ἂν, εἰ
 μὴ καὶ ὑμεῖς ἀποκησάτε· καὶ εἰς 13
 τὴν μεγάλην θάλασσαν, κατ' ἁμ-
 φότερα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ σύματα ἐμ-
 βαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωτίας
 τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἣ οὐδεὶς πω
 πρόσθεν ξὺν στρατῷ ἦλθε· καὶ Καρ-
 μασίαν ἐν παρθῷ προσκτησάμε-
 νον, καὶ τὴν Ὠρεϊτῶν γῆν· περιπε- 14
 πλεκτός· δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτι-
 κοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδοῦ γῆς εἰς Πέρσας
 θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπαγγά-
 γετε· ἀπολιπόντες ὄχρεσθε, πα- 15
 ραδόντες Φυλάσσειν τοῖς νενικημέ-
 τοις βαρβάροις. Ταῦτα ὑμῶν καὶ 16
 πρὸς ἀνθρώπων ἴσως εὐκλεῖ, καὶ
 πρὸς θεῶν ὅσα δήπου ἔσαι ἀπαγ-
 γελθέντα ἔπιτε.

XI. Ταῦτα εἰπὼν, κατεπῆδη 1
 σέ τε ἀπὸ τοῦ βήματος ὀξέας, καὶ
 ἐς τὰ βασίλεια παρελθὼν, οὔτε ἐ-
 θερέπευσε τὸ σῆμα, οὔτε τῇ ἑφθῇ
 τῶν ἑταίρων· ἀλλ' οὐδὲ ἐς τὴν ὕψε-
 ραίαν ἑφθῇ· τῇ τρίτῃ δὲ καλέσας 2
 ἑσὶν τῶν Περσῶν τοὺς ἐπιλέκτους,
 τὰς τε ἡγεμονίας αὐτοῖς τῶν τέ-
 ξων διένειμε· καὶ ὅσους συγγενεῖς
 ἀπέφθρε, τούτοις δὲ νόμιμον ἐ-

superavit, portasque Caspίας,
 qui Oxum flumen Tanaimque
 transmisit, Indum etiam à nul-
 lo antea nisi à Dionysō supera-
 tum: qui etiam Hydaspem, A-
 cesinem, & Hydraspen transf-
 misit, Hyrbasimque trajecisset,
 nisi per vos stetisset, qui cum se-
 qui noluisstis: qui denique in
 oceanum per utrumque Indi-
 stium ingressus, per desertam
 & sterilem Gadrosiam (quo ne-
 mo ante eum cum exercitu ve-
 nit) iter habuit, & Carma-
 niam ex itinere atque Oritas
 subegit: quem, classe jam ejus
 circumpositā a mare ex finibus
 Indorum ad Persas, victorem
 Susa reduxistis: eum (inquam)
 civibus vestris renuntiate vos
 deseruisse, atque discessisse, &
 fidei barbarorum qui ab eo
 sunt devicti, commississe. Hæc
 scilicet renunciata gloriam a-
 pud homines, opinionem pieta-
 tis apud deos sunt vobis adjun-
 ctura. Jam itaque abite.

XI. Hæc proloquutus, de-
 filuit celeriter de tribunali,
 regiamque ingressus neque
 corpus curavit (a), neque
 amicorum quenquam eo die
 admisit. sed ne postridie qui-
 dem. Tertio autem die voca-
 tis ad se Persarum principi-
 bus ducatus agminum inter
 eos partitus est, & quotquot
 cognatos effecerat, iis solis

(a) C. 10, 3, 5.

ut

15. ἀπολιπόντες ὄχρεσθε] Cohærent hæc cum verbis 10. ἀπελθόντες ὅσα
 ἐπαγγείλατε, ὅτι τὸν βασίλειά ὁμῶν ἀπολιπόντες ὄχρεσθε.

CAP. XI. 2. τὰς τε ἡγεμονίας] In Supplem. Curt. 10, 3, 15.

ut deosculari ipsum liceret 3 παύσει Φιλέν αὐτὸν μόνους. Οἱ δὲ
 sanxit. At Macedones regis Μακεδόνες ἔντε τῇ παραύτιμῃ ἀ-
 oratione commoti, attonitis κούσαντες τὸν λόγον ἐκπεπλη-
 similes apud tribunal taci- μένοι, σιγῇ ἄμενον αὐτοῦ πρὸς τῇ
 ti consistebant. neque quif- 4 βήματι· οὐδὲ τις ἠκολούθησε τῇ
 quam regem discedentem βασιλεῖ ἀπαλλαστομένῃ, ὅτι μὴ
 comitatus est, præterquam οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι τε καὶ οἱ συ-
 qui circa eum erant amici & ματοφύλακες· οἱ δὲ πολλοὶ, οὔτε
 custodes corporis. plerique μένοντες ὃ, τι πράττουσιν ἢ λέγου-
 vero eorum qui manserant, σιν εἶχον, οὔτε ἀπαλλαστοῦναι ἤ-
 neque quid dicerent, neque 5 θελον. Ὡς δὲ τὰ Περσῶν τε καὶ Μά-
 quid facerent sciebant; ne- δοκ αὐτῶς ἐξηγγέλλετο, αὐτὴ ἡ
 que discedere volebant. Post γεμονίας Πέρταις διδόμεναι, καὶ ἡ
 quam vero quid de Medis κρατιὰ ἡ βαρβαρικὴ ἐς λόχους τε
 ac Persis statuisset cognove- καταλεγομένη, καὶ τὰ Μακεδο-
 runt, ducatus nimirum Persis νικὰ ὀνόματα ἄγηναι τι Περσικὸν
 datos esse, barbarosque per καλούμενον, καὶ πεζέταιροι Πέρ-
 varios ordines distributos, σαι, καὶ πεζέταιροι ἄλλοι, καὶ ἄρ-
 & Macedonico nomine Per- γυρασπίδων τάξις Περσικὴ, καὶ ἡ
 ficum agema vocari, & pe- τῶν ἐταίρων ἵππος, καὶ ταύτης ἄλ-
 ditum amicorum agmen ex λο Ἐγγήϊα Βασιλείων, οὗτοι κα-
 Persis constitutum, aliosque 6 τεροὶ σφῶν ἦσαν· ἄλλα ξυδραμύ-
 pedites amicos, argyraspī- τες ὡς πρὸς τὴν Βασιλείαν, τὰ μὲν
 dum etiam agmen Persicum, ὅπλα αὐτοῦ πρὸ τῶν θυρῶν ἐρη-
 & amicorum equitatum, a πτουν, ἱεστηρίας ταύτας τῇ βασι-
 liudque hujus agema regi- 7 λεί· αὐτοὶ δ' ἐβῶν, πρὸ τῶν θυρῶν

Φιλέν αὐτὸν] Ex more Persarum, de quo apud Xenoph. Orat. de Agesila. 2. 527. l. 9. ἐπιχωρίῳ ὄντος τοῖς Πέρταις φιλέν σιγῇ ἀναπαύσασθαι. Et Cyrot. 1. 2. p. 17. l. 15. Alenente Cyro, quum a se invicem discederent, τοὺς συγγενικοὺς ἀλόνοντας τὸν Κύρον τῇ σιγῇ, cognatos ore Cyrum, Persico more, deosculari ab se dimisisse: quod quidem ipsum hodieque Persæ facere consueverunt. Cæterum de cognatis regis Persarum, honoris causa ita dictis, vide Frcinshemium ad Curt. 3, 3, 14.

3. ἔντε τῇ παραύτιμῃ] in presentia, et recentia.

4. οὔτε μένοντες] plerique vero neque si manserint quid facerent aut dicerent sciebant.

5. Ὡς δὲ τὰ Περσῶν] Hæc supplementi loco inserta sunt Curt. 10. 2. 4. & seqq.

τὰ Μακεδονικὰ ὀνόματα] scil. ἐξηγγέλλετο, perferunt nomenclaturam ἑστῇ of de Macedonicis nominibus, Agema aliquod Persicum vocatur.

6. ἱεστηρίας] Supplicia dicit Vulcanius prope Salmast. pro supplicationibus,

ἐρηπότες, δέκμενοι παρελθεῖν εἴτω
τοὺς τε αὐτοὺς τῆς ἐν τῷ τότε τα-
ραχῆς, καὶ τοὺς ἄρξαντας τῆς βοῆς
ἐκλιδῶναι θέλειν οὐκ οὐκ ἀπαλλα-
γῆσθαι τὰ θυρῶν, οὔτε ἡμέρας
οὔτε νυκτός, εἰ μὴ τινα οἶκτον
σφῶν ἔξει Ἀλέξανδρος. Ταῦτα ὡς 8
ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὃ δὲ σπουδῇ
ἐξέρχεται καὶ ἰδὼν τε ταπεινῶς δια-
κρινόμενος, καὶ ἀκούσας σὺν οἰμωγῇ
τῶν πολλῶν βράβυνται, καὶ αὐτῷ
προχέεται δάκρυα. Καὶ ὃ μὲν ἀν- 9
γοῖτο, ὡς τι ἔρῳ· αἱ δὲ ἔμενον λι-
παρῶντες. Καὶ τις αὐτῶν καὶ ἡ-
λικίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ τῆς ἵππου
τῆς ἀναιμίας οὐκ ἀφανῆς, Καλλί- 10
νης θυρῶν, τοιαῦτα εἶπεν, Ὁ βα-
σιλεῦ, τὰ λυποῦντά ἐσι Μαιεδ-
νης, ὅτι Περσῶν μὲν τινες ἦδη
καὶ αὐτῶν τῶν συγγενῶν, καὶ
καὶ αὐτῶν Πέρσαι συγγενεῖς Ἀ-
λέξανδρου, καὶ Φιλοῦσί σε· Μακε-
δόνες δὲ αὐτῶν τινες γίνονται ταύ-
της τῆς τιμῆς. Ἐνθα δὲ ὑπολαβὼν 11
Ἀλέξανδρος, Ἀλλ' ὑμᾶς τε (ἔ-
φη) ζῶντας ἐμαυτῷ τιθεμαι
συγγενεῖς, καὶ τό γε ἀπὸ τούτου
αὐτῷ καλέσω. Τοιαῦτα εἰπόντα 12
προελθὼν ὁ Καλλίνης τε ἐφίλησεν
αὐτὸν, καὶ ὅστις ἄλλος φιλήσας
ἦλκε· καὶ οὕτω δὲ ἀναλαβόντες τὰ
ἔσλα, βράντες τε καὶ παιανίζον-
τες, ἐς τὸ στρατόπεδον ἀπήγαγον. Ἀ- 13
λέξανδρος δὲ ἐπὶ ταῖς θυρίσιν τε

regi suppliciorum loco ef-
fent. Ipsi pro foribus stantes
clamorem tollebant, intro-
mitti postulantes, autores
tumultus quique clamandi
initium fecerant dedituri:
neque à januâ interdiu vel
noctu discessuri, nisi Alexan-
der eorum commiseratione
tangeretur. Quæ ut Alexan-
dro nuntiata sunt, confestim
ad eos egreditur, humiles-
que ac demissos conspicat-
us, & communi omnium
mœrore atque ejulatu com-
motus collacrymatus est.
Quumque aliquantum velu-
ti aliquid dicturus constitif-
set, ipsi supplices perman-
ferunt. Tum Callines qui-
dam & ætate & præfecturâ
in amicorum equitatu non
obscurus, ita loquutus est.
*Hoc est, ὁ rex, quod Macedo-
num animos male habet, quod
jam nonnullos Persarum tibi
cognatos effecisti, quodque Per-
sæ cognati Alexandri appel-
lantur. hos te deosculari finis,
Macedonibus ab hujuscemodi
bonore exclusis. Tum Alexan-
der ejus orationem interrump-
pens, Omnes vos, inquit, co-
gnatos mihi facio, ac deinceps
ita vocabo.* His dictis Calli-
nes progressus eum deoscul-
latus est, alique quibus id
cordi fuit. atque ita rece-
ptis armis clamantes & præ-
na

9. ἀνέγοιτο, ὡς τι ἔρῳ] Citatur in Lexicis ex Plat. de Legibus, ἀνέγομαι ὡς
ἰπότησαν. pro Pare me ad interrogandum, quasi accingor ad interrogandum.

13. θυρίσιν τε ἐπὶ ταῖς] MSS. tres θυρίσιν τε δύο Gronov.

na canentes ad castra redierunt. Post hæc Alexander sacrificium diis quibus consueverat fecit, epulumque publicum curavit, accumbente ipso pariter, omnibusque circa eum quidem Macedonibus, deinde Persis ac deinceps reliquis gentibus, prout quisque aut dignitate aut

virtute bellicâ illustris esset. Tum ex eodem cratere & rex & qui una accumbebant libarunt, Græcis vatibus & Magis vota nuncupantibus, & Macedonibus Persisque cum alia fausta ac prospera, tum concordiam imperique societatem precantibus. Novem millia convivarum huic epulo adfuisse memorant, eosque omnes eandem libationem fecisse, eundemque præanem cecinisse.

XII. Dehinc Macedones voluntarii ab eo dimissi sunt, qui aut per ætatem aut aliquam membrorum mutilationem inutiles bello erant: decem circiter millia fuere. Quibus quidem non exacti tantum temporis stipendia persolvit, sed etiam viatico quod ad reditum sufficeret est prosequutus. Singulis e-

ἑκάστη τοῖς θεοῖς, οἷς αὐτῷ νόμος, καὶ θοῶν δημοτελεῖ ἐποίησε καθ' ἑμῶς τε αὐτῶς, καὶ πάντων καθ' ἡμῶν ἀμφ' αὐτῶν μὲν Μακεδόνων, ἐν δὲ τῇ ἐφεξῆς τούτων, Περσῶν ἐπὶ τε τούτοις, τῶν ἄλλων ἑθνῶν ὅσοι κατ' ἀξίωσιν, ἢ τινα ἄλλην ἀρετὴν προσβούμενοι, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος αὐτῆς τε καὶ ἀμφ' αὐτῶν ἀρῶμενοι, ἑσπῶντες τὰς αὐτὰς σπονδὰς, καταρχομένους τῶν τε Ἑλλήνων μέντων καὶ τῶν Ἰνδοῦν. Εὐχέτο δὲ τὰ τε ἄλλα ἀγαθὰ, καὶ ἑμῶν τε καὶ κοινῶν τῆς ἀρχῆς; τοῖς τε Μακεδόνσι καὶ Πέρσαις. Ἔναι δὲ κατέχει λόγος τοῖς μετασχόντας τῆς θοῆς ἐνακισχυλίους, καὶ τούτους πάντας μίας τε σπονδῆς σπεῖσαι, καὶ ἐκ' αὐτῇ πικανέσαι.

XII. Ἐθα δὲ ἐβέλοντο ἡδὴ αὐτῷ ἀπέσαι τῶν Μακεδόνων, ὅσοι διὰ γῆρας ἢ τινα ἄλλην ξυμφορὰν ἀπώλεμοι ἦσαν· καὶ οὗτοι αὐτῷ ἐγένοντο ἐς τοὺς μυριάς. Τούτοις δὲ τῇ τε μισθοφορᾷ οὗ τοῦ ἐξήκοντος ἡδὴ χρόνου ἔδεικεν Ἀλέξανδρος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἐς ἀποδείκνυσιν τῇ οἰκᾷ ξυμβάτον.

15. Ἐσπῶντες τὰς αὐτὰς σπονδὰς] libabant easdem libationes.

16. Ἐυχέτο] scil. Alexander, vel etiam Græci vates & magi; ut ad modum Atticis Masculinis pluralibus subiungatur verbum singulare, quod incertum fieri, licet rarius, Posselius in Syntaxi exemplis comprobavit.

17. καὶ ἐκ' αὐτῇ πικανέσαι] & post illud præanem cecinisse.

CAP. XII. 2. ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ] τὴν scil. μισθοφορὰν, τοῦ scil. χρόνου. sed etiam stipendium temporis in reditum domum (ut Cæsar loquitur lib. 1. Gall. Bell. cap. 5.) incidere consuevit, ut Plinius loquitur 2, 47. quod tempus in III. idus Nov. incidere consuevit. Justinus hæc ita 12, 12, 10. Stipendia revocantibus, volens militantibus, data.

ντος. Ἐπέδωκε δὲ καὶ τέλειον 3
 ἐκάστη ὑπὲρ τὴν μισθοφορὰν παῖ-
 δες δὲ εἴ τῃ ἦσαν ἐκ τῶν Ἀσιατικῶν
 γυναικῶν, παρὰ οἱ καταλιπεῖν ἐ-
 κέλευσε, μὴδὲ εἴσιν κατάγειν ἐς
 Μακεδονίαν, ἀλλοφύλους τε καὶ
 ἐκ τῶν βαρβάρων γυναικῶν παῖδας
 τοῖς οἰκοῖ ὑπολελειμμένοις παισὶ
 τε καὶ μητέρας αὐτῶν· αὐτὸς δὲ 4
 ἐπιμελήσεσθαι, ὡς ἐκτρέφοντο
 Μακεδονικῶς, τὰ τε ἄλλα καὶ ἐς
 τὰ πολέμια κοσμοῦμενοι· γενομέ-
 νους δὲ ἀνδρας ἔξεν αὐτὸς ἐς Μα-
 κεδονίαν, καὶ παραδόνειν τοῖς πα-
 τράσι. Ταῦτα τε ἀπαλαττομέ- 5
 νους ἀσπασίματα καὶ ἀτέκμαρτα
 ἐπηγγέλλετο· καὶ ὅπως ἔχει φι-
 λίας τε καὶ πόθου ἐς αὐτοὺς, τὸ ἀ-
 τρεκέλατον τεκμήριον ἐκείνο ποιῆ-
 σθαι ἤξισι, ὅτι τὸν πιστότατον τε
 αὐτῶν, καὶ ὅτινα ἴσων τῇ ἑαυτοῦ
 κεφαλῇ ἄγει, Κρατερόν συμπε-
 πει αὐτοῖς φύλακά τε καὶ ἡγεμό-
 να τοῦ στόλου. Οὕτω δὲ ἀσπασά- 6
 μενος συμπαύσας, αὐτὸς τε δακρύ-
 ον καὶ δακρύνοντας ἐκείνους ἀπὸ οὗ
 ἀπῆλλαξε. Κρατερὸν δὲ τούτους τε 7
 ἄγειν ἐκέλευε, καὶ ἀπαγαγόντι
 Μακεδονίας τε καὶ Θράκης καὶ
 Θετταλῶν ἐξηγέσθαι καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων τῆς ἐλευθερίας· Ἀντίπατρον
 δὲ διαδοῦναι τοῖς ἀποπεμπομένοις
 ἄγειν Μακεδόνας τῶν ἀκμαζόντων
 ἐκέλευσεν. Ἐξεῖλε δὲ καὶ Πολυ- 8

tiam talentum ultra stipen-
 dium numeravit. Si quibus
 autem filii ex Asiaticis mu-
 lieribus essent, apud se re-
 linqui iussit, ne seditionem
 aliquam in Macedonia ex-
 citarent barbararum mulie-
 rum liberi, pueris domi reli-
 ctis matribusque permitti;
 Macedonicis eos moribus
 imbui bellicæque disciplinæ
 instrui curaturus: quumque
 jam in viros excrevisset, in
 Macedoniam ipse ducturus
 & parentibus redditurus.
 Atque hæc quidem disce-
 dentibus incerta inexplora-
 taque promisit: illud vero
 certissimum amoris benevo-
 lentiaque erga eos suæ do-
 cumentum edere voluit,
 quod Craterum, quem fide-
 lissimum sibi habebat, & æ-
 que ac caput suum amabat,
 custodem & ducem itineris
 eis adjunxerit. Ita tandem
 salutatos omnes, lacrymans
 lacrymantes etiam ipsos di-
 misit, Craterumque eos du-
 cere, deinde Macedoniae,
 Thraciæ & Thessaliæ ac li-
 bertati Græcorum præesse
 jubet: Antipatrum vero, in-
 eorum qui dimissi essent lo-
 cum alios Macedones ætate
 ac viribus florentes adduce-
 re jubet. Polyperchontem
 etiam cum Cratero misit, qui

3. ἀλλοφύλους] Hoc inferitur ad εἴσιν per appositionem. Qui alienigenæ causa seditionis futuri erant Macedonicis conjugibus & liberis,

6. ἀπὸ οὗ] Blanck. ἀπὸ ἑαυτοῦ.

7. Ἀντίπατρον] Supplicum. Curt. 10, 4, 8.

secundus à Cratero dux esset, ne, siquid Cratero in itinere accideret, (quippe qui quum mitteretur corpore erat parum firmo) ducem itineris desiderarent. Porro obscurus quidam rumor spargebatur ab iis qui regum negotia, quo magis occultantur, eo magis evulgare concupiscunt, & id quod verum in illis fidumque est semper in deteriore partem potius quam in saniolem scele- rate inclinant, Alexandrum jam tum matris suæ calumniis quibus Antipatrum onerarat victum, Antipatrum Macedonia amovere voluisse. Sed fortasse hæc Antipatri evocatio nequaquam ad ejus ignominiam spectabat, sed potius nequid ex illorum dissensione malioriretur, cui ne ipse quidem mederi posset. Frequentes enim literæ ad Alexandrum adferebantur, quibus hic Olympiadis arrogantiam, acerbiter, curiositatemque incusabat, quæ Alexandri matrem parum decerent: adeo ut hujusmodi quid ab Alexandro dictum fuisse narrent, Grave

σπέρχοντα ἡμῶν τῇ Κρατερῷ, δεύ-
τερον δὲ ἀπὸ Κρατεροῦ ἡγεμόνα, αἰς
εἶτι κατὰ τὴν παρεῖαν Κρατερῷ συμ-
πίπτει (ὅτι καὶ μαλακῶς τὸ σῶμα
ἔχοντα ἀπέπεμπε αὐτὸν) μὴ πο-
θεῖσθαι κρατηγῶν τοὺς ἰάντας. Λόγος
δὲ τις οὗτος ἐφόρτα ἀφ' αὐτῆς παρὰ
τοῖς τὰ βασιλικὰ πράγματα, ὅτε
ἐπικρύπτεται, τοσούτῃ φιλοτιμώ-
τερον ἐξηγουμένοις, καὶ τὸ πικρὸν
ἐς τὸ χεῖρον μᾶλλον (ἢ τὸ εὐκὲς τε
καὶ ἡ αὐτῶν μοχθηρία ἄγει) ἢ πρὸς
τὸ ἀληθὲς ἐκτρέπουσιν, ἐξηγούμε-
νον Ἀλέξανδρον ἤδη τῆς μητρὸς τῶν
διαβολῶν τῶν ἐς Ἀντίπατρον, ἀπ-
αλλάξαι ἐθέλειν ἐκ Μακεδονίας
ἸΟ Ἀντίπατρον. Καὶ τυχὼν οὐκ ἐς ἀ-
τιμίαν τὴν Ἀντιπάτρου ἢ μετέ-
πεμψις αὐτοῦ ἔφερεν, ἀλλ' ὥς μὴ
τι ἐκ τῆς διαφορᾶς αὐτοῖς γένοιτο
ἸΙ ἔχθρῳ ἐς ἀλλήλους, οὐδὲ αὐτῶν ἰα-
σιμον· ἐπεὶ οὐδὲ ἐπαύσαντο Ἀλε-
ξάνδρῳ γράφοντες, ὁ μὲν, τὴν αὐ-
θάδειάν τε τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὁ-
ξύτητα καὶ πολυπραγμοσύνην, ἥ-
μισα δὲ τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ συ-
Ἰ2 τυχόμενα· ὥστε καὶ λόγος τις τοῖς
δε ἐφέρετο Ἀλεξάνδρου, ἐφ' ᾧς ὁ-
πὲρ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐξηγγέλλε-
το,

9. Λόγος δὲ τις οὗτος] Pene necessum est. ut cum Opt. scribas λόγος δὲ τις καὶ οὗτος. Gronov.

ἢ τὸ εὐκὲς τε καὶ] Plane abundat copula καὶ, ut docet liber Optimus. Sed & videtur mihi abundare particula τε, & scripsisse auctor ἢ τὸ εὐκὲς ἢ αὐτῶν μοχθηρία ἄγει, quod verisimile ab ipsorum malitia detorqueatur, quum videlicet id ipsum in meliorem ac mitiorem partem accipi & intelligi possit. idem.

10. οὐδὲ αὐτῶν] Efficacius in libro Opt. καὶ οὐδὲ αὐτῶν idem.

12. ἐφ' ᾧς] i. e. ἐπ' ἐκείνοις. & de iis, sive ad ea, quæ de matre ipsi narra- bantur.

τα, βαρὺ δὴ τὸ ἐνοίκιον τῶν δέκα
 μηνῶν εἰσπράττεσθαι αὐτοῦ τὴν
 μητέρα· ἡ δὲ, ὑπέρβουλον εἶναι τῇ¹³
 τε ἀξιώσει καὶ τῇ ἡλλῇ θεραπείᾳ
 Ἀντίπατρου, οὐδὲ μεμνήσθαι τοῦ
 κατασφάκτος ἔτι· ἀλλ' αὐτὸν γὰρ
 ἀξιούντα πρῶτα φέρεσθαι ἐν ταῖς
 ἡλλοις Μακεδόσι τε καὶ Ἑλλησι.
 Καὶ ταῦτα μᾶλλον τῇ ἰσχυρίᾳ παρ'¹⁴
 Ἀλεξάνδρῳ ἐφαίνετο, ὅσα ἐς τοῦ
 Ἀντίπατρου τὴν διαβολὴν φέρον-
 τα ἦν, ὅσα δὲ καὶ φοβερότερα ἐν
 βασιλείᾳ ἔντα· οὐ μὲν τοι κατα-¹⁵
 φασὲς γέ τι, ἡ ἔργον ἢ λόγος ἐξηγ-
 γέλλετο Ἀλεξάνδρου, ἐφ' οὗτο ἦν
 τις συνέθηκεν οὐχ ἀσπίτως εἶναι
 αὐτῇ πρὸς θυμῷ.

* * *

Ἡφαιστῖον.

XIII. Τούτῃ τῇ λόγῃ ὑπο-¹
 στίξαντα Ἡφαιστῖονα, συναλλα-
 γῆναι εὐμενί, οὐχ ἐκόντα ἐκόντι.
 Ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ καὶ τὸ πεδίον λέ-²
 γεται ἰδὲν Ἀλεξάνδρου τὸ ἀναιμέ-
 νον ταῖς ἵπποις ταῖς βασιλικαῖς·
 αὐτὸ τε πεδίον Νυσᾶϊον καλούμε-
 νον· καὶ αἱ ἵπποις ὅτι Νυσᾶϊαι κλη-
 ζονται, λέγει Ἡρόδοτος· εἶναι δὲ³

decem mensium habitatio-
 nis pretium à matre exigi.
 Olympias vero Antipatrum
 ut insolentem ex imperio &
 popularium observantiâ, ne-
 que jam amplius meminisse
 ejus à quo tantam potesta-
 tem accepisset : sed dignum
 se judicare qui inter Mace-
 dones & Græcos primas ob-
 tineat. Atque Alexandri fi-
 des magis in eam partem in-
 clinabat quæ ad Antipatri
 calumniam pertinebat, ut-
 pote quod regno magis ex-
 timescendum erat. Nullum
 tamen Alexander vel dictum
 vel factum edidit, è quo quis-
 piam suspicari posset, eum
 alieniore ab Antipatro ani-
 mo esse.

* * *

XIII. Hoc sermone deter-
 ritum Hephæstionem non li-
 benter Eumeni, ejus rei cu-
 pido, reconciliatum fuisse.
 In hoc ipso itinere fertur
 Alexander vidisse campum
 in quo equæ regiæ pasci so-
 lent, quem quidem campum
 Herodotus Nysæum, equas-
 que Nysæas vocatas fuisse
 ait: fuisseque olim in his cam-

pis

τὸ ἐνοίκιον] mercedem pro habitatione decem mensium, quam in uxore sibi pra-
 buisset.

13. ἀξιούντα] Vulcanius ex Augustano annotavit ἀξιοῦν τὰ πρῶτα. Gronov.

15. πρὸς θυμῷ] in optimo exemplari Florentino testatur Gronovius, se post
 has voces εἶναι πρὸς θυμῷ αὐτῇ ἀντ' duas paginas cum dimidia relictas vidisse
 vacuas, tanquam iste librarius speraverit aliunde sibi eventuram copiam sup-
 plendi; attamen simile spatium vacare & in reliquis MSS. ut omnino appareat
 ex primo exemplari, unde pleraque quæ hodie existant, descripta sunt, so-
 lism fuisse deperditum.

CAP. XIII. 1. ὑποστίξαντα] Opt. ὑπεξέχοντα. Gronov. Ceterum hic de-
 cess origo simultatis, quam ex Eumene Plutarchi repetiit Blanckardus. inde pe-
 tat, qui volet.

2. τὸ ἀναιμένον] concessum, dicatum, definitum. ita paulo post cap. 17. 5.

pis equarum circiter CL mil-
lia : tunc vero Alexandrum
non multo plures quinquaginta
millibus reperisse : ple-
rasque enim à prædonibus
furto sublatas. Eo loci Atro-
pates Mediæ satrapa centum
ei mulieres dedit, quas A-
mazones esse dicebat, habi-
tu virorum equitum orna-
tas, præterquam quod secu-
res pro lanceis gestabant,
& peltas pro scutis. Sunt qui
dicant eas etiam dexteras
mammæ minores habuisse,
easque in præliis exeruisse.
Has Alexander ab exercitu
remisit, nequid à Macedo-
nibus aut barbaris probri
paterentur. Jussit autem ut
reginæ nuntiarent, se ad eam
generandæ prolis causâ pro-
fecturum. Verum hæc ne-
que Aristobulus, neque Pto-
lemæus, neque alius quis-
quam fide dignus autor tra-
didit. Mihi vero non vide-
tur Amazonum gens eâ tem-
pestate superfuisset. Sed nec
ante Alexandri tempora Xe-
nophon earum meminit, qui
tamen & Colchorum & Pha-
siorum mentionem fecit,
cæterarumque barbararum
gentium, quas Græci Tra-

πάλαι μὲν ἐς πεντακαίδεκα μυριά-
δας τῶν Ἰσπανῶν τότε δὲ Ἀλέξαν-
δρον οὐ πολὺ πλείονας τῶν πέντε
καταλαβῶν πρὸς λυγρὴν γὰρ δια-
παρῆναι τὰς πολλὰς αὐτῶν. Ἐν-
ταῦθα λέγουσιν ὅτι Ἀτροπάτης ὁ
τῆς Μηδείας σατράπης γυναικῶν
ἑκατὸν αὐτῇ ἔδωκε, ταύτας φέρο-
ναι εἶναι τῶν Ἀμαζόνων· καὶ ταύ-
τας σκευὴ ἀνδρῶν ἰσπύων ἐσαλμέ-
νας, πλὴν γε δι' ὅτι πελέκειας αὐτῶν
δοράτων ἐφόρου, καὶ αὐτῶν αὐτοῖσιν
πέλτας· οἱ δὲ καὶ τὸν μᾶλλον λέ-
γουσιν ὅτι μείονα εἶχον τὸν δεξιὸν,
ἐν δὲ καὶ ἐξω εἶχον ἐν ταῖς μάχαις·
ταύτας μὲν δὴ ἀπαλλέξαι τῆς
στρατίας Ἀλέξανδρον, μὴ τι νο-
τισθεῖν κατ' αὐτὰς ἐς ὕβριν πρὸς
τῶν Μακεδόνων, ἢ βαρβάρων· κε-
λεύται δὲ ἀπαγγέλλαι πρὸς τὴν
βασιλισσάν σφῶν, ὅτι αὐτὸς ἤ-
ξει πρὸς αὐτὴν παιδοποιεῖσθαι.
Ταῦτα δὲ οὔτε Ἀρισβούλος, οὔτε
Πτολεμαῖος, οὔτε τις ἄλλος ἀνέ-
γραψεν, ὅς τις ἰκανὸς ὑπὲρ τῶν τη-
λικούτων τεκμηριῶσαι· οὐδὲ δο-
κεῖ μοι ἐν τῇ τότε εὐχέρει τὸ γέ-
νος τῶν Ἀμαζόνων, οὐδὲ τις πρὸ
Ἀλεξάνδρου ἢ Ξενοφῶν ἀνεμνήσθῃ
αὐτῶν, Φασικῶν τε μνηστῆς καὶ
Κόλ-

5. παιδοποιεῖσθαι] Conf. Curt. 6, 5, 30.

6. τηλικούτων] Opt. τεινούτων. Gronov.

7. οὐδέ τις] ita Gronovius edidit ex MS. quem ipse ubique appellat opti-
mum. Sed οὐδέν τις, ut habent tres Florentini, eodem recte, & Basileenses,
mihi magis probatur. Videturque particula ὅ intendendi vim obtinere, ut si-
pra cap. 10. 1. ut sententia hæc sit: nihil quidquam ante Alexandrum vel
Xenophon meminit, sive ne Xenophon quidem. Neque Blanckardus cum Strep-
hano male legunt οὐδ' ὅτι, neque ante Alexandrum jam vel Xenophon; quod bene
respondet hisce sequentibus εἰπερ οὐν ὅτι ἴσαν.

Κάλωριν, καὶ ὅσα ἕλλα ἀπὸ
 Τραπεζούντος ὁμιώμενοι, ἢ πρὶν
 εἰς Τραπεζούντα κατελθεῖν οἱ Ἑλ-
 λῆνες ἐπὶ ἡλδον Ἰση βαρβαρικῆ.
 Ἰσα περ καὶ ταῖς Ἀμαζόνισιν ἐντε-
 τυχήσαντων, ἑπὶ οὗν ἔτι ἦσαν
 Ἀμαζόνες μὴ γενέσθαι μὲν γὰρ 8
 πατριᾶς τὸ γένος τούτων τῶν
 γυναικῶν, οὐ πικρὸν δοκεῖ ἔμοιγε,
 πρὸς τοσούτων καὶ τοιοῦτων ὑμνη-
 θέν, ὡς Ἡρακλῆα τε ἐπ' αὐτὰς ἀβ- 9
 γος κατέχευε ὅτι ἐξ ἄλλης, καὶ ζώον-
 τέ τινα Ἰππολύτης τῆς βασι-
 λίσσης αὐτῶν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα ἐκόμεσε· καὶ οἱ ἔξιν Θηοῦ Ἀ-
 θηναῖοι ὅτι ἐπιούσας τὰς γυναι-
 κας ταύτας τὴν Εὐρώπην πρώτην
 μάχην νικήσαντες ἀπέστειλαν· καὶ 10
 γέγραπται ἡ Ἀθηναίων καὶ Ἀ-
 μαζόνων μάχη πρὸς Κίμωνα, οὐ
 μῦθον ἢ περ ἡ Ἀθηναίων καὶ Περ-
 σῶν καὶ Ἡρόδοτον πολλὰ κίς πε- 11
 ρὶ τῶν γυναικῶν τούτων πεποιή-
 ται, καὶ ὅσοι Ἀθηναῖοι τοὺς ἐν
 πολέμῳ τελευτήσαντας λόγῳ ἐ-
 κδόμησαν, καὶ τοῦ πρὸς Ἀμαζό-
 νας ἔργου Ἀθηναίων ἐν τοῖς μά-
 λιστα μνήμην ἐποιήσαντο. Εἰ δὲ 12

pezunte profecti, aut etiam
 priusquam Trapezunta veni-
 rent, percurrerunt. quibus in
 locis etiam in Amazones in-
 cidissent, siqua adhuc iis tem-
 poribus earum soboles extit-
 tisset. Neque enim mihi cre-
 dibile videtur hoc mulierum
 genus nunquam extitisse: qu-
 um sint à tam multis & claris
 autoribus celebratæ. quan-
 doquidem & Herculem in eas
 missum fuisse fama est, at-
 que Hippolytes reginæ bal-
 theum in Græciam reportas-
 se: & Athenienses Theseo du-
 ce has mulieres Europam in-
 vadentes primo prælio supe-
 ratas repulisse. Scripta etiam
 est à Cimone Atheniensium
 cum Amazonibus pugna, non
 minus accurate quam Athe-
 niensium & Persarum. Præter-
 ea & Herodotus frequenter
 harum mulierum mentionem
 facit, & quotquot Athenien-
 ses scriptores eos qui in bel-
 lo mortui sunt scriptis orna-
 runt, bellum ab Atheniensifi-
 bus adversus Amazonas ge-
 stum in primis celebrarunt. Si
 vero equestres quasdam mu-
 lieres

9. ὅτι ἐξ ἄλλης] expeditionem suscepisse. Sic 1, 1, 5. Ind. 5, 7. & 9, 12.

πρώτη μάχη] Longe commodius legitur in Optimo libro πρώτη, in primis
 quum de aliis pugnis nihil dicat historia, & rursus eadem dicat de Athenien-
 sibus, non item de aliis populis, qui eas repulerint, etsi non paucos transire
 debuerint, priusquam Græciæ appropinquarent. Gronov.

ἀπέστειλαν] Sic quidem editi & scripti. Legendum tamen ἀνέστειλαν, nec a-
 liud videntur secuti interpretes. idem.

10. καὶ γέγραπται] Non puto contemnendam versionem Freinsheimii pi-
 στα. Vide ipsum ad Curt. 6, 5, 24. idem.

11. πεποιήται] Referendum huc arbitror nomen μνήμη, quod paulo post
 occurrit.

ἐν τοῖς μάλιστα] ita & Polyb. lib. 17. cap. 29. ἐν τοῖς μάλιστα καὶ περὶ φιλω-
 πον τοῦτο γέγονε maxime autem Philippo hoc usu venit. Elian. var. hist. l. 14. c.
 40. inft.

lieres Atropates Alexandro exhibuit, aliud quoddam barbararum mulierum genus fuisse crediderim, quæ equitandi peritæ, & eo quem diximus Amazonum more armatæ fuerint.

XIV. In Ecbatanis Alexander (ut pro felici successu rerum ei moris erat) sacrificium fecit, ludosque gymnicos & musicos edidit, conviviaque cum amicis curavit. Inter hæc Hephæstion in morbum incidit: eratque is dies ab initio morbi septimus. Atque Alexander quidem statim ac de ejus morbo certior factus est, jam frequenti stadio (habebantur enim eo die à pueris certamina gymnica) excessisse dicitur. quumque magnâ celeritate ad eum se contulisset, mortuum reperit. Hic alii alia de Alexandri luctu scripserunt: omnes tamen in eo consentiunt incredibili eum mœrore affectum fuisse. Quibus autem rebus dolorem suum testatus sit, alii aliter nar rant, prout cujusque animus aut benevolentia aut invidia erga Hephæstionem, aut erga Alexandrum ipsum occupatus erat: quorum qui indecentiora scripserunt, videntur mihi censuisse ad Alexandri lau-

ιππικὰς δὲ τινὰς γυναῖκας Ἀτροπάτης ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ, βαρβάρους τινὰς ἄλλας γυναῖκας ἰππεύειν ἡσυχμένους δοκῶν ὅτι ἔδειξεν, ἐς τὸν λεγόμενον δὴ τῶν Ἀμαζόνων κόσμον ἐκαλεμένους.

XIV. Ἐν Ἐκβατάνοις δὲ θυσίαν τε θύσας Ἀλέξανδρος (ὡς περ αὐτῷ ἐπὶ Ξυαφοραῖς ἀγαθὰς νόμος) καὶ ἀγῶνα ἐπέτελλει γυμνικῶν τε καὶ μουσικῶν καὶ πότους αὐτῷ ἐγγίνοντο παρὰ τοῖς ἐταῖροις. Καὶ ἐν τούτῳ Ἡφαιστίων ἔκαμε τὸ σῶμα· ἐβδόμῃ τε ἡμέρᾳ ἤδη ἦν αὐτῷ τῆς νόσου, καὶ λέγουσι τὸ μὲν σάδον πλῆρες εἶναι (παίδων γὰρ ἀγῶν ἦν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γυμνικὸς) ἐπεὶ δὲ ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ ὅτι κακῶς ἔχει Ἡφαιστίων, ὃ δὲ παρ' αὐτὸν ἐλθὼν σπουδῇ, οὐκ αἶτι ζῶντα κατ-
3 ἔλαβεν. Ἐπὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἄλλα ἀνέγραψαν ὑπὲρ τοῦ πένθους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Μῆγα μὲν γινώσθαι αὐτῷ τὸ πένθος, πάντες τοῦτο ἀνέγραψαν· τὰ δὲ πραχθέντα ἐπ' αὐτῷ, ἄλλοι ἄλλα, ὡς ἔκατος ἢ εἰκοσίαι πρὸς Ἡφαιστίωνα, ἢ Φόβου εἶχεν, ἢ καὶ πρὸς αὐτὸν
4 Ἀλέξανδρον. Ὡν οἱ τὰ ἀπείρητα ἀναγράφοντες, οἱ μὲν ἐς κόσμον φέρειν μοι δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς Ἀλεξ-

CAP. XIV. 1. ἐν Ἐκβατάνοις] Suppl. Curt. 10, 4, 10.

2. Ἡφαιστίων] ibid. 10, 4, 11.

ὅτι κακῶς ἔχει] Hephæstionem deficere. Nam de ejus ἀφῆκε/α ante certiorum factum Alexandrum, quis dubitet! Blanck, ex Freinsh. Suppl. Curtii.

4. οἱ μὲν ἐς κόσμον] Mên non erat omittendum. Nam ii, qui graviora scripserunt, duplici causa id fecerunt. Unde mox sequitur: οἱ δὲ ἐς αἰσχρότητα.

Ἀλεξάνδρῳ ὅσα ὑπερβαλόντας ἔδρασαν ἢ εἶπεν, ἐπὶ τῇ πάντων δὴ ἀνθρώπων φιλαίᾳ οἱ δὲ ἐς αἰσχύνῃ μᾶλλον τι, ἢ οὐ πρόποντα οὗτ' οὐ βασιλείῃ τε Ἀλεξάνδρῳ αἰμὴν, τὸ πολλὸν μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔρριμμένον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐταίρου ἰδύρεσθαι, οὐδ' ἔδειν ἀπαλαστήσασθαι, πρὶν γὰρ δὴ πρὸς βίαν ἀκινεήσῃ πρὸς τὴν ἐταίρῳ οἱ δὲ, τὴν τε ἡμέραν ὅλην καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἔρριμφαι ἐπὶ τῇ σάματι· οἱ δὲ, καὶ τὸν ἱατρὸν Γλαυκίαν ὅτι ἐκρίμασε, καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ Φαρμάκῳ κακῆς δόξαν· οἱ δὲ, ὅτι οἶνον περιέχον ἐμπληθέντα θεωρεῖν αὐτός· καὶ κείρεσθαι Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῇ νεκρῇ τὴν νύκτα, τά τε ἄλλα οὐκ ἀπεικόντα τίθεμαι, καὶ κατὰ ζῆλον τὸν Ἀχιλλεύς, πρὸς ὅντινα ἐκ παιδὸς Φιλοτιμία ἦν αὐτῷ· οἱ δὲ καὶ τὸ ἔργον, ὃ ἐπὶ τὸ σῶμα ἐφέρετο, αὐτὸς ἔστιν ὅτε ἠσπάζετο τοῦτο· οὐδαμῇ πιστὸν ἔμοιγε λέγοντες· ἄλλοι δὲ, ὅτι καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἔδος ἐν

dem referenda esse, quæcunque ex ingenti mœrore ob amici, quem præ reliquis mortalibus charum habebat, mortem vel dixerit vel fecerit: alii potius vitio vertebant immoderatum luctum, & regi & Alexandro parum decorum. alii Alexandrum magnâ diei parte ejulantem super amici corpus procubuisse narrant, neque recedere voluisse, donec ab amicis avelleretur: alii diem integrum noctemque integram corpori exanimi incubuisse ajunt: alii Glauciam medicum ob potionem non recte datam, in crucem tolli jussisse: alii quod quum eum liberalius bibisse cerneret, curam ejus omisisset. Cæterum quod ipse super mortui corpus prostratus comam præsciderit, aliaque luctus signa ediderit non indecorum existimaverim, exemplo Achillis, quem à puero æmulabatur: alii currus quo corpus Hephæstionis vehebatur, ipsūmet rectorem aurigamque fuisse: quod quidem mihi

ne-

1. οὗτο· Ἀλεξάνδρῳ] neque Alexandro, tanti tamque invicti animi viro. Ita Cicero dissimulare solet bonum civem & bonum virum.

5. πρὸς βίαν] vi.

7. καὶ κείρεσθαι] Totus hic locus aliter interpretandus. Primum κείρεσθαι ἐπὶ τῇ νεκρῇ non est super mortui corpus prostratum, sed propter mortuum comam præscindere, vid. Ezech. XXVII. 31. Jer. XVI. 6. Deinde τά τε ἄλλα significat non ob alias causas, uti & 3. 2. 3. 3, 18, 18. 3. 23, 14. Denique οὐκ ἀπεικόντα ποταγὰ non incredibilia, verosimilia, Ind. 25, 7. cui mox opponitur οὐδαμῇ πιστὸν. Et 2, 18, 8. & οὐκ ἔστι τοῦ εὐκρίτους τίθεμαι, non incredibile puto. Neque Infolens est in hujusmodi locutionibus singularem pro plurali usurpari. Ita Indic. 9, 4. τὰ ἄνθρωποι de una re dicitur. Vertendum igitur: Præscidisse autem Alexandrum propter hanc mortuorum comam, cum ob alias causas non incredibile judico, tam ob incredibilem Achillis.

8. ἔστιν ὅτε] aliquidando.

nequaquam verisimile videtur: alii quod in Ecbatanis ædem Æsculapio sacram subverti iusserit. Sed & hoc barbaricum est, neque Alexandro ullâ ratione conveniens: sed Xerxis potius in deos impietate dignum, & compedibus quas illum in Hellepontum vindictæ causâ demisisse ferunt. Cæterum hoc non dissentaneum vero judicaverim, quod à nonnullis memoriæ traditum est: eunti versus Babylonem Alexandro multas Græcorum legationes in itinere obviam venisse, inter quos etiam Epidauriorum legati erant. quibus quum postulata concessisset, donarium dedisse quod Æsculapio sufficerent, his verbis adjectis, *Εἴτι Ἀἰσχυρίωνος παρὰ μὲν ἐμοὶ ἔστιν, ὅστις ἐμὸν κεφάλαιον ἐκείνου ἐστὶν, ὅστις ἐμὸν κεφάλαιον ἐκείνου ἐστὶν.* Hephæstioni etiam semper ut heroi parentari iussisse à plerisque scriptum est. Alii addunt misisse illum ad Hammonis templum, qui deum consulerent, an Hephæstioni ut deo sacrificari permitteret. idque Jovem negasse. In his vero scriptores omnes inter se conveniunt, Alexandrum totum triduum ab Hephæstionis obitu neque ci-

βαβατιῶν κατακτείναι ἐκέλευσε βαβαρικὴν δὴ τοῦτο, καὶ οὐδαμῇ Ἀλεξάνδρῳ πρόσφορον ἀλλὰ τῇ Πέρσῃ μάλλον τι ἀτασθαλίᾳ τῇ ἐς τὸ θεῖον, καὶ ταῖς πέδαις ἐς λέγουσιν εἰς τὸν Ἑλλησπόντον καθῆναι Πέρσην, τιμωρούμενον οὕτως τὸν Ἑλλησπόντον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο οὐ πάντῃ ἔξω τοῦ εἰκότος ἀνεκτιγνέσθαι μοι δοκεῖ· ὡς ἐπὶ Βαβυλωνίῳ ἤλαυνεν Ἀλέξανδρος, ἐντυχὲν αὐτῇ κατὰ τὴν ὁδὸν πολλὰς πρεβείας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δὲ δὴ ἐν τοῦτοις καὶ Ἐπιδαυρίων πρέσβεις· καὶ τοῦτοις ὅτι ἐδέοντο ἐξ Ἀλεξάνδρου τυχῆν, καὶ ἀνέκδημα δοῦναι αὐτοῖς Ἀλέξανδρον κομίζεσθαι τῇ Ἀσκληπιᾷ, ἐπειπόντα ὅτι, καὶ περὶ αὐτὸν ἐπεκτείνετο καὶ κέχρηται μοι δὲ Ἀσκληπιῶς, οὐ σῶτας μὲν τὸν ἐταῖρον, ὅστις ἴσον τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἦγεν. Ἐπαγγέλλεται τε ὅτι καὶ ὡς ἔκρηκεν Ἡφαιστίῳ, τοῦτο μὲν πρὸς τὸν Πάριον ἀναγγέλλεται. Οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι καὶ εἰς Ἀρμίνος ἐπεμψεν, ἐρησσομένους τὸν θεόν, εἰ καὶ ὡς θεῶν ὅσον συγχωρεῖ Ἡφαιστίῳ· τὸν δὲ οὐ συγχωρεῖται. Ἐκεῖνα δὲ πρὸς πάντων συμφωνούμενα, ἐς τρίτην ἀπὸ τοῦ θαλά-

9. κατακτείναι] ἐμνησθῆναι incendi. ait in dissert. Epict. lib. 2. cap. 22. p. 240. Ἀλέξανδρος ἐκέλευεν ἐμνησθῆναι τῇ Ἀσκληπιᾷ. ἀποθανόντος τοῦ ἐρωμένου.

βαβαρικὴν δὴ τοῦτο) MSS. omnes βαβαρικὴν τοῦτογ. Gronov.

καθεῖναι Πέρσην) Herodot. lib. 7.

14. εἰς Ἀρμίνος] scil. ἱερὸν. ita Latini dicunt ad Dianam, ad Venerem, ad Castorem, nempe templum.

νέτου τοῦ Ἡφαισίου ἡμέραν, μήτε σίτου γεύσασθαι Ἀλέξανδρον, μήτε τινὰ θεραπείαν ἄλλην θεραπεύσαι τὸ σῶμα· ἀλλὰ κείσθαι γὰρ ἢ ὀδυρόμενον, ἢ πενθούκας σιγῶντα· καὶ πυρὸν κελεύει αὐτῷ ἐτοιμάζεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ἀπὸ ταλάντων μυρίων· οἱ δὲ καὶ πλεόντων ἀνέγραψαν· καὶ ὅτι πέλος ποιέσθαι περιηγγέλη κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν τὴν βάρβαρον· καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου ἐς θεραπείαν τὴν ἐκείνου σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα Ἡφαισίῳ ἀνέθεσαν ἰσχυρόντι· πρῶτον δὲ Εὐμενῇ ἔρχαι τῷ σοφίσματος, ὅτινα ὀλίγη πρὸς τὸν Ἡφαισίον· καὶ τοῦτο δὲ θράσαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὡς μὴ ἐφύδισθαι δεκάῃ τελευτήσαντι Ἡφαισίῳ· οὐκ οὐν οὐδὲ ἄλλον τινὰ ἔτα-
 ξα ἡνίκα Ἡφαισίῳ χιλίαν ἐπὶ τῇ ἱππῇ τῇ ἐταίρῳ Ἀλέξανδρος, ὡς μὴ ἀπὸ λείψανου τοῦ Ἡφαισίου ἐκ τῆς τέλει· ἀλλὰ Ἡφαισίονος τε ἡ χιλία ἐκαλέετο, καὶ τὸ σημεῖον αὐτῆς ἠγέετο ἐξ Ἡφαισίου πε-

bum degustasse, neque ullam aliam corporis. curam tenuisse, sed aut lamentantem, aut tacite dolorem prementem jaccuisse, mandasseque illi funus parari Babylone x. m. talentum: alii plura adscribunt. quodque per universam barbarorum regionem publicum luctum indixerit. ad hæc multos ex amicis Alexandri ad levandum dolorem, & se & arma Hephæstioni devovisse: ac primum quidem omnium Eumenem illius consilii autorem fuisse, quem paulo ante similitatem cum Hephæstione gessisse diximus. Is id officii mortuo præstabat, ne Alexander illum lætitiā ex Hephæstionis obitu percepisse suspicaretur. Præter hæc Alexander neminem chiliarcham in Hephæstionis locum, qui equitatus amicorum præesset, suffecit, ne Hephæstionis nomen ex agmine interiret, sed Hephæstionis chiliarchiam vocari voluit: signumque ei præferri in agmine & prælio quod Hephæstion confecerat. Ludos præterea gymnicos & musicos,

16. πλεόντων [scil. ταλάντων. Alti vero ὅ ἢ plurimum talentum funus parari fuisse scriptum. Justinus 12, 12, 12. *impulsumque ei XII. millium talentorum facit.*

17. σφᾶς τε αὐτοὺς] Qualis hæc fuerit devotio, equidem fateor me nescire. Neque enim videtur eadem fuisse, quæ Romanorum quorundam, ut Decii consulis, de quo Livius lib. 8. c. 9. Nam illi quidem pro vivorum salute se devotebant. Hi autem se devovisse dicuntur mortuo. Præterea σοφίσματος si ve callidi inventi nomine, credo, Atrianus nequaquam appellaret spontaneam devotorum mortem.

18. ὀλίγη πρὸς τὸν] Nempe sub finem cap. 12. in iis, quæ nunc desiderantur.

ficos, cum certantium multitudine, tum sumptuum præmiorumque magnitudine longe prioribus omnibus illustriores instituit. Triamque certantium millia in id præparaverat, quos quidem non multo post ad ipsius tumultum certasse ferunt.

XV. Et jam multo tempore luctus continuatus erat, ipseque se à mœrore revocare cœperat, multumque eam ad rem amicorum consolationes juvabant: quum rursus expeditionem in Cossæos gentem bellicosam, Uxiis finitimam, suscipit. Sunt hi montani populi, oppidaque munita inhabitant: ubi se valido aliquo exercitu peti vident in montium cacumina confertim sese recipiunt, aut quâ cuique integrum est diffugiunt in loca quæ ab exercitu adiri non possint: deinde discedentibus hostibus rursus ad latrocinia conversi, vitam hoc pacto tuentur. Alexander nihilominus illos, quantumvis hyems esset, sedibus suis eiecit. Cæterum neque bruma, neque difficultas locorum, aut ipsi aut Ptolemæo

20 ποιημένων ἁγνῶν τε ἐπὶ τοῖς παισὶν
σαι γυμνικῶν τε καὶ μουσικῶν, πλή-
θει τε τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ τῆς
αὐτῶν χρημῆς πολὺν τῶν ἄλλων
τῶν πρόσθεν ἀμνηστέων. Τρισχι-
λίου γὰρ ἀγωνιστὰς τοὺς ξύμ-
παντας παρεσκεύασεν, καὶ οὗτοι ὁ-
λίγον ὕστερον ἐπ' Ἀλεξάνδρου τῷ
τάφῳ λέγουσιν ὅτι ἡγωνίσαντο.

XV. Χρόνος τε ἦν συγχρὺς τῷ
πέθει· καὶ αὐτὸς τε αὐτῶν ἡδὴ
μετεκάλει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐταῖροι
μᾶλλον τι ἐν τῇ ταῦδε ἡμέρᾳ· ἔν-
θα δὴ ἐξέλασιν ποιεῖται ἐπὶ Κοσ-
σαίους, ἔθνος πολεμικόν, ὁμοῦν τῷ
2 Οὐξίαν. Εἰσι δὲ ὄρειοι οἱ Κοσσαῖοι,
καὶ χωρία ὄχυρά κατὰ χώρας νέμον-
ται· ὅποτε προσήγου δυνάμεις ἐς τὰ
ἄκρα τῶν ὄρων ἀποχωροῦντες ἄνθρωποι,
ἢ ὅπως ἐν παραχωρίᾳ ἐκείνῃ, οὕτω
διαφεύγουσιν, ἐς ἑσπέρην βάλλον-
τες τοὺς ξυνδυνάμει σφίσις ἐπι-
χειροῦντας· ἀπελθόντων δὲ, αὐτοὶ
εἰς τὸ ληστρίαν τρεπόμενοι, ἀπὸ
3 ταύτου τοῦ βίου ποιοῦνται. Ἀλέξ-
ανδρος δὲ ἐξέειλεν αὐτῶν τὸ ἔθνος,
καί περ χειμῶνος ἐρατεύσας· ἀλλ'
οὔτε χειμῶν ἐγένετο ἐμποδὼν αὐ-
τῷ, οὔτε αἱ δυσχωρίαι, οὔτε αὐτῷ
οὔτε Πτολεμαίῳ τῷ Δέγγου, ὃς μέ-
ρος τῆς ἐρατείας ἐπ' αὐτοὺς ἦν.

Οἱ.

20. ἐπὶ τοῖς παισὶν] cogitabat infirmare, sed morte præventus fuit. Hinc quos gladiatores paraverat ad funebres ludos Hephæstioni celebrandos, iidem paulo post dicuntur ad ipsius Alexandri tumultum certasse.

CAP. XV. 2. κατὰ χώρας νέμονται] Sententia sana dicitur excidisse negatviam, quum scripserit Arrianus καὶ χωρία ὄχυρά κατὰ χώρας οὐ νέμονται· recte-
tendumque vicis per regionem munitas non incolunt. Adhibe Diodorum Siculum
XIX, 19, ubi id videtur confirmari. Gronov.

3. ἐπ' αὐτοὺς] in eos Cossæos.

Οὕτως οὐδὲν ἄπτερον Ἀλεξάνδρῳ τῶν πολεμικῶν ἦν, ἐς ὃ, τὴν ὁρμή-
 ναι. Κατιόντι δὲ αὐτῷ εἰς Βαβυ-
 λῶνα, Λαβύων τε πρεσβεῖαι ἐνε-
 τύγχανον, ἐπαινούντων τε καὶ σε-
 φαινόντων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἀ-
 σίας. Καὶ ἐξ Ἰταλίας Βρέττιοί τε
 καὶ Λευκανοὶ καὶ Τυρρήνοι ἐπὶ τῆς
 αὐτῆς ἐπρεσβεύον. Καὶ Καρχηδο-
 νίους τότε πρεσβεῦσαι λέγεται,
 καὶ ἀπὸ Αἰθιοπῶν πρεσβεῖς ἔλθεῖν,
 καὶ Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης,
 καὶ Κελτοῦς, καὶ Ἰβηρας, ὑπὲρ Φι-
 λίας δημοσίων. ὧν τὰ τε ὀνόμα-
 τε καὶ τὰς σκευὰς τότε πρῶτον
 ὀφείναι πρὸς Ἑλλήνων τε καὶ Μα-
 κεδόνων. Τούτους δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς
 ἀλλήλους διαφορῶν λέγουσιν ὅτι
 Ἀλεξάνδρῳ διακρίναι ἐπέτρεπον,
 καὶ τότε μάλιστα αὐτόν τε αὐτῷ Ἀ-

Lagi, qui partem exercitus
 ducebat, impedimento fuit.
 adeo nihil ejus virtuti belli-
 cæ inaccessum erat. Dehinc
 Babyloniam petenti Alexan-
 dro Afrorum legati occurre-
 runt gratulantes, Asiæ coro-
 nam illi deferentes. Ex Ita-
 liâ quoque Brutii, Lucani ac
 Tusci eadem de causâ lega-
 tos miserunt. Idem & Car-
 thaginienſes fecisse dicun-
 tur: ab Æthiopibus quoque
 venerunt, & à Scythis Eu-
 ropam incolentibus: à Cel-
 tis etiam & Iberis, omnes a-
 micitiâ petentes: quorum
 nomina ac cultum tum pri-
 mum Græci & Macedones
 cognoverunt. Nonnullos et-
 iam ut controversias quæ
 inter eos incidissent dirime-
 ret,

ἐς ὃ, τὴν ὁρμήναι] quidquid aggrederetur.

4. ἐπαινούντων τε καὶ σεφαινόντων ἐπὶ τῇ] Utrumque participium construen-
 dum est cum sequentibus verbis: ὅς ἐπαινοῦνται, ὅς coronam ferentium ob re-
 gnam Asia. Hoc enim erat donum, quod imperatoribus ob res præclare gestas
 ab amicis mitti solebat. ita infra cap. 19. 2. αἱ πολλαὶ σεφαινόντων τε αὐ-
 τὸν ἦσαν, καὶ ἐπαινοῦντων ἐπὶ ταῖς νίκαις. Simile exemplum est & apud Livium
 7, 38, 2. Carthaginienses quoque legatos gratulatum (de victoria Samnitica) Romanis
 miserunt, cum coronas aureas dono. Adde Curt. 4, 2, 2. Coronam auream legati do-
 num adferrebant. -- ille dena ut ab amicis accipi jussit. 4, 5, 11. Græci decernant,
 ut duodecim legarentur ad regem, qui ob res pro salute Græcia ac libertate gestas, co-
 ronam auream donum victoriae ferrent. Ad quem locum vide notata a Frisiushe-
 mio.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς] Optimus & alii scripti ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, rectissime. Gronov.

5. ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς ὀφείναι] Durius dictum foret ὀνόματα ὀφείναι
 nisi intercedente voce σκευὰς molliretur. Quomodo & Latinos scriptores in
 eodem locuto invenias, ut duabus rebus addant unum verbum, quod alteri
 eorum tantum conveniat. De quibus nunc unum forte succurrit ex Corn.
 Nep. Alcib. 3, 5. Non solum spem in eo habebant maximam, sed etiam timorem.
 Ubi Lambinus: Nove dictum, timorem in eo habebant: sed quia non dixit di-
 ferre, habebant timorem (nam verbum habebant cum voce spem cohaeret proxi-
 me) ideo hæc locutio non est vitiosa, sed elegans potius & venusta propter
 locunditatem & ambitum. Hæc Lambinus. Quanquam & Propertius ita lo-
 cutus est: Vulneribus didicit miles habere metum. Sic Lucas in Evangel. 1. 64.
 dixit: ἀναφύχον τὸ φόβον αὐτοῦ παρακλήμα. καὶ ἡ γλώσσα αὐτοῦ.

6. Ἀλεξάνδρῳ] MS. Opt. Ἀλεξάνδρῳ, ut construat cum verbo ἐπέτρεπον.

ret, venisse ferunt. Ac tum primum Alexandrum sibi ipsi & qui cum eo erant universæ terræ ac maris dominum visum esse. Aristus autem & Asclepiades, ex iis qui de Alexandri rebus gestis scripserunt, dicunt Romanos etiam legatos misisse: & Alexandrum, auditâ eorum legatione, jam tum de futurâ Romanorum potentiâ aliquid auguratum esse, quum & illorum cultum & diligentiam ac generositatem animadvertisset; eorumque mores atque instituta cognovisset. Cæterum hoc, ut neque omnino certum, neque prorsus incredibile, commemoravi: tametsi nullus Romanarum rerum scriptor hujus legationis ad Alexandrum missæ mentionem fecit: neque ex iis qui Alexandri res gestas conscripserunt (quos quidem ego præcipue sequor) Ptolemæus Lagi & Aristobulus. Neque vero Romanæ reipublicæ conveniens videtur, quæ liberri-
ma tum temporis erat, ad regem exterum, quique alioqui tam procul domo aberat, legatos misisse. præsertim quum neque metus urgeret, neque ulla utilitatis spes eos moveret: quumque, siqui alii, odio tyrannicum & genus & nomen prosequerentur.

XVI. Post hæc Alexander i
Heraclidem Argæi filium cum

λέξανδρον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν
φασθῆναι γῆς τε ἀπάντης καὶ θα-
λάσσης κύριον. Ἄριστος δὲ καὶ
'Ἀσκληπιάδης τῶν τὰ Ἀλεξ-
άνδρου ἀναγραφόντων, καὶ Ῥω-
μαίους λέγουσιν ὅτι ἐπὶ πρόσβου-
σαν καὶ ἐντυχόντα ταῖς πρεσ-
βείαις Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Ῥωμαίων
τὴν τῆς ἐπομένῃς ἐς τὸ ἔπειτα
δυνάμεως μαρτυρώσασθαι, τὸν τε
νόστομον τῶν ἀνδρῶν ἰδόντα καὶ τὸ
φιλόπονον τε καὶ ἐλευθέρον, καὶ
περὶ τοῦ πολιτεύματος ἕνα δια-
κρινόμενον. Καὶ τοῦτο οὐτε ἀς
ἀπρεπὲς, οὐτε ὡς ἔπειτα πάντῃ
ἀνέγραψα· πλὴν γε δὴ οὐτε τις
'Ῥωμαίων ὑπὲρ τῆς πρεσβείας
ταύτης, ὡς παρὰ Ἀλέξανδρου
καλείσσης, μνήμην ἐποιήσατο
τινα, οὐδὲ τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου
γραφόντων (οἵτισι μᾶλλον ἐγὼ
ἐκ συμφέροντος) Πτολεμαῖος ὁ Λέ-
γου καὶ Ἀριστόβουλος· οὐδὲ τῇ
'Ῥωμαίων πολιτεύματι ἐπαινοῦς
ἦν, ἐλευθέρῳ δὲ τότε ἐς τὰ μέλι-
σα ὄντι, παρὰ βασιλείᾳ ἀλλόφυ-
λον, ἄλλως τε καὶ ἐς τοσούτου
ἀπὸ τῆς οἰκείας πρεσβύσεως, οὐ-
τε φόβου ἐξαναγκάζοντος, οὐτε
κατ' ἐλπίδα ἀφελείας, μὴτις τε,
εἴπερ τινὰς ἄλλους, τοῦ τυραν-
νικοῦ γένους τε καὶ ὀνόματος
κατεχομένου.

XVI. Ἐκ τούτου δὲ Ἡρα-
κλῆδην τὸν Ἀργαῖον ἐκπέμπει

ἐς

2. πλὴν γε δὴ] attamen certe quidem. Quibus particulis ostendit, incredibile sibi potius videri.

ἐς Ἑρκανίαν, ναυπηγούς δὲ μὲν οἱ ἄ-
 γοντα, κελεύσας ὕλην τεμνόντα ἐκ
 τῶν ὄρων τῶν Ἑρκανίαν; ναυπηγῆ-
 σθαι ναῦς μακρὰς, ἀφράκτους τε
 καὶ πεφραγμένους, ἐς τὸν κόσμον
 τὸν Ἑλληνικόν. Πόθος γὰρ εἶχεν αὐ- 2
 τὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλατ-
 σαν, τὴν Κασπίαν τε καὶ Ἑρκανίαν
 καλουμένην, ποῖα τινὶ ξυμβάλλει
 θαλάσῃ· πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ 3
 Εὐξεινοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς ἑσῆς τῆς κατ'
 Ἰνδοῦς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη
 θάλασσα ἀναχθῆται εἰς κόλπον τὸν
 Ἑρκανίου· (καθ' ἑαυτὴν καὶ τὸν Περ- 4
 σικὸν ἐξεῦρε, τὴν ἐρυθρὰν δὲ καλου-
 μένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς
 μεγάλης θαλάσσης) οὐ γὰρ πῶς ἐξ- 5
 εῖρηται αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θα-
 λάσσης, καὶ τοὶ ἑθνῶν τε αὐτὴν οἰ-
 κόντων οὐκ ὀλίγων, καὶ ποταμῶν
 πλάσιον ἐμβαλλόντων εἰς αὐτήν.
 Ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξος μέγιστος τῶν 6
 Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλὴν γε δὴ
 τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν
 θάλασσαν· διὰ Σκυθῶν δὲ, Ὁξυάρ-
 της. Καὶ τὸν Ἀράξην δὲ, τὸν ἐξ
 Ἀρμενίων ῥέοντα, ἐς ταύτην ἐς-
 βάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.
 Μέγιστοι μὲν αὗτοι. Πολλοὶ δὲ δὴ 7
 καὶ ἄλλοι ἐς τοὺτους ἐμβαλλόντες,
 καὶ αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν ἐς τὴν θάλατ-
 σαν ταύτην ἐξίσσιν· οἱ μὲν, καὶ
 γνωτοί· πρὸς τῶν ἁμφ' Ἀ-

navium architectis in Hyrcaniam mittit, qui excisâ e montibus Hyrcaniæ materiâ naves oblongas conficiat; partim apertas, partim tectas, Græcarum navium instar. Cupiebat enim etiam illud mare, quod Caspium simul & Hyrcanium appellatur, cui mari committatur cognoscere: utrum ponto Euxino, an ab orientali mari Indos versus circumdectus oceanus in sinum Hyrcanium refundatur (quem admodum etiam Persicum, rubrum mare alii vocant, sinum oceani esse compere- rat) Neque enim adhuc inventa erant Caspii maris initia, quamvis multæ gentes circum ipsum incole- rent, multique amnes navigabiles in illud mare ferrentur. Nam ex Bactris Oxus maximus Asiæ flumi- num, Indicis exceptis, in Caspium mare fluit: per Scythas, Oxyartes. Araxem quoque, qui ab Armeniis fluit, in hoc mare ferri plerique tradunt: atque hi quidem maximi amnes sunt. multi vero præterea alii il- labentes in hos fluviis, & ipsi seorsum in istud mare exeunt: partim ab iis qui cum

CAP. XVI. 1. ἀφράκτους] In Lexico citantur ἄφρακτα navigia, exponun-
 tique non sedita nec munita ad ruendum.
 5. ἐξεῖρηται] Mss. Optimus ἐξεῖρηται. Gronov.
 7. ἐς τοὺτους ἐμβαλλόντες] Optimus & alii duo Mss. ἔς τε τοὺτους, tam
 illabentes in hos fluviis, quam ipsi seorsum. Gronov. Sive, ut Facius, partim
 qui in superiores exeunt, partim qui seorsum i. iungunt.

cum Alexandro gentes illas obierunt cogniti, partim ultra sinum (ut verisimile est) in Scythas, Nomadas dictos, labentes, in univ[er]sum nobis incogniti. Alexander quum per Tigrim flumen exercitum trajecisset, Babylonem proficiscens, Chaldaeos vates obvios habuit, qui eum ab amicis sevocatum rogârunt ut profectio[n]i Babylonica superfederet. Oraculo enim sese Beli dei monitos, ingressum in Babylonem nequaquam ei tum temporis faustum ac felicem fore. Ipse Euripidis versum eis objiciebat, qui ita habet,

*Qui conficit bene, augur est
is optimus.*

Tum illi, *Atqui, ô rex, ne occidentem versus respicias, neque exercitum hac ducens ingrediare, sed potius circumactum agmen in orientem ducito.* Sed ob difficultatem viæ id præstare non potuit: fortuna sive fato eum in viam propellente, cuius transitus ipsi exitio futurus erat. Et fortasse satius ei fuit, in summo felicitatis fastigio, summoque hominum desiderio vitam cum morte commutare, priusquam ei

λέξανδρον, ἐπελθόντων τὰ ἔθνη ταῦτα· οἱ δὲ, κατὰ τὰ ἐπέκεινα τοῦ κόλπου ὡς εἶπες ἐς τοὺς Σκύθας τοὺς Νομάδας, ὃ δὴ ἄγνωστον πάντῃ ἐστίν.

8 Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς τὸν Τίγρινα ποταμὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέβη, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλῶνος, ἐνταῦθα ἐντυγχάνουσιν αὐτῇ Χαλδαίῳ οἱ λόγιοι· καὶ ἀπαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐταίρων, ἐδέοντο ἐπισχεῖν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἑλπίαν. Λόγιον γὰρ γερονεῖναι σφίσιν ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ Βήλου, μὴ πρὸς ἀγαθὸν οἱ εἶναι τὴν παράδον τὴν ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῇ τότε· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον, τοῦ Εὐρπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος· ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐρπίδου αὗτε,

Μέντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάξει
καλῶς.

10 Σὺ δὲ, ὡ βασιλεῦ, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, μὴ πρὸς δυσμὰς ἀφορῶν αὐτὸς, μηδὲ τὴν στρατιὰν ταύτην ἐπέχουσιν ἄγων παρελθεῖν· ἀλλὰ ἐκ περιελθὼν πρὸς ἑὸν μᾶλλον· τῷ δὲ οὐδὲ τοῦτο εὐμαρὲς διὰ δυσχωρίαν ξυνέβη· ἀλλὰ ἦγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον, ᾧ παρελόντα ἔχρησεν ἤδη τελευτῆσαι. Καὶ πού τι τυχὼν καὶ ἄμεινον αἰτῶν ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἁλλης· δόξης καὶ τοῦ πόθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλέσχαι, πρὶν τὸ αὐτὸ ξυμβῆναι αὐτῷ ξυμφορὰν ἀνθρώπῳ,

ἐς τοὺς Σκύθας] Mf. Opt. κατὰ τοὺς Σκύθας ἀπὸ Scythas. Gronov. δὴ ἄγνωστον πάντῃ ἐστίν.] Non tantum fluvios istos incognitos dicit, sed ne quidem constare, si forte isthic aliqui fluvii, nec ne. Hinc addit ὡς εἶπες, totumque hoc ἄγνωστον ait esse.

8. Χαλδαῖον] Suppl. Curt. 10, 4, 14. Λόγιον vates, vaticiniisτοῖς ἰμερτοῖς. 10. ταύτῃ ἐπέχουσιν] hoc tendunt.

πῶν, ἥς ἕνεκα καὶ Σόλωνα Κροίσῳ παραινέσαι εἰκός, τέλος δρᾶν μακροῦ βίου, μὴδὲ πρόσθεν τινα ἀφάρπων ἀποφαινέιν εὐδαίμονα. Ἐπεὶ καὶ αὐτῷ Ἀλέξανδρῳ ἡ Ἡ-¹³ Φαιστῖνος τελευτῇ οὐ μικρὰ ξυμφορὰ γεγένητο· ἥς καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος προαπειθεῖν ἀνδοῦ μοι ἐβέλησαι μᾶλλον, ἢ ζῶν πειρασθῆναι· οὐ μῖον ἢ καὶ Ἀχιλλέα δοκῶν ἀνελέσθαι προαποθανεῖν Πατρόκλου μᾶλλον, ἢ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τιμωρὸν γένεσθαι.

XVII. Ἦν δέ τι καὶ ὑπο-¹ πτω αὐτῷ ἐς τοὺς Χαλδαίους, ὡς οὐ κατὰ μαρτυρίαν τινα μᾶλλον, ἢ ἐς ἀφίλειαν τὴν αὐτῶν Φέροι αὐτοῖς ἡ κόλυσις τῆς Ἀλεξάνδρου ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῇ τότε ἐ-² λώτεως. Ὁ γὰρ τοῦ Βήλου νεῶς ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἦν τῶν Βαβυλωνίων, μεγέθει τε μέγιστος, καὶ ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῃ ἡρμοσμένης. Τοῦτον τὸν νεῶν, ὡς περ καὶ τὰ ἄλλα ἱερά τὰ Βαβυλωνίων, Εἰρήνης κατέσκαψεν, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὀπίσω ἀπε-³ νόησεν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν νῇ ἶχον ἀνοικοδομεῖν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς θεμελίοις τοῖς πρόσθεν, καὶ τούτου ἕνεκα τὸν χρόνῳ ἐκφέρειν ἐκέλευε τοὺς Βαβυλωνίους· οἱ δὲ, ὅτι καὶ μεί-

calamitas aliqua humano more accideret. Cujus rei causā Solonem Cræso suasisse verisimile est ut longæ vitæ exitum spectaret, neque prius quemquam mortalium felicem judicaret. quandoquidem & Hephæstionis obitus non exigui infortunii loco Alexandro accidisse videtur, quem meâ sententiâ prævenire ipse quam vivus experiri maluisset : non secus atque Achilli jucundius fuisset Patrocli mortem suâ ipsius morte antevertisse, quam necis ejus ultor relinqui.

XVII. Inciderat autem Alexandro suspicio quædam de Chaldæis, quod se non tam oraculi quam privatæ ipsorum utilitatis causâ per id tempus ab ingressu Babylonis deterrent. Nam Beli templum in mediâ Babyloniorum urbe situm erat, magnitudine præclarum, atque ex latere coctili, bitumine interlito, coagmentatum. quod templum, quemadmodum & cætera Babyloniorum loca sacra, Xerxes subverterat, quum ex Græciâ reverteretur. Alexander vero in animo habebat templum instaurare, atque, ut quidam scribunt, è veteribus fundamentis exædificare, eamque ob causam rudera exportare Babylonios jusserat ; ut vero alii, augustius quam antea fue-

rat

CAP. XVII. 2. ἐκ πλίνθου ὀπτῆς] Xenoph. ἀναβ. lib. 2. p. 222. l. 50. ἦν δὲ ὑποσημασμένην πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῃ καίμεναις.

rat efficere statuerat. Quum- 4 ζῶν ἔτι τοῦ πάλου ἦτορ. Ἐπεὶ
que ipso absente segnius qu-
am vellet operi instarent, ipse
cum universo exercitu opus
aggredi cogitabat. Erat au- 5 ἐπετέτραπτο· ὁ δὲ τῶ κρατικῶ πάλει
tem Belo multum agri ab As-
syriis regibus consecratum;
multo etiam auro jam olim
templum instructum erat, ne
ad sacrificia deo faciendum.
Tum vero quum in nullos u-
sus conferrentur annui redi-
tus, Chaldaeis id omne quod
Belo sacrum erat cedebat.
Quamobrem suspicari cœpit.
Alexander nolle eqs ipsum 6 μὴ γινώμενα. Τούτων δὴ ἕνεκα
Babylonem ingredi, ne parvo
temporis spatio exædificato
templo ipsi tantis pecunia-
rum commodis privarentur.
Aristobulus tamen autor est,
Alexandrum Chaldaeorum
consilio de circumagendo iti- 7
nere in urbem acquiescere
voluisse, ac primo quidem
die ad Euphratem fluvium
castra posuisse: postridie vero
quum flumen ei ad dextram
esset, juxta ipsum processisse,
cupientem prætergredi eam 8
urbis partem, quæ occasum
spectabat, ut inde orientem
versus se converteret: sed ob
difficultatem locorum ita
cum exercitu ingredi non
potuisse: quod nimirum qu- 9

4. ἀνέψαλλον] inhiissem operi, quibus hoc negotii datum fuerat. Non satis diligentia adhibuerant, dum Alexander in India absuerat.

ἱππέδαι] Opt. καλέσαι. Gronov.

5. πολλὸν δὲ χρυσόν.] Multum quoque auri. Et ex eo olim quidem templum reficiebatur, & sacrificia Deo offerenda comparabantur; tunc vero &c. In verbis enim ἀπὸ τοῦ posterior vocula ponitur pro τοῦτον. Idem.

ὅλον ἦτορ] cum non esset, in quo d. infumotemur reditus, templo nempe do-
structo, & sacrificiorum usu sublato.

γράφειναι ὑπὲρ δυσχωρίας οὐ-
τως ἐξελάσαι ξὺν τῇ στρατιῇ, ὅτι
τὰ ἀπὸ θυμῶν τῆς πόλεως εἰσ-
ιόντι, εἰ ταύτῃ πρὸς ξῶ ἐπέε-
φεν, ἐλάσῃ τε καὶ ταναγρῶν ἦν,
καὶ οὕτω καὶ ἐκόντα καὶ ἄκοντα
ἀπειθήσεται τῷ βίῃ.

XVIII. Ἐπεὶ καὶ τοῦδε τινα ἰ-
λόγος Ἀμφίβουλος ἀναγέγρα-
φεν, Ἀπολλόδορον τὸν Ἀμφι-
πόλῃτην, τὸν ἐταῖρον τοῦ Ἀλέ-
ξανδρου, στρατηγὸν τῆς στρατίας,
ἦν παρὰ Μαζαῶν τῷ Βαβυλωνίῳ
σατράπῃ ἀπέλειπεν Ἀλέξανδρος,
ἐπειδὴ δὲ συνέμειξεν ἅπανόντι αὐ-
τῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὁρῶντα πικρῶς τιμη-
ροῦμενον τοὺς σατράπας ὅσοι δι'
ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χάρις τεταγμένοι
ἦσαν, ἐπιστείλει Πειθαγόρῃ τῷ
ἀδελφῷ (μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πει-
θαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγγων μαν-
τείας) μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ τῆς σωτηρίας ἀντεπιστείλαι δὲ
αὐτῷ Πειθαγόραν, πυνθανόμενον
τίνα μάστιγα φοβούμενος χρήσασ-
θαι θέλει τῇ μαντείᾳ· τὸν δὲ
γράψαι αὐτὸς, ὅτι τὸν τε βασιλέα
αὐτὸν καὶ Ἡφαιστίωνα δύεσθαι δι'
τὸν Πειθαγόραν πρῶτα μὲν ἐπὶ τῷ
Ἡφαιστίωνι· ὡς δὲ ἐπὶ τοῦ Ἡπατορος
τοῦ ἱεροῦ, ὁ λοβὸς ἀφ' αὐτοῦ ἦν, οὕτω
δι' ἐγγράφωτα καὶ κατασημῶ-
-

um ab occidentali urbis parte
in orientalem sese convertere
vellet, paludosis limosisque
locis impediretur: atque ita
partim volentem partim no-
lentem Belloraculo non pa-
ruisse.

XVIII. Porro Aristobulus
aliud quippiam hujuscemodi
narrat: Apollodorum Amphi-
politē, ex amicis Alexandri,
prætozem exercitus quem A-
lexander Mazæo Babylonio-
rum satrapæ reliquerat, qu-
um ad Alexandrum ex Indis
reversum convenisset, vidis-
setque eum in satrapas qui
aliis atque aliis provinciis
præfuerant, severius animad-
vertentem, Pithagoræ fratri
suo scripsisse (vatem enim
fuisse Pithagoram, ex eorum
genere qui exta consulunt)
& de salute suâ eum consu-
luisse: Pithagoram ejus lite-
ris respondisse, rogasseque
cujus potissimum metu vati-
cinio uti vellet: qui quum re-
spondisset, se ab Alexandro
& Hephæstione sibi metuere,
Pithagoram primum pro He-
phæstione exta inspexisse, qu-
umque jecinori fibræ dees-
sent, literas rursus scripsisse,
easque obsignatas ad Apollo-
dorum

9. ἐξελάσαι] Convenientius ἐλάσαι. quod est in optimo ac duobus aliis,
& idem notavit Vulcanius. Grenov.

ἐλάσῃ] Nempe per stagnum Nagragam, in quod inquisivit Cl. Bochartus
in *Phaleg* sine capitis VIII. libri primi. Idem.

CAP. XVIII. 2. μαντεύσασθαι] scripsisse Pithagoræ fratri suo, ut exta consu-
latur etiam pro sua (Apollodori) salute. Μαντεύσασθαι enim ipsi vates dicun-
tur, uti & paulo post 10. & cap. 22. 1.

dorum ex Babylone in Ecbatana misisse, quibus monebat ne quicquam ab Hephæstione metueret. propediem enim è vivis sublatum iri. quam quidem epistolam ait Aristobulus Apollodorum accepisse pridie quam Hephæstio exiret è vitâ. Tum Pithagoram quum rursus pro Alexandro exta consulisset, fibrasque jecinori deesse reperisset, idem fratri suo de Alexandro scripsisse. Apollodorum vero id non subticuisse, sed Alexandro quæ acceperat indicasse, ut benevolo erga regem animo esse videretur, monens ut imminens periculum caveret. Atque Alexandrum quidem Apollodorum collaudasse narrat, quumque Babylonem venisset, percontatum esse Pithagoram quo signo edoctus fratri suo talia de se scripsisset: qui quum respondisset, quod hostiæ jecinora absque fibris inventa essent, Alexandrum rursus interrogasse quid hoc portenderet; & Pithagoram, magnum malum portendi dixisse. Alexandrum vero tantum abfuisse ut Pithagoræ succenfuerit, ut eum deinceps chariorem habuerit, quod citra dolum simpliciter ei rem ipsam dixisset. Hæc Aristobu-

μενον τὸ γραμμέτιον, πέρψαι παρὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἐκβάτανα, δηλοῦντε μηδὲν τι δεδιότα Ἡφαιστίωνα ἔσσεσθαι γὰρ αὐτοῖς ὀλέθρου χρόνου 5 ἐκποδῶν· καὶ ταύτην ἐπιστολὴν λέγει Ἀριστόβουλος κομισαμένην Ἀπολλόδωρον μὲν πρότερον ἡμέρας ἢ τελευτῆσαι Ἡφαιστίωνα· αὐτῆς δὲ θύεσθαι τὸν Πειθαγόραν ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἄλοβον τὸ ἥπαρ τοῦ ἱερείου· καὶ Πειθαγόραν τὰ αὐτὰ καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γράψαι Ἀπολλόδωρον· Ἀπολλόδωρος δὲ οὐ κατατινηγῆται, ἀλλὰ φράσαι γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ ἐπεκαλμένα, ὡς εὖνοιαν μᾶλλον τι ἐπιδειχόμενον τῷ βασιλεῖ, εἰ φυλάττεσθαι παραινέτετε μὴ τις αὐτῷ 8 κίνδυνος ἐν τῷ τότε συμπεσεῖν· καὶ Ἀπολλόδωρος τε λέγει ὅτι Ἀλέξανδρος ἐπῆρτε· καὶ τὸν Πειθαγόραν, ὅτι παρῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, ἤρετο οὗτο γενομένου αὐτῷ σημείου ταῦτα ἐπέειλε πρὸς τὸν ἄδελφόν· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἄλοβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο τοῦ ἱερείου· ἐρομένου δὲ ὅ, τι νοεῖ τὸ σημεῖον, μέγα εἰπεῖν εἶναι χαλεπὸν· Ἀλέξανδρον δὲ τοσούτου δεῖσθαι χαλεπῆναι τῷ Πειθαγῶρῳ, ὡς καὶ ὁ ἐπιμαλῆεις ἔχεν αὐτὸν πλάγιος, ὅτι ἄδελφός τὴν ἀλφειῶν οἱ ἔφρασε.

Ταῦτα

6. ἄλοβον] Desiderari videntur verba: καὶ γενέσθαι, uti mox s. scribitur. ἄλοβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο τοῦ ἱερείου.

8. παρῆλθεν] scil. Alexander.

αὐτῷ] vel Pithagoræ, vel Alexandro. Ita enim i. e. τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀρφοῖν γενομένου.

Ταῦτα αὐτὸς Ἀριστοβούλος λέγει·
 παρὰ Πειθαγόρου πηθεῖσθαι, καὶ
 Περδικκᾶ δὲ αὐτῷ μαρτυρῆσθαι
 λέγει, καὶ Ἀντιγόνῃ ὕστερον· καὶ
 τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀμφὸν γενο-
 μένου, Περδικκᾶν τε ἐπὶ Πτολε-
 μαίων στρατεύσαντά ἀποθανεῖν, καὶ
 Ἀντίγονον ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς
 Σέλευκον καὶ Λυσίμαχον τῇ ἐν
 Ἰψῷ γενομένη. Καὶ μὲν δὴ καὶ ὁ
 πρὸ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰν-
 δοῦ τοιούτοις ἀναγέγραπται λό-
 γος· ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρᾶν ἦ ἀπο-
 θανόμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους
 ἑταίρους ἀπὸ τῆς πυρᾶς αὐτὸν Ἀ-
 λεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐβλήθη· προτελ-
 θεῖν ἀσπατόμενον, ἀλλὰ φάναι
 γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλωνί αὐτῷ ἐντυχὼν
 ἀσπάζεται· καὶ τοῦτον τὸν λόγον
 ἐν μὲν τῇ τότε ἀμεληθῆναι ὕστερον
 δὲ ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλωνί
 Ἀλέξανδρος, ἐς μνήμην ἐλθεῖν τῶν
 ἀκουσάντων, ὅτι ἐπὶ τῇ τελευτῇ
 ἦρα τῇ Ἀλεξάνδρου ἐβλήθη.

XIX. Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς
 Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν
 Ἑλλήνων ἐνέτυχον ὑπὲρ ὅτων μὲν
 ἕκαστοι πρεσβεύμενοι, οὐκ ἀνα-
 γέγραπται. Δοκεῖν δ' ἐμοί γε, αἱ
 πολλὰι ἐμφανούντων τε αὐτὸν ἡ-

olus se à Pithagora audisse tes-
 tatur: ac postea Perdiccæ
 atque Antigono eadem vati-
 cinatum esse. Eodem enim
 prodigio edito Perdiccam ad-
 versus Ptolemæum bellan-
 tem mortuum esse: Antigo-
 num vero in pugna adversus
 Seleucum & Lylimachum ad
 Ipsum commissâ. Atqui de
 Calano sophista Indo etiam
 hujuscemodi quippiam scrip-
 tum est: Quum moriturus ad-
 rogum iret, reliquos quidem
 amicos osculatum fuisse: ad
 Alexandrum vero deosculan-
 di illum causâ accedere no-
 luisset, sed dixisset Babylone se
 illum reperturum, ibique of-
 culum daturum esse. Quæ
 quidem ejus verba tum tem-
 poris neglecta parumque a-
 nimadversa fuisse: postea ve-
 ro mortuo apud Babylonem
 Alexandro memoriâ repeti-
 ta, illi qui audierant Alexan-
 dri mortem vaticinatum fuis-
 se compererunt.

XIX. Alexandro Babylo-
 nem ingressio legationes Græ-
 corum obviam venerunt. qui-
 bus vero de rebus singulæ
 missæ fuerint, non constat.
 Meâ vero sententiâ, pleræ-
 que eo spectabant ut eum co-
 rona-

10. καὶ Ἀντιγόνῃ ὕστερον] ὁ Ἀντίγονος postea, nempe post Perdiccam, non
 vero post Alexandrum. Arrianus enim, uti annotat Gronovius, non intentus
 est ordinî rerum inter Alexandrum & hos duces, ut his postea id contigerit,
 sed tantum inter Perdiccam & Antigonom, ex quibus illi priori perire contig-
 it, & Antigono posterius.

12. ἐς μνήμην] sermonem illum in memoriam rediisse eorum qui audierant ex
 Calano, quod nemp̃ de morte Alexandri divinitus prædixisset.

CAP. XIX. 1. παρελθόντι] suppl. Curt. 10, 4, 15.

2. ἐμφανούντων] scil. ἐπὶ ταῖς νύκτας coronam offerentibus ob viâorias. Vide
 supra cap. 15, 4.

ronarent, utque cum ob alias victorias, tum ob Indicas ei gratularentur, lætitiāque publicā ob felicem ex Indis reditū testarentur. Quos quidem humaniter exceptos debitisque honoribus ornatos domum remisisse dicitur. 3 Quotquot autem clarorum virorum statuas, aut deorum simulacra, aut aliud quidvis deis consecratum Xerxes Babylonem, vel in Pasargadas, vel Susa aut quamvis aliam Asiae partem ex Græciā deportaverat, ea legatis reportanda dedit. Atque ita Harmodii & Aristogitonis æneas statuas Athenas relatas fuisse dicitur, simulque Dianæ Cerceæ simulacrum. Recepit autem apud Babylonios (ut Aristobulus ait) classem navalem, quæ partim per Euphratē fluvium ē Persico mari subvecta erat Nearchō duce: partim ex Phœnicē appulerat; Phœnicum quidem quinqueremes duas, quadriremes tres, triremes xii, triginta remorum naves xxx. Hæ in partes dis- 6 sectæ ex Phœnicē ad Euphratem in Thapfacum urbem de-

σαν, καὶ παινούντων ἐπὶ ταῖς νῆ-
καις, ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα
ταῖς Ἰνδικαῖς· καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰν-
δῶν ἐπαήκει, χαίρειν φασκόντων.
Καὶ τούτους δεξιωτάμενός τε καὶ
τὰ εἰκότα τιμήσας, ἀποπέμψας
ὅπῃσι λέγεται. Ὅσους δὲ ἀνδρ-
ώτας ἢ ὅσα ἀγάλματα, ἢ εἰ δὲ
τι ἄλλο ἀνέστημα ἐκ τῆς Ἑλλάδος
εἰρήνης ἀνεκόμενον εἰς Βαβυλῶνα,
ἢ εἰς Πασαργάδας, ἢ εἰς Σούτα, ἢ
ὅπῃ ἄλλῃ τῆς Ἀσίας, ταῦτα δει-
ναὶ ἔγενεν τοῖς πρέσβεσι· καὶ τὰς
Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκό-
νας τὰς χαλκὰς οὕτω λέγεται ἀ-
νεχθῆναι ὅπῃσι εἰς Ἀθήνας, καὶ
τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Κερκαίας τὸ
ἔδος. Κατέλαβεν δὲ ἐν Βαβυλῶνι,
ὡς λέγει Ἀρσάβουλας, καὶ τὸ
ναυτικὸν, τὸ μὲν κατὰ τὸν Εὐ-
φράτην ποταμὸν ἀναπεπλευκὸς
ἀπὸ θαλάσσης τῆς Περσικῆς, ὃ,
τι περ σὺν Νιάρχῳ ἦν· τὸ δὲ ἐκ
Φοινίκης ἀνακεκομισμένον, πεν-
τήρεις μὲν δύο τῶν ἐκ Φοινίκης, τε-
τρήρεις δὲ τρεῖς, τριήρεις δὲ δύο-
κα, τριακοντήρους δὲ ἐς τριακόντα·
6 ταύτας ξυντημῆσθαι κομισθῆναι
ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐκ Φοι-
νίκης

4. Ἀρμόδιον] Confer. 3, 16, 13.

Ἀρτέμιδος τῆς Κερκαίας] Κερκίς est arbor de genere populi, quam ita describit Theophrast. Hist. lib. 3. cap. 14. ἡ κερκίς δὲ παρὰ μὲν τῇ Λαβύῃ, καὶ τῇ μεγάλῃ, καὶ τῇ τοῦδε κλάδου ἐπιλαθεῖναι ὕχειν. Cercis est similis populo, in magnitudine, tum quod ramos albicantes habet. Ex ejus arboris ligno fabricatum forte fuit Dianæ hujus signum, appellationem trahens ex materia, vel ex pila, in qua positum erat, si ea forte ex Cercide arborē fuerit. Uti & apud Orchomenios Dianam Cedreatim fuisse memorat Pausanias, ab arbore in qua stabat, sic dictam, lib. 8. p. 477. l. 8. πρὸς δὲ τῇ πόλει ἔθανόν ἐσαν Ἀρτέμιδος. Ἰδρῶται δὲ ἐν κέντρῳ μεγάλῃ, καὶ τὴν θεὸν ὑπομύζουσιν ἀπὸ τῆς κέντρῳ Κεδρεάτιν. Ad urbem vero lignea effigies est Dianæ. Collocatum autem est in magna cedro, & Deam nominant a cedro Cedreatim.

νήκας ἐς Θάψακον πόλιν· ἐκὼς δὲ
 Συμπληγείσας αὐτὴς καταπλεύ-
 σαι ἐς Βαβυλῶνα. Λέγει δὲ ὅτι 7
 καὶ ἄλλος αὐτῇ ἐναυπηγῆτο εὐ-
 λος, τέμνοντι τὰς κυπαρίσσας
 τὰς ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· τοῦτον γὰρ
 μόνον τῶν δένδρων εὐπορίαν εἶναι
 ἐν τῇ χώρα τῶν Ἀσσυρίων, τῶν δὲ
 ἄλλων ὅτι ἐς ναυπηγίαν, ἀπόρας
 ἔχον τὴν γῆν ταύτην. Πληρώμα- 8
 τα δὲ ἐς τὰς ναῦς καὶ τὰς ἄλλας
 ὑπηρεσίας, πομφυρέων τε πλῆθος,
 καὶ τῶν ἄλλων ὅτοι ἐργάται τῆς
 θαλάσσης, ἀφ᾽ ὧν αὐτῇ ἐκ Φοι-
 νίκης τε καὶ τῆς ἄλλης παραλίης
 λημένα τε ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα 9
 ποιεῖ ὁρυκτὸν. ὅσον χιλίας ναυτῶν
 μακρὰς ὁρμὸν εἶναι, καὶ νεοτοίκους
 ἐπὶ τοῦ λημένος· καὶ Μίκχαλος δὲ 10
 Κλαζόμενος μετὰ πεντακισίῳ
 ταλάντων ἐπὶ Φοινίκης τε καὶ Συ-
 ρίας ἐσέλαστο, τοὺς μὲν μισθῷ πεί-
 σαι, τοὺς δὲ καὶ ἀνησόμενος, ὅσοι
 θαλάσσιοι ἄνθρωποι· τὴν τὲ γὰρ 11
 παραλίαν τὴν πρὸς τῇ κόλπῳ τῇ
 Περτικῇ πατρικίζων ἐπὶ πλεῖ, καὶ
 τὰς σήτους τὰς ταύτῃ· ἐδόκει γὰρ
 αὐτῷ οὐ μείων Φοινίκης εὐδαίμων ἢ
 χώρα αὐτῇ γενέσθαι. Ἢν δὲ αὐτῷ 12
 τοῦ ναυτικοῦ ἢ παρασκευῇ ὥς ἐπὶ
 Ἀραβας τοὺς πολλοὺς· πρόσθεν
 μὲν, ὅτι μόνον τῶν ταύτῃ βαρβάρων
 οὔτε προσβέβηκεν ἠπέεμιλαν,
 οὔτε τι ἄλλο ἐπιεικὲς ἢ ἐπὶ τιμῇ

latæ sunt, ibique rursus com-
 paginatæ Babylonem naviga-
 runt. Dicit idem Alexandrum
 aliam quoque classem con-
 struxisse, cæsis in Babyloniâ
 cupressis. Harum enim arborum
 tantum in Assyriâ copi-
 am esse, reliquarum quæ con-
 ficiendis navibus aptæ sint
 inopiâ laborare. Supplemen-
 ta etiâ in naves aliaque mi-
 nisteria, & purpuras piscan-
 tium aliorumque marinorum
 operariorum multitudinem
 ex Phœnice atque universâ
 maritimâ orâ ad eum venisse.
 portum præterea apud Baby-
 lonios effodi curavit, qui
 mille naves oblongas cape-
 ret: navalia etiâ portui ad-
 junxit. Misitque Miccalum
 Clazomenium cum quingen-
 tis talentis in Phœnicen &
 Syriam, qui quoscunque ma-
 ritimos posset mercede alli-
 ceret vel conduceret. siqui-
 dem in maritimam Persici si-
 nus oram ejusque insulas co-
 lonias deducere statuerat. Æ-
 que enim opulenta sibi ea re-
 gio atque Phœnice fore vide-
 batur. Classẽm vero in Ara-
 bas populosam gentem para-
 bat, eâ occasione quod soli
 ex barbaris illius regionis ne-
 que legationes ad eum misis-
 sent, neque quidquam officii
 aut honoris sibi detulissent:
 sed reverâ, (ut mihi quidem
 vide-

10. τοὺς δὲ καὶ ἀνησόμενος] alios vero etiam emittet.

11. αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ] Mf. Opt. αὐτῷ. Gronov.

Ἀραβας τοὺς πολλοὺς] Conf. not. ad 1, 3, 2.

videtur) quod nulla eum conquirendi ditiones satietas capiebat.

XX. Fama autem tenuit, id causæ fuisse quod audisset Arabas duos tantum deos colere, Cælum scilicet & Bacchum. Cælum quidem, quod cum reliqua astra, tum solem in se continere videretur, à quo quamplurima manifestissimæque ad omnes humanos usus commodam manarent: Bacchum vero ob famam ducti in Indos exercitus. Quapropter non indignum censebat se, qui pro tertio deo apud Arabas haberetur: quippe qui rebus gestis Baccho nequâquam inferior esset: & certe devictis Arabibus, suis legibus vivendi potestatem, ut Indis, fecisset. Invitabat eum præterea opulencia regionis, quod audisset casiam palustribus locis apud eos nasci, ex arboribus myrrham & thura legi: ex fruticibus cinamomum rescindi: prata sua sponte nardum gignere. Quod ad magnitudinem regionis attinet, Arabiam maritimam Indiâ minorem non esse acceperat, multasque ei insulas

ἐπεπράκτο Ἀραβίῃ ἐς αὐτὸν· τὸ δὲ ἀληθές, ὡς γὰρ μοι δοκεῖ, ἀπληρώς ἦν τοῦ κτισθαιτί καὶ Ἀλέξανδρος.

XX. Λόγος δὲ κατέχει, ὅτι ἤκουεν Ἀραβίας δύο μόνον τιμᾶν θεοὺς, τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὸν Διὸς· τὸν μὲν Οὐρανὸν τε αὐτὸν ὁρῶμενον, καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷσιν οὖσα τέ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οὗτοῦ μεγίστη καὶ φανωτάτη ἀφέλεια ἐς πάντα ἦκει τὰ ἀνθρώπεια· Δίδνυσον δὲ, κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατίας· οὐκοῦν ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἐν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ Φαυλότερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον. Εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήρας ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμους· τῆς τε χώρας ἡ εὐδαίμονια ὑπεκίνει αὐτὸν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίγνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρκαν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κινύραριον τέμνεσθαι· οἱ λιμῶνες δὲ ὅτι τάρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι. Τὸ μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάττω ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἦπερ ἡ τῆς Ἰνδίας, αὐτῇ ἐξηγγέλλετο, καὶ

CAP. XX. 2. ὁρῶμενον] Hæc vox notat liquidum, ut describit Ovidius, & liquidum spisso secrevit ab ætro calum, & quod conspectum admitteret vel permetteret. Verte, calum quidem, quod & ipsum conspicietur, & in se continet fidera, tum alia, tum solem. Gronov.

3. Εἴπερ οὖν καὶ] Siquidem etiam postquam Arabas vicisset permittere ipsæ vellent, quemadmodum Indis, ut suis institutis viverent. Hoc beneficio Alexander sperabat se facilius ab Arabibus divinos honores impetraturum, si cingeret, ut eos vinceret.

θάμνων] Opt. θαμνίσκων. Gronov.

καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκείμεθαί πολλὰι,
καὶ λιμένες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐν-
εῖναι, οἷοι παρασχέιν μὲν ὕμους τῇ
ναυτικῇ, παρασχέιν δὲ καὶ πόλεις
ἐνοικισθῆναι, καὶ ταύτας γινώσκειν
ἀδαιμόνας. Δύο δὲ νῆσοι κατὰ τὰ 6
εἶδη τοῦ Εὐφράτου πελάγους ἐξηγ-
γέλλοντο αὐτῇ· ἡ μὲν πρώτη οὐ πρό-
σι τοῦ ἐκβαλῆν τοῦ Εὐφράτου, εἰς
ἐκαστὴν καὶ ἑκοσι σταδίους ἀπέχουσα
ἐκ τοῦ αἰγιαλοῦ τε καὶ τοῦ εἰσπαι-
τος τοῦ ποταμοῦ, μικροτέρα δὲ αὐ-
τῇ, καὶ δεσεία ὕλη παντοίῃ· εἶναι δὲ 7
ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς
ἰσχυροτάτους αὐτῆς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν τὴν
διαιταν ποιέειν· νέμεσθαι τε αὐτὴν
αἰεὶ τε ἀγρίαις καὶ ἐλάφοις, καὶ
ταύτας ἀνείσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ Ἀρτέ-
μιδι· οὐδὲ εἰναυθόμενος θήραν ποιέειν 8
ἐπ' αὐτῇ, ὅτι μὴ θύσαι τινα τῇ θεῇ
θέλοντα, ἐπὶ τῇδε θηρῶν μένου· ἐπὶ
τῇδε γὰρ οὐκ εἶναι ἀθέμιτον. Καὶ ταύ- 9
τῃ τὴν νῆσον λέγει Ἀρισβουλος
ὅτι Ἰκαρον ἐκέλευσε καλεῖσθαι Ἀ-
λέξανδρος, ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ἰκά-
ρου τῆς ἐν τῇ Λιγυαίᾳ πάντῃ, ἐς ἣν
τινὰ Ἰκαρον τὸν Δαιδάλου, τακέντος
τοῦ κηροῦ ὅτῃ προσήρτητο τὰ πτερὰ,
πειθὲν ὁ λόγος κατέχει, ὅτι οὐ κατὰ 10
τὰς ἰσχυροτάτας τοῦ πατρὸς πρὸς τῇ γῇ

adjacere. frequentes præ-
terea portus ac stationes
receptui classis idoneas in
eâ regione esse: multas ur-
bes ad habitandum com-
modas opulentasque habe-
re. Duæ vero insulæ in ma-
ri sitæ ad Euphratis ostia
nuntiabantur: quarum al-
tera non procul inde ubi
Euphrates in mare exit,
cxx stadiis à littore fluvii-
que faucibus distabat. at-
que hanc quidem mino-
rem, & sylvis densam esse,
ac Dianæ templum habere:
circum templum indigenas
habitare, & capras feras &
cervos, eaque animalia
Dianæ sacra relinqui, ne-
que fas esse ea capere, nisi
ad sacrificium deæ facien-
dum. in hunc enim usum
occidi nefas non esse. Hanc
insulam ait Aristobulus I-
carum ab Alexandro vocari
jussam, ab insulâ Icaro in
Ægæo mari sitâ, in quam
Icarum Dædali filium, li-
quâtâ cerâ quâ alas sibi af-
fixerat, procidisse ajunt;
quod non, prout pater ei
imperârat, vicinus terræ
volasset, sed stolide sublimem

5. οἷοι παρασχέιν] qui portus possint et stationes præbere classi, et urbes præ-
bere in quibus hospitio excipi possint u, qui classe illuc deferantur, hæcque esse
opulentas. Sententia est: oram illam maritimam ita & portuosam esse, &
propterea urbibus etiam frequentem, ut non modo naves commodas illic
habeant stationes, sed vectores quoque in domos possint divertere. Ένοικί-
σας in domum introduce, domo excipio. Ένοικίζομαι, domo excipior. Nisi quis
verbo neutro habitare verti velit cum Vulcanio.

7. νέμεσθαι τε αὐτὴν] pasce siue gigni in ea insula capras feras.

9. ἐπὶ τῆς νήσου] in optimo legitur ἐπὶ τῇ τῆς νήσου, quomodo ait in
fine lib. VII. χρημαὶ ἐπὶ τῇ τῆς αὐτοῦ χρησθέντες. Gignen.

mem aëris regionem petens, liquata à solaribus radiis cera, nomen insulæ & mari à suo nomine dedisset. Illam enim, Icarum; mare vero, Icarium dictum fuisse. Altera insula ab Euphratis ostio unius diei ac noctis navigatione distare dicitur, secundo vento puppim afflante. Tylus insulæ nomen est. quæ & magna, neque omnino aspera sylvoſaque est: sed mitibus maturisque fructibus gignendis idonea. Hæc per Archiam Alexandro nuntiata sunt: qui cum nave triginta remorum ad explorandam navigationem in Arabiam emissus, ad Tylum insulam usque pervenit: ulterius procedere non ausus. Androsthenes vero cum alia nave xxx remorum missus, multam etiam cherronesi oram præterlegit. Omnium autem qui emissi sunt longissime processit Hieron Solensis, gubernator, cui etiam data nave xxx remorum mandarat Alexander ut universam Arabiæ cherronesum circumnavigaret, donec ad Arabicum finem Ægypto vicinum ad urbem He-

ρόμετο, ἀλλὰ μετέωρος γὰρ ὑπὸ ἀνέμους φερόμενος, παρέσχε τῇ ἡλίῳ βάλλειν τε καὶ ἰσχυρὰ τὸν κυρτὸν, καὶ ἀπὸ ἐαυτοῦ τὸν ἱκαρὸν τῆς τῆς νήσου καὶ τῆς πελάγους τὸν ἐπικνημίαν ἐγκαταλείπειν, τὴν μὲν ἱκαρὸν καλεῖσθαι, τὸ δὲ ἱκέρων. Ἡ δὲ ἐτέρα νῆσος ἀπὸ τοῦ φόματος τοῦ Εὐφράτου ἐλέγετο ἐπείχου ὅτου πλοῦν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, κατ' οὐροῦ θεοῦ τῆς νῆς. Τύλος δὲ αὐτῇ εἶναι δοκεῖ. Μεγάλη δὲ εἶναι, καὶ οὔτε τραχεῖα ἢ πολλή, οὔτε ὑλάτης, ἀλλ' οἷα καρπούς τε ἡμέρους ἐκφέρειν καὶ πάντα ἀραιά. Ταυτὶ ἀπηγγέλην Ἀλεξάνδρῳ, τὰ μὲν πρὸς Ἀρχίου, δὲ ξὺν τριακοντόρῳ ἐκπεμφθεὶς ἐπὶ κατασκευῇ τοῦ παρεχόμενου τοῦ ὡς ἐπὶ τούτῳ Ἀραβίας, μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς Τύλου ἔλθον, τὸ πρῶτον δὲ οὐκέτι περαινεῖσθαι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δὲ ξὺν ἄλλῃ τριακοντόρῳ ἐκείνῃ, καὶ τῆς χειρὸς νήσου τὴν Ἀράβιον παρέκλευσε. Μακροτάτῳ δὲ τῶν ἐκπεμφθέντων προύχοντι Ἰέρων ὁ Σολεὺς ὁ κυβερνήτης, λαβὼν καὶ αὐτὸς παρ' Ἀλεξάνδρου τριακοντόρον. Ἦν μὲν γὰρ αὐτῇ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χειρὸς νήσον τὴν Ἀράβιον πᾶσαν, ἔστι ἐπὶ τῷ κόλπῳ τοῦ πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον, τὸν κατ' Ἡρόνιον πόλιν οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρῶτον ἔλθειν, καί-

10. ὑπὸ ἀνέμους φερόμενος] Optimus & alii μετέωρος, sane meliori varietate. Itaque notavit etiam Vulcanius. Gronov.

11. ἢ πολλῇ] maximam partem.

12. Ταυτὶ ἀπηγγέλην] Hæc nuntiata sunt Alexandro, partim quidem ab Archia. Quædam ergo ex aliis cognovit.

13. καὶ τῆς χειρὸς νήσου] etiam aliquam cherronesi Arabum partem.

καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ πλεῖ-
 σαι τὴν Ἀράβην γῆν· ἀλλ' ὁ-
 παρὰ πλεῖστας γὰρ παρ' Ἀλεξάνδρου,
 ἐξήγγειλε τὸ μέγεθος τῆς χερ-
 σήσου θαυμαστὸν τι εἶναι, καὶ
 ὅτι οὐ πολλὸ ἀποδέον τῆς Ἰνδοῦ
 γῆς· ἔκρινεν τε ἀνέχων ἐπὶ πολλὸ
 τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ
 καὶ τοὺς ἔξω Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰν-
 δοῦς πλέοντα, πρὶν ἐπικαμψαί
 ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ
 πόρῃ ἀνατείνουσιν, ἰδεῖν τε καὶ
 παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς
 αὐτὴν· καὶ Ὀνησιμάχῳ τῇ κυβερ-
 νήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρ-
 χος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκάλυσεν,
 ὡς ἐκπεριπλεύσας τὸν κόλπον
 τὸν Περσικόν ἔχον ἀπαγγεῖλαι
 Ἀλεξάνδρῳ, ἐφ' οἷς τισι πρὸς αὐ-
 τοῦ ἐκέλευ· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῖ-
 σαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐ-
 κείλθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ καταμαθεῖν
 τὴν χερσὶν τὴν προσεχῇ τῇ θα-
 λάσσῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
 αὐτὴν ἀθρώπους, ὄρμους τε ἐν
 αὐτῇ καὶ ὕδατα, καὶ τὰ νόμισμα
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ εἴ τις ἀγαθὸς
 καρποὺς ἐκφέρει, ἢ εἴ τις κακός·
 καὶ οὐ καὶ τοῦτο αἴτιον γενέσθαι
 ἀποσταθεῖν Ἀλεξάνδρου τὸν στρα-
 τὴν· οὐ γὰρ ἐν σαθέει πλεῖ-
 σοντας ὑπὲρ τῆς Ἀραβίας τὰ
 ἔρμια, ἐφ' ὅτῳ καὶ ὁ Ἰέρων ἐπι-
 κρίψαι ἐπίσιν λέγεται.

roum pervenisset. Sed neque
 15 is ulterius progredi ausus est,
 quum alioqui totam fere Ara-
 bum regionem circumnaviga-
 gasset. Nam ad Alexandrum
 reversus, ingentem cherronesi
 magnitudinem esse nuntiavit,
 neque India multo minorem:
 16 ejusque promontorium esse
 longe in oceanum porrectum.
 quod & ii qui cum Nearcho ex
 India navigabant, priusquam
 in sinum Persicum flecterent,
 non procul abs se remotum
 viderant: parumque abfuerat
 17 quin eo appellerent. Ita enim
 Onesicrito gubernatori visum
 fuerat. At Nearchus scribit se
 id prohibuisse, ut enavigato
 per circuitum sinu Persico, ea
 quorum gratia ab Alexandro
 missus erat, renunciare posset.
 18 Neque enim ad navigandum
 oceanum missum esse, sed ut
 regionem mari adjacentem
 cognosceret, & qui homines
 ea loca inhabitarent, quique
 in ea portus & aquæ essent, ut-
 que incolarum mores atque
 instituta exploraret: & quæ
 terra bonos, quæ malos fru-
 ctus gignat. quam quidem rem
 exercitui saluti fuisse asserit.
 Neque enim incolumes fuisse
 reversuros, si ultra desertam
 Arabiæ oram navigassent. Quæ
 de causâ Hieron quoque retro
 cursum flexisse fertur.

16. τοὺς ἔξω Νεάρχῳ. Indic. 32, 6. & seqq.
 18. εἴ τις ἀγαθὸς] εἴ τις ἀγαθὴ καρποὺς ἐκφέρειν ἢ εἴ τις κακὴ. Valco-
 nius ex V. C.

XXI. Interea vero dum triremes parantur, portusque apud Babylonem effoditur, Alexander ex urbe Babylone ad Pallacopam amnem per Euphratem devectus est. Distat is à Babylone stadiis ferme DCCC. Porro Pallacopas hic ex Euphrate alveus est perfolius, non ex fontibus exoriens fluvius. Euphrates enim ex montibus Armeniis fluens, hyberno tempore intra ripas labitur, utpote non multum aquæ trahens: ineunte autem vere, multoque magis sub solstitium æstivum, grandis incedit, ripisque superatis Assyriorum campos inundat. Tunc enim nives in Armeniis montibus liquatæ aquas ejus mirum in modum augent, atque ita in magnam altitudinem elatus universam circumjectam regionem obruat, nisi quis eum diducens per Pallacopam in lacus ac paludes eum exoneret. quæ quidem ab hoc alveo initio factæ usque ad regionem Arabiæ contiguam & inde quidem in itagnosa loca ac tandem per multos & occultos meatus

XXI. Εὐφρᾶς δὲ αὐτῇ ἐναντιῳ γαίντο μὲν αἱ τριῆρεις, ὁ λιμὲν δὲ πρὸς Βαβυλῶνι ἀρπύζεται, ἐκπλῖν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὸν Εὐφράτην, ὡς ἐπὶ τὸν Παλλακόπαν καλούμενον ποταμὸν. Ἀπέχει δὲ οὗτος τῆς Βαβυλῶνος καδίσους ὅσον ὀκτακοσίους, καὶ ἔς διὰρξιν αὐτῇ ὁ Παλλακόπας ἐκ τοῦ Εὐφράτου, οὐχ] δὲ ἐκ πηγῶν τις ἀνίσχων ποταμός. 2 Ὁ γὰρ Εὐφράτης ποταμὸς ῥέων ἐκ τῶν Ἀρμενίων ὄρεων, χειμῶνος μὲν ὥρα προχωρεῖ κατὰ τὰς ὄχθας, οἷα δὴ οὐ πολλοῦ ὄντος αὐτῇ τοῦ ὕδατος ἥρος δὲ ὑποφαινόμενος, καὶ πολλὰ δὴ μέλισσά ὑπὸ τροπᾶς, ἄστρινος τοῦ θέρους ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, μέγας τε ἐπέρχεται, καὶ ὑπερβάλλει ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσσυρίαν. Τηρηκαῦτα γὰρ αἱ χιμαὶ αἱ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἀρμενίους κατατηκόμεναι, αἰξουσι αὐτῇ τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα ὅτι ἐπιτολῆς ἐστιν αὐτῇ καὶ ὑψηλὸς ὁ ῥοῦς ὑπερβάλλει ἐς τὴν χώραν, εἰ μὴ τις ἀναστρέψας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλλακόπαν ἐς τὰ ἔλη τε ἐκτρέψει καὶ τὰς λίμνας, αἱ δὲ ἀρχόμεναι ἀπὸ ταύτης τῆς διάρκους, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυνορίαν τῇ Ἀράβων γῇ, καὶ ἔθεν μὲν ἐς τέ- 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

CAP. XXI. 1. διάρξιν αὐτῇ] Vox αὐτῇ quo referenda? Num ad Βαβυλῶνος; Vereor, ut satis commode. Quamquam hujus solæ cura ad Βαβυλῶνιæ satrapam spectabat 7.

3. ὅτι ἐπιτολῆς] Videtur desiderari conjunctio καὶ καὶ ὅτι. Ita certe interpretetur latinus.

ἐπιτολῆς] quia in superficie terra & altus ejus fexus est. Quia Euphrates non presso in profundum alveo fluit, sed passim suis aquis tetra, quam alluit, altitudinem exequat, 7, 7, 9. hinc cumprimùm torrentibus intumescere incipit, super ripas, quibus fere nullis coercetur, in agros effunditur.

μεγας ἐπὶ πολὺ, ἐκ δὲ τοῦ ἐξ ὁ-
 λωσαν κατὰ πολλὰ τε καὶ μάλα
 ἐκ ἀφωγῆς ἡματα ἐκδίδουσι. Τετη- 5
 κίας δὲ τῆς χιόνος ἀμφὶ Πλειάδων
 μέλιντα δύω, ὀλίγος τε ὁ Εὐφρά-
 τος ῥέει, καὶ οὐδὲν μείον τὸ πολὺ
 αὐτοῦ κατὰ τὸν Παλλακόπαν ἐκ-
 δίδωι ἐς τὰς λίμνας. Εἰ δὲ τις μὴ 6
 ἀποφράξει τὸν Παλλακόπαν αὐ-
 τοῦ, ὡς κατὰ τὰς ὄχλους ἐκτραπὲν
 φέρεται τὸ ὕδωρ κατὰ πόρον, ἐκ-
 κενεῖται δὲ τὸν Εὐφράτην ἐς αὐτὸν,
 ὡς μὴ ἐπ' ἀρδεσθαι ἀπ' αὐτοῦ τὴν
 Ἀσσυρίαν γῆν. Ἀλλ' ἀποφρά- 7
 στω γὰρ αἱ ἐς τὸν Παλλακόπαν
 τοῦ Εὐφράτου ἐμβολαὶ πρὸς τοῦ
 τετράπου τῆς Βαβυλωνίας πολλὰ
 πύλαι (καὶ περ οὐ χυλεπὴς ἀναπο-
 μοίμεται) ὅτι λίαν ὀχλὸς τε ἡ ταύτη
 γῆ, καὶ πηλὸς ἡ πολλὰ αὐτῆς,
 ὡς ἀχρημένῃ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ,
 μὴ εὐμαρῇ τὴν ἀποσπορὴν αὐτοῦ
 παρέχειν· ἀλλὰ καὶ ἐς τρίτον μῆνα
 Ἀσσυρίαν ἄνδρες ὑπὲρ τοὺς μυρίους
 ἐν τῇ τῇ πύλῃ ξυνέχωντο. Ταῦτα 8
 ἀπεγγελλόμενα ἐπήγαγεν Ἀλέ-
 ξανδρῳ ἀφελῆσαι τι τὴν χώραν τὴν
 Ἀσσυρίαν. Ἔδοκε μὲν δὲ ἐς τὸν
 Παλλακόπαν ἐτρέπετο τοῦ Εὐφρά-
 τος ὁ ῥέας, ταύτῃ δὲ ἔγνω βαβαίως

in mare feruntur. Resolutis
 vero nivibus, præcipue cir-
 ca Vergiliarum occasum,
 Euphrates exiguus labitur:
 at nihilominus magna ejus
 pars per Pallacopam in pa-
 ludes derivatur. Nisi igitur
 quis rursus Pallacopæ al-
 veum obstruat, ita ut juxta
 ripas repulsa manet aqua
 per alveum, Euphratem sa-
 ne in eum evacuet, ut adeo
 Assyriorum campi ab eo ir-
 rigari nequeant. Quapro-
 pter Babylonizæ satrapa ma-
 gno labore Euphratis in Pal-
 lacopam exitus obstruebat.
 (quamvis non magnâ cum
 difficultate aperiantur) quod
 limosa iis in partibus terra,
 & pleraque sit cœnum, quip-
 pe quæ quum fluminis aquâ
 perluatur, minime facilem
 aquæ retorsionem præbeat:
 adeo ut ultra x. m Assyrio-
 rum tres integros menses in
 hoc opere consumpserint.
 Quæ Alexandro enarrata,
 incitârunt eum, ut aliquid
 in utilitatem Assyriæ medi-
 taretur. Itaque qua in Pal-
 lacopam Euphratis fluxus
 derivatur, ejus exitum firme
 obstruere instituit. Quum-
 que

4. ἐπὶ πολὺ] longe, per ingens spatium.

5. Τετηκίας] Liquefacta autem nive, circa Vergiliarum maxime occasum, i.e. sub hyemis initium, vide 6, 21, 2. & aquis jam dilapsis. Ita & Gronovius hunc locum explanat pag. 260. col. 2. Aliquo tempore, inquit, post solstitium æstivum elapso, & jam liquefactis consumptisque nivibus incipit Euphrates minor labi, sed maxime tunc, quum occidit Vergiliz. Idem de Euphrate commemorat Polybius lib. 9. c. 35.

6. ἀποφράξει] opt. cum alio ἀποφράξῃ. Gronov.

κατὰ πόρον] opt. κατὰ τὸν πόρον. Idem.

ὡς μὴ] ut ne quidem.

que ad stadia triginta pro- 9 ἀποκλήσας τὴν ἐκβαλὴν. Πρε-
gressus esset, petrosa terra vi-
debatur, quæ intercisa si ad
veterem Pallacopæ alveum
perduceretur, nequaquam
propter terræ firmitatem per-
missura erat, ut aqua diffun-
deretur, & emissionem ejus
stato anni tempore non diffi-
culter peragi posse. Idcirco
Alexander & ad Pallacopam 10 ὁρμησάτω. Τούτῳ ἔπειτα, ἐπὶ το
navigavit, & per illum ad
lacus descendit in Arabum
regionem: Ibi commodum
quendam locum contempla-
tus, urbem ædificavit mœ- 11 Ἐνθα γὰρ τινὰ ἐν καλῇ ἰδῶν, πύ-
nibusque cinxit, & coloni-
am eo deduxit ex Græcis
mercenariis, voluntariis, &
qui aut senectute aut debili-
tate aliqua inepti bello facti
erant.

XXII. Ipse, tanquam va- 12 XXII. Διὶ τὰς δὲ ὡς ἐξελέγ-
nitatis convicto Chaldaeorum
oraculo, quod nihil adversi,
quemadmodum vaticinati e-
rant, ei in urbe evenisset
(jam enim Babylone excess-
erat nullo infortunio accepto)
fiduciâ plenus, rursus per
paludes navigat, Babylonem
à sinistrâ habens. Quumque 13 ἔξας δὲ τῶν Χαλδαίων μαρτυρίαν,
in iis angustiis pars exercitus
inopiâ ducis erraret, præmis-
σας δὲ τῶν Χαλδαίων μαρτυρίαν,
ὅτι οὐδὲν πεποιθὲς ἐν Βαβυλῶνι
ἄλλῃ, καθάπερ ἐκείνῳ ἡμερῶν
συντο (ἀλλ' ἄρτι γὰρ ἐλέσθαι ἔξω
Βαβυλῶνος πρὶν τι παθεῖν) ἀν-
τὶ αὐτοῦ κατὰ τὰ ἔλη θυρίδων,
ἐν ἀντιπαρῇ ἔχον τὴν Βαβυλῶνα
2 ἵνα δὲ καὶ ἐπ' αὐτῇ αὐτῇ μέγας
τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰς ἐπὶ, ἀπο-
ρίῃ

2. οἱ διασκοπίσαι] qua dissiisa si committeretur veteri fossa Pallacopa, vel
quæ, si incisio aut fossa illic fieret ac continuaretur usque in veterem Pal-
lacopæ cursum (quod spatium, si rectissime duceretur, minimum erat xxx
stadiorum) non concessura esset diffundi aquam propter firmitatem soli; ac con-
suetudinem ejus certo tempore non difficulter fieri, vel eadem soli firmitas, quæ impe-
ditura erat ne diffunderetur inutiliter per fractos & repulso imbecillos utraque
obices ut in prisco Pallacopa, in contrarium concessura erat, ut aversio aquæ
& obstrutio, ejus fossæ tempore anni necessario facile fieret, quæ alioquin
tantum temporis & tot hominum operas requirebat. Gronovius in Exercitio.

ἔξω φησὶ ἐγένετο] Ms. opt. γένετο.
Cap. XXII. 2. ναυτικοῦ] Σταμ.

ῥῆξ ἡγεμόνος· πρὶν γὰρ δὴ αὐτὸς
 πέμψας τὸν ἡγησάμενον, ἐπαυή-
 γαγεν αἰρούς ἐς τὸν πόρον. Λόγος 3
 δὲ λέγεται τοῖσδε. Τῶν βασιλέων
 τῶν Ἀσσυρίων τοὺς τάφους ἐν ταῖς
 λίμναις τε εἶναι τοὺς πολλοὺς καὶ
 ἐν ταῖς ἔλεσι δεδομημένους. Ὡς δὲ 4
 ἔπλει Ἀλέξανδρος κατὰ τὰ ἔλη
 (καυερῆν γὰρ αὐτὸν λόγος τὴν
 τρήρη) πνεύματος μεγάλου ἐμπε-
 σότος αὐτῷ ἐς τὴν καυσίαν, καὶ τὸ
 διάδημα αὐτῇ συνεχόμενον, τὴν
 μὲν δὴ βαρυτέραν πετέιν ἐς τὸ ὕδωρ,
 τὸ διάδημα δὲ ἀπενεχθὲν πρὸς τῆς
 πνοῆς, σχῆθηναι ἐν καλάμῳ· τὸν
 κάλαμον δὲ τῶν ἐπιπεφυκότων εἶ-
 ναι τάφῳ τινὶ τῶν πέλαι βασιλέων.
 Τοῦτό τε οὖν αὐτὸς πρὸ τῶν μελ- 5
 λῶτων σημῶσαι, καὶ ὅτι τῶν τις
 ναυτῶν ἐκνηξάμενος ὡς ἐπὶ τὸ διά-
 δημα, ἀφελὼν τοῦ καλάμου αὐτό,
 μετὰ χεῖρας μὲν οὐκ ἤνεγκεν, ὅτι
 παρσμένον ἐν αὐτοῦ ἐβρέχετο, πε-
 ρεῖς δὲ τῇ κεφαλῇ τῇ αὐτοῦ, οὕτω
 δάπεγκε. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν 6
 ἀπυγραψάντων τὰ Ἀλεξάνδρου,
 λέγουσιν ὅτι τέλει τῶν μὲν ἐδαρῆ-
 σαι αὐτῇ Ἀλέξανδρος, τῆς προ-
 θυμίας εἵνεκα· ἀποτεμῆν δὲ ὅτι ἐκέ-
 λυσε τὴν κεφαλὴν, τῶν μάλιστα
 τῶν ἐξηγησάμενων, μὴ περι-
 δῶν σώαν ἐκείνην τὴν κεφαλὴν, ἥτις
 τὸ διάδημα ἐφόρεγε τὸ βασιλείον.
 Ἀριστόβουλος δὲ τέλει τῶν μὲν ὅτι 7

so duce qui viam monstra-
 ret, in alveum eos reduxit.
 Hujuscemodi vero quiddam
 narrant: Pleraque esse As-
 syriorum regum sepulcra in
 his paludibus ac stagnis ex-
 structa. Quumque Alexan-
 der navigando pergeret (ip-
 sum enim suæ triremis gu-
 bernatorem fuisse ajunt) ob-
 ortum ingentem ventum,
 dum navigaret, regium ca-
 pitis ornamentum & diade-
 ma ei alligatum abrupisse,
 atque illud quidem utpote
 gravius, in aquam proci-
 disse: istud vero vento abre-
 ptum arundini cuidam, ex
 his quæ monimentis regum
 adnatæ erant, hæsisse. idque
 ab eo futuri casus prodigi-
 um habitum. dehinc nau-
 tam quendam enataffe, qui
 diadema ab arundine avel-
 leret. idque receptum non
 manu gestasse, ne natans
 madefaceret, sed capiti im-
 positum attulisse. Atqui ple-
 rique eorum qui res Alex-
 andri scripserunt, eum dili-
 gentiæ suæ causâ talento
 donatum ab Alexandro: de-
 inde capite plecti jussum a-
 junt: Chaldæis monentibus,
 caput illud quod diadema
 regium gestasset, salvum re-
 linqui negligique non de-
 bere. Aristobulus vero non
 recenset quidem eum talen-
 tum

πρὶν γὰρ δότω.

4. τάφῳ τινὶ] monimentis cuicdam veterum regum.

tum accepisse, sed plagis affectum, quod diadema capiti imposuisset. Eum autem quendam ex Phœnicibus nautis fuisse ait, qui Alexandro diadema retulit: nonnulli Seleucum fuisse affirmant: idque Alexandro interitum, Seleuco magnum imperium portendisse. Seleucum enim maximum post Alexandrum (fussepto magno imperio) regem fuisse, animoque maxime regio præditum, & plurimis regnis post Alexandrum imperasse, minime dubium mihi videtur.

XXIII. Alexander Babylonem reversus Peucestam cum xx. m Persarum reversum è Perfide reperit. is magnam quoque Cossæorum manum & Tapurorum non paucos adduxerat: quod & hæ gentes Perfidi finitimæ inprimis bellicosæ esse dicebantur. Venerat item Philoxenus, è Cariâ exercitum ducens, & Menander è Lydiâ. Menidas quoque cum equestribus copiis. Inter hæc & legati è Græcia venerunt, iique ipsi coronati Alexandrum accessse-

ἔλαβεν αὐτὸν λέγει αὐτὸν, ἀλλὰ πλεονάζας λαβεῖν τῆς περιέσεως ἔπειτα τοῦ διαδήματος. Ἀρισβουλος μὲν δὲ τῶν τινα Φοινίκων τῶν ναυτῶν λέγει, ὅτι τὸ διάδημα τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκόμισεν· ἂσι δὲ οἱ Σέλευκον λέγουσι· καὶ τοῦτο τῇ τε Ἀλεξάνδρῳ σημεῖον τὴν τελευταίαν, καὶ τῇ Σελεύκῳ τὴν βασιλείαν τὴν μεγάλην· Σέλευκον γὰρ μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου (διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν τῇ μεγάλῃ) βασιλεῖα γενέσθαι, τῇ τε γνόμεν βασιλευτάτον, καὶ πλείους γῆς ἐπάρχει μετὰ γε αὐτὸν Ἀλεξάνδρου, οὗ μοι δοκεῖ ἵεναι ἐς ἀμφίλογον.

XXIII. Ἐπαυελῶν δὲ εἰς Βαβυλῶνα, καταλαμβάνει Πευκέστη ἥκοντα ἐκ Περσῶν, ἄγοντα στρατιὴν Περσῶν ἐς διαμυρίους· ἦγε δὲ καὶ Κοσσαίων καὶ Ταπούρων οἰκὸν ἀλλήλους, ὅτι καὶ ταῦτα ἔθνη τῶν προχωρῶν τῇ Περσίδι μαχημάτατα εἶναι ἐξηγγέλλετο. Ἦκε δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόξενος, στρατιὴν ἄγον ἐκ τῆς Καρίας, καὶ Μένανδρος ἐκ Λυδίας ἄλλους· καὶ Μενίδας τοὺς ἰππέας ἄγον τοὺς αὐτῷ ξυνοπλῆκτους. Καὶ πρεσβῆται δὲ ἐν ταύτῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν, καὶ ταῦτων οἱ πρεσβεις, αὐτοὶ τε ἐκφανομένης Ἀλε-

7. οὐ λέγει αὐτὸν.] In nullo Mssorum, quos vidi ipse, ne in optimo quidem, negativa apparet. Gronov.

9. μετὰ γε αὐτὸν] excerpto tamen sive quidem Alexandro ipso. τὴν μεγάλην] Hæ duz voces ab optimo ac duobus aliis Mssis non agnoscuntur. Sed & Vulcanius ita nota t ex V. C. μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν, βασιλεῖα γενέσθαι. Gronov.

CAP. XXIII. 2. τοὺς αὐτῷ ξυνοπλῆκτους] ipsi adiuncti, additi. Sic 4, 241.

Λεξάνδρῳ προσήλθον, καὶ ἐσεφά-
 νουν αὐτὸν σεφάνους χρυσούς, ὡς
 θεωρεῖσθαι ἐς τιμὴν θεοῦ ἁφισγμέ-
 νοι. Τῷ δὲ οὐ πέρρι ἦρα ἡ τελευταῖα
 ἦν. Ἐθαδὴ τοὺς τε Πέρσας ἐπαι- 4
 νήσας τῆς προθυμίας, ὅτι πάντες
 Πευκέσῃ ἐπαύοντο, καὶ αὐτὸν
 Πευκέσταν τῆς ἐν κάμῃ αὐτῶν ἐξη-
 γήσας, κατέλεγεν αὐτοὺς ἐς τὰς
 Μακεδονικὰς τάξεις· δεκαδύστην 5
 μὲν τῆς δεκάδος ἡγεῖσθαι Μακε-
 δόνα, καὶ ἐπὶ ταύτῃ διμαρτήν
 Μακεδόνα καὶ δεκάστεινον, οὕτως
 ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς μισθοφο-
 ρᾶς, ἥν τινα μέντοι μὲν τοῦ διμαρ-
 τήτου, πλείονα δὲ τῶν αἰνῶν ἐν τιμῇ
 κρατειομένων ἔφρα· ἐπὶ τοῖς
 δὲ δώδεκα Πέρσας, καὶ τελευταῖον
 τῆς δεκάδος Μακεδόνα, δεκάστει-
 νον καὶ τοῦτον· ὥς ἐν τῇ δεκάδι 6
 τέσσαρας μὲν εἶναι Μακεδόνας,
 τοὺς μὲν τρεῖς τῇ μισθοφορᾷ πρού-
 χοντας, τὸν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς δεκά-
 δος· δώδεκα δὲ Πέρσας· τοὺς μὲν
 Μακεδόνας, τὴν πέμπτον ὑπλίσιν
 ὑπλισμένους· τοὺς δὲ Πέρσας,
 τοὺς μὲν τεσσάρους, τοὺς δὲ καὶ με-
 νέγκυλα ἔχοντας. Ἐν ταύτῃ δὲ 7
 παλλάκις μὲν τοῦ ναυτικοῦ ἀπε-
 πειράτο, πολλὰ δὲ ἔριδες αὐτῇ
 τῶν τριηρῶν, καὶ ἦσαι τετρήρεις
 κατὰ τὸν πύταμον ἐγίγνοντο, καὶ
 ἀγῶνες τῶν τε ἑρετῶν καὶ τῶν κυ-
 βερητῶν, καὶ σεφάνοι τῶν νικούν-
 των. Ἦσαν δὲ καὶ παρὰ Ἀμμων- 8

runt, eumque coronis aureis
 coronavere, qui nimirum ut
 eum tanquam deum colerent
 venerant. non longe interim
 ipse ab interitu aberat. Tum
 Persarum studio collaudato,
 quod Peucestæ per omnia
 paruiissent, simulque Peuce-
 sta ipso qui moderate sapien-
 terque gubernasset, Macedo-
 nicis ordinibus eos accensuit.
 Decurionem quidem Mace-
 donem singulis decuriis præ-
 fecit, adhæc duplarium Ma-
 cedonem & decastaterum,
 ita vocatum à stipendio,
 quod quidem minus accipie-
 bat quam duplarius, majus
 vero quam gregarii milites.
 Secundum hos duodecim
 Persas. ita tamen ut extre-
 mus decastater Macedo eti-
 am esset. Singulæ itaque dec-
 urix quatuor Macedones
 habebant. è quibus tres am-
 pliora quam reliqui stipendia
 accipiebant: quartus vero
 toti decurix præerat. Persæ
 vero xii erant. Et Macedo-
 nes quidem patriâ armaturâ
 utebantur: Persæ partim sa-
 gittis, partim amentatis ja-
 culis. Interea Alexander clas-
 sem crebro ad remum exer-
 cebat. magna erat inter trire-
 mes & quadriremes, quæ in
 fluvio erant, contentio, acro-
 remigum & gubernatorum
 certamen. victoribus coronæ
 dabantur. Per hos dies vene-
 runt

5. ἐπὶ ταύτῃ] post hunc.

6. τὸν δὲ τῇ ἀρχῇ] scil. προύχοντα, aliis imperio præstantem.

runt. etiam ab Hammone ii quos sciscitatum miserat, quosnam honores Hephæstioni tribuere fas esset. qui quidem Hammonem respondisse nuntiabant, fas esse ut heroi sacrificare. Quo oraculo lætatus, deinceps eum ut heroem coluit. Post hæc Cleomeni homini improbo, qui Ægyptios multis injuriis affecerat, epistolam scripsit. quam quidem, memoriæ benevolentiaque erga Hephæstionem mortuum causâ, haud reprehenderim: multis vero aliis de causis non probo. Jubebat enim ea epistola templum Hephæstioni edificari in Alexandria Ægyptiacâ, cum in ipsâ urbe, tum in insulâ Pharo, in quâ turris erat & magnitudine & sumptu operis excellens: & hoc juris obtineret ut de Hephæstionis nomine appellaretur. Adhæc tabulis contractum,

ρος αἱ θύραι, οἷς τινες ἐβάλλει
 ἐρησμένους, ὅπως θέμις αὐτῇ το-
 μῇ· Ἠφαίστιον; αἱ δὲ ὡς ἤρῃ
 ὄφθηνον διὰ θέμις ὁ Ἀμμων
 λέγει. Ὁ δὲ ἔχαιρε τὴ τῇ με-
 τείρ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ὡς ἤρῃ
 ὄφθηνον. Καὶ Κλωμένην ἀνδρὶ κα-
 κῇ, καὶ πολλὰ ἀδικήματα ἀδ-
 ικῶντι ἐν Αἰγύπτῃ, ἐπεκέλευ
 ἐπισκευῇ καὶ ταύτην, τῆς μὲν ἐς
 Ἠφαίστιον καὶ ἀποθανόντα Φε-
 λίας ἦναι καὶ μνήμης, οὐ μέμ-
 νομαι ὄντως· ἄλλων δὲ πολλῶν
 ἦναι, μέμφομαι. Ἔλεγε γὰρ ἡ
 ἐπισκευὴ κατασκευασθῆναι Ἠφα-
 ιστίον· ἦσαν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ τῇ
 Αἰγυπτῇ, ἔκ τε τῇ πέλει αὐτῇ,
 καὶ ἐν τῇ νήρῃ τῇ φάρ, ἧς ὁ πύ-
 ρος ἐστὶν ὁ ἐν τῇ νήρῃ μετ' αὐτοῦ
 μέγιστος, καὶ πολυταλεῖς ἀνερ-
 γῆστος· καὶ ὅπως ἐνικρατῆσθαι ἐ-
 πικαλεῖσθαι ἀπὸ Ἠφαίστιον καὶ
 τοῦ συμβολαίου, καὶ ὅσα αἱ ἑμ-
 ταν

9. καὶ ἀποθανόντες] etiam mortuum; quod majus est, quam vivum tantum amare.

10. ἡρώδης] *Momentum herodis.*

τῇ νήσῳ τῇ ἐξ ὅλης] *Casar de bello civ. lib. 3. extremo: Pharus est in insula turris, magna altitudine, mirificis operibus extructa, qua vocem ab insula accipit. Hec insula, objecta Alexandriae, portum efficit, -- & ponte cum oppido conjungitur. Hinc patet, cur τῇ πόλει addatur ἐν τῇ, quod nimirum eorundem quasi appendix Alexandriae fuerit insula illa.*

[δ πύργος ἔστιν] turris est, non erat. De sua ætate Arrianus loquitur.

11. Ὑπὸς ἑπικρατήσεως] ut templum illud nomina superioris Phari appellationem, eaque infula vocaretur de Hephæstionis nomine, uti alia quæpiam Icani nomine supra 7, 20, 9. Alias hoc sensu simplex κρητὸν frequens est, ut 5, 6, 11, 6, 14, 8. Ipsum compositum existat apud Polyb. lib. 2. c. 38. ἡνὲς αὖτις ἑπικρατῆς καὶ τὴν τῶν τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Παλαρσενήλων. Quædæmo & qua ratione nomen Achaearum capereis usurpari de omni-
bus Persepolensibus.

καὶ τοῖς συμβολαίοις] Quæro, qua ratione, aut cuius rei causa Hephæstionis nomen litatulis contractuum inscriptum? Mihi quidem nihil aliud succurrit, nisi ad firmandam iuramentum fidem in negotiis contrahendis adhibuit fuisse Hephæstionis, tanquam dei, nomen. Id adeo mihi verisimile

παρεῖ ἀλλήλοις συμβέλλουσιν, ἐργάσασθαι τὸ ὄνομα Ἡφαίστιον. Ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἔχοντο μέμνησθαι, πλὴν γὰρ δι' ὅτι οὐκ ἐπὶ μεγάλους μεγάλους διασπουδάζετο· ἐκείνη δὲ καὶ πάλιν μέμνημαι, ἥν γὰρ καταλάβει ἐγὼ (ἔλεγε τὰ γράμματα) ταῖς αὖτὰ ἐν Αἰγύπτῳ καλῶς κατασκευασμένα, καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἡφαίστιου, εἴτε τι πρότερον ἡμέτερον, ἢ ἄφρονι σε τούτου, καὶ τὸ λοιπὸν, ὁπλίσκον ἐν ἀμείστοις, οὐδὲν στίγμαξ ἐμοὶ ἔσται. Ταῦτο ἀνδρὶ ἑρ-
χεται πολλὰς μὲν χάρας, πολλὰν δὲ ἀντίπαυ, ἐκ βασιλείας μεγάλου ἐπισταλμίου, ἑλλας τε καὶ κατὰ ἀνδρὶ, οὐκ ἔχον ἐπανέσθαι.

XXIV. Ἀλλὰ γὰρ αὐτῇ ἡδὴ Ἀλεξάνδρῳ ἐγγύς ἦν τὸ τέλος. Καὶ τι καὶ τοῦδε πρὸ τῶν μελλόντων σημῆναι λέγει Ἀριστοβούλος· καταλαχρῆν μὲν αὐτὸν τῇ ἀρετῇ οὕν ἐν Περσέσσι τε ἐν Περσῶν, καὶ ἐπὶ θαλάσσης ἐν Φιλοξένῳ καὶ Μανώδῳ ἦσαν, ἐς τὰς Μακεδονικὰς τάξεις· διψήσαντα δὲ, ἀποκαθῆσαι ἐκ τῆς ὕδατος, καταλαμπόντι ἔρημον τῶν Ἀρίων τῶν βασιλείων. Ὦναι δὲ καλῶς ἐπατέρων τοῦ ἑρῶν ἀργυρ-

quoscumque negotiatores inter se conficerent, Hephæstionis nomen inscribi. Atque hæc quidem eo tantum nomine reprehendo, quod in rebus non magnis nimis magnam operam posuit: illa vero in universum damno, Si enim ego (ita scribebat) in Ægyptum veniens, templa & fanate abs te Hephæstioni exstruere inuenero, non solum siquid ante hac commisisisti, ignosciam, sed quare unumquodque deinceps deliqueris, nihil incommodi tibi ante accides. Hoc certe ad hominem improbum, multis & terris & viris imperantem, à magno rege scriptum nulla ratione probare possum.

XXIV. Sed jam Alexandri interitus imminebat, quem vel hoc maxime prodigio significatum fuisse Aristobulus scribit. Copias enim quæ cum Peucesta ex Perside, & à mari cum Philoxeno & Menandro venerant, in Macedonicos ordines distribuissè, quumque sitim sentiret, non nihil à sella recessissè, regiumque solium vacuum reliquissè Fuisse porro ab utraque solii parte lectos argenteis pedibus innixos, quibus amici circa eum insi-

fit ex Luciano de non temere credendo calumnia, ubi cum multa alia habentur de divinis Hephæstionis honoribus, quibus cum Alexander coli voluit, tum hoc quoque tom. 1. pag. 327. καὶ ὁ μέγας ἕρκος ἦν ὄψασθαι, Ἡφαίστιον. Injunctum apud omnes religiosissimum Hephæstionis nomen fuit.

12. ἐπὶ μεγάλῳ] Opt. ἐν μεγάλῳ. Gronov.

13. ἀμείστοις] Mss. ἀμείστες. Idem.

CAP. XXIV. 1. πρὸ τῶν μελλόντων σημῆναι] Idem loquendi genus supra cap. 22, 5.

insidebant. Quendam vero obscurum hominem (sunt qui aliquem qui in custodia citra vincula habebatur, fuisse dicant) quum regiam fellam lectosque vacuos viderat, & eunuchos utrinque thronum circumstantes (nam & amici regem discedentem comitati erant) per medios eunuchos transisse, soliumque conscendisse & in eo consedisse. Eos vero è folio eum detrahare non ausos, Persicâ quadam lege prohibitos: laceratis tantum vestibus pectora faciemque contudisse, magnum aliquod malum ominatos. Quæ ubi Alexandronuntiata sunt, eum qui folio infederat in quæstionem dari iussisse, num forte ex compositis insidiis id fecisset exploraturum: nihil vero confessum, præterquam quod levitate quadam animi impulsus id fecisset; tantoque majus malum vates inde portendisse. Paucis post diebus quum diis consueta sibi pro felicibus successibus hostias sacrificasset, nonnullasque ex vatum monitu adjecisset, cum amicis epulatus est, conviviumque in multam noctem produxit. Hostias etiam exercitui dedisse, vinumque per decurias &

ποδας, ἐφ' ἃν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐταίροι ἐκέθητο. Τὴν τινα οὖν ἡμε-
λημένον ἀνέρεσαν (οἱ δὲ καὶ τὴν ἐν Φυλακῇ ἀδύσμου ὄντα λέγου-
σιν) ἡμίον ἰδόντα τὸν θρόνον καὶ τὰς κλῆδας, περὶ τῷ θρόνῳ δὲ ἐστη-
κότας τοὺς εὐνούχους (καὶ γὰρ καὶ οἱ ἐταῖροι ξουμένησαν τῇ βασι-
λεῖ ἀποχωροῦντι) διεκλόντα διὰ
τῶν εὐνούχων, ἀναβῆναι τε ἐπὶ
5 τὸν θρόνον καὶ καθέζεσθαι· τοὺς δὲ οὐκ ἀναστῆναι μὲν αὐτὸν ἐκ τοῦ θρόνου, κατὰ δὲ τινα νόμον Περ-
σικὴν· περιῆρξαι μόνους δὲ τύπτε-
σθαι τὰ τε στήθη καὶ τὰ πρῶτονα,
6 ὡς ἐπὶ μεγάλῃ κακῇ. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, καλεῖ-
σαι ἐμβλαδῆναι τὸν καθίσαντα, μήποτε ἐξ ἐπιβουλῆς ζωττητα-
μένον τοῦτο ὄρατε, γινώκει βέ-
λοντα· τὸν δὲ οὐδὲν ἄλλο κατε-
παύειν, ὅτι μὴ ἐπὶ τοῦν οἱ ἑλθὼν οὕτως
πραΐσαι. ἢ δὲ καὶ μάλλον ἐπ' οὐδενὶ ἀγνοῶν ξυμβῆναι αὐτῷ οἱ
7 μέντοι ἐξηγοῦντο. Ἡμέραι τι αὖ πολλαὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐγένοντο, καὶ τεθνηκὸς τοῖς θεοῖς τὰς τε νομιζο-
μένας θυσίας ἐπὶ ξυμφορᾷς ἀ-
γαθαῖς, καὶ τινὰς καὶ ἐκ μαρ-
τυρίας, εὐοχρεῖτο ἕκαστος τῶν φίλων,
καὶ ἔπειτα πᾶσι τῶν νεκτῶν. Δοῦναι δὲ λέγεται καὶ τῇ στρατῇ
ἐ-

6. κατεπαύειν) Optimus ξηπαύειν. Et sane viderur esse differentia: nam vulgatum κατεπαύειν sæpe usurpat auctor, sed ut significet nominare aliquem in tormentis; hic vero desideratur, confiteri aliquid & prodere naturam rei, de qua quæritur. Gronov.

ἢ δὲ) Blanckard. ἢ, cum jota subscripto. Forte rectius scriberetur ἢ cum spiritu denso, unde, quapropter.

ἱερῶν, καὶ ὄνον κατὰ λόγους καὶ
ἐκατοσίας. Ἀπὸ δὲ τοῦ πότου, 8
αὐτὸν μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐθέλειν
ἐπὶ κοιτῶνι, εἰς δὲ οἱ ἐνέγραψαν·
Μηδίων δὲ αὐτῷ ἐντυχόντα, τῶν
ἐταίρων ἐν τῇ τότε τὸν πιθανώτα-
τον, δεῖνῃναι κομίσασθαι παρὰ οἱ·
γενέσθαι γὰρ ἐν ἡδὺν τὸν κόμον.

XXV. Καὶ αἱ βασιλίσαι ἐφη- 1
μερίδες ἔδει ἔχουσι, πένον παρὰ
Μηδίων αὐτὸν κομίσασθαι ὅπως
ἐξουσιάζοντα, καὶ λουσόμενον, καθ-
ύδην τε, καὶ αὖθις δευτέρῳ πα-
ρὰ Μηδίων, καὶ αὖθις πένον πρόβριον
τῶν νυκτῶν ἀπαλαγχρόντα δὲ τοῦ
πότου, λούσασθαι καὶ λουσόμε-
νον, ἑλθὼν τὴν ἑμφορεῖν, καὶ καθ-
ύδην αὐτοῦ, ὅτι ἡδὴ ἐπύρεσεν·
ἐκομισθέντα δὲ ἐπὶ κλίνης πρὸς 2
τὰ ἱερῶν, ὅσαι ὡς νόμος ἐφ' ἑκάστη
ἡμέρᾳ καὶ τὰ ἱερῶν ἐπιδόντα, κα-
τακτεῖσθαι ἐν τῇ ἀνδρῶν ἔστι ἐπὶ
κρίβας ἐν τούτῃ δὲ τοῖς ἡγμένοις 3
παραγγέλλειν ὑπὲρ τῆς πορείας,
καὶ τοῦ πλοῦ· τοὺς μὲν, ὡς περὶ ἡ
ἰόντας, παρασκευάζεσθαι ἐς τε-
τάρτην ἡμέραν τοὺς δὲ ἑμὰ οἱ πλέ-
ωτας, ὡς ἐς πέμπτην πλευσ-
μένους· ἐκείνους δὲ κατακομίσθηναι 4
ἐπὶ κλίνης ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν
καὶ πλοίου ἐπιβάντα, διακλεῦσαι
πῶρον τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸν παρά-
δεισον· καὶ αὖθις λουσόμενον, ἀ-
ντακτεῖσθαι· Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν, 5
λούσασθαι τε αὖθις, καὶ ὅσαι τὰ

centurias distribuisse dici-
tur. A convivio sunt qui
scribant eum in cubiculum
concedere voluisse: sed Me-
dium, unum ex amicis tum
temporis ei maxime cha-
rum, obviam factum rogasse
ut secum comessatum veni-
ret: fore enim jucundam
comessationem.

XXV. Et quidem diaria
regia ita habent: ipsum apud
Medium comessatum bibisse.
deinde quum surrexisset
seque abluisse, dormivisse:
rursusque edisse apud Me-
dium & in multam noctem
bibisse, quumque è convi-
vio discessisset, lavisse, lo-
tum nonnihil mandisse, ibi-
que cubuisse, quod jam fe-
bricitaret: deinde lecticā ad
sacrificia delatum sacrificas-
se uti consueverat per sin-
gulos dies. sacrificiisque
peractis in androne jacuisse
in vespereum usque. Inter
hæc iter navigationemque
ducibus pronuntiasse, &
quidem eos qui pedites pro-
fecturi erant, in quartum
diem: qui vero secum navi-
gaturi essent, in quintum
diem ut parati essent iussis-
se. Post hæc in lecto dela-
tum flumen versus, conscen-
sæque nave flumen trajecisse
in hortum amœnissimum:
ibique rursus lotum requie-
visse. Postridie denuo lotum
con-

consueta sacrificia diis fecisse. ingressumque cubiculum, jacuissimum Medio colloquentem, imperasseque ducibus ut mane adessent. His peractis coenasse modice, rursusque in cubiculum delatum continue per totam noctem febricitasse: postridie lavisse, lotumque sacrificasse, & Nearcho reliquisque ducibus navigationem in tertium diem indixisse: postero quoque die lotum rursus consueta sacrificia diis fecisse. sacrificiisque factis febrim non cessasse. Nihilominus tamen convocatis ducibus praecepisse ut omnia ad navigationem parata essent. lotumque sub vesperum pejus habuisset. Sequenti luce in ædes balneis vicinas translatum esse, consuetaque sacrificia peregisse. Quumque jam vis morbi invaluisset, primarios tamen duces evocasse, deque navigatione rursus mandata dedisse. Altero die difficulter admodum ad sacrificia delatum

νομιζόμενα· καὶ εἰς τὴν καμάρου
εἰσελθόντα, κατακείσθαι διαμυ-
λογούντα πρὸς Μήδιον παραγγέ-
λαι δὲ καὶ τοὺς ἡγεμόσιν, ἀπω-
6 τῆσαι ἔωλεν. Ταῦτα πράξαντα,
ἀπηνήσται ὀλίγον· κομισθέντα δὲ
αὖθις εἰς τὴν καμάρου, πυρέτσειν
ἤδη συνεχῶς τὴν νύκτα ἔλκον· τῇ δὲ
ὑπεραίῳ λούσασθαι, καὶ λουσίμε-
7 ναι ὕσαι. Νεάρχῳ δὲ καὶ τοῖς ἑλ-
λασι ἡγεμόσι παραγγέλλαι τὰ ἑμ-
φὶ τὸν πλοῦν, ὅπως ἔσαι ἐς τρίτην
ἡμέραν· τῇ δὲ ὑπεραίῳ λούσασθαι
αὖθις, καὶ ὕσαι τὰ τετραγμένα·
καὶ τὰ ἱερὰ ἐπιθέντα, οὐκέτι ἑλ-
κόμενον πυρέσσοντα, ἀλλὰ καὶ ἐς
8 τοὺς ἡγεμόνας ἐγκαλέσασθαι, πα-
ραγγέλλειν τὰ πρὸς τὸν ἑκπλοῦν
ὅπως αὐτῇ ἔσαι ἔτοιμα λούσασθαι
τε ἐπὶ τῇ ἐπιτέρῃ, καὶ λουσίμενον
9 ἔχον ἤδη κακῶς. Τῇ δὲ ὑπεραίῳ
μετακομισθῆναι ἐς τὴν οἰκίαν τὴν
πρὸς τῇ κολυμβήτρῃ, καὶ ὕσαι
μὲν τὰ τετραγμένα. Ἐρχοντα δὲ
πανόρους, ὅπως ἐγκαλέσαι τῶν ἡγε-
μόνων τοὺς ἐπικαιροτάτους, καὶ
ὑπὲρ τοῦ πλοῦ αὖθις παραγγέ-
10 λειν. Τῇ δ' ἐπιούσῃ μόρῃ ἐκο-
μισθῆναι πρὸς τὰ ἱερὰ, καὶ ὕσαι,
καὶ μὴδὲν μένου ἔτι παραγγέλλειν
ὑπὲρ τοῦ πλοῦ τοὺς ἡγεμόνας. Ἐς
δὲ τὴν ὑπεραίαν κακῶς ἤδη ἔχοντα,
ὅπως

7. ἐλινόμενον πυρέσσοντα] Non suppressendum Scholion, quod in codice III. ad marginem reperi. Ἐλινόμενον πυρέσσοντα ταῦτα βραδύναι λέγονται. ἢ ὅτι πυρέσσον οὐκ ἡρέμα. ἀλλὰ τὴν νόσον ἐξήρτων. ἢ ὅτι ὁ πυρετός οὐκ ἡρέμα. Ἐλινόμενον γὰρ τὸ βραδύναι λέγεται. Gronov. Et sane haud facile dictu est, utrum praefereendum febrim non cessasse, an Alexandrum non cessasse a negotiis, licet febricitantem.

ἔργα, ὅσαι τὰ τετραγώνη. Παρ-
αγχαίλας δέ, τοὺς μὲν στρατηγούς
δοκίμειν κατὰ τὴν πόλιν· ὅλιν-
αρχας δὲ καὶ πεντακισίαρχας, πρὸ
τῶν θυρῶν ἥδη δὲ παντάκῃσι πο-
σῆας ὄχοντα, διακομισθῆναι ἐν τοῦ
παρδείσου εἰς τὰ βασίλεια. Εἰς-
ελθόντων δὲ τῶν ἡγεμόνων, γινώ-
σαι μὲν αὐτοὺς, φασθῆναι δὲ μη-
δὲν ὄντι, ἀλλ' εἶναι ἄκωκτον· καὶ τὴν
κύματα πυρρῶσαι κακίᾳ καὶ τὴν ἡ-
μέραν, καὶ τὴν ἄλλην κύματα καὶ
τὴν ἡμέραν· οὕτως ἐν ταῖς ἐφημε-
ρίσιν αὐτῆς βασιλείας ἀναγέγραπται.

XXVI. Καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι
αἱ στρατιᾶς ἐπέθηκεν ἰδεῖν αὐτόν·
οἱ μὲν, ὡς ζῶντα ἰδοῦν· οἱ δὲ, ὅτι
θανόντα ἥδη ἐξηγγέλλετο, ἐπι-
κρύπτεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐτόμαζον πρὸς
τῶν συμπατριῶν τὸν θάνατον,
ὡς ἔγνωι δοκῶ, τοὺς πολλοὺς δὲ
ὑπὸ πέδους καὶ πόδων τοῦ βασι-
λέως, βιάσασθαι ἰδεῖν Ἀλέξανδρον.
Τῶν δὲ ἔφασαν μὲν εἶναι λέγουσι,
παραπορευομένης τῆς στρατιᾶς· δε-
ξιούσθαι δὲ ὡς ἐκάσους, τὴν τε κε-
φαλὴν ἐπαίροντα μόγις, καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐπισημαίνοντα. Λέγου-
σι δὲ αἱ ἐφημερίδες αἱ βασίλεια,
ἐν τῇ τοῦ Σεράπιδος ἱερᾷ Πύθωνά τε
ἐγκομισθῆντα, καὶ Ἀτταλον, καὶ
Δημοφῶντα, καὶ Πευκέταν πρὸς
δὲ, Κλεομένην τε καὶ Μενίδα καὶ
Σέλευκον ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν, εἰ ἄν
καὶ αὐτοὺς Ἀλέξανδρον, εἰς τὸ ἱερὸν
τοῦ θεοῦ κομισθέντα, καὶ ἰκετεύ- 4

fisse vero ut duces circa au-
am versarentur : & eos qui
mille, quique quingentis
militibus præfecti essent pro
foribus obversarentur ; qu-
umque jam plane langueret,
ex horto in regiam transla-
tum. Ingressisque adeum du-
cibus, agnovisse quidem eos,
alloqui tamen non potuisse,
nullamque vocem edidisse ;
& totâ illâ nocte ac sequenti
die gravissimâ febri corre-
ptum fuisse, sed & sequenti
nocte & die. Ita in diariis
regiis scriptum inveni.

XXVI. Inter hæc milites
desiderio ejus videndi cap-
ptos esse. & nonnullis vivum
connerē cupientibus, non-
nullis, quod jam mortuus
esse diceretur, mortemque
ejus à custodibus corporis
celari (meâ sententiâ) suspi-
cantibus, plerosque præ do-
lore ac desiderio regis, vi ad
illum videndum irrupisse.
Sed jam regem ingrediente
exercitu vocem defecisse
(a) : capite tantum ægre
sublevato atque oculis indi-
cium aliquod animi facien-
tibus, singulis dextram præ-
buisse. Iisdem diariis regiis
continetur, in Serapidis
æde pernoctasse Pythonem,
Attalum, Demophontem, &
Peucestam ; præterea Cleo-
menem & Menidam, ac Se-
leucum, & percontantibus
deum, an melius satiusque
esset

esset Alexandrum in templum suum, ut à se curaretur, deferri, oraculum redditum, non oportere eo deferri: sed melius ei si ibi maneat fore. idque amicos Alexandro renuntiasse, neque multo post Alexandrum decessisse quasi id magis in rem ipsius esset. Ptolemæus & Aristobulus non multum ab his diffentiunt. Sunt qui hoc etiam addant: Interrogatum ab amicis, cuinam regnum relinqueret: respondisse, Optimo (a). Alii ad-

XXVII. Neque vero me præterit multa alia præter hæc de Alexandri obitu

(a) Curt. 10, 5, 5.

συντα θεραπεύεσθαι πρὸς τοῦ θεοῦ καὶ γενέσθαι φήμην τινα ἐκ τοῦ θεοῦ, μὴ καμίζεσθαι εἰς τὸ ἴαρον, ἀλλ' αὐτοῦ μένειν ὅσοτον ἔμεινον· ταῦτά τε ἀπαγγέλλαι τοὺς ἑταίρους, καὶ Ἀλέξανδρον οὐ πολλὸν ὕστερον ἀποθανεῖν, ὡς τοῦτο ἔρε ἡδὴ ἐν τῷ ἔμεινον. Οὐ σφόδρὰ δὲ ταῦτα οὔτε Ἀριστοβούλῳ οὔτε Πτολεμαίῳ ἀναγγέλλεσθαι. Οἱ δὲ καὶ τότε ἀνεγρῆσαν, ἰδέσθαι μὲν τοὺς ἑταίρους αὐτῶν, ὅτι τὴν βασιλείαν ἀπολείπει· τὸν δὲ ὑποκρίνεσθαι, ὅτι τῷ κρατίστῳ. Οἱ δὲ, προσθίνας πρὸς ταῦτα τῇ λόγῳ, ἔτι μέγαν ἐπιτέθεικεν ἀγῶνα ὅρα ἐπ' αὐτῷ ὄντα μένον.

XXVII. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οἶδα ἀναγγεγραμμένα ὑπὲρ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς καὶ φέρμακον ὅτι

CAP. XXVI. 4. καὶ θεραπεύσαντα] & supplicamentum.

5. κρατίστῳ] optimo i. e. fortissimo, uti ex Jac. Nicol. Loensis miscell. epiphyll. lib. 5. cap. 18. observat Berneggerus ad Justin. 12, 15, 9. Neque enim illud volebat dicere, se heredem constituere, qui maxime dignus imperio foret: sed regnum suum fore in potestate occupantis, fortioris scilicet, quod & eventus docuit. Nam κρατίστως robustum & potentem regnum bellica peritum significat, uti liquet ex 1, 15, 3. 2, 17, 5. 5, 22, 2. Et κρατίστος notat vim, 1, 28, 11. 6, 6, 9. Idem ergo dixerit Alexander, uti postea annotat Berneggerus, quod Pyrrhus, aliqui etiam Alexandro comparatus a Plutarcho, vitæ capite 14. Is a filiis interrogatus, cuinam reliquens esset regnum; respondit, Ei qui vestrum acutissimum habuerit gladium, ibid. c. 17. Eo pertinet, quod prævidere se dixit Alexander, grave de regno certamen inter illos oriturum; ut proinde sit necesse, rem ad eum inclinare, qui plus possit. Optimis vocem ad fortitudinem quoque refert Sallust. Jug. 92, 10. Optimus quisque cadere aut sanciri. Cicero Phil. 8. p. 894. L. G. omnes moras interponi, quibus infirmatur Brutus, melior sit Antonius.

6. μέγαν ἀγῶνα φέρον ἀγῶνα] Bene Curtius 10, 5, 5. expressit per magnos funebres ludos. Ludi enim sive spectacula certaminum inter funerum sollemnia exhiberi solebant, uti vel ex cap. 14, 26. hujus libri constat.

ὅρα] Alii ὅρα. Vid. Gronovius ad 2, 16, 8. ἐπ' αὐτῷ] ob id, propter eam causam, nempe propter regni contentionem. Ita ἐπὶ τῇ αὐτῇ eadem de causa, 3, 6, 8. 6, 28, 2. Curt. 10, 5, 5. Certamen prævidere jam ob id certamen, magnos funebres ludos parari sibi.

CAP. XXVII. 1. φέρμακον] Suppl. Curt. 10, 4, 15.

ὅτι ἐπέμψθη παρὰ Ἀντιπάτρου
 Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐκ τοῦ Φαρμάκου
 ὅτι ἀπέθανε· καὶ τὸ Φάρμακον ὅτι
 Ἀριστοτέλης μὲν Ἀντιπάτρῳ ἐξέ-
 με, δεδουκὼς ἤδη Ἀλέξανδρον Καλ-
 λισθένους ἔνεκα. Κάσανδρος δὲ ὁ
 Ἀντιπάτρου ἐκόμισεν· εἰ δὲ, καὶ 2
 ὅτι ἐν ἡμίονου ὄπλῃ ἐκόμισε, καὶ
 τοῦτο ἀνέγραψαν· δοῦναι δὲ αὐτὸ
 Ἰόλλαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κασάν-
 δρου τὸν νεώτερον· εἶναι γὰρ οἰνο-
 χόου βασιλικὸν τὸν Ἰόλλαν, καί
 τι λευκῆται πρὸς Ἀλεξάνδρου
 ὁλόγη πρόσθεν τῆς τελευτῆς. Οἱ 3
 δὲ, καὶ Μήδιον μετασχῆν τοῦ ἔρ-
 γου, ἐρασὴν ἔστα τοῦ Ἰόλλαν· καὶ
 αὐτὸν γὰρ εἶναι τὸν εἰσηγητὴν γε-
 γόμενον Ἀλεξάνδρῳ τοῦ κόμου· ὁ-
 δῶν τε αὐτῷ ἐπὶ τῇ κύλιν γε-
 μέσθαι ὀφείλει, καὶ ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἐπ-
 αλατῆραι ἐκ τοῦ πότου. Ἡδὲ 4
 δὲ τις οὐκ ἠσχύνθη ἀναγράψαι,
 ὅτι αἰσθόμενος οὐ βιάσιμον ἔστα αὐ-
 τὸν Ἀλεξάνδρος, ἐς τὸν Εὐφράτην
 πρὸς αὐτὸν ἔπειτα ἐμβαλὼν, ὡς ἀφανὴς
 ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, πιστοτέρων
 τῶν δόξαν παρὰ τοῖς ἔπειτα ἐγκυ-
 ταλέποι, ὅτι ἐκ θεοῦ τε αὐτῷ ἡ
 γνώσεις ἐνέβη, καὶ παρὰ θεοῦ ἡ
 ἀποχώρησις· Ρωξάνῃ δὲ τὴν γυ- 5
 νῆκα οὐ λαθεῖν ἐξόντα, ἀλλὰ εἰρ-
 γόμενον γὰρ πρὸς αὐτῆς, ἐποιμώ-
 ξαντα εἰπεῖν, ὅτι ἐφάνησεν ἕρα
 δόξης αὐτῇ τῆς ἐς ἄπαν, ὡς θεῶ

scripta esse : quodque vene-
 num ei ab Antipatro missum
 fuerit, quo interiit. Aristo-
 telemque id Antipatro con-
 fecisse, Alexandrum ob Cal-
 listhenis necem metuen-
 tem : idque à Casandro An-
 tipatri filio allatum. alii in
 mulæ ungula allatum scri-
 bunt (a) : & per Iollam mi-
 norem Casandri fratrem regi
 traditum. Fuisse enim Iol-
 lam regi à poculis, eique ab
 Alexandro paulo ante mor-
 tem acerbi aliquid accidisse.
 Alii Medium, quod Iollæ
 amator esset, sceleris con-
 ficiū fuisse scribunt. Nam
 & hunc Alexandro autorem
 comestationis fuisse, statim-
 que post haustum poculum
 vehementem dolorem fen-
 sisse, ita ut convivio exce-
 dere sit coactus. Quidam e-
 tiam scribere non erubuit,
 Alexandrum quum jam de
 salute desperaret, ad Eu-
 phratem se contulisse conji-
 ciendi se in flumen animo,
 uti sublatus ex hominum o-
 culis, certiorē apud poste-
 ros fidem faceret, se ex deo-
 rum genere ortum, ad deos
 rediisse. Roxanen vero con-
 jugem, consilio ejus intelle-
 cto, inhibuisse, plorantem-
 que ipsum dixisse : Invidere
 illam sibi divinitatis partæ
 (a) Curt. 10, 10, 16. glo-

Καλλισθένους ἔνεκα] Callisthenes Aristotelis discipulus 4, 10, 1. Alexan-
 dro exosus ob intempestivam loquendi libertatem 4, 12, 9. tandemque in-
 sidiatum in caput regis suspectus in vincula datus 4, 14, 5.

3. ἐπὶ τῇ κύλιν] Suppl: Curt. 10, 4, 18.

5. Ρωξάνῃ] Roxanen vero conjunct non latuisse ipsum extantem.

gloriam. Quæ quidem ideo potius à me commemorantur, ne ignorasse videar eam sparsa fuisse, quam quod fide digna existimem.

XXVIII. Deceffit autem Alexander Olympiade cxiiv archonte Athenis Hegesia. Vixit annos xxxii, menses viii, ut autor est Aristobulus. Regnavit annos xii, menses viii. Staturâ corporis pulcherrima fuit (a), diligentissimus & vehementissimus, magnâ animi fortitudine præditus, honoris & gloriæ appetentissimus, periculorum amantissimus, divini cultus observantissimus: circa corporis voluptates moderatissimus (b): circa eas quæ ad animum pertinent, solâ laude, inexplēbilis, summâ consilii dexteritate quid in rebus obscuris facto esset opus cernebat: & ex verisimilibus felicissime eventus rerum conjectabat: ordinandi exercitus, armandi, gubernandique peritissimus; idem ad

XXVIII. Ἐτελεύτησεν δὲ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, ἐπὶ Ἡγησίου Ἀρχόντος Ἀθηνῶν· ἔβιον δὲ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ τοῦ τρίτου μῆνας ἐπέλαβεν ὀκτὼ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· ἐβασιλεύσετε δὲ δώδεκα ἔτη, καὶ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τούτους· τό, τε σῶμα κάλλιστον, καὶ φιλοπονίατος, καὶ δξύτατος γινόμενος, καὶ τὴν γινώμην ἀνδραγαγίας, καὶ φιλοτιμίας, καὶ φιλοκινδυνότατος, καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος· ἦδοντο δὲ τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γινώμης, ἐπαύρου μόνου ἀπληρότατος· ξυνοδῶν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῇ ὁφθαλμῇ οὐ δεινότητος, καὶ ἐκ τῶν φαινόμενων τὸ εἶδος ξυμβαλὲν ἐπιτυχέστατος, καὶ τάξαι στρατὸν καὶ ὁπλίσαι τε καὶ κοτμήσας δαξιμονέστατος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις

(a) Curt. 10, 5, 27. (b) idem 10, 5, 32. & 29.

δὲξας τῆς ἐς ἡμᾶν Cicero offic. lib. 2. c. 14. universam gloriam dicit, id est, ut commentatur Wolfius, tumnam & perfectam, ad quam nihil possit accedere. Quanquam hoc loco æterna potius & in omne tempus duratura gloria intelligitur. Id enim notat τὰ ἐς ἡμᾶν. Vide Not. ad Indic. 36, 5.

CAP. XXVIII. 1. καὶ τοῦ τρίτου ὅς τριῶν supra trigessimum annum, menses attingit οὐλο.

καὶ τοὺς ὀκτὼ ὅς οὐλο menses hesece, quibus trigessimum secundum ætatem annum superavit.

2. δξύτατος celeritatis. Nullam hujus regis virtutem magis laudandam ait Curtius, quam celeritatem. Idem 5, 7, 1. celebrat ejus in rebus molientis efficiendisque velocitatem. Et 5, 8, 2. dicit nullum intervallum adversus celeritatem ejus satis longum videbatur. Et quanquam mox cap. seq. initio δξύτης pro vehementia affectum ponitur, hic tamen celeritatis notio magis congruit voci antecedenti φιλοτιμίας.

ταις ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν
ἐμπλῆσαι, καὶ τὸ δέμας ἐν τοῖς κιν-
δύνοισι τῇ ἀδείᾳ τῇ αὐτοῦ ἀφαιρῆσαι,
ἐμπίπτουσα ταῦτα γενναϊότητος.
Καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀφανεί πρῶ- 6
ται, ξὺν μεγίστῃ θάρσει ἐπραξεν.
ὅσα τε φήσας ὑφαρπάσαι τῶν πο-
λεμίων, πρὶν καὶ δεῖσαι τινὰ αὐτὰ
ὡς ἐσόμενα, παραβῆναι δεινότητος·
καὶ τὰ μὲν ξυμπεθέμενα ἡ ἐμολογη- 7
θέντα φυλάξαι βεβαίωτατος· πρὸς
δὲ τῶν ἐξαπατώντων μὴ ἄλλοι
ἀσφαλές· χρημέτων δὲ ἐς μὲν 8
ἰδούσας τὰς αὐτοῦ, φειδωλότατος·
ἐς δὲ εὐνοῦσιν τῶν πέλας, ἀφθο-
νέτατος.

XXIX. Εἰ δέ τι ἐπλημμελή- 1
θη Ἀλεξάνδρῳ δι' ὀξύτητα, ἢ ὑπ'
ἀργίαν, ἢ εἴ τι ἐς τὸ ὑπερογκότερον
προήλθη βαρβαρίσαι, ὡ μὲν γὰρ
τῆς αὐτοῦ ἔγνω, εἰ τὴν νεότητά τι
τις τὴν Ἀλεξάνδρου μὴ ἀναισθητῶς
ἐθυμῆσιν, καὶ τὸ διηκὲς τῆς εὐ-
τυχίας, καὶ τοὺς πρὸς ἡδονὴν οὐκ
ἐπὶ τῇ βελτίστῃ τοῖς βασιλεῦσι ξυν-
ώτας· τε καὶ ἐπὶ κακῇ ξυνομιλί- 2
ᾳ, ἀλλὰ μεταγνῶναι γὰρ ὅφ'
οἱ ἐπλημμέλησι, μόνῃ οἶδα τῶν
τάλαι βασιλέων Ἀλεξάνδρῳ ὑπάρ-
ξαι ὑπὸ γενναϊότητος. Οἱ δὲ πολ- 3
λοὶ, εἰ καὶ τι ἔγνωσαν πλεμμε-
λῆσαντες, οἱ δὲ τῇ προηγούμενῃ αὐ-

militum animos excitandos
& bonâ spe replendos, &
metum periculorum priva-
tæ constantiæ exemplo pro-
fligandum, eximius. Res
dubias summâ audaciâ ag-
grediebatur: ad anticipan-
dos hostes eosque corripi-
endos, priusquam quod e-
venturum erat timerent, so-
lertissimus, promissi pacti-
que religiosissimus observa-
tor: neve aliorum fraudibus
caperetur, instructissimus;
pecunias in privatas volu-
ptates parcissime converte-
bat: in amicos summâ cum
liberalitate erogabat.

XXIX. Siquid vero ab A-
lexandro iræ vehementiâ ra-
piditateque commissum est
(a), aut si insolentius bar-
barorum factum imitatus est,
equidem non tanti facien-
dum censuerim, si quis ju-
venilem Alexandri ætatem
non inique æstimet, si per-
petuum felicitatis cursum,
si assentatores, qui volupta-
tis causâ cum regibus magno
eorum malo versantur, ani-
madvertat. Cæterum delici
pœnitentiâ duci, id ego soli
ipsi inter veteres reges tan-
quam eximium ac genui-
num quiddam adscribo. Ple-
rique

(a) Curt. 10, 5, 38 & 34.

CAP. XXIX. 1. εἰ τὴν νεότητά] Eadem hæc duo, juventutem & perpe-
tuam felicitatem, ad excusandam Alexandri nimiam gloriæ cupiditatem
adducit Curtius 10, 5, 29. gloria laudisque ut juxta major cupido, ita ut juvenis
et in tantis admittenda rebus.

καὶ ἐπὶ κακῇ ξυνομιλίᾳ] et ipso malo versantur. Quam sententiam
eleganter ita efficit Curtius 8, 5, 6. Non decet talia concupiscenti perniciose
adulatio, porrectum malum regum, quorum spes sapientis assensatio, quam hostis
cupiditas.

rique enim, tametsi alicujus delicti consci sibi sint, tuentes id ut recte factum obtere se culpam suam putant: inique statuentes. Unicam enim peccati medicinam esse censeo, peccati agnitionem & confessionem, manifestumque poenitentiae documentum edere. Nam qui injuriam accepit, non ita graviter læsum sese judicat, si is qui læsit perperam sese fecisse fateatur: & bona alicui spes fit, se non amplius injuriæ affectum iri, si eum qui affecit poenitentiam facti sui præ se ferre appareat. Quod vero ad deum generis sui originem referebat, ne hoc quidem atrox delictum fuisse censuerim: quippe qui nihil aliud fortassis sibi propositum habuerit, quam ut eo commento majorem auctoritatem apud subjectos sibi conciliaret. Neque vero mihi videtur Alexander fuisse Minoë aut Æaco aut Rhadamantho minus clarus, quorum genus ad Jovem à veteribus relatum, nullo ipsis vitio verfum fuit: sed neque Theseo Neptuni, nec Ione Apollinis filio inferior. Verum & Perseus habitus arte quadam mihi à rege assumtus

τοῦ ὡς καλῶς δὴ προελόντος, ἐπεκρίβησαν οὐκ ἄντι τὴν ἀμαρτίαν, 4 κακῶς γινώσκοντες. Μῖνον γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ ἵστικι ἀμαρτίας, ὁ μολογῶν τε ἀμαρτάντα, καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῷ μεταγινώσκοντα. 5 ὡς τοῖς παθοῦσιν τι ἔχημι οὐ πάντῃ χαλεπὰ τὰ παθήματα φαινόμενα, εἰ δ' ὀρέσας αὐτὰ ξυγχωροῦν ὅτι οὐ καλὰ ἔδραστον· αὐτῷ τέ τινα ἐς τὸ μέλλον ταύτην ἐλπίδα ἔγραπτον ὑπολειπομένην, μή ποτε δι' παραπλήσιόν τι ἀμαρτίαν, εἰ τοῖς πρότερον πλημμεληθεῖσιν ἐχθόμενος φαίνοιο. 6 Ὅτι δὲ εἰς θεὸν τὴν γένεσιν τὴν αὐτοῦ ἀνέφερον, οὐδὲ τοῦτο ἔμοι δοκεῖ εἶναι μέγα αὐτῷ τὸ πλημμέλημα, εἰ μὴ καὶ σέφισμα ἦν τυχὸν ἐς τοὺς ὑπηκόους τοῦ σεμποῦ ἔσκεα. 7 Οὐκ ἔμοιγε ἢ Μῖνος γενοῦναι βασιλεὺς ἀφ' ἀνέστρος, ἢ Λίανος, ἢ Ῥαδάμανθυος· οὐκ δὲ ἐς Δία ἀναχθεῖσα ἢ γένεσις πρὸς τῶν πτόλων ἀνδράπων, οὐδεμὲν αὐτῶν ὕβρις προστίθεται· οὐδὲ Θησέως τοῦ Ποσειδῶνος, οὐδὲ Ἴωνος τοῦ 8 Ἀπόλλωνος. Ὡς ἔμοιγε καὶ ἡ Περσιδὴ σκευὴ σέφισμα εἶναι δοκεῖ, πρὸς τε τοὺς βασιλεῖς, ὡς μὴ πάντῃ ἀλλότρην αὐτῶν φαίνεσθαι

5. ὡς τὰ παθήματα φαινόμενα] ὡς cum accusativis Attice pro genitivis consequentiam delignantibus. Well. gram. p. 296.

6. εἰ μὴ καὶ σέφισμα] nisi fortassis etiam callidum inventum fuit. Illud καὶ non caret emphasi. Duo dicit Arrianus, primum si vel maxime consecrasset Alexander originem suam, & ad Deum retulisset auctorem, non minus hoc ipsi licere oportuisse, quam Minoi, Æaco, aliisque; deinde Alexandrum fortitan ne quidem ipsum hoc credidisse, quod ab aliis credi voluerit, sed hoc artificio tantum usum ad divinam auctoritatem conciliandam.

περὶ τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὡς ἀποπροφὴν τινὰ εἶναι αὐτῇ ἀπὸ τῆς δεύτης τὸς τε καὶ ὕβρεως τῆς Μακεδονικῆς. Ἐφ' ὅτι δὴ καὶ ἐγκατα- 9 μίξαι μοι δοκεῖ ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τοὺς Πέρσας τοὺς μελοφόρους, καὶ τοὺς ἀγέμασι τοὺς δημοτίμους· καὶ οἱ πότῳ δὲ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, οὐ τοῦ αἶνου ἕνεκα μακροαὐτῇ ἐγγίνοντο (οὐ γὰρ πίνειν πολλὸν οἶνον Ἀλέξανδρον) ἀλλὰ φιλοφροσύνῃς τῆς εἰς τοὺς ἑταίρους.

XXX. Ὅστις δὲ κακίζει Ἰ Ἀλέξανδρον, μὴ μόνον ὅσα ἄξια κακίζεσθαι ἐστὶ προσφερόμενος, κακίζεται, ἀλλὰ ξύμπαντα Ἀλεξάνδρου εἰς ἐν χωρίον ξυναγαγὼν, οὕτω δὴ ἐκλογιζέσθω, ὅστις τε ἐν αὐτῷ, καὶ ὅποιά τινι κακρημένος, ὥτῃα γενόμενος ἐκείνου καὶ ἐς ὅσον εὐτυχίας τῆς ἀνθρωπίνης ἐλθόντα, βασιλεία τε ἀμφοῖν ταῦν ἡπείραν ἀναμφιλογάτατα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πᾶν ἐξυμνόμενος τῇ αὐτοῦ ἰσχύϊ κα- κίζει· σμικρότερός γε ἐν αὐτῷ, 2 καὶ ἐπὶ σμικροῖς ποιούμενος, καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐν κόσμῳ τιθέμενος. Ὡς ἔγωγε δοκῶ ὅτι οὔτε τι 3

videtur, ne in universum alienus ab eis rex esse videretur: utque refugium quoddam adversus Macedonum insolentiam contumeliamque haberet. Quā etiam de causā eum Macedonum ordinibus Persas melophoros immiscuisse arbitrator, & agematibus, qui par cum eis honore essent, accensuisse. Longas etiam potationes, ut ait Aristobulus, non vini causa amabat (neque enim multum vini potabat) sed ut benevolentiam cum amicis foveret.

XXX. Quapropter quisquis Alexandrum incusat ac vituperat, is non ea solum quæ vituperatione digna sunt proferens vituperet, sed omnia ejus facta in unum cumulum congerens, ita demum secum seputet, quis ipse & quali fortuna usus, ad cujus ac quanti principis accusationem accedat, qui ad tantum humanæ felicitatis fastigium evasit, ut utriusque continentis rex citra ullam controversiam fuerit, nomenque suum per universum terrarum orbem propagarit: cogitetque iste quisquis est accusator, quam exilis ipse sit, quamque in exilibus

8. ὡς ἀποπροφὴν τινὰ εἶναι] Ita Macedonum insolentiam ulcisci voluit. Unde apud Curtium 10, 2, 29. ait: *Triumphabo melchurle de fuga vestra, & pōicunqne ero, excretao panas, hos, cum quibus me relinquitis, colendo præsentes doquo vobis.* Pertinet huc tota oratio Alexandri apud eundem 10, 3, 7. & seqq.

9. τοὺς μελοφόρους] Numerabantur inter satellites regis Persarum, licet dicti, quod malum præferrent in hastis, Athen. lib. 12.

τοὺς δημοτίμους] Vide not. ad 2, 11, 12.

CAP. XXX. 1. ὅστις τε ἐν] Opt. τὸς τε ἐν αὐτῷ. Gronov.

bus parvique momenti rebus laboret, ac ne illas quidem ipsas decorè conficiat. Ita enim sentio, nullam ea tempestate gentem, nullam urbem, nullum denique hominem fuisse, ad quem non Alexandri nomen pervenerit. Quocirca non absque numine ejuscemodi hominem teris datum existimaverim, cui nemo omnium mortalium par fuit; quod quidem etiam oracula in Alexandri morte testata sunt, diversaque aliis atque aliis hominibus spectra & insomnia oblata, & continuata in hunc usque diem inter homines memoria & gloria (a), major quam quæ in hominem cadat, tum denique alia post tantum temporis spatium oracula Macedonum genti de ejus honore edita. Ego vero, tametsi nonnulla Alexandri facta in historia rerum ab ipso gestarum reprehendi, Alexandri tamen ipsius admiratorem esse meipsum citra pudorem profiteor; facta vero nonnulla improbavi, & veritatis meæ & publicæ utilitatis causâ: in cujus gratiam hujus historiæ scriptiorem, non absque numine etiam, aggressus sum.

(a) CURT. 10, 10, 20.

ἔθνος ἀνθρώπων, οὐτέ τις πόλις ἐν τῇ τότε ᾔν, οὐτέ τις εἰς ἀνθρώπος, εἰς ὃν οὐ πεφαι-
τῆται τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα.
4 Οὐκοῦν οὐδ' ἐμοὶ ἔξω τοῦ θεοῦ φῶναι ἐν δεξιᾷ ἀνθρ, οὐδενὶ ἄλλῃ ἀνθρώπων ἐουκός· καὶ ταῦτα χρησμοὶ τε ἐπιστημῆ-
ναι ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀ-
λεξάνδρου λέγονται, καὶ φέ-
σματα ἄλλα ἄλλοις γενό-
μενα, καὶ ἐνύπνια φανέντα
5 ἄλλα ἄλλοις· καὶ ἡ ἐξ τούτου
ἐξ ἀνθρώπων τιμὴ τε αὐτοῦ
καὶ μνήμη οὐκ ἀνθρωπίνῃ οὐ-
σα καὶ νῦν διὰ τοσούτου ἄλ-
λοι χρησμοὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ αὐ-
τοῦ τῇ ὄντι τῶν Μακεδόνων
6 χρησθέντες· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
ἐμειψάμεν ἔσω ἐν τῇ ξυγ-
γραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔρ-
γων, ἀλλ' αὐτὸν γε Ἀλέξ-
άνδρου οὐκ αἰσχύνομαι θαν-
7 μάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκείνα ἐ-
κάνισα, ἀληθείας τε ἕνεκα τῆς
ἐμῆς, καὶ ἅμα ἀφελείας τῆς
ἐκ' ἀνθρώπων· ἐφ' ὅτῃ ἀρμύ-
θην, οὐδὲ αὐτὸς ἔπειθε θεοῦ, ἐς
τῆςδε τὴν ξυγγραφὴν.

5. ἄλλοι χρησμοὶ] Quæ illa fuerint oracula, equidem ipse doceri malim, quam alios docere queam.

APPIANOY IN ΔΙΚΗ.

ARRIANI HISTORIÆ INDICÆ LIBER.

SUMMARIUM.

CAP. I. *Nysæ urbis & Nysæorum origo. Merus mons. Casus Baccbi nascentis. Massaca & Peucela urbes.* II. *Caucasus, Taurus. Termini Indiæ. Ultra Hyphasin non venit Alexander.* III. *Spatium Indiæ. Fluviorum copia & magnitudo.* IV. *Variorum fluviorum Indiæ & Europa descriptio & collatio.* V. *Megasthenis notitia Indiæ. Indorum bella contra externos. Incerta memoria Herculis. Prometheus. Siba.* VI. *Sili. Silas fluvius. Pluvia Indiæ. Nili crescentis causa. Similitudo Indiæ & Æthiopiæ.* VII. *Gentes Indiæ quot? Vagæ olim sedes Indorum. Liberi munera in Indos.* VIII. *Liber regiæ stirpis auctor. Herculis in India opera, & filia Margarita marina.* IX. *Peculiare de ætatibus. Mendax Herculis coitus. Matura ætates. Reges & Chronologia. Nulla externa imperia.* X. *Propria de mortuis & urbibus. Palimbotra. Indus nemo se servus.*
Indo-

[INΔΙΚΗ] scil. Ἰνδική, ceu ab ipso Arriano dicitur 5, 6, 12. & 6, 16, 7. *Indica Historia.* Scripta vero est dialecto Ionica, uti superiores libri Attica, quos ideo Ἀττικὴν Ἰνδικήν Ind. 19, 8. appellat. Et describitur hoc libro illud iter, cuius & Curtius meminit, his paucis verbis 9, 10, 3. *Nearcho atque Omecrisis nautica rei peritis imperavit, ut validissimas navium deducere in Oceanum, progressive quoad tuto possint, naturam maris noscerent: vel eodem amne, vel Euphrate subire eos posse, quum reverti ad se vellet.* Argumentum ergo hujus historiz est: Cum Alexander ex India reverti cogeretur, quod exercitus cum ultra Hyphasin fluvium sequi noller, ipse quidem terrestri itinere proficisceretur, Nearcho autem parte copiarum tradita, imperabat, ut ab Indo fluvio progressus per mare rediret, oramque maritimam viferet, quæ regiones urbesque, qui portus, qui populi essent. Hinc vero narrationi præmittitur septendecim prioribus capitibus descriptio Indiæ & regionis & incolarum.

Indorum septem genera. XI. Sopbista. Quatuor alia genera, agricola, pastores. XII. Opifices, militantes. Duo reliqua genera, episcopi, consilarii. XIII. Venatio elephantorum. Astus venatorum peculiaris & ratio domandi. XIV. Alia elephantorum peculiaria. XV. Tigris, formica, psittacus, quales Indorum? Simia, serpentes, quam longi & venenati. Morbi. XVI. Vestitus, barba tineta, umbracula, calcei. Peditum equitumque arma & equorum frena. XVII. Elephanti bonor, & pretium concubitus. Nubendi mos. XVIII. Praefectorum classis Alexandri nomina. Preparatio ad navigandum inter sacra & festos ludos. XIX. Agmina juxta fluuios. Numerus navium. XX. Astus Alexandri de praefecto, quem lenit Nearchus. Modus cura classis ab Nearcho suscepta, unde communis letitia. XXI. Initium navigandi. Stura, Caumara, Corcestis, loca in flumine Indo. Corcela insula maris. Arabes, Irus mons. Portus Alexandri. Sangada. XXII. Doma. Saranga. Sacala. Morontobara. Portus feminarum. Ostia amnis Arabis. Oritae. XXIII. Pagala. Cabana. Cocala. Leonnati pugna & victoria. Apollopbanis cades. XXIV. Tomerus fluuius. Littoralium inepta & infelix tentatio pugna. Unguium usus pro ferro. XXV. Malana finis Oritarum. Umbra mutata. XXVI. Gadosii Ichthyophagi. Bagisara & Mosarna, portus. Pasira vicus. Colta, Calama, Cysa. Carnine insula. XXVII. Balomum litus. Dendrobosa, Copbas, Cyira. Nearchi cum Archibia consilium. XXVIII. Necessitas cedis & direptionis remissa. Bagia. XXIX. Talmena. Canasis. Canates. Troi. Dagasira. Ichthyophagorum fines, spatium, copia piscium. Ossa piscium ad fabricas domuum. XXX. Bakenarum grandium ratio. XXXI. Nosala insula. Solis sacra, Nearcho explorante fabule fidem. Nearchi refutatio ignobilis. XXXII. Carmania diuersa ab Oritis & Ichthyophagis. Badis. Maceta. Arabia. Maris rubri principium. Disceptatio Nearchi cum Onesicrito. XXXIII. Neoptana. Harmozia. Classarii incidunt in graecum, qui & praesidem regionis ducit ad Nearchum. XXXIV. Praeses occupat Alexandro indicare salutem classis. Minuta & exacta relatio Nearchi adventus ad Alexandrum. XXXV. Primus sermo Alexandri cum Nearcho, & tandem letitia. XXXVI. Continua Nearcho cura classis, & ad eam reditus. XXXVII. Ejusdem navigatio ad Organam & Oorasta insulas. Insula Neptuno sacra, alia Pylora & Catea, Mercurii ac Veneris. Urbs Sisidone. XXXVIII. Ila locus Persiae. Caicandrus insula. Margaritarum piscatio. Ochus mons. Apostani, Gogana, Areon & Sisacus & Padagrus & Granis flumina. XXXIX. Hieratis. Heratensis.

temis. Mesambria. Taoce. Balena magna. Regonis. Brizana, Ares, fluvii. XL. Susii & Uxii. Persidos regio diversa. Uxii, Mardi, Cassai, domiti ab Alexandro non temere sed astu. XLI. Cataderbis lacus. Margastana insula. Isthmus inter Leucadem & Acarnaniam. Limosa statio periculosa. Ostia Euphratis. XLII. Pasuigris. Classis adventus ad Alexandrum & latitia. Corona aurea præmia. XLIII. Arabia. Exploratio maris ultra Arabiam, item extra Herculis columnas. Libri conclusio.

K E Φ. Α.

C A P. I.

ΤΑ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ ἰ
πρὸς ἐσπέρην ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν Κυφῖνα, Ἀσακηνοὶ καὶ
Ἀσσακηνοὶ, ὅντια Ἰνδικὰ, ἐποι-
εῖουσιν. Ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ 2
σώματα, κατὰπερ οἱ ἐντὸς τοῦ
Ἰνδοῦ ῥικισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ
ὑπάρχουσιν τὸν θυμὸν, οὐδὲ μέλα-
νες ὑπάρχουσιν ταῖς πολλοῖς Ἰνδοῖ-
σιν. Οὗτοι πάλαι μὲν Ἀσσυρί- 3
αις ὑπάρχουσι ἦσαν· ἐπεὶ δὲ Μῆδοι
Περσίαν ἤκουον, καὶ Φόρους ἀπέ-
φερον Κύρῳ τῷ Καμβύσου ἐκ τῆς
γῆς σφῶν, οὗς ἔταξε Κύρος.
Νυτσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐ- 4

Q uæ extra Indum amnem
occidentem versus sunt
regiones ad Copenhem
fluvium usque, Astaceni atque
Assaceni, Indicæ gentes,
incolunt. Sunt vero hi Indis
intra Indum amnem habitanti-
bus & corporum magnitudine
& animorum præstantiâ infe-
riores: neque ita, ut plerique
Indi, fuscî. Hi olim Assyriis
parebant: postquam vero Me-
di in Persarum potestatem ve-
nerunt, tributa etiam Cyro
Cambysis filio ex suis regionibus
pependerunt. Nyssæi ve-
ro Indorum gens non sunt, sed
ex

CAP. I. I. ἔξω Ἰνδοῦ] extra sive ultra Indum. Contra ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ· in-
tra, sive cis Indum. Intelligenda autem hæc duo vocabula respectu ipsius
Indiz, non nostrarum regionum; contra ac India intra Gangem dici so-
let, quæ ad occasum solis spectat, nobisque cis Gangem sita est, India
vero extra Gangem, quæ ad orientem solem vergit. Sic enim Arrianus ipse
s. loca extra Indum dicit occidentem versus esse, regionem vero ab Indo
versus orientem Indiam appellari. Ita ergo Arrianus adverbis ἔξω & ἐντὸς
usus est, ut si hæc scriberet in ipsa India. Quemadmodum & Cæsar, Bel-
ga, inquit, proximi sunt Germanis, qui trans Rhenum incolunt, de bell. Gall.
lib. 1. c. 1. Incolunt autem Germani trans Rhenum, non si Romam, sed
si Belgium vel Galliam spectes. Plin. lib. 6. cap. 17. p. 74. l. 50. Indus est ab
occidente finis India. Cum itaque Indus sit regionis hujus terminus: quid-
quid eo flumine non concluditur, id extra eam esse dicitur.

ἐπὶ τὸν ποταμὸν] Opt. ἢ τε ἐπὶ. Gronov.

3. ἐπεὶ δὲ Μῆδοι] ut omnia convenient, lego: Ἐπειτα Μῆδοις, ὅντι δὲ
Μῆδοι &c. Idem.

ex iis originem ducunt, qui olim cum Libero patre in Indiam venerant, Græcis quidem etiam fortasse, qui in bellis quæ Liber cum Indis gessit, inutiles bello facti fuerant. Fortassis autem etiam indigenas voluntarios in eandem cum Græcis coloniam deduxit, regionemque Nyssæam à monte Nyssa vocavit, urbemque ipsam Nyssam. Mons vero urbi vicinus, ad cuius radices sita est Nyssa, Merus. i. e. *femur* vocatus est (α), ab infelici eventu qui Dionysio acciderat statim quum nasceretur. Atque hæc quidem poëtæ de Dionysio finxerunt: idem omnes, quotquot vel apud Græcos vel apud barbaros fabulosas historias scripserunt, narrarunt. Apud Assacenos est Massaca, ingens oppidum, quod Assaceni regni caput est. Alia præterea urbs Peucela, magna etiam hæc, non procul ab Indo. hæc regio extra Indum amenam habitatur occidentem versus, usque ad Cophenem fluvium.

(α) Cui. 8, 10, 12.

ἐν, ἀλλὰ τῶν ἄμα Διονύσιον ἐλ-
θόντων ἐς τὴν γῆν τῶν Ἰνδῶν τυ-
χὸν μὲν καὶ Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπὸ
μαχοὶ αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πο-
λέμοις, οὓς τινας πρὸς Ἰνδοὺς
Διόνυσος ἐπολέμησε· τυχὸν δὲ
καὶ τῶν ἐπιχειρῶν τοὺς ἐθέλον-
τας τοῖς Ἑλλήσι συνήκισεν· τῆν
τε χώραν Νύσσαϊν ἀνέμασεν ἀ-
πὸ τοῦ ὄρους τῆς Νύσσης Διόνυ-
σος, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Νύσ-
σαν. Καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ πό-
λει, ὅπου ἐν τῇσιν ὑπερήκειν ἡ-
κισται ἡ Νύσσα, Μῆρος καλεῖ-
ται, ἐπὶ τῇ συμφορῇ ἦσαν ἐχρή-
σατο εὐδὲς γινόμενος. Ταῦτα μὲν
οἱ ποιῶται ἐπὶ Διονύσιον ἐποίη-
σαν· καὶ ἐξηγήσθων αὐτὰ ὅσοι
λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων. Ἐν
Ἀσσακηνόισι δὲ Μάσσακα, πό-
λις μεγάλη, ὑπερ καὶ τὸ κρέ-
τος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης·
καὶ ἄλλη πόλις Πευκέλα, ὅτι
μεγάλη καὶ αὐτὴ, οὐ μακρὰν τοῦ
Ἰνδοῦ. Ταῦτα μὲν ἔκκ' τοῦ Ἰνδοῦ
ποταμοῦ ᾗκειται πρὸς ἐσπέρην,
ἔστι ἐπὶ τὸν Κοφῆνα.

II.

5. τὴν πόλιν αὐτῶν] Mss'i αὐτὴν, vere. Gronov.
6. ἐπὶ τῇ συμφορῇ] propter casum illum (non adversum, est enim voca-
bulum medium, neque quidquam adversi accidit Baccho, quod femori Jo-
vis infusus fucit) quo usus fuit simul ac natus erat. Nota fabula de Baccho,
quem Jupiter ab alvo Semeles matris ereptum, femore suo occultuit, ut iuxta
maturitatis tempus completeret. Vide Ovid. Metam. lib. 3. v. 310.

7. ἐξηγήσθων] narrent sive narratio. 3. plur. præf. imperat. med. Atice
pro ἐξηγήσασθων. Ut ita fabulam hanc dicat fabularum scriptoribus se re-
linquere.

8. τὰ κρέτος] Notat hoc verbum etiam imperium, 4, 20, 6. & Ind. 36, 8.
ut adeo veri possit, ubi & summa potestas est regionis Assacia.

Ἐνι μεγάλῃ] Vocula prima ignoratur ab optimo. Gronov.

II. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἑὸν, τοῦτό μοι ἔστι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἐκείσαν. Ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς, πρὸς μὲν βορρῆν ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος. Καλέσται δὲ ὁ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτης ἀλλ' ἄρχεται μὲν ὁ Ταῦρος ἀπὸ θαλάσσης τῆς κατὰ Παμφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας· παρὰ τεῖναι τε ἔσται τὴν πρὸς εἰς θάλασσαν, τέμνων τὴν Ἀσίην πᾶσαν· ἄλλη δὲ ἄλλο καλέσται ἐν ὄρει, τῇ μὲν Παρὰ Πάμισον, τῇ δὲ Ἠμαθίᾳ· ἄλλη δὲ Ἠμαθίαν κληίζεται· καὶ τυχὸν ἄλλα καὶ ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα· Μακεδόνες δὲ οἱ ξύν Ἀλεξάνδρῳ κρατεῦσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον· ἄλλον τοῦτον Καύκασον, οὗ τὸν Σκυθικὸν ὡς καὶ τὰ ἐπείκεινα τοῦ Καυκάσου λόγῳ κατέχειν ὅτι ἦλθεν Ἀλέξανδρος. Τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἐκπεύγει, ἔσται ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥσπερ αὐτὸς κατὰ δύο εἴματα ἐκδιδοί, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ εἴματα, κατὰ πᾶν τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα· ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπὸ τινος Δέλτα ποιέσται τὸ Αἰγύπτιον· ὁ δὲ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιέει ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, οὐ μείων τοῦ

II. Quæ vero regio ab Indo orientem versus est, eam ego Indiam appello, quique eas partes incolunt, Indi sunt. Terminatur autem India à septentrione, Tauro monte: qui quidem adhuc in eâ regione nomen hoc retinet. Incipit verò Taurus à mari circa Pamphyliam & Lyciam ac Ciliciam, tenditque perpetuo dorso ad orientalem oceanum, totam Asiam interfecans. Alibi vero aliam appellationem accipit hic mons. quibusdam enim in locis Parapamisus, aliis Emodus, aliis Emaon dicitur. fieri autem potest, ut alias atque alias appellationes habeat. Macedones vero qui cum Alexandro militarunt Caucasum eum vocarunt, diversum ab eo qui in Scythiâ est: unde fama tenuit, Alexandrum Caucasum transcendisse. Occidentalem vero Indiam Indus amnis distinguunt ad oceanum usque, ubi ipse per duo ostia in eum fertur, neque ea quidem inter se propinqua, quemadmodum quinque illa Istri ostia; sed sicut ista Nili, à quibus Delta Ægyptium efficitur: hoc pacto etiam Indus amnis Indiæ Delta facit, neque id minus Ægyptio, quod

CAP. II. 3. ἄλλα καὶ ἄλλα] plurima recenset Plin. lib. 5. cap. 27. *immo prima parte dicitur, mox Emodus, Paropamisus, Circius, Chambades, Pharphariades, Choatas, Oxeas, Oroandes, Niphates, Taurus. Atque ubi se quoque exheretæ, Caucasus: ubi brachia emittit, subinde tentanti maria similis, Sarpedon, Cotacesius, Cyagus, iterumque Taurus.*

4. Καύκασον] De hoc mendacio Macedonum & supra 5, 3, 3.

quidem Indorum lingua Pattala vocatur. Qua vero ad austrum & meridiem vergit India, oceano clauditur: orientales etiam ejus partes oceanus terminat. Ac meridialis quidem tractus, & Pattala Indique fluminis ostia ab Alexandro & Macedonibus ac multis Græcis perlustrata sunt: orientalem autem Alexander non adiit; is ultra Hyphasin amnem est. Pauci vero scripserunt de iis quæ ad Gangem sunt; aut ubi Gangis ostia, maximaque ad Gangem Indorum urbs Palimbothra.

III. Mibi certe Eratosthenes Cyrenæus majore fide dignus videtur, quoniam illi curæ erat de circuitu Indiæ scribere. Is à monte Tauro, ubi Indi fontes sunt, secus Indum amnem eunti ad oceanum & Indi ostia, Indiæ latus stadia XIII. M continere ait. Latus vero huic oppositum statuit ab eodem monte præter mare orientale, nequaquam huic lateri æquale: sed longo tractu promontorium ad III M. stadiorum in mare protendi: ut ei æstimetur hoc Indiæ latus obtinere XVI. M stadio-

Ἀργυπτίου καὶ τοῦτο Πάτταλα τῇ Ἰνδῶν γλάσῃ καλεῖται. Τὸ δὲ πρὸς νότῳ τε ἁνίμου καὶ μεσημβρίας, καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἐκτείνει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἑαυτῇ ἡ θάλασσα ἐκτείνει. Τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίην, καὶ τὰ Πέτταλα τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς, ἔφθην πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἑαυτῷ Ἀλέξανδρος μὴ οὐκ ἐπῆλθε, τὰ δὲ πρὸς ποταμοῦ Ἰφάσιος. Ὅλγροι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγει, καὶ ἵνα τοῦ Γάγγει αἱ ἐκβολαὶ, καὶ πόλις Παλίμβοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῇ Γάγγει.

III. Ἐμοὶ δὲ Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστιν, ὅτι τῆς περιόδου πέρα ἡμεῶν Ἐρατοσθένης. Οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαὶ, καὶ αὐτὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἄντι ἔσται ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς, μικρίας ἐσθίας καὶ τρισχιλίους τὴν πλεονὴν λέγει ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν. Ταυτησὶ δὲ ἀντίστοιχον πλεονὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους παρὰ τὴν ἑμὴν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλεονῇ ἴσην· ἀλλὰ ἄσπλην γὰρ ἀέχων ἐπὶ μέγα εἰσι εἰς τὸ πέλαγος, ὅς

8. τὰ δὲ πρὸς ἑαυτῷ partes autem versus orientem non adiit Alexander, eas videlicet, quæ sunt intra Hyphasin amnem. Gronov.

9. τὰ μέχρι] quæ usque ad Gangem sunt.

CAP. III. 1. τῆς περιόδου πέρα] *Eliau. Var. Hist. l. 3. c. 28. περιέπειν ἔχει γῆς περίοδον, tabula Geographica. Aristot. Rhct. 1, 4, 28. πρὸς μὲν τὴν νοτιο-βασίαν αἱ τῆς γῆς περιόδου χρήσιμοι, ad leges ferendas miles sunt libri, quibus terrarum situs ac descriptiones continentur. Ad quem locum Schraderus in Commentario plura hujus significatus exempla ex Aristotele collegit.*

ἐς τρισχίλους, καθίους μέλινα ἀνα-
 τίνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη δὲ ὅτι αὐτῶν
 πλευρῇ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς ἑν, μυ-
 ρίους καὶ ἑξακισχίλους καθίους ἐπέ-
 χρουσιν· τοῦτο μὲν αὐτῶν πλάτος τῆς
 Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει. Μήκος δὲ τὸ 4
 ἄρ' ἐσπέρης ἐπὶ ἑν, ἔστι μὲν ἐπὶ πύ-
 λω Παλιμβόθρα, μεμετρημένον σχο-
 νισσι λέγει ἀναγράφειν (καὶ εἶναι γὰρ
 ὁδὸν βασιλικήν) τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ-
 ρίους καθίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι
 ὡς αὐτῶς ἀτρεκέα. Φήμας δὲ ὅτοι ἀνέ- 5
 γραψαν, ἔιν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούτῃ ἐς
 τὸ πέλαγος, ἐς μυρίους καθίους μέ-
 λινα ἐπέχειν λέγουσιν· εἶναι δὲ ἄνω
 τὸ μήκος τῆς Ἰνδῶν γῆς, καθίων μέ-
 λινα δισμυρίων. Κτησίης δὲ ὁ Κνί- 6
 διος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσθιν τῇ ἄλλῃ Ἀ-
 σίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων. Ὁ δὲ Ὀνη-
 σίκριτος τρίτην μοῖραν τῆς πάσης
 Ἀσίας Νέαρχος δὲ μηνῶν τεττάρων
 ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰν- 7
 δῶν γῆς. Μαγασθένει δὲ, τὸ ἀπὸ ἀνα-

rum. Atque hæc quidem
 Indiæ latitudo illi colligi-
 tur. Longitudinem vero
 ab occidente in orientem
 usque ad urbem Palimbo-
 thra, dicit schœnis dimen-
 sum scribere. (esse enim
 viam regiam) eamque esse
 stadiorum x. m. ulteriora
 non amplius similiter cer-
 ta esse. Quotquot vero
 communem opinionem in
 scribendo secuti sunt, cum
 promontorio in mare por-
 recto, x. m stadiorum con-
 tinere dicunt: superius,
 esse longitudinem stadio-
 rum xx. m. Ctesias Cni-
 dius Indiam reliquæ Asiæ
 æqualem esse magnitudine
 affirmat: sed errat. Onesic-
 ritus vero eam tertiam
 partem ejusdem Asiæ esse
 perhibet. Nearchus qua-
 tuor mensium iter per e-
 jusdem plana esse dicit.

Me-

4. *σχολίου*] Schœnus fuit mensuræ genus in metienda terrâ apud Ægy-
 ptios, quale apud Persas parasangæ, apud Græcos stadium, apud Romanos
 lapis, apud nos milliære. Capiebat autem Schœnus, auctore quidem Hero-
 doto lib. 2. sexaginta stadia. Plinius vero de hisçipsis schœnis, quibus Era-
 tosthænes usus est, scribit ita lib. 12. c. 14. *Schœnus patet, Eratosthenis ratione,*
stadia xli, hoc est, passuum quinque M: aliqui xxxxi stadia singulis schœnis
dedere. Vid. Steph. Thef.

5. *ἄνω*] *superius*, a mari remotius. Indicatur mediterranea latitudo. Vid. Ind.

6. *οὐδὲν λέγων*] Hoc solebant de iis usurpare, qui falsâ aut quæ nihil ad
 rem essent, loquerentur. Aristophanes *Vespis παῦα παῦθ', οὐδὲν λέγεις*, &c
 alibi sæpe, & in Platone passim. Vide *Casauboni* Comment. in Theophr. Cha-
 ract. cap. 8. Sic ipse Arrianus differt. *Epict.* lib. 3. cap. 2. pag. 276. med.
οὐδὲν εἰρημας, non recte dicis, erras, non est ita, ut dicis.

Ὁ δὲ Ὀνησίκριτος] In *Mistis* legitur οὐ δὲ Ὀνησ. Gronov. Ut adeo neque
 Onesicriti f. nentia prebetur. Vide *Blanchardum*, qui ex Strabon. lib. 15. hæc
 citat: Ὀνησίκριτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης. Ut adeo Onesicritus In-
 diam non dixerit esse tertiam partem Asiæ, uti quidem narrat Arrianus,
 sed totius orbis terrarum. Id quod & Plinius confirmat lib. 6. cap. 17. p. 75. l. 4.

Ἀλεξανδρι Μαχρί comites scripserunt, Indiam tertiam partem esse terrarum omnium.
 δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου] per ipsum campum, sive etiam per campum. Nam per
 montium anfractus si quis iter faceret, longiori tempore opus esset. Vide
Græneum.

M m 5

Megasthenes vero Indię spatium ab oriente in occidentem latitudinem esse vult, quam alii longitudinem faciunt. Idem Megasthenes autor est, ubi brevissimum ejus spatium est, xvi. m. stadiorum continere. A septentrione in meridiem (hæc autem illi longitudo est) distans, ubi angustissima est, xxii. m. & ccc. stadiis. Flumina tot sunt in Indiâ, quot in reliquâ Asiâ: in his maximi sunt Ganges, & Indus, à quo & regio nomen accepit: uterque & Nilo Ægyptio & Istro Scythico, etiamsi in unum alveum confluerent, major est: at meâ sententiâ Acesines ipse Nilum & Istrum magnitudine superat, ubi Hydaspes, Hydraote & Hyphasi in sum alveum receptis, in Indum fertur. adeo ut ejus latitudo triginta stadia efficiat. Fortassis autem etiam alia multa majora flumina Indiâ secant.

τολὴν ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὅ, τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιοῦσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίον καὶ ἑξακισχίλιον σταδίῳ εἶναι, ὥσπερ τὸ βραχυτάτου αὐτοῦ. 8 Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῇ μῆκος γίγνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ δισχίλους καὶ δισμυρίους, ὥσπερ τὸ στενέτατον αὐτοῦ. 9 Ποταμοὶ δὲ τοσοῦτε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίᾳ· μέγιστοι μὲν, ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰνδός, ὅταν καὶ ἡ γῆ ἐπ' αὐτῷ ἄμφοι, τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς ταυτὸ συνέλθωσι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες· δοκεῖν δὲ ἄμειγε, καὶ ὁ Αὐσεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ὥσπερ παραλαβὼν ἅμα τῶν τε Ἰδασπείας καὶ τῶν Ἰδραώτης καὶ τῶν Ἰφασίν, ἐμβάλλει ἐς τὴν Ἰνδὴν, ὡς καὶ τράκοντα αὐτῇ στάδια τὸ πλάτος ταύτης εἶναι· καὶ τυγχῶν, καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν.

IV.

8. τοῦτο δὲ αὐτῇ μῆκος γίγνεται] Inclusa erant hæc verba ab aliis parenthesis, quam ego non veritus sum delere, postulante ita particula καὶ, quæ verba γίγνεται & ἐπέχει conjunguntur. Neque est, quod quæquam offendat repetitum illud δὲ, cum id familiare sit scriptori nostro. Ita infra 29, 9. τὰ δὲ ἐν τῇσι σιγαῖσι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ θέματα. Et 36, 6. τὰ δὲ ὑποπεία τε καὶ κλέους ἡδὴ ἰστοῦμεν ἐχόμενα, ταῦτα δὲ ἀφαρεθέντα. Dissert. Epiæ. lib. 1. cap. 14. ὁ δὲ καὶ τὴν ἡλίον αὐτὴν πεποιηώς καὶ περιέγων· μέρος ἔντ' αὐτοῦ μικρὸν ὡς πρὸς τὸ ὅλον, οὗτος δ' οὐ δύναται πάντων αἰσθάνεσθαι; Quæ autem solum ipsum & facit & circumducit, partem suam operum partem, si cum universo conferatur: is vero non potest animadvertente omnia? Plura vide in Indice. Verendum igitur: A septentrione autem versus meridiem, ea illi quidem est longitudo, & extenditur &c.

9. ὅσοι οὐδὲ] quot ne quidem in universa reliqua Asia.

10. ταύτης] ibi, ubi Acesines tot fluminibus auctus in Indum incurrit.

IV. Ἀλλὰ οὐ μοι ἀτρεκέως, 1 IV. Cæterum ultra Hypha-

ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα Ἰφάσιος πο-
ταμοῦ ἰσχυρίσασθαι, ὅτι οὐ πρό-
σσι τοῦ Ἰφάσιος ἦλθεν Ἀλέξαν-
δρος. Αὐτῶν δὲ τοῖν μεγίστων πο-
ταμῶν, τοῦ τε Γάγγει καὶ τοῦ
Ἰνδοῦ, τὸν Γάγγεια μεγέθει παλὺ
τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέ-
γραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην
τοῦ Γάγγει ἔχουσιν· αὐτῶν τε γὰρ 3
μέγαν κύσχειν ἐκ τῶν πηγῶν,
δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν, τὸν τε Καί-
νων ποταμὸν, καὶ τὸν Ἐρραννοβοῶν,
καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλω-
τούς· ἔτι δὲ Σάων τε ποταμὸν,
καὶ Σιττόκατιν, καὶ Σολόματιν·
καὶ ταύτους πλατούς. Ἐπὶ δὲ 4
Κανδοχάτην τε, καὶ Σάμβον, καὶ
Μάγονα, καὶ Ἀγορανίμ, καὶ Ὀ-
μαλίμ· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν
Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς
καὶ Κάκουλις καὶ Ἀνδόματις ἐξ
ἄνω· καὶ ἐπὶ ταύτοισιν, Ἄμυσις 5
παρὰ πόλιν Καταδόπην, καὶ
Ὀξύμαγισ ἐπὶ Πλαζήλαις καλου-
μένοισι, καὶ Ἐρινέσης ἐν Μάθαις,
ἔθνη Ἰνδικῇ, ξυμβάλλει τῇ Γάγ-
γῃ. Τούτῳ λέγει Μεγασθένης 6
οὐδένα τοῦ Μαίανδρου ἀποδέοντα,
ἡνπερ ναυστόρος ὁ Μαίανδρος.
Εἶναι δὲ τὸ εὖρος τῇ Γάγγῃ, ὅπου 7
περ αὐτὸς ἐκείνου γενέτατος, εἰς
ἐκατὸν σταδίους· πολλαχρὶ δὲ καὶ

fin amnem nihil explorati ha-
beo, quod affirmare possim;
neque enim ultra Hyphasin
progressus est Alexander. Ex
his vero duobus maximis flu-
viis Gange atque Indo, Me-
gasthenes Gangem Indo lon-
ge majorem esse scribit. Idem
sentiunt alii omnes qui Gan-
gis mentionem in scriptis suis
faciunt. Nam & grandem jam
inde ab ipsis fontibus oriri,
& alios complures fluvios,
Cainam nimirum, Eranno-
boam, Colsoanum, Sonum,
Sittocatim, & Solomatim,
atque hos quidem navigabi-
les in se recipere. Præter hos,
Condochatem, Sambum,
Magonem, Agoranim, & O-
malim. Feruntur etiam in e-
um Commenafes grandis flu-
vius, & Cacuthis atque An-
domatis ex Mandiadinis In-
dicæ gente fluens. ad hæc,
Amystis juxta urbem Cata-
dupam, & Oxymagis apud
Pazalas, atque Erineses apud
Mathas, Indiæ gentem, eti-
am in Gangem fluunt. Ho-
rum omnium fluviorum Me-
gasthenes nullum Mæandro
minorem qua maxime navi-
gabilis Mæander est, esse as-
severat. Verè autem patere
Gangen, qua maxime angus-
tus est, ad centum stadia;
multis vero in locis stagnare,
ita

ita ut ulterior terra conspici non possit, quâ parte humilis est, nullosque colles habet. In Indum autem illabitur Hydraotes quidem in Cambistholis: qui Hyphasin in Astrobis, Sarangem ex Meceis, Neudrum ex Attacenis in se recipiens, in Acefinem fluit. Hydaspes vero in Oxydracis Sinarum in se recipiens, in Arispis etiam in Acefinem fertur. Acefines apud Mallos cum Indo committitur: & vero Tuta-
pus ingens fluvijs in Acefinem exit. Quibus amnibus Acefines grandior factus, suumque victor nomen retinens, in Indum fertur. Cophen in Peucelaitide ducens secum Malamantum, Soa-
stum, & Garceam amnes, & ipse se Indo miscet. Ultra hos Ptarenus & Saparnus, non multum inter se distantes, in Indum fluunt. Soamus quoque ex montanis Sabiffæ fluens absque alte-

λιμνίζειν, ὥς μὴ ἔκποτον εἶναι τὴν πέραν χώραν, ὥστερ χαλαρά τε ἐξί, καὶ οὐδαμῇ γηλόφωσιν ἀνέσκη-
8 κῆται. Τῇ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταυτὸν ἔρχεται. Ὑδραώτης μὲν ἐν Καμβισθόλαις, παρειληφὼς τὸν τε Τύφασιν ἐν Ἀ-
ερίβαις, καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Μη-
κίων, καὶ τὸν Νεῦδρον ἐξ Ἀττα-
9 κίων, ἐς Ἀκεσίην ἐμβάλλει. Τ-
δάτκης δὲ ἐν Ὁξυδράκεις ἄγων ἄ-
μὰ οἱ τὸν Σίνερον, ἐν Ἀρίσπαις
ἐς τὸν Ἀκεσίην ἐκδιδόι καὶ αὐτός.
10 Ὁ δὲ Ἀκεσίης ἐν Μαλλοῖς ἐμ-
βάλλει τῇ Ἰνδῷ. καὶ Τούταπος δὲ
μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίην
ἐκδιδόι. Τούτῳ δ' Ἀκεσίης ἐμ-
πλησθεὶς, καὶ τῇ ἐπικλήρει ἐκ-
κῆσας αὐτὸς τῇ ἐκ τούτῳ ἤδη ὀνόματι
11 ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. Κοφὴν δὲ,
ἐν Πευκελαΐτιδι ἄμὰ οἱ ἔργῳ Μα-
λάμαντον τε καὶ Σάωσαν, καὶ Γα-
12 ροίαν, ἐκδιδόι ἐς τὸν Ἰνδόν. Καθύ-
πτερον δὲ τούτων, Πτάρενος καὶ
Σάπαρος, οὐ πολὺ διεχόντες, ἐμ-
βάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σάμος
δὲ,

8. Τῇ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταυτὸν ἔρχεται.] Indo autem idem evenit, idem nempe quod Gangi accidit, cum uterque multos amnes in se recipiat. Quod post ἔρχεται punctum scribendum curavit, cum antehac cum sequentibus conjungeretur, quivis, puto, facile probabit, qui locum non plane obiter inspexerit. Neque enim ullo pacto Hydraotes illabi in Indum hic dici potest, cum idem mox dicatur in Acefinem fluere, qui Acefines postea cum Indo committatur. Non ergo Hydraotes ipse per se suoque nomine commiscetur Indo, sed aquas ejus Acefines interceptas secum in Indum defert. Vid. de exped. 6, 14, 8. Totus igitur locus ita interpretandus: Indo autem idem acci-
dit. Hydraotes quidem in Cambistholis, receptis in se & Hyphasi in Astrobis, & Sarange ex Meceis, & Neudro ex Attacenis, in Acefinem fluit. Infra cap. 10, 8. simile existat loquendi genus: τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίωνων ἐς ταυτὸ συμβαίνει καὶ Ἰνδοσίην. Et licet ἐς ταυτὸν ἔρχεσθαι pro convenire, convenire eodem usurpetur in disert. Epict. lib. 1. cap. 12. p. 56. l. 28. Ἰστανία & liber-
ται: ἐς ταυτὸν οὐκ ἔρχεται non conveniunt: hic tamen liquere puto aliam sen-
tentiam postulari.

δὲ, ἐκ τῆς ὀρενῆς τῆς Σαβίσσα ῥέου, ἄρμος ἄλλου ποταμοῦ, ἐκιδὸς ἐς αὐτόν. Καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης λέγει, ὅτι πλῆτοί ἐσιν. Οὐκ οὐκ ἀπισίην χρὴ ἔχειν ὑπὲρ 13 τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγει, μὴ δὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰσρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ. Ἐς 14 μέντοι τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκιδόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διαρυχὰς τετμημένας κατὰ τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην. Ὁ δὲ γε 15 Ἰσρος, ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγῶν· δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμοὺς, ἀλλ' οὔτε πλῆθι οὔτε μεγέθει ἴσους τοῖς Ἰνδοῦ ποταμοῖσιν, αἱ ἐς τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην ἐκιδόνται· πλῆτοὺς δὲ δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν εἶδα, τὸν Ἐνον τε, καὶ τὸν Σάον. Ἐνός μὲν ἐν μεθορίᾳ τῆς Νορῖκου καὶ 16 Ῥαιτῶν γῆς μέγνυται τῇ Ἰσρῷ· ὃ δὲ Σάος, κατὰ Παίονας. Ὁ δὲ χῆρος, ὡς περ συμβάλλουσιν οἱ ποταμοί, Ταυροῦνος καλεῖται. Ὅστις δὲ καὶ 17 ἄλλον οἶδε ναυστόπον τῶν ἐς τὸν Ἰσρον ἐκιδόντων, ἀλλὰ οὐ πολλοὺς που οἶδε.

V. Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει ἰ Φράξιν τοῦ πλῆθός τε καὶ μεγέθους τῶν Ἰνδοῦ ποταμῶν, Φραζέτω·

rius fluvii societate in eundem se ingerit. Horum ple-
rosque Megasthenes navi-
gabiles esse affirmat. Nequa-
quam igitur incredibile fue-
rit, Istrum & Nilum si con-
junctis in unum alveum a-
quis fluant, Indo vel Gangi
comparari non posse. Nam
in Nilum nullum flumen il-
labi scimus, sed alios ex eo
alveos per Ægyptum duci.
Ister vero exiguus à fontibus
oritur: & multos quid-
dem fluvios in se recipit,
sed neque multitudine neque
magnitudine Indicis flumi-
nibus, qui in Indum & Gan-
gem feruntur, pares; naviga-
biles tamen etiam valde pau-
cos, ex quibus ipse Enum
vidi ac Saum. Atque Enus
quidem in confinio Norico-
brum & Rhætorum Istro se
immiscet: Sans autem, apud
Pæonas. Locus vero is ubi
hæc duo flumina inter se
committuntur, Taurunus
vocatur. Siquis alium præ-
terea fluvium navigabilem
fluentem in Istrum norit, at
non multos eos esse novit.

V. Quisquis autem cau-
sam multitudinis & magni-
tudinis horum Indiæ flumi-
num

12. τῆς Σαβίσσα ῥέου] Pro his, teste Gronovio, una voce habet Mf. op-
timus τῆς Βησσαρίου.

16. Παίονας] Videtur scribendum Πάνωνας, quos sane intelligit, et si has
appellaciones sæpe misceri videamus & quisque noverit. Gronov.

ποταμοί] Sans nempe & Ister. Plinius lib. 3. c. 25. Indo XLV. M. pass. Ταυ-
ροῦνος, ubi Danubio miscetur Sans. Blanck.

17. ναυστόπον] Plinius lib. 4. c. 11, p. 50. l. 35. αἱ Ἰστροῦ στεγασμένα ἀμνες
recipere, medio fectus nuntio cotinuo navigabili.

num explicare velit, per me hoc illi integrum sit: mihi vero fatis fuerit quæ de his accepi, conscripsisse. Namque & aliorum complurium fluminum nomina Megasthenes commemorat, quæ extra Gangem atque Indum feruntur in orientale & meridiale externum mare; ita ut LVIII in univ^{er}s^{um} sint Indiæ fluvii, omnes navigabiles. Sed nec ipse Megasthenes mihi videtur multum Indiæ peragrass^e: plus tamen certe quam qui cum Alexandro Philippi F. militarunt. Sandracotæ enim se adfuisse scribit, maximo Indorum regi; & Poro, qui vel Sandracota potentior fuit. Scribit itaque hic Megasthenes, neque Indos cum ullis hominibus bellum gessisse, neque ullos Indis bellum intulisse. Cæterum Sesostrim Ægyptium, magnâ Asiæ parte subactâ, quum in Europam usque cum exercitu processisset, retrocessisse, pedemque retulisse, Indathyrim autem Scytham è Scythiâ profectum, multas Asiæ gentes debellasse: Ægyptum etiam victorem adiisse: ac Semiramidem quidem Assyriam tentasse exercitum in Indos ducere, sed mortem ejus consilia conatusque fregisse. Solum vero Alexandrum in Indos expeditionem fecisse. Atqui ante Alexandrum fama tenet Liberum

ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοῇ ἀνα-
 2 γεγράφειν. Ἐπεὶ καὶ ἄλλων
 πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Με-
 γασθένης ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ
 Γάγγει τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδι-
 δάσκειν ἐς τὸν ἑξῆς τε καὶ μεσημ-
 βριν τὸν ἔξω πάντων ὥστε τοὺς
 πάντας ὁκτὶ καὶ τετάρκοντα λέ-
 γουσιν ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ
 3 ναυσίποροι πάντες. Ἀλλ' οὐδὲ
 Μεγασθένης πολλὰν δοκεῖ μὲν
 ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλεον-
 γε ὅτι πλεῖον ἢ οἱ ἔξω Ἀλεξάν-
 δρῳ τῇ Φιλίππου ἐπελθόντες.
 Ευγενέσθαι γὰρ Σανδράκοιτε
 λέγει, τῇ μεγίστῃ βασιλεὶ τῶν
 Ἰνδῶν καὶ Πόρῳ, ἔτι τούτου μέ-
 4 ζον. Οὗτος ἂν δὲ Μεγασθένης λέ-
 γει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεύσαι
 οὐδαμῶσιν ἀνέβηκον, οὔτε Ἰν-
 5 δάσκειν ἄλλους ἀνέβηκους· ἀλλὰ
 Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτῳ,
 τῆς Ἀσίας καταστρέψαντον τὴν
 πολλὰν, ὥστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην
 σὺν στρατῷ ἐλάσαστα, ὅστις
 6 ἀπονοστήσας Ἰνδοῖσιν δὲ τὸν
 Σαΐθην ἐκ Σαΐθης ἠμυλόντα,
 πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔπειτα κα-
 ταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ
 τὴν Αἰγυπτίαν γῆν κρατέοντα·
 7 Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίαν ἐπι-
 χειρέειν μὲν ἐέλλασθαι εἰς Ἰνδοὺς,
 ἀποθάνειν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι
 τούτῳ βουλευμάσιν· ἀλλὰ Ἀλέξ-
 ανδρον γὰρ στρατεύσαι ἐπὶ Ἰνδοὺς
 μού-

μῦθον. Καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου, Διο- 8
 κούτου πέρι πολλὰς λόγος κατέχει,
 ὡς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰν-
 δοὺς, καὶ καταστρεφθέντος Ἰνδοῦς.
 Ἡρακλείους δὲ πέρι, οὐ πολλὰς.
 Διοκίου μὲν γε καὶ Νύσσα πάλαι 9
 μνήμα οὐ Φαῦλον τῆς στρατηλα-
 σίης, καὶ ὁ Μιηρὸς τὸ ἄρος, καὶ ὁ
 πιστὸς ὅτι ἐν τῇ ὄρει τούτῃ φέεται·
 καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνῳ τε
 καὶ κυμβάλῳ ἐπιδόμονται ἐς τὰς
 μέγας· καὶ ἐσθὴς αὐτοῖσι κατὰσι-
 κτος ἐῶσα, κατὰ περ τοῦ Διοκίου
 τοῖσι βίοντες· Ἡρακλείους δὲ οὐ
 παλλὰ ὑπομνήματα. Ἀλλὰ τὴν
 Ἀφρον γὰρ πέτρην· ἦντινα Ἀ-
 λέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡ-
 ρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξε-
 λῆν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοι τὸ
 νόμισμα, κατὰ περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Πα-
 ραπάμιτον, Καίμαστον ἐκάλειον Μα-
 κεδόνες, οὐδὲν τι προσήκοντα τοῦ-
 τῳ τῇ Καυκάστῳ. Καὶ τι καὶ ἄν- 11
 τρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπάμι-
 σάδεσι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι
 τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτῆνος τὸ ἄν-
 τρον, ἐν ᾧ ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλο-
 πῇ τοῦ πυρός. Καὶ δὴ καὶ ἐν Σί- 12
 βαισι, Ἰνδικῇ γένει, ὅτι δορὰς
 ἐμπερχομένους εἶδον τοὺς Σίβας,
 ἀπὸ τῆς Ἡρακλείους στρατηλασίης
 ἔφρασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι
 τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλῃν
 φέρουσιν τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βου-
 ροῖς αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκρυται·
 καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀπέφερον τοῦ

8 etiam Indos subegisse : de
 Hercule, infirmior fama est.
 At vero expeditionis à Li-
 bero factæ non leve docu-
 mentum est Nyssa urbs &
 Meros mons, quodque he-
 dera in hoc monte nasci-
 tur : quod præterea Indi ipsi
 tympana ac cymbala pul-
 santes pugnas adeunt, item-
 que veste distinctâ maculis,
 Libero patri bacchantium
 more, utantur. Herculis au-
 tem non multa monimenta
 extant. Cæterum quod A-
 loornon petram, quam Alex-
 ander vi cepit, Hercules
 expugnare non potuerit,
 Macedonica quædam ja-
 ctantia mihi videtur : quem-
 admodum & Parapamisum
 montem Caucasum voca-
 runt Macedones, quum ni-
 hil cum Caucaſo commune
 habeat. Antrum quoque il-
 lud quod apud Parapamis-
 das esse acceperant, Prome-
 thei Titanis esse dixerunt,
 in quo ille ob ignem furto
 sublatum in crucem actus
 fuerat. Apud Sibas quoque,
 Indicam gentem, quod eos
 pellibus amictos conspexer-
 ant, ab Herculis expedi-
 tione relictos esse Sibas dis-
 ferebant. Siquidem & cla-
 vam gestant Sibæ, & bubus
 clavæ notam inurunt : at-
 que hoc ad memoriam cla-
 væ Herculis retulerunt. Si
 cui vero hæc credibilia vi-
 den-

dentur, alius certe hic Hercules fuerit quam aut Thebanus, aut Tyrius, aut Ægyptius, aut aliquis ex superiori regione non procul ab Indis habitata magnus rex.

VI. Atque hæc quidem per excessum hujus historiae dicta sint, ne omnino credibilia videantur, quæ de iis qui ultra Hyphasin degunt nonnulli conscripserunt: nam ad Hyphasin amnem usque non sunt prorsus indigni fide qui expeditioni Alexandri interfuerunt. Si quidem etiam hoc Megasthenes de flumine quodam Indico, cui Silas nomen est, commemorat: fluere ex fonte ejusdem cum flumine nominis per regionem Silorum, qui etiam eandem, quam fons & fluuius, appellationem acceperunt. Ejus aquam ejuscemodi esse, ut nihil omnino sustinere possit, neque quicquam ei innatare, neque supernavigare, sed omnino in fundum demergi. ita reliquis omnibus hanc aquam magis evanidam atque aëream esse. Porro India per æstatem

3 ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέους. Εἰ δὲ τῆς πικρὰ ταῦτα, ἄλλος ἢ οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οἷχ' ὁ Θηβαῖος, ἢ ὁ Τύμος οὗτος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς κεισμένην μέγας βασιλεὺς.

VI. Ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὰς εἶναι τοῦ λόγου, ἐς τὸ μὴ πικρὰ φαίνεσθαι, ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ἰφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰφασιν, οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες, οὐ πόσην ἤπικτοι εἰσὶν. Ἐπεὶ καὶ τότε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλας μὲν εἶναι οἱ οὖνομα, μέν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐκασύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐκασύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης· τὸ δὲ ὕδαρ παρέχεσθαι τοῖσδε· οὐδὲν εἶναι ὅτι ἀντέχει τὸ ὕδαρ, οὔτε τι νύχθαι ἐκ' αὐτοῦ, οὔτε τι ἐκίπλιν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσοῦν διανοῦσθαι τοὶ ἀμνηρότεροι πάντων εἶναι τὸ ὕδαρ ἐκείνο καὶ ἡροειδέστερον. 4 Τεταὶ δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τὸ θέρος, μέλιστα μὲν τὰ ὄρεα Παραταμισὸς τε καὶ ὁ Ἡμωδός, καὶ τὸ Ἰμαῖνον ὄρος, καὶ ἀπὸ τούτων μεγάλαι καὶ θαλα-

13. Ἄλλος ἢ οὗτος] Sententiam nequaquam recte expressit Latinus interpretes, quæ hæc est: alius hic Hercules fuerit, non Thebanus; vel Tyrius. Hercules hic fuerit, vel Ægyptius, vel aliquis etiam in superiore regione non procul ab Indis sita magnus rex.

CAP. VI. 2. ἐκασύμου τοῦ ποταμοῦ] Mf. opt. τῆς ποταμῆς. Gronov.

4. Τεταὶ δὲ] Theodor. Santvoort Dissertat. de causa motus pag. 69. §. 132. In omnibus partibus Zona torrida, per æstatem, sex hebdomadis, non quidem continue, sed plusquam media temporis parte, pluvia modo major modo minor decidit.

ροὶ οἱ ποταμοὶ μέουσιν. Ἔεται δὲ 5
 τοῦ θέρος καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν,
 ἕξει ληνάζειν τὰ πολλὰ αὐτῶν
 καὶ ἔφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατὴ
 ἀπὸ τοῦ Ἀκασίνου ποταμοῦ μέ-
 σου θέρος; ὑπερβαλόντος τοῦ ὕ-
 δατος εἰς τὰ πεδία ἕξει ἀπὸ τῶν 6
 δὲ ἕξει τεκμηριούσθαι καὶ τοῦ
 Νείλου τὸ πάθος τοῦτο, ὅτι ἰο-
 κὸς εἶναι ὕδατος τὰ Διδόπων ὄρεα
 τοῦ θέρος· καὶ ἐπ' ἐκείνων ἐμπι-
 πλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλ-
 λειν ὑπὲρ τὰς ὄχθας εἰς τὴν γῆν
 τὴν Αἰγυπτίαν, βολαὶς ἔν· καὶ 7
 αὐτὰ ῥέει ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, ὥς οὔτε
 ἔν· ἀπὸ χιόνος τηκομένης ἔρρειν,
 οὔτε εἰ πρὸς τῶν ἡμέρᾳ θέρος πνεύ-
 των ἐτησίαν ἡνίκα ἀνεκλύετο
 αἰ τὸ ὕδωρ ἄλλως τε οὐδὲ χιονό-
 βατα εἴη ἂν τὰ Διδόπων ὄρεα ὑπὸ
 πάσης καύματος. Ἔσθαι δὲ κατὰ περ 8

pluviâ madet: præcipue vero
 Parapamisus, & Emodus, at-
 que Himacus mons, & ab his
 magni ac turbulenti amnes
 fluunt. Perfunduntur etiam
 pluviâ æstate campi Indiæ,
 ita ut plerique stagent, fu-
 gitque aliquando Alexandri
 exercitus ab Acefine fluviio,
 quum mediâ æstate ejus aqua
 campos obrueret. Ex quibus
 licet similem Nili naturam
 colligere, quod verisimile sit
 Æthiopum montes æstate
 complui, atque iis pluviis
 impletum Nilum limosum-
 que factum superatis ripis Æ-
 gyptum inundare: atque ita
 quidem hac anni parte fluit,
 ut neque nive liquatâ fueret,
 neque si ab etesiis æstate spi-
 rantibus inhiheretur ipsi a-
 qua: alioqui ne nive quidem
 conspersi essent præ calore
 Æ-

6. ὅτι ἰοκὸς εἶναι· ὅτι sequente infinitivo. Vide not. ad 2, 16. 8.

βολαὶς ἔν· Hos nominativos cum antecedentibus non cohzere patet. Ad sequentia ergo sunt referendi. Et quid si dicamus ἔν· scribendum esse Ionice pro ὅν·, hoc sensu: Turbidus igitur & ita juit. Quanquam & ἔν· ferri potest per pleonasmum.

7. πνεύσαντων ἐτησίαν· Eodem tempore quo etesiæ flare incipiunt, Nilus quam maxime intumescit. Evagari enim incipit a solstitio, ac primo lente, deinde vehementius, quamdiu in leone sol est, Plin. lib. 18. c. 18. init. Qua vero ratione ex turbida aqua ipsoque fluxu colligat Arrianus, Nilum incrementum suum ex nive liquefacta non habere, equidem non intelligo. Quod vero air, neque etesiarum statu Nilum augeri, id, puto, hanc habet sententiam: Licet etesiæ a septentrionibus orientes adversum teneant Nilo a meridie venienti, cursumque ejus morando videri queant aquam reddere copiosiore; tamen annem hunc tanta vi & mole agentem undas mare versus decurrere, quanta non posset, si ab etesiis restantibus impediretur. Ita Gregorius, citatus a Budæo dixit, ἀνακλύει τὸ ῥέμα pro recto inhibere sin-
 εων. Quia igitur neque etesiis collectus Nilus, neque nivibus ausus exundat, cum præsertim ne quidem fortasse nix cadat in Æthiopiz montibus propter calorem, causâ alia nulla relinquitur præter æstivas pluvias.

ἄλλως τε οὐδὲ· præsertim cum ne quidem nive tacti sint fortasse Æthiopum montes præ calore. Vel: cum præterea ne quidem fortasse nix tacti sint. Ita ἄλλως τε usurpatur 1, 15, 1. Et ἔν· hic vim suam obtinet potentialem, uti & paulo post 9. μάλιστα ἔν· εἶναι, & c. 10, 5. τρίτος μὲν ἔν· εἶναι.

Æthiopum montes. Pluvias vero pati quemadmodum India, nequaquam dissentaneum rationi existimaverim: nam & cæteris in rebus India haud dissimilis Æthiopiæ est; & fluvii Indici, perinde ac Nilus Æthiopicus & Ægyptius, crocodilos gignunt, nonnulli & pisces ac balænas ejusdem generis ut Nilus, excepto equo fluviatili: sed & hos etiam gignere Onesicritus tradit. At ne facie quidem ac vultu multum inter se differunt Indi & Æthiopes. Certe qui ad austrum ventum vergunt Indi Æthiopicibus magis similes sunt, nigrâ facie, & nigrâ comâ, sed non æque simi, neque ita crispo capillitio, ut Æthiopes: qui vero magis ad septentrionem incolunt, Ægyptios potius corporis formâ referunt.

VII. Porro gentes Indicas centum duodeviginti in universum statuit Megasthenes. Ego vero multas quidem Indiæ gentes esse, cum Megasthene senserim: unde autem certi aliquid cognoverit, conjecturâ assequi non possum, quum exiguam quandam Indiæ partem peragrârit, neque omnes ejus gentes commercia inter se agitent. Olim quidem Indi pastores

τὰ Ἰνδῶν, οὐκ ἔξω ἐξ τοῦ ἐκεί-
τος, ἐπεὶ καὶ τῆλλα ἢ Ἰνδῶν γῆ
οὐκ ἀπέχει τῆς Αἰθιοπίας· καὶ
οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ, ὁμοίως τῇ
Νεῖλῳ τῇ Αἰθιοπίῃ τε καὶ Αἰ-
γυπτίῳ, κροκοδείλους τε φέρου-
σιν, ἔσιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύες,
καὶ ἄλλα κῆται ὅσα ὁ Νεῖλος,
πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου· ὁ-
νησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους
τοῖς ποταμίοις λέγει ὅτι φέρου-
σι. Τῶν τε ἀνθρώπων αἱ ἰδέαι οὐ
πάντη ἀπάρδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ
Αἰθιοπῶν· οἱ μὲν πρὸς νότον ἀπέ-
μου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψιν μᾶλλον
τι τοίκασι, μέλαρές τε ἰδέσθαι
ἔστι, καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλας·
πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡς αὐ-
τῶς, οὐδὲ αὐλόκωντες ὡς Αἰθιο-
πες· οἱ δὲ βομιότατοι τούτων,
κατ' Αἰγυπτίους μέλιστα ἀνέειν
τὰ σώματα.

VII. Ἔθνη δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι
κατέκατον τὰ ἕκαστα λέγει Με-
γασθένης, δυὸν δέοντα. Καὶ πολ-
λὰ μὲν εἶναι ἔθνη Ἰνδικὰ, καὶ
αὐτὸς ξυμφέρομαι Μεγασθένει·
τὸ δὲ ἀτρεκές οἱ κ' ἔχον εἰκάσαι ὅ-
πως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ
πολλοσὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς
ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμιξίης πᾶσι
τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους·
2 Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰν-
δοὺς,

CAP. VII. 2. νομάδας] vagos, neque certis sedibus habitantes, sed cum pecoribus pascui causa oberrantes. Differunt νομάες & νομάδες. Indicis est locus cap. II, II. ubi νομάες pastores dicuntur esse νομάδες vagabundi. Recte interpretis hoc ipso capite 7. ἀροτήρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι στασις ἐκ αὐτῶν συνέσει.

δοὺς, κατὰ περ Σκυθίαν τοὺς οὐκ
 ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμείβεσι
 πλατώμενοι, ἄλλοτε ἄλλην τῆς
 Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πόλεις
 οἰκάντες, οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβον-
 τες· αὐτῶ μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόλεις 3
 εἶναι, μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα·
 ἀλλ' ἀμπεχεσθαι μὲν δορὰς θη-
 ρίων ὅτων κατακτείνουσιν· σιτέεσθαι
 δὲ τῶν δένδρων τῶν Φλοιῶν· κα-
 λέεσθαι δὲ τὰ δένδρα ταῦτα τῇ
 Ἰνδῶν Φωνῇ Τάλα· καὶ φύεσθαι
 ἐκ' αὐτῶν, κατὰ περ τῶν Φονί-
 κων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἳ περ
 τελέπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν 4
 θηρίων ὅσα ἐλοιεν, ὥσπερ φαγέον-
 τας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς
 τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον 5
 δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο
 Ἰνδῶν, πόλεις τε οἰκῆται, καὶ
 πόλους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἷ-
 νου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι,
 κατὰ περ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν
 διδάξαι τὴν γῆν, διδόντα αὐτὸν
 σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσσωντος ταύ- 6
 τη Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Διὸς
 μητρος ἐγάλη σπεῖρειν τὴν γῆν
 πᾶσαν· ἢ πρὸ Τριπτολέμου τῆς
 αὐτοῦ Διόνυσος ἐπέλθων τὴν Ἰν-
 δῶν γῆν, σπέρματα σφίσιν ἔδωκε
 καρποῦ τοῦ ἡμέρου· βόας τε ὑπ' 7
 ἀρότρῳ ζεύξει Διόνυσον πρῶτον,

fuere, quemadmodum &
 Scythæ qui arationem non
 exercent, sed in plaustris de-
 gentes incertis sedibus va-
 gantur, neque urbes inco-
 lunt, neque templa deorum
 colunt. Ita neque Indis ur-
 bes sunt, neque templa diis
 exstructa, sed ferarum quas
 cædunt exuviis se vestiunt:
 arborum corticibus vescu-
 ntur; vocantur autem eorum
 lingua eæ arbores Tala: in-
 nascuntur iis quemadmo-
 dum in summitatibus palma-
 rum, veluti glomi lanarum
 carptarum. Vescabantur &
 feris quas venatu capiebant,
 crudis, priusquam Liber ad
 Indos venisset. Qui postquam
 venit, eosque devieit, urbes
 Indorum condidit, iisque le-
 ges fanxit: vini etiam usum
 Indis dedit, ut & Græcis.
 dato etiam semine, rationem
 ferendi eos docuit: five quod
 Triptolemus, quum à Cerere
 ad conferendam universam
 terram missus fuit, ad eam
 regionem non pervenerit;
 five quod ante Triptolemum
 Liber iste aliquis ad Indos
 profectus mitium fructuum
 semina iis dederit. Primus e-
 tiam Liber boves aratro jun-
 xit, & plerosque Indorum
 ex

3. τολύπας] τολύπαι sunt lana bene elaborata ac depexa, & ad nendum con-
 ciuntur a glomi. Ut igitur in summitate palmarum arborum palmulæ nascun-
 tur, quarum involucria prius quam fructus maturescat clauduntur, dein ma-
 turitate se recludunt: ita in lanigeris arboribus id quod lanam continet,
 compressum est, mox maturitate ruptum ostendit lanuginis pilas, ex quibus
 vestes conficiuntur. Ita Blanchardus ex Salmastii Plinian. Exercit. p. 297. uti
 arguit Gronovius.

vero paucis etiam diffin-
 da, nequaquam in rebus India
 tum & ceteris in rebus India
 tantissimis. *Ethiopia* est;
 & *India* & *Egyptus* & *Egy-*
ptus, crocodilos gignunt,
 & has etiam serpentes ac balenas
 ejusdem generis ut Nilus,
 exempto quoque insatiabili: sed
 & has etiam gignunt. Oneli-
 genda ut vultu nilum inter
 se differunt Indi & *Ethio-*
pes. Certe qui ad austrum
 vergunt magis similes sunt, ni-
 grā facie, & nigra coma, sed
 non aequae sunt, neque ita
 crasso capillicio, ut *Ethio-*
pēs: qui vero magis ad sep-
 tentionem incolunt, *Egy-*
pūs potius corporis formā
 referunt. Porro gentes Indicas i
 & *Ethiopes* in uni-
 versum.

VII. Porro gentes Indicas centum duodeviginti in universum statuit Megasthenes. Ego vero multas quidem Indice gentes esse, cum Megasthenes scriberet: unde autem certi aliquid cognoverit, coniecit: alique non possunt, quoniam exiguum quantitas Indiarum partem peragant, neque omnes ejus gentes commercia inter se agitent. Quoniam quidem Indi pastores

C.A. VII. 2. mss. l. 107, 108
propter pulchra confecta oblectamenta.
l. 109-110, 111. ubi videntur pulchra
longum hoc quod dicitur 7. apertis
vultu.

HISTORIÆ INDICÆ. C. VI.

1. δὲ, κατὰ περ Σκυθῶν τοὺς οὐκ
 ἀποτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμείβεσθαι
 2. πλεόνεμοι, ἄλλοτε ἄλλην τῆς
 Σκυθῆς ἀρεῖβουσιν, οὔτε πόλιας
 οἰκῶντες, οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβον-
 3. τας οὔτω μὲνδ' Ἰνδοῖσι πόλιας
 οἶον, μὲνδ' ἱερὰ θεῶν δεδομημένα
 ἀλλ' ἀμπεύεσθαι μὲν δορὰς θη-
 ρῶν οὕτω κατακαίνουσιν σιτέεσθαι
 4. δὲ τῶν δένδρεων τὸν φλαῖον κα-
 λίστας δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ
 Ἰνδοῖσι Φανὴ Τάλα· καὶ φύεσθαι
 5. ἐν αὐτῇ, κατὰ περ τῶν Φανί-
 κων ἐπὶ τῇσιν κορυφῇσιν, οἷα περ
 πόλιας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν
 6. ἱερῶν οὐκ ἔλοισιν, ὁμοφαγέου-
 ντες, πρὶν δὲ Διόνυσον εἰσεῖν ἐς
 τὴν γῆν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον
 7. ἑλθόντα, ὡς καρτέρως ἐγένετο
 θεῶν, πόλιας τε οἰκῆται, καὶ
 ἱεροὺς θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἷ-
 ων τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι,
 κατὰ περ Ἑλλήσιν, καὶ σπεῖρειν
 8. ἄλλοι τὴν γῆν, δίδοντα αὐτῶν
 σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύ-
 9. τῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δι-
 ὀτῆρος ἐξάλη σπεῖρειν τὴν γῆν
 10. τῶν Ἰνδῶν ἢ πρὸ Τριπτολέμου τῆς
 11. Ἰνδοῦς Διόνυσος ἐπέλθων τὴν Ἰν-
 12. δὴν γῆν, σπέρματα σφίσιν ἔδωκε
 13. τοῦ τοῦ ἡμέρου βόας τε ὑπ' αὐ-
 14. τῶν ζεύξαι Διόνυσον πρῶτον,

fuere, quædam antiquæ
 Scythæ qui ante
 exercebant, sed
 gentes inter
 gantur, nec
 lunt, nec
 colum. In
 bes sunt, nec
 exstructa, sed
 cadunt. In
 arborum
 turg vocantur
 linguae et
 nascuntur
 dum in
 rum, velut
 carpiuntur.
 fetis quas
 crudis, priusquam
 Indos venisset
 venit, et
 Indorum
 ges sanxit
 Indis dedit,
 dato etiam
 ferendi
 Triptolemus
 ad conferendam
 terram missus fuit,
 regionem non
 five quod ante
 Liber iste
 profectus
 semina
 tiam Liber
 xit, &

3. τοῦτο πᾶσι] τοῦτο πᾶσι sunt lana bene elaborata et
 ἀπὸ παλαιῶν. Ut igitur in summitate palmarum
 quæ, quarum involucra prius quam fructus
 tate se recludunt: ita in lanigeris arboribus
 compressum est, mox maturitate ruptum
 conficiuntur. Ita Blanchardus ex
 arguit Gronovius.

ex erronibus aratores fecit, martisque armis armavit: & cultum cum aliorum deorum, tum sui ipsius docuit, quem cymbalorum & tympanorum pulsu fieri iussit. Saltationem etiam satyricam induxit, quam Græci Cordaca vocant. Ad hæc comam deo nutrire, mitram gere-
re, unguentisque uti ostendit: adeo ut ad Alexandri usque tempora cum cymbalis & tympanis prælia inierint.

VIII. Discedens vero ex India Liber rebus ita constitutis, regem Indis præfecit Spartembam, unum ex amicis, rerum Bacchicarum peritissimum. Quo mortuo, ad Budyam ejus filium regnum transiit. Et Spartembas quidem annos LII Indis regnavit: Budyas non plus xx. Hujus filius Cradeyas in regnum successit: atque exinde per multam ætatem regnum a patribus in filios per manus est traditum. Si vero regem absque liberis decedere contingeret, delectu habito sibi reges creabant. Herculem porro, quem ad Indos pervenisse fama est, terrigenam ipsi

καὶ ἀροτῆρας ἀπὲρ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδοὺν τοὺς πολλοὺς, καὶ ὅπλῃσιν ὅπλοις τοῖσιν ἀρῆσιν. Καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε, καὶ μέλινκα θήϊων τῶν, κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι καλούμενον· καὶ κομῶν Ἰνδοὺς τῇ βαφῇ, μίτρη φορέειν τε ἀναδείξαι, καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλλων τε καὶ τυμπάνων εἰς τὰς μάχας Ἰνδοὺς καθίστασθαι.

VIII. Ἀπὸ πάντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδοῦ γῆς, ὡς οἱ πάντες κεκοσμήσατο, καταστήσας βασιλέα τῆς χώρας Σπάρτεμβαν, τῶν ἐταίρων ὅνα, τὸν βακχυδέστατον· τελευτήσας δὲ Σπάρτεμβαν, τὴν βασιλείαν ἐκδέξασθαι Βουδίαν τὸν τοῦτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτια βασιλεύσαι Ἰνδοῖν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα, εἴκοσιν ἔτια· καὶ τοῦτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλείαν Κραδεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε, τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιλείαν, παῖδα παρὰ πατὴρ ἐκδέχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείπει τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστὸν καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. Ἡρακλέα δὲ, ὅστις εἰς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

CAP. VIII. 3. κατὰ γένος] Ita Polyb. lib. 4. cap. 1. αὐτοὺς ἀπὸ μὲν τοῦτων βασιλευσθῆναι κατὰ γένος εἰς ὅλην γένον. Achæos parvissæ regibus ex tota gente continua successione ad Ogygium usque. de lib. 6. cap. 5. p. 634. l. 8. 2 f. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος τὰς ἀρχὰς παραλαμβάνοντες, qui ex successione generis regna suscipiebant.

γεσθαι. Τούτων τὸν Ἡρακλέα μέ- 5
 λιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεμαίρεσθαι,
 Ἰνδικαῦ ἔθνος, ἵνα δύο πόλεις με-
 γάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα,
 καὶ ποταμὸς Ἰσθάρης πλωτὸς δια-
 ρεῖ τὴν χάριν αὐτῶν. Τὴν σκευὴν δὲ 6
 οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦρτινα ἐφόρει,
 Μεγασθένης λέγει ὅτι ὁμοίην τῇ
 Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ
 ἀκηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενος μὲν
 παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν
 τῇ Ἰνδῶν γῇ (πολλῶσι γὰρ δὴ γυ-
 ναιξιν ἐς γάμους ἐλθεῖν καὶ τούτου
 τὸν Ἡρακλέα) θυγατέρα δὲ μόνον-
 γενήν· αἰνῶμα δὲ εἶναι τῇ παιδί 7
 Πανδαίην· καὶ τὴν χάριν ἵνα τε ἐγί-
 νετο, καὶ ἥστινος ἐπέτρψεν αὐτὴν
 ἄρχην Ἡρακλῆς, Πανδαίην, τῆς
 παιδὸς ἐκόνειμα· καὶ ταύτῃ ἐλέ-
 φαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς
 ἐς πεντακοσίους, ἵππων δὲ ἐς τετρα-
 κισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ
 δέκα μυριάδας. Καὶ τότε μετεξέτε- 8
 ραι Ἰνδῶν πρὸ Ἡρακλείους λόγου-
 σιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν
 καὶ θάλασσαν, καὶ καθάρματα ὅ,
 τι περ κακὸν, κίναιδος ἐξευρεῖν ἐν
 τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῶν· ὧ- 9
 5 Indi vocant. atque hic à
 Surasenis Indicà gente
 præcipue colitur, qui qui-
 dem duas magnas urbes
 habet, Methoram & Cli-
 foboram. Jobares fluuius
 navigabilis per eorum re-
 gionem fuit. Hic Hercu-
 les; ut autor est Mega-
 sthenes, eodem cultu cor-
 poris quo Thebanus Her-
 cules utebatur, quod &
 Indi narrant; multosque
 admodum ei liberos mares
 in India fuisse: (multas e-
 nim uxores habuisse etiam
 hunc Herculem) filiam ve-
 ro unicam, nomine Pan-
 dæam: regionem quoque
 in quâ nata est, & cujus
 imperio eam præfecit Her-
 cules, Pandæam à filiae
 nomine appellatam: eam-
 que possedisse ab patre ele-
 phantos d. equites ad III
 M. pedites circiter c xxx
 M. Sunt & Indi, qui hoc e-
 tiam de Hercule narrent.
 Quum universam terram
 ac mare peragrasset, &
 quidquid erat mali fustu-
 lisset, cinædos, ornatum
 quen-

6. ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ] Ab ipsis Indis hoc accepisse ait Megasthenem.

7. καθάρματα] Idem Arrian. dissent. Epiφ. lib. 1. cap. 6. pag. 29. lin. 4.
 τί εἶσι ὅτι Ἡρακλῆς ἐν ἀπέθῃ, εἰ μὴ λέων τοιοῦτος ἐγένετο, καὶ ὕδρα, καὶ
 Ἰαίφως, καὶ οὗς, καὶ ἕδαια τινος ἀνθρώπου καὶ θυριάδας, οὗς ἐκείνος ἐξή-
 λαισε καὶ ἐκάλεσε; In quem virum evasutum fuisse prius Herculem, nisi leo
 talis exstisset, & hydra, & ceruus & aper, & iniusti quidam homines & feri,
 quos ille expulit & expurgavit? Et lib. 2. cap. 16. p. 201. sub fin. περιέχει καθ-
 αράων ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν. ἀλλ' οὐκ εἰ Ἡρακλῆς, καὶ οὐ δύνασαι καθάρσει
 τὰ ἀλλότρια κακὰ. Circumibai ut injuriam & iniquitatem expurgaret. At non
 es Hercules, nec aliena mala purgare potes? Item lib. 3. cap. 24. & cap. 26. p.
 401. sub fin. dicitur καθαρτῆς ἀνομίας καὶ ἀδικίας, εἰσαγωγὸς δὲ δικαιο-
 σῆνης καὶ σεμνότητος, τεργετατο iniquitatis & injuriarum, introductus autem
 justitie & sanctitatis.

quendam muliebrem, in mari reperisse. quem etiam in hunc diem qui merces ab Indis magno studio emptas ad nos adferunt, inde portant: sed & quotquot apud Græcos olim & nunc apud Romanos ditiores sunt, majore adhuc studio emunt margaritam marinam, ita Indorum linguâ dictam. Herculem enim cum ornatum admiratum, margaritas hujus generis ex universo mari versus Indiam colligi jussisse, quibus filia ejus ornaretur. Megasthenes concham hujus margaritæ retibus capi scribit; versari autem circa eam agmen multarum concharum, veluti apum examen. Regem enim suum etiam aut reginam margaritas habere, ut apes: ac si forte contingat regem capi, reliquum etiam margaritarum examen celeriter ab eodem circumcingi: si vero rex piscatores evadat, ne reliquas quidem conchas capi posse. Earum carnes Indos ubi eas ceperint putrescere sinere: esse aut

τινα καὶ εἰς τοῦτο ἐστὶ οἱ τι ἐξ Ἰνδῶν τῆς χάρις τὰ ἀγύγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ἀνέμεναι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυκτέαντοι καὶ εὐδαίμονες, μέζοντι ἐστὶ σπουδῇ ἀνέονται τὴν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὗτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεόμενον· τὴν γὰρ Ἡρακλῆα, ὡς καλὸν οἱ ἐφώνη τὸ Φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὴν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἐαυτοῦ εἶναι ἱκνόμενον. Καὶ λέγει Μεγασθένης, θηρεύεσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοις; νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσῃ κατ' αὐτὴν πολλὰς κόγχας, καθάπερ τὰς μελίτσας· καὶ εἶναι γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίταις βασιλέα, ἣ βασιλεῖσσαν, ὡς τῇσι μελίτσησι. Καὶ ὅστις μὲν ἐκείνου κατ' ἐπιτυχίην συλλαβεῖται, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγῃ σφῆς ἢ βασιλεὺς, τοῦτη δὲ οἰκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους· τοὺς ἁλόντας δὲ περὶ αὐτὴν κατασπῆσαι σφῆσι τὴν σάρκα, τῇ δὲ ὀστέῃ ἐς κόσμον ἀποχρῆσθαι. Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὴν μαργαρίτην τριτάσιον κατὰ

9. οὕτινα καὶ εἰς τοῦτο] quem etiam in hunc diem, qui merces ex India ad nos adferunt, magno studio emptas exportant. Non quasvis merces, sed hoc margaritæ genus a mercatoribus diligenter emi dicit.

11. κατ' αὐτὴν] Opt. κατ' αὐτὸ scil. πλῆθος.

12. τοῦτη] Enallage numeri, præcedit enim pluralis σφῆς, vel intelligendus dominus illius piscatus, sive is, qui piscatui præest.

13. καὶ παρ' Ἰνδοῖσι] etiam apud Indos. Ut intelligatur, multo carius eam æstimari apud alios.

τὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπτε-
φθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῷ γῇ
ὀρυσσόμενον.

IX. Ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἣν ἡ
ἑβασίλευσεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡρα-
κλέους, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπτα-
εῖς ἐοῦσας, ἐς ὥρην γάμου ἵκναι,
τοὺς δὲ ἀνδρας τεσσαράκοντα ἔτη
τὰ πλεῖστα βιάσκεσθαι. Καὶ ὑπὲρ
ταύτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ'
Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου αἰ-
γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δι-
εγγυῶς ἔμαθεν ἑαυτῇ ἐοῦσαν τὴν τε-
λευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῆ
τὴν παῖδα ἑαυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν
μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταετείῃ ἐοῦσῃ,
ὡς γένος ἐξ οὗ τε κλέωνος ὑπολεί-
πεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας. Ποιῆσαι
ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὥραιὴν γάμου
καὶ ἐκ τούτου ἅπαν τὸ γένος τοῦτο
ὅτου ἡ Πανδαίη ἐπῆρξεν, ταυτὸ τοῦ-
το γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέους.
Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὦν τὰ ἐς το-
σούδε ἄτοκα Ἡρακλέης οἶός τε ἦν
ἐξεργάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀποφθί-
ναι μακροβιότερον, ὡς ὥραιῳ μι-
γῆναι τῇ παιδί. Ἀλλὰ γὰρ εἰ
ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτη

tem margaritas, quæ contra
triplum aurum obryzum,
atque id etiam in Indiâ effo-
ssum, veneant.

IX. Ad hæc in his regio-
nibus quibus Herculis filia
imperitavit, fœminas ubi
ad septimum ætatis annum
pervenerint, viro maturas
nubere: viros XL summum
annos vivere. Atque hac de
re hujuscemodi sermonem
apud Indos jactari: Quum
Herculi jam senî hæc filia
nata esset, neque procul ab-
esse vitæ suæ finem suscipia-
retur, nec inveniret virum
tali sponsâ dignum, ipsum
cum filiâ septem annos natâ
coiisse, ut sobolem ex se &
illâ sufficeret reges Indiæ.
Herculem itaque illam nu-
bilem fecisse. atque exinde
universam eam gentem cui
Pandæa imperavit idipsum
beneficii ab Hercule acce-
pisse. Mea verò sententia
est: si Hercules par erat rei
adeo absurdæ perpetrandæ,
diuturnioris etiam se ipsum
vitæ facturum fuisse; ut cum
filiâ maturâ rem habere pos-
set. Si enim illa de puella-
rum

χρυσίον τὸ ἄπτεφθον] Hoc Suidas interpretatur sæpius coctum, ut sit obry-
zum sive purissimum. Salmasius contra in Exercit. Plin. pag. 1124. con-
tendit, per χρυσίον ἄπτεφθον non obryzum intelligi, aut sæpius coctum, sed
quod absque igne perfectum in massa reperitur, ἄπορον aliis vocatum, sive
non coctum. Confer *Blanchardum*.

CAP. IX. 4. τὰ ἐς τοσούδε ἄτοκα] rem adeo absurdam, adeo incredibilem,
adeo miram (vide Indicem) dicit de facto illo Herculis, septennies puellas
viripotentes reddentis. Argumentaturque ex loco parium ita: si nobiles fa-
cere puellas Hercules potuit, etiam vitam sibi producere potuisset.

5. Ἀλλὰ γὰρ εἰ ταῦτα] Quod si tamen hæc de puellarum istius loci matrimi-
onia vera sunt, eodem mihi spectare videntur, quo etiam spectat illud de vi-

rum ad nuptias maturitate vera sunt, eodem mihi spectare videtur, quod de viro- rum ætate dicitur, quod qui quam longissime vivunt qua- dragessimum annum non ex- cedant. Quibus enim sene- ctus tanto celerius advenit, iis simul & mors omnino, & vigor ætatis, proportionem quadam ad finem vitæ habita- citius accedat necesse est: ita ut viri triginta annos na- ti, jam ad primam illam vi- ridem senectam pervenisse dicendi sint: & qui xx, ju- ventutis: qui xv, adolescen- tiæ terminos excessisse, & fœminis eadem ratione ma- turitas ad nuptias septimo anno contingat: quippe & fructus in eâ regione citius quam in aliâ ullâ mature- scere, citiusque interire i- dem Megasthenes scribit. A Baccho quidem ad San- dro cotum Indi reges nume- rabant CLIII, annos vero VI. M. XLII. Ex his vero om- nibus ter tantum libertate usi fuerant. * deinde per an- nos CCC, iterum per annos

CXX. Bacchum etiam Indi

παίδων ἡτρεκέα ἐσὶν, ἐς ταυτῶν φέ-
ρειν δοκᾷ ἔμμεγε ἐξῆ, τι περ καὶ ὁ-
πὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίας ὅτι τεσ-
σερακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ
6 πρεσβύτατοι αὐτῶν. Οἷς γὰρ τό-
τε γῆρας τοσούδε ταχύτερον ἐπέρχε-
ται, καὶ ὁ θάνατος ἡμῶν τῇ γῆρι
πάντας που καὶ ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον
7 τοῦ τέλους ταχύτερῃ ἐπαύθει· ὥστε
τριακοντούτεες μὲν ὡμολογέοντες ἂν
που εἶεν αὐτῶν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι
δὲ ἔτεα γεγαυότες οἱ ἔξω ἡβῆς νεο-
νίσκοι· ἡ δὲ ἀκροτάτῃ ἡβῇ, ἀμφὶ
τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ τῇσι γυ-
ναιξὶν ἡβῇ τοῦ γάμου κατὰ λόγον
ἂν οὕτω ἐς τὰ ἐπὶ τὰ ἔτεα συμβαί-
8 νοι. Καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύ-
τῃ τῇ γῆρι πεπαύεσθαι τε ταχύ-
τερον μὲν τῆς ἄλλης, αὐτὰς οὗτος
Μεγασθένης ἀνέγραψε, καὶ φάσκει
9 ταχύτερον. Ἀπὸ μὲν δὲ Διονύσου
βασιλέως ἡρώμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρό-
κοτον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑ-
κατὸν ἔτεα δὲ, δύο καὶ τεσσαρέ-
κοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τού-
τοισι τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίαν *
τὴν δὲ, καὶ ἐς τριακίσια· τὴν δὲ,
οἰκισί τε ἑτέων καὶ ἑκατὸν πρεσ-
βυτέρων τε Διόνυσον Ἡρακλείους δὲ-

καὶ

rogum ætate. Eadem ratio est maturitatis puellarum & ætatis virorum. Qui- bus enim tam breve est vitæ spatium, eos necesse est citius ad vigorem æta- tis pervenire. Quod in brutis, maxime insectis videre licet, quorum non- nulla eadem ætate & generantur & ova pariunt, & quasi senio confecta intereunt.

9. Ἀπὸ μὲν Διονύσου] Paulo aliter Plinius lib. 6. c. 17. p. 75. l. 5. Colligi- tur a Libero patre ad Alexandrum Magnum reges eorum CLIII. annis quin- que mill. CCCII. adjiciunt ὅς τις μηνες τρεῖς.

τὴν δὲ] Videtur hic aliquid deesse, nec a libris, aut ingenio peritissimum Blauehard.

καὶ πάντες γενέσθην Ἰνδοὶ λέ-
γουσιν· ἄλλων δὲ οὐδένα ἐμβα-
λεῖν ἐς τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέ-
μῳ· οὐδὲ Κύρον τὸν Καμβύσιον,
καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα, καὶ
τᾶλλα πολυπραγμονέσασθαι δὴ
τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλείων
γενόμενον τὸν Κύρον· Ἀλλὰ Ἀ-
λέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρα-
τῆσαι πάντων τοῖς ὄπλοις, ὅσους
γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων
κρατῆσαι, εἰ ἢ κρατὶς ἤθελεν.
Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδοὶν τινα ἐξαι-
τῆς οὐκ εἰς καλῶν ἐπὶ πολέ-
μῳ, διὰ δικαιοσύνην.

X. Λέγεται δὲ καὶ τάδε, ¹
μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτή-
σασιν οὐ ποιέουσιν, ἄλλὰ τὰς
ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς
μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθα-
νοῦσι, καὶ τὰς ᾠδὰς αἱ αὐτοῖσιν
ἐπῶνται. Πόλεον δὲ καὶ ἀνδρῶν ²
μὲν οὐκ εἶναι ἂν ἀντρεχὰς ἀνγυρά-
ψαι τῶν Ἰνδικῶν, ὅπερ πλῆθος·

Hercule antiquiorem esse di-
cunt xv sæculis: nullumque a-
lium belli inferendi causâ fines
suos ingressum: neque Cyrum
Cambylis filium, quamvis is
adversus Scythas exercitum
duxerit, & (quantum ad alias
res attinet) multa præclare
igesserit. Alexandrum vero in
cas regiones venisse, omnes-
que armis subegisse ad quas
pervenerit: ac cæteros omnes
subacturum fuisse, nisi exerci-
tus ulterius progredi recusas-
set. Sed neque Indorum quem-
quam domo ad bellum missum
esse, ne iniusti viderentur.

X. Feruntur etiam hæc :
Non concedere Indos moni-
menta mortuis; virtutes enim
virovum ad perpetuandam post
mortem memoriam sufficere
existimant, & carmina atque
odas quibus eorum virtutes
decantant. Urbium etiam In-
dicarum numerum præ multi-
tudine compertum non esse :
cas

10. πάντες γενέσθην] quinque statibus, ut Curtius loquitur 3, 6, 6. Ætas an-
tem paulo plus triginta annorum spatium circumscibitur, uti ex Herodiano
lib. 3. p. 527. l. 22. apparet, qui tribus γενεαῖς compleri dicit centum an-
nos sive seculum. In loco tamen Curtii, quem modo citavi, contendit
Ladernus ætates accipiendas esse pro singulorum regum temporibus, quibus
regno præfuerunt. Quod quam vere dictum sit, viderint alii, Mihi quidem
non dum sit verosimile.

καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέσασθαι] Et alioqui plurima molitus sis inter reges
Asiae. Nullum aut omnium Asiae regum plura suscepisse bella, quam Cy-
rum. Notat autem istud verbum simul nimiam quandam rerum gerenda-
rum cupiditatem, etiam nihil ad se pertinentium.

12. οὐ μὲν δὴ οὐδὲ] Sed neque Indorum quemquam extra patriam profectum
esse ad bellum, propter justitiam. Propterea quod iusti essent Indi, neque a-
licui appeterent, bellis externis abstinuerunt, neque cuiusquam regionem
invaserunt. Particula οὐδὲ respectum habet ad superiora, quod neque Indis
alii, neque alius Indi bellum intulerint. Plin. lib. 6. cap. 17. p. 75. l. 5. Indi
prope gentium soli nunquam emigrare finibus suis.

CAP. X. 2. ὅπερ πλῆθος] Plin. loc. cit. Alexandri Magni comites in eo trans-
India quem subegerant, scripsit: quinque millia oppidorum fuisse.

eas vero quæ juxta flumina aut mare sitæ sunt, ex lignea materiâ constructas esse; neque enim, si ex latere confectæ essent, longo tempore duraturas, tum propter imbres, tum quod amnes superatis ripis plana passim loca aquâ replant. Quæ vero commodioribus & suspensis, eisque sublimibus locis positæ sunt, ex lateribus & cæmento factas esse. Maximam autem apud Indos urbem esse Palimbothra in Prasiorum finibus, ad Eran-nobæ & Gangis fluminum confluentem: ac Gangis quidem maximi omnium fluminum. Eran-noboas autem tertius est Indiæ fluminum, reliquis major, sed Gangi cedit, quum in eum aquam suam immisit. Ait porro Megasthenes longitudinem urbis esse ab utroque latere, qua longissime habitatur, stadiorum LXXX, latitudinem xv. fossamque urbi

ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐ-
τίων, ἢ παραβάλασαι, ταύτας μὲν
3 ξυλῖνας ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ εἶναι ἐκ
πλίνθου ποιεομένας διαρκέσαι ἐπὶ
χρόνον, τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ
οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτῶ-
σιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας,
ἐμπύκλασι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.
4 Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδεξιῇς τε καὶ με-
τεώροις τόποισι, καὶ τοῦτοισιν ὑψη-
λοῖσιν, ἠκιστέμεναι ἐστὶ, ταύτας δὲ
ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεῖσθαι·
5 μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῦσιν εἶναι Πα-
λίμβοθραν καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων
γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐ-
ραννοβῶα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγευ
τοῦ μὲν Γάγγευ, τοῦ μεγίστου πο-
ταμῶν· ὁ δὲ Ἐραννοβῶας, τρίτος μὲν
ἂν εἴη τῶν Ἰνδοῦ ποταμῶν, μέγιστον
δὲ τῶν ἄλλων καλοῦσας· ἀλλὰ ξυγ-
χωρεῖ αὐτὰς τῇ Γάγγει, ἐπειδὴ
6 ἐμβέβηκε ἐς αὐτὴν τὸ ὕδωρ. Καὶ λέ-
γει Μεγασθένης, μήκος μὲν ἐπέ-
χειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν
πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτῃ αὐτῇ
ἐκὼτῃς ἤκισται, ἐς ὀγδοήκοντα στα-
δίους· τὸ δὲ πλάτος, ἐς πεντεκαί-
δεκα·

3. ἐκ πλίνθου] ex latere, non cocto, sed erudo, cujus & apud Plinium mentio fit lib. 35, c. 14. init.

5. παλίμβοθρα] Plin. lib. 6. cap. 19. pag. 75. f. *Omnium in India prope, non modo in hoc tractu, potentiam claritatemque antecedit Prasii, amplissima ante ditissimaque Palibothra.*

τρίτος μὲν ἂν εἴη] tertius fortasse fuerit, nisi fortasse more Antico sit Optativus pro Indicativo positus. Cum exemplo, *Tantum secunda magnitudinis montem* appellantis 7, 3, 20. dicere liceret *tertia magnitudinis* fluvium, ut Gangem primæ, & Indum secundæ.

μέγιστον δὲ τῶν ἄλλων] In uno isto optimo codice sic legitur: *μέγιστον δὲ τῶν ἄλλων*; id vero est plenissimum. Hoc est, ut sit quidem duobus Indicis minor, Gange scilicet & Indo, tamen omnibus aliis, quæ uspiam terrarum sunt, major. Hanc ipsam lectionem vidi & in alio codice. *Gronov.*

ἐσυγχωρεῖ] cedit Gangi, i. e. nomen suum amittit, postquam in Gangem se immisit. Vid. Index.

δεκα· τὰ φρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ 7
 πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλευρον, τὸ δὲ βέ-
 θος τρεῖς ἑκατὰ πηγῶν· πύργους δὲ
 ἐβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέ-
 χρει τὸ τείχος, καὶ πύλας τέσσα-
 ρας καὶ ἐξήκοντα. Ἕναι δὲ καὶ τόδε 8
 μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰν-
 δοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δοῦ-
 λων εἶναι Ἰνδῶν· τοῦτο μὲν Λακεδαί-
 μονίοισιν ἐς ταῦτ' ἀντιβαίνει καὶ
 Ἰνδοῖσιν. Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ 9
 ἄλλοι δοῦλοι εἰσι, καὶ τὰ δούλων
 ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ, οὐδὲ ἄλλος
 δούλος ἐστίν, μήτοιγε Ἰνδῶν τις.

XI. Νενέμνηται δὲ οἱ πάντες 1
 Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν
 μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλε-
 οντα μὲν μένους τῶν ἄλλων, δόξῃ δὲ
 καὶ τιμῇ γεγαυράτατοι. Οὔτε γὰρ 2
 τι τῇ σφύματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη
 σφὴν προσκείται· οὔτε τι ἀποφέ-
 ρειν ἀφ' οὗτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν·
 οὐδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῆς ἐπι-
 ναι τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν
 τὰς θυλίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ
 κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδὼν 3
 θύει, ἐξηγητὴς αὐτῆς τῆς θυσιᾶς τῶν
 τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ
 ἀλλὰ κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύ-
 σοντας. Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὐ- 4
 τοι μῶνοι Ἰνδῶν δαίμονες, οὐδὲ
 ἐφέσταται ἄλλῃ μαντεύεσθαι, ὅτι
 μὴ σοφῶς ἀνδρὶ μαντεύουσι δὲ ὅσα 5

circumductam, latitudine
 sex jugerum, altitudine
 cubitorum xxx, murum
 turres habere DLXX, por-
 tas LXIV. Hoc etiam esse
 memorabile in Indiā, O-
 mnes Indos liberos esse,
 neque ullum omnino In-
 dum servum esse. quā qui-
 dem in re Indis cum Lacedæ-
 moniis convenit. Lacedæ-
 moniis quidem Helotes
 tantum servi sunt, servilia-
 que munia obeunt. Indi
 vero nec aliis servis utun-
 tur; Indo autem nemine.

XI. Distinguuntur au-
 tem Indi omnes in septem
 potissimum genera homi-
 num: quorum alii sophistæ
 sive sapientes appellantur,
 numero quidem reliquis
 inferiores; sed honore &
 gloriâ præstantissimi. Ne-
 que enim ad ulla opera
 quæ corpore præstantur
 adiguntur: neque quic-
 quam conferunt ad publi-
 cum usum ex iis quæ labo-
 re parant; neque (ut sum-
 matim dicam) ullius plane
 operis necessitas sophistis
 imposita est, quam ut diis
 pro communi salute sacri-
 ficia faciant. Et si quis pri-
 vatim sacrificat, al'quis ex
 his sophistis interpret sa-
 crificiorum ei adjungitur;
 tan-

9. Λακεδαιμονίοις μὲν γε] Lacedæmoniis tamen Helotes servi sunt, & servi-
 lia munia obeunt: Indis vero neque alius servus est, ne dum Indorum quædam.

CAP. XI. 1. Νενέμνηται] Eadem narrat Plinius lib. 6. cap. 19.

tanquam aliter accepta diis sacrificia futura non sint. Sunt vero etiam hi soli inter Indos divinandi periti: neque cuiquam divinatio permittitur, nisi sapienti viro. Vaticanantur autem de temporibus anni, aut si quæ publica calamitas imminet. De rebus privatis non vaticanantur, siue quod divinandi rationem ad res minores pertinere non putent: siue quod indignum credant circa minutiora hæc laborare. Quicumque autem ter divinando à vero aberrarit, huic nihil aliud pœnæ loco infligitur, quam quod ei deinceps silentium indicitur: neque cuiquam licet eum cui silentium imperatum fuerit ad loquendum cogere. Hi sophistæ nudi degunt. hyeme, sub dio apricantur: æstate quum sol fervet, in pratis & palustribus locis, sub ingentibus arboribus. quarum umbram Nearchus scribit ad quinque jugera in circuitu extendi, facileque decem millia sub unius arboris umbrâ delitescere; 8 tantæ magnitudinis esse eas arbores. Fructibus vero maturis

ὑπὲρ τῶν ὀράων τοῦ ἔτους, καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὰ καταλαμβάνει· τὰ ἴδια δὲ ἐπιζητοῦσιν οὐ σφην μέλει μαντεύεσθαι· ἢ ὡς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ μικρότερα, ἢ ὡς οὐκ ἄξιον ἐπὶ ταῦτοις πορεύεσθαι. Ὅστις δὲ ἁμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευσάμενος, ταύτην δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γήγνησθαι οἶδεν, σιωπῇ δὲ εἶναι ἐπαγογῆς τοῦ λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστι ὅστις ἐξαπαγκάτε τὸν ἄνδρα τοῦτον Φανῆται, ὅτου ἡ σιωπὴ κατακέρεται. Οὗτοι γὰρ διατῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαῖραι ἐν τῇ ἡλῳ, τοῦ δὲ θέρος ἐπὶ τῷ ἡλῳ κατέχει, ἐν τοῖσι λαμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλασιν ὑπὸ δένδρεσι μεγάλασιν· ὡς τὴν σκὴν Νέαρχος λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ ἐξιστάσθαι, καὶ διὰ μυρίους ὑπὸ ἐπὶ δένδρεσι σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα οὖν ταῦτα τὰ δένδρα. Στάσονται δὲ ὀράϊα, καὶ τὸν Φλαῖον τῶν δένδρων,

5. ὑπὲρ τῶν ὀράων] Procul dubio cum opt. ὀρέων; quod videtur expressisse interpres. Sed & postulat ipse Arrianus cap. 15, 12. ὅτι αἱ ἄραι σέφαματροι εἰσιν αὐτοῖς· εἰ δὲ τι μᾶλλον καταλαμβάνει, τοῖσι σοφοῦσιν ἀνεκνοῦντο. Gronov. ὑπὲρ τῶν ὀράων esset de frugibus & proventus annuus.

6. καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαπαγκάτε] neque est qui cogere possit vitam hominis omnem mittere. Nos eodem modo usurpamus tempus futurum. Tanta severitate perferunt silentii pœnam, ut nullo pacto vocem quis ex ipsis elicere queat.

7. καὶ διὰ μυρίους] Bene Plinius, ut in re incredibili, addit si liberos credere, lib. 7. cap. 2. p. 90. l. 43. Arbores tanta proceritatis traduntur, ut sagittis superari nequeant. Hac facit ubertas soli, temperies calis, aquarum abundantia (si liberos credere) ut sub una sic turba condantur equitum.

μυρίους] Mss. addunt ἀνθρώπους. Gronov.

δρην, γλυκύν τε ἔντα τὸν Φλοῖον
καὶ τρύφιμον, οὐ μῆν ἤπερ αἱ
βάλλανσι τῶν Φοινίκων. Δεύτεροι 9
δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν·
οὗτοι πλῆθι πλείους Ἰνδῶν ἔόντες·
καὶ τούτοις οὐτε ὄπλα ἐξὲν ἀρῆα,
οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλ-
λὰ τὴν χάριν οὗτοι ἐργάζονται·
καὶ τοὺς Φόρους τοῖς τε βασιλεῦσι
καὶ τῇσι πόλεσιν ὄνται αὐτόνομοι,
οὗτοι ἀποφέρουσι καὶ εἰ πόλεμος 10
ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσιν τύ-
χῃ, τὴν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ
θέμις σφὶν ἔπτεσθαι, οὐδὲ αὐτῇ
τὴν γῆν τέμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πο-
λεμοῦσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλή-
λους ὅπως τύχουσιν· οἱ δὲ πλεῖστον
αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀρούσιν, ἢ
τρυγῶσιν, ἢ κλαδοῦσιν, ἢ θερίζου-
σιν. Τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νο- 11
μέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκό-
λοι, καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιν,
οὔτε ἐν τῇσι κάμητιν οἰκέουσι. νο-
μάδες τὲ εἰσι, καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη
βιοτεύουσι· Φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀ-
πὸ τῶν κτηνῶν ἀποφέρουσι· καὶ
θερεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χάριν ὀ-
νήας τε καὶ ἄγρια θηρία.

XII. Τέταρτον δὲ ἐς τὸ δη- 1
μιουργικὸν τε καὶ καπηλικὸν γέ-
νος. Καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι,
καὶ Φόρον ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῶν
ἔργων τῶν σφετέρων, πλὴν γὰρ δι-
δοται τὰ ἀρῆα ὄπλα παύουσιν· οὗ-
τοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ

per certa anni tempora ve-
licuntur, corticibusque ar-
borum, quæ & dulces sunt
& multi nutrimenti, perinde
atque palmarum caricæ. Se-
cundum genus hominum à
sophistis sunt Agricola, quo-
rum quidem inter Indos præ-
cipua est multitudo. Hi ne-
que arma habent quibus in
bello utantur, neque bellicas
res curant: sed agros colunt,
& regibus liberisque urbibus
tributa pendunt. Præterea
si intestina inter Indos bella
incidunt, agricolas capere
aut agrum eorum vastare ne-
fas est. reliqui inter se bellum
gerunt, seseque mutuo in-
terficiunt prout res dat. Ipsi
juxta eos tranquille aut ara-
tioni, aut vindemiæ, vel
frondationi, vel messi va-
cant. Tertium genus Indo-
rum, sunt Pastores, sive opi-
liones sive bubulci, & hi ne-
que urbes neque pagos inha-
bitant, sed vagabundi in
montibus degunt & tribu-
tum ex armentis & pecore
pendunt, avesque & agrestes
feras venantur.

XII. Quartum genus est
Opificum & negotiatorum.
Et hi publici ministri sunt,
atque ex operibus suis tribu-
ta persolvunt, iis exceptis
qui arma bellica fabricantur.
Ii enim etiam ex publico mer-
cedem accipiunt. In hoc ge-
nere

10. οὐ θέμις σφὶν] non licet ipsis, Indis nempe inter se bellum gerentibus.
κλαδοῦσιν] κλαδεῖν quævis, hoc loco roma tamis conquassando decimare.

nere sunt fabri navales & nautæ quotquot flumina navigant. Quintum genus est Militantium : multitudine quidem secundum ab agricolis, sed maxime liberum atque alacre. Hi solum bellicas res administrant. Arma alii ipsis conficiunt, & equos alii suppeditant, serviuntque his apud castra alii, qui & equos curant, atque arma extergent, & elephantos ducunt, & cursus intruunt ac gubernant. Ipsi vero, quum bellandum est, bellant : constitutâ autem pace jucundam atque alacrem vitam degunt, tantumque stipendii eis ex publico datur, ut ex eo etiam alios commodè alere possint. Sextum genus est Episcoporum, sive inquisitorum. hi quid in urbibus, quid in agris agatur inquirunt, eaque regibus, si per reges gubernentur, aut magistratibus, si liberæ civitates sunt, denuntiant. His fas non est falsa pro veris denuntiare: neque Indorum quisquam mendacii unquam accusatus est. Septimum genus est eorum qui de rebus ad commune pertinentibus consultant : idque vel cum rege, vel per urbes quæ liberæ imperium tenent, cum magistratibus.

προλαμβάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῃ τῇ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμοὺς πλοῦσι. Πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν, οἱ πολεμισταί· πλεῖσθι μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείεσθι δὲ ἐλευθεροὶ τε καὶ εὐθυμῆ ἐπιχρεόμενοι· καὶ οὗτοι ἀσκηταὶ μόνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ. Τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖς ποιεοῦσι, καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι· καὶ διακονοῦσιν ἐπιτραποπέδου ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖς θεραπεύουσι, καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔχουσι, καὶ τὰ ἄρματα κοσμεοῦσι τε καὶ ἰσχυροῦσιν. Αὐτοὶ δὲ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμῶν δεῖ, πολεμοῦσιν· εἰρήνης δὲ γενεμένης, εὐθυμῶσιν· καὶ σφιν μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσούτῃ ἔρχεται, ὡς καὶ ἄλλους τρέφειν ἂπ' αὐτοῦ εὐμαρέως. Ἐκτὸς δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν, οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι. Οὗτοι ἐφορᾷσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν, καὶ κατὰ τὰς πόλεις· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύοντες Ἰνδοί· ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοι ἐσὶ καὶ ταῦτοι, οὐ θέμις ψεύδος ἀναγγεῖλαι οὐδὲν, οὐδὲ τις Ἰνδῶν αἰτίνην ἔσχε ψεύσασθαι. Ἐβδομοὶ δὲ εἰσιν, οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ἡμοῦ τῷ βασιλεῖ, ἢ κατὰ πόλιν ὅσων αὐτόνομοι, σὺν τῇσιν

CAP. XII. 4. εὐθυμῶσιν] M. opt. εὐθυμῶνται. Gronov. σὺν τῇσιν ἀρχαῖς] Omīssa hæc fuerant ab interprete, quare in versione addidi cum magistratibus.

τῆσιν ἀρχῇσι. Πλῆθει μὲν ὀλίγων 7
τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ
δικαιοσύνῃ, ἐκ πάντων προεκκρι-
μένον· ὅθεν οἱ τε ἀρχαῖοι αὐτοῖσιν
ἐπιλέγονται, καὶ ὅσοι νομάρχαι
καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες
τε καὶ στρατοφύλακες, ναύαρχοί τε
καὶ ταμίαι, καὶ τῶν κατὰ γεωρ-
γίην ἔργων ἐπιστάται. Γαμέειν δὲ 8
ἐξ ἑτέρου γένους, οὐ θέμις· ὅσον
τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργ-
ικοῦ, ἢ ἑμπολῶν· οὐδὲ δύο τέχναις
ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο
θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γέ-
νους εἰς ἕτερον· ὅσον, γεωργικὸν ἐκ
νομέως γενέσθαι, ἢ νομέα ἐκ δη-
μιουργικοῦ. Μοῦνον σφίσιν ἀντί- 9
ται, σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γε-
νέσθαι· ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφι-
στῇσιν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ
πάντων ταλαιπωρότατα.

XIII. Θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν I
ἄλλα κτῆνη θηρία, κατὰ περ καὶ
Ἕλληνες· ἢ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν
θήρα οὐδὲν τι ἄλλῃ ὁμοίει· ὅτι καὶ
ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμῶσιν ἄλλοις
θηρίοις ὁμοίει. Ἀλλὰ τόπον γὰρ 2
ἐπιλεξάμενοι ἔπειθον, καὶ καυμα-
τῶδες, ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσου-
σιν, ὅσον μεγάλην στρατοπέδῳ ἐπαυ-
λίσσασθαι. Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος
ἐς πέντε ὀργυίας ποιεῖνται, βάθος
τε ἐς τέσσαρας. Τὸν δὲ χοῦν ὅστις 3
ἐμβαλλομένη ἐκ τοῦ ὀρύγματος,
ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου
ἐπιφορῆσαντες, αὐτὶ τείχεος δικ-

Atque hi quidem numero
pauci sunt : sed sapientiâ ac
justitiâ reliquis præstant. Ex
hoc genere, magistratus & præ-
fecti & quæstores ac copia-
rum & classium duces, ac
dispensatores & rerum ru-
sticarum exactores deligun-
tur. Conjugia inter hos or-
dines promiscua fieri nefas
est. neque enim licet agri-
colæ ex opificum ordine ux-
orem ducere : nec contra.
Neque uni duas artes exer-
cere fas est, neque ex uno
genere in aliud transire : ut
puta agricolam ex pastore,
aut pastorem ex opifice fieri.
Hoc tantum permittitur,
sophistam ex quocunque ge-
nere fieri. neque enim mol-
lis est sophistarum vita, sed
omnium laboriosissima.

XIII. Venantur autem In-
di reliquas feras ut Græci :
sed elephantorum venatio
longe diversa est. siquidem
& hæ feræ nullis aliis simi-
les sunt. Deligunt venato-
res locum planum & apri-
cum. in ejus circuitu fossam
ducunt magni exercitus ca-
pacem. Fossæ latitudo quin-
que orgyias habet, altitudo
quatuor. Terram quam fo-
diendo eruunt utrinque ad
labra fossæ congerunt, ea-
que pro muro utuntur. de-
inde in exterioris labri ag-
gere tentoria sibi fossilia fa-
ciunt,

ciunt, & foramina in iis, 4 χρένται· αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῇ χάματι τοῦ
per quæ lucem admit-
tant, relinquunt: ipsique
ἐ septis feras iis appro-
pinquantes atque ingre-
dientes prospectant: &
tres aut quatuor elephan-
tos fœminei sexus ex 5
mansuetioribus septo in-
cludentes, unum per
fossam aditum relinqui-
unt, fossa ponte juncta,
quem multo cespite her-
bido sternunt, ne con-
spici à feris pons, aut
dolus sentiri possit. Vena-
tores procul remoti sese
in cavernis suffossis con-
tinent. Porro feri ele-
phanti loca habitata in-
terdiu non adeunt: no-
ctu vero passim errantes
gregatim pascuntur, eum-
que ducem sequuntur qui
& maximus sit & gene-
rosissimus: non aliter ac
tauros vaccæ sequi cer-
nuntur. Postquam septis
propiores facti fœmina-
rum vocem audierunt,

ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου,
σκηναὶ σφιν ἐρυκτὰς ποιεῖσθαι, καὶ
διὰ ταυτίων ὁπὰς ὑπολείπονται· δὶ ἄν
Φῶς τε αὐτοῖς συνιτέρεται, καὶ τὰ
θηρία προσάγοντα καὶ ἐπιλαύνοντα
ἐς τὸ ἔρκος σκέπτωνται. Ἐταῦθα ἐν-
τὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες τῶν τι-
νας θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσας μέ-
λιστα τὸν θυμὸν χειροφείες, μίαν ἑστο-
δὸν ἀπολαμβάνουσι κατὰ τὴν τάφρου,
γεφυρώσαντες τὴν τάφρου καὶ ταύτην
χοῦν τε καὶ πύον πολλὸν ἐπιφέρουσι,
τοῦ μὴ ἀριθνηλὸν εἶναι τοῖσι θηρίοις
τὴν γέφυραν, μή τινα δόλον οὐδέ τι.
6 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδὸν σφῶς ἐῴσι
κατὰ τῶν σκηναίων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῃ
δεδωκότες. Οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες
ἡμέρας μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰ-
κουμένοις, νύκτωρ δὲ πλακῶνται τε
πάντη, καὶ ἀγέληδιν νέμονται, τῇ
μεγίστῃ καὶ γυναικείῃ σφῶν ἐπὶ-
μένοι, κατέπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροι-
7 σιν. Ἐπειδὴ ἄν τῇ ἔρκει πελάσωνι,
τὴν τε Φωτὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων,
καὶ τῇ ὁσμῇ αἰσθόμενοι, δρῆμα γένται
ὡς

CAP. XIII. 4. τοῦ ἐπὶ τοῦ χείλεος] Vulcanius chirographo suo notavit, secundum τοῦ deleri oportere. Ut legatur τοῦ ἐπιχειλέος neque menses, intelligaturque de ea parte, quæ non in fossam prospicit, sed in agnum, unde veniunt elephantum. Vide Gronovium.

ἐπιλαύνοντα] Mf. opt. & alius cum primis editis ἐπελαύνοντα. Gronov.
6. ἐκποδὸν σφῶς ἐῴσι] Quid verbi sit ἐῴσι, fateor me ignorare. Tertium personam pluralis numeri requiri constat. Equidem corruptam inspicor esse scripturam, legendumque ἔχουσι. In quam opinionem inducor Xenophontis loco, in quo idem loquendi genus existat, eodem prorsus sensu quem hic sententia postulat, Cyropæd. lib. 6. p. 122. l. 37. οἱ δὲ φίλοι προσέειπες συμβουλευούσῃ ἐκποδὸν ἔχειν ἑαυτὸν, μή τι καὶ πάλιν ὑπὸ σοῦ. ὡς ἡδυνάμειός ἐμεῦ μεγάλη. Amici me convenientes ut a medio me subdactam consulunt, ne quid a te mihi accidat, qui gravi sis a me adfectus injuria. Eritor forsitan inde natus, quod littera χ. superscripta fuerit, quam librarius, hujus locutionis ignarus, pro circumflexo habuit. Polybius dicit pag. 1380. αὐτὸν ἐκποδὸν ἐπέειπε, eodem sensu. Item pag. 1448.

ὧς ἐπὶ τὸν χῆρον τὸν πεφραγμένον·
 ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ
 χεῖλα, εὐτ' ἂν τῇ γέφυρῃ ἐπιτύ-
 χωσι, κατὰ ταύτην εἰς τὸ ἔρκος ὠ-
 θέονταί. Οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι 8
 τὴν ἔσοδον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρί-
 ων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέφυραν ὀξέως
 ἀφείλουν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κήμας
 ἀποδραμόντες, ἀγγέλλουσι τοὺς ἐ-
 λέφαντας ὅτι ἐν τῇ ἔρκει ἔχονται· οἱ 9
 δὲ ἀκούσαντες ἐπιβάνουσι τῶν κρα-
 τίστων τε τοῦ θυμὸν καὶ τῶν χειρο-
 θέστων ἐλεφάντων· ἐπιβάντες δὲ,
 ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος· ἐλάταν-
 τες δὲ, οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτον-
 ται· ἀλλ' ἔσσι γὰρ λιμῶ τε ταλαι-
 πωροῦσθαι τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας,
 καὶ ὑπὸ τῇ δόλῃ δουλαῖσθαι. Εὐτ' 10
 ἂν δὲ σφίσι κακῶς ἔχῃν δοκέωσι,
 τηλικαῦτα ἐπιτήσαντες πύθεις τὴν
 γέφυραν ἐλαύνουσι τε ὡς ἐς τὸ ἔρ-
 κος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχῃ ἴσθαι
 κρατερῇ τοῖσιν ἡμέρουσι τῶν ἐλε-
 φάντων πρὸς τοὺς θαλαπύτας· ἔπει-
 τα κρατεῖνται μὲν κατὰ τὸ εἶδος οἱ
 ἄγριοι, ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίᾳ καὶ τῇ λιμῶ
 ταλαιπωρούμενοι. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐ- 11
 λεφάντων καταβάντες, παρεμύνο-
 σιν ἥδη τοῖς τ' ἀγρίοις τοὺς πόδας
 ἄκρας συνδέουσιν· ἔπειτα ἐγκελεύ-
 ονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς
 πολεῖν πολλαῖς, ἔς τ' ἂν ἐκείνοι
 παλαπωρούμενοι ἐς γῆν πέσωσι·
 παραστάντες δὲ, βρόχους περιβάλ-
 λουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αἰχμᾶς,

easque per odoratum co-
 gnovere, protinus ad septa
 advolant, & fossæ labra
 circumeuntes, quum ad
 pontem pervenerint, per
 eum septa ingrediuntur.
 Venatores, ubi ingressos
 sentiunt, alii continuo
 pontem subtrahunt, alii
 proximos pagos petentes,
 elephantos septo inclusos
 esse nuntiant. Quo cogni-
 to, populares confestim
 elephantos optimos ac
 mansuetissimos conscen-
 dunt. Nec tamen primo
 statim adventu cum agre-
 stibus elephantis pugnam
 aggrediuntur, sed illos ali-
 quando fame macerari ac
 siti domari sinunt: quum-
 que jam languidiores fa-
 ctos vident, rursus immis-
 so ponte septa ingrediun-
 tur. Et primo quidem a-
 cre certamen fit inter do-
 mitos elephantos & feros
 captos: tandem superan-
 tur, ut par est, feri, lan-
 guore & fame pressi. Tum
 seniores ex elephantis in
 terram demissi languidis
 illis summos pedes colli-
 gant; dehinc domitis ele-
 phantis imperant, ut fe-
 ros multis plagis excipi-
 ant, donec verberibus de-
 fatigati in terram proci-
 dant, tunc adstantes cer-
 vicibus eorum laqueos ap-
 taut,

11. τοῖς τ' ἀγρίοις] Particula τε hic vacat. Ita apud Polybium p. 709. l. 6.
 κατέλαβον τε, quod cum nullo alio verbo constituitur.

tant, & ipsi prostratos in-
scendunt. Ne vero fessio-
res excutiant, neve aliquid
aliud damni inferant, colla
acuto gladiolo in circui-
tum proscindunt, vulnus-
que laqueo circumligant,
ut præ ulcere & collum
& caput immotum teneant.
Si enim pervicaciter
reluctentur, ab fune ulcus
teritur. Atque ita tandem
victos sese agnoscens ex
vinculo ab domitis ducun-
tur.

XIV. Siqui vero eorum
immaturæ ætatis aut ine-
pti videantur, abire in loca
ipsis consueta permittunt.
Cæteros captos in pagos
ducunt, ac primum eos
gramine & viridibus cul-
mis pascunt; & si præ tæ-
dio ac mœnore pabulo ab-
stineant, Indi circumstan-
tes tympanorum ac cym-
balorum pulsu cantuque
eos exhilarant ac demul-
cent. Intelligens enim, si-
quæ alia fera, est elephas.
Et quidem nonnulli recto-
res suos in bello cæfos,
sublatos ad sepulturam de-
tulerunt: alii jacentes pro-
pugnarunt: alii pro fessio-

καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κυμάνουσι.
Τοῦ δὲ μὴ ἀποτείεσθαι τοὺς ἀμβά-
τας, μηδὲ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργά-
ζεσθαι, τὸν τρέχῃσαν αὐτοῖσιν, ἐν
κύκλῳ, μαχαίρῃ ὀξείᾳ ἐπιτέμνουσι,
καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν πε-
ριδέουσιν, ὡς ἀτρίμα ἔχειν τὴν κε-
φαλὴν τε καὶ τὸν τρέχῃσαν ὑπὸ τοῦ
ἰζέλευος. Εἰ γὰρ περιερέφοντο ὑπὸ
ἀτασθαλίας, τριβέσται αὐτοῖσι τὸ
ἔλκος ὑπὸ τῇ κνήμῃ οὕτω μὲν ἀτρί-
μα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσμι-
χέοντες ἤδη, ἔχοντα κατὰ τὸν δεσ-
μὸν πρὸς τῶν ἡμέρων.

XIV. Ὅσοι δὲ ἡνίκαι αὐτῶν, ἢ
διὰ κακότητα οὐκ ἔξιοι ἐκτίσθαι,
τούτους ἔβαν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ
σφέτερα ἦσαν. Ἄγοντες δὲ εἰς τὰς
κάμους τοὺς ἄλλους, τοῦ τε χλω-
ροῦ καλάμου καὶ τῆς πύας τὰ πρῶ-
τα ἐμφαγεῖν ὄντων οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυ-
μίας, οὐκ ἐβέλουν αὐτὸν σιτέεσθαι,
τοὺς δὲ περιεζήμενοι οἱ ἰδοὶ, εἰδοῦ-
σί τε καὶ τυμπάνουσι καὶ κυμάν-
ουσι ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπ-
ιδόντες, κατευνέζουσι. Θυμώσ-
φον γὰρ, ἢ πέρ τι ἄλλο θυμῶν, ὃ
ἐλέφας· καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς
ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθι-
νόντας ἔραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς
ταφῆν· οἱ δὲ καὶ ὑπερέπαισαν πε-
μέ-

13. ἀτρίμα ἴχουσι] vel repetendum τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τρέχῃσαν.
vel intransitive interpretandum, quiesce se habent, quiescunt.

CAP. XIV. 1. ἢ διὰ κακότητα] aut propter malam corporis constitutionem non
digni sunt qui possideantur, sive retineantur & alantur.

3. οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας] Omnino eos velle nolle ait, scelus ac interpret verit.

4. ἢ θη] Intendendi particula. Vide not. ad 6, 22, 13.

ἐν πολέμῳ] in praelio. Uti & Latinis interdum bellum pro praelio dicitur.
Ita Curt. 3, 10, 3. 4, 12, 22.

μένους· οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκιν-
 δυνεύσαν· ὃ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀπο-
 κτείνας τὸν ἀμβάτην, ὑπὸ μετανοίας
 τε καὶ ἰουμῆος ἀπέθανεν. Εἶδον δὲ 5
 ἔγνωγε καὶ κυμβαλίζοντα ἤδη ἐλέ-
 φαντα, καὶ ἄλλους ὀρχομένους,
 κυμβάλοις τῇ κυμβαλίζοντι πρὸς
 τῶν σκελῶν τῶν ἔμπροσθεν προσηρ-
 τημένον, καὶ πρὸς τῇ προβοσκιδί
 καλεομένη ἄλλο κύμβαλον· ὃ δὲ ἐν 6
 μέρει τῇ προβοσκιδί ἔκρουε τὸ κύμ-
 βαλον ἐν ἰσθμῷ πρὸς ἑκατέρω τῶν
 σκελῶν· οἱ δὲ ὀρχόμενοι ἐν κύκλῳ
 τε ἑχέμενον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ
 ἐπικέκμηκτοντες τὰ ἔμπροσθεν σκέ-
 λεα ἐν τῇ μέρει, ἐν ἰσθμῷ καὶ οὖ-
 τοι ἔβαινον, καθότι ὁ κυμβαλίζων
 σφίσιν ὕφηνετο. Βαίνεται δὲ ἐλέ- 7
 φας ἦρος ἄρῃ, κατὰ περ βοῦς ἢ ἵπ-
 πος, ἔπειν ἤσῃ θηλέσιν αἱ παρὰ
 τοῦτο κροτάφοισιν ἀναπνοαὶ ἀνοι-
 χθεῖσαι ἐκπνέουσι· καὶ δὲ τοὺς ἐλα-
 χίστους μὲν, ἐκαταίδεκα μῆνας· τοὺς
 πλείους δὲ, ὀκτακαίδεκα· τίκτει
 δὲ ἐν, κατὰ περ ἵππος· καὶ τοῦτο
 ἐκτρέφει τῇ γάλακτι, ἐς ἔτος ὕψο-
 ν. Ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ πλείους 8
 ἔτη ζῶντες, ἐς διηκόσια· πολλοὶ
 δὲ πόσιν προτελευτῶσιν αὐτῶν γῆρας
 δὲ ἐς τὸν ἔχονται. Καὶ ἐστὶν αὖ- 9
 τῶσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἵαμα, τὸ
 βόειον γάλα ἐγχεόμενον· πρὸς δὲ
 τὰς ἄλλας νόσους, ὃ μέλας οἶνος
 πινόμενος· ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι, τὰ
 οὖια κρέα ὀπτόμενα καὶ καταπασ-

ribus lapsis neci sese objece-
 runt; quidamquum per iram
 rectorem suum occidisset,
 pœnitentiâ & mœrore se
 confecit. Vidi ego aliquan-
 do elephantum cymbalum
 pulsantem, aliis saltantibus,
 duobus cymbalis ad anteri-
 ora crura appensis, alioque
 ad proboscidem alligato.
 Ipse alternatim proboscide
 cymbalum in numerum ad
 utrunque crus pulsabat: re-
 liqui in gyrum choreas du-
 cebant, & sublati flexisque
 prioribus cruribus vicissim
 in numerum etiam procedebant,
 prout is qui cymba-
 lum pulsabat sono præibat.
 Elephas venerem appetit
 verno tempore, quemadmo-
 dum bos aut equa, quum
 foeminis spiracula quædam
 circa tempora adapertha ex-
 pirant; fertque in utero fœ-
 tum minimum xvi menses:
 summum, xviii. Parit au-
 tem elephas unicum, sicut
 equa; atque hunc lacte suo
 in octavum usque annum
 nutrit. Vivunt elephanti,
 qui plurimum, annos cc.
 plerique ante hoc tempus
 morbo intereunt. Senectute
 vero ad hanc ætatem per-
 tingunt. Oculorum ægritu-
 dini præsens remedium est
 lac bubulum: reliquis mor-
 bis vinum nigrum epotum
 prodest. Ulceribus autem
 car-

9. ἐγχεόμενον] infusum in oculos, nequis epotum intelligat.
 καταπασσόμενα] infusa vulneribus.

carnes suillæ tostæ atque intritæ. Hæc sunt Indorum, quibus utuntur, remedia.

XV. Tigrim vero Indie lephanto multo fortio- rem esse censent. Ejus pellem se vidisse scribit Nearchus, feram ipsam nequaquam: Indos tamen narrare magnitudine esse maximi equi; tantâ vero velocitate & robore, ut nulli alteri feræ comparari possit. Quando cum elephanto congreditur, in caput ejus insilire, facileque strangulare; cæterum eas quas nos videmus & tigres vocamus, thoes esse maculosas, majores quam sint alia thoes. De formicis etiam scribit Nearchus, se quidem eas non vidisse, cujusmodi nonnulli tradunt in India nasci. pelles tamen earum non paucas abs se visas, in castra Macedonum allatas. Megasthenes certa veraque esse quæ de formicis scribuntur dicit: eas nimirum esse quæ aurum è terrâ effodiunt, non quidem auri ipsius causâ, sed ut sibi antra in quibus delitescant parent: quemadmodum nostræ etiam formicæ exiguæ

όμενα. Ταῦτα παρ' Ἰνδοῦν ἐσιν αὐτοῖσιν ἰάματα.

XV. Τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὸν τί-
γριν πολλῶντι ἀκραιμώτερον Ἰνδοὶ
ἄγουσι. Τίγρις δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν
λέγει Νέαρχος, αὐτὸν δὲ τίγριν
οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ
ἀπηγγέσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος
μὲν ἡλίκον τὸν μέγιστον ἵππον τὴν
δὲ ἀκρίτητα καὶ ἀλὼν, οἷον οὐδεὶς
ἄλλω εἰκόσαι· τίγριν γὰρ ἐπὶ τὸν
ὀμὸν ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπνέῃ τὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος,
καὶ ἔρχειν εὐπετέως. Ταῦτα δὲ
οὐστιγμῶς καὶ ἡμεῖς δρόμεον καὶ τί-
γρις καλέομεν, θέας εἶναι αἰόλους
καὶ μέζοντας ἢ περὶ τοὺς ἄλλους θέας.
Ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέ-
γει Νέαρχος, μύρμηκα μὲν αὐτὸς
οὐκ ἰδεῖν, ὅπως δὲ τὰ καὶ μεταξί-
τεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰν-
δίᾳ γῆ· δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν
πολλὰς, ἐς τὸ κρατύπειδον κατα-
κομισθείσας τὸ Μακεδονικόν. Με-
γασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέα εἶναι ὑπὲρ
τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστέει,
τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύ-
σσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἐκ-
κα, ἀλλὰ σφίσι γὰρ κατὰ τῆς
γῆς ὀρύσσουσιν, ὥς Φιλαύτου

αὐτοῖσιν ἰψῖ scil. elephantis. Uti paulo ante: καὶ ἐσιν αὐτοῖσιν τὴν μὲν
ὀφθαλμῶν ἰαμα.

CAP. XV. 3. Ταῦτα δὲ οὐστιγμῶς] Rectissime Mf. opt. τούτους δὲ ὀστῶν.
quod postremum est & in aliis, sed quod mireris, conjurant in ταῦτα. Græcæ.
θέας] θέας, αὐδ, δ. Thos: animal lupo simile, teste Hesychio. Ut & Mi-
nius lib. 8. cap. 34. scribit thos esse luporum genus procerius longiorumque,
brevitate crurum diffimile, velox saltu, venatu vivens, innocuum homini.
Quare Gaza lupum cervarium Latine appellat. Conf. Stephan. Thec.

κατέπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ
 μύρμηκες ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύ- 6
 σουσιν· ἐκείνους δὲ εἶναι ἀλωπέ-
 κων μέζοντας, πρὸς λόγον τοῦ με-
 γέθεος σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύ-
 σειν· τὴν δὲ γῆν, χρυσίτιν εἶναι,
 καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι
 τὸν χρυσόν. Ἀλλὰ Μεγασθένης 7
 ἀκούσθ' ἀφηγέεται· καὶ ἐγὼ ὅτι οὐ-
 δὲ ταύτου ἀτρεκέτερον ἀναγρά-
 ψαι ἔχω, ἀπὴμι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ
 τῶν μυρμηκῶν λόγον. Σιττακὸς 8
 δὲ Νέαρχος μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα
 ἀφηγέεται, ὅτι γίνονται ἐν τῇ
 Ἰνδοῦ γῇ, καὶ ὅπως ὄρνις ἐστὶν ὁ
 σιττακός, καὶ ὅπως Φωνήν τε ἑν- 9
 ῥωπύην. Ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε
 πολλοὺς ὀπώπια καὶ ἄλλους ἐπι-
 ραμένους αἶδα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς
 ἀτόπου δῖθεν ἀφηγήσομαι· οὐδὲ
 ὑπὲρ πιθήκων τοῦ μεγέθεος, ἢ ὅτι
 καλοὶ παρ' Ἰνδοῦς πίθηκοι εἰσὶν,
 οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω. Καὶ γὰρ
 ταῦτα γνώριμα ἐρῶ, πλὴν γε δὴ,
 ὅτι καλοὶ ποὺ πίθηκοι εἰσὶ. Καὶ 10
 ὄφιας δὲ λέγει Νέαρχος θηρευθῆ-
 ναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας· μέ-
 γεθος δὲ, ἐν μὲν λέγει ἐλέην Πύ-
 θωνα τὸν Ἀντιγένης, πῆχυν ὡς
 ἑκατάδεκα· αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς
 πολὺ μέζοντας τούτων λέγειν εἶ-
 ναι τοὺς μεγίστους ὄφιας. Ὅσοι 11
 δὲ ἰητροὶ Ἕλληνες, τούτοισιν οὐ-

quum sint, nonnihil terræ
 eruunt. Esse autem formicas
 illas vulpibus majores, ratio-
 ne magnitudinis earum, ter-
 ramque fodere, quæ aurum
 mistum habeat, & ex eâ Indis
 aurum fieri; sed Megasthenes
 auditum narrat. Ego vero
 quum nihil habeam certius
 quod eâ de re scribere possim,
 libenter hunc de formicis
 sermonem missum faciam.
 Psittacos autem Nearchus
 narrat, tanquam rem miram,
 apud Indos nasci: & cujus-
 modi avis sit psittacus descri-
 bit, ac vocem humanam ex-
 primere ait. Ego, quoniam
 multas ejus generis aves vi-
 di, & alios scio nosse hanc
 avem, nihil de eâ tanquam
 mirum narrabo, neque de si-
 miarum magnitudine, vel
 quod pulchræ apud Indos si-
 miæ sint, vel quomodo capi-
 antur, dicam. Nota enim om-
 nibus dixerim: præterquam
 fortasse quod pulchræ sint.
 Scribit etiam Nearchus ser-
 pentes ibidem capi maculo-
 sos, magnæque velocitatis,
 & eum quem Python Antigæ-
 nis F. cepit, fuisse cubito-
 rum circiter xvi: Indos vero
 affirmare, multo majores his
 apud se nasci eos qui maximi
 sint. Neminem autem Græ-
 corum medicorum remedium ad-

6. ἐκείνους δδ] Ex codice optimo ita restituendum: ἐκείνους δδ, εἶναι γὰρ ἀλωπέκων μέζοντας. πρὸς λόγον τοῦ μεγέθεος σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν. Hoc est, illas vero (quippe quæ sint vulpibus majores) pro ratione earum magnitudinis quoque terram fodere. GIONOV.

adversus morsum Indici serpentis invenisse: ipsos tamen Indos eos qui morfi essent curasse. Addit Nearchus Alexandrum Indos quotquot medicinæ peritissimi erant apud se habuisse, & per præconem in castris edictum fuisse, ut quisquis à serpente ictus esset, ad regis tabernaculum veniret. Porro hi ipsi medici etiam aliis morbis medebantur. Cæterum non multos in Indiâ morbos grassari, quod tempora anni temperatiora iis locis sint. Siqua vero major vis ingruat, sophistas consulere, eosque non sine divinâ quadam virtute, quicquid medicabile est curare.

XVI. Lineâ veste utuntur Indi, ut ait Nearchus, lino ex arboribus facto, quâ de re mihi jam dictum est: & hoc quidem linum aut reliquis omnibus linis candidius est, aut nigri ipsi quum sint, faciunt ut candidius id quam esse videatur. Est autem ipsis subucula linea crure medio tenus: amiculum autem partim humeris circumjectum, partim capiti involutum. Inaures etiam Indi gestant ex ebore; qui admodum locupletes sunt; neque enim

δὲν ἄλλος ἐξεύρητο, ὅστις ὑπὸ θφους διχρήσῃ Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰσχύοντο τοὺς πληγέντας· καὶ ἐπὶ τῇδε Νέαρχος λέγει· συλλελεγμένους ἑμὲ αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος Ἰνδοὺν ὅσων ἰητρικὴν σοφώτατοι· καὶ κεκήρυκτο ἀπὸ τῶν στρατῶν, ὅστις διχρήσῃ, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾷ τῶν βασιλέως. Οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τῶν ἄλλων νοῦσαν τε καὶ παύσαν ἰητροὶ ἦσαν. Οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πύθεα γίνεσθαι, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροι ὥσιν αὐτῶν· εἰ δὲ τι μείζον καταλαμβάνωσι, τοῖσι σοφιστῶν ἀποκινουῦντο· καὶ ἐκείνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκειν ἵσθαι ὅ, τι περ ἰσχυμὸν.

XVI. Ἐστὶν δὲ Ἰνδοὶ λινὴν χροῶνται, κατὰπερ λέγει Νέαρχος, λίνου τοῦ ἐκ τῶν δένδρεων, ὑπὲρ ὅτου μοι ἦδη λέλεκται. Τὸ δὲ λίνον τοῦτο ἢ λαμπρότερον τὴν χροὴν ἔστιν ἢ τοῦ λίνου παυτός· ἢ μέλανες αὐτοὶ ὄντες λαμπρότερον τὸ λίνον φαίνεσθαι ποιεῖουσιν. Ἐστὶ δὲ κινὴν λίνου αὐτοῖς ἔστι ἐπὶ μέσῳ τὴν κοίμῃ· ἑμὰ δὲ, τὸ μὲν, περὶ τοῖσιν ἡμῶσι περιβεβλημένον· τὸ δὲ, περὶ τῇσι καὶ Φαλῶσιν ἐκλυγμένον. Καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέουσιν ἐλέφαντος, ὅσων κέρτα

31. καὶ ἐπὶ τῇδε] Annon potius interpretandum ὅς προπετεας, ut Alexander a Nearcho dicatur propterea Indos medicos circa se habuisse, quod essent peritissimi. Quanquam hoc sensu, fateor, plerumque solet subjici ὅτι, uti paulo post 4. τοὺς δὲ πύθοντας λέγει Νέαρχος ὅτι βάπτωνται.

CAP. XVI. 1. ὅπῃ ὅσον] In optimo legitur ὅπῃ ὅσον scil. δένδρεων. Et de illis ante memoravit, cap. 7, 3. Gronov.

κέρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες
 Ἴνδοι φορέουσι. τοὺς δὲ πάγονας 4
 λέγει Νέαρχος ὅτι βάπτονται Ἰν-
 δοί, χροὴν δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην·
 οἱ μὲν, ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι, οἷους
 λευκοτάτους· οἱ δὲ, καυνοῦς· τοὺς
 δὲ, Φοινικέους εἶναι· τοὺς δὲ, καὶ
 πορφύρεους· ἄλλους, πρασινοῖδας.
 Καὶ σκιάδια ὅτι προβάλλονται τοῦ 5
 ὅρεος ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδοὶ·
 Ἰποδήματα δὲ λευκοῦ δέρματος
 φορέουσι, περιττῆς καὶ ταῦτα ἡ-
 κισμένα· καὶ τὰ ἔρη τῶν ὑποδή-
 μάτων αὐτοῖσι ποικίλα καὶ ὑψη-
 λὰ, τοῦ μέζονας φαίνεσθαι. Ὁ 6
 πλίσιος δὲ τῆς Ἰνδοῦ, οὐκ αὐτὸς
 ἓς τρόπος· ἀλλ' οἱ μὲν περὶ αὐ-
 τῶσι τόξον τε ἔχουσιν ἰσομήκες τῇ
 φορέοντι τὸ τόξον· καὶ τοῦτο κάτω
 ἐπὶ τὴν γῆν θέτες, καὶ τῇ ποδί
 τῇ ἀριστερᾷ ἀντιβάτες, οὕτως ἐκ-
 τοξεύουσι, τὴν δεξιὰν ἐπὶ μέγα
 ἐπίσῃ ἀπαγαγόντες· ὃ γὰρ οὕτως 7
 αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέειν τριπλήρεος·
 οὐδέ τι ἀντέχει τοξευθὲν πρὸς Ἰν-
 δοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς,
 οὔτε θώραξ, οὔτε τί τι καρτερόν ἐγέ-
 νετο. Ἐν δὲ τῇσιν ἀριστερῇσι πέλ- 8
 ται εἰσὶν αὐτοῖσιν ἀμοβδίνοι, εἰ-
 σότεραι μὲν ἢ κατὰ τοὺς φορέον-
 τας, μήκει δὲ αὐ πολλὰν ἀποδέου-
 σαι. Τῶσι δὲ ἄκοντες ἀντὶ τόξου
 εἰσὶ. Μάχαιραι δὲ πάντες φορέου- 9
 σι, πλατεῖν δὲ, καὶ τὸ μήκος οὐ

vulgus iis utitur. Barbæ
 quoque variis coloribus fu-
 care Indos Nearchus scri-
 bit: ut aliis quam maxime
 alba appareat, aliis fusca,
 aliis rubea, aliis purpurea, a-
 liis viridis. Umbracula quo-
 que præ se gestare æstate,
 eos qui alicujus nominis
 sint; calceos ex corio albo
 gestant, eosque accurate
 atque eleganter confectos,
 ita ut altiores variisque co-
 loribus distinctas soleas ha-
 beant, quo proceriores esse
 videantur. Armaturæ autem
 Indicæ non unus atque idem
 est modus. Pedites enim In-
 di arcum habent, ejusdem
 cum eo qui eum gestat lon-
 gitudinis: atque hunc qui-
 dem ad terram obfirmantes,
 sinistroque pede ut eum ten-
 dant contranitentes, ita ner-
 vum longe retro adducunt.
 Sagittis enim utuntur trium
 paulo minus cubitorum: ni-
 hilque est quod non Indici
 sagittarii telum penetret:
 non scutum, non thorax,
 aut aliud armaturæ genus
 quantumvis validum. In si-
 nistrâ peltas ex crudo corio
 bubulo, angustiores quam
 ii qui eas gestant, longitu-
 dine propemodum æquales.
 Hi jaculis loco sagittarum
 utuntur. Ensem omnes ge-
 stant, bonâ amplitudine:
 trium

7. οὔτε εἴ τι] Mf. opt. οὔτε ὅτι καρτερόν. Gronov.

8. Τῶσι δὲ ἄκοντες] Quibusdam vero jacula sunt loco arcuum, quibus ple-
 rique sunt instructi, ut dicitur 6. Particula δὲ coheret cum superiori μὲν 6.
 αὐ μὲν περὶ.

trium cubitorum, non ultra, longitudine. Hunc, quum cominus pugna miscetur, (quam quidem non facile Indi inter se ineunt) utraque manu demittunt, quo maiorem plagam inferant. Equites duobus jaculis utuntur, quæ verutis sunt similia: peltâ minore quam pedites. Equi neque fellis insternuntur, neque frenis quæ Græcanicis aut Celticis similia sint cohibentur: sed extremam faucium partem loro, quod ex crudo corio bubulo confutum sit, circumvinciunt: ad hujus loræ interiorē partem claviculos æneos aut ferreos non admodum acutos affigunt: locupletiores, eburneis utuntur. In ipsis equorum faucibus ferrum est, instar veru, cui habenæ alligantur. Quando igitur adducunt habenas, veru equum cohibet, claviculi que illi appensi, pungentes, habenas morem gerere cogunt.

XVII. Porro Indi corporibus sunt graciles, proceri, multoque cæteris mortalibus leviores atque expeditiores. Vehuntur plerique camelis, equis & afinis: ditiores, elephantis. Regium enim apud Indos est elephanto vehi: proximus huic

μέζω τριπύχτος· καὶ ταύτην, ἐπεὶ συστάθην καταστῆ αὐτοῖσιν ἡ μάχη (τὸ δὲ οὐκ εὐμαρές· Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλήλους γίγνεται) ἀμφοῖν τῶν χειρῶν καταφέρουσιν ἐς τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερῶν τὴν πληγὴν γενέσθαι. Οἱ δὲ ἵππες ἀκόντια δίο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, ὡς τὰ σάκκια ἀκόντια· καὶ πέλτην τὴν μικροτέραν τῶν πεζῶν. Οἱ δὲ ἵπποι αὐτοῖσιν οὐ σεσαγμένους εἶσιν, οὐδὲ χαλινούνται τοῖσιν· Ἑλληνικοῖσι χαλινούσιν ἢ τοῖσι Κελτικοῖσιν ἐμφορές· ἀλλὰ περὶ ἑκαστῆς κόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσιν δέσμα ἀμφοδύον, ῥαπτὸν, περιεξημένον· καὶ ἐν τούτῳ χάλικα κέντρα ἢ σιδήρεα, οὐ κάρτα ὀξεία, ὅτε ἐσραμμένα· τοῖσι δὲ πλουτέουσιν ἐλεφάντινα κέντρα ἐσὶν· ἐν δὲ τῇ κόματι αἰδηρόν αὐτοῖσιν αἰπὰ πᾶσι ἔχουσιν, ὧν περ ὀβελῶν, ὅθεν ἐξηρτημένοι εἰσὶν αὐτοῖσιν οἱ ῥυτῆρες· ἐπεὶ ὧν ἐπαγέχῃσι τὸν ῥυτῆρα, ὃ, τὴν ὀβελὸς κρατεῖ τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα, ὡς δὴ ἐξ αὐτοῦ ἠρτημένα, κεντῶντα, αἷα ἐφ' ἄλλῳ τι ἢ πεύθεσθαι τῇ ῥυτῇ.

XVII. Τὰ δὲ σώματα ἰσχυρὰ τῇ εἰσῇ· Ἰνδοὶ καὶ εὐμαρές, καὶ καῖφοι πολλὰν τι ὑπὲρ τοὺς ἑλλήλους ἀνθρώπους. Ὀρμήματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν, κάμηλοι εἰσιν, καὶ ἵπποι, καὶ ὄνοι· τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν, ἐλεφάντες. Βασιλεὺς γὰρ ἔχημα ὁ ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ὡς

10. τὰ σάκκια] Saunium est jaculi genus, verutum, inquit Casaubonus in Notis ad Strabonem pag. 205. cujus verba citavit Gronovius.

δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ ταύτῃ, τὰ
 τέθρηπτα τρίτον δὲ, αἱ κάμη-
 λαι· τὸ δὲ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀρέ-
 σθαι, ἔτιμον. Αἱ γυναῖκες δὲ 3
 αὐτοῖσιν, ὅσαι κέρτα σώφρονες,
 ἐπὶ μὲν ἄλλῃ μισθῷ οὐκ ἂν τι
 διαμάρτοιεν· ἐλέφαντα δὲ λα-
 βούσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι,
 οὐδὲ αὐσχρὸν Ἴνδοι ἄγουσι, τὸ
 ἐπὶ ἐλέφαντι μισγῆναι· ἀλλὰ καὶ
 σεμνὸν δοκέει τῆσι γυναῖξιν, ἐ-
 ξίην τὸ κάλλος φανῆναι ἐλέ-
 φαντος. Γαμέουσι δὲ οὔτε τι δι- 4
 δόντες, οὔτε λαμβάνοντες· ἄλ-
 λ' ὅσαι ἤδη ὑπαίαι γάμου, ταῖ-
 τας οἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ
 ἔμφανές καθίστανιν ἐκλέξασθαι
 τῷ νικῶντι πάλῃν ἢ πῦξ ἢ
 δρόμον, ἢ κατ' ἄλλην τινὰ ἀν-
 δρίαν προκρίνεντι. Σιτοφάγοι δὲ 5
 καὶ ἀροτῆρες Ἴνδοι εἰσιν, ὅσοι γε
 μὴ ὄρειαι αὐτῶν· οὔτως δὲ τὰ θή-
 ρμα κρέα σιτῶνται. Ταῦτά μοι 6
 ἀπόχρη δεδιλωτῆναι ὑπὲρ Ἰνδῶν,
 ὅτα γνωσιμώτατα Νέαρχος τε
 καὶ Μεγασθένης δοκίμου ἀνδρὸς
 ἀπογραφάτην· ἐπεὶ δὲ οὐδὲ ἡ ὕ- 7
 πόθεσις μοι τῆςδε τῆς συγγρα-
 φῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγρά-
 ψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρε-
 κομισθῇ Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας
 ἐξ Ἰνδῶν ὁ σόλος, ταῦτα δὲ μοι
 ἐκβολὴ ἔξω τοῦ λόγου.

honor, quadrigis : tertius, ca-
 melis vehi. uno equo vehi, vile
 est. Mulieres apud eos, quæ
 castæ admodum sunt, non sa-
 ne ullâ mercede, quam ele-
 phanti, corrumpi se patiun-
 tur. Elephantum danti copi-
 am sui faciunt. neque hoc tur-
 pitudini vertitur, si elephanti
 mercede adducta mulier con-
 suetudinem cum quoquam ha-
 beat: quin potius honorificum
 sibi ducunt, formæ suæ pul-
 chritudinem elephanto dignam
 haberi. Nubunt nihil vel dan-
 tes vel accipientes : sed quot-
 quot jam maturæ viro fuerint,
 adducuntur à parentibus in
 publicum, ut is qui luctâ vice-
 rit aut pugillatu aut cursu,
 vel aliâ quapiam virtute reli-
 quis antecelluerit, eam sibi
 quam volet deligat. Plerique
 vero Indi arationem exercent,
 & frumento vescuntur, exce-
 ptis montanis qui ferinas car-
 nes edunt. Atque hæc quidem
 mihi de Indis exposuisse suffi-
 ciat, quæ tanquam præcipua
 Nearchus & Megasthenes viri
 graves de iis conscripserunt.
 Quum enim mihi hoc opere
 propositum non fuerit Indo-
 rum more: atque instituta de-
 scribere, sed quo pacto Alex-
 andro ex Indis in Persas classis
 prætervexerit, hæc mihi sint
 loco excessus in narrando.

XVIII.

CAP. XVII. 4. Γαμέουσι] Uxores ducunt.

οὔτε τι δίδόντες] Non eadem fuit omnium gentium in contrahendo ma-
 trimonio consuetudo. Nam nostris quidem moribus viri dorem a mulieri-
 bus accipiunt. Contra apud vetustissimos populos vel pretio sibi viri uxores
 parabant, ut Siehem Dinam Gen. XXXIV. 12. & David Michalem 1 Reg.
 XVIII. 25. vel opere & servitio, ut Jacob Rahelem & Leam, Gen. XXIX.
 & XXXI. 15.

XVIII. Alexander enim ¹ paratâ jam ad Hydaspis ripas classe, collectis omnibus Phœnicibus & Cypriis aut Ægyptiis qui priorem expeditionem secuti fuerant, ex iis naves implevit; delectis ministris ac remigibus, qui rerum navalium peritis-
simi essent. Erant vero etiam in exercitu insulares non pauci iis in rebus bene ver-
fati, Ionesque ac Helle-
spontii. Triremium itaque
ductores constituit: ex Ma-
cedonibus quidem Hephæ-
stionem Amyntoris filium,
Leonnatum Euni, Lyfima-
chum Agathoclis, Asclepio-
dorum Timandri, Archon-
tem Clinia, Demonicum
Athenæi, Archiam Anaxi-
doti, Ophellam Sileni, Ti-
manthem Pantiadis; hi Pel-
læi erant. Ex Amphipoli hi
duces fuerunt: Ex Cretâ,
Nearchus Androtimi filius,
qui Paraplum conscripsit:
Lampedon Larichi f. An-
drosthenes Callistrati. Ex
Orestide, Craterus Alexan-
dri filius, Perdiccas Orontis.
Eordæi, Ptolemæus Lagi f.

XVIII. Ἀλέξανδρος γὰρ, ἐ-
πειδὴ οἱ παρεσκευάσθη τὸ ναυτικὸν
ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπεω τῆσιν ἔχουσιν,
ἐπιλεγόμενος ὅσοι τε Φοινίκων, καὶ
ὅσοι Κύπριοι ἢ Αἰγύπτιοι εἶπαντο
ἐν τῇ ἡνὶ στρατηλασίῃ, ἐκ τούτων
ἐπλήρου τὰς νέας, ὑπηρεσίας τε
αὐτῇσι καὶ ἐρέτας ἐπιλεγόμενος,
ὅσοι τῶν θαλασσίων ἔργων δασμόνες.
² Ἦσαν δὲ καὶ νησιῶται ἄνδρες αἰεὶ
ὀλίγοι ἐν τῇ στρατίῃ, οἷς ταῦτα ἔ-
μελλε, καὶ Ἴωνες, καὶ Ἑλλησπόν-
³ τιοι. Τριήραρχοι δὲ αὐτῇ ἐπετάθη-
σαν, ἐκ Μακεδόνων μὲν Ἡφαιστίω
τε Ἀμύντορος, καὶ Λεοννάτας δ' Εὐ-
νου, καὶ Λυσίμαχος δ' Ἀγαθοκλέ-
ους, καὶ Ἀσκληπιδάρορος δ' Τιμαν-
δρου, καὶ Ἀρχων δ' Κλεινίου, καὶ
Δημόνικος δ' Ἀθηναίου, καὶ Ἀρ-
χίας δ' Ἀναξιδότου, καὶ Ὀφειλλὰς
Σειλήνου, καὶ Τιμανθέης Παντιάδου.
⁴ οὗτοι μὲν Πελλᾶσι. Ἐκ δὲ Ἀμ-
φίπολεως ἦγον οὗτοι ἐκ Κρήτης Νέ-
αρχος Ἀνδροτίμου, ὃς τὰ ἀμφὶ τῇ
παράπλῳ ἀνέγραψε· καὶ Λαμπέ-
δων δ' Λαρίχου, καὶ Ἀνδρόσθενος
⁵ Καλλιστράτου ἐκ δὲ Ὀρεστίδος, Κρα-
τερός τε δ' Ἀλεξάνδρου, καὶ Περδικ-
κας

CAP. XVIII. 1. Ἀλέξανδρος] Eadem hæc breviter attinguntur de exped.
lib. 6. cap. 1. sub fin.

ἐν τῇ ἡνὶ στρατηλασίῃ] i. e. ἐν τῇ ἀναβάσει in expeditione versus orientem.
Ita 3, 6, 13. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἡνίαν. Tunc enim, cum classem emitteret, non
jam amplius progrediebatur, sed regrediebatur, repetens quæ emensus erat,
ut Curtius loquitur 9, 3, 20. quæ κατὰβασις vocatur. Xenoph. de exped.
Cyri lib. 7. extremo: χρόνου πολλοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ὡς πο-
τὲς καὶ τρεῖς μῆνας. Temporis intervallum, quo & ascendimus & descendimus,
(i. e. quo & in bellum contra Artaxerxem profecti sumus, & ex eo domum
reversī sumus) annus unus ac tres menses.

4. τὰ ἀμφὶ τῇ παράπλῳ] quæ in illa præternavigatione accidit; sive quæ
de illa præternavigatione scripsit.

καὶ δ' Ὀρόντιον. Ἐορδαῖοί τε, Πτο-
 λεμαῖος τε δ' Ἀλέγου, καὶ Ἀρισ-
 τόνους δ' Πεισαῖον. Ἐκ Πύθης τε,
 Μήτρου τε δ' Ἐπιχέρμιον, καὶ Νι-
 κάρχου δ' Σίμου. Ἐπὶ δ' Ἀττα-
 λὸς τε δ' Ἀνδρομένειον, Στυμφαῖος
 καὶ Πευκέτας Ἀλεξάνδρου, Μι-
 ζεύς· καὶ Πάθων Κρατῖν, Ἀλκο-
 μένης· καὶ Λεονάτος Ἀντιπάτρου,
 Διγαῖος· καὶ Πάνταυχος Νικολά-
 ου, Ἀλαρίτης· καὶ Μυλλέας Ζωί-
 λου, Βεροῖος· οὗτοι μὲν οἱ ξύμ-
 πωτες Μακεδόνες. Ἑλλήνων δέ, 7
 Μάρδος μὲν Ὀξυθέμειδος, Λαρισ-
 σῖος, Εὐμένης δ' Ἰερωνίου, ἐκ
 Καρδίας, Κριτόβουλος δ' Πλάτων-
 ος, Κάος, καὶ Θόας Μηνόδαρου,
 καὶ Μαίανδρος Μανδρογένεος, Μά-
 γνητος, Ἄνδρων δ' Καβύλειον, Τῆος. 8
 Κυπρίων δέ, Νικοκλῆς Πασιγρέ-
 τος, Σόλιος· καὶ Νιβάδων Πρυτα-
 γόρου, Σαλαμῖνος. Ἦν δέ δὴ καὶ
 Πέρσης αὐτῇ τριήραρχος, Μαγιάς
 δ' Ὀφρουρχένης· τῆς δὲ αὐτοῦ Ἀλεξ- 9
 άνδρου νῆος κυβερνήτης ἦν Ὀνησί-
 κριτος Ἀστυπαλαεῖος· γραμματεὺς
 δὲ τοῦ στόλου πάντες, Εὐαγόρας
 Εὐκλέωνος, Κορίνθιος. Ναύαρχος δέ 10
 αὐτῶν ἐπεσέβη Νέαρχος Ἀνδρο-
 τίμου, τὸ γένος μὲν Κρής, δ' Νέαρ-
 χος· ἔκει δὲ ἐν Ἀμφιπόλει τῇ ἐπὶ
 Στρυμόνι. Ὡς δὲ ταῦτα ἐκεκό- 11
 σμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔδωκε τοῖς θεοῖσιν.
 ἔσται τε πάτριος ἢ μαντευτοὶ αὐτῇ,
 καὶ Ποσειδῶνι, καὶ Ἀμφιτρέτῃ,
 καὶ Νηρηΐει, καὶ αὐτῇ τῇ Ὠκεα-
 νῷ, καὶ τῇ Ἰθάκῃ ποταμῷ, ἀπὸ

Aristonus Pisæi. Ex Pyd-
 nâ, Metron Epicharmi F. &
 Nicarchides Simi. Præter-
 ea Attalus Andromenis F.
 Stymphæus : & Peucestas
 Alexandri, Mizeus : Pi-
 thon Crateæ, Alcomeneus :
 & Leonnatus Antipatri,
 Ægeus : & Pantauchus Ni-
 colai, Alorites : & Mylles
 Zoili, Berœensis : hi qui-
 dem omnes Macedones. Ex
 Græcis vero Medius Oxyn-
 themidis F. Larissæus : Eu-
 menes Hieronymi, Cardia-
 nus : Critobulus Platonis,
 Cous : Thoas Menodori F.
 & Mæander Mandrogenis,
 Magnesi : Andron Cabelei,
 Teius : ex Cypriis, Nico-
 cles Pasicratis F. Solius : &
 Nithadon Pnytagoræ, Sala-
 minius. Erat autem etiam
 Persa quidam triremi præ-
 fectus Magoas Pharnuchis
 F. Ipsius vero Alexandri tri-
 remis gubernator erat One-
 sicritus Astypalæensis. Scri-
 ba totius classis Euagoras
 Eucleonis F. Corinthius.
 Navarchum eis constituit
 Nearchum Androtimi F. Er-
 rat hic Nearchus Cres ge-
 nere : habitabat autem Am-
 phipoli quæ ad Strymonem
 fluvium sita est. His rebus
 ita constitutis, Alexander
 diis patriis, & quibus vates
 monebant, sacrum fecit :
 Neptuno etiam, & Amphit-
 ritæ, ac Nereïdibus, ipsi-
 que Oceano. Hydaspî quo-
 que,

que, unde solvebat: Acefini præterea, in quem Hydaspes influit: Indo, in quem uterque fertur. Certamina quoque musica & gymnica proposuit, victimis per singula agmina & turmas distributis.

XIX. Omnibus itaque rebus ad navigandum paratis, Craterum ad alteram Hydaspis ripam cum exercitu equestri ac pedestri iter facere jubet. Ab altera vero parte Hephæstion cum majore adhuc quam Craterus exercitu processerat. Elephantos etiam ducebat Hephæstion numero cc. Ipse scutatos dictos secum ducebat, & sagittarios omnes, & equites, quos amicos vocant, ad viii millia. Atqui Cratero & Hephæstioni in mandatis dat uti præeant, classemque præstolentur. Philippum vero, quem in ea regione præsidem constituerat, ad Acefinis fluvii ripas mittit, magnas etiam hunc copias ducentem. Jam enim cxx m. militum eum sequebantur, cum iis quos ex maritimis oris adduxerat. Accesserunt etiam mox ii quos

τοῦ ὁρμήτο· καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐς ὅτινα ἐκιδόειν Ἰνδοῦ καὶ τῷ Ἰνδοῦ, ἐς ὅτινα ἄμφω ἐκιδόουσιν ἰσχυροὺς τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιοῦντο, καὶ ἱερῆα τῷ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέληα ἐκίδοδο.

XIX. Ὡς δὲ πάντα ἐξήρτυτο αὐτῷ ἐξ ἀναγωγῆν, Κρατερὸν μὲν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἰέναι σὺν τῷ στρατιῇ ἐκέλευσε πεζικῇ τε καὶ ἵππικῇ· ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα δὲ Ἡφαιστίῳ αὐτῷ παραπορεύετο, σὺν ἄλλῃ στρατιῇ πλείονι ἔτι τῆς τῷ Κρατερῷ συντεταγμένης. Καὶ τοὺς ἐλέφαντας Ἡφαιστίῳ αὐτῷ ἤγειν, ὅσους ἐς διηκοσίους. Αὐτὸς δὲ τοὺς ὑπασπικὰς καλεομένους ἅμῃ οἱ ἦτο, καὶ τοὺς τοξότας πάντας, καὶ τῶν ἵππικῶν τοὺς ἐταίρους καλεομένους· τοὺς πάντας ἐς ὀκτακισχάλιους. Τοῖσι μὲν δὴ ἑμὲν Κρατερὸν καὶ Ἡφαιστίῳ ἐτέτακτο, ἵνα προπερὺ θέντες ὑπομένουσιν τὸν εἶλον. Φίλιππον δὲ, ὃς αὐτῷ στρατάρχης τῆς χώρας ταύτης ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ τὰς ἐχθρας πέμπει, ἅμα στρατιῇ πολλῇ καὶ ταύτων· ἥδη γὰρ καὶ δόδεκα μυριάδες αὐτῷ μέγιστοι ἔπειντο, σὺν αἷς ἀπὸ θαλάσσης

CAP. XIX. 1. Κρατερὸν μὲν] Curt. 9, 8, 3.

3. ἵνα προπερὺ θέντες] Possis etiam sic interpretari: assignatum erat, ubi profecti classem præstolarentur. Gronov.

5. σὺν οἷς] Sententia quidem ipsa satis manifesta est, nempe tantum illum exercitum constituisse partim ex iis, quos Alexander a mari secum adduxerat, partim ex iis, quos alii ex barbaris collegerant. In verbis autem nonnihil est obscuritatis. Videntur tamen ita posse intelligi; cum quibus ipse a mari adscenderat, & cum quibus ii præterea venerant, sive redierant, (si adhuc cum ἡνὸν malis conjungere) sive quos ii adduxerant, qui ad colligendum exercitum missi fuerant. Ut ἀνέγνω si verbum neutrum, ceterum simplex ἡγούμεν οἱ αὐτοὶ Joh. XI. 7, 15, 16. XIV. 31. & προέγνω de exped. 5,

5ης τε αὐτὸς ἀνήγαγε· καὶ αὐτοῖς οἱ
 ἐπὶ συλλογῇ αὐτῷ στρατιᾷ πεμ-
 φθέντες ἦσαν, ἔχοντες παντοῖα ἔ-
 θνη βαρβαρικά ἅμα οἱ ἄγοντι, καὶ
 πᾶσαν ἰδέην ἀπλισμένα. Αὐτὸς δὲ 6
 ἦρας ταῖς ναυσὶ, κατέπλει κατὰ
 τὸν Ἰθάσπην ἕξτε ἐπὶ τοῦ Ἀκεσί-
 νου τε καὶ τοῦ Ἰθάσπην τὰς συμ-
 βολάς. Νῆες δὲ αἱ σύμπασαι αὐτῷ 7
 ἑκτακόσσιαι ἦσαν, αἷτε μακρὰ καὶ
 ὅσα εὐρογύλα πλοῖα, καὶ ἄλλα
 ὑπερπλοῖα, καὶ σιτία ἅμα τῇ στρα-
 τηῇ ἄγονται. Ὅπως μὲν δὴ κατὰ 8
 τοὺς ποταμοὺς κατέπλευσεν αὐτῷ
 ὁ στόλος, καὶ ὅσα ἐν τῇ παράπλῳ
 ἔθνη κατεσέφρατο, καὶ ὅπως διὰ
 κινδύνου αὐτὸς ἐν Μαλλοῖς ἦκε· καὶ
 τὸ τῶμα δὲ τράδη ἐν Μαλλοῖς, καὶ
 Πευκίας τε καὶ Λεοννάτος ὅπως
 ὑπερήρπισαν αὐτὸν πεσόντα· πᾶ-
 ρα ταῦτα λέλεκται μοι ἤδη ἐν τῇ
 ἑλλή τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ. Ὁ 9
 δὲ λόγος τοῦ παράπλου μοι
 ἀφ᾽ ἡγήσεως ἐστίν, ὃν Νέαρχος σὺν τῇ
 σὺν πλεῖστον ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ

passim ad conscribendum
 exercitum miserat, & bar-
 baras omnis generis natio-
 nes variis armis instructas
 adducebant. Ipse inde oram
 solvens per Hydaspem ad
 Acesinis & Hydaspis con-
 fluentes navigavit. Erant ei
 in universum naves DCCC,
 simul longæ, simul onera-
 riæ, aliæque vehendis equis
 & commateui exercitus ido-
 neæ. Quonam vero pacto
 classis per hæc flumina navi-
 gavit, & quot in eâ navi-
 gatione gentes subjugavit,
 quodque periculum in Mal-
 lis incurrerit, & quomodo
 ibidem vulnus acceperit,
 quomodo etiam Peucestas
 & Leonnatus eum prostrat-
 um scutis suis protexerint:
 omnia hæc à nobis in aliâ
 historiâ, quam Atticâ linguâ
 conscripsimus, commemo-
 rata sunt. In hoc autem li-
 bro id tantum narro: quo-
 modo Nearchus ab Indi o-
 ctiis

15, 1. & 5, 23, 1. & παράγειν Marc. XV. 21. Verba autem ἦσαν ἔχοντες
 haud scio, an recte disjungantur, cum sæpe per pleonasmum quendam
 coherceant. Xenoph. Cyrop. lib. 4. p. 72. l. 42. ἢ δὲ τι ἢ ἀποσχισμένον τοῦ
 στρατεύματος λάβωμεν. ἢ τι ὑπολειπόμενον. ἢ ἔξομεν πρὸς αὐτοὺς ἄγοντες. Si
 quid vel amissum ab exercitu invenimus, vel relictum: id ad se redeunt ad-
 feremus. Et lib. 5. p. 111. l. 32. ἐν τῷ χρόνῳ πολλὸν μέλαινα ἔχον στρατιὰν ἦλθον
 ὅσοι τεινέτε πολλοὶ κατὰ μικρὸν exercitus venit. Et lib. 3. p. 61. l. 15. κράτεινμα
 ἔσεν τε ἦλθον ἔχον. Et apud Nostrium 3, 16, 13. ὅσα πλείους ἀπὸ τῆς ἑλ-
 λίδος ἔγαν ἦλθε. Deinde quæ sequuntur verba παντοῖα ἔθνη αὐτοῖς ἀβιτοῖς con-
 necienda cum superioribus αὐτῷ ἔσαντο. & quæ interfacent, parenthesi
 includenda. Ut totus locus ita legatur: δόξα μου ἰδέσθαι αὐτῷ μέγιστοι ἔ-
 ποιντο. (σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσσης τε αὐτὸς ἀνήγαγε, καὶ αὐτοῖς οἱ ἐπὶ συλλο-
 γῇ αὐτῷ στρατῷ πεμφθέντες ἦσαν ἔχοντες.) παντοῖα ἔθνη βαρβαρικά ἅμα
 οἱ ἄγοντι. Quod ultimum participium referendum ad αὐτῷ, qui, Alexan-
 der, scilicet accipias &c. Quodsi cui phrasis ἦσαν ἔχον videatur omnino ac-
 cusativum, ut in exemplis adductis, postulare: poterit locum eodem sensu
 ita exponere: σὺν ἑκαστοῖς, οὗς ἀπὸ -- ἀνήγαγε, καὶ (οὗς) αὐτοῖς οἱ -- ἦσαν
 ἔχοντες. Itaque ἀνήγαγε activam habebit significationem.

stius solvens (a), per oceanum in sinum Persicum navigarit, quem quidem nonnulli mare rubrum appellant.

XX. Nearchus de hac re ita scribit: Alexandri desiderium fuisse universum mare quod ab Indis in Persiam usque patet enavigare: Cæterum illum navigationis longinquitate deterritum fuisse, simulque veritum, ne in aliquam desertam regionem aut portus difficiles frugibusque carentes delatus, classem amitteret, ingensque aliqua macula rebus præclare abs se gestis offusa omnem felicitatis gloriam obliteraret: vicisse tamen ingentem quandam sibi innatam inusitatæ alicujus ac magnæ rei gerendæ cupiditatem. Dubitasse autem quem perficiendis cogitationibus suis parem deligeret: simulque iis qui tam longinquam expeditionem adirent, metum adimeret, sese neglectos in manifestum periculum mitti. Nearchus autor est Alexandrum secum communicasse, quem potius classis ducem ac præfectum designaret: quum-

τὴν ἐκβολὴν ὁρμηθεὶς, κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὴν κόλπον τὸν Περσικὸν, ἣν δὴ ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι.

XX. Νέαρχος δὲ λέλεκται ὑπὲρ τούτων ὅδε ὁ λόγος· πῶς μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικὴν· ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος, καὶ μή τιμὴ ἄρα χροῖα ἐρήμῃ ἐγκύρσαντες, ἥ ὅραμα ἀπὸρρῃ, ἥ οὐ ξυμμέτρως ἔχουσα τῶν ὠραίων, οὕτω δὴ διαφθαρή αὐτῇ ὁ φόλος· καὶ οὐ φασὶν κηλὶς αὐτῇ τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖς μεγάλοις ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτῇ ἀφανίσαι· ἀλλὰ ἐκκυκῆσαι γὰρ αὐτῇ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κινεῖν τε καὶ ἀποποιῶν ἐργάζεσθαι. Ἀπὸρρῃ δὲ ἔχειν, ὅτινα οὐκ ἀδύνατον τε ἐς τὰ ἐπινοούμενα ἐπιλέξαι τε καὶ ἔμα τῶν ἐν νῆϊ ἀνδρῶν, ὡς καὶ τῶν τοιούτων φόλον σελλομένῳ ἀφελῆν τὸ δῆμα, τοῦ δὴ ἡμελημένης αὐτοῖς ἐς προὔπτου κινδύνου ἐπέμπεσθαι. Λέγει δὲ ὁ Νέαρχος, ὡς αὐτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτινα προχειρίσθαι ἐξηγεῖσθαι τοῦ φόλου· ὡς δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου ἐς μνήμην ἰόντα, τοὺς μὲν ὡς οἱ ἐβόλαντας κινδυνεύειν ὑπὲρ οὗ ἀπολέγειν,

(a) Copt. 2, 10, 3.

CAP. XX. 2. καὶ οὐ φασὶν κηλὶς αὐτῇ ὅτι hac non ratio macula. 3. καὶ ἔμα] scil. οὐκ ἀδύνατον ἀφελῆν τὸ δῆμα τῶν ἐν νῆϊ ἀνδρῶν. ὅτι qui simul non idoneus esset ad adimendum metum classiaris. Id vero affectus est Alexander Nearchi classi præposito, quod & exercitus & nauta persuasum haberent, Alexandrum nequaquam ad manifesta pericula Nearchum missurum, nisi & ipsi quoque servandi essent, ceteri dicunt &c. 4. ξυνοῦσθαι] Mf. optimus κοινῶσθαι. Gronov. κινδυνεύειν ἀπὸ τοῦ οὗ] periclitari pro se, Alexandro.

λέγειν, τοὺς δὲ ὡς μαλακοὺς τὸν θυμὸν, τοὺς δὲ ὡς πτόη τῆς οἰκίης κατεχομένους· ταῖς δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο ἐπικαλέοντα. Τότε δὲ αὐ- 5 τὸν ὑποσάντα εἰπεῖν, ὅτι Ὁ βασιλεῦ, ἐγὼ τοι ὑποδέκομαι ἐξηγήσασθαι τοῦ εἰδίου, καὶ (εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ξυνεπιλαμβάνου) περιάξω τοι σῶας τὰς νέας καὶ τοὺς ἀνδράποους, ἔστε ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν, εἰ δὴ πλωτός τε ἐστὶν ὁ ταύτης πόντος, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔμπορον γνώμῃ ἀνδραπήν. Ἀλέξ- 6 ανδρον δὲ λόγῳ μὲν οὐ φάναι ἐθέλειν ἐς τοσούδε ταλαιπωρίην καὶ τοσούδε κίνδυνον τῶν τινα ἑαυτοῦ φίλων ἐμβάλλειν· αὐτὸν δὲ ταύτῃ δὴ καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνίεναι, ἀλλὰ λιπαρεῖν· οὕτω δὲ ἀγαπῆται τε 7 Ἀλέξανδρον τοῦ Νεάρχου τὴν προθυμίην, καὶ ἐπικῆσαι αὐτὸν ἄρχην τοῦ εἰδίου παντός· καὶ τότε 8 δὴ ἐπὶ μᾶλλον τῆς στρατιῆς ὃ, τι περ ἐπὶ τῇ παράπλῃ τῇδε ἐτάσσετο, καὶ τὰς ὀπηρεσίας ἴλεω ἔχων τὴν γνώμην, ὅτι δὴ Νεάρχῳ γε οὐποτε ἐν Ἀλέξανδρῳ προέμετο ἐς κίνδυνον καταφάνεία, ὡς μὴ καὶ σφίσι σωθῆσθαι ἐμελλόν· λαμπρότης τε πολλὴ τῇ πα- 9 ρασκευῇ ἐποιῶσα, καὶ κόσμος τῶν

que diversorum meminisset, alios periculi metu, alios præ molitæ animi, alios patriæ desiderio occupatos recusasse. atque Alexandrum eos aliis atque aliis verbis increpasse. Tum se operam suam pollicitum dixisse, Ego, ὁ rex, classis gubernationem suscipiam, & (si deus cœpta secundarit) classem simul & militem solpites in Persidem ducam, si omnino ejus regionis mare navigabile fuerit, aut si id ullâ ratione ab humano ingenio præstari possit. Alexandrum vero verbo negasse velle se in tantos labores tantaque pericula aliquem amicorum suorum conjicere: se vero nequaquam ideo languidiorem effectum esse, sed obnixe orasse; ac tum demum Alexandrum Nearchi animum adeo promptum atque alacrem collaudasse, eumque universæ classi præfecisse: & exercitum qui ad hanc navigationem destinatus erat & nautas quietiore animo fuisse, quod persuasum haberent Alexandrum nulla ratione ad manifesta pericula Nearchum missurum, nisi & ipsi quoque servandi essent. Præterea

τοὺς δὲ ἄλλο] in aliis vero aliud reprehendisse. Non solum ignaviam, patriæque desiderium, sed alias quoque varias causas referebat, cur hunc illumve classis ducem constitui noller.

6. καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνίεναι] se vero propterea etiam magis non remisisse. Ob hæc ipsum, quod animadverteret, Alexandrum verbo id quidem negare, etiam magis instituisse.

7. ἀγαπῆσαι] Ἀγαπῆν dicimur id, quod libenter amplectimur, gratumque nobis & acceptum est.

9. ἐποιῶσα] Nonne scribendum cum leni spiritu ἐποῶσα, ab ὑποκειμ. infuso, quod verbum confirmatur cum desivo. Vid. Indicem.

terea summa apparatus magnificencia, & navium ornatus, studiaque præfectorum erga ministros & supplementa, omnium animis qui antea metu debilitati fractique erant, robur bonamque spem ad opus conficiendum addebant. Multum præterea de metu ipsorum adimebat, quod Alexander ipse per utraque Indi ostia in mare navigasset: quod Neptuno cæterisque diis marinis hostias mactasset, eximiaque dona mari dedisset. Perpetua quoque & inusitata Alexandri felicitas fiduciam eorum augebat, quod nihil ejus auspiciis ductuque infelicer tentaretur.

XXI. Quo igitur tempore etesie sive anniversarii venti spirare desierant (qui quidem per integram æstatem ex mari in terram flantes navigationem impediunt) oram solverunt, archonte Athenis Cephifodoro, xx die mensis Augusti, quemadmodum Athenienses computant: ut vero Macedones & Asiatici, undecimo ex quo Alexander regnabat anno. Sacrificavit autem & Nearchus ante-

νῆον, καὶ σπουδαί τῶν τριηράρχῳ ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας τε καὶ τὰ ἐκπληρώματα ἐκπρεπέες, καὶ τοὺς πρώτῃ δὴ πάλαι κατοικούντας ἐν ῥώμῃν ἄμα καὶ ἐλπίδας χρηστότερας ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔργον ἐπηρύκοντα ἦν· πολὺ δὲ δὴ συνεπέλαβεσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ, τὸ δὲ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὁμαρῶντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ σήματα ἀμφοτέρω ἐκπλάσσει ἐς τὸν πόντον, σφάγιά τε τῇ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν, καὶ ὅτι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσῳ χαρίσασθαι. Τῇτε ἄλλῃ τῇ Ἀλεξάνδρου παραλόγῃ εὐτυχίῃ πεπεισμένος, οὐδὲν ὅ, τι οὐ τολμητὸν τι ἐκείνῃ καὶ ἔκταν ἐξηγέσθαι.

XXI. Ὡς δὲ τὰ ἐτήσια πνεύματα ἐκοιμήθῃ (ὃ δὲ τοῦ θέρος τὴν ἄρην πᾶσαν κατέχει ἐκ τοῦ πελάγους ἐκίπνυντα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ταύτῃ ἄπορον τὸν πλοῦν ποῖοντα) τότε δὴ ὤρμηντο, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου, εἰκάδι τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, κατέτι Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ὡς δὲ Μακεδόνας τε καὶ Ἀσιανοὺ ἦγον, τὸ ἐνδεκάτον βασιλεῦντος Ἀλεξάνδρου. Θύει δὲ καὶ Νέαρχος πρὸ τῆς ἀναγωγῆς Διὶ Σωτήρῃ, καὶ ἄγωνα ποιεῖ γυμνα-

ἐκπληρώματα] Optim. πληρώματα. Gron. Ita vero dicuntur classici milites. ἐκπρεπέας] egregia, singularia studia.

II. ἔκταν ἐξηγέσθαι] ἔκταν in Lexicis non reperitur. Videtur autem derivandum ab ἔργον, ut sit, quod perficitur. Neque verbum ἐξηγέσθαι quid sibi hic velit intelligo, nisi fortasse pro simplici ἄγεισθαι sit accipendum, ejus tamen significationis exempla nulla invenio. Foret autem tunc ita interpretandum: Ceteraque Alexandri inusitata felicitate confisos, existimasse nihil esse, quod ipse non et audere et efficere possit.

κὼν καὶ οὗτος. Ἄραυτες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυκάμμου τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ὁρμίζονται ποταμὸν πρὸς διώρυγαν μεγάλην, καὶ μένουσιν αὐτοῦ δύο ἡμέρας. Στουρὰ δὲ ὄνομα ἦν τῇ χώρῃ· ἐσάδιοι ἀπὸ τοῦ ναυκάμμου ἐς ἐκατόν. Τῇ τρίτῃ δὲ ἄραυτες, ἔπλεον ἔστε ἐπὶ διώρυγαν ἄλλην ἐσάδιους τριάκοντα, ἑλμυρὴν ἤδη ταύτην τὴν διώρυγαν· αὐτὴ γὰρ ἡ βάλλισσα ἐς αὐτὴν, μάλισα μὲν ἐν τῇσι πλημμυρίσιν· ὑπέμενε δὲ καὶ ἐν τῇ ἀμπάττει τὸ ὕδωρ μεμιγμένον τῷ ποταμῷ· Καύμανα δὲ ὄνομα ἦν τῇ χώρῃ. Ἐνθεν δὲ εἴκοσι ἐσάδους κατὰ πλάσσαντες, ἐς Κορέατιν ὁρμίζονται, ὅτι κατὰ τὸν ποταμόν. Ἐνθεν δὲ ὁρμηθέντες, ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρημα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτην τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθαι πρὸς τῇ ἡρόνι, καὶ ἡ ἡῶν αὐτῇ τραχεῖα ἦν. Ἀλλὰ ἵνα περ μάλα κὼν ἦν τοῦ ἔρηματος, ταύτῃ διώρυγα ποιήσαντες ἐπὶ ἐσάδιους πέντε, διῶγον τὰς νέας, ἐπειδὴ ἡ πλημμύρα ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τοῦ πόντου. Ἐκπεριπλάσαντες δὲ ἐσάδιους πετήκοντα καὶ ἐκατόν, ὁρμίζονται ἐς Κρόκαλα νῆσον ἀμμώδεα, καὶ μένουσιν αὐτοῦ τὴν ἑλλην ἡμέραν· προσοικέει δὲ ταύτῃ ἔθνος

quam navigationem fuscipere-
ret Jovi Servatori, ludosque
gymnicos etiam is edidit.
Primo itaque die quum ἐ sta-
tione solvissent, per fluvium
Indum ad amplum quendam
alveum appulerunt (loco
Sturæ nomen est) distantem
à statione stadiis circiter c.
biduoque ibi commorati sunt.
Tertio die inde moventes, ad
aliud alveum xxx stadiis inde
remotum pervenerunt, cu-
jus aqua falsedinem maris re-
ferebat: mare enim in eam
accedente æstu se ingerit,
aquaque flumini permista e-
tiam recedente æstu manet.
Caumana is locus dicitur.
Inde xx stadia provecti ad
Coreatim etiamnum in flumi-
ne pervenerunt. Hinc rur-
sum moventes non multum
navigarunt, scopulum con-
spicati eâ parte quâ Indus il-
lic in mare fertur, & fluctus
littori illidebantur, littusque
ipsum asperum erat. Cæte-
rum qua scopulus mollior vi-
debatur, fossa quinque sta-
diorum perducta, naves tra-
duxerunt æstu marino acce-
dente. Inde stadia CL circum-
navigando emensi in Crocala
arenosam insulam pervene-
runt, ibique alterum diem
commorati sunt. Vicina huic
insu-

CAP. XXI. 2. κατὰ τὸν Ἰνδόν] in Indo fluvio appulerunt, eo loco, ubi
alveus ex Indo erat derivatus. Sic mox 4. ὅτι κατὰ τὸν ποταμόν, etiamnum
in flumine.

5. ἐρρόχθαι] illidebantur cum truci & immani strepitu. Alludit enim ad τὴν
ἡχους τραχύτητα, quam in verbo ῥοχθεῖν exprimi facimus Græci Gramma-
tic. Γρονεῖν.
P p

insulæ loca incolunt Arabii Indica gens, quorum etiam in majori opere mentionem feci: quodque id nominis à fluvio Arabi acceperint, qui per ipsorum regionem fluens in mare fertur, eorumque fines ab Oritarum finibus dividit. Ex Crocalis, ad dextram habentes montem Irum; ad sinistram vero insulam vadofam, ulterius navigarunt: hæc insula ad litus extenta, angustum sinum efficit. Hunc emensi ad tranquillum portum delati sunt, qui quod amplius simul & pulcher esset, placuit Nearcho ut Alexandri portus appellaretur. Contra portus fauces insula adjacet, circiter duo inde stadia distans, cui Bibacta nomen est: omnis vero adjacens regio Sangada dicitur. hæc insula mari opposita suapte naturâ portum efficit; hic ingentes continuique venti spirabant. Nearchus veritus ne qua barbarorum manus collecta castra diriperet, lapideo muro locum cingit, & χξiiii dies ibi moratus est: dicitque milites per id tempus myes marinos cepisse, & ostrea, quæ solenes vocantur, inusitata magnitudinis,

Ἰνδικῶν, οἱ Ἀράβιες καλεῖσθαι, οὗ καὶ ἐν τῇ μέσῃ ἐξηγησάμεν μνημὸν ἔσχον· καὶ ὅτι εἰς τὸν ἐπὶ αὐτῶν ῥέον, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὁρῶσαν τοῦτων τετὰν χερσὶν καὶ τῶν Ὀρειτέρων. Ἐκ δὲ Κροκάων ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες ὅρος τὸ καλεόμενον αὐτοῖσιν Ἰρῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῆσιν ἀλιτονείᾳ ἔπλεον· ἡ δὲ νῆτος παρατεταμένη τῇ ἡμέρᾳ, κάλαστον φασὶ ἰσποιεῖν. Διεκπλείσαντες δὲ ταύτην, ὁρμίζονται ἐν λιμένι εὐόμῃ· ἐπὶ δὲ μέγας τε καὶ καλὸς ὁ λιμὴν, Νέαρξῃ ἔδοξεν ἐπωνομάζειν αὐτὸν Ἀλεξάνδρου λιμένα. Νῆτος δὲ ἐς τὸ ἐπὶ τῇ σκάματι τοῦ λιμένος ἔστω καδίους δύο ἀπέρχουσα· βίβακτα ὄνομα τῇ νήτῃ· ὁ δὲ χερσὶς ἀπὸς Σάγγαδα· ἡ δὲ νῆτος καὶ τὸν λιμένα, προκειμένη πρὸ τοῦ πελάγους, αὐτῇ ἐπὶ ἔκοιμει. Ἐνταῦθα πνεύματα μεγάλα ἐκ τοῦ πόντου ἔπνευ καὶ συνεχέα, καὶ Νέαρξος αἰτίας τῶν βαρβάρων μήτινες συνερχέμεντες ἐφ' ἡπ' αὐτῇ τοῦ σκατοπιδίου τραποῦντο, ἐκτεταγμένοι τὸν χερσὶν λάβοντες τείρει. Τέσσαρες δὲ καὶ ἑκατὼν ἡμέραι τῇ μυστῇ ἐχόντων· καὶ λέγει, ὅτι μύες τε ἔθιρον τοὺς θαλασσίους οἱ σκατιῶνται, καὶ ὄστρεα δὲ, τοὺς σολῆνας καλεομένους, ἔτοσα τὸ μέγε-

8. μνημὸν ἔσχον] 6, 21, 7.

10. ἐπωνομάζειν] Codex optinus ita habet: ὁ λιμὴν Νέαρξῃ ἔδοξεν, ἐπωνομάζειν. Gronov.

12. ἐκ πόντου] ex mari. Quod non prætermittendum. Hæc enim causa erat tam diutina commorationis. Vide supra cap. 21. init.

13. μύες] οἱ μύες, sive μύακες in concharum genere sunt ex parte hiansium. Blanchard. Egit de his Salmaſius in Plinianis p. 1129.

μέγεθος, ὃς τῶν ἐν τῇδε τῇ ἡμετέρῃ θαλάσσῃ συμβαλέειν καὶ ὕδαρ ὅτι ἀλμυρὸν ἐπίητο.

XXII. Ἄμα τε ὁ ἄνεμος ἐ-
παύσατο, καὶ οἱ ἀνέγοντο καὶ πε-
ραισθέντες ραδίους ἐς ἐξήκοντα,
ὁρμίζονται πρὸς αἰγιάλῳ ψαμμώ-
δου· νῆος δὲ ἐπὶ τῇ αἰγιάλῳ ἐρή-
μῃ. Ταύτην δὲ πρόβλημα ποιη-
σάμενοι ἀρμείβησαν· Δόμαι οὖνο-
μα τῇ νήσῳ· ὕδαρ δὲ οὐκ ἦν ἐν τῇ
αἰγιάλῳ· ἀλλὰ προελθόντες ἐς τὴν
μεσσηγίην ὅσον εἴκοσι ραδίους, ἐ-
πιτυγχάνουσιν ὕδατι καλῷ· τῇ δὲ
ὑπεραίμῃ ἐς νύκτα αὐτοῖς ὁ πλοῦς ἐ-
γίνετο ἐς Σάραγγα ραδίους τριη-
κσίους, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰ-
γιάλῳ, καὶ ὕδαρ ἦν ἐπὶ τοῦ αἰγιά-
λου ὅσον ὀκτώ ραδίους. Ἐνθεν δὲ
πλάσσαντες, ὁρμίζονται ἐν Σακά-
λοις, τόπῳ ἐρήμῳ· καὶ δὴ ἐκπλα-
σάσας σκοπέλους δύο, οὕτω τι ἀλ-
λῆλοις πελάζοντας, ὥστε τοὺς ταρ-
σοὺς τῶν νειῶν ἀπτεσθαι ἔνθεν καὶ
ἐνθεν τῶν πετρεῶν, καθορμίζονται
ἐν Μοροντοβάρειοις, ραδίους διελθόν-
τες ἐς τριηκσίους· ὁ δὲ λιμὴν μέ-
γας, καὶ εὐκυκλος, καὶ βαθύς,
καὶ ἄκλυτος· ὁ δὲ ἔσπλους ἐς αὐ-
τὸν ρεῖνός· τοῦτον τῇ γλώσσῃ τῇ
ἐπιχωρίῃ Γυναικῶν λιμένα ἐκάλεον,
ὅτι γυνὴ τοῦ χόρου ταύτου πρώτη

si cum nostri maris ostreis
conferantur. Aquam etiam
salsam potasse narrat.

XXII. Sedato autem ven-
to, vela fecerunt, ac stadia
circiter LX progressi, in sa-
bulosum littus appulerunt.
Insula adjacebat littori de-
serta: hæc suo objectu por-
tum ipsis efficiebat: Domæ
nomen insulæ erat. Quum-
que in littore aquam non
haberent, in planiora loca ad
viginti circiter stadia pro-
gressi dulcem aquam repe-
rerunt. Postridie quum ad
vesperum usque navigas-
sent, in Saranga, ccc inde
stadia, ad littus appulerunt.
Ibi aqua octo ferme à littore
stadia aberat. Illinc repetitâ
navigatione, ad Sacala lo-
cum desertum appulsi sunt.
Inde superatis duobus sco-
pulis adeo inter se propin-
quis ut palmulæ remorum
utrinque cautes stringerent,
emenli stadia ccc in Mo-
rontobaris constiterunt. Ibi
portus est amplissimus, &
rotundus, ac profundus,
minimeque procellosus. Cæ-
terum fauces ejus angustæ;
hunc patriâ linguâ Portum
fœminarum vocabant: quod
mulier quædam prima illi lo-
co

CAP. XXII. 1. Ταύτην δὲ πρόβλημα] Hac autem pro munimento sive tegmine
advectus ἄνεμος usq. subsisterunt. De hoc significato verbi ποιῆσθαι vide not.
ad 2, 13, 1. Verbum πρόβλημα vero eodem fere sensu erat in Ariani Tactic.
cap. 13. εἰ πρόβλημα εἴη τοῦ ἐτέρου κόρου ποταμός; ἢ τάφρος, ἢ θάλασσα,
ἢ αἰετῶν κορυφὴν μνηστῆρυν sic summine, aut fossa, aut mari.

2. ἐς τὴν μεσσηγίην] in loca mediterranea.

co imperârit. Trajectis scopulis, in mare majores undas volvens pervenerunt. Cæterum scopulos transisse res magna videbatur. ita in posterum diem navigârunt, insulam quandam à sinistra pelago objectam habentes, quæ quidem ita propinqua littori erat, ut medius alueus inter insulam & littus esse effossus videretur; LXX in universum stadiorum ea navigatio fuerat. Multæ erant densæque in littore arbores, insulaque ipsa variis sylvis umbrosâ. Sub lucem per angusta quædam loca ex eâ insulâ navigarunt; adhuc enim recessus maris obtinebat: continuataque navigatione ad CXX stadia, apud fauces Arabis amnis constiterunt; & portum quidem ibi amplum & commodum nacti sunt: aquam vero potui ineptam, quod per Arabis ostia mare se ingerat. Itaque XL stadia adverfo amne profecti ad lacum deveniunt: atque inde assumptâ aquâ reversi sunt. Insula apud portum est eminens ac vasta; circa hanc ostreorum atque omnis generis piscium piscatus erat. Atque huc quidem usque Arabum regio protenditur, qui extremi Indorum has oras habitant: ulteriora Orientæ tenent.

ἐπήρξαν. Ὡς δὲ διὰ τῶν σκοπέλων διεξέπλεον, κήμασι τε μεγάλουσι ἐνέκυρσαν, καὶ τῇ θαλάσῃ ροῶδει· ἀλλὰ ἐκπεπλῶται γὰρ ὑπὲρ τοῦ σκοπέλους, μέγα ἔργον ἐφάνετο. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίην ἔπλεον, νῆτον ἐς ἀριστερὰ ἔχοντες πρὸ τοῦ πελάγους, οὕτω τι τῇ αἰγιαλῷ συναφέν, ὥστε εἰκάσαι ἐν διάρχῃ εἶναι τὸ μέσον τοῦ τε αἰγιαλοῦ καὶ τῆς νήσου· εἰδὼσι οἱ πάντες ἔρδωμήκοντα τοῦ διέκπλου· καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ δατέα, καὶ ἡ νῆτος ὕλη πατοῖς σύτκιος. Ἰπὸ δὲ τὴν ἑὴν ἔπλεον ἔξω τῆς νήσου, κατὰ ῥηχέην σπηρῶ· ἔτι γὰρ ἀνέκτατι κατέρχε. Πλάσαντες δὲ ἐς ἐκατὸν καὶ εἰκοσι σταδίους, ὁμιλῶνται ἐν τῇ εὐματί τοῦ Ἀράβιος ποταμοῦ· καὶ λιμὴν μέγας καὶ καλὸς πρὸς τῇ εὐματί· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν πότιμον τοῦ γὰρ Ἀράβιος αἱ ἐκβολαὶ ἀναμιμνυμέναι τῇ πόντῃ ἦσαν· ἀλλὰ τιστάρωντα σταδίους ἐς τὸ ἕκκω πρὸς ῥήσαντες, λάκκῃ ἐπιτυγχάνουσι· καὶ ἔνθεν ὑδρευόμενοι, ὅπως ἀπὸ νόστησαν. Νῆτος δὲ ἐπὶ τῇ λιμένι ὑψηλὴ καὶ ἔρημος· καὶ περὶ ταύτην ὁρέων τε καὶ ὄρεων ποταμῶν θύρα. Μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδοῖν, ταύτην φασάμενοι· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Ὀρεῖται ἐπέχων.

• XXIII.

2. ἔξω τῆς νήσου] extra insulam, eam jam præterveCi.
κατὰ ῥηχέην σπηρῶ] Mallet per alveum non valde profundum & æstuum
Γρονου.

10. ταύτην φασάμενοι] Mf. opt. ταύτην φασάμενοι. Idem.

XXIII. Ὀρμηθέντες δὲ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀράβιος, παρέπλεον τῶν Ὀρειτίων τὴν χώραν καὶ ὁρμίζονται ἐν Παγάλοις, πλώσαντες ραδίους ἐς διηκοσίους, πρὸς ῥηχέην ἀλλὰ ἀγκύρῃσι γὰρ ἐπίβολος ἦν ὁ χώρος· τὰ μὲν οὖν πληρώματα ἀπεσκέλευον ἐν τῇσι νηυσίν· οἱ δὲ ἐφ' ὕδασι ἐκβάντες, ὑδρεύοντο. Τῇ δ' ὑστέρῃ ἀναχθέντες ἅμα ἡμέρῃ, καὶ πλώσαντες ραδίους ἐς τριηκοσίους, κατήγονται ἐσπέρῳ ἐς Κάβαν, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλὸν ῥημῷ καὶ ἐνταῦθα ἰσχυρὴ τραχείη ἦν, καὶ ἐπὶ τῇδε μετεώρους τὰς νέας ὁρμίσαντο. Κατὰ τοῦτον τὸν πλόν πνεύμα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐκ πύου, καὶ νέες δύο μακρὰ διαφθείρονται ἐν τῇ πλώῃ, καὶ κέρκουρας· οἱ δὲ ἄνθρωποι σώζονται ἀπονηξάμενοι, ὅτι οὐ πόρῳ τῆς γῆς ὁ πλὸς ἐγένετο. Ἀμφὶ δὲ μέσας ὥκτας ἀναχθέντες πλεύουσιν ἔς τε ἐπὶ Κάκαλα τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅθεν ὁρμήθησαν, ἀπέιχε ραδίους διηκοσίους· καὶ αἱ μὲν νῆες σκελεύουσιν ἅμω· τὰ πληρώματα δὲ ἐκβιβάντας Νέαρχος πρὸς τῇ γῇ ἡλίσθη· ὅτι ἐπὶ πολλὰν τεταλαιπωρηκότες ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀπακούσθαι ἐπὶ τὸν ἀετὸς πεδὸν δὲ περιβάλλετο, τὸν βαρβάρων τῆς Φυλακῆς ἔνεκα.

XXIII. Ab ostio itaque Arabis digressi, Oritarum regionem præternavigantes, ad Pagala cc stadia emensi appulerunt, & ad rupem (nam ancoras vadum admittebat) substiterunt. Nautæ itaque dum naves in falo ancoris nituntur, egressi, aquam attulerunt. Postridie inde cum luce digressi, & ccc stadia emensi sub vespere in Cabana perveniunt, classemque ad littus desertum locant, & quia litus scopulosum erat, in mari naves stationem tenuerunt. Post hanc navigationem quum ingens ventorum vis classi à mari incumberet, duæ naves longæ & cercurus perierunt: viri natatu evaserunt; neque enim procul à terrâ aberant. Inde sub mediam noctem digressi ad Cocala, cc stadiis confectis, sub littus constiterunt; ac naves quidem in falo ancoris nitebantur. Nearchus sociis navalibus in terram expositis ibi castra posuit: si quidem multo navigationis labore defatigati, refici desiderabant. Castra vallo adversus barbarorum incursum munit. Hoc in loco Leonna-

CAP. XXIII. 2. τὰ μὲν οὖν πληρώματα] Vertendum: nautæ vel remiges quidem igitur in navibus manebant; alii vero (nempe aquatores) aquatum egressi aquam attulerunt. Gronov.

2. τριηκοσίους] Opt. ἐς τριήκοντα καὶ τετρακοσίους. Idem.

3. κατὰ τοῦτον τὸν πλόν] In hac navigatione. Uti sæpe κατὰ usurpatum, & paulo post h. c. 8. Unde mox dicitur ἐν τῇ πλώῃ. & ὁ πλὸς ἐγένετο.

4. Ἀμφὶ δὲ μέσας] Sub mediam vero noctem proventi navigant usque ad Cocala: a litore, unde digressi erant, aliena (nempe locus iste Cocala) stadiis ἀποστήσι.

onnatus, cui Oritarum res 5
Alexander commiserat, ma-
gno prælio Oritas vicit, &
quotquot sese Oritis con-
junxerant: cæsis vi m, du-
cibusque eorum omnibus;
à Leonnati partibus, equiti-
bus xv, peditibus non mul-
tis, & Apollophane Gadro-
siorum satrapa, desideratis.
Sed hæc in aliâ historiâ à no-
bis conscripta sunt; eaque
de causâ Leonnatum aureâ
coronâ ab Alexandro inter
Macedones coronatum fu-
isse. Eo etiam loci frumen-
tum ab Alexandro in eom-
meatum exercitus procura-
tum erat. In decem itaque
dies frumentum in naves in-
vehunt. Naves tempestate
quassatas reficiunt; ex nau-
tis qui segniores in opere
esse videbantur, Nearchus
exercitui quem Leonnatus
ducebat adjunxit: milites-
que in nautarum supplemen-
tum ex Leonnati copiis de-
legit.

XXIV. Inde secundo ven-
to delati per quingenta sta-
dia, ad fluvium quendam tor-
rentem pervenerunt: To-
merus fluvio nomen est. Ad
ejus exitum stagnum erat,
& circa vada littori propin-

Ἐν τούτῃ τῇ χώρῃ Λεοννάτος, ὅτε
τὰ Ὀρειτῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέ-
τραπτο, μέχρι μεγάλης νικᾷ Ὀρει-
τας τε καὶ ὅσοι Ὀρειταῖς συνεπελά-
βοντο τοῦ ἔργου καὶ κτείνε αὐτῶν
ἐξακισχάλους, καὶ τοὺς ὀγμύνας
πάντας· τῶν δὲ σὺν Λεοννάτῳ ἱπ-
πεῖς μὲν ἀπονήσκαυσι πεντακίδε-
κα· τῶν δὲ πεζῶν ἄλλοι τε οὐ πολ-
οὶ καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ Γαδρωσίω
6 σατράπης. Ταῦτα μὲν δὲ ἐν τῇ ἁλ-
λῃ ξυγγραφῇ ἀναγράφονται· καὶ
ὅπως Λεοννάτος ἐπὶ τῇδε ἐπιφανέ-
ως πρὸς Ἀλεξάνδρου χρυσὸν σφῆρα ἐν
7 Μακεδόνι. Ἐνταῦθα εἶπος ἦν κρη-
μμένος κατὰ πρόσταγμα Ἀλεξ-
άνδρου, ἐς ἐπιστάτην τῆ φρεσὶ
καὶ ἐμβάλλονται στίχους ἡμετέροις δέ-
8 κα ἐς τὰς νέας· καὶ τῶν νεῶν ὅσοι
πεπονήμενοι κατὰ τὸν πλοῦν μέχρι
τούτου, ἐπισκιάσαν· καὶ τὴν ναυ-
τέων ὅσοι ἐν τῇ ἁγῇ βλακειᾷ ἐ-
φάνοντο Νεάρχῳ, τοὺς μὲν πε-
ζῇ ἄγειν Λεοννάτῳ ἔδωκε· αὐτὰς
δὲ ἀπὸ τῶν σὺν Λεοννάτῳ στρατιω-
τῶν συμπληροῦ τὰ ναυτικῶν.

XXIV. Ἐνταῦθα ὁμοφώνως ὁ
πλοῦν ἀκραί· καὶ διαλύτης σάδανος
ἐς πεντακσίους, ἀμείζοντες πλο-
ταμὸν χημάρης· τῶν μὲν ἡμετέ-
2 ρων πεζῶν, καὶ λίμνη ἦν ἐπὶ ταῖς
ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ· τὰ δὲ βρά-
χιστα

5. Ἀπολλοφάνης ὁ Γαδρωσίω σατράπης] Non tunc amplius erat Satra-
pa, cum occuberet, sed quondam fuerat. *Constituerat* namque cum Alexan-
der *Satrapam* 6, 22, 4. sed eundem deinde, *quod nihil eorum quæ imperata ei*
fuerant perfecisset, satrapam deposuit, 6, 27, 1.

6. Λεοννάτος] 7, 5, 8.

8. κατὰ τὸν πλοῦν μέχρι τούτου] in navigatione huc usque perfecta.
τούτους μὲν πεζῇ] hos quidem terrestri itinere ducendos Leonnato dedit.

χρεα τὰ πρὸς τῇ αἰγιαλῷ ἐπῆκειον
 ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πυγῆραις·
 καὶ οὗτοι ὡς προσπλέοντας εἶδον,
 ἐβόησαν τε, καὶ παρατείναντες
 σφῆς παρὰ τῶν αἰγιαλῶν, ἐτάχθη-
 σαν ὡς ἀπομαχούμενοι πρὸς τοὺς
 ἐμβαίνοντας· λόγχαις δὲ ἐφόρεον 3
 παχῆς, μέγθος, ὡς ἑξαπύχους·
 ἀκονὴ δὲ οὐκ ἔατο σιδηρῇ, ἀλλὰ
 τὸ ἔξω αὐτῇσι πεφυρακτωμένον τὸ
 αὐτὸ ἑταίρις· πλῆθος δὲ ἦσαν ὡς ἑ-
 ξακῆσιοι· καὶ τούτους Νέαρχος ὡς 4
 ὑπομένοντάς τε καὶ παρατεταγμέ-
 νους κατῴδε, τὰς μὲν νέας ἀνακω-
 χῆεν κελεύει ἐντὸς βέλους, ὡς τὰ
 τρεῖς μῆτρα ἐς τὴν γῆν ἂπ' αὐτῶν
 ἐκκινῆσθαι· αἱ γὰρ τῶν βαρβάρων
 λόγχαι παχῆαι φαινόμεναι, ἀγ-
 χήμαρτοι μὲν, ἄφοβοι δὲ ἐς τὸ ἀ-
 κωντίζεσθαι ἦσαν. Αὐτὸς δὲ τῶν 5
 στρατιωτῶν ὕψει αὐτοὶ τε κουφότα-
 ται καὶ κουφότατα ὤπλισμένοι,
 τοῦ τε νέῳ διαμονέσασθαι, τούτους
 δὲ ἐπαγγέσθαι κελεύει ἀπὸ ξυνηθ-
 μάτας· ἐφόσταγμα δὲ σφίσιν ἦν, 6
 ὅπως τις ἐκνηξέμενος εἰς αὐτὴν ἐν τῇ
 ὕδατι, προσημένει τὴν παρασάτην
 οἱ ἐσόμενον· μὴδὲ βάλλειν πρόσθεν
 πρὸς τοὺς βαρβάρους, πρὶν ἐπὶ τρεῶν.
 ἐς βάθος ταχθῆναι τὴν φάλαγγα·
 τότε δὲ δρόμῳ ἦδη ἵνασι ἐπαλαλῆ-
 ξοντας· Ἄμα δὲ ἐρίπτουσι ἐαυτοὺς, 7
 οἱ ἐπὶ τῇδε τεταγμένοι ἐκ τῶν νέων
 ἐς τὸν πόντον, καὶ ἐνέχοντο ὀξέως,
 καὶ ἴσαντο ἐν κόσμῳ, καὶ φάλαγγ-

qua homines angusta quæ-
 dam tuguria incolebant: qui
 ut classem appellentem vi-
 derunt, insolitæ rei specta-
 culo attoniti, sese ad littus
 extenderunt, veluti pugnam
 cum exscensuris commissu-
 ri. Lanceas gerebant cras-
 sas, vi cubitos longas. Cu-
 spis ferrea non erat, sed igne
 tosta atque acuta eandem
 vim & efficaciam exserebat.
 Erant hi circiter DC : quos.
 ut Nearchus subsistere in-
 structâ acie vidit, classem
 ad littus intra teli jactum
 appelli imperat, ita ut tela è
 navibus in terram pervenire
 possent. Crassæ enim barbarum
 lanceæ ad pugnam
 cominus conferendam aptæ
 erant, eminus vero parum
 metuendæ videbantur. Tum
 ex militibus qui expeditissi-
 mi levissimeque armati es-
 sent, & nandi peritissimi,
 signo datò enatare jubet :
 mandatis additis ut prout
 quisque enatârit, in aquâ
 subsistens socium expectet :
 neque prius in hostem tela
 jaciant, quam triplici ordine
 acies instructa sit ; tum cur-
 sum, clamoreque sublato in
 eos ferantur. Confestim ita-
 que qui ad hoc designati e-
 rant sese è navibus in mare
 conjiciunt, celeriterque e-
 natant. Deinde in ordinem
 redacti, instructâ phalange,
 magnis

CAP. XXIV. 4. ἀνακωχίσαι] i. e. in alto stare ad anchoras.

6. ἐς βάθος] De hoc verbo vide not. ad 1, 2, 6.

magnis clamoribus editis
cursum barbaros petunt. At
qui in navibus erant etiam
acclamantes tela jacula-
que è machinis in eos mit-
tebant. Barbari armorum
splendore, & insultus celeritate attoniti, quum sa-
gittis aliisque telis undi-
que peterentur, utpote
feminudi, confestim non
expectato conflictu in fu-
gam vertuntur. Multi in
eâ fugâ cæsi, multi capti:
nonnulli in montes fuge-
runt. Erant vero captivi
tum reliquo corpore, tum
etiam capite hirti; ungui-
bus autem quasi ferinis: si-
quidem unguibus loco fer-
ri uti dicebantur, pisces-
que iis discindentes, ligna
etiam molliora iis seca-
bant: ad duriora faxis acu-
tis utebantur: ferrum ap-
ud eos non erat. Fera-
rum, aut crassioribus gran-
dium piscium pellibus sese
vestiebant.

XXV. Nearchus hîc na-
ves in littus subduci, quas-
satasque refici jubet. Sex-
to die navigationem repe-
runt: trecentisque stadiis
emenfis in locum quendam
perveniant, qui Oritarum
regionis est ultimus: Ma-
na eum locum vocant. At-
qui Oritæ qui mediterranea

γα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι, δρόμῳ
ἐπῆσαν αὐτοὶ τε ἀλλαλάζοντες τῇ
ἑνυαλίῳ, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν ξυ-
επιχέοντες τοξόματά τε καὶ ἀπὸ
μηχανῶν βέλεα ἐφέροντο ἐς τοὺς βαρ-
βάρους· οἱ δὲ τὴν τε λαμπρότητα τῶν
ὅπλων ἐκπλαγύντες, καὶ τῆς ἐφόδου
τὴν ὀξύτητα, καὶ πρὸς τὴν τοξου-
μάτων τε καὶ τῶν ἄλλων βελῶν βαλ-
λόμενοι, οἷα δὴ ἡμιγυμνοὶ ἀνδρῶπι, οὐδὲ ὀλίγον ἐς ἄλκην τραπέντες ἐγ-
κλίνουνσι· καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ φεύγον-
τες ἀποθνήσκουσιν, οἱ δὲ καὶ ἀλίσκου-
ται· ἔτι δὲ οἱ καὶ διέφυγον ἐς τὰ ὄ-
ρη. Ἦσαν δὲ οἱ ἀλόντες τὰ τε ἄλλα
σώματα δασύες, καὶ τὰς κεφαλὰς,
καὶ τοὺς ὀνυχας θυμώδεις· τοῖς γὰρ
δὴ θυξιν ὅσα εἰδῆναι διακρίσθαι ἐλέ-
γοντο, καὶ τοῖς ἰχθύας τοῖς τοῖσι πα-
ρασχίζοντες κατεργάζεσθαι, καὶ τῶν
ξύλων ὅσα μαλακώτερα· τὰ δὲ ἄλλα
τοῖς λῆδοις τοῖσιν ὀξέσιν ἐκοπτο·
σιδήρος γὰρ αὐτοῖσιν οὐκ ἦν. Ἐσθῆτα
δὲ ἐφόρεον δέρματα θύρεαι· οἱ δὲ καὶ
ἰχθύων τῶν μεγάλων τὰ περὶ ἄσπε-
ρας.

XXV. Ὑποταῖλα νεαλοῦσι τὰς
νάες, καὶ ὅσαι πεπονηκῆσαι αὐτῶν
ἐπισκευάζουσιν. Τῇ δὲ ἕκτῃ ἡμέρῃ
ἐβέλλαντο· καὶ πλώσαντες εὐδαίους
ἐς τριηκοσίους, ἀφικνέονται ἐς χι-
ρῶν, ὅς ἐστιν ἑσχατος ἦν τῆς Ὀρειτῶν
γῆς· μάλα γὰρ χαλρὸν ὄνομα. Ὀ-
ρεῖται δὲ ὅσοι ἄνθρωποι ἀπὸ βαλάντης οἰ-
κούν·

7. τοξόματά τε] telæque et e machinis jacula mittebantur. Jacula, non
tela, dicuntur machinis emissâ.

9. δασύες] Curt. 9, 10, 9.

παρὰσχίζοντες κατεργάζεσθαι] discindentes interficere. Ita Xenoph. Cyro-
pæd. lib. 4 p. 89. l. 48. κατεργάζεσθαι τὸν λέοντα, interfecit leonem.

μέουσιν, εξαλμένοι μὲν κατὰ περ
 Ἰνδοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ὡσαύ-
 τως παραρτέονται· γλῶσσαι δὲ ἄλ-
 λη αὐτοῖσι καὶ ἄλλα νόμαια. Μη-
 κος τοῦ παράπλου, παρὰ μὲν χρό-
 ρην τὴν Ἀραβίαν, ἐς χίλους μί-
 λισα σταδίους, ἔθεν περ ὁρμήθησαν·
 παρὰ δὲ τὴν Ὀρειτῶν γῆν, ἐξακό-
 σιοι καὶ χίλιοι. Παραπλεύτων δὲ
 τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκ
 ἐστὶ Ἰνδοὶ εἰσι) λέγει Νέαρχος ὅτι·
 αἱ σκιαὶ αὐτοῖσιν οὐ ταυτὸ ἐποίηον·
 ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόν-
 του ὡς πρὸς μεσημβρίην προχωρή-
 σαι, ὅδε καὶ αὐταὶ αἱ σκιαὶ πρὸς
 μεσημβρίην τετραμμέναι ἐφαίνον-
 το· ὅπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
 ἐπέλθοι ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ καὶ ἔρημα
 σκιῆς πάντα ὥσθι αὐτοῖσι· τῶν τε
 ἡστέρων ὅσους πρόθεν μετεώρους
 κατέαρον, οἱ μὲν ἀφανέες πάντη
 ἦσαν· οἱ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαί-
 νοντο· καταδύνοντές τε καὶ αὐτίκα
 ἀνατέλλοντες, οἱ πάλαι ἀειφανέες.
 Καὶ ταῦτα οὐκ ἀπισκότα δοκεῖ μοι
 ἀναγράψαι Νέαρχος· ἐπεὶ καὶ ἐν
 Σιών τῇ Αἰγυπτίῃ, ἐπὶ τῶν τροπῶν
 ἄγῃ θέρεος ὅρη ὁ ἥλιος, φέρεται ἀπο-
 δεδειγμένον ἐς, καὶ τοῦτο ἄσκιον

loca incolunt, eodem habi-
 tu quo Indi utuntur, eodem-
 que modo armantur: lingua
 tamen atque institutis diffe-
 runt. Longitudo hujus na-
 vigationis, præter Arabium
 oram, est stadiorum mille
 ab eo loco unde solverant :
 secus Oritarum regionem
 MDC. Porro Indorum regio-
 ne circumnavigatâ (neque
 enim ultra Oritas Indi sunt)
 Nearcho autore umbræ non
 eadem ratione fiebant : sed
 ubi introrsus in mare meri-
 diem versus procedebant,
 ibi ipsæ etiam umbræ in me-
 ridiem vergebant: quum ve-
 ro sol medium diei spatium
 occupat, nullæ iis in locis
 umbræ conspiciuntur. A-
 ltra quoque, quæ antea su-
 blimia cernebantur, aut jam
 plane non apparebant, aut
 depressa ad terram conspi-
 ciebantur ; & jam occidere,
 jam oriri, quæ antea semper
 conspicua fuerant, videban-
 tur. Et quidem hæc non
 dissilantanea vero mihi viden-
 tur quæ Nearchus scripsit.
 Siquidem in Syene Ægyptiâ
 tempore solstitii æstivi pu-
 teus quidam ostenditur, qui
 me.

CAP. XXV, 4. παραπλεύτων] Circumnavigantibus, in ipso illo itinere.
 τὸ ἐντεῦθεν] ab hoc enim loco non amplius Indi sunt. Oritæ ad Indos non
 pertinent. Nam ultimi Indorum sunt Arabies, ultra quos Oritæ habitant,
 supra c. 22, 10.

οὐ ταυτὸ] non eodem modo, quo antea seu apud eos qui magis septentrio-
 nem versus colunt.

5. ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου] longe in mare, nempe ultra æquatorem.

6. καὶ αὐτίκα ἀνατέλλοντες] & statim orientes, cum paululum tantum ter-
 ram subirent.

ἀειφανέες] Addit optimus ἰόντες. Gronov.

meridie nullam umbram facit. In Meroë quoque eodem anni tempore nullæ umbræ sunt. Consentaneum igitur est, etiam Indis qui meridianam partem habitant idem accidere: præcipue vero juxta mare Indicum, quo magis id mare ad meridiem vergit. Atque hæc quidem hæcenus.

XXVI. Post Oritas, versus i mediterraneam regionem Gadrosii habitant: quorum fines difficulter cum exercitu Alexander transiit, pluraque incommoda & damna accepit, quam in totâ reliquâ expeditione. Ea in majori opere à me conscripta sunt. Infra Gadrosios loca 2 maritima accolunt ii quos Ichthyophagos vocant; eorum oras præternavigarunt; quumque primo die ad secundam vigiliam solvissent, de inde stadiis ad Bagisara delati sunt. Portus iis in locis erat ad receptum classis commodus, pagusque Pasira, LX stadiis à mari distans: accolæ ejus Pasireanses. Postridie quum maturius solvissent, rupem quandam longe in mari prominentem, altamque ac præruptam circumnavigant: defossisque puteis aquam quidem multam sed salisam nacti, illum quidem diem in ancoris subfiterunt, quod petrosum lictus esset. Postridie in Col-

8 ἐν μεσημβρίᾳ φαίνεται· ἐν Μερῇ δὲ πάντα ἄσκια τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἶδαι· ὡν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ὅτε πρὸς μεσημβρίην ὁκισμένους, τὰ αὐτὰ δὴ πέθεα ἐπέχειν, καὶ μέλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅτι μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλυται. Ταῦτα μὲν δὴ ὅδε ἔχεται.

XXVI. Ἐπὶ δὲ Ὀρείτησι κατὰ μὲν μεσογαίην Γαδρόσιοι ἐπιέχον· ὧν τὴν χώραν χαλεπῶς διεξέλθον ὅμως τῇ στρατῷ Ἀλέξανδρος, καὶ κακὰ τοσαῦτα ἔπαθεν, ὅσα αὐτὸς δὲ τὰ σύμπαντα τῆς συμπεσῆς στρατηλασίας· καὶ ταῦτά μοι ἐν τῇ μέζονι συγγραφῇ ἀναγέγραπται. 2 Κάτω δὲ Γαδρόσιον παρὰ τὴν θάλασσαν αὐτὴν οἱ ἰχθυοφάγοι καλεόμενοι οἰκοῦσι· παρὰ ταῦτα τὸν γῆν ἔκλειον· τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῃ περὶ τὴν δευτέραν Φυλακίαν ἀναστάντες, καταίρουν ἐς Βαγισάραν· 3 Διμήν τε ἐν αὐτοῖς ἔθνος, καὶ κόμην Πασιρῶν, ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης ἐξήκοντα σταδίων· καὶ οἱ πρόσκειται αὐτῆς Πασιρεῖς. 4 Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν πρῶτον τῆς ὥρας ἀναχθέντες, περιπλεύουσιν ἄκρην ἐπὶ πολὺ τε ἀνέχουσαν ἐς τὸν πόντον, καὶ αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ κρημονοειδέα· Φρέατα δὲ ὀρύξαντες, ὕδαρ οὐκ ὀλίγον καὶ πονηρὸν ἀρυσάμενοι, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρῃ ἐπὶ ἀγκυρίῳ ἤμουν, 5 οἱ

7. Ἡρῇ] M. ff. Ἡρῆ. Gronau.

CAP. XXVI. 1. συγγραφῇ] 6, 24, 2.

ὅτι ἰσχυρή κατὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀνέχεν.
 Ἔς δὲ τὴν ὑπεραίην καταίρουσιν ἐς 6
 Κάλτα, καδίους ἐλθόντες, διμκοσίους.
 Ἐκεῖθεν δὲ ὄθεν πλεύσαντες, καδίους
 ἑξακοσίους, ἐν Καλάμοισιν ἀρμίζον-
 ται· κόμην πρὸς τῇ αἰγιαλῷ, Φοίνι-
 κες δὲ παρὶ αὐτὴν ὀλίγοι πεφύκε-
 σιν, καὶ βάλανοι ἐκ' αὐτοῖσι χλωραὶ
 ἐπύσαν· καὶ νῆος ὡς ἑκατὸν καδίων
 ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέχοντα, Καρ-
 νὴν ὄνομα. Ἐνταῦθα ξένα Νεάρχη 7
 προσφέρουσιν οἱ κομῆται, πρόβατα
 καὶ ἑρθίας· καὶ τῶν προβάτων τὰ
 κρία λέγει ὅτι ἦν ἑρθινάδεα, ὡς τὰ
 τῶν ὀρνέων τῶν πελαγίου, ὅτι καὶ
 αὐτὰ ἑρθίας σιτέται· πῶς γὰρ οὐκ
 ἔστι ἐν τῇ χώρῃ. Ἀλλὰ τῇ ὑπεραίῃ 8
 πλεύσαντες ἐς καδίους διμκοσίους,
 ὁμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ καὶ κόμην
 ἀπὸ θαλάσσης ἐς καδίους ἐμύσαντα
 ἀπεχούσῃ· ἡ μὲν κόμην Κύσα ἐκα-
 λείτο· Καρβὺς δὲ τῇ αἰγιαλῷ ὄνομα
 ἦν. Ἐνταῦθα πλοίοισιν ἐπιτυγχέ- 9
 νοι, σμικροῖσιν, ὅσα ἄλιον εἶναι
 πλοῖα οὐκ εὐδαίμων· αὐτοὺς δὲ οὐ
 καταλαμβάνουσιν· ἀλλ' ἐφυγον γὰρ
 καθαρμαζομένας ἰδόντες· τὰς νέας.
 Σιτός τε αὐτοῖς οὐκ ἔστιν, καὶ ὑπο-
 λεοῖται τὴν στρατὴν ὁ πολλός· ἄλ-
 λ' αἰῶνας ἐμβολλόμενοι ἐς τὰς νέας,
 οὕτω δὴ ἀπέπλειον. Καὶ περιπλώ- 10
 σάντες ἄκρην ὑψηλὴν, ὅσον πεντή-
 κωτα καὶ ἑκατὸν καδίους ἀνέχουσιν
 ἐς τὸν πόντον, κατὰγονται ἐν λι-
 μένι ἀκλύσῃ· καὶ ὕδωρ αὐτοῖς ἦν,
 καὶ ἄλιες ἦκεον· Μοσαρὰ ὄνομα ἦν
 τῇ λιμένι.

ta venerunt, cc stadiis e-
 menfis. Inde rursus sub
 lucem motâ classe, dc sta-
 dia progressi ad Calama in
 pago quodam littori vicino
 constiterunt. Palmas ibi
 cum caricis viridibus pau-
 cas repperunt. Insula cen-
 tuam à littore stadiis distans,
 Carnine dicta. Ibi Near-
 cho pagi illius incolæ ho-
 spitalicia munera offerunt,
 pecudes & pisces. Pecudum
 illarum carnes ait pi-
 scosas esse, quemadmodum
 sunt avium marinarum,
 quod & ipsæ pisces edant.
 Gramen enim ea regio non
 habet. At postridie cc sta-
 dia emensi ad littus appu-
 lerunt, pagumque reperi-
 runt xxx stadiis à mari
 distantem; pago Cysa no-
 men erat: littori Carbis.
 Hoc loco parvulæ quædam
 cymbæ repertæ sunt, ut-
 pote piscatorum minime
 opulentorum; pisces ipso-
 rum non repperunt; fu-
 gerant enim simulac naves
 appellentes viderant. Fru-
 mentum ibi nullum erat;
 idque exercitum deficere
 cœperat. Cæterum capris
 in naves abductis recessio-
 runt. Inde promontorium
 quoddam altum ad cl sta-
 dia in mare porrectum cir-
 cumvecti, in portum mini-
 me procellosum venerunt.
 Ibi & aqua erat, & pisca-
 tores habitabant: Mofar-
 na portui nomen erat.

XXVII. Hinc scribit Ne-
archus ducem navigationis,
Hydracem nomine, Gadru-
sium, una cum ipsis navi-
gasse: pollicitumque esse se
illos in Carmaniam delatu-
rum. Omnis hic ad sinum
Perficum tractus non ita dif-
ficilis navigatu est: mul-
to tamen priore celebrior.
Motâ ex Mosarnis per no-
ctem classe, DCCCL stadia e-
menfi ad Balomum littus de-
lati sunt: atque inde in
Barna vicum, stadiis abinde
cccc, in quo frequentes pal-
mæ erant, & hortus. In hor-
to myrti nascebantur, varii
que flores, e quibus paganæ
corollas texebant. Hoc primum
in loco arbores cultas,
hominesque non omnino
feros repperunt. Inde CC
stadia provecti Dendrobosa
appulerunt; naves ibi in salo
substituerunt. Hinc sub me-
diam noctem solventes in
Cophanta portum pervene-
runt, cccc circiter stadia
emenfi. Hic & piscatores
degebant, parvisque & vi-
libus navigiis utebantur, &
remis non per scalmos dis-
positis (ut Græcorum mos
est) remigabant: sed hinc
atque hinc flumini incum-
bentes, aquam fodere vide-

XXVII. Ἐθεν δὲ καὶ ἡγεμὼν
τοῦ πλοῦ λέγει Νέαρχος ὅτι συν-
έπλωσεν αὐτοῖσιν, Ἰδράκης ὄνο-
μα, Γαδρούσιος ὑπέστη δὲ Ἰδράκης
καταστήσειν αὐτοὺς μέχρι Καρμα-
νίης. Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου οὐκέτι χα-
λεπὰ ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον τι ὀνομα-
ζόμενα, ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τοῦ
Περτικῶν. Ἐκ δὲ Μοσαρίων νυκτὸς
ἐπέραντες, πλάουσι ραδίους ἑπτα-
κοσίους καὶ πεντήκοντα, ἐς Βάλω-
μον αἰγιαλὸν ἔθεν δὲ ἐς Βάρνα κό-
μην, ραδίους τετρακοσίους, ὅσα
Φοίνικες τε πολλὰ ἐνήσαν, καὶ κή-
πος· καὶ ἐν τῇ κήπῃ μύριοναι ἐτε-
φύκεσαν, καὶ ἄλλα ἄλλα, ἀφ'
ᾧ ὅταν σφαυρόματα τῆσι κομήτησιν
ἐπλέκοντο· ἐνταῦθα πρῶτον δένδρεά
τε εἶδον ἡμεῖς, καὶ ἀνθρώπους οὐ
πάνω θυμώδεας διακρίνομεν. Ἐν-
θὺν δὲ ἐς διακοσίους ραδίους περι-
πλάσαντες, καταίρουσιν ἐς Δενδρό-
βοντα, καὶ αἱ νῆες ἐπ' ἀγκυρίων
ἐστάλευσαν. Ἐθὺν δὲ ἀμφὶ μέσας
νύκτας ἔσαντες ἐς Κόφαντα λιμέ-
να ἀφίκοντο, τετρακοσίους μάλιστα
ραδίους διεκπλάσαντες· ἐνταῦθα
ἀλιεῖς τε ἤκεον, καὶ πλοῖα αὐτῶ-
σιν ἦν μικρὰ καὶ ποικίλ' καὶ ταῖς
κόφαις οὐ κατὰ σκαλμὸν ἤρεσαν
(ὡς δ' Ἑλλήνων νόμος) ἀλλ' ὡς περ
ποταμῶ τὸ ὕδωρ ἐπιβάλλοντες ἐν-
θεν

CAP. XXVII. 2. τῆσι κομήτησιν] Οἱ κομήται. Στοιχ.

5. ἀλλ' ὡς περ ποταμῶ] sed ab utroque latere quasi rivo aquam exhausimus
& injicientes, hoc est, latiore remi parte aquam alibi velut exhaustam in
aliam fluminis partem rejicientes. Hoc scilicet faciunt fossores, ut cessante
alibi egestam in alium locum rejiciant. Et fit idem a nobis aliquando, quoniam
stantes remigamus. Mf. optimus habebat ὡς περ ἐν ποταμῶ. Ad hujus igni-
titudinis speciem pertinet egregie locus Jonæ 1, 13, ubi notant docti interpre-
tes

θεν καὶ ἔνθεν, κατὰπερ οἱ σκάπτου-
 τες τὴν γῆν· ὕδωρ δὲ πολὺ τε ἦν
 ἐν τῇ λιμένι καὶ καθαρὸν. Περὶ δὲ 6
 πρῶτην φυλακὴν ἄραντες, καταί-
 ρουσιν ἐς Κύζα, ἐς ὀκτακοσίους
 σταδίους διεκπλάσαντες· ἵνα αἰγια-
 λὸς τε ἔρημος ἦν, καὶ ῥαχίη. Αὐ-
 τοὶ δὲ ἐπ' ἀγκυρέων ὤρμεον, κατὰ
 ναῦν τε ἐδειπνοποιοῦντο. Ἐνθὲν δὲ 7
 διεκπλάσαντες σταδίους πεντακοσί-
 ος, ἀπίκοντο ἐς τινα πόλιν μικρὴν
 ὠκεομένην ἐπὶ γηλόφου, οὐ πρόρω
 τοῦ αἰγιαλοῦ. Καὶ Νέαρχος ἐπι- 8
 φραθεὶς ὅτι σπεύρεσθαι τὴν χώραν
 ὡκὺς, λέγει πρὸς Ἀρχίην (ὃς ἦν
 Ἀναξιδότου μὲν παῖς, Πελλαῖος,
 συνέπλει δὲ Νέαρχω, τῶν ἐν αἰνῇ
 ἐν Μακεδόνων) πρὸς τοῦτον λέγει,
 ὅτι καταληπτέον σφίσιν εἴη τὸ χω-
 ρὸν· ἐκόντας τε γὰρ οὐκ ἂν οἶσθαι 9
 δοῦναι τῇ κρατῇ σιτία· βίη τε ὡχ-
 ρὸς τε εἶναι ἐξαιρέειν, πολιορκίης
 δὲ καὶ τριβῆς δεήσειν· σφᾶς δὲ ἐπι-
 λειοπέναι τὰ σιτία· ὅτι δὲ ἡ γῆ
 σιτοφόρος τῇ καλᾷ τεκμηριοῦ-
 σθαι, ἦντινα οὐ πρόρω τοῦ αἰγια-
 λοῦ ἀφείρων βαθέην. Ταῦτα ἐπει- 10
 σφίσιν ἐδόκει, τὰς μὲν ἄλλας νέας
 κελύει παραρτέσθαι ὡς ἐς πλόον·
 καὶ ὁ Ἀρχίης αὐτῷ ἐξήρτυε τὰ ἐς
 τὸν πλόον· αὐτὸς δὲ ὑπολειφθεὶς
 μετὰ μίης νέας, ἐπὶ θέαν δῆθεν τῆς
 πόλεως εἶη.

bantur. In hoc portu aquam
 & multam & puram in-
 venerunt. Inde ad primam no-
 ctis vigiliam solventes ad
 Cyiza pervenerunt, dccc
 stadia emensi: quumque lit-
 tus desertum ac scopulosum
 esset, jactis in salo ancoris
 substituerunt, atque in navi-
 bus corpora curarunt. Inde
 provecti ad quingenta sta-
 dia, in parvum quoddam op-
 pidum venerunt, in colle
 non procul à littore situm.
 Nearchus verisimile ratus
 eam regionem cultam esse,
 Archiæ Anaxidoti filio, Pel-
 læo, qui inter Macedones
 celebris, cum Nearcho na-
 vigabat, ait, videri sibi op-
 pidum occupandum esse.
 Neque enim oppidanos sua
 sponte frumenta exercitui
 daturus: vi autem capi non
 posse: diuturnā enim obli-
 dione opus fore. Se vero
 jam frumentis destitui. Fru-
 giferam autem regionem
 esse inde colligi, quod den-
 sos culmos non procul à lit-
 tore vidissent. Quum itaque
 id consilium eis probaretur,
 reliquas quidem naves, vel-
 uti ad navigationem instrui
 jubet, & Archiæ ejus rei ne-
 gotio dato, ipse cum unā na-
 ve ad speculandum oppi-
 dum processit.

XXVIII.

ies in primævo sermone legi *federe*, ubi intelligitur remigare. *Idem.* Ποτα-
 μὸς autem hic pro *marī* accipitur, notionē & Homero usitata, uti exem-
 plis probat Stephanus in Thes. Gr. Ling.

9. οὐκ ἂν εἰσθαι] *se non putare.*

10. εἶη] Quale hoc verbum in significatione *emendi*? Num est pro εἶς, sing.
 imi.

XXVIII. Quumque amice
ad muros appelleret, oppi-
dani hospitalitatis ergo do-
na, thynnos nimirum in cli-
bano tostos (hi enim extremi
Ichthyophagorum erant, ne-
que crudis piscibus ut prio-
res illi vesciebantur) aliaque
nonnulla bellaria & palma-
rum caricas adferabant. Quæ
quidem Nearchus se libenter
accipere dixit; cupere vero
urbem visere: quod quum
nec illi recusarent, quum
jam portas ingressus esset,
duos sagittarios ad custodiam
portulæ relinquit; Ipse, cum
aliis duobus & interprete in
murus qui ab eâ parte erat
conscendens, Archiæ signum
dat, quemadmodum inter
eos convenerat: ut hic qui-
dem signum ederet, ille sta-
tum intellectâ re id quod sta-
tutum erat faceret. Macedo-
nes conspecto signo confe-
ctim naves ad murum appli-
cant, summaque celeritate in
mare proficiunt. Barbari hisce
rebus perculsi ad arma con-
fugiunt. Interpretes vero qui
Nearcho aderat proclama-
bat: ut frumentum exercitui
darent, si salvam urbem vel-
lent. Negabant illi primo sibi

XXVIII. Προσέγοντι δὲ πρὸς τὰ τεύχεα Φιλίας, ξύνα ἔφερον ἐκ τῆς πόλεως, θύνους τε ἐν κριθάνοις ὅπτιους (οὗτοι γὰρ ἔσχατοι τῶν ἰχθυοφάγων οὐκ ἐσόντες πρώτοις αὐτοῖς ἐφθόσαν οὐκ ὀμοφαγέοντες) καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλλήνας τῶν φοινίκων. Ὁ δὲ ταῦτα μὲν ἑσπόμενος δέξασθαι ἔφη, θέλεν δὲ θεῖσθαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ εἰς τὴν παρ-
3 ἐλθόν. Ὡς δὲ εἶσω πυλῶν παρ-
ἦλθε, δύο μὲν τῶν τοξοτῶν κατ-
έχον μελέει τὴν πυλῖδα· αὐ-
τὸς δὲ μετὰ δύο ἄλλων, καὶ τοῦ ἐμμενέως, ἐπὶ τὸ τεῦχος τὸ τῶν-
τι ἀνελθὼν, ἐστήμαρ τῶς ἀμφὶ τὸν Ἀρχῆν ὅπως συνέκειτο· τὸν μὲν αὖ σημῆσαι, τὸν δὲ συμβα-
λόντα ποιῆσαι τὸ τεταγμένον.
4 Ἰδόντες δὲ τὸ σημῆσαι οἱ Μακε-
δῶνες, ἐπὶ κελῶν τε κατὰ τεύχος τὰς νέας, καὶ ἐξεπύδων σπουδῇ ἐς τὴν βάλασσαν οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλαγύντες ταῖς γυναιμέσις, ἐ-
5 πὶ τὰ ὄπλα ἔβαν· ὁ δὲ ἐμμενέως ὁ εἰς Νεάρχον, ἐκίμαρσε εἶπαι δὲ-
δόναι τῇ στρατιῇ, εἰ σῶσαν ἐθέλου-
σιν ἔχειν τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἀπεκρί-
το εἶναι σφίσι, καὶ ἅμα προσέ-
βαλον

imperf. ab ἑμ, ut η abuadet? An vero scribendum transpositis litteris ἑμ, quod verbum Scriptori nostro quam maxime familiare? An denique optativus est pro Indicativo Attice, ut sit referendum ad ὁ πολειφθαίς εἴη. vel ἵσταται?

CAP. XXVIII. 1. πρώτοιςιν] Forſan ſcripſit Arrianus πρώτοι, primi ipſi viſi ſunt; ut ita eleganter ultimi ἰχθυοφάγων, primi autem οὐκ ὀμοφαγέοντες dicantur.

πέμματα] Suidas in hoc loco Arriani πέμματα exponit πλακούντια, id eſt placentulas, Stephano teſte in Theſ. Gr. Ling.

3. κατέχουσιν] occupant tenere, obſidere.

βαλλον τῇ τείχει· ἀλλὰ ἀνέτελον αὐτοὺς οἱ τοξόται οἱ ἀμφὶ τὴν Νεάρχου, ἐξ ὑπερδεξίου τοξέοντες· ὥς δὲ ἔμαθον ἐρχομένην τὴν 6 καὶ ὅταν οὕτω ἀνδραποδισθῇσόμενῃ σφίσι τὴν πόλιν, τότε δὲ δὴ ἐδέοντο τοῦ Νεάρχου, τὸν μὲν εἶπω ὥσπερ ἦν αὐτοῖσιν λαβόντα ἀπάγειν, τὴν πόλιν δὲ μὴ διαφθεῖραι. Νεάρχος δὲ τὸν μὲν Ἀρ- 7 χὴν-κελεύει καταλαβεῖν τὰς πύλας, καὶ τὸ κατ' αὐτὰς τείχος· αὐτὰς δὲ συμπέμπει τοὺς κατοφυμένους τὸν εἶπον, εἰ ἀδύνατοι διουλοῦσιν. Οἱ δὲ, τὸ μὲν ἀπὸ 8 τῶν ἑχθρῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἀληγεσμένων ἄλευρον πολὺ ἐδείκνυσαν, πυροὺς δὲ καὶ κριθὰς ἐλίγας· καὶ γὰρ καὶ ἐτύγχανον σίτῃ μὲν τῇ ἀπὸ τῶν ἑχθρῶν, τοῖσι δὲ ἄρτοι-σιν ὥσα ὑψὲρ διαχρεόμενοι. Ὡς δὲ 9 τὰ ὅντα ἐπεδείκνυσαν, οὕτω δὲ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιστιγίσμενοι ἀνήγαγτο, καὶ ὁρμίζονται πρὸς ἄκρην, ἥντινα οἱ ἐπιχώριοι ἰσθὺν ἡλίαν ὄζον· οἶνομα τῇ ἄκρῃ Βάγρια.

XXIX. Ἐλθόντες ἀμφὶ μέσας ἰνίκτας φράγτες, διεκπλώουσιν· εαδούς· ἐς χαλίους· ἐς Τάλμενα λιμένα εὐροισι· ἐλθόντες ἐς Κανασίδα πόλιν ἐρήνην, εαδίους· ἐς τετραπείους· ἵνα τινὲς φέρεται ὑπὸ τῶν ἐπιτυγχεῖσιν, καὶ φοίνικας ἄγριοι ἐπεφύκεσαν τούτων τοὺς ἐγ-

frumentum esse, simulque ad muros convolabant. Cæterum à sagittariis qui Nearcho aderant, telis ex edito loco in eos missis, facile repulsi sunt. Postquam vero captam jam esse urbem senserunt, ac direptioni proximam, tum demum Nearcho supplices facti, ut omni frumento quod in urbe esset accepto discedat, oppidoque parcat, orant. Nearchus Archiam portas & murum occupare jubet: ipse alios per urbem mittit qui explorent an citra fraudem quicquid frumenti haberent ostendissent. Atque illi quidem multam farinam ex tostis piscibus molitam ostenderunt: frumenti vero atque hordei parum. Siquidem farina piscium pro frumento, panibus vero pro opsonio utebantur. Postquam vero omne frumentum ostenderunt ex eo quod exercitui sufficeret accepto, inde processerunt ad rupem quam indigenæ Soli sacram opinantes Bagiam appellant.

XXIX. Inde sub mediam noctem solventes mille stadia emensi in Talmena tutum à ventis portum venerunt. Hinc in Canasida urbem desertam cccc stadiis inde distantem; ubi puteum quendam effossum repperunt, cui palmæ agrestes adnatæ erant.

ha-

7. τὸ κατ' αὐτὰς τείχος] murum circa eas.

συμπέμπει] una mittit cum incolis.

9. ἐκ τῶν παρόντων] ex iis qua aderant, quantum poterant. Vide Indicem.

harum summa capita præ-
cisa ederunt. Jam enim fru-
mentum exercitui deerat.
Urgente itaque fame totum
illum diem & noctem navi-
garunt, & ad littus deser-
tum appelluntur. Nearchus
veritus ne si in terram de-
scenderent, præ desperatione
naves desererent, in salo
ancoras jaci jubet. Inde sol-
ventes in Canaten vene-
runt, stadia DCCL emensi. In-
de, quod littus esset vado-
sum, etiam fossis tenuibus
concisum, digressi, DCCC sta-
diis confectis ad Tῆρσος ap-
pulerunt. Ad littus pagi qui-
dam erant exigui atque ino-
pes. Incolæ domos suas de-
seruerant. Pauculum ibi fru-
menti & caricarum ex pal-
mis nacti sunt. Camelis sep-
tem qui relictī fuerant cæsis,
carnes eorum vorarunt. Sub
lucem repetitā navigatione,
stadia CCC emensi in Dagasi-
ra pervenerunt; quem lo-
cum quidam pastores inco-
lebant. Inde solventes inte-
gram noctem & diem nul-
lā interpositā morā navi-
garunt: stadiisque MC peractis,
sines Ichthyophagorum ena-
vigarunt, magnā rerum ne-
cessariarum penuriā pressi.
Neque vero ad terram ap-
pulerunt; erant enim fre-
quentes ad littus scopuli,
sed jactis in salo ancoris sub-

2 καφάλους κόπτοντες, ἐσιτεύοντο· σί-
τος γὰρ ἐπιλελοιπεί τὴν κρατίστην
καὶ κακῶς ἦδη ὑπὸ λιμοῦ ἔχοντες,
ἔπλεον τὴν τε ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα,
καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρή-
3 μῳ. Νέαρχος δὲ καταδείξας μὴ ἄ-
ρα ἐς τὴν γῆν ἐκβάλλει ἀπολύποιον
τὰς νέας ὑπὸ ἀνιμῆς, ἐπὶ ταύτῃ
ματεώρους ἔσχε τὰς νέας ἐπ' ἀγαι-
4 ρέων. Ἐκείνδ' ἀναχθέντες, ἐς Κα-
νάτην ὁρμίζονται, σταδίων ὡς ἑκτα-
κοσίους καὶ πεντήκοντα διεκπλά-
σαντες. Ἐς δὲ καὶ αἰγιαλὸς ἐν αὐ-
5 τῇ, καὶ διάρυχες βραχέαι. Ἐκείνδ'
σταδίων ἑκτακοσίους διεκπλάσαν-
τες, ἐν Τρῳΐν ὁρμίζονται· κῆραι
δὲ μικραὶ καὶ ποταμαὶ ἐπ' ἥται· καὶ
οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐκλείπουσι τὰ ὀ-
κεία, αὐτοὶ δὲ σίτη τῶν ὀλίγων ἐπι-
τυγχάνουσι, καὶ βελάνους ἐκ Φοι-
νίκων· καὶ καμήλους ἐπ' αὐτὰς ἐγ-
κατελείφθησαν κατακόψαντες, ἡ-
6 πὸ τούτων τὰ κρέα ἐσιτεύοντο. Τ-
πὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἀναχθέντες σταδίων
τριακοσίους πλάουσι, καὶ καθαρὰί-
ζονται ἐς Δαργάσιον· ἔλα τριμύδες
7 τιμὴς ἄνθρωποι ὤκειον. Ἐκεῖ δὲ ἄ-
ραντες, τὴν τε νύκτα καὶ τὴν ἡμέ-
ρην οὐδέν τι ἐλυσάντες ἔπλεον·
ἀλλὰ διαλόντες γὰρ σταδίων χη-
λίους τε καὶ ἑκατὼν, ἐξέπλεον τὸ
ἔθνος τῶν ἰχθυοφάγων, πολλὰ κα-
κά ταύτην παρόντες ἀπορή τῶν ἀναγ-
8 καίων. Ὀρμίζονται δὲ οὐ πρὸς τῇ
γῇ· ῥιχλὴ γὰρ ἦν ἐπὶ πολλὸν ἀνέ-
χουσα,

CAP. XXIX. 6. νημάδες] vasi. Vide not. ad cap. 7, 2.

8. ἐπὶ πολλὸν] protensum littus etas longe protensum in mare.

χρυσά, ἀλλὰ μετέωροι ἐπ' ἀγκυ-
ρέων· μήκας τοῦ παράπλου τῶν ἰ-
χθυοφάγων τῆς χώρας ὀλίγη· πλεῖ-
νες γὰρ αὐτοὶ μύριοι. Οὗτοι δὲ οἱ ἰ-
χθυοφάγοι σιτέονται (κατότι περ
καὶ κληίζονται) ἡχθύας· ὀλίγοι μὲν
αὐτῶν ἀλιεύοντες τοὺς ἡχθύας· ὀλί-
γοις γὰρ καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇδε πε-
παύηται, καὶ τήνῃ ἐξέρχεται ἐπὶ
τῇ θάσσῃ τῶν ἡχθύων. τὸ πολὺ δὲ ἡ
ἐνέκρωσις αὐτοῖσι παρέχει· οἱ δὲ
δίκτυα ἐπὶ τῇδε πεπονήται, μέ-
γθος καὶ ἐς δύο εκατομμύρια τὰ πολλὰ
αὐτῶν· πλέκουσι δ' αὐτὰ ἐκ τοῦ
φλοιῷ τῶν φοινίκων, ἐρέφοντες τὸν
φλοιὸν ὡς περ λίνον· ἐπεὶ δὲ ἡ θά-
λασσα ὑπονοστήσῃ, καὶ γῆ ὑπολει-
φῇ, τότε μὲν ξηρὰ ἡ γῆ ὑπολείπε-
ται, ἐρήμη τὸ πολὺ ἐς τὴν ἡχθύων·
ἔσθαι δὲ βαθέα ἐς τὴν, ὑπολείπεται
τι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐν τῇδε κάρτα
πολλὰ ἡχθύας· οἱ μὲν πολλοὶ σμι-
κροὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ μέζοντες· τοῦ-
τοις περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἰ-
ρέουσι. Σιτέονται δὲ ἄμους μὲν,¹²
ἕως ἀνείρουσιν ἐκ τοῦ ὕδατος,
τοὺς ἀπαλατάτους αὐτῶν· τοὺς δὲ
μέζονάς τε καὶ σκληροτέρους, ὑπὸ
ἡλίου ἀνέκοντες, εὖτ' ἂν ἀφαιαν-
θῶσιν, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ' αὐ-
τῶν ποιεῖν καὶ ἄρτους· οἱ δὲ μέ-
ζοντες ἐκ τούτων τῶν ἀλεύρων πέσσαι-
σι. Καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς¹³
ἡχθύας ξηροὺς σιτέονται· ἡ γὰρ χώρα

stiterunt. Longitudo oræ
Ichthyophagorum hac navi-
gatione prætervecta, est sta-
diorum xm. Ichthyophagi
vero dicuntur à piscium esu.
Pauci ex iis piscatui student;
pauci enim navigia habent,
aut artem piscandi norunt:
sed maximam partem rece-
dente æstu marino captant.
Nonnulli etiam retia confici-
unt, tantæ magnitudinis
ut ad duo stadia pertineant.
Ea ex palmarum libris te-
xunt, torquentes librum in-
star lini. Quum vero mare
recedit, terramque deserit,
ubi illa sicca relinquitur,
vacua plerunque piscibus
est: sed ubi terra profundiori
aliquo sinu aquam retinet,
ibi magnam piscium copiam
reperiunt. Ex his plerique
parvi, alii etiam majores
sunt: hos circumjectis reti-
bus capiunt. Et quidem te-
neriores eorum reti ex aqua
protractos, crudos edunt:
majores vero durioresque,
ad solem torrentes, simulac
penitus tostii fuerint molen-
tes in farinam redigunt, pa-
nemque ex ea conficiunt.
Sunt qui polentam ex hisce
farinis coquant. Pecori et-
iam piscium farinam pabuli
loco dant. Omnis enim illa
regio pratis carens, nullam
herbam gignit. Magnam e-
tiam

ὀλίγη πλεονεξία] paulo plius.

10. οἱ δὲ δίκτυα] Opt. οἱ δὲ καὶ δίκτυα. Gronov.

12. ἕως ἀνείρουσιν] ne prostrahant.

tiam, in his locis cancro-
rum, ostreorum & con-
chyliorum vim capiunt.
Gignit quoque ea regio su-
apte natura salem, ex quo
oleum conficiunt. Qui ve-
ro eorum loca deserta in-
colunt, & regionem nec
arborum nec fructuum fe-
racem, hi ex piscibus tan-
tum vivunt; pauci ferunt,
atque ii panem opsonii lo-
co cum piscibus edunt; pi-
sces enim ipsis loco fru-
menti sunt. Domos in hunc
modum ædificant. Qui di-
tissimi eorum sunt, balæ-
narum quotquot mare eji-
cit ossa fumentes, iis loco
tignorum utuntur, & ex
grandioribus ossibus por-
tas conficiunt. Plerique
vero tenuioris fortunæ ex
spinis piscium domos con-
struunt.

XXX. Porro cete ingen-
tis magnitudinis in exte-
riore mari nascuntur, pisces-
que multo majores quam
in hoc interiore. Scribit e-
tiam Nearchus quum ex
Cyizis navigarent, sub au-
roram vidisse se aquam
furfum è mari efflari, &
tanquam violento quodam
turbine in altum efferri,
perculososque spectaculo

ἔρμος λευκῶν, οὐδὲ ποτὶν φέρε-
14 θηρέουσι δὲ καὶ καρέβους πολλα-
χῇ, καὶ ὄρεα, καὶ τὰ πογγύλια
ἄλλες δὲ αὐτόματοι γίνονται ἐν τῇ
χάρῃ ἀπὸ τούτων ἔλαιον ποιεῖουσιν.

15 Οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐρήμους τόπους
οἰκοῦσιν, ἄδενδράν τε τὴν χάριν καὶ
ἄφορον καρπῶν ἡμέραν, τούτοιςιν
ἀπὸ τῶν ἡχθίων ἢ πᾶσα ἰαίτα ποι-
έται· ὀλίγοι δὲ αὐτῶν σπείρουσιν
ὅσον τῆς χάριος, καὶ τούτῃ κατὰ
πρὸς ὅλην χρῶνται πρὸς τοὺς ἡχ-
θίους· ὁ γὰρ σίτος αὐτοῖσιν οἰήσις.
16 Οἰκία δὲ πεποιήνται οἱ μὲν εὐδα-
μονέστατοι αὐτῶν, ὅσα κίττα ἐκ-
βάλλει ἢ θάλασσα, τούτων τὰ ὄρεα
ἐπιλεγόμενοι, τούτοιςιν ἀπὸ ξύλων
χρῶμενοι· καὶ θύρας τὰ ὄρεα ὅσα
πλατέα αὐτῶν ἀλίσκονται, ἀπὸ τού-
των ποιεῖνται· τοῖσι δὲ πολλοῖσι
καὶ πενετέροιςιν ἀπὸ τῶν ἀκαθάρτων
τῶν ἡχθίων τὰ οἰκία ποιεῖται.

1 XXX. Κίττα δὲ μεγάλα ἐν τῇ
ἔξω θαλάσσῃ βόσκεται, καὶ ἡχθίους
2 πολὺ μέζονες ἢ ἐν τῇδε τῇ εἰσῷ· καὶ
λέγει Νέαρχος, ὅποτε ἀπὸ Κυζίου
παρέπλεον, ὑπὸ τὴν ὡς ἐφάρκει ὕδαρ
ἄνω ἀναφυσόμενον τῆς θαλάσσης,
ὅλα περ ἐκ πρηγῆρων βίῃ ἀναφερόμε-
3 νον· ἐκπλαγέντας δὲ σφῆς πιαθε-
νέσθαι τῶν κατηγομένων τοῦ πλάου
ὅ, τι εἶη καὶ ἀπὸ τοῦ τούτου πᾶσι μα-
τοῖς

15. ὅσον τῆς χάριος] aliquantum agri.
καὶ τούτῃ] ἔν hoc, quod nempe ex agro culto provenit, frumento nemi-
tum, & quidquid ex frumento conficitur.

16. ἐπιλεγόμενοι, τούτοιςιν] Mf. opt. ἐπιλεγόμενοι καὶ τούτοιςιν. Γροσίον·
τούτοις δὲ πολλοῖσι] οἱ πολλοὶ νηῖσι.

Cap. XXX. 3. ὅ, τι εἶη] quidnam esset, ἔν ᾧ quæ fuerat hæc res.

τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι ὅτι κότεα
ταῦτα φερόμενα κατὰ τὸν πόν-
τον ἀναφύσῃ ἐς τὸ ἄνω τὸ ὕδωρ·
καὶ τοῖσι ναύτησιν ἐκπλαγεῖσιν
ἐκ τῶν χειρῶν τὰ ἔρετρα ἀκπεσεῖν·
αὐτοὺς δὲ ἐπὶ τὸν παρακαλεῖν τε καὶ 4
παραινέειν, καὶ καθ' οὐστυνας πα-
ραλέειν ἐγένετο, ἐς μέτρον τε
κελεύσας καταστῆσαι ὡς ἐπὶ ναυ-
μαχίαν τὰς νέας, καὶ ἐπαλαλά-
ζοντας ὁμοῦ τῇ ῥοῇ, πυκνὴν τε
καὶ ὀξείαν κτύπον πολλῇ τὴν εἰρα-
σίην ποιέεσθαι· οὕτως ἀναπαρή- 5
σαντας ὁμοῦ δὴ πλέειν ἐπὶ ξυν-
θήματος· ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τοῖ-
σι θηρίοισιν, ἐνταῦθα αὐτοὺς μὲν
ἴσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρειον
ἐκπλαλέξαι· τὰς δὲ σάλπιγγ-
γας σημεῖναι, καὶ τὸν κτύπον ἄ-
πὸ τῆς εἰρεσίης ὡς ἐπὶ μάχης
κατασχέειν· οὕτω δὲ δρώμενα ἤδη 6
κατὰ τὰς πύργους τῶν νεῶν τὰ κή-
τια, ἐς βυθὸν δύναι ἐκπλαγέ-
ντα, καὶ οὐ πολλὰ ὕπερον κατὰ
τὰς πύργους ἀναδύντα ἀνασχέειν,
καὶ τῆς θαλάσσης αὐτοῖς ἀναφύ- 7
σῆσαι ἐπὶ μέγα ἔθρον κρότους
τε ἐπὶ τῇ παραλόγῃ σωτηρίᾳ γε-
νέσθαι τῶν ναυτῶν, καὶ αἶνον εἰς
τὸν Νέαρχον τῆς τε τόλμης καὶ

rei nautas percontatos esse ex
ducibus navigationis quid-
nam hoc sibi vellet, eosque
respondisse, cete esse, quæ in
mari voluntantia aquam sur-
sum efflent: nautisque attoni-
tis remos è manibus excidisse.

Ipse instans eos hortabatur at-
que animabat: & prout quas-
que belluas præternavigans
accedeat, iussit ut naves ad-
versis proris veluti ad nava-
lem pugnam instructis in eas
dirigerent: utque assidue vali-
deque remigantes una cum ip-
so remorum sonitu ingentes
etiam clamores ederent. Ita
revocatis animis simul omnes
signo dato remigationi incu-
buisse; quumque jam propior
belluis facti essent, quan-
tum capita ferre poterant, ac-
clamasse (a), tubasque clan-
xisse, & remorum pulsus la-
tissime sonitum edidisse; atque
ita cete quæ jam proris navi-
um appropinquare videbantur,
exterrita in profundum sese
abdidisse: neque multo post
ad puppes emerfisse, rursum-
que magnam undarum vim
furfum effluisse. Tum incredi-
bilem nautarum ob inopina-
tam salutem applausum factum
fuisse,

(a) Cnvi. 10, 1, 12.

ἔρετρα] Pro vocabulo ἔρετρα notat Vulcanius ex V. C. ἐρίματα: ipse in-
veni modo ἐρέτημα, modo ἐρέτμα. Gronov.

4. αὐτοὺς δὲ ἐπὶ τὸν] Ipse vero adiens eos hortabatur atque animabat, & ad quos-
cumque præternavigans accesserat, iussit ut &c. Nearchus navigio circumfere-
batur ad singulas naves, ut doceret, quid contra balænas fieri oporteret.
Quare verba καθ' οὐστυνας non ad belluas, sed ad nautas referenda sunt,
ut cum ex verbis ipsis satis intelligitur, tum ex eo, quod postea demum
s. dicantur in belluas istas inveῖν.

ὀξείαν κτύπον] Opt. ξὺν κτύπῳ. Gronov.

fuisse, Nearchi audaciam pariter & prudentiam laudantium. Nonnullæ vero balænxæ interdum variis locis ad littus appellantur, quæ recedente æstu in vadis hærent: aliæ tempestatibus in terram ejiciuntur, quibus putrefactis carnibusque colliquatis ossa remanent, quibus homines ad domos ædificandas utuntur. Et laterum quidem ossa utpote majora in trabes ædium deligunt; minora vero in tabulas: quæ in maxillis sunt ad januas accipiunt; multæ quidem balænxæ centum cubitorum.

XXXI. Nearchus Ichthyophagorum regionem prætervectus, cognovit insulam quandam in eo mari esse, centum fere stadiis à continente remotam, quæ habitatoribus vacua esset. Hanc indigenæ Soli sacram esse dicebant, Nofalaque vocari, neque à quoquam mortali-um adiri. Siquis vero imprudens eo deferatur, eum non amplius cerni. Nearchus cercurum unum Ægyptiis nautis instructum, non procul ab hac insula evanuisse scribit, navigationisque du-

8 τῆς σοφίης. Τούτων μετεξέτερα τῶ κητίων ἐποκέλλεν πολλοῦ τῆς χώρας, ἐπεὶ δὲν ἀνέκτατις κατέσχε ἐν τοῖσι βράχυσιν ἐχόμενα· τὰ δὲ καὶ ὑπὸ χειμῶνων σκληρῶν ἐς τὴν χέρσον ἐξωθέεσθαι· καὶ οὕτω δὴ καὶ τὰ σηπόμενα ἀπέλλυσθαι τε, καὶ τὰς σάρκας αὐτοῖσι περιμέλεις ὑπολείπειν τὰ ὀστέα· χρῆσθαι δὲ τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐς τὰ οἰκία· εἶναι ὅτι τὰ μὲν ἐν τῇσι πλευρῆσιν αὐτῶν ὀστέα, δοκοὺς τοῖσιν οἰκίσμασιν ὅσα μεγάλα· τὰ δὲ μικρότερα, σφαιήρας· τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγῶσι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ θύρετρα, οἷα δὴ πολλῶν καὶ εἰς ἑκατοὶ καὶ πέντε ὀργυῶς ἀμείνων τὸ μέγεθος.

XXXI. Εὗτ' ἂν δὲ παρέπλεον τὴν χώραν τῶν ἰχθυοφάγων, λέγον ἀκούουσι περὶ νῆσου τινος, ἣ κεῖται μὲν ἀπέχουσα τῆς ταύτης ἡπείρου σταδίων ἐς ἑκατὸν, ἐρήμη δὲ ἐστὶν οἰκητόρων. Ταύτην ἰδὼν ἡλιόν εἰπεν εἶναι οἱ ἐπηγρήμοι, καὶ Νόσολα καλεῖσθαι· οὐδὲ τότε ἀνθρώπων καταίρειν ἰδέσθαι ἐς αὐτὴν ὅστις δὲ ἂν ἀπειρή προσχῇ, γέσθαι ἀφανέα. Ἀλλὰ λέγου Νέαρχος, κέρκουρον σφιν εἶνα πλάσματα ἔχοντα Αἰγυπτίαν, οὐ πῶς τῆς νῆσου ταύτης γενέσθαι ἀφανέα, καὶ ὑπὲρ τοῦ-

8. καὶ τὰ σηπόμενα] Optimus pro his habet κατασηπόμενα. Gronov. χρῆσθαι δὲ τοῖσιν ἀνθρώποισιν] Si χρῆσθαι Græcis passivè usurpatur, recte hæc scriptura se habet; sin vero, scribendum foret ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ ὀστέα.

9. ὅσα μεγάλα] quæcumque majora ossa sunt. Ex laterum ossibus majores trabes, ex minoribus tabulas conficiunt.

εἰκοσι καὶ πέντε ὀργυῶς]. Una orgyia fuit quatuor cubitorum sive ulnarum. Hinc quinque & viginti efficiunt cubitos centum. Blankard.

ταύτου τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πλοῦ διωχυρίζεσθαι, ὅτι ἤρα κατάραν-
τες ὑπ' ἀγνοίης εἰς τὴν νῆσον γέ-
νοιτο ἀφαιρέες. Νέαρχος δὲ πῆμ- 4
πει κύκλῳ περὶ τὴν νῆσον τριη-
κόντορον, κελεύσας μὴ κατασχῆν
μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοὺς
ἀνθρώπους, ὥς μάλιστα ἐν χρῆσι πα-
ρεπλέοντας, καὶ τὸν κυβερνήτην
ὀνομάζοντας, καὶ ὅτου ἄλλου οὐκ
ἀφανές τὸ ὄνομα· ὥς δὲ οὐδένα 5
ὑπακούειν, τότε δὲ αὐτὸς λέγει
πλευτᾶν ἐς τὴν νῆσον, καὶ κατα-
σχῆν δὴ προσαναγκάσαι τοὺς ναύ-
τας οὐκ ἐθέλοντας· καὶ ἐκβῆναι
αὐτὸς, καὶ ἐλέγξει κατὰ μῦθον
ἑντα τὸν περὶ τῆς νήσου λόγον·
ἀκούσαι δὲ καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ 6
τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον, ὡ-
κῆσαι τὴν νῆσον ταύτην μίαν τῶν
Νηρηίδων· τὸ δὲ ὄνομα οὐ λέγε-
σθαι τῆς Νηρηίδος. Ταύτῃ δὲ ὥς τις
πελάσειε τῇ νήσῳ, ταύτῃ συγγί-
νῃσθαι μὲν, ἡδὺν δὲ ἐξ ἀνθρώπου ποι-
οῦσαν, αὐτὸν ἐμβαλλεῖν ἐς τὸν
πάντων ἥλιον δὲ ἀρθεσθέντα τῇ Νη- 7
ρηίδι, κελεύειν μετακίεσθαι αὐ-
τὴν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ ὀμολογεῖν

ces affirmasse, quod impru-
dentes in eam insulam delati
ex oculis hominum sublati
fuerint. Idem navim triginta
remorum in circuitum insulæ
mittit, mandatis additis ut
descensu quidem in insulam
abstinerent: sed proxime ad
insulæ oram adnavigantes ho-
minibus acclamarent, & gu-
bernatores nominarent, aut
alterius cujuscumque non ob-
scurum nomen. Quumque
nemo auderet, tum semet eo
navigasse dicit, ac nautas
compulisse vel invitos navem
appellere; quumque in insu-
lam descendisset, vanam at-
que inanem fabulam compe-
risset quæ de insulâ illâ spar-
gebatur. Audisse vero se e-
tiam alium de hac insulâ ser-
monem ait: Habitasse hanc
insulam unam Nereidum; eam
cum omnibus qui eo
appellerent commisceri soli-
tam; eosque in pisces conver-
sos in mare projicere. Quâ
de causâ iratum Nereidi so-
lem jussisse ut ex eâ insulâ mi-
graret; atque hanc quidem
pollicitam esse se migratu-
ram:

CAP. XXXI. 4. τοὺς ἀνθρώπους] illos homines, qui in ea nave fuerant, quæ evanuisse credebatur.

ὅτου ἄλλον] cujusvisque alius.

5. ὥς δὲ οὐδένα ὑπακούειν] scil. τοῖς ἐμβοῇσι, cum vero nemo illos incla-
mantes audiret, cum nemo eis responderet. Nam & hoc significat ὑπακούειν.
Lucian. ὑπακούετε ἡμῶν ἐμβοῇσιν, audies nos inclamantes. Dicitur etiam de
janitoribus & iis qui cognoscunt quis adsit & intromitti velit. Vide ad Actor.
XII. 13. Non verisimile hic est, neminem Nearchi dicto audientem fuisse;
sed potius quibus imperatum hoc erat, quam prope licebat ad insulam delati,
gubernatoris aliorumque nomina frustra proclamarent. Ad Nearchum
igitur reversi, cum neminem respondere nunciarent, tum ipse eo navigavit.

6. τὸ δὲ ὄνομα] nomen vere Nereidos non dici.

ram: cæterum rogasse ut vitium hoc ei adimeret; & homines quos ex hominibus pisces fecerat, rursus commiseratione ductam ex piscibus homines fecisse. Ex iis Ichthyophagorum genus ad Alexandrum usque pervenisse. Ego vero Nearchum eo nomine non laudo, quod otio & sapientiâ in re non admodum difficili refellendâ abusus fuerit; miserabile censens veteres mendacesque fabulas recensentem refutare.

XXXII. Supra Ichthyophagos Gadrosii in mediterraneis locis terram sterilem atque arenosam colunt: ubi & Alexandri exercitus & Alexander ipse multa incommoda perpeffus est; quem admodum in alio opere narravi. Postquam vero ex Ichthyophagis in Carmaniam perventum est, primum ancoris in salo jactis constiterunt, quod aspera longe in mare petra porrecta esset. Exinde non ita directe ad occasum navigarunt, sed inter occidentem & septentrionem cursum tenuerunt; atque ita Carmania arboribus fecundior magisque frugi-

μὲν ὅτι ἐξοικισθήσεται, δεῖσθαι δὲ αὐτὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον ὑποδέξασθαι· τοὺς δὲ δὴ ἀνθρώπους οὕτως αὖ ἰχθύας ἐξ ἀνθρώπων πεποίηκε κατελεήσαντα, ἀνθρώπους αὖθις ἐξ ἰχθύων ποιῆσαι· καὶ ἀπὸ τούτων, τῶν ἰχθυοφάγων τὸ γένος καλεῖς· Ἀλλ' ἐγὼ ἀνδρὰ κατελέω. Καὶ ταῦτα ὅτι ψεύδεται ἐξελέγχει Νέαρχος, οὐκ ἐπ' αὐτῷ αὐτὸν ἔγωγε τῆς σχολῆς τε καὶ σοφίας, οὔτε κάρτα χαλεπὰ ἐξελεγχθῆναι ἔοντα· ταλαιπώρον γὰρ ἐν γυνώσκων τοὺς παλαιούς λόγους ἐπιλεγόμενον ἐξελέγχειν ὄντας ψευδέας.

XXXII. Τῶν τούτοις ἰχθυοφάγους Γαδρόσιοι ἐς τὸ ἔσθαι οἰκεῖν γῆν πτωρὴν καὶ ψαμμίδα· ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἡ κρατὴ τῆς Ἀλεξάνδρῳ ἔπαθε, καὶ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος, ὡς μοι ἤδη ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀπήγγηται. Ὡς δὲ ἐς τὴν Καρμανίαν ἀπὸ τῶν ἰχθυοφάγων κατήβηκεν ὁ κρατὴς, ἐν ταῦτα ἴσα πρῶτον τῆς Καρμανίας ἀρμάτατο, ὅπ' ἀγκυρῶν ἐσέλευσαν, ὅτι ῥαχὴν παρετέτατο ἐς τὸ πέλαγος τρεχέην· Ἐνθένδε δὲ ἀσπύτας οἰκεῖν πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλεον· ἀλλὰ τὸ μεταξὺ δύσις τε ἡλίου καὶ τῆς ἀρκτου οὕτω μᾶλλον τι αἱ πύραι αὐτῶν ἐπέχον· καὶ οὕτω ἡ Καρμανία

7. τὸ πάθημα] Videtur id verbum hoc loco de consuetudine accipiendum, uti sane πάσχειν de scortis virilibus dicitur. Ut adeo vertendum sit: rogasse autem sibi coitum Solis, & Solem pollicitum esse. Hominum autem, quoscunque pisces ex hominibus fecerat, misertum (nempe Solem, quod genus masculinum κατελεήσαντα indicat.) homines rursus ex piscibus fecisse.

CAP. XXXII. 1. ἀπήγγηται] 6, 24, 2.

4. οὕτω ἡ Καρμανία] Particula οὕτω fere expletiva est, & refertur ad μᾶλλον τι, uti & linea proxima superiori dicitur οὕτω μᾶλλον τι. Videlicet.

εἰς τῶν ἰχθυοφάγων τῆς γῆς καὶ
 τῶν Ὀριτῶν εὐδαιμονοτέρη τε καὶ εὐ-
 καρποτέρη ἐστὶ, καὶ ποιῶντος μάλ-
 λον τι καὶ ἑνὸς. Ὀρμίζονται δὲ 5
 ἐν Βάδι χώρα τῆς Καρμανίης οἰ-
 κομένη, δένδρεά τε πολλὰ ἡμερὰ
 πεφυκότες ἔχοντι, πλὴν ἐλαίης,
 καὶ ἀμπέλους ἀγαθᾶς, καὶ σιτο-
 φόρου. Ἐνθεν δὲ ὀρμίζοντες, καὶ 6
 διεκπλίσσαντες καθύς τε ὑπὸ τοῦ
 οὐρανοῦ, πρὸς αἰγιαλὸν ὀρμίζονται ἐπὶ
 μὲν, καὶ καθορῶσιν ἄκρην μακρὴν,
 ἀνέχουσαν ἐπὶ πολλὰν ἐς τὸ πέλα-
 γος· ἀπέχεν δὲ ἐφάνετο ἡ ἄκρη
 πλὴν ὡς ἡμέρης. Καὶ οἱ τῶν χωρῶν 7
 ἐκείνων δαίμονες, τῆς Ἀραβίης ἔλ-
 γον τὴν ἀνίσχουσαν ταύτην ἄκρην·
 καλεῖσθαι δὲ Μάκατα· ἔθεν τὰ μυ-
 νήματα τε καὶ ἄλλα τοιοῦτότροπα
 ἐς Ἀσσυρίους ἐγγενέσθαι· καὶ ἀπὸ 8
 τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἵνα περὶ ὃ εἶ-
 λος ἐβάλετο, καὶ τῆς ἄκρης, ἦντι-
 να καταντικρὺ ἀφ' ἑωρῶν ἀνέχουσαν
 ἐς τὸ πέλαγος, ὃ κόλπος· ἐμοὶ τε
 δοκεῖ, καὶ Νέαρχῳ ὡσαύτως ἐδό-
 κεν, ἐς τὸ εἶσω ἀναχέεται, ὅπερ
 εἶδος, ἡ ἐρυθρὴ θάλασσα. Ταύτην 9
 τὴν ἄκρην ὡς κατεῖδον, Ὀνητίκριτος
 μὲν ἐπ' ἔχοντα ἐπ' αὐτὴν πλέειν
 ἐκέλευεν, ὡς μὴ κατὰ τὸν κόλπον
 ἐλασσεύοντας ταλαιπωρεῖσθαι. Νέ- 10

fera est quam Ichthyophaga-
 gorum aut Oritarum regio,
 magis etiam herbosa, aquis-
 que abundans. Quum in Ba-
 din cultum Carmaniae locum
 appulissent, multas arbores
 pomiferas, exceptis oleis,
 repperunt. Erat & ea regio
 vitium & frumenti ferax. In-
 de ad dccc stadia progressi,
 ad littus desertum appel-
 lunt. Ex eo loco promonto-
 rium ingens longe in ma-
 re porrectum conspiciunt,
 quod unius diei navigatione
 inde abesse videbatur. Periti
 locorum Arabiae promonto-
 rium id esse dicebant, voca-
 rique Macetam. Inde cinna-
 momum & alia ejuscemodi
 aromata in Assyrios vehi.
 Ab eo littore ubi classis an-
 coris in salo jactis constite-
 rat, & promontorio quod ex
 adverso in mare porrectum
 conspexerant, sinus meo
 judicio, ut & Nearcho visum
 est, introrsum refunditur,
 sicut probabile est, mare Ru-
 brum. Id promontorium ubi
 conspicati sunt, Onesicritus
 classem eo dirigi jubebat, ne
 per sinum navigantes cala-
 mitatibus adficerentur. Ne-
 archus parum prudentem
 esse Onesicritum respondit,
 si

6. ἄκρην] Hoc promontorium est Africa, immenso tertarum tractu in ma-
 re austrum versus porrecta.

9. ἐπ' αὐτὴν πλέειν] Ab eo loco malebat Onesicritus terrestri jam itinere
 ipsos ad Alexandrum reverti.

10. ἀποκρίνεται] Lege ex Opt. ἀποκρίνεται. Gronov. Sed tamen non Ho-
 maeus modo, verum etiam Herodotus & Thucydides ἀποκρίνεται pro re-
 spondere usurpant.

si nesciret quam ad rem Alexander classem misisset. Neque enim quia pedestri itinere totum exercitum traducere saluum non posset, eam ob causam naves emissas: sed quod vellet omnia littora, portusque & insulas perlustrari, omnes etiam sinus pernavigari, & urbes quæ ad mare sitæ essent: quæve regio fertilis, quæ deserta sit inquiri. Non debere itaque eos totum negotium pervertere, quum jam ad finem laborum pervenissent, præcipue quum res omnes ad navigationem necessariæ eos non deficerent: vereri etiam se, quod promontorium illud in meridiem vergeret, ne in desertam, & siticulofam torridamque regionem inciderent. Nearchi sententia vicit: & mihi quidem Nearchus hoc consilio classem universam servasse videtur. Promontorium enim illud, omnemque regionem illi circumjectam, desertam esse fama est, summaque aquarum penuriâ laborare.

XXXIII. Motâ igitur classe, terræ adnavigantes, DCC stadia emensi, ad aliud littus, cui Neoptana nomen est appellunt: rursusque sub auro-ram inde solvunt, & centum stadiis enavigatis, ad fluvium Anamin perveniunt. Locus

αρχος δὲ ὑπακύνεται νήπιον Ὀη-
σίκριτον, εἰ ἀγνοεῖ ἐπ' ὅτῃ ἐσέλη
πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁ στόλος. Οὐ γὰρ
ὅτι ἀπορίη ἦν τεζῇ διαταθῆναι
πάντα αὐτῇ τῶν στρατῶν, ἐπὶ τῇδε
ἄρα ἐκπέμψαι τὰς νέας· ἀλλὰ
ἐθέλοντα αἰγιαλαῖς τε τοὺς κατὰ
τὸν παράπλου κατασκέψασθαι
καὶ ὄρμους καὶ νησιδας, καὶ ὅστις
κόλπος ἐπέχου, ἐκπεριπλῆσαι
τοῦτον, καὶ πόλιος ὕσαι ἐκπλά-
σασθαι, καὶ εἷς ἐγκαρπὸς γῆ,
καὶ εἷς ἐρμῆ. Σφῆς ὡν οὐχ ἤ-
ναι ἀφανίσαι τὸ ἔργον, πρὸς τί-
ματι ἤδη ἔντας τῶν πόνων, ἁλ-
λως τε οὐδὲ ἀπόρου ἔτι τῶν ἀναγ-
καίων ἐν τῇ παράπλῳ ἔχοντας
δεδιέναι τε, ὅτι ἡ ἄκρῃ ἐς μεση-
βρίην ἀνέχει, μὴ ἐρμῆ τε τῇ ταύ-
τῃ γῇ καὶ ἀνδρῶν καὶ φλογάδε
ἐγκρίσειεν. Ταῦτα ἐνίκα, καὶ
μοι δοκεῖ περιφανέως εἶναι τὴν
στρατιὴν τῇδε τῇ βουλῇ Νέαρχου·
τὴν γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην, καὶ τὴν
πρὸς αὐτῇ χάριν πᾶσαν, ἐρμῆ
τε εἶναι λόγος κατέχει, καὶ ὕδα-
τος ἀπορίη ἔχουσαι.

XXXIII. Ἀλλὰ ἔγνων γὰρ
ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἄραυτες τῇ γῇ
προσυχέας· καὶ πλάσσαντες ἐα-
δίους ὡς ἑπτακοτίους, ἐν ἁλλῇ
αἰγιαλῷ ὁρμίσαντο· Νεόπτανά-
νομα τῇ αἰγιαλῷ. Καὶ αὖθις ὑπὸ
τὴν εἰς ἀνήγοντο, καὶ πλάσσαντες
ἐα-

21. ἐπέχου] Vulcanius ex Augustano εἰσέχου. Optimus cum alio εἰσέχου.
Cronion.

23. περιφανέως] manifeste.

καθ' οὗς ἐκατὸν, ὁρμίζονται κατὰ
 τὸν ποταμὸν Ἀναμιν· ὃ δὲ χθὼς
 Ἀρμόζεια ἐκατέστο. Φίλια δὲ ἦδη
 καὶ πᾶμφορα ταύτῃ ἦν, πλὴν ἐ-
 λαΐαι οὐ πεφύκεσαν. Ἐνταῦθα ἐκ-
 βαίνουσί τε ἐκ τῶν νεῶν, καὶ ἀπὸ
 τῶν πολλῶν πόνων ἄσμενοι ἀνεπαύ-
 οντο, μεμνημένοι ὅσα κακὰ κατὰ
 τὴν ὁκλάσσαν πεπονθότες ἦσαν, καὶ
 πρὸς τῇ γῇ τῶν ἰχθυοφάγων, τὴν
 τε ἐρημίαν τῆς χώρας, καὶ τοὺς ἀ-
 θρόπους ὅπως θηρώδεις, καὶ τὰς
 σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι. Καὶ 4
 τινες αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης εἰς τὸ
 πρὸς αἰθῆλον, ἀποκεκασθέντες τῆς
 στρατῆς κατὰ ζήτησιν ἄλλος ἄλ-
 λου. Ἐνταῦθα ἄνθρωπος σφίσιν 5
 ἑφθῇ χλαμύδα τε φορῶν Ἑλληνι-
 κὴν, καὶ τὰ ἄλλα ὡς Ἕλληνας ἐ-
 σκευασμένους, καὶ Φωτὴν Ἑλλάδα
 ἐφώνεε. Τοῦτον οἱ πρῶτοι ἰδόντες,
 δακρύεται ἔλεγον· οὕτω τι παράλο-
 γον σφίσι Φανῆναι ἐκ τῶν τοσούδε
 κακῶν Ἑλλήνων μὲν ἄνθρωπον ἰδεῖν,
 Ἑλλάδος δὲ Φωτῆς ἀκοῦσαι· ἐπη- 6
 ρώτων τε ὁπότεν ἦμοι, καὶ ὅστις ὢν·
 ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀ-
 λεξάνδρου ἀποκεκασθῆναι ἔλεγε,
 καὶ εἶναι οὐ πόρῳ τὸ στρατόπεδον
 καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον· τοῦτον τὸν 7
 ἄνθρωπον βοῶντές τε καὶ κροτέου-
 τες ἀνάγουσι παρὰ τὸν Νέαρχον·
 καὶ Νέαρχον πάντα ἔφρασε, καὶ

ipse Harmozia vocatur. ami-
 cam ibi omniumque rerum
 feracem regionem nacti
 sunt : oleas tantum non fe-
 rebat. Hic navibus egressi,
 cupide à tot tantisque labo-
 ribus conquierunt, cum ju-
 cunda tot malorum, quæ
 mari perpeffi fuerant, recor-
 datione. memoria etiam re-
 colebant, quæ apud Ichthy-
 ophagos, in desertis regio-
 nibus, apud efferatos homi-
 nes, in summa rerum omni-
 um inopia pertulissent. Qui-
 dam vero interius remotius-
 que à mari progressi, & ab
 exercitu sejuncti sunt, alius
 aliud quærentes. Repertus
 hic est ab eis quidam Græca-
 nica chlamyde reliquoque
 habitu Græco indutus, lin-
 guam etiam Græcam sonans,
 ad cujus primum conspec-
 tum collacrymatus ferunt:
 adeo novum atque insolens
 iis videbatur, post tot mala
 hominem Græcum cernere,
 & Græcam vocem audire.
 Interrogarunt itaque, unde
 veniret : & quis esset. Ille se
 ab exercitu Alexandri sejun-
 ctum esse respondit, castra-
 que atque adeo ipsum Alex-
 andrum non procul abesse.
 Hunc hominem ipsi confe-
 stim gaudio exultantes ad
 Nearchum adducunt : qui
 rem

CAP. XXXIII. 3. καὶ πρὸς τῇ γῇ] Cohærent hæc cum superioribus πε-
 πονθότες ἦσαν, quæ perpeffi fuerant apud regionem Ichthyophagorum. Quæ vero
 sequuntur τήν τε ἐρημίαν &c. ad participium ἐπιλεγόμενοι pertinent.

rem omnem ei retulit, castraque & regem quinque dierum itinere à mari abesse. Præsidem etiam illius regionis Nearchus ostensurum se dixit & ostendit. tum Nearchus cum eo consilium capit quo pacto ad regem reverti possit : simulque ad classem sese recipiunt. Postridie vero sub lucem subduci naves jubet, partim ut quæ istâ navigatione quassatæ erant, reficerentur : partim quod magnam exercitus partem ibi relinquere statuerat. Duplici itaque vallo & aggere terreo navale cingit, fossamque profundam à ripa fluminis ad eam littoris partem in quam naves subducatæ erant, ducit.

XXXIV. Interea dum hæc à Nearchis parantur, præses regionis quum audisset Alexandrum vehementer de classe hac sollicitum esse, magnum aliquod munus se ab Alexandro accepturum arbitratus, si primus nuntiaret exercitum salvum esse, & Nearchum propediem in conspectum regis venturum : compendio viæ inito, renuntiat Alexandro, Nearchum à navibus venire. Alexander tametsi fidem ejus verbis non haberet, magnam tamen ut par est ex eo nuntio lætitiā cepit. Quum

ὅτι πέντε ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης· τὸν τε ὑπαρχὸν τῆς χώρας ταύτης δεῖξεν ὥφην Νεάρχου, καὶ ὠδήξε· καὶ μετὰ τούτου Νεάρχος γνώμην ποιέται, ὅπως ἀναβήσεται πρὸς βασιλέα. Τότε μὲν δὴ ἐπὶ τὰς νέας ἀπῆλθον ὑπὸ δὲ τὴν ἑν τὰς νέας ἀνεώλειον, ἐπισκευῆς τε εἶναι, ὅσαι αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν πεπρωμέναι· καὶ ἅμα ὅτι ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ ὑπολείπεσθαι τοιοῦτοῖς ἰδοὺς τὸν πολλὸν στρατὸν· χάρακὰ τε ὧν περιβάλλεται δεκλῶν ἐπὶ τῇ ναυστάθμῃ, καὶ τείχος γῆινον· καὶ τάφρον βαθεῖαν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς ἐξόδου ἀρξάμενος, ἔστι ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, ὥστε αἱ νέες αὐτῇ ἀνεμυσμέναι ἦσαν.

XXXIV. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Νεάρχος ταῦτα ἐκόσμη, τῆς χώρας ὁ ὑπαρχος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχει Ἀλεξάνδρος τὰ ἀμφὶ τὸν σὸλον τούτων, μέγα δὴ τι ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀγαθὸν ἀνέγνω πείσασθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεῖλαι τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίαν, καὶ τοῦ Νεάρχου, ὅτι οὐ πολλὰ ὕστερον ἀφίσχεται εἰς ἑσπῆν τὴν βασιλείας. Οὕτω δὴ τὴν βραχύτητα ἐλάσας, ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι Νεάρχος οὕτως προσάγει ἀπὸ τῶν νεῶν. Τότε μὲν δὴ καί περ ἀπιστοῦν τῇ λόγῳ Ἀλεξάνδρος, ἀλλὰ ἐχάρη γε κατὰ τὸ εἰπὸς

εὐς τῇ ἀγγελίῃ. Ὡς δὲ ἡμέρη τε 3 vero alius ex alio dies trabe-
 ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγένετο, καὶ ξυν-
 τιθέντι αὐτῇ τῆς ἀγγελίης τὸν χρό-
 νον, οὐκέτι πιατὰ τὰ ἐξηγγελμένα
 ἐφαίνετο· πεμπόμενοι τε ἄλλοι ἐπ' 4
 ἑλλοισιν ἐπὶ κοιμῶν τοῦ Νέαρ-
 χου, οἱ μὲν τινες ὀλίγον τῆς ὁδοῦ
 προσλόντες, κενὸν ἐπαύεσαν οὐδενὶ
 ἐγκύρσαντες· οἱ δὲ ποῖοντέροι ἐλ-
 θόντες καὶ διαμαρτόντες τῶν ἀμφὶ
 τὸν Νέαρχον, οὐδὲ αὐτοὶ ἐπαύε-
 σαν. Ἐνταῦθα δὴ τὸν μὲν ἄνθρωπον 5
 ἐπέσπον, ὡς κτεῖα τε ἀγγείλαντα,
 καὶ λυπηρότερα οἱ τὰ πρήγματα
 ποιήσαντα τῇ ματαίᾳ εὐφροσύνῃ,
 συλλαβεῖν μελείει· Ἀλέξανδρος· αὐ-
 τὸς δὲ τῇ τε ὕψει καὶ τῇ γνῶμῃ δῆ-
 λος ἦν μεγάλῃ ἔχει βεβλημένος.
 Ἐν ταύτῃ δὲ τῶν τινες κατὰ ζήτη- 6
 σιν τοῦ Νέαρχου ἐκαλόμενον, Ἰπ-
 πους τε ἐπὶ κοιμῶν αὐτῶν καὶ ἀπή-
 κας δὲ ἄγοντες, ἐντυγχάνουσι κατὰ
 τὴν ὁδὸν αὐτῇ τε τῇ Νέαρχου καὶ τῇ
 Ἀρχίῃ, καὶ πέντε ἢ ἑξ ἅμα αὐτοῖ- 7
 σι· μετὰ τοσούτων γὰρ ἀνέει. Καὶ
 ἐντυγχάντες, οὔτε αὐτὸν ἐγνώρισαν,
 οὔτε τὸν Ἀρχίην· οὕτω τοι κάρτα
 ἄλλοις ἐφάνησαν, κομῶντες τε
 καὶ ὑπὸ πόντες καὶ μεσολ ἄλμης,
 καὶ ῥυκοὶ τὰ σώματα, καὶ ὄφρυες
 ὑπὸ ἀργυρίῃς τε καὶ τῆς ἄλλης
 ταλαιπωρίας. Ἀλλὰ ἐρομένοις 8
 γὰρ αὐτοῖς ἵνα περ εἴη Ἀλέξανδρος,
 Interrogantibus enim illis ubi-

3. Ὡς δὲ] Apodosis demum sequitur 5. Ἐνταῦθα. Neque ergo hæc in græco textu punctis erant intercidenda, neque in latina versione in duas periodos distrahenda.

4. διαμαρτόντες] cum aberrassent a Nearcho.

ubinam esset Alexander, cognito loco, iter suum persecuti sunt. Tum Archias animadvertens re ad Nearchum conversus ait, *Homines istos, Nearchus, eadem qua nos via per desertum contendere non aliam ob causam judico, quam quod nos quaesitum missi sint. Quod vero nos non agnoscunt, equidem non miror: ita enim squalidi maleque habitus sumus, ut agnoscere non possimus. Significemus itaque eis quinam simus, eosque vicissim percontemur, quam ad rem hoc itinere proficiantur.* Nearchus Archiam consilium perquam opportunum est visum. Rogarunt itaque quonam proficiscerentur, qui respondent Nearchum se & navalem exercitum quaesitum ire: statimque Nearchum respondisse, *Hic ego sum Nearchus; & hic Archias. at vos nobis duces itineris estote: nos Alexandro de classe referemus.*

XXXV. Illis itaque in vehicula exceptis, ad regem revertuntur. Nonnulli horum, nuntium celeritate praevertere cupientes, praecurrentes Alexandro nuntiarunt Nearchum ipsum, & cum eo Archiam ac quinque alios adventare: de exercitu vero nihil fesse explorati quod nuntient

ὑποκρινόμενοι τὸν χῶρον, οἱ δὲ παρίλκυνον. Ἀρχίας δὲ ἐπιφρασθεὶς λέγει πρὸς Νέαρχον, ὦ Νέαρχε, ταύτους τοὺς ἀνδράποδας δι' ἐρημίας ἐλαύνειν τὴν αὐτὴν ἡμῶν ὁδὸν, οὐκ ἐπ' ἄλλῃ τῇ συντίθῃ, ἢ ὅτι μὴ κατὰ ζήτησιν ἡμετέρην ἀπεσταλμένους ὅτι δὲ οὐ γινώσκουσιν ἡμέας, οὐκ ἐν θαύματι ποιόμην. οὕτω γὰρ τοι ἔχομεν κακῆς, ὥς ἀγνώστου εἶναι. φράσωμεν ὃν αὐτοῖς αἰτίας εἶμεν καὶ τοὺς ἐρωτῶμεν καθ' ὅ, τίτι ταύτη ἐλαύνουσιν. Ἐδοξε τῷ Νέαρχῳ ἐναίσχημα λέγειν καὶ ἡρῶντο ὑποὶ ἐλαίνουσιν· οἱ δὲ ὑποκρίνονται, ὅτι κατὰ ζήτησιν Νέαρχου τε καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἰσταντικοῦ. Ὁ δὲ, οὗτος, ἔφη, ἐγὼ εἰμι Νέαρχος, καὶ Ἀρχίας, οὗτος· ἀλλ' ἔρχεσθ' ἡμέας· ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς στρατικῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀπηγγελέμεθα.

XXXV. Ἀναλαβόντες ὡς αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀπῆνας, ὅπισθεν ἤλκυνον· καὶ τινες αὐτῶν ταύτων ὑποβάσαι ἐβέλκοντες τὴν ἀγυγίην, προδραμόντες λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι οὗτός τοι Νέαρχος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχίας καὶ πέντε ἄλλοι κομίζονται παρά σέ· ὑπερ

8. ὑποκρινόμενοι] Opt. ἀποκρινόμενοι Gron. ad 32, 10. vertendum: fixi-
ficatis loco, cum ipsis respondissent, quo loco Alexander esset.

9. ἢ ὅτι μὴ] Redundat vel ἢ, vel ὅτι μὴ.

12. οὗτος, ἔφη, ἐγὼ εἰμι] Eleganter ab opt. libro abest vox εἰμι. Ita 4, 8, 16. & Evangel. Luc. I, 38. & 2 Samuel. XV. 15. Gronov. Paulo post tamēn c. 36, 2. illud verbum additur.

CAP. XXXV. 1. ὑπὲρ δὲ τοῦ στρατοῦ] de exercitu vero universo nihil poterant respondere.

ἐπὲρ δὲ τοῦ κρατοῦ παντὸς οὐδὲν εἶ-
 χον ὑποκρίνασθαι. Τοῦτο ὡν ἐκείνο 2
 συνθεὶς ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς μὲν
 παραλόγως ἀποσυνθῆναι, τὴν κρα-
 τιὴν δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῷ, οὐ
 τοσούδε τοῦ Νεάρχου τε καὶ τοῦ
 Ἀρχίου τῇ σωτηρίῃ ἔχαιρεν, ὅσον
 ἐλύπει αὐτὸν ἀπολομένη ἡ κρατία
 πᾶσα. Οὕτω πάντα ταῦτα εἶρητο, 3
 καὶ ὁ Νεάρχος τε καὶ ὁ Ἀρχίης
 προσήγον· τοὺς δὲ μόνις καὶ χα-
 λεπῶς ἐπέγυνε Ἀλέξανδρος, ὅτι τε
 κομωδῶντας καὶ κακῶς ἐσαλμένους
 καθεύοντα, ταύτῃ μᾶλλον τι βεβαιό-
 τειον αὐτῷ τὸ ἄχος ὑπὲρ τῆς κρα-
 τιῆς τῆς ναυτικῆς ἐγίνετο. Ὁ δὲ 4
 τὴν δεξιὴν τῇ Νεάρχῳ ἐμβαλὼν καὶ
 ἀπαγαγὼν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῶν
 ἑταίρων τε καὶ τῶν ὑπασπιστῶν,
 πολλὰν ἐπὶ χρόνον ἐδάκρυεν· ὁψὲ δὲ 5
 ἀνενεγκών, Ἀλλὰ ὅτι σύγε ἡμῖν
 ἐπαυήκεισθε σῶς (ἔφη) καὶ Ἀρχίης
 οὗτος, ἔρχοι ἂν ἔμοιγε ὡς ἐπὶ συμ-
 φορῇ τῇ ἀπασῇ μετρίως· αἱ δὲ τοι
 νέες καὶ ἡ κρατιὴ καὶ τινὶ πρόπῳ
 διεφθάρησαν; ὁ δὲ ὑπολαβὼν, Ὡ 6
 βασιλεῦ (ἔφη) καὶ αἱ νέες τοι σῶαί
 εἰσι, καὶ ὁ κρατὴς ἡμεῖς δὲ οὗτοι
 ἄγγελοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἦκο-
 μεν. Ἐτι ὡν μᾶλλον ἐδάκρυε Ἀ- 7
 λέξανδρος, καθότι ἀνέλπιστός οἱ ἡ
 σωτηρίῃ τοῦ κρατοῦ ἐφαίνετο· καὶ
 ὅπου ἐρμείουσιν αἱ νέες ἐπαυηρότα·

habere. Ex hoc ipso nuntio
 colligebat Alexander, Ne-
 archum quidem & Archiam
 præter opinionem & fortui-
 to servatos esse, exercitum
 vero universum periisse. ne-
 que tantum gaudii ex Near-
 chi & Archiæ salute perce-
 pit, quantum ex amissâ clas-
 se mæoris. Necdum hic
 sermo desierat, quum Near-
 chus & Archias adveniunt
 (a), quos Alexander diffi-
 culter admodum agnoscere
 potuit, quod ita hirsutos &
 squalidos maleque habitos
 cerneret : tantoque magis
 ejus dolor ob amissum exer-
 citum navalem confirmaba-
 tur. Injectâ tamen Nearcho
 dextrâ, eoque seorsum ab
 amicis & scutatis abducto,
 multo tempore collacryma-
 tus est. Tandem repressis la-
 crymis, Enimvero quod tu,
 inquit, Nearchus & Archias
 sospites ac salvi redieritis,
 moderatius universæ classis
 jacturam fero : at vero naves
 & exercitus quonam pacto
 perierunt ? Tum Nearchus
 regis sermonem excipiens,
Salvæ sunt (inquit) *tibi rex*
& naves & exercitus : nos vero
hujus salutis nuntii venimus.
 tum uberiores Alexandro
 lacrymæ manarunt, quod
 præter omnem expectationem

(a) Curt. 10, 1, 10.

3. ὅτι τε) quodque ita hirsutos -- tanto magis etc.

5. ἀνενεγκών) cum se collegisset ex lacrymis. Ita ἀναφέρειν ἐξ ὕπνου, ex
 mæoris, colligere se ex somno, ex ebriitate.

ὡς ἐπὶ συμφορῇ) ὡς redundat, uti & paulo post s. ὡς ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίῃ.

6. νέες τοι σῶαι) Opt. σῶες, haud dubie plurale vocis σῶς. Gronov.

nem ei exercitus salvus esset : simulque ubi portum ceperint rogat. Nearchus eas ad fauces Anamidis fluvii consistere ait, atque in terram subductas rescifici. Post hæc Alexander per Jovem Græcorum & Hammonem Libycum jurans affirmavit, gratius sibi jucundiusque id nuntii accidisse, quam quod universam Asiam subjugaſſet : dolorem enim ob amissum exercitum, universæ felicitati suæ parem fuisse.

XXXVI. Præses vero provinciæ, quem ob nuntii vanitatem Alexander comprehendi jussierat, Nearchum præsentem conspicatus, ei ad genua provolutus, Ego, inquit, is sum qui Alexandro nuntiavi vos salvos rediisse. vides quo pacto exceptus sim. Tum rogatu Nearchi Alexander eum dimitti jubet. Alexander ob servatum exercitum, Jovi Servatori, atque Herculi, & Apollini Alexicaco, sive *infortuniorum propulsatori*, & Neptuno, aliisque diis marinis sacrum fecit, Ludos etiam gymnicos & musicos edidit, pompamque induxit : pompæ dux Nearchus erat, fertis ac floribus ab omni exercitu petitus. His rebus peractis Alexander ita Nearchum alloquitur, *Ego te, Nearchè, nulla posthac pericula aut labores adire volo. Sed alius classi præfectus eam in Susa ducet.* Nearchus regis sermo-

8 ὁ δὲ, αὐταὶ (ἔφη) ἐν τῇ σέματι τοῦ Ἀναμίδος ποταμοῦ ἀκίρυσ- μέναι ἐπιτελευλοῦνται· Ἀλέξανδρος δὲ τὸν τε Δία τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸν Ἀμμωνα τὸν Λιβύου ἐπομνύειν, ἢ μὴν μᾶλλον ὡς ἐπὶ τῆδε τῇ ἀγγελίᾳ χεῖρην, ἢ ὅτι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐκτεμνόμενος ἔρχεται· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄχος οὐ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς στρατῆς ἀντίστονον γενέσθαι τῇ ἄλλῃ πάσῃ εὐτυχίᾳ.

1 XXXVI. Ὁ δὲ ὑπαρχὸς τῆς χώρας, ὅτινα συνελήφει Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι, παρόντα κατιδὼν τὸν Νέαρχον, πίπτει τε αὐτῷ 2 πρὸς τὰ γόνατα, καὶ, Οὗτός τοι (ἔφη) ἐγὼ εἰμι, ὃς ἀπήγγειλα Ἀλέξανδρῳ ὅτι σάοι ἦκατε· ὁρᾷς ὅπως δάκειμαι. Οὕτω δὴ δείται Ἀλέξανδρου Νέαρχος ἀφῆναι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀφίεται. 3 Ἀλέξανδρος δὲ σὺν τῷμα τοῦ στρατοῦ ἔθυσεν Διὶ Σωτῆρι, καὶ Ἡρακλεῖ, Ἀπόλλωνι Ἀλεξικάκῳ, καὶ Ποσειδῶνι τε, καὶ ὅτοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι· καὶ ἀγῶνα ἐποίησεν γυμνικὸν τε καὶ μουσικὸν, καὶ πομπὴν ἔπεμπε· καὶ Νέαρχος ἐν πρώτοις ἐπόμπειν, ταυήσι τε καὶ ἰσθιῖσι πρὸς τῆς 4 στρατῆς βαλλόμενος. Ὡς δὲ ταῦτά οἱ τέλος εἶχε, λέγει πρὸς Νέαρχον, Ἐγὼ σε, ὦ Νέαρχε, οἰκέτι

1. ἢ μὴν] sunt jurandi particulæ. Vide Hebr. VI. 14. καὶ γὰρ καὶ] nam & dolorem.

οὐκέτι θέλω τὸ πρόσω οὗτ' οὖν κινδυνεύειν, οὗτ' οὖν ταλαιπωρέσθαι· ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ τοῦδε, ἔστε καταστῆσαι αὐτὸ εἰς Σούσα. Νέαρχος δὲ ὑπολαβὼν λέγει, ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ μέντοι πάντα πεθεσθαι ἐθέλω τε καὶ ἀναγκαίῃ μοι ἐξείν· ἀλλὰ εἰ δῆτι καὶ σὺ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέλεις, μὴ ποιήσης ὧδε· ἀλλὰ με ἴασον ἐξηγήσασθαι εἰς ἅπαν τοῦ κρατοῦ, ἔστε σοι σῶας καταστῆσαι εἰς Σούσα τὰς νέας· μὴδὲ τὰ μὲν χαλεπά τε αὐτοῦ καὶ ἄπορα ἐμοὶ ἐπιτραμμένα ἐκ σοῦ ἔξω. τὰ δὲ εὐπετία τε καὶ κλέους ἤδη ἐτοίμου ἔχοντα, ταῦτα δὲ ἀφαιρέθοντα, ἄλλα ἐς χεῖρας διδόνθω. Ἔτι λέγοντα παύει αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ χάριν προσημολόγει εἰδέναι· οὕτω δὲ καταπέμπει αὐτὸν, κρατὴν δούς εἰς παραπομπήν, ὡς διὰ φιλίας ἰόντι, ὀλίγην. Τῇ δὲ οὐδὲ τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ θάλασσαν ἔξω πόνου ἐγένετο· ἀλλὰ συλλελεγμένοι γὰρ οἱ κύκλῳ βάρβαροι, τὰ ἐρυμνὰ τῆς χώρης τῆς Καρμανίης καταέχον, ὅτι καὶ ὁ σατράπης αὐτοῖσι

nem excipiens, Equidem, *ὁ rex* (inquit) *tibi per omnia morem gerere cupio, & debeo. Caterum siquid in re tibi gratificari volueris, hoc ne feceris: quin potius me universo exercitui profectum esse patiari, donec tibi naves salvas in Susa perduxerim; neve quum res arduæ atque difficiles tibi abste commissæ fuerint, faciles, quarum gloria jam in promptu est, aliis in manus dederis.* Adhuc loquentem sedat Alexander, gratiam se illi habere professus: atque ita eum dimittit (a), exiguo exercitu comitatum, quippe cui per amicam regionem eundum esset. Cæterum neque ipsa ad mare profectio Nearcho expers laboris fuit. Collecti enim undequaque barbari tuta munitaque Carmanix loca occuparant. Nam satrapa eorum jussu Alexandri interfectus fuerat.

(a) Cuius. 10, 1, 16.

rat.

CAP. XXXVI. 4. οὗτ' οὖν ταλαιπωρέσθαι] Non tantum Mf. opt. sed & alii omnes οὕτε ταλ. & sane sufficit mediam oculam semel adesse. Gronov. τὸ ἀπὸ τοῦδε.] posthac.

5. εἰς ἅπαν] in universum, ad finem usque expeditionis. Coniunctim εἰς ἅπαν scribitur differt. Epist. lib. 1. c. 7. pag. 35. lin. 4. *μενεσίον εἰς ἅπαν ἐπὶ τῆς τμήσεως.* Perpetuo standum eo, quod concesserit. item lib. 2. cap. 18. p. 212. l. 10. *ὁ πυρέξας, ἔτα παυσάμενος, οὐχ ὁμοίως ἔχει τῇ πρὸ τοῦ πυρέξαι. ἂν μὴτι θεραπευθῇ εἰς ἅπαν.* Qui febricitavit, quamvis febris desierit, non tamen ita se habet ut ante febricitationem, nisi penitus fuerit curatus. lib. 4. cap. 9. p. 498. l. 14. *ὁ ἅπαζ ἐνδόντις, εἰς ἅπαν ἐπέδωκεν αὐτοῦς, qui quanta semel remiserunt, abiciunt se totos, sive in perpetuum.* Et lib. 2. cap. 16. p. 200. l. 22. *ὕπομένειν φυγὴν τινα φυγεῖν εἰς ἅπαντα, sustinere exilium perpetuum.* Gronovius suspicatur, pro κρατοῦ forsan ἐσέων scriptuisse auctorem.

6. ταῦτα δὲ ἀφαιρέθοντα] hac adempta mihi.

7. ἔτι λέγοντα παύει] adhuc loquentem interpellat. προσημολόγει] inijuret profitetur.

rat. Tlepolemus autem qui recens satrapatum inierat, nondum firmum imperium nactus erat. Bis itaque ac ter uno atque eodem die diversis in eum barbaris irruentibus pugnandum fuit. Atque ita nihil morantes ægre tandem ac difficulter ad mare salvi pervenerunt. Ibi Nearchus Jovi Servatori sacrum facit, gymnicosque ludos edidit.

XXXVII. Rebus itaque divinis rite peractis, oram solvit: hinc insulam desertam atque asperam prætervecti, ad aliam insulam grandem atque habitatam, appellunt, ccc stadia ementi ab loco, unde digressi erant. Deserta illa insula, Organa vocabatur: ubi vero constiterunt, Oaracta. Erat hæc vitium, palmarum, & frumenti ferax. Longitudo insulæ dccc stadia efficiebat. Præses ejus loci Mazenes, sua sponte se Nearcho & comitem & ducem navigationis Sufa usque adjunxit. In hac insulâ ajebant sepulcrum ejus extare qui primus imperium regionis tenuisset, nomenque ei fuisse Erythræ (α). atque inde mare illud Erythræum appellatum. Ex eo loco ad cc stadia Nearchus cum classe profectus, rursus in eadem insulâ por-

(α) Cntr. 10, 1, 14.

τετελευτήκει κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου· ὁ δὲ νεωστὶ καθεστηκὸς Τληπόλεμος, οὐπω βέβαιον τὸ κράτος εἶχε. Καὶ δις ὦν καὶ τρίς αὐτῇ ἡμέρῃ ἄλλοισι καὶ ἄλλοις τῶν βαρβάρων ἐπιφανομένους ἐς χεῖρας ἦσαν· καὶ οὕτως οὐδὲν τι ἐλπίσαντες, μόλις καὶ χαλεπῶς ἐπὶ θάλατταν ἐπεσπύθησαν. Ἐνταῦθα δὲ Νέαρχος Διὶ Σωτῆρι, καὶ ἁγῶνα ποιεῖ γυμνικῶν.

XXXVII. Ὡς δὲ αὐτὰ τὰ θεῖα ἐν κόσμῳ πεποιήτο, οὕτω δὴ ἀνήγαντο· Παραπλώσαντες δὲ νήσον ἐρήμην τε καὶ τραχεῖν, ἐν ἄλλῃ νήσῳ ὀρμίζονται, μεγάλῃ ταύτῃ καὶ οἰκουμένη, πλώσαντες σαδίους τριηκοσίους, ἔθεν περ ὀρμήθησαν. Καὶ ἡ μὲν ἐρήμη νῆτος, Ὀργάνα ἐκαλέετο· ἐς ἣν δὲ ὀρμήθησαν, Ὀάρακτα· ἀμπελώ τε ἐν αὐτῇ ἐπεφύκεσαν, καὶ φοίνικες, καὶ σιτοφόρος· τὸ δὲ μήκος ἦν τῆς νήσου, σαδίοι ὀκτακόσιοι. Καὶ ὁ ὑπαρχος τῆς νήσου Μαζήνης συνέπλει αὐτοῖσι μέχρι Σούταν, ἐβλουτῆς ἡγεμὼν τοῦ πλοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἔλεγον καὶ τοῦ πρώτου δυναστεύσαντος τῆς χώρας ταύτης δεῖκνυσθαι τὸν τάφον· δομα δὲ αὐτῇ Ἐρύθρην εἶναι, ἀπ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίην τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ εἶναι, Ἐρύθρην καλέεσθαι. Ἐβλὼν δὲ ἐκ τῆς νήσου ἄραντες ἐπλεον· καὶ τῆς νήσου αὐτῆς παραπλώσαντες ἴδον

2. τετελευτήκει] snierat eorum muneris sui jussu Alexandri, interpretatur Gronovius. Confer expedit. 6, 27, 2.

ὅσον διηκοσίους σταδίους, ὁρμίζον-
 ται ἐν αὐτῇ αἰθρῇ, καὶ καθορῶσιν
 ἁλλην νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς με-
 γάλους ταύτης τεσσαράκοντα μέ-
 λισα σταδίων· Ποσειδῶνος ἰρὴ ἐλέ-
 γετο εἶναι, καὶ ἄβατος. Ἐπὶ δὲ 5
 τὴν ἑω ἀνέγοντο, καὶ καταλαμβάνει
 αὐτοὺς ἀνάπτως, οὕτω τι καρ-
 τερῇ, ὥς τε τρεῖς τῶν νεῶν ἐποκεί-
 λασται ἐν τῇ ξηρῷ ἐσχέθησαν· αἱ δὲ
 ἅλλαι, χαλεπῶς διεκπλῶνται
 τὰς ἰσχυρίας, ἐς τὰ βάθρα διαπεσώ-
 θησαν· αἱ δὲ ἐποκείλονται, τῆς 6
 πλημμυρίδος ἐπιγενομένης, αὐ-
 τὰς ἐξέπλωται τε καὶ δευτεραῖαι
 κατήγοντο ἵνα περὶ ὃ τὰς στάδους.
 Ὀρμίζονται δὲ ἐς νῆσον ἁλλην, 7
 ἀπέχουσαν τῆς ἡπείρου ὅσον τριη-
 κοσίους σταδίους, πλώσαντες τε-
 τρακοσίους. Ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἑω 8
 ἔπλεον, νῆσον ἐρήμην ἐν ἀριστέρεῃ
 παραμείβοντες (ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ
 Πύλωρα) καὶ ὁρμίζονται πρὸς Σι-
 δωδόνην, πολυχνήν σμικρὴν, καὶ
 πάντων ἀπόρην, ὅτι μὴ ὕδατος καὶ
 ἡλίμου· ἡχθυοφάγοι γὰρ καὶ αὗτοι
 ὑπὸ ἀναγκῆς ἦσαν, ὅτι πονηρὰν
 γῆν νέμονται. Ἐνθενδε ὑδρευσά- 9
 μενοι καταίρουσιν ἐς Ταρσίην ἡ-
 κλην, ἀνατείνουσαν ἐς τὸ πέλα-
 γος, πλώσαντες σταδίους τριηκο-
 σίους. Ἐνθεν ἐς Καταίην, νῆσον 10
 ἐρήμην, ἀλιτενία· αὕτη ἰρὴ Ἐρ-
 μειω καὶ Ἀφροδίτης ἐλέγετο· στα-
 δίων τοῦ πλούς τριηκοσίους· ἐς ταύ- 11
 τὴν ὅσα ἔτη ἀφίεται ἐκ τῶν πε-

tum cepit. Inde aliam insu-
 lam prospiciunt, xl circiter
 stadiis à magnâ illâ distan-
 tem, quæ Neptuno sacra &
 inaccessa esse dicebatur. sub
 auroram itaque inde solvunt.
 Cæterum æstus adeo vehe-
 mens in mare refusus est, ut
 tres naves impactæ in vado
 sicco hæserint, & reliquæ
 difficulter è rupicosis locis e-
 navigantes in altum evadere
 potuerint. At vero quæ im-
 pactæ erant, accedente rur-
 sus æstu, & ipsæ deductæ
 postero die ad reliquam clas-
 sem appulerunt. Hinc simul
 cccc stadia emensi ad aliam
 insulam, ccc stadiis à conti-
 nente distantem, portum ce-
 perunt. Inde sub auroram sol-
 ventes, insulâ quadam de-
 fertâ quæ ad lævam erat,
 (Pyloræ ei nomen erat) præ-
 teritâ, ad Sidodonem urbem
 exiguam omniumque rerum
 inopem, præterquam aquæ
 & piscium, pervenerunt.
 Nam & hoc quoque ichthy-
 ophagos esse, hoc est ut pisci-
 bus vescantur, necessitas facit.
 Sterilem enim terram inco-
 lunt. Aquâ inde tantum sum-
 ptâ in Tarsian promontorium
 longe in mare porrectum de-
 feruntur, ccc stadia emensi.
 Inde in Catæan insulam de-
 fertam ac vadofam. eâ Mer-
 curio & Veneri sacra esse di-
 cebatur. navigatio ccc stadio-
 rum fuerat. In hanc insulam
 sin-

singulis annis à finitimis oves & capræ mittuntur, Mercurio & Veneri sacræ. Has temporis longinquitate ac solitudine efferatas videre erat.

XXXVIII. Ad hunc usque locum Carmania pertinet: citeriora Persæ tenent. Longitudo navigationis ad Carmaniæ oram est stadiorum III M. & DCC. Vivunt Carmani Persarum more. nam & Persis finitimi sunt: eodem etiam armorum & bellandi genere utuntur. Solutâ inde classe, Persidis oram circumvecti, in locum quendam insulam dictum appulerunt, qui insulæ exiguæ ac desertæ, cui Caicandrus nomen est, objectus, portum efficit. Navigatio est stadiorum cccc. Sub auroram in aliam insulam habitatum delati sunt, in quâ perinde atque in mari Indico margaritam capi Nearchus scribit. Hujus insulæ promontorio præternavigato, stadia XL emensi, ibi constiterunt. Inde ad montem excelsum, Ochum dictum, appulerunt. portumque à ventis tutum, & piscatores ea loca habitantes repererunt. Inde rursus solventes, ccccl stadiis peractis, ad Apostanos appulerunt. Complura ibi navigia in statione erant: & pagus adiacebat LX stadiis à

μοίκαν πρόβατα καὶ αἴγες, ἃ τῇ Ἐμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ταῦτα ἀπηγερμένα τῇ ἑρῇ ὑπὸ χρόνου τε καὶ ἐρημίας.

XXXVIII. Μέχρι τοῦδε Καρμανίῃ τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Πέρσαι ἔχουσι· μήκος τοῦ πλοῦ παρὰ τὴν Καρμανίην χώραν, ἑξήκιοι τρισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι· ζῶνσι δὲ κατὰ περ Πέρσαι, ὅτι καὶ ὅμοροι εἰς Πέρσας· καὶ τὰ ἐς τὴν πλάμουν ὡσαύτως κοσμεύονται. Ἐλθόντες ἄρα τῆς νήσου τῆς ἱφῆς παρὰ τὴν Περίδα ἤδη ἔπλεον καὶ κατὰγονται ἐς Ἰλαν χώραν, ἣ αὖ λιμὴν πρὸς νήσου σμικρῆς καὶ ἐρήμης γίνεται· οὐνομα τῇ νήσῳ Καϊκανδρος· ὃ δὲ πλὸς ἑξήκιοι τετρακόσιοι. Τὰ δὲ τὴν ἑω ἐς ἄλλην νήσου πλάσαντες ὁρμίζονται· αἰκουμένην· ἣ καὶ μαργαρίτην θηραῖσθαι λέγει Νέαρχος, κατὰ περ ἐν τῇ Ἰνδῶν θαλάσσῃ ταύτης τῆς νήσου τὴν ἄκρην παραπλάσαντες ἑαδίους ὡς τεσσαράκοντα, ἐνταῦθα ὁρμίσθησαν· ἐλθόντες πρὸς ὄρει ὁρμίζονται ὑψηλῇ (ὄρος οὐνομα τῇ ὄρει) ἐν λιμένι εὐόρμῳ καὶ ἀλιέες αὐτοῦ ἦσαν. Καὶ ἐπὶ πλοῖαντες ἑαδίους τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, ὁρμίζονται ἐν Ἀποσάνοις· καὶ πλοῖα πολλὰ αὐτότι ὄρμεε, κόμῃ τε ἐπὶν ἀπέχουσα ἀπὸ

CAP. XXXVIII. 2. Ἡμε λιμὴν] ubi portus ab insula parva et deserta efficitur. Quomodo & supra ab insula quadam portus effici dicitur cap. 21, 11. Valcanius legit πρὸ νήσου perperam, cum & MSS. & editio Venet. ac Basil. recte Gronovio, habeant πρὸς.

ἀπὸ θαλάσσης ἑαδίου ἐξήκοντα. Νυκτὸς δὲ ἐπάραντες ἔλθειν, ἐσ- 6
πλάουσιν ἐς κόλπον συνοικεμέ-
νον πολλῇτι κόμῃτι· ἑαδίῳ τοῦ
πλόου τετρακόσιοι ὁρμίζονται δὲ
πρὸς ὑπαρεῖν· ταύτῃ Φοινικὲς τε
πολλοὶ ἐπεφύκεσαν, καὶ ὅσα ἄλ-
λα ἀκρόδρυα ἐν τῇ Ἑλλάδι γῇ
φύεται. Ἐνθεν ἄραντες ἐς Γώγαν 7
παραπλεύουσι, ἑαδίου μάλιστα
ἐξαποσίους, ἐς χώραν οἰκουμένην·
ὁρμίζονται δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
χεμάρρου (ὄνομα δέ οἱ Ἀρεῖν) ἐν
τῇσιν ἐκβολῇσιν· ἐνταῦθα χαλε-
πῶς ὁρμίζονται· σεινὸς γὰρ ἦν ὁ
ὄσπλους κατὰ τὸ σῶμα, ὅτι βρά-
χεια τὰ κύκλα αὐτοῦ ἢ ἀνέπαυτος
ἐποίησε. Καὶ ἔνθεν αὖ ἐν σῶματι ἄλ- 8
λου ποταμοῦ ὁρμίζονται, διεκ-
πλάσαντες ἑαδίου ὀκτακόσιους·
Σιτακὸς ὄνομα τῇ ποταμῇ ἦν·
οὐδὲ ἐν ταύτῃ εὐμαρέως ὁρμίζον-
ται· καὶ ὁ πλόος ἅπας οὗτος ὁ
παρὰ τὴν Περσίδα, βράχέα τε
ἦσαν, καὶ ῥηχιαί καὶ τινάγεια.
Ἐνταῦθα εἴτον καταλαμβάνουσι 9
πολὺν, ξυγκεκομμένον κατὰ
πρόσταξιν βασιλέως, ὡς σφίσιν
ἵνα ἐπισιτισασθαι· ἐνταῦθα ἔμει-
ναν ἡμέρας τὰς πέντας μίαν καὶ εἴ-
κοσι, καὶ τὰς ναῦς ἀνειρυσάμενοι,
ὅσαι μὲν πεπονθήκεσαν, ἐπεσκεύα-
ζον· τὰς δὲ ἄλλας ἐθεράπευον.

XXXIX. Ἐνθένδε ὁρμηθέν- 1
τες, εἰς Ἱέρατιν πόλιν ἀφίκοντο,
ἐς χθῆρον οἰκούμενον· ἐπτακόσιοι
καὶ πενήκοντα ἑαδίῳ ὁ πλόος·

mari remotus. Hinc, repe-
titâ per noctem navigatione,
in sinum quendam frequen-
tibus pagis celebrem delati
sunt, cccc stadia emensi: ibi
classe ad radicem montis col-
locatâ, substiterunt. Loca
illa palmas aliasque pomife-
ras arbores quotquot in Græ-
cia nascuntur ferebant. Inde
solventes, in Gogana, regio-
nem habitatam, dc circiter
stadia emensi, navigant; clas-
semque ad fauces fluvii cu-
jusdam qui torrens erat (A-
reon ei erat nomen) colloca-
vit, idque iniquo satis loco:
quod aditus faucium angus-
tus esset, ob vada quæ æstus
marini recessus in orbem fec-
cerat. Inde rursus ad alterius
fluminis, cui Sitaco nomen
est, fauces appulerunt, dccc
stadia emensi. sed ne ibi qui-
dem commodam stationem
nacti sunt: universa hæc ad
Persidis oram navigatio plu-
rima vadosa & petricosa pa-
lustrisque loca habet. Eo loci
Nearchus multum frumenti
quod rex ad frumentandum
exercitum conveyi curârat,
accepit. Ibi xxi dies in uni-
versum commorati, naves
quæ salo quassatæ erant in
terram subductas refecerunt;
alias autem curando renova-
runt.

XXXIX. Inde rursus o-
ram solventes ad Hieratin op-
pidum habitatum, dccc sta-
dia emensi, appulsi sunt,
classsemque in fossa ex flumi-

ne illac in mare deducta, cui nomen Heratemis erat, collocarunt. Postero die sub auroram ad torrentem amnem, Padargum nomine, appellunt. Totus is tractus peninsula est. in eo hortos quamplurimos arboresque pomiferas omnis generis repperunt. Nomen illi tractui est Mesambria. Ex Mesambria digressi, & stadia circiter cc emensi in Taocen ad Granidem fluvium pervernerunt. Ab hujus fluminis ostio cc fere introrsum stadia Persarum regia est. In hac navigatione Nearchus balenam abs se visam esse scribit, quæ in littus ejecta erat: nautasque nonnullos istuc adnavigantes, eam mensos, retulisse quinquaginta cubitorum esse. pellem ejus squamosam cubiti unius crassitudine fuisse; multa etiam ostrea & lopades, multamque algam annatam ei fuisse: delphines quoque circa belluam vivos multos, majores quam internum mare fert. Inde profecti ad Rogonim fluvium torrentem, in tutum portum se recipiunt, cc stadia emensi. Ab hoc flumine cccc stadia progressi ad alium similem amnem, Brizana dictum, deveniunt. Ibi difficili statione

ὁρίσθησαν δὲ ἐν διώρχῳ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐμβεβλημένη ἐς θάλασσαν, ἥ ὄνομα ἦν Ἡράτεμις. Ἀμα δὲ ἡλὴρ ἀνίσχοντι παρακλύουσιν ἐς ποταμὸν χειμάρρου, ὄνομα Πάδαργον ὃ δὲ χώρος χειρρόντος ἄπας· καὶ ἐν αὐτῇ κῆποι τε πολλοὶ, καὶ ἀειρόδεννα παντοῖα ἐφύετο· ὄνομα τῇ χώρῃ Μεσαμβρίη. Ἐκ Μεσαμβρίας δὲ ὁρμηθέντες, καὶ διεκπλάσαντες εὐδαίους μάλισα ἐς διηκοσίους, ἐς Ταόκεν ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ Γρανίδι· καὶ ἀπὸ τούτου ἐς τὸ ἄνω Περσῶν βασιλεία ἦν, ἀπέχοντα τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων εὐδαίους ἐς διηκοσίους. Κατὰ τοῦτον τὸν παράλου λέγει Νέαρχος ὁφθῆναι κῆτος ἐκβεβλημένον εἰς τὴν ἡύδα· καὶ τοῦτο προσπλάσαντας τινὰς τῶν ναυτῶν ἐκμετρήσαι, καὶ φάναι εἶναι πῆχυν πεντήκοντα· δέρμα δὲ αὐτῇ εἶναι Φολιδωτῶν, οὗτοι τι ἐς βάθος ἦσαν, ὡς καὶ ἐπὶ πῆχυν ἐπέχυν ὄρεά τε καὶ λοπάδας καὶ Φυνία πολλὰ ἔρχον ἐπιπεφυκέντα· καὶ δελφίνας λέγει ὅτι καθορᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ τῇ κῆτει, καὶ τοὺς δελφίνας τῶν ἐν τῇ ἑσσι θαλάσῃ μέζοντας. Ἐθεν δὲ ὁρμηθέντες, κατὰγονται ἐς Ῥόγονον ποταμὸν χειμάρρου, ἐν ἡμέτῃ εὐέρμῳ· μήκος τοῦ παράλου εὐδαίου διηκοσίαι. Ἐνθενδε τετρακοσίους εὐδαίους διεκπλάσαντες, αὐλιζονται ἐν ποταμῷ χειμάρρῳ Βρίζανα τῷ ποταμῷ ὄνομα· ἐνταῦθα χαλεπὰς ὁρίσασθαι, ὅτι ῥιγχὴν ἦν, καὶ βράχυν, καὶ

χω-

χοιράδες ἐκ τοῦ πόντου ἀνέρχον· ἀλλ' ὅτε ἡ πλημμύρα ἐπῆει, τότε ἀμεί-
σωντο· ὑποσχόμενος δὲ τοῦ ὕδα-
τος, ἐπὶ ξηρῷ ὑπελείφθησαν αἰνῆες·
ἐπεὶ δὲ ἡ πλημμύρις ἐν τάξει ἀμεί-
βουσα ἐπῆλθε, τότε δὴ ἐκπλάσσαν-
τες ἀμείζονται ἐπὶ ποταμῷ· ὄνομα 9
δὲ τῷ ποταμῷ Ἀροσις, μέγιστος τῶν
ποταμῶν, ὡς λέγει Νέαρχος, ὅσοι
ἐν τῇ παράκλῃ τῆς ἀμβάλλουσιν
ἐς τὸν ἕξαι πόντον.

XL. Μέχρι τοῦδε Πέρσαι οἰ- 1
κέουσιν· τὰ δὲ ἀπὸ τούτων, Σούσιοι.
Σουσίαν δὲ ἔθνος αὐτόνομον κατύ-
παρθε προσκαίει· Οὐξιοὶ καλοῦνται·
ὑπὲρ ὧν λέλεκται μοι ἐν τῇ ἄλλῃ
ἐνυγραφεῖ, ὅτι λεγέαι εἰσι. Μῆκος
τοῦ παράκλου τῆς Περσίδος χοίρης,
ἐνάδι τετρακόσιοι καὶ τετρακισχι-
λιοι. Τὴν δὲ Περσίδα γῆν, τριχᾶ 2
νομεῖσθαι τῶν ἁρέων, λόγος κατέ-
χει. τὸ μὲν αὐτῆς πρὸς τῇ ἐρυθρῇ
θαλάσῃ οἰκούμενον, ἀμμιῶδες τε
εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ καίματος·
τὸ δὲ ἐπιτελείως πρὸς ἄρκτον τε καὶ 3
Βορέην ἰσχυροὺς εἶναι, καλῶς καρπύ-
σθαι τῶν ἁρέων· καὶ τὴν χώραν ποιῶ-
ντα τε εἶναι, καὶ λαμβάνειν ὑδρολούς
καὶ ἄμπυλον πολλὴν φέρειν, καὶ

sunt usi, quod rupes & fre-
quentia vada & scopuli ad-
mare essent. Accedente ita-
que aestu portum ceperunt:
recedente, in vado hære-
bant. Mox reciprocante æ-
stu enavigantes, ad Arosin
fluvium confiterunt. Ma-
ximum hunc fluvium Near-
chus esse scribit omnium,
qui per hanc navigationem
in exterius mare influunt.

XL. Ad hunc amnem us-
que Persæ habitant: ulterius
Susii incolunt. Horum gens
quædam libera, Uxii dicti,
ulteriora loca tenent: quos
in superiori opere latroci-
nia exercere diximus. Uni-
versa Persidis ora stadia iix
m, cccc efficit. Porro totius
Persicæ regionis temperatu-
ram tripliciter dividi fama
est. Nam quæ pars ejus ad
mare rubrum sita est, areno-
sa ac sterilem ob æstum
esse. Quæ vero omnino ad
septentrionem & borealem
plagam jacet, constitutio-
nem cæli temperatam ha-
bere, regionemque ipsam
herbosam, multa irrigua
prata, multasque vites ha-
bere,

cum mox e contrario ἡ πλημμύρα nominetur. Ita enim Suidas annotat Iones
βαχίαν vocare τὴν ἑρπαιτὶν καὶ ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης, uti docet Step-
hanus in Thef. gr. linguz. Si cui tamen vulgatioꝛ notio præplacet, equidem
non repugnabo.

8. ἐν τάξει] statis vicibus.

CAP. XL. 1. Σουσίαν δὲ] supra Susios autem gens libera habitat · Uxii vocan-
tur. Unde 6. Σουσίους δὲ πρόσκοιαι ὅτι εἰσὶν Οὐξιοὶ, λέλεκται μοι. Neque
enim Uxii pars fuerunt Susiorum. Vide Gronovium.

3. ἰόντων] Ita paulo post 5. τὴν δὲ πρὸς αὐτὴν ἑρπαιτὶν ἰόντων. Alibi
tertius casus usurpatur, supra c. 3, 2. & de expedit. 2, 26, 2.

bere, atque adeo omne genus fructuum, exceptâ oleâ. Hor-
 tis enim amoenissimis florere,
 fluviisque & lacubus limpi-
 diffimis irrigari, omnique ge-
 nere avium quæ circa flumina
 aut lacus verari solent, abun-
 dare: equis etiam aliisque ju-
 mentis pascendis idoneam es-
 se, sylvosam præterea esse,
 venatuique aptissimam. Eam
 autem quæ adhuc magis in
 septentrionem vergit, frigi-
 dam ac nivalem esse: Nearchus
 legatos quosdam ab Euxino
 ponto, brevissimo itinere pro-
 fectos, Alexandro Persidem
 transeunti obviam venisse scri-
 bit. Idque Alexandro permi-
 rum visum fuisse, brevitate
 viæ ex ipsis cognitâ. Quod ve-
 ro Susiis finitimi sint Uxii, an-
 tea à nobis dictum est. quem-
 admodum & Mardi (latrones
 etiam ipsi) Persas, Cossæi Me-
 dos accolunt. Quas quidem
 gentes omnes Alexander do-
 muit. hyeme eas adortus,
 quando regionem suam adiri
 nullâ ratione posse putabant.
 Urbes quoque iis condidit, ne
 jam amplius vagarentur, sed
 aratores agricolæque essent,
 utque quum pro quibus me-
 tuerent haberent, ab injuriâ
 ac vi alter alteri inferendâ ab-
 stinerent. Inde Susiorum re-

ἄλλοι καρποὶ, πλὴν ἐλαίας
 4 παρὰδεύουσιν τε παντοδαμοὶ τέθη-
 λεναι, καὶ ποταμοῖσι καθαρῶσι
 διαρρέεσθαι, καὶ λίμνησι, καὶ
 ὄρεσιν ἀποδύσαισι ἀμφὶ ποταμούς-
 τε καὶ λίμνας ἐπὶ τὰ ἥδια ἴπ-
 πουςί τε ἀγαθὰ ἔχει καὶ τοῖσιν
 ἄλλοισιν ὑποζυγίοισι νέμεσθαι,
 καὶ ὕληδες τε πολλὰ καὶ πο-
 5 λύθηρον. τὴν δὲ πρὸς αὐτὸν ἔτι ἐκ'
 ἔρκετον ἰόντων, χειμῆρος τε καὶ
 νιφετῶδες ὥστε πρόσβειαι τινὰς
 ἀκ τοῦ Εὐξείνου πάντου λέγει
 Νέαρχος κάρτα ὀλίγην ὁδὸν δι-
 ελόντας, ἐπιτυχῶ καὶ ὁδοῦ ἰστί-
 τῆς Περσίδος καὶ διώμα γενέσθαι
 Ἀλεξάνδρῳ, καὶ εἰπεῖν Ἀλεξ-
 ἀνδρῶ τῆς ὁδοῦ τὴν βραχύτητα.
 6 Σουσίαις δὲ πρόσκειται ὅτι εἰς αὐτὴν αἱ
 Οὐξιοὶ, λέλεκται μοι· κατέκταρ
 Μάρδοι μὲν Πέρσης προσεχέας
 οἰκέουσι, λησὶ καὶ οὗτοι· Κοσ-
 7 σαῖοι δὲ, Μῆδοι. Καὶ ταῦτα
 πάντα τὰ ἔθνη ἡμέτερον Ἀλεξ-
 ἀνδρος, χειμῶνος ἄρ' ἐπιτεσθῶν
 αὐτοῖσιν, ὅτι ἄβαστον σφῖν τὴν
 8 χάριν ἤγον καὶ πῆλιν ἐπέκτι-
 σεν, τοῦ μὴ νομάδας ἔτι εἶναι,
 ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐργά-
 τας, καὶ ἔχειν ὑπὲρ ὅτων δευμά-
 νοντες, μὴ κακὰ ἀλλήλους ἐρ-
 γάζωνται. Ἐπένδε τὴν Σουσίαν
 γῆν

4. Ἰπποῖσι τε] Opt. βοῦσί τε. quod non modo melius convenit cum ὑπο-
 ζυγίοις, sed quod Persia dici vix queat equorum ferax, quum hos Media
 ei suppeditet, ut notum est. Gronov.

5. ὥστε πρόσβειαι] Hinc patet, quam septentrionalis illa pars sit, quod tam
 prope absit a Ponto Euxino.

6. λησὶ καὶ οὗτοι] Sicat Uxii, 1.

τῇν παρήμειβε καὶ ὁ στρατός. Καὶ ταῦτα οὐκέτι ἑαυτῶς ἀτρεκέως λέγει Νέαρχος ὅτι ἐξήν οἱ Φράσαι, πλὴν γὰρ δὴ τοῦς ὅρους τε καὶ τὸ μήκος τοῦ πλοῦ· τὴν χάριν τει-
 γὰρ τεταγμένα τε εἶναι τὴν πολ-
 λων, καὶ συγχέσθαι ἐπὶ μέγα ἐς τὴν
 πύκτωσιν ἐπὶ τοῦσιν καὶ ταύτην σφα-
 λὰν ἐγκαθομιλλῆσθαι πελαγίω-
 σιν, ὃν σφίσι τὴν κομιδὴν τὸ πολλὸν
 γινέσθαι· ἀρμυθῆναι μὲν δὲ ἐκ τοῦ
 ποταμοῦ εἴην ἐμβολήαν, ἵνα περ ἡ-
 λωθῆσαν, ἐπὶ τοῖσιν οὖροισι τῆς
 Περσίδος· ἵδμεν δὲ ἐμβάλλεσθαι πύ-
 τε ἡμετέρας· οὐκ ἔφασκον γὰρ εἶναι
 ἵδμεν οἱ καθηγούμενος τοῦ πλοῦ.

XLI. Σταδίου δὲ πεντακο-
 σίους κομισθέντες, ὁρμίζονται ἐπὶ
 εἰς ματι λίμνης ἑχθυόεντος, ἣ οὖνομα
 Κατάδερβος· καὶ νηὶς ἐπὶ τῇ εἰς
 ματι· Μαργάσανα τῇ νηϊδὶ οὖνο-
 μα. Ἐνθεν δὲ ἐπὶ τὴν ἑωκπλίαν-
 τες, κατὰ βράχια ἐκομίζοντο ἐπὶ
 μήκυνας· πασσάλουσι δὲ ἔνθεν καὶ
 ἔθεν πεπηγότιν ἀπεδηλοῦτο τὰ
 βράχια, κατὰ περ ἐν τῇ μεσση-

gionem prætervectus est e-
 xercitus. Ab hoc loco Near-
 chus se non ita certa narrare
 posse scribit, præterquam
 portus, & longitudinem na-
 vigationis. Omnem enim il-
 lum maris tractum longe la-
 teque vadofum ac scopulo-
 sum esse: neque citra peri-
 culum portum è mari capi
 posse. Idcirco hanc præci-
 quam eorum curam fuisse,
 ut ex faucibus amnis, ubi ad
 fines Perfidis confederant,
 solverent, & de aquâ in quin-
 que dies classis prospice-
 rent. Duces enim naviga-
 tionis monuerant, aquam in
 iis partibus non reperiri.

XLI. Quumque ad quin-
 genta stadia provecti essent,
 ad fauces pisciosi cujusdam
 lacus, qui Cataderbis dice-
 batur, constiterunt. Exigua
 ad hujus lacus fauces infula
 adiacebat, quam Margasta-
 nam vocant. Inde sub auro-
 ram solventes, per vadâ vix
 unius navis capacia naviga-
 runt. Pali hinc inde fixi vada
 osten-

8. παρήμειβε καὶ ὁ στρατός] Mss. omnes παρήμειβεν ὁ στρατός. Longe me-
 lius. Gronov.

10. ταύτην σφαλερὴν] Scribe: ταύτην σφαλερὴν ἐγκαθομιλλῆσθαι· πελα-
 γίωσιν ὃν σφίσι τὴν κομιδὴν τὸ πολλὸν γινέσθαι· ἀρμυθῆναι δὲ. Latina sic
 concipienda, ὅτ' periculofum capiendum portui. Quare ipsi cursum in alto mpla-
 nium fuisse. Dehinc id ita factum narrat. Solvisse se igitur ex faucibus Au-
 vii, aqua quinque dierum navibus imposita. Sic cap. 43, 3. Idem. Eodem
 sensu πελάγιος usurpatur Polyb. lib. 7. c. 26. pag. 37. l. 24. τὸν πλοῦν εἶναι
 πελάγιον, in alto tenendum cursum. Et cap. 28. pag. 41. l. 7. πελάγιον ἐπα-
 ούντο τὴν ὁπορήσασιν, in altum fuga se recipiunt. Item cap. 37. pag. 53.

11. οὖροισι] Blancardus habet θροισι. Illud vero si placet, quod Ionicum
 est, cum leni spiritu Grammatici monent scribendum esse, licet θρος aspi-
 reat. Omnia enim, quæ a vocali aspirata incipiunt, si assumunt, abjiciunt
 aspirationem.

CAP. XLI. 2. ἐκομίζοντο ἐπὶ μήκυνας] navigabant singulis navibus. Ita
 Xenoph. Cyropæd. lib. 2. p. 45. l. 31. ἐφ' ἑνὸς ἕκαστου singulis ducere. Et Anab.
 lib. 4. p. 267. l. 27. ἐκὼν ἐπὶ ἑλέγαν τεταγμένοι ἱσμεν.

ostendebant, perinde atque apud isthmum inter Leucadem insulam atque Acarnaniam signa quædam navigantibus exposita sunt, ne naves in vada impingant. Cæterum vada apud Leucadem fabulosa sunt. quo fit ut naves iis impactæ facile accessu æstus subducantur. Verum hic limus est ab utraque parte profundus & terrax, adeo ut naves impactæ nullo artificio evelli possint. Contisenim in limo subsidentibus nihil proficiebatur. Neque nautæ navibus egredi ad eas vadis evellendas poterant. quod limus vestigiis cedens eos pectore tenus absorberet. Atque ita difficillimâ navigatione per DC stadia usi, ad nulum portum delati in navibus corpora curarunt. Noctu vero per profundum jam navigarunt, totum etiam diem postero in vesperum usque & DCCC stadiis confectis, ad Euphratis ostia appulerunt, & ad pagum quendam Ba-

γὺς Λευκάδος τε νήσου ἰσθμῶ καὶ Ἀκαρνανίης ἀποδέδικται σημεῖα τοῖσι ναυτιλλομένοισι, τοῦ μὴ ἐποκέλλειν ἐν τοῖσι βράχεσι τὰς νέας· ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Λευκάδα ψαμμυδεα ὄντα, καὶ τοῖσιν ἐποκέλλαισι ταχέως τὴν ὑπὸ ἄστει σιν ἐνδοδοῖ· κείνῃ δὲ πηλὴς ἐστὶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλεομένου βαθὺς καὶ ἰλιυδής· ὥστε οὐδέ μιν μαχησθῆ ἐπὶ οὐκίλασιν ἢ ἐποσειδίῃσι. Οἱ τε γὰρ κοντοὶ κατὰ τοῦ πηλοῦ δύνοντες, αὐτοὶ οὐδὲν τι ἐπαφέλαν, ἀνδράσιν τε ἐκβῆναι τοῦ ἀποσεῖσαι τὰς νέας ἐς τὰ πλέγματα, ἔπορον ἐγίνετο· ἔδωκεν γὰρ κατὰ τοῦ πηλοῦ ἔστε ἐπὶ τὰ σήμια. Οὗτοι δὲ χαλεπῶς διαπελάσαντες ραδίου ἐξακοσίους, κατὰ ναὺν ἑκατοὶ ὀμυσθέντες, ἐνταῦθα διπνου ἐμνήσθησαν· τὴν νύκτα δὲ ἤδη κατὰ βράχεια ἔπλεον, καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέρην ἔσπε ἐπὶ βουλευτῶν καὶ ἤλθον ραδίου ἑνακοσίους καὶ καθαρμίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίματος τοῦ Εὐφράτου, πρὸς κάμην τὴν τῆς

Ba-

3. καὶ τοῖσιν] Participium ὄντα est loco verbi. Vertendum autem: *impeditis facilem recessum concedunt*. Nihil hic de accessu æstus. Neque enim subeunte aqua levabantur naves in sabulosis istis locis hærentes, sed contis erant inde eripiendæ atque promovendæ, quod facile erat in solo firmo, & in quo contis niti possent; cum e contrario in alteris illis vadis contis nihil proficeretur in limo subsidentibus.

τοῦ πλεομένου] loci in quo navigant.

4. ἀποσεῖσαι] Optimus ἀπῆσαι, hoc est extrudere in partem navigationis capacem. Gronov.

5. κατὰ ναὺν ἑκατοὶ ὀμυσθέντες] singulis navibus subsistunt, uti & navigarant. Ita κατ' ἑνὸς dicitur viritum 4, 29, 13. & 6, 27, 14. Polybius lib. 1. cap. 26. pag. 37. l. 32. μίαν addit: τούτων δὲ ἑκατέρω συνεχῶς κατὰ μίαν ναὺν ἐπιτάσσοντες, a tergo utriusque hacten naves singulas continua serie coëssimenter. Neque Vulcanius male, si cui-cum sequi lubeat; cum κατὰ ναὺς omnino notare possit in navibus.

Βαβυλωνίης χώρας· ὄνομα δὲ αὐτῇ
Διρδατις· ἵνα λιβαυωτὸν τε ἀπὸ 7
τῆς ἐμπορίας γῆς οἱ ἐμποροὶ ἀγνέ-
ουσι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα θυμώματα
ἢ Ἀράβων γῇ φέρει. Ἀπὸ δὲ τοῦ 8
μακτος τοῦ Εὐφράτου ἔσται Βαβυλώ-
να, πλοῦν λέγει Νέαρχος σταδίου
ἓναι ἐς τρισχιλίους καὶ τριακοσίους.

XLII. Ἐνταῦτα ἀγγέλλεται 1
Ἀλέξανδρον ἐπὶ Σούσων σέλλασθαι·
ᾧθεν καὶ αὐτοὶ τὸ ὅπισθον ἔπλεον,
ὡς κατὰ τὸν Πασιτίγρην ποταμὸν
ἀναπλάσσαντες, συμμίζαν Ἀλεξ-
άνδρην. Ἐπλεον δὴ τὸ ἄπαλιν ἐν 2
ἡμερᾶς τὴν γῆν τὴν Σουσίδα ἔχον-
τες· καὶ παραπλέουσι λίμνην, ἐς
ἣν ὁ Τίγρης ἐσβάλλει ποταμός· ὃς 3
ῥέων ἐξ Ἀρμενίης παρὰ πόλιν Νί-
κην, πάλαι ποτὲ μεγάλην καὶ εὐ-
δαίμονα, τὴν μέσσην ἐαυτοῦ τε καὶ
τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ (ἣν Μεσο-
ποταμὴν ἐπὶ τῇδε καλεῖσθαι)
παύει· ἀπὸ δὲ τῆς λίμνης ἐς αὐτὸν 4
τὸν ποταμὸν ἀνάπλους σταδίου ἑξα-
κόςιοι, ἵνα καὶ κάμη τῆς Σουσί-
δος, ἣν καλέουσιν Ἀγρινίαν· αὕτη
δὲ ἀπέχει Σούσων σταδίου ἐς πεν-
τακοσίους· μήκος τοῦ παράπλου
τῆς Σουσίαν γῆς ἔσται ἐπὶ εἴματα τοῦ
Πασιτίγρην ποταμοῦ, σταδίου δι-
σχιλίοι. Ἐνθένδε κατὰ τὸν Πασι- 5
τίγρην ἄνω ἔπλεον διὰ χώρας οἰκου-
μένης καὶ εὐδαίμονος. ἀναπλάσσαν-
τες δὲ σταδίου ἐς πεντήκοντα καὶ

bylonicæ regionis, cui Di-
ridotis nomen est, pervene-
runt. è quo mercatu thus,
aliaque aromata quæ fert
Arabia, negotiatores adfe-
runt. Ab ostiis Euphratis
Babylonem usque Near-
chus stadiorum III M. CCC
statuit.

XLII. Eo loci de Alexan-
dri ad Susa profectioe nun-
tium acceperunt. Ipsi etiam
inde retrorsum profecti per
Pasitigrim fluvium naviga-
runt, ut dextras cum Alex-
andro jungerent. Oram re-
legentes, à lævâ Susios ha-
bebant, lacumque præter-
vehuntur, in quem Tigris
fluvius decurrit: qui ex Ar-
menia fluens juxta Ninum,
magnam olim & opulentam
urbem, regionem efficit quæ
inter se & Euphratem media
est, ideoque Mesopotamia
dicitur. A lacu ad ipsum
flumen navigatio est stadio-
rum DC. Ibi & pagus qui-
dam Susiorum est, quem A-
ginim vocant. Is à Susis di-
stat stadiis quingentis. Su-
siorum ora usque ad Pasiti-
gris ostium ad II. M. stadio-
rum porrigitur. Inde per Pa-
sitigrim adverso flumine per
regionem bene habitataam
atque opulentam vecti sunt:
confectisque stadiis CL ibi
constiterunt, exspectantes
redi-

7. ἵνα λιβαυωτὸν τε] quo ē thus ex mercatorum terra mercatores apportant,
et alia &c. Illa vero ἐμπορία γῆ videtur omnino eā ipsa esse, cujus apud
Ezechielem Prophetam cap. XVII. 4. fit mentio.

CAP. XLII. 4. μήκος τοῦ παράπλου] Longitudo navigationis prope Susiorum
regionem.

reditum eorum quos Near-
chus miserat sciscituros
ubinam locorum rex esset.
Ipse dñs servatoribus sacrum
fecit, ludosque edidit, uni-
verso exercitu navali in læ-
titiam effuso. Postquam ve-
ro nuntiatum est Alexan-
drum appropinquare, rur-
sus adverso flumine nitentes
ad pontem recens factum,
per quem Alexander exer-
citus in Susa traducturus
erat, consistunt. Eo loci ex-
ercitus conjuncti sunt: A-
lexander pro navibus simul
& milite salvis sacrificia fe-
cit, ludosque edidit. Near-
chus quoquoeverfus per ca-
stra ibat, floribus ac sertis
petebatur. Post hæc Alexan-
der Nearchum & Leonna-
tum aureis coronis dona-
vit: Nearchum, ob classem
servatam: Leonnatum, ob
victoriam quam de Oritis a-
liisque barbaris Oritarum
vicinis reportarat. In hunc
modum exercitus ab Indi-
amnis ostiis salvus Alexan-
dro reductus est.

XLIII. Quæ vero ad dex-
tram maris Rubri partem ul-
tra Babyloniam sita est re-
gio, Arabia magnâ ex parte
est: atque hujus quidem
pars quædam pertinet ad

ἰνκτὸν, αὐτοῦ ὀρμίζονται, προ-
μύοντες οὐκ ὅπως ἐξέλκει Νέαρχος
συνφερόμενος· ἵνα ὁ βασιλεὺς εἴη.
6 Αὐτὸς δὲ ἦν ἐν ταῖς ταῖς σπηταῖς,
καὶ ἀργύρεα ἐπέειπε, καὶ ἡ κρατὶς ἡ
ναυτικὴ πᾶσα ἐν εὐθυμῆσιν ἦν.
7 Ὡς δὲ προσέγων ἦν Ἀλέξανδρος
ἡγγέλλετο, ἐπλεονέειν αὐτὸς ἐς τὸ
ἦν κατὰ τὸν ποταμὸν· καὶ πρὸς
τῇ σπηταῖ ὀρμίζονται, ἐφ' ἣ τὸ
κράτεμα διαβύβασεν ἐμελλεν Ἀ-
8 λέξανδρος ἐς Σούτα. Ἐσταῖα ἡ
μύον ὁ κρατὶς, καὶ θυσιᾶς πρὸς
Ἀλεξάνδρῳ ἐκίοντο ἐπὶ τῶν νεῶν
τε καὶ τῶν ἰσθμίων τῇ σπηταῖ,
καὶ ἀργύρεα ἐποιέοντο· καὶ Νέαρ-
χος ὅπως παραφασίῃ τῆς κρατὶς
ἰσθμίοι τε καὶ ταινίῃσιν ἐβάλλετο·
9 ἔνθα καὶ χρυσὴ ἐσφάνη ἐσφαιρῶν
ταὶ ἐξ Ἀλεξάνδρου Νέαρχος τε καὶ
Λεοννάτος· Νέαρχος μὲν, ἐπὶ τοῦ
ναυτικοῦ τῇ σπηταῖ· Λεοννάτος δὲ,
ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἥ Ὀρείτας τε ἐνέκειρε
καὶ τοὺς Ὀρείταις προποικέοντας
10 βαρβάρους. Οὕτω μὲν ἀπετάθη Ἀ-
λέξανδρῳ ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβο-
λέων ὀρμηθεὶς ὁ κρατὶς.

XLIII. Τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ἐρυ-
θρῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν Βαβυλωνί-
νην, Ἀραβίῃ ἡ πολλὰ ἐστὶ, καὶ
ταύτης τὰ μὲν κατὰ τῆς ἐστὶ τὴν
θάλασσαν τὴν κατὰ Φοινίκην τε καὶ
τὴν

7. τῇ σπηταῖ] σπηταῖς pons est subitæ et immunitatis factus, vel quocunque
flumina trajici possunt. Ita σπηταῖς διαβαίνοντες a Xenophonte dicuntur,
qui pelles, quibus utebantur pro tegumentis referebant, ac deinde futuris ἰσθμίοις
junctis prohibebant, ne aqua pertingere ad paleas possit, de expedit. Cyni lib. 1.
p. 202. l. 50.

9. χρυσὴ ἐσφάνη] De expedit. 7, 5, 8. & 9.

10. ὀρμηθεὶς] ut Indi ostiis profectus.

τὴν Παλαιστίνην Συρίαν· πρὸς δυ-
 μένου δὲ ἡλίου ὡς ἐπὶ τὴν εἴσω θά-
 λασσαν Αἰγύπτιοι τῇ Ἀραβίᾳ ὁμο-
 ρέουσι. Κατὰ δὲ Αἰγύπτου ἐσέχοντο 2
 ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσσης κόλπος,
 δῆλον ποιεῖ ὅτι ἐνεκά γε τοῦ σύρρου
 εἶναι τὴν ἕξω θάλασσαν, περίπλους
 αὐτῆς ἐκ Βαβυλῶνος ἐς τὸν κόλπον
 τοῦτον ἐσέχοντα ὡς ἐπ' Αἰγύπτου.
 Ἀλλὰ γὰρ οὐ τις παρέπλωσε ταύ- 3
 τη οὐδαμῶς ἀνθρώπων ὑπὸ καύματος
 καὶ ἐρημίας, εἰ μὴ τινές γε πε-
 λάγιοι κομιζόμενοι. Ἀλλὰ οἱ ἀπ' 4
 Αἰγύπτου γὰρ ἐς Σοῦσα ἀποσι-
 θέτες τῆς κρατῆς τῆς Καμβύσεως,
 καὶ οἱ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Λέ-
 γου παρὰ Σέλευκου τὸν Νικέτορα
 καλέντες ἐς Βαβυλῶνα, διὰ τῆς 5
 Ἀραβίας χώρας, ἰσθμὸν τινα δια-
 πορεύοντες ἐν ἡμέρῃσιν ὅκτω ταῖς
 πάσαις, ἀνυδροὺν καὶ ἐρήμην χώραν
 ἐπ' ἡλίου ἐπὶ καμύλων σπουδῇ ἐλαύ-
 νοντες, ὕδαρ τέ σφιν ἐπὶ τῶν κα-
 μύλων φέροντες, καὶ νυκτοπορεύον-
 τες· τὰς γὰρ ἡμέρας ὑπ' αἴθριοι ἀν-
 ἔχουσιν διὰ καῦμα ἀδύνατοι ἦσαν.
 Τοσούτου δὲι τά γε ἐπέκεινα ταύ- 6
 τῆς τῆς χώρας (ὅτινα ἰσθμὸν ἀπο-
 φαίνομεν) ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀρα-
 βίου κατήκοντα ἐς τὴν ἐρυθρὴν θά-
 λασσαν, οὐκ ἐκείνην εἶναι, ὅποτε
 τὰ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον αὐτῶν ἀν-
 ἔχοντα ἔρημα τέ ἐστὶ καὶ ψαμ-
 μάδεα. Ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρα- 7
 βίου κόλπου τοῦ κατ' Αἰγύ-
 πτον ὁρμηθέντες ἄνθρωποι, ἐκπε-

mare Phœnicæ ac Syriæ Pa-
 læstinæ; ad occidentem ve-
 ro, qua interius mare est,
 Ægyptii Arabiæ contermi-
 ni sunt. Sinus autem qui ad
 Ægyptum ex Oceano fer-
 tur, manifesto indicat, ra-
 tione concursus cum exte-
 riore mari, navigari posse
 ex Babylone in eum sinum
 qui ad Ægyptum pertendit.
 Cæterum nemo mortalium
 ea loca præternavigavit,
 propter ardorem solis & so-
 litudines, nisi qui mari eo
 delati fuerint. Nam qui de
 exercitu Cambysis ex Æ-
 gypto in Susa salvi pervene-
 runt, quique à Ptolemæo
 Lagi filio ad Seleucum Ni-
 cātorem Babyloniam missi
 fuerunt, per Arabiam, isth-
 mum quendam transgressi,
 octo integros dies per regi-
 onem desertam & aquarum
 inopem iter fecerunt: idque
 camelis celeriter vecti, a-
 quamque super iis portan-
 tes, & noctu proficiscētes.
 Interdium enim sub dio esse
 ob ardorem solis nequaquam
 potuissent: tantum abest ut
 regio sita ultra isthmum il-
 lum, quem diximus, ex sinu
 Arabico in mare Rubrum
 pertinens, habitabilis sit:
 quum ea quæ magis ad sep-
 tentrionem vergit deserta
 sit atque arenosa. Cæterum
 nonnulli ex Arabico sinu qui
 ad Ægyptum spectat, pro-
 fecti;

fecti, quum magnam Arabiæ partem circumnavigassent, ut ad mare quod ad Susa & Persiam pertinet pervenirent, postquam aqua navibus imposita deficere eos cœpit retro conversi sunt. Ii vero quos Alexander ex Babylone misit ut longissima ad dextram maris Rubri partem navigatione factâ, loca illius regionis explorarent; insulas quidem nonnullas viderunt, & interdum ad Arabiæ continentem appulerunt: at promontorium illud quod ex adverso Carmanix oppositum visum ab se fuisse Nearchus scribit, nemo unquam navigatione in alteram ejus partem superare potuit. Et (meâ quidem sententiâ) si navigabilis is tractus esset, aut adiri ullâ ratione posset, Alexandri certe curiositas comprobasset utrumque, ut terris & mari posset accedere. Hanno quidem Afer Carthagine profectus, trans Herculeas columnas in Oceanum enavigavit, Libyam ad lævam relinquens & per xxxv dies navigationis inæ cursum orientem versus tenuit. Postquam vero ad

μπλάσσαντες τὴν πολλὴν Ἀραβίην, ἐλθόντες ἐς τὴν κατὰ Σαῦσά τε καὶ Πέρσας θάλασσαν, ἐς τὸ σὺνδε ἄρα περιπλάσσαντες τῆς Ἀραβίης, ἐς ὅταν σφίσι τὸ ὕδωρ ἐπὶ ἡμέσῃ τὸ ἐμβληθὲν ἐς τὰς νέας, ἔπειτα ὀπίσω ἀπεσέστησαν. Ἐκ Βαβυλῶνός τε οὕτως ἐξελθὼν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐπὶ μῆκτον πλέοντας, ἐν δεξιᾷ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, γινώσκαι τοὺς ταύτῃ χώρους, οὗτοι νήστους μὲν τινὰς κατασκέψαντο, ἐν τῇ παράπλῳ κειμένους, καὶ τοὺς καὶ τῆς ὑπερίου τῆς Ἀραβίης προτείχων τὴν δὲ ἄκρην, ἥτις καταπτικρὺ τῆς Καρμανίης ἀνέχουσιν λόγῳ φασίναι σφίσι Νέαρχος, οὐκ εἶναι ὅστις ὑπερβαλὼν, ἐπικύψαι ἐς τὸ ἐπὶ βάτεραι ἰοδυνατὸς ἐγένετο. Δοκέειν δὲ ὡς ὑπὲρ πλατὰ τε ἦν καὶ βαθυτάταύτῃ, ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῇς πολυπραγμασίαις ἐξελέγετο ἰπλοτά τε καὶ βαθυτά ἐντα. Ἀννο δὲ ὁ Λίβυς ἐκ Καρχηδόνης ἐρμυβελς, ὑπὲρ μὲν Ἡρακλείους σήλας ἐξέπλευσεν ἔξω ἐς τὸν πόντον, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λιβύην γινώσκων καὶ ἔστε μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἦσαν

3. ἐν τῇ παράπλῳ κειμένους] in quibus navigavit locis sitas.

9. ἀνέχουσιν λόγῳ] Supra cap. 32, 6.

10. ὑπὲρ πλατὰ τε ἦν] Esse vero illum tractum navigabilem, dudum est cognitum, plurimæque nationes Europæ Africam (ca enim est promontorium istud) circumveῖα, mare illud navigant, Indiam orientalem petentes.

11. πρὸς ἀνίσχοντα ἦσαν] Equidem non video, qui orientem versus navigare Hanno poterit, cum Carthagine profectus, Libyamque i. e. Africam ad lævam habens Herculis columnas prætervehetur; qui cursus certe est versus occidentem; uti quisvis intelligit, vel levis in Geographia versatus. Num ergo & in nostrum Scriptorem convenit illud Horatii: *Quædæque bonus dormitat Homerus*. Confusus etiam hæc eadem narratur in Hannonis periplo pag. 1. & 2. Postquam amem solvimus, et exiit columnas vidimus

ὁ πλοῦς αὐτῷ ἐγένετο, τὰς πάσας
πέντε καὶ τμήκοντα ἡμέρας. Ὡς
δὲ δὴ ἐς μεσημβρίην ἐξετρέπετο,
πολλὰσιν ἀμυχάνησιν ἐντύγγα-
νεν, ὕδατος τε ἀπορίῃ καὶ καύματι
ἐπιφλέγοντι, καὶ ῥυαξὶ πυρὸς ἐς
τὸν πόντον ἐμβάλλουσιν. Ἄλλ'¹
ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς
ἔρημοτέροις πεπολισμένη, ποιώ-
δης τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ, καὶ εὐν-
δρος, καὶ ἄλσέα καὶ λαιμῶνες,
καὶ καρπῶν παντῶν καὶ κτηνῶν
πάμφθορος, ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου
τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλ-
φιον, τὰ ἅνα αὐτῆς ἔρημα καὶ
ψαμμώδεα.

Οὗτός μοι ὁ λόγος ἀναγεγράφ-¹⁴
φθαι, φέρων καὶ αὐτὸς ἐς Ἀλέξ-
ανδρον τὸν Φιλίππου, τὸν Μα-
κεδόνα.

meridiem conversus est, in
gravissimas difficultates inci-
dit, summā aquarum inopiā
pressus, summaque æstus fla-
grantiā afflictus, igneis quo-
dammodo rivis mari incum-
bentibus. Cyrenæ tamen,
Libyæ urbs, quanquam deser-
tioribus in locis sitæ sunt;
herbosæ fertilesque & irri-
guæ sunt: saltus etiam fre-
quentiaque prata habent,
omnisque generis fructus &
jumenta ferunt, ad ea loca
usque quibus silphium gigni-
tur. Ulteriora ejus loca de-
serta altisque arenis obruta
sunt.

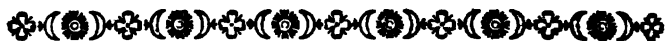
Atque hic quidem liber à
me conscriptus sit, etiam ipse
ad Alexandrum Philippi fili-
um Macedonem pertinens.

*duum navigando consumpsimus, primam a nobis conditam civitatem Thymiatium nominavimus: huic ampla planities subjuncta erat. Et postea versus occidentem pro-
velli, ad Solocentem Libya promontorium arboribus opacum pervenimus, ubi con-
ditio Neptuni delubro, rursus ad orientem dimidii diei navigatione conversi &c.*
Et p. 3. Deinde oram desertam ad meridiem bidui itinere legebamus: inde ad
orientem unius diei cursu navigavimus.

12. ῥυαξὶ πυρὸς] In Hannonis periplo de his ita pag. 5. *Thymiatatum te-
gionem ignitam legebamus, μεσθὶ δ' ἀπ' αὐτῆς πυρώδεις ῥυακας ἐνβάλλον εἰς
τὸν θάλατταν.* Nimium ejus terra æstum, calcantium vestigia non ferebant. Ita-
que ab hoc etiam loco ocinus recessimus: et quatruidni navigatione provelli, noctu
tettam flammis plenam videbamus. Apparebat autem in medio excelsus quidam
et cæteris major ignis, ipsis, ut videbatur, astris contiguus: erat is, ut interdum
cernebamus, mons maximus, θεῶν ὄχημα (deorum vehiculum) dictus.

13. ἄλσέα καὶ λαιμῶνες] Blanckardus gignendi casu ἄλσέων καὶ λαιμῶ-
νων edidit, quod ita tres libri manuscripti constanter proferrent. Grono-
vius contra primum casum reposuit, quod & Vulcanius in Augustano ita
legi dicat, & ipse in omnibus IV. Florentinis (inter quos ille purgatissi-
mus) eandem scripturam invenerit. Illasque voces plane non dependere ait
a voce ψαμμώδης, sed Arrianum varietate frui syntaxeos.

σιλφιον] De hoc Plinius Nat. Hist. lib. XIX. cap. 3. *Lasertium, quod
Graeci Silphion vocant, in Cyrenaica provincia reperitur: cujus succum vocant la-
ser, magnificum in usu medicamentisque, et ad pondus argentei denarii pensum.*
Multis jam annis in ea terra non invenitur, quoniam publicani, qui pascua con-
ducunt, majus ita lucrum sentientes, depopulantur pecorum pabulo. Unus omnino
caulis postea repperitus memoria, Neroni principi missus est.

INDEX GRÆCUS IN A R R I A N U M.

Primus numerus *librum*: secundus *caput*: tertius *paragraphum*: *Ind.* historiam Indicam significat:
littera N. ad notas ablegat.

A.

- Α, ἔτι δὲ quædam, præf. 4.
Ἀβαστηαὶ ἱθὺς αὐτόνομοι, 6, 15, 1.
ἄβατο inaccessus, Ind. 40, 7.
Ἀβδηρα 1, 11, 6.
ἀβίβαιο 1, 15, 3. 1, 18, 13.
ἀβελτηρία ὑπέρρογη 4, 12, 9.
Ἀβιοὶ καλόμενοι Σινύβα 4, 1, 1.
Ἀβισάρης 4, 27, 10. 5, 20, 7.
ἀβλαβὲς innoxius active 1, 1, 14.
illæsus passively 3, 13, 12.
ἀβλαβῶς 1, 1, 12. 4, 21, 11. 6, 19, 3.
Ἀβυλίτης, ἀπὸ Πέροκ 3, 16, 15.
7, 4, 1.
Ἀβρίας ἢ διμοιρατῶν τις 6, 9, 7.
Ἀβυδο 1, 11, 9.
ἀγαθὸς fortis 5, 19, 1. ἀνδρας ἀγαθὸς γίνεσθαι viros se præbere, fortiter se gerere, 1, 14, 9. 1, 15, 4. 2, 7, 15. ἀγαθοὶ ἢ θυμῶν Ind. 1, 2. §. ἀγαθοὶ γῆς ἐργάται 5, 25, 1.
γῆ ἀγαθὴ ἐργασίμη 4, 28, 6. ἵπποισι τε ἀγαθὴν εἶναι νέμεσθαι Ind. 40, 4. §. 2. ἀγαθὰ bona, opes, 7, 9, 12. & 13. §. 3. ἐμοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι consultum videtur 1, 13, 4.
μὰ πρὸς ἀγαθῷ οἱ εἶναι 7, 16, 9.
ἐπ' ἀγαθῷ εὐδὴ γιγνομένη 4, 1, 7. 7, 2, 6. σφίσι τι ἀγαθὸν εὐρίσκεισθαι gratiam inire 3, 21, 8.
Ἀγαθον 1, 14, 4. ὁ Τυρίμμα 3, 12, 8.
ἀγαλμα 1, 11, 2. ἀγαλμάτων ἀνάστασις, 4, 11, 3.
Ἀγαμειων 1, 11, 8.
ἄγαι, ἡ ἄγαι τιμωρία atrox ultio 4, 7, 6. τὸ ἄγαι δῖος ingens metus 6, 12, 7.

- ἀγαπᾶν malo, lubens accipio 2, 25, 3. Ind. 20, 6. N. §. 2. contentus sum, satis habeo 4, 29, 8.
ἀγγελία εἰδήμια παρ' αὐτῷ ἀφῆκτο 1, 7, 3. αὐτοῖς ἔρχεται ἢ μάχεται 2, 13, 6.
ἀγγέλλω 1, 5, 1.
ἄγγελοι, ἀγγελοι ἀγγέλλαντες 1, 5, 1. 5, 20, 12.
ἄγγεῖ ἐμπλήσας ὕδατος 6, 6, 2.
ἄγε 7, 10, 2.
ἀγενεῖομαι advehor Ind. 32, 7.
ἀγελᾶν gregatim Ind. 13, 6.
ἄγμα 1, 1, 15. N. 1, 8, 4. & 8. ἢ πεζῶν 2, 8, 5. ἢ ὀπισθοπορεύσιν 3, 11, 14. ἢ ἱππῶν 4, 24, 1.
Ἀγνέριον 2, 24, 3.
Ἀγνσίλαος 2, 13, 7.
ἀγνίσιν ἀγώνισμα adfero merces Ind. 8, 9. & 41, 7.
Ἀγνίς vicus Ind. 42, 4.
Ἀγίς ὁ Λακιδαιμονιστὴ βασιλεὺς 2, 13, 5.
Ἀγίς Ἀργεῖος ἱποποῖδης 4, 9, 14.
ἄγκιστρον 6, 22, 14.
Ἀγκυρα ἢ Γαλατικῆς 2, 4, 1.
ἄγκυρα, ἀγκυρῶν ἐπίβολος ἢ ὁ χῶρος Ind. 23, 1. ἐπὶ ἀγκυρίαν ἔρμαιν, Ind. 26, 5. 27, 3. 32, 2.
ἀγνοία 4, 9, 9. 7, 1, 6.
ἀγνοια Ind. 31, 3. ἢ τόπον 5, 13, 4. ἢ ἀγνοίας προσποιεῖσθαι 6, 25, 2.
ἄγνωτος Ind. 34, 10. τοῖς 5, 1, 2. εἰς αἰθρῶν 1, 12, 8.
ἀγορά 1, 8, 12. ἀγορᾶς ἐπιμαλᾶσθαι 6, 23, 2. N. ἀγορᾶς δέμασθαι 3, 1, 8. κατακομίσαι πρόβατα εἰς ἀγορὰν τῷ στρατῷ 6, 23, 10.
Ἀγρί-

INDEX GRÆCUS IN ARRIANUM.

Ἀγένης fluvius, Ind. 4, 4.
 Ἀγρίαις I, 1, 15, 1, 5, 3.
 Ἀγριόπαι 3, 27, 9.
 ἄγριον 7, 20, 7.
 ἄγρως opponitur πόλις I, 10, 4.
 ἄγρυπνία σπουχὶ ἔχειται 2, 4, 11.
 ἄγρυπνία Ind. 34, 7.
 ἀγχεμαχοὶ λόγχοι lanceæ ad cominus pugnandum aptæ, Ind. 24, 4.
 Ἀγχιάλω πόλις 2, 5, 2.
 ἄγχα Ind. 15, 2.
 ἄγω 2, 6, 2. dux sum Ind. 18, 4. sine accus. ducere scil. copias I, 4, 2. N. 3, 21, 14. I, 7, 6. I, 2, 5. cum accus. ἄγει τὸς Θεσσαλὺς ducem Thess. esse, I, 24, 4. 3, 16, 2. ἄγει δειξίαι κίρας prælle, I, 14, 10. I, 29, 6. ἄγει ἰαπωνικὸν ναυτικόν I, 18, 7. ὅσα Πέρσης δὲ τὴν ἰαδικὴν ἄγων ἔλθει 3, 16, 13. ταύτην (ἐδόν) δρόμον τὸ πολὺ ἔγχε 3, 18, 9. ἄγει κατὰ τὸ ἐπύκνουν I, 15, 2. τὴν Ἑσθλὴν I, 7, 6. ἐπὶ τῷ Τριβαλῶς I, 2, 5. 2, 4, 8. ἐς τασσένδον ἄγει νικάντα. 5, 29, 2. δαιμόνιοι ἦγον αὐτὸν εἰς ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον 2, 6, 9. ἄγει ἅμα οἱ I, 6, 20. ἄγει καὶ φέρεται τὴν χάριν I, 5, 5. N. ἄγωσα navis vehens 3, 6, 3. αἰχμαλώτης ἄγει 3, 2, 8. 6, 29, 4. 7, 9, 4. §. 2. γυναικα ἄγει 3, 6, 8. & ἄγειται uxorem ducere 7, 4, 6. & 12. §. 3. ἄγει ἡσυχίαν quiescere I, 14, 8. εἰρήνη πρὸς Δαρείον pacem cum Dario colere 2, 2, 4. §. 4. computo, Ind. 21, 1. §. 5. censeo, judico, Ind. 15, 1. 17, 3. 28, 9. ἐν αἰτίῳ χώρῳ ἄγει despectui habere 7, 6, 9. ἵσται τῇ ἰαδικῇ κεφαλῇ ἄγω αἰσὺν αὐτοῦ caput amat, 7, 12, 5. 7, 14, 12. τὸ δώδεκα θέων Ἡρακλῆα ἄγωσιν in numero duodecim deorum habent 2, 16, 4. §. 6. ἔγχε cogebat 6, 24, 9. §. 7. τὰ αὐτῷ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἄγει sua facta magnificis verbis extollere I, 21, 1. §. 8. μεταρίαν ἀγομίσαν I, 10, 4. ἀγώγιμα ἀγπίαν merces adfero, Ind. 8, 9.

ἄγων 5, 17, 5. πρὸς πολέμους τὸν ἄγωνα ποιούμενοι I, 21, 2, 2, 7, 5. ἵστα ἐν τῷ ἄγῳ inire prælium 3, 9, 2. ἐν ἄγῳ ἐνέχεται in discrimine versari 3, 15, 1. ναυτικοὶ ἀγῶνις navalia certamina 2, 21, 13. §. 2. ἀγῶνις ἱστῶν 7, 23, 7. ἐπιτάττει ἄγων 7, 26, 6. ἀγῶνα δέθηκε τὰ Ὀλύμπια certamen olympicum fieri curavit I, 11, 1. ἀγῶνα ἐπαίησι, ibid. ἀγῶνα διαθείς γυμναστικῇ μουσικῇ 2, 5, 10. 3, 1, 5.
 ἀγωνίζομαι I, 15, 6. 3, 14, 6. 7, 14, 20. ἀγωνισαὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ. I. med. imper. 2, 14, 18. ὑπὲρ τῆς νίκης 3, 15, 5. 19, 1. ἀγωνίζομαι πρὸς τὴν πόλιν ad urbem configere 5, 22, 1. λαμπρῶς 3, 15, 8. ἀγωνιστάται Attice fut. I. m. pro ἀγωνιστάται 6, 12, 4.
 ἀγωνιστής 7, 14, 20.
 Ἄδα I, 23, 8.
 Ἀδελφός I, 22, 5. χιλιάρχης I, 22, 9. ἀδελφός, τὸ, fiducia 7, 28, 5.
 ἀδελφός 7, 9, 5.
 ἄδικα securitas 4, 27, 11. impunitas, ἄδικα τὸ πρόδωκεν ἰδμεν 2, 20, 4. 2, 24, 8. 6, 15, 13.
 ἀδελφίδης 2, 1, 5.
 ἀδελφός, Μακεδόνας ἀδελφὸν εἰπὼν 4, 12, 1. N.
 ἄδινδρον Ind. 29, 15.
 ἄδισμον φυλακὴ 2, 15, 7. 3, 29, 12. 7, 24, 4.
 ἀδιάβατος ποταμός 6, 12, 5.
 ἀδιήγητος 4, 30, 3.
 ἀδικία 2, 14, 9. μεγάλη 3, 23, 15.
 ἀδικεῖται 3, 25, 4.
 ἀδικήματα ἀδικεῖν 7, 23, 9.
 ἀδικίας πρῶτον ἐς βασιλείαν ἔρχεται 2, 14, 2. 3, 25, 15.
 ἄδικον, ἄδικα ἔργα 6, 27, 9.
 Ἀδμητὸν 2, 23, 3.
 ἀδονατὸν 5, 27, 18.
 ἀδονατὸν, τὰ ἄλλα οὐκ ἀδονατὸν οὐ τῷ ἑαυτοῦ 2, 4, 12.
 ἀδύλος 7, 18, 9. Ind. 28, 7.
 Ἀδρῆσαι ἴσται Ind. 5, 22, 5.

INDEX GRÆCUS

ἀδύνατοι ἦσαν non poterant 4, 21, 11. Ind. 43, 5. ἔγνω ἀδύνατον ἂν πειράσθαι 5, 10, 2. νόσφ' ἀδύνατοι γενέσθαι ἰλθεῖν 5, 29, 6. ἀδύνατον εἰς τὰ ἐπινοήματα Ind. 20, 3.
ἀδύνατος ἔχον ἰγερθῆναι εἰς τὴν ὕπνῳ, e somno excitari non posse 1, 25, 10, 7, 3, 5.
αἶδω 1, 11, 3, 7, 3, 5. ἐν μέλει ἦδ' ἡ Ἀλκιμαδρῶν, lyrico carmine decantatus fuit 1, 12, 4. de hirundine 1, 25, 9.
αἰεὶ subinde, identidem 1, 14, 10, 1, 15, 12, 2, 8, 3, 2, 13, 1. οἱ αἰεὶ βασιλεύοντες qui unquam fuerunt e-runtve reges 2, 6, 7. οἱ αἰεὶ βασι-
λεῖς 4, 8, 4.
ἀσφαγῆς Ind. 25, 6.
Ἀίραρον 1, 7, 8.
αἰτὴς 1, 18, 10.
Ἀζίλμινον 2, 15, 10. βασιλεὺς τῆς
Τυρίαν 2, 24, 8.
ἄσθης τ' ὀψίως insolentia spectaculi
1, 9, 6.
ἀθάνατοι κλέει ὑπολείπεσθαι 5, 26,
7. μνηστῆρι τ' ἀρετῆς 7, 10, 7.
ἀθίμινον 7, 20, 8.
Ἀθηνᾶ 1, 11, 11. 1, 16, 11. Ἰλιάς 1,
11, 12, 6, 9, 6. Μεγαροσὶς 2, 5, 11.
Ἀθῆναι 1, 9, 8.
Ἀθηναίων πόλις 1, 1, 4, 1, 7, 5. δῆμος
1, 10, 6.
Ἀθήνησι 1, 1, 1.
ἄθλον 2, 7, 10. τὸ πολέμῳ 3, 16, 4.
N. τῶ πόντῳ 5, 26, 12.
ἄθλον, εἰ φάσιν ἄθλον τίθεσθαι non
parvum laborem judicare 2, 16, 7.
ἀθροίζω 2, 19, 11, 2, 24, 3.
ἀθροὶ φεύγοντες 4, 22, 11. ἐπὶ τῇ
ἔχθρῃ ἰγίνοντο 4, 4, 11. ἐς μάχην κα-
ταστῆται 4, 25, 11. ἐρίται ἀθροὶ ἐμ-
πίπτοντες τῷ ῥοθίῳ 6, 3, 5. ἀθροὺς
ῥέμμα profuvium alvi 4, 4, 17.
ἄμμα 6, 19, 4, ὕδατα ἐξ ἔργου ἀθροῶν
5, 9, 7.
ἀθυμία 5, 25, 5. Ind. 13, 10.
ἄθυμον 6, 12, 2.
Ἀιακίδης 4, 11, 11.

Ἀιακὶς 7, 29, 7.
Ἀργαί 1, 11, 1.
Ἀργαῖον Ind. 18, 6. πόντον 7, 20, 9.
αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλῶ ἔργῳ 1, 26,
1, 7, 7, 10. εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἔλθειν
2, 22, 2.
Ἀργίη 6, 11, 11.
Ἀργοβάρης 7, 6, 7.
Ἀργὸς ποταμοὶ 1, 9, 4. N.
Ἀργυρῶν 2, 13, 3. ποταμὸς 5, 6, 8.
6, 1, 4.
αἰδῶς, dat. αἰδοῖ τῇ Πινδάρῳ τενε-
rentia erga Pindarum 1, 9, 18. 5,
1, 6. αἰδοῖ τὴν πόλιν 1, 10, 10. τῇ
γυνὴ 2, 15, 5.
αἰεὶ Ind. 20, 2.
Αἰθιοπία Ind. 6, 8.
αἰθίον 5, 4, 8.
αἰκίζω excrucio, αἰκισάμενον ἀπέ-
κτεινεν 2, 7, 2, 3, 30, 10.
Αἶμον mons 1, 1, 7.
αἶψα, οἱ ἐν αἶψῃ ὄντες Ind. 27, 8.
ἀπείσομαι 2, 5, 5.
ἄσος ἐς τὴν Νίσαρχον τῆς τέλει Ind.
30, 7.
Ἀιολικὸς 5, 6, 6.
Ἀιολίς 3, 22, 6. Ἀιολίδες πόλις 1,
18, 2.
αἰρεσίον 2, 26, 4.
αἰρεῖν τὴν πόλιν 1, 5, 14. 1, 28, 3. τὸ
τεῖχος 2, 27, 9. πρῶτον 1, 28,
11. τὴν φεύγοντας 1, 6, 22. 3, 15,
12. καταπόδας αἰρεῖν per vestigia
insequendo capere 3, 20, 4. ἐπι-
τίνα αἰρεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὅπλα ἅρμα
contra ferre 4, 27, 4. §. 2. eligo,
præfero, statuo mecum 5, 15, 6.
7, 16, 13. §. 3. ὑπὸν αἰρεῖσθαι som-
num capere 7, 9, 16.
αἶμα tollo, aufero 4, 24, 8. §. 2. ἐξ
Ὀγχαστῆ ἄρας motis ab Oncheslo
castris 1, 7, 9. 1, 26, 1, 2, 5, 2, 2,
20, 7. ἀπὸ τῆς Τίγρης 3, 7, 11. ταῖς
ἡμερῇ Ind. 19, 6. §. 2. πυρὸς αἶμα
ἀπὸ τῆς ἑρμῆς flammam e monte fu-
blatam ostendit 4, 29, 3.
αἰδοῦμαι, αἰδοῦμαι part. aor. 2.
med. 1, 5, 19. 2, 4, 5. τὸ φοβεῖσθαι
αἶμα

IN ARRIANUM.

Θημένοι part. præf. pass. 3, 14, 11.
τῇ ἀδελφῇ ἐπιδίδεσθαι Ind. 13, 7. αἰ-
δῶτα 3. f. agr. 2. conj. med. 3,
18, 7.

αἰδοῦσθαι ἴσθαι τὸ συμφορᾶς πρὸς ἵσθαι,
eundem sensum calamitatis infli-
xit 1, 9, 3.

αἰσχρὸν 3, 10, 3. αἰσχρότερον præf. 3.
Ἀισχύλος 3, 5, 4.

αἰσχύνει 7, 14, 4. αἰσχύνει προσβάλ-
λειν dedecus asferre 1, 9, 9.

αἰσχύνομαι 1, 13, 9. 6, 7, 10. 7, 27,
4. ἐπ' αἰσχύνομαι θαυμάζειν 7, 30. 6.

αἰτέω, αἰτέειν παρ' αὐτῶν τὴν ὀγιμο-
νίαν 1, 1, 2. Ἀρετὴν ἥτοι δόξαν, ab A-
rete hastiam petebat 1, 15, 8. χρέ-
ματα αἰτήσαντες ἐπὶ πόλεμον 2, 13, 5.

5, 2, 6. αἰτεῖν καὶ λάμβαναι 2, 14, 16.
ὅσων αὐτοὶ σφίσις ἤτοσαν 3, 27, 10.

ἔτι τι ἤτιστα ἐξ' Ἀλεξάνδρου 6, 15, 10.
αἰτίας, ἀφ' ὧν αὐτὸς τὴν αἰτίας remissit

eis culpam 1, 17, 2. ἀφίστα τὴν αἰ-
τίας 3, 27, 3. 6, 27, 12. αἰτίαν ἴ-
χειν reum esse, 1, 25, 3. Ind. 12, 5.

ἐν αἰτίας ἦσαν accusabantur 1, 27, 6.
ἴξω αἰτίας 3, 27, 5.

αἰτίος 7, 20, 19.
αἰτίας 1, 10, 8. 1, 16, 6. 1, 17, 14.

Ἀιτωλοὶ 1, 7, 5.
αἰχμαλωτίζω 3, 22, 7.

αἰχμαλωτίζω, αἰχμαλωτὴς ἔλαβεν 1,
16, 10. ἀφ' ὧν 1, 29, 8. 3, 6, 3.

ἀκαιρὸς παρήρσια 4, 12, 9.
ἀκαθὰ 6, 22, 13. ἢ ἰχθύων 6, 23, 4.

Ἀκαρεὶν 2, 4, 12.
Ἀκαρεσίη Ind. 41, 2.

Ἀκαρεῖν Ind. 40, 2.
Ἀκαρεῖν flux. 5, 4, 1. 5, 20, 13.

ἀκαρεῖς 6, 29, 9.
ἀκαρεῖν 2, 7, 11. 5, 14, 6.

ἀκαρεῖας 1, 13, 5. 5, 26, 12.
ἀκαρεῖς λιμὴν non procellosus Ind.

22, 5. 26, 10.
ἀκαρεῖν 7, 12, 7.

ἀκαρεῖν ἰσχυρὸς, robustus, non de-
fatigatus, 4, 5, 8. ἵστος παρελθόντες τὸ

ἀκαρεῖν ἵστος 4, 7, 1. 4, 18, 2.
ἀκαρεῖν ἵστος 1, 24, 8. ὅς ἀκαρεῖν τὸ

εὐτυχίας εἶναι 4, 19, 10. ὅς ἀκαρεῖν
δόξης 7, 16, 12. vigor ætatis, Ind.
9, 6.

ἀκαρεῖς indefessus, recens, integer
5, 16, 2. ἀκαρεῖς ἀντὶ περματόων

5, 18, 2. 5, 27, 15.
ἀκαρεῖς, ἀκαρεῖς λαμβάνειν 2, 12, 2. ταῦτα

ὡς ἀκαρεῖς ἀναγγελλόμενα Ind. 5, 1. 15,
7. οἱ ἀκαρεῖς ἡδὺ τὸ νόημα 6, 11, 10.

ἀκαρεῖν ἄλλοις alios sequi in mili-
tia tanquam duces, aliorum ductu

militare, cui contrarium ἐξυγι-
σθαι ducem esse, 1, 1, 3. subsequi

1, 6, 21.
ἀκαρεῖν 5, 17, 4. 5, 18, 11. ἀκαρεῖν

ζωῶν Ind. 24, 4.
ἀκαρεῖν 2, 6, 9. Ind. 16, 10.

ἀκαρεῖν 1, 2, 11. 3, 15, 4.
ἀκαρεῖν 1, 5, 20.

ἀκαρεῖν Ind. 15, 11.
ἀκαρεῖν 6, 13, 5. ἀκαρεῖν τὸ γινώσκω

5, 28, 1.
ἀκαρεῖν 2, 6, 7.

Ἀκαρεῖς 5, 1, 4.
ἀκαρεῖς, ἀκαρεῖς ὑπὲρ Ρωξάνης cum au-

diffisset de, 4, 20, 7. ὅς τὸ στυγῶν
5, 14, 10. ἢ στυγῶν ἡκούοντες

reabant 3, 17, 2. 4, 17, 5. Ind. 1, 3.
ἀκαρεῖν vertex ἢ Ἀκαρεῖν 1, 1, 8. rupes

ἐχουσα καὶ ἀπότομος 1, 27, 1. 5, 11,
1. 6, 5, 7. promontorium 7, 1, 4.

7, 20, 15. Ind. 32, 6. ἢ arx 1, 17,
3, & 5. 1, 29, 2.

ἀκαρεῖν vento secundo, Ind. 24, 1.
ἀκαρεῖν, ἀκαρεῖν σφῶν 6, 25, 14.

7, 2, 9.
ἀκαρεῖν τὸ δυνάμει 1, 2, 12. ἢ κα-

δύναι magnitudo periculi 1, 9, 7.
καταβρίσσαντες ἐν ἀκαρεῖν accurate

confluere 5, 12, 4.
ἀκαρεῖς λογισμὸς 3, 10, 5. ἐξ ὧν

5, 1, 2. στήλη 3, 9, 14. φυλακή 1,
21, 7. 3, 2, 9. προφυλακὴ ἀκαρεῖς

2, 8, 2. ἐν ἀκαρεῖς τὰς ἀντιδῶν
συγκρίσας 1, 1, 12. ἀκαρεῖν

καταβρίσσαντες 3, 7, 13. ἀκαρεῖν πλε-
ρόμας præstantissimi 2, 21, 13.

ἀκαρεῖς ἀπλοῖοι 1, 28, 8. 2, 18, 9.
S 8 ἀκαρεῖν

INDEX GRÆCUS

ἀκροβολίζομαι ἐς I, 7, II. 5, 22, 8.
 ἀκροβολισμὸς I, 2, II. I, 20, 7. ἀ-
 κροβολισμὸς ποιῆσθαι I, 20, 13.
 ἀκρόφρον αὐρορες pomiferæ, Ind.
 38, 6. 39, 2.
 ἄκροι ὑπερβάλλον verticem supera-
 re, I, 2, I. I, 7, 6. ἄκροι ὅρα ποτα-
 μῷ ora flum. I, 14, 8. ἄκροι ὅρα
 λαγῶς 5, 13, 9. N. ὅρα τῆς 6, 19, 8.
 ἀκρόπολις I, 17, 3. 3, 16, 8.
 ἄκρος, ἄκρον χῶμα caput molis 2,
 19, 6. ἄκρον ἄκρον summæ aures, 4,
 7, 5. ἀκρότερος θεὸς sublimius, præ-
 stantius numen 5, 26, 9. ἀκρότατος
 ἦν, Ind. 9, 7.
 ἀκρωτήριον extrema corporis pars,
 ἀκρωτηρίου λάβη 4, 7, 6.
 ἀκρωτή cuspis, Ind. 24, 3.
 ἄκω, invitus, ὅτε ἄκωτος παρ' ἑμοί
 εἶσιν 2, 14, 14. 3, 2, 4. 5, 27, 12.
 οὐδ' αὐτῷ ἄκωτος ἐν ποσὶ ipso in-
 vito fiebat, 4, 9, 7.
 ἄκων jaculum. Ind. 16, 8.
 ἀλκιστοσύνη, I, 16, 9.
 ἀλαλαγμὸς φεβριώδης 3, 9, 14. 5,
 10, 6, 6, 10, 7.
 ἀλαλάζει τῷ Ἐνυκλίῳ I, 14, 10. 5,
 10, 4.
 Ἀλβανοί 3, 8, 7.
 ἀλγίω, ἡλγισσι τῷ πάθει 4, 6, 5. 4,
 13, 6.
 ἀλγῶ 7, 6, 3.
 ἀλγεὶς 6, 28, 12.
 Ἀλεξάνδρεια in Ægypto 3, 1, 7. 7,
 23, 10. ad Caucasum montem
 condita, 3, 28, 6. 5, 1, 8.
 Ἀλέξανδρος ὁ Φίλιππος præf. I. ὁ
 Ἀλέξανδρος I, 7, 8. I, 25, 1. idemque
 ἀδελφὸς Ἡρακλέους καὶ Ἀρρισταίου
 I, 25, 2. ὁ Ἡρακλέους 3, 6, 11.
 Ἀλεξίκακος Ἀπόλλων, Ind. 36, 3.
 ἄλυστοι 6, 29, 11. Ind. 28, 8.
 αἰλῶ 6, 23, 10.
 αἰλῶναι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ revera, opp.
 προφάνει I, 25, 6. ἀδελφὸς τὴν ἀλ-
 θείαν φράζειν 7, 18, 9. αἰλῶναις ἐν-
 κατ' ἑμὲ 7, 30, 7.
 αἰλῶναι 2, 27, 4. 8, 2, 3. 4, 13, 10.

ἀληθῆς. τὸ ἀληθὲς revera 7, 19, 12.
 ἀληθῆ πάντη, præf. I. ὁ πόρρω ὅ
 ἀληθῆς ἀναγγέλλεται 5, 20, 16.
 ἀλήθω 6, 23, 11. Ind. 28, 8.
 Ἀλῆτοι πεδῖν 2, 5, 11.
 αἰλῶναι ὅρα ὅρα I, 3, 8.
 αἰλῶναι 6, 23, 4.
 αἰλῶναι Ind. 29, 9.
 Ἀλκαριστοὺς 3, 22, 6.
 Ἀλκαριστοὺς I, 20, 3.
 Ἀλκα I, 23, 11.
 αἰλῶναι I, 1, 17. I, 9, I. I, 12, 5. I,
 19, 17. αἰλῶναι ὁ πόρρω I, 21, 7. I,
 22, 8. βία αἰλῶναι 2, 25, 8. αἰλῶν
 πρὸς Παρμενίον I, 25, 7. N. πρὸς
 Ἀλέξανδρον αἰλῶναι captum ad A-
 lexandrum adduci 2, 11, 7. αἰλῶναι
 τάξιν γυμνασίου 3, 11, 3. ὁ αἰλῶν
 καὶ τὰ τέκνα αἰλῶν 3, 15, 14. ὅρα
 αἰλῶναι Ind. 29, 16.
 αἰλῶναι vadofus, Ind. 21, 9. 37, 10.
 Ἀλῆτοι 4, 22, 1.
 αἰλῶναι robur, Ind. 15, 1. ἐς αἰλῶναι τι-
 τραμένους ad vim conversi, 1, 8,
 14. 3, 21, 15. 3, 24, 2. ἐς αἰλῶναι χα-
 ρισσάμεναι 6, 4, 3.
 Ἀλῆτοι ὁ Ἡλῶ I, 29, 6.
 Ἀλῆτοι ὁ Ἀγαθὸς I, 18, 2.
 αἰλῶναι 4, 25, 4. Ind. 15, 1.
 Ἀλκαριστοὺς Ind. 18, 6.
 αἰλῶναι sed, ὅρα redundante, 1, 24,
 1, 2, 6, 7. 3, 2, 5. 3, 9. 6, 11, 15.
 7, 2, 3. §. epanalepticum 4, 8, 3.
 §. intervrit occupationi, ut Latini-
 norum ut, 7, 10, 1. §. copulandi
 particula 1, 26, 7.
 αἰλῶναι vide infra sub αἰλῶναι.
 αἰλῶναι, ἀδελφῶναι ἐς αἰλῶναι, præf.
 2.
 αἰλῶναι, αἰλῶναι αἰλῶναι 2, 6. 8. 6, 13,
 9. pro se quisque 2, 7, 16. N.
 αἰλῶναι, Ind. 34, 7.
 αἰλῶναι, αἰλῶναι φάλαγγες reliquæ I, 1, 15.
 ἵπποι reliquus equitatus I, 2, 10.
 sic αἰλῶναι πόρρω I, 8, 12. 5. 18, 8. αἰ-
 λῶναι ἑρπύσσω I, 5, 18. τὰ αἰλῶναι
 reliquo corpore. Ind. 24, 9.
 §. αἰλῶναι καὶ αἰλῶναι ὅρα ὅρα
 παρ'

I N A R R I A N U M.

καρῶν alium atque alium armorum ordinem adducens 2, 8, 3.
 αἰκπειθῆται ἐς ἄλλοι καὶ ἄλλοι πόλεμοι 4, 17, 8, 5, 9, 3. 7. 18, 2. Ind. 16, 4. ἄλλαι ἐπ' ἄλλας τ' τάξεις alii ordines post alios 1, 15, 5, 3, 22, 5. Ind. 34, 4. ἡμέρη ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγίνετο, alius ex alio dies trahabatur, Ind. 34, 3. ἄλλοι ἄλλα praef. 2. §. τὰ ἄλλα, omisso αὐτῶν, aliis in rebus 1, 5, 6. 1, 18, 10, 2, 4, 12. 3, 2, 3. praeterea 1, 18, 14. alioqui 1, 25, 1. 4, 3, 16. τότε ἄλλα cum alias ob causas 3, 2, 3, 18, 18. 3, 23, 14. 7, 14, 7. N. §. ἄλλῃ alio vel loco vel modo 1, 1, 11. ἄλλῃ ἐξηγεῖσθαι aliter interpretari 1, 18, 15. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐξηγεῖσθαι aliter atque aliter narrare 3, 3, 12. τῇ μὲν, ἄλλῃ δὲ hac, illac, 3, 18, 12. ἢ ὅπου ἄλλῃ τ' Ἀσίας aut in quamvis aliam Asiae partem 7, 19, 3. ἄλλοι ἄλλῃ ἀπηλόνεσαν alius alio discesserunt, 3, 28, 17. 6, 7, 10. ἄλλοι ἄλλῃ τ' πότερος 4, 19, 3. ἄλλῃ ἄλλο καλεῖται, Ind. 2, 3. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ hinc inde, undique, 1, 2, 11. 2, 27, 6. 5, 23, 1. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἦγε τ' χάρος 5, 9, 3. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τ' τίχης 2, 21, 2. τ' χιόνι 4, 19, 4. modo hic, modo illic 1, 25, 9. 2, 18, 10.
 ἄλλοις ἄλλῃ aliter atque aliter, alias alibi, hinc inde, modo hic, modo illic 1, 6, 4. 1, 8, 13. 6, 6, 9. Ind. 7, 2.
 ἄλλοις 7, 29, 8. 3, 15, 5.
 ἄλλοις 7, 8, 4, 7, 12, 3. 7, 15, 9.
 ἄλλως aliter, praef. 3. & 1, 26, 2. 7, 3, 3. alias, alioqui, 1, 26, 1. N. 4, 18, 11. ἄλλως τε praeterea, 1, 20, 2. 2, 7, 7. ἄλλως τε καὶ praesertim etiam, cum praesertim etiam 1, 7, 17. 1, 15, 3. N. 2, 21, 7. 3, 27, 8. 7, 15, 9. 7, 23, 14. Ind. 6, 7, N.
 ἄλλῃ Ind. 34, 7.
 ἄλλοις Ind. 21, 3 & 13.
 ἄλλοις ἄλλῃ 7, 18, 6.

ἀλόγως 7, 8, 3.
 ἀλοιφῇ μύρον Ind. 7, 9.
 ἀλόγως gen. plur. part. aor. 2. aft. ab ἀλόγως 1, 9, 1.
 ἀλώς part. aor. 2. ab ἀλόγως 1, 25, 7.
 ἀλώς gen. sing. foem. 1, 9, 1.
 ἄλλος, ἄλλος πύγνυται αὐτόματος 1, 29, 1. Ind. 29, 14. ἔρυκτοι 3, 4, 6.
 ἄλλος lucus 5, 2, 7. 6, 29, 6. Ind. 43, 13.
 ἄλλος fluvius 2, 4, 2.
 ἄλλοις περιδιδόν τ' ἐισμέν 2, 3, 12.
 ἄλλοις 3, 2, 2.
 ἀλῶναι aor. 2. inf. ab ἀλόγως vel ἄλλως 1, 21, 7.
 ἀλώπηξ Ind. 15, 6.
 ἄλλοις Ind. 18, 6.
 ἄλλοις τ' πόλει 1, 9, 8. N. 1, 9, 9. 4, 2, 9.
 ἀλλοσιμῶν, part. fut. 1. med. ab ἀλόγως 2, 18, 2.
 ἀλλοις 4. 21, 12. 4, 28, 2.
 ἄμα causam causae adjungit, 1, 1, 5. 1, 20, 1. ἄμα μὲν, ἄμα δὲ, 1, 1, 9. ἄμα τῷ ἦρι ineunte vere 1, 1, 5. 3, 6, 1. τῇ αὐτῇ 2, 4, 6. ἄμ' ἡμέρη prima luce 3, 9, 3. Ind. 23, 2. ἄμα Ἀλεξάνδρῳ cum, 1, 3, 10. 1, 5, 14. 1, 24, 1. ἄμα οἱ secum, 1, 6, 20. ἄμα οἱ ἱταλῷ juxta se locat 2, 8, 14. §. ὅτε ἄμα simulac 5, 7, 9. ἄματε Ind. 22, 1. confestim, Ind. 24, 7.
 Ἀμαζόνες 4, 15, 6. 7, 13, 4.
 Ἀμαθύνιος 2, 22, 2.
 Ἀμαθύνιος πόλις 2, 7, 1.
 ἄμαξ 1, 1, 9.
 ἄμαξις 2, 3, 2.
 ἄμαξις, ἢ, via curribus apta 3, 18, 1.
 ἁμαρτάνει τῇ γνώμῃ falli sententia, errare 1, 18, 12. 2, 12, 11. τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνει 6, 25, 2.
 ἁμαρτία 4, 15, 5, 4, 11. ἁμαρτίαν ἐπιτρέπονται 7, 29, 3. ἁμαρτίας ἴσως 7, 29, 4.
 Ἀμαρτία 7, 4, 8.
 ἁμαρτία τεκμηρίον 5, 6, 7.
 ἁμαρτία sine pugna 7, 9, 12.

INDEX GRÆCUS

ἀνίκητος 2, 10, 10.
 ἀμβάτης 5, 19, 7. Ind. 13, 12. ἄρ-
 μάτων 6, 14, 5.
 Ἀμβίσια 5, 8, 4.
 Ἀμφερνία 2, 16, 7.
 ἀμείβω 3, 4, 5, 4, 7, 7. Ind. 39, 8.
 ἄποτι ἄλλω ἢ Σκυθίας ἀμείβουσι,
 modo hanc, modo aliam Scythiæ
 regionem petunt & inhabitant,
 Ind. 7, 2. ἄ γίνω ἀμείβειν τὴν βα-
 σιλίην, a patribus in filios per ma-
 nus tradi regnum, Ind. 8, 3. ἀμεί-
 βουσι ἐξ ἑτέρω γίνω εἰς ἕτερον, ex
 uno genere in aliud transire, Ind.
 12, 8.
 ἀμεινον potius, compar. ab ἀγαθός,
 2, 7, 6. melius 7, 16, 12.
 ἀμυνῶς ἢ ἐξ ἑτῶν mutatio vestis,
 4, 9, 14.
 ἀμελίω non curo, nihili aestimo 1,
 9, 15. 2, 12, 5. 4, 8, 2. οὐκ ἀμελι-
 μνέει Μακεδόνες, non ignobiles,
 1, 22, 9. 2, 10, 12. 7, 24, 4. ἐν τῷ
 καθ' αὐτὸν ἵκανον ἀμελιμνέει in sua
 cujusque negligentia 3, 9, 16. 6,
 25, 6.
 ἀμειλιχίον 1, 7, 5. τῷ τῷ ὄντι οὐκ
 ἀμειλιχίον οἶναι οἱ, 1, 24, 1.
 ἀμειλῶς, τῷ θεῷ οὐκ ἀμειλῶς ἔχει,
 3, 4, 8.
 ἀμεινός debilis, exilis, evanidus,
 Ind. 6, 3.
 ἀμειλιχία, Ind. 43, 12,
 ἀμειλιχίον 6, 12, 5.
 Ἀμμυώτης Παρθενίῳ 3, 22, 2.
 ἀμμώδης arenosus, Ind. 21, 7. &
 40, 2.
 Ἀμμοσι 3, 3, 1. 6, 3, 3. εἰς Ἀμμο-
 σίαν, 7, 14, 14.
 Ἀμπελῶν 3, 2, 8.
 ἀμπελίσταμα induor, Ind. 5, 12. &
 7, 3.
 ἀμυγδαλιὰ ἢ θαλάσσης ἄστus maris re-
 cedentis, 6, 19, 1. 6, 22, 10. Ind.
 21, 3.
 ἀμύομαι resisto, repugno 1, 8, 14.
 1, 15, 3. εὐράτωσι 1, 20, 11. ἐπὶ τῷ
 ἀμυγδαλίῳ 2, 7, 8. 2, 27, 1.

Ἀμύνος 1, 7, 1. ὁ Ἀμύνος 1, 8, 2.
 ὁ Ἀμύνος 1, 12, 12. ὁ Ἀμύνος
 1, 17, 10. 2, 6, 5. ὁ Φιλίππου 3, 11,
 15. ὁ Μακεδόνων 4, 17, 4.
 ἀμύνω τὴν χώραν 2, 14, 3. βίβλος ὁ-
 μούρου 2, 21, 3. 2, 21, 15. 6, 7, 7.
 Vide paulo ante ἀμύνωμαι.
 Ἀμύνος fluvius, Ind. 4, 5.
 Ἀμφίον, Amphionis templum, 1,
 8, 12.
 ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἔτη circiter viginti
 annos 1, 1, 5, 19, 7. ἀμφὶ τοὺς
 τεσσαράκοντα circiter quadraginta
 1, 2, 13. 1, 16, 4. §. de, ὅσα εἴκοσι
 Χαλδαίοις ἀμφὶ τὰ ἑρῶ, 3, 16, 9.
 ὁ ἀμφὶ Ἡρακλῆα μῦθος περὶ Ἡρακλῆ-
 οῦ fabula de Hercule vulgata, 4,
 28, 7. cum genitrici, ὁ ἀμφὶ Ἡ-
 ρακλῆος πατρὸς δόξω opinio de Ham-
 mone patre, 4, 9, 13. cum dativo,
 γινώσκω ἀμφὶ τῇ παραδόξῳ ἢ ἔργῳ,
 3, 30, 1. §. circa, cum, ἐν τοῖς ἀμφοῖν
 αὐτῶν cum suis, 1, 2, 3. 1, 6, 15.
 1, 14, 9. ἀμφὶ αὐτὸν ἔχει 1, 5, 3.
 1, 25, 4. οἱ ἀμφὶ αὐτὸν παῖδες 1, 25,
 5. ἀμφὶ τὰ ὄντα, ἀμφὶ τὰ πᾶ-
 ντα ἔχει, suarum rerum satagere,
 sedibus suis se continere, neque
 alios lacerare, 1, 5, 4. & 5. ἀμφὶ
 ταῦτα ἔχει his rebus occupatus e-
 rat, 4, 2, 9. ἀμφὶ ὅδῳ ἔχει ποῦ-
 σι vel musica occupari, 1, 11, 3.
 ἀμφὶ μέντοι νόμους 1, 20, 10. 2, 8, 2.
 ἀμφὶ διανοίᾳ φιλοσοφίας ἢ ποικίλης,
 23, 2. τὰ ἀμφὶ ἱστορίας ars medi-
 ca, 2, 4, 12. οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῶ-
 νται 3, 1, 5. τὰ ἀμφὶ τὸ τεχνῶμα 2,
 27, 4. 6, 28, 8. cum dativo ἀμφὶ τῷ
 εἶχεi juxta murum 1, 22, 4. ἀμφὶ
 τοῖς συνωφελῶς ἐπιχειρήματι, circa
 impedimenta impliciti, 3, 14, 10.
 ἔπειτα ἱεράρχῃ τὰ ἀμφὶ τῷ ἐσση-
 τῶν Ἀλεξάνδρῳ, 2, 3, 14. 6, 1, 6.
 & 7. §. οἱ ἀμφὶ Δημοσθένους καὶ Λυ-
 κούργου Demosthenes & Lycurgus
 1, 10, 7. 6, 27, 9. οἱ ἀμφὶ Κρητῶν
 ἐν τῇ Κρητῇ Craterus cum exer-
 citu 4, 24, 11. 6, 7, 5. οἱ ἀμφὶ τὸν
 Κλεῖν.

I N A R R I A N U M.

Κλῆτον Clitus cum suis 1, 5, 10.
& 16.
ἀμφίβολον πόλις urbs dubia, incertæ fidei 2, 17, 2. §. anceps, dubius animi, incertus consilii 2, 23, 5. 3, 3, 9. 3, 15, 1. πάντων ἀμφίβολοι 3, 18, 12. ἀμφίβολος τῇ γνώμῃ 5, 15, 5.
ἀμφιγνοῖν 2, 12, 10.
ἀμφίλογον 4, 10, 9. 5, 4, 1. ἵσταί τις ἀμφίλογον in dubium venire 7, 22, 9.
Ἀμφίλοχος 2, 5, 12. Ἀμφίλοχοι 2, 16, 7.
Ἀμφίπολις ἢ ἐπὶ Στρυμόνι, Ind. 18, 10.
Ἀμφιπολίτης 3, 16, 7.
ἀμφιστομεῖ φάλαγγ 3, 12, 1. τάξις 5, 17, 2. N.
Ἀμφιτρίτα, Ind. 18, 11.
ἀμφοτέρω, 1, 25, 12.
ἀμφοτέρωθεν 4, 29, 8.
angeminatum, καὶ ἂν καὶ κατέκειτο δι' ταχὺν, 5, 18, 11.
ἀνὰ τὸ πρῶτον εἰσελάει 1, 8, 8. ἀνὰ πρῶτον in campo, 3, 7, 12. ἀνὰ τὰ ἔρη in montibus 7, 9, 2. Ind. 11, 11. προσετίμηκεν ἀνὰ τὴν χώραν per universam regionem 5, 19, 9. §. ἀνὰ πρῶτον ἰδιώκων ἐνixe, 2, 11, 8. ἴφιστοι 3, 8, 2. 3, 15, 7. ἀνὰ πρῶτον conjunctim 3, 21, 9. §. ἀνὰ χρόνον in posterum, interjecto tempore, subinde, 5, 1, 8.
ἀναβάσειν ἐπὶ τὸ ποταμὸν ἐπὶ τὰς ἵππους ad flumen equos conscendere, 1, 6, 8. 7, 3, 6. ἐπὶ τὸ ταχὺς 2, 23, 6. 4, 18, 1. ἀναβαλόμενος πρὸς μῆλον Ἀλεξάνδρου ὁ Βυβαρῆνας, 5, 19, 7.
ἀναβάλλω in equum impono 4, 13, 2.
ἀναβασις ἐπὶ τὸ ταχὺ 4, 2, 5. 4, 19, 4.
ἀναβάτης fessor, ἀναβάτης ἀπὸ τοῦ πᾶν 3, 13, 11. φέρει 4, 30, 15.
ἀναβαλέω, ἀναβαλόμενος εἰς τοιαυτὸν τοῦ ἔνταίριον τινα, 2, 7, 3. ἐπὶ ταῖς νηύσι βαίβμας navibus im-

suit 6, 2, 3. 6, 14, 7. ἐπὶ ἐν ταχὺ ἀναβαλόμενος in murum tollentes, 2, 24, 6.
ἀναβαῖν 6, 13, 5.
ἀναβαλεῖν τὸ βασιλεῖον, 1, 15, 8.
ἀναγκάσαι, lego, ἐνέειπον, 2, 4, 14. §. arbitrator, cenleo, spero, Ind. 34, 1.
ἀναγκάζομαι 1, 19, 10. 5, 17, 2.
ἀναγκαιὸν σφιν προκείμεται necessitas iis incumbit, coguntur, Ind. 11, 2. & 36, 5.
ἀναγκαῖος, ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἰσχυρομένους ὄντων, ad res necessarias parandas disperserant, 2, 21, 13. ἰδιῶτα τὸ ἀναγκαιὸν 3, 28, 14. Ind. 29, 7. τὰ ἀναγκαῖα ἰσχυρίζεσθαι 6, 24, 5.
ἀνάγκη τὸ βυγγράφιον, praef. 3. N. ὑπὸ ἀνάγκης necessitate, 2, 20, 4. ἐν ἀνάγκῃ necessario, 6, 25, 6. ἀνάγκη καταλαμβάνει 1, 12, 2. 5, 7, 4. ἀπορία ἔστι πρὸς ἀνάγκῃ τοῦ πορείας ποιεῖσθαι 6, 24, 9. εἰδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἰσχυρὰ ταῖς, neque ullius prorsus operis necessitatem aīs impositam, Ind. 11, 2.
ἀναγιγνώσκω, part. aor. 2. ab ἀναγιγνώσκω, 2, 4, 14. ἀναγιγνώσκω aor. 2. inf. ibid.
ἀναγιγνώσκω scribo, conscribo, praef. 1. & 2. & 4. & 2, 12, 12. 7, 14, 3. 1, 12, 8. §. describo, expono, declaro 2, 8, 18.
ἀνάγω, ἀνάγειν qui adduceret 2, 2, 2. 4, 18, 5. ἀνάγειν εἰς τὴν πόλιν 2, 18, 1. ἀνάγειν παρ' Ἀλέξ. adductus est 4, 22, 2. §. ἀνάγειν ἐν cum forebatur 5, 18, 11. εἰς ἀναγόμενος τὰς Μακεδόντας ἐπὶ σφῶν ἄδων 1, 19, 16. §. ἀνάγωμαι solvo, in altum provehor, ἀνάγωμαι ἐπὶ Χαλκίδος 2, 2, 8. 2, 19, 4. 6, 3, 3. Ind. 22, 1. §. ἀνάγειν εἰς τι εἶδος parabat se ad dicendum, 7, 11, 9. N. §. ἀνάγειν neutrum, Ind. 19, 5. N.

INDEX GRÆCUS

διαγωγή 6, 3, 3. & 8. 6, 18, 9. Ind.

9, 1.

ἀπαδείκνυμι ostendo, doceo, Ind.

7, 9.

ἀπαδείκνυμι καταστρέφω 6, 14, 3.

ἀπαδερμῆνι aor. 2. inf. ab ἀπατρέχω,
4, 24, 5.

ἀπαδύμι emergo, Ind. 30, 6.

ἀπαξενεῖν castra moveo, 1, 5, 2.

ἐπὶ Ἀσπίδου ἀπείζοντο, Aspen-

dum versus castra movebat, 1,

26, 8. 3, 4, 9. ἀπείζουσι ἐν Πύργῳ,

1, 27, 7. 2, 5, 11.

ἀπαθάρρειν, 1, 13, 10. ἀπαθάρρηναι

ἐπὶ τῷ στρατῷ, 1, 18, 6.

ἀπαθάρρειν 4, 26, 4. Ind. 30, 5.

ἀπαθεῖναι aor. 2. inf. act. ab ἀπατί-

θῃμι, 1, 11, 12.

ἀπαθήματι ἐν τῇ Ἀθῆνῃ 1, 16, 11. 7,

14, 11. 7, 19, 3.

ἀπαίρειν tollo, interficio, 3, 26, 7.

ἀπαίρειν 4, 14, 4.

ἀπακαλίειν ἀνελκεῖ 2, 7, 11. 4, 8, 16.

4, 9, 5. ἥ ὑγρόναι ὁ ὅμαζα ξυν τῷ

πρὸς τοὺς πόδας ἀπακαλῶν 2, 10, 3.

4, 8, 13 § revoco, 2, 8, 15. ἀπα-

καλίσας τοὺς στρατιώτας, revocavit

exercitum, receptui cani jussit,

1, 22, 8. 4, 26, 9. 4, 27, 1.

ἀπακοῦναι, ἀπακοῦναι Ἀριστάνδρῳ,

communicavit rem cum Aristan-

dro, 1, 25, 11. 4, 5, 11. Ind. 15,

12.

ἀπακρύειν 7, 7, 5. 7, 19, 3. & 5.

ἀπακρύπτω, ἀπακρύπτεται τὸ ὕδωρ,

inhibebatur aqua, Ind. 6, 7.

ἀπακρύπτω φεύγειν effuse fugere,

4, 17, 1.

ἀπακρίνομαι examinor, 1, 25, 7.

ἀπακρυῖν summissis velis in alto

fluctuare 2, 19, 8. N. 2, 22, 3. 2,

23, 5. Ind. 24, 4. ἀπακρυῖν ἵτι

πτελέγισται αἱ νῆες, naves in alto

subsistebant, 2, 20, 11.

ἀπακρυῖν requies, laxamentum, in-

termissio, 3, 22, 5.

ἀπαλαμβάνω 1, 1, 15. 1, 2, 8. 1, 5,

15. ἀπαλαμβάνειν τὰ παιδείας ἐπὶ

τῶν ἱκανῶν 1, 4, 6. Ind. 35, 1. τὴν

ἀσπίδα 1, 6, 8. τὴν καταστρέφειν

ἀπαλαβεῖν 4, 27, 1. ἀπαλαβόντες τὰ

ὑπὸν receptis armis, 7, 11, 12. §

recolligo, ἀπαλαμβάνω αὐτὸς τὴν

διασώβοντας ἐν τῷ μάχῃ, 2, 13, 1.

§. dedito recipio, 4, 16, 3.

ἀπαλίσκειν lego, evolvo, præf. 5.

ἀπαλίσσεται, fut. 1. pass. ab ἀπα-

λίσκω, 7, 17, 5.

ἀπαλίσκειν, aor. 1. inf. act. ab ἀπα-

λίσκω, 4, 21, 19.

ἀπαλίσκειν inexplugnabilis, 4, 18, 6.

5, 26, 9.

ἀπαμιμνήσκω τοῖς, part. præf. pass.

ab ἀπαμνήσκω, 1, 16, 1. 3, 11, 4.

4, 4, 14. Ind. 42, 8.

ἀπαμνήσκω 5, 23, 4.

ἀπαμνήσκω 7, 13, 7.

ἀπαμνήσκω τοῖς, part. 2. 1. ab ἀπαμ-

νήσκω, 4, 4, 12.

ἀπαμνήσκω 7, 8, 4.

Ἀπαμνῆσκω fluvius, Ind. 33, 2.

ἀπαμνήσκω, part. 2. 1. pass. ab

ἀπαμνήσκω, 1, 6, 9.

ἀπαμνήσκω, part. 2. 1. pass. ab

ἀπαμνήσκω, 1, 6, 9.

Ἀπαμνῆσκω, 4, 9, 9.

ἀπαμνήσκω 4, 11, 2.

Ἀπαμνῆσκω, 3, 25, 4.

ἀπαμνήσκω Μεδία, 6, 29, 9.

ἀπαμνήσκω cessatio, intermissio, 6,

3, 5.

ἀπαμνήσκω 2, 8, 2. 2, 10, 1. ἥ στρατὸν

3, 7, 9. ἐν τῷ ὅδῳ, 3, 9, 1. ἀπαμνή-

σκω 1, 25, 9. 3, 10, 1. 4, 29, 11.

Ind. 23, 4.

ἀπαμνήσκω, ἐπὶ τὴν ἀπέναντι αὐτῶν,

1, 18, 10. & 15. 2, 18, 1. ἀπέναντι

Δαρδανίου ἐπὶ τῷ μάχῃ, 3, 8, 13. 4,

13, 7. ἀπαμνήσκω πρὸς 3, 6, 10.

ἡ χηλαὶ ἀπαμνήσκω εἰς ἐλ-

λοι καὶ ἀπὸ πτελέγον, 4, 17, 8.

ἀπαμνήσκω 4, 21, 11.

ἀπαμνήσκω, ἀπὸ, expando, πε-

δίω πάντα ἀπέναντι 2, 6, 4.

6, 10, 8. 7, 9, 5. ἥ ἔκτακτον τ

πρὸς ἀπέναντι, 7, 9, 10.

IN ARR IANUM.

ἀναπαύειν ἐπὶ τῷ ἵππῳ, I, 14, 9. 4, 8, 12. & 14.

ἀναπλέω 2, 7, 4. 7, 7, 2. N. ἔξ τῷ ποταμῷ 3, 1, 4. 7, 7, 10. ἐς τὸ πῆλμα 7, 6, 19, 10.

ἀναπλεῖς, 5, 2, 7.

ἀναπληρῶ τὸ ἵππικόν, 3, 30, 12.

ἀναπληρῶσις τῷ φάλαγγι, 2, 9, 8.

ἀναπλοῦ 7, 7, 11. & 12.

ἀναπλῶς, Ind. 42, 4.

ἀναπλῶν, Ind. 42, 1. & 4. & 5.

ἀναπνοή, Ind. 14, 7.

ἀναπτύσσειν explico, extendo, dilato, χάρις ξέμετρον ἀναπτύσσει τὴν φάλαγγα 2, 7, 6. 3, 12, 2. ἀναπτύσσων αὐτὸν ἐκ τῆς φάλαγγος, 2, 8, 3. N.

ἀναπνοῦς recessus maris, Ind. 22, 8. 29, 9. 30, 8. καὶ λαμβάνει αὐτὸς, Ind. 37, 5.

ἀναρήγησιν, ἀναρήξας ἵδουσι τῶν πυλῶν refractis interioris portis, 4, 3, 6.

ἀναρήπτω, 1, 21, 7.

ἀναρρῶνός ἐστι αὐτὸς, 4, 16, 10.

ἀναρτάομαι ἐξ, pendeo, 4, 10, 3.

ἀναρταυίζέσθαι τὸ ἐν τῷ χωρῷ ἐς τὴν πόλιν, res ex agro in urbem vehere, quod in bello fit securitatis causa, 1, 26, 8.

ἀναρταῖς, sedibus suis pulsus, sive qui alio habitatum mittitur, 3, 8, 9. N.

ἀναρτῶν, ἀναρτῶν τὴν λίθον ἔξω τῆς θαλάσσης, 2, 21, 10.

ἀναρταυίζέσθαι fut. 2. inf. pass. ab ἀναρτῶν, 2, 18, 13.

ἀναρταῖς ἀγλαμάτισιν, 4, 11, 3.

ἀναρτῶν reprimō, repello, propulso impetu irruentis 1, 1, 16. 2, 18, 3. 4, 26, 10. τὴν ἑκδρομὴν excursionem reprimō, 1, 7, 12. 4, 30, 1. τὴν προμαχομένην, 2, 27, 6. ἀναρταίνεις 2, 9, 8. ἐν τῷ βέλῳ ἀναρταίνοντι, 6, 7, 7.

ἀναρρῶν patefaci, derivandi fluminis causa ripam perfodio, 7, 21, 3. & 7.

ἀναστρέφω converto me, 3, 15, 4.

4, 29, 5. ἀναστρέφωμαι verior 3, 11, 19. ἐν αὐτοῖς, 5, 17, 11. 5, 18, 8. 5. ἀναστρέφεται subverti, 6, 5, 1.

ἀναστρέφω, τὴν αἰχὴν τὴν πατρῴαν ἀναστρέφω, 2, 14, 3. τὴν νίκην τοῖς ἑθελφείοις ἀναστρέφω recuperare, 2, 10, 10.

ἀναστρέφω, ἀναστρέφω ἐπὶ Ἀλέξανδρον τὴν κοπίδα extenderat, 1, 15, 12.

ἀναστρέφω, ἀναστρέφω μῖναις ἐπιτίθειν 3, 10, 2. 3, 13, 10.

ἀναστρέφω ἐπὶ τὰ δόρατα, 1, 6, 3. 4, 8, 11. 4, 20, 5. 6, 13, 4. ἀναστρέφω ἐπὶ τὴν ἀναστρέφω, 7, 20, 16. Ind. 3, 3. & 37, 9.

ἀναστρέφω, Ind. 25, 6.

ἀναστρέφω ἐς τὴν νίκην, donarium in templo figo, 1, 11, 12. 2, 3, 10. 2, 24, 11. ἀναστρέφω ἐπὶ τὴν αἰχὴν καὶ τὰ ὅπλα ἀποδοῦναι, 7, 14, 17.

ἀναστρέφω, ἀναστρέφω, Ind. 3, 7. ἀναστρέφω ἐς τὴν μάχην, retraho, 3, 13, 7.

ἀναστρέφω de nutrice, 4, 9, 4.

ἀναστρέφω collem subeo, in eum evado, 4, 24, 5.

ἀναστρέφω, 7, 25, 12.

ἀναστρέφω, καὶ παρὰ ἀναστρέφω remi attollebantur, 6, 18, 11. Ind. 30, 2. 5. ἐς μῆνιν τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀναστρέφω ad divini numinis iram referebatur, 1, 9, 11. 4, 9, 7. ἐς τὸ θεῖον ἀναστρέφω 3, 3, 6. 5, 3, 1. N. καὶ τὴν γένεσιν τῆς ἐκείνης ἐς Ἀμμωνίαν ἀναστρέφω, 3, 3, 3. 4, 8, 3. 7, 29, 6. 5. ἐς λογισμὸν ἀναστρέφω, in eam cogitationem induxit, 1, 9, 15. 5. ἐπὶ ἀναστρέφω, cum tandem se collegisset, Ind. 35, 5.

ἀναστρέφω ἐς τὸ ἀκρον, 2, 9, 8. ἐπὶ τὰ ὅρα, 3, 17, 10.

ἀναστρέφω, Ind. 30, 2. & 3.

ἀναστρέφω diffundor, 5, 5, 7. ἀναστρέφω ἐς τὸν ποταμὸν, 6, 18, 11. 6, 20, 4. 6, 25, 9. 7, 16, 3.

ἀναστρέφω, 1, 8, 7. 5, 23, 8.

INDEX GRÆCUS

ἀναχώρας, 2, 11, 5. 2, 22, 6.
 ἀνδρογαθία διατρέποντες, 7, 5, 7.
 Ἀνδρομαχῶ, 4, 23, 9.
 ἀνδροποδίζω, 1, 9, 17. 2, 15, 4. 2,
 24, 8. 4, 5, 14. 6, 7, 5.
 ἀνδρεία μέγιστος, 5, 25, 2. 6, 7, 11.
 ἀνδρείος, ἀνδρείου, 7, 28, 2.
 ἀνδρία, Ind. 17, 4.
 ἀνδρῶν, 7, 19, 2.
 Ἀνδροκλής ὁ Ἀμαθύνιος, 2, 22, 2.
 Ἀνδρομαχῶ ναύαρχος, 2, 20, 16.
 ὁ Ἴεραν, 3, 12, 8.
 Ἀνδρόνικος ὁ Ἀγίρρις, 3, 23, 17.
 ἀνδρομαχῶ, vir fū, 4, 9, 4.
 Ἀνδραδύτης, 7, 20, 13. Καθηγε-
 ται, Ind. 18, 4.
 ἀνδρῶν conclave virorum, 7, 25, 2.
 Ἀνδρῶν Καβύλας, Ind. 18, 8.
 Ἀνδράμιτις fluvius, Ind. 4, 4.
 ἀνέγγω aor. 2. ab ἀναγωγῆς, Ind.
 34, 1.
 ἀνέβησαν 3 pl. aor. 2. ind. act. ab ἀ-
 νατίθημι, 7, 14, 17.
 ἀνελίω ἐς τὸ πῶμα, 4, 5, 13.
 ἀνέμειν part. præter. pass. ab ἀνέ-
 μι. permissus, concessus, 7, 13,
 2. 7, 17, 5.
 ἀνέμι ἐς, ascendendo, conscendo, 1,
 12, 1. 3, 16, 14. 4, 29, 10. 6, 7,
 10. 6, 9, 7.
 ἀνέμω aor. 2. inf. ab ἀνέμι, 1, 25,
 10.
 ἀνέμω subduco navem, Ind. 33,
 10. 35, 7. 38, 9. §. extraho, Ind.
 29, 12.
 ἀνέωται præter. pass. ab ἀνέμι, Ind.
 12, 9.
 ἀνέλω sursum traho, 4, 19, 3.
 ἀνέλπιστος, 6, 13, 5. Ind. 35, 7.
 ἀνέμιχθη, 3. sing. aor. 1. pass. ab
 ἀναμιγνυμι, Ind. 42, 8.
 ἀνιμνέθη, 2. 1. pass. ἀναμιμνέσθαι,
 7, 13, 7.
 ἀνέμιος ὡς ἐπὶ τὸ χῶμα ἀναφέρειται
 ventus aggerem versus spirans,
 2, 19, 5. ἀνέμιος ἐκπνέοντο, Ind.
 22, 1. ἀνέμιος σπῆναι observare, 2,
 19, 5. ἀπὸ ἀνέμιος ἀνέμιος πνέοντος

1, 26, 2. 3, 3, 7.
 ἀνέξομαι, 3. pl. fut. 1. med. ἀνέχ-
 μαί, 2, 17, 6.
 ἀνιπαχθῆς, ἀνιπαχθῆσαι ἐπαχθῆς,
 2, 7, 11.
 ἀνιπαικῆς, 3, 22, 3. 4, 21, 16.
 ἀνιπαικῆς, 7, 29, 1.
 ἀνίρπαι sursum serpo, 6, 10, 6.
 ἀνίρπαι, 3. sing. aor. 2. pass. ab ἀ-
 ναρρίπτω, 1, 21, 7.
 ἀνίρπαι, ἀνιρπῆσαι ἐς πῶμα, 1, 11,
 12. 1, 17, 5. 2, 3, 1. 4, 13, 11. 4,
 21, 3. 4, 30, 6. 6, 28, 8. Ind. 33, 4.
 ἀνίρπαι, imperf. ab ἀνιρπῆσαι, 2,
 21, 10.
 ἀνιρπῆσαι, 3. sing. plusq. perf. pass.
 in significatione activa, ab ἀνα-
 ρπῆσαι, vel ἀνιρπῆσαι tollō, sursum
 porrigo, 1, 15, 12.
 ἀνιρπῆσαι, 7, 30, 7.
 ἀνιρπῆσαι τὸ δὲν evare, Baccho hy-
 mnium canere, 5, 2, 9. N.
 ἀνίχην, τὸ διξὸν κίχης ἐς τὸ πῶμα
 ἀνίχης, dextrum cornu ad mare
 extendebatur, 2, 30, 8. 6, 5, 7.
 λιμένας πρὸς Αἴγυπτον ἀνίχην por-
 tus Ægyptum respiciens, 2, 20,
 16. 2, 22, 10. Ind. 43, 6. ἀνίχην ἀ-
 νίχην ἐπὶ πολλὸν τὸ μεγάλως θαλάσ-
 σης, promontorium longe in occa-
 num porrigi, 7, 20, 15. Ind. 3, 3.
 & 5. & 26, 5. & 10. ἀνίχην ἐπὶ ἀνίχην
 fons ortus est, 4, 15, 13. pro quo
 alias usurpari solet ἀνίχην. ἐπι-
 neo, exurgo, Ind. 30, 6. 39, 7.
 §. tollō, protendo, ἐς τὸ πῶμα ἀ-
 ναχόντες τὰς χεῖρας, 6, 13, 5. §.
 retineo, sustineo, 5, 7, 7. τὸν ναυ-
 πλοῦ πρὸς τὸ πῶμα, id. 8. §. ἀνίχην ἐπι-
 lero, patior, 2, 17, 6. 4, 11, 7.
 5, 29, 1. §. durare, ὅπως θῆται ἀνί-
 χη ἀνιρπῆσαι ἔστιν, Ind. 43, 5.
 ἀνίχης, 7, 4, 7.
 ἀνιρπῆσαι, aor. 1. ind. ab ἀνιρπῆσαι,
 Ind. 33, 9.
 ἀνίχης, 3 f. plusq. med. ab ἀνέμι,
 ἀνίχης ὁ θαλάσσης ἐς πῶμα subbat
 mare

I N A R R I A N U M.

mare in eam, Ind. 21, 3. §. ἐπὶ
αὐτῇσι ὁ καυλὸς, succum emittebat
caulis, 6, 22, 15. Quod potius ab
αὐτῇσι deducendum.

ἀνῆσαν 3. pl. plusq. med. ab αὐτοῖς,
4, 30, 6.

ἀνῆκα, 3. sing. aor. 1. act. ab αὐτοῖς,
2, 5, 12.

ἀνῆκα, Ind. 30, 9.

ἀνῆκαγε, 3. sing. aor. 1. ind. act.
ἀναφύω, 1, 9, 15.

ἀνῆκα χθι, 3. f. a. 1. ind. pass. ab αὐτοῖς
φέρομαι, 1, 9, 11.

ἀνὴρ Τελμυστιὺς, 1, 11, 3. Κορίθιος,
1, 15, 9. Πέρσης, 1, 25, 5. ἀγαθὸς

vir fortis, 1, 14, 9. 1, 15, 4. 2,
7, 15. ἀνδρῶν τὰ ἔργα, 6, 13, 13.

ἵσον κατ' ἀνδρα quantum ad quem-
que attinet, pro se quemque, 4,

6, 3. αὐτοῖς ἀνδρῶν una cum ipsis
viris, 1, 19, 17. 2, 2, 10.

ἀντητῆσμαι, præt. inf. pass. ab αὐτοῖς
τάωμαι pendeo, 4, 10, 3.

ἀνῆκατομαι, ἀνῆψαντο ἔργα ο-
peri instabant, 7, 17, 4.

Ἀνθισπία, ala amicorum, 2, 9, 6.
ἀνθίω, 6, 22, 12.

ἀνθῶ, 6, 22, 12. 3, 28, 11. ἀνθισσι
ἔβαλλον, 6, 13, 9.

ἀνδ' ἔτι, propterea, præt. 5. 2,
12, 5.

ἀνδράπεια, 7, 20, 2.

ἀνδρόπια 1, 4, 10. ξυμπορεῖ ἀνδρω-
πία, 7, 16, 12. Ind. 15, 8.

ἀνδραπῆνας θιμάσθαι, 4, 11, 15.
ἀνδρωπῶ δούλῳ, 2, 7, 7. νομάδης
ἀνδρωποι, Ind. 29, 6.

ἀνδ' ἀνι propterea quod, 3, 18, 19.

ἀνιάω offendo animum, 4, 8, 8.
4, 12, 1. 7, 6, 2.

ἀνίσταμι, φόβος ἀνίσταμι præt. inf. tri-
buta remittere, 1, 18, 3. 2, 5, 12.

ἀνίσταί τι ἔφ' ὀβύτου Ἑλλασιν, im-
minuere metum Græcis, 1, 29, 9.

σὺν ἀνίσταν, 3 pl. imp. non desi-
stebant a contumelia, 4, 4, 4. ἐκ
ἀνίστασι ὑβρίζουσι præt. inf. 4, 8, 13.

Ind. 20, 6. ἀνίσταται pro ἀνίσταται

permittitur, Ind. 12, 9. ἀνίσταται
ἀφ' ἑαυτῆς τῇ Ἀρτίμυδι Dianæ sacra
relinqui, 7, 20, 7. ἀνίσταται per-
missus, concessus, 7, 13, 2. §.

ἀνίσταται τὸ κηρὸν resolvere, lique-
facere ceram, 7, 20, 10.

ἀνίσταν 3. pl. aor. 2. ab αὐτοῖς, 6,
7, 10.

ἀνίσταται, 7, 3, 9.

Ἀνίσταται, 2, 24, 12.

ἀνιμάω tollo, subveho, subtraho,
4, 30, 6.

ἀνιμν, 1. pl. præt. ind. ab αὐτοῖς,
3, 16, 14.

ἀνιόντω, part. a. 2. ab αὐτοῖς, 1, 12, 1.
ἀνιῶσθι, dat. pl. ejusd. 1, 1, 9.

ἀνίσταμι, instauro, exædifico, 1, 9,
19, 5, 20, 2. §. exsto, γήλοφοι βί-
βαιοι ἀνίστασθαι, tumuli certi &

firmi exstantes, 3, 3, 8. 6, 26, 8.

χωρὶς ὕδατος γηλόφοισιν ἀνίσταται,
regio quæ nullos colles habet,

Ind. 4, 7. §. refurgo, 6, 11, 13.

§. ἀναστάντες, excitantes, com-
moventes, in societatem adsci-

scientes, 5, 22, 3. §. ἐκ τῶν θρόνων
detraho ex throno, 7, 24, 5.

ἀνίσχω orior, ἀνίσχουσιν αὐτῶν πηγῶν,
fontes ejus oriuntur, 1, 3, 1. 2,

4, 11. ἐξ ἰνδῶν, 6, 1, 3. ὕδαρ κα-
θαρὸν πηγῇ ἀνίσχουσα, 4, 28, 6. χα-

ρα ἀνίσχαι ἐν τῷ πόντι, 6, 19, 10.
Ind. 32, 7. πρὸς ἀνίσχουσαν ἑλθόν, Ind.

43, 11.

Ἀνίσταται, 3, 5, 7.

Ἀπὸ τοῦ Λίβυος, Ind. 43, 11.

ἀνισθῶ ἐπὶ τὸ ὄρος ascensus in
montem, 1, 1, 8. 1, 28, 7. ἐς τὴν

πόλιν, 2, 26, 1. §. τῶν μυριάδων σὺν
Κύρῳ ἐπὶ βασιλίᾳ Ἀρταξέρξη, ex-

peditio decem millium cum Cyro
adversus Artaxerxem, 1, 12, 5.

ἀνισθῶ, 7, 20, 10.

ἀνισθῶ πύλας, 5, 24, 2. 6, 16, 5.

ἀναπνοαὶ ἀνισθῶσιν, Ind. 14, 7.

ἀνισθομένης, 3, 16, 6. 7, 17, 3.

ἀνισθῶντες ἀνιπύκνουν, 2, 12, 6.

ἀνισθῶντες subduco naves, Ind. 33, 9.

INDEX GRÆCUS

- Ἀνάμας, 3, 24, 7.
 ἀνείητ· inutilis, 5, 26, 6.
 ἀνοπλ·, 3, 14, 8. 3, 21, 14.
 ἀνούσσω, ἢ τὰ φονὶ ἐκ τ' ἀγορῆς ἀνο-
 ρύξαντες, 1, 17, 12. ρίζαν ἀνορύτ-
 τειν, 3, 28, 11.
 Ἀνῶν, 3, 3, 1.
 Ἀνῶλιδης, 2, 1, 7. N.
 ἀνῶνέγομαι, 2, 20, 11. & 13.
 ἀντεκδρομόντες, part. a. 2. ab ἀντ-
 επιχω, 1, 20, 7.
 ἀντιβίω, 1, 21, 5.
 ἀντικτήχω, 1, 20, 7. 3, 13, 5.
 ἀντεπαγν, 2, 10, 2. 4, 26, 5. 5, 17, 4.
 ἀντιπήισαι, 3. pl. plusq. med. pro
 ἀντιπείσασαι, ab ἀντίπηνι, 1, 6,
 14. πρὸς τῆς, 5, 17, 4.
 ἀντιπίπτω rescibo, 7, 18, 3.
 ἀντίπην, 7, 3, 3.
 ἀντίχω resisto, 4, 23, 7. Ind. 16,
 7. τῶ πολέμῳ, 1, 9, 2. τῇ πολιορ-
 κίᾳ obsidionem ferre, 1, 23, 1.
 τῶ δ' ἔπειτα οὐκ ἀντίχοντες, qui sitim
 tolerare non poterant, 6, 25, 5.
 ἐς τρεῖς προσβολὰς ἀντέχοντες im-
 petum sustinuerunt, 2, 27, 7. δ'-
 δὲν εἶναι ὅτ' οὐκ ἀντίχον τὸ ὕδωρ, ni-
 hil sustinere, ferre posse aquam,
 Ind. 6, 3.
 ἀντὶ propter, ἀν' ὅτι, præf. 5. ἀν' ὅ-
 τι eo quod, 3, 18, 19. §. ἀντὶ ταύ-
 τος loco ejus, 1, 11, 12. 1, 21, 8.
 1, 27, 6.
 ἀντιβάζειν, Ind. 16, 6.
 Ἀντιβελ·, 3, 21, 1.
 Ἀντιγίης, 5, 16, 6.
 Ἀντίγοι· ὁ Φιλίππος, 1, 29, 5.
 ἀντιγενεφω πρὸς ταύτῃ rescibo, 2,
 14, 6.
 Ἀντικλῆς ὁ Θεοκρίτης, 4, 13, 7.
 ἀντιλαμβάσκομαι ῥυτῇναι compre-
 hendo habenas, 3, 13, 11. Ἐργον
 opus aggredior, 4, 29, 14.
 ἀντιλέγω περὶ τ' βασιλείας, 2, 14,
 18. πρὸς τ' βασιλείᾳ οὐκ ἔστιν ἐνθὺς,
 5, 27, 1.
 Ἀντιλίβαν· mons, 2, 20, 5.
 ἀντιμίτῳποι τοῖς ἀμρ' Ἀλεξανδρῶν
 ξυμπιπτόντες, 3, 15, 4. Ἐχθρῶν,
 4, 5, 13.
 ἀντιμηχανάομαι, 2, 18, 13.
 Ἀντίοχ·, 2, 9, 3. ὁ ἄρχων τῆς τετ-
 τῆς, 3, 5, 7. ὁ χιλιάρχ· τῆς ὑπε-
 σπιδῆς, 4, 30, 11.
 ἀντιπαροφῶν, 3, 13, 2. τῶ στόλῳ, τε-
 ra iter facere e regione classis, 6,
 18, 6.
 ἀντιπαροφῶν, 5, 10, 5. N.
 ἀντιπαρεκαλίω, 3, 10, 1.
 ἀντιπάρειμι, 5, 10, 5.
 ἀντιπαριζῶν τῇ ἰλῶνι, 5, 17, 1.
 ἀντιπαριπύουσι αὐτῶν, 5, 16, 5.
 ἀντιπαύω obstrepo, 5, 12, 5.
 Ἀντιπατρ·, 1, 11, 4. ὁ Ἀσκληπι-
 οδῶν, 4, 13, 7.
 ἀντιπύκναι ἐς ἀλάλας, 6, 3, 6.
 ἀντιπύκναι, 6, 3, 7.
 ἀντιπύκναι ὅχθῳ, 3, 7, 3. αἱ ἀντιπύ-
 κναι ὅχθῳ utraque ripa, 6, 4, 1. αἱ
 ἀντιπύκναι, 3, 30, 16. 5, 9, 1.
 ἀντίπυκνοι ἐρ· mons ex adverbo
 oppositus, 1, 27, 9. Ind. 3, 3.
 ἀντιπύρρῳ, ἀντιπύρρῳ βάλων τὰς
 τριῖνας ὁμίλῳ, 1, 19, 4. N. ἐπὶ
 βάλλων ἀντιπύρρῳ. adversis pro-
 ris irruere, 1, 19, 15. ἀντιπύρρῳ,
 2, 20, 14. ἀντιπύρρῳ τριῖνας πολ-
 λαῖς πεφρονημένῳ ὁ ἔσπλιν, 2,
 20, 13. ἀντιπύρρῳ πρὸς τὸ ῥέμα,
 5, 7, 9.
 ἀντιρροποι τῇ φάλαγγι, pares pha-
 langi, 3, 11, 10. Ind. 35, 8. ἀντί-
 ροποι· ἢ ἐκ τοῦ πύρρῳ e regione ca-
 strorum, 4, 24, 4.
 ἀντιρεπτογῆν Δαρδανῶν, 2, 7, 9.
 ἀντιρῶν, aor. 2. inf. act. ἀντίχω,
 1, 9, 2.
 ἀντιτάσσομαι πρὸς τὸ, 2, 7, 9.
 ἀντοικοδομῶνται πλῆθος τοῖς,
 1, 21, 8. 1, 21, 12. 2, 23, 2.
 ἀντρον, 5, 3, 2.
 ἀνυδρία, 3, 21, 11.
 ἀνυδρ· χώρῳ, 3, 3, 5. 6, 6, 1. ὁ
 δὲ, ibid. 6.
 ἀνυποπτ·, τοῖς φίλοις βέβαι· ἐν
 τὸ ἀνυποπτῶν, 2, 4, 16.

IN ARRIANUM.

αἰνέσεις, ὡς αἰνέσει, I, 14, 10.
 αἰνέτω, 4, 21, 8.
 αἰνέτω, 7, 15, 1.
 αἰνέω, ἡνέστο χαλιπῶς τῷ τοῦ ἔργου, 2, 21, 6. 2, 22, 8. ὅθεν αἰνέται, 6, 24, 10.
 αἰνῶ ἀρετῆς, 3, 6, 6. N. ὅσοι αἰνῶ λατὸν θαλάσσης οἰκίστην, qui mediterranea loca incolunt, Ind. 25, 2. 3, 5. ἐς τὸ αἰνῶ οἰκίστην, Ind. 32, 1. 39, 3. ἡ ὁδὸς ἡ αἰνῶ, 3, 6, 13.
 αἰνῶ ἰνῶν τῶν ἐπὶ Παρθυνίαις, 3, 19, 3. οἱ αἰνῶ τῶν, 5, 6, 9. 6, 23, 10. ἡ αἰνῶ τρυγηλασίῃ, Ind. 18, 1. ἐς τὸ αἰνῶ προχωρήσαντες, adverso amne profecti, Ind. 22, 9. §. αἰνῶ πῦν ἰδρύμενοι, 4, 11, 9.
 αἰνῶναι ἱεράτων, 1, 15, 1. I, 22, 6. 4, 21, 11. ὕλην τοῖς λίθοις αἰνῶναι ἐπιφέρειν, 2, 18, 6. 4, 21, 10. αἰνῶναι ἱεράτων, 6, 29, 7. §. ἡ αἰνῶναι Μακεδονία, 1, 2, 8.
 αἰνῶμαλῶ, ὅσα αἰνῶμαλα ἐς ἱππασίαν, quidquid inaequale ad equitationem, 3, 8, 13. αἰνῶμαλοι τῆς ὁδῆς, 6, 24, 8.
 αἰνῶμαλῶ ἡνέσις, 1, 19, 5.
 αἰνῶ, οὐκ ἐπὶ τῇ αἰνῶ ἐτίμηται, 2, 12, 2.
 αἰνῶφῶν, praef. 4. αἰνῶφῶν ἐτίμηται, praef. 1.
 αἰνῶμαλῶ Μακεδόνει par Maced. I, 13, 10. I, 20, 1. 4, 17, 6. αἰνῶμαλῶ δῆμις, 3, 19, 7.
 αἰνῶ, ἐπὶ αἰνῶ ὁ σφῶν δῆμις, 1, 13, 10. αἰνῶ λόγῳ, 2, 15, 7. 2, 22, 8. πολεῖ αἰνῶ. 3, 28, 12. αἰνῶ ξυμβαλεῖν, 5, 6, 3. ξυμβαλεῖναι ἐπὶ αἰνῶ τοῖς ποταμοῖς, 6, 24, 2. οὐκ ἐπὶ αἰνῶ ὅτι αἰνῶ, non incredibile esse, 5, 6, 9.
 αἰνῶμαλῶ τῶν, 4, 11, 9.
 αἰνῶ puto, 1, 7, 17. I, 19, 1. I, 26, 5. §. volo, 2, 5, 12. §. peto, 2, 13, 5. 2, 14, 5. §. dignum cenfeo, 4, 8, 4.
 αἰνῶς λόγῳ, 5, 11, 1.
 αἰνῶσις, 2, 7, 12. ὅσοι κατ' αἰνῶσιν γινώσκοντες ἦσαν, qui ob digni-

tatem, sive honoris gradum illustriores erant, 2, 10, 3. 7, 5, 6. 7, 6, 5. ἐπὶ αἰνῶ αἰνῶσις ποιησέμεθα, 2, 17, 10. ἐπὶ τῶν αἰνῶσις παρ' αὐτῶν, 3, 26, 7. αἰνῶσις ἡ καὶ σφῶν αἰνῶσις τῶν αἰνῶσις, 5, 27, 5. πολεῖς ἐπὶ αἰνῶσις ἰδὲν πρὸς Ἀλεξάνδρῃ καθεστηκίαι, 6, 12, 3.
 αἰνῶμαλῶ incommodus, 6, 30, 3.
 αἰνῶμαλῶσις ἐπὶ αἰνῶσις, praef. 2.
 Aoristus loco futuri, ἀπαλαγνῆ, 7, 3, 3. §. loco futuri potentialis cum αἰνῶ, ἀποσπῶναι, incolumis fuisse reverfuros, 7, 20, 19. Ind. 9, 11. §. loco plusq. perf. ἔμοιπον, 2, 11, 3. N. ἀπίσκει, 3, 17, 7. §. notat actum continuum, ἐπελάλαξε, 3, 10, 5. 7, 3, 8.
 Ἀορῶ πῶν, 3, 29, 2. οἱ Ἀορῶ, ibid. 1. Ἀορῶ πῶν, 4, 28, 1.
 ἀπαγγέλλω, 1, 5, 17. I, 7, 8. ἀπαγγέλλω πρὸς τὴν βασιλίαν, 7, 13, 5. ἀπαγγέλλω, part. fut. 2. I, 10, 6. ἀπαγγέλλω, I, 10, 3. 2, 25, 3.
 ἀπαγγέλλω, Ind. 37, 11.
 ἀπαγγέλλω τὰς παύς, 1, 3, 6. I, 23, 6.
 ἀπὸ, 7, 16, 8. τὴν ἐπὶ θανάτῳ ad supplicium duco, 7, 8, 7. §. adduco, 5, 19, 9. Ind. 16, 6.
 ἀπαγγέλλω discrepo, Ind. 6, 9.
 ἀπαγγέλλωσις Γίται, 1, 3, 2. N. ἀπαγγέλλω incolumis, 3, 30, 4. 4, 5, 3.
 ἀπαγγέλλω 2. 2. inf. pass. ἀπαγγέλλω, 1, 7, 2.
 ἀπαγγέλλω dimitto, 7, 12, 6. & 9. ὁ σατράπῃ submoveo, 6, 15, 6. ὁ σατράπῃ dimitto a militia, 7, 8, 5. ὁ σατράπῃ, 4, 17, 3. §. ἀπαγγέλλω ab eo, discedo, 1, 5, 20. I, 6, 19. ἀπὸ τῶν ἰχθύων, 4, 4, 1. ἀπὸ τῶν αἰνῶσις, 2, 3, 14. ἀπαγγέλλω Γλαυκίαν ἐς Ταυαντίαν, abiit ad Glauciam in Taulantios, I, 6, 25. ἀπαγγέλλω ἐπὶ τὰ αὐτῶν, ad domos suas reverti, 1, 17, 1. ἐς τὴν πόλιν, 1, 19, 2. καὶ ὁ πότῃ,

INDEX GRÆCUS

- 4, 13, 11. §. liberor, ἀπαλλαγῆναι
 τὸ βαρύνει· ἢ Μανεδῶν, 1, 7, 2.
 7, 2, 8. εἰσφορᾶς ἀπαλλαγμένοι, a
 tributo liberati, 7, 10, 8. §. decede-
 do, morior, 7, 3, 3. 7, 16, 12.
 ἀπαλῶ, Ind. 29, 12.
 ἀπαρτάνω obviam eo, 1, 23, 11. 1,
 29, 5. hosti 1, 22, 5. κτ. τὰ σπῆ-
 1, 1, 8. ἐπὶ τὸν ποταμὸν, 1, 3, 5.
 μιτὰ τῆς εὐρυτιᾶς 4, 17, 9. ἐν ὄ-
 πλαις, 5, 21, 10. ἀπαρτησιῶται,
 3, 17, 6. honoris causa obviam
 venio, 4, 22, 7. 6, 15, 10. adve-
 nio, 7, 25, 5.
 ἀπαξ, ὡς παρῆλθον ἀπαξ εἶσα τῆς
 πόλεως, 2, 1, 9. N. 2, 27, 10.
 ἀπαξιδῶ dedignor, 1, 12, 7. & 9.
 5, 2, 2. 6, 29, 3. 7, 20, 3. τὸ ὄνομα
 ἢ παιδὸς σὺν ἀπηξίωσι, 1, 23, 12.
 ἀπαργαίνω ἀπηξίωσα, 2, 24, 11.
 ὅταν βασιλεῖ τις ξυτίῃται σὺν ἀπη-
 ξίωσι, 4, 12, 8. γῆμα σὺν ἀπα-
 ξιώσει, 4, 19, 9. ἄλλως ἀπηξίω ἀμ-
 βάβως, 5, 19, 7. §. vereor, 1, 17,
 10. N. 1, 29, 9.
 ἀπαρλθῆναι, ἀπαρλθῆναι τὰ χρῆ-
 ματα, solvere pecunias, 1, 26, 8.
 6, 16, 5.
 ἀπα κίω sufficio, ἐς τὸ ζεύγμα ἀπ-
 ἤρκεται, 5, 7, 3.
 ἐξ ἀπαρχῆς, 6, 29, 15.
 ἀπας, ἐς ἀπαν, 4, 11, 15. N. 7, 27,
 5. N. Ind. 36, 5. N.
 ἀπάτη· χιῶν, 6, 24, 7.
 ἀπαυδαδιάζομαι ἐπὶ κακῷ, in malo
 contumaciter persevero, 4, 9, 8.
 ἀπαυς· ποτὶς, 6, 25, 12. ἀπαυτος
 διψῶ, 6, 24, 11.
 ἀπίδοτο, 3 pl. a. 2. ind. med. ab
 ἀποδιδωμι, 3, 19, 12.
 ἀπειδ· planus, campestris, 5, 15,
 9. Ind. 13, 2.
 ἀπίδρα, pro ἀπίδρασι, aor. 1. aet.
 ab ἀποδρῶν, sive ἀποδιδρῶσκω,
 3, 2, 8.
 ἀπιδῶ, 6, 19, 6. & 10.
 ἀπειθῆναι, 2, 27, 2. τῷ θεῷ, 7, 17, 9.
 ἀπειθεῖς, 6, 5, 3.
 ἀπεικάζω assimilo, imitor, 6, 28, 1.
 ἀπεικῆς, σὺν ἀπεικίῳ ποιῶ, non
 inique facere, 3, 24, 8. §. σὺν ἀπ-
 εικίῳ τίθεμαι non ab simile vero
 judico, 7, 14, 7. Ind. 25, 7.
 ὡς ἀπεικίως non immerito, 4, 12,
 8. 5, 26, 12.
 ἀπεικῶ, Ind. 6, 8.
 ἀπειληφῆναι, præf. inf. aet. ἀπαλαμ-
 βῶσα, 1, 5, 20.
 ἀπειμι absfum, præf. 3. τὸ τετραγμέ-
 νοι σὺν ἀπεισι, 5, 7, 12. αἷς τὰ ἐκ-
 σισί ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀπείσαι, 5, 27,
 12. αὐτῶ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, 6, 8, 10.
 χρεῖται ἀπῆν σὺν ἐλίγοι, 1, 7, 3.
 ἀπειμι abeo, 4, 27, 12. 5, 28, 4, 7,
 10, 10.
 ἀπειπαμῆναι, part. aor. 2. med. ab
 ἀπῆκα, 3, 5, 3.
 ἀπειργαστοί, 5, 27, 15.
 ἀπειρατ· τῆς τιμῆς, honoris ex-
 pers, 6, 28, 5.
 ἀπειργῶ, ἀπειργοῖ ποταμὸς ἰθὺς, 1,
 3, 1. ἀπειργάμενα πρὸς ἑ ποταμῷ
 χαρίαι, 1, 5, 21. 7, 7, 6. χάρις ὄρε-
 σι ἀπειργαστοί, 3, 23, 2. 3, 28, 9.
 §. ἀπειργαστοὶ μὴ ἰλασθῶσι πρόσω,
 3, 28, 13.
 ἀπειρια· ὁδὸν, 1, 28, 10. Ind. 31, 2.
 ἀπειρ· τὸ χάρις, 3, 10, 7.
 ἀπεικτοῦς, part. præf. med. ab ἀ-
 πεκτίω, 3, 25, 7.
 ἀπειλῶσαι a. 1. inf. aet. ab ἀπειλῶ-
 ναι, 2, 16, 7. 5, 18, 11.
 ἀπειλῶναι abigo, 3, 28, 12.
 ἀπεινεσθῆναι, part. a. 1. pass. th. ἀπο-
 φέρω, 7, 22, 4.
 ἀπεινῆναι, 3 pl. a. 1. med. th. ἀπο-
 νῆχμα, 2, 20, 14.
 ἀπεισις, non convenit, dissimile
 est, præf. med. th. ἀπεικῶ, Ind.
 6, 8.
 ἀπῆκα, ἀπειπαμῆναι τὸν ἀρχὸν, de-
 trestante imperium, accipere no-
 lente, 3, 5, 3.
 ἀπέρχομαι, ἐκβῆναι ἀπῆλθεν, 2, 7,
 14. §. ἀπέρχεται ἐξ ἀνθρώπων ὁ
 vivis excedere, 4, 10, 9.

T N A R R I A N U M.

ἀπὸθεν χροτίον, Ind. 8, 13. N.
 ἀπείχω, ἀπέχμ δὲ Ἐργμ, distat
 ab istro, 1, 2, 1. 1, 17, 4. ἀπέχμ
 ὅσον παρατάλῃν Ἐργμ, 1, 4, 5.
 1, 13, 2, 2, 26, 1. ὅσον πλὴν ἡμέρας
 καὶ νυκτός, 7, 20, 11. ὡς πολὺ ἀπέ-
 χων ἢ Κασμίας, 1, 17, 3. ἀπέχων
 ἢ πόλις ἐς πέντε μάλιστα σταδίας,
 1, 20, 4. §. ἀπέχομαι abstineo,
 cum genit. 4, 8, 5. 4, 11, 14. τῶν
 κισθύνων, 6, 13, 12.
 ἀπέχουσι, παλαιὰς ἀπεχθείας ἐπ-
 εξίστηναι, veteres inimicitias perfe-
 qui, 1, 9, 10. δι' ἀπεχθείας γινώσκων
 Ἀλεξάνδρῳ, exosum esse Alexan-
 dro, 4, 12, 9.
 ἀπεργίεμαι parro, Ind. 8, 6. 15, 1.
 32, 1.
 ἀπερῖσαι, 3 pl. plusq. med. th. ἀπ-
 ερμ, 7, 11, 12.
 ἀπερλάων, 3. f. a. 2. ind. pass. th.
 ἀπερλάσομαι, 1, 6, 25.
 ἀπερλάχθαι, præf. inf. pass. th. e-
 jusd. 1, 6, 19.
 ἀπερίγματο, 3. f. a. 1. med. th. ἀ-
 περίγμ, 6, 11, 10.
 ἀπερίχθαι, a. 1. ind. pass. th. ejusd.
 7, 14, 5.
 ἀπήνη vehiculum, Ind. 34, 6.
 ἀπήντων, pro ἀπήνταισι, imperf. ab
 ἀπαντασ. 1, 1, 8.
 ἀπηξίωσαν 3. pl. a. 1. act. th. ἀπη-
 ξίω, 1, 29, 9.
 ἀπιέναι, præf. inf. th. ἀπημι, 5,
 28, 4.
 ἀπίμμι, pro ἀπίμμι, omitto, mis-
 sum facio, Ind. 15, 7.
 ἀπιπύεμαι, pro ἀπιπύεμαι, Ind.
 27, 7.
 Ἄπικ, 3, 1, 5.
 ἀπισίω, 4, 5, 2, 4, 24, 15. 6, 13. 4.
 ἀπισία, 7, 5, 3. ὡς ὅτι τῆς ἡδῶν
 χάρις ἐς ἀπισίαν ἵσταται ἄξιον, ne-
 que incredibile esse, 5, 6, 9.
 ἀπισίω, ἀπισίην ἔχων incredibile
 esse, Ind. 4, 13.
 ἀπιστος incredibilis, præf. 4. 2, 12,
 12. 7, 15, 8. §. fide indignus ho-

mo, Ind. 6, 1.
 ἄπνι, præf. imper. ab ἄπνομι, 7,
 10, 16.
 ἄπλντος, 7, 19. 12. ἐπὶ αὐτὸν ἀπλν-
 τας, 7, 28, 3.
 ἄπλοτος, ἄπλνς ἡδῶς ποιεῖν, naves
 ad navigandum inutiles reddere,
 2, 22, 6.
 ἀπλότος, ἀπλνς, ἀπλν φάλαγγξ, 2,
 8, 9. N.
 ἀπλνς, Ind. 11, 2.
 ἀπὸ Ἐδεξὶ κέρως ἐλθόν, 1, 1, 15.
 5, 22, 11. ἀφικνύται ἀπὸ Ἐδε-
 ξίως στρατοπέδου, 3, 21, 1. ἀπὸ Ἐ-
 Ἰργμ ἀπείχων, 1, 2, 1. ἀπὸ Ἐπερ-
 μῶς ἐς τὸ Ἰργμ, 1, 4, 6. ἀπὸ Ἰππων
 καὶ ἀπὸ πῶν, 1, 6, 9. ἀπὸ ἢ οἰκίας
 ὠρμήθησαν domo profecti fuerant,
 1, 10, 1. ἀπὸ ἢ ὑπὸ κέρως ἀναστάν-
 τες, 2, 9, 8. §. 2. αἱ ἀπὸ Ἐδεξὶ
 κέρως τάξεις cohortes, quæ in
 dextro cornu erant, 2, 11, 1. 3,
 15, 8. οἱ ἀπὸ Ἐκαταπιδν Ἐμα-
 γάλν στρατοπέδου, qui e regione in
 magnis castris erant, 5, 15, 5. οἱ
 ἀπὸ Ἐσχηπῶν speculatores, 1, 13,
 2. §. 3. αἱ ἀπὸ χίμ ἐλαδίδες, naves
 onerariæ ex Chio, 2, 1, 3. οἱ ἀπὸ
 Θράκης πεζοὶ, 3, 12, 8. τὰ ἀπὸ
 θαλάσσης, res maritimæ, 2, 18, 3.
 οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄλεις sal marinus,
 3, 4, 8. ἰχθύες ἢ ἀπὸ θαλάσσης pi-
 sces marini, 6, 20, 4. τὸ ἀπὸ τῆς
 νεὸς πυρ, ignis ex nave, 2, 19, 9.
 §. ἀπὸ Ἐῖνυθῶν ἐπάγων, alba
 irruere, 1, 1, 16. N. §. 4. ἀπὸ τῆς
 ὄχθης ἐς ποταμὸν ἰσχυροτέρων, 1, 15,
 1. ὡς ὅτι πύργον ἵμεται τὴν ἀκροβο-
 λισμῶς ποιεῖσθαι, 1, 20, 13. θη-
 μάτων ἢ Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης,
 spectantibus Persis ex Mycale,
 1, 19, 3. βίβλη ἀπὸ μηχανῶν βαλλό-
 μενα, 2, 23, 5. 4, 2, 5. §. 5. ἀπὸ ἢ
 πλοίων λεγέσθαι, navibus prædari,
 1, 3, 8. ἢ ἀπὸ ἢ ἵππων ἢ μάχης, ex
 equis pugnabatur, 1, 15, 6. οἱ ἀπὸ
 ἢ καὶ ἀπὸ μέρων μάχης, 2, 21, 13. §. 6. ἀπὸ ἢ μάχης,
 T t 3

INDEX GRÆCUS

a pugna, post eam, 1, 3, 1. ἀπὸ πέντε, post convivium, 7, 24, 8. ἀπὸ τῆς ἡμέρας, 3, 4, 4. ἀπὸ μεσονυκτίου post mediam noctem, 3, 4, 5. τρίτῃ ἀπὸ ἐκείνης ἡμέρας tri-duo post, 1, 6, 19. 1, 11, 7. 2, 23, 1. ἀπὸ ἧτις ex quo tempore, 5, 1, 1. §. 7. δεύτερῳ ἀπὸ Κροτέρῳ ἡγε- μῶν, 7, 12, 8. §. 8. τρίτῳ ἀπὸ Κρό- μῳ, 2, 16, 3. §. 9. πρώτῃ ἀπὸ τῆς τροπιδῆς πόλεως, 4, 2, 1. & 7. §. 10. ἀπὸ τούτων, post, ultra hos, 5, 26, 5. §. 11. ἧτις ἀπὸ Σιμιράμειος υπομισμαίων, cum jam inde a Se- miramide usitatum esset, 1, 23, 9. ἀπὸ Διοτύου ἧτις, 6, 3, 10. ἧτις ἀπὸ Καμβύου, 6, 29, 10. §. 12. ἀπὸ ξυθημάτων, dato signo, 1, 6, 3. 2, 8, 15. 4, 4, 7. §. 13. ἀπὸ τῆς βαρβα- ρων, de barbaris, scilicet. hæc spolia suspendit, 1, 16, 11. §. 14. ἀπὸ γλώσσης ἐντεταλμένα verbis man- data, 1, 25, 13. ἀπὸ γλώσσης δέο- μαί verbis precor, 2, 14, 1. §. 15. ἀπὸ θαλάττης ναυὸς φρουρούμενοι mari classe obfessi, 2, 1, 6. ἀπὸ τῆς λιμένῳ ἔχον τὴν πόλιν, 2, 24, 5. §. 16. ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς, pri- mo impetu, 2, 22, 2. φοβεροὶ γι- νόμενοι ἀπὸ τῆς προτίρας ἡττης, 5, 23, 6. §. 17. ἀπὸ γένους εἶναι τῆς, ab eodem cum alio genus ducere, 3, 3, 2. Ἡρακλίδης ἀπὸ γένους, He- raclides genere, 4, 11, 11. §. 18. ἀπὸ τῆς κρητῆς Σαυθῶν ἐπερχομένη, 4, 5, 1. §. 19. ἀπὸ ἑξακισχίλιον ἐς ὀγδόημιχα ἀπείδουσι, ex sex milli- bus octoginta ceciderunt, 5, 18, 5. §. 20. ἀπὸ τῆς νῆων, in navibus, 2, 21, 2. N. ἀπὸ τῆς αἰγιαλῶν in littore, 6, 23, 4. §. 21. πύργον ἰσομάζεσθαι ἀπὸ θαλάσσης μυρίων, 7, 14, 16. ἀ- πὸ τούτων τῆς βίον ποιῶνται, 7, 15, 2. φοβεροὶ ἀπὸ τῆς κτηρίων ἀποφύμενοι, Ind. 11, 11.

ἀποβαίνει exscendo, 3, 1, 7.

ἀποβάλλω, τῆς ἰταίρων ἀποβάλλουσιν ἑπτὰ, ex amicis septem amiserunt,

desiderarunt, 4, 16, 12. 6, 18, 2.

ἀπείβασις, 1, 11. 8. ἀπὸ βασίλει- ον exscensum e navibus in ter- ram vi facere, 1, 3, 4. ἀπὸ βασι- ποιῶσθαι, 1, 19, 7. εἶργον τῆς ἀπο- βάσεως αὐτῶν, 1, 19, 11.

ἀποβατήρα Ζεύς, 1, 11, 11.

ἀποβιβάζω, 4, 4, 9.

ἀπογνώσκω despero, 1, 5, 14. 1, 28, 3. 2, 25, 6. ἀπὸ γνοῦν πολιορκεῖν, non statuit obsidere, 1, 23, 5. sic ναυμαχεῖν ἀπὸ γινώσκων, 2, 20, 12. 4, 16, 8. ἀπογινόντες τὰ σφόντερος πράγματα, rebus suis diffisi, 4, 28, 1.

ἀπόγοι, 1, 9, 18.

ἀπογράφουμαι, οἱ ἀπογραφάμενοι qui nomen militiæ dederunt, 3, 19, 11. ἀπογραφῶνται τὰ ὀνόματα, 7, 4, 12. 7, 5, 1. & 2.

ἀποδίδουμι, ἔργα ἀποδείξετο faci- nora edidit, res gessit, 1, 12, 6. 3, 22, 3. καλὰ ἔργα ἀποδιδουμένα, 3, 9, 11. ἀντιποιεῖς τι ἐς τὸ Κορίνθον ἔργοι ἀποδείξεσθαι, indignum ali- quid in Choriensem statuere, 4, 21, 16. γνόμῃ ἀποδείκνυσθαι sci- tentiam ostendebant, judicabant, 2, 26, 4. παρὰ τὰ ἐν τῇ θείᾳ σημα- νόμενα ἄλλα ἀποδείξεσθαι, alia quam quæ divinitus portende- bantur, declarare, indicare, 4, 4, 6. φέρεται ἀποδιδουμένοις ἐν, pu- teus ostenditur, Ind. 25, 7. ita ἀποδίδουσαι σημαῖα, Ind. 41. 2. §. σατράπην ἀπιδείξειν, 3, 6, 13. 3, 22, 2. 6, 2, 2. ἀποδιδουμένης πρὸς Δαρείῳ ἡγετῶν constitutus, declaratus a Dario præfectus, 1, 20, 5. 2, 12, 3. αὐτὸν ἀπιδείξειν ἀρ- χῆν τῆς Θεσσαλικῆς ἰσχυρῆς, 1, 25, 4. 2, 12, 3.

ἀποδοῖν ὀλίγον paulo minus, 4, 21, 8. ὀλίγοι ἀποδιδόντες διανομίαν, ferme viginti millia, 1, 14, 6. 5, 4, 8. 5, 14, 1. 5, 18, 3. 6, 2, 8. 7, 20, 15. Ind. 4, 6. 16, 7. & 8.

ἀποδολάω, Ind. 41, 2.

I N A R R I A N U M.

ἀποδιδρῆσκω aufugio, 3, 2, 8. N. 4, 20, 1. ἀποδιδρακὼς εἵχοιτο, 6, 17, 9.
ἀποδίδωμι reddo, restituo, ἀποδύω aor. 2. inf. 1, 18, 3. μισθὸν ἀποδύς, 3, 19, 10. σατραπείαν ἀπέδωκεν, 3, 23, 14. §. vendo, 3, 19, 12. N.
ἀποδραμόντις part. aor. 2. ab ἀποτρέχω, Ind. 13, 8.
ἀποδράναι, part. aor. 1. ab ἀποδιδράσκω, 4, 20, 1.
ἀποθενόντι, part. aor. 2. ab ἀποθνήσκω, 2, 12, 3.
ἀπόθετ' repository, conditicius, 4, 21, 18.
ἀποθνήσκει de militibus in prælio occisis, 1, 1, 17. 1, 2, 12. 1, 6, 18. ὑπὸ ταῖς ἀμάξαις plaustrorum ruina interire, 1, 1, 13. Ἀμύντας ἀποθνήσκει ὑπὸ τῇ ἰγχωρίῳ 2, 13, 3. ὑπὸ τῇ ἐπιβυλευσάντῃ, 2, 14, 10. 3, 17, 10. ἀποθνήσκει πρὸς Ἀλέξανδρον, Alexander eum interfici iussit, 3, 25, 15. ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ipse sibi mortem consciscit, 1, 16, 6. νόσῳ, 3, 5, 7. ἐκ τῆς τραυματίας, 3, 21, 17.
ἀποθραύω, κράνεις τι ἀπὸ θραύσει a galearum quid abruptit, diffregit, 1, 15, 11. 3, 30, 19.
ἀποικέω, 2, 5, 12.
ἀποικέωσι, 3 pl. fut. 1. ab ἀποφέρειν, 5, 29, 8.
ἀποικίμα, ἐν αἷσι τοῖς τὰ βίλη αὐτοῖς ἀπείκειτο, 1, 23, 2. §. differo, rejicio, τὰ ἄλλα ἀποικέω ἐς τὴν ἰσχυρὰν ξυγγράφην, 5, 6, 12.
ἀποκλείω intercludo, 1, 5, 13. 7, 21, 8. ἀποκλείουσιν 3 pl. plusq. aet. Attice, τῶν Περσικῶν αὐτοῦ τῶν λυμένων, 1, 19, 4. 2, 1, 3. τὰς πύλας τοῖς παρ' Ἀλεξάνδρου, 1, 27, 8. πολλὰς τῆς ἐσόδου ἀπέκλειον, 1, 22, 7.
ἀποκλίσω, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέκλινον, 1, 15, 4. 6, 26, 10.
ἀποκνίω pigresco, subterfugio, piget me, 7, 10, 12.

ἀποκομίζωμαι ἐπὶ, 1, 8, 5.
ἀποκοπτω, 1, 15, 12.
ἀποκρίνομαι, 1, 1, 3. πρὸς τὴν προσβίαν, 1, 10, 7. §. discernor, 4, 11, 5.
ἀπὸ κρις αὐτῶ παρ' ἰλπίδα ξυνίβη, responso ei præter spem accidit, 1, 4, 11.
ἀποκρύπτει ἀπὸ τείχεος, e muro depellere, 2, 23, 8. ἀποκρύψωμαι, 2, 22, 13. 3, 30, 18.
ἀποκρύπτω, τὸ ἐκ πινθῆς λόγῳ ἀποκρύπτει τὸ μύθος, 2, 16, 10. ἀποκρύπτειται, 5, 27, 5.
ἀποκτείνω, 1, 17, 14. 5, 20, 12.
ἀπολαμβάνει ἐν δυσχωρίᾳ deprehendere, interciperi in difficilibus locis, 1, 5, 20. 4, 27, 5.
ἀπολείγω rejicio, recuso, Ind. 20, 4.
ἀπολείπειν φυλακὴν præsidium relinquare, 3, 7, 8. 3, 18, 13. §. ἀπολυσὴν τὴν χώραν ἧς ἔρχιν, deserta provincia, cui præerat, 5, 21, 3. τὰς πόλεις, 5, 24, 10. ἀπολείπουσιν ἐν τῇ φυγῇ Σπικιμένην, 4, 17, 10. §. ἀπολείπειν τὴν θάλασσαν a mari recedere, 2, 8, 7. §. ἀπολείπειν χώραν ἐς τὴν φυγὴν, locum ad fugam relinquare, 4, 25, 3.
ἀπόλειψιν τῇ Τάρσῳ ποιέειν Tarsum deferere, 2, 4, 7.
ἀπόλεμ' 1, 5, 2. 3, 29, 9. 7, 10, 9. 7, 21, 11.
ἀπολιμπάνω, Ind. 13, 5.
Ἀπολύειν, ὁ Ἀμφιπολίτης, 3, 16, 7. 7, 18, 1.
Ἀπολοφάνης, 6, 22, 4. ὁ Γαδρυσίων σατραπὴς, Ind. 23, 5.
ἀπολλύειν τὴν ψήφῳ perdere suffragio, i. e. suffragium ferre, ut perdat, 1, 9, 14. κτήμασι ἀπολλύειν 3, 18, 18. §. στρατὸν ἀπώλεσε, exercitum perdidit, amisit, 3, 22, 9. 5, 27, 9. 6, 24, 4. §. ἀπολλύειν τὸ ὄνομα nomen amittere, 6, 1, 3. §. ἀπώλεται interfici, perire, 1, 19, 6. 3, 18, 14. 5, 18, 6. ὑπὸ τέττονι ἀπώλετο, 3, 17, 10. διψῶ ἀπολλύειται,

INDEX GRÆCUS

ῥῆμα, 6, 24, 6. §. *συνέροια ἀπόλ-
λουσθαι* putrescere, Ind. 30, 8. §.
Φοινίκη ἀπώλετο Phœnicia amissa
 fuit, 3, 22, 7.
Ἀπὸλλων, 3, 27, II. *Ἀλιξίκανος*,
 Ind. 96, 3.
Ἀπολλωνίδης ὁ Χρῖστος, 3, 2, 6.
Ἀπολλώνιος Χαρινῆς, 3, 5, 5.
ἀπολογίαμα, 3, 26, 3. *καρτερῶς*, 3,
 27, 3.
ἀπολογία, ἐς ἀπολογία ἐκπιμυθῆ-
 ναι, 4, 5, I.
ἀπολαμάνων gen. plur. part. aor. 2.
 med. *ἀπολλῶν*, I, 9, 2.
ἀπολύω, I, 9, 2. ἦ *δυσμῶν*, 5, 3, 2.
ἔτι πολλὰ φόνος ἀπελάοντο, cum
 multa cæde discedebant, 5, 17, 7.
ἀπολωλίκασιν, 3 pl. præf. act. ab
ἀπολλῶν, 5, 27, 9.
ἀπολώλεισιν, 3 pl. plusq. med.
 them. ejusd. 5, 18, 6.
ἀπομάχου propulsor, propugno,
 4, 25, II. 4, 27, 2. 5, 14, 2. 5, 23,
 2. πρὸς τοὺς, Ind. 24, 2. ἀπὸ ἧς ex
 curribus pugno, I, I, 9. 2, 21, 3.
λίθος ὀχυρὸς ἐς τὸ ἀπομάχεσθαι
 collis idoneus ad propulsandum
 hostem, I, 28, 4. 4, 23, 3.
ἀπόμαχος διὰ λόσον, 5, 8, 5. ὑπὸ ἧς
 τετραπῶσθαι ἀπομάχους ὄντας, vul-
 neribus inutiles ad bellum factos,
 I, 23, I. 3, 9, 2. 4, 3. 17. 6, 6, 8.
ἀπόμαχοι ἔστρατιῆς, 4, 24, 12.
ἀπονηχομα, 2, 20, 14. 2, 22, 7.
 Ind. 23, 3.
ἀποιος, ἀποιώζεσθαι τῆς Ἀσίας γένει,
 2, 7, 9. -
ἀποιοςίω, 7, 4, 3. ὁπίσω, 7, 17, 2.
ἀποιοθήσῃς ἢ οἶκος, 7, 4, 4. ἢ οἰκῶν,
 7, 12, 2.
ἀποιόντος gen. sing. part. præf. ab
ἀποιμι, I, 12, 16.
ἀπὸνος, 5, 26, II. 7, 10, I.
ἀποπαύουμα ὄρος ἐν τῇ ἐδῷ ἀποπαύ-
 ονται, mons in ipsam viam desi-
 nit, I, 27, 8. 7, 7, 9.
ἀπόπειρα ναυμαχίας discrimen
 prælii navalis, 2, 20, 5.

ἀποπειράουμα ἡ τείχος explorat-
 murum, 2, 21, 2. 2, 22, 10. ἀπι-
 περάθη ἐς ἐλίγον ἢ προσβολῆς le-
 viter oppugnationis periculum
 fecit, 2, 22, 12. §. ἡ *καστιὰ* ἀπὸ
 πικρῆς, classem exercebat, 7,
 23, 7.
ἀποπίμπωσι a se dimittere, 3, 5, I.
ὁπίσω, I, 2, I. I, 4, 12. 2, 7, 3.
 cum dat. 2, 15, 6. ἀποπιπόμενοι,
 3 sing. plusq. med. Atice, 2, 15, I.
ἀποπλίσω ἐς, I, 19, 12. & 17. Ind.
 26, 9.
ἀποπτῶ, Ind. 4, 7. *ὡς ἀπόπτῃ* ἔ-
 χον in conspectu habere, 2, 10, 4.
ὅπως ἀποπτοντο εἰς λαὸν ἧς στρατιῆ-
 δος, ut cerni posset ab exercitu,
 2, 24, 6.
ἀπορία ἢ ἐπιστάδισις, I, 12, 17. 3.
 28, 2. *χρημάτων*, I, 20, I. ὕλης,
 3, 29, 7. *χιλῶ*, 4, 5, 9. ἢ ὁδῷ, 6,
 24, 4. ὁδῶν, 6, 24, 9. ἡ γινώσκω,
 7, 22, 2. ἀπορία πάντοθεν ἐπιχειρή-
 νοις, 4, 5, 14. ἀπορία πολλῇ ἐχέουσα,
 4, 17, 8. ἐς ἀπορίαν βάλλων τοὺς du-
 bios reddere consilii, 7, 15, 2.
ἀποροί, ἀποροι προσφίρεσθαι I, 3,
 5. I, 29, 4. I, 4, 8. 3, 29, 6. Ind.
 20, 2. ἀποροι ποιεῖν τὴν παράδοιν, I,
 27, 9. 3, 19, 3. ἀποροι ἦν πρωταγέ-
 τοις Μακεδόσι διάκειναι, ulterius per-
 sequi non poterant, 4, 17, 2. ἀπο-
 ροι διάκειναι quos persequi non pos-
 sumus, 4, 2, 9. ἀποροι εἰσὶν βίαι ἐ-
 λπίων τὸ τείχος, 2, 26, 4. τοὺς Μα-
 κεδόσι ἐν ἀπόρει γιγνέσθαι τὰ τῆς
 προσβολῆς, 6, 10, 5. ἐλπίοντες ἀ-
 ποροι εἰσι πρὸς τοὺς ἐκβαλλομένους ἑ-
 πως, elephantum equis difficilem
 transitum efficiunt, 5, 11, 8. ἀπο-
 ροί ἢ ὅρα ἐς τὸ πλεῖν, ineptum anni
 tempus ad navigandum, 6, 21, I.
ἀμαξίαι ἀποροι ἀγέουσαι, 6, 25, 3.
 irritum, I, 20, II. 2, 18, 10. 3,
 18, 5. dubius consilii, 6, 12, 2.
ἀποροι ἄλλως ἰδόντες οὐδὲν ἔχουσαι,
 consilium aliud nullum salutis repe-
 riebatur, 2, 2, 5. πάντῃ ἀποροι, 2,
 31, 12.

I N A R R I A N U M.

ΞΙ, 12. ἀγὼ ἀνέροις ut in rebus dubiis, 6, 10, 5. §. inops, 7, 9, 2. ἀγὼ ἀπορῶν ἢ ἐπιταχίαν, 6, 23, 1. Ind. 37, 8. Compar. ἀπορῶντα ὁ παλιμενίας ἐφάνηται, 2, 19, 11. ἀπορῶνται, aor. 2. inf. pass. ab ἀπορῶνται, 2, 11, 4. ἀπορῶνται, 2, 11, 6. ἀπορῶνται δὲ ὁ πῦρ, 4, 28, 6. ἀπορῶνται ἔχει ὁδοπορεῖν, 1, 26, 2. 25, 3, 12, 7, 19, 7. Ind. 20, 3. ἀπορῶνται in salo isto, in anchoris commoror, Ind. 23, 1. ἀπορῶνται, Ind. 13, 12. ἀπορῶνται ἐπὶ πάλῳ ἀπὸ τῶν πῶν, 1, 19, 14, 3, 7, 7. Ind. 33, 6. ἀπορῶνται ἐπὶ πάλῳ, 1. pass. ἐπὶ πάλῳ, 3, 30, 17. ἐπὶ πάλῳ, Ind. 33, 4. ἀπορῶνται, ἀπορῶνται τὴν χελιδνίαν, abegisse hirundinem, 1, 25, 10. ἀπορῶνται, vel ἀπορῶνται, Ind. 38, 5. ἀπορῶνται, part. aor. 2. act. ab ἀπορῶνται, 3, 2, 4. ἀπορῶνται πρὸς ἀπορῶνται deficere, 4, 3, 12. ἀπορῶνται defectionis esse, 1, 7, 8. ἀπορῶνται συγγῶμῳ ἐπίσταται, 1, 7, 16. τὰ ἀπορῶνται ἔστιν repentina defectio, 1, 9, 10. μετὰ ἀπορῶνται ἀπορῶνται, 6, 29, 4. ἀπορῶνται αἰτίαι, 1, 10, 8. ἐπιπλάμῳ ἀπορῶνται, 3, 2, 6. ἐπὶ ἀπορῶνται πρὸς ἀπορῶνται, 5, 26, 6. ἀπορῶνται ἀπὸ ἀπὸ ἔγω ἔγω, neque ego hic pugnæ deero, 5, 23, 13. ἀπορῶνται, 2, 5. 11, 2, 14, 18. N, ἀπορῶνται 2. 2. inf. act. ab ἀπορῶνται, 1, 7, 2. ἀπορῶνται repello, 1, 22, 3, 4, 27, 8. ἐπὶ ἀπορῶνται ἀπορῶνται ὁ πόλις, in Macedoniam translaturus bellum, 2, 1, 1. ἀπορῶνται ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῶν ἔργων, tanquam illum a sese hoc facto averfuri, ne ipsi bellum inferret, 4, 17, 12. §. revertor, ἐπὶ τῶν τῶν ἀπορῶνται φεύγει, 3, 18, 12. 6, 8, 12. ἀπορῶνται ἀπὸ τῶν πόλιν, 5, 24, 4.

ἀπορῶνται retorsio aquæ, 7, 21, 8. & 9. §. refugium, conversio, 7, 29, 8. ἀπορῶνται, 6, 25, 1. ἀπορῶνται, 6, 22, 13. ἀπορῶνται, ἀπορῶνται τὸ ἀπὸ τῶν τῶν, 2, 2, 11, 3, 30, 20. 4, 6, 4, 6, 24, 3. ἀπορῶνται ἐπὶ μῆτις τὴν τάξιν, 1, 6, 19. ἀπορῶνται τὸ ἀπορῶνται ἐπὶ πρὸς ἀπορῶνται, 1, 6, 3. ἀπορῶνται τὴν πόλιν, urbem muro intercludere, 1, 18, 5. ἀπορῶνται τῶν, 1, 7, 14, 2, 1, 2. ἀπορῶνται, τὴν ῥίαν ἀπορῶνται hares præcindi, 4, 7, 5. ἀπορῶνται τὴν κεφαλὴν, 4, 17, 12. 7, 22, 6. §. τὸ ὅρῳ ἀπορῶνται τὴν γῆν, 5, 5, 2. 5, 6, 4. τὸ ὅρῳ ἀπορῶνται ἀπὸ τῶν γῆς, 5, 13, 4. §. ἀπορῶνται τὴν θάλασσαν Περσῶν eripientes mare Persis, ex eo submoventes, 2, 17, 10. ἀπορῶνται, part. præter. pass. ab ἀπορῶνται, 1, 6, 19. ἀπορῶνται, part. præter. ab ἀπορῶνται, 4, 9, 4. ἀπορῶνται, part. præter. pass. ab ἀπορῶνται, 2, 17, 10. ἀπορῶνται repono, restituo, 6, 29, 16. παῖδας τὴν γυναικὸς ἀπορῶνται ἐπὶ τὰς ἀπορῶνται ὁ πόλις, 6, 4, 4. ἐπὶ τὸ ἀπορῶνται in illud tempus reservare, 4, 15, 11. ἀπορῶνται 2. 1. inf. pass. ab ἀπορῶνται, 4, 7, 5. ἀπορῶνται ἀπορῶνται, 1, 27, 1. ὅρῳ ἀπορῶνται, 1, 27, 8. & 9, 1, 17, 5. ἀπορῶνται τὰ πᾶσι τὸ ὅρῳ ἐπὶ πρὸς ἀπορῶνται, insula magnam partem prærupta, quo minus in eam impressio fieri queat, 1, 3, 5, 4, 18, 8. ἐπὶ τὰ ἀπορῶνται τὸ ὅρῳ ἀπορῶνται ποιῶνται, 1, 19, 7. ἀπορῶνται τὸ ὅρῳ pars montis maxime præceps, 1, 1, 9. ἀπορῶνται, 4, 9, 3.

INDEX GRÆCUS

ἀποτρίποιμα ἐς τὸ ἔμπροσθεν ὡς ἐπὶ τὸ
 ἐργασίῳ, 2, 11, 8. 3, 15, 9. ὅ
 διακει ἐπὶ ἀποτρίπτο α̅ perfe-
 quendo destitit, 3, 15, 2. ἀποτρί-
 πτομα ἀπὸ τῶ ἐργασίῳ ab exercitu
 digredi, 6, 26, 3.
 ἀποτρέχω, Ind. 13, 8.
 ἀποφαίνομαι affirmo, demonstro, pro-
 dico, 1, 10, 8. 1, 18, 15. 4, 10, 2.
 7, 7, 13. εὐδαίμονα beatum prædi-
 co, 7, 16, 12. πόλεως ἐκάντορος ἀπὸ
 ἔφου, urbium incolam fecit, 7, 9,
 3. & 6. 7, 11, 2. Ind. 9, 4.
 ἀποφέρειν φόρος pendo tributa, 1,
 17, 1. 5, 29, 8. τοῖς, ibid. 11. δῶ-
 ρον τῷ βασιλεῖ, 3, 4, 7. ὅ. ἀπὸ τῆς
 αὐτοῦ τῇ δόξῃ reportavit gloriam,
 6, 11, 10. ὅ. ἀπὸ τῆς χειρὸς πρὸς τῆς
 αὐτοῦς vento ablatum, 7, 22, 4.
 πρὸς βίαν ἀπὸ τῆς χειρὸς πρὸς τῆς
 αὐτοῦ, 7, 14, 5. 7, 19, 4.
 ἀποφυγεῖν effugio, 1, 6, 24. N. 3,
 2, 8. N. 3, 8, 3. 4, 23, 8. ὅ. avolo
 1, 25, 10. ὅ. absolver in judicio,
 ἀπὸ τῆς χειρὸς οὗ τῆς ἐκκλησίας, 3, 27, 4.
 τὴν κρίσιν 3, 27, 6.
 ἀποφορὰ τῶ φόρου collatio tributo-
 rum, 1, 17, 8.
 ἀποφράττω, 7, 21, 6.
 ἀποχρηστέω sufficit, Ind. 17, 6.
 ἀποχρῆν sufficienter, satis, 2, 23, 2.
 ὅ. ἐπὶ τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἀπο-
 χρῆν, 5, 5, 2. ἀποχρῆσθαι, 4, 27,
 11. 6, 17, 1. ἀποχρῆναι, 4, 14, 7.
 4, 24, 16.
 ἀποχρῆναι παρὲν κτισμῶν, 3,
 10, 5.
 ἀποχωρεῖν difcedo, recedo, 1, 5,
 18. 1, 6, 14. 1, 23, 3. 2, 12, 11. οὗ
 τὴν πόλιν, 1, 27, 10. 3, 18, 5. οὗ
 τῶ ἔδωκε, 7, 24, 2. ἐπὶ τὴν σκηνὴν,
 2, 22, 1. ἐπὶ τὰ αὐτῶν, 3, 20, 3.
 ἀποχωρεῖς, 1, 6, 18. 1, 22, 6. ὅ.
 τακτοῦ καὶ φοβεῖται, 1, 6, 23. ὅ. ὁ-
 πῖον, 5, 28, 8. ὅ. ὁ. θύς, 7, 27, 5.
 φεύσαντες ἐς τὴν ἀποχώρεσιν qui
 jam transierunt, 6, 7, 3.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, ὅ. infecta

cum classe discesserunt, 1, 19, 17.
 ἐπὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 1,
 29, 9.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 1, 6, 22.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 2, 2, 10.
 3, 10, 2.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 2, 20, 10. προ-
 σπῆντες ταῖς ναυσὶ, 2, 22, 2.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 5,
 27, 5.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 3, 4, 3. οὐ μὴν χρο-
 νῶν, οὐ δὲ γονάτων, οὐ δὲ τῶ ἰδῶν
 ἀπὸ τῶν, 6, 13, 9. ὅ. aggredi,
 ἔψατο ὅ. ἔργον, 2, 10, 8. 2, 23, 7.
 4, 21, 5. 5, 16, 6. μάχης, Ind. 13, 9.
 ὅ. invadere, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 4, 4, 1.
 ὅ. attingere, ἔπνυτο τῶ προ-
 γμῖνον attingebat præstitutus, 3,
 13, 3. ὅ. οὐκ ἔψατο cibum cepit,
 4, 9, 6. ὅ. tangere pro ledere, Ind.
 11, 10.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, de-
 pello a Græcia periculum, 1, 9, 13.
 ἐς τὸν ποταμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 flumen rursus protrudere, 1, 15,
 6. 2, 10, 10. ὅ. ὅ. ποταμῶ ἀπὸ
 τῶν, 2, 11, 1.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, Ind.
 35, 8.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 3 pl. imperf. pass. ab
 ἀπὸ τῶν, 1, 19, 6.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, imperf. act. them. ejusd.
 1, 9, 14.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 3 pl. a. 2. ind. med. ab
 eod. them. 3, 17, 10.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 2. I. inf. act. ab ἀπὸ τῶν,
 Ind. 41, 4.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 3 pl. a. 1. ind. med. them.
 ejusd. 1, 9, 13.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, 2. I. inf. med. them.
 ejusd. 1, 15, 6.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, part. 2. I. pass. ab ἀπὸ
 τῶν, 2, 11, 9.
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν, particula intendendi,
 1, 12, 2. 1, 25, 10. ὅ. forte, μὴ ἀπὸ
 ne forte, 2, 17, 3. Ind. 29, 3. ὅ.
 nimirum 3, 8, 14. 4, 19, 4. ὅ. ὅ.
 tunc,

I N A R R I A N U M.

tertia, jam, 7, 23, 3. §. tamen, 5, 2, 6.

ter num, 4, 14, 14.

terbis, 2, 25, 8, 2, 20, 1.

terbia, 2, 20, 5.

terbis, Ind. 21, 8.

terbis fluvijs, 6, 21, 4.

terbis fluvijs Ind. 21, 8.

terbis, 6, 21, 7.

terbis insula, terbis, 2, 13, 20. & 11.

terbis fluvijs, 7, 16, 6.

terbis part. 2. 1. ab aīra, 1, 7, 9.

terbis, 4, 23, 1.

terbis, πῆς πῆς τῇ γῇ ἀρχαῖσιν
naves ad terram allisae, 6, 19, 4.

terbis, 5, 6, 2.

terbis, 7, 6, 5.

terbis, 3, 8, 6. 6, 15, 9.

terbis urbs, 3, 12, 6, 11, 9.

terbis, 1, 16, 5.

terbis, 1, 17, 9.

terbis, 2, 5, 12.

terbis, 7, 11, 5.

terbis pecunia, 1, 26, 5.

terbis, ἀργυρόπῆς, ἀργυρόπῆς κλίνας, 7, 24, 3.

terbis, 7, 7, 8.

terbis, 3, 25, 3. terbis, ibid. terbis, 3, 8, 6.

terbis fluvijs, 4, 6, 12.

terbis, 3, 13, 6.

terbis, λαμπρὸν τι κατ' ἀρετὴν τολμῶν, 2, 18, 7. 2, 23, 7. κατ' ἀρετὴν προσηλόν, 3, 16, 20. 7, 5, 6. §. 11.

terbis, 5, 26, 7.

terbis, 3, 12, 4.

terbis, 1, 15, 8.

terbis, fluvijs Ind. 38, 7.

terbis, Ind. 7, 7.

terbis, 3, 8, 9.

terbis, 3, 23, 13.

terbis urbs, 4, 24, 10.

terbis, 7, 14, 20 Ind. 13, 5.

terbis, ἀπὸ τῆς 7, Ind. 9, 9.

terbis numero, 4, 19, 1. 4, 22, 8.

terbis, 3, 6, 13.

terbis, 3, 8, 8. 3, 18, 3.

terbis, 1, 12, 10.

terbis, 2, 13, 4. 6, 19, 6.

terbis, 1, 11, 3. vates, 1, 25, 11.

terbis, 1, 1, 6.

terbis, 1, 6, 4.

terbis, electum, habito virtutis respectu, de optimis, Ind. 8, 3.

terbis, praef. 1.

terbis, 3, 16, 13. 4, 10, 4, 7, 19, 4.

terbis, 4, 5, 9.

terbis, 2, 13, 2.

terbis Methymnaeorum tyrannus, 3, 2, 5. §. Citharæodus, 4, 16, 9.

terbis, 6, 28, 6. Ind. 18, 5.

terbis, 7, 15, 7.

terbis, 4, 20, 4. terbis optimates, 5, 2, 3. oppos. ei παλαιά, 5, 25, 2.

terbis, 3, 7, 1. 3, 15, 17.

terbis, 3, 22, 3.

terbis, 2, 9, 3.

terbis, 1, 9, 7.

terbis, 1, 18, 8.

terbis, 5, 5, 6. ἐλγῶν, μίξων, 6, 26, 9. ἀπ' ἀρετῆς αἰώνιον τιώντων, 1, 26, 2.

terbis, 3, 8, 10. ἀρετῆς, 3, 13, 10. προσφέρω, ibid. 11.

terbis, 3, 19, 4. N. 6, 28, 11.

terbis, 4, 5, 13.

terbis, 3, 16, 8. terbis, 3, 8, 9.

terbis, 3, 16, 13. 4, 10, 4. 7, 19, 4.

terbis, Ind. 33, 2.

terbis, 7, 17, 2.

terbis, 5, 18, 8. N.

terbis, Ind. 28, 5.

terbis fluvijs Ind. 39, 9.

terbis, Ind. 7, 2. & 40, 8.

terbis, 2, 3, 2.

terbis, 1, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

terbis, 7, 7.

INDEX GRÆCUS

ἀρά, 2, 3, 3.
 ἀρπαγή, ὅπῃ ἐν πολιορκίᾳ ἀρπα-
 γή γίνεται, 7, 10, 6. ἢ ἀρπαγῆ
 τραπεί, 2, 4, 7. Ind. 21, 12. καὶ
 ἀρπαγῆ καλίστης, 4, 5, 1.
 ἀρπάξω, 4, 8, 14, 7, 10, 6.
 Ἀρπαλῶ, 3, 6, 7, 3, 19, 13.
 ἀρραγία, 3, 19, 16.
 ἀρρεῖα, 7, 3, 2.
 ἀρρεῖας, 2, 1, 5.
 Ἀρράκης, 3, 25, 12, 3, 29, 10.
 Ἀρράκης, 1, 12, 14.
 Ἀρρεῖς vel Ἀρρεῖς, 2, 14, 2.
 Ἀρρεῖας, 2, 14, 5.
 Ἀρρεῖας, 1, 12, 14.
 Ἀρτάβαζ, 3, 28, 3, 4, 15, 9.
 Ἀρτακάς, 7, 4, 8.
 Ἀρτακάς urbs, 3, 25, 7.
 Ἀρτακάς, 1, 12, 5, 2, 14, 2.
 Ἀρτακάς, Ind. 16, 12.
 Ἀρτεμις, 1, 7, 11, & 12. ἢ Κεραιὶς
 τὸ ἴδιον, 7, 19, 4.
 Ἀρτεμίσιον, 6, 11, 11.
 Ἀρταῖς, 7, 4, 8.
 ἄρτι, 3, 6, 7.
 Ἀρταβάλ, 7, 6, 7.
 Articulus vacat, τῇ ξυμφωνίᾳ, 1,
 9, 2. ἢ τραπομῆς, τῆς ποιότητος
 λυγῆς, 1, 11, 4. πῇ αἰῶν, 7, 6, 5. ἢ
 loco pronominis, 1, 11, 7. N. ἢ
 transpositus, ὡς ἢ ἀντιθέτως ἀντι-
 θέτως, 6, 22, 13.
 ἀρρομαῖ ἀπὸ ἑκαστοῦ, 7, 11, 15.
 Ind. 26, 5.
 Ἀρχαῖοι καλέμενοι ξῆνοι, 3, 12, 3.
 Ἀρχίλα, 1, 11, 1. ἢ ὁ Θεοδώρ, 3,
 16, 15. ἢ ὁ Ἀνδρέας, 3, 29, 2.
 ἀρχὴ ἢ ἰρῆμν, initium, 2, 26, 2. τῇ
 ἀρχῇ, initio, 3, 11, 1. ἢ ἀρχῇ
 denovo, 5, 26, 6, 5, 27, 14. ἐνδο-
 ναί τὰς ἀρχὰς τῇ αἰσθήσει, initium
 remigationis præscribere, 6, 3, 5.
 ἢ Νεῖλον ἀρχαὶ caput, fons, 6, 1,
 3. ἢ imperium, provincia, ma-
 gistratus, præfectura, 1, 17, 8.
 2, 1, 5, 6, 29, 1. Ind. 12, 6. ἀρχῇ
 εἰρηνικῇ, 1, 9, 4. ἐν ἀρχῇ ἢ ἀρχῇ,
 1, 23, 10. ἀρχῇ ἔχον, 1, 23, 10.

πατήρ, 2, 14, 10. πατρίαν ἀν-
 σῶζον, 2, 14, 3.
 Ἀρχίος, 7, 20, 12. Ind. 18, 3. &
 27, 8.
 ἀρχαὶ præsum copias, 1, 14, 3. 2, 2,
 2, 3, 5, 1. ἢ Ἀρτίος ἀρχαί, cum
 provincia Arsites præfuerat, 1,
 17, 1. γυναῖκας ἀρχαὶ ἀνδρῶν, 1,
 23, 9. ἀρχαὶ ἢ Ἀρτίος, 2, 3, 11. τῇ
 ἀρχῇ ἢ ἀρχῇ ἀντιθέτως, 5,
 29, 4. ἢ. initium facio, ἀρχῇ ἢ
 λόγῳ Ἀρτακάς, 4, 10, 8. 7, 14;
 18. ἀδελφὸς πρὸς ἑνὶ βασιλεῖ, 2,
 14, 2. ἀρχομαι ἢ λόγῳ, 7, 9, 2.
 ἀρχομαι ἀπὸ ἑκαστοῦ, 2, 8, 5. N.
 6, 1, 4.
 Ἀρχαὶ Ἀθήναι, 1, 1, 1. N.
 Ἀρχαὶ ὁ Κλεῖν, Ind. 18, 3.
 Ἀρτακάς, 1, 17, 8.
 ἀδελφὸς ὁπλίσσεται, ob infirma-
 tem relinquebatur, 5, 24, 11.
 ἀδελφὸς ἀπὸ κίρας, 1, 6, 22.
 Ἀρτί ἢ κάτω, 1, 20, 5. Ἀρτίος,
 4, 19, 8.
 Ἀρτίος, 1, 25, 5.
 ἀρτί, 4, 9, 5.
 Ἀρταῖς λυγῆς, 1, 29, 1. N.
 ἀρτί, 1, 18, 13. ἐν τῇ ποιότητι ἀρτί-
 μιν, 2, 7, 7. ἢ ἀρτίος ἀρτίος,
 7, 13, 12. ἐν τῇ ποιότητι ἀρτί-
 κημιν calcei accurate fidi, Ind.
 16, 5.
 ἀρτίος καλέμεν ἄρτα, Ind. 12, 2.
 ἀρτα, Ind. 25, 7.
 Ἀρτακάς, 6, 11, 2.
 Ἀρτακάς, 7, 15, 7.
 Ἀρτακάς ἢ ἔστιν, 3, 5, 1.
 ἢ ὁ Φίλων, 3, 16, 7. ἢ ὁ Τυμ-
 δρι, Ind. 18, 3. ἢ ὁ ἀρχῇ ἀπὸ
 θαλάσσης, 4, 7, 4.
 Ἀρτακάς, 2, 5, 10. ἢ τὸ ἴδιον, 7,
 14, 9.
 ἀρτί, τῇ δὲ ἀρτίος γίνεται ἀν-
 σῶς, ille autem libenter accipere
 vabatur, 4, 27, 3. Ind. 39, 3.
 ἀρτίος ἀρτίος, Ind. 28, 2.
 ἀρτίος, ἀρτίος, ἀρτίος, ἀρτίος
 ἀρτίος, ἢ, ἀρτίος ἀρτίος
 ἀρτίος

ΤΗ ΑΡΡΙΑΝΟΥΜ.

favebat, 1, 5, 3. φιλοῦσθαι πρὸς, ἥ
 ἀσπαζόμενος a salutantibus, 4, 11, 4.
 ἄσπιδος, 1, 26, 4. ἄσπιδος, 1,
 26, 8.
 ἄσπιδος, 4, 23, 1.
 ἀσπίς περὶ, 4, 23, 3. ἰσθμῷ, 6, 9,
 5. ἐπὶ ἥ ἀσπίδι ὑπὸ τῇ διστοχῇ,
 1, 19, 5. ἰληθὴς ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, 6,
 9, 5. ἐπὶ ἀσπίδι ad sinistram, qua
 clypeum gestabant, 1, 6, 12. N.
 ἄσπιδος ἡ πλάτος ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, 1, 5, 21. N.
 ἀσπίδι negligenter, 6, 9, 11.
 ἄσπιδος, 4, 28, 11.
 ἄσπιδος, 4, 30, 9. ἄσπιδος,
 4, 27, 5.
 ἄσπιδος, 4, 30, 9. ἄσπιδος, 4,
 25, 7.
 ἄσπιδος γῆ, Ind. 1, 8.
 ἄσπιδος γῆ, 2, 6, 1. & 4. ἄσπιδος
 γῆρας, 2, 5, 4. ἄσπιδος γῆ-
 ρας, 2, 5, 1.
 ἀσπίδος, 7, 12, 5.
 ἄσπιδος, Ind. 1, 1.
 ἀσπίς, Ind. 25, 6.
 ἄσπίς, 4, 22, 11.
 ἀσπίς inaccessibilis, 5, 11, 1.
 ἄσπιδος, Ind. 4, 8.
 ἀσπίς, 3, 3, 8.
 ἄσπιδος, Ind. 18, 9.
 ἀσπίδος, 1, 20, 5. 7, 7, 13. τὰς
 πόλεις ἐς ἀσπίδας τῶν μακρῶν ἀ-
 γῶν, 4, 1, 5. διὰ ἀσπίδας τῶν
 5, 21, 7.
 ἀσπίδος, ἀσπίδος, 1, 29, 9. 5, 27,
 4. πορεύσθαι ἀσπίδι ὁδῷ, 2, 17, 1.
 ἀσπίδος ἐς τὴν ἀσπίδα, 2, 17, 2. μετα-
 ἥ ἐς τὴν ἀσπίδα, 2, 17, 10.
 ἐς ἀσπίδα ἀδύνατον τὴν ἵππον,
 4, 5, 11. ἀσπίδος, cautissi-
 mus, 7, 28, 7. ἀσπίδος, 1, 5, 19.
 1, 6, 18. ἀσπίδος, tutissime, 1,
 1, 11.
 ἀσπίδος, 7, 17, 2.
 ἀσπίδος ἀσπίδος, 1, 6, 23, 8,
 21, 14. ἀσπίδος ἀσπίδος, 1, 13,
 7. ἀσπίδος, 5, 23, 3.
 ἀσπίδος ἀσπίδος negligens,

non accurata narratio, 6, 11, 16.
 ἀσπίδος, 7, 10, 1.
 ἀσπίδος impietatis ἐν δίδω, 7,
 14, 9. Ind. 13, 13.
 ἀσπίδος, improbus, iniquus,
 indecens, ἀσπίδος ἔργα, 6, 27,
 9. 7, 1, 9. 7, 14, 4. Ind. 13, 12.
 ἀσπίδος, ἀσπίδος ἀσπίδος, 2,
 11, 5. 4, 6, 4.
 ἀσπίδος, utpote, 1, 8, 11. 2,
 18, 9.
 ἀσπίδος, 7, 12, 5.
 ἀσπίδος ἡ τὴν χάραν δίδω, 1,
 16, 8.
 ἀσπίδος, 1, 25, 6.
 ἀσπίδος uxorem repudiare, 3, 6, 8.
 ἀσπίδος, 3, 22, 9. 7, 12, 10. Μαν-
 δόσι προδόντι τῇ τῇ ἀσπίδος,
 4, 11, 15.
 ἀσπίδος, ἐν ἀσπίδος χάραν ἀσπίδος de-
 spectui habere, 7, 6, 9. Ind. 17, 2.
 ἄσπιδος mons, 7, 1, 2.
 ἀσπίδος, 4, 26, 9.
 ἀσπίδος, absurdus, incredibilis, 5,
 4, 5. ἀσπίδος ἔργα immane opus,
 5, 7, 2. Ind. 9, 4. & 21, 13. ἀσπίδος
 ὁδός, 5, 14, 3. ἀσπίδος ἀσπίδος im-
 mensi vortices, 6, 4, 7. ἀσπίδος
 ὁδός, 6, 9, 10. mirum, Ind. 15,
 9. 20, 2. ἀσπίδος, 5, 4, 4. 5, 5, 1.
 ἀσπίδος ἡ ἔργα ἐξελίχον, 6, 25, 2.
 ἀσπίδος, ἀσπίδος, 7, 15, 8. μαρτυρία
 ἡ ἄμωτος certum oraculum, 3,
 3, 1. ἀσπίδος ἡ λόγος certitudo rei,
 3, 3, 12. ἀσπίδος τῇ ἀσπίδος,
 7, 12, 5.
 ἀσπίδος ἀσπίδος ἔχον ἐμβολίον, 5, 4, 9,
 5, 7, 1. 7, 1, 5. ἀσπίδος ἀσπίδος,
 5, 15, 2. ἀσπίδος, Ind. 40, 9.
 ἀσπίδος placide, sensim, 2, 21, 14.
 ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος, Ind. 13,
 12.
 ἀσπίδος quiesco, 7, 1, 6.
 ἀσπίδος 3, 8, 7. 4, 18, 3. 6, 29, 4,
 7, 4, 1.
 ἀσπίδος, 7, 10, 3.
 ἀσπίδος nonnulla, indeclin. 1, 1, 4.
 ἀσπίδος quacunque, ὅπου, 5, 1.

INDEX GRÆCUS

Ἀτταναῖος, Ind. 4, 8.

Ἀτταλᾶ, 2, 9, 3. Agrianorum Sa-
trapa, 3, 21, 13. ὁ Ἀμύντα ἀδελ-
φός, 3, 27, 1. ὁ Ἀνδρομένης, Ind.
18, 6.

Ἀττικῇ, 1, 7, 13. Ἀττικῇ ξυγγυ-
ρῇ, Ind. 19, 8.

ἀτοχία non impetro, repulsam fe-
ro, 3, 5, 1.

αὐ, 1, 4, 6. 1, 9, 6.

αὐαίνω ἐπὶ ἡλίῳ, sicco, arefacio,
Ind. 29, 12.

αὐθάδεια, 7, 12, 11.

αὐθις, ὡν μὲν, αὐθις δὲ, mox qui-
dem, mox vero, 1, 6, 3. rursus,
adverb. ordinis & numeri, 1, 9,
4. αὐθις ἐπιτρέφον 1, 8, 7. αὐθις
ἀφικέσθαι, 5, 2, 5. præterea, ad-
hæc, Ind. 19, 5.

αὐλιζομαι κακῶς, 1, 6, 19. αὐλιζέ-
ται, 1, 13, 4. 1, 27, 10. Ind. 23, 4.
de classe subsistente dicitur, 2, 2,
9. Ind. 39, 7.

αὐξάνω act. αὐξῶμαι τὴν πόλιν ἐπὶ
μέγα, 4, 1, 3. 6, 3, 6. verbis au-
gere, extollere, 4, 28, 3. 5, 5, 3.
neutr. cresco, 5, 1, 9. pass. ἐξ αὐ-
τῶν αὐξηθῆναι, 7, 7, 7.

αὐξῶ τὰ βασιλείας περιγυμναζῶ, 4, 12,
8. χιόνις αὐξήσει τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα,
5, 9, 7. 5, 13, 5. 7, 21, 3.

αὐρῶ, αὐρῶς ἴσασθαι μιλθανδῆς, 6,
21, 3.

αὐτάγγελος, nuncius qui ipse rei
interfuit, 4, 2, 10.

Ἀυταριῶται, 1, 5, 2.

αὐτίκα statim, 1, 25, 7. Ind. 25, 6.
§. primum, 6, 11, 6. N.

αὐτό, ἥ τὸ αὐτό eodem loci vel fi-
mul, 6, 4, 1.

αὐτόθεν confestim, 2, 6, 2. 3, 9, 7.
6, 3, 8.

αὐτόθι illic, 3, 2, 5. 3, 20, 6.

αὐτοκρατορὲς πρίσβοις legati cum li-
bera potestate, 1, 26, 4. N. 6, 14,
1. 7, 9, 8.

αὐτόματοι πύγνυται ἄλλας sponte
sua sal concrefcit, 1, 29, 1. 3, 4,

6, 7, 20, 4. Ind. 29, 14.

αὐτομάτως, 4, 13, 8.

αὐτομαλία παρὰ τῶνα, transfugio ad
aliquem, 1, 20, 15. 1, 23, 4. 1, 25,
5. 5, 23, 10.

αὐτομαλῶς, 2, 13, 2. 4, 29, 7. παρ'
Ἀλεξάνδρου, 2, 6, 5.

αὐτόνομος, qui vivit suis legibus,
liber, 1, 1, 6. & 8. 4, 1, 6. 6, 6, 1.

αὐτὸς redundat, 1, 21, 12. ἄτῳ αὐ-
τῷ, 1, 7, 8. αὐτῶν ἀπὸ τῶν, ex his
cassi sunt, 1, 1, 17. αὐτῷ ἡμέρας

eodem die, 1, 4, 8. ὡς ταῖς αὐτῶς
ἡμέραις, 2, 20, 2. ἀρχοῦνται αὐτῷ,

Ind. 3, 7. & 8. αὐτῶς ἵπτοις cum
ipsis equis, 4, 5, 13. §. τὰ αὐτὰ

ταῖς ἄλλαις πλημμελεῖν, eadem cum
aliis peccare, 4, 8, 9. τῶν αὐτῶν, τὰ

αὐτὰ Ὀξυδράκων, his similes O-
xydracæ, 5, 22, 2.

αὐτοχειδιάζομαι, 2, 7, 13.

αὐτοχειδίῳ καταλύψις ἡ πόλις, 1,
20, 11. ἐξ ἐφ' ἧς αὐτοχειδίᾳ λαβείν,

1, 26, 7.

αὐτῷ ibi, 1, 6, 23. 1, 27, 8.

αὐτῷ, ἵνα ἐπιδῶται αὐτῷ αὐτῷ ὁ
Ἰνδός ἐστὶ, qua angustissimus est

Indus 5, 4, 2. 5, 20, 16. 6, 18, 11.

πρὸς αὐτῷ ἵκοντο sibi utile judi-
cabat, 7, 7, 13. ὡς τῷ αὐτῷ eodem

facto, aut tempore, eadem opera,
pariter, simul, 2, 18, 12. 3, 22, 9.

4, 7, 3. 5, 18, 1. pro quo est ὡς τῷ
αὐτῷ, 2, 17, 8. τις καὶ αὐτῷ pro se

quisque, 3, 9, 14. & 16. 3, 15, 5.
4, 12, 8. τὸ καὶ αὐτῷ, 4, 8, 9. 4,

12, 8. ἀπαλαίνοντα ἐπὶ τὰ αὐ-
τῶν reverti ad domos suas, 1, 17,

1. 3, 20, 3. ὅτι τοῖς καὶ αὐτῶν ἱκαν-
τοι cum suis quisque copis, 5, 28,

13.

Ἀυτοφραδάτης, 2, 1, 5. 3, 23, 13.

αὐτοχειρία ποιῶν sua manu faci-
ficere, 4, 9, 4.

αὐχὼν, 4, 3, 7. Ind. 13, 11.

ἀφαιρῶ, 4, 30, 5. 6, 1, 7. 6, 13, 3.
ἢ καλῶν αὐτῷ, 7, 22, 5. ἀφαιρῶ
ἀφαιρῶ τὸ δόγμα metum adimere.

Ind.

I N A R R I A N U M.

Ind. 20, 3. ἀφαιρέω, ἡ λαβρὰ ἐπὶ τοῖς Δαρίοις τὴν ἐνυγχόρουν ἀφαιρέω, 3, 10, 6. τὸ ἀπὸ τοῦ ἑ. λέγου ἀφίλοντο οἱ ἄλλοι καὶ ἄλλοι αὐτὸ ἐνυγχόρουν, 3, 3, 12. τὴν κατὰ τὴν οὐρανὸν ἀφαιρέω, 5, 7, 12. αἱ ἀφαιρέθη αὐτοῖς ὁ ἀπὸ τοῦ ἑ. λέγου φέβω, 1, 17, 12. 6, 12, 4. ἡ γένεσις τοῦ Διοσκουρίου ἀφαιρέθησαν Τινδάρω, 4, 8, 3. Construitur sæpe cum duplici accus. personæ & rei. Νῦν ἐκτετακμένῃ τῇ ἀφαιρέσει τὸ δὲ ἀφαιρέω τὴν Μακεδόναν, 1, 2, 12. τὰ χρέματα βίᾳ ἀφαιρέσας τὴν ἑ. λέγου, 2, 1, 9. 2, 6, 10. 3, 2, 7. ἡ νῦν ἀφαιρέτω αὐτὸν τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλάναν, 2, 11, 7. ἀφανής, obscurus, qui non cernitur, τὰ ἐν ποταμῷ ἀφανῆς ἦν, 2, 11, 8. ὁ ἀφανὴς οὐ λαβρὸς ἀφανῆς ἦν, jecinoris fibra non apparebat, 7, 18, 4. ἀφανὴς ἐγένετο ἀμίσσος fuerat, 5, 19, 9. ἀφανὴς ἐξ ἀνθρώπων γινώσκοντο, 7, 27, 4. οὐδ' ἀφανῆς ex occulto, 4, 6, 1. §. incertus, dubius, 7, 28, 4. & 6, 6, 23, 8. 7, 12, 9. §. ὄμβροι ἀφανῆς, imbres, quos non sensimus, 6, 25, 10. §. ignobilis, 7, 11, 9. 7, 29, 7. opp. ἐκλεπῆς, 5, 27, 16. ἀφανίζω τὴν πόλιν everto urbem, 1, 9, 5. 7, 7, 11. ἀφανίζειν τὴν χιλὴν καταπαύσας τῇ ἑ. λέγου, 1, 12, 17. τὴν δέξω, 2, 10, 10. Ind. 20, 2. τὴν κατὰ τοὺς βασιλικὰς ἀφανίζει, torrens apparatus regium secum rapuit, 6, 25, 11. ἀφανίζειν τὸ ἐργον totum negotium evertere, Ind. 32, 12. ἀφανίζεται τὸ ὅδ' οὐκ ἀφανῆς pereunt viæ vestigia, 3, 3, 8. 6, 26, 7. ἀφανίζεται τῷ ποταμῷ τὸ ὅδ' οὐκ, 4, 6, 11. 5, 5, 7. θυῖδα ἀφανίζειν januam obstruere, 6, 29, 16. τὸ δῆμα οὐ τοῖς κούροις τῷ ἀδελφῇ τῷ αὐτῷ ἀφανίσω, 7, 28, 5. silentio præterire, 6, 26, 1. ἀφανῆς διελθὼν clam transire, 2, 9, 2. & 6, 2, 27, 6. 5, 12, 3. §. οὐκ ἀ-

φανῆς ἐμάχοντο non male pugnat, 1, 15, 8. ἀφανισμὸν arefacio, Ind. 29, 2. ἀφαιρέω ἀφανισμὸν τὴν καὶ ἐκτετακμένῃ, 3, 15, 5. ἀφίθη, 3. f. a. i. ind. pass. ab ἀφίμω, 6, 27, 12. ἀφίλετο, 3. f. a. 2. med. ab ἀφίμω, 1, 2, 12. ἀφίληται inf. a. 2. ab ἀφίμω, 1, 10, 9. ἀφίληται a. 2. inf. th. ἀφίμω, 4, 30, 5. ἀφίμω, part. a. 2. ab ἀφίμω, 1, 21, 11. ἀφίξη 2. sing. fut. i. ind. med. ab ἀφίμω, 4, 11, 14. ἀφίμω, καλῶν ἀπὸ τοῦ Περσῶν ποταμῷ ἀφίμω, 1, 15, 2. τὸ βίβω ἡ ἀφίμω, κρῖ ἀφίμω, telorum longinquas jactus, 4, 4, 8. §. de eo, qui liber & incolumis dimittitur, 6, 16, 6. ἀφίμω, præf. inf. per synop. pro ἀφίμω, ex ἀφίμω, 1, 5, 1. ἀφίμω, part. præf. act. th. e-jusd. 1, 7, 5. ἀφίμω Deo facer, 7, 20, 7. ἀφίμω, 3. f. imperf. Attice, ab ἀφίμω, 1, 6, 13. ἀφίμω, 4, 8, 1. 4, 14, 7. 6, 21, 6. ἀφίμω ἀφίμω, ὑπὲρ τοῦ, 6, 11, 16. ἀφίμω τὸ ὅδ' οὐκ, 5, 40, 5. πρὸς ἐς ἀφίμω, 7, 27, 6. πρὸς τοῖς ἐς τὴν ἀφίμω, præf. 3. & 5, 5, 1. ἀφίμω, 3. f. a. i. act. ab ἀφίμω, 1, 10, 10. ἀφίμω, 3. f. a. i. ind. pass. ab ἀφίμω, 1, 17, 12. ἀφίμω, fut. ab ἀφίμω, 6, 11, 5. ἀφίμω λίαν ποταμῶν, 2, 18, 6. ἀφίμω, ἀφίμω ὅδ' οὐκ, 6, 21, 6. ἀφίμω, οὐκ, 6, 23, 6. ἀφίμω, 7, 28, 8. ἀφίμω τὸ ἐκτετακμένῃ, 6, 28, 12. ἀφίμω, plusq. pass. ab ἀφίμω, 2, 15, 2. ἀφίμω, ἐλευθέρως εἶναι ἀφίμω, 1, 17, 4. N. 3, 27, 10. ἀφίμω καὶ ἐλευθέρως εἶναι vitam & libertatem

INDEX GRÆCUS

αὐτῇ ἡς dedit, 1, 19, 9. ἀφ' ἧται
 τὴν αἰχμαλῆτα, 1, 29, 8. 2, 14,
 1. 3, 6, 3. 6, 16, 4. ἀφ' ἧται τῷ θεῷ
 τὴν πόλιν, 5, 1, 4. ἀφ' ἧται δι
 missus, 5, 21, 5. τὴν ἐμὴν αὐτοῖς
 ἀφ' ἧται, obfides ἡς remittit, acci
 pere noluit, 6, 14, 6. §. immitte
 re, emittere, τὰ ἄρματα ἀφ' ἧται
 currus immiserunt, 3, 13, 10. ἀφ
 ἧται ἐπὶ τὴν Σκύθας, immisit in
 Scythas, 4, 4, 11. ταῖς μηχαναῖς
 λαθεῖν ἀφ' ἧται cum machinis la
 pides emitterentur, 1, 22, 3. βέ
 λη ἀπὸ μηχανῶν ἧται, 4, 2, 5. 4,
 26, 10. 4, 29, 13. ἡ τὰ ἀφ' ἧται
 tela quæ eminus jaciuntur, 7, 10,
 3. §. mittere, jacere, finire, ἀφ
 ἧται πρὸς τὸν ποταμὸν mittuntur, Ind. 37,
 11. ἀφ' ἧται (3 pl. imperf. act.)
 καὶ βάθους deieciabant in altum, 2,
 21, 10. ἧται καὶ πρὸς ἀφ' ἧται, 5,
 7, 6. §. remittere, ignoscere, ἀφ
 ἧται αὐτὸν τῆς αἰτίας, remittit eis
 culpam 1, 17, 2. αἰτίας ἡνὶ αὐ
 ἧται, 1, 25, 3. ἀφ' ἧται καὶ αἰτίας, 6,
 27, 12. 3, 27, 3. ἀφ' ἧται οὐ τὴν
 ignoscam tibi hoc, 7, 23, 13. §.
 ἀφ' ἧται permitti, concedi, 3, 27,
 4. §. δάκρυον ἀφ' ἧται lacrymas ef
 fundebant, 5, 29, 1. §. definere,
 omittere, ἀφ' ἧται definit, 6, 11, 5.
 τὰς δ' αὖθις ἀφ' ἧται, facibus omis
 sis, 1, 21, 11.
 ἀφ' ἧται, 3. f. a. 2. med. ab ἀφ' ἧται
 μα, 1, 1, 7. 1, 4, 9.
 ἀφ' ἧται ἐπὶ τὸν θεόν, 1, 1, 7. 1,
 2, 1. 1, 3, 1. ἀφ' ἧται ἐς Πελο
 νη, 1, 7, 6. ἐς τὴν θεῷ ἀφ' ἧται
 rei, ut eum tanquam Deum cole
 rent, venerant, 7, 23, 3. ἐς Εὐρυ
 στῆν καὶ βοῶν καὶ ἀφ' ἧται (prat.
 inf. pass.) ad Eurystheum famam
 boum pervenisse, 2, 16, 8. ἐς ἐ
 πικράτηα ἀφ' ἧται, 1, 9, 4. ἀγ
 γελία παρ' αὐτῷ ἀφ' ἧται (3. f. plusq.
 pass.) nuncius ab eo venerat, 1,
 7, 3. ἀφ' ἧται παρ' αὐτὸν, 1, 25, 3.
 ἀφ' ἧται πρὸς τοὺς ἀφ' ἧται,

1, 4, 9. Ἀντιπάτρον ἀφ' ἧται
 Antipatro venisse, 1, 7, 8. N. ἡ
 καὶ ἀφ' ἧται οφείλει βούλευται, 3. f. 1.
 2. opt. 1, 29, 5.
 ἀφ' ἧται, part. 2. 2. med. ab ἀφ
 ἧται μα, 1, 5, 7.
 ἀφ' ἧται, fut. 1. med. th. ejusd.
 Ind. 34, 1.
 ἀφ' ἧται, 6, 26, 11.
 ἀφ' ἧται defisco, deficio, 3, 28, 3.
 6, 12, 4. ἀφ' ἧται Persia defi
 cientes a Persia, 3, 2, 4. ἀφ' ἧται, 1, 7,
 2. 4, 3, 13. ταῖς γὰρ, 1, 7, 5.
 §. abesse, distare, ἀφ' ἧται
 αὐτῷ absente ipso, 7, 17, 4. ἡ
 χαλεπὸν ἡ καὶ ἀφ' ἧται, cum
 a vallo non multum abesset, 1, 8,
 1. πρὸς τὴν ἀφ' ἧται ἐκβαλ
 λοντο, remotiores telis pcebant,
 1, 21, 4. τόσον ἀπὸ ἀλλήλων ἀφ' ἧται
 ἧται, gentes tanto intervallo inter
 se disjunctæ, 6, 27, 11.
 ἀφ' ἧται prat. inf. pass. ab ἀφ' ἧται
 μα, 1, 7, 8.
 ἀφ' ἧται, 6, 18, 2. 6, 21, 6.
 ἀφ' ἧται, λόγχας ἀφ' ἧται ἐς τὸ ἀνα
 τίστασθαι lances eminus non me
 tuende, Ind. 24, 4. ἡ ἐξ ἧται
 αὐτῷ ἀφ' ἧται τὸν ἡμέραν ἐς τὰς το
 κτιμῶν ἐπικυρήσεις, ut Poro me
 tum nocturnarum excursionum
 exemerat, 5, 10, 7.
 ἀφ' ἧται prospicio, 1, 6, 13. 4, 24,
 16. 5, 10, 3. 6, 19, 7. ἀφ' ἧται
 7, 16, 10.
 ἀφ' ἧται, ἀφ' ἧται ἐπίστω retro
 abierat, 3, 21, 5.
 ἀφ' ἧται sterillis, Ind. 29, 15.
 ἀφ' ἧται καὶ, 7, 16, 1.
 Ἀφ' ἧται, Ind. 37, 10.
 ἀφ' ἧται, ἀφ' ἧται ἡλίαντες,
 3, 24, 4. τὰς αὖθις ἀφ' ἧται
 τοῖς ἀνθρώποις, fortuna eventus
 hominibus inevitabiles, 5, 27, 18.
 ἀφ' ἧται ἐπὶ τὸν θεόν, 1, 20, 15. ἀφ' ἧται
 καὶ, 4, 19, 2.
 ἀφ' ἧται, 7, 26, 2.

IN ARRIANUM.

Ἀχιλῆα λιμὴν, 1, 11, 10.
ἄχρα, παθεῖν ὡς τι, ἄχρα, affici incommodo, 1, 17, 10. 7, 12, 10. εἰδὼν ἄχρα οὐ Περσῶν παθόν, 2, 14, 2. & 15: χῆρον ἄχρα προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ, 4, 8, 7.
ἄχθωμαι, τῇ τριβῇ ἀχθόμενοι diuturnitatem ægre ferentes, 2, 24, 6. 4, 8, 6. 5, 28, 2. & 6. 6, 13, 11. ὡς τὰς ἐπιτιμήσεις, 6, 13, 13. irascor, Ind. 31, 7. ἀχθόμενον quem pœnitet, 7, 29, 5.
ἄχρῳ λαβύνα μίζον γίγνεσθαι καταρρίπτει, 4, 26, 12.
Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς τόφῳ ἐσφύσσεται, 1, 12, 2. κ' ἔπλετο Ἀχιλλεύς, 7, 14, 7. §. alius, legatus Athen. 3, 6, 3.
ἄχρῳ, μεγάλην ἄχρην βεβλημένῳ, magno mœrore affectus, Ind. 34, 5. ἄχρῳ ὑπὲρ τ' ἑρπετῶν ἐγίνετο, Ind. 35, 3.
ἀχρίον τῇ μάχῃ inutile ad pugnam, 2, 7, 6. σῶμα ἐς τὰ πολέμια, 3, 6, 9. ἀχρίον καθέστησεν τοῖς πολέμοις τὸ καστικόν, 1, 24, 5. ἀχρία ἐς ἀνδράπας, 7, 3, 9.
ἄχρῳ, 5, 4, 7.

B.

Βαβυλὼν, 2, 7, 14. Βαβυλονία, 7, 19, 7. Βαβυλωνίαι, 3, 8, 9. χιτὼν τ' Βαβυλωνίᾳ ἐργασίας, 6, 29, 8.
Βάγρια, Ind. 28, 9.
Βαγίστα, Ind. 26, 2.
Βαγιστής, 3, 21, 1.
Βαγίας, 2, 14, 10.
βάβη, 2, 10, 4. ἐπιώσῃ, 3, 8, 1. 4, 23, 2.
βαδίζω pedibus incedo, 6, 13, 8. 7, 3, 5.
βάβης, Ind. 32, 5.
βαδίστης, Ind. 43, 10.
Βάξις urbs, 4, 27, 6. 4, 28, 8.
βάβῳ, ἐς βάβῳ ἐκτάσσεν τὴν φάλαγγα, longiorem quam latiore collocare aciem, 1, 2, 6. N. 2, 8, 12. N. ἐς βάβῳ ἐπιτιμῶμενοι, 3, 11, 7. τιμῶμενοι, 3, 15, 4. τῷ βά-

θῳ, pro in τῷ, 1, 6, 1. ἐπὶ τριβῇ ἐς βάβῳ ἄχθων, Ind. 24, 6. βάβῳ τῆς τειφῆς, 1, 20, 13. τὸ ὄρεον διαχωρεῖ ἐς βάβῳ mons recedebat introrsum, 2, 8, 11. τελατὶ ὀργυῶν τὸ βάβῳ, 2, 18, 5. 5, 7, 2. δέμμα ἔτα ἐς βάβῳ ἦκον, pellis tantæ crassitudinis, Ind. 39, 5.
βαθὺς λιμὴν, Ind. 22, 5. βαθύτα ἄνδρῳ, 2, 26, 1. πόσι, 6, 29, 6. λήϊον βάβῳ seges densa, 1, 4, 1. βαθύτα profunda loca fluvii, 1, 13, 6. βαθύτατοι τ' διαπλεῖ, 2, 18, 5.
βαθύτης, 4, 25, 10.
βαῖνα, ἐφ' ἧς γὰς βεβηκότες ἦσαν, cui terræ insisterent, quam calcabant, 7, 1, 7. sic ἐφ' ὅτῳ βεβήκαμεν, 7, 1, 8. §. incedo, vado, Ind. 14, 6. §. ἀπονομαῖα in eo, coëso, Ind. 14, 7.
Βάκτρα, sive Βακτροί, 3, 19, 3. Βακτριανή, 4, 16, 6. Βακτροί, 3, 8, 44. βακχεῖον, 6, 28, 2.
βακχεῖον, 5, 2, 9.
βακχεῖσται, Ind. 8, 1.
Βακχοί, 5, 1, 7. Ind. 5, 9.
Βάλακρῳ ὁ Ἀμόντι, 1, 29, 5. ὁ Νικάνορ, 2, 12, 3.
βαλάνῳ τ' φασίαν, 6, 23, 10. Ind. 11, 8.
βάλανον τὸς ferio, jacio telum, 1, 1, 16. πρὸς τὴν, Ind. 24, 6. βαλόμενοι, 1, 27, 11. 2, 18, 9. οὐ βαί, βάβῳ, 3, 30, 18. ἐξ ὑπερδίζῃ τι χαρίω καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλόμενοι, 3, 18, 5. 7, 10, 3. βλαθὲς telo ictus, 1, 8, 5. λόγῃ, 2, 23, 9. 2, 27, 3. λήϊον τὴν ἐφάλην, 4, 3, 7. ἀνδρῶν ἔβαλλον ex alto tela mittebant, 1, 15, 1. βάλλον τ' οὖν, 4, 13, 4. §. οἱ ὃ ταπίαις ἔβαλλον, οἱ ὃ ἀνδρῶν, 6, 13, 9. §. ἐς ἀπορίαν βάλλεν τὴν, eorum conatus irritos facere, 7, 15, 2. μεγάλην ἄχρην βεβλημένῳ magno mœrore affectus, Ind. 34, 5.
βάλανκῳ, Ind. 27, 2.
βάπτομαι tingo, fuce, Ind. 16, 4.
βαρβαρίζω, 1, 26, 6. 7, 29, 1. οὐ γίλωτι βαρβαρίζοντες barbæ irriti den-

INDEX GRÆCUS

- dentes, 4, 18, 10. τῇ γνάμῃ, 7, 6, 9.
 βαρβαρινὴ δὲ τῶτο, 7, 14, 9.
 βαρβαρικῆς, 4, 11, 15. 6, 3, 9.
 βαρβαρισμός, 7, 6, 4.
 βάρβαρον, 1, 1, 16. βάρβαρον φωνήν
 ἰταί, barbarum sonum edere, 1, 26, 6.
 Βαρδύλειον, gen. sing. 2. decl. Attice
 pro Βαρδύλειον, vel est 3 decl. 5.
 Æolice abiecto, pro Βαρδύλειος,
 1, 5, 1.
 βαρίως ἀπλοισμένοι, 3, 11, 5. φέρον,
 4, 4, 3. ἢ βαρίως ἀποσποβήσασθαι, 1, 25, 10.
 Βαρζάνης, 4, 7, 2.
 Βαριάνης, 4, 30, 14.
 Βάρνα vicus, Ind. 27, 2.
 Βαρωνίτης, 3, 8, 6. qui & Βαρωνί-
 τής, 3, 21, 16. 3, 25, 14.
 Βαρσίνη, 7, 4, 6. & 9.
 Βαρναξέης Medus, 6, 29, 4.
 βαρύς, εἰς τραγῳδίαν, 6, 15, 7. βαρὺ
 εἰσίκιοι grave pretium habitatio-
 nis, 7, 12, 12. βαρία ἄρμαξ, 5, 15, 4. βαρυτέρων ἀπλοισμένοι, 2, 4, 3, 18, 1.
 βαρύτερος τῷ Μακεδόνι, grave, mo-
 lestum imperium Macedonum,
 1, 7, 2. τῷ ἔπλυν, gravis armatu-
 ra, 1, 28, 10.
 βασιλεία, βασιλείαν παραλαμβάνον
 regnum accipere, in patris locum
 succedendo, 1, 1, 1. εἰς τὴν βασι-
 λείαν παρελθεῖν regnum suscipere,
 regnare incipere, 3, 22, 4.
 βασιλείοι regia, 6, 15, 7. τὰ βασι-
 λεία, 1, 17, 6. 1, 25, 3. Περσικά,
 3, 18, 18.
 βασιλεύει, 7, 25, 1.
 βασιλεὺς μέγας Rex Persarum, 1, 9, 2. 1, 24, 8. βασιλεία καθίσταται,
 1, 25, 6. 2, 3, 9.
 βασιλεύω τῷ Περσῶν, 2, 14, 2. & 3.
 nimis imperiose ago, 3, 6, 13. N.
 βασιλευσάτωι per reges gubernari,
 Ind. 12, 5.
 βασιλευσάτωι, Ind. 3, 4.
 βασιλικὸς ὑποπαιστήριος, 1, 8, 8. βασι-
 λικὸν ἔλκ, 1, 18, 5. N. βασιλικὴν
 χερσίν, 5, 19, 2. βασιλευσάτωι,
 4, 11, 9. τὴν γνάμην animo maxi-
 me regio, 7, 22, 9.
 βασιλειῶν, 4, 15, 4.
 Βάτης eumachus, 2, 25, 8.
 βατὸς pervius, accessus, 4, 21, 5.
 βίβαιον γῆς firma terra, opponitur
 navi, in qua gradum eque firma-
 re non licet, 2, 21, 6. 2, 23, 8. ἢ
 βίβαιον χαρίσι dicitur insula, 5, 13, 4.
 ἢ βίβαιον τὸ ὄδον, via, qua safe-
 sidente nive vestigium fallit, 6, 24, 8. γάλακτος βίβαιον, 3, 3, 8. N.
 6, 26, 8. β. certus, constans, ἢ
 βίβαιον, cujus defecitio mone-
 da, 1, 7, 5. 5, 26, 6. ἐμολογησάτω
 φυλάξωι βεβαιώτωι πατρίαν servare
 constantissimus, 7, 18, 7. τοῖς
 φίλοις βίβαιον εἰς τὸ ἀνίστασθαι,
 2, 4, 16. ἢ βεβαία γνώμη non cer-
 ta sententia, 3, 30, 3. βεβαιώτα-
 τον αὐτῷ τὸ ἄχον ἔγινετο, Ind.
 35, 3.
 βεβαιώτης τῷ φίλῳ, 4, 15, 3.
 βεβαίως ἀνὴρ ὑποστυγνόμενος, 2, 17, 8.
 6, 19, 4. 7, 21, 8. βεβαιώτερον
 εἰργαστο, acius arcebantur, 4, 27, 13.
 βεβαιώσης τῷ φίλῳ, 2, 14, 3. εἰς βε-
 βαιώσιν τῷ λόγῳ παρῳήσιν, 4, 21, 13.
 βεβαιώτης, part. prat. est. 3 βεβαιών,
 7, 1, 7.
 βέλῳ πυρφόρον, 2, 18, 12. βέλῳ ἀπὸ
 μηχανῶν ἤφιστο, 4, 2, 5. τῷ βέλῳ ἢ
 2] μακρῷ ἤφιστο, telorum e longinquo
 jactus, 4, 4, 8. βελὸν ἐκ-
 κοιτιζομένων, 1, 22, 3. ἐντὸς βέλῳ
 ἐγίνετο intra teli jactum erant,
 1, 2, 7. 2, 23, 5-5, 16, 7. εἶσω βέλ-
 λῳ παρέρχεσθαι, 1, 6, 18.
 βέλτης, οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίῳ, 7, 29, 1. βέλτης γινώσκων εἰς τὸ κο-
 νόν, optime in commune confa-
 lere, 1, 7, 16.
 Βερρῶν, 3, 6, 6. & cum simplici
 γ. Ind. 18, 6.

I N A R R I A N U M.

Βάλω, 3, 16, 6. 7, 16, 9. **ἔβαλον**
 τὰς, 7, 17, 2.

Βάνα, 7, 8, 6.

Βαστα, ὁ Βακτρίαν καταράτης, 3,
 8, 4. 3, 21, 2. ὁ Συρίας καταράτης,
 4, 7, 4.

Βασ I, 1, 10. **βίε** κατέχει τὴν χώ-
 ρην, vi, non jure, tenere regio-
 nem, 1, 27, 6. **βίε** ἐξῆλθε vi cepit.
 1, 28, 12. 2, 1, 9. **βίε** ἔπαυον
 παύει τὴν πόλιν, invitis iis, qui ur-
 bem tenebant, 3, 2, 4. **Ν.** πρὸς
 βίαν vi, 4, 21, 20. 7, 14, 5. πρὸς
 βίαν καταρτυόμενος τοῖς βαρβαροῖς,
 coactos cum barbaris militasse,
 2, 17, 2.

Βιάζομαι impetum facio, vi ado-
 rior, 4, 26, 9. 5, 23, 11. & 12. ὡς
 καὶ βιάσασθαι ἵππων, ne vi ir-
 rumpant in portum, 1, 19, 11.
 2, 23, 4. ἐς τὴν λιμένα βιάζομαι,
 2, 20, 13. 6, 9, 4. **εἰ** τὴν λιμένα, 2,
 24, 1. ἵππον ἔτι χειρὸς, 4, 26, 11.
β. βιάσασθαι ἐς τὸ πιδίον τῆς Πέρ-
 σας, Persas in campum repellere,
 1, 15, 6. ἀπὸ τῶν ἀμυγῶν ἐβιάσασθαι
 οἱ Μακεδόνες τῆς Ἰνδίας, 5, 23, 2.
 βιασθέντες ἀπὸ τῶν φαλαγγῶν, 1, 1,
 9. 3, 13, 8. 5, 23, 3. **β.** cogo, 5, 27,
 3. 5, 28, 3. 7, 2, 9. **β.** conor, 1, 3,
 4. βιάζομαι παρελθεῖν conor in-
 trare, 1, 8, 5.

Βίαιος, βανία ἐμβολὰ violentus im-
 petus, 1, 4, 4. πνεῦμα βίαιον, 2,
 6, 3. κατὰ βίαν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀν-
 τὴν ἐς Ἑβρὴν ἔστιν, 4, 20, 4. βαιο-
 τάτη εἰσελθεῖν χρῆσθαι, 6, 5, 1.

Βιαιὸς βάλαντα λίδαν, 4, 3, 7.

Βιβαβὴ infula, Ind. 21, 11.

Βίω, ἀπὸ τούτου τὸν βίον ποιῶνται,
 hoc pacto vitam tuentur, 7, 15, 2.

τίλω ὅραν μακρὴν βίαν, 7, 16, 12.

Βιοτιόω, Ind. 11, 11.

βίον, 7, 28, 1.

Βιοτής, 3, 19, 8.

βιώσιμος spem vitæ habens, 2, 4,
 12. 6, 11, 1. 6, 12, 6. 7, 27, 4.

βιώσκειν, Ind. 9, 1.

βιωτὸς, ἡ βιωτὴν εἶναι, vitam sibi a-
 cerbam esse, vivere nolle, 4, 13, 6.

βλάβη, 1, 18, 14.

βλακισμός, 6, 9, 5. Ind. 23, 8.

βλάπτει ὀλίγα, 1, 1, 13. πολλὰ
 βλαπτέμενοι, 1, 16, 1. 1, 24, 11.
 τούτοις ἔβλαψεν τὰ βασιλείας πρῶγμα-
 τας, 2, 1, 4. ἀπὸ βλάβης τὴν πόλιν,
 2, 4, 9.

βλαβίς, part. a. i. pass. a βάλλω, 1,
 8, 5.

βόαν, 4, 18, 13. 5, 29, 1.

βόνοι γάλα, Ind. 14, 9.

βοῇ λαμπρὰ, 3, 9, 14. ἀπὸ τῆς ἐγίνετο,
 2, 10, 3. πρὸς τὴν βοῇ ἐκπλήσσομαι,
 1, 6, 7. σὺν βοῇ, 1, 1, 14. 1, 8, 7.
 βοῇ ἐγκλειόμεναι, 2, 22, 5. βοῇ ἐ-
 ποιοῖς, 5, 10, 4.

Βοηδρομιον, Ind. 21, 1.

βοήθεια εἰ μὴ ἀφῆκτο οφίσι, 1, 29,
 3. ἐς βοήθειαν ἐπαίρειν ad auxilium
 ferendum incitare, 1, 10, 1.

βοηθεῖν οὐδὲν celeriter suppetias
 ferre, 1, 5, 17. 2, 14, 9. βοηθεῖν
 τοῖς, 1, 10, 1.

βοιωτάρχης, 1, 7, 17. N.

Βοιωτία, 1, 7, 7.

βοιωτιάζω τὴν Φωνήν, 6, 13, 13. N.

Βοιωτὸς, 6, 13, 13. **Βοιωτοὶ** ἐπὶ
 πῖσι, 2, 7, 13.

βορίαι ἐπιπνιόνταίς, 1, 26, 3. Ind.
 2, 1.

Βόρεος portus, 2, 2, 4.

βορρῆς boreas, 5, 6, 1.

βόσκημα pecus, Ind. 29, 13.

βόσκω, χῶρεν ὑδὲ ὑμᾶς αὐτὰς βόσκη-
 σα καλῶς, 7, 9, 10. κτήνη μεγάλα
 ἐν τῇ ἔκτῃ θαλάσῃ βόσκειται, Ind.
 30, 1.

Βόσπορος, 5, 7, 1.

Βοττιαία, 1, 2, 9.

Βυβάκης, 2, 11, 10.

Βυδάς rex Indiæ, Ind. 8, 1.

Βυκεφάλαια urbs, 5, 19, 6. 5, 29, 8.

Βυκεφάλαια, 5, 14, 8.

βυκόλω, Ind. 11, 11.

βύλιον, 3, 26, 6. Ind. 5, 7.

βυλιόμεναι ὑπὲρ τῶν παρόντων, 1, 12,

INDEX GRÆCUS

15. Ind. 12, 6. *ἐπὶ αὐτῶν τέτων*, 2, 3, 9. *ἐν βουλευσὶ αὐτῶν ὡς ἐδιδάκτετο*, 2, 14, 17. *ἐν βουλευσὶ* præt. inf. pass. 1, 25, 8. *προκλήσεις βουλευθείσα*, 4, 14, 4.
Βύλη γίγνεται Ἀλεξανδρῶν confilium init, 1, 1, 11. *βύλην πρότερον* consultandum proposuit, 1, 25, 8.
οἱ ἀπὸ βουλῆς senatores, 3, 5, 10.
βύλομαι, *βύλει* Attice pro *βύλη*, 5, 2, 5.
βυλὺς vespera, 2, 3, 3. N. Ind. 41, 6.
Βύμαδος fluv. 3, 8, 12. qui & *Βυμῆλεις* dicitur, 6, 11, 10.
Βυπάρης, 3, 8, 9.
βύς καλῶς, 2, 16, 8. *καλῶ*, ibid. 9. *βίος ὑπ' ἀρίστου ζῶξαι*, Ind. 7, 7.
Βύτιος, 3, 3, 1.
Βυρῶν, *διωξίς βυρῶντιος*, 2, 11, 9.
Βυρῶς, 3, 21, 2.
βυρῶς & *βαλασῶς*, 2, 18, 5. *βυρῶς*, Ind. 24, 2. & 30, 8.
Βυρῶν, 6, 7, 6. *σοφισαὶ* ἔ' *Ἰνδῶν*, 6, 16, 7.
βυρῶν, *διωκῶν βυρῶν*, Ind. 29, 4. *βυρῶντιος* *πλοῖα*, 5, 8, 8. *τὰς βυρῶντιος* *ἐἶναι* ἔ' *Ἰνδῶν*, 6, 25, 4.
Βυρῶντιος *ἦσαν*, 7, 1, 6.
Βυρῶντιος, 7, 15, 4.
Βυρῶν fluv. Ind. 39, 7.
Βυρῶν, 3, 12, 3.
βυρῶν, *βυρῶντιος* *σκληραὶ*, 1, 17, 6.
βυρῶν *ἐπιστήμησαν*, 2, 3, 15.
βυρῶν *περιβαλῶν* *αὐτοῖσι* *καὶ* *τὰς αὐχίνας*, Ind. 13, 11.
βύβλη, 2, 15, 8.
βύβλη, 1, 3, 3.
βύβλη confertim, 1, 19, 4. 2, 20, 12.
βυβλῆς, *ἐς* *βυβλῆ* *ἔσται*, Ind. 30, 6.
βυβλῆς, Ind. 6, 3.
βυβλῆς, *βυβλῆς* *ἰδρύσασθαι* altaria struxisse, 1, 11, 11. 1, 17, 5. *κατασκευάζει*, 5, 29, 2. *ἐπὶ* *βυβλῆ* *ἔσται*, 1, 11, 13.
 Γ.
Γάδος, 4, 17, 7.
Γέννη fluv. 5, 3, 19. 5, 6, 19.

Γάδος, Gades, 3, 30, 16. 7, 1, 1.
Γάδωσι, 6, 23, 6. *Γάδωσι*, 6, 22, 1. *Γάδωσι*, 6, 28, 7. *Γάδωσι*, 6, 28, 4.
Γάζα urbs, 2, 26, 1. 4, 2, 1.
Γάζα *αἰὼν* *πόλις*, 2, 25, 8.
γάλα *βόειον*, Ind. 14, 9. *τῷ* *γάλατι* *ἐκτρέφει*, Ind. 14, 8.
Γαλατικὴ, 2, 4, 1.
γαμβρός, 1, 15, 10.
γαμῶν, 1, 24, 1. 4, 25, 4. *αἱ* *γαμῶν*, 7, 4, 10.
γάμος, *ἐγγονία* *ἐπὶ* *γάμῳ* *τῇ* *παυδί*, 2, 3, 7. *γάμος* *διδοῖται*, 4, 15, 7. *παυδί* *ἐπὶ* *γάμῳ*, *Virgo nubilis*, 4, 19, 8. Ind. 9, 1. *πολλὰς* *γυναῖκας* *ἐς* *γάμῳ* *ἔλαβεν*, *multas uxores habuisse*, Ind. 8, 6.
γάμος *ἐκτρέφει*, 7, 4, 6. & 10. *γάμος* *ἐκτρέφει* *αὐτῶν* *γονιμῶν*, 7, 10, 5.
γάμος, *ἀλλὰ* *γάμος* *sed*, 1, 24, 1. 2, 6, 7. 3, 2, 5. 3, 3, 9. *Vide* *ἀλλὰ*. *καὶ* *γάμος*, 2, 3, 7.
Γαροῖας fluv. Ind. 4, 11.
Γαργάριος, 3, 8, 12. 6, 11, 10.
γι quidem, certe, 1, 1, 4. N. *τόν* *ταύτην* *illud quidem certe*, 3, 28, 8. & 10: 4, 10, 5. 4, 19, 8. 5, 9, 8. 5, 14, 2. 22, 9.
γίλας, *ἐπὶ* *ὄν* *γίλας*, 5, 2, 4.
Γίλας, 1, 12, 4.
γίλας, *γίλας* *ἐἶναι* *Σαύτας*, 4, 4, 5. 4, 13, 9.
γίλας, *πολλὰς* *γυναῖκας* *πρότερον*, 2, 16, 2. Ind. 9, 10. N. 5. *καὶ* *πάντες* *Ἰνδοὶ* *ἐς* *ἐνταύθα* *γίλας*, *distincti sunt in septem potissimum genera hominum*, Ind. 11, 1.
γίλας *ἐπὶ* *ὄν* *γίλας*, 7, 27, 4. *καὶ* *τῇ* *γίλας* *ἐἶναι* *ἔ' Ἀρμενίαν* *ἀντίφω*, 3, 3, 3. 4, 8, 3. 7, 29, 6.
 Genitivus partem notans, 1, 24, 8.
 Genitivi geminati, ἔ' *παυδί* *τῷ* *Ἀλεξανδρῶν*, *liberorum educatio ab Alexandro facta*, 3, 22, 19. Ge-
 nitivi

IN ARR IANUM.

adivi consequentia, ubi illis opus non est, 2, 21, 2.

γυναῖκ, 1, 19, 8, 2, 3, 8. γυναικός, 5, 18, 6. ἀνὴρ, 5, 18, 9. θυμῷ γυναικός, de equo, 5, 19, 7. τὰ παλῖμια πολὺ τι γυναικώτοι, 5, 4, 8. 5, 25, 1. 7, 28, 5.

γυναικός, 7, 29, 2.

γύν, 1, 12, 8. ἐς αὐτὴν καθῆκεν, genus ad eum pertinebat, ex ea stirpe natus erat, 1, 11, 13. τὸ γύν, pro γύν, 1, 27, 8. ἀπὸ γύνος διδύσκει, 2, 3, 4. ἀπὸ γύνος εἶναι, 5, ab eodem cum alio genere ducere, 3, 3, 2. Ἡρακλίδης ἀπὸ γύνος, Heraclides genere, 4, 11, 11. γύνος ἀμείβει τὴν βασιλείαν, Ind. 8, 3. Ν. γύνος ὑπολείπειται stirps, foboles, Ind. 9, 2. γύνος ἐπιφανὲς claro genere, 4, 7, 8. οἱ πρὸς γύνος propinqui, 2, 15, 6. τὸ γυναικὸν γύνος, 7, 15, 9. §. gens, 6, 15, 3. γυναικὸς πάντες βαρβαροὶ γύνος, 3, 22, 8.

γυνεύω, honoro, veneror, 4, 10, 9. 7, 23, 8. Ind. 8, 5.

Γυνεῖς, 2, 1, 3.

γυνεύονται δόξα καὶ τιμῇ præstantissimi honore & gloria, Ind. 11, 1.

γύνος, præmium, 4, 18, 11. Ind. 9, 3. γύνος pro γύνος, 3, 17, 11.

γύνος crates vimineæ, 1, 21, 10. γύνος scutum, 4, 4, 7.

γύνος, ἴσκι ἀντὶ γυνεύει, 5, 27, 15. Εἶται οἱ ἀπαθανατίζοντες, 1, 3, 2.

γύνος, 3, 4, 3. καὶ οἱ γύνος, 7, 14, 15. ἄνω τὸ γύνος, 7, 11, 10.

γύνος, διπλοῦς, 5, 7, 1. ξυμφορὰ ἐγγυμνή, 3, 7, 3. ἡ γύνος ἐπὶ αὐτο, 3, 7, 3. γύνος ἐπὶ ἐπὶ τὰ φωνὰ πεποιημένη, ὑπὸ πλάθης ἐστρέψαι, 1, 22, 6. διπλὴ γύνος ἐγγυμνή, ὁ πόρος, 3, 17, 1. γύνος ἐπιβαλλόμενος, 2, 22, 12. 2, 23, 6. γύνος τὸ πόρος alveum ponte juncto, 1, 4, 4. 3, 6, 1. 5, 7, 10. τὸ ποταμὸν, 3, 18, 9.

γύνος, 5, 7, 3. ταχὺ, 5, 7, 3.

γύνος, Ind. 12, 7. γύνος, Ind. 12, 8. γύνος, Ind. 11, 9.

γύνος ἀγαθὸν ἰργάσκει, 4, 28, 6. τὸ γύνος ἰργάσκει, 2, 1, 6. οἱ ἐν γύνος κερτοί, 3, 2, 3. τὸ γύνος ἰργάσκει, 1, 24, 11. 2, 3, 2.

γύνος terrigena, indigena, Ind. 8, 4.

γύνος τὸ γύνος, 4, 2, 4. 6, 10, 6. Ind. 33, 10.

γύνος, 1, 6, 8. γύνος βίβαιοι ἀντακτίς, 3, 3, 8. γύνος ἀντακτίς, γύνος ἀντακτίς, terra nullos colles habens, Ind. 4, 7. γύνος ἐπιτυγχάνει ὑψηλοῖς, 6, 24, 7.

γύνος, a. 1. inf. act. a γύνος, 2, 25, 5.

γύνος, acc. sing. part. a. 1. act. th. ejusd. 2, 24, 2.

γύνος, 4, 17, 3. οἱ τὸ γύνος τοῦ αὐτοῦ γύνος ἐπὶ ἰρχεται, Ind. 9, 6. ἐπὶ γύνος, 7, 21, 11.

Γύνος, 2, 13, 10.

Γύνος, 2, 16, 6.

γύνος, γύνος, 1, 3, 10. καὶ ὁ αὐτὸς ὁ πόρος, 1, 3, 10.

γύνος, per quem ipsi erat transeundum, 1, 6, 8. γύνος βυλὴ Ἀλιξάνδρῳ, consilium init, 1, 1, 11.

γύνος ὁ δῖος τοῖς ἀμφὶ Ἀλιξάνδρῳ, persecutus est Alexander, 1, 6, 24. ὅτι μὴδὲν ἔτι πλέον τοῖς κολυμβηταῖς γύνος, ut nihil amplius urinatores efficere possent, 2, 21, 9. τὴν μάχην Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὴν νίκην γύνος, 3, 15, 17.

γύνος, γύνος, 5, 19, 2. §. nasci, 2, 16, 2. καὶ διὰ γύνος, 6, 14, 3. §. γύνος αὐτὸς τὰ ἰσχυρὰ prospera fuerunt, 5, 3, 9. ὅτι γύνος αὐτὸς τὰ ἰσχυρὰ, 5, 28, 7. §. γύνος ὁμοῦ convenire ad confligendum, 1, 5, 12. sed 1, 6, 21 est congregari, de copiis ejusdem exercitus,

INDEX GRÆCUS

γνωσκειν cognosco, & γινώσκω τὰ
ὄντα, 1, 7, 4. γιγνώσκεται τὰ Ἀ-
λεξανδρῶν ἔργα, notæ sunt ejus res
gestæ, 1, 12, 4. ταῦτα μὲν γιγνώ-
σκω, hæc quidem intelligo vere
esse, 1, 13, 9. οὐ γὰρ ἀγνοῦνται θεί-
οις, 1, 23, 1. μὴ γινώσκουσιν, non
palam fieri, 7, 5, 5. ἔγνωσαν πλε-
μύοντες, sciunt se peccasse, 7,
29, 3. §. decerno, statuo, puto,
1, 3, 6. 1, 5, 9. 1, 10, 5. 1, 17, 14.
1, 18, 5. ἐναντία γινώσκω contra
sentire, 5, 27, 2. ὑπὲρ ἑμαυτῶν γι-
νώσκω de me sentio, 1, 12, 8. 4,
28, 4. conjicio, reputo, 1, 27, 10.
pro quo 11. ponitur εἰσάγω, 2, 6,
7. §. ὑπὲρ αὐτῶν γινώσκω de eo sta-
tuere, tanquam de reo, 1, 25, 8.
ὑπὲρ αὐτῶν γινώσκω, de ea decerne-
re, 2, 1, 5. §. κακῶς ἐγνωσμένη,
male consultata, facinus, 1, 7, 10.
7, 29, 3. γιγνώσκω τὰ βέλτερά ἐς
τὸ κοινόν, optime in commune con-
sulere, 1, 7, 16.

Γλαυκάνικη, 5, 20, 3.

Γλαυκίης Γεχ, 1, 5, 1. medicus, 7,
14, 6.

Γλαυκίππῳ, 1, 19, 1.

Γλαῦπῳ, 3, 16, 2.

Γλαῦται, 5, 20, 3.

γλυκὺ ὕδωρ, 6, 23, 5.

γλῶσσα, ἀπὸ γλῶσσης ἐνταταγμένα,
verbis mandata, 1, 25, 13. ἀπὸ
γλῶσσης δέομαι verbis precor, 2,
14, 1. ἐμάσατο γλῶσσας ἐξελάοντο,
græcæ linguæ oblitæ sunt, 1, 26, 6.

τῇ ἰδιῇ γλώσσῃ καλεῖται, Ind.
2, 6.

γνώμη animus, ἀνθρωπίνη καρτερὴ καὶ
ἀσκήτοι, 7, 3, 9. Ind. 20, 5. αἱ γὰρ
γνώμης πένονται, 7, 28, 3. τῇ αὐτῇ
γνώμῃ eodem animo, 7, 4, 5. βαρ-
βαρίζει τῇ γνώμῃ, 7, 6, 9. τῇ γνῶ-
μῃ βασιλικώζω, 7, 22, 9. ἀν-
δρυνόζω, 7, 28, 2. τὰς γνώμας
παρεπλάσιοι, animorum robore
pares, 2, 7, 6. τῇ γνώμῃ διδωλ-
μῶ, 2, 10, 2. ἐξικαμνοὶ ἤδη ταῖς

γνώμας, 5, 25, 3. ταῖς γνώμας
προεκκινῶντες, 5, 27, 10. ταῖς γνώ-
μας ὑφιστάται, 1, 7, 5. πρὸς τὰς
ἀρετὰς. Κρατερὸν τὸν γνώμας τετρα-
μίνοι animo ad Craterum propul-
sandum intenti, 4, 2, 3. §. senten-
tia, ὑβεβάνω, 3, 29, 1. αὐτὸν Ἰαφώ-
λι Δαρμίον τῆς γνώμας, 2, 6, 6. τῇ
γνώμῃ ἀπαρτάνει sententia falli,
1, 18, 12. τὸν τῇ γνώμῃ ἐρίδοντα,
2, 3, 4. εἴ γινώμην τὸν σφῶν ἡμῶν vo-
luntate, pro lubitu suo, 2, 20, 4.
4, 21, 20. 5, 17, 11. γνώμην σιωποῦ-
ντες secum stantebant, 1, 1, 10.
3, 19, 2. 3, 21, 8. Ind. 33, 8. γνῶ-
μῃ ποικιλάται, ratur, 4, 27, 6. 4,
29, 9. γνώμην ἀποδείκνυντες, senten-
tiam ostendebant, judicabant, 2,
26, 4. §. γνώμης πρῆτις ὑπὲρ ἀν-
δρῶν παδισοῦ εἰς πόλεως, consultaba-
tur de diripienda urbe, 1, 9, 14.
γινώσκω, a. 2. inf. a γινώσκω, 1, 25, 8.

γνωρίζω agnosco, Ind. 34, 7.

γνωρίζω, 1, 25, 13. 3, 21, 1. 4, 14,
6. Ind. 15, 9. κατ' ἀξίαν εἰς τὴν
ἀρετὴν γνωρίζομαι, 2, 10, 3. γνω-
ρίζομαι, 6, 14, 1. Ind. 17, 6.

γνωρίζω, nosse suam infirmita-
tem, & contra, robur ac virtutem
hostium, & propterea quiescere,
Ind. 13, 13.

γνωστόμενοι, part. fut. 1. med. a γν-
ώσκω, 2, 16, 12.

γνοῖς, 1, 16, 8. 7, 10, 8.

γνῶν, 6, 13, 9. πίπτει αὐτῷ πρὸς τὴν
γνῶσιν, Ind. 36, 1.

Γοργίας, 4, 16, 1. 4, 22, 9.

Γοργῶν, 3, 3, 1.

Γέρδων, 1, 29, 5. Γέρδῳ, 2, 3, 1.

Γερῶνῳ fluvi, 4, 25, 10. Γερῶνῳ,
ibid.

γερύμματα πέμπειν litteras mittere,
1, 18, 6. γερύμματα πέμπειν, 2, 14, 11. ἀπὸ
αὐτοῦ, 1, 25, 5. & 19. φέ-
ροι, 3, 26, 5. αὐτὸν ἐν τῷ δυνάμει
τῷ διατάσσοντι, 2, 14, 11. ἀπὸ
αὐτοῦ ἐς τὸν δυνάμει, 6, 27, 5.
γερύμματα περὶ αὐτῶν ἔσονται, 6, 12, 6.
§.

IN ARR I A N U M.

β. ἀγλαῶν ἐς τὰ βαρβαρικά
γράμματι, 3, 6, 9,

γερματίων, 5, 24, 9. N. ἐπὶ τῷ
ῥῳ, 3, 5, 4. βασιλικῶς, 7, 4, 8.
Ἐὶ τὸν πατὴρ, Ind. 18, 9.

γερματίων, 7, 18, 4.

Γραμμῆς συν. 1, 13, 1.

Γράμμις, Ind. 39, 3.

γρῶφα ἐπιτελεῖται πρὸς τὸ δῆμον, 1, 10,
7, 6, 1, 5. γρῶφαι ἐπὶ ῥῳ τῶν τοιῶ-
ν ἐς τὸ ἐμφανῆ, scribere de nulla
tali re aperte, 1, 25, 13. §. decer-
no scribendo, sum auctor decreti,
ad senatum vel populum refero,
1, 10, 5.

γρῶφ, 5, 4, 4.

γυμνασίᾳ ἄγειν, 2, 5, 10. 2, 24, 10.

γυμνῶς, γυμνοὶ ἢ σοφιστῶν ἡδῶν, 7,
2, 4. γυμνοὶ ἢ ὑπὸν διουσίθησιν,
abjectis armis evaserunt, 1, 6, 24.

§. γυμνοὶ τοξόται leviter armati,
1, 2, 7. N. opponuntur ἐκλιταῖς,
1, 28, 9.

γυμνάς, 7, 10, 2. ἐγυμνασθε τὸ τεῖ-
χος, 1, 20, 11. ὑπὸ τῷ πλῆ-
θει ἢ βελῶν ἐγυμνασθὲ τὸ τεῖχος ἢ
προμαχομένοι, 4, 2, 5, 6, 9, 8.

γυμνασίᾳ πόλεμος, Ind. 8, 8.

Γυμνασίᾳ λιμὴν, Ind. 22, 5.

γυμναίον, 6, 25, 11.

γυμνῶν, γυμναῖον ἄγειν, 3, 6, 8. δῶται,
4, 15, 3. γυμναῖον φειδιδῶται, 1, 8,
14. γυμναῖος ἄρχαν ἀνδρῶν, 1, 23, 9.

γυμνῶν, 2, 21, 4.

Γάγατα, Ind. 38, 7.

Δ.

Δάα, 3, 11, 4.

Δαγασιος, Ind. 29, 6.

δαδῶς, acc. plur. α δῶς, 1, 21, 11.

δαμνῶν ἢ χαλῶν peritus locorum,
4, 29, 7. δαμνοῦνται τὰς περι-
τίσσιμον ordinandi, 7, 28, 5. Ind.
18, 1. Ἐν τῷ δαμνοῦνται, Ind.
24, 5.

δαμνοῦνται ἔστιν αὐτὰ ἐς ἐξέλιπον ἢ χα-
ρῶν, 2, 6, 9. 7, 16, 11. τὰ οὗ τῷ δα-
μνῶν, fortunæ eventus, 5, 27, 18.
δαμνῶν, εἰσὶν δαμνῶν τὸ μετὰ τὸ δα-
μνῶν, 5, 28, 11.

δαμνῶν, 5, 28, 11.

δαμνῶν depascor, 5, 3, 2.

δαμνῶν de serpentum morsu, Ind.
15, 11.

δαμνῶν ἔφισται, 5, 29, 1. δαμνῶν
πολλοὶ προχρῶνται, 5, 28, 1. 6, 13,
5. προχρῶνται, 7, 11, 8. §. δαμνῶν
ἢ σκῆψιν ἐκκρίνον, 6, 22, 8.

δαμνῶν, Ind. 33, 5.

δαμνῶν sophista, 7, 2, 5.

δαμνῶν mutuor, 7, 9, 10.

δαμνῶν, ἐπὶ τῷ δαμνῶν, 3, 16, 14.

δαμνῶν, 4, 18, 11. N.

δαμνῶν ὁ Ἀρβῶν, 1, 16, 5. ὁ ἔρ-
ξυ πατὴρ, 4, 4, 5.

δαμνῶν, 1, 21, 11. δαμνῶν τῶν μαχητῶν
ἐμβαλλεται, 1, 22, 2.

δαμνῶν, 1, 17, 2.

δαμνῶν tributum, 1, 26, 5.

δαμνῶν, δαμνῶν ὕλη, 1, 2, 12. 7, 20,

6. δαμνῶν ἔρος, 1, 5, 10. 3, 23, 2. 5,

11, 1. δαμνῶν δαμνῶν, Ind. 22, 7.

τὰ ἄλλα σώματα δαμνῶν, reliquo
corpore hirti, Ind. 24, 9.

δαμνῶν Persa, 2, 2, 3.

δαμνῶν, 3, 29, 12.

Dativus causam notans, τῇ τῷ
ἐπερρωδῶν, 1, 1, 12. 1, 15, 7. 1,
16, 3. 1, 17, 10.

δαμνῶν, 5, 2, 7. 6, 22, 10.

δὲ initio libri, 1, 1, 1. N. autem,

tamen, 1, 1, 13. καὶ δὲ etiam,

porro, sed, 1, 6, 4. & 17. 1, 29, 6.

2, 11, 3. 7, 6, 5. καὶ τότε δὲ, ac

tunc quoque, 1, 7, 8. ὁ δὲ tunc

vero, 3, 19, 7. 7, 14, 2. 7, 17, 5.

οἱ δὲ 4, 2, 9. in quibus locis fere

abundat. Ita & 1, 5, 3. 4, 12, 3.

5, 16, 2. 5, 20, 1. Geminator 1,

1, 12. Ind. 3, 8. N. 25, 5. 30, 9.

Pro ἀλλὰ, 1, 12, 17. N.

διδίταιν præt. inf. med. a δίδωμι ti-

meo, 1, 4, 10. 5, 25, 11. 7, 2, 7.

διδίταται terreo, 1, 4, 10.

διδίταται, part. præt. pass. a δι-
δῶμι, Ind. 7, 3.

διδίταται præt. inf. act. a δίδωμι, 2,

15, 4.

I N D E X G R A E C U S

δίτοπος esse, cum genit. 4, 25, 8.
Ind. 27, 9. **ἐλαυ διότω** πόνου, 5, 13,
 5, 5, 26, 6. **ἑλίγω** δύν parum ab-
 esse, ferme, 4, 4, 5. **τοσούτω** ἰδίωται
παρὰ χεῖρ, tantum abfuit ut præ-
 berent, 1, 7, 11. **τοσούτω** ἄλλω δύν-
 σαι λισσομένη, 1, 25, 10. 7, 18, 9.
τοσούτω ἰδίωται, 4, 21, 16. **εἰκοσι**
δυοῖν δύν, 2 duodeviginti, Ind. 7, 1.
δίδω τὰς ἀμάξας, 1, 1, 14. 1, 22, 7.
 2, 4, 7.
διδόνυμι, 1, 15, 8, 4, 19, 6. Ind. 28,
 7. τῇ χειρὶ, 7, 8, 6.
δείλη, ἀμφὶ δίδω sub vesperum,
 3, 21, 14. 4, 29, 11.
δέιμα metus, 7, 28, 5. ἀφελῶν τῶν
 ἀνδρῶν, Ind. 20, 3.
δειμαίνω timeo, 3, 7, 3. πρὸ τῆ φι-
 λάτων, 4, 17, 8. ἐπὶ τῇ, Ind. 40, 8.
δείμασθαι a. I. inf. med. a δέιμα, 3,
 1, 8.
δεινὸν, 2, 23, 5. 3, 14, 3. ὁμῶ σφίσι
 πᾶσι τῇ δεινῇ προσκειμένοι, 6, 8,
 12. ἔ παρόντῃ ἐν τῇ δεινῇ ἱερῶ,
 6, 11, 3. **δεινὸν** εἶναι ποιομένης, 6,
 22, 3. **δεινῶς** ἐὰν δέξῃ ἐκροτέϊτο, 7,
 2, 3. **ἡ** δεινότης ἐξουσιῶν, qui opti-
 me videre potest, 7, 28, 4. & 6.
δειπνέω, 7, 25, 1. & 6.
δείπνοι, δείπνῃ ἡμέρῃ σῶσαι cœna-
 runt, Ind. 41, 5.
δειπνοποσίμα, 2, 8, 1. 3, 10, 1. 6,
 6, 2.
δεισάντων, gen. pl. part. a. I. a δει-
 δω, 1, 22, 7.
δικαδάρχης, 7, 23, 5.
δικάς, 7, 23, 6.
δικασάτης, qui stipendium decem
 staterum accipit, 7, 23, 5.
δικαζῶς, decimo die quid faciens,
 1, 1, 7.
δίχομαι pro δέχομαι, Ind. 28, 2.
Δίλζε δ' Ind. 5, 3, 12, 6, 14, 11. 6,
 17, 4. τὸ Αἰγύπτου, Ind. 2, 6.
διλφιν, Ind. 39, 5.
Διλφοί, 4, 11, 12.
δίμω condo, exstruo, 2, 5, 5. ἀγέ-
 ραι καὶ ἰσρὰ δέμωσθαι, 3, 1, 8. Ind.
 7, 3.

δίδρον ἡμερον arbor mitia, sativa, 5,
 4, 2. **ζύνθεσις**, 6, 26, 8.
Διδορῶσσα, Ind. 27, 3.
δέξην τῇ Μάριον ἱεραλόν, Ind. 35,
 4.
δέξις, **δέξις** κίρκης, 1, 1, 15. ἐς τὸ
δέξις dextrorsum, 1, 6, 3. **ἡ** δέξις
 aptus, 4, 3, 16.
δέξις, **δέξις** μῆτοι τῇ βασιλείᾳ, 2, 7,
 16, 2, 18, 1. 7, 4, 10. 7, 19, 2.
δίδωμαι ξυγγνώμης τυχεῖν, veniam
 peto, 1, 10, 3. 1, 27, 4. 1, 29, 8.
διδοῖμαι αὐτῷ ῥογαῖε cam, 2, 3, 7.
διδοῖμαι ἐπὶ αὐτῶν, 3, 17, 12. ἐπὶ
 φιλικῶν διδοῖμαι, 7, 15, 5. **δίδωμαι**
 ἀπὸ γλώσσης verbis precor, 2, 14,
 1. **ἡ** εἰδὼν δίδωμαι, nihil attinet, ni-
 hil opus est, 1, 12, 8. ἡ χαριῶται
δίδωμαι αὐτῷ Δαρίῳ, se Darii pe-
 cuniis non egere, 2, 25, 5. 7, 6, 2.
καυτικῶς δίδω, 1, 20, 2. γὰρ ἡ
δίδωμαι, 4, 15, 7.
δίδω necessarium, ἐν δίδωτι ἐγίνετο
 αὐτῇ ἡ πορῆ τῇ ἱππικῇ, necessa-
 ria fuit missis equitum, 4, 2, 10.
ξυνιδίω τὸ δίδω, cernere quid facio
 opus sit, 7, 28, 4.
δίδω ἡ, 5, 13, 5. 5, 26, 6. ὅς τῃ τοῖς
 ἄλλοις δίδω ἡ, 6, 27, 10. **δίδω**
 ἐὰν πολέμιον εἶδῃ, 5, 27, 18. τὸ δὲ
 γὰρ δίδω, 6, 12, 7. εἰδὼν ἄλλω δ'
 σφῶν δίδω ἡ, 1, 13, 10. 3, 11,
 2. **δίδω** τῇ δίδω, 7, 9, 6.
δίμα, Ind. 16, 5.
δίρις, 2, 18, 12.
διρὸς ζυγῶ, 2, 3, 1.
διρὸς, 3, 22, 9.
διρὸς, 7, 2, 9.
δίδω, 5, 2, 5. **μέχρι** δίδω, 5, 25, 7.
διδότω, 2, 6, 3. ἀφίκετο, alteris
 castris pervenit, 4, 24, 1. 5, 22, 4.
διδότω χάρεξ interioris vallum, 1,
 8, 5. **διδότω** κατὰ τὴν τῶν, Ind.
 17, 2. **διδότω**, 6, 4, 6.
δίχομαι accipio, 4, 13, 2. **χαριῶται**
 2, 14, 12. τὴν ὑγεμονίαν, 4, 6, 3.
φιλίης, 5, 24, 9. εἰς τὴν πόλιν
 urbem admitto, 2, 16, 11. 2, 27,

IN ARR IANUM.

• **ΙΟ.** τῆ πάλιν, 2, 25, 8. 3, 1, 3. §. capio, τοσούτους ἰδίχοντο τὸ χωρίον, tot capiebat locus, 2, 8, 9. 2, 19, 1. 2, 20, 12. ὅνους ἤ πεζῶν τὰ πλοῖα ἰδίχοντο, 5, 12, 7. §. admittere, εἰ δέξαται γίγινται τὸ βάθον ἢ ἔδωκε, 5, 7, 2. recipere, διόρουχας εἰς ἢ Εὐφροῦντος εἰς αὐτοὺς δέχεται, 7, 7, 6. & 8. Ind. 4, 3. §. sustinere impetum hostis, excipere, 1, 1, 16. 1, 6, 6. 3, 12, 2. τὴν ἰμβολὴν, 1, 4, 4. τὰς προσβολὰς, 3, 13, 9. εἰ δέξαται ἰσχυρῶς, 6, 9, 1. §. excipere, 5, 25, 11. N. §. δέχεται εἰς χεῖρας τὸς Μανδύνας, manus cum Macedonibus conferre, 1, 5, 11. §. οἷός τις δέχεται τὸ παραγγιλλόμενον, mandatum celeriter excipere, 1, 6, 2. §. retinere & morari vertit Gronovius, 6, 24, 7. N. **ΔΙΑ**, **ΔΗΝΑΣ** εὐ πίδακας, 1, 16, 10. 4, 14, 5. εὐ κλοῦν, 3, 30, 6. εὐ Μανδύνας δαδύμινος ἦσαν, 1, 29, 8. **ΔΗ** initio libri, 1, 1, 1. tandem, 1, 7, 10. 6, 1, 4. ὅστις δὴ quicunque tandem, 5, 1, 1. §. vero, ἴσθα δὴ, tunc vero, 1, 1, 14. & 16. τότε δὴ 1, 2, 11. §. quidem, εἰ δὴ quā quidem, 1, 9, 15. καὶ πολὺ δὴ μείονες, & multo quidem minora, 5, 4, 1. §. certe, τῶν γε δὴ illorum quidem certe, 5, 4, 8. μὲν δὴ, quidem certe, præf. 2. §. εἰα δὴ, utpote, 1, 3, 5. §. εἰδὲ δὴ si vero omnino, 5, 7, 3. §. ὅταν δὴ, ita demum, tunc vero, 6, 15, 12. 7, 1, 2. 7, 3, 3. 7, 5, 5. §. itaque, 1, 7, 6. **ὡς** quasi, tanquam, scilicet, 4, 18, 6. 6, 13, 4. 7, 8, 3. **ὡς** ἢ τῶν ὅλων τῇ λαμπρότητι conspicuus, 1, 14, 7. 6, 9, 10. ὡς ὅλων εἴα, 5, 9, 4. ὅλη ἐστὶ μεγάλαι πάλαι κτιομένη, 2, 5, 3. **ὡς** ἢ ἀπαζόμενον Ἀλέξανδρον, palam faverat Alexandro, 1, 5, 3. 5, 28, 6. **ὡς** δὲ, 6, 30, 4. 7, 18, 4. ἰδίχοντο εἰς ἢ πλοῖα, 2, 14, 2. 5, 28, 1. 6, 16, 7.

6, 29, 12. **Δαλῶ** δα, 1, 11, 3. **Δήμα** δὲ, 1, 10, 5. **Δημά** δὲ, 1, 15, 9. **Δημά** δὲ, Ind. 7, 6. **Δημά** δὲ ὁ Ἀδελφίμης, 3, 11, 12. εἰς ἢ σωματοφυλάκων, 3, 27, 11. ὁ Πυθιάστος, 4, 12, 7. ὁ ἰππάρχης, 4, 27, 7. **δημιουργίας**, δημιουργοῦ γένος, Ind. 12, 8. **δημοκρατίου**, 2, 5, 10. **δημοκρατία** κατ' ἴσιν, 1, 17, 11. ἐγὼ καθ' ἑαυτὴν, 1, 18, 3. **Δημό** δὲ ὁ Ἀθηναῖος, Ind. 18, 3. **δὴ** δὲ ὁ Ἀθηναῖος, 1, 10, 6. ἢ Ἐφεσίαν, 1, 17, 12. **Δημο** δὲ, 1, 10, 7. **δημο** δὲ, publicum convivium, 7, 11, 13. **δημο** δὲ, 7, 4, 11. **Δημο** δὲ, 7, 26, 3. **δὴ** δὲ, scilicet, 7, 10, 16. **δὴ** δὲ, 3. f. a. i. opt. pass. a δέκνω, Ind. 15, 11. **Δὲ** cum genit. per, δι' αὐτῶν per illos, per medium illorum, 1, 1, 11. N. **Δὲ** δὲ Αἰμῶν, per Æmum, 1, 2, 1. **Δὲ** δὲ ἰσχυρῶς πύματα, 1, 26, 1. 3, 18, 2. **Δὲ** δὲ ἰσχυρῶς per sylvam, 1, 2, 11. **Δὲ** δὲ πόντου ἢ Εὐξείνου ἡπείρου, 1, 3, 3. **Δὲ** δὲ ἰσχυρῶς, per segetem ducere, 1, 4, 2. **Δὲ** δὲ πολὺν ἀνέμους per portas pulsi, 1, 8, 10. **Δὲ** δὲ πύματα διακρίπτων, 1, 8, 13. **Δὲ** δὲ θάλασσαν πύματα, 1, 15, 11. §. **Δὲ** δὲ ἐπαγγιλλόμενον, per aliquem denunciare, 2, 16, 10. §. **Δὲ** δὲ ὁποῖός τις ἔχον suspectum habere, 1, 7, 5. **Δὲ** δὲ ἀπὸ χειρὸς γινώσκων Ἀλεξάνδρου, exolum esse Alexandro, 4, 12, 9. **Δὲ** δὲ ἀσφαλείας ἐπὶ ῥοδῶν tuto pervagari, 5, 21, 7. **Δὲ** δὲ φιλικῶς ἰδόντες τοῖς Θεβαίοις, amice rem cum Thebanis componere, 1, 7, 15. **Δὲ** δὲ κινδύνου ἵσταται πρὸς τοῖς Μανδύνας, 1, 12, 16. **Δὲ** δὲ μάχης

INDEX GRÆC-US

288. ἰσχυρὰ πρὸς πόλιν, 6, 4, 4. 289.
 πρὸς πόλιν, Ind. 19, 8. §. δι' ἐλά-
 γου parvo temporis spatio, 1, 9,
 10. 1, 16, 4. 1, 19, 3. 2, 22, 1. 7a
 27, 6. δι' ἐλάγου ἐς πόλιν καθ' ὅσον
 οὐκ, e parvo loci intervallo in ur-
 bem confugientes, 4, 26, 2. 289.
 μακρῶς multo post, 1, 9, 4. & 12.
 5, 2, 8. e longinquo, procul inde,
 289. μακρῶς ὑπὸ πύλαι, 1, 19, 10.
 §. 289. πολλὰς multis verbis, 3, 9,
 14. Cum accus. δι' ἀπορίας, pro-
 pter, 1, 1, 17. 1, 28, 10. διὰ μίση-
 4, 14, 2. §. γνομένη διὰ Θεβαίων
 ὁρῶσα, facta per Thebanos truci-
 datio, 1, 9, 13.

Δίς, acc. 2 Ζῆς, 3, 3, 3.

ἀφαιρῶ ἐπὶ ποταμοῖς, 1, 1, 7, 1, 4, 4-
 1, 6, 12. **ἐπὶ πόρεσι**, 3, 1, 5, 1, 9, 9, 9, 9,
 1, 2, 2, 2, 1, 4, 3. **ἐπ' αὐτοῖς**, 4, 4, 2.
ἐπὶ τῇ νεκρῇ ἀλυσσῶν super cada-
 vera transiisse, 2, 11, 11. **ἐπὶ τῶν**
χειρῶν, 3, 7, 4. **διίβαντες τεύχεσσι**,
 trajecti sunt tiremibus, 1, 11, 9.
ἀλυσσῶν trajicio, transeo, 1, 4, 1.
 1, 11, 10. 1, 13, 4. **ἀλυσσάμενος εἰς αὐ-**
τὴν, 7, 20, 16.

διέβαινε, 3, 7, 12. 4, 22, 10. ἐπὶ τῇ
διέβαινε διέβαινε, num prosper sit
futurus fluminis transitus, sacri-
ficiis exquirere, 4, 4, 3. 5, 3, 9.

α/β ατòς, 7, 7, 7.

21. *βιβλίου*, part. præf. act. à 21. *βιβλίου*, I, 12, 16.

ἀποβραμίνος, part. præter. pass. a
ἀποβράν, 2, 10, 10.

2. $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$, a. 2. inf. a $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$, 2,
II, II.

2. β. β. ζω 5, 11, 2. ἐπὶ πλοῖον na-
vibus traduco, 1, 3, 9. ἐν Σαῦν ἐν
Ἀβδαῖ, 1, 11, 9. 1, 18, 9. 6, 17,
8. πέρω ὁ ποῦρω, 2, 8, 8. 2. β. β.
βάσας Κρατερὸν ἐν ἀδελφῶν ὁ ποῦ-
ρω, 6, 15, 7.

~~2/3~~ cerebro, 2, 10, 10.

2nd 3rd is, 7, 12, 9. 3, 7, 12, 14.

247 250, Ind. 15, 4.

διόγου, διήγοντες ἑαυτοὺς, traducebant

naves, Ind. 24, 6. ἡμεῖς τὸν
αἴμακα διὸν καταναλίσκειν, 4, 30; 8.
§. facio ut vivas, ἐπὶ ἀποδείξει εὐδο-
κίας βασιλέως δέξασθαι, 4, 18, 8.
ἀποδεικνύειν δ, II, 7. πρὸς τὸ, 5,
15, 6.

2. ἔχοντες τὴν ἀρχὴν, 7, 22, 9.

2, 5, 7, 9, 14, 7, 22, 4.

24, 7, 12, 7.

2) εἰσὶν αὖτε, διαδύουσι ἐς τὴν πόλιν, sub-
ire, clam intrare in urbem, 4, 3, 4,
2) εἰσὶν αὖτε, inf. act. 2 ἀναρίστους,
I, 9, 16.

21, 23, 4. 4, 16, 2. 8, 12, 2. 5, 9, 3. 25, 12, 2.

ὁμοίως πολυτάλας, 2, 11, 13. 7, 5, 8.
ταύταισι ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἡ πᾶσι δὲ
ὡς ποίοντες, hi ex piscibus tantum
vivunt. Ind. 20. 15. ἁπλοῦς.

τρόπος ὁ διαίτης, 6, 30, 3. διαίτης ποιῶναι, vivre, degere, habitare, 70, 20, 7. διαίτης διαίτης

αφαιρουσιν αμαρτιας, 7, 23; 2. μαλακωσιν
την πρὸς θεον διαθεσιν, *ibid.* χλωδαν
κτ. την διαθεσιν, *delicate vivo*, 5,
4, 7. κατὰ τὴν διαθεσιν ὁ σώματος
διακονησώμεθα βασιλεῖ, 4, 13, 1.

2) $\delta\iota\alpha\sigma\epsilon\mu\alpha\iota$ διασέμωμαι $\delta\iota\alpha\sigma\epsilon\mu\omega\iota$, 7,
3, 2. $\gamma\upsilon\mu\iota\sigma\iota$ $\delta\iota\alpha\sigma\epsilon\mu\omega\iota\tau\alpha\iota$ $\epsilon\iota$ $\sigma\epsilon\phi\epsilon\sigma\omega\iota$,
Ind. II, 7.

2/3/1904, Ind. 36, 2.

2/4 $\pi\alpha\gamma\acute{o}\zeta$, acc. sing. past. pres.
med. a $\delta\iota\alpha\kappa\upsilon\sigma\iota\varsigma$, 4, 10, 1.

Algunos ejemplos extremos experimentales, I,
I, II. I, 19, 8. 3, 19, 6.

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841,

3. ἐπὶ ζευγὲς διαγαίοντα, 5, 8, 8.

ut venire possent ad eum pedestri itinere, 3, 23, 17.

2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841,

24. 6, 22, 23. 7, 7, 23. 8. 24. 6, 22, 23. 7, 7, 23. 8. 24. 6, 22, 23. 7, 7, 23. 8.

IN A R R I A N U M.

τὴν διὰ τὸν φάλαγγα, perfracta duplici phalange, 3, 14, 8. γὰρ διὰ τὴν πύλα, 7, 21, 9.

Διδάσκων, Ἀριστοτέλης ἔργον διὰ τὴν ποίαν, Aristotelis discipulus, 4, 10, 1.

Διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν διαφορὰν διὰ τὴν, controversias dirimere, 7, 15, 6. ἐπὶ τὴν τὴν χώρας διὰ τὴν, de regione judicio contendere, 1, 27, 6. §. ὅτι διὰ τὴν ἀπὸ τὴν Καν- κιάων ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἐκαστοῦ, mon- tes distincti a Caucaſo alia atque alia appellatione, 3, 28, 9. ἢ δι- ἀπὸ τὴν τὴν Ἀσίας τὴν Ἀπὸ τὴν Νείλην ποταμῷ διὰ τὴν, 3, 30, 16.

Διὰ τὴν, τὴν τοῖς ἀνθρώποις, discrim- men esse ab hominibus constitu- tum, 4, 11, 3. & 15. οἱ ἐλπίστας ἐπὶ τὴν διὰ τὴν ἐπὶ τὴν μάχῃ τὴν, non amplius certum locum tenebant, 5, 17, 10. διὰ τὴν διὰ τὴν, in duas partes divisi, 5, 22, 10.

Διὰ τὴν, 1, 17, 14. 7, 20, 17.

Διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν, delitescō, 1, 16, 4.

Διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν, 2, 14, 6. 4, 12, 6.

Διὰ τὴν, 5, 23, 3.

Διὰ τὴν, desino, intermitto, 4, 9, 5. διὰ τὴν τὴν τρεῖς ἡμέρας, elapſo tri- duo, 6, 2, 5. §. disto, 5, 11, 3. τὰ διὰ τὴν, interstitia, 5, 15, 11. 5, 23, 6.

Διὰ τὴν, 5, 20, 6.

Διὰ τὴν, διὰ τὴν τὴν concili- um dimisit, 2, 6, 3. 5, 28, 2. τὴν ἀπὸ τὴν pacem dissolvere, 2, 14, 12. διὰ τὴν, dissipati, 4, 25, 11. διὰ τὴν, dissoluti sunt naves, 6, 18, 9. §. διὰ τὴν, τὰ χρέα, dissolvi æs alienum, 7, 10, 6.

Διὰ τὴν, effodio, 6, 23, 5. 6, 26, 12.

Διὰ τὴν, aberro, non offendo, Ind. 34, 4. de stupro, Ind. 17, 3.

Διὰ τὴν, καθὼς ἐπὶ τὴν errato pu- cefacta, 2, 12, 11.

διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν διὰ τὴν τὴν σπονδῶν, 4, 30, 4.

διὰ τὴν, ἔργον per medium te- monem, 2, 3, 13. 2, 27, 3.

διὰ τὴν, πρὸς τὴν colloquor cum aliquo, 7, 25, 5.

Διὰ τὴν, divido, distribuo, τὴν, διὰ τὴν τὴν, 3, 5, 3. 6, 2, 3. 6, 5, 13. 6, 27, 14. τὴν τὴν, αὐτοῖς τὴν, 7, 11, 2. διὰ τὴν, τὴν, 6, 23, 6. διὰ τὴν, τὴν, 4, 21, 7.

διὰ τὴν, διὰ τὴν, 1, 19, 5.

διὰ τὴν, τὴν, 5, 9, 3. γὰρ τὴν, 2, 14, 11. ἐπὶ τὴν, 5, 9, 1.

διὰ τὴν, pro διαπρεσβύτου, 3. pl. plusq. med. a διαπρεσβύτου, 1, 9, 8.

διὰ τὴν, τὴν, 4, 13, 11. §. dilabi, 6, 18, 9.

διὰ τὴν, τὴν, 7, 25, 4. διὰ τὴν, 2, 18, 5.

Διὰ τὴν, debello, bellum finio, 6, 14, 4. §. decerto, ἐπὶ τὴν, 2, 12, 9.

Διὰ τὴν, 3, 23, 12. Ind. 43, 5.

Διὰ τὴν, Ind. 37, 5.

Διὰ τὴν, 1, 11, 1. 1, 20, 3. 2, 2, 1.

Διὰ τὴν, 2, 7, 11. ἔργον, 2, 12, 2.

Διὰ τὴν, 7, 5, 7.

Διὰ τὴν, τὴν, 2, 2, 9. 7, 15, 7.

διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν, Ind. 10, 3.

Διὰ τὴν, ἐπὶ τὴν, 2, 25, 8.

Διὰ τὴν, τὴν, 4, 2, 6. τὴν, 4, 17, 11. τὴν, 7, 13,

3. Διὰ τὴν, τὴν, 13, 16.

INDEX GRÆCUS

- διασίου** collido, 6, 18, 9.
διασπιδάξω, sive **διασπιδάνω** di-
 spergo, diffuso, 1, 1, 10, 4, 30, 4.
διασπᾶν ἢ **χάσκειν**, subverto, di-
 rup vallum, 1, 8, 1. 2, 19; 9, 4,
 29, 6. τὰ κλειόμενα διασπᾶν, 2, 24,
 1. **διασπασμένη φάλαγγ** divulsa,
 laxata phalanx, 2, 10, 9.
διασπυδάζομαι, ἐκ ἐπὶ μεγάλοις με-
 γάλους ἐσπυδάζομαι, 7, 23, 12.
διασῶ τὴν πόλιν conservo urbem,
 non devasto, 1, 22, 8: τοῖς Πύρροις,
 1, 18, 6. 2, 4, 7. tueor, 5, 26, 11.
διασώζεις ἐς τὰς γαῖας τὴν ἀρχήν, 3, 21,
 8. **διασώζομαι** salvus evado, 1, 6,
 24. ἐπὶ τὸ εὐετόπιον διασώθεται,
 in castra salvi pervenerunt, 1, 5,
 19. ἐς τὴν ἰέρωσαν, 4, 17, 2. ἐπὶ ὧ
 ἄρματι διασώζομαι, 2, 11, 6. **δια-**
σώσασθαι ἐκ τῶν ἐχόντων κινδύνου,
 conservasse ex summis periculis,
 1, 9, 5. **διασώθεις** ἐκ τῆς μάχης,
 2, 13, 1. §. **χαλεπῶς διασώθεις** ἀπὸ
 ὧ τράυματι, 1, 8, 5. §. **ταμίτω-**
ποι ἢ **φύλαγγ** ἐκ τῆ αὐτῇ τάξει
διασώσασθαι, frontem. aciei eo-
 dem ordine servare, 2, 10, 8. §.
 ἰερὸν πάλαιον ἀπὸ μακρῆς ἀνθρωπίνῃ
διασώζεσθαι, 2, 16, 1. **φύμα διασώ-**
ζει αὐτὰ εἰς ἡμᾶς, 6, 11, 5.
διατειχίζω τὰς πόλεις, 3, 18, 3.
διατιλίω, 4, 11, 11.
διατίμω, 5, 8, 8.
διατίθημι, τὰ κτ' τὰς Θέβας διατί-
 νω, res urbis Thebarum compo-
 nere, rerum statum formare, 1,
 9, 16. ἢ ἀγῶνα διατίμω τὰ Ὀλύμ-
 πικα, certamen Olympicum insti-
 tuit, 1, 11, 1. 6, 28, 4. **διατίθωμαι**
 administro, 1, 2, 1.
διατρέβω, 7, 1, 7.
διατρίβω moram traho, tempus te-
 ro, 1, 7, 15. 2, 6, 6. 2, 10, 3. ἐν
 τῇ στρατίᾳ διατρίβειν, 2, 6, 4. κτ'
 τῆ αὐλῆς, 7, 25, 11. **περὶ τὴν Χίον**,
 2, 13, 4.
διαφείρω fero, 7, 22, 5. §. **διαφείρω**
 καὶ τὴν μεγέθει excellere, 4,

25, 6. §. **διπλέχθαι** πρὸς Ἑφραΐταις,
 similitudines cum Ephraëstione gra-
 fit, 7, 14, 18.

διαφανομαι transpareo, ἵππε γὰρ δια-
 φάνετο, 4, 19, 3. ἵπποι διαφανί-
 μιν διὰ τῶν ἵππων γυῶν πλοῖα,
 6, 3, 8.

διαφύγω ἐς τὰς Ἀθήνας, 1, 9, 8. 1, 16,
 4. 3, 18, 10. 7, 15, 2. ἢ **διαφύγει**
 σφᾶς, si effugiat ipsos, Ind. 8, 12.

διαφθείρω corrumpo, nocceo, δια-
 φθείρει τὰ βασιλείαν περιγυμνᾶν, 4,
 8, 4. τὸ ἄνωγ turbidam efficere, 6,
 25, 14. τὰ δένδρα, 6, 22, 11. §.
 pecunia corrumpere, **διαφθάρθαι**
 ὑπὸ Δαρμίου χερσίν, 2, 4, 13. 2,
 14, 12. §. interficere, τὴν πρώην
 φυλακὴν ἢ βαρβαρίαν δειφθεῖν, 3,
 18, 10. 6, 7, 2. **διαφθάρθαι** τὸ στρα-
 τὴν periisse exercitum, 1, 9, 2. 1,
 22, 6. & 7. 1, 23, 1.

διαφύγω dissensio, 7, 12, 10. εἰς ἀλ-
 λήλους, 7, 15, 6.

διάφοροι, ο, τι περὶ τὸ διάφορον Σαύ-
 θας τὴν καὶ τοῖς Ἀσίοις, quantum
 interstit inter Scythas & Asiati-
 cos, 4, 4, 1.

διαφυγγάνω, effugio, me recipio,
 4, 4, 11.

διαφυλάσσω αἰψά domum fartam
 tectam conservare, 1, 9, 18. 1, 21,
 10. 1, 27, 2. 6, 6, 8. οἱ πόρτοι in
 officio continere, 6, 29, 3.

διαχυμάζω, 1, 24, 1. 4, 17, 5.

διαχύομαι diffundor, 7, 21, 9.

διαχρόμαι υἱοῖς, οἷς ταυτὶν ὁμοῦ δια-
 χροῦται, quibus legibus utantur,
 5, 4, 4. 5, 17, 12. 6, 23, 5. **διαχρᾶν**
διαχρόμαι fugam capio, 4, 27,
 4. §. interficio, 4, 8, 15.

διαχύομαι, Ind. 13, 3. 28, 8.

διαχωρίζω discedo, 1, 1, 11. N. εἰς
 διαχώρει ἐς πλάτος τὰ χεῖρα, ubi
 se laxabant loca, 2, 8, 3. τὸ ἴδιον
διαχώρει ἐς βάθος, mons recede-
 bat introsum, 2, 8, 11.

διόγλωτται ἐς τὰ βαρβαρικά γράμ-
 ματα, 3, 6, 9.

I N A R R I A N U M.

διδωρεθηνον imperium militare trado, 1, 1, 2. **ἐπαγωγῆν** abdu-
cendum trado, 1, 4, 7. **δίδωαι** πί-
σιν καὶ λαμβάνειν, fidem dare & ac-
cipere, 1, 4, 10. 1, 25, 6. **πίσας**, 2,
14, 5. τῇ ἀδελφῇ αὐτῇ τῇ soro-
rem suam alicui dare in matrimo-
nium, 1, 5, 7. τοῖς νόμοις τοῖς πά-
λαι καὶ αὐτῶν ἰδαναι, antiquis legi-
bus uti permittit, 1, 17, 4. 5, 29, 7.
N. **ἐλευθέρους εἶναι ἰδαναι**, liberta-
tem eis dedit, 1, 19. 9. 5, 2, 2. **δη-
μοκρασίᾳ** ἰδαναι, Democrati-
am concessit, 2, 5, 10. αὐτῇ ἑρ-
χον ἀπάσης ἰδαναι, totius provin-
ciae imperium ei dedit, 1, 23, 12.
6, 27, 2. τῆς Διόνης ἑρχον δίδωαι
Ἀπολλωνίῳ, 3, 5, 5. **ἑπάρχον** εἶναι
ἰδαναι, 4, 21, 16. ἀπὸ γένους δίδο-
σαι αὐτοῖς τὴν μαυτίαν, 2, 3, 4.
§. pro **ἐκδιδόναι**, 1, 10, 11.
διεβέβαιον, 3. f. plusq. a **διαβαίνω**,
1, 4, 4.
δίβυσσιν, 3. pl. a. 2. th. ejusd. 1,
11, 9. 1, 13, 9.
διέβη, 3. f. a. 1. a. a. **διωτίθηναι**,
1, 11, 1.
διέρχων, τὰς αἰσὶς διέρχων τὴν Ἀσίαν τε
καὶ Εὐρώπην, separat, 3, 30, 15.
διεκπαίνουσι καὶ τὸ διέχον, penetrant,
pervadunt, ubi rupta erat acies,
3, 14, 7. 3, 15, 5. N.
διεκπεσόντες, part. a. 2. a **διεκπί-
πτω**, 1, 8, 13.
διεκπίπτω αἰσὶς πάλαι, 1, 8, 13.
διέξιπτοι διὰ τάξιν, pervaserunt
per ordines, 3, 13, 12. ἐπὶ σφῆς
διεκπεσόντες αὐτῶν, 3, 14, 8. N.
διεκπλῶν, Ind. 21, 10. 22, 6.
διεκπλῶς irruptio navium, 2, 20, 7.
pernavigatio, Ind. 22, 7.
διεκπλῶν, Ind. 27, 4. & 6. & 38, 8.
διέλαι, 3. f. a. 2. a **διαλατῶναι**, 1,
16, 4.
διελών, part. a. 2. a. a. **διαφρίω**, 3,
23, 4.
διπλῆχοντο, 3. pl. imperf. a **διπλήχο-
μαι**, 1, 19, 5.

διερίχοναι, Ind. 26, 1.
διέρχοναι, 2, 9, 2. 3, 13, 12. **διελ-
θαι** ἰδαναι, 3, 17, 4. 3, 21, 10. **εὐα-
δῶ**, 3, 23, 8. **ἔσται** ἰσχυρὸς **εὐαδῶν**, 3, 18,
8. **διελθόν** τὴν νύκτα ὅλην, 6, 6, 3.
6, 7, 1. **εὐαδῶν** διὰ τὸ πάλαι **διέρ-
χοναι**, 4, 3, 4. **διελθόντα** διὰ τῶν
εὐαδῶν, 7, 24, 4. **διελθόντες** τῆς
ἡμέρας, stato tempore, 6, 19, 2.
διέχον, a. 2. a. a. **διέχων**, 1, 1, 13.
3, 13, 12.
διεσάθοναι, 3. pl. a. 1. ind. pass. a
διασάθω, 1, 5, 19.
διευτυχῶν καὶ **πάλαι**, sum felix in
bello, 4, 7, 8.
διεφθαρμένους, part. præt. pass. 1, 23.
1. **διεφθάρθαι**, 2, 4, 13. præt. inf.
pass. 2, 4, 13. a **διαφθεῖρω**.
διήφοναι, 3. f. a. 2. a **διαφύγω**, 1,
16, 4.
διεφύλαξεν, 3. f. a. 1. a **διαφυλάσσω**,
1, 9, 18.
διέχων, ὡς αὐτῶν τὸ χωρίον διέχον δ.
ἀνοιγὼς ἐς πλάτος, ut ei majus spa-
tium aperiri coeperat, 2, 8, 13. 3,
4, 2. 6, 5. 6. **καθὲν** τὴν πύλιν διέχον,
qua parte nonnihil porta patebat,
6, 10, 3. ἢ διέχον τὸ Μακεδόνων φά-
λαγγξ, qua Macedonum phalanx
laxata erat, 2, 10, 7. 5, 17, 14. ὁ
περίψας καὶ τὸ διέχον, conversus
ad aciem disruptam, 3, 14, 2. & 7.
§. distare, diffutum esse, 3, 20, 2.
4, 21, 9. **διέχον** αἱ ὄχθαι, 5, 4, 2.
ἀπὸ τῆς διέχου, 5, 7, 9. **διέ-
χον** αἱ ἐλπίδες ἐλπίσιν, 5, 15, 10.
διπλῆς γένους, 5, 7, 1. τὰ διπλῆς
τὸ εὐτυχίας, 7, 29, 1.
διπλήχον, a. x. ind. pass. a **διαφρί-
μαι**, 7, 14, 18.
Διῶ, dat. a **ζῆλος**, 1, 4, 8. genit. **Διῶ**,
1, 17, 5.
διήχομαι, Ind. 31, 3.
δικαιοῦν, δικαιοσύνην, 4, 8, 5. **δικαιο-
ύνται** ἄνθρωποι, 4, 1, 1. ὁ **δικαίως**
μεταποιῶναι justitiam colere, 3,
27, 10. **δικαίως** μένουν, merito ma-
nere, 5, 11, 7. 7, 1, 2. §. **δικαίως**
οἶμα

INDEX GRÆCUS

εἰρη καὶ ἀποκρίσεως ἐσθ'· παρ' ἐστ',
 μένοντες celesti, 5, 27, 5.
 ἀποκρίσεως, 4, 1, 1. Ind. 9, 12.
 δίκη τῶν ἀνδρῶν ἐπ' αὐτῶν, 4, 9, 9.
 δίκη, ἡ ἐν δίκῃ injuste, 1, 17, 14.
 6, 32, 2. ἡ δὲ δίκη ἐστὶν δίκη, 4, 8, 20.
 3, 20, 2. ἀποκρίσεως ponas dare, 1, 9, 12.
 ἀδικία, 6, 27, 12. ἐπὶ τῶν ἀδικιών
 λαβῆναι, 3, 18, 19. ἡ ἐν δίκῃ τῇ
 δίκῃ, sustineo judicium, non me
 subduco causā dicendū, 3, 27, 3.
 δίκεται· biremis, 6, 5, 4.
 δίκεται, Ind. 8, 11, & 29, 10.
 δίκεται, 4, 21, 18.
 δίμοιρος, 6, 9, 7. N. 6, 10, 1. 7,
 23, 5.
 ἀδιδυμῶντες ματὸς ὄρεα, 5, 6, 6.
 δίνη aquarum vortex, gurgēs, δι-
 ναι ἀποκαίει ἀποκρίσεως· ἡ καὶ, 6,
 4, 7, 6, 5, 1, & 4.
 ἀνυμῶν, 2, 1, 9. ὁ αὖ Σιμόν, 7, 2, 2.
 Δῖον, 1, 16, 7. N.
 ἀνυμῶντες· ἀνυμῶντες, 2, 15, 3.
 Δῖοντες, 4, 8, 2. ὁ Θεοῦ, 5, 1,
 2. ὁ Δῖος καὶ Σιμόν, 2, 16, 2. ὁ
 Δῖος καὶ Κορὴ, 2, 16, 4.
 Διόδοτος, 6, 29, 5.
 Διόδοτος, 1, 10, 7.
 διπλῶν, 5, 2, 5.
 διπλῶς, 1, 7, 14. διπλῶς φάλαγγα
 τέλει, 1, 13, 1. N. 3, 14, 8. N. δι-
 πλῶν τεύχεα, 4, 23, 6.
 Διπλῶν, Ind. 41, 6.
 διπλῶν, 1, 12, 6. 5, 3, 12. 6, 1, 6.
 διπλῶν, 1, 3, 7. 2, 18, 12. ἐν διπλῶ-
 νος sub pellibus, 7, 9, 2.
 διπλῶν, 3, 27, 7.
 διπλῶν, 6, 9, 1.
 διπλῶν, αὐτῶν διπλῶν ἐκαστοῦ, 5, 16,
 13. διπλῶν ἀπὸ πλοῦτος, 6, 24, 6.
 διπλῶν, 7, 24, 2.
 διπλῶν, διπλῶν ἀπὸ πλοῦτος ἐκαστοῦ,
 6, 24, 11.
 διπλῶν, 3, 21, 9.
 διπλῶν, 1, 28, 10. διπλῶν ἐκαστοῦ,
 3, 15, 9. ἡ διπλῶν, 5, 24, 12.
 διπλῶν, 1, 2, 12. 1, 8, 9. ὁ διπλῶν ἡ
 διπλῶν ἐκαστοῦ, 1, 16, 3. ἀνυμῶν-

[illegible]

IN A R R I A N U M.

δύστην, 5, 8, 4.
δύστην, Ind. 5, 12. & 7, 8. & 15, 1.
δύστην hasta, τὸ δέντρο ζυγισμένον, 1, 15, 8. τῇ ἡμέρῃ κυλασμένης δὲ δούρου μάχεται, 1, 15, 8. πάλιν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ πρῶτῳ, 9, 28, 5. ἐπὶ δούρῳ ἄγειν. dextram versus ducere, 3, 13, 3. δούρην σφύραλαις hastarum confectio, 1, 6, 4. N. ἔστι τοῖς δούροις ἐμάχοντο, 1, 15, 2. ὁ δὲ ἀνατίειν τὰ δούρα ἐξίγειν hastas, 1, 6, 3.
δούραλοι bello captus, 6, 27, 11. 7, 6, 1.
δούρατοι, 7, 4, 2.
δούρα ἰσχυροί, 7, 5, 4. & 6.
δούρα οἶον, Ind. 7, 5.
δούρα, τῇ γνώμῃ δούραλοις, 2, 10, 2. 5, 19, 1. 6, 16, 3. τὸ δὲ τὰς γνώμας δούραλοις, 3, 11, 2. τῇ δούρᾳ δούραλοις, Ind. 13, 9.
δούρα, δούρατοι τοῖς δούροις πρὸς τὰς ἀσπίδας, 1, 6, 7.
δού, part. a. 2. act. a δούρα, 1, 17, 8.
δούρα, 3, 3, 10.
δούρα, cursus, fuga, δούρα δούρατοι, 4, 27, 4.
δούρα facio, 1, 6, 6. 1, 9, 1. & 9. τὸ ἔργον, 3, 30, 17. σφύραλαι δούρατοι ἰσχυροί, 2, 15, 4. οὐκ ἔστι δούρα, 3, 18, 20. οὐ τῇ δούρατῳ in opere, labore, 5, 7, 12.
δούρατοι ἄρμα, 3, 8, 11.
δούρα, 6, 22, 15.
δούρα, δούρα ἰσχυροί raptim inducere, 1, 6, 16. ἄγειν, 2, 4, 8. 3, 14, 1. ἐξ δὲ ἀσπίδος ἐμάχοντο, 2, 10, 5.
δούρα φέρεται ἐς τὴν ἄγαν, 1, 8, 12. 5, 24, 2. δούρα νικῶν, Ind. 17, 4.
δούρα, 3, 24, 7.
δούρα, 7, 4, 7.
δούρα, gen. pl. part. praef. pass. δούρα facio, 1, 6, 6. 1, 7, 14.
δούρα φέρον, 1, 4, 6. ἀντίχων, 1, 23, 1.
δούρα, potentia, οὐκ ἔστι δούρατοι κα-

λαὶν λαμβάνειν, potentiam pre-
 stinam recipere, 1, 9, 4. & 11, 7.
 15, 7. ἐπὶ μέγα δούρα δούρατοι,
 urbs quae ad magnam potentiam
 pervenit, 2, 5, 3. οἱ δούρατοι τῷ δούρα,
 quibus adhuc vires suppetebant,
 cuncti scil. 6, 25, 7. s. exercitus,
 μετὰ τοῖς δούρατοις, 1, 5, 13. 1,
 12, 10. 1, 27, 3. ἔξ δούρατοις οἱ
 δούρατοι, 1, 18, 2. ἀξίωμα δούρα-
 τοις, 3, 19, 7.
δούρατοι, Ind. 37, 3.
δούρα, 4, 15, 4.
δούρα, 1, 3, 9. 6, 23, 2. δούρατοι δούρατοι,
 χρήματα, 2, 9, 8.
δούρα, ἔργον τὸ γινόμενον ἐ δούρατοις εἶναι, non posse prohibere
 quae fiant, 3, 21, 7. 5, 23, 5. 6,
 23, 10. s. primarius, princeps,
 δούρατοις οἱ δούρατοις, 1, 17, 3.
 1, 27, 6.
δούρα ἐς δούρα, demergor in fan-
 dum, Ind. 6, 3. & 30, 6. καὶ δούρα
 δούρα δούρατοις, Ind. 41, 4.
δού, εἶναι δούρα δούρα, duodevi-
 ginti, Ind. 7, 1.
δούρα urbs, 4, 30, 10.
δούρα πλειάδων, 6, 21, 2. 7, 21, 5.
 Ind. 32, 3.
δούρα, 7, 16, 10. 7, 17, 8. τὰ ἀπὸ
 δούρα, 7, 17, 9.
δούρα πρὸς Ἀλέξανδρον odium ergat
 Alexandrum, 1, 17, 10.
δούρα οὐκ ἔστι, 3, 17, 5. 3, 23, 7.
δούρα χωρία loca accessu diffi-
 cilia, 1, 4, 11.
δούρα indignor, 4, 11, 8.
δούρα, 7, 15, 3. οὐ δούρα ἀπὸ
 λαμβάνειν in difficultate locorum
 deprehendere, 1, 5, 20. 1, 28, 6.
 ἔστι δούρα δούρατοις ἰσχυροί αἶμα
 θῆται, 3, 18, 5. 4, 24, 3. δούρατοις
 ἰσχυροί, 2, 11, 7. δούρατοις ζούρα
 φέρεται, 6, 4, 11.
δούρα, πρὸς ἄλλων δούρατοις, Ind. 32,
 3. & 43, 1.
δούρα, Ind. 13, 6. ἐς δούρα δούρα, Ind.
 30, 6.

INDEX GRÆCUS

δίδου δού 2, 16, 4. N.

δουρά, 7, 4, 12.

δουρισμα, 7, 22, 6.

δῶρι, δῶρε λαμβάνειν, 1, 5, 6. ἀπο-
φίρειν τῷ, 3, 4, 7. φέρειν, 3, 16, 5.
5, 8, 4. δῶρε, ὅσα μέγιστα νομίζεσθαι
ἐν Σινδαίς, 4, 15, 3. δῶρα ἡγεῖσθαι,
5, 3, 7. δῶρι δ' ὡς καὶ vocatur
Ægyptus, 5, 6, 7.

δόνειν fut. 1. inf. α διδωμι, 1, 5, 7.
E.

Εἰλω capta fuit, 3. f. a. 2. act. sed
significationis passivæ, ab ἁ-
λίσκεσθαι, 1, 17. ἱάλασεν, 3 pl. ibid.
ἱάλας præt. 2, 15, 1. ἱαλαίνω
præt. inf. ibid. 2. ἱαλακήας part.
præt. 4, 2, 10.

ἑαυτῷ, ἐν ἑαυτῷ εἶναι apud se esse,
4, 8, 10. N. παρικαθίζετε ἑαυτῶν τῷ
ἑαυτῆς sponso suo, 7, 4, 10. & 11.
ἑἶναι, 4, 4, 14. 7, 2, 5. ἑἶσθαι ἑλευθί-
ρως, 5, 1, 6. ἑόντας τὴν πύλον
ἀπῆλθον, 6, 29, 14.

ἑβδωμάδ' ἀφικνίται, 1, 7, 6.

ἑβρ' fluv. 1, 11, 7.

ἐγγίνομαι, ἐγγιγόμενοι αὐτῷ ἀποδίδ-
εσθαι, quod ei licuit committe-
re, 3, 22, 3.

ἐγγράφω 2, 5, 5, 7, 18, 4, 7, 23, 11.

τῇ ἐπιστολῇ ἐγγίγεσθαι, 3, 16, 11.

ἐγγύθει prope, 6, 13, 9, 6, 24, 5.

ἐγγὺς Ἀλεξάνδρῳ ἢ τὸ τέλ' 7, 24,

1. ἐγγὺς εἶναι τοῖς, 1, 7, 13. ἐγ-
γὺς φευγόντων ἔχεισθαι, fugienti-

bus imminere; 1, 8, 11. ἢ ἐγγὺς

προσβολῇ, propior accessus, 2, 21,

5. ἐγγὺς ἢ δ' ἐκπαύσων, prope

erat, ut relinqueret, 3, 13, 3.

ἐγγὺς δ' καταρᾶσθαι ὅσων, prope

ut conspici possent erant, 2, 21,

14. ἐγγὺς ἢ προμύξαι, 3, 15, 7.

6, 10, 4. ἐγγυτίρην, 6, 9, 12. ὡς

ἐγγυτάτω τύτῳ, 5, 8, 1. ἐγγύζω

ἢ ἢ ἐκπαύσων, 6, 23, 7. οἷα ἐγγύ-

ζω εἶναι τῇ, 5, 4, 10.

ἐγγύθει, 3. f. plusq. med. 2, 11, 9.

ἐγγίρομαι ὡς δ' ὕπνῳ, 1, 25, 10.

ἐγκαθίστημι, 3, 2, 4. ἐγκαθίσταμαι δε-

μοκροῦμαι, 1, 18, 3. τέχνην τῇ ἐπὶ
λαί, 2, 1, 9.

ἐγκαθορμίζομαι, Ind. 40, 10. ἐς τὸ
λιμένα, apello in portum, 2, 29,
12.

ἐγκαθέρμις, 1, 18, 9.

ἐγκαίνομαι inuoror, 5, 3, 4.

ἐγκαρπ', Ind. 32, 11.

ἐγκάρσι', obliquus, transversus,
2, 21, 8. 5, 7. 10. 5, 24, 1.

ἐγκαταλαμβάνω, 1, 7, 14. 1, 19, 6.
2, 24, 9. 6, 24, 11.

ἐγκαταλείπω, 1, 20, 6. 1, 23, 7. 2,

15, 1. 7, 20, 10. 7, 27, 4.

ἐγκαταμῖναι remaneo, 1, 27, 11.

ἐγκαταμύγνυμι, 7, 29, 9.

ἐγκαταλημμένοις part. præt. pass. ab

ἐγκαταλαμβάνω, 1, 7, 14. 6, 7, 11.

ἐγκαταλείφθηναι, 3. pl. a. 1. ind.

pass. ab ἐγκαταλείπω, 1, 20, 6.

ἐγκαταλήφθηναι, 3. pl. a. 1. ind.

pass. ab ἐγκαταλαμβάνω, 1, 19, 6.

ἐγκοίμαι urgeo, inflo, δάκναι ἐπ-

κνυτο, 3, 8, 3. ἐπράσσει ἐνέκνυτο, 3,

14, 3.

ἐγκλιθεῖμαι τοῖς, 1, 14, 9. 2, 23, 9.

6, 11, 3. βεῖ, 2, 22, 5. Ind. 13, 11.

ἐγκλεισμός ἐς ἀλλήλους, celeusma

mutuum, 2, 21, 14.

ἐγκέφαλ', vertex, Ind. 29, 1.

ἐγκηραγγμῖναι, part. præt. pass. ab

ἐγκηραγνυμι, 5, 19, 8.

ἐγκλίω, 1, 6, 3. ἐγκλίνωντες ἔφρο-

νοι, 1, 6, 15. 1. 16, 1. 1, 28, 9.

ἐγκλίσαντ' δ' ἡλίω ἐς ἐσπέρην, 3,

4, 4.

ἐγκριμάρομαι, 7, 26, 3.

ἐγκροῦναι, ἐκδοῦναι ἐγκροῦνται, 7,

28, 3.

ἐγκύριον, δικασμαίς ἐνέκρυτο, 2, 11, 7.

5, 23, 7. Ind. 20, 2. & 22, 6.

ἐγνω, 3. f. a. 2. α γνώσκω, 1, 3, 6.

ἐγνωμένοι δ' decretum, statutum

erat, 2, 20, 9. 3. 21, 11. ἐγνω-

σμένα κακῶς, 1, 7, 10. part. præt.

pass. α γνώσκει.

ἐγκηραγνυμι, 5, 19, 8.

ἐγκήριμα, 4, 21, 18.

IN ARR IANUM.

ἐγχαίρειν, εἰς χαίρειν σφῶς dede-
bant sese, I, 17, I. 4, 3, 10. §. tra-
do, 5, 21, 9.

ἐγχαίρω, Ind. 14, 9,

ἐγχαίρω incola, 2, 13, 3. 6, 23, 10.

ἔδαφος, εἰς ἔδαφος καθιστάμεν, I, 9,

16, I, 23, 7. καταπίπτειν, I, 21, 7.

ἐδιδίκεν, Attice pro ἐδίδικεν, 3.

pl. plusq. a δίδω, I, I, 14.

ἐδίδου, 3. pl. a. I. a δίδω, I, 7, 11.

ἀδείματο, 3. f. a. I. med. a δέμα,

2, 5, 5.

ἐδύλε, 3. f. imperf. a δυλέω, 2, 14,

12.

ἔδω τὸ Ἔ' Ἀσκληπιῷ, 7, 14, 9. 7,

19, 4.

ἔδωκεν 3. pl. a. 2. aet. a δίδωμι, I, I, 2.

ἔδωκε, 7, 24, 2.

ἐδωκεῖν, ὅτε ἰδρωτοὶ οἰκῶσι, neque

certis fedibus habitant, 4, 17, 8.

6, 19, 3.

ἐθελουσι sponte malus sum, per-

fide ago, 3, 29, 10. 4, 18, 3.

ἐθελοντες ὑπομείνας, qui sponte sua

manet in exercitu, 3, 25, 6. 3,

29, 9. 4, 3, 17.

ἐθίλω, 4, 10, 5. ἐθίλοντας παριστή-

σατο, 2, 2, 6. ἐθίλῃσιν de equis

dicatur, 5, 10, 3.

ἔθω, I, 3, I. κτ' ἔθω, nationatim,

singulatim, I, 10, 3. 2, 8, 12. 3,

16, 19.

ἔθω, εἰς ἔθω καθιστάναι, in consue-

tudinem deducere, 5, 10, 5.

εἰ cum subjunct. I, I, 9. I, 3, 6. &

8. §. εἰ καὶ et si, I, 9, 2. §. εἰπερ τῷ

ἔργῳ τῷ, εἰπερ τινὶ ἄλλῳ, εὐδο-

κίμεται, I, 24, 3. εἰπέρ τι ἄλλο, καὶ

τῷτο ἐκάνασαι, 3, 11, 2. 5, 27, 17.

εἰπερ ὦν, I, 12, 9. 7, 20, 3. εἰπερ

ἦν, 4, 9, 12. 5, 14, 5. §. εἰποτε

siquando, I, 3, 8. §. εἰκυ sicubi,

4, 25, 8. §. εἰκως si qua ratione,

1, 2, 6. 2, 23, 4.

εἶα, pro εἴαι, imperf. ab εἶω, 7, 2, 5.

εἶδιν, 3. pl. præs. opt. aet. ab εἶ-

δωμι, 3, 21, 11.

εἶδον παντοίαν δῶδραν, 5, 11, 1.

εἶδω, I, 4, 6. ὡς καμὸν εἶδιν εἰς ἐπί-

θεσιν, I, 6, 21. ἰδὼν εἶδαι ipse vidi,

Ind. 4, 15. τραύματα ἰδὼν vulnera

inspiciens, I, 16, 9. μέλας ἰδί-

ωσι nigri aspectu, Ind. 6, 9. προ-

γρηπὼν ὑμῶν εἶδα, 7, 9, 17. τίς

ὑμῶν ποτήσας εἶδεν, quis vestrum

sibi conficius est laborasse, 7, 10, 1.

ἀτρεκέτερον εἰσόμεν, ut certius

cognosceret, 3, 3, 4.

εἶν, 3. pl. præs. opt. ab εἶμι, I, 5, 4.

εἰκάω conjecto, I, I, 13. I, 7, 4.

I, 27, 11. 6, 12, 4. 6, 26, 5. κα-

λῶς, 7, 16, 9. §. comparo, con-

fero, Ind. 15, 1. §. εἰς βοὸς κεφα-

λην μάλιστ' εἰκασμένοι, bovis ca-

piti perquam simile, 5, 19, 8. 6,

12, 7.

εἰκάς vigeſimus dies mensis, Ind.

21, 1.

εἰκῇ nullo ordine, 6, 3, 4.

εἰκὸς verisimile, credibile est, 2, 7,

15. 2, 17, 5. τὸ εἰκὸς τάντη ἔχει

verisimile hoc est, 3, 3, 12. εἰα

εἰκὸς, 5, 7, 7. ἡ μεγάλη βασιλεῖ

εἰκὸς, 6, 15, 10. ὡς ἔφασκεται τὸ

εἰκὸς ἐνυμβαλῆν, 7, 28, 4. εἰκόω τι-

μαῖν debitis honoribus afficere, 7,

19, 2. κτ' τὸ εἰκὸς, I, I, 12. N. Ind.

13, 10. ἔσθ' ἡμῖν εἰ κτ' τὸ εἰκὸς ἐνυ-

βλην, I, 18, 12. κτ' τὸ εἰκὸς ἐνυ-

τιβέντι, 5, I, 3. ὥν' ἔξω ἔσθ' εἰκόω

haud immerito, I, 9, 11. ὥν' ἔξω

ἔσθ' εἰκόω τιθεμαι, non incredi-

bile puto, 2, 16, 8. Ind. 6, 8.

εἰκω similis sum, περισσοτέρως μάλ-

λόν τι ἴσκει, I, 15, 6. ὥν' ἔξω ἔσθ'

εἰκὸς, 6, 3, 5. 7, 30, 4. 5, 17, 5.

§. cedo, 5, 17, 11.

εἰκόν, χαλκαῖ εἰκόνες ἐν Δίῳ ἱεῶσιν,

I, 16, 7. 7, 10, 8. εἰκὸν καταβάλλ-

ειν, statuam subvertere, I, 17, 12.

εἰλίω, ὡς ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἐλίσσαντας ἐ-

λέμεν, angusto loco cum ele-

phantis conclusus, 5, 17, 9.

εἰλίω tego, εἰλαθῆς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι,

6, 9, 5.

εἰλόν, a. 2. ab αἰρίω, 2, 24, 2.

INDEX GRÆCUS

ἐλάσσω tego, implico, Ind. 16, 2.
ἐλάωτες, ferri Lacedæmoniorum,
Ind. 10, 9.

οἶμα auriculum, Ind. 16, 2.
εἶμι, ὡς ἐν αὐτῷ εἶμαι, apud se esse,
4, 8, 10. N. οὐ ταῦτοις Ἀλεξάνδρῳ
ἔντο his rebus Alexandro occu-
pato, 4, 16, 6. οὐκ εἶμαι ἔτι φέρειν,
non posse amplius ferri, 4, 14, 3.
5, 18, 10. Ind. 10, 3. εἶμαι αὐτοῖς
οὐκ πάλιν εἶναι, licere, 6, 7, 12.
αὐτοῖς εἶναι videre erat, Ind. 39, 5.
ἔ 41, 3. οὐτοῦ ἔσται σοι ἰσχυρὸν ἔσται,
5, 19, 2.

εἶμι vado, proficiscor, ὡς ἐπὶ τὸν
Αἶμα, 1, 2, 1. ἐπὶ Πέρσας, 3, 18, 9.
ἐπὶ Λακίας ἦεν, 1, 24, 5. 3, 1, 4.
ἐχάτη φαίτο αἰς ἐπ' Αἰγύπτῳ οὐ
Θουίης ἰόντι, 2, 26, 2. Ind. 3, 2.
τὴν πρόσω ἔτι ἐπ' ἄρτοι ἰόντοι,
Ind. 40, 5. ἰναι ἐς τὸ ἀγῶνι inire
prælium, 3, 9, 2. ἐς τὴν μάχην, 3,
7, 9. ἐς ἀμφίλογον in dubium ve-
nire, 7, 22, 9. ἰναι αὐτῷ τὸ
σώμα, 3, 3, 10. ἰναι διὰ κινδύνου
πρὸς τοὺς Μακεδόνας, prælio con-
cedere cum Macedonibus, 1,
12, 16, 6, 4, 4. τὸ πρὸς ἄρτοι ἰέ-
σαν, Ind. 40, 3. τὴν ἐνέργειαν, scil. ὁ
δῶ, 3, 7, 6, 6, 25, 4. τὴν ἐπὶ Πέρ-
σαι, 3, 17, 2, 3, 19, 16. ἰναι παρ'
αὐτῶν καλεῖται, ad se venire jubet,
5, 20, 10, 5, 21, 2.

ἔντα, 3, 2, 3. 7, 17, 6.
εἰποντο, 3 pl. imperf. med. ab ἔπο-
μαι, 1, 8, 7.

εἰργασμένοι, part. præf. pass. ab εἰ-
ργάζομαι, 2, 12, 2.

εἶργω prohibeo, 5, 23, 9. τὸ πρόσω
ulteriore transitu, 1, 1, 2. 5, 23,
12. τὸ πῶς, 5, 8, 6. 6, 8, 5. τὴν
ἐκδοχήν, 1, 15, 2. ἔ 6, 3, 21, 7. τὸ
ἀποβάλλειν αὐτὸς, 1, 19, 11. εἶργει
πρὸς τὸ μὴ διαβῆναι, 1, 13, 9. 3, 7,
7, 3, 18, 3. διὰ τὸ πῶς, 5, 9, 1.
συνταχθεὶς εἰργαστοί, undique in-
tercludebantur, 3, 18, 12. τὸ γὰρ
εἰργαστοί, 2, 1, 6. εἰργαστοί τὸ χῶ-

ρος, 4, 27, 3.

εἰργωμαι carcere detineor, 3, 20, 4.
εἰρυσία remigatio, 2, 21, 14. 6, 3,
5. ἔντο, 2, 21, 14. βασιλευσὶν
εἰρυσίᾳ χρῆσθαι, 6, 5, 1. εἰρυσίᾳ
ποιεῖσθαι remigare, 1, 19, 4. εἰρ-
υσίᾳ ποιεῖσθαι, Ind. 30, 4. ἐπὶ
σας τὰς εἰρυσίας οἱ καὶ σας, 6, 4, 9.
εἰρὴν ἐπ' Ἀνταλίδῳ γενέσθαι πρὸς
βασιλέα, 2, 1, 7. N. πρὸς Δαρείῳ
ἔχον τὴν εἰρην, ἢ ἐπὶ Ἀνταλίδῳ
Δαρείῳ συνέθετο, 2, 2, 4. εἰρην τοῖς
Ἑλλήσι κατασκευάσαι, 2, 14, 12.
εἰρην διαλύειν dissolvere, 2, 14, 12.
εἶρητο, 3. f. plusq. pass. a εἶρω dico,
Ind. 35, 3.

εἶργαι 2. i. inf. act. ab εἶργω, 1, 15, 6.

Εἶρως mons, Ind. 21, 9.

εἰς vide ἐς. Καὶ εἰς ἐπὶ τὸν, 1, 6,
21. τοῖς φίλοις βίβας εἰς τὸ ἀπο-
εἶναι, 2, 4, 16. εὐλόγηται εἰς τὰς
ἀγνύρας ἀπὸ χρίστος χράται, 2,
21, 9. εἰς ἔδαφος κατασκευάσαι, 1,
9, 16. εἰς τὰς τρεῖς κατασκευάσαι
ad triremes fugere, 1, 19, 17. κα-
τόντων εἰς τὸ, petentibus Pontum
Euxinum, 2, 7, 14. παρὰ εἰς τὸ
κατασκευάσαι, 3, 21, 5. ἀπαγγεῖλαι
εἰς τὴν Τύρον, 2, 16, 11. εἰς μῦθον τὸν
δῶ τὸ εὐδ' ἀσφίμεται, ad iram
Dei referri, 1, 9, 11. οὕτω τὸ ἔρ-
γον εἰς καρτερίαν ἐκαστῷ Ἀλεξάν-
δρῳ, 6, 26, 6. εἰς τὸ ἄλλω, quod ad
alias res attinet, 3, 22, 3. εἰς τὸ
ἴδιον σφῶν ἐν πόσῳ πολυεπίσταται,
5, 25, 1. εἰς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον ἡμέτερον, per
septem dies, 6, 26, 12. εἰς Ἀλέξαν-
δρον, ad Alexandri usque tempo-
ra, Ind. 7, 9. εἰς τὸν ἐν hunc us-
que diem, Ind. 8, 9. εἰς ἄρτοι
7, 14, 14. εἰς προῶν, εἰς προ-
λαβὴν ἔχον, 4, 16, 7.

ἐντάγῳ φρουρῶν, praesidium impo-
no, 1, 26, 5. 5, 24, 13. ἐνταχθεὶς
εἰς Μακεδόνας Φαλάκων, 3, 26, 2.

ἐντάγῳ, 1, 15, 6.

εἰσβολαὶ τὸ Μακεδόνων οἰκία Μαν-
δῆ, 1, 19, 10.

εἰσα-

INDEX GRÆCUS

ἐγίγντο, omnes fugiebant, 2, 11.
4. ἐξ ἰφιδῶ λαβεῖν πόλιν, primo impetu urbem capere, 1, 18, 5.
ἐξ ἐπίπλῳ λαβεῖν, 2, 17, 7. *τάλασσαν*, ἢ *ἴτι* ἰνδία ἢ *ἐκ* ἤ *χρυμάτων*, 2, 12, 4. *ἐξ ἴσου ἐπιστάνειν* ad parem scribere, 2, 14, 17. *ἐκ* ἢ *ἐπ' αὐτῶν*, 4, 24, 4. *ἐκ* ἢ *ἐκ τρυμμάτων ἀποθήσκει*, (quod ad causas referri potest.) 3, 21, 17. 5, 27, 9. *ὥς ἐκ παροργισμάτων* injussu, 4, 5, 12. *πλούσιοι ἐκ πτωχῶν ἀναστρέφονται*, divites ex pauperibus effecti revertentes, 5, 27, 11. *ἡ γιμνάσις κατίσθισι ἐκ δούλων καὶ ὑπακίων*, 7, 9, 4. *ἐκ* ἢ *ὁδῷ ἀναπαύειν*, ab itinere labore recreare, 3, 9, 1.
ἔκαμον, aor. 2. *ἀκάμων*, 3, 8, 3.
ἐκαστῶ, 1, 1, 16. *παρ' ἐκάστω* per se, singulativum, 5, 6, 5. N. *εἰς πόλεως παρ' ἐκάστω*, 5, 6, 9. *τὸ καθ' ἐκάστην ἡμετέραν*, singulorum cura negligebatur, 6, 25, 6.
ἑκαταῖ, 2, 16, 6. *λογιστοὶς*, 5, 6, 7.
ἐκαστέρῳ, 1, 2, 11. 1, 6, 10. *τὰ ἐκαστέρῳ* ἢ *ἐπ' αὐτῷ*, equitatus in utroque cornu, 1, 16, 2. *οἱ παρ' ἐκαστέρῳ*, accolæ utriusque ripæ, 7, 7, 9.
ἐκατέρωθεν utrinque, 1, 6, 2. *ἔτείνχης*, 1, 21, 12.
ἑκατομβαιὼν mensis nomen, 2, 24, 12. 3, 7, 1.
ἑκατόμνῳ, 1, 23, 9.
ἐκατοστὺς centuria, 6, 27, 14. 7, 24, 7.
ἐκβαίνω, *ἐκείθεν ἐξίβανον* ἐς τὴν ἄλλην πόλιν, 1, 8, 12. *ἐκβῆται* ἐς τὴν Ἀσίαν, 1, 11, 8. *ἐκ* *ταῦς* ἐς γῆν, 1, 11, 11. Ind. 23, 1. *ἦν ἐξίβη* τῆς Ἀσίας, ubi in Asia appulit, 1, 11, 11. ex flumine exscendere, 1, 13, 7. & 8, 1, 26, 6. 4, 4, 10.
ἐκβάλλω, 6, 29, 14. *ἢ ἀρχῆς* regno ejicio, 1, 23, 10. *ἐκβάλλω* ἢ *θάλασσαν*, Ind. 29, 16. & 39, 4.
ἐκβασίς, 1, 15, 2. & 6.
ἑκβάσις, 3, 19, 4. 7, 14, 1.
ἐκβαρυνέμενος, 3. pl. plusq. Atti-

ce, ab ἐκβαρύνειν, 1, 21, 11.
ἐκβιάζομαι ἐς τὴν προέβασιν, conscendere nitor, 4, 29, 10.
ἐκβιβάζω, Ind. 23, 4.
ἐκβουδῆν, 1, 21, 11. 1, 27, 9. N. *ἐν*, 3, 14, 2. *ἐκβουδῆν ἐπὶ τῷ Μαοσάγῳ*, in Massagetis feruntur, 4, 16, 10.
ἐκβολὴ ostium, 5, 6, 8. 6, 18, 5. 6, 19, 6. *ἐς* ἢ *πύργον*, 7, 1, 1. *ἐκβολαί*, 1, 3, 2. 1, 11, 5. *ἢ ἐκβολὴ* ἢ *λόγος* digressio, 6, 11, 16. Ind. 6, 1. & 17, 7.
ἐκδέχομαι ἀρχὴν suscipio imperium, 3, 5, 3. Ind. 8, 1. *τὴν στρατείαν*, 6, 27, 1. *παῖς* ἢ *πατὴρ* ἐκδέχονται τὴν φιλακίαν, 6, 29, 10.
ἐκδύνω alligo, 4, 19, 2.
ἐκδιδύσκω, Ind. 7, 8. & 9.
ἐκδιδόει, 3. sing. præs. indic. pro *ἐκδίδω*, neutraliter, fluvius *ἐκδιδόει* exonerat se ἐς πόντον, 1, 3, 2. 1, 12, 11. 3, 30, 14. 6, 1, 4. *ἢ τὴν πόλιν ἐκδιδόντες*, urbem tradentes, 3, 16, 5. N. *ἐκδιδόει* *αὐτῷ* tradere reum deposcenti ad pœnam, 1, 10, 9. 7, 11, 7. *ἢ* *ἐκδοῦναι* filiam, Ind. 9, 2.
ἐκδρομεῖν, aor. 2. inf. ab *ἐκτρέχω*, 1, 8, 4.
ἐκδρομὴ γίγνεται ἢ *ἐκ* ἢ *πόλεως*, 1, 20, 7. & 15, 2, 27, 1. *ἐκδρομὴς ἐπ' αὐτῷ* *γενόμενης*, 2, 9, 8. 5, 17, 12. *ὡς* *τῇ ἐκδρομῇ* *προχωρεῖν*, 1, 2, 8. *ἀναστάντων* *τῶν ἐκδρομῶν* *ἐκδρομὴν* reprimere, 1, 7, 12. *ἐκδρομὴν ποιήσασθαι*, 5, 22, 8. *ὡς* *ταῖς ἐκδρομαῖς* *διεφθαρμένους*, 1, 23, 1.
ἐκδύς, part. aor. 2. ab *ἐκδύνω*, 2, 11, 7.
ἐκείθεν ἐξίβανον, 1, 8, 12.
ἐκείνῳ, *τῷ* *ἐκείνῳ* *ἐνδοξῷ*, Ind. 35, 2.
ἐκείνῳ *illuc*, 1, 6, 9.
ἐκβίω ἐπὶ τῷ *procarro*, *proruo*, 1, 2, 7. 1, 6, 15. 1, 7, 11.
ἐκβλίβω, 3, 13, 5.
ἐκκαθαίρω *ἐκ* *πλῆθος*, Ind. 12, 3.

IN A R R I A N U M.

ἐγκαλιόμαι ἐς τὸ πύλαγος, provoco
in æquor, 1, 19, 13. 4, 26, 2.

ἐγκαίμων, 3, 21, 10. ἐξέκαμον ἤδη
ταῖς γνάμας, 5, 25, 3. οἱ ἴπποι ἐξ
ἐκαμοι ὑπὸ τῷ καύματι, 6, 26, 11.

ἐκκαυμα, 6, 25, 12.

ἐκκλησία, 1, 7, 2. ἐς ἐκκλησίαν συν-
έρχισθαι, 1, 10, 5. 2, 3, 9.

ἐκκλίνω cedo, pedem refero, 3, 13, 6.

ἐκκορίζομαι, 6, 13, 6. Ind. 8, 9. ἐπὶ
κλίτης. 7, 25, 2.

ἐκπεριμένωμαι, pendeo, 6, 10, 6.

ἐκπαισίσκομαι oblivifcor τὴν ἐκείνην
γλῶσσαν, 1, 26, 6.

ἐκλίσσω παρ' αὐτῶν τὴν φόβον, colli-
go ab ils tributa, 3, 5, 5. 3, 6, 6.

ἐκλίσσομαι, Ind. 17, 4.

ἐκλείπω defero, 1, 5, 12. & 19, 2, 4,
7. 6, 8, 1. τὰ μνηστῆρα, 1, 10, 4.

ἐκλεινόντων τῷ φερέων, 1, 17, 2. 1,
18, 5. ἡ θύρα ἐκλειφθὴ Ἀλεξάνδρου,
facrificium prætermisum est ab
Alexandro, 4, 9, 6. §. deficio,
pereo, 3, 30, 12. Ind. 8, 3. ὑπὸ τῷ
αἵματι ἐκλείπειν, 6, 10, 4. ὑπὸ
καμάτι ἐκλείπεται, 6, 25, 1.

ἐκλεινὸς σιλήνη, 3, 15, 17. τὸ σιλήνης
τὸ πολὺ ἐκλείπει ἐγίνετο, lunæ in-
gens defectio fuit, 3, 7, 9. ἵνα περ
τὸ ἐκλείπειν τῷ χάρακι, qua val-
lum definebat, 5, 23, 10. ἐκλείπει
χαίροι τὴν ζωνὴν αὐτῶν, defecit
eum hac in parte felicitas, 1, 12, 3.
πρὸς τὴν ἐκλείπειν παρὰ χροῖμα ἐκλει-
πῆς, 4, 29, 14. ἐπιτίμωσις τῷ ἐκλει-
πῆς, 5, 7, 12.

ἐκλογίζομαι, 7, 30, 1.

ἐκμαθεῖν φωνὴν τὴν Περσικὴν, 6, 30,
4. §. cognosco, 7, 16, 2. Ind. 7, 1.

ἐκμετρίω, Ind. 39, 4.

ἐκπύχομαι, 2, 19, 7. 7, 22, 5.

ἐκπικάνω, ἐκπικῶμαι αὐτῶν τὴν ἐπιθυ-
μίαν, Ind. 20, 2. τῇ ἐπικλήσει ἐκπι-
κῆται, nomine superans, i. e. no-
men suum retinens, Ind. 4, 10.

ἐκπύχομαι, 4, 14, 4.

ἐκπύχομαι φέρω, 6, 25, 1. οἷς τὸ ἐκπύ-
χου ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀπείσται, volun-

tas, 5, 27, 12. ἐκπύχομαι προχωρεῖν,
5, 24, 12.

ἐκπύκνω, 1, 7, 12. 1, 17, 2. 1, 19, 1.
ἐς Σά. δειξ, 1, 17, 4. ἐς Λυδίας σατρά-
πην Μίνιαδρον ἐκπύκνει, 3, 6, 12. ἐς
ἀπολογία ἐκπύκνεται, 4, 5, 1.
ἐκπύκνει γράμματι ἐς Ἰνδὸς, 6, 27,
5. ἐκπύκνει ἐκ Κασίας, 1, 24, 1.
ἐπὶ τὴν χώραν, 1, 17, 9. ἐπὶ κατα-
στροφῇ, 5, 14, 11.

ἐκπύκνωμαι, 3, 18, 7. 2, 16, 3. &
11. πύρι, 5, 26, 2.

ἐκπύκνω, 4, 7, 9. 5, 5, 1. 6, 28,
9. 7, 20, 17,

ἐκπύκνω, Ind. 20, 1. & 21, 7.
ὅτι τὴν, Ind. 22, 6.

ἐκπύκνω, 5, 10, 3. Ind. 28, 4.

ἐκπύκνω τὴν φιλίαν, 4, 12, 4.

ἐκπύκνω, ἐκ τῷ χειρὶ ἐκπύκνω ex-
cidisse, Ind. 30. 3. decido, incido,
4, 19, 4. §. ἐκπύκνω ἐς τὸ πύκνω,
in campum procuro, 1, 8, 13. &
τὰς πόλεις ἐκπύκνει ἐκ τῷ πόλεως,
4, 23, 7. 5, 23, 7. & 10. ἐκπύκνει
ἀπὸ τῷ Ἀλεξάνδρου, per eos,
qui circa Alexandrum erant, e-
lapsi sunt, 3, 15, 7. N. 5, 24, 4. §.
φυγάδας, ὅσοι ἐκπύκνει τὸ πόλεως,
exules, quotquot civitate ejecti
fuerant, 1, 17, 11. N. §. de navi-
bus rectum cursum non tenenti-
bus, 6, 25, 7. N.

ἐκπύκνω, acc. plur. part. aor. 2.
pass. ab ἐκπύκνω. 1, 1, 4. 1, 10, 4.
ἐκπύκνωται, aor. 2. inf. pass. 2,
4, 15.

ἐκπύκνω, 2, 21, 14. ἐκπύκνωται, 3.
pl. aor. 1. opt. act. Æol. 2, 22, 3.

ἐκπύκνω, Ind. 20, 9.

ἐκπύκνει ἐπὶ τῷ πάθει παρὰ χροῖμα, cla-
dis admirationem incutere, 1, 9,
3. 6, 3, 8. 6, 19. 2. ἐκπύκνει τὸ πα-
ρολόγῳ. 1, 16, 3.

ἐκπύκνω, 1, 1, 4. 1, 9, 1. & 6, 6,
9, 11. ἐπὶ μέγα, 2, 26, 5. ἐκπύκνω-
ται πρὸς τὸ βοῆς, 1, 6, 7. 1, 10,
4. ἐκπύκνωται πρὸς τὴν ἐπιτολήν,
2, 4, 15. 2, 13, 6. 4, 21, 11. ἐκπύκνω
γίνε

INDEX GRÆCUS

ὕψος τῆ ὄψου, 2, 3, 3. 3, 25, 11.
 ἐκπλαγίς, ὡς τῷ ἔργῳ, 2, 27, 2.
 ἐκπλεῖς, 2, 22, 3. 6, 19, 6. 7, 25, 8.
 ἐκπλῶν, Ind. 20, 10. 22, 4. 29, 7.
 43, 11.
 ἐκπίῃ, ὃ ἐκπύει ὁμῶς τῷ αἵματι ἐκ
 τῶ τραύματος ἐκπνέτω, 6, 10, 2.
 Ind. 14, 7.
 ἐκπαδὼν σφῆς ἔχοντες e medio sese
 subducunt, occultant se, Ind. 13,
 6. N. §. ἐκπαδὼν ποιεῖσθαι e medio
 tollere, interficere, 1, 25, 8. ἵσ-
 θαι ὀλίγου χρόνου ἐκπαδὼν, mori,
 7, 18, 4.
 ἐκπνέω, δι' ἐκπνεύσεως ἐκπνέμενοι,
 3, 9, 16.
 ἐκπνέωμαι τὰ ἀναγκαῖα, 6, 24, 5.
 ἐκπνέτης, Ind. 20, 9. ἐκπνέτης, 2,
 18, 7. πωλυτελείῃ ἐκπνέσεως
 πύργῳ, 7, 23, 10.
 ἐκπνῶν, 7, 3, 4. 7, 9, 10.
 ἐκρίτω, 6, 10, 7.
 ἐκρῶν τὸ πύργῳ alveus, 4, 3, 4.
 ἐκρῶν, ἐκρῶν, αἵματι ἐκρῶν,
 6, 10, 3. ἀνομιῶν. ἐκρῶν.
 ἐκρῶν, 6, 4, 9.
 ἐκρῶν τὸ πύργῳ αἵματι ἐκρῶν, 3, 29, 6.
 ἐκρῶν τὸ πύργῳ, 2, 8, 15.
 ἐκρῶν, 5, 14, 1. ἐκρῶν τὸ πύργῳ
 ἔργῳ, 1, 2, 6. N. τὸ πύργῳ ἔργῳ
 ἐκρῶν τὸ πύργῳ ἔργῳ, 1, 6, 1. τὸ πύργῳ
 ἔργῳ, 3, 9, 4. ἐκρῶν ἐκρῶν, ad sinistram
 declinare, 1,
 6, 12. ὅτι τῷ πύργῳ πύργῳ ἐκρῶν
 πύργῳ, 2, 12, 1.
 ἐκρῶν, imperf. a πύργῳ, 1, 8, 14.
 ἐκρῶν, ἐκρῶν ὅτι τὸ πύργῳ
 πύργῳ τὸ πύργῳ, 2, 9, 7.
 ἐκρῶν μακρὰ τοῖς, edificio, in-
 stauro, 1, 9, 5. τὸ πύργῳ, 4, 24,
 12. 4, 28, 9. 5, 20, 2. 5, 29, 5. 6,
 15, 14. λῆναι τοῖς, Ind. 21, 13.
 ἐκρῶν, 6, 20, 2.
 ἐκρῶν, part. præt. pass. a πύργῳ,
 Ind. 35, 8. ἐκρῶν ἰονίς
 pro πύργῳ, præt. inf. Ind.
 14, 1.

ἐκρῶν, ἐκρῶν δὲ πύργῳ lucentes pa-
 nas, 1, 9, 12.
 ἐκρῶν, Ind. 16, 6. ἐκρῶν, 1, 1, 5.
 1, 2, 6. ἐκρῶν πύργῳ, 4, 4, 1. ἐκρῶν
 πύργῳ, 1, 6, 17.
 ἐκρῶν, 7, 21, 3. & 6. ἐκρῶν ἐκρῶν
 τὸ πύργῳ, se convertit ad
 mercenarios, 1, 16, 3. ἐκρῶν ἐκρῶν
 ἐκρῶν πύργῳ, 3, 21, 7. τὸ
 πύργῳ ἐκρῶν ἐκρῶν, 7, 12,
 9. ἐκρῶν πύργῳ ἐκρῶν, Ind.
 43, 12.
 ἐκρῶν, 7, 12, 4. Ind. 14, 7.
 ἐκρῶν ἔργῳ πύργῳ, 1, 8, 4. ἐκρῶν
 τὸ πύργῳ, 5, 23, 1. ἐκρῶν ἔργῳ
 πύργῳ πύργῳ, 1, 20,
 14. ἐκρῶν πύργῳ τὸ πύργῳ ἐκρῶν,
 1, 22, 3. & 5.
 ἐκρῶν, conficio, attero, domo,
 4, 28, 12.
 ἐκρῶν ἐκρῶν, exercitui e-
 dicit, 5, 28, 1.
 ἐκρῶν extenuo, ὅτι τὸ πύργῳ
 τὸ πύργῳ ἐκρῶν, 1, 13, 9.
 τὸ πύργῳ πύργῳ ἔργῳ ἐκρῶν
 ζῶν, 4, 8, 7.
 ἐκρῶν, 6, 11, 1. Ind. 14, 4. ὅτι
 πύργῳ ἐκρῶν, terra clam e-
 gesta, 2, 27, 6. §. ζῶν ἔργῳ ἐκρῶν,
 5, 4, 4. 6, 1, 2. πύργῳ ἐκρῶν
 ἐκρῶν, 7, 20, 11. & 18. §.
 ἐκρῶν ἐκρῶν τὰ πύργῳ
 ἔργῳ, memoria prodita sunt,
 1, 12, 3. 4, 10, 4.
 ἐκρῶν, 6, 29, 13.
 ἐκρῶν, 5, 10, 3. 5, 17, 10.
 ἐκρῶν, Ind. 43, 13.
 ἐκρῶν ἐκρῶν, 2, 19, 7. ἐκρῶν 201. 1.
 inf. 261. 6, 26, 4.
 ἐκρῶν, 1, 12, 19. 7, 13, 1. ἐκρῶν ἐκρῶν
 πύργῳ πύργῳ, 2, 14, 14.
 πύργῳ πύργῳ πύργῳ, 4,
 23, 9. πύργῳ πύργῳ πύργῳ, 5,
 4, 9. 6, 27, 11. ἐκρῶν πύργῳ,
 2, 7, 8.
 ἐκρῶν, 201. 2. a πύργῳ, 1, 3, 6.
 ἐκρῶν 201. 2. a πύργῳ, 1, 4, 1.
 ἐκρῶν, 3, 45, 2.

ἐκρῶν

IN ARRIANUM.

ἐλαίῳ πτηνῶν, 4, 15, 13. Ind. 29, 14.

ἐλάσας, aor. 1. inf. ab ἐλάω, 4, 4,

13. ἐλάσας, part. a. 1. 2, 4, 2.

ἐλασθεῖς ἐς Σκυθίας expeditio in Scy-

thas, 3, 27, 9. ἐπὶ Σκυθίας, 4, 1, 3.

ἀντικαταξάγουσιν τῇ ἐλάσει, ducere

exercitum contra advenientem

hostem, 5, 17, 1, 7, 16, 8. ἐπιχρῶν

τὴν ἐπὶ Βαβυλῶν⊙ ἐλασεν, profec-

tionem Babylonica superfedere, 7,

16, 8. ἡ ἐς Βαβυλῶνα ingressus, 7,

17, 1.

ἐλασμένῳ, ago, navigo, Ind. 32, 9.

ἐλάττω, 4, 21, 6.

ἐλαττόν, τῷ πλάθει πολὺ ἐλαττώμε-

νοι, numero longe inferiores, 1,

15, 3.

ἐλάττωσιν, compar. a μικρὸς, ζῆν δυ-

νάμει οὕτως ἐλάττωσι, 1, 18, 2. ἐλάτ-

τω προ ἐλάττωσιν, 1, 24, 7. οὕτως ἐ-

λάττωσι ἢ χιλίον, pro ἐλάττωσιν,

2, 5, 9, 4, 24, 4, 5, 20, 5. φιλέμει

ἐλάττωσιν ἔχων ἄπειμι, 4, 12, 7.

ἐλαύω, 4, 4, 16. ἐπὶ Θερμας, 1, 15,

2, 4, 2, 7, 16, 8. ὡς ἐπὶ Θέρμασιν

συνδῆ ἤλαυσι, 2, 13, 1, 3, 18, 19.

ἐπὶ ἢ γέλοφοι, 1, 6, 8. & 15, 5, 15,

6. ἐπὶ Κάλχης τι καὶ Ἀμαζόνιας ἐ-

λάσας, 4, 15, 6, 5, 21, 6. ἐς Πέρσας,

3, 18, 16. 4, 4, 13. δρόμῳ ἤλαυσι

εἰς τῖβειν ἢ φρυγιάτων, 6, 6, 10. Ind.

43, 5. ἐλαύνει πρὸς, 3, 28, 13.

οὕτως ἐλάωνται ταῦτα, quod eo

non pervenerit, Ind. 7, 6. ἔφθον ἐ-

λάσας ἐξω Βαβυλῶν⊙, ante Baby-

lone excesserat, 7, 22, 1.

ἐλαφ⊙, 7, 20, 7.

ἐλάφω⊙, superl. a μικρὸς, paucis-

simus, oppon. πλείους, Ind. 14, 7.

ἐλογχ⊙, notitia, indicium, 4, 30,

12. argumentum, 3, 26, 3.

ἐλογχῶν scilicitor, ἡλογχε τὸς προ-

χόρους, percontabatur finitimos,

3, 21, 11. §. coarguo, convinco,

Ind. 31, 5.

ἐλῶ, aor. 2. inf. ab αἰρέω, 1, 5, 14.

ἐλαφῶν 3. f. plusq. med. a λαφύω,

ἔλας, 1, 11, 8.

ἐλάσας, aor. 2. inf. med. ab αἰρέω,

μας, 7, 16, 13.

Ἐλευθέριαι, 1, 7, 13.

ἐλευθερία πάλαιον καὶ καλὸν ἔθνος,

1, 7, 2.

ἐλευθερίαν, 7, 15, 7.

ἐλευθερ⊙, ἐλευθερίας εἶνα ἀφῆκε, 1,

17, 4, 3, 27, 10. δόλοισ ἀνθρώποις

ἐλευθερίας ἐς χεῖρας ἔχον, 2, 7, 7.

ἐλευθερώμενοι, 4, 11, 14.

ἐλευθερώσιν τὴν πόλιν, 1, 17, 12. 4, 14, 4.

Ἐλευσίς, 3, 16, 14.

Ἐλεφαντία, urbs Aegypti, 3, 2, 9.

ἐλίφας, 3, 8, 11.

ἐλφέντας, 3. pl. a. 1. ind. pass. a

λαμβάνω, 1, 1, 17.

ἐλπέναι, ὥς τι ἐλπύνας, nihil mo-

ratus, 3, 15, 14. 4, 30, 2. Ind. 29,

7. ἐκείνι ἐλπύνας πυρίσσωσα, 7,

25, 7.

ἐλπος vulnus, Ind. 13, 12. & 14, 9.

ἐλκω, ἐλκον τὴν αἰνῶν, 2, 19, 5.

Ἐλπίνας, 1, 21, 10.

ἐλκός φωνή, 1, 12, 9. γλῶσσαι, 1,

26, 6.

ἐλκον, 1, 9, 1.

ἐλκωνας δάλασας, 2, 24, 2. ἐλκωνὰς

πάθ⊙ Græcanica clades, 1, 9, 1.

ἐλκωνας Græci universi, 1, 9, 9.

ἐλκωνας φωνή, contra Græco-

rum morem facta trucidatio, 1, 9,

13. ἐλκωνας, 4, 11, 15.

Ἐλκωνον⊙, 4, 15, 11. 7, 14, 10.

ἐλόντων, gen. plur. part. aor. 2. ab

αἰρέω, 1, 9, 10.

ἐλ⊙ locus palustris, 6, 6, 11. 7,

21, 3.

ἐλπίζω, 1, 4, 10. ὥς τὸ ἐξ ἐλπίδος

ἐλπίδος, prater utroque

spem, 3, 10, 5.

ἐλπίς, καὶ ἐλπίδα prater spem, 1,

4, 11. καὶ τὴν ἐλπίδα ἐλπίδα

spe futuri, 5, 27, 15. sic καὶ ἐλ-

πίδα ἀφελείας, 7, 15, 9. ἐλπίδα

ἀγαθῶν ἐμπλήσας, 7, 28, 5. 7, 29, 5.

Ἐλογμῶντι, 1, 7, 6.

ἐλόμης, 7, 17, 9.

ἐλόν,

INDEX GRÆCUS

ἔλαν, part. aor. 2. ab αἰρίω, 2, 24, 7.
 ἔμαθαι aor. 2. act. α μανθάνω, I, 2, 5.
 ἐμβαίνει εἰς τὸ πόρον, I, 14, IO. εἰς κε-
 λητία, I, 19, 6.
 ἐμβάλλω incipio, ἄδω δὲ ταῖς μηχαν-
 αῖς ἐμβάλλει, I, 22, 2. ἐμβάλλει
 ταῖς οἰκίαις πῦρ, I, 23, 3. 2, 19, 6.
 εἰς τὴν πυρρὰν, 7, 3, 8. λίθον ἐμβάλλει
 εἰς τὴν κεφαλὴν, 2, 26, 8. ἐμβάλλειν
 εἰς κρήνην τὸ ὕδωρ, infundere, 6,
 26, 4. ἐμβάλλοντα στίχας εἰς τὰς νείας,
 Ind. 23, 7. & 26, 9. & 40, II. in-
 terjicere, interponere, 5, 15, 12.
 μνήμη δ' λόγου τῷδε ἐμβαλεῖν, 4,
 IO 7. εἰς φιλοτιμίαν ξὺν ὀργῇ ἐμβε-
 βλάκει Ἀλιεπύρον, 4, 18, 9. ταῦτα
 ἔριον Ἀλιεπύρου ἐμβαλεῖν πρὸς Κύ-
 ρον, 6, 24, 4. ἐμβάλλειν τινα εἰς κίν-
 δυνον, in periculum conjicere, Ind.
 20, 6. τὴν διεξὺν τῷ Νεάρχῳ ἐμβα-
 λων, Ind. 35, 4. διώρυξ ἀπὸ δ' πο-
 τῆς ἐμβεβλημένης ἐς θάλασσαν, Ind.
 39, I. §. invado, adior, ἐμβάλ-
 λησι τοῖς Μακεδόσι, 2, IO, 9. 2, 22,
 6. 2, 24, I. ἐμβάλλει εἰς Θράκην,
 I, I, 6. I, 5, 4. I, 8, I. ἐμβεβλήκει
 εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ πολέμῳ, inva-
 serat regionem eorum hostiliter,
 3, 24, 3. εἰς πλωγίους ἐμβάλλει obli-
 quos invadere, 3, 12, 6. εἰς τὰ
 πλώγια, 2, II, 2. ἐμβάλλει φάλαγγ
 εἰς αὐτοὺς, I, 2, II I, 15, 5. ἐμβάλ-
 λων ἐπὶ τὴν Θράκην, I, I, 14. καὶ
 τὸ κέρως τὸ δεξιόν, I, 2, 8. ἐμβάλ-
 λων ἀντιπρώρως, adversis proris
 irruere, I, 19, 15. §. se conjicere,
 præcipitare, 7, 27, 4. §. εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἐμβάλλειν in mare ingredi,
 7, IO, 13. §. Ἀκισίνης ἐμβάλλει εἰς
 τὸ ἔδω, influit, 6, I, 2, 6, 3, 2,
 6, 14, 9. 6, 20, 4. 7, 16, 5.
 ἐμβάντις, part. aor. 2. ab ἐμβαίνειν,
 2, 19, 9.
 ἐμβάτης eques, 2, II, 5.
 ἐμβόας, 3, 9, 14. 4, 19, 6. N. Ind.
 31, 4.
 ἐμβολὴ βιαία, I, 4, 4. ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἐμβολῆς, primo impetu, 2, 22, 2.

ἐμβολῇ προσμυγοῦσιν αὐτοῖς, impre-
 tum in eos facere, I, 6, 22. καὶ
 τὴν πρώτην ἐμβολὴν ἀρχιζοῦσιν, I, 4,
 4. 5, 17, 3.
 Ἐμβόλιμα, urbs, 4, 28, 12.
 ἐμβολον ποιεῖν τὴν φάλαγγ, in cu-
 neum redigere phalangem, I, 6,
 5. N. 3, 14, 2. ἐμβολοὶ ἐπὶ τὴν ἐπα-
 γοην, I, 15, IO N.
 ἐμίμνητο, 3. pl. plusq. pass. α με-
 μνήσκω, 6, 3, 8.
 ἐμμένω, ἐμμένειν Πύρρῳ τὴν τακτι-
 κότητα, 4, II, 16.
 ἔμπαλιν, τὸ ἔμπαλιν ἐπιστρέφειν, I,
 2, 5. ἐπιστρέφεται, 3, 21, 8. εἰς τὸ
 ἔμπαλιν ἀποστρίπτωμαι ὡς ἐπὶ τὸ
 στρατόπεδον, 2, II, 8. εἰς τὸ ἔμπαλιν
 ἐπιστρέφειν retrosum converti, 3,
 12, 2. εἰς τὸ ἔμπαλιν μετὰ βίαν, 4,
 24, 6. §. rursus, iterum, 5, 9, 8.
 §. contra, vice versa, Ind. 12, 8.
 ἐμπερία τὴν χάριν peritia loci, I, I,
 17. belli, I, 15, 7. I, 18, 13. ἐμ-
 πείρια προΐχων, 5, 17, 6.
 ἔμπειρος τῶν χωρίων, I, 28, IO. 3,
 IO, 7.
 ἐμπείρας τὴν φωνὴν τὴν ταύτην βαρβάρων
 ἔχειν, linguam illius loci barbaro-
 rum callere, 4, 3, 16. 4, 6, 2.
 ἐμπεσιῖν, fut. 2. inf. ab ἐμπίπτω,
 I, I, II. ἐμπίσει, 3. f. fut. I. opt.
 act. I, 4, II.
 ἐμπηγνύω, 6, IO, 6.
 ἐμπήπλημι, 5, 9, 5. ἐμπήπλημαι,
 Ind. 6, 6.
 ἐμπήπνημι incendo, ἐμπήπναι, 3.
 pl. præf. ind. I, 23, 2. ἐμπήπναι
 τὸν τῆ γῆ καυσθῆναι, præf. inf. I, 12,
 17. 6, 7, II. ἐμπήπναι, part.
 præf. I, 23, 4. ἐμπήπναι, 4,
 2, IO.
 ἐμπήπτω, εἰς τὴν τάφρον, I, 22, 6.
 εἰς τὴν, 3, 17, IO. 4, 2, II. 6, 5. I.
 & 14. πνέματι μεγάλῳ ἐμπε-
 ροῦν αὐτὸν εἰς τὴν, 7, 22, 4. καὶ
 ἐμπεσσοῦσιν εἰς ἀλλήλους, 6, 19, 4.
 φλὸξ ἐπίπτεται τοῖς πύργοις, 2, 19,
 7. ἐμπήπτη ταῖς πόρεσις, 3, 17, 5.
 6, 5, 13.

Y N A R R I A N U M.

6, 5, 13. ἀθρόως ἐμπιπτοῦς τῷ ὄντι, 6, 25, 13. τροπή ταῖς γνώμας ἐμπιπτοῦσα, mutatio animorum facta, 5, 28, 5. ἐμπλάττω locum obstruo, oppleo, ἐμπλάττωμι, part. aor. I. act. 6, 29, 16.

ἐμπλέω, 6, 22, 13.

ἐμπλέω, 6, 5, 2. & 5.

ἐμπλῆθαι ταῖς τοξοῦσιν, sagittarios in naves impono, 1, 3, 4. 2, 19, 1. 6, 6, 2. οἶνι ἐμπληθεῖς, 7, 14, 6.

ἐμπλῆσαι ἀγαθῶν ἐμπλῆσαι, 7, 28, 5.

ἐμπλήσαντες τὰ ὑπεζύγια, jumenta onerantes, 6, 22, 8.

ἐμπόδην γίγνεται impedimento esse, 1, 12, 6. 7, 15, 3. ἴσασθαι, 4, 8, 5. εἶναι, 5, 24, 3.

ἐμποῖσιν τριβὰς τῷ πολέμῳ, 1, 12, 19.

ἐμπορία, κατ' ἐμπορίαν τῇ γεωγραφίᾳ, 6, 22, 8. 7, 9, 5.

ἐμπορία γῆ, Ind. 41, 7. N.

ἐμπορεῖν, 1, 1, 8. 7, 23, 11. Ind. 41, 7.

ἐμπροσθεν, ἐμπροσθεν, aor. I. inf. act. 1, 6, 25. 1, 20, 14. 1, 21, 9. ἐμπροσθεν εἶσαι, part. aor. I. pass. 1, 12, 18.

ἐμπροσθεν antea, 6, 26, 1. τὰ ἐμπροσθεν μέρη, anteriora membra, 7, 10, 3. §. τὴν πρόδηλον ὁδον ὅσον ἀφανῆς κινδύνῳ ἐμπροσθεν ποιήσασθαι, manifestum exitum incerto periculo praeferre, 6, 23, 8.

ἐμφανῆς ἐλπίς, 7, 25, 1. Ind. 14, 2.

ἐμφανῆς, ἐς τὸ ἐμφανῆς γράψαι, aperte scribere, 1, 25, 13. καθὼς εἶναι, Ind. 17, 4.

ἐμφορέως similiter, Ind. 16, 10.

ἐμφορεύω, 6, 29, 6.

ἐν notat locum, εἰ ἐν Πελοποννήσῳ, Peloponnesii, 1, 7, 5. ἔρ' ἐν τῇ ὁδῷ ἀπωπαύεται, mons in ipsam viam definit, 1, 27, 8. ἐν Ἀρβήλοις ἔφυγε, apud Arbela victus fugiebat, 3, 22, 8. μέγας ἐν Ἰωφὶ γενομένης, 3, 6, 19. N. ἐν ἀγαστρὶ ἔ

χρησ, 1, 1, 6. ἐν τῷ ἔχον, 1, 1, 9. ἐν τῷ λαμβάνον, 1, 23, 2. §. inter, apud, ἐν Ἰλlyριοῖς apud Illyrios, 1, 7, 3. ἐν πρώτοις inter primos, 1, 25, 3. ἐν τοῖς ξυμμαχοῖς, 1, 9, 14. 1, 10, 10. ἐν τοῖς ἐχθροῖς, 1, 23, 11. N. εἶσαι πρὸς τὸν ἐν σφίσι, 2, 3, 8. §. notat tempus, ἐν μᾶλλον, 1, 4, 4. ἐν τότε, tunc, 1, 6, 16. &

18. 1, 7, 1. 1, 8, 9. ἐν ταυτῷ simul, 2, 17, 8. pro quo est ἐν τῷ αὐτῷ, 2, 18, 12. ἐν ταῖς ἀσυνεταῖς κατάληψις, comprehensio durantibus induciis, 1, 9, 12. §. notat modum, actionem &c. ἐν τῷ τοῖσιν ἐν τῷ

1, 3, 9. ἐν τῷ νόμῳ τῷ Περσικῷ more Persico, 7, 6, 3. In quibus etiam redundare dici queat. ἐν πα-

ροισιν εἶναι ἔστω, apparare expeditionem, 1, 1, 5. ὅσον ἐν λόγῳ τιθεσθαι, nihili aestimare, 1, 5,

4. τὰ τεῖχη οὐκ ἐν ἀκραιβῇ φυλακῇ, mœnia non diligenti custodia servabantur, 1, 21, 7. ἐν φυλακῇ

πίμπωσι cum custodia mittere, 1, 25, 7. τὰς δ' ἐπὶ τὴν ἄκρην ἐν φυλακῇ εἶχον, nonnullas naves ad promontorium custodiae causilla col-

locarat, 2, 1, 3. ἐν αἰτίᾳ ἦσαν, accusabantur, 1, 27, 6. ἐν τῷ οἴνῳ super vinum, 4, 9, 3. §. ἐν αὐτῷ

εἶναι, apud se esse, 4, 8, 10. N. §. deest, βᾶθαι, pro ἐν βᾶθαι, 1, 6, 1. §. abundat, 1, 3, 9. 7, 6, 3. §. pro

eis διαβιβάσας ἐν ἀγαστρὶ, pro eis ἀγαστρὶ, 6, 15, 7. Huc & referri

potest ἐν τῷ λαμβάνον, 1, 23, 2. ἐν ἀγαστρὶ parento, 2, 5, 12. 7, 14, 13.

ἐν ἀγαστρὶ ἐν τῷ πόλεμῳ, ad bellum induco; incito, 1, 7, 17.

ἐν αἰνίμῳ utilis, verus, conveniens, Ind. 34, 11.

ἐναντιόμας adversor, 4, 10, 7.

ἐναντίον, ἐναντία τῇ Βλαδίμηρῳ, contra Græciam militare, 1, 16, 10. 1, 29, 9. ἐναντία αἰμαῖσθαι τοῖς Ἰνδοῖς ὅπλα, arma ferre contra Indos, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

να, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνόμε-

INDEX GRÆCUS

σκη contra sentire, 5, 27, 2.
 ἐνδὲς, deficiens, τάλανον, ἃ ἵτι ὠ-
 διᾷ ἦν, 2, 12, 4. ἐνδὲς, indigen-
 tia, οὐ τῇ ἐνδὲς ἵτι τὴ παρασκευῆς
 προσφίρεται, apparandis adhuc
 rebus occupatos adoriri, 6, 4, 5.
 εἶδεν τῶν ἀνυγκλίων, 3, 28, 14. ὠ-
 δατο, 4, 3, 10.
 ἐνδὲς, 1, 20, 5. 4, 9, 14.
 ἐνδὲς παρεσκευασμένοι minus para-
 ti, 3, 10, 5. ἐπὶ σφίσι ὠδωτο
 ἐνδὲς ἔχει, cum aqua inopia pre-
 muntur, 7, 7, 9.
 ἐνδὲς, 2, 4, 15. 3, 24, 10. N.
 ἐνδιδωμι, concedo, permitto, τει-
 ρῆν moram, deliberandi spatium,
 1, 7, 10. χρέον, 4, 30, 5. προσβο-
 λην, 2, 27, 8. §. dedo, πόλιν ἐνδι-
 δῶσα urbem tradens, 1, 23, 11.
 πόλιν ἐνδιδίωσκον πρὸς τὴν οὐκ ἔχοντα,
 1, 12, 13. 1, 17, 3. 1, 18, 1. 1, 20, 10.
 οὐκ ἐνδιδῶσκον, 3, 17, 2. 5, 25,
 7. §. ἐνδιδῶμαι deditionem polli-
 ceor, 1, 20, 9. εἰς ἔμφρατον ἐν-
 δίδωσκον, 4, 27, 9. εἴ τι φίλοι ἐν-
 δόθειν ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσίου, 1, 22,
 8. §. cedo, recedo, 1, 16, 2. §.
 ἐνδιδῶμαι τὰς ἀρχὰς τῇ εἰρεσίᾳ, re-
 migationis initium præscribere,
 6, 3, 5. §. ἐνδιδῶμαι τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ
 ἐνδιδῶμαι, adulatione ad id impellere,
 4, 19, 14.
 ἐνδιδῶμαι, 4, 14, 4.
 ἐνδὲς, οἱ ἐνδὲς oppidani, 1, 20, 10.
 4, 2, 9.
 ἐνδιδῶμαι παρέχειν ἐς ἐμφρατον, an-
 tam, invitamentum ad compo-
 sitionem præbere, 1, 7, 11.
 ἐνδιδῶμαι, 3, 4, 2.
 ἐνδὲς, ἐνδὲς part. præf. 1, 25, 13.
 ἐνδιδῶμαι, 3, 29, 8.
 ἐνδιδῶμαι, plusq. act. ab ἐνδιδῶμαι,
 1, 16, 2.
 ἐνδιδῶμαι insidiæ, 4, 6, 1.
 ἐνδιδῶμαι insidior, 1, 4, 6. ἐνδιδῶ-
 μαι πρὸς Σπικαμένους, 4, 16, 12.
 ἐνδιδῶμαι, 3. pl. aor. 2. act. ab ἐνδι-
 δῶμαι, 2, 19, 4.

ἐνδιδῶμαι, πᾶσι ἐν τῇ ἐνδιδῶμαι, 5, 19,
 3, 7, 20, 5. ἐνδιδῶμαι ἐν τῇ ἐνδιδῶμαι,
 Ind. 26, 9.
 ἐνδιδῶμαι, 1, 12, 5. 5, 6, 10. τῇ ἐνδιδῶμαι
 σοι ἐνδιδῶμαι, 5, 19, 2. captivus
 urbem videbatur Ἀριστάνδρῳ ἐν-
 διδῶμαι, quia Aristander prædixerat,
 2, 27, 4. N. τῇ ἐνδιδῶμαι ἐνδιδῶμαι
 hac in re assentior, 4, 10, 2. ἐνδιδῶ-
 μαι ἐνδιδῶμαι, 7, 9, 1.
 ἐνδιδῶμαι, 3. f. imperf. ab ἐνδιδῶμαι,
 3, 8, 3.
 ἐνδιδῶμαι, a. 1. act. ab ἐνδιδῶμαι, 2,
 11, 7.
 ἐνδιδῶμαι, 3. f. a. act. ab ἐνδιδῶμαι,
 3, 18, 18.
 ἐνδιδῶμαι, imperf. ab ἐνδιδῶμαι,
 1, 17, 1.
 ἐνδιδῶμαι, 3. pl. aor. 1. act. ἐνδιδῶ-
 μαι, 1, 10, 3.
 ἐνδιδῶμαι, aor. 1. ab ἐνδιδῶμαι, 2, 5,
 12.
 ἐνδιδῶμαι, imperf. ab ἐνδιδῶμαι, 1, 7, 17.
 ἐνδιδῶμαι tum, tunc vero, 1, 1, 14. &
 16. 1, 8, 14. ubi, ibi, 3, 19, 7. 7,
 21, 11. quo, 5, 2, 1. hic, 7, 14, 3.
 ἐνδιδῶμαι, 7, 1, 10.
 ἐνδιδῶμαι inde, 1, 7, 7. 1, 11, 7. hic, 6,
 26, 1. unde, qua, 7, 21, 8. Ind.
 16, 11. hac de causa, 1, 12, 7.
 4, 21, 20. 6, 11, 10. ἐνδιδῶμαι ἐνδιδῶ-
 μαι, 2, 8, 9. Ind. 22, 4. di-
 versis locis, 4, 5, 13.
 ἐνδιδῶμαι, Ind. 37, 4. & 38, 2. ἐνδιδῶ-
 μαι inde uspiam, 6, 1, 3.
 ἐνδιδῶμαι unde, 1, 2, 4. 5, 6, 9.
 ἐνδιδῶμαι τῇ ἐνδιδῶμαι ἐνδιδῶμαι
 ἐνδιδῶμαι, 2, 15, 5. 4, 11, 14.
 7, 29, 1.
 ἐνδιδῶμαι, 7, 1, 5.
 ἐνδιδῶμαι pro inde, per Acopen Ionicam
 ponitur pro inde, Ind. 26, 3.
 ἐνδιδῶμαι, 2, 6, 4.
 ἐνδιδῶμαι, 6, 13, 1.
 ἐνδιδῶμαι διαπολεμῶσαι legitime
 bellum gerere, 2, 12, 9.
 ἐνδιδῶμαι, 1, 12, 13. 3, 1, 4.
 ἐνδιδῶμαι, 7, 20, 5.

I N A R R I A N U M.

ὄσιον pretium habitationis, 7, 12, 12.

ὄσιον λίθω, lapide obstruo, 6, 29, 16.

ὄσιον fluv. Ind. 4, 15, & 16.

ὄσιον πρὸς τὴν φωνήν, 1, 25, 10. ὄσιον impello, 2, 19, 6.

ὄσιον, part. aor. 1. med. ab ἐντίκω, 2, 12, 7.

ὄσιον τῆς αὐτῆς αἰτίας, 6, 29, 16.

ὄσιον μιάς, 2, 13, 7. 3, 19, 10.

ὄσιον, 1, 25, 13. 2, 12, 7. 6, 17, 11.

ὄσιον, aor. 2. inf. ab ἐντίκω, Ind. 20, 10.

ὄσιον, part. præt. pass. ab ἐντίκω, 1, 25, 13.

ὄσιον, part. præt. act. ab ἐντίκω, 3, 23, 12.

ὄσιον ἐκείνου, 1, 8, 7. ἡ, 1, 29, 1. ἔδωκε σημαίνει, 1, 17, 7.

ὄσιον, ultra, Ind. 25, 4. ἔντιμον, 2, 11, 10. 7, 10, 8.

ἐντίκω, 2, 19, 4.

ἐντίκω, ἢ τὰς ἐντίκας, 7, 20, 10.

ἐντίκω Παλαπονήσῳ, 1, 1, 2. ἐντίκω ἡ ἀμαξίαν ἐκείνου, in medio curruum castra habebant, 5, 22, 6. §. τὸ ἐντίκω τῆς, interior mu-

rus, 1, 22, 1. ἢ ἐντίκω θάλασσαν mediterraneam, 5, 6, 10. 6, 1, 4. ἢ ἐντίκω Ἀβύσσῳ, 5, 26, 4. §. ἢ ἐντίκω Ἀλυν ποταμῷ, regio cis Halyn flu-

viu, 2, 4, 2. 2, 11, 3. ἢ ἐντίκω Εὐφράτῳ, 2, 25, 2. §. ἢ ἐντίκω, Ind. 1, 2. §. ἐντίκω βέλος γινώσκω, intra teli jacuum esse, 1, 2, 7. 2, 23, 5.

5, 16, 7.

ἐντίκω sum, παρεκλινεσμαι ὡς ἀντίκω, ἢ τὸν ἐκείνον, 5, 7, 12.

§. incido, ἐντίκω part. aor. 2. præt. 5. κρημνίζω τὰς ὁδοὺς ἐντίκω, 2, 10, 8. 2, 11, 6.

obviam venio, ἐντίκω αὐτῇ πρόσθεν, 1, 26, 4. 2, 3, 5. 2, 13, 11. τοῖς Καλδαίοις ἐντίκω, 3, 16, 9. 3, 23, 12.

ἐντίκω, ἐντίκω ἀλλοτρίω, 1,

14, 10. Ind. 24, 7.

ἐντίκω, Ind. 32, 4.

ἐντίκω ὁ Βίβλος βασιλεὺς, 1, 20, 1. ἐντίκω per somnum, 2, 18, 1. φα-

νεί, 7, 30, 4.

ἐντίκω, 6, 29, 9. Ind. 16, 3.

ἐξ vide ix. ἐξ ἰσθμῶν χωρίον λαβεῖν primo impetu oppidum capere,

1, 24, 6.

ἐξαγγέλλω, 1, 5, 2. 1, 17, 10. 1, 25, 5. N. & 13. ἐξαγγέλλω ἐς τὴν ἄλ-

λυσιν, aliis renunciatum est, 1, 10, 1. ἐξαγω, ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς κατέ-

λευσαν, 1, 17, 13. educo contra hostem, 1, 23, 4.

ἐξαίρεσις, 4, 21, 5.

ἐξαίρεω eximo, extraho, 2, 3, 13. §. σκηνὴ ἐξηραμένη tabernaculum selesctum & aservatum, 2, 12, 5.

τιμὴν τοῖς θεοῖς ἐξαίρεται delubra diis eximuntur, i. e. consecran-

tur, 4, 11, 3. §. expugno, capio, 1, 23, 5. & 12. βίαν ἐξέλει, vi ce-

pit, 1, 28, 12. 2, 5, 7. 2, 17, 5. τὴν ἀφιστηνόμεν ἐξαίρειν, 4, 16, 1. & 3.

ἐξέλει αὐτῶν τὸ ἐντίκω, 7, 15, 3.

ἐξαίρω, ἐξέρω ἐκ τῆς πύλης, 2, 19, 4. ἐξέρω τὸ χῶμα, creve-

rat moles, 2, 26, 7.

ἐξαίρειν depono ad poenam, 1, 10, 7. & 9. & 11.

ἐξαίρεσις, 1, 17, 6.

ἐξακοντίζω ἀπὸ τῆς μηχανῆς, 1, 6, 17. 4, 4, 7. βελῶν ἐξακοντίζομαι, 1,

22, 3.

ἐξακοντομαι, 6, 4, 7.

ἐξακοντο, 2, 22, 5.

ἐξακοντο τὸ χῶμα relinquare lo-

cum, 3, 13, 3.

ἐξακοντο, 7, 3, 2. Ind. 11, 6. φῶς ἐξακοντο, 7, 15, 9.

ἐξακοντο, 6, 25, 4. ἐξακοντο, 2, 27, 12. 6, 17, 2.

ομαι, 4, 3, 1. ἐξακοντο surgo, 6, 25, 7. 7, 25, 1.

§. allevo, erigo, 5, 1, 6.

ἐξακοντο, 7, 28, 7.

ἐξακοντο, Ind. 24, 3.

INDEX GRÆCUS

ἐξάπλωθ', Ind. 10, 7.
ἐξάπτω alligo, 2, 19, 5, 2, 21, 10.
ῥ. accendo, ἐξάψαι φλόγα, 1, 22, 2, 2, 19, 3.
ἐξαρκίω sufficio, 2, 9, 8, 4, 12, 8, 6, 20, 9, 6, 28, 3, 7, 1, 10.
ἐξαρτάνω, ἀπὸ ταύτης ἐξηρτῶσαι, ex ea suspenderunt, 2, 19, 3. Ind. 16, 11.
ἐξαρτάνω instruo, apparo, ἐς ναυμαχίας ἀπὸ πηκτων ἐξηρτῶντο, ad pugnae navalis discrimen instruebantur, 2, 20, 5. Ind. 19, 1. & 27, 10.
ἐξάρχω, *ἐξέρχεται ἐναντίω τῷ πεζῶν*, præerat peditatui ad sinistrum cornu, 3, 11, 17. incipio, *ἐξάρχωντο τοῖς ἀμφοῖν αὐτὸν τῷ πυγῆς*, 5, 18, 7.
ἐξαψίς τῷ φλογός, 2, 19, 7.
ἐξέβη, 3. f. aor. 2. ab ἐκβαίνω, 1, 11, 11.
ἐξεγείρω, *ἐξεγερθέντες*, part. aor. 1. pass. 1, 20, 14. παντιλῶς, 1, 25, 10.
ἐξέδοσαν 3. pl. a. 2. act. ab ἐκδίδωμι, 1, 10, 8.
ἐξέδωμον, a. 2. act. ab ἐκτρέχω, 1, 22, 3.
ἐξέθειον, imperf. ab ἐκθίω, 1, 2, 7.
ἐξέϊλε, aor. 2. act. ab ἐξαίριω, 1, 23, 12.
ἐξείμι, ἐς λίμνην ἐξήντο ποταμός, 3, 30, 15, 7, 27, 5. ἐξήσαν, 3. plur. plusq. perf. 1, 4, 3.
ἐξείργω, 2, 18, 8, 2, 21, 5, 4, 21, 11.
ἐξέλαβοντο, 3. pl. aor. 2. med. ἐκλαβόμεναι, 1, 26, 6.
ἐξελκύω expello, 4, 5, 5. ῥ. progredior, egredior, invehor, ἀφ' Ἐλασσώντων, 1, 11, 4. ἐκ' αὐτῶν, 1, 5, 16, 2, 5, 7. ἐκ' αὐτῶν, 4, 13, 2, 6, 5, 1. πρὸ τῷ ἄλλω, 1, 15, 10.
ἐξελάτω, aor. 1. inf. act. 7, 17, 9.
ἐξέλασεν ποιήται ἐπὶ Κοσσίαις, 7, 15, 1.
ἐξελίγγω ἐλίγχοις convinco, 3, 26, 3, 6, 27, 12, 7, 4, 5. vanitatis, 5, 4, 5. & 6, 7, 22, 1. ῥ. inquirō, exprobro, 6, 1, 6.

ἐξελιγμοῖς τῷ πικρῷ χρωδῶν, 3, 15, 4.
ἐξέλιπον, aor. 2. ab ἐκλείπω, 1, 5, 12.
ἐξελίσσεν τὴν ἰκτασίαν τῶν πύλων, 4, 4, 14.
ἐξελύω, *ἐξελύοντα ἔξω τῷ ῥομῷ τὸ ζυγὸν*, jugum temoni detraxisse, 2, 3, 13, 2, 21, 6, 6, 11, 2.
ἐξελόντι dat. sing. part. aor. 2. ab ἐξαίριω, 1, 23, 5.
ἐξείγην, 3. f. aor. conj. ab ἐκφίρω, 4, 10, 3.
ἐξέκταντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. ab ἐκτάχομαι, 2, 19, 7.
ἐξέπληξε, 3. f. aor. 1. act. ab ἐκπλέω, 1, 9, 1.
ἐξεργάζομαι perficio, 4, 9, 11, 5, 24, 2, 7, 3, 9, 7, 4, 5. Ind. 9, 4. perficior, 5, 10, 7.
ἐξέρχομαι παρά σπον, 1, 7, 16.
ἐξέρει, Ind. 6, 6. ἔξω, 3, 22, 4.
ἐξέωτης ἀκροβας, 5, 1, 2.
ἐξετρίσθη, 3. f. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρίσσω, 1, 16, 3.
ἐξευρίσκω, *ἐξευρίαν λόγον τῷ διομῷ*, aor. 2. inf. 2, 3, 12, 5, 13, 5, 6, 1, 3, 7, 16, 4, 7, 27, 1. Ind. 8, 8. & 15, 11. *ἐξεργάσθη*, præter inf. pass. 4, 19, 6. *ἐγχεῖν ἐξέρεται* ars inventa est, artem callent, Ind. 29, 9.
ἐξέχων, 3. pl. aor. 1. act. ab ἐκχέω, 2, 19, 7.
ἐξηγείσθαι ἄλλων aliorum ducem esse in bello, iis præesse, 1, 1, 3, 3, 27, 8, 7, 10, 1. Ind. 20, 4. *ἐξηγείσθαι Μακεδονίας καὶ τῶν ἰθαίωντες ἐλευθερίας*, 7, 12, 7. *ἐξηγῶντο αὐτῷ τῷ πόρῳ* navigationis duces erant, 6, 18, 10, 6, 20, 5. *ἄλλῃ ἐξηγείσθαι* aliter interpretari, 1, 18, 15, 1, 26, 3, 7, 24, 6. *ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐξηγείσθαι* aliter atque aliter narrare, 3, 3, 12, 7, 12, 9. *τὰ βίαια ἐξηγείσθαι*, 2, 3, 4, 2, 18, 2. *Ἰσθίον ἐξηγῆσθαι* sacrificii modum docere, 2, 3, 7. *κατὰ Χαλδαίους ἐξηγῶντο*, ἴθυσεν sicut Chaldaei docebant, sacrificium fecit, 3, 16, 9, 6, 3, 1, 7, 22, 6. *αὐτῷ ἔκαστος ἐξηγείσθαι*

IN ARRIANUM.

θυμίου, 2, 18, 7. ἂν ἔγωγε ἰππο-
 κῆς ἐγγυῖσθαι, 5, 25, 2. σὺν ἐν
 πόρῳ ἐγγυῖσθαι, 6, 15, 6.
 ἐγγυῖσθαι imperf. ab ἐγαγγίλῳ, 1,
 5, 2.
 ἐγγυῖσθαι 3. f. aor. i. ind. pass. ἐ-
 γαγγίλῳ, 1, 10, 1.
 ἐγγυῖσθαι, ἰπποκῆς αὐτὸν ὅτι ἐν πόρῳ
 αὐτῶν ἐγγυῖσθαι laudavit eum
 quod sapienter & moderate eos
 gubernasset, 7, 23, 4.
 ἐγγυῖσθαι ὁ θυμίους interpres sacrifi-
 cii, ind. 11, 3.
 ἐγγυῖσθαι, 3. plur. plusq. perf. ἔγωγε
 exeo, 1, 4, 3.
 ἐγγυῖσθαι, ἐγγυῖσθαι ὅτι ὅτι ἐγώ
 ex-
 eunte jam vere, 4, 22, 4, 7, 12, 2.
 ἐγγυῖσθαι, 3. plur. aor. i. act. ab
 ἐγώ, 1, 14, 4.
 ἐγγυῖσθαι, 3. f. aor. i. ind. pass. ἐ-
 γαγγίλῳ, 1, 12, 3.
 ἐγγυῖσθαι, part. præt. pass. ab ἐγα-
 γίλῳ, 2, 12, 15.
 ἐγγυῖσθαι præt. inf. pass. ab ἐγώ, 2,
 26, 7.
 ἐγγυῖσθαι, 3. f. aor. i. act. ab ἐγα-
 γίλῳ, 2, 9, 8.
 ἐγγυῖσθαι, 3. f. plusq. perf. pass. ab
 ἐγαγγίλῳ, ind. 19, 1.
 ἐγγυῖσθαι, 4, 9, 1. ἐπὶ ὅτι ἔρω
 ὅτι δόξης ἐγγυῖσθαι, 6, 13, 12.
 ἐγγυῖσθαι Ἀλέξανδρον τῆς μητρὸς
 ὅτι διαβολῇ, 7, 12, 9.
 ἐγγυῖσθαι, 3. f. imperf. ab ἐγαγγίλῳ, 1,
 10, 7.
 ἐγγυῖσθαι, ποσειδῶν ἐγγυῖσθαι εἰς ὅτι
 ἐγγυῖσθαι, 1, 29, 7, 3, 29, 5, 7, 16, 6.
 & 7.
 ἐγγυῖσθαι, 4, 21, 11. ἐγγυῖσθαι τὰ
 τοῖς ἐγγυῖσθαι, 4, 26, 5. ind. 24, 4.
 ἐγγυῖσθαι ὅτι ἐγγυῖσθαι, 6, 3, 9. ind.
 11, 7. ἐπὶ πᾶν ἐγγυῖσθαι τῷ αὐ-
 τῷ ἐγγυῖσθαι, 7, 30, 1. ὅτι ἐγγυῖσθαι
 τῆς μητρὸς εἰς τὰ μικρότερα
 tanquam non pertinente divina-
 tione ad res minores, ind. 11, 5.
 ἐγγυῖσθαι, 4, 18, 3.
 ἐγγυῖσθαι, ind. 31, 7.

ἐγγυῖσθαι, 4, 30, 16. 5, 29, 5. 7,
 21, 11.
 ἐγγυῖσθαι exprobro, 4, 8, 11.
 ἐγγυῖσθαι, 4, 4, 7.
 ἐγγυῖσθαι cohortor, incito, 3, 9, 12.
 ἐγγυῖσθαι τὸ διὰ τὸν αὐτὸν Δαρῖον ἐγγυῖσθαι
 ad insequendum iterum Darium
 ferebatur, 3, 15, 9. 7, 8, 2.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι perfectio, 1, 11, 7.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι τὰ καλὰ, 3, 9, 14.
 ἐγγυῖσθαι ex eo tempore, 4, 8, 2. ex
 quo tempore, 6, 14, 2.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι πρᾶγμα, 1, 2, 8. ὅτι
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, 7, 13, 4. ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι immerito, 1, 9, 11. ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι τὸν ἐγγυῖσθαι non incredi-
 bile, non absumile puto, 2, 16, 8.
 7, 14, 10. τὰ ἐγγυῖσθαι πρᾶγμα, ind.
 1, 1. N. ἐγγυῖσθαι αὐτὸν ἐγγυῖσθαι extra
 teli jactum se continuit, 2, 26, 9.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι πρᾶγμα præter equitatum, 3,
 19, 15, 3, 20, 1. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, ind.
 5, 2. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι intempestive, 4,
 8, 1. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι 5, 5, 1. ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι, ind. 5, 2. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, 1, 18,
 5. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι absque numine, 7,
 30, 4. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι, 5, 25, 2. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι τὰ ἐγγυῖσθαι Ἀλέξανδρος, non
 plane alienus erat ab optimarum
 rerum consideratione, 7, 2, 3.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι depellere loco
 1, 1, 16. 4, 3, 8. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι, 3, 13, 9. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι
 1, 15, 6. 4, 25, 5. πρὸς τῶν ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι, 1, 16, 1. 5, 17, 10. ἐγγυῖσθαι
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, 2, 22, 2. 2, 24,
 1. ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, 5, 23, 3.
 ἐγγυῖσθαι ἐγγυῖσθαι, 1, 7, 14.
 ἐγγυῖσθαι, 2, 10, 8. N.
 ἐγγυῖσθαι, aor. i. inf. act. ἐγγυῖσθαι, 1,
 15, 6.
 ἐγγυῖσθαι, 2, 10, 14.
 ἐγγυῖσθαι, aor. i. ind. pass. ab ἐγγυῖσθαι,
 4, 25, 5.
 ἐγγυῖσθαι verisimile, ind. 6, 6.
 ἐγγυῖσθαι part. præt. med. ab ἐγγυῖσθαι, 3,
 4, 3.

INDEX GRÆCUS

ἰερδαία, 1, 7, 6. *ἰερδαῖος*, 6, 28, 6.
 Ind. 18, 5. *ἰερδαῖος ποταμός*, 1, 5, 9.
ἰεῦσα pro *ἰεσα*, Ind. 5, 9. & 9, 1.
ἰῆσι σφᾶς ἐκ ποδῶν, subducunt sese,
 Ind. 13, 6. sententia tamen non
 est permittendi sed facessendi.
ἐπαγαγών, part. aor. 2. ab *ἐπάγω*,
 1, 16, 4.
ἐπαγγελία, 1, 18, 14.
ἐπαγγέλλομαι polliceor, 1, 29, 3.
 4, 15, 6. prescrib., de medico, 2,
 4, 15.
ἐπαγγέλλω præcipio, impero, 2,
 15, 9. 2, 16, 11. ποιεῖν *ἐπαγγελ-*
ᾶματα facere imperata, 4, 5, 1.
 4, 15, 3.
ἐπάγουσιν ἀπὸ τοῦ ἰσχύου, Ms. opt.
 αὐτὸ ἰσχύου α λαμβάνουσι, 1, 1,
 86. *ἐπάγου*, 1, 2, 6. 1, 8, 2. & 3.
κῆ μίνας, 1, 2, 10. τὰς ἐκπένεσσι
 καὶ ἰσχύου κέρει, 1, 2, 9. κατὰ τὸ
 εὐθύνοισι *ἐπάγουσιν* ἐπὶ τῆς πολέμου,
 2, 6, 5. *ἐπάγου* τὴν φάλαγγα πω-
 ρῆται ποταμῷ, 1, 4, 6. ὡς τῆς
 ἀγκυρᾶς *ἐπάγουσιν* ad anchoras acce-
 debant, 2, 21, 7. *ἐπάγουσιν* τῆς ἐκ-
 πένεσσι κῆ μίνας ποιοῦν. inducere equita-
 tum a fronte collocatum, 1, 4, 6.
μηχαναὶ ἐκαστῆσιν κῆ τὰ χῆμα
machinae in aggregata dispositæ, 2,
 27, 6. *ἐπάγουσιν* ἕκαστα οἱ ἀπὸ τῆς ἑμβο-
 λῆς, 1, 15, 10. 1, 16, 4. 6, 7, 6. τὰς
 μηχανὰς τῶν τεύχεων, 1, 21, 9. 1, 22,
 1, 2, 23, 1. τὴν τοξόταν τῇ ἑκπένε-
 σσι, 1, 14, 1. & sine casu *ἐπάγουσιν* τῶν τεύ-
 χων, 3, 18, 4. ἡ μὲν σὺν ἑκπένεσσι
ἐπάγουσιν, 2, 16, 10. ὁ δὲ ἑκπένεσσι
ἐπάγουσιν σφᾶς βία τῶν κασιγνήτων τὴν
 πύλιν, 3, 2, 4. *ἐπάγουσιν* ἐπὶ τῶν Σαυ-
 θῶν, 4, 4, 12. incitare, instigare,
 αὐτὰ *ἐπάγουσιν* Ἀλεξάνδρον, 7, 21,
 8. *ἐπάγουσιν* τὸ πρῶτον frænum ad-
 ducere, Ind. 16, 11. *ἐπάγουσιν* αὐτὴν
 ἐπὶ κασιγνήτου solicitare, addu-
 cere, allicere ad res novandas, 1,
 7, 1. τὴν Μίμωνα *ἐπαγομένης*, 1,
 17, 12. Ν. *μεθυστὴς ἐπάγουσιν* mer-
 cenarios conducere, in urbem in-

ducere, 2, 15, 8.
ἐπαρθεμα, 2, 16, 4. Ind. 10, 1.
ἐπαδω, 6, 3, 9. Ind. 14, 3.
ἐπαδω, aor. 2. 2 *παύω*, 1, 13, 10.
ἐπαρόμομα erubescō, 4, 7, 7.
ἐπαρτίς, 4, 29, 14.
ἐπαρτίς, 2, 6, 3. 4, 7, 6. *ἐπαρτίς* Ἀ-
 λέξανδρον τῆς κασιγνήτης, 2, 12,
 12, 7, 23, 4. τὸ τοιοῦτον ἐπὶ κα-
 σιγνήτης *ἐπαρτίς* Ἀλεξάνδρου, 6, 26, 6.
ἐπαρτίς ἐπὶ ἀνδράσιν ποιεῖται, 2, 4, 11,
 3. *ἐπαρτίς* ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, 7, 28, 3.
ἐπαίρω λαιεῖναι, incito, concito,
 impello, animos addo, 1, 7, 2. 4,
 12, 10. 7, 4. 4. τὸ θῆρμι τοῖς σφῆ-
 ρισσι *ἐπαίρω*, 7, 28, 5. *ἐπαίρω*
 ἐπὶ τῶν βοῶντων, adhortor ad feren-
 dum auxilium, 1, 10, 1. 4, 14, 2.
 Ind. 20, 9. *ἐπαίρωσιν*, instatus,
 elatus, 2, 6, 7. *ἐπαίρω*, inflo, 2,
 6, 8. λόγῳ *ἐπαίρω* verbis effero,
 intito, instigo, 2, 7, 16. 2, 18, 7,
 4, 1, 6. verbis extollo, augeo, ce-
 lebros, 4, 8, 8. attollo *ἐπαίρω* τὴν
 κεφαλὴν, 7, 26, 2. Ind. 14, 6. *ἐπα-*
ίρω solvo, ὡς Μοσάρνι *ἐπαίρω*
 τις, mota ex Mosarnis classe, Ind.
 27, 2. *ἐπαίρωσιν* αὐτὴν πρὸς ἀπέναντον,
 5, 26, 6. *ἐπαίρωσιν* ἐπαρτίσιν,
 part. aor. 1. pass. 1, 18, 14.
ἐπαυλασία, 4, 5, 12.
ἐπαυλασία, aor. 1. inf. act. *ἐπα-*
υλασία, 1, 6, 7. 3, 9, 14. 6, 3, 5.
ἐπαυλασία, pinnaculum, murorum
 fastigium, 2, 21, 3. 2, 23, 10. 6, 9, 8.
ἐπαυλασία, 1, 9, 7.
ἐπὶ, quando, 3, 3, 7. 6, 5, 15.
ἐπαύω revertor, 2, 20, 6. redu-
 co, 3, 27, 4. 5, 26, 14. abduco
 retro, 1, 4, 7. *ἐπαυλασία*, 2, 2.
 inf. 1, 4, 7. *ἐπαυλασία* ἐπὶ τῶν ἐρι-
 στικῶν in castra reducere, 1, 4,
 8. 1, 24, 2. ὡς πρὸς τὴν πόλιν *ἐπα-*
ύωσιν, urbem versus ducere, 1,
 6, 7. revertor, 2, 22, 5. adduco,
 4, 18, 2.
ἐπαύωσιν necesse, Ind. 11, 6.
ἐπαυλασία πῶς οἱ πῶς labores

IN ARRIANUM.

ἐκ laboribus suscipere, 5, 25, 3.
 ἐπώνυμ, 1, 24, 2. ἐπίσω ἐπατήσῃ,
 3, 30, 5. ἐπαύριον εἰς τὴν ἰθάλην,
 4, 15, 10.
 ἐπαυλίδων, part. aor. 2. ἀε. ἐπαυ-
 λιστομαί, 1, 1, 5.
 ἐπαυλίσω, 2, 19, 6.
 ἐπαύριτομαί, 1, 20, 12. 3, 16, 1.
 εἰς, 1, 1, 5. 1, 11, 1. οἰκάει, 1, 5;
 7. αὐτὸ ἐξ Ἰδρυμῶν, 1, 10, 6. ἱμ-
 ταλιν, 3, 21, 8.
 ἐπαυριτάω, Ind. 35, 7.
 ἐπαυριώγῃ, aor. 2. ind. aet. ἐπαυ-
 ώγω, 1, 6, 7.
 ἐπαυρίω εἰς τὴν Σόλυν, 2, 5, 7. 4, 6,
 6. ἀπὸ τῆς διώξεως, 2, 12, 5.
 ἐπαύλας, aor. 2. ab ἐπαυλιστομαί
 ἐπαύλας superfloro, effloresco,
 accedo, immineo, Ind. 9, 6.
 ἐπαύιστην redeo, 4, 27, 4.
 ἐπαύισσι, 3. plur. aor. 2. conj. ab
 ἐπάωμαι, 1, 24, 2.
 ἐπών, πύρρος ἐπών τῷ χάματι
 ἐπίττωσι, 2, 18, 11.
 ἐπὶ, Ind. 9, 2.
 ἐπαΐεις, 1, 12, 3.
 ἐπαυλίω, 5, 20, 10.
 ἐπαυρίτων, genit. plur. part. aor. 1.
 ἐπαύρι, 1, 10, 1.
 ἐπαυρὸς ποταμός, 4, 6, 12.
 ἐπαύρω, 7, 7, 9. 7, 21, 6.
 ἐπαυρῇ, aor. 1. conj. pass. ἐπαύρω,
 5, 26, 6.
 ἐπαυρίω sufficio, Ind. 43, 7.
 ἐπαρχω, 5, 25, 8. 7, 1, 3. πλείους
 γὰς ἐπαρχέω imperasse, 7, 22, 9.
 Ind. 22, 6.
 ἐπαυρίω, 5, 8, 1.
 ἐπαυλίζομαι, Ind. 13, 2.
 ἐπαύεσθαι, 7, 6, 6.
 ἐπαφρίσσω, inf. ab ἐπαφρίσσειν, ἀνι-
 στή, ἐπὶ τὴν φάλαγγα, cum dat. &
 prepos. ἐπὶ, currus immittere,
 propellere in fubeuntes, contra
 phalangem, 1, 1, 9. N.
 ἐπαυρίσσω, part. aor. pass. ab ἐπά-
 γω, 2, 27, 6.
 ἐπὶ, postquam, Ind. 13-7. & 15, 2.

ἐπιβή, 3. f. 202. 2. ab ἐπιβάνω, 1, 3, 7.
 ἐπιγύγνυτο, 3. f. plusq. pass. 2, 5, 4.
 ἐπιθείαζον, imperf. ab ἐπιθείαζω, 1, 11, 3.
 ἐπὶ quandoquidem, 1, 9, 15, 5, 22, 3, 6, 11, 8, 7, 2, 4. ἐπὶ postquam, Ind. 1, 3. μίττοι posteaquam quidem, 6, 1, 6. ἐπεὶ porro, præterea, 7, 18, 1. Ind. 5, 2. N. siquidem etiam, prout etiam, 7, 2, 2. & 4. ἐπὶ quam, etfi, 6, 23, 2. N.
 ἐπιίχομαι, conor, annitor, 1, 19, 6, 3, 15, 5.
 ἐπισυν cum, 1, 24, 2, 3, 18, 7.
 ἐπισυν postquam, 1, 1, 11, 1, 5, 4.
 ἐπίσιν, 3, 22, 7, 5, 27, 11.
 ἐπίστω, ὅδ' ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιστά-
 τει, nulla in re Alexandro com-
 parandi, 1, 12, 4, 2, 7, 12. ἐπὶ
 ἐπίσται, non conveniebat, non
 decuit, 4, 9, 1, 7, 15, 9.
 ἐπιμῖ, infum, μίτρον ἐπιμῖ τῷ
 ἐπιγύμνασσι, metrum subesse ep-
 igrammati, 2, 5, 4, 6, 22, 13, 6, 29, 7. & 8. Ind. 26, 6. ἐπιμῖ,
 invado, 3, 9, 14, 4, 5, 6, 4, 29, 8, 6, 21, 9, 7, 13, 9. ἐπιμῖ μῆρας ἱ-
 quens, posterus dies, 3, 2, 5, 6, 8, 2. ἐπὶ τὴν χώραν ingressus
 est regionem, 4, 16, 2. & 3. & 5, 5, 20, 4. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπίσταντες,
 4, 29, 11, 6, 16, 3. ὅτε ἡ πλημύρῃς
 ἐπὶ, Ind. 39, 8. ὅτε τὴν ἄλλαν ἀ-
 νάγκην ἐπίσταν τοῖς, neque alius
 opis necessitatem iis incumbere,
 Ind. 11, 2. ἤνθη ἐπὶ τῇ αἰγυγῇ
 insula adiacebat littori, Ind. 22, 1.
 & 29, 5. & 38, 5. ἀνακὴ ἐπὶ ἐπὶ
 σιδηρῇ, Ind. 24, 3.
 ἐπειράτο, 3. f. imperf. pro ἐπα-
 ράτο, 2. πεπράτομαι, 1, 3, 5.
 ἐπεισπίπτω, 1, 8, 14.
 ἐπεισ, 1, 6, 3. ἡ ἐπεισ μνήμη, 1,
 12, 2. nota ordinis, non tempo-
 ris, 2, 8, 11. οἱ ἐπεισ posteri, 5,
 1, 7.

INDEX GRÆCUS.

ἦ, 7, 6, 9, 11. ἐς τὸ ἔπειθε deinde, 6, 13, 14. ἰσομένη ἐς τὸ ἔπειθε θύναμις, 7, 15, 7.
 ἐπεικβαίνω, 1, 15, 13.
 ἐπειδαμύοντες, part. aor. 2. act. ἐπαυρίχην, 1, 21, 6.
 ἐπέκεινα ἢ ποταμῷ ultra flumen, 4, 3, 13. 6, 19, 6. Διονύσιον ulterius quam Dionysius, 5, 2, 1. τὰ ἐπέκεινα, Ind. 4, 3, 6. ἐπέκεινα, 7, 1, 6. ἢ ἰσχυρῶς, 1, 3, 6. 2, 20, 16. τὸ ἐπέκεινα ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς, 4, 6, 11. τὰ ἐπέκεινα ἢ Καυκάσιον, 5, 25, 9. & 10. 7, 16, 7.
 ἐπεικνέω, 3. pl. imperf. ab ἐπείκνυμαι, 2, 11, 5.
 ἐπεικνύω, 1, 21, 3. 4, 27, 12. 5, 17, 5.
 ἐπεικνύω, 1, 21, 6. 4, 5, 3.
 ἐπειλάσκει aor. 1. inf. act. ab ἐπειλάσκειν τὰς βῆς, 2, 16, 6.
 ἐπειλάσκει ἢ ἵππων, 5, 16, 7.
 ἐπειλάσκειν, Ind. 13, 4. τῷ Ἀλεξανδρῷ, invehitur in Alexandrum, 1, 15, 11. 3, 13, 12. 4, 17, 1. τοῖς ἄρμασιν ἐπειλάσκειν curribus invehit, 3, 8, 13.
 ἐπειλθεῖν aor. 2. inf. ab ἐπείρχομαι, 1, 1, 12. N.
 ἐπιπείζω, 1, 18, 10.
 ἐπιπνέω, 6, 25, 14.
 ἐπιπνέω, 3. pl. aor. 1. pass. ab ἐπιπνέω, 4, 8, 10.
 ἐπιπνέω, part. aor. 1. pass. ab ἐπιπνέω, 1, 23, 3.
 ἐπιπνέω, 3. f. imperf. ab ἐπιπνέω, 1, 17, 5.
 ἐπιπνέω, 5, 26, 14. ἀπὸ τῆς οὐκίας τοσαύτη γῆν, 7, 1, 9.
 ἐπιπνέω, 3. f. plusq. perf. med. ab ἐπιπνέω commemoro, 2, 7, 9.
 ἐπιπνέω, gen. plur. part. aor. 2. ἐπιπνέω παλαιὰς ἀπικνέας, persequor veteres inimicitias, 1, 9, 10. ἐπιπνέω, 4, 5, 2.
 ἐπιπνέω, conveniens, part. præter. med. ab ἐπείκω, 7, 15, 9.
 ἐπιπνέω, part. præter. med. pro ἐπείκω, ab ἐπείκω, 1, 12, 4.

ἐπείκει pro ἐπείκει ab ἐπείκει, 1, 3, 4.
 ἐπείκει, 3. pl. plusq. perf. med. a πείκω, 3, 17, 9.
 ἐπείκει, 3. f. plusq. perf. pass. a πνέωμαι, 6, 3, 2.
 ἐπείκει, 7, 14, 11.
 ἐπείκει, 3. pl. aor. 1. a πείκω, 1, 6, 18.
 ἐπείκει agricolæ, 6, 17, 10.
 ἐπείκει ποταμῷ πλείων γῆν, 1, 3, 1. ἐπείκει, transilire, 1, 1, 12.
 N. ἐπείκει τὰς τετραμήνας, obire, invisere vulneratos, 1, 16, 9. 2, 12, 1. ἀμάρτυς ἐπείκει, 1, 1, 12. ἐπείκει τὸ πάλιν μέρος τῆς χώρας magna regionis parte percurat, 3, 24, 2. 3, 28, 1. 4, 6, 11. 5, 4, 7. 6, 28, 2. οἱ ἄλλοι ἐπείκει ἴθι βασιλεῖ, 7, 13, 7. τὴν οὖν, 6, 24, 10. ὅπως ποταμῷ Ἀλεξανδρῷ ἐπείκει, quotquot fluvios Alexander adiit, 3, 29, 4. τὴν χάριν ὁ ποταμὸς ἐπείκει ἐπὶ χερσὶν, 4, 6, 11. μίγας ἐπείκει, 7, 21, 2. ἐπείκει, ὅπως ὁ δαίμων accedente æstu, 6, 22, 10. Ind. 39, 8. χιμαίρῳ τοῦτο ἐπείκει τῷ ὕδατι torrens tanto impetu exundavit, 6, 25, 10. οἷς τὸ γῆρας τοῦτο ἐπείκει ἐπείκει, Ind. 9, 6. πλάμην ἐπείκει ἢ οὐκ ὅπως æstus maris accessit, Ind. 21, 6.
 ἐπείκει pro ἐπείκει imperf. a πείκω, 1, 6, 17.
 ἐπείκει, 7, 26, 3.
 ἐπείκει, part. aor. 2. ἐπείκει, 1, 6, 17.
 ἐπείκει, aor. 2. act. a πείκω, 1, 16, 5.
 ἐπείκει aor. 1. vel 2. ἐπείκει, 2, 21, 3.
 ἐπείκει, aor. 2. ab ἐπείκω, 2, 19, 9.
 ἐπείκει, 3. f. aor. 1. ind. pass. ἐπείκει, 1, 14, 2.
 ἐπείκει, 3. f. plusq. perf. pass. ἐπείκει, 1, 15, 3.
 ἐπείκει, 3. f. plusq. perf. pass. ἐπείκει, 1, 18, 6.

IN ARRIANUM.

ἐπιτρέψιν, 3. f. aor. 1. ἐπιτρέπω, 1, 9, 16.

ἐπιυφημίω, laudo, 5, 3, 1.

ἐπιυφημιζω faustum precor, 6, 13, 9.

ἐπιφάνη, 3. f. aor. 2. ind. pass. ab ἐπιφαίνω, 1, 21, 11.

ἐπείχει κατὰ τὸ ἐνόνυμον imminere dextro cornu, illud adoriri velle, 1, 14, 7. ὅτε ἴνοι τὸ μετώπον τοῖς θηρίοις ἐπείχοντες, non eandem cum elephantibus seriem obtinentes, non in eadem serie, 5, 15, 12.

Δαριῖον τὸ μέσον τῆς πάσης τάξεως ἐπείχει Darius medium aciei tenebat, 2, 8, 18. ὅσας μὲν τὸ λὸν τῆς πῶς πᾶρ ἐπείχον, quas naves incendium non comprehenderat, attigerat, 2, 19, 9. ἐπείχον τῇ ὀχθῇ contendebant ad ripam, 5, 13, 2.

φρετίαν ταύτην ἐπείχουσαν illuc tendentem, 7, 16, 10. τὸ εὐρὺ εὐδύς ἐπείχον πεντεκάδικα latitudinem extendi quindecim stadlia, 5, 20, 14.

ἐπὶ πολλὸν ἐπείχον τὸ τεῖχος amplius murus, 5, 23, 5. ποταμὸς διασπορὸς εὐδύς ἐπείχει amnis latitudo in 200 stadlia extenditur, 6, 18, 11. 7, 7, 10. Ind. 3, 2, & 3. & 4. & 10, 6. ὅς καὶ ἐπὶ πῶχον ἐπείχον ut ad cubitum extenderet, Ind. 39, 5. τὰ λὸν τῶδε Ὀρίται ἐπείχον ulteriora Oritae tenebant, Ind. 22, 10. & 26, 1.

πύργος ἐβδομήκοντα ἐπείχον τὸ τεῖχος, habere, Ind. 10, 7. ἐπιπλεῖν τὸν πεδῖον ἐπείχον, magnam partem campi occupare, 6, 21, 9.

ἐπείχον τὴν ἔλανσιν perfectioni superfedere, 7, 16, 8. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐπείχον ὁ ἥλιος sol medium diei spatium occupat, Ind. 25, 5.

τὰ αὐτὰ πάδια ἐπείχον eadem obtinere, accidere, Ind. 25, 8. αἱ πρῶται αὐλοῖσιν ἐπείχον prorae dirigebantur, tendebant, Ind. 32, 3.

ἐπείχοντες ἐπ' αὐτὴν πᾶσι ἐπέλυν, Ind. 32, 9.

ἐπηγάγε, aor. 2. ab ἐπάγω, 1, 8, 2.

ἐπήγε, imperf. ab ἐπάγω, 1, 2, 6.

ἐπήσαν, 3. pl. plusq. perf. med. Att. ab ἐπιμι, Ind. 24, 7.

ἐπηλάβη, 3. f. aor. 1. pass. ab ἐπαλαίνω, 3, 13, 12.

ἐπηλάλαξεν, 3. f. aor. 1. ἐπαλαλάξω, 1, 6, 15.

ἐπὴν, cum, quando, Ind. 11, 7.

ἐπήρουν, 3. pl. aor. 1. ἐπαίρω, 1, 7, 2.

ἐπήρης, κηλῆται ἐπήρης navigium paratum sive annexum, 5, 7, 7, N.

ἐπηκόω, part. præt. act. ab ἐπαίρω, Ind. 20, 9.

ἐπηκούεταί, 3. f. perf. pass. ἐπασκία, 5, 8, 1.

ἐπηχίω, refono, 6, 13, 7.

ἐπαχθη, aor. 1. pass. ab ἐπάγω, 4, 26, 10.

ἐπὶ cum genit. nota temporis, 1, 1, 1.

2, 24, 12. 3, 7, 1. ἀγιστάς ἐφ' ἄρμαμάζε, 3, 21, 6. ναύαρχος ἐπὶ τῷ νηὶ praefectus classis, 3, 5, 6.

ἐπὶ θράκης ἐλαύνειν versus Thraciam, 1, 1, 5. N. 1, 20, 3. 1, 24, 5. 1, 29, 1. N. 7, 16, 8.

ἐπὶ τῶν νηῶν λαβὼν navibus imponens, 3, 1, 6. ἐπ' αὐτῶν στρατὸς ἦν in navibus exercitus erat, 1, 3, 5. 1, 19, 5. 2, 13, 3. & 5. ἔπλεε ἐπὶ τῷ νηὶ, 2, 13, 10. 2, 20, 2. 3, 1, 4.

ἐπὶ βωμῷ θύον in ara sacrificare, 1, 11, 13. ἀετὸς καθήμενος ἐπὶ τῷ αἰγιάλῳ, 1, 18, 10. & 15. ἐπὶ τῷ ἄρματι, 2, 11, 7. ἐπ' Ἀγρίων πρὸς χωρίῳ in Agrion movere, 1, 5, 1.

ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἀγρῆται super cadavera hostium transisse, 2, 11, 11. ὅδ' ἐπὶ τισσάροι ἀπολῶν τῷ στρατεύματι ἢ παραδοὺς ἐγίνετο, ne quaternis quidem scutatis transitus fuit, 1, 5, 21. N.

ἐπὶ τούτων post hos, 1, 6, 12. alias ἐπὶ τέτοις, ἐπ' ἄκρῳ τῷ ποταμῷ ὀφιστάται, ad oram fluminis subsistere, 1, 14, 8.

ἐπὶ τῷ Τίγριτι ποταμῷ καθέταί, 3, 7, 7. ἐπὶ Σάρδεσιν πρὸς χώραν Sardes versus movit, 1, 17, 3.

Bbb

INDEX - G R Æ C U S

2. *πίμπη* ἐπὶ Σάρδιον, 1, 24, 4. 1, 26, 1. & 6. ἐπὶ Μακεδονίας τολίτις in Mac. protecti, 1, 29, 6. ἐπὶ Ἀντιόχεια ab eo legato, 2, 1, 7. N. ἵπλοι ἐπὶ Λυκίας -- ἐπὶ τὰς Ἀλ-
λας ἡσυχίας, ubi eodem sensu præpositio cum utroque casu ponitur, 2, 2, 1. ἐπὶ ἀρχοντος, 2, 11, 14. 4, 20, 3. *γερματεὺς* ἐπὶ τῷ ξείνῳ, 3, 5, 4. ἐπὶ Σύσση καὶ Βαβυλῶνος μένειν apud Susa & Babylonem manere, 3, 19, 2. ἡ δίαξις οὐκ ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἐγένετο non omnes Scythas infectus est, 4, 4, 17. ἐπὶ σφῶν seorsim, 7, 16, 7. ἐπὶ σφῶν ἐπιστάμενοι privato consilio, sine cuiusquam iussu arma capientes, 1, 21, 2. ὡς αὐτὰ ἰφ' ἑαυτῶν σκέψασθαι, si ipsa in se spectentur, 7, 9, 9. ἐπὶ τελευτῇ ἐβαθύνει ταχέως, Ind. 24, 6. ἱαμὰ ἐπὶ τοῖσι ἑλλήεσσι, Ind. 14, 9. ἐπὶ συμφορῆς ἀγαθαῖς θύειν, 7, 14, 1. *περὶ* ἐπὶ αὐτῶν quæ ex luctu fiunt, 7, 14, 3. sic ὅσα εἶπεν ἐπὶ τῇ φιλιότητι, quæ dixit ex mœnore ob amicissimi sui obitum, 7, 14, 4. & 7. ἐπὶ πολέμῳ belli inferendi causa, Ind. 9, 10. ἐπ' αὐτῷ μάχῃ ἐνάντιασιν, pugnam pro ducis corpore in-
eunt, 4, 24, 8. θύεισθαι ἐπὶ τῷ Ἡφαιστῷ, 7, 18, 3. ἐπὶ τιμῇ in honorem, 7, 19, 12. ἰφ' ἑαυτῶν ἐσάλα, ad quæ peragenda missus erat, 6, 20, 1. ἐπὶ Διονυσίου ἐποίησαν de Dionysio finxerunt, Ind. 1, 1, 7. *φύραρχοι* ἐπ' αὐτῇ ἐγκατέστησαν, 2, 1, 9. *εὐρεσίαν* ἐπὶ Αἰγύπτῳ ἐπί-
λειπτω, 3, 5, 6. *φύρια* ἐποίησαν ἐπὶ τῇ χώρᾳ, 4, 28, 8. *εὐερεσίαν* ἐπὶ μισθῷ τῷ αὐτῷ, 3, 24, 10. ἐπ' αὐτῇ ἡγμένῳ dux ei præfectus, 3, 25, 9. ἐπ' ἀγαθῷ εἰδὼν γιγνομένη, 4, 1, 7. πόλιν ἐπὶ τῇ πρώτῃ σφαιροβολῇ εἴλον, 4, 2, 8. θύεισθαι ἐπὶ τῇ ἀλγεῖναις sacrificiis explorare num prosper sit futurus transitus, fluminis, 4, 4, 3. ἐπὶ συμφοραῖς ἀ-

γαθαῖς pro felicibus successibus, 7, 24, 7. ἐπὶ κακῷ τοῖς cum malo ipforum, 2, 6, 7. ἐμβεβλήκει ἐς τὸν γῶν αὐτῶν ἐπὶ πολέμῳ invaserat regionem eorum hostiliter, 3, 24, 3. *στοματὶ* ἑκάστων ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακα-
λῶν nominatim singulos ad monitionem præclari facinoris appel-
lans, 2, 7, 11. ὡς ἐπὶ τιθέντων ἀνομιάζουσιν 2, 12, 6. ἐπὶ τῇ νίκῃ propter victoriam, 2, 15, 5. ἐπὶ τῇ σιότητι, 6, 4, 7. ἐπὶ κλοπῇ propter furtum, Ind. 5, 11. ἐπὶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ hoc die, 2, 26, 9. 3, 4, 5. ἐπὶ τούτοις ἐθύετο ea de re sacrum fiebat, 3, 1, 8. ἐπὶ τῇ παρόδῳ pro transitu, propter eum, 3, 17, 2. ἐπὶ σφοῖσι τῷ πάροδῳ εἶναι in sua potestate transitum esse, 3, 17, 3. N. τόγχι ἐπὶ σφοῖσι quantum in ip-
sis sit, 4, 11, 6. ἐπὶ Κόπρῳ ἴφθυγι, 2, 13, 3. ἐπὶ μῖας νῆας ἐξήλθον, singulæ naves egrediebantur, 2, 21, 14. Ind. 41, 2. N. *δέξιν* ἐπὶ τῷ γιγνῶν, 3, 7, 4. ἐπὶ μετόπῳ a fronte, 3, 12, 1. 5, 15, 10. οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κίρας quid dextrum s. in dextro stabant, 3, 14, 11. ἡ ἐπὶ Βαβυλῶνιν viam Babylonem ver-
sus 3, 16, 3. ἐπὶ τῷ χρημάτων κατέ-
λιπε super thesauros positum re-
liquit, 3, 19, 14. & 16. 3, 29, 2. ἐπὶ τῇ εὐρεσίᾳ ἢ exercitui præ-
erat, 6, 13, 2. ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ prop-
ter Asiam, 4, 7, 9. ἰφ' ὅτῳ τιμναι-
ρομαι unde conjicio, 4, 12, 10. ἰφ' ὅτῳ ἐγίλασιν quare rideret, 5, 2, 4. *δίαμα* ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γι-
γνόμενῳ, 7, 3, 7. *δαμα* ἐδόθησαν ἐπὶ τοῖς γάμοις sponsalia munera, 7, 4, 12. ἰφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ singulis diebus, 7, 25, 2. ἐπὶ τῷ ἐμπρῶτῳ τὰς μηχανὰς, ad incendendum machinas, 1, 21, 9. 4, 2, & 7. ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς πεταγμένοι ma-
chinarum præfecti 1, 23, 6. 3, 12, 8. ἐπὶ κατασκευῇ ἐξ ἐμπρόσθῳ, 1, 25, 4. *ἐδύετο* ἰφ' ὁλοτεροῦ ὥστερον ἐτα-
βῆναι

ῥῆσιν orabant, ut prioribus conditionibus pascio fieret, 1, 27, 4. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡ ἐξορία ὡς αὐτὸς non iisdem conditionibus cum eis convenit, 1, 27, 5. τὰ ἔτη ὅπου πύλας ποιεῖ ἐπὶ τῇ ἀφ᾽, 1, 27, 9. ἐπὶ τῷ δότῳ ad hanc rem indigent, 1, 30. ἱ. φυνάδας κατείναν ἐπὶ τοῖς ἄμοισι, exules redire ea conditione, ut ipsis dimidia pars bonorum restitueretur, 2, 1, 7. ἐν γυναικὶ ἐπὶ γάμῳ τῇ παρ᾽, 2, 3, 7. ἐπὶ τῇ ἑστῇ ποικίλῃ pro aquilæ missione ἥ propter eam, 2, 3, 10. λόγιον ἐπὶ τῇ λύσῃ ἑ. δισκῷ oraculum de solutione vinculi, 2, 3, 14. ψῆφος ὅπου αἱ χεῖρες ἐπὶ τῷ κρότῳ σοῦσι, plausus, quem manus collisæ faciunt, 2, 5, 5. Ἀλεξάνδρῳ πάλῳ τριβᾷ ἐπὶ τῇ νόσῳ ἐγγίγναιτο propter ægritudinem, 2, 6, 6. οἱ ἐπὶ τοῖς χερσὶν ταχύντες, 3, 20, 1. γίφους ἐπὶ τῷ τάφῳ πεποιημένη, 1, 22, 6, 3, 18, 16. πόλις ἐπὶ χῶματι ἡ φηλῶ ἀκροῖ, 2, 26, 2. ἐπὶ τῷ φηλῶ καθεμένη capiti insidens, 1, 15, 10. ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως τὸς ἑκαστοῦ εἶχε, in dextro cornu habebat, 1, 28, 5, 2, 8, 5. & 6. ἐφ' ἡλασσόντες φρυγία, 1, 29, 7. καίτοι δὲ ἐπὶ Σαργγαρί, ibid. ἐπὶ κέρως ὄγειν angustam aciem ducere, 2, 8, 3, 3, 14, 1. τὸν αὐτὸς ἐπὶ φάλαγγι ἡ ἀπλῆς ἐδέχτο τὸ χωρίον, tot in simplici phalange capiebat locus, 2, 8, 9. ἐπὶ φάλαγγι τῷ τῷ γυναικὶ in phalangem compositi, 2, 8, 12. ἐπὶ μετώπῳ παρώγων in frontem traducere, 2, 9, 7. c. dat. post. præf. 5. ἐπὶ θαλάσῃ πόλεις, urbes ad mare, maritimæ, 1, 2, 1, 2, 17, 3. ἐπὶ τῷ ἰονίῳ πάλῳ ὁμοῖοι ad Ionium sinum habitantes, 1, 4, 9. ἐπὶ ποταμῷ ἐλάθῃ, ad amnem capti fuerant, 1, 29, 8. ἐπὶ τῇ ὄχθῃ συλλέγειν ad ripam congregari, 1, 3, 6. 1, 13, 4. 1, 17, 4. ἐπὶ τῷ Γερνικῷ πᾶσι

ἐπὶ φρεσίν, 1, 13, 2. ἐπὶ τῇ ὄχθῃ θύειν in ripa sacrum facere, 1, 4, 8. 1, 6, 17. ἐπὶ τῷ τάφῳ θύειν super sepulchrum sacrificare, 1, 11, 8. ἐπὶ τῷ ἄρματι, in curru, 2, 11, 8. ἐπὶ σφίσι μίγα φραεῖν, 1, 4, 9. ἐφ' ὧσιν χράνται ad piscatum utuntur, 1, 3, 8. 2, 18, 9. 3, 4, 8. ἐπὶ χροῖῳ πολιορκία ad diuturnam obsidionem, 1, 20, 4. ἐπὶ νεοτιμοῦ ἐπ' ἀντιδοῦν ad res novandas sollicitare, 1, 7, 1. 1, 19, 14. ἐπὶ τοῖς κακῶς ἰγνασμένοις προσβύοντες, 1, 7, 10. ubi significat propter, ἡ περὶ Κλάσσαν ἐπὶ ἐνδοχῇ τῇ στρατιῶν εἰς Πελοπόννησον, 1, 24, 3. τοῖς ἐπὶ τῷ τάφῳ μένοις, 1, 24, 10. ἡ ἐπὶ τῷ πάθει ἡ κληῖς cladis admiratio & conternatio, 1, 9, 3. ἐπὶ τοῖς ἐνδοχῇ τοῖς ἐνδοχῇ de eventibus ante significata fuisse, 1, 9, 15. 7, 18, 12. ἐφ' ἧς qua deire, 6, 4, 5. 6, 6, 4. 7, 10, 6. sic ἐφ' οἷς τισι, 7, 20, 17. ἐπὶ τῷ αὐτῷ eadem de causa, 3, 6, 8. 6, 28, 2. ἐπὶ τῇ θυγῇ post fugam, 3, 6, 11. τῇ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ insequens dies, 3, 21, 10. ἐπὶ τῷ αὐτῷ post hæc, 1, 9, 19. 1, 12, 1. 1, 14, 3. ἐπὶ τῇ τελευτῇ post obitum, 1, 10, 8. 2, 7, 10. ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις τῷ τάφῳ alii ordines post alios, 1, 15, 5. 3, 22, 5. ἐπὶ αὐτῷ post eum, 2, 27, 9. ἐπὶ τῷ δὲ propterea, 1, 12, 9. 2, 8, 15. 3, 7, 3. 6, 1, 7. sic ἐπὶ ὧδε τῷ ἔργῳ, 6, 26, 5. ἐπὶ τῷ δὲ ea conditione, 1, 19, 8. ἐπὶ τῷ αὐτῷ ea conditione, 1, 19, 1. 2, 1, 8. 2, 25, 3. post hæc, 2, 17, 8. 4, 20, 3. ἐπὶ τῇ ἀρκῇ ἐπὶ οἰκδομῇ in arce templum exstruere, 1, 17, 5. 1, 27, 1. sic ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ ἐνδοχῇ πᾶσι, 1, 20, 10. καίτοι ἡ πᾶσι ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ prope, ante, contra Miletum, 1, 18, 7. ἐπὶ οἰσμοῦ habitandi causa, 1, 26, 6. ἐπὶ μισθῷ lucri causa, 2, 7, 8. ἐπὶ πᾶσι propter

INDEX GRÆCUS

pter pietatem, 3, 24, 3. 4, 12, 9.
 4, 20, 7. de causâ anteced. ἐπὶ
 τῷ ἐν Μαθηαῖς ἔργῳ, 6, 28, 5. sic
 ἐπὶ φαρμάκῳ, 3, 6, 11. 7, 14, 6.
 ἐπὶ cum accus. ἐπὶ νῦν ἔρχομαι in
 mentem venire, præf. 5. notat &
 contra & ad, 2, 11, 1. ἐπὶ τὰς Πέρ-
 σας contra Persas, 1, 1, 2. 1, 3, 6.
 ἀνδρὸς ἐπὶ βασιλείᾳ expeditio con-
 tra regem, 1, 12, 5. ἐπὶ εὐς Τρ-
 βαίων ἄγειν contra eos ducere
 exercitum, 1, 2, 5. ἐπὶ τὴν φά-
 λαγγα in, adversus phalangem,
 1, 1, 9. sed ἐπὶ φάλαγγα μακρὰν
 τῶν ἵππων παραταίον in longam
 phalangem equitatum extendere,
 1, 14, 6. ἐπὶ τὴν Θυάκας ἐμβάλλον
 1, 1, 14. ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξὶ δυνάμει
 ἐκτίμῃ, 1, 18, 2. ἐπὶ τὴν Ἀττι-
 κὴν πόλιν φέρουσιν, 1, 7, 13. ἔκει
 ἐπὶ τὰς πόλεις, ubi eodem sensu
 dicitur, ἐπὶ Λυκίας cum genit. 2,
 2, 1. ἐπὶ αὐτὸς ἐξελαύνει invenitur
 an eos 1, 5, 16. ἐπὶ τὸ ὄρεον ἀνέ-
 σκενος in montem, 1, 1, 8. ἐπὶ
 τὴν ὁρὴν ἀφικνεῖται, 1, 2, 1. 1,
 3, 1. αἱ ἐπὶ τὴν Αἴμον ἵσταται Αἰμὸν
 versus proficisci, 1, 2, 1. 1, 26, 7.
 καταπίμπῃ ἐπὶ θάλασσαν mittit
 ad maritimam oram, 1, 25, 5. ἐπὶ
 τὴν ἰσθμὸν ἀφικνεῖται, 1, 2, 2. ἐπὶ
 τὸ ἐνάντιον κέραν πέμπει ad fini-
 stram cornu mittit, 1, 14, 1. ἐπὶ
 τὸ πρὸθεν ἀπαιτῶν, 1, 3, 5. ἐπὶ τὸ
 δεξιὸν κέραν τὸν ὄπισθεν παρατάγματι ad
 dextrum cornu equitatum duxit,
 1, 4, 3. ἐπὶ τὸ κέραν ἐκπέμπει ἐπὶ τὸ
 ἐνάντιον in cornu equites locare, 1, 6,
 2. ἐπὶ τοῖς ἵπποις λαμβάνει τὰ παρ-
 ὅδῃ, 1, 4, 6. ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐκ-
 τὴν ἵππων ἀναβαίνει ad flumen
 equos conscendere, 1, 6, 8. ἐπὶ
 πολλὸν διῷ, 1, 9, 2. 1, 23, 1. verti-
 tur quidem, 1, 19, 3. late sed &
 ibi significatio dñi locum habe-
 re posset, cum præcedat δι' ὀλίγου
 παρὸν tempore. Verum ibid. 1,
 14. notat longe, præter, dñi

δυνάμει ἐπὶ πολλὸν λῆν τὸ πᾶν. sic
 & ἐπὶ πολλὸν τὸ θάλασσαν, 2, 18, 11,
 2, 27, 6. τὸ ἐπὶ ἑκάτερον τὸ ἑκασ-
 τὸν equitatus in utroque cornu, 1, 16,
 2. ἐπὶ τὰς πόλεις φέρει, in pro-
 gas ferre, 1, 19, 7. ἐπὶ πολλοὺς
 ἐκλήθει ad oppugnandum urbem
 profecto, 1, 20, 10. ἐπὶ πολλοὺς
 παρατάγματι, 1, 27, 5. τὸ ἐπὶ
 τὸ ἐπὶ μέγα τὸ λόγον ἔχον sua facta
 magnificis verbis extollebat, 1,
 21, 1. ἐπὶ μέγα ἀποκαλύπτει
 φλόγα augere flammam, 1, 22, 2.
 2, 19, 3. ἐπὶ μέγα ἐλθὼν δυνά-
 μεις, urbs quæ ad summam po-
 tentiam pervenit, 2, 5, 3. κατασεί-
 σθη τὸ τῆς ἐπὶ μέγα, murus
 late quassatus est, 2, 22, 11. ἐκ-
 πλάσσει ἐπὶ μέγα, 2, 26, 5. ἐπὶ
 τὴν συμμάχους στρατὸν ἐπὶ τὴν
 1, 29, 5. ἐπὶ ἀρπαγὴν τρυφαίαν, 2,
 4, 7. ἐπὶ τὴν τὴν Εὐφράτη γῆν,
 regio cis Euphratem, 2, 17, 10.
 3, 6, 6. 3, 8, 11. ἐπὶ βάλαντον ὀλίγον
 χρημάτων, 2, 18, 8. ἐπὶ τὸ ἀναγ-
 νῆα ἰσχυρομένῃ ὄντι ad res ne-
 cessarias parandas dispergi, 2, 21,
 13. οἱ ἐπὶ θάλασσαν, 3, 19, 12. ἐπὶ
 αὐτὸν recta, 5, 7, 6. βροχὴ ἐπὶ πολλὰς
 νύκτας ὄμβρυται per multas noctes,
 5, 11, 3. ἐπὶ τὸν ἀνταρτήσαν ἐπὶ ἑλ-
 τὸν ἀνταρτήσαν, 7, 1, 6. ἐπὶ ὁδὸν
 ἐκβάλλει aquatum egressi, Ind. 23, 1
 ἐπὶ sine casu, deinde, præterea, 1,
 3, 1. & 2, 1, 14, 3. Denique 2, 7, 9.
 ἐκβάλλει, 4, 27, 1.
 ἐκβάλλει τὸν πᾶν conscendere na-
 ves, 1, 3, 7, 18, 11. 1, 19, 3.
 τὸ ἵππων, 3, 21, 12. 4, 16, 10. 7,
 3, 5. ἐκ χόλου ἐκβάλλει, 6, 24, 7.
 ἵππων ἐκβάλλει, 2, 11, 7. ἐκβάλλει
 τρυφῆν, 5, 13, 1. 7, 3, 7. ἐκ-
 βάλλει ἐπὶ ἄλλους ἐκβάλλει, 6, 10, 6.
 ἐκβάλλει τὸν τῆς, 2, 23, 3. &
 ο. flumen transire, 4, 25, 10. ἐκβάλλει
 τὴν Νέσσην Nyssam venit, 5, 1, 4.
 ἐκβάλλει, χρημάτων ἐκ τὸν πᾶν ἐκ-
 βάλλει pecuniam multitudinē

I N A R R I A N U M.

injungentes, imperantes, 2, 1, 9.
ἐπιβαλοὶ αὐτοῖς τέλεια ἀλκόμενα
ἀργυρίῃ ζημιῶν, 2, 5, 6. 2, 12, 4.
immitto, injicio 2, 19, 3. 4. 21, 9.
5, 7, 9. ἐπιβάλλει γιφύρους, 2, 22,
12, 23, 2. ἐπιβάλλει σκαμνὶν ἱ-
στῶν imprimere, 6, 29, 16.
ἐπιβάτης miles claffarius, 2, 17, 6.
2, 22, 7. fedor, 5, 17, 4.
ἐπιβῆναι aor. 2. inf. ab ἐπιβῆσαι, 1,
18, 11.
ἐπιβουλοῦναι part. fut. 1. med. ἐπι-
βῆσαι 1, 19, 3.
ἐπιβιάζω, 2, 20, 7. τῶν ἵππων ἐπὶ
equos impono
ἐπιβλήντων, part. aor. 1. pass. ab
ἐπιβάλλω, 2, 12, 4.
ἐπιβλαψα βαβυλωνίῳ, 6, 29, 8.
ἐπιβολῶ compos, vel cui quid in-
jici potest, ἀγκύρῃ ἐπιβολῶ ἢ
ἐχθρῶ anchoras vadum admit-
tebat, Ind. 23, 1.
ἐπιβυλεύοντι τῷ, 1, 25, 1. 2, 14, 10.
ἐπιβυλεύεις 3, 22, 9. 6, 27, 3.
ἐπιβυλῆ, 1, 25, 5. 3, 26, 1. ἵππῳ,
1, 25, 11. ἐξ ἐπιβυλῆς ἐνταύρω-
μένῳ, 7, 24, 6.
ἐπιγίγνομαι, 4, 9, 9. 6, 4, 12, 3.
ἐπιγινώσκω, καὶ ἐπιγνωμένη part.
aor. 2. nox superveniens, 1, 2,
12. 2, 11, 7. χαίμην ἐπιγίγνεται
πότῳ, 1, 17, 6. 2, 6, 3. αἶμα ἐπι-
γινώσκω hi supervenientes, 4,
24, 9. ἔθνη ὅσα σφίσι ἐπιγινώσκω
quotquot gentes iis resisterunt,
2, 7, 14. ἐπιγίγνεται αἰσώτῃ τῆς
Περσῆς adoruntur a tergo Per-
sas, 3, 14, 10. 4, 6, 1. 6, 7, 2. ὡ τῷ
ἔργῳ ἐπιγινώσκω in ipsa pugna
supervenire, 5, 14, 2. ἀμύματα ἀσπί-
δα καμακώται ἐπιγνωμένοι, σφιδάδες,
5, 18, 2. καλὲς τοῖς ἔργοισιν ἐπιγί-
γνωμένη macula rebus offusa, Ind.
20, 2.
ἐπιγνώσκω, Ind. 35, 3.
ἐπίγνω, 7, 6, 1. 7, 8, 4.
ἐπιγνωμένη, 1, 16, 11. ἐπὶ πότῃ, 2,
24, 11.

ἐπιγράφω τὴν γῆν, 3, 21. ἐπιγράφω
 ἐπιγράφειν, ROG. 2. inf. pass.
 1, 16, 11. ἐπιγραφῶντο ὁ τὰ φῶς
 φερούμεν γράμματα, β, 29, 12-2,
 5, 4.
 Ἐπιδάριοι, 7, 14, 10.
 ἐπιδικῶν ostendo, declaro, mon-
 stro, 2, 4, 16. 7, 5, 4. 7, 19, 2.
 Ind. 28, 9. τὰ λαμβάνειν ὅσα
 τῆς ἐπιδίξεως, 2, 6, 9. ὅσα ἡμε-
 ρὴς τεκμαίρεται ἐπιδείκνυσθαι, 5, 6,
 7. εἰποιαν ἐπιδείκνυσθαι τῶν, 7, 18, 7.
 ἐπιδόξεις, ἐπιδόξω πῶς σφῶν ῥήμας
 ποιούμενοι, robur summi ostenta-
 turi, specimen edituri, 1, 21, 2.
 ἐπιδόβαινον ἢ ποδῶν, 2, 11, 3. N.
 ἐπιδόδωμι infuper, præterea do,
 1, 25, 6. 3, 19, 10. παύσας ἐμπαύ-
 σαις ἐπιδόδωκεν, dotes omnibus con-
 tulit, 7, 4, 11. 7, 8, 1. 9. ἡμῶν ἐπέ-
 δωκεν sacrificium reddidit, 4, 9, 7.
 ἐπιδόσεις, χαρισμάτων ἐπιδόσεις τιμῆς,
 2, 12, 2.
 ἐπιδόδωκεν pass. 2. 2. ἐπιτρέχω, β,
 23, 9. ἐπιδόδωκέν τις pass. 2. 2. 1,
 5, 18.
 ἐπιδρομή, ἐξ ἐπιδρομῆς τὴν πόλιν περ-
 ῖσιν, subita incursio in urbem po-
 titi, 1, 20, 8. ἐξ ἐπιδρομῆς περὶ
 λαφύς ὁ πόλεως, 1, 20, 11. ἐξ ὅ-
 περὶ δὲ τῶν πόλεως ἡ ἐπιδρομή
 ἐγγύς ex editiore loco hostes
 impetum faciebant, 1, 21, 4.
 ἐπιρροή, 7, 2, 8. τὰς ἐπὶ ἡμῶν
 ἐπιρροὴν ὑπομένει, 2, 15, 5. mo-
 destus, 4, 19, 2. 5, 25, 4. ἡ δὲ ἐξ
 ἐπιρροῆς ἐκινῆσθαι, 5, 25, 2. ἐπὶ
 ἐπιρροῆς θάλασσα, 7, 3, 7. ἐπιρροῆς
 οὗς Μεσσηνίας, 7, 8, 6. ἐπιρροῆς
 officii quid, 7, 19, 12.
 ἐπιρροῆς ἢ χαρισμάτων, 7, 14, 12.
 ἐπιπλάσσειν, Ind. 32, 11.
 ἐπιπλάζω interpretor prodigium,
 auguror 1, 11, 3.
 ἐπιρροῆς infultus, 6, 18, 3. λατρεῖν
 καὶ συνετερεῖν ὅς σφῶν ἐπίθεσις, 3,
 10, 6. καὶ ἐπὶ ἐπὶ τὸν χρόνον
 interpretor coniunctum, 1, 6, 21.
 Bbb 3

INDEX GRÆCUS

ἐπιθεσίνω oraculum edo, 4, 11, 12.
ἐπιθεσισμός, 6, 19, 9.

ἐπιθία, 3, 18, 12.

ἐπιθήσεται fut. 1. inf. med. ἐπιτί-
θημαι, 1, 5, 2. ἐπιθετόμενοι, part.
fut. 1. med. 1, 6, 14.

ἐπιθύντω Æol. pro ἐπιθύντω, 3. pl.

a. 2. Opt. med. ἐπιτίθημι, 3, 7, 3.

ἐπιθυμία ὁ ὕδατος, 2, 4, 10, 6, 14,
2. σῶσαι 5, 18, 9.

ἐπιθυμία, ὅση ἤλθει ἐς ἐπιθυμίαν τῆς
γυναικός, 4, 19, 10. παροξύνει ἐς
ἐπιθυμίαν ὁ πῶς ἐνέει, 5, 25, 3.

ἐπιθυμιόζομαι, 5, 25, 4.

ἐπικαιρὸν χωρίον, 4, 24, 12. ἐπικαι-
ρόμετον, 5, 21, 7.

ἐπικαίρειναι χωρία, 7, 9, 5. ἐπικαιρέ-
ζοι ἡγεμονίαι primarii, 7, 25, 9.

ἐπικαίω inuro, Ind. 5, 12.

ἐπικαλίστα pass. in act. signif. ad-
voco, accerso, 1, 7, 17, 2, 15, 8, 3,
2, 8. pass. nominor, 6, 11, 14, 6,
28, 2.

ἐπικαλῶ, σημείοις ἐπικάλει ἐς τὴν
ἀναχώρησιν signis advocabant ad
receptum, 2, 22, 5. accuso, 6, 27,
9. πεινῶσαι τοῖς ἐπικαλεμένοις de-
lationibus, 7, 4, 5. reprehendo,
culpo, Ind. 20, 4.

ἐπικαμπή, ἐς ἐπικαμπὴν πρὸς τὴν
mons in anfractum porrectus, 2,
8, 11, 2, 9, 3. N. ἐπικρίψαι ἐς ἐπι-
καμπήν, 3, 12, 2. N. & 7.

ἐπικαμπῶ. Ind. 14, 6. ἐπὶ τῆς, 2,
11, 1, 3, 12, 6. ἐν τούτοις ἢ ἐπι-
κάμπας ὡς ἐπὶ τὰς πόδας, 3, 18, 8.

N. 7, 20, 16. ἐς τὸ, Ind. 43, 9. ἵνα
ἐπικαμπῇ ἐς πόδας, 5, 11, 1.

ἐπικαχλάζω æltuo, collido strido-
re, 6, 5, 3.

ἐπικαίωμαι, ῥησὶν τῇ πόλει ἐπικαιρῶν,
1, 19, 5. ἐπικαίωμαι premo, urgeo,
1, 6, 17. ἐπικαίωσται τοῖς, fut. 1.
med. 1, 13, 7. ἐπικαίωσται part.
fut. 1. med. 1, 14, 8. ἐπικαίωσται αὐ-
τοῖς ἐπικαίωσται, 2, 11, 5, 4, 5, 9. Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐπικαίωσται, 3, 18, 12.

ἐπικαλεσμένοι ἦσαν 3. pl. plusq. perf.

pass. ἐπικαλίσταμαι, 1, 7, 17.

ἐπικερτομία exprobro, cavillor, 7,
8, 5.

ἐπικερταίωμαι, 1, 24, 9, 3, 30, 4,
4, 27, 2.

ἐπικλήσις, Ind. 4, 10.

ἐπικλίνω τὸ σῖτον πλεονεξίας τῆς πα-
ρίστασις, 1, 4, 2.

ἐπικλύζομαι, 6, 22, 10.

ἐπικουρία λόγῳ, 2, 12, 2.

ἐπικουρίω auxilior, 6, 5, 9.

ἐπικυφίζω τὴν κατ' ἀρσεν πονηρί-
αν, 2, 18, 7. N.

ἐπικράτεια, ὅσα τὸ σῖτον ἐπικρατείας,
quæcunque in ipsorum ditione
erant, 2, 13, 11, 5, 29, 27, 6, 15,
10.

ἐπικρατεῖν, ὅπως ἐπικρατεῖται ἐπικα-
λεῖται δὲ Ἡρακλείδης, 7, 13, 11.
N. vide ejusd. signific. exempla
in κρατεῖν ἐπικρατεῖται aor. 1. inf.

act. ἐπικρατεῖν τῆς θαλάσσης maris
imperium obtineo, 1, 9, 5, 1, 23,

12. ἐπικρατεῖσθαι αὐτὸς τὸ χωρίον
recuperantes loca, 2, 17, 3. τῇ
φύσει ὁ χωρίον ἐπικρατεῖται ὅπως ἐπι-
κρατεῖται, 1, 21, 12.

ἐπικράτω, 7, 5, 3. 7, 12, 9, 7, 26,
1. τῇ ἀμαρτίᾳ, 7, 29, 3.

ἐπισκίζω, Ind. 40, 8.

ἐπισκυνῶ perstrepo, 6, 13, 7.

ἐπισκυνῶμαι part. 2. 1. pass. ἐπι-
σκυνῶμαι ὑπὲρ τὸ ἀσπίδα, 1, 1, 13.

ἐπιλαμβάνω, ὁ τρίτος ἔτος μήνας
ἐπὶ λαβὴν ἀπὸ tertii anni menses
præterea vixit octo, 7, 28, 1.

ἐπιλέγωμαι colligo, Ind. 29, 16. &
31, 9. memoria recolo Ind. 33, 3.
deligo, Ind. 18, 1. eligo, præf. 1. &
1, 10, 5, 2, 6, 4. cogito, confidero,
conjiicio, 3, 2, 3.

ἐπιλέγω, 3, 30, 9. deligo, 4, 28, 13,
5, 2, 5. Ind. 12, 7.

ἐπιλείπω, ὅπως ἐπιλείπει σῖτον τὸ
σιτία cum frumentum ipsos defi-
ceret 6, 25, 1. Ind. 27, 9. & 29, 2.

ἐπιλείπεις, 4, 29, 2. 5, 2, 6, 5, 20, 4,
6, 8, 11.

· Ί Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ο Μ.

ἐπιλαξάμεθα aor. 1. part. med. præs. 1. & 1, 10, 5, 2, 6, 4.

ἐπιμαχάμενοι τείχεσσι ἐπὶ τῇ ἀστυνόμῳ 1, 20, 8, 2, 26, 6, 6, 7, 10. ἐπιμαχόν 2, 26, 3. ἢ ἐπιμαχόμενοι τείχεσσι φάσιντο, 4, 23, 6, 4, 29, 1.

ἐπιμαχόμενοι, 4, 25, 3.

ἐπιμαχόμενοι, 5, 2, 4.

ἐπιμέλεια, δι' ἐπιμέλειας ἀποποιήματα 3, 9, 16. δι' ἐπιμελείας ἔχοντες πλείονα chariorem habere, 7, 18, 9.

ἐπιμελόμενος, κακῶς ἐπιμελίτο τῶν Συσίων de fatrapa, 4, 22, 12, 5, 21, 1. 7, 4, 1. ἐπιμελόμενος τέτων, 2, 14, 14. 3, 9, 14, 3, 19, 12.

ἐπιμελής, ἢ αὐτῶν, 6, 29, 13, 7, 3, 9. ἢ οὖν ἐπιμελίσαντο, 7, 28, 3.

ἐπιμελητής, ὁ ἀρχὴ, 1, 17, 8.

ἐπιμένει, ὁ Ἀργεῖς, 4, 13, 7.

ἐπιμένω commoror, 1, 18, 4, 2, 3, 3. ὁ πηλὸς ἐνδοσμου τοῖς λίθοις ἐς τὸ ἐπιμένειν ἰγύγνιτο, 2, 18, 6. N. ἐπιμνηστικὸς index, 3, 26, 3.

ἐπιμνησκω, ἐπιμνησθῆναι mentionem fecerunt, 4, 8, 10.

ἐπιμνήσκω ἐς ἀλλήλους commercia inter se, Ind. 7, 1.

ἐπιπόρευμα depascor, 3, 28, 11.

ἐπιποιέω θύον, 5, 20, 1.

ἐπιποιέω, ναὸν οἰκοδομεῖν ἐπιποιέω templum exstruere cogitabat, 1, 17, 5, 1, 18, 6, 1, 20, 2 & 13. τὸν κατέπλεον ἐπιποιέω, 6, 1, 7. τὰ κρήνην, 7, 2, 3. τὰ ἐπιποιέμενα, Ind. 20, 3. τριβὴν τε ἐπιποιέω ὥστε ὀλίγη ἴσως αἰεὶ, 1, 23, 5.

ἐπίπαι part. aor. 2. ab ἐπιπαι, 4, 5, 6.

ἐπίπαι, part. fœm. aor. 2. ab ἐπιπαι 1, 6, 15. ἐς τὴν ἐπίπαισιν scil. ἡμέραν postero die, 6, 8, 2, 7, 25, 10.

ἐπίπαι omnino, prorsus, 2, 24, 6.

ἐπιπίπτει fut. 2. inf. ab ἐπιπίπτω 2, 4, 4.

ἐπιπίπτει, part. aor. 2. ab ἐπιπίπτω, 1, 6, 22.

ἐπιπιδάω, Ind. 15, 2.

ἐπιπίπτει ἀστυνόμος, 1, 6, 22.

ἀστυνόμος, 2, 2, 10. ὁ ἀστυνόμος, 2, 4, 4. τῇ σαρῳ in infirmam incumbere, 4, 9, 3. χιὼν πολλὰ ἐπιπίπτει, 4, 18, 8.

ἐπιπλῖν, 6, 21, 9.

ἐπιπλῖν τῇ τῶν, 1, 3, 4. 1, 9, 10 & 12. ἐς τὴν λιμένα ἐπίπλιν, 1, 19, 4. καὶ τὴν λιμένας, 2, 23, 4. ἐπὶ τῇ τῇ τῇ καὶ ἐπιπλῖν ἐπίπλιν, 1, 19, 7. ὅς τις πινθησὶ τὸν ἐπίπλιν, in qua navi vehebatur, 2, 20, 2.

innato, Ind. 6, 3.

ἐπίπλιν, 2, 20, 10. 2, 21, 8. ἐπίπλιν ποιεῖται τὰς Κυπρίων ναυῶν in adoriri Cyprias naves, 2, 1, 12. 2, 22, 2. ἐξ ἐπίπλιν ἐμμελὲς ἀφθῆσται, 2, 17, 7. N.

ἐπίπλιν, ἐπιπλινύσας βορέα, 1, 26, 3. 6, 26, 7.

ἐπιπλῖν adverb. ἐπιπλῖν εἶναι in fummo apparere, attolli, 7, 21, 3.

ἐπιπλῖν diu, 1, 9, 2, 5, 1, 5, 7, 3, 3. sed 1, 19, 3. vertitur longe, late, ubi vid. Annot. ἐμμελὲς καὶ ἐπὶ πλῖν καὶ χιὼν ἐπιπλῖν καὶ χιὼν suavem odorem late diffundi, 6, 22, 9. ὁμοῦ ἐπιπλῖν τῇ νυκτὶ καὶ χιὼν umber in multam noctem durans, 5, 13, 5.

ἐπίπλιν ἀμφοῖν ante utrosque, 3, 9, 5.

ἐπιπλῖν confirmo, 6, 26, 5.

ἐπιπλῖν aor. 1. inf. aor. ἐπιπλῖν, 1, 9, 5. βρονταὶ ἐπιπλῖν, 2, 3, 15. τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπιπλῖν, 7, 26, 2. χρῆμα ἐπιπλῖν λέγονται, 7, 30, 4.

ἐπιπλῖν fut. 1. inf. med. Attice pro ἐπιπλῖν, 1, 5, 16. ἐπιπλῖν part. aor. 1. med. 1, 19, 12. 3, 20, 6. Ind. 38, 9.

ἐπιπλῖν frumentatio, ἐς ἐπιπλῖν πῖμα πῖμα frumentatum mittere, 1, 5, 15. 6, 23, 9. commecatus, Ind. 23, 7.

ἐπιπλῖν, 6, 20, 7.

ἐπιπλῖν τείχεσσι muros instaurare 1, 26, 8. 5, 29, 8. 6, 5, 8. τὰ πλῖν

IN ARR I A N U M.

ἐπιτελέω, 4, 12, 6.
 ἐπιτίμω, Ind. 13, 12. τὴν πληγὴν
 laxo vulnus 6, 11, 2. & 3.
 ἐπιτίτρωμι part. præt. pass. ab
 ἐπιτρέπω, 3, 9, 12.
 ἐπιτῆδω, 3, 1, 10, 2. τῷ, 4, 14, 2.
 ἐπιτῆδύειν, τῷ, 1, 10, 5, 2, 6,
 4. ἐπιτῆδύειν τοὺς χωρίους, 1, 17, 6.
 ἐπιτῆδύειν τοὺς γένους τοὺς Θεσσα-
 λούς amiciorum factum Thessalis,
 1, 25, 8. 6, 13, 14. σὺν ἐπιτῆδύει
 ἐς τὰ ἡμῶν rebus nostris infe-
 sti, 5, 26, 11. γράμματα σὺν ἐπι-
 τῆδύει, litteræ non optimæ, 2, 4,
 11. ἐπιτῆδύει necessaria, commea-
 tus, 3, 7, 6. παρεσκευάζει, 4, 15,
 6. παρεσκευάζει, 5, 21, 1. ἵνα ἐπιτῆ-
 δύειν ubi commodum, loco com-
 modo, 4, 28, 14. ἐπιτῆδύειν αὐτῷ
 ἰσχύει ἐς τὸ, 6, 15, 14. ἥ ἵταίρων
 μέλεις ἐπιτῆδύει αὐτῷ maxime
 familiares, 5, 28, 8. ἥ ἐπιτῆδύειν
 ἀπορία, 1, 12, 17. 3, 28, 2. ἀπορία,
 1, 19, 12. ἥ ἐπιτῆδύειν θυγχευμένη,
 1, 19, 14. ἐπιτῆδύει, 6, 5, 7.
 ἐπιτῆδύει, δύο τέχνας ἐπιτῆδύειν
 duas artes exercere, Ind. 12, 8.
 ἐπιτιθέμαι adiorior, invado, cum
 dativo, 1, 5, 2. & 10. & 1, 6, 14.
 1, 18, 7. 5, 8, 6.
 ἐπιτίθημι, 6, 29, 15. πέρας τοῖς πό-
 τοις ἐπιτίθημι, 2, 7, 10. 5, 27, 6.
 τίλει perficere, absolvere, Ind.
 5, 7. τὰ ἱερὰ ἐπιτίθει sacrificiis
 peractis, 7, 25, 2. & 7.
 ἐπιτίμωσις ἢ ἐπιτίμωσις, 5, 7, 12, 6,
 13, 11.
 ἐπιτομή, ἐπιτομαίειν ὁδὸς, 3, 21,
 11. τὴν ἐπιτομαίειν πύργον, 3,
 23, 4.
 ἐπιτρέπω, 1, 9, 16. 1, 11, 4. ὅταν ἡ
 φρενὴ οὐ βασιλείας ἐπιτρέπωτο,
 1, 18, 6. 3, 7, 2. οἷς ἐπιτρέπωτο
 ἡ πόλις, 1, 19, 1. οἷς ἡ φυλακὴ αὐ-
 τῶν ἐπιτρέπωτο, 1, 21, 10. 3, 6,
 7. ταύτη ἐπιτρέψει τὰ γράμματα,
 1, 23, 9. & 12. τὸ κράτιστον ἢ ἐπι-
 τῆδύει ἀνδρὶ ἢ πρὸς ἐπιτρέψει, 1,

25, 8. ὅταν ἐπιτρέπωται quibane
 potestatem habet, 4, 20, 5. ἵνα
 victori permittere, dedere, 4, 21,
 12. & 16. 6, 17, 4.
 ἐπιτρέχω excurro, 1, 5, 18. 6, 23, 9.
 ἐπιτρέβομαι terro, imminuo, affligo,
 perdo, ἐπιτρέβω τὰ βασιλείας
 πράγματα regum negotiis perni-
 ciei esse, 4, 8, 4.
 ἐπιτυγχάνω incido, 2, 22, 2. 2, 27,
 10. 6, 24, 7. 6, 26, 12.
 ἐπιτυχία, ἐπιτυχίαις ἀπὸ βασι-
 λείας, 1, 11, 8. εὐμεταίειν ἐπιτυχίαις
 perfelicissime conjicit, 7, 28, 4.
 ἐπιτυχία, ἢ ἐπιτυχίαις ἀπὸ βασι-
 λείας, 1, 12, 8. κατ' ἐπιτυχίαν, Ind. 8, 12.
 ἐπιτυγχάνει part. aor. 2. ἐπιτυγχά-
 νω, 2, 22, 2.
 ἐπιφαινώμενος ἀπὸ ἀλλοῦ, 1, 8, 13.
 Ind. 36, 9. ἀπὸ ἀλλοῦ ἐπιφαινώμε-
 νος τῷ ἔργῳ, 6, 6, 9. ὅς ἐστιν Ἀλέξ-
 ανδρὸς ἐπιφάνειαν ἐν τῇ ἀστροφῇ, 12,
 21; 11. κατόπιν αὐτοῦ ἐπιφαινώ-
 μενος, 5, 17, 1.
 ἐπιφαινώμενος dominatim commemo-
 ro, 4, 28, 4.
 ἐπιφανής, 2, 15, 5. & 10. in ma-
 lam partem, 7, 8, 6. ἐν τοῖς κινδύ-
 νοις, 7, 5, 6. ἐπιφανέστερος ἐστὶν ἀνδρὶ
 πρὸς, 1, 12, 5. 6, 15, 5. Περσῶν οἱ
 ἐπιφανέστεροι, 3, 23, 9. γένος ἐπι-
 φανέστερος clarior genere, 4, 7, 8.
 ἐπιφύω, Ind. 13, 5. καὶ τι καὶ ἔ-
 άνεμος ταύτη ἐπιφύοντος non nihil
 etiam vento illuc flammam feren-
 te, 1, 23, 3. φλόξ ἀπὸ πύργου πολ-
 λὴ ἐπιφύοντα flamma a turri co-
 piose illata, 1, 23, 3. σβιγέται τῇ
 φλογὶ ἐπιφύοντος, 2, 19, 8. πύρ-
 φέρον ταῖς μηχαναῖς, 2, 27, 11. θο-
 μιάμενος τῇ πυρρᾷ ἐπιφύοντος, 7, 34.
 ἐπιφύοντος invehebantur, adorie-
 bantur, 2, 21, 14. 5, 17, 11.
 ἐπιφύλοντος καύματος, 3, 7, 6. 6, 24, 6.
 Ind. 43, 12.
 ἐπιφύοντος ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀπὸ τοῦ
 φύοντος, 2, 18, 6. 4, 21, 10. ἐπὶ ταύτῃ
 ἐπιφύοντος, 2, 19, 2. ὅτι φύοντος
 ἔσται

INDEX GRÆCUS

ἐκφρασίς εἰς τὸ εἶδος, 3, 9, 7. *ἐκ* εἰς
χίλιον ἐκφρασίαις, Ind. 13, 3.
ἐκφραζόμενος excogito, 3, 2, 2. an-
 dio, cognosco, Ind. 5, 11. & 34.
 9. *ἐκφραζόμενος* τοῦ Διοσκρίτου τὸν
 Διοσκρίτου instituisse Dioscaris sacri-
 ficiū, 4, 8, 2. *puo*, reor, Ind.
 27, 8.
ἐκφύω nascor, 6, 22, 11. 7, 22, 4.
 Ind. 27, 2. & 37, 1. *annascor*,
 Ind. 39, 5.
ἐπιχέω, Ind. 13, 4.
ἐπιχέω, *ἀορ.* 2. *inf.* ab *ἐτίχω*, 7,
 16, 8.
ἐπιχειρήω, *ἐπιχειρήσαν* τῷ ἔργῳ fut.
 1. *inf.* 1, 13, 5. 5, 11, 4. 5, 15, 5.
conor, tento 2, 14, 12. 3, 29, 6. 4,
 5, 11. *invado*, 7, 15, 2. *ἐπιχειροῦν*
 τῇ Τύρῳ aggredi oppugnatione
 Tyrum, 2, 18, 1.
ἐπιχειρήσας excursio, 5, 10, 7.
ἐπιχειρήσας ἐλευθερίᾳ τε καὶ εὐδο-
 ρίᾳ, Ind. 12, 2.
ἐπιχέω, 2, 19, 3.
ἐπιχειρήω, ὡς πᾶσι οἱ *ἐπιχειρήσαντες*
 1, 27, 7. *ἀπὸ* τῆς *ναυτικῆς* ἐπὶ τὴν
 ναυτὴν *ἐπιχειροῦν* ex classe in taber-
 naculum se contulerant, 2, 21, 13.
ἐπιχειρήσεις permissio, 6, 25, 2.
ἐπιχειροῦ indigena, 1, 12, 1. 1,
 26, 7. *μὲν* 5, 3, 2. *ἐολεῖν* ἐνδὺς ἐ-
 πιχέω 1, 25, 13. *γλώσση* ἐπι-
 χερῆ, Ind. 22, 5.
ἐπλεον pro *ἔπλεον* imperf. a *πλέω*, 2,
 2, 2. *ἐπλεονοῦν*, *ἀορ.* 1. 2, 2, 3.
ἐπποισία, *ἐπποιέω* imperf. 1, 27, 2.
 3, 28, 13. *ἐπποιέω* τὴν Ἀσίαν, 2,
 7, 10. 3, 8, 5. *ἐπποιέω* πολλοὺς ἀν-
 θρώπους, 3, 28, 11.
ἐπποιχομένη, 2, 1, 2.
ἐπποιέω, 5, 4, 8.
ἐπποιέω, 7, 27, 5.
ἐπποιέω, *ἐπποιέωντες* ἑ' *χάματα*
 ad molem appulsi, 2, 19, 9. 2, 23,
 5. 6, 18, 9. *ἐπποιέονται* πλοῖον
 πρὸς ταῖς πέτρας, 5, 20, 15. Ind.
 28, 4. & 30, 8. & 37, 5. & 41, 2.
ἐπποιέω ἢ *ἐπποιέω*, 3, 19, 12.

ἐπποιέω, 1, 8, 2. & 7. 5, 7, 1. 5, 27,
 15. *ἀπὸ* 1, 13, 1. *διώκοντας* ὁ
πορτο, 3, 15, 9.
ἐπποιέω, Ind. 35, 8.
ἐπποιέω part. *ἀορ.* 1. ab *ἐπποιέω*
 4, 20, 4.
ἐπποιέω, 5, 1, 9. Ind. 21, 10.
ἐπποιέω, 3, 27, 9.
ἐπποιέω, 4, 9, 14.
ἐπποιέω, 7, 16, 9. *πορτοῦ* ἐππ. gen.
 plur. 1, 11, 3. N.
ἐπποιέω *forū*, *ἐπποιέω*, Ind. 20, 9.
ἐπποιέω, 3. *πρ.* *ἀορ.* *παῖς*. a *πρῶτον* 2, 24, 9.
ἐπποιέω, 3. *πρ.* a. 1. *παῖς*. *ἐπποιέω*,
 2, 3, 14.
ἐπποιέω, 3. *πρ.* a. 1. *παῖς*. *ἐπποιέω*,
 1, 5, 3.
ἐπποιέω, Ind. 9, 1.
ἐπποιέω *cognovet*, *ἀορ.* e. *mod.*
ἐπποιέω, 1, 1, 5.
ἐπποιέω, ὅρα *ἐπποιέω* *ἐπποιέω*
montes diversi appellatione,
 3, 28, 9. 5, 2, 8. 5, 6, 5. *ἐπποιέω*
κρᾶσι *πομῆν* *saum* *retine-*
re, 5, 6, 11. ὁ *ἐπποιέω* *κρᾶσι* ὁ
ἐπποιέω *ἐπποιέω*, 6, 14, 8.
 & 9.
ἐπποιέω Ἀλεξάνδρου *ἐπποιέω*, 3, 1, 7.
 4, 1, 3. 4, 6, 12.
ἐπποιέω 1, 7, 14. 4, 2, 3. 6, 11, 7.
 Ind. 41, 4.
ἐπποιέω *fluvius*, Ind. 4, 3. & 10, 5.
ἐπποιέω, 4, 13, 6. 7, 27, 3.
ἐπποιέω ὁ *Κορνήσιος*, 5, 3, 1. 5,
 5, 1. Ind. 3, 1.
ἐπποιέω, 4, 13, 6. *ἐπποιέω* *amore*
captum, 4, 19, 9.
ἐπποιέω *laborare*, *opus facere*,
 2, 18, 12. 6, 20, 8. ὅρα *ἐπποιέω*
ἐπποιέω *ἐπποιέω*, 3, 18, 19.
in ergastulo pœnæ loco operari,
 1, 16, 10. *ἐπποιέω* *agrum colere*,
 1, 24, 11. 3, 17, 14. *ἐπποιέω*, 4,
 25, 6. 6, 17, 12. *ἐπποιέω* *ἐπποιέω*,
ne id motum aliquem in malit-
tum animis existeret, 2, 3, 12.
ἐπποιέω

ARRI ANUM.

ἔργον ἀνθρωπίνου, 2, 12, 2, 7, 17,
 5. πολλὰ κακὰ ἐργασάμεθα Πέρσαις
 multa mala actūille Persis, 2, 14,
 3. μέμνηται τῶ χυνοῦ ἐργασμένοι,
 5o 4. 4. τῷ σώματι ἐργασάμεθα,
 Ind. 11, 2. καὶ οὐ τί αἶμι καὶ ἀσπεῖον
 ἐργασάμεθα, Ind. 20, 2. κακὰ ἀλ-
 λήλους. Ind. 40, 8.

Εργασία, χιτὼν ἐ Βαβυλωνίᾳ ἐργασίαις, 6, 29, 8. μεταλλὰ ἐργασία, 7, 9, 5.

ἱερὰ ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡμεῖς, 1, 4, 2.
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, 4, 28, 6. ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, 4, 30, 16.
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, 5, 25, 1. ἡμεῖς
 ἡμεῖς, 7, 19, 8.

ἔργον, ὃ ἔργον ἐστίν, 1, 9, 1, ὃ ἔργον
 μετίχων rei gerendae interesse,
 1, 9, 1. & 16. ἔργον praelium, 3, 9,
 10. ἐξ αὐτῆς ὃ ἔργον ἦσαν ex re-
 centi clade vel praelio venire, 1,
 10, 4, 1, 23, 4. Τρωϊκὸν ἔργον Tre-
 janum bellum, 1, 11, 12. ἔργα ἐκ
 ἀνθρώπων ἐμφύριον 1, 12, 3. ἰππο-
 μαχία αὐτὰ κατ' ἐργατὰ ὃ παντός
 ἔργον ἐστίν equestris hac pugna
 acrior fuit quam universum prae-
 lium, 3, 15, 3. ἔργον χαλεπὸν, 4,
 21, 8. ἄσπεον, 5, 7, 2. ἐν τῷ ἔργῳ
 in ea pugna, 5, 17, 14. ἐν αὐτῷ
 τῷ ἔργῳ ἐξηγρηθὲς ipso tumultu
 excitati, cum pugna maxime fer-
 veret, 1, 20, 14. προσψάτο ὃ
 ἔργον aggressus fuisset opus nem-
 pe expugnandae urbis, 1, 21, 7,
 2, 10, 8. ἔργον ἀκρετὲρ acris pu-
 gna, 2, 10, 10, 3, 14. 7. ἔργον ἰχυ-
 ραῖα oppugnationem aggredi, 7,
 7, 12. ἔργα Ἀλεξάνδρου res gestae
 Alexandri, 1, 11, 3. ἔργα μεγάλα
 ἰππιδιέμενα rebus praclare ge-
 stis, 5, 18, 6. γινέσθαι, ὅτι οὐκ εἶναι
 ἰππῶν τὸ ἔργον, videns, equi-
 tatum parum idoneum ad hanc
 rem, 5, 23, 1. ἔργον μίγα res ma-
 gna, laboriosa, 2, 18, 3. Ind, 22,
 6. ὃ ἔργον κρεττοῦς ἀπόμειναι,
 23, 7. καλὰ ἔργα ἀποδιδιγμένα c-

gregia facinora edita, 3, 9, 11, 3,
22, 3, 5, 26, 1. & 7. φανύμεται
παλαιά ἔργον, 1, 12, 4. ἀπὸ τοῦ πα-
τὸς πολεῖν οὐκ ἐλπίσει· γίγνεται ἰς τὰ
ἔργα, 1, 20, 6. ἐπισημαίνεται τῷ ἔρ-
γῳ cum operi instaret, 1, 22, 1.
τῷ ἔργῳ τὸ τοῦ εὐδοκίμου, 1, 24, 3.
πρῶτον τὸ ἔργον procedebat op-
us, 2, 18, 8. ἔργῳ ἀπίστων reipia
ostendit, 7, 7, 13.

πίδα, 4, 9, 3. 6, 9, 8. ἰρησθεὶς πρὸς
τῷ τείχει innixus muro, 6, 9, 13.
πίπαμαι, labor, cado, ἰρησαμένον
τείχῃ, 1, 21, 12. 1, 22, 1.

ρίστικα, 6, 3, 5.

ρίτης, 2, 17, 6. 6, 3, 5.

ρετμὸν remus, Ind. 30, 3.

ρήμα fut. pro ἐρῶ ab εἶρω, Ind. 15, 9.
 ρημα solitudines, 1, 4, 6. τεῖχε ῥ-
 ρημα διὰ τὰς ἀποβυλακὰς, 1, 8, 11.

ἐρήμη, 4, 17, 1.

ἐγγύμων, 3, 28, 13. 5, 11, 1.
ἐγγύμων, 5, 17, 10.

φυρρον τῶν αὐτῶν ὁμοῦς ὁμοῦς ὁμοῦς ὁμοῦς
ferta, 1, 27, 3.

2, 26, 2. *ἐρήμη ὁδός*, 3, 3, 6.

ἔρημον τῆς ψυχῆς πρῶτα, 4, 3, 8. ἔρημον χιόνος, 4, 19, 1. ἐλ-

φαντες ἱεροὶ καὶ ἡγεμόνων, eleph.
absque rectoribus, 5. 18. 6. ἱε-

αὐτοῦ καὶ ἡ ἀποστολή, 3, 12, 5. Ἰρμ^α γ^α, 6, 1, 3. Ἰρμ^α Ἀλιξάνδρου orbatu Alexandro. 6, 12, 5.

ἔρημος ἔρῶν vacuus, 7, 24, 4.

ἔργα αὐτοῦ ποιεῖν, Ind. 4, 12.
ἔργα αὐτοῦ πάντα ἔφθην, Ind. 24, 5.

ρημόν, πάλιν ερμηνεύει τ' ὡς μα-
χόμενον, 4, 27, 5. 5, 2, 4. 6, 9, 3.

μεμνῆναι, part. præt. pass. ab i-

ρίτομαι vel, uti alii malunt, ἰρί-
τομαι labor, cado, I, 2I, 12.

Εὐαγγ. ἰ. Λαρίχ, 3, 6, 8.
Εὐαγγ. ποζέμ, 1, 5, 8.

ἔρριζον, αὐτὸν αὐτῶν ἔρριζον, 7, 1, 6.
Ερρίσσης, fluvius, Ind. 4, 5.

ἐρίπτομαι labor, cado, ἐρεμνίαν
τῆς ②. I. 21. 12. 2. 27. 8.

1, 21, 12. 2, 27, 8.
1, 2, 27, 9. ταῦτα ἴεν ἰμβραλῆιν
C C C 2

INDEX GRÆCUS

πῶς ἔχον, 6, 24, 4, 7, 23, 7.
 ἔρμιον, ζῶς, 1, 11, 13. N.
 ἔρμιον, septum, Ind. 13, 4. & 8.
 ἔρμιον, Ind. 20, 11. N.
 ἔρμιον scopulus, Ind. 21, 5. ἔρμιον,
 saburra, saxa & arenæ, aliaque
 similia, quibus navis degravari
 queat, 2, 19, 4.
 ἔρμιον, 4, 3, 15. 7, 1, 8.
 ἔρμιον, Ind. 37, 10.
 ἔρμιον, Σαπφίδης παῖς, 4, 13, 3.
 ἔρμιον ποταμός ἀπέχει ἀπὸ Σαρδίων
 σταδίων εἴκοσι, 1, 17, 4. 5, 6, 6.
 ἔρμιον, 1, 12, 11.
 ἔρμιον, 1, 4, 10. 1, 16, 9. 7, 14, 14.
 ἔρμιον part. præ. pass. a ῥίπτω,
 7, 14, 5.
 ἔρμιον, 3. f. plusq. perf. pass. a
 ῥίπτω, 2, 22, 12.
 ἔρμιον, præ. inf. pass. a ῥίπτω,
 7, 14, 6.
 ἔρμιον, 3. f. imperf. a ῥοχθίω, Ind.
 21, 5.
 ἔρμιον, part. præ. pass. a ῥοχθίω,
 2, 4, 16.
 ἔρμιον εὐβάλλειν fortiter adori-
 ri, 1, 2, 11. 1, 22, 3.
 ἔρμιον ἡσθίον, 2, 16, 6.
 ἔρμιον θάλασσα, 3, 8, 8. 7, 16, 4.
 Ind. 19, 9.
 ἔρμιον, Ind. 37, 3.
 ἔρμιον locus munitus, 4, 6, 10. 4,
 15, 12.
 ἔρμιον, Ind. 36, 8.
 ἔρμιον ἀπὸ τῆς διέξω κέρως πρὸ τῆς
 ἀλλης φάλαγγος, 1, 1, 5. τὰ ἐξ
 Αἰγύπτου ἀγὰρ ὑμῖν ἔρχεται vo-
 bis cedunt, 7, 9, 12. ἔρμιον ἐπὶ
 ἡμῶν in mentem venire præf. 5. ἔρ-
 μιον ἀφανίσαι τὴν πόλιν, venire
 eversum urbem, 1, 9, 5. ἔρμιον
 διὰ κινδύνου τοῖς Θηβαίοις pugnare
 cum Thebanis 1, 7, 15. διὰ φιλίας
 ἀμειβεσθαι iis venire, 1, 7, 15. παρὲν
 ἡμῶν ἐλθεῖν καὶ εἰσελθεῖν, parum
 absuit, quin urbs caperetur, 1,
 21, 6. εἰς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μακε-
 δόσι, qui manus cum Macedoni-

bus conferuerant, 1, 22, 4. 2, 10,
 5. 3, 17, 9. ἐπὶ μέγα ἐλθὼσα πό-
 λεως urbs quæ ad magnam poten-
 tiam pervenit, 2, 5, 3. εἰς τινα πό-
 λιν μάστιγι σταδίων ἔρχεται, lo-
 cus ille ad 40 summum stadia ex-
 tenditur, 3, 4, 2. 6, 14, 11. ὅσα
 εἴρεται ἄγον ἐλθεῖν, 3, 16, 13. 5. ἔρ-
 μιον proficisci, ἐλθεῖν τὴν νύκτα
 ὅλην tota nocte continuato itinere,
 3, 21, 5. Ind. 26, 6. ἐλθεῖν ἀδελφῶν
 ἢ ἀδελφῶν, ire ad fratrem 3, 21, 4.
 εἰς ἔχοντες κινδύνον ἐλθεῖν, 4, 4, 5. &
 18. εἰς ἔρμιον ἐλθεῖν αὐτῶς ejus ap-
 pre captum, 4, 19, 9. & 10. εἰς πτό-
 λιν ἐλθεῖν καὶ φιλίας, 4, 21, 13. ἐλ-
 θεῖν ὁδὸν τραχείαν, 4, 29, 3. ἐλθεῖν
 ἡμῶν ποταμός εἰς ἴσον ἔρχεται, 5,
 6, 11. εἰς τοσούτοις ἐλθεῖν, 5,
 26, 8. ἐλθεῖν τὰ εἴδη τῆς θάλασσης
 ἢ χεῖρας regionem mari vicinam
 obire, 6, 23, 2. ἔρμιον μέ-
 γας εἰς ὑμᾶς πολλὸν ἔρχεται, 5, 26,
 13. μισθὸς δὲ τῆς κατὰ τὴν ἔρχεται
 stipendium ex publico iis datur,
 Ind. 12, 4. τὸ ἡμῶν εἰς ταυτὶν ἔρ-
 χεται, Indo idem accidit, Ind. 4,
 8. N. γὰρ εἰς τὴν ἔρχεται, se-
 nectute ad hanc ætatem pertin-
 gunt, Ind. 14, 8. παρὲν εἰσελθεῖν
 ἐλθεῖν εὐβάλλειν εἰς αὐτὸν parum ad-
 fuisse, quin eo appellerent, 7, 20,
 16. πολλοὶ γυναικῶν εἰς γάμους ἐλ-
 θεῖν, multas uxores duxisse, Ind.
 8, 6.
 ἔρμιον, εἰς ἔρμιον ἐλθεῖν αὐτῶς ejus a-
 more captum, 4, 19, 9. ἔρμιον
 6, 13, 12.
 εἰς pro iis Attice & magis Ionice,
 præf. 2. εἰς ἀκριβὲς accurate, 1, 1,
 12. εἰς ἀλλήλους ἀπομαρτυροῦντες præf.
 2. εἰς Τριβαλλοὺς contra Triballos,
 1, 1, 5. & 1, 2, 1. εἰς Ἰλλυριοὺς
 1, 11, 18. εἰς χεῖρας ἐκφυγεῖν τὴν
 cominus manus conferere, 1, 2, 7.
 eodem sensu est εἰς χεῖρας δι-
 δαχθαι τὸν 1, 5, 11. εἰς χεῖρας ad mil-
 le, l. e. circiter, 1, 1, 17. 1, 3, 6.
 1, 8, 8.

π, 8, 8. sic Curt. saepe, 3, 3, 13.
 5, 1, 41. 5, 5, 5. ἀπείχον τὴν πόλιν
 ἔς πόντον μέγιστον θαλάσσης, 1, 20, 4.
 μέγα ὄνομα τὸ αὐτῷ καὶ ἐς Κελτικὰς
 ἔκαστα fama nominis ejus etiam ad
 Celtas venit, 1, 4, 10. ἀλφειὺν
 τὸ ποταμὸν ἐς ἵππον, 1, 2, 2. ἐς βάθος
 ἐκτάσσουσιν τὴν φάλαγγα, in altitu-
 dinem extendere aciem h. e. ita
 ordinare; ut major sit ejus alti-
 tudo, quam longitudo, 1, 2, 6.
 ἐς ποταμὸν ἐκτάσσουσιν, 1, 2, 11. ἐς
 προσβολὴν τὰ πάλιν τῆς οὐλῆς
 ἡμεῶν, insula magna parte erat præ-
 cept, ut impetus in eam fieri non
 posset, 1, 3, 5. ἐς πόλεμον ἐκτάσσουσιν,
 ad bellum inducere, incitare, 1,
 7, 17. ἐς αὐτὰς ἐκτάσσουσιν, eorum
 regionem invadit, 1, 5, 5. ἐς Πέ-
 λιον πόλιν ἐκτάσσουσιν, ad sive con-
 tra Pelion urbem contendebat,
 ut eam expugnaret, 1, 5, 8. ἐς ἐ-
 πικιστικὸν πύργον frumentatum
 mittere, 1, 5, 15. ἐς προσβολὴν ἀ-
 ποτίσκει τὰ δόρυ χαλκὸν hastas in ad-
 versum dirigere, 1, 6, 3. ἐς Πελ-
 λην ἀφικνῶνται, Pellenem perve-
 nit, 1, 7, 6. 1, 11, 7. ἐς κοινὴν γι-
 γνῶσκουσιν, in commune consulere
 τῷτο ἐς τὰ παρόντα τῶν λόγων ἐκπι-
 πτεσκαί, hoc pro præsentium rerum
 statu rationi convenientissimum,
 2, 16, 12. ἐκόντες ἐς τρεῖς
 ἡμέρας, 4, 30, 1. ἐς τὴν ὑστερίαν,
 postero die, 4, 30, 11. 7, 17, 8.
 ἐς ὑστερον in posterum, 1, 9, 2. 1,
 12, 2. ἐς ταπεινότητα ἀφικνῶνται, 1,
 9, 4. ἐς τὰ πολέμια δόρυ bellica
 gloria, 1, 9, 11. ἐς λογισμὸν ἀναφύ-
 κουσιν in eam cogitationem adduce-
 re, 1, 9, 15. ἐς τὴν ἄλλαν ἐξυγγί-
 λησιν renunciatum est, 1, 10, 1.
 ἐκπέχθη ἐς ἀνθρώπους, 1, 12, 3. 4,
 10, 4. & 5. & 7. λογόμενοι ἐς τι τὴν
 ἑλπίδα καὶ ἐς Δαρείον nunciatum
 Graecis & Dario, 2, 26, 5. παρή-
 γαγον ἐς αὐτὸν introduxit ad eos,
 4, 7, 5. τὴν χεῖρα ἀνίσταται ἐς τὸ πάλιν

θεῶν, 6, 13, 4. ἐς τὴν βοήθειαν ἐκτά-
 σσιν ad auxilium ferendum adhor-
 tari, 1, 10, 1. τελευτῶντες ὡς ἐς μά-
 χην, 1, 13, 2. 1, 18, 4. παῖς ἐς τὸ
 πρόσωπον, 1, 15, 10. & 11. ἐς τὰ
 ὅλα ἀφικνῶνται, 1, 18, 11. &
 14. ἐς Παρμενίου πέμπει, ubi ta-
 men Gronov. restituit ὡς, 1, 25,
 12. sic etiam, 2, 8, 14. ἐς τὸ ἰσ-
 φανὲς γράφειν aperte scribere, 1,
 25, 13. δύναι ἐς μισθὸν mercedis,
 stipendii loco dare, 1, 26, 5. λή-
 φθη ἔχουσι ἐς τὸ λαμβάνειν, 1,
 28, 4. χρήματα ἐς τὸ χρῆσθαι ἐπιβάλ-
 λον pecuniam multitudini injun-
 gere, 2, 1, 9. μή τις καὶ τῷτο ἐς
 τὴν πόλιν κίνησιν ἐργάσθαι, ne
 id motum aliquem in multorum
 animis excitaret, 2, 3, 12. ἐς Εὐ-
 ρυσθενίαν ἢ ἐξ Ἠπειρῆος βοῶν καὶ
 ἀφικνῶνται, ad Eurystheum famam
 boum ex Epiro pervenisse, 2, 16,
 8. ἐς τὰ ἄλλα ἐκτάσσουσιν in reliquis
 parere, 2, 4, 15. ἐκπέχθη ἐς τὴν Σό-
 λων reddit Solos, 2, 5, 7. ἐς τὴν
 σωματοφύλακα κατέλκει, 2, 12, 3.
 χρήματα αἰτῶνται ἐς τὸ πάλιν, 2,
 13, 5. ἀδικίας πρῶτον ἐς βασιλεί-
 ᾱν ἔρχεται, 2, 14, 2. ἐκπέχθη ἐς βασι-
 λεύαν, 2, 14, 3. ἐς τὰ μέγιστα
 ἐκπέχθη, 2, 15, 6. οἶδα δὲ ἰσθὺν καὶ
 ἐς τῷτο, ad hoc scio etiam, 2, 16,
 8. ἐς ὀλίγον paululum, leviter, 2,
 22, 12. ἐς ἐκπέχθη ἐκπέχθη πεφί-
 γως, 3, 19, 9. ἐς τὴν ἐκπέχθη po-
 σtero die, 6, 8, 2. 7, 11, 1. ὑβρί-
 ζον ἐς τὴν ὑπερήφανον, 3, 22, 4. ὡς το-
 σαύτη ἢ ἀξίωσιν κατὰ τι αὐτῶν ἡ-
 λει. καὶ ἐς τὸ ἄλλο ἐκπέχθη, 3,
 26, 7. ἐκπέχθη ἐς πολέμους perfigit
 ad hostes, 3, 27, 2. ἐς κίνδυνον αὐ-
 τῶν σημάσθαι periculum ipsi
 portendi, 4, 4, 4. ἐκπέχθη τὴν
 θύραν, 4, 7, 8. ἐς δόρυ σιτί-
 δυναι, 4, 21, 8. ἐς Ἰνδίας ἔλκει, in
 Indiam venit, 6, 14, 2. ἐκπέχθη
 ὡς οφείσιν εἶναι ἐς Ἀλκιμαχίδην us-
 que ad, 6, 14, 2. ἐς ἡμέραν, in sin-

INDEX GRÆCUS

ἰσχυρῶς, 6, 29, 11. ἰσχυρὸς ἢ ἐκ
 ἰσχυρίας, 7, 6, 3. ἐκ τούτων, pro-
 pter hoc, ad hoc, 7, 7, 9. ad hoc
 tempus, 7, 30, 5. ἰσχυροί
 ἐκ τούτων, Ind. 11, 6. ἐκ προ αὐτοῦ, ἐκ
 ἰσχυρίας, 4, 22, 3. ἐκ θύρας,
 inter venandum, 4, 12, 4.
 ἰσχυροῦς, 4, 15, 13. ...
 ἰσχυροῦς ἐκ τῆς περὶ αὐτοῦ, 3, 15, 1.
 αὐτὸς πρὸς μαχημένους, 4, 2, 5, 5,
 17, 11. 6, 9, 10.
 ἰσχυρὸς ἐκ τῆς πόλεως, 1, 14, 8.
 ἰσχυρὸς ἐκ αὐτῶν, eorum regionem
 invadit, 1, 5, 5. 1, 7, 7. 1, 23, 11.
 ἐκ χόρου, 1, 24, 8. non hostiliter,
 2, 4, 1. ἰσχυρὸς injicio, indo, 3,
 4, 7. ἐκ θάλασσης ἐκ ποταμῶν ἰσχυρ-
 ῶς, 5, 5, 7. 7, 7, 7.
 ἰσχυρὸς ἐκ τῆς πόλεως, 4, 5, 18.
 ἰσχυροῦς, 3. pl. fut. 1. med. ab
 ἰσχυρῶς, 1, 14, 8.
 ἰσχυρῶς, 3. f. plusq. pass. a συ-
 χύω, 1, 19, 3.
 ἰσχυρὸς, Ind. 40, 10. & 43, 2.
 ἰσχυρὸς, 3. f. aor. 1. συμάχους, 1, 6, 3.
 ἰσχυρὸς, 3. f. aor. 1. συμάχους, 1, 8, 4.
 ἰσχυρὸς, 4, 7, 7. ἢ ἰσχυρὸς ἀμαρτίας,
 4, 9, 14.
 ἰσχυρὸς, 7, 25, 9.
 ἰσχυροῦς, 3. plus. imperf. a
 συμαχάω, 1, 10, 4.
 ἰσχυρὸς, pro ἰσχυρῶς, imperf. a
 συμάχους, 1, 3, 7.
 ἰσχυρὸς, part. fut. ab ἰσχυρῶς, 7, 15, 7.
 ἰσχυρὸς, ἐγκλινόμενος ὅτι αὐτὸς ἐκ
 ἰσχυρῶς, 3, 4, 4. 5, 6, 4. τὰ πρὸς ἰσχυ-
 ρῶς, Ind. 1, 1, 1.
 ἰσχυρῶς, Ind. 23, 2.
 ἰσχυρὸς αὐτοῦ φιλονεικίαν, 1, 21, 2.
 ἐκ ἀπώλει, 2, 10, 11.
 ἰσχυρὸς ἐκ τῆς λείας, 3, 2, 5. ἐκ Σπύ-
 ρους, 7, 1, 4.
 ἰσχυρὸς, αὐτὸς βίαιος, ἢ ἰσχυρὸς,
 ne vi irrumperet in partem, 1,
 19, 11. 2, 20, 5. ἢ ἰσχυρὸς φρεσὶ-
 μος, 2, 20, 12. & 13.
 ἰσχυρὸς, Ind. 38, 6.
 ἰσχυρὸς, ὅτι αὐτὸς περὶ αὐτοῦ, ἰσχυρὸς
 2, 14, 16.

ἰσχυρὸς, 3. f. aor. 2. ind. pass. a συ-
 χύω, 1, 11, 11.
 ἰσχυρὸς, part. inf. pass. a συμά-
 χους, 2, 12, 10.
 ἰσχυρὸς, part. part. act. a συμά-
 χους, 2, 11, 12.
 ἰσχυρὸς quondam, 1, 2, 11. 1, 4, 2.
 1, 8, 7. ἰσχυρὸς δὲ, 3, 7, 3. ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς, donec, 4, 27, 7. ἐκ τῆς
 αὐτῆς, Ind. 43, 11. usque ad, 1,
 3, 2. ἐκ τῆς αὐτῆς, 1, 7, 11. 1, 14, 5.
 4, 9, 5. ἐκ τῆς αὐτῆς τὸ αὐτὸς παρὰ
 αὐτοῦ, 1, 15, 1. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς αὐτῆς
 παρὰ αὐτοῦ usque ad viam per-
 tingit, 1, 27, 8.
 ἰσχυρὸς, alicubi vero, 2, 10, 2.
 αὐτὸς ἰσχυρὸς neque est quidquam cau-
 ῖα, 7, 9, 15. ἢ ἰσχυρὸς αὐτῶν, non-
 nulli, quidam eorum, 1, 7, 17. 1,
 22, 5. 2, 8, 10. ἢ ἰσχυρὸς, licet
 facere, 1, 27, 9.
 ἰσχυρὸς ἰσχυρῶς, 3. f. a. 1. act. τρε-
 τισάκις, 1, 7, 10.
 ἰσχυρὸς τῷ ἰσχυρῶς paxillus temonis, 2,
 3, 19.
 ἰσχυρὸς, 3. f. a. 1. act. a συμάχους,
 2, 6, 6.
 ἰσχυρὸς κινδύνος, 1, 9, 5. ἰσχυρὸς
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, 2, 16, 9. ἐκ τῆς
 ἰσχυρῶς πρὸς αὐτοῦ, 3, 22, 9. ἐκ ἰσχυ-
 ρῶς κινδύνος ἰσχυρῶς, 4, 4, 5. & 18.
 ἰσχυρὸς, 3. f. a. 2. act. ἰσχυρῶς, 1, 15, 11.
 ἰσχυρὸς, 2, 1. ind. pass. ab ἰσχυρῶς, 5, 7, 9.
 ἰσχυρὸς μέχρι αὐτοῦ intra urbem pu-
 gnare, 1, 19, 2. αὐτοῦ ἰσχυρῶς,
 1, 21, 8.
 ἰσχυρὸς ἰσχυρῶς, 3, 18, 2. 3, 19, 15.
 5, 18, 5.
 ἰσχυρῶς, αὐτὸς αὐτὸς ἰσχυρῶς, 1,
 6, 8. 1, 15, 9. ἰσχυρῶς, 1, 12, 12.
 3, 27, 8. N. ἰσχυρῶς, 1, 14, 2. 3,
 9, 10. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, 1, 14,
 3. ἢ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, 1, 20, 8. NB.
 de voce ἰσχυρῶς vide Gronov. not.
 p. 14. n. 48. col. 2. ἰσχυρῶς, ἢ
 ἰσχυρῶς τῷ φιλότιμῳ ob amicitiam
 cum Philota, 3, 27, 1.
 ἰσχυρὸς, 3. f. a. 1. τῶς, 1, 2, 9.
 ἰσχυρῶς,

IN ARR IANUM.

ἐνδύσθαι, 3. f. aor. 1. ind. pass. a
τάσσαι, 1, 11, 9.

ἐντελέσθαι, 2. 1. 22. τελευτάω, 1,
5, 7.

ἐντελέσθαι, 3. pl. plusq. pass. Ioni-
ce pro τετέλεσται ἔσται, 3, 8, 9.

ἔσθαι, acc. plur. pro ἔσται ab ἔσθαι,
1, 1, 1.

ἐτήσιοι ἄνθρωποι καταΐχων, 6, 21, 1. N.
& Ind. 6, 7. ἐτήσιοι πνεύματα, Ind.
21, 1.

ἔτι cum comparativo, 1, 1, 4. 1, 4,
10. ἐνίτι 1, 2, 11. ad hæc, præ-
terea, 1, 5, 20. 5, 15, 13. ἔτι πάλ-
λου, 5, 19, 3. jam, de præterito
tempore, 1, 11, 1. 1, 12, 8. 1, 23,
9. 6, 3, 10. adhuc, 1, 11, 12. ἔτι
πρόσθεν jam ante, 3, 17, 7. πρόσθεν
ἔτι, 4, 4, 14. iterum, 2, 14, 18.

ἔτι ἔτι πάλιν λέγει μοι ἔτι, 5,
25, 8.

ἐτιμάω, 3. f. aor. 1. pass. τιμάω, 1,
5, 6.

ἐτιμαρῆσθε, 3. f. aor. 1. med. τι-
μαρῆω, 1, 10, 6.

ἔτοιμα, ἡλέως ἔδη τοίμαι ἐχθράτα,
Ind. 36, 6.

ἐτόλμων pro ἐτόλμων, imperf. a
τολμάω, 1, 6, 18.

ἔτος, ὥρα ἔτος tempore anni, 1. c.
astate, 1, 17, 6. N. 5, 9, 6. ὅσα
ἔτη quotannis, 1, 27, 6. 3, 7, 11.

ἐς ἔτος idem, 3, 17, 13. ἐγγύησι
ἀπὸ τὰ πέντησιν ἔτος, 3, 22, 10.

ἐτρέπετο, 3. f. aor. 2. ind. med. a
τρέπωμαι, 2, 11, 9.

ἐτρέπεσθαι, 3. pl. aor. 2. ind. pass.
a τρέπωμαι, 1, 2, 11.

ἐτρέβη, 3. f. a. 1. ind. pass. a τινέ-
σκω, 1, 16, 9.

ἔτρομαδρὸς ποταμός, 4, 6, 12.

ἔτυχον, 3. f. a. 2. τυγχάνω, 1, 12, 2.

ἔτυχον, aor. 2. ind. a τυγχάνω, 2,
11, 12.

ἔυνόγους Εὐκλείων, Ind. 18, 9.

ἔφασκε, ἰσχυρῶς ἠερῶν, 7, 6, 5.

ἔφασκε ποταμός, 4, 24, 1.

ἔφασκε, 2, 2, 7.

ἐφάσκει, 2, 16, 8.

ἔφασκε ἡ καταρῶν, 3, 5, 4.

ἐδάμνησιν ἀνθρώπων, 4, 7, 10, 7, 2,
9. ὁ γὰρ, 7, 10, 4.

ἐδάμνησιν, 2. 1. ab ἐδάμνησιν,
1, 12, 2.

ἐδάμνησιν, 1, 12, 5.

ἐδάμνησιν βοῦν, divēs, Ind. 8, 9.

ἡ μὲν γὰρ πόλις, 2, 16, 11. 3, 1,
7. 5, 8, 2. ἐδάμνησιν τὰς ἀδελφὰς
ἡ ἐκ τῆς κατὰ τὴν πόλιν, 3, 2, 3.

ἐδάμνησιν ἐδάμνησιν βοῦν, pre-
dicare.

ἐδάμνησιν φάρμας, 3, 16, 14.

ἐδάμνησιν, Ind. 32, 4.

ἔδωκε, 6, 27, 5.

ἐδωκε, 3. f. imp. ἐδωκε, 1,
17, 15. τῇ ἔργῳ τῇ ἐδωκε, 1,
24, 3. 6, 13, 14.

ἐδωκε, 6, 13, 14.

ἐδωκε, 3, 30, 7. ἐδωκε, 3,
27, 9.

ἐδωκε, 2, 10, 2.

ἐξῆλθε expeditus, 5, 14, 11.

ἐξῆλθε, 3, 10, 4. ἐξῆλθε, 2,
21, 13.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 15, 3.

ἐξῆλθε, 12, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

ἐξῆλθε, 2, 17, 4.

INDEX GRÆCUS

Εὐμενής, 7, 4, 8. Ἐρπύριον, Ind. 18,
 7. Εὐμενής γραμματικὸς, 5, 24, 9.
 εὐμενής, Ind. 17, 1.
 εὐνή, ὡς ταῖς εὐναῖς καλεῖσθαι, 1, 6,
 32. 1, 25, 10. 3, 17, 6.
 εὐνοία, Τητιδίοις τὰ ἑ εὐνοίας ἐς Ἀ-
 λέξανδρον ἐποίησε μᾶλλον, Tenedii
 magis erga Alexand. erant pro-
 penfi, 2, 2, 5. εὐνοία πρὸς τινα,
 2, 17, 4. ὡς ἔκαστος εὐνοίας πρὸς
 ἑκάστην εἶχεν, 7, 14, 3. εὐνοίαν ἐ-
 πιδείξειδάμ τῷ, 7, 18, 7.
 εὐνὸς ἀνθρώποις, 1, 25, 11.
 εὐνυχῶ, 2, 25, 8, 7, 24, 4. φάλαξ
 ἑ γυναικὸς, 4, 20, 1.
 Εὐξανῶ πόντος, 1, 3, 2.
 εὐλογῶ, 6, 29, 14.
 εὐσεβέστατος superl. ab εὐσεβῶ,
 1, 5, 3. 2, 21, 13.
 εὐορμῶ λιμὴν, Ind. 21, 10. & 26, 3.
 εὐοσμεῖ, 6, 22, 9.
 εὐπειθής, 5, 28, 5.
 εὐπειθὴς facilis, aptus, commodus,
 3, 8, 13. εὐπειθὴς εἶναι, 4, 5, 10.
 εὐπειθῶς, 1, 11, 7. 1, 13, 4. 6, 9, 3.
 εὐπειθῶς, Ind. 8, 12. εὐπειθῶς κατ-
 ἔμμελον, 2, 7, 4. ἀφβαίνει, 3, 18,
 15.
 εὐποιία, 7, 28, 8.
 εὐπορία πολλὰ, 1, 3, 8. δένδρον, 7,
 19, 7.
 εὐπορῶ facilis, 2, 21, 5. ὁδὸς, 3,
 16, 4. 6, 25, 4. πολλοὶ εὐποροῦ ἐς
 παρορμητικὴν στρατιάν, 6, 1, 1. εὐ-
 ποροῦμεν, facilis accessu, aditu,
 transitu, 1, 1, 15. 2, 23, 10. 3, 7,
 6. 6, 19, 6.
 εὐποροῦμαι, 2, 10, 10.
 εὐπρεπής, τῷ λόγῳ εὐπρεπέστατος,
 rationi convenientissimum, 2,
 16, 12.
 εὐπροσδιδάσκων, 1, 28, 7. εὐπροσο-
 δῶτατος, 5, 22, 13.
 εὐχρηστο χαλιπῶς διόμνησι παρ' αὐτῷ,
 egre multis precibus ab eo impe-
 trarunt, 3, 17, 11.
 εὐρίδαμ aor. 2. inf. med. εὐρίσκω;
 2, 7, 16. ὅτι εὐρίδαμ ἐτίλοι φίδι-

ἀνδραπον παρ' αὐτῷ, 2, 25, 5. Ν.
 3, 30, 8.
 Εὐρυπιδὸς ποιητὴς, 7, 16, 9.
 Εὐρεσκῶ, 2, 2, 8.
 εὐρίσκει συγγνώμην τοῖς veniam im-
 plorare, impetrare alicui, 1, 7, 16.
 εὐρίοι τι ἀγαθὸν εὐρυπέδαμ grati-
 am inire, 3, 21, 8. εὐρεσκοῦμενοι
 ἀφίλειαν, 2, 15, 4.
 εὐρῶ, 3, 29, 6.
 Εὐρυβάτης ὁ Κρῆς, 1, 8, 8.
 Εὐρύδικος, 3, 6, 8.
 Εὐρύλοχος, 4, 13, 12.
 Εὐρυμέδων ποταμός, 1, 27, 1.
 Εὐρύπιδος, 2, 16, 6.
 εὐρυχωρία, 2, 6, 5. 2, 7, 6. 5, 17, 12.
 Εὐρώπη, ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν Εὐρώπην,
 1, 3, 1. 2, 7, 9.
 εὐρωσκῶ, εὐρωσκοῦμαι πρὸς τὴν Εὐρώ-
 πην, 2, 7, 9. 3, 21, 3.
 εὐρώσας ἀμυνέδαμ, 1, 20, 11. 2, 11,
 3. & 5. 6, 6, 9.
 εὐχάρις, 7, 12, 11.
 εὐτ' ἂν ἐπιτύχωνι, quum pervene-
 rint, Ind. 13, 7. & 10. & 31, 1.
 εὐτολμήτατοι, 5, 22, 2.
 εὐτυχίῳ, 2, 15, 7. 5, 27, 17.
 εὐτυχία, ὡς ἀπρὸς τὴν εὐτυχίαν εἶναι,
 4, 19, 10. 4, 21, 5. 7, 29, 1.
 εὐυδῶ, Ind. 43, 13.
 εὐφλεκτὸ ὄλη, materia quæ facile
 flammam concipit, 2, 19, 1.
 εὐφορῶ, 6, 29, 14.
 Εὐφράτης, 2, 13, 1. 5, 5, 7. 7, 7, 9. Ν.
 εὐφροσύνη ματαία, Ind. 34, 5.
 εὐχόμεαι, 4, 20, 5. 6, 19, 12. εὐχό-
 μετο Ἀλέξανδρον πολλὰ καὶ ἀγαθὰ,
 5, 29, 1. 7, 11, 15.
 εὐαντομοί, πρὸς τὸ εὐαντομῶν ἄγειν, 1,
 1, 15. λαὸς ὁ εὐαντομῶν ἐπάγειν, 2,
 1, 16.
 εὐαχιστομαί, 5, 2, 8. 7, 24, 7.
 εἶ pro ἐπὶ, 1, 3, 8.
 εἶφαινοντο, 3. pl. imperf. φάσκειν,
 1, 7, 3.
 εἶφαινον, 1. plur. aor. 2. α. φημι προ-
 εφημεν Dorice, 7, 14, 8. εἶφασται
 3. pl. 1, 4, 9. 7, 16, 10.

ΠΙΝΑΚΙ ΑΝΘΜ.

ἐφάκου, 3. f. a. 2. pass. φάμαρ, 1, 4, 4.

ἐφάκου imperf. a φάμαρ, 1, 7, 8.

ἐφάκου, 5, 10, 1. 7, 9, 7.

ἐφάκου, 3. pl. imperf. ab ἐφάκου, 1, 4, 2.

ἐφάκου τῷ ἔργῳ, urgebat opus, 4, 21, 7. adito, 4, 29, 14. 5, 13, 9.

ἐφάκου, 3. pl. imperf. ab ἐφάκου, 1, 4, 2. Sardan. innitabatur sepulchro, 2, 5, 3.

ἐφάκου pro ἐφάκου licet, permit-
titur, ind. 11, 4.

ἐφάκου ordine, 4, 12, 2. 4, 18, 11.

ἐφάκου, 7, 4, 10. cō τῷ ἐφάκου τῶν post
hos, 7, 11, 14.

ἐφάκου, 2, 24, 4. 3, 14, 5.

ἐφάκου, 1, 17, 10.

ἐφάκου, præs. inf. ἐφάκου, 1, 13, 2.

ἐφάκου, gen. sing. part. præt.
act. ἐφάκου, 1, 22, 1. ἐφάκου, ultra,
præter elephant. 3, 15, 13, 5, 16,

7, 5, 22, 13. ἐφάκου τῷ ἔργῳ
tuum operi instaret, cum opus ur-
geret, 1, 22, 1.

ἐφάκου ἐν ἡμέρᾳ, 5. πολὺς con-
sistentes in ora fluminis, part. præt.
act. ἐφάκου, 1, 14, 8.

ἐφάκου, 3. f. aor. 2. a φάμαρ, cō φάμαρ
ait, non oportere, 1, 5, 4.

ἐφάκου, 7, 14, 18.

ἐφάκου, 2. 1. ab ἐφάκου, 5, 16, 7.

ἐφάκου, 7, 25, 1.

ἐφάκου, 3, f. plusq. a φάμαρ, 3,
20, 3.

ἐφάκου, 3. pl. aor. 1. φάμαρ, 1,
19, 17.

ἐφάκου, 3. f. aor. 1. ind. pass. a φάμαρ,
3, 18, 16.

ἐφάκου, 3. pl. aor. 1. a φάμαρ per-
venio, 1, 8, 10, 2, 22, 4.

ἐφάκου, 1, 10, 7.

ἐφάκου, 1, 4, 9.

ἐφάκου, 5, 16, 7. 6, 3, 4.

ἐφάκου ἐχλασάν, 3, 5, 4.

ἐφάκου, ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 1, 14, 3. 1, 28, 5. ἐφάκου ἐφάκου

confedisse: in: jugo aquilam, 2,
3, 8. ἐφάκου τῷ ἐφάκου subito
prope concilium adstitisse, 2, 3, 9.

4, 13, 10. N. ἐφάκου τῷ ἐφάκου
sistere phalangem, 3, 14, 6.

5, 18, 10. ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ante ancoras statuit, 2, 21, 8. ἐφάκου
ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου, 3, 5, 7.

3, 21, 4. ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 5, 16, 1. ἐφάκου ἐφάκου,
3, 16, 20. ἐφάκου ἐφάκου, 2,
21, 3. ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, turres aggeri imponant,
2, 18, 11. ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 6, 4, 9. ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 5, 9, 1. ἐφάκου ἐφάκου
sistens cursum, 3, 30, 7. 5. ἐφάκου
ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου, con-
stituo in ripa machinas, 1, 6, 17.

5. confisto, 1, 13, 2. 4, 4, 7.

ἐφάκου, 5, 7, 11. N. ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 3, 15, 9. ἐφάκου ἐφάκου
primo adventu, incursum, impetu,
1, 1, 4. 18. ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου, 1,
18, 5. 1, 20, 4. 1, 24, 6. 1, 26, 7.

τῷ ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου, 2,
10, 5. 3, 25, 11. ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, cum pedibus impetum fa-
cientibus, 4, 2, 5.

ἐφάκου, 3. f. imperf. a φάμαρ, 1,
7, 3.

ἐφάκου, insequor, sum præsens,
1, 19, 3. 4, 13, 9. 6, 3, 8. 6, 25, 7.

ἐφάκου, ind. 12, 5.

ἐφάκου, V. ἐφάκου.

ἐφάκου, imperf. a φάμαρ, 1, 7, 13.

ἐφάκου, aor. 2. ind. act. φάμαρ, 1,
1, 16.

ἐφάκου, 2, 8.

ἐφάκου imperf. ab ἐφάκου, 6,
3, 8.

ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου, 3. pl.
imperf. ab ἐφάκου, maneo in pot-
tu, stationem habeo, 1, 20, 6. 2,
1, 6. 2, 20, 14. & 16.

ἐφάκου, 3. pl. præs. opt. ἐφάκου, 1, 4, 5.

ἐφάκου, ἐφάκου ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου, 1, 14, 3. 1, 28, 5. ἐφάκου ἐφάκου
ἐφάκου

INDEX GRÆCUS

φυγόντων in tergis fugientium
 hærentes 1, 22, 7. 1, 28, 11. 4,
 17, 2. *ἐχομένης* ἔδη ἢ πόλεως oc-
 cupata jam urbe, 1, 19, 7. 4, 15,
 10. *ἐχομένης* αὐτῆς Περσῶν quæ in
 Persarum potestate est, 2, 17, 2.
 & 5. *καθήμεναι* *ἐχόμενα*, 2, 4, 10.
ἐχομένης οφείας ἢ πόλεως occupa-
 tis ipforum urbibus, 2, 17, 6. 2,
 22, 7. ὅτ' Ἀλεξάνδρῳ, 2, 20, 1. &
 3. *ἐχόμενα* αὐτῶν ἰδίαν, 4, 6, 9.
 4, 24, 3. *ἐν τοῖς βράχυσιν* *ἐχόμε-
 να*, in vadis hærent, Ind. 30, 8.
κλίμας ἔδη ἰστοῖμας *ἐχόμενα*, Ind. 36,
 6. *ἐν τῷ ἔρειπῳ* *ἐχόμενα* septo inclu-
 si, capti, Ind. 13, 8. & 37, 5.
ἀποσπῆναι *ἐχόμενα*, 2, 4, 11. *ἀποσπῆ-
 ναι* *ἐχόμενα*, 4, 17, 8. *ἐργῶν* *ἐχόμενα*,
 rem aggredi, 6, 6, 6. *διψῶντες*
ἐχόμενα, 4, 4, 16. *ἐχόμενα* τὰ τοῖς
 αὐτοῖς ἢ Μανικῶν ἔδη, 3, 18, 12.
 5, 25, 8. *διψῶντες* *ἐχόμενα*, 6, 7, 3.
ἀντὶν ἀποχωρῶντες *ἐχόμενα*, eos
 retrocedentes premebant, in ter-
 gis eorum hærebant, 4, 5, 13.
ἀποσπῆναι *ἐχόμενα* ἰσχυροῦς
 αὐτοῖς, 5, 17, 11. *ἐχόμενα* κῦμα πύρ-
 ρος occupatæ erant ab ipso tur-
 res, 2, 23, 10. *ἐχόμενα* retenta, fir-
 mata est, 5, 7, 9. *ἐχόμενα* αὐτῶν τὸ
 αἷμα, stituisse sanguinem, 6, 11, 4.
ἐχόμενα *ἐν καλῶν* in arundine
 hæsisse, ea retentum fuisse, 7, 22.
 4. ὕδατος ἀπαρῆς *ἐχόμενα* aquæ
 inopia laborare, Ind. 32, 13. ἢ
ἐχόμενα *ἐχόμενα* αὐτῶν, non pro-
 cul ab ipsis abfuturum, 5, 14, 3.
ἢ μακρὸν, ὅλῳ *ἐχόμενα* ἢ πόλιν κατα-
 ἵσταται, 6, 10, 8. *ἐχόμενα* *ἐν τοῖς*
ἐχόμενα αὐτῶν ἀνασπῶν, 6, 22, 14.
ἐχόμενα, ἢ *ἐχόμενα* τῷ Πόρῳ, odio
 Pori, 5, 21, 4.
ἐχόμενα, ἢ *ἐχόμενα* ex odio, 1, 17,
 14. 2, 12, 9. *ἐχόμενα* *ἐν τῷ*
ἐχόμενα, 2, 14, 12.
ἐχόμενα, 2, 15, 7. 5, 18, 11.
ἐχόμενα imperf. *ἐχόμενα*, 2, 6, 10.
ἐχόμενα, 3. ἢ imperf. *ἐχόμενα*, 2,
 27, 10.

ἐχόμενα, 3. pl. imperf. *ἐχόμενα*
 το, 2. *ἐχόμενα*, 1, 1, 9.
ἐχόμενα *ἐχόμενα* 3, 3, 12. 4, 28, 3.
ἐχόμενα *ἐν ἀριστῶν*, 1, 1, 6. 3, 7, 5.
ἐν ἀριστῶν, Ind. 22, 7. *ἐν ἀριστῶν*
Ναῖλοι, 3, 1, 4. ἢ, 1, 1, 9. *ἐν ἀριστῶν*
inferiorem esse, *superari*, 1, 2, 11.
 4, 29, 6. *ἐν ἀριστῶν*, 1, 5, 3. 2, 15,
 6. *ἐν ἀριστῶν* *ἐχόμενα*, 1, 5, 4.
ἐν ἀριστῶν *ἐχόμενα*, suis rebus
 occupari, res suas satagere, 1, 5,
 5. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*, 1, 14, 9. *ἐχόμενα*
ἐχόμενα in causa esse, fontem esse,
 1, 25, 3. *ἐν ἀριστῶν* *ἐχόμενα*, 1, 7, 5.
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, 1, 6, 2. 4, 11, 1. *ἐχόμενα*
Καδμείας, Cadmeam tenere, prac-
 tectum ejus esse, 1, 7, 1. & 19.
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, 3, 23, 7. 4, 2, 10. *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, 1, 7, 8. *ἐχόμενα*,
 1, 25, 10. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*, 1, 8, 5.
ἐχόμενα, 1, 26, 2. 3, 12. *ἐχόμενα*
ἐχόμενα τὰ παρὸν, 7, 2, 5. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, Ind. 13, 6. N. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, 2, 3, 5. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, epistola hæc est, 2, 14, 7.
 7, 25, 1. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, 7, 12, 5. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, 1, 15, 11. N. 4, 23,
 5. 4, 24, 7. 6, 9, 12. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, extra teli jactum se
 continuit, 2, 26, 9. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, his rebus occupatus erat,
 4, 2, 9. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*, 7, 14, 3.
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, 7, 16, 2. *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, 5, 8, 1. N. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα, Ind. 25, 8. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
ἐχόμενα *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*, cum
 jam tertium diem navigaret, 6,
 17, 9. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*,
 quæ jam occupata tenentur, 1,
 8, 12. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
 fugientibus imminere, 1, 8, 11. 5.
ἐχόμενα *ἐχόμενα*, 2, 27, 3. N. 5. *ἐχόμενα*
ἐχόμενα *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
 2, 3, 14. 3, 7, 12. 7, 9, 17.
ἐχόμενα *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*
 callere, 4, 3, 16. *ἐχόμενα* *ἐχόμενα* *ἐχόμενα*

I N A R R I A N U M.

ποιεῖσθαι quanta celeritate quis-
 que poterat, 4, 2, 11. ἔχον τὸ δε-
 ξὸν in dextro cornu stare, 3, 11,
 11. & 17. σιγῶντα ἔχον tacere,
 4, 8, 9. ὅταν ἔχῃ ἡ γυνὴ in eo sta-
 tu est, 4, 20, 4. ὅς τῃ ἐπιφαινώσα-
 σθαι ἔχον, 5, 2, 8. οὐκ ἔχον εἰπεῖν,
 5, 8, 1, 7, 11, 4. ἐκείνη ἔχῃ illa
 valeat, 5, 8, 1. obistere, impedi-
 re, ὁ δὲ οὐκ ἔχει τὸ μὴ ἂν ἀμειψέ-
 σθαι. ὁ δὲ μὴ ἐλθὼν τὸ βάλῃ, 4, 23,
 5. ὁ δὲ οὐκ ἔχει τὴν πλῆγην, 4, 24,
 7. ἄλλοι λίδω βαλὼν ἔχει, 6, 9, 12.
 ὅς ἔχον, ut sumus, statim, 1,
 13, 4. N. & 9. τὴν πλῆγην ἔχει τὸ
 κτείνεισθαι. ictum excepit galea, 1, 15,
 11. τύτεις ἔχει ὅ μὴ ἐκδιώκῃ hos
 retinuit, ne expellerentur, 2, 27.
 3. ὁ δὲ οὐκ εἶναι ἀμειψέσθαι, 3, 4, 8.
 ἔχοντες τὰς πόλεις oppidani, 5,
 24, 9.
 ἔχοντες, aor. I. α. χανόν, 4, 30, I.
 ἐχάσθη, 3. f. aor. I. ind. pass. α
 χανόν, 1, 20, 13.
 ἔσθαι, I, 4, 2. aoc. sing. 2. decl. pro
 ἔσθαι, ab ἡ ἔσθαι, format hoc nomen
 cum quatuor aliis accusativum
 fine, v. Well. Gram. ad 2. Decl.
 ἄμα τῇ ἡ, 2, 4, 6. ἐπὶ τὴν ἔσθαι, 3,
 18, 11.
 ἔσθαι, I, 13, 4, 6, 24, 10.
 ἔσθαι, 3. f. plusq. perf. med. Att.
 ab εἶναι, I, 15, 6.
 ἔσθαι, ἔσθαι θάλασσα, 5, 26, 2, 7,
 16, 3.
 ἔσθαι, cum augmento Attico pro
 ἔσθαι, imperf. ab εἶναι, I, 3, 6.
 ἔσθαι ἐκείνους ad centum, I, 6, 1. quam-
 diu, 2, 8, 3.
 ἔσθαι pro ἔσθαι, Ind. 4, 7. & 7, 8.
 2.
 Ζαχάριαρχα πόλις Ἰερουσαλὴμ, 3,
 23, 11.
 Ζαχάριαρχοι, 3, 25, 13.
 Ζαχάριαρχοι, 6, 17, 6.
 Ζαχαρίας μεγαίστη πόλις, 4, 1, 7.
 Ζαχαρίας, 4, 16, 8.
 ζῆλος, ζῆλον ἀρετῇ τὸν, 5, 26, 7.

Ζέλεα πόλις, I, 12, 15.
 Ζελεῖται, I, 17, 2.
 ζεύγῃ, 5, 7, 11. βοῶν, 2, 3, 2. cur-
 rus, 5, 8, 8. 6, 25, 4.
 Ζευδομαρτῶ, μεγαίστη πόλις ὁ Ἰερου-
 σάλης, 3, 25, 1.
 ζεύγματος ἐπὶ τῷ ποταμῷ pons, 5, 7, 1.
 ζευγνύω τὸ Ἰνδὸν ponte jungo, 4,
 28, 9. 5, 7, 1. δυνάμις γερύσθαι ἐξου-
 γμῆν, ὁ πόρος, 3, 7, 1. βέας ἐπὶ
 ἀρετῇ ζεύξαι, Ind. 7, 7.
 Ζεὺς ἐλόμπετο, I, 11, 1. ἀποβατέ-
 ραι, I, 11, 11. ἱμεῖς, I, 11,
 13. βασιλεὺς, 2, 3, 6. σαρῶν, Ind.
 21, 2.
 ζῆλον, ἄνιμ, 5, 6, 1.
 ζῆλος, ζῆλον, emulatione, 5, 2,
 2, 7, 14, 7.
 ζῆλος, ζῆλος τοῖς ἀπερχομένοις
 ποιεῖν, 5, 26, 14, 7, 8, 2, 7, 10, 9.
 ζῆλος ἀργυρίου multa, 2, 5, 6.
 ζῆλος, 6, 26, 3. Ind. 33, 4.
 ζῆλον τὸ ἀμείβεσθαι, 2, 3, 1.
 ζῶντιον vivum caplo, ἐξουγμῆσθαι,
 3 pl. aor. I. pass. I, 16, 4.
 ζῶντες pro ζῶντες ἐλθῶσθαι, I, 1,
 17. & I, 2, 12.
 ζῶν ἀποκτείνω animal alibi inusita-
 tum 5, 4, 4.
 ζῶν, dat. pl. part. praef. α. ζῶν, 4,
 8, 5.
 ζῶν baltheus, 7, 13, 9.
 H.
 ἡ. quia, ubi, qua parte, I, 1, 9.
 I, 4, 1. I, 16, 3. τὸ τεῖχος ἡ ἀε-
 βιβλήσθαι murus ubi circum de-
 ducendus esset, 3, 1, 8.
 ἡ quam, I, 9, 1.
 ἡβῶν, 7, 6, 1.
 ἡβῶ ἀρετῇ, Ind. 9, 7. οἱ ἐξ ἡβῶν
 νεανίσκοι, Ind. 9, 7.
 ἡγίλατο, 3. f. imperf. pass. ἡγίλ-
 λομαι, I, 12, 16.
 ἡγι imperf. ab ἡγι, I, 2, 5.
 ἡγίλατο, I, 13, 1. ὁ ἡγορεύσας,
 3, 11, 12.
 ἡγιμῶν, ἡγιμῶν Ἀθηναίους, 5, 19, 5.
 ἡγιμῶν τὸν, 3, 3, 9. 6, 26, 7. ἡγι-
 μῶν

INDEX GRÆCUS

μὴ ἐπὶ τῇ τάξει dux ei praefectus,
 3, 25, 9. ἢ ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων,
 5, 18, 4. ἡγεμονίαι ἢ πόλεις, 6, 14,
 1. ἢ ἑδῶν, 4, 15, 6. ἡγεμονίαι ἀπο-
 διδογμέναι πρὸς Δαροίτι, praefe-
 ctus declaratus a Dario, 1, 20, 5.
 ἀγαθός, 1, 12, 12. 1, 23, 2, 7, 15.
 ἡγεμονίας αἰτίαι, 1, 1, 2. διδομαι,
 ibid. ἡγεμονίαι ἢ ἐπικρατὶα παρὰ
 ἔχουσα ἐκ ἀποτῆς τῇ νικίᾳ, 1, 14, 9.
 N. 1, 28, 5. 5, 13, 8. ἡγεμονίας
 αὐτοῖς ἢ τάξιαι δίδωμαι, 7, 11, 12.
 ἡγομαι praefum, dux sum ἡγεμονί-
 ας, part. fut. 1. med. 1, 14, 1.
 & 3. & 4. 3, 5, 1. ὅν ἡγίετο, 3. f.
 imperf. 1, 14, 3. & 4. 1, 98, 6. 4,
 29, 1. τὰν ἑδῶν ἡγεμονίους, 1, 25,
 12. 3, 3, 10. 3, 17, 4.
 ἡγεμονιάς, 1, 18, 6.
 ἡγούμενος, 3. pl. imperf. ab ἡγω-
 μίζομαι, 1, 15, 6.
 ἡδίας, 5, 2, 8.
 ἢ ὃν enim vero, 7, 24, 6. ἢ 7, 16,
 22. ἢ 7, peretiam 7, 10, 3. N.
 sive 3, 4, 8. 6, 22, 13. N. ind.
 24, 4. & 5. ἢ 7, flatim, 2, 7, 16.
 ἢ 7, 4, 14. 3, 5, 21, 20. 6, 28, 1.
 ἢ 7, 2.
 ἡδίων imperf. ab ἡδίωνος, 2, 14, 9.
 ἡδίωνος, 2, 6, 7.
 ἡδία pro ἡδίωνας compar. ab ἡδίωνος,
 ἡδίων ἀκρίβως ἢ, 2, 6, 9.
 ἡδομαι, 5, 19, 2.
 ἡδοίη, τα καὶ ἡδοίη, quae grata
 sunt, 1, 14, 7. 5, 4, 5. 5, 27, 5.
 ἡδονῶν ἢ ἡδῶν ἢ σάμας ἡγεμονί-
 ας, ἢ ἡγεμονίας, ἐκείνη μόνον
 ἀπλογομένη, 7, 28, 3.
 ἡδονατο pro ἡδονατο Ionice, 3. pl.
 imperf. ἀδοναμαι, 1, 4, 6.
 ἡδύς, ζῆν ζῆν ἀριτῇ ἡδύς, 5, 26, 7. ἡδύς
 καὶ ἡδύς, 7, 24, 8. ἡδύς ἡδύς, 6, 22,
 9. εἰς ἡδύς ἡδύς τὸ ὄνομα, 6, 11, 10.
 ἢ 3. f. plusq. med. ab ἡμί, 1, 24, 5.
 ἡεροδύς, aëreus, levis, ind. 6, 3.
 ἡερίαι imperf. ab ἡερίαι, 1, 7, 14.
 ἡερός locus confectus, natale so-
 lum, domicilium, 4, 15, 9. 5, 20,

6, 5, 21, 2, 6, 22, 3. *Ind.* 40, φ
§. ornatus, 7, 8, 4.
ἐλπίς, *litus*, 6, 26, 12. *Ind.* 21, 5.
ἐκείναι ἐν Βυζαντίῳ, διὰ τὸ πέντε
ἐξέλειπε, εἰς τὸν αὐτὸν, 1, 3, 3.
ἐκείνη, 7, 12, 11. ἐκείνη τὴν
νύκτα, *maxime* νύκτα, 1, 9, 1. *mon*
parum, *potissimum* 1, 12, 3. 6,
8, 13.
ἐκείνη *imperf.* ab ἐκείνη, 1, 4, 9. πρὸς
ταύτην πάλιν ἐλπίον, 1, 5, 9. 1, 10,
4. παρ' αὐτὴν, 1, 17, 3. *Ind.* 39, 5.
παρ' αὐτὴν, 6, 12, 7.
ἐκείνης *acc. pl. part. pres.* ab ἐκείνη,
1, 3, 3.
ἐκπεριλέξοντα, 3. *pl. imperf. aor.*
βολίζομαι, 1, 7, 11.
ἐκπερ, παρ' ἀλλήλων ἐκπερ αἰώνων ἢ πέλας,
parum αἰκνύει, *quoniam* urbs cape-
retur, 1, 22, 8. ἀλλοτρίῳ, 6, 12,
1. & 6. ἐς χεῖρας ἐκείνης *configere*,
9, 7, 7. ἐς τοὺς, in *Indiam*, 6,
14, 2. ἐκ Περσῶν ἐκείνη ἀ *Perſis* ve-
nire, 2, 14, 5. ἐκ τῶν ἐκείνων ἐκ
exilio redire, 3, 6, 7. δῶρον ἐκείνης
5, 3, 7.
ἐκείνη, 3. *f. imperf.* ab ἐκείνη, 2,
13, 1.
Ἐκείνη, 1, 10, 2. 1, 29, 6.
ἐκλείπει, ἐς ἐκλείπει *μετακλιζέσθαι* ἀδο-
lescere, 4, 13, 1. *Ind.* 9, 5. παρ'
ἐκλείπει, 5, 29, 5. τὸν αὐτὸν ἐκλείπει
γεγονότες *aequales* 7, 6, 1. ἐκείνη
αἰὶς *pres. fam.* 3, 19, 6. ἐκλείπει
equalis, 4, 13, 6.
ἐκλείπει *quantitas*, *Ind.* 15, 1.
ἐκλείπει, 7, 20, 2. ἐκείνη ἐκλείπει ἐκ
ἐκείνης, 3, 4, 4. παρ' ἐκείνης ἐκ
ἐκείνης, 7, 2, 2. *Ind.* 11, 7. ἐκείνη
ἐκλείπει *cum* *fortiter*, *Ind.*
11, 7.
Ἐκλείπει, 3, 14, 4.
Ἐκείνη *mons*, 5, 2, 3.
ἐκλείπει, 3. *f. aor.* 1. *ind. pass.* ab
ἐκλείπει, 1, 9, 15.
ἐκλείπει *contentum*, *Ind.* 20, 3.
ἐκλείπει, τὴν αὐτὴν ἐκείνη *pridie*, 1, 24,
τὴν πρώτην, 2, 3, 2. ἐκλείπει τὴν αὐ-
τήν

IN ARR I A N. U. M.

ἡμέρας, triduo, post, 1, 6; 19. ἡμέ-
 ρα ἐπ' αὐτῇ sequens dies, 3, 21, 5.
 ἐπὶ ταύτῃ ἡμέρᾳ, 3, 21, 10. ἡμέ-
 ρα ἡμέρᾳ ἡδὲ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, 7, 14,
 2. ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ ἡδὲ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 ex alio dies trahebatur, Ind. 34,
 3, 25. ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ, 4, 13, 10.
 αὐτῇ ἡμέρᾳ, eodem die, 1, 4, 8.
 ἡμέρᾳ διδόναι, mitis, fativa arbor,
 3, 4, 2. καρπὸς ἡμέρᾳ αὐτῇ, 7,
 20, 11. Ind. 7, 6.
 ἡμέρᾳ, Ind. 40, 7.
 ἡμέρᾳ scil. ἡμέρᾳ, 5, 25, 9.
 ἡμέρᾳ profecto, Ind. 35, 8.
 ἡμέρᾳ, Ind. 24, 8.
 ἡμέρᾳ navigium, 3, 2, 5, 6, 1, 1.
 N. 6, 18, 7.
 ἡμέρᾳ, 6, 24, 8. 7, 27, 2.
 ἡμέρᾳ acc. plur. ἡμέρας, 1, 6, 9.
 ἡμέρᾳ ὁ δόρυ, 1, 15, 8.
 ἡμέρᾳ, 3. pl. imperf. ab ἡμέρᾳ,
 6, 6, 8.
 ἡμέρᾳ mons, Ind. 2, 3.
 ἡμέρᾳ, imperf. ab αἰμα, 1, 1, 15. ἡμέρᾳ
 1, 25, 6. licebat, 5, 18, 8.
 ἡμέρᾳ, 3. pl. imperf. pass. ab
 ἡμέρᾳ, 1, 19, 10.
 ἡμέρᾳ, 3. f. aor. 1. act. α φέρω, 1,
 9, 2.
 ἡμέρᾳ, 3. f. aor. 2. ind. med. ab
 ἡμέρᾳ, 5, 20, 1.
 ἡμέρᾳ, 7, 14, 8.
 ἡμέρᾳ, Ind. 12, 3.
 ἡμέρᾳ, pro ἡμέρᾳ imperf. ab ἡμέρᾳ, 1,
 19, 1.
 ἡμέρᾳ, 7, 18, 4.
 ἡμέρᾳ, 2, 13, 11. 2, 16, 6. 7, 30, 1.
 ἡμέρᾳ, ubi, quaparte, 1, 6, 22, 4,
 5, 3. uti, 3, 14, 10. 3, 15, 4. 7,
 9, 2.
 ἡμέρᾳ, ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ, inuente vere, 1, 1,
 5. 3, 6, 1. ἡμέρᾳ, 1, 11, 4. ἡμέρᾳ,
 αὐτῇ ὁ δόρυ, 4, 22, 4.
 ἡμέρᾳ, Juno, 2, 16, 10.
 ἡμέρᾳ, 1, 2, 9, 2, 5, 12. ὁ Ἀρ-
 γαῖος, 7, 16, 1.
 ἡμέρᾳ, 1, 6, 6.
 ἡμέρᾳ ὁ Ἀργαῖος, 3, 11, 12.

ἡμέρᾳ, 1, 4, 8. ἡμέρᾳ Ἀργαῖος
 ὁ Ἀκλινός, 2, 16, 1. ὁ Ἀκλινός, 4,
 28, 1. ὁ Ἀκλινός, ὁ Τόμος, ὁ Ἀρ-
 γαῖος, ibid. 3. Ind. 5, 13. ἡμέρᾳ
 genit. pro ἡμέρᾳ ab
 ἡμέρᾳ, 1, 11, 11.
 ἡμέρᾳ, 6, 27, 8.
 ἡμέρᾳ, Ind. 39, 1.
 ἡμέρᾳ quiesco, 5, 9, 5.
 ἡμέρᾳ interrogabat, 3. f. imperf. ἡ-
 μέρᾳ, 1, 4, 10.
 ἡμέρᾳ, 3. L. imperf. ab ἡμέρᾳ, 5, 18, 8.
 ἡμέρᾳ, aor. 1. ab ἡμέρᾳ, 1, 12, 8.
 ἡμέρᾳ, 2, 16, 4. ὁ Ἀργαῖος, 3,
 30, 14, 5, 6, 7.
 ἡμέρᾳ, 1, 17, 12.
 ἡμέρᾳ, imperf. ab ἡμέρᾳ, 1, 14, 3.
 ἡμέρᾳ, 7, 23, 10. & 13.
 ἡμέρᾳ, 2, 5, 12. 7, 14, 13.
 ἡμέρᾳ, 3, 5, 5, 7, 20, 14.
 ἡμέρᾳ, part. a. 1. pass. ab ἡμέρᾳ de-
 lectus, 5, 19, 2.
 ἡμέρᾳ decantatus, celebratus fuit,
 aor. 1. inf. pass. ab ἡμέρᾳ, 1, 12, 4.
 ἡμέρᾳ, part. præt. pass. ab ἡμέρᾳ
 αὐτῇ, 3, 14, 11.
 ἡμέρᾳ, 3. pl. aor. 2. ind. med. ab
 ἡμέρᾳ, 2, 11, 4.
 ἡμέρᾳ, part. præt. pass. ab ἡμέρᾳ
 1, 18, 13.
 ἡμέρᾳ κατ' ἰσθμὸν ciades apud Isthmum,
 2, 20, 3. ἡμέρᾳ, 3, 22, 7.
 ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ quiescere, 1, 14, 8.
 κατ' ἰσθμὸν quiesce, Ind. 11, 10.
 ἡμέρᾳ, a. 1. ind. pass. ab ἡμέρᾳ
 αὐτῇ, 7, 27, 4.
 ἡμέρᾳ pro ἡμέρᾳ, 3. f. imperf. ab ἡμέρᾳ
 1, 15, 8.
 ἡμέρᾳ, ἡμέρᾳ, dat. plur. part.
 aor. 1. pass. 1, 18, 14. persuaderi,
 ab ἡμέρᾳ deduci, 7, 3, 3.
 ἡμέρᾳ, 2, 13, 6.
 ἡμέρᾳ, part. inf. pass. 2, 5, 9.
 ab ἡμέρᾳ.
 ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ, 4, 9, 1. ab
 ἡμέρᾳ.
 ἡμέρᾳ, part. præt. pass. αὐτῇ, 6,
 3, 6.

INDEX GRÆCUS

ἡφαιστίαν, I, 12, 2. ὁ Ἀμύντωρ, 3, 27, 7. 6, 28, 6.
ἡφίσταν, 3. pl. imperf. cum Attico augmento ab ἡφίστημι, 5, 29, 1.
ἡφίστη, 3. f. imperf. passiv. cum Attico augmento, ab ἡφίστημι, 4, 2, 5.
ἡψατο, 3. pl. aor. I. ind. med. ab ἡψαμαι, 2, 10, 8.
ἡς ἐπίφαις, I, 23, 5.

Θ.

Θάλασσα καλπαδής, 2, 7, 4. μεγάλη, 2, 16, 6. 5, 6, 4. 5, 26, 2. Ἐκπαικὴ, 2, 25, 2. 5, 1, 7. Περσικὴ, 6, 28, 10. ἐρυθρὰ, 7, 16, 4. μεγάλη ἡ αὐτῆς ἐν τῇ Ἰνδῷ θάλασσα, 5, 5, 5. ἡ ἔξω θάλασσα, 5, 5, 1. 6, 28, 8. Polyb. p. 1023, l. 14. ἡ ἐντὶς θάλασσα, 5, 6, 10. 6, 1, 4. θαλάσσης ἐκπερσισσῆς maris imperium tenere, I, 9, 5. οὐ θαλάσσης εἰς θάλατταν ἀποτεριχίζον, 2, 1, 2. ἀφελαις κτ. θάλαττης γήγηισσῆς auxilium mari ferri, 2, 1, 3. 2, 20, 9. ἀπὸ θαλάττης ναυοὶ φερόμενοι, mari classe obfessi, 2, 1, 6. ἡ μεγάλη θάλασσα ἡ κατ' Ἑρμαίαν, 3, 29, 5. ἑγγάται κτ. θαλάσσης, 7, 19, 8. θαλάσσιοι αἰθριακοί, 7, 19, 10. μαργαρίτης, Ind. 8, 9, 18, 1.
θαλασσοκροτήν, I, 18, 11. 2, 17, 1. 7, 9, 10.
θάλαω vireo, germino, Ind. 40, 4.
θάλαω calefacio, 7, 20, 10.
θαμβέας, 5, 1, 5. Ind. 24, 2.
θάνατος καταψηφίζεσθαι τινὸς mortis sententiam in aliquem ferre, I, 10, 1. ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ad supplicium rapere, 7, 8, 7.
θάπτω fructicetum, 7, 20, 4.
θάπλω ἡ θάψω ἐν τῷ ἵππῳ, I, 16, 8. μεταλωμεν αὐτῷ, 2, 12, 1. οὐ τ' παρόντων pro praesenti statu 4, 6, 9.
θαρσύνω εἰς δόξαν, I, 28, 10.
θαρμῶν bono animo esse, I, 11, 3. 5, 1, 6. 6, 17, 11. θαρμῶν οὐ τ' ἰδὼ φρίσει καλῶς κειμένην, bono animo esse ob ea, quæ præclare fortiterque antea gesserat, 2, 7, 5.

θαρμῶν ἐπὶ τῷ 3, 10, 1. θαρμῶνται ἐπὶ τῷ φερόμεν τῇ καταλήψει, 4, 16, 8.
θαρσύνω, part. aor. I. θαρμῶν animum fumo, confido, audacior, alacrior fio, I, 1, 14. 4, 20, 7. 4, 25, 1.
θάρομαι, ἐν μεγάλῳ θάρρει ἔκπερξεν, 7, 28, 6.
θαροῦν, animo, Ind. 30, 4.
θάρον celerius, 2, 10, 5.
θάτερ, ἐν θάτεροι in diversa, alia parte, 2, 21, 13. ἡ ἐπὶ θάτεροι ἐπιστροφῇ divisio, discessio in partes, 5, 17, 3. ἐστὶ ἐπὶ θάτεροι ab altera parte, 6, 10, 4. ἐκταρσύνω ἐς τὸ ἐπὶ θάτεροι, Ind. 43, 9. τὰ ἐπὶ θάτεροι τῷ Ἰδύσσῃ ἰσχυρῶν, Ind. 19, 1. τὰ ἐπὶ θάτεροι ibid. 15, 8.
θαυμάζω, οἱ ἡ πάλαι ἐθαυμάζον, I, 6, 6. admiror & ob id imitor, θαυμάζον τὰ Περσῶν ἐθῶτες τῇ ἀμαίψῃ, Persas admirari, eosque vestis immutatione imitari, 4, 9, 14. N.
θαυμάσσειν, fut. I. med. θαυμάζομαι præf. 5.
θαυμαστὸς, 4, 8, 8. 7, 20, 15.
θαύψωμαι πόλις, 2, 13, 1. 7, 19, 6.
θίω, ἀνίστη κτ. θίω τ' πύργος ascendit ad spectandum petram 4, 21, 16. Ind. 27, 10. 28, 3, 16, 14.
θίωμαι, 7, 3, 7.
θίσωμαι, I, 19, 3. 5, 18, 8.
θίστης, 2, 23, 7. 4, 29, 14.
θίω res divinæ, Ind. 37, 1.
θινάζω vaticinor, 7, 18, 12.
θίω, ἡ ἀπὸ τῷ θείῳ πνεύματι ira Dei, I, 9, 11. οὐ τ' θείῳ συμπαράστα, 4, 4, 6. τῷ θείῳ ἐκταρσύνω 7, 28, 2. καταχομένη οὐ τ' θείῳ numine afflata, 4, 13, 11. πολλὰ ἀπὸ τῷ θείῳ multa a Deo edita prodigia, I, 9, 15. θίω τὴν τι ἀνίστηται αὐτῶν, I, 18, 10. & 15, 2, 18, 1. καὶ τὴν ἀπὸ θίω ἰσχύει αὐτῶν, I, 25, 9. 5. θίω, futur. 2, 19, 2.

θιμί-

I N A R R I A N U M .

Θεμέλιον τῶν τειχῶν, 2, 5, 3. πὶ τοῖς θεμέλοις, 7, 17, 3.

θίμις, ὡς θίμις, non fas est, 4, 11, 4, 7, 20, 8. ἴσως θίμις, 7, 23, 8.

θίς, δώδεκα θίοι, 2, 16, 4. N. τῶν θίων μοι δύνανται, 2, 14, 13. τὰ θίω, 7, 17, 5.

θεραπεία συνικπλάξει, 1, 14, 7. 7, 12, 13. θεραπεῖα βασιλική, 2, 12, 8. 7, 8, 6. θεραπεῖαν θεραπεύον τὸ σῶμα, 4, 9, 5. & 6. 7, 14, 15. θεραπεύειας μετέδοσαντες, 4, 9, 14. καταλέγειται ἐς θεραπείαν βασιλικήν, 4, 13, 1. ἐπὶ τῇ βασιλικῇ θεραπείᾳ τῷ Ζακάρειοις τιτωμένῳ, 4, 16, 9. θεραπεία ἔτι ἀμφ' αὐτὰς ἐστίν, ἥτις καὶ ἐπὶ Δαρείῳ ἰεραπειύοντο, 4, 20, 3. ἐς θεραπείαν τὴν ἐκείνου ad levandum ejus dolorem, 7, 14, 17.

θεραπειόμεμαι, αὐτὸς τὸ τραῦμα ἰεραπειέτω χαλεπῶς ab eo vulnere difficulter curatus est, 2, 27, 4, 6, 12, 1. 7, 26, 3.

θεραπειῶν, colo, observo, 4, 13, 3. 7, 3, 6. τῶν θίων, 7, 2, 9. f. curo, medeor, 6, 25, 5. θεραπεῖαν θεραπεύομαι, 4, 20, 3. θεραπεύειν ἵππων, equos curare, Ind. 12, 3. θεραπεύειν τὸ σῶμα curare corpus, 7, 11, 1. θεραπεύω, de navibus, Ind. 38, 9.

θέρων, Ind. 11, 10.

θέρμαι ἰχθυαί, 2, 4, 11.

θέρμαι, 6, 24, 6.

θέρμας, θερμὸν τὸ αἷμα, 6, 10, 3. θερμότερον ὕδωρ, 3, 4, 4.

θέρῳ, 5, 9, 6.

Θέρσιππος, 2, 14, 6.

Θεσσαλίσκε Ἰσχυρίῳ, 2, 15, 3.

Θετλαλία, 1, 7, 6. Θετλαλοὶ ἱππῖες, 1, 14, 4. 1, 25, 1.

θίω curro, θίῃ π' αὐτόν, 3, 28, 11. de navi 7, 20, 11. ἐπὶ τὰ ὅπλα, Ind. 28, 4.

θιρίω cerno, 7, 14, 6.

θίρῳ, oraculi externi consultor, 7, 23, 8. qui ad sacra externorum

deorum mittitur, 2, 24, 8. N. 78, 23, 3.

Θήβαι, 1, 7, 1. Θηβαῖοι, 1, 7, 7. θήκη βασιλική sepulchrum regium, 3, 22, 1. 6, 27, 9.

θήλια coemina, Ind. 13, 5.

Θήρ, 2, 5, 8.

θήρα venatio, ἡ ἐπὶ θήρῃ φιλοτιμία venationis studium, 4, 13, 2, 5, 2, 7. θήραν ποιῶν ἀπ' αὐτῶν, 7, 20, 8. θήρα ἰχθύων piscatus, Ind. 22, 10. & 29, 9.

θηρῶς, qui capi potest, Ind. 8, 12.

θηρῶν, 4, 30, 15. 7, 20, 8. Ind. 38, 3.

θηρῶν, Ind. 17, 5.

θηρεύω, piscor, Ind. 8, 11. ὁρῶντας, Ind. 11, 11.

θηρίον, 5, 2, 7. ἄγχιον, Ind. 11, 11.

θηριώδης, Ind. 24, 9.

Θήραν, 1, 12, 4.

θησαυρὸς, 7, 9, 10.

θησαυροφυλακή, Ind. 12, 7.

Θηταῖς, 7, 13, 9. ἡ Ποσειδῶν, 7, 29, 7.

θῆσκα, ὡς ἐπὶ τῇ θῆστὶ ἀνοικνύσκει, 2, 12, 6. τῶν θίων, 7, 9, 6.

Θίς, 6, 27, 1. ἡ Μανδροδάμ, 6, 23, 3. Μανδράμ, Ind. 18, 7.

θόνη, θόνην δημολετῇ ἐκτίθει, 7, 11, 13.

θολερὸς turbidus, 5, 9, 6. Ind. 6, 4.

θουροδύστηρον ἄδυσαι, 1, 25, 9.

θούρῳ, 2, 12, 5, 2, 22, 5. 5, 7, 12. ἡ ἀπὸ τῆς παραγωγῆς, 5, 12, 5.

Θυραῖος, 2, 22, 2.

Θυραῖος αὐτόνομος, 1, 1, 6. & 8. οἱ Βιθυνοὶ 1, 29, 7. Θυραῖ, 1, 25, 4.

θυραῖος ἀσπίνοιστος, 3, 14, 8.

θυραῖνομαι audeo, ferocior, καὶ τὰς καὶ αὐτὸς ὑβρίζει Ἄλξι ἀνδρῶν βαρβαρικῶς ἰεραπειύοντο, 4, 4, 1.

θυραῖντοι ἀσπίνοιστος, 6, 9, 12.

Θυριαμῶν vocatus Dionysius, 6, 28, 2.

θυριαμῶν triumphus, 6, 28, 2.

θρίξ, 6, 22, 14.

θρίον, 7, 4, 10. βασιλεῖον, 7, 24, 2.

θρόνον, 4, 19, 3.

θυρία

I N A R R I A N U M.

ἡμεῖς ἱερὰν πόλιν σφαιροειδῆ καὶ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, 3, 7, 10. ἱερὸν δὲ μέγαρον, 3, 11, 12. ἱερὰ καὶ πόλιν, 1, 9, 16. ἱερὰ σφαιροειδῆ, dicata arina, 1, 11, 12. ἡμεῖς ἱερὰ πόλιν δ' Ἀσπιδίου, 4, 8, 2. ἱερὰς urbs, Ind. 39, 1. ἱερὰς, 2, 26, 8. 5, 3, 7. N. 7, 18, 4. ἱερὰς, ἱερὰς, 1, 9, 17. ἱερὰς, αὐτὸς ἱερὰς ἱερατεύειν, 1, 8, 4. ἡμεῖς τὸ ἱερὸν κατασκευάσαντες, 2, 24, 8. ἱερὰς, 1, 12, 4. ὁ Σαλαῦς ὁ κυβερνήτης, 7, 20, 13. ἱερὰς, 3. pl. imperf. ab ἱερῶν, 1, 26, 6. ἱερὰς φωνὴν ἐπιτοὴν vocem, 3, 3, 10. Ind. 15, 8. ἱερὰς βαρβαροὺς φωνὴν, edebant barbarum sonum, 1, 26, 6. ἱερὰς, pro ἱερὰς, praef. inf. Ind. 15, 12. ἱερὰς, Ind. 15, 12. ἱερὰς ποταμὸν σφαιροειδῆ, Ind. 15, 11. ἱερὰς, Ind. 15, 11. ἱερὰς, ὅταν ἱερὰς αὐτὸς τὰ παρόντα quot satis erant ad presentem rem statum, 1, 17, 8, 3, 29, 8. ἱερὰς τὴν ποταμὸν σφαιροειδῆ, 7, 13, 6. ἱερὰς ἡμεῖς τὴν ποταμὸν σφαιροειδῆ, 5, 4, 2. 5, 6, 8. 6, 28, 3. ἱερὰς αὐτὸς satis esse, 4, 8, 9. ἱερὰς σφαιροειδῆ satis habere, contentum esse, 5, 26, 11. ἱερὰς ὅταν ἡμεῖς, naves sufficientes ad vecturam, 2, 13, 3. ἱερὰς ποταμὸν σφαιροειδῆ, 5, 6, 9. ἱερὰς scriptores ἡμεῖς ἡμεῖς, 7, 8, 9. πόλιν δ' ἱερὰς, 4, 11, 9. ἱερὰς, ὁ Δαυδαῖος, 7, 20, 9. ἱερὰς, ibid. ἱερὰς ποταμὸν σφαιροειδῆ, 7, 20, 10. ἱερὰς, 7, 26, 3. αὐτὸς ἱερὰς, 1, 8, 14. ἱερὰς, 7, 11, 6. ἱερὰς, turmatim, 3, 15, 4. ἱερὰς, 1, 12, 12. 2, 7, 5. 3, 9, 18. ἱερὰς, Ind. 38, 2. ἱερὰς, ἱερὰς ἔχον τὴν γνώμην quieto animo esse, Ind. 20, 8. ἱερὰς δ' Ἀσπιδίου, 1, 12, 12. ἱερὰς, 1, 14, 7. ἱερὰς βασιλικὴ, 1, 18, 5. N. 2, 5, 11. ἱερὰς ὁ ἱερὰς

ἱερὰς, 6, 21, 5. πᾶσι τὸ ἱερὰς ἡμεῖς ἱερὰς ἡμεῖς, 5, 17, 7. ἱερὰς αὐτὸς ἱερὰς, 2, 9, 6. σφαιροειδῆ, 4, 4, 11. ἐν βαλὸν ὁρμίσας τῆς ἱερὰς, 4, 4, 13. καὶ ἱερὰς ἡμεῖς ἡμεῖς, matim inveni, 5, 13, 3. ἱερὰς, Ἀσπιδίου, 1, 11, 12. ἱερὰς vertigine corripior, 6, 11, 13. ἱερὰς αὐτὸς κατέχει, vertigine correptus fuit, 6, 10, 3. ἱερὰς, 1, 11, 8. N. ἱερὰς, 1, 1, 5. ἱερὰς, lutum, 5, 6, 9. ἱερὰς, limosus, 7, 21, 7. Ind. 41, 3. ἱερὰς ὁρμίσας, Ind. 6, 4. Imperfectum loco plusq. perf. ἱερὰς ὁ ἱερὰς, 1, 17, 1. 2, 2, 2. ἱερὰς, 1, 18, 6. ἡμεῖς, 6, 27, 2. N. Ind. 18, 1. ἡμεῖς ubi, 1, 3, 2. 1, 15, 5. quo, in quem locum, 1, 3, 4. 3, 19, 16. 5, 23, 13. ἡμεῖς quo, 3, 1, 1. ubi, 5, 23, 9. 7, 1, 7. ἡμεῖς Σκιδῆς, Ind. 5, 6. ἡμεῖς ἡμεῖς, 5, 6, 12. 6, 16, 7. ἡμεῖς πόλιν, 5, 26, 3. ἡμεῖς, 3, 8, 4. ὁρμίσας, 3, 8, 6. 6, 16, 7. ἡμεῖς, 3, 8, 11. οἱ ἡμεῖς τὰς ἡμεῖς, ibid. 11. ἡμεῖς loco imperativi, 4, 20, 6. N. 5, 2, 5. 5, 23, 12. & 13. 5, 27, 12. ἡμεῖς, 6, 22, 14. ἡμεῖς τὸ ἡμεῖς, 1, 7, 9. ἡμεῖς ὁ ἡμεῖς, 7, 27, 2. ἡμεῖς, 6, 22, 12. ἡμεῖς πόλιν, 1, 4, 9. ἡμεῖς dat. sing. part. aor. 2. ab ἡμεῖς vado, 1, 2, 1. Ind. 3, 2. ἡμεῖς ὁ ἡμεῖς navis ad vectandos equos, 2, 19, 1. ἡμεῖς, 6, 1, 1. 6, 2, 8. ἡμεῖς, 3, 24, 1. ἡμεῖς, 7, 6, 6. τὸ ἡμεῖς, 1, 24, 4. τὸ ἡμεῖς, 4, 4, 11. ἡμεῖς τὸ ἡμεῖς, 1, 25, 1. ἡμεῖς

INDEX GRÆCUS

ἵππαρχος τῶν ξυμμάχων, 3, 6, 9.
5, 18, 4.
ἵππασία equitatio, 3, 8, 13. equi-
tatus, 4, 4, 14.
ἵππασμα, 2, 8, 16, 3, 8, 13.
ἵππας ἢ Μακεδονίας, acc. plur. ab
ἵππιδος, 1, 2, 8. ξυτελευτῆς eque-
stris ordinis, 3, 5, 10. εἰς τὰς ἵπ-
πίας ἵππικὸν equitatus, 1, 14, 9.
3, 30, 12.
ἵππιον, 7, 13, 12.
ἵππικη γυνή, 7, 13, 12.
ἵπποκόμοι, 3, 13, 13, 4, 13, 2.
ἵπποκρατίω, 5, 16, 4.
ἵππολύτης, 7, 13, 9.
ἵππομαχία, 1, 17, 10. κρατερὰ ξυ-
μάχη, 2, 11, 4, 4, 8, 11. κρατερω-
τάτη ὁ παντὸς ἔργου ξυμάχη, 3, 15, 3.
ἵππῳ, ἐπὶ τὴν ἵππιν ἀναβαίνειν,
1, 6, 8. ἀπὸ ἵππων καθ' ἑαυτὸν, 1,
6, 9. ἵπποι ἐπιβάς, 2, 11, 7. ἢ ἵππῳ
ἵππιν δίδωκεν, 4, 24, 24. ἢ ἵππῳ
equitatus, 1, 2, 10. 1, 25, 1. ἵπ-
πικῇ, 3, 18, 2. equa, 7, 13, 2. ἵπ-
ποποταμίῳ, Ind. 6, 8.
ἵπποτοξότης, 3, 8, 5.
ἵδω, ἴδω facer, Ind. 28, 9, 31, 2, 37, 4.
ἴσα τοῖς κρατέουσιν æque ac optimi,
3, 27, 10. 5, 13, 5. τὰ ἴσα ἀνδρά-
ποις τιμῇ, eodem quo homines
cultu colere, 4, 11, 6.
ἴση αἰσθησις idem sensus, 1, 9, 3. ἴση
συνῆξις, 2, 10, 8.
ἴσημι, 5, 26, 8.
ἰδομὸς ὁ Κερκυραῖος, 6, 11, 11.
ἴοις Αἰγυπτία, 3, 1, 8.
ἴσμαι προἴσμαι, 1. pl. præf. ab ἴση-
μι, Ind. 4, 14.
ἴσομηνος, Ind. 16, 6.
ἴσοπλόδοι, 4, 30, 2.
ἰσόπλευροι πλαγίσιον, 4, 5, 10.
ἴσοι, ἴσοι τὸν ἀεὶ δαμνὸν pares nume-
ρο, totidem, 1, 5, 11. ἐξ ἴσων ἐπι-
στέλλει ad parem scribere, 2, 14,
17. ἐξ ἴσων ἀπὸ ἑωυτοῦ ἐπὶ ἀ-
γιστάται τοῖς ταῖς, 2, 26, 6. οὐ
ἴση εἰς τὰς ὑποκείμενας ξυνομιλίας, non
par erga subjectos consuetudo, 4,

7, 6. ἐξ ἴσων ἀπὸ τοῦ κατεῖχε τὸ δόγμα,
2, 4, 5. N. ἐπὶ τῷ ἵππῳ πολεμικῇ
ἴσων ἔρχονται, ne Indum quidem
æquant, 5, 6, 11. οὐκ ἴσων τὸ μέγε-
θος τοῖς θύρεσις ἐπὶ χροῦς, non ean-
dem cum elephantibus seriem
obtinentes, 5, 15, 12. ἴσων μέγεθος
ἵπποδρόμου æque particeps sum pe-
riculorum, 5, 26, 13. πολλοὶς οὐ
ἴσων τὰ τὸ ἀξίωμα, ἴσων οὐδὲ Ἀ-
λεξάνδρου καθ' ἑαυτὸν multi ex æ-
quo hujus dignitatis capaces vi-
debantur judicio Alexandri, 6,
12, 3. τὰ ἴσα ἐκείνους ποιεῖται, 6,
27, 10. ἴσων τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἀγῶν
æque ac suum caput amat, 7, 12,
5, 7, 14, 12.
ἴσως, 2, 7, 2.
ἰότης τὸ βλαπτικόν, 6, 26, 2. ἢ
ἐξ τὸ βασιλία, 7, 6, 3.
ἰσχυρῶς τῇ γῇ, 7, 7, 9.
ἰσχυρῶς, ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς impedi-
mento esse, 4, 8, 5. μάχη ἰσχυρῶς
καρτερῶ, acre certamen existit,
Ind. 13, 10. χροὶ τοῖς θύρεσις ἴσων, 4,
11, 4. ἴσων ἀνδρῶν ἀπὸ τὸ θω-
λάσας ἴσων, 6, 21, 1. ὁ 3.
ἴσιν scitis, imper. ἴσμεν, 5, 26, 8.
ἴσμεν, ἴσμεν τὸν αὐτὸν φάλαγγα sinit
phalangem, 3, 9, 6. ἴσμεν τὰς ἴσας
constituissē, collocasse classem,
5, 6, 8.
ἴσμεν, Ind. 15, 5.
ἴσμεν, 1, 2, 1, 5, 6, 10. πολεμικῇ
ἐξ τῇ ἑαυτοῦ μέγεθος, 1, 3, 1.
ἴσμεν, Ind. 17, 1.
ἴσμεν, 1, 7, 3. ὁ 8, 2, 3, 14, 3,
3, 12. ἐξ ἴσων ἴσμεν ἴσμεν, 4,
28, 3.
ἴσμεν, φυλακῇ ἴσμεν, 2, 4, 3. 4,
29, 2. ἴσμεν, 2, 4, 11. ἴσμεν,
6, 22, 13.
ἴσμεν, 4, 21, 9, 5, 7, 9. ἴσμεν, 2,
22, 8. ἴσμεν, 5, 18, 8.
ἴσμεν, 7, 12, 14.
ἴσμεν contineo me, vel decreasco, 5,
9, 8. N.
ἴσμεν, 7, 10, 16.

ἴσμεν,

· I N A R R I A N U M ·

Ἰταλίας, 3, 6, 11.

Ἰταλίας Ὀρεῖα παῖς, 7, 6, 7.

Ἰταλίας, ὁ Ἰταλίας, 2, 15, 3.

Ἰχθυόφθοι, 6, 28, 7. Ind. 26, 2.

Ἰχθύς, 5, 4, 4.

Ἰχθυόφθοι, Ind. 26, 7. & 41, 1.

Ἰχθυόφθοι, π. τὰ ἰχθυόφθοι ἐφομα-

ται, 6, 25, 7. Ἰχθυόφθοι ἐφομα-

teli vestigia in me exstant, 7, 10,

3. Ἰχθυόφθοι ἐφομαται, solea, Ind.

16, 5.

Ἰψός, 7, 18, 10.

Ἰωβάρις fluvius, Ind. 8, 5.

Ἰων ὁ Ἀπὸλων, 7, 29, 7.

Ἰωνία, 1, 12, 14.

Ἰωνικαὶ πόλεις, 1, 18, 2.

ἰόντο sanabant, 3. pl. imperf. ab

ἰάμασι, Ind. 15, 11.

K.

Κάβασι, Ind. 23, 2.

Καδμία, 1, 7, 1.

Κάδοι, 2, 16, 2.

Καδμίασι, 3, 8, 7.

καδὰ quemadmodum, 3, 16, 9.

Καδμία, 5, 22, 1.

καδμία detrabo, fumo 1, 11, 12.

ῥ. destruo, subverto, 2, 1, 7, 2, 2,

4, 3, 16, 6.

καδμίασι μακρὰν τοιχῶν, 1, 9, 4.

καδμία purgo, καδμία ἐξίλειν Ἀ-

λέξανδροι φαρμάκων, 2, 4, 12. N. &

16. καδμίασι δ' ἐπὶ περ κακὸν sus-

tulisse, expurgasse quidquid erat

mali, Ind. 8, 8.

καδμία, 3, 9, 8. 4, 19, 9. 7, 1, 1.

καδμία, ῥ. vera lectio, 6, 13, 12.

καδμία, 4, 7, 9. 5, 1, 8.

καδμία χυρὸν purum solum, 2, 4,

11. ῥ. ὕδωρ καδμία scil. Κύνθου, 2,

4, 11. καδμία ὕδωρ πύραυλον,

3, 4, 8. καδμία πύραυλον τῶν προ-

βύλων τὸ τεχέον, remota erant fa-

xa ante murum objecta, 2, 21,

11. ποδὶ καδμία ἰδὲν, 5, 9, 8.

Ind. 40, 4. καδμία ὕδωρ, 6, 26, 12.

καδμία, 7, 24, 4.

καδμία, part. pass. a καδμία,

μυ 7, 5, 2.

καδμία, καδμία τὴν δύναμιν κα-

τὰ ἐνυχωρίας ἐς τὰ ἐνὶ πόρῳ 2, 7, 6.

καδμία, aor. 2. inf. act. καδμία,

1, 11, 12.

καδμία τὰς καδμία deduco naves in

mare, 2, 13, 3.

καδμία, acc. sing. foem. part.

act. καδμία, 1, 11, 1.

καδμία, 7, 9, 17.

καδμία imperf. Attice & contra-

cte pro καδμία, a καδμία, 1,

14, 7.

καδμία dux viae, 6, 20, 5. Ind.

40, 11.

καδμία τινὰ, duco, 6, 18, 11.

καδμία ἐς αὐτὸν τὸ γένος, imperf.

genus ad eum pertinebat, ex ea

stirpe erat oriundus, 1, 11, 13.

καδμία κατὰ πόλιν ὅρῳ ἐς τε ἐπὶ

τὴν ὁδὸν, protenditur mons ab up-

be usque ad viam, 1, 27, 8. 5, 5, 5.

πύρῳ καδμία ἐς τε ἐπὶ θάλασσαν,

3, 23, 2. τὰ ἐπὶ τὸ πύρῳ τὸ

καδμία γένος 4, 15, 6.

καδμία, de exercitu confidente,

3, 7, 7. de otioso, 5, 26, 11. de

accubitu epulari, 7, 11, 14.

καδμία ἐπὶ τὸ ἀγίαλῳ πύ-

ρῳ, part. praes. a καδμία 1, 18,

10. 1, 25, 10.

καδμία, aor. 1. inf. act. a καδμία

2, 4, 12.

καδμία, 5, 7, 7.

καδμία, 3. pl. imperf. a καδμία,

2, 21, 9.

καδμία, 1, 25, 9. 7, 24, 6.

καδμία demitto, 7, 14, 9. ῥ. καδμία

πύρῳ probare, explorare, 7,

5, 2.

καδμία, θυσία ἐπ' Ἀρχελάου ἵτι

καδμία, victima ab Archelao

jam instituta, 1, 11, 1. φανερὰ κα-

δμία ἐξ ἀνθρώπων τὰ Ἀλέξανδρου

ἔργα, notas facere hominibus Ale-

xandri res gestas, 1, 12, 7. βασιλίσ

καδμία τῆς Μακεδονίας, regem

Macedoniae constituere velle, 1,

25, 6. 2, 3, 9. 2, 4, 2. καδμία

E e c 2

αὐτῶν

INDEX GRÆCUS

αὐτῶς μὲν καὶ Καρμανίαν, delaturum
illos in Carmaniam, Ind. 27, 1.
36, 4. & 5. ἐς ἀρφαλὴς ζήτησιν καθε-
ύθυνται τῇ ἰσπεί, tuto loco ibi fo-
caturus equitatum, 4, 5, 11. τὰ
ἐκεί καθεστρόμενοι, res illius infu-
la constituturus, 2, 13, 7, 5, 27, 13.
τὰ αὖτε τῇ Ἀσσανορῶν χύρῳ κα-
ταστρόμενοι, qui Asfacenorum
motus compefcant, quæ res eorum
componant, 5, 20, 13. προφυκα-
νὰς ἀκροβείας καθεστρόμενοι, 2, 8,
2. ἀρφαίον καθεστῶσιν τοὺς πολυμήνεις
πράγματος, inutilem reddere ho-
stibus classem, 1, 24, 5. ἐς πόρῳ
καθεστῶσιν res turbatas componen-
te, 6, 17, 8. ὅτι ἀρχὴ Πέρσαις κα-
θεστρόμενοι, 6, 29, 12. ἀξιμαχῶς
καθεστῶσας τοῖς ὄσσοις, pares
efficit finitims, 7, 9, 3. ἐπὶ τῷ
ὄσσοι τῇ ἔξω ἀπὸ καθεστῶσας, 3, 6, 6.
ἐπὶ τῷ χρημάτων, ibid. 9. ἐπὶ τοῖς
ἀγχιμαχῶσας, ibid. καθεστῶσας ἐπὶ
τοῖς ὄσσοις ἐκ ἀρχῆς δύο, 3, 27, 7.
καθεστῶσας Κάλαν σαταρχῶσας, con-
stitutus Cala satrapa, 1, 17, 1. ἀν-
ταρχῶσας καθεστῶσας, 1, 17, 11. ἀπὸ
καθεστῶσας auctores fuerant, 6, 17,
3. ἐν αὐτῷ καθεστῶσας Δαρῶσιν, in
eodem statu esse, quo Darius, 4,
8, 13. ἡ ἐκ χειρὸς ὄσσοι καθε-
στῶσας vel καθεστῶσας, non manifesta-
erat, 5, 12, 5. ἐκ Φιλίππου ἡ ἔξω
καθεστῶσας, a Philippo erat jam in-
stitutum, 4, 13, 1. ἡ γὰρ ἐκ βασι-
λέως καθεστῶσας, dux a rege con-
stitutus, 2, 1, 1. 3, 1, 3, 5, 12, 7.
ἐκ κινδύνου καθεστῶσας, in periculo
constitutus, verfans, 3, 22, 4. καθε-
στῶσας, constitutus, omnibus re-
bus jam instructi & parati, 6, 4, 5.
πολλοὺς ἐκ τῶν τῶν ἐκ τῶν ὄσσοι
καθεστῶσας Ἀλεξάνδρου καθεστῶσας,
multi ex æquo hujus dignitatis
videbantur capaces judicio Ale-
xandri, 6, 12, 3. ἐκ τῶν καθεστῶσας
in consuetudinem adduxit, 5, 10, 5.
ἐκ τῶν καθεστῶσας τῶν γέλωσιν, 2, 4, 5.

τὰς ἀνδράνας ἐς ἡνίκά σφιν ἐμύχθη
 καὶ ἀνὰ, homines supra huma-
 num modum extollere, 4, 11, 7.
 φύλακας καὶ ὡσεύ, 3, 25, 4. ὁ
 θρόνος ἐς μέγαν καθέστη, 4, 25, 11.
 ἐς τι καθέστη ἀπὸ τοῦ ὅδε, do-
 nec animum recollectissent, 5, 16.
 2. καθέστηντες, φρουρά, 2, 13, 4.
 3. στρατὸς τὴν φρουράν παύει-
 σι, 3, 5, 6. καθέστη, ὡς καλῶς
 καθέστηκεν, sicut a multo tempore
 constitutum erat, 3, 5, 5. ἐπὶ
 συνάδῳ καθέστη σπονδίων ἢ μέγαν,
 cum cominus pugna miscetur,
 Ind. 16, 9. καθέστηκα, med. ἐς τὴν
 ἐν καθέστηκα, aor. 1. med. 1, 23,
 4, 5, 1, 7. ἐς τὸς μέγαν καθέστηκα,
 proelia inire, Ind. 7, 9.

πάροδ[Ⓢ] ἐπὶ θάλατταν, 1, 12, 6. κατέ-
 οδ[Ⓢ] ἐς τὴν πόλιν, 2, 23, 10. ἐς τὴν
 φάλαγγα, descensus in voragi-
 nem, 4, 21, 6.

κατομιλίω ἢ al. τῷ, colloquor cum,
4, 6, 2.

κατορθω, I, 14, 7. I, 23, 4. Ind. 25,
6. εἴδος 8 κατορθωσθαι τὸν, prope-
erant, ut conspici possent, 2, 21,
14. 3, 9, 5.

κινδυνεύουσα, 6, 19, 8. Ind. 22, 4.
& 26, 9. & 41, 6.

καὶ τὴν: qua parte, 6, 10, 8. quoniam,
7, 7, 7.

καὶ ὑπερβαίνοντες τούτους, ultra hos, Ind.
4, 12.

xx, vel, intendendi [casu, 4, 9, 1.

२५ tunc, in apodosi, ५, २४, २. २५
 २५ ५, १८, ११. २५ २५, १, ७,

3, 2, 18, 3, 5, 4, 10. καὶ τινες οὐ
ἀλλοι, & quidem etiam alii, 1, 7, 5.

ḡyē ḡ etiam , I, 6, 4. & 17. I, 29, 6.
ḡo: ḡ *ḡyē* *kāphayon* *aštan*, I, 6, 24.

खुद ६, खुद, ७, १, १०. खुद initial or
tionis, ५, २, ४.

Katzenbach & Indaba, Inc. 38, 2.

Káiz@-o' Muvia, 5, 6; 6.

Kayak, p. 24, Ind. 4, 3.

π/π , quamvis, 2, 12, 1.6, 9, 3.
7, 14, 12.

ΥΝΑΡΧΙΑΝΟΜ.

καὶ ἔτι, ὅς ἔστι καὶ, 1, 22, 7. ἔτι
καὶ, ὅς, non opportunum erat,
(de tempore), 4, 5, 2. ἔτι ἔστι καὶ
intempestive, 4, 8, 1. ὅς καὶ
καὶ, τὰ παρὲν οὐ καὶ ἐφαινετο,
5, 22, 7. 6, 27, 14. 7, 5, 1. ὅς καὶ
ad tempus, 7, 7, 9. ὅς ἔστι καὶ
ἐφαινετο ἐπὶ θείῳ, 1, 6, 21. 5, 17, 3.
ὅς οὐ καὶ, 1, 10, 6. 1, 18, 15. N.
4, 15, 8. ἔστι καὶ ὅς ἐξ ὧν πρᾶξε-
νiri, præviti, 4, 13, 5. ὅς οὐ καὶ
ἐξ, 4, 15, 7.
καὶ τοι, quamquam, licet, 1, 5, 12.
1, 23, 4. 7, 9, 17. ubi & verti po-
τε (ἐφαινετο), καὶ τοι & quidem, 4,
19, 10. 5, 20, 8. cum tamen, 6,
11, 15. quamvis, 7, 6, 3.
καὶ τοι, cum tamen, 1, 12, 6. 2,
6, 8. quamquam, 5, 7, 5.
καὶ, 5, 11, 3. καὶ τοι, καὶ τοι, 6,
24, 6.
καὶ, reprehendo, improbo, 7,
2, 9, 7. 5, 3, 7. 30, 1.
καὶ, pro καὶ, 5, 4, 11.
καὶ, vulnera dicuntur atque
vexationes, 5, 17, 10. fames, 6,
23, 8.
καὶ, 3, 15, 15.
καὶ, ἐκαὶ, 1, 15, 3.
2, 11, 5. 2, 18, 9. 6, 24, 8. 6, 29, 7.
καὶ, τοι, καὶ ἐφαινετο, 1, 17,
3. 2, 14, 3. 3, 18, 19. καὶ ὅς
ponitur optimatibus, 5, 2, 5. κα-
καὶ τὰ πολλὰ, bellica vir-
tute inferiores erant, 5, 4, 11.
καὶ, 4, 9, 7. Ind. 14, 1. N.
Καὶ, fluxus, Ind. 4, 4.
καὶ, τὸ ἐκείνους τῶν Πέρσων
τὰ πρᾶγμα, 3, 11, 2. καὶ, 4, 5, 9.
καὶ, οὐ καὶ, 1, 6, 22.
καὶ, ἀπλινθί, male h. e. pa-
rum armati, 1, 16. καὶ, τὸ ἐκ-
χίον, 1, 4, 6. καὶ, ἀντί-
θετον, male, imprudenter, nullo
ordine tendere, 1, 6, 19. καὶ,
καὶ, parum feliciter, sive mi-
sere, cum magna molestia, 7, 9, 2.

καὶ, ἰσχυρῶς male consulta, 7,
10. καὶ, 1, 8, 5. 6, 19,
3. 7, 14, 2. καὶ, ἐφαινετο, 2,
14, 7.
καὶ, vel καὶ, Ind. 26, 6.
καὶ, Ind. 27, 9.
καὶ, 7, 22, 4. καὶ, Ind.
14, 2.
Καὶ, 3, 5, 8. 7, 2, 9. 7, 18, 11.
Καὶ, 1, 14, 4. ὅς, 1, 25, 4. ἐφαινετο
ἐφαινετο, 2, 4, 1.
καὶ, accerso, 4, 18, 2.
Καὶ, 6, 23, 9.
Καὶ, 7, 11, 9.
Καὶ, 2, 5, 8.
Καὶ, 4, 10, 1.
καὶ, 1, 5, 3.
τὸ ὅμα καὶ, 7, 28, 2. καὶ,
καὶ, οὐ καὶ, 3,
1, 7. καὶ, 4, 19, 2.
καὶ, 2, 16, 8.
Καὶ, 3, 24, 7.
καὶ, διαρκῶς, 2, 16, 8. καὶ, τα-
τα, aliquod & lau-
dabile facinus, 2, 7, 11. palchri-
tudo, 5, 19, 1. Ind. 17, 3. ὅς, 7, 6, 5.
καὶ, Ind. 13, 13.
καὶ, οὐ καὶ, 1, 19, 10. 4, 1, 3.
7, 21, 11. καὶ, 2, 16, 9. ὅς
καὶ, ἐφαινετο, 4, 5, 2. 4, 9, 3.
καὶ, ἐφαινετο, sacrificia pro-
speros eventus portendebant, 3,
1, 8. καὶ, Ind. 22, 2.
καὶ, 6, 23, 4. Ind.
24, 2.
καὶ, 4, 19, 2.
καὶ, ἐφαινετο, 1, 29, 10. ὅς, 2, 4, 15.
7, 3, 2. καὶ, 3, 9, 8. καὶ, 19, 1. καὶ, 5, 27, 7. καὶ, 7, 9, 10.
καὶ, 7, 9, 10.

IN ARRIANUM.

nis fe occultentes, Ind. 3, 6.

πζ cum accus. omittitur, τὰ πολέ-
 μια, quod res bellicas attinet, 3,
 22, 3. τὰ πλῆθος numero, 3, 30,
 18. πζ τὰ ἰσῶς, ut par, ut verifimi-
 le est, 1, 1, 12. πζ ἰσῶς, 1, 23, 8.
 πζ τὰ ἐνὸς κορυφῆς, ad laevum
 cornu ducere, 1, 1, 15. πζ τὰ δι-
 ξῶν, in dextro cornu, 2, 9, 6. τὰ
 κίερος τὰ διξῶν ἐμβάλλειν, in dex-
 trum cornu impetum facere, 1, 2,
 8. sic πζ τὰ κίερος τὰ ἐνὸς κορυ-
 φῆς, 1, 2, 9. πζ τὰ ἐνὸς κορυφῆς
 ἐπὶ τὰς πάλους, 1, 6, 5. πζ τὰ ἐν-
 ος κορυφῆς, 1, 14, 7. πζ μέσους ἐπύ-
 ρων, 1, 2, 10. τὰς πζ σφᾶς ὀρθῶντας
 sibi oppositos cernentes, 2, 11, 1.
 sic καὶ αὐτὸν, 5, 17, 3. v. σφᾶς. οἱ
 πζ τὴν Ἐυρώπην ποταμοί, flumina,
 quæ in Europa sunt, 1, 3, 1. Ἐυρω-
 πῶται πζ τὴν Ἐυρώπην, 2, 7, 9. οἱ
 πζ τὴν Ἀσίαν ἀνδραποῖ, 3, 18, 18.
 πζ τοὺς ποταμούς ἡσαν, adverso flu-
 mine venire, 1, 3, 3; sed 3, 1, 6.
 est secundo flumine, πζ τὴν πᾶρ-
 σὸν in transcurfu, 1, 12, 13. εἰς τὴν
 δάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω, ἰνδὴ
 τὰ πόματα ἐμβάλλειν, 7, 10, 13. πζ
 τὰ ὄρη, 1, 6, 14. 1, 7, 9. περιελθὼν
 πζ τὰς πάλους, 1, 7, 13. πζ ἡδὲ, Ind.
 41, 5. N. πζ δάλασσαν παραβο-
 οῦν, mari auxilio venire, 1, 20,
 11. κατ' ἰσῶς πζ τοὺς ποταμούς ὡς τὴν
 δάλασσαν, 6, 14, 8. 7, 1, 1. 7, 7, 2.
 Ergo πζ τοὺς ποταμούς, est simplici-
 ter flumine f. adverso f. secundo,
 6, 1, 1. 6, 2, 8. 6, 13, 1. ubi v. Gro-
 nov. Ind. 21, 2. N. πζ, 2, 21, 2. N.
 πζ ἰθὺς, 1, 10, 3. 2, 8, 12. N. τὰ
 πζ τὴν Ἀργυρίαν ποταμὸν, res Æ-
 gypti constituere, 3, 5, 3. νομάρ-
 χης ἔρχων τὸ νομῶν πζ σφᾶς, præ-
 sides præseis suis quosque pro-
 vinciiis, 3, 5, 5. N. λόγος λοχιστοῖς
 πζ τὴν στρατίαν, oratio ad exerci-
 tum dicta, 7, 8, 3. πζ μέτωπον τὴν
 ἰππικὴν ἰσχυρὸν, equitatum a fron-
 te dispositum in hostem induce-

re, I, 4, 6. *ἔξ μίτῳπον* opponitur, *ὡς πλῆγιν καὶ ἔξ ὕδατος*, I, 21, 12. *μηχαναὶ ἐπαχθεύσαι* *ἔξ τοῦ χῶματος*, *machinæ dispositæ in aggere*, 2, 27, 6. §. *ἔξ τῆς πορείας ἐπὶ τὴν δεινὰν*, in itinere adori, I, 5, 2. *ἔξ μέσῳ τὸν πόρον* *ᾧ Ἐλλεσποντὸς ἐγένετο*, in medio Hellespontis fuit, I, 11, 10. *ἔξ τῆς θυγῆς*, in fuga, 3, 16, 2. §. *ἔξ σπουδῆς* celeriter, I, 5, 2. I, 19, 15. *ἔξ τάχῳ*, I, 19, 2. I, 25, 8. *καθ' ἑσυχίαν*, 2, 8, 8. §. *τὰ μάλα καὶ ἄπο τῆς σφίγος οὐκ ἔλπον*, *quæ ipsiis maxime grata sunt*, fingere, conjicere, I, 7, 4. §. *κατὰ τὴν ἡσὺν* juxta, prope insulam, 5, 12, 7. N. *κατὰ τὴν ἀκρὴν*, in adversus aciem, I, 21, 2. *ἀπὸ τοῦ εἰνέντες κατὰ τὸ Ἀλφειοῦ*, 2, 24, 3. §. *κατὰ Μίμφον πόρῳ* *ᾧ Νόϊας*, 3, 6. I. *ὁδὸς κατὰ τὸ Ἡερκλῆουσι θίρυσον*, via ad Herculis templum ferens, I, 8, 6. *κατὰ τὸ Ἀμφίων*, I, 8, 12. *κατὰ τὰ τέκχη*, I, 8, 12. *τῶν Ἀμφίων* *κατὰ τὸ Ἀμφίων*, qui ad Amphionis templum in statione erant, I, 8, 13. *τὸ κατὰ τὰ Λεύκτρα καὶ Μαντινέαν πλῆγμα*, *clades ad Leuctra & Mantineam*, I, 9, 6. I, 20, 7. 2, 20, 3. *τὰ κατὰ τὰς Θήβας διαθῆναι*, *de rebus urbis Thebarum statuere*, I, 9, 16. sic *τὰ κατὰ Μακεδονίαν Ἀντιπάτρου ἐπιτρέψας*, *Macedoniæ administratione Antipatro commissa*, I, 11, 4. §. *ἢ κατὰ τὴν ἄλλαν ἐπιτυχίαν*, non pro reliqua felicitate, I, 12, 3. N. sic *ἐπορίεως ἢ κατὰ τὸ πλεον* *αὐτῶν τῆς παρόδου ἔσσης*, *cum transitus angustior esset*, quam pro multitudo eorum, I, 22, 4. *θυροβαλίστρων ἢ κατὰ τὸ οὐκ ἔλπον*, *turbulentius, quam illius avis consuetudo fert*, canentem, I, 25, 9. I, 26, 6. *τεῖς ἰππίας κατὰ τὰ κίβητος ὄψον*, I, 13, 1. *κατὰ κίβητος* *ὡς βάλανον*, uno tantum cornu, non tota acie ex flumine exire, I, 13, 7.

INDEX GRÆCUS

ἴσθι νότις καὶ αὐτοῖς ἡμεῖς, cum suis
 quisque coplis, 5, 25, 13. τὸ κατ'
 αὐτοῖς, quantum in ipsis erat;
 quantum poterant, 3, 15, 9. τὸ κατ'
 αὐτοῖς οὐρανὸν ἔχειν, 4, 8, 9. 4, 12,
 8. καὶ ἴσθι singuli 4, 21, 3. καὶ ἄν-
 δρες singuli, 4, 29, 18. 6, 27, 14.
 κατὰ καὶ ἴσθι, Ind. 41, 5. ἴσθι
 ἄνδρες κατὰ οὐρανόν, vincebant sibi
 oppositos, 4, 25, 5. κατὰ οὐρανόν,
 suo ausu, 4, 6, 3. N. κατὰ ἀνάγκην
 ἴσθι jussu, 2, 9, 8. imperiose, 5, 27,
 3. ἴσθι κατ' ἀξίωσιν γυμναστικοί
 ἄνδρες, qui ob dignitatem, honoris
 gradum, illustriores erant, 2, 10,
 8. οἱ κατ' Ἀλίσκην, milites Ale-
 xandri, qui circa ipsum erant, 2,
 10, 5. κατὰ τὰ ἱερὰ φεύγοντες, per
 montes fugientes, 2, 13, 2. nota
 temporis, κατὰ Λαβδακίαν, estate
 Labdaci, 2, 16, 3. κατ' ἀπὸ πύ-
 λων, 2, 18, 7. κατ' ἄνδρες, vento
 secundo, 2, 19, 5. κατὰ τὸ χῶμα,
 adversus aggerem, e regione il-
 lus, 2, 21, 3. ἐν καὶ αὐτὸν, pro
 se quisque, 3, 9, 14. & 16. 3, 15, 5.
 ἐπιγρήψας κατὰ τὸ δάκρυον, conver-
 sus ad disruptam aciem, 3, 14, 2.
 καὶ τὸ δάκρυον διακρήσκει, ubi rupta
 erat acies, ibi penetrant, 3, 14, 7.
 καὶ οὐρανόν, agmen suum, 3, 15, 1.
 5, 16, 5. ἴσθι καὶ οὐρανόν, seorsum ire,
 3, 21, 7. 4, 27, 4. κατ' ἀνάγκην
 τὸν Δαριόν, propter necessitudi-
 nem cum Dario, 3, 21, 9. καὶ τὸ
 αὐτὸν χρόνον, eodem tempore, 3,
 27, 1. καὶ πρὸς, propter fidem,
 3, 27, 1. κατὰ δάκρυον ad insequen-
 tiam, 6, 17, 11. καὶ τὸν αἶμα
 βαρβάρων πολυτιμότερον, non sicut
 alii barbari viventes, 3, 27, 10. καὶ
 κατὰ καθάρωδι ἀνὰ ἀγῶνι γυμ-
 νῶν, qui se non ut citharodum,
 sed strenuum militem gesserat, 4,
 16, 13. καὶ κατὰ τὸν αἶμα βαρβάρων,
 4, 25, 4. Ind. 6, 9. ἴσθι κατὰ τὸν
 αἶμα, altitudine maxi-
 mae turribus pares, 5, 29, 2. καὶ

ζῶντας ἴσθι καὶ οὐρανόν, Ind. 6, 22, 7.
 οὐρανόν ἴσθι καὶ οὐρανόν, vulnerati non fue-
 runt pro numero occisorum, 5,
 24, 8. πύλας κατὰ τὸν οὐρανόν, por-
 tas in muro, 3, 30, 4. κατὰ πρῶ-
 τας φιλίας ἐνδοξίαν, per legationem amicitiam composito-
 rum, 4, 1, 2. κατὰ λόχους per singu-
 las cohortes, 4, 2, 1. sic κατὰ οὐ-
 ρῶν, 4, 21, 12. κατὰ μῦτον, singulis
 mensibus, 6, 29, 11. κατὰ τὸν
 οὐρανόν, ingresses per ripas, 4,
 5, 12. καὶ οὐρανόν καὶ οὐρανόν, major
 quam Peneus fluvius, 4, 6, 13. 5, 26, 9. 5, 29, 2. καὶ
 τὸν βαρβάρων βασιλέων ἐνδοξίαν,
 consuetudo, qualis est herba-
 riorum regum, 4, 7, 6. κατὰ πύ-
 λων διακρήσκει, in bello sum felix,
 4, 7, 8. κατὰ χιμαῶν, per hye-
 mem, hyeme, 4, 17, 5. κατὰ τὸν
 οὐρανόν κατὰ τὸν οὐρανόν τὸν οὐρανόν,
 conferebant se ad maxime per-
 ruptam partem petrae, 4, 19, 2. καὶ
 οὐρανόν κατὰ τὸν οὐρανόν, adcom-
 munitatem ad spectandum petram, 4, 21,
 16. κατὰ τὸν οὐρανόν, per portas, 4,
 23, 7. κατὰ τὸν οὐρανόν, secedere, 5,
 2, 2. 7, 14, 7. καὶ οὐρανόν οὐρανόν
 spe utilitatis, 7, 15, 9. καὶ οὐρανόν
 οὐρανόν, propter, secedere, 5,
 21, 10. κατὰ τὸν οὐρανόν, his similes
 Oxyptaca, 5, 22, 2. κατὰ τὸν οὐρανόν, Deus
 quem Hercules, 5, 26, 9. Ind. 16, 8.
 κατὰ τὸν οὐρανόν, propter spem, 5, 27, 15. κατὰ τὸν
 οὐρανόν κατὰ τὸν οὐρανόν, dejicit se e
 muro, 6, 10, 7. e contrario saepe
 est sursum, ut κατὰ τὸν οὐρανόν,
 6, 9, 7. 6, 11, 14. κατὰ τὸν
 οὐρανόν κατὰ τὸν οὐρανόν, κατὰ τὸν
 οὐρανόν, 6, 11, 5. κατὰ τὸν
 οὐρανόν κατὰ τὸν οὐρανόν, sicut κατὰ
 ripas, 7, 21, 2. κατὰ τὸν οὐρανόν
 κατὰ τὸν οὐρανόν, propter, 7, 21, 11. κατὰ

IN ARR IANUM.

ἄγροισι ἔργα, res rusticae, Ind. 12, 7. *ἐν τῇ ὄρῳ* in ripa, 1, 14, 6. *ἐν τῷ στόματι τῶν λιμένων*, in ipsius portus faucibus, 1, 19, 4. sic *ἐνδρομὴ γίνεταί* *ἐν τῷ εἴχῳ*, 1, 22, 1. *ἐν τῷ ἐρηρμμένῳ*, per murorum ruinas, 2, 27, 8. *ἐν τῷ χθαραλάττεισιν καθιβαίνειν*, per loca decliviora descendere, 1, 15, 1. *αἱ ἐν τῷ πλοῦσι ἐκείνῳ εἰσοφοραὶ*, tributa secundum cuiusque facultates, 1, 16, 8. *καὶ ἔχθρῳ ἀποκτείνουσιν*, ex odio interficere, 1, 17, 14. 2, 12, 9. *ἐν τῷ ῥαῖδι ἢ φιλίᾳ*, 5, 21, 4. *ἐν συμμάχῳ*, propter societatem, 3, 8, 5. *ἐν ἀρπαγῇ χρημάτων ἀποκτείνουσιν*, propter rapinam facultatum, spe praeda interficere, 1, 17, 14. *καὶ ἀρπαγῇ λαρεῖσιν τρόπῳ ἐαλίτεις*, 4, 5, 1. *ἐν θυγῇ*, propter fugam, ut fugientes insequi posset, 5, 14, 3. 6, 26, 3. *ἐν πύρῳ*, a puppi, post puppim, *ἐν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ* *ἐν τῷ πύρῳ*, 1, 18, 10. *ἐν τῷ ἀπείτοματι τῷ ἡνὶ ἀπέβασιν ποιῶν*, in abrupta insula descendere, 1, 19, 7. 1, 28, 7. 4, 3, 3. *ἐν τῷ συγκλήμῳ*, uti convenerat, 1, 20, 10. *ἐν τῇ γίφυρῳ φεύγον*, per angustum pontem fugere, 1, 22, 6. 2, 11, 5. 4, 26, 13. *ἐν τῷ γίφυρῳ ἀνίσταται ἐπὶ τῷ εἴχῳ*, 2, 23, 6. *ἐν τῷ ἱερῷ* per alveum, 4, 3, 5. *ἐν τῇ ὁδῷ* in itinere, 1, 25, 13. 1, 26, 4. 2, 7, 14. *καὶ ἡνὶ ἀπὸ τῶν πυλῶν* *ἐν τῇ ὁδῷ*, descendit ex Pylis in viam, 2, 8, 3. *τὴν πόλιν αἰρεῖ* *ἐν τῷ κρείτῳ*, urbem vi capit, 1, 28, 11. *ἐν φιλίᾳ* *ἐν δαλατῶν γίγνεται*, auxilium mari ferre, 2, 1, 3. *τὸν ἐν συμμάχῳ ἡσυχῆς*, 2, 1, 7. videtur significare vim foederis, *ἐν συμμάχῳ ἡσυχῆς* *ἐν τῇ αἰρήνῃ τῇ ἐπὶ Ἀγακίδῃ γινόμενῃ*, confederatos esse secundum pacem &c. 2, 1, 7. *καὶ ἔδωκεν ἐν τῷ*, qui voluptatis causa cum quo sunt, amici jucundi, 2, 6, 7. *τὸ ἔδωκεν τὸ ἐν τῷ πύλῳ τῷ Ἀματι-*

κῆς, mons, prope pylos Amanicas, f. qui ipse pylos constituit, 2, 7, 1. *καταβαίνω*, 1, 15, 1. 2, 4, 6. *καταβήτω* *αὐτὸν τὴν χώραν ἀμύνει*, 2, 14, 3. *ἀπὸ τῷ ἵππῳ*, 4, 24, 9. *καταβάλλω* dejicio, prosterno, 1, 15, 10. & 11. 4, 24, 7. *ἐκείνα καθιβαλόντες*, aor. 2. part. 1, 17, 12. *καθιβαλὼν τὰ τέχνη*, 1, 19, 3. 2, 27, 8. *πύργῳ*, 1, 20, 11. *καταβάλλει τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα*, deprimere Alexandri facta, 4, 8, 10. *ἐς ταπεινότητι* *ὡς πρίπῃσιν καταβάλλει*, 4, 11, 6. *χάραξ* *ὡς μίσος καταβιβλημένῳ*, vallum interjectum, 5, 24, 3. *Καταβάσας ἢ Πισοφῶν αὐτὸν κατὰ γαίῃ*, 1, 12, 5. 6, 24, 8. *καταβιβλημένῳ*, part. praet. act. a *καθιβαίνω*, 4, 24, 9. *καταβήτω*, aor. 2. inf. *καταβαίνω*, 2, 14, 3. *καθιβαλὼν ἀπὸ τῷ ἵππῳ*, 3, 21, 12. *κατάγομαι* devehor in portum, opponitur *τῷ ἀπύγομαι*, Ind. 23, 2. & 38, 2. & 39, 6. *κατάγω* deduco, 1, 12, 5. 7, 9, 3. *ὡς ἐπὶ δαλατῶν*, 3, 19, 12. 4, 7, 3. *θυγάδας κατὰγον*, exules reducere, 1, 17, 11. N. *ἐὰν κατὰγον ἐς Μακεδονίαν*, 7, 12, 3. *καταδίδω*, Ind. 29, 3. *Καταδέρβει*, Ind. 41, 1. *καταδύχομαι* *τὸν θυγάδα*, recipio exules, 1, 10, 2. *καταδύω* vincio, 3, 29, 8. *Καταδύπη*, urbs, Ind. 4, 5. *καταδράμνεις*, part. a. 2. a *κατατρέχω*, 4, 24, 8. *καταδρομὴ*, incursio, 4, 1, 3. 4, 16, 10. *καθιδρομῇ* *τὸν χώραν ποιῶν*, incursionem facere in regionem, 6, 5, 9. *καταδύω*, Ind. 25, 6. *καταδύω*, 2, 20, 14. *demergo*, 2, 22, 2. *καταδύω*, accuro, 6, 3, 9. *καθιδύομαι*, *καθιδιδόμην* *τῇ διαμαρτίᾳ*, pudefacta errato, 2, 12, 11. 3, 30, 3.

INDEX GRÆCUS

Καταΐη Insula, Ind. 37, 10.
καταΐη ἐξ Ἐλευντος ἐς τ' ἑλμένα, na-
vigo ex Eleunte in portum, I, 11,
10. 6, 27. Ind. 32, 2. καταΐον ἐς
τὴν γῆν, eo appulerunt, I, 26, 6.
Ind. 26, 2. & 6. & 37, 9.
καταπαγναι, 5, 17, 10. 5, 18, 11.
καταπαγναι, I, 21, 10. 2, 13, 3.
καταπαγναι, 6, 28, 1. ἐν ἡλίῳ, 7, 2, 2.
καταπαλίσσας, part. aor. I. κατὰ κλεισιν
ἐς τὴν πόλιν, intra moenia conclu-
dere, I, 5, 13. I, 20, 7. 4, 23, 4. 5,
23, 4. κατακλείδωσται, 3. pl. aor.
I. ind. pass. I, 20, 14. κατακλείδονται
ὡς τ' Ἰμακεδονίαι ὡς τ' ὑλλῆς, I,
21, 6.
κατακλίσω, 7, 3, 7.
κατάκλισις accubatio epularis, 5,
2, 9.
κατακομίζωμαι, κατακομιδιῶντες τῆς
Ἰνιδῶν, delatī ad Tenedum, 2, 2,
4. 6, 23, 6. ἐς τὴν, Ind. 15, 4.
κατακομίζω, 3, 13, 11. 5, 17, 9.
κατακοπῶ, cædo, trucido, I, 16, 4.
κατακόπησας ὡς αὐτῶν, I, 15, 4.
3, 30, 17. ἐν χειρὶ ὡς τ' Ἰμακεδο-
ναι κατακόπησας, 3, 18, 14. τὰ ἄρ-
ματα κατακόπη, currus confracti
sunt, 3, 15, 16. 5, 18, 3.
κατάκουσι τὴν παραγγίλματι, 5,
7, 12.
κατάκουσας, Δακεδονομῶν ἐν κατάνου,
ip̄os follicitantibus, 3, 6, 4. οἱ ἄλλοι
κατάνου τ' λόγῳ, 3, 10, 3. 5, 11, 3.
κατάνου τ' σφτρίῳ, morem gē-
tere, I, 16, 4. 4, 15, 12.
κατακρίτω, 4, 27, 5. 5, 24, 6.
κατακρίνω, ὅτι ἡ σιωπὴ κατακρί-
ται, Ind. 11, 6.
καταλαμβάνω, includo, cohibeo, οἱ
ἐν τῇ πόλει καταλαμβάνοι, in urbe
conclufi, I, 5, 20. N. ἐς τὴν κατα-
λαμβάνον τὸν θάριν, in angustum
redactis belluis, 5, 17, 8. §. κατα-
λαμβάνον offendere, I, 2, 5. I, 5,
12. 3, 23, 4. 6, 29, 2. & 5. σφτρί-
ζοντας καταλάβον, 2, 5, 12. αὐτῶν,
I, 3, 3. §. καταλαμβάνον τὴν ἄκρην

occupare, I, 1, 8. I, 5, 8. & 12. & 18.
ἐν χερσίν, I, 6, 9. οἱ τὸς αὐτοὺς κατα-
λαμβάνου, si nos eos occupet, I, 5,
17. καταλάβοντος capiti sunt, I, 6,
23. I, 9, 8. καταλαμβάνον αὐτοὺς ἀπὸ
πασί, recessus maris eos occu-
pat, Ind. 37, 5. ἀπὸ τῆς καταλα-
βάνης, necessitas cogit, 3, 12, 2. 5,
7, 4. φρεσὶς καταλαμβάνουσα,
prædiciis teneri, 4, 17, 6. πῶς
καταλαμβάνει αὐτὸν, 7, 1, 1. οἱ τῆς
τὴν κρὸς συμφορὴν καταλαμβάνουσα, I,
qua publica calamitas imminet,
Ind. 11, 5. & 15, 12. τὸς ἐπιδόσαντας
σφῆς ὁμολογίας καταλαμβάνου, de-
dentes se, in fidem recipiebat, 6,
4. 3. καταλάβοντες οἴτας, 6, 23, 6.
τὸν λάβον καταλαβόντες προσέμει-
νεν, I, 29, 4. 3, 17, 7.
καταλόγιον ἐς θάλασσαν τ' βασι-
λέας, 4, 13, 1. ἐς λόγους, 7, 11, 5.
καταλόγῳ ἱππίας ἐν τ' χερσὶν, con-
duco, conscribo ex regione equi-
tes, I, 24, 2. ἄλλῃ στρατῷ καταλό-
γιον, alia copiae recens conscrip-
sit, I, 29, 6. ἐς τὴν στρατοφύλακην
κατέλεξε, 2, 12, 3. 6, 28, 5. 7, 6, 6. 7,
23, 4. §. παρὸ, expono, 4, 13, 12.
4, 14, 4.
καταλοιπῶ, I, 2, 5. I, 17, 8. & 9. 7,
3. ὁμῶς καταλοιπόμενος ὡς τ' ,
I, 27, 3. καταλοιπῶ τὸ σφῆς τ'
τοιχομῶ τοῖς τέλειον, 3, 2, 1. κα-
ταλοιπῶ σφτρίῳ ταῖς Σφτρίῳ, 3,
16, 15.
καταλοιπῶντες relicti, part. a. I.
pass. καταλοιπῶ, I, 2, 5.
καταλοιπῶ lapido, ἐν τ' ἱερῷ ἱερο-
γῆρας καταλοιπόμενος, I, 7, 13. 4, 14, 5.
καταλοιπῶ molo, Ind. 29, 12.
καταλαβῶν occupandum, Ind.
27, 8.
καταλαβῶντες, part. aor. I. pass.
καταλαμβάνω, I, 9, 8.
καταλαμβάνου, 3. f. fut. I. med. κα-
ταλαμβάνω, I, 5, 17. I, 19, 13.
καταλαμβάνω ἐν ταῖς σφτρίῳ, com-
prehensio f. oppressio facta di-
stanti-

I N A R R I A N U M .

tantibus induciis, I, 9, 12. κατάλη-
 ψις τῆς πόλεως, expugnatio urbis,
 I, 19, 9. I, 20, II. 4, 16, 8. 5, 24, 7.
 6, 6, 8. πρώτη, 4, 3, 9.
 κατελογαδὴ soluta oratione, I, 12, 4.
 καταλογίζομαι εἰς τὴν ἵππον, 7, 6, 5.
 7, 24, 2.
 καταλύει ἐλυγαρχίαν, I, 17, II. I,
 18, 3. τὸ κατὰ δὲ dimittere, & fa-
 cere, ut alii dimittant, I, 20, I. & 2.
 τὸν πόλεμον bellum componere,
 2, 25, 3. τὴν ἰσορροπίαν, 4, 10, 4.
 καταμαρᾶν part. aor. 2. a καταμαρ-
 ᾶν audire, cognoscere, intelli-
 gere, I, 6, 19. 2, 7, 4. 5, II, 2. 5,
 18, 8. τὴν χώραν, 7, 20, 18.
 καταμαρῶν, ἐξελόντες καταμαρῶν, 3,
 29, 9.
 καταναλισκόμεναι, 7, 7, 7.
 κατανοῖμαι, aor. I. inf. act. a κατανοῖν.
 κατανοῖμαι εἰς πολλὰς τὴν ἀρχὴν τῆς
 Ἀργυρίας, 3, 5, 9. τὴν ἀνδράπευσιν τῇ
 στρατίᾳ, distribuere in exercitum,
 4, 3, 12.
 κατανοῖν τὴν χώραν, I, 9, 16. εἰς ἴλιον
 κατανοῖν, 6, 21, 9.
 Κατάνης, 4, 22, I.
 κατανοῖν τὴν Ἀργυρίαν, 2, 13, II. 3,
 16, 14.
 καταπαύω, impono, illino, Ind.
 14, 9.
 καταπατῖν, τὸν χιλὸν καταπατῖν τῇ
 ἵππῳ, I, 12, 17. 2, 6, 8. N. καταπα-
 τηθῆναι ἐπὶ τῇ στρατίᾳ ἐπὶ τῇ
 τῆς ἱερωσύνης, 5, 15, II. 5, 17, 8.
 ὑπὸ σφῶν καταπατηθῆναι, part.
 aor. I. pass. a suis conculcados, I,
 22, 6. 2, 11, 5. 6, 22, 9.
 καταπαύω τὴν γάμον, 2, 3, 8. 2, 5, 12.
 7, 9, I.
 καταπίλη βάλαντον, 2, 27, 3.
 καταπίλην ἐπὶ θάλασσαν, I, 25, 5.
 2, 2, 2. 3, 16, 16. εἰς, 3, 16, 8.
 καταπιπύσαι, 3. pl. plusq. med. a
 καταπιπύω, 4, 19, I.
 καταπίπληται, part. præt. act. a
 καταπίπλην, I, 21, 7.
 καταπίρ, Ind. II, 2.

καταπίρην, Ind. 5, 10.
 καταπίπλημι, καταπιπύσαι, part. aor. I. 2, 21, 13.
 καταπιπύσαι, part. præt. med.
 καταπίπλην, I, 19, 7.
 καταπίπλημι, χάρις οὗ τοῦ πρῶτου
 καταπίπλην, 2, 18, 6. 3, 29, 6. 5,
 24, I. ἵππῳ ἐπὶ τῇ πρώτῃ καταπι-
 πύσαι, 2, 19, I. κλίμας καταπι-
 πύσαι, 5, 7, II. αἱ σκαφὲς κατα-
 πιπύσαι, 4, 19, I. σκάλας κατα-
 πιπύσαι (part. præt. med.) mu-
 rices deflexi, 3, 9, 8.
 καταπιδᾶν, 5, 14, 5. 6, 9, II. & 12.
 7, 8, 6. ἐπὶ ἵππῳ, 5, 23, I. 7, II, I.
 καταπιδᾶν, aor. I. inf. καταπιδᾶν
 ἐπὶ τῶν ἵππων defilire ex equis, I,
 6, 9.
 καταπίπλην εἰς ἴδιον, I, 21, 7. ἀμφὶ
 σφὶ τοίχῃ καταπιπύται, juxta
 murum collapsum, I, 22, 4. I, 23, I.
 καταπλῖν, 7, 7, 2. Ind. 19, 8. κατα-
 πλῖναι, part. aor. I. I, 18, 7. 3, 2, 8.
 εἰς τὴν καταπλῖν εἰς τὴν θάλασσαν, 3,
 1, 6, 6. I, 1, 6, 13, I. εἰς Ἀργυρίαν
 3, 2, 4.
 καταπλῖναι δίδωμι, 3, 4, 2.
 καταπλῖν, 5, 22, 8.
 καταπλῖν εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν,
 5, 29, 5. 6, 1, 7. 6, 4, 3. 6, 20, 4.
 καταπλῖν, 6, 18, 8.
 καταπλῖν, Ind. 21, 4.
 καταπλῖναι αἰρεῖν, per vestigia insti-
 quendo capere, 3, 20, 4. N.
 καταπλῖναι, ταῦτα καταπλῖναι,
 his rebus gestis, I, 24, 8. 4, 8, 8.
 4, 10, 8. 6, 20, I.
 καταπλῖν, aor. I. inf. act. a καταπλῖν,
 I, 11, 10.
 καταπλῖναι, 7, 7, II.
 καταπλῖν, 5, 12, 4.
 καταπλῖν, 5, 17, 3.
 καταπλῖναι εἰς, ruo, confugio,
 5, 17, 3.
 καταπλῖν, 2, 23, 2. ἡ γειθῆς κα-
 τὰ πλῖν, 4, 26, 12.
 καταπλῖναι ὕδατι, irriguus, 6, 29, 6.
 καταπλῖναι ἑπὶ πρώτῃ ἱερῶν, auri-

INDEX GRÆCUS

carī primum sacrificium, 2, 26, 8.
 7, II, 15.
 κατασείω, καθίστημι τὰ τεῖχη part.
 a. I. concutiens, quassans muros,
 I, 19, 3. 4, 26, 9. ταῖς μηχαναῖς, I,
 20, 13. κατισείδω τὸ τεῖχος ἐπι
 μύγα, 2, 22, II, 5, 24, 6. κατίσσει
 τὸ τεῖχος ἐπὶ μύγα, 2, 23, 2. ἐπὶ πο
 λυ, 2, 27, 6. σινδύας κατίσσει, 4,
 19, 5. κατασιστοιμί, part. præ.
 pass. I, 21, 7. I, 23, 1.
 κατασημάνομαι obsigno, 7, 18, 4.
 κατασπῆ, κατασπῆται, aor. 2. inf.
 pass. putrescere, Ind. 8, 12.
 κατασπῆναι ὥς τινα, 3, 26, 3-7, 8,
 7, 7, 18, 7.
 κατασκάπτω subverto, solo adæ
 quo urbem, 3, 18, 19. 4, 23, 8. 5,
 24, 12. 7, 14, 9.
 κατασκάψας part. aor. I. κατασκά
 πτει πόλιν, urbem diruere, ever
 tere, I, 4, 8. κατασκάψαι εἰς ἰθάρος,
 aor. I. inf. act. I, 9, 16. I, 23, 7.
 κατασκέπτομαι exploro, 2, 7, 3. 6,
 23, 3. 6, 19, 5. τὴν χώραν, 3, 9, 8. Ind.
 32, II. & 43, 8.
 καθισκινύζω, εἰς ἣν τοῖς Ἕλλησι κατ
 αμύνησθαι, pacem Græcis paravi,
 2, 14, 12. κατασκινύζειν φρένας,
 præsidium imponere, 4, 30, 8. οἰκή
 σιμοι τὴν χώραν κατασκινύζειν, re
 gionem habitabilem facere, 6, 18,
 I. ξύμπαντα εἰς τρέποι τὸν Περσικὸν
 κατασκευασάμενοι, 6, 30, 4. §. ædi
 ficare, 7, 23, 10. & 13.
 κατασκευὴν impedimenta, supellex,
 2, II, 12. βασιλική, 3, 15, 12. 6, 25,
 II. §. ἑνωτοῖσιν κατασκευὴν, na
 valium exstructio, 6, 20, 2.
 κατασκηπῶ, invado, incido, de
 morbis, βύμα ἀδρόν κατασκηπῶ
 αὐτῷ εἰς τὴν γαστέρα, profluvium al
 vi eum invasit, 4, 4, 17.
 κατασκηπῶ, 3, 17, 7. 4, 1, 2. 4, 24, 14. 7,
 20, 12. ἐπὶ κατασκηπῶν σαπίματι
 δα, 5, 14, II.
 κατασκηπῶ speculator, 3, 9, I.
 κατασκηπῶ τις ἀναβάτας, 3, 13, II.

6, 22, 13.
 κραταυδεῖς, part. aor. I. pass. ἀκρ
 οῦσθαι, 2, 14, 8.
 κραταύειν, fut. I. inf. act. καθίσταται,
 I, 12, 7. κατατίσσει, part. aor. I. I,
 17, I.
 κατάρκιστος, distinctus maculis,
 Ind. 5, 9.
 κατάρκιστος πιδύον, in castris dego,
 I, 2, 5. castra pono, I, 5, 9. I, 7, 15.
 ἐπὶ τῷ Ἑρμῇ ποταμῷ, I, 17, 4. ὥς
 Ἀλικαρνασσῶ, I, 20, 4. κατάρκισ
 τος πιδύοντι ἐν ταῖς οἰκίαις, I, 27, 3.
 κατάρκιστος, subigo, in potesta
 tem redigo, 3, 19, 5. 4, 14, 5. 4,
 15, 6. 5, 21, 10. βία, 6, 4, 3.
 κατάρκιστος morior, 7, 3, 2.
 κατάρκιστος tabulatum, 2, 20, 7. 2,
 21, 13.
 καταρχῇ, aor. 2. inf. act. κατάρχῃ,
 I, 20, 8.
 καταρχίζειν πόλιν, 2, 27, 10. 6, 9, 2.
 κατάρχοι, aor. 2. opt. act. ἀκατάρχῃ,
 4, 7, 9.
 κατατάσσει, τὸν ἵπκον εἰς τὸν ἵπκον
 κατάρχῃ, equites ad equitatum
 adjunxit, 3, 16, 19. 4, 27, 3.
 κατατίτρωσκω, part. præ. pass. a
 κατατίτρωσκα, 4, 27, I.
 κατατίτρωσκω χιόνες, 5, 9, 7. 7, 21, 3.
 κατατίτρωσκω, 3, 19, 13. 6, 29, 15. 7, 5, 4.
 κατατίτρωσκω, 3, 21, 16. 4, 27, I.
 κατατίτρωσκω, telis obruo, 4, 5, 14.
 κατατίτρωσκω, 4, 24, 8.
 κατατίτρωσκω, part. aor. I. act. a
 κατατίτρωσκα, 3, 21, 16.
 καθυλίσσω, tibia modulor, 6, 28, I.
 καταφάνομαι, 3, 10, 6.
 καταφάνος ἐπιβλή, I, 25, II. 7, 12,
 15. κινδύνῳ, Ind. 20, 8. καταφα
 νῶς τοῖς πολέμοις γινώσκω, 2, 9, 2.
 2, 21, 13. 5, 12, 3. 6, 13, 3.
 καθυφίρειται deferri, invehī, I, 1, 10.
 καταφίροντο τῷ δ' ὁρῶν, delabe
 rentur e sublimi, 3. pl. præf. opt.
 I, I, II. καταφίροντι ἐν τῷ ὁρῶν
 5, 26, 9. ὁρῶν εἰς ὁρῶν ἀδρόα κα
 ταφίρεται εἰς τὴν γῆν, 5, 9, 7. ἀρῶν
 τῇ

I N A R R I A N U M.

τῶν χερσὶν καταφύσσει εἰς τὴν πλη-
 γν, Ind. 16, 9.
 καταφύγειν εἰς τὴν πόλιν, I, 4, 5. I, 6,
 25. εἰς τὸ ἱερὸν, 2, 24, 8. ὡς τὸ ἄγ-
 ρα, I, 8, 8. εἰς τὰς οἰκίας τῶν τριῶν, I,
 19, 17. παρ' ἡμῶν κατέφυγον, 2, 14, 14.
 κατέφυγον, 2, 19, 9. 6, 30, I.
 κατέφευγον, 2, 21, 7.
 κατέφυγον, 4, 21, 11. 4, 25, I. de-
 spero, 7, 4, 4.
 κατέφυγον, part. aor. 2. κατέφυγον,
 I, 6, 25.
 κατέψυξιζομαι τινος θάνατον, fero in
 aliquem mortis sententiam, I, 10, I.
 κατέψυξαν, 3. pl. aor. I. ind. med.
 κατέψυχομαι, I, 10, 2.
 κατείδω video, conspicio, I, 8, 9.
 I, 19, 4. & 15, 2, 11, 6. & 9,
 κατελάθιντις εἰς τὴν πόλιν, part. aor.
 I, pass. a κατελίσκομαι, cum se re-
 cepissent in urbem, 6, 6, 5.
 κατελάθοντες confugerunt, 3. pl.
 aor. I. pass. a κατελίσκομαι conden-
 for, includor, 5, 17, 7. 6, 6, 5. 6,
 8, 12.
 κατελημμένα, occupata loca, part.
 præt. pass. a καταλαμβάνω, I, 5, 12.
 κατελημμένοι inclusi, a καταλαμβάν-
 ων, significationem habet a κατε-
 λίσκομαι, I, 5, 20. N.
 κατελεφθῆναι, plusq. perf. act. κατα-
 λαμβάνω, I, 5, 8. κατελήφθαι,
 3. pl. Att. I, 23, 5.
 κατελεφότες, part. præt. act. a κα-
 ταλαμβάνω, I, 1, 8.
 κατέμι, κατιόντες οἱ τ' ὄρη, descen-
 dentes ex montibus, I, 17, I. κα-
 τήντες εἰς τὴν φάραγγα, 4, 21, 9. φυ-
 γάδας κατίνας exules reverti, 2,
 I, 7. κατίοντες εἰς τὸν Ἑβραϊστὸν
 πόντον, 2, 7, 14. 7, 15, 4. κατήν ἀπὸ τ'
 πυλῶν κ' τὸν ὄρεν, 2, 8, 3. πνῦμα
 κατῆν μέγα, ventus vehemens in-
 cumbebat, 6, 18, 11.
 κατέχον, imperf. a κατέχω, I, 5, 10.
 κατεκαύθη, 3. f. aor. I. ind. pass. a
 κατακαίω, I, 21, 10.
 κατεμάχησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass.

a καταμάχων, I, 15, 4.
 κατέλειπον, imperf. a καταλείνω, I,
 6, 22.
 κατέλιν, cum accus. Ind. 31, 8.
 κατελοίθησαν, 3. pl. aor. I. ind.
 pass. a καταλείπω, I, 17, 9.
 κατελήφθη, 3. f. aor. I. ind. pass.
 καταλαμβάνω, I, 5, 12. κατελήφθη-
 σαι, 3. pl. I, 6, 23.
 κατέπα τινος, defero aliquem, 4,
 12, 10. σφῶν αὐτῶν κατέποι τὴν ἐπι-
 βολήν, 4, 13, 13. 6, 29, 17. 7, 24, 6. N.
 κατεργάζομαι conficio, occido,
 Ind. 24, 9. N.
 κατεργαζομένην, I, 22, 4. vide ἐργ-
 αζομένην.
 κατεργαζών, 3. f. plusq. perf. pass.
 Attice, a κατεργάζω diruo, I, 19, 3.
 κατεργάσθαι, aor. 2. pass. κατεργάσθαι,
 4, 26, 12.
 κατέρχεται ἀπὸ τ' οὐγῆς, ab exilio
 redire, 3, 6, 9. & 11. §. descende-
 re, devenire, 4, 24, 10. 6, 12, 7-
 7, 13, 7. Ind. 31, 8.
 κατέρχων, 3, 28, 11.
 κατεστροφτοπιδικῶν, part. præt. act.
 καταστροφτοπιδίκω, I, 7, 15. I, 12, 15.
 κατινάζω, sedo, demulceo, Ind.
 14, 3.
 κατίφυγον, aor. 2. a καταφύγω, I,
 8, 8.
 κατέχω contineo, detineo, 2, 6, 3.
 appello, Ind. 31, 5. κατέχει ὄρεα
 montem infidere, praesidio occu-
 patum tenere, I, 5, 10. & 20. Ind.
 28, 3. occupare, 2, 8, 1. λόφον κα-
 τέχον, collem tenere, I, 6, 8. τὸν
 Κασμῆν, I, 8, 12. I, 23, 11. βίαν
 κατέχον, vi, non jure, I, 27, 6.
 ἔξω κατέχον, milites extra vallum
 continere, quo minus irrumpant,
 I, 8, 4. ἐλὶ γῆ φολακῇ κατέχον, I,
 27, 9. φρουρὰ κατέχον, praesidio
 tenere, I, 9, 16. τῷ περὶ τὴν Ἀ-
 σίαν, terrestribus copiis Asiam te-
 nere, I, 20, 2. κατέχον τὰ πράγ-
 ματα rerum potiri, I, 23, 10. κα-
 τέχον ἐν κόσμῳ, continere in offi-
 cio,

INDEX GRÆCUS

clo, 6, 27, 11. κατέχον ἀρχήν, ger-
tinere imperium, 3, 18, 18. ὁδὸν
ἡδεῖαν κατέχον ἐπιπολὺ τῆς χάριτος,
suavem odorem late diffundi, 6,
22, 9. ἀρχὴν κατέχον ἐν δυνάμει, 2,
14, 10. λόγῳ κατέχον, fama tenet,
1, 11, 10. & 13, 2, 3, 2, 7, 16, 6. τὰ
πνεύματα ὧς θείῳ τῇ ὁρμῇ πᾶσαι
κατέχον ἐν τῷ πνεύματι, ἐπιπλέοντα
ἐπὶ τῷ γῆν, Ind. 21, 1. ἐπὶ ὧς ἡλ-
κατέχον, cum sol fervet, Ind. 11, 7.
ἐλπίδας αὐτῶν καὶ λειψύχλια κατέ-
χευ, correptus fuit, 6, 10, 3. ἐν
ἀνάστασι κατέχει, adhuc recessus
maris obtinebat, durabat, Ind.
22, 8. ἐς Σίφνον κατέχον, Siphnum
appellunt, f. eo cursum dirigunt,
2, 13, 4, 2, 20, 3, 6, 4, 1, 6, 19, 6.
Ind. 31, 4. & 5. ταῖς βίαισι ἐπὶ πο-
λὺ κατέχον οἱ Μαιεύσεις, telis pro-
cul pertingentes, 2, 27, 6. νότος
κατέχει, austro spirante, 1, 26,
2, 6, 21, 1. Ind. 6, 7. ἐξ ἐπιπολῆς
τῇ πόλει καταχεῖν, subita incur-
sione urbe potiri, 1, 20, 8. ὁμβρῶν
ἐπιπολὺ τῆς νυκτὸς καταχεῖν, imber
in multam noctem durans, 5, 13,
5. Ind. 30, 8. χωρία καταχεῖν, op-
pidis occupatis, 3, 1, 4. ἐς τοσού-
τῃ ἐπὶ ὧς ἡλ-κατέχον, 6, 4,
9. Ind. 30, 5. κατέχον retineo, 1, 21,
15, 4, 8, 14. ἀντὶ ἐμῆς κατέχον, 6,
14, 4. κατέχουμαι, teneri, retineri,
impediri, 4, 8, 12. ἐπιπολῆς χω-
ρίων ἐς τὸ κατέχεσθαι τὰ κύματα ἐν
φυλακίσματι, 6, 15, 14. δύνει κατέ-
χεσθαι, sitit premi, 6, 26, 2. μέ-
νει κατέχεσθαι, 7, 15, 9. πόδι τῆς
οἰκίας κατέχεσθαι, Ind. 20, 4. φέ-
βη μάλιστα τι ἡ ἐνταῖς κατέχεσθαι,
2, 17, 4. κατέχομαι ἐν τῷ θεῷ,
numine afflatus, 4, 13, 11. κατέχο-
μεναι ἡδὲ ἐκ πυρὸς ὧς πύργων, cum
jam turres ignem concepissent,
2, 19, 9. ὡς κατέχομεναι τὰς πό-
λεις φυλακῆς ἰχυρῆς ἑδν, 2, 4, 3.
καταχεῖν αὐτὸς ὧς Διονύσου, Dio-
nyfi numine correptos, 5, 2, 9.

κατέγγι, 201. 2. α κατέγγι, 1, 12, 5.
καταγγέλλω, Ind. 30, 3.
καταγορεύει αὐτὸν ἰχυρῆς, 3, 26, 2.
τὴν προδοσίαν, 4, 7, 5.
κατέγει, 3. f. plusq. perf. med. α κατέ-
γει, 2, 8, 3.
κατέγει, Ind. 43, 1, & 6.
κατέγει, 3. pl. aor. 1. α κατέγει, 1, 2,
26, 6.
κατέγει, 201. 1. pass. α κατέγει, 2,
22, 11.
κατέγει, 3. pl. aor. 1. pass. α
κατέγει, vel potius κατέ-
γει, 5, 17, 3.
κατέγει, part. aor. 2. α κατέγει, 1,
8, 9.
κατέγει, part. aor. 2. α κατέγει, 1,
17, 1.
κατέγει, 7, 20, 18.
κατέγει, in mari-
mam oram colonias deducere,
7, 19, 11.
κατέγει, 5, 27, 8, 5, 29, 5.
κατέγει, 2, 12,
12. τὸν Θεόν, 2, 15, 4.
κατέγει, Ind. 20, 9.
κατέγει, 1, 13, 1. κατέγει, 1, 14, 6.
ἐχέτω κατέγει, 2, 7, 1.
κατέγει, 5, 16, 5.
κατέγει, 1, 20, 8, 4,
30, 12. Ind. 28, 7.
κατέγει, restituio, Ind. 20, 6,
29, 15.
κατέγει, 4, 13, 10.
κατέγει, ἐν τῷ θεῷ, numine afflatus,
4, 13, 9. ὡς κατέγει, 6, 25, 7.
κατέγει, 1, 20, 8.
κατέγει, Ind. 40, 1.
κατέγει, 6, 9, 9. τὰ κατέγει, 6, 29,
7. κατέγει, Ind. 26, 2.
κατέγει, 1, 15, 3. ἀποτέγει, 2,
27, 1.
κατέγει, 7, 21, 11. α κατέγει.

IN ARR I A N U M.

Καῖμα⊙ ἦρ⊙, 3, 28, 6. & 8. 4, 22, 5. Ind. 2, 4.

καολός, 6, 22, 13.

καῖμα, καίματι ἰχθύων⊙, 2, 4, 10.

καῖμα ἐπιφύγει, 3, 7, 6. πολὺ, 4, 4, 16.

Καῖμανα locus, Ind. 21, 3.

καυματώδης, Ind. 13, 2.

καυμάκης, stragulum, 6, 29, 8.

Καῖν⊙, 2, 5, 8.

καυρία, regium capitis ornamentum, 7, 22, 4.

Καῖρος Λιδίας ποταμός, unde Καῖ-
σρον πίδαρι, 5, 6, 6. N.

καχλάξ strepito, 5, 20, 14. 6, 4, 7.

καχλάξ fabulum, 6, 23, 5. 6, 26, 12.

καῖσι illic, Ind. 41, 3.

καῖμα, σφάγια ἵτι καίματα, 1, 5, 12.

καῖται ἡ πῶ⊙ ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ, 1,
18, 7. καῖται Γέρδιοι ἐπὶ τῇ Σαγγα-
ρίῳ, 1, 29, 7. καῖται ἐδυρόμενοι, 4,

9, 4. 7, 14, 15. καίμιν⊙, qui pro-

stratus jacet, 4, 24, 8. ἡμοὶ ὡς μίσθ-

κάδωσι οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι, 5, 3, 5.

καίρομαι, καίρωσθαι Ἀλέξανδροι ἐπὶ
τῷ περὶ τὴν πόλιν, 7, 14, 7.

κακαύμινα, part. præ. pass. a καίω,
6, 24, 6.

κακασμένον, part. præ. pass. a καίω,
1, 15, 8.

κακαυόμενος, part. præ. act. a καίω,
5, 18, 2.

κακομισμένοι ἄλλα τῷ πόντι, 5, 27, 3.

κακόμενος, 3. f. perf. pass. a καίω,
2, 12, 6.

κακονμίν⊙ ὡς τῶς ὀδῷ, pulverulen-
tus, 5, 1, 5. part. præ. pass. a καίω.

κακόνμιατό, 3. i. plusq. perf. pass.
Jonice pro κακόνμιατο, augmento

omisso, & per διάλυσιν τῷ η in κα,
Ind. 8, 1.

κακῶσθαι, præ. inf. pass. a καίω-
μαι, Ind. 40, 3.

Κελαυαί, 1, 29, 2.

κελεύειν ἰλθῆν, 1, 1, 15. διαβαίνειν, 1,
2, 2. κελεύω, simpliciter per dice-

re, monere, jubere, sed non im-
periose, 1, 15, 8. 7, 8, 5.

κελεύσας, aor. I. part. a κελεύω, 1, 2, 2.

κελεύσας, qui nautas hortatur, 2, 21,
14. 6, 32, 5.

κελήτιος, ἐς κελήτιος ἰμβαλόντες, 1,
19, 6. 5, 7, 7.

Κελτικὰ ἱθύν, 1, 3, 1.

Κελτοί, 1, 4, 9. 7, 15, 5.

κετοί, κεταὶ νῆες, naves classiaris
vacuae, 1, 19, 13. 2, 22, 2. κενὸς

μῦθος⊙, Ind. 13, 5. & 34, 5.

κετόω, 2, 27, 6. 7, 21, 6.

κενέω, Ind. 16, 12.

κεντροί, Ind. 16, 11.

κερρία antenna, 2, 19, 3.

κεραία, populus, vasto, sciando, 5,
17, 5.

Κεραυνικός, 3, 16, 14. N.

κερυνόω, καλῶς κερυνῶσθαι τῷ ὀρίαντῳ
Ind. 40, 3.

κίερος διέξω, 1, 1, 15. ἐνδύομαι, 1, 2, 9.

κίερος διέξω ἄγων, 1, 14, 10. φάλαγγα

κίερος ἐπιπίπτειν, 1, 6, 22. N. κί-

ερος τοῖς ἀμφὶ Παρμενίωνα ἰσβα-

λον, ex obliquo in Parmenionis

agmen ferebantur, 3, 14, 11. 5, 16,

8. κίερος ἀσπίδαται, 1, 6, 22. 1,

13, 7. N. τὸς ἐκ πύκτας κίερος

ἄγων, 1, 13, 1. κίερος τὰ κίερα,

ad cor?

nua, 5, 15, 13. ἐπὶ τῷ κίερος τὸς

ὕπασπιστας εἶχον, in dextro cornu

habebat, 1, 28, 5. ἐπὶ κίερος ἄγων,

angustam aciem ducere, 2, 8, 3. N.

3, 14, 1.

Κερδίμας, 2, 13, 9.

Κερκαῖ⊙, 7, 19, 4. N.

Κερκίτις λίμνη, 1, 11, 5.

κερκῆ⊙, genus navigii brevioris,
quasi caudata navis, 6, 2, 8. N. 6,

18, 7.

κίερος, genit. sing. pro κίερος⊙, a κί-

ερος, 1, 1, 15.

κεφαλήν ἀποτίμωσιν, 4, 17, 12. 7, 22,

6. ἴσθι τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἄγων, &

que ac suum caput amat, 7, 12,

5. 7, 14, 12.

καλὶς macula, probum, Ind. 20, 2.

κῆπ⊙, Ind. 27, 2. 39, 2.

κερδός, 7, 20, 9.

INDEX GRÆCUS

κήρυγμα, 4, 18, II.
 κήρυξ, κήρυξ· τυχεῖν, I, 12, 2, 3,
 30, 9.
 κήρυξαι, 4, 18, II. κήρυξο ἀνὰ τὸ
 εὐχτόπειδον, Ind. 15, II. & 28, 5.
 κή· 5, 4, 4. Ind. 6, 8, & 39, 4.
 Κηφισοδωρ·, Ind. 21, I.
 Κίδαρις Περινκῆ, 4, 7, 7. ὁρδὴν αὐτῆς.
 δίμει·, 6, 29, 4.
 κιδαρῶδες, 4, 16, 9.
 κιδῶν, subucula, Ind. 16, 2.
 Κιλικίας πύλαι, 2, 4, 2. Κιλίκων χά-
 ρα, 2, 5, I. γῆ, 5, 5, 2.
 Κίλυκα insula, 6, 19, 6.
 Κίμων, 7, 13, 10.
 κίναδ·, ornatus mullebris, mar-
 garitæ species, Ind. 8, 8.
 κινάμωμον, 7, 20, 4.
 κινδυνεύειν, in discrimine versari, I,
 5, 17. κινδυνεύειν ἐν ταῖς μάχασι, 3,
 10, 6. κινδυνεύουσι ὡς τῶν Θη-
 βαίων, a Thebanis circumveni-
 rentur, aor. I. opt. ἄολ. I, 8, 3. ἐκιν-
 δύνουσι, pugnabat, I, 15, 3, I, 20, I.
 2, 25, 3. καλῶς κινδυνευμένης for-
 tia facta, 2, 7, 5. & 8. ὑπὲρ ἄλλων
 πλείοντις κινδυνεύειν, 2, 17, 6.
 κινδυν· ἔχου·, I, 9, 5. διὰ κινδύνου
 ἔρχου· τὰς Θηβαίους, cum pericu-
 culo Thebanis venire, i.e. cum iis
 pugnare, I, 7, 15. sic eodem sensu,
 διὰ κινδύνου ἰέναι ὡς Μακεδόνας,
 prælio contendere cum Macedo-
 nibus, I, 12, 16. N. διὰ κινδύνου ἔπειν
 periculum incurere, Ind. 19, 8.
 ἀρίβεια τῶν κινδύνων, magnitudo
 periculi, I, 9, 7. κινδύνου μετίχου·,
 I, 18, II. κινδύνου ἀποθνή·, pericu-
 lum depellere, I, 9, 13. ἐκ κινδύνου
 αὐτῶν σηµαίνου·, periculum ipsi
 portendi, 4, 4, 4. ὡς κινδύνου ἀν-
 τε πρᾶλια, 2, 7, 15. ἐκ τῶν κινδύνων
 ἐξότης, ad prælia adeunda alacritas,
 I, 13, 10. ἐν κινδύνῳ καθίστηκας
 in periculo constitutus, 3, 22, 4. ἐκ
 ἔχου· κινδύνου ἰλδοῖν, 4, 4, 5. & 18.
 κινδύνους ἐκ κινδύνου ἐκπαίρει·, 5,
 25, 3.

κινία, τὴν φάλαγγα ἐς τὸ πρόσω κινῶν
 phalangem promovere, I, 6, 4, 3.
 κιν· παλαγῶς κινουμένης, 6, 27, 9.
 κίνησις, καὶ τινὰ κίνη· τῆς ἐκ τῶν πα-
 λλῶς κίνησις ἐργάσασθαι, ne id motum
 aliquem in multorum animis ex-
 citaret, 2, 3, 12.
 κινή· ἢ ἐρατιά, 5, 9, 2.
 κινάμωμοι, Ind. 32, 7.
 κισσός, 5, 2, 7. Ind. 5, 9.
 κισσός, 5, 1, II.
 κλαδί·, Ind. II, 10. N.
 Κλαδρ· ὁ Παλιμοκρῶν, I, 24, 3.
 Κλαρ· ὁ τοξάρχης, I, 22, 9. Κλαρ·
 χος, 4, 11, 16. παδῆματα, I, 12, 5.
 κλαῖθρον, τὸ κλαῖθρον διασπᾶν, 2, 24,
 I. τὰ κλαῖθρα ἔχει· ἑλπίδας, 3, 2, 5.
 Κλασόβορ· urbs, Ind. 8, 5.
 Κλατ· ὁ Βαρδύλιος, I, 5, 1. ὁ Δρω-
 πίδης, I, 15, 12, 4, 8, I.
 Κλαμίνης, 3, 5, 5, 7, 23, 9.
 κλῆος τῶν βοῶν ἐς Εὐρωδία ἀφίχου·
 gloriam & famam boum ad Euri-
 steum perlatam esse, 2, 16, 8. κλῆος
 ἀδύνατος ὑπολείπει·, 5, 26, 7. ἐκ
 τοσόνδε κλαῖ· ἔλθου, 5, 26, 8. κλῆος
 ἥδη ἰταίμην ἔχου·, Ind. 36, 6.
 κλί· τὴν τήν·, 3, 10, 3. τὴν διαβου-
 σιν, 5, 10, 4.
 κλί·, 7, 7, 6, 7, 13, 2. Ind. I, 6.
 κλῆμα, κλῆμα· ἔξου·, 2, 19, I.
 κλίμαξ, scala, I, 19, 7. I, 20, 10.
 ταῖς κλίμαξ· τὴν προσβολὴν ἐνδύναι,
 2, 27, 28. κλίμακας ποιῶ·, 4,
 2, I. προστιθῆναι, adimovere, 4, 2, 4,
 5, 24, 6. κλίμακας πρόσθου, scala-
 rum applicatio, 4, 2, 5. κλίμακας
 προσβάλλου· κατασπέρναι, 5,
 7, II.
 κλί·, 6, 13, 6, 6, 29, 8. κλί· ἀργυ-
 ρόποδς, 7, 24, 3.
 κλί·, κεκλῆται, vergens scilicet regio,
 5, 6, I. Ind. 25, 8.
 κλοιός, vinculum quod collo cir-
 cumdatur, torques ferrea, ὃ
 κλοιῶ· δύναι, capistro alligare, 3,
 30, 6.
 κλοπῇ πυρὸς, Ind. 5, II.

· I N A R R I A N U M.

ἀλάδων, 6, 18, 11.
 ἀσίδω, τὸ, crepusculum, 7, 25, 2.
 ἀσίδω crux, 3, 30, 19. Ind. 16, 2.
 ἀσίδω, 6, 23, 4. Ind. 8, 11.
 ἀσίδω, Ind. 29, 14.
 ἀσίδω ὁδὸς, 1, 8, 6. ἀσίδω χωρία, 6, 22, 10. Συρία ἢ ἀσίδω, 2, 13, 9. ἀσίδω ποταμός, dicitur fieri, cum ventus æstivi est contrarius, 6, 18, 9. N.
 ἀσίδω, ἀσίδωμενος φυλάσσει, 4, 13, 1. ἀσίδω καὶ ὁ ἀσίδω ἀσίδω, 5, 12, 7. Ind. 21, 1.
 ἀσίδω δόξαντα τοῖς Ἑλλήσιν, communiter decreta Græcis, 1, 16, 10.
 ἀσίδω, τὴν λιμένας παρέχει κοινὸς Ἀλεξάνδρου καὶ Πέρας, 1, 19, 1. ἀσίδω κοινὸς ἐσταλμένοι, 2, 15, 9. 4, 5, 1. Ind. 11, 2. & 5. εἰς τὸ κοινὸν πεπενηγμένα, collatis viribus gestā, 2, 7, 11. διασώζειν εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἀρχήν, 3, 21, 8. εἰς τὸ κοινὸν ἀποφέρει, conferre in commune, in publicum usum, Ind. 11, 2. τὰ χρέματα εἰς τὸ κοινὸν ἐπιβαλόντες, pecuniam multitudini injungentes, 2, 1, 9. κοινὸν πόνοι, 5, 26, 13. τὰ βέλτετα εἰς τὸ κοινὸν γινώσκων, optime in commune consulere, 1, 7, 16. τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήσιν, republica Græcorum, 3, 24, 8. 7, 9, 8. Ind. 11, 2. & 12, 1. ὑπὲρ τῶν κοινῶν βυλιούσθαι, Ind. 12, 6.
 Κοῖν, 1, 6, 20. ὁ Πολιμοκεφῆς, 1, 24, 2.
 κοινὸν ὑπὲρ ὁδοῦ, communico de prodigio, 2, 3, 3.
 κοινὸν τῆς ἀρχῆς, 7, 11, 16.
 κοινὸς, 4, 13, 2.
 κοῖν, Æol. pro κοῖν, Ind. 35, 5.
 Κοῖν, Βερροῖα, 3, 6, 6.
 κοῖν πλεκτὴ ἐκ φοινίκων, cistula ex palma contexta, 3, 4, 7.
 κοῖν cubiculum, 7, 24, 8.
 κοῖν πλεγμαῖς, Ind. 13, 11.
 κοῖν ἢ Ἀλεξάνδρου, adulatio qua Alexandro assentabantur, 4, 8, 4.
 τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις εἰς κοῖν

πλημμελεῖν, eodem cum aliis adulationis vitio peccare, 4, 8, 9. κοῖν εἰς αὐτὸ ἐνδιδόναι, adulatione ad id impellere, 4, 9, 14.
 κοῖν adulor, cum accusat. 4, 8, 6.
 κοῖν, 4, 29, 14.
 κοῖν ligatus, compactus, 6, 29, 9.
 κοῖν sinus, 5, 5, 6. Ἰόν, 1, 4, 9. Ἰνδός, 5, 26, 3. Περσικός, 6, 19, 12. 7, 16, 4. Ἰρανός, 7, 16, 3. Ἀρβί, 7, 20, 14. ἢ τῆς παρτιταμένη τῇ ἰόνι, κοῖν εἰς τὸν ποῖον, Ind. 21, 9.
 κοῖν θάλασσα, 2, 7, 4. 2, 8, 11. Κοῖν, Ind. 26, 6.
 κοῖν, ὕψος, 2, 21, 8.
 κοῖν balneum, 7, 25, 9.
 κοῖν, 7, 13, 7. κοῖν γένος, 4, 15, 6.
 Κοῖν πόλις, 1, 12, 11.
 κοῖν comam nutrio, Ind. 7, 9. & 34, 7.
 κοῖν, 7, 14, 7. Ind. 6, 9.
 κοῖν, 2, 13, 3. extractio tellis ex vulnere, 6, 11, 4. navigatio, Ind. 34, 4. & 6. 40, 10. & 11.
 Κοῖν pervehor, navigo, Ind. 41, 1. & 43, 3. ἢ ἐπιστολὴν κοῖν, epistolam accepisse, 7, 18, 5.
 κοῖν, 1, 25, 5. 7, 22, 8. τὰς νίκας εἰς τοὺς πατρῷοι οἶκοι κοῖν, 5, 27, 13. curribus apporto, 5, 8, 8. λόγος τί τινος καὶ γράμματα τῶν τῶν ἐκείνους, 1, 25, 5. & 13. 2, 14. 1. ὁπίσω κοῖν, 2, 15, 1. ὅπως ἐπὶ τῶν κοῖν, 3, 19, 12. Ind. 41, 1. μετὰ σφῶν ἐκείνους, secum ducebant, 3, 21, 16. κοῖν, ex vulnere exemisse telum, 6, 11, 4.
 Κοῖν fluvijs.
 κοῖν, Ind. 35, 3.
 κοῖν, 2, 14, 10. 5, 2, 7.
 κοῖν jactantia, Ind. 5, 10.
 κοῖν jactantia, τὸν Ἡρακλῆα εἰς κοῖν λόγους ἐπισημαίνουσα, aug-

INDEX GRÆCUS

genda rei causa Hercules nomen
adhibere, 4, 28, 4.

Κορυδαίνης fluvijs, Ind. 4, 4.

κορίζω pulvere foedo, 5, 1, 5.

κοιτίς, Ind. 41, 4.

κοπίς, παρὶν τῇ κοπίδι, 1, 15, 11.

κοιτίσταις ἐπ' Ἀλεξάνδρου τὴν κοπί-
δα, sustulerat in Alexandrum gla-
dium, 1, 15, 12.

κόπτω, cædo, interficio, 2, 11, 2, 3,

13, 11. confringo de navibus, 2,

22, 2, 2, 24, 1. τοῖς ξυροῖς τὰ πρό-

σωπα κόπτει, 3, 14, 3. Ind. 24, 9.

χάρακας palos cadere, 4, 29, 13.

4, 30, 16, 5, 24, 1.

κόρυξ, 3, 3, 11.

κόρυξ, genus saltationis ridiculae
ac rusticae, Ind. 7, 8.

Κοῖαίτις locus, Ind. 21, 4.

κόρη, 1, 5, 11.

Κορινθίον, Ind. 18, 9.

κορυφαί, 4, 19, 6, 4, 29, 13. ἦ δρῶν,

6, 25, 9. ἦ φονίκα, Ind. 7, 3.

κορμία governo, 7, 28, 5. ἐπαθὲ οἱ
ἀποδιδόντες ἐν τῇ μάχῃ κεικόμηντο

τῷ πρίποντι κόσμῳ, postquam cæ-
sis in pugna debitus honos perfo-

lutus esset, 5, 20, 1. κορμῶν τὰ τά-

φαι, 6, 29, 15. κορμῶν, ornare, 7,

9, 3. καλῶς τὰ ἐν Ὀρείς, 7, 5, 8. κα-

κορμημένοι Μακεδονικοῖς ὅπλοις, 7,

6, 1. ἐς τὰ πολυμικὰ κορμῶνται, 7,

24, 4. ἄρματα κορμῶνται, currus in-

struunt, Ind. 24, 3. λόγῳ κορμῶν,

scriptis ornare, 7, 13, 11. τὰ ἐς τὴν

πόλεμον κορμῶνται, Ind. 38, 1. τὰ

αὐτῷ Ἀργυρίου ἐκόρμηται, res Egi-

pti constituit, 3, 5, 3, 4, 23, 9, 5,

20, 13, 6, 22, 5. Ind. 8, 1. & 18, 11.

ἦ. duco, militibus præsum, armo,

3, 8, 8. ἦ ἐστὶν ἡ ἐκορμῶθη ἀδὲ, acies

ita instructa fuit, 3, 11, 11, 3, 12, 1.

Θεῶν τιμαῖς κορμῶν, divinis ho-

noribus colere, 4, 10, 9. τὴν πόλιν,

urbī præfisse, camque amplifica-

re, 4, 22, 6.

κόρμηται, 7, 8, 4, N,

κορμῶν τιθιέται, modeste se gere-
re, 4, 12, 8.

κόρμη ordo, 1, 6, 6. ἀδὲν κόρμη

κρίνεται, nullo modo adhibito tra-

cidare, 1, 8, 14. nullo ordine, 4,

5, 12, 4, 26, 4. ἐν τῷ πρίποντι

κόρμη ἀνακαλῶν, 2, 10, 3. κόρμη

ἐν τῷ κριδίῳ ἐπιμαλῶν, ordi-

nem in prælio servare, 3, 9, 14. ἐκ

ἐν κόρμῳ προσκομῶν, indecore ado-

care, 4, 12, 3, 7, 3, 7. ἐν κόρμῳ πο-

λετῶν, 5, 1, 10, 5, 2, 5, 5, 25, 1.

ἐκ ἐν κόρμῳ ἐξηγῶνται, 6, 15, 6.

ἐν κόρμῳ βῶν ἐπιέται, 5, 14, 1.

6, 3, 3. κόρμη κορμῶνται, de mor-

tuis, quibus justa solvuntur, 5,

10, 1. ἐς κόρμῳ καταστῶνται, res tur-

batas componere, 6, 17, 8. κατῆ-

χον ἐν κόρμῳ, in officio contine-

re, 6, 27, 11, 6, 29, 3. ἐς κόρμῳ

φίρειν, ad laudem pertinere, con-

ducere, 7, 14, 4. ἦ. κόρμη cultus,

ornatus, 1, 16, 8, 2, 12, 8, 5, 27,

12, 7, 13, 12. κορμῶνται καὶ ἐς

τὸ κορμῶν τὸ Ἑλληνικόν, Græcarum

navium instar, 7, 16, 1. ἐν κόρμῳ

τιθιέται, recte administrans,

conficiens, 7, 30, 2. sic ὡς ἀπὸ τὰ

θεῶν ἐν κόρμῳ πεποιήται, rebus di-

vinis rite peractis, Ind. 37, 1. κό-

ρμη γυναικῶν, Ind. 8, 8. & 10.

Κορναῖοι, 7, 15, 1, 7, 23, 1.

Κορναῖον, fluvijs, Ind. 4, 3.

Κορναῖοι, 1, 3, 1.

κορμῶν, ὅσοι κορμῶνται, qui expedi-

tiores erant, 1, 27, 11, 1, 28, 10.

κορμῶνται, 2, 4, 8, 3, 21, 3. κορμῶ-

νῶν φέρονται πᾶσι, 6, 26, 2.

Κορδῶν rex Indis, Ind. 8, 2.

κορμῶν cornus arbor, 2, 3, 11.

κορμῶν ξυρῶν, 1, 15, 7, N.

κορμῶν πρὸς περιεργίαν, 5, 1, 5.

πληγῶν αὐτῶν, 6, 11, 13, 6,

26, 4.

Κορτεῖς ὁ Ἀλεξάνδ. β, 1, 14, 3. Ind.

18, 5.

κορτεῖν, ἐκέρτεται, aor. 1. vick, 1,

12, 6, 7, 5, 8. κορτεῖται fut. 1. infi-

nit.

ΤΙΝΑΡΡΙΑΝΟΜ.

Nit. τῇ ταυτίσῃ τῶς Πίρως, 1, 18.
 10. κρητύνει αὐτῶν, 5, 14, 2, 5.
 17, 6. τῇ ἱππῃ, 7, 9, 11. ἐκ τῆς γῆς
 κρητύνει ἡ ταυτίσ, 1, 18, 15, 1.
 20, 2, 2, 5, 8. τῆς παραλίῃ κρητύνει.
 1, 24, 5. τῆς γῆς ἐκρητύνει, 2, 1,
 2, 2, 7, 10. ἐκρητύνει ἀπὸ τῆς πα-
 ράδοι, 2, 8, 2, 3, 17, 3. & 8. ταῦτα
 ἐκρητύνει, hac sententia vicit, hac
 magis placuerunt, 2, 18, 4. N.
 κρητύνει τῶς Γαζῆς πόλιν, qui
 Gaza urbi praeerat, 2, 25, 8. Ἐ-
 νεκρῷ ἐκρητύνει, 4, 24, 9. κρητύνει
 ποῖς ἑπλοκ, 5, 5, 3. τῇ ἱπποναμίᾳ
 κρητύνει, nomen suum retinere, 5,
 6, 11. ὁ Ἀκισίτης κρητύνει ἡ Ἰδρῶν-
 τω ἐν τῇ ἱπποναμίᾳ, 6, 14, 8. κρητύνει
 τῇ ἱππῃ, equitatu praevalere, 5,
 14, 1, 7, 7, 11. & 13. ἐκ τῆς δόξης
 ἐκρητύνει, 5, 18, 13. κρητύνει τῇ οἰρε-
 σίᾳ ἡ ἐπιρροφῶν ἡ ὀδὸς, remi-
 giorum impulsu fluctuum vim
 frangere, 6, 5, 1. ἐκ δόξης δεινῶς ἡ
 κρητύνει, 7, 2, 3. ἔτι κρητύνει ἐκείνου
 εἰς τὸ ἄγχι, 7, 2, 7. κρητύνει τὴν
 ἱπποναμίαν, inhibet equum, Ind. 16, 12.
 κρητύνει, 6, 19, 11. ἀπὸ τῆς αὐτῆς κρη-
 τύνει ἡρσι, 7, 11, 15.
 κρητύνει, 3, 21, 12, 5, 1, 4, 5, 27,
 3. κρητύνει ἡ ἰδρῶν, 6, 14, 4.
 κρητύνει superl. ab ἀγαθῶς, 7, 26,
 5. N. κρητύνει τῇ ἱππῃ, lectissimus
 equitatus, 1, 15, 3. ἡ ἱππῆς, 1,
 25, 8, 6, 2, 4. ταυτίσ κρητύνει ἡ
 Περσίς, 2, 17, 5. τὰ πολέμια κρη-
 τύνει, 5, 22, 2.
 κρητύνει opt. Att. ἀκρητύνει, 7, 2, 1.
 κρητύνει imperium, 4, 20, 6. Ind. 1,
 8. ἔτι βίβαν τὴν κρητύνει ὄχι,
 Ind. 36, 8. ἔτι κρητύνει ἡρσι τὴν πό-
 λιν, vi capit urbem, 1, 28, 11, 6,
 6, 9, 6, 16, 2. ἀπὸ κρητύνει ἰδρῶν,
 enixe, 2, 11, 8. ἰσχυρῶν, 3, 8, 2,
 3, 15, 7. Βόσκει ἀπὸ τῆς οἰρεσὶς
 τὴν κρητύνει, 3, 21, 6.
 κρητύνει pro κρέατι ταριχρῶ, carnes
 salicis, 4, 21, 18. ὕμνα, Ind. 14, 9.
 κρητύνει fortior, compar. ab ἀγα-

θῶς, 3, 10, 5.
 κρητύνει pro κρητύνει ab ἀγαθῶς, 7,
 2, 3.
 κρητύνει, 4, 14, 5. Ind. 5, 11.
 κρητύνει, 6, 17, 3, 6, 30, 2, 7, 14, 6.
 Κρητύνει ὁ Καλαστίτης, 6, 23, 9.
 κρητύνει ὡς ἡ ὄρες, 1, 5, 21.
 κρητύνει, ἔτι κρητύνει αὐτὸς μίψαν-
 τος, 3, 18, 14.
 κρητύνει ὡς ὄρες, 1, 13, 6, 2, 10, 8.
 Ind. 26, 4.
 κρητύνει, Ind. 6, 2.
 Κρητύνει, 1, 8, 8.
 Κρητύνει, 2, 13, 7.
 Κρητύνει, clibanus, Ind. 28, 1.
 κρητύνει, Ind. 28, 8.
 κρητύνει part. fut. pass. a κρητύνει,
 3, 9, 13.
 κρητύνει, τὴν μάχην ἔτι κρητύνει, 2, 14,
 4. ἔτι κρητύνει ἔτι κρητύνει ἔτι κρη-
 τύνει, quosnam oporteat re-
 gnare, illo conflictu decernendum
 esse, 3, 9, 13.
 κρητύνει, 1, 5, 11.
 κρητύνει ὑπὲρ ἡ πολέμια, 1, 13, 8. κρητύνει
 ἡ πολέμια, eventus belli, 2, 16, 12.
 N. κρητύνει ἀποφύγειν, iudicio ab-
 solvi, 3, 27, 6.
 Κρητύνει Πλάτων, Ind. 18, 7.
 Κρητύνει ἡσυχίας κρητύνει, 6, 11, 2.
 Κρητύνει, 7, 16, 12.
 Κρητύνει insula, Ind. 21, 7.
 κρητύνει, 6, 1, 2.
 κρητύνει tempus in capite, Ind.
 14, 7.
 κρητύνει plaudo, Ind. 33, 7.
 κρητύνει, ὡς μάχην εἰς κρητύνει χεῖρας
 συμβαλλόμεναι, ut maxime in plau-
 su manus colliduntur, 2, 5, 3. κρη-
 τύνει πολλὰ ἱπποναμίαν ἡ ἰσχυρῶς, 6,
 13, 7. Ind. 30, 7.
 κρητύνει ποῖς τὴν γῆν, 7, 1, 7. Ind.
 14, 3. τὸ κρητύνει, Ind. 14, 6.
 κρητύνει πρὸς ἡμῶν, quae inhi-
 bentur, retro aguntur, 5, 7, 6. N.
 5, 17, 13. N.
 κρητύνει, 4, 6, 1, 5, 11, 2.
 κρητύνει, 3, 4, 8.

I N A R R I A N U M.

ἡσυχίας rusticus, paganus, Ind. 26, 7. & 27, 2.

ἡσυχίας, 7, 24, 8.

ἡσυχίας, 3, 2, 8. 6, 11, 2. Ind. 18, 7.

ἡσυχίας, manubrium remi & remus ipse, τὰς κώπας παραφέρειν, remigare, 2, 21, 14. τὰς κώπας ὡς ἐπὶ πολὺ ἔχειν, 5, 4. αἱ κώπαι ὡς πλοῦσι χαλκῶς ἀποφέροντο, 6, 18, 11. κώπαις ὡς σκαλὺν ἔρποντο, Ind. 27, 5.

Κῶς, Κῶ accusf. sine v. Attice, 2, 5, 8.

Κωφῶ, 4, 28, 11.

Κῶφας, Ind. 27, 4.

Κωφῶς ὁ Ἀργαβάζης, 2, 15, 1. 7, 6, 7.

Κωφῶς ποταμός, 4, 22, 6. Ind. 1, 1. & 4, 11.

Α.

Ἀβδακῶ ὁ Πολυδάρις, 2, 16, 3.

Ἀβδακῶ, 2. inf. λαμβάνω, 1, 1, 2.

Ἀβδακῶς part. aor. 2. 1, 17, 10.

Ἀβδακῶς vehemens, immodicus, ὁ δὲ ἐξ ὕδατος Ἀβδακῶς, largus imber,

5, 12, 5. ὁ δὲ Ἀβδακῶς, 5, 13, 5.

Ἀβδακῶς, ἢ Ἀβδακῶς, 2, 9, 6.

Ἀβδακῶς ὁ Ἀργαβάζης, 2, 9, 6.

Ἀβδακῶς ὁ Ἀργαβάζης βασιλεὺς, 1, 5, 3.

Ἀβδακῶς, 6, 22, 14.

Ἀβδακῶς, 1, 18, 7.

Ἀβδακῶς, 3. f. aor. 2. opt. λαμβάνω, 1, 20, 9.

Ἀβδακῶς, λαβδακῶς ἐπίθισσις, 3, 10, 6.

Ἀβδακῶς διαβαίνει, clam transit, part.

aor. 2. λαμβάνω, 1, 6, 19, 1, 20, 8.

Ἀβδακῶς, ἢ Ἀβδακῶς παῖς, 4, 9, 4.

Ἀβδακῶς, Ind. 22, 9.

Ἀβδακῶς παῖς, 5, 4, 10.

Ἀβδακῶς loquax, garrulus, τὴν χαλκῶς ὡς Ἀβδακῶς ἔρποντο, 1, 25, 11.

Ἀβδακῶς τὴν ἡγεμονίαν παρ' ἐκείνου, 1, 1, 2. τὴν χαλκῶς, 2, 25, 5. ἐλθόντων capti sunt, 1, 1, 17, 1, 2, 12.

1, 29, 8. πῶς ἔλαβον αὐτὸν, cupidino eum cepit, 1, 3, 6. οἷος λαμβάνει αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν, 1, 19, 8.

λαμβάνει τὴν πόλιν, urbem capere, 1, 4, 7. 1, 20, 2. 2, 15, 8. 6, 16, 2.

τὴν χεῖρα, ibid. τρεῖς, 1, 17, 10.

τὴν χεῖρα, 2, 23, 8. ἔξ ἐφ' ὧν λαμβάνει τὴν πόλιν, primo impetu capere, 1, 18, 5. 1, 24, 6. λαμβάνει τὴν πίστιν, fidem accipere, 1, 4, 10.

πῶς, 2, 14, 5. δῶρα, 1, 5, 6. ἔρποντο, significare se accipere velle

currus, 6, 14, 6. τὴν δύναμιν τὴν παλαιὰν λαμβάνει, potestatem pristinam recipere, simplex pro composito, 1, 9, 4. λαμβάνω, arripio, manu comprehendo, 4, 26, 13.

λαμβάνει αἱ χεῖρες, 1, 16, 10. 2, 11, 8. 5, 18, 4. ὡς λαμβάνει, perpendere, 1, 23, 2. λαμβάνει ἐνδοξία, conditione accipere, 1, 24, 7. ἀκοῇ συμφωνούμενοι ἔλαβον, constanti fama acceperat, 2, 12, 2.

χεῖρας λαμβάνει, 2, 14, 12. 3, 18, 17. αἱ τὴν λαμβάνει, 2, 14, 16. cognoscere, audire, percipere, ἔπει καὶ τῆς ἰαλυνίας ἔλαβον, 2, 15, 2. τὴν μίαν τῶν οἰκιστῶν εἰς ἔλαβον, unam navium scutari occupant, conscendunt, eam implent, ut vectores non ut hostes, 2, 23, 3. πολλὰς πλοῖας λαμβάνει, 3, 18, 5. δίκας λαμβάνει, 3, 18, 19.

λαμβάνει, λαμβάνει ἐπιτελείας, 2, 15, 10. N. ἐποίησε, 2, 24, 10. 3, 16, 15.

λαμβάνει ὁ λαμβάνει, Ind. 18, 4.

λαμβάνει, λαμβάνει φωνή, manifesta fuga, 2, 11, 4. 4, 15, 15. βουή, 3, 9, 14.

λαμβάνει τι τοῖμα, egregium facinus edere, 2, 23, 7. λαμβάνει λαμβάνει, Ind. 16, 1.

λαμβάνει τὸν ὄψον, splendor armorum, 1, 14, 7. 6, 9, 10. τῆς εὐφροσύνης, 2, 6, 9. ἐν λαμβάνει πνεύματι, splendide gesta, 2, 7, 11. ὁ λαμβάνει λαμβάνει, 4, 1, 4.

λαμβάνει πολλὰ τῇ παρρησίᾳ, ἐπ' ὧς, Ind. 20, 9.

λαμβάνει ἑνὶ, 2, 10, 6. 5, 18, 1. ὡς λαμβάνει, 3, 15, 8.

λαμβάνει, 1, 12, 11.

λαμβάνει, ἔλαβον προσηύχοντες τῇ ἑσθῇ, non conspecti sunt cum appellerent ad ripam, 1, 4, 1. ἐγὼ λαμβάνει, 9, 9.

INDEX GRÆCUS

.δῖος, 2, 7, 1. λαδὼν διαβαίνω, clam
 transi, 1, 6, 20. 1, 20, 8. εἰ λάθῃ
 παρελθὼν, si clam accederet, 1,
 20, 9. λαοθάλας ἀφικόμενος, 1, 25,
 13. 2, 4, 5. ἀπὸ τῶν λαδὼν τῶν φά-
 λων, aufugit clam custodibus,
 3, 2, 5, 24, 2. Ἀλέξανδρος ἐπὶ ἐλα-
 δῶν γενομένη, 6, 25, 2.
 Λαομαίδων ἐ τῷ Ἑλληνισμῷ ἀδελφοί,
 3, 6, 8.
 Λαομαίδων, Ind. 18, 7.
 λήθεις, 2, 19, 3.
 λεγόμενα μόνον ὀπίρ, sparsa tantum,
 non vera, praef. 4. N. ὀπίρ τῶν
 λεγόμενων λεγοίενται, Ind. 9, 2. Λα-
 γόμενα ἔς τι τοῖς Ἑλλήσι καὶ ἐς Δα-
 ρίῳ, renunciatum Græcia & Da-
 rio, 2, 26, 5.
 Λέγουσι ὅτι, 1, 1, 7. ὡς Ἀριστοβούλου
 λέλειπται, ut Aristobulus refert,
 2, 4, 10.
 λέγουσιν ὅτι, 5, 26, 2. ἔλεγε ὁ ἐπιτελής,
 7, 23, 10. τὰ γράμματα, 7, 23, 13.
 λέγει λήγῃ, errat, Ind. 3, 6. N.
 λήψαι ἐλάω, praeda capta est, 1, 1, 17.
 λήψαι ἐπὶ αὐτοῦ, abducere, 1, 4, 7.
 λήψαι, 3, 17, 6. διακωλύει, 4, 2, 6.
 περιβόλαιον, praeda potiri, 4, 16,
 8. ὅτι 4, 16, 11.
 λήψαι, 6, 29, 6. 7, 1, 7, 20, 4.
 λήψαι τὴν πόλιν, 1, 4, 6. 1, 27, 11.
 ἐπὶ φιλίας, 2, 4, 5.
 λήψαι, πολὺ τῷ πρὸς τὴν λαομαί-
 -ων, peditatu longe inferiores, 1,
 13, 4. ὅ ἐστιν αἱ μὴ λήψαι, 2,
 10, 10.
 λαομαίω, 6, 11, 4.
 λαομαίω καὶ αὐτὸν κατεῖχε, 6, 10, 3.
 λαομαίω, γὰρ τῷ σώματι λαομαίω,
 servitia, quæ corpore præstantur,
 1, 16, 8. 7, 10, 8.
 λαομαίω, Ind. 12, 1.
 λαομαίω, acc. plur. part. præd. a
 λῶν, 1, 8, 9.
 Λαομαίω, 2, 12, 7. Ἀντίω, 6, 28, 6.
 ὅ Ὀπίω, 3, 5, 7. ὅ Ἐγγω, Ind. 18,
 3. Ἀντιπῶν, Ind. 18, 6.
 Λαομαίω, 2, 1, 1.

Λαομαίω, 7, 15, 4.
 Λαομαίω, Ind. 41, 2.
 Λαομαίω, Ind. 16, 4. ὅτι, 6, 22, 12.
 Λαομαίω, 1, 9, 6.
 Λαομαίω, ὅτι, via publica, 3, 21, 7,
 3, 23, 6.
 Λαομαίω, ὅτι, ἔλεγε ὁ φωνὴς desinit
 a fuga, 6, 11, 8.
 Λαομαίω, ὅτι, βαδῶ, 1, 4, 1.
 Λαομαίω, 7, 15, 2. ὅτι τῶν πλοίων,
 navibus prædari, 1, 3, 8.
 Λαομαίω, 3, 2, 6. 7, 13, 3.
 Λαομαίω, Λαομαίω ἀντιπῶν, piratica
 navis, 3, 2, 5. Λαομαίω τῶν, 4,
 5, 1.
 Λαομαίω, 3, 1. fut. I. pass. λαομαί-
 -ω, 2, 17, 7.
 λαομαίω, part. fut. I. med. a λαο-
 -μαίω, 2, 14, 5.
 λαομαίω, 7, 20, 4. Ind. 41, 7.
 Λαομαίω, 3, 3, 1.
 Λαομαίω, Λαομαίω οἱ Ναμαίω, 3, 30, 16.
 Λαομαίω, βαδίζω, 4, 3, 7, 6, 9,
 12. Λαομαίω, 5, 7, 8. Λαομαίω
 τοῖσι ἐξ ἐπὶ ἐπὶ, Ind. 24, 9.
 Λαομαίω, Ἀντιπῶν, 1, 11, 10. ὅτι, ὅτι, Λαομαίω
 Λαομαίω, 1, 19, 4, 2, 20, 12. Λαομαίω
 Σιδωνίω, portus versus Sidonem,
 2, 20, 13. Λαομαίω Σιδωνίω φέρω,
 qui Sidone venientes recipit ibid.
 16. & 2, 24, 2. ἐς Σιδωνίω τῶν
 Λαομαίω, 2, 21, 12. Λαομαίω τῶν
 ἑκαστῶν, ὅτι βαδίζω, καὶ ἀντιπῶν,
 Ind. 22, 5. καλῶς, Ind. 22, 8. Λαομαίω
 ἑκατοντα, Ind. 21, 10. Λαομαίω ἐπὶ
 ὅτι, 7, 19, 9.
 Λαομαίω, Ind. 4, 7. & 6, 5.
 Λαομαίω, 1, 11, 5. 5, 23, 6. 7, 20, 4.
 Λαομαίω, πρὸς τὸν, 6, 23, 7.
 Λαομαίω, Ind. 16, 1.
 Λαομαίω, καλῶς οἱ Λαομαίω, 4, 19,
 2. Ind. 16, 1.
 Λαομαίω, 7, 11, 9. Ind. 20, 6.
 Λαομαίω, ὅτι, ὅτι, ὅτι, fibra je-
 cinoris non apparebat, 7, 18, 4.
 Λαομαίω, Λαομαίω, lapides scilicet,
 5, 7, 8.
 Λαομαίω, ὅτι τῶν Λαομαίω τῶν ἐπὶ τῶν Λαομαίω

IN ARRIANUM

ἢ δὲ διὰ τοῦ συμβεβηκότος, ac si va-
 ticinium de solutione vinculi im-
 pletum esset, 2, 3, 14. λόγιοι γυγι-
 νέναι ορίων ἐὰν ᾖ θεῶ, 7, 16, 9.
 λόγ, antiquus historiarum peritus,
 & in ea refacundus, Ind. 1, 7. λί-
 γιοι Χαλδαίων, vates Chaldaei, 7,
 16, 8.
 λογιώτης, ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶ λογιωμῶν γυγι-
 νέναι, absque ulla ratione facta, 1, 9,
 10, 1, 18, 13. 1, 21, 3-6, 23, 8. sine
 praeposito, 4, 5, 5. N. ἐν λογιωμῶν
 ἀναφύρει, in eam cogitationem
 adducere, 1, 9, 15. λογιωτὴς βί-
 βρα, certa ac firma ratio, 1, 16,
 3. τῷ λογιωμῷ ἐστι διδόναι, cum ani-
 mo suo perpendens, 1, 18, 15. 5,
 16, 3. λογιωμῷ ἀκριβοῦς ἐχρήσατο,
 summa prudentia usus est, 3, 10,
 5. & 8.
 λογοποιός, 2, 16, 6. 3, 30, 14-5, 6, 7.
 λόγ, ἢ ἐν λόγῳ τίθισθαι, nihili
 facere, 1, 5, 4. πάλιν ὁ λόγος ὅτις
 frequens erat ea de re sermo, 1, 7,
 3. πλείους λόγους κατέχει, plures
 scribunt, fama tenet, 1, 11, 10. &
 13, 2, 3, 2, 3, 3, 11. πῶς λόγος, 6,
 11, 6. λόγος ἔχει, 2, 12, 10. ὡς ὁ
 λόγος, ut fama est, 1, 12, 2, 1, 16,
 6. λόγος ferunt, 2, 5, 2, 5, 19, 2. π-
 τὸς λόγος certa fama, 2, 7, 3. λόγ-
 ται δὲ τὸς καὶ τοῖς δὲ λόγος, 3, 2, 1,
 7, 23, 3. λόγ, ἢ ἐν λόγῳ, ibid.
 ἐπὶ τοῖς Διοσκουρίοις λόγους γίγνε-
 σθαι, de Dioscuris sermonem in-
 cidisse, 4, 8, 3. β. λόγοι litterae,
 studia literarum, 1, 12, 8. β. τὰ
 αὐτῷ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἄγειν, sua
 facta magnificis verbis extollere,
 1, 21, 1. λόγῳ ἐπινοοῦν, 2, 12, 2.
 λόγους τίς τινος καὶ γραμμάτων ὡς
 ἢ Ἀλεξάνδρῳ τὰν ἐκείνου & mani-
 data quadam & litteras ab Ale-
 xandro hoc attulit, 1, 25, 5. λόγ-
 ῶν, de rebus parvi momen-
 ti, ita, 2, 22, 8, 4, 3, 19, 5, 5, 6.
 βάθος ἐνδὲ πῶς λόγῳ ἢ ὕψος, al-
 titudo latitudini ne quidem re-

spondet, 3, 29, 6. ἐν τοῖς λόγοις
 λόγοι, 7, 16, 9. πῶς λόγῳ ἢ τάλαν-
 proportionem quadam ad finem vi-
 tae habita, Ind. 9, 6. & 15, 6. sic
 ἢ λόγῳ, Ind. 9, 7. λόγοι ἐπὶ τῷ
 ἀποστάσει διδόντες, rationem de-
 fectionis dantes, 4, 1, 7. Ἀριστο-
 τῆς τῷ λόγῳ διακρινόμενος, Aristo-
 telis discipulus, 4, 10, 1. λόγῳ
 ποιῶν, 5, 27, 3. λόγους ἔχει, 6,
 12, 1. & 6. ἐπὶ ἱεροῦ λόγους ἐλά-
 τος, 6, 28, 2. ἢ Ὁρῶν ποιῶν λόγους
 ἐλάττωσιν πῶς Περσῶν, criminum
 objecta sunt, 6, 30, 2. λόγῳ κα-
 ρῶν, scriptis ornare, 7, 13, 1. ἢ
 λόγῳ μὴ ἢ φάσιν, verbo negasse,
 Ind. 20, 6.
 λόγῳ βλαθῶς, 2, 23, 9. Ind. 24, 3.
 λοιπός, τὸ λοιπὸν τῷ λόγῳ, 2, 8, 2. ἢ
 λοιπῷ ceterum, de reliquo, in pos-
 terum, 2, 14, 17. Ind. 11, 6. sic
 τὸ λοιπὸν, 7, 23, 13.
 λοξός, λοξῶν παραστάσεων τῶν τῶν, 1,
 14, 10. N.
 λοπάς olla, patina, dicitur ita & las-
 pis quidam, qui in Graecia gigni-
 tur, Ind. 39, 5.
 λόπος, 7, 25, 1.
 λόφ, 1, 6, 6.
 λοχαγός, 2, 10, 3.
 λοχιτής, 3, 9, 12.
 λόχος cohors, manipulus, 1, 28, 7.
 N. 5, 15, 12. κατέστη λοχίας δὲ
 ἐν ἱερῷ ἱερῷ, ἢ πρὸς τὸν ἱερῶν δὲ
 χῶς ἱερωτάτος, 3, 28, 20. ἐς λόχους
 καταλίσσεται, 7, 11, 5.
 Λογίος ποταμός, 1, 2, 1.
 Λόγος vimen, 4, 21, 10. 5, 7, 8.
 Λυδία, 1, 12, 14.
 Λυδοί, 1, 17, 4.
 λύει τὴν τάξιν solvere, laxare ordi-
 nes, 1, 1, 11. 1, 8, 9. τὴν πολιορκίαν
 solvere obfidionem, 1, 19, 1.
 Λυδία, 1, 24, 5.
 Λυκίος Λυκαῖος, 3, 5, 4.
 Λυκοί οἱ πάντες, 1, 24, 9.
 Λυκομάχης Ῥώδιος, 2, 1, 9.
 Λυκός ποταμός, 3, 15, 10.

INDEX GRÆCUS

Ἀσκήτης, I, 10, 7.
 ἀσπίς, 6, 29, 5, 7, 6, 4, 7, II, 10, 7, 27, 2.
 ἀσπάρς tristis, infestus, 5, 18, 6.
 Ind. 34, 5.
 ἄσπας aor. I. inf. act. a λύνω, I, I, II.
 Ἀσπιδίαι, I, 2, I.
 ἄσπευ, 3. I. aor. I. opt. act. Æol.
 I, 3, II.
 Ἀσπίμαχος Ἀγαθοκλῆς, 6, 28, 6.
 ἀσπίς, ὅδε ἀσπίς ἐξυρῶν, 2, 3, 12.
 Ἀσπίτης, I, 16, 7.
 ἀσπίτης, 6, 29, 14. & 15.
 ἀσπίς mutilatio, ἀσπίτην λῶβη,
 4, 7, 6.
 ἀσπίς ἀσπίτον, compar. ab ἀγα-
 ρός, 7, 26, 3.

M.

μαὶ Δία per Jovem, 5, 26, 14.
 Μαβάρης, 3, 8, 5.
 Μαγαρόν, 2, 5, II. Μαγαρόν Ἀθ-
 νῶν, ibid.
 Μαγνῆς, Ind. 18, 7.
 Μαγνήτις, I, 18, I.
 μάγος, 6, 29, 17. 7. II, 15.
 Μαγώας ὁ Φαρμακίος, Ind. 18, 8.
 μάγος fluvius, Ind. 4, 4.
 μάζα polenta, Ind. 29, 12.
 Μαζαίος, 3, 7, 2. ὁ Βαβυλωνίος ὑπαρ-
 χος, 4, 18, 4, 7, 18, I.
 Μαζαίος Πύρρος, σκευόπτερος Ἀργύ-
 ρος, 3, I, 3.
 Μαζαίος, 3, 16, 15.
 Μαζαίος, Ind. 37, 2.
 Μαζαίος gens Indica, Ind. 4, 5.
 μαζάν, part. aor. 2. act. μαζάνω,
 I, 5, 16.
 Μαζάνδρος Μαζανδρινός, Ind. 18, 7.
 Μαζάνδρος fluvius in Caria, I, 19,
 10, 5, 6, 6.
 Μαιμακλήων μῆν, 2, II, 14.
 Μαιώτις λίμνη, 3, 30, 14. 7, I, 4.
 Μακεδονία ἡ ἀνατολή, I, 2, 8.
 Μάκκα, Ind. 32, 7.
 μακρόβιος longævus, Ind. 9, 4.
 μακρός ὅρος παρατίτατος, 3, 28, 9.
 μακρὸς μακρὸς, 6, 8, 13. αὐτὸς μακρὸς,
 I, 3, 3. N. 2, 2, 7, 7, 16, I. τίλος
 ὁρᾷ μακρὸν βίον, 7, 16, 12. μακρὸν

ἀπὸ τοῦ αἵματος, I, I, 5. ὁ μακρὸς ὁ
 σκηπτός, 4, 15, 13, 5, 23, 6. μακρὸν
 τοῖχον, I, 9, 4. διὰ μακρῶν, c. lon-
 ginquo, procul inde, I, 19, 10.
 ἡ ὁ διὰ μακρῶν ἰσοδότης, 4, 2, 9. τῶν
 βελῶν διὰ μακρῶν ἄφρονες, telorum
 longinquus jactus, 4, 4, 8. ὁ διὰ
 μακρῶν, non multo post, I, 9, 4.
 μακρὰ φάλαγγς, I, 14, 6. μακρὸς
 ὁδὸς ἄγον, 3, 21, 4. διὰ μακρῶν ἡ
 διαίτης ἐγίνετο, longe post, 5, 24,
 II. μακροτέρων ἐγινώσκων, 3, 23, 6.
 ἐς ὅσον μακρότερον quam longissime
 possunt, 2, 19, I. μακροτέρων, 7, 20,
 13. ὡς μακροτέρων ἀπολαύσαν, 3,
 28, 12.

Μαλαία, 2, I, 3.

μαλακίζωμαι τῷ σώματι, 7, 3, I.
 μαλακός, μαλακώτατος ὁ Ἀσπίς γί-
 νη, 2, 7, 9. μαλακὸς τὸν θυμὸν, Ind.
 20, 4. ἔχον μαλακώτερον, Ind.
 24, 9.

μαλακὸς τὸ σῶμα ἔχον, 7, 12, 8.

Μαλακῶδης fluvius, Ind. 4, II.

Μάλαρα, Ind. 25, I.

μαλθακὰ πρῶγματα, Ind. 12, 9.

μαλθακός, 5, 22, 3, 6, 21, 3. Ind.

43, 13. ἵνα περ μαλθακὸν ὦ ὁ ἄρμα-
 τος, qua mollior erat scopolus,
 Ind. 21, 6.

μαλθακῶς segniter, remisse, 7, 17, 4.

μάλιστ superl. a μάλα, I, I, 14. &

12, 9, 2, 8, 12. N. ἐς πέντε μάλιστ

σάββατα, I, 20, 4. N. 2, 18, 5. ἐς τὰ

μάλιστ maxime, 2, 4, 12, 2, 15, 6.

4, 30, 8, 7, 15, 9. ὁ τοῖς μάλιστ in

primis, 7, 13, II. N. ὡς μάλιστ, 2,

5, 3. N.

μάλλον τι α μάλα, I, I, 16. I, 5, 5. I,

9, 6. potissimum, I, 19, I. τούτῃ

μάλλον τι tanto magis, I, 4, I.

Μαλλός, 2, 5, 12. Μαλλοὶ incolæ il-

lius, ibid.

Μανδιανὸς gens Indica, Ind. 4, 5.

μανθάνει τι, audire quid, cognos-

cere, intelligere, I, 2, 5. I, 5, 4.

I, 5, 16. I, 7, 7. ὡς ἔμαθε σαφῶς,

ut certo cognovit, 2, 2, 10. παρ'

Ἀλε-

IN ARR IANUM.

Ἀλεξάνδρῳ μαδόντες, ab Alexandro didicerunt, 3, 5, 10. §. expetior, 4, 4, 1. μαδέτω sciāt, 3, 1. ἄορ. 2. imperat. 5, 26, 2.

μαρτυρία, μαρτυρία ἀπὸ γένους διδόνται αὐτοῖς, 2, 3, 4. Ἀλεξάνδρῳ ξυνίβη ἢ μαρτυρία, Aristandri vaticinium impletum fuit, 3, 15, 17. κτ. μαρτυρία τινά, 7, 17, 1. ἢ ἀπὸ σπλῶγ-χραν μαρτυρία, 7, 18, 2. μαρτυρία χιτῶ-σας, ibid. 3. ἐξιλίχων τὴν μαρ-τυρίαν, vanitatis convincere oracu- lum, 7, 22, 1.

μαρτυρίαν ξυμβάλλει, 2, 3, 9. μαρτυρίαν ὧν Ἀμμοῖον ἀντρίκς, 3, 3, 1.

μαρτυροῦμαι, 7, 15, 7, 18, 2. N. & IO. μαρτυρῶν δὲ διδ., Ind. 18, 11.

μαρτυρία, Ind. 11, 4.

μαρτυρία γίνεσθαι, 2, 3, 6.

μαρτυρία, 1, 9, 6.

μαρτυρία, 1, 11, 3, 7, 11, 15, 7, 16, 10.

ἢ Μάρτυρ, 2, 13, 11.

Μαρτυρία, 3, 30, 12.

μαρτυρία δαλάσσι, Ind. 8, 9.

Μαρτυρία, Ind. 41, 1.

Μάρδοι, 3, 24, 3. Ind. 40, 6. Μάρδοι τοξόται, 3, 11, 6.

Μαρεία λιμνη, Mareotis palus, 3, 1, 7.

Μαρεία μνη πόλις, 2, 13, 11.

Μαρκόμοι, 1, 3, 1.

Μαρόνια, 1, 11, 6.

Ματσαγα πόλις, 4, 26, 1.

Ματσαγίται, 4, 16, 6. Σκύθαι, 4, 17, 7.

Ματσαγα πόλις μεγάλη, Ind. 1, 8.

ματσαγί, 3, 30, 9.

ματς, ὅτι τῆς ματς ἢ τὸ ὕδωρ, 5, 13, 6. 6, 10, 2.

ματς, ματς εὐφροσύνη, Ind. 34, 5.

ματς τῆς ἀγγελίας, Ind. 36, 1.

μάχη, Ind. 16, 9.

μαχάριοι, Ind. 13, 12.

μάχη, ὡς ἐς μάχην τιταγμένοι, 1, 13, 2. μάχη κρατῶν ξυνιστάται πρὸς αὐ-τὴν, 1, 15, 5. ἐμπλήρει, 1, 21, 5. ἢ ἀπὸ τῶν ἰππων ἢ μάχη, ex equis pugnabatur, 1, 15, 6. ἐν χειρὶ ἢ

μάχη γίνετο, 1, 28, 9. μάχη περὶ τῆς ἡττοῦσας, 2, 5, 9. ἐν χειρὶ μά-χην ποιήσας, 2, 10, 8. μάχη ἐπὶ περὶ τῆς, 2, 14, 4. μάχη, ἢ ὡς ἐν Ἰσοφύ Δαρείῳ τε καὶ Ἀλεξάνδρῳ συ-ίβη, 4, 20, 1. διὰ μάχης ἰσὺς ὡς αὐτὸν, prælio decernere cum ipso, 6, 4, 5.

μάχη, 1, 5, 14. 1, 28, 1, 5, 21, 5. μάχη, milites, 2, 8, 12. 3, 9, 2. Ind. 19, 5. bellicosus, 5, 26, 5. 6, 12, 4. οἱ μάχη, τῶν ἰσῶν, 6, 3, 4.

μαχίματα, 1, 29, 1, 3, 1, 2, 7, 9, 5, 21, 2, 6, 4, 4.

μάχη, 1, 6, 9. μαχίμους, part. fut. 2. med. 1, 13, 3. ξυνὸς δόξα-σιν ἰμάχοντο, 1, 15, 2. ἐπὶ ἀφανῶς ἰμάχοντο, non male pugnabat, 1, 15, 8. ἢ ὡς ἐπὶ τῶν ἀφανῶς, fut. 2. inf. med. non pro lisdem præmiis pugnaturus, 2, 7, 8. μά-χουμαι τῷ λόγῳ, repugno sermo- ni, improbo eum, 4, 11, 1. μάχου ἰμαχίσαντο, 6, 11, 9. & 15.

μεγαλόγορον magniloquentia, 3, 10, 4.

μεγαλοπρεπές, Ind. 20, 10.

μεγαλοπρεπῶς ἰσάψει, 2, 12, 1, 6, 2, 1.

μεγάλης τρύχης, 1, 25, 9. μεγάλης τι μέθοδος, 4, 9, 1. μεγάλης το ἰππῶν, 4, 9, 8. διασπυρῶν, 7, 23, 12. μεγάλης ἰτιμίας, 1, 5, 6. 7, 6, 3. τιμωρῶν, 7, 4, 5.

μεγάλης ἰππῶν, 4, 21, 13.

Μεγαρίτις, 3, 2, 6.

Μεγαρίς, 3, 6, 11.

μέγας, μέγαλοι οἱ Κίλτοι τὰ σόμ-ματα, 1, 4, 9, 5, 4, 8. μέγας καὶ γιν-νῶν, 5, 18, 9. μέγας magnum, admirabile, Ind. 10, 8. μέγας ἐπὶ σφίσι φέρεται, 1, 4, 9. μέγας βασι-λεὺς, Rex Persarum, 1, 9, 2, 5, 18, 7. τὰ αὐτὰ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἦν, sua facta magnificis verbis extol- lebat, 1, 21, 1. ἢ ἰσὶ μέγα προκαλί-σας, augere incendium, 1, 22,

INDEX GRÆCUS

1, 22, 2, 2, 19, 3, 5, 9, 7, 7, 21, 3.
 ὁ ἀπὸ μίγας αἰα, non magni
 momenti esse, 1, 23, 5. ἐπὶ μίγας
 ἐλθῶσα θινάμωας, urbs quæ ad ma-
 gnam potentiam pervenit, 2, 5, 3.
 4, 1, 3. κατεσείσθη τὸ τῶχ^ο ἐπὶ
 μίγας, murus late quassatus est, 2,
 22, 11, 2, 23, 2. ἐκπλήσσει ἐπὶ μι-
 γας, vehementer perterrere, 2, 26,
 5. τῆς ψάμμης ἐπιφορᾷ τῆς οὐδ᾽
 ἐπὶ μίγας, 3, 3, 7, 6, 4, 7. μεγάλαι
 αὐτὶ μικρὰς ἀνατρέφοντες, 5, 27, 11.
 ὁ μεγάλα τίθισμαι, non magni fa-
 cio, 7, 29, 1.
 Μεγαλοπύγη, 5, 5, 1, 5, 8, 2.
 μίγας^ο πόλεως, 1, 9, 1. μεγεῖναι μέ-
 γας, 5, 19, 7, 5, 25, 2. μεγεῖναι μέ-
 γας^ο, 7, 17, 2, 7, 23, 10.
 μίγας^ο superl. α μίγας, 1, 3, 1.
 μέθη, εὐ μέθη, 4, 14, 4.
 μέθρα^ο urbs, Ind. 8, 5.
 μεθάραι confinium, 4, 17, 7. Ind.
 4, 16.
 μέζον compar. α μίγας, προελθῶν
 ἐπὶ μέζον τὴν παραχῆν, 5, 25, 5.
 μέζον compar. α μικρὸς, 7, 13, 4.
 μέζον ἔχειν inferiorem esse, supe-
 rari, 1, 2, 11, 3, 23, 10, 4, 29, 6. ὁ
 μέζον non minus, 7, 16, 13. ὁ μέζον
 τι non minus, 1, 9, 1. ὁδὲν μέζον πη-
 hilominus, 3, 28, 14. ὁ μέζον ἔ τεί-
 χης, non minus quam murus, 1,
 28, 4. ὁ μέζον ἥπερ, 7, 13, 10. ὁδὲν
 αὐτῶ μέζον ἵσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ,
 ipsum non deteriore loco f. con-
 ditione fore ob fugam, 3, 6, 11.
 N. τὸ ὕδωρ ἔ ποταμῶ μέζον γινόμε-
 νοι, 5, 9, 4. ὁ μέζον ἔ πόλεις, non
 minus quam urbes, 5, 20, 5. ἐξέ-
 τται ἔ με μείον, rapiditate cursus
 inferiorem, 5, 21, 6.
 μειονεκτῶν vincor, 3, 8, 14.
 μειονεκτεῖν αὐτὸς ἐς ἡλικίαν, adolesce-
 re, 4, 13, 1.
 μείον pro μείοντι, pauciores, Ind.
 11, 1.
 μείον pro μείοντι comparat. α μικρὸς,
 5, 17, 8.

Μελαμνίδας, 4, 7, 3.
 Μίλας ποταμὸς, 1, 11, 7.
 μίλας, μελαστεροι τῶν ἀλλων, 5, 4, 8.
 Ind. 1, 2.
 Μιλίσωργ^ο, 1, 4, 7. ὁ Νεσπολίμης,
 1, 24, 2.
 μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ, curæ ipsa
 est Alexandro, amat eam, 4, 20, 7.
 εἰ σοι μέλει Νυσσάμης, si Nyssa-
 rum salus tibi cordi est, 5, 2, 5. ὁ
 μοι μέλει non laboro, 2. ἀκούει
 πέρι ἑμῶν Ἐρτοσθένει, Ind. 3, 1.
 οἷς ταῦτα ἔμελει, Ind. 18, 2.
 μέλειάν exerceo me, 1, 18, 13, 4,
 19, 1. τὰ δέος πολλοῖς ποταμῶ χόρημα
 μελοτηθῆναι metus, qui multo ante
 tempore animos multorum infe-
 derat, 3, 11, 2. ὁδὲν αὐτῶς τὰ ἀσπερ
 νυκτὶ ἢ μετ' ἡμέρας αὐτῶς τὰ ἄλλων
 μεμελητῶνται οφίσι τὰς πορείας, 6,
 26, 9.
 μέλισσα, Ind. 8, 11.
 μέλαινα, ἑμῶν ἐπισιτισθῶν, sumen-
 taturus erat, 1, 5, 16. 1, 6, 22. τὸ
 μέλαινα ὁκεῖν, quid futurum sit me-
 tuere, 1, 14, 8. ἐς τὰ μέλαινα ἀσφα-
 λῆς, 5, 27, 4. εἰ μοι τῇ οφίσι σωθῆ-
 σι αὐτὸς ἑμῶν, nisi & ipsi servandū
 essent, Ind. 20, 8.
 μέλ^ο, ποιητὴς μελῶν genit. plur.
 1, 11, 3. N. ὁ μέλινος ἔσθι, lyrico
 carmine decantatus fuit, 1, 12, 4.
 μεμεληκός, dat. sing. part. præf.
 act. α μελετῶν, 1, 18, 13.
 μέμνημαι cogito, statuo, 3, 9, 16.
 Μένων ὁ Ρώδ^ο, 1, 12, 16.
 μεμπής improbandus, 5, 25, 7.
 Μέμφεις πόλις, 3, 1, 4.
 μέμφομαι, 4, 9, 1, 4, 19, 9, 7, 23, 9.
 μὴν sequente di, præf. 2. μὴ γάρ, 1,
 4, 4. μὴτοι, 1, 8, 6, 1, 12, 3. εὐμὴτοι
 neque tamen, 1, 20, 11, 3, 3, 5.
 Μένανδρ^ο, 3, 6, 12.
 Μενόδημος, 4, 3, 15.
 Μενέλιος, 5, 6, 8.
 Μένος ὁ Διονυσίου, 2, 12, 3.
 Μένιδας, 3, 12, 4. Μενίδης, 3, 26, 5.
 Μένισκος^ο, 2, 14, 5.

Με-

IN ARR IANUM

Ἀλυστάς ὁ Ἠγυπιάδης, 3, 5, 1. **Μανιδας**, 4, 18, 5.
Μανούτιος ὁ κυβερνήτης, 1, 12, 1.
μῆρ τὸ ἐν ταῖς μάχαις, ardor animi, furor in pugnis, 6, 13, 12.
Μέντωρ, 7, 4, 9.
μῆρ substō, non fugio, 1, 8, 13. 1, 16, 3, 1, 27, 11. non progredior in hostem, 4, 4, 3. maneo, 7, 8, 1. **μῆρ** fut. inf. 1, 12, 17. μέσας αὐτῷ commoratus ibi, 1, 29, 5. 2, 6, 5. ἐπὶ Σύσαν καὶ Βαβυλωνίῳ **μῆρ** apud Susam & Babylonem harere, 3, 19, 2. **μῆρ** ἐφύλαττε τὴν πόριν, 5, 9, 1. ἐφιδρύων ἡμῖν, 5, 10, 1. **μῆρ** χέρον suo loco se continere, 5, 11, 7. **μῆρ**, qui relinquitur, qui agmen persequi non potest, 6, 25, 5. **μῆρ** ἀτρεμεῖν conquiescere, 7, 1, 6.
Μίριον ὁ Κερδίας, 2, 13, 9. **σατράπης** Ἀραχάτων, 3, 28, 1.
μῆρ, Ind. 25, 7.
Μιρόης ἀνὴρ Ἰνδός, 5, 18, 12.
μῆρ, ἐν τῷ μῆρὶ vicissim, vice versa, 1, 9, 5. 7, 9, 7. ἐν μῆρὶ vicissim, 4, 21, 7. 7, 10, 2. alternatim, Ind. 14, 6. τὰ πρὸς τῷ μῆρὶ γῆς, orientales terræ partes, 5, 3, 3. μῆρὲς τὰς τρεπτὰς κινδυνεύειν, cum parte aliqua exercitus pugnare, 1, 20, 1. ἐν μῆρὶ καὶ τὸ μῆρ ἐξηγείσθαι, 3, 26, 8. N. τὸ πολὺ μῆρ Μακεδόνων εἶναι τὰ ἔργα, 4, 8, 8. **μῆρ** διαίρειν, 5, 12, 2. ἄλλως ἐν μῆρὶ ἐπιμπε, alios atque alios mittebat, 5, 18, 12. τὰ ἔμπροσθεν μῆρ, anteriora membra, 7, 10, 3.
μετάγκυλα amentata jacula, 7, 6, 8. 7, 23, 6.
μισαμβρίν, Ind. 39, 2.
μίσση τῶν πετασάν, 7, 9, 12.
μισαμβρία, 1, 25, 9.
μισαμβρίας, Ind. 5, 2.
μισογῆμα, 3, 3, 5. 6, 26, 13. Ind. 22, 2.
Μισοκοῦσμα, 3, 7, 5. 7, 7, 6. Ind.

42, 3.
μισοπύργιον, 1, 21, 7. 4, 26, 13.
μίσση, **μῆρ** μίσση ἐπ' αὐτοῖς, 1, 2, 10. μίσση ζυμώσας τάβης, 1, 14, 5. ἐπ' αὐτοῖς, 2, 8, 18. ἐν μίσσῃ κατακτείνῃ αὐτοῖς, in medio cinctos trucidat eos, 1, 16, 4. **μῆρ** ἐν μίσσῃ πέλιος Μιλῆται καὶ Ἁλικαρνασσῶν, quotquot oppida inter Miletum & Halicarnassum sita sunt, 1, 20, 4. μίσση αὐτῷ καὶ Ἀλιζάνδρῃ τοῖς Εὐφράτι καὶ ποταμοῖς, 2, 13, 1. ἄμφω μίσση ἡμέρας, circa meridiem, 2, 21, 13. μίσση νύκτες, media nocte, 1, 20, 10. 3, 4, 4. ἡμῶν ἐν μίσσῃ καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων, 5, 3, 5. τὰ ἔθλα ἐν μίσσῃ καὶ ταῖς πρᾶξις in medio proposita sunt, 5, 26, 13. τὸ μίσση τῶν, 5, 4, 2. **μισογῆμα** in medio, Ind. 41, 2.
μῆρ, Ind. 34, 7.
μῆρ, ἵνα μῆρ ἐχὼν αὐτὸς μῆρ ὁ Ἰνδός, ubi medioris est ejus latitudo, 5, 20, 6.
μετὰ Βαχρὸν auxilio Bagadæ, 2, 14, 10. μετὰ χεῖρας ἔχειν, manu tenere, 2, 4, 14. 4, 26, 13. 7, 22, 5. μετὰ τὸ εἰς τὰ οἴκοι ἀσφαλῆς, cum securitate, sive præter securitatem rerum domesticarum, 2, 17, 10. μῆρ ἡμέρας interdiu, 4, 13, 10. 6, 26, 9. καλίστη μετὰ τὴν γυναῖκα Δαρίῳ, pulcherrima post uxorem Darii, 4, 19, 8. 7, 22, 9. μετὰ τρεπὰς τρίπτα ὁ ἕλιος, 5, 9, 5.
μεταβαλὼν τὴν τάβην, convertere aciem, 3, 14, 10. εἰς τὴν πάλιν reverti, recurrere, 4, 24, 6. μεταβαλὼν κελύει τοὺς Μακεδόνες ἐπὶ τὴν ἀποχωρῆν, converfos jubet retrocedere, 4, 26, 3. 6, 7, 8. μεταβάλλει τὴν ἀνίμω μεταρῇ, 5, 28, 6. μεταβάλλει τὴν ἰδέαν, 6, 30, 4. τὴν πρὸς τὴν δαίταν, 7, 3, 2.
μετανοήσας, penitentia ducor, muto sententiam, 1, 7, 10. 7, 29, 2. & 4.
μετανοήσας, part. aor. 2. aor. a μετανοήσας.

INDEX GRÆCUS

παγνῶσκω, I, 7, IO.
 μετάγω, μεταγάγουσι τὸν πόλεμον εἰς
 τὴν Ἑλλάδα, 3, pl. aor. 2. opt.
 transferrent bellum in Græciam,
 2, I, 7, 3. μεταγῶνι τῷ λόγῳ, 5, 3, 3.
 μεταδίδωμι impertior, 6, 23, 7.
 μετακαλίσσεται, αὐτὸς αὐτοὶ μετακά-
 λω ἀπ' αὐτῶ, ipse se a mœrore re-
 vocabat, 7, I5, I.
 μετακινέομαι, 5, IO, 6.
 μετακίνησις εἰς τὸ βαρβαρικώτερον,
 transitio in barbaricos mores, 4,
 8, 6.
 μετακομίζω, 7, 25, 9.
 μετακοσμοῖσι τάξεις, aciem immuta-
 re, I, 6, 5.
 μετακοσμήσις ὁ θρασυπέας, 4, 9, I4.
 μεταλαμβάνω, ἐδῆτα Μακεδὼν ἀντὶ
 ὁ Μακεδονικῆς μετέλαβον, vestem
 Medicam pro Macedonia sum-
 sit, 4, 7, 7.
 μεταλλάσσειν ἰργασίαν, 7, 9, 5.
 μετανοῶ, Ind. I4, 4.
 μεταξὺ, I, I9, I3.
 μεταπίμπτομαι accersio, I, 6, II.
 μεταπίμπω, 2, 27, 5. ἐξ Ἀλιζάν-
 δρου γιγνόμενῳ, 4, I8, 2.
 μεταπείνω, 7, I2, IO.
 μεταποιέομαι vendico, studeo, ὅσοι
 τὴν ἀρετῆς μεταποιεῖτο. gloriæ avi-
 di, 2, 27, 9. ὁ δικάζει, 3, 27, IO.
 μεταπύργιον, 2, 23, IO, 6, IO, 8.
 μεταρχοῦντας, acc. plur. aor. 2, ἀεὶ, 2
 μετάρχω, I, 9, I. μεταρχοῖσι, dat.
 plur. I, 9, I6.
 μεταχωρῶ ab eo, μετακινῶ χρημῶσι,
 part. præter. aor. 2, 9, I. & 2, 3, 30, 3.
 παρ' ἡμῶν μεταχωρήσονται, nobis ac-
 cedet, ad nos deficiet, 2, I7, 5.
 μετέμι adsum, ἴσθι μετέμι ὅτι κινδύ-
 νων, æque particeps sum periculo-
 rum, 5, 26, I3.
 μετέμι circumteo, inquirō, τὸ τῆ-
 χῳ μετέμι, murum explorabat,
 2, 22 IO, §. accedo, advenio, 3,
 29, 7.
 μετέξιτε, quidam, 6, 26, I.
 μετίσχωμαι accersio, 6, 26, I2.

μετίσχω ὁ ἔργου, interesse rei ge-
 rendæ, I, 9, I. & I6. 6, I8, 3. ὁ με-
 τίσχωντας τοῖς ἀμφὶ ἔργου ὁ ἔργου,
 3, 2I, 7. 3, 26, 4. παρὸς ὁ μετίσχω,
 I, I8, II. ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων με-
 τίσχων, cum rep. Græcorum societ-
 tatem habere, 3, 24, 8. ὁ βουλῆς
 μετίσχω, 4, II, I. ὁ θυγῶν, 5, 2I,
 5. ὁ δοῖται, 7, II, I7.
 μετιώριζω, in sublime tollo, 2, 2I,
 IO. 6, 5, 4. τὰ σκάφη μετιώριζοντα,
 æstu redeunte, 6, I9, 2.
 μετιώρῳ, τὰς ῥῶν τοῖς τῶν νῆων
 ὁ ὁ λιμνῶν ὁ μετιώρῳ παρτίω-
 ξαν, plurimas naves ante portum
 in altum constituunt, I, I9, I3.
 Ind. 23, 2. & 29, 3 τῶν μετιώρῳ
 ἐμβαλῶν, de navibus intra por-
 tum in aqua stantibus, 2, 24, I.
 μετιώρῳ attonitus, 6, 4, 9. su-
 spensus & quasi innatus 6, 5, 3.
 altus, 7, 7, 8. & 9. 7, 20, IO. με-
 τιώρῳ τόποισι καὶ τῶν τῶν ὁ ὁ
 λαίῳ, Ind. IO, 4. & 25, 6.
 μετήν, plusq. perf. med. 2 μετέμην,
 2, 22, IO.
 μετίσθι videtur esse, 3 plur. aor.
 2. opt. pro μετίσθω 2 μετέμην, 39
 29, 7.
 μετοικίζομαι ὁ ὁ migro Ind. 31, 7.
 μετὸ cum adfit 2 μετέμην, ὁ ὁ
 μόνοις ὁ μὲν μετὸ, cum solis vobis
 sit laborandum, 5, 26, I2.
 μετωρία ὁ δῶν, communicatio di-
 vinitatis, 4, IO, 3.
 μετρέω, Ind. 3, 4.
 μετρίως ἔχον, moderate ferre, Ind.
 35, 5.
 μετροῖ, ὁ μετρίως ἐποίησεν, verba
 conscribere, I, I2, 4. 2, 5, 4.
 μετῶποι, τῶν ἐπὶ πρῶτον μετῶποι
 ἐπάγων, equites in fronte consti-
 tutos inducere, I, 4, 6. ὁ μετῶ-
 ποι opponitur, ὁ πλῶν καὶ ὁ
 ὁ ὁ, I, 2I, I2. ὁ μετῶποι ὁ ὁ
 ὁ ὁ ὁ, I, I3, 5. N. ὁ μετῶποι
 καταστῶν τὰς νῆας, Ind. 30, 4.
 ὁ ὁ μετῶποι ὁ ὁ ὁ τῶν τῶν

IN ARR I A N U M.

ἑπείγουσιν, 2, 9, 2. ἐπὶ μετώπῳ
 παρώντων, ad frontem traducere,
 2, 9, 7. ἐπὶ μετώπῳ ἐμβάλλειν, 5,
 15, 3. εὖν ἵσται τὰ μίτῳποι τοῖς θη-
 ρίοις ἐπὶχοῦντες, 5, 15, 12. εὖν διωτί-
 ρῳ μετώπῳ, secundo ordine, 5,
 15, 12.
 μέχῃ πρὸς τὰ ἔργα, 1, 6, 24. μέχῃ
 παρορτισίῳ, 3, 3, 5.
 μή ὅτι, ἀλλὰ καὶ non tantum sed
 etiam, 3, 10, 7, 5, 6. 10. N. 5, 18, 6.
 Μιδία, 7, 13, 4.
 Μιδία, 3, 19, 5.
 μιδιὰς πόλεμος, 1, 9, 12.
 Μιδίῳ, 7, 24, 8. Ὁξυνίμυδῳ,
 Ind. 18, 7.
 Μιδίοι, 2, 7, 7.
 Μιδυμυαῖῳ, 3, 2, 5.
 Μικαίῳ populi, Ind. 4, 8.
 μίκιστος, ὡς ἐπὶ μίκιστος, quam latissi-
 me, Ind. 30, 5. & 43, 8.
 μίχῳ, ἰς μίχῳ ἀποτάσσεται τὴν
 τάξιν, 1, 6, 19. N. ἥ εὐδὲν τὰ μέ-
 γα, 6, 24, 9. ἥ ὁδὸς, 6, 24, 11. Ind.
 20, 2.
 Μίλῳ ἄλυσιν, 1, 9, 9.
 μιθοφόροι Πέρσας, 3, 11, 6. N. 7, 29, 9.
 μῆν. καὶ μῆν. 1, 14, 9. 6, 11, 12. ὁ
 μῆν. 5, 28, 6.
 μῆν mensis, 7, 28, 1.
 μῆνις ἡ ἀπὸ τοῦ θείου, ira divini numi-
 nis, 1, 9, 11, εὖν Διονύσου, 4, 9, 6.
 μῆνι παρορτισίῳ, 1, 11, 13.
 μῆνις τείχεσσι, 1, 21, 8.
 μῆνι ne quando, 1, 4, 11. nun-
 quam, 2, 25, 8. num forte, 7, 24, 6.
 Μιρὰς ἔργῳ, 5, 1, 9. Ind. 1, 16, 5, 9.
 τιτρωμένους τὸν μῆν, 2, 12, 1.
 μῆνι, nedum, Ind. 10, 9.
 μῆνι πόλιν, 2, 24, 8. 6, 16, 5.
 Μιρὰς Διονυμίνης ἔργῳ, 5, 6, 6.
 Μιρὰν ὁ Ἐπιχάρμῳ, Ind. 18, 5.
 Μιρὰς, 3, 16, 14. N.
 μηχανάομαι, 5, 10, 7. 6, 10, 5, 7, 7,
 12. ὁ πῆρ, 7, 6, 2.
 μηχανή, βίη ἀπὸ μηχανῶν ἡφίστο, 4,
 2, 5. μηχανὰς ἐπὶ τῇ ἔχθρῃ ἐπιστή-
 νης, machinis in ripam colloca-

tis, 1, 6, 17. τῇ τείχεσσι ad murum,
 ἐπάγει τῇ τείχεσσι, 1, 21, 9. μηχαν-
 αῖς κατασκευάζειν τὸ τεῖχος, 1, 20, 13.
 ἀπὸ μηχανῆς βίβληται, 7, 10, 3.
 μηχανοποῖς, 2, 19, 10.
 μηχανοφόροι τῆς, 2, 22, 9. 2, 23, 2.
 μίγνυμαι, Ind. 4, 16. μίγνυται τῇ πα-
 δὶ, aor. 2. inf. pass. coisse cum fi-
 lia, Ind. 9, 2.
 Μιδας ὁ Γορδίῳ, 2, 3, 1.
 Μιζύς, Ind. 18, 6.
 Μιδυμύτης, 3, 8, 9.
 Μιδυμύτης, 1, 17, 3. qui idem Μιδυ-
 ρίτης scribitur, 3, 16, 8.
 Μιδυμύτης ὁ Δαρείῳ γαμβρὸς, 1,
 15, 10.
 Μιδυμύτης, 7, 6, 7.
 Μικαλῳ ὁ Κλαυδίου, 7, 19, 10.
 Μιλίῳ, 1, 18, 5. πόλιν Ἰωνίαν, 5,
 6, 6.
 Μιλῶν ἰ. Μιλῶν, 1, 24, 8.
 μίμησις, ὡς μίμησις, 6, 28, 2.
 μιμησκά, 6, 3, 8, 7, 13, 7. δέπνις ἡμῶν
 ὁπῶν coenarunt, Ind. 41, 5.
 Μίμης, 7, 29, 7.
 μίσγεται misceor, coëo, Ind. 17, 3.
 μιδὸς τῷ συγγενεῖ πατρὶ. 3. N.
 ἐτελῇ μιδὸν δίδουσι, integrum sti-
 pendium dare, 2, 13, 7. μιδὸν ἀπο-
 δίδει αὐτοῖς ἐτελῇ τὸν ξυγγενεῖ πατρὶ
 3, 19, 10. ξυγγενεῖ πατρὶ ἐπὶ
 μιδὸν τῷ αὐτῷ, 3, 24, 10. μιδὸς
 εὖν καὶ σφιν ἔρχεται, Ind. 12, 4.
 μιδυμύτης, 7, 5, 2, 7, 12. 2. τῇ φέ-
 ρει, 7, 23, 5. τῇ πρὸς χεῖρας, 7, 23, 6.
 μιδυμύτης, 3, 19, 11. παρὰ τῇ, 3,
 24, 9. τῶν αὐτῶν, 7, 10, 6.
 μιδυμύτης, 1, 12, 15. 1, 14, 6.
 μιδυμύτης, 2, 25, 8.
 μιδυμύτης πρὸς Καλλιόπῃν ἐξ Ἀλεξάν-
 δρου, odium Alexandri erga Cal-
 listhenem, 4, 14, 2. μιδυμύτης ὁ τυραν-
 νικὸς γένος κατέχεται, 7, 15, 9.
 μιτρωσθῆναι, Ind. 7, 9.
 Μιτυληναῖοι, 2, 1, 1.
 Μιτυληνῶν, 2, 1, 2.
 μῆμα, Ind. 5, 9. ὁ Σαρδωνιπάλῳ,
 2, 5, 3. 6, 29, 12.

INDEX GRÆCIS

ἀρετῆς ἡ πόνος, 5, 29, 2. ὁ ἀρετῆς
 καὶ ὁ τιμῆς ἀδυνατοί, 7, 10, 7.
 ἀρετῆς memoria, recordatio, μνήμη
 ἀρετῆς ἀνδραπίν, 7, 30, 5. μνήμη ἀν-
 δραπίν, 1, 9, 15. ἡ ἀρετῆς μνήμη, 1,
 12, 2. μνήμη ὁ δόξος ὁ παρὸς, 2,
 35, 6. ἡ μνήμη τινος ἐλθόν, in men-
 tionem alicujus incidere, 2, 7, 12.
 ὁ μνήμη ἰσχυρῶς, Ind. 20, 4. τὴν λαχόν
 ὁ μνήμη ἐλθόν τῶν ἀνδραπίν, 7,
 18, 12. ἐπὶ παλαιότητα ὁ μνήμη
 ἀνδραπίν ἀνδραπίν, 2, 16, 1. καὶ
 ὁ μνήμη τὰ ἐπιγνώμματα, 2, 24,
 11. ἡ ὁ ἐπὶ τῶν μνήμη, 5, 19, 6.
 μνήμη ὁ λαχόν τῶν ἐμβαλεῖν, 4,
 10, 7. ὁ ἐπὶ μνήμη ἐποικιστῶν, 7,
 13, 11, 7, 15, 8.
 ἀνδραπίν, 2, 27, 2.
 ἀνδραπίν, 5, 1, 7.
 ἀνδραπίν part. aor. i. παλ. ἀνδραπίν
 στω, 7, 13, 7.
 ἀνδραπίν, 4, 9, 6, 7, 25, 10.
 ἀνδραπίν pars, 1, 3, 2, 4, 16, 2, 6, 2, 4.
 ἀνδραπίν μοῖρα, 3, 10, 7.
 ἀνδραπίν, 1, 10, 7.
 ἀνδραπίν, 4, 29, 11. καὶ χαλεπῶς, 6,
 25, 11, 6, 26, 2.
 ἀνδραπίν, τῶν ἀνδραπίν καὶ ἀνδραπίν ἡμεῖς ἐπὶ
 μνήμη ἰσχυρῶς, moratus est, Ind.
 21, 13.
 ἀνδραπίν, 3, 24, 7.
 ἀνδραπίν tantum non, 1, 19, 3, 1, 21, 12.
 ἀνδραπίν πλοῖα, 1, 3, 7, N.
 ἀνδραπίν, Ind. 22, 4.
 ἀνδραπίν, Ind. 26, 10.
 ἀνδραπίν pro μοῖρα, Ind. 5, 7. sic μῆ-
 ρον, Ind. 12, 9.
 ἀνδραπίν, Martius mensis, 5, 19, 5.
 ἀνδραπίν, 1, 11, 1.
 ἀνδραπίν, 6, 15, 10.
 ἀνδραπίν ἀνδραπίν, 2, 5, 10.
 ἀνδραπίν, 7, 12, 9.
 ἀνδραπίν, pessus, vectis, 6, 10, 8.
 ἀνδραπίν, μνήμη τῶν ἀνδραπίν ἐπὶ
 ἀνδραπίν, initiatus est Eleusiniis fa-
 cris, 3, 16, 14.
 ἀνδραπίν, τῶν ἀνδραπίν ἀνδραπίν
 ἀνδραπίν, illud de curru ferebatur,

narrabatur, 2, 3, 1, 5, 1, 2, 5, 2, 1,
 μῆρ, 2, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,
 πλιν τῶν μῆρ, 2, 16, 10. ἀνδραπίν
 ἀνδραπίν περὶ μῆρ, 4, 28, 7.
 μῆρ, 2, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,
 ἐπὶ τῶν μῆρ, 2, 5, 3, 2. μῆρ
 Ind. 31, 5.
 ἀνδραπίν, 1, 18, 8. ὁ ἀνδραπίν
 ἀνδραπίν τῶν μῆρ, 2, 5, 5, 2.
 ἀνδραπίν, 2, 16, 6.
 ἀνδραπίν, 1, 20, 7.
 ἀνδραπίν, Ind. 18, 6.
 ἀνδραπίν, 1, 20, 8.
 ἀνδραπίν, 2, 5, 6.
 ἀνδραπίν, 2, 6, 3.
 ἀνδραπίν, 1, 3, 6.
 ἀνδραπίν, ἀνδραπίν τῶν ἀνδραπίν
 ἀνδραπίν, 5, 4, 4. Ind. 15, 4. ἀνδραπίν
 ἀνδραπίν, ἀνδραπίν, Ind. 7, 9.
 ἀνδραπίν myrtus, Ind. 27, 2.
 ἀνδραπίν, Ind. 21, 13, N.
 ἀνδραπίν ἀνδραπίν ἀνδραπίν, 1, 10, 4.
 ἀνδραπίν, ibid.
 ἀνδραπίν, 2, 16, 4.
 ἀνδραπίν τῶν ἀνδραπίν, ἀνδραπίν
 Ponti Euxini, 3, 30, 15.
 N.
 ἀνδραπίν ἀνδραπίν, 3, 21, 2.
 ἀνδραπίν, 4, 11, 5.
 ἀνδραπίν, ἀνδραπίν ἀνδραπίν, 1, 17, 5, 4, 11, 3.
 ἀνδραπίν dat. a nominativ. ἀνδραπίν, 1,
 ἀνδραπίν τῶν ἀνδραπίν, sylvā humil
 vicina f. quæ prope flumen est, 1,
 2, 6. pro quo dicit, ἀνδραπίν τῶν ἀνδραπίν
 ibid. 12. ἀνδραπίν genit. 1, 2, 6.
 ἀνδραπίν, 1, 2, 8, 6, 3, 7.
 ἀνδραπίν, 7, 20, 4.
 ἀνδραπίν, 6, 2, 2, 9.
 ἀνδραπίν, fragmentum navis, 6, 5, 1.
 ἀνδραπίν, 1, 18, 8, 2, 2, 16, 10.
 ἀνδραπίν, 3, 5, 6.
 ἀνδραπίν, 1, 18, 10.
 ἀνδραπίν τῶν ἀνδραπίν, 1, 18, 14.
 ἀνδραπίν ἀνδραπίν, pralli navis
 discrimen, 2, 20, 5, 6, 11, 11.
 ἀνδραπίν, 6, 15, 2, 7, 16, 1.
 ἀνδραπίν, 7, 19, 7.
 ἀνδραπίν, 2, 7, 16, 2, 1. Ind. 12, 1.

IN ARR IANUM.

πλοῖς μακροῖς, naves longæ i. e. bel-
 licæ, 1, 3, 3. N. 2, 2, 7. 6, 5, 3.
 ναῦς ἰππαγωγός, 2, 19, 1. ἡ φρεγκίαι,
 πεφρεγκίαι, 7, 16, 1. οἱ δὲ τῆς ἀν-
 δρες, Ind. 20, 3.
 ναυσίπορος ποταμός, 6, 14, 9. Ind.
 4, 6.
 ναυτάδμος, 6, 18, 4. Ind. 21, 2. &
 33, 10.
 Ναύτανα τῆς Σογδιανῆς χώρας, 3,
 18, 15.
 ναύτης, 1, 20, 6.
 ναυτικός, 7, 7, 12. ναυτικός στρατός,
 3, 1, 2. 6, 19, 12. ναυτική δύναμις,
 2, 2, 6. ναυτική, 1, 18, 10. & 13, 6,
 5, 12. Βασιλικὴν classis Græca, 1,
 18, 7. 1, 19, 10. ναυτικὴν πλοῖα
 clades navalis, 1, 9, 4.
 ναυσίκου, Ind. 9, 7.
 Νάυαρχος ὁ Ἀσδοτῆς, 3, 6, 8. Ind.
 18, 4. & 10. χιλιάρχος ὁ ὑπασπι-
 τῶν, 4, 30, 11. ὁ ναυτικὸς παῖς
 ἔξογίτο, 6, 2, 6.
 νῆας Ionice pro νῆας a nomm. νῆες,
 1, 3, 7.
 Νειλόητος ὁ Σαυῶν ἐκείνος, 3,
 28, 7.
 Νεῖλος ποταμός, 3, 1, 4. πῆρ ὁ
 Νεῖλος ἐν Ἰουδαίᾳ, 3, 6, 1. olim A-
 gyptus dictus, 5, 6, 8.
 νεκρός, διαλαμβάνειν ἐν τοῖς νεκροῖς,
 1, 16, 4. νεκρὸς τῷ ὀπάρχῳ, cada-
 ver ducis, 4, 24, 8. κείρεται Ἀ-
 λέξανδρον ἐπὶ τῷ νεκρῷ τὴν κόμην,
 7, 14, 7.
 νέμω pascō, 7, 9, 2. νέμω τὰ βασι-
 λικὰ πρῶγματα, regum negotia
 statumque moderari, 4, 20, 5. νέ-
 μομαι fruor, victito, τὰ ὅτι νέ-
 μεται, 7, 17, 5. νέμεται αὐτὴν ἀγ-
 ξί, pasci in re ea capras, 7, 20, 7.
 νέμεται κατ' αὐτὴν, versari circa
 eam, Ind. 8, 11 βῆς καλαὶ ἐν ταύ-
 τη τῇ χώρᾳ νέμεται, 2, 16, 9. 3,
 28, 11. Ind. 40, 4. habito, incolō,
 5, 21, 9. 6, 21, 7. 7, 15, 2. νέμκη-
 ται ἐς ἐπὶ ἡ γενεάς, distincti sunt in
 septem genera, Ind. 11, 1. & 40,

2. 6. 10. ἡ νειτραμένης, frumentaria
 fuit procuratum, Ind. 23, 7. part.
 præf. pass.
 νειωλημένης, 2, 13, 3
 νηομένης, part. præf. pass. 2. νῆος
 congrego, 6, 24, 7.
 νηόγαμος, 1, 24, 2. 1, 29, 6.
 νηοστῆς πάλαι, nuper condita, 7,
 6, 1.
 Νεόπαις, Ind. 33, 1.
 Νεοπλάσιμος ὁ Ἀρβάρης, 1, 20, 15.
 allus τῶν γιγασίων, ὁ Αἰακιδῶν γί-
 γας, 2, 27, 9.
 νή, ὥς νῦν a puero, 1, 12, 8. 4,
 19, 10. νῆος ἐπὶ γερώντων, 5, 27, 15.
 νῆοι, 7, 27, 2.
 νήτης, 7, 29, 1.
 Νῆος ποταμός, 1, 1, 7.
 Νῆος, fluvius, Ind. 4, 8.
 νηρῆ, Ind. 16, 6.
 νηπίλη, 6, 25, 9.
 νῆν nato, Ind. 24, 5.
 νῆν Attice pro νῆας, 6, 9, 6.
 νηολέω, navem in portum subdu-
 co, 2, 13, 3. Ind. 25, 1.
 νῆον Attice pro νῆος, 1, 11, 12. 1, 17, 7.
 νῆον Ionice pro νῆων, a νῆος pro νῆας
 vel Attice pro νῆων, 1, 3, 7. 1, 9, 4.
 νῆος Ionice pro νῆας, 2, 13, 3.
 νῆος Attice pro νῆας, 1, 11,
 11. πειπνῶται, 2, 16, 5.
 νηοτοίκοι navalia, 6, 15, 5. 7, 19, 9.
 νηοτὶ ὡς τὸ στρατεύεσθαι γεγαυμένους,
 1, 24, 1. 6, 27, 2.
 νηωτρίσις aor. 1. inf. ast. νηωτρί-
 ζει novas res moliri, novis rebu
 studere, 1, 1, 4. & 5. 1, 10, 3. 6,
 13, 1. ἐν αὐτοῖς τὸ νηωτρίσις, 1,
 25, 8. ἐν δὲ τὸ λόγῳ ἂν ἔξοι νηωτρί-
 σις, 4, 3, 13. νηωτρίσις, acc.
 plur. part. aor. 1. 1, 10, 8.
 νηωτρίσις fut. 1. infin. Attice νη-
 ωτρίσειν, 1, 18, 14. 2, 13, 6. τὰ ὅτι
 Πλοπονήσῃ νηωτρίσις, 3, 6, 4.
 εἰ δὲ τινεωτρίσις τῶν ἀμφ' Ἀλ-
 ξάνδρον, si quid in rebus Alexandri
 novi contingeret, 3, 19, 2. νηωτρί-
 σις τι aliquid innovare, quod
 non

INDEX GRÆCUS

non mandatum sit, 4, 6, 3. quod
antea consuetum non fuit, τὸ ἤ
πρίν ἢ ἡ Ἀλεξάνδρῳ ἐς τὸ βαρβα-
ρικοῦτεροι νικητῆρας. 4, 8, 3. καὶ
τι νικητῆρας καὶ αὐτὰς ἐς ὕβριν
αὐτῶν Μακεδόνων. 7, 13, 5.
νικητῆρας, 1, 7, 1. & 5. 1, 10, 6.
6, 29, 4.
ἦν pro ναῦς, Ionice, 1, 3, 5. καὶ dat.
7, 20, 11.
νῆπιος ὁ ἄλγος, 7, 7, 11.
νῆπιος φυλάσσειν, tranquillitatem
ventorum expectare, 2, 23, 1.
νῆπιος, aor. I inf med. 2, 4, 10.
νῆπιος, 2, 11, 12. Ind. 14, 1. parum
prudens, Ind. 32, 10.
Νηρηΐσι σπένδον, 1, 11, 10. Ind. 18,
11. & 31, 6.
Νησιῶν ἱππῶν, 7, 3, 6.
νησιῶν πύλινος, 1, 9, 9.
νησιῶν, 1, 19, 5. Ind. 32, 11.
νησιῶν ἡ ἡρ insularis, Ind. 18, 2.
νησιῶν, dat. plur. a ναῦς, Ind. 23, 1.
νῆχομαι, 2, 4, 10. 7, 22, 5. Ind. 6, 3.
νησ, ψάμμιον νησιῶν, arena ac-
cumulata, 6, 24, 7. 6, 26, 8. νησι-
ων πυρῶν, 7, 3, 3.
Νησάδων Πενταγόρων, Ind. 18, 8.
Νίκαια πόλις, 4, 22, 7. 5, 19, 6.
Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος, 1, 14, 3. ὁ
ἤ ὑπασπιστῶν ἀγέμων, 3, 21, 13. ἐς
ἤ ἱταίρων, 4, 22, 6.
Νικαρχίδης ὁ Σίμων, Ind. 18, 5.
νικάω, αὐτῶς νικημένους ὁ ἀγὼν νικη-
κῶν αὐτοῖς, 2, 7, 5. νίκα λαμ-
πρῶς, 2, 10, 6. νικάω Παρμενίον τῇ γνώ-
μῃ, vicit Parmenionis sententia,
9, 3, 9. ὁ πολὺ νικῶντες, longe
superiores in victoria, 3, 10, 7. νι-
κηθῆναι ἠέχοντο, vinci se patieba-
tur, 5, 20, 1. αὐτῶς ἢ κακῶ νικῶντο,
de fame ingenti dicitur, 6, 23, 8.
ταῦτα νίκα, hæc sententia vin-
cebat, Ind. 32, 13.
νίκη, τὴν νίκην κλέπτει, 3, 10, 3. ὑπὲρ
νίκης ἀποτίρας ἀγωνίζεσθαι, 3, 15,
5. τὰς νίκας ἐς τὴν πατρίδα οἰκονο-
μίας, 5, 27, 13. ὅτι ἤ ἱερῶν νίκη

σημαίνειται Ἀλεξάνδρῳ, 3, 7, 7.
νίκη καὶ ἰδοκεῖ, 2, 6, 9. 3, 10, 5. καὶ
καὶ τοῖς ἡδὲ φεύγοντι ἀπατάσασθαι
victoriam jam fugientibus recu-
perare, 2, 10, 10. νίκη Ὀλορησίας,
2, 15, 5.
Νικίας, 1, 17, 8.
Νικόλης Πασικρότης, Ind. 18, 2.
Νικόλης, 2, 11, 14.
Νῖος urbs, Ind. 42, 3.
Νιφάτης, 1, 12, 14.
νιφάτης, Ind. 40, 5.
νόν, ὁ τι νόν ὁ οἰσὺς, quid porten-
derat avis, 2, 26, 9. 7, 18, 8.
Νομάδης Αἰβύς, 3, 30, 16. Ν. Σα-
δά, 4, 5, 5. 7, 16, 7.
νομάδης vagabundi, Ind. 7, 2. Ν Ind.
11, 11. 40, 8. ἀνδραποι, Ind. 29, 6.
νομαῖα præfecturæ provinciarum, 3,
5, 5.
νόμος, leges, mores, instituta, 4,
1, 2, 7, 20, 18.
νομάρχης Αἰγυπτῶν, 3, 5, 3. 5, 8, 4.
5, 18, 4.
Nomen loco pronominis repeti-
tur, 1, 5, 7.
νομῆς, 3, 17, 14. Ind. 11, 11.
νομίζομαι, 1, 5, 6. νομισμαίνεσθαι
ἀπὸ Σιμερῶντος, cum jam inde ἢ
Semiramide usitatum esset, 1, 23,
9. ἀγαθὸς νομίζομαι, vir bonus
habitus, 3, 27, 6. 5, 22, 2. 7, 20, 3.
νομίζομενα consuetudines, 5, 20, 1. 7,
24, 7. 7, 25, 5.
νομίζω δίκαιον, justum censeo, 4,
9, 12.
νόμιμα instituta, 5, 4, 10. 5, 5, 1. 7,
6, 9. τῶν νομῶν ἐπὶ τοῖς φιλοῦν
αὐτῶν, 7, 11, 2.
νόμος, ὅτι τὸ νόμον τῶν Περσικῶν, mo-
re Persico, 7, 6, 3. νόμος δίδωται τῇ-
σι πόλεσιν, leges sanxisse urbibus,
Ind. 7, 5. τὸς νόμος τῶν σφῶν ἐπὶ
ἐκείνῳ, 1, 18, 3. ὡς περ αὐτῶν
νόμος, 7, 14, 1. καὶ νόμος, 1, 23, 8.
2, 14, 10. θύει τῶν κατὰ τὸν νόμον,
3, 16, 15. θύει δὲ τοῖς νόμοις, 3,
25, 2. αὐτῶν, 4, 4, 1. ὅσους νόμους
αὐτῶν,

IN ARRIANUM.

αὐτῶν, 3, 28. 6. εὐτόμοι, 5, 8, 2. ὅμοι
οὐ τόμοι, 5, 8. 5. τόμοι, 7. προσκυ-
νῶντας, ritus adorationis, 4, 11, 3.
ὡς τινὲς τόμοι διαχρῶνται, quibus
legibus utebantur, 5, 4, 4.

Νόσιον, Ind. 4, 16.

Νόσσα insula, Ind. 31, 2.

νοεῖν, 7, 3. 1. ὑπὸ παραύτης ἐπίσησι,
2, 4, 10.

νόσημα, ῥαῖσιν αὐτῶν το νόσημα, 2,
4, 16.

νόσον τελευτῆ, 1, 5, 7. 2, 1, 4. ἀπο-
θνήσκου, 3, 5, 7. ὑπολαίνομαι, 4,
16, 9. ἐκ τῶ νόσου ἀναρῖνωδόντες, 4,
16, 10.

νότοι, australis, νότιοι τῆς πόλεως
τοῦ χ, 2, 26, 6.

νότος ἀνεμ, 2, 22, 10. εἰ δὲ νότοι
πατίζουσι, quando vero auster spi-
rat, 1, 26, 2. νότοι σκληροί, vehe-
mentes noti, 1, 26, 3.

νῦς, ἐπὶ νῦν ἔρχομαι, in mentem
venire, praef. 5, 7, 24, 6. ὡς νῦν
ἔχον, 1, 1, 9, 2, 4, 7. 5, 23, 10, 7,
17, 3. ὡς νῦν λαμβάνον, 1, 23, 2. νῦς
θυσίας ἦν, scopus sacrificii erat,
1, 11, 8. 4, 15, 3. ὁ νῦς τῶ πομπῆς ἐς
κατασκοπῆς ἔφερε, hac missio ad
explorationem spectabat, 4, 1, 2.

ὁ νῦς ἦν ἐπιγνώμῃ, sententia e-
pigrammatis erat, 2, 5, 4. τὸν νῦν
εἶναι τῶ ἰαμβεύ, 6, 13, 14. ὡς τῶς
Πέρσας μᾶλλον τι τῶν εἶχον, pro-
pensiore erga Perfas animo e-
rant, 2, 5, 6. ἐπὶ νῦν Δαρεῖον ἀγα-
γόν, qui Darium in eam mentem
impulerit, 2, 7, 6. τῶν τῶ τάξεως
ταύτης ἀνωγέγραπτον, rationem hu-
jusmodi aciei declaravit, 2, 8, 18.
οἱ νῦν δέχονται cum ratione, pru-
denter fecisse, 3, 18, 20. ὁ νῦν νόμῳ
πυθιεύον temere, 6, 10, 5. προσέ-
χον τῶν, 4, 12, 6.

νῦς, pro νότος, Ind. 15, 12.

νυκτερὴ ἐπίδοσις, 3, 10, 6. φυλα-
κῇ, 4, 13, 8.

νυκτοπορεῖν, Ind. 43, 5.

νύκτωρ, 1, 7, 1. 3, 10, 2.

νυκτοπορεῖν, 7, 4, 10.

νῦν μὲν, αὐδεις δέ, modo quidem, mo-
do vero, nox. 1, 6, 3.

νύξ ἐπιγινωσκῶν, nox superveniens,
1, 2, 12. τῶ νυκτὸς noctu, 1, 4, 1. ὅ
νύξ καταλήψεται αὐτοῦς, si nox eos
occupet, 1, 5, 17. μέσα νύκτες,
media nox, 1, 20, 10. 3, 4, 4. πόλλω
νυκτῶν, in multam noctem, 7, 24,
7. 7, 25, 1.

Νυσσῶν πεδίοι, 7, 13, 2. ἵπποι Νυ-
σσῶν, ibid.

Νύσσα πόλις, 5, 1, 1. Ind. 1, 5.

Νύσσα, 6, 2, 5. τροφὴ τῶ Νυσσῶν,
ibid. 9.

Νυσσῶν χώρα, Ind. 1, 5.

Νυσσῶν, 5, 1, 4. Ind. 1, 4. Νυσσῶν,
6, 2, 5.

Νύσση ὄρε, Ind. 1, 5.

νῶτος, τῶ νῶτος a tergo, 1, 21, 12.
2, 8, 10. 3, 14, 10.

Ξάνθοι, ἔσθον Ἰνδοὶ αὐτόνομοι, 6,
15, 2.

Ξάνθος ποταμός, 1, 24, 7. πόλις ibid.
Ξένικον exteri milites, 3, 23, 15.

Ξένιον, Ind. 26, 7. & 28, 1.

Ξένος, 1, 9, 17. Ξένος περὶ μισθοφό-
ροι, 1, 14, 6. ἡσπες, 2, 5, 5. ἀρχαῖαι
καλῶμενοι Ξένος, 3, 12, 3.

Ξινοφῶν, 1, 12, 5. 2, 4, 3. ὁ τῶ Γρύλλου,
2, 8, 18.

Ξινοφῶν, 3, 16, 6.

Ξηρὸν, 6, 19, 1. Ind. 37, 5.

Ξηρὸς ὕδατος, aqua vacuus, 4, 3, 4.

Ξηροτέρου γῆ, 6, 19, 4.

Ξίφος, πάσας τῶ ξίφοι, 2, 3, 12. 6,
9, 8. τετραμῖνον ξίφοι, 2, 12, 1.

Ξυγγεγραμμένα, part. praet. pass. &
ξυγγεγραμῶν, praef. 4.

Ξυγγίνομα, concumbo, ξυγγιγ-
νῶμαι ἐπὶ γάμῳ τῇ παύσει, 2, 3, 7. &
cum aliquo esse, 4, 14, 6.

Ξυγγινώσκω, 2, 12, 2.

Ξυγγινώσκεις τὸ χεῖρ ἰδίῳ, 1, 10, 3.
ὡς ἐν εὐερισκόμενον ἐς ξυγγινώσκω, 2,
15, 7.

Ξυγγινώσκεις ἐπὶ νῦν ποδῶντες, &
niam

I N A R R I A N U M.

Ἰαβί, 6, 1, 6. **ξυμβαλέων**, 6, 3, 2.
ἕοδον sensu occurrit solum, **ἰς**
τὸν ποταμὸν, 6, 14, 9. **μόλις ἄξιαι τῇ**
ἰσθμῷ γῇ ξυμβαλέειν, 5, 6, 3. & 10.
ἂν δὲ τῷτο ἔχω ξυμβαλέειν, neque
hoc compertum habeo, 5, 7, 4.
ταῖς ἀμφὶ Κρατῆρον αὐτῷ ξυμβα-
λέειν, ut Crateri copiae se cum eo
 conjungerent, 6, 5, 15. 6, 17, 8.
ἂν ξυμβληθῇται ἄξια εἶναι τοῖς πό-
νοις, 6, 24, 2. §. **conjectio**, conjectu-
 ra consequor, 7, 1, 5. 7, 28, 4. §.
contrahere res, negotiari, pacisci,
 de mercatoribus, 7, 23, 11.
ξυμβασίς, ἰνδοτικὸν τι παρὰ γῆν ἰς
 ξύμβασιν, invitamentum præbere
 ad compositionem, 1, 7, 11. **ἐπὶ**
τέττοις τῇ ξυμβασίς τοῖς Μιτυληναίοις
ὥς τὴν Πύρσαν ξυνίβη, 2, 1, 8. **τὰς**
ξυμβάσεις ἀπὶ γῆν τὰς ὥς Ἀλί-
ξανδροι, 2, 25, 6. **προκαλιῶται ἰς**
ξύμβασιν, 4, 18, 10.
ξυμβιβηκότες, gen. sing. part. præ-
 æt. 3 **ξυμβάινω**, 2, 3, 14.
ξυμβῆται, aor. 2. inf. a **ξυμβαίνειν**,
 1, 27, 4.
ξύμβλησις ἢ **σημείον** ἢ **κτ** τὸ εἰκλς, in-
 terpretatio augurii non verosi-
 milis, 1, 18, 12.
ξύμβολη ἢ **ταύρος**, confinia Tauri,
 5, 6, 4. **ξύμβολη** τῷτῃ Ἰθάκῃ καὶ
 ἢ Ἀπειρίνῃ, 6, 4, 6. 6, 14, 8. **ξύμ-**
βολαί confluentes, concursus flu-
 minum, 6, 3, 2. 6, 4, 9. 6, 5, 15.
ξύμβηλιν, 2, 6, 5.
ξύμμαχία ὥς **Μακεδόνες γινομένη**,
 3, 24, 9. 4, 5, 6.
ξύμμαχικὸς εὐχαρῆς, copiae auxilia-
 res, 1, 9, 2.
ξύμμαχοι ἰππῆες, 1, 14, 4.
ξύμμάχων ποιήσεται, in confædera-
 torum numerum recipere, 1, 4,
 12. 1, 9, 2.
ξύμμεταχύντας αὐτοῖς τῶν πραγμά-
 των, ad quos infortunium illud
 communiter pertinebat, 1, 9, 7.
ξύμμεταχύνειν τῷ παιδὶ ἢ **βυλιόμα-**
τος, confocium filio fuisse confi-

lii, 3, 26, 6. 3, 27, 1.
ξύμμετρος, ἀπορία ὑδάτων ἢ **ξύμμε-**
τρος, 6, 24, 9. **ξύμμετροι** τὸ **χωρίον**
ἀναπύξαι τῇ φάλαγγα, 2, 7, 6.
πλάτος ξύμμετρον, latitudo altitu-
 dini respondens, 2, 21, 4. **πάσσα-**
λοι διέχοντες ἀλλήλων, ὅσοι ξύμμα-
τροι ὥς ἰσχύοντες καὶ **εὐνοχῆν** ἢ **ἐπι-**
βαλλομένους, 4, 21, 9. 5, 7, 9. 5, 11, 3.
τιμαὶ ξύμμετροι ἀνδράπων, 4, 11, 2.
αὐραὶ ἰς τὸν παρὰ πλὴν ταῖς τι πά-
 πταις καὶ τοῖς ἰσίοις ξύμμετροι, 6,
 21, 3.
ξύμμετρος ἔχειν ἢ **ἀραίσαι**, Ind. 20, 2,
ξύμμιγνῆς ὄχλος, 5, 29, 1.
ξύμμιγνύναι τοῖς ἀμφὶ **Γλαυκίαν**, cum
 Glaucia se conjungere, 1, 5, 18.
 3, 23, 12. 4, 29, 9. & 11. **ξύμμι-**
γνύειν ἰς χεῖρας τοῖς, manus con-
 ferere, cominus pugnare, 1, 2, 7.
ξύμμιξαντες τοῖς Πέρσας, confli-
 gentes cum Persis, 1, 15, 3. **ξύμ-**
μιχθάντες ποταμοὶ, 5, 6, 11.
ξύμμιξαντες, part. aor. 1. **ξύμμιγνύω**,
 1, 15, 3.
ξύμμιξίαν, 3. plur. aor. 1. opt. aet.
 Attice & Aeolice pro **ξύμμιξαιεν**,
 1, 2, 7.
ξύμμαι ἰθαπικὸν, universi Græci, 1,
 9, 9. **ἑπτα** ἰθιῶν τῶν **ξύμμαιντων**,
 septem omnino gentium, 6, 2, 2.
τετραχίλις ἀγωνιστὰς τὴν **ξύμματαις**
παρισκιάσει, 7, 14, 20.
ξύμμετασσομαι socius sum, una
 in acie sto, 4, 17, 11.
ξύμμαιν, 5, 21, 5.
ξύμμαινω τοῖς, 2, 14, 6. 3, 24, 4.
ξύμμαινέτω τῇ **εὐφροῇ**, 4, 14,
 5. N.
ξύμμαινοι, 3. f. fut. 1. opt. aet. a **ξύμ-**
μαίνω, 3, 10, 7.
ξύμμαινύγει, Attice pro **εὐφροσύ-**
νῃ, 3. f. plusq. perf. med. **ξύμμαι-**
νῶ, 1, 2, 3. **ξύμμαινύγεται**, gen.
 plur. part. præ. med. 1, 5, 14.
ξύμμαινῶμι, μηχαναὶ αὐτῷ **εὐφρο-**
σύνῃ, machinæ conficiebantur,
 2, 20, 5. 4, 2, 3. **ξύμμαινύμεται**

I N D E X G R A E C U S

ἤσαν, 5, 24, 5. *ἔμπεπηγέτα*, part. præt. med. 2, 21, 4. *ἔμπεπηχθῆναι τὸ ναυτικὸν αὐτοῖς*, navigia rursus compacta, 5, 8, 8. 5, 12, 6. 6, 18, 10. 7, 19, 6.

ἔμπεπον, 1, 21, 1.

ἔμπεπτε μάχη πρῶτη, accidit pugna acris, 1, 21, 5. *οἱ τι πῦρ σφίσι ἔμπεποι*, si qua clades ipsis accideret, 3, 10, 7. 7, 18, 7. *ἔμπεπόντες τοῖς*, incidentes in, 3, 15, 4. *Σατιβαρζάνη ἔμπεπόντα Ἑλληνῶν*, Satibarzanem congressum cum Erigyio, 3, 28, 5.

ἔμπεπλε τῷ, 2, 13, 10.

ἔμπεπληρόν, *ὡς τῶν παρόντων ναυτῶν ἔμπεπληρώσας ναῦς*, ex iis nautis, qui præsto erant, naves instruxit, 1, 19, 15. *ὑπερσίαις ἐς τὰς ναῦς ἔμπεπληρώσας*, 6, 1, 8.

ἔμπεπλῶσεν, *ἔμπεπλήρωσεν* *σὺν τῶν βελῶν ἀφισιν*, perterriti sunt telorum jactu, 4, 4, 8.

ἔμπεπομπῶν, 2, 24, 10.

ἔμπεποι, 5, 27, 9. & 16. 7, 9, 7.

ἔμπεπορεύω, 3, 6, 3.

ἔμπεφορμα *accido*, evenio, continuo, 1, 9, 2. & 10. 4, 14, 8. 6, 25, 8. 6, 26, 7. *ἔμπεφορμα αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐνηνέχθησαν*, 3, 22, 5. & 10. 7, 4, 3. §. *assentior*, *τύττω* *ἐνκα* *Καλλισθένει* *ἔμπεφορμα*, hac in re Callisteni assentior, 4, 10, 2. 5, 3, 1. 5, 14, 9. 6, 11, 12. §. *duo chorais* *ἔμπεφείδω*, in locorum angustias deferri, 5, 4, 11.

ἔμπεφύγω, 1, 2, 3. 1, 5, 14. 1, 27, 3. *ἔμπεφνη* *assentior*, 4, 7, 6.

ἔμπεφορῇ τῇ πόλει ἐνέγκειν, calamitatem urbi attulit, 1, 9, 2. *ἴση τὴν αἰσθησὶν τῆς ἔμπεφορῆς προσέδρακον*, eundem sensum calamitatis infligit, 1, 9, 3. *τῆς ἔμπεφορῆς παρολλογῶ*, inopinata calamitatis, 1, 9, 6. *ἔμπεφορῇ αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐνηνέχθησαν*, 3, 22, 5. 7, 4, 4. 7, 12, 1. *ἔμπεφῆται αὐτῷ ἔμπεφορῇ ἀνδρομήνῃ*, 7, 16, 12. *ἔμπεφορῇ ἀγαθῇ*, 7,

14, 1, 7, 24, 7.

ἔμπεφορῶ *τῇ ἰσχυρῇ ἐντολῇ*, 2, 6, 4. *ἐς τὸν τότε καιρὸν ἔμπεφορῶ*, 4, 15, 7. *ὅσα ἐς τὴν διάβασιν ἔμπεφορῶ*, 4, 22, 10. 5, 9, 5. *ὅπως ἔμπεφορατατα ἐς τὰ παρόντα*, 4, 23, 9. 5, 27, 4.

ἔμπεφον, *πρὸς πάντας ἔμπεφον*, 7, 14, 15.

ἔμπεφον, 4, 14, 6.

ἐν προσόν, 1, 2, 3. *ἐν Ἑπαμινόνδῃ*, cum Epaminonda i. e. eoduce, 1, 9, 7.

ἐναγαγόντα, *ἐπερ*, part. aor. 2.

ἐνάγειν *cogere concilium*, 1, 1, 2. 2, 6, 2. *ἀμάξας* *congregare plaustra*, 1, 1, 9. 1, 3, 7. *ὄναμις ναυτικῇ*, comparare copias navales, 2, 6. *ἐνάγειν ἐς ταυτὰ*, 5, 25, 6. *ἐς τοὺς τριβοῦν ἐνάγειν*, 6, 3, 6. *ἐνάγειν ἐς*, 3, 25, 7. *τὴν ναυμὴν ἐναγαγὼν*, 2, 12, 1. *ἐνάγειν* *ὡς τῇ παρόντι ἐναγαγὼν*, 4, 7, 4. *ἐνάγειν* *ταῖς Ἀλεξάνδρῃ ἐς ὅς χωρίον ἐναγαγὼν*, 7, 30, 1. *πᾶσα τὴν ἐπὶ ἐν ἰλῃ ἐναγμένη*, 5, 17, 7. *ἐνάγειν* *dicatur fluvijs*, quando in arcum contrahitur, 5, 20, 16.

ἐναγαγὼν, 6, 3, 6. 6, 5, 7.

ἐναίτι, *ἐπὶ ἀποστάσει*, 3, 25, 12.

ἐναλίζω, 5, 17, 1.

ἐναλλασσόμεναι *concilior*, 4, 12, 3.

ἐναναβαίνειν, 6, 11, 14.

ἐναπίσκειν *τῷ*, 7, 24, 4.

ἐναπῆς, cohaerens, conjunctus, 4, 30, 3.

ἐναπῆν μάχην, committo pugnam, 4, 24, 8. §. *conjungo*, 4, 30, 2.

ἐνασπίζω, 5, 17, 13.

ἐνασπῆς *conjunctus*, *contiguus*, 5, 26, 2. 7, 21, 9.

ἐνασπίσκειν, simul ad defectionem traho, 4, 16, 6. una deficio, 5, 24, 9.

ἐνδομῶ *τοῖς λιθῶν ἐγγίγνεται ἐπὶ*, 2, 18, 6.

ἐνδομῶ, 4, 21, 10. 5, 7, 10.

ἐνδομῶνται, 6, 7, 3.

ἐνδομῶνται, *ὡς ἴση ἐς τὰς ὑπερῶς*, 7,

· I N A R R I A N U M .

Ξυδιαίταις, 4, 7, 6.
Ξυδορμόντις, part. aor. 2. a **ξυτρί-
 χω**, 7, II, 6.
Ξυδρία, aor. 2. ind. **ξυμβαίω**, I, I,
 I 3. **ξ** pro **σ**.
Ξυίγγυς **τ** **πίτρες**, prope petram,
 4, 28, 12.
Ξυίγω, 3. f. aor. 2. a **ξυγυάσκω**,
 2, 12, 2.
Ξυίγρψω, Attice pro **συίγρψω**,
 3. pl. aor. I. a **συγγρψω**,
 conscribo praef. I.
Ξυιδάω, 5, 17, 2. **ξυιδόντες** τῷ ἔρ-
 γῳ, conficii facinoris, 6, 29, 17.
Ξυιδῶν τὸ δῖον, cernere, quid facto
 opus sit, 7, 28, 4.
Ξυοίλακτο, 3. f. plusq. pass. a **ξυλό-
 γω**, 3, 19, 4.
Ξυοιλαμνιῶ, part. praet. pass. a
ξυλομαβῶω, 3, 20, 4.
Ξυοιλαφόντις, part. praet. act. a **ξυλ-
 λαμβῶω**, 3, 21, 2.
Ξυόνται, **ξυόντα** Ἀλεξάνδρῳ, comi-
 tem Alexandri, 2, 4, 12. 4, 8, 5.
 7, 2, 4. καὶ ἠδονὴν **ξυόντες**, 2, 6, 7.
 7, 29, 1. **ξυίῃσιν βασιλεῖ**, in ser-
 vire Regi, ministrum ejus esse, 4,
 12, 8. 7, 29, 1.
Ξυόνται convenio, 6, 25, 1.
Ξυόντατο, **ξ** pro **σ**, imperf. a **ξυόπα-
 ρω**, usurpatur de foeminis viros
 in militiam sequentibus, I, I, 17.
 comitor, 4, 28, 11. **ξυόντατο ὑπο-
 χρωρεῖται**, insequabantur fugien-
 tem, 4, 5, 5.
Ξυοσιπύλω τοῖς, 6, 7, 8.
Ξυοσιήκει, 3. f. plusq. perf. act. a **ξυ-
 ισήμι**, I, 15, 5. **ξυοσιήκει** pro **ξυ-
 οισήκει** Attice, 5, 21, 4. N.
Ξυολίγχομαι, 6, 29, 17.
Ξυομαλλω, **ξυομαλλῶ** αὐτοῖς ἐς
 τὰς Ἀρβύς, una cum eis invadere
 Arios, 3, 28, 4.
Ξυόμιξω, 3. pl. aor. I. a **ξυμμιγνύω**,
 3, 23, 12.
Ξυοιχθίντα, part. aor. I. pass. a
ξυοφιρομαι, I, 9, 2. & 15.
Ξυοπαχίω, ind. 24, 7.

ξυοπιθνήσκω, part. fut. I. med.
ξυοπιτίθωμι, 3, 10, 7. 3, 14, 9. 3,
 25, 14.
ξυοπικαλίωμαι, 6, 3, 2.
ξυοπιλαμβῶω, 6, 3, 7. **τ** **σφαγῆς**,
 adjutor sum caedis, I, 25, 2. **τ**
ἀποσάσεις, 3, 2, 6. 3, 12, 4, 1, 6.
 οἱ τὰ ὑπὸ **ξ** **Θεὸ** **ξυοπιλαμβῶσι**,
 si Deus coepta secundaverit, ind.
 20, 5.
ξυοσιπομα, 2, 3, 7. 2, 11, 11.
ξυόπομα, 5, 28, 3. 6, 1, 8.
ξυόρχομαι, **ξυοιδόντες** οἱ ἡγούμενοι
τ **Περσῶν**, cum convenissent ad
 consultandum, I, 23, 1. 4, 3, 9.
ξυοσβάλλω, 4, 5, 5.
ξυοχῆς τῇ Ἀράβων γῇ, 7, 21, 4. **ξυο-
 χῆς** γέφυρας, 3, 7, 3. **ταλαιπωρεῖται**
 3, 21, 10. **ξυοχῆς** τοῖς τέχισι, 4,
 3, 4. 5, 5, 4. **ξυοχῆς** πορείας, 4, 5, 9.
πολιορκία, 4, 27, 2.
ξυόχομαι **ὡς** τῷ ἔργῳ, occupari in
 opere, 2, 22, 5. 5, 12, 2. 7, 21, 7.
ξυόχομαι **κακῶ**, 4, 9, 11. **ὡς** τῇ
πολιορκία **ξυόχομαι**, 2, 25, 1. **ὡς** ἄ-
 γῳ **ξυόχομαι**, in discrimine ver-
 sari, 3, 15, 1. **ξυοχόμενοι** ἰσπανοῖς
 1, 15, 6. **ἀμφὶ** τοῖς σκευοφέ-
 ροις **ξυοχόμενοι**, 3, 14, 10. **ἀπορίσ-
 κω** **καὶ** **ξυοχόμενοι**, 4, 5, 14.
ξυόχω contineo, 2, 3, 13.
ξυοχῶ, I, 11, 2. 4, 30, 1. 7, 25, 6.
ξυοχορῶ **τ** **ἀμαρτηθῆντα**, 4, 9, 8.
ξυόθης, **δέιδρον** **ξυόθης**, 6, 26, 8.
ξυοπέχθω, 3. pl. aor. I. ind. pass.
 a **ξυοφιρομαι**, 3, 22, 5.
ξυόθεις, part. aor. 2. act. **ξυοτίθωμι**.
ξυοθίμενοι, part. aor. 2. med. a **ξυο-
 τίθωμι**, I, 26, 5.
ξυόθημα, **ἀπὸ** **ξυοθήματος**, dato si-
 gno, I, 6, 3. 2, 8, 15. 4, 4, 7. **τὸ**
ἐς τὴν μάχην **ξυόθημα**, I, 8, 1.
ξυόθλαω, 6, 29, 14.
ξυόθημι, **ἀπὸ** αὐτοῦ **ξυοιήκει** **μάχη**
κρυπτεῖται, circa eum excitatum fuit
 praelium acerrimum, I, 15, 5. 6,
 10, 7. **ταύτη** **ξυόθη** **ἐκ** **πομαχίας** **κρυ-
 πτεῖται**, 2, 11, 4. 4, 29, 10. **ἐκ** **πομα-
 χίας**

INDEX GRÆCUS

χίαν ξοστήαι, equestre praelium
 committi, 3, 13, 7. ἵππομαχία
 ἄντη κερτιματά τ' αὐτὸς ξυτί-
 σθι, 3, 15, 3, 4, 8, 11. ξυνεσηκότες
 ἐμάχοντο, conglobati pugnabant,
 2, 27, 11. ζυτοσας commendans,
 4, 15, 9. εἰς αὐτὸν δὲ τι ξυνεσηκὸς τ' ταύ-
 τη βαρβαρίαι, 4, 24, 15. τοῖς πεζοῖς
 ἰδόντες ξυνεσηκὸς τὸ ἔργον, videntes
 peditatum in medio pugnae fer-
 vore esse, 5, 17, 6. ἔς τι πολέμιον
 ξυνεσηκῇ Ἀλιξάνδρῳ, quamdiu
 Alexander bellum gerebat, 5,
 21, 4.
 ξυνιόντωνται, acc. plur. part. aor. 1.
 α ξυνιόν, 1, 1, 12. N. πίπῃσι αὐτῷ
 ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ξυνιόντας, 6, 10, 3.
 ξυνιόντες de conjugibus, 1, 23,
 8. N.
 ξυνοικίζω, τὴν πόλιν ξυνοικίσας ἐν τῇ
 περιόικῳ, colonia ex finitimis in
 urbem deducta, 2, 27, 12, 4, 24,
 12, 5, 29, 5, 6, 17, 8. ξυνοικίζομαι
 ἐς πόλιν, commigro in urbem, 4,
 1, 4. ξυνοικίσεις ἐς αὐτὴν τῶν Ἑλλή-
 νων, 4, 3, 17.
 ξυνοικίσις, ἔθελον μοι εἶχον τ' ξυνοικί-
 σις, 4, 3, 17.
 ξυνοικῶ, 7, 2, 8.
 ξυνουσία ἀλλήλων, 5, 11, 3.
 ξυνουσία, 3, 9, 16.
 ξυνῶμιον communico, Ind. 20, 4.
 ξυνοχή commissura, coagmentatio,
 4, 21, 9.
 ξυντάσσω, ξυντάσσονται, aor. 1. med.
 una in acie stabant, 1, 28, 6, 2,
 20, 1, 6, 22, 1. ξυντάσσεται, non
 de acie sed de focis, 2, 7, 13, 3,
 8, 7, 6, 22, 1. ξυντάσσας τὴν στρατίαν,
 3, 7, 13, 3, 18, 4, 5, 13, 3. ξυντάσσας
 αὐτῷ τὴν Ἀττικὴν τάξιν, adjuncto
 ei Attici agmine, 4, 24, 17, 7, 23,
 2. ξυνταχθήσθαι τοῖς Πέρσαις ἐς τὸ
 αὐτικόν, 2, 20, 4. μικρὸς ξυντετα-
 γμίν, 3, 19, 10. ἐξ ἐπιβουλῆς ξυν-
 τεταγμίνον, 7, 24, 6. ξυνταξάμενοι,
 congregabantur, 4, 19, 1. N. ξυν-
 ταχθεὶς αὐτῷ, adjunctus ei esset, 3,

22, 2. ὅς ἐς μάχην ξυντεταγμίν,
 1, 18, 4.
 ξυντελίω, φόρως τῇ Ἀρτίμαδι ξυντε-
 λῆναι, 1, 17, 11. ξυντελεῖν ἔργον, opus
 perficere, 5, 7, 2. & 12. ξυντελεῖν
 ἐς τὴν Δουλίαν, 1, 24, 8. οἱ εἰς τοὺς ἐκ-
 πίας ξυντελεῖντες, qui sunt eque-
 stris ordinis, 3, 5, 10.
 ξυντίμω τὰ πλοῖα, 5, 8, 7, 7, 19, 6.
 ξυντεταγμίν, τῶν, part. praef. pass.
 α ξυντάσσων, 1, 8, 2.
 ξυντεταγμίνος ἐπίπλων γαργαρίων,
 2, 20, 10.
 ξυντίθημι, τῷ λογισμῷ ξυντάσας,
 part. praef. act. cum animo suo
 perpendens, 1, 18, 15, 5, 16, 3.
 α τὸ εἰκὸς ξυντίθηναι α πικρὰ, 5, 1,
 3, 5, 20, 16. ξυντεθέντα φιλῶν
 βεβαιότατα, promissa servandi
 religiosissimus, 7, 28, 7. ξυνδός
 conferens, 1, 25, 12. Ind. 34, 3.
 μῦθον ξυνθίντας, fabula conficta,
 5, 3, 2. παραδίδωμι ξυνθίμενοι, πε-
 dituros se polliciti, 1, 26, 5, 4, 15,
 8. β. compono, conjungo, 5, 6,
 3. & 10, 5, 7, 3. φίλιον ξυνθιόμε-
 νο, amicitiam compositurus, 4,
 1, 2.
 ξυνθυμθίσας, part. aor. pass. α ξυν-
 τίμω, 7, 19, 6.
 ξύντατο πορεία, concitatus incef-
 sus, 2, 10, 4. αἰμοσία, 2, 21, 4.
 ξυντρέχω, 7, 11, 6.
 ξυντρέβω, ξυντρέβεται τὸ δόρυ, 1, 15,
 8, 6, 9, 10, 6, 19, 4. γόφω ξυν-
 τρίζω, aor. 1. inf. act. pontem
 ruptum, 1, 22, 6.
 ξυντοχία conjunctio, affinitas, 4,
 20, 7.
 ξυνώκει, 3. f. imperf. α συνοικίω, 1,
 23, 8.
 ξυνρήπιον consuo, 3, 29, 8.
 ξυνρήιον consuo, 5, 26, 3.
 ξυνσκήνω, 1, 21, 1.
 ξυνδὸν κερμίνον, 1, 15, 7. N. τοῖς ξυ-
 σοῖς τὰ πρόσωπα κόπῃσι, 3, 14, 3.
 ξυντῶ μακρὰ πάλιν, 4, 24, 7.
 ξυντρατίθω, aor. 1. inf. ξ pro ο. Ad-
 vice

Υ Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ο Μ.

εἰς 2 ζυγερύων, præf. 3, 6, 14, 4. cum dat. 1, 19, 8. ζυγερτυόμενοι τοῖς Πέρσιν, 1, 29, 8, 3, 24, 10. ζυγερτυόμεται μετ' ἐμῶ, 2, 14, 14. ζυγερύων, ζυγερφύτιες, in unum collecti, 6, 7, 8.

Ο.

ο articulus præpos. loco αὐτοῦ, 1, 4, 11.

ο scil. οὗτος præf. 1.

ο ῥῶ, ἡ δὲ, 1, 1, 13.

Ὀσάρκω infula, Ind. 37, 2.

ὀβελός, Ind. 16, 11.

Ὀρχητός, 1, 7, 7.

ὀδίτης, 3, 3, 8.

ὀδμῶ, Ind. 13, 7. ἡδῆσαν κατήχον ἐπιπολὺν τ' χωρὶς, 6, 22, 9.

ὀδαποιέω, 1, 26, 1. N. 4, 30, 13. ὀδοπαποισμῖν, χῶρ, 3, 13, 3.

ὀδοποιεῖν ὁδὸν ἀγυιῶν, 1, 26, 2. 6, 24, 11.

ὀδός, ἢ ὁδὸν ὀδὸν τραχηῶν τε καὶ ἀντοροῖ, 4, 29, 3. ὀδός omittitur, τὴν διὰ Βαρμυσίας ἔχον, 3, 17, 2. & 4. 6, 17, 6. 6, 28, 1. & 12. 6, 29, 1.

ὀδὸς πλατείᾳ, 1, 1, 11. βασιλιῇ, Ind. 3, 4. κοίλῃ, 1, 8, 6. χαλεπῇ, 2, 11, 5.

ὀδὸν τὴν πόλιν, 1, 27, 8. 3, 16, 4. εἰσι, 2, 11, 5. ἐρήμῃ, 3, 3, 6. ἀντοροῦ, 3, 3, 6. εὐθείᾳ, 3, 4, 9. ἢ ἐπὶ Βαβυλῶν, via Babylonem versus, 3, 16, 3. ὀδὸς σὺν εὐποροῦ, 3, 16, 4. φανερῶ, 3, 17, 4. ὀδὸς φερύσῃ, 1, 8, 6. 3, 18, 1. τὴν scil. ὀδὸν, 1, 11, 6. τὴν ὀδὸν ἡγήσεται, 1, 25, 12. 3, 3, 10. κατὰ τὴν ὀδὸν, in itinere, 1, 25, 13. 1, 26, 4. 2, 13, 10. τὴν ὀδὸν ἀπειρία, 1, 28, 10.

ἐκ τ' ὀδοῦ ἀπαπαύει, ab itineris labore recreare, 3, 9, 1. διελθὼν ὀδὸν τραχηῶν καὶ εὐποροῖ, 3, 17, 5.

καρμυῶδης, 3, 17, 10. ἡ ἀμαξίτης, 3, 18, 1. ἢ ἐπὶ Παρδυμίας, 3, 19, 3.

ἀποποιεῖν τὴν πρὸς ὀδὸν, 3, 19, 3. τελευτῇ μετὰ ὀδὸς, 3, 19, 8. 3, 20, 2. ὀδὸς σπυδῇ γιγνομένη, 3, 20, 2.

μακρὸς ὀδὸς ἄγειν, 3, 21, 4. ἐκτραπῆτας ἔξω τ' λαφύων ὀδοῦ, digres-

sos extra viam publicam, 3, 21, 7. ὀδὸς ἐπιταμοσύνη, 3, 21, 11. ἐπιταμοσύνης τ' ὀδὸν, 6, 24, 10.

Ὀδρῶσιν, 3, 12, 8.

ὀδὸν ἐξεία, 2, 27, 3.

ὀδύρομαι, 4, 9, 4. 7, 14, 5. & 15.

ὀδυρόμενοι τὰ σφίτιες, 5, 25, 4.

ὀδῶν, 1, 3, 1. 1, 5, 16.

οἱ ῥῶ, quidam, 1, 2, 5. οἱδὲ quidam autem, 1, 5, 2. τῶν δὲ, 1, 23, 3.

τῶν δὲ, quasdam, 2, 1, 3.

οἱ dat. sing. a gen. οἱ, ἡμῶς οἱ secum, 1, 6, 19.

οἷα utpote, 1, 3, 5. 1, 4, 11. 1, 6, 19.

οἷα δὲ, 1, 9, 10. οἷα οἰκός, 5, 7, 7.

οἷα περ veluti, Ind. 7, 3.

οἷδα præf. med. ab οἶδω, 2, 16, 8.

Ὀιδίπης, ὁ Λαίης, 2, 16, 3.

οἰκῶσιν, aor. 1. inf. pass. ab οἰκῶσιν, 5, 15, 1.

οἰκαδὲ ἐπισπέρχεται, 1, 5, 7. 5, 26, 14. ἢ οἰκαδὲ ἀρμῇ, 7, 9, 1. 7, 12, 2.

οἰκεία, ἢ patria, 1, 1, 5. 6, 12, 4. εἰς τὰς οἰκείας τελευτεῖς, ad suas urines, 1, 19, 17. 1, 20, 9.

οἰκῶν χωρία εὐποροῦ, 1, 4, 11. 1, 27, 8. 1, 28, 1.

οἰκῶν, amicus, 3, 30, 7. οἰκείος, εἰς τὴν οἰκίαν, 1, 9, 2. ὅπερ σωτηρίας οἰκείας ἀγωνίζονται, propria salute dimicare, 3, 15, 5.

οἰκῆοι amici, 5, 28, 4. οἰκίστατοι intimi, 3, 22, 9. γὰρ οἰκεία, 5, 27, 11.

τούτοις μᾶλλον τι οἰκεία ἐστὶν ἀφ᾽ ἡγῆσθαι, his magis conjuncta ad narrationem, 4, 14, 8.

οἰκίστης ἢ Δαρείης, necessitudo cum Dario, 3, 21, 9.

οἰκίαν, ταύτην φωνῇ, 1, 28, 4. Ind. 18, 10. οἰκισμένη, 3, 16, 4. 3, 20, 5.

6, 21, 8. χῶρ, culta regio, 6, 1, 4. οἰκῶντες incolæ, 4, 30, 10. οἰκίσμα, οἰκίσματα τὴν πόλιν, sitam esse urbem, 4, 24, 12. 4, 28, 11. & 12.

Ind. 27, 7. πόλις οἰκίσμα, urbes condidisse, Ind. 7, 5.

οἰκῆμα ædicula, 6, 29, 7. Ind. 30, 9. οἰκίσματα τὴν χώραν κατασκευάζει, regio-

INDEX GRÆCUS

regionem habitabilem facere, 6, 18, 1.

ἱκισις, I, 27, I.

ἱκίται incola, 5, 2, 2, 5, 4, 10.

ἱκία, I, 8, 14, 2, 17, 9. ταῖς ἱερὰς ἀπὸ πόρ, I, 23, 3.

ἱκίζομαι habito, I, 3, 6. ἐπὶ τῷ ἱονίῳ κέλευ, ad Ionium sinum, I, 4, 9.

ἱκίζω πόλιν, condo urbem, 4, I, 3. ὑπὲρ Κόρυς ἱκισθῆναι, 4, 3, 2.

ἱκισαί τῆς Ἀσπιδος τὰ περὶ ἡμῶν, condita, sita est urbs Aspensus magna ex parte in rupe, I, 27, 1, 2, 26, 2.

ὡς τῇ ἱκισθῆναι ἱκισμῶν, 2, 13, 11, 6, 28, 7. ὅπου Ἀλεξάνδρου ἱκισαί, ubi Alexandria condita est, 3, 1, 7.

ἱκίον, Ind. 29, 16. & 30, 8.

ἱκισις ἐκ Διονύσου, 5, I, 11.

ἱκισμὸς, ἐπὶ ἱκισμῶν, ad habitandum, I, 26, 6. exedificatio, 4, 25, 8.

ἱκισθῆναι, ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 20, I. infinit. I, 17, 5. & 7.

ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 11, 3.

ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 27, 6. ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, I, 11, 7.

ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 3, 9, 14.

ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 17, 10.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 4, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 27, 13.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 19, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 11, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 12, 5, 6, 10, 7, 6, 12, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 8, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 9, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 27, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 27, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 27, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 27, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 27, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 6, 19, 6, 6, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 7, 14, 6.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 14, 9.

præbere, 4, 3, 4, 7, 20, 5. ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 4, 10.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 24, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 26, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 14, 4, 8, 14, 4, 26, 11.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 13, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 3, plur. a. i. conj. pass. ab ἱκισθῆναι, Ind. 13, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 21, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 16, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 17, 9, 7, 10, 15.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 17, 10, 2, 4, 5, 3, 7, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 26, 9.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 6, 7, 5, 16, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 25, 10.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 14, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 20, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 28, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, Ind. 40, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, I, 18, 11.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 23, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, I, 17, 11, 13, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 16, 4.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 1, 19, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 26, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 3, 4, 2.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 6, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 7, 12, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 14, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 7, 12, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 14, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 7, 12, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 14, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 7, 12, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 14, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 2, 9, 1.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 4, 5.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 7, 12, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 6, 14, 7.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 4, 21, 8.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν, 5, 18, 3.

ἡ ἱκισθῆναι ἑαυτὸν

Ἰστίης navis oneraria, 2, 1, 3.
 Ὀλυμπίας, ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ, 3, 6, 8, 6, 1, 5.
 Ὀλυμπίας spatium 4 annorum, 7, 28, 1. Ὀλυμπιονίκης, 2, 15, 5. Ὀλυμπία διακρίσις, certamen Olympicum celebrare, 1, 11, 1.
 Ὀλυμπιονίκης, 2, 15, 3.
 ὀμαλός, 4, 25, 2, 7, 7, 11. ὀμαλὰ χωρία, plana loca, 2, 11, 6, 3, 8, 12, 4, 5, 7. ἐξ ὀμαλῆς ὀρμῆς, 4, 21, 4. ὅς 10. ὅτι ἐν τῇ ὀμαλῇ παρατάσσονται, 4, 25, 2.
 Ὀμβρίων ἕρως, 3, 5, 7.
 ὀμβρῶν λάβρος, imber largus, 5, 13, 5, 5, 29, 8, 6, 25, 10.
 Ὀμηρῶν, ὁμήρου δῶνα, 1, 27, 6, 6, 14, 3. ἀποδιδόναι, 2, 12, 4.
 Ὀμηρῶν Poëta, 1, 12, 2, 4, 1, 1, 5, 6, 8, 6, 1, 4.
 ὀμολίαν τῶν verfor, ago cum, 4, 3, 16.
 ὀμολήτης discipulus, 7, 2, 5.
 ὀμολῶν turba, 8, 23, 6.
 ὀμοία ἐκκλησίαι, 1, 9, 3. ἐδὲ ὀμοίαις ἔτι χρῆσις ἐς τὰς κινδύνους, 5, 27, 12.
 ὀμοιοῦ, καθ' ὁμοιότητα τοῖς πάλαι ὀμοία, 6, 29, 16. ὀμοιοῦ ψάμας, plana arena, 6, 26, 28.
 ὀμολογίαν confiteor, 4, 14, 3. ἀδικεῖν, 6, 15, 12. ὀμολογαζέμεθα φυλάσσειν, pacta servare, 7, 28, 7. agnoscere peccatum, 7, 29, 4. spondeo, polliceor, Ind. 31, 7, 1, 5, 1, 1, 27, 6. confentio, 6, 11, 12.
 ὀμολογίαν προσηγάγετο Τιμωροῖς, 1, 24, 7. ὀμολογίας ποιεῖσθαι, pactiones inire, pacisci, 2, 1, 6. αὐτοῖς, 3, 23, 15. ἐς ὀμολογίαν συμβαίνειν idem, 2, 4, 1. ὀμολογίαν παρρησιάζεσθαι, pactione in potestatem redegit, 2, 5, 7, 2, 20, 6. opponitur, βία ἐξελθόν. παρρησιάζεσθαι αὐτῷ ὀμολογίαν, sese ei dediderunt, 5, 20, 4. ἐνδύοντας σφᾶς ὀμολογίας κατελάμβανεν, 6, 4, 3. ὀμολογίαν προσηγάγετο, conditione, deditione recepit, 2, 15, 8, 2, 18, 12, 3, 2, 7. καὶ ὀμολογίαν προσηγάγετο,

5, 21, 10, 5, 22, 5.
 ὀμοιοία, 7, 11, 16.
 ὀμορίαν, Ind. 43, 1.
 ὀμορῶν, 1, 1, 5, 3, 27, 10, 5, 22, 1, 7, 9, 2.
 ὀμοτίμοι, 2, 11, 12. N. 7, 29, 9.
 ὀμῶν ῥῆν, ὀμῶν δὲ, 3, 22, 4. ὀμῶν γίνεσθαι, convenire, congregari, de hostibus ad mutuum conflictum coeuntibus, 1, 5, 12, 2, 10, 3. Ind. 15, 2. alio sensu occurrit, 1, 6, 21, 2, 2, 3. ὀμῶν uno eodemque tempore, 2, 4, 14. Ind. 30, 5. ἡ προσηγάγετο ὀμῶν γινέσθαι πάντας, non expectato reliquorum adventu, 1, 6, 21. ὀμῶν ἡδὲ ἔχον τὴν πᾶσαν δύναμιν, 3, 25, 6, 4, 29, 12. ὀμῶν τοῖς τοξόταις, una cum sagittariis, 1, 8, 6, 1, 17, 14. ὀμῶν ἡδὲ ἔχον, jam prope erat, 3, 21, 15. ὀμοφύλλῳ tribulis, 1, 9, 10. N.
 ὀμῶν, 2, 11, 13. tamen, 2, 12, 1, 3, 13, 3.
 ὀν, ἡ γυνώσκων τὰ ὄντα, 1, 7, 4. εἰ τὰ ὄντα ἐξαγγέλλεται, 2, 7, 3. εἰναί ἐν τῷ ὄντι, Ind. 4, 6.
 ὀνιδίζω ἐν τῇ πίστει, exprobro ob perfidiam, 3, 30, 9.
 ὀνησίκεν, κυβερνήτης τῆς Ἀλεξάνδρου ναὸς, 6, 2, 6, 7, 5, 9. Ind. 18, 9.
 ὄνομα τῇ νησὶ ἐστὶ, 1, 2, 3. μέγα ὄνομα τὸ αὐτῷ καὶ ἐς Κελτικὰς ἦεν, fama nominis ejus etiam ad Celtas venit, 1, 4, 10. ἐλευθερία ὄνομα παλαιὸν καὶ καλὸν, 1, 7, 2. Ἀσσυρίων ὄνομα, Assyrium vocabulum, 2, 5, 5. ὄνομα τῷ λαμπρότης, 4, 1, 4. Ρωμαίων ὄνομα προχωρεῖν ἐπὶ μέγα, 7, 1, 4. ἐφ' ὅταν τὸ ὄνομα τῷ τοῖς ἔφειν, 5, 19, 8. ὄνομα ἀπολλύειν, nomen amittere, 6, 1, 3. ἄς μὴ ἀπόλοιτο τὸ ὄνομα τῷ Ἡφαιστίδι, ἐκ τῆς αἰῶν, 7, 14, 19. ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι, 7, 30, 1. ὀνόματα ὀφθαλμοῦ, 7, 15, 5. N.
 ὀνομάζω, Ind. 31, 4. καὶ λαοὶ ὀνομάζονται, celebriora, Ind. 27, 1.
 ὀνομάσας, part. aor. I. ὀνομάζω, 2, 4, 12, 2, 16, 5.

IN ARR I A N U M.

quidem, 1, 12, 5. quoties, 7, 10, 6.

ἐπεὶ ἴμενος ἔχει τὸ ὄνομα, 5, 20, 3.

ἔπει, 5, 4, 1.

ἐπ' ἄνω, torreo, affo, coquo, Ind. 14, 9.

ἐπ' ὁμοίαν, 5, 20, 10. αἰτὸς ἄφθνη, 1, 18, 10. 3, 21, 17. καλίστην ὀφθῆναι τῷ Ἀλκιβιάδῳ, 4, 19, 8. ὁμόματα καὶ σκυυὰς ὀφθῆναι, 7, 15, 5. N. τὸ ναυτικὸν ἄφθνη οὐ τῷ Ἰδασπῇ, 5, 8, 8. ἄφθνη ἔχων τὸ τέχνη, 6, 7, 10.

ἐπ' ὅς, ἡ, πλὴν θη coctilis later, 7, 17, 2. Ind. 28, 1.

ἐπ' ὁμοίαν pro ἐπ' ὁμοίαν, Ind. 14, 9. ἐπ' ὁμοίαν perf. med. ab ἐπ' ὁμοίαν, Ind. 15, 9.

ἐπ' ὅπως, quomodo, quo pacto, 1, 1, 11. 5, 7, 1. præcedente ἄνω, 1, 1, 13. 5, 23, 6. ἐπ' ὅπως, 5, 6, 9. N. §. ut, 1, 2, 7. 2, 8, 15. 6, 4, 5. ὅπως ἔχων, 1, 27, 10. ὅπως ἀνιέρχονται, Ind. 29, 12. ὅπως τὰ πρῶτα, ut primum, 2, 10, 2. ὅπως ἐκείνη πληρωθεῖν, prout quaeque instructa erat, 2, 22, 3.

ἐπ' ὅπως quomodocunque, 4, 9, 12. ἐπ' ὅς, 1, 3, 6. 1, 23, 1. ὀρεῖται pro ὀρεῖται, 1, 13, 6. τίλη ὀρεῖται μακρὸν βίον, 7, 16, 12. ὀρεῖται, 7, 20, 2. N.

Ὀρβηλῶν ὄρεα, 1, 1, 6.

Ὀργάναι insula, Ind. 37, 2.

ὄργη, 1, 8, 14. ἐχέον, ira perciti grassabantur, 2, 24, 6. ὄργην ἀφ' οὗτοι αὐτοῖς, iram remittere adversus eos, 1, 10, 9. ὡς ὄργην ira, 4, 13, 5. Ind. 14, 4.

ὀργίζομαι, 4, 8, 15.

ὀργυῖα, τελευτῶν μάλιστα ὀργυῖα τὸ βέλθον, 2, 18, 5. Ind. 13, 2. & 30, 9. N.

ὀρδάνης, 6, 27, 6.

ὀρεῖται, ὅ, ὀρεῖται, 4, 23, 2. ὀρεῖται montana regio, Ind. 4, 12.

ὄρεα, 3, 8, 6. 3, 23, 10.

ὄρεται, Ind. 18, 5.

ὄρεα pro ὄρεα, Ind. 15, 3.

ὄρεα, plur. pro ὄρεα, ab ὄρεα, 1, 5, 10. ὁ περὶ ἔξω καὶ ὁ περὶ ἔσω, mons altus &

fylvis densus, ibid.

ὄρεα, arduus, acclivis πρὸς ὄρεα, e sublimi, 1, 1, 11. ἐν βάλανι ὄρεα ταις ἰλαῖς, 4, 4, 13. ὄρεα ποιεῖται τὸς λόχους, 4, 25, 2. N.

ὄρεα, ὄρεα ἀνατείνουσι τὰ ὄρεα, extas extendere, erigere hastas, 1, 6, 3. τῶν ὄρεα, 3, 25, 5. κίδαρι, 6, 29, 4.

ὄρεα, τὰ πλοῖα κατέστη ἐς ἐὺθ' ὡς αὐτῶν πρὸς ὄρεα θίνη, naves constiterunt in rectum, ab ipso fluxu adjuta s. directa, 6, 5, 2.

ὄρεα, πύλας αἱ ὄρεα εἰσι τὴν Κιλίκιαν καὶ Ἀσσυρίαν χώρην, 2, 5, 1. Ind. 21, 8.

ὄρεα finis, terminus, 3, 25, 3. 6, 5, 8. 6, 16, 4.

ὄρεα montanus, 6, 16, 4.

ὄρεα, ὅθεν ἡ παροῖα ὀρεα, unde debachatio orta sit, 4, 8, 15. ἐν δὲ περὶ ὀρεα, unde profectus fuerat, 1, 2, 4. ἀπὸ τῆς οἰκίας ὀρεα, domo profecti fuerant, 1, 10, 1. ὡς ἀμυνόμενοι ὀρεα, tanquam se defenfuri composuerunt, 3, 21, 15. ὀρεα ἐς τὴνδε τὴν ξυγγεγραμμένην, aggressus, 7, 30, 7. ὀρεα ἀπὸ κίλειον, 1, 17, 12. κατέβη ἐς φρυγίαν ὀρεα, 1, 27, 7. ὀρεα cenfebant, 1, 7, 16. erumpebant, 1, 5, 11. 1, 19, 10. ὀρεα ἐξ Ἀμφιπόλεως, iter facere, proficisci ex Amphipoli, 1, 1, 5. ἐν δὲ ὀρεα, ἡ ἐκ τῆςδε τὴν ξυγγεγραμμένην, hac de causa impulsus commotum fuisse ad hanc historiam, 1, 12, 7. ἐν δὲ ὀρεα, inde profectus, 1, 7, 7. ὅθεν ὀρεα, unde excurrentes, 1, 24, 11. ὀρεα concitati, instigati, 4, 18, 11. ὅτι ὀρεα ὡς ἐπ' αὐτοῖς Ἀλκιβιάδῳ, 6, 15, 11. ἐπ' ὅ, τὸ ὀρεα, 7, 15, 3.

ὀρεα sto ad anchoras, πρὸς Σίφου ὀρεα δέκα ναυσίν, 2, 2, 8. & 10. 2, 22, 2. 3, 2, 5. Ind. 23, 4. ἐπὶ ἀγκυρίαν ὀρεα, Ind. 26, 5.

ὀρεα motus conferentium se s. ab-

INDEX GRÆCUS

- euntium aliquo, 1, 2, 5. 1, 6, 13.
 1, 19, 4. ἡ ὁμιλία ὁμιλία, cupiditas
 eundi domum, 7, 9, 1. ἡ αὐτοῖς ἡ
 ὁμιλία, impetus ipsi fuerat, h. e. fu-
 gere properabant, λῆξις ποταμοῦ
 ἐς τὰ ἔρημα, 1, 4, 6. ἐν ὁμιλίᾳ ὡς ἐπὶ
 τὴν ἡμετέραν ἐλαύνεται, 4, 17, 12. ὅδε ἑ-
 μνοι ὁμιλία, 6, 9, 1. §. ὁμιλία ἐς ἄλλα,
 expeditio ad alia loca, 1, 4, 11. §.
 adventus, 1, 5, 16. 1, 6, 10.
 ὁρμηθίνα, part. a. i. pass. ab ὁρμά-
 μαζ irincipio, progredior, 1, 1,
 6. 1, 7, 7. ὁρμηθίμα impelli, 1, 12, 7.
 ὁρμίζω duco in portum, ἀντιπρόσ-
 βουζας τὰς τρεῖς ὁρμίσματα, 1, 19,
 4. 2, 20, 15. §. sum in portu, in
 statione, 6, 19, 1. ὁρμίζομαι intro
 portum, appello navem, ὁρμίζε-
 ται ναυσι ἐν τῇ νύκτι, 1, 18, 7. Ind.
 39, 7. & 8. ὡς τῷ ὄρει ὁρμίζονται,
 1, 18, 8. Ind. 21, 2. & 41, 5. ἐν ἐν
 καλῷ ὁρμίζοντο, 1, 19, 10. πῆες κτ'
 ποῖχον ὁρμίζουσιν, naves secun-
 dum ordinem constitutæ, in flu-
 vio, 5, 7, 3. & 9. Ind. 41, 5.
 ὁρμίσμα, 6, 19, 5.
 ὁρμος portus, 6, 19, 6. 6, 23, 2. 7,
 20, 18. quomodo differat a λιμὴν,
 vid. 7, 19, 9. 7, 20, 5.
 ὁρμος, 1, 25, 11. 6, 22, 14. ὁρμίσμας θη-
 ρίσμος, Ind. 11, 11.
 Ὀρμηθίνας ποταμὸς, 3, 30, 13.
 Ὀρμίνης, 3, 8, 8. 6, 29, 3.
 Ὀρμίσμας πόλις, 4, 28, 9.
 Ὀρόντης, 3, 8, 9.
 Ὀροντοβάτης, 1, 23, 1. Πόρος, 2, 5, 8.
 ὄρϑος, terminus, ὡς περ τῆς γῆς ὄρμος ὁ
 θεὸς ἰσχυροῖς, 5, 26, 4. 6, 15, 4.
 ὄρϑος ἀντίπορος, mons ex adverso
 oppositus, 1, 27, 9. δαυὶ καὶ ὄρϑον
 λὸν, 3, 23, 2. ὄρϑος ὑπερβάλλοντι,
 montem superare, 1, 1, 11. κτ' ὅρ-
 μος ὅς κτ' ὁρμηθίμα, per mon-
 tem fugere, 1, 1, 16. 2, 13, 2. κα-
 θήκει ἐκ τῆς πόλεως ἐς τε ἐπὶ τὴν
 ὁδὸν, protenditur mons ab urbe
 usque ad viam, 1, 27, 8. ὡς τῇ ὁδῷ
 λανταίνουσι, in ipsam viam deli-
 nit, 1, 27, 8.
 ὄρυγμα, Ind. 13, 3.
 ὄρυκτοι ἄλεις, 3, 4, 6. ὄρυκτον λιμὴν
 ποιῶν, 7, 19, 9. σκαρῶν, Ind. 13, 4.
 ὀρόστω, τὰ ὄρυκτα ὀρόστω αὐτοῖς, 1,
 20, 13. λιμὴν, 7, 21, 1. ὀρόστω
 φρίατα, 6, 18, 1.
 Ὀρφέας ὁ Ὀϊάγρης, 1, 11, 2.
 ὀρχίσμας, Ind. 14, 5.
 ὀρχοις, Ind. 7, 8.
 Ὀρχοίμας, 1, 9, 19.
 ὀρώντες pro ὀρόστω, part. pres. ab
 ὀρέω, 1, 4, 11.
 Ὀρόντης, gen. ὀρόντων, Ionice pro
 Ὀρόντι, Ind. 18, 5.
 ὀρόρυκτο, 3. f. plusq. pass. Attice
 ab ὀρόστω, 1, 20, 13.
 ὅς, ille, ipse, 1, 18, 1. ὅς περ, est
 quidam, 1, 24, 1. 6, 17, 2.
 ὅσας, 5, 7, 4.
 ὁσμήρηι quotidie, 3, 26, 3.
 ὅσια ὡς θισί, 7, 10, 16.
 ὅσος, ὡς φέρουσιν ἐς ὅσον μακρό-
 τερον, circumsepunt quam latissi-
 me possunt, 2, 19, 1. ὅσον ἐπὶ φε-
 λῶν γιγνόμενα ἢ ἔρποντο ὅς τῶν, 2,
 22, 12. ὅσον ὅπως, tantum non, bre-
 vi, 6, 12, 7. ὅσον ἢ πολὺ λαμβάνει τῆς
 Ἰνδίας γῆς, India non multo mino-
 rem, 7, 20, 15. ὅσον κατ' ἀνδρα,
 quantum ad quemque attinet, per
 se quemque, 4, 6, 3. ὅσον ἑκά-
 στου ὡς ἔχον τὰν ἐπιβαλόμενον,
 5, 7, 9. ὅς ὅσοι ἀσφαλὲς ἐφάνε-
 το, tam prope quam ipsi tutum vi-
 debatur, 5, 18, 10. f. quanto spa-
 tio, 6, 3, 4. ὅσον παρασάγγην ἀπὸ
 χε, circiter parasangam distabat,
 1, 4, 5. 1, 17, 3. ὅσον τὰς ἐπὶ φε-
 λῶν γιγνόμενα ὅς ποταμὸς, 5, 13, 6. ὅσον
 φυλακὴν καταλιπόντες, 1, 27, 10. ἐς
 ὅσον ἐντυχίας ἰλδὸν, 7, 30, 1. ὅσον
 τῆς χώρας, aliquantum agri, Ind.
 29, 15. N. ὅσον αὐτῆς, 1, 9, 16. ὅσον
 λείπει, 1, 4, 7. ὅσον ἐς ἀσφάλειαν,
 quot sufficit ad praesidium, 1, 5,
 15. 3, 29, 7. 6, 17, 5. ὅσον πλῆθος
 3, 24, 2. 2, 13, 5. ὅσον quot f. praes.
 sunt

FIN ARRIANUM

flint f. πῦκτι, 5, 27, 7. ὅσοι πολλοὶ
 ποταμοί, 5, 6, 10. ὅσα ἀλλαί, 3, 4,
 3, & 8. ὅσαι χερσαί, quibus opus
 fit, 4, 2, 3. ὅσα πρῶ, ὅσα 3, præf. x. &
 I, 1, II, 1, 12. ὅσα ἴτη quotannis,
 1, 27, 6, 3, 17, 11. Ind. 37, 11. καὶ ὅσα
 ἀλλα κατὰ τὰς ἑκάστης εἰρησάσασθε,
 3, 18, 19. ὅσα tanquam, ἰχμῆτε ὅσα
 Φερσίφ, 2, 27, 12. Ind. 24, 9. ὅσα
 ἐν τῇ παραπλῶ, quæ ad naviga-
 tionem requiruntur, 6, 20, 9. ὅσα
 ἐς τὸ ἐξέλαι φλόγα, quæcunque
 ad excitandum incendium, scil.
 apta erant, 1, 22, 2, 2, 19, 2.
 Ὅσαδίοι, γίνεσθαι αὐτόματοι ἡδικοί,
 6, 15, 3.
 ὅσειν, 2, 15, 6. Ind. 8, 12.
 ὅσις, I, 1, 2, I, 10, 5. ὅσις interroga-
 tivum, I, 4, 10, I, 5, 4, 3, I, 8. ἢ
 ἔστιν ὅσις ἀλλοῦ, I, 12, 6. ὅσις quis-
 quis, I, 12, 6.
 ὅσριν, Ind. 21, 13. & 22, 10.
 ὅσφ cum comparat. sequente τοσφ-
 δι, I, 1, 10, 7, 12, 9. cum super-
 lativo, 5, 27, 6.
 ὅτε ἄμα simulac, 5, 7, 9. ὅτε πρῶτον,
 cum primum, 6, 13, 1.
 ὅτε postpositum, præf. 3. redundat,
 2, 7, 6, 2, 16, 8. ὅτι μὴ nisi, I, 1, 5.
 I, 9, 4, I, 16, 4, 6, 24, 3. ὅτι ὡς, 7,
 3, 9. ὅτι recitativo, 2, 12, 6. Ind.
 20, 5, & 35, I, 9, 7, interrogative,
 I, 4, 10, I, 16, 9. ὅτι sequente in-
 finitivo, 2, 16, 8. Ind. 6, 6. ὅτι
 præcedente accusativo, 3, 1, 3. ubi
 vide plura loca in Gronov. ὅτι
 usurpat in recentendis aliorum
 opinionionibus f. narrationibus,
 5, 3, 10, & seqq.
 ὅτῃ, Attice pro ὅτῃ Attice, præf.
 2. ἀπ' ὅτῃ, propter quod, cujus
 causa, præf. 5, 3, 30, 7.
 ὅτῃ, pro ὅτῃ, I, 9, 13. ἰφ' ὅτῃ unde
 ideo, 6, 4, 5, 6, 6, 4, 7, 10, 6.
 ὅτῃ pro ὅτῃ, I, 9, 1.
 ὅ, ubi, I, 7, 10, I, 12, 10. ἀφ' ὅ ex
 quo tempore, 5, 1, 1.
 ὅμῃ, 5, 28, 6. ὅ μὴ ἀλλὰ καὶ, quin

etiam, attamen &, 7, 4, 5.
 ἔτι καὶ 7, 14, 8. ἔτι καὶ ἵκανα, 4, 7, 7.
 ἔτι καὶ, 6, 4, 3.
 ἔτι καὶ, 1, 7, 5.
 ἔτι ἡ γὰρ ἔτι, I, 12, 8. ἔτι ἵκανα ἵκανα, τὸς
 præf. 2. ἔτι ἵκανα ne sic quidem, I, 7,
 17. ἔτι ἡ γὰρ errat, Ind. 3, 6. N.
 ἔτι ἡ γὰρ (ἵκανα. καὶ ἵκανα) ὅτι μὴ, I,
 9, 4. N. ἔτι ἡ γὰρ ὅτι μὴ παρὰ ἵκανα
 μὴ, tantum non obfessi, I, 19,
 12. N.
 ἔτι ἵκανα, ἵκανα ἵκανα ἵκανα, 4,
 28, 3.
 ἔτι ἵκανα, pro ἵκανα ἵκανα, I, 5, 4. ἔτι ἵκανα
 καὶ ἵκανα pro ἵκανα ἵκανα, 7, 23,
 12. ἔτι ἵκανα, non tam, I, 8, 14.
 ἔτι ἵκανα, I, 1, 16. 2, 10, 2. Ind. 3, 3.
 ἔτι non igitur, 3, 9, 14. 3, 22, 4.
 4, 10, 3. ἔτι ἵκανα ἵκανα, I, 20, 1.
 ἔτι ἵκανα, 3, 24, 4.
 ἔτι ἵκανα, crispus, Ind. 6, 9.
 ἔτι vim explanandi & fufius decla-
 randi habens, I, 12, 4. nimirum,
 vel plane vacat, 7, 14, 4. ubi sæpe
 est, ἔτι ἵκανα ἵκανα, 4, 9, 10. 4, 10, 3.
 7, 28, 6. ἔτι ἵκανα, I, 12, 9. 7, 13, 7.
 certe, ἔτι ἵκανα ἵκανα ἵκανα, discessit
 certe, 2, 3, 14.
 ἔτι καὶ propter, 4, 15, 3.
 ἔτι καὶ pro ὅτι καὶ, Ind. 2, 3. & 22, I.
 Ὅτι καὶ, 3, 8, 8. Ind. 40, 1.
 ἔτι, I, 5, 10. ἔτι γὰρ καὶ, 2, 20, 10.
 ἔτι καὶ καὶ καὶ ἵκανα ἵκανα, I, 4,
 1. Ὅτι καὶ ἵκανα ἵκανα ἵκανα, I, 17, 6.
 2, 6, 3, 2, 13, 15.
 ἔτι ventus secundus, καὶ ἔτι, 2,
 19, 5. 7, 20, 11. pro ἔτι, Ind.
 40, 11. N.
 ἔτι, ἔτι ἵκανα ἵκανα ἵκανα, fummas
 aures profcindi, 4, 7, 5.
 ἔτι ἵκανα, I, 7, 8. ἔτι ἵκανα indefinitive
 accipitur pro quidam, 3, 7, 12.
 ἔτι ἵκανα, I, 1, 13. ἔτι ἵκανα, itaque
 tunc vero, 6, 15, 12. 7, 3, 3. ita
 demum, 7, 1, 2. eo, 7, 15, 2. tunc,
 7, 18, 4. ἔτι tunc demum præf. 5.
 N. 6, 11, 7. 6, 29, 14. ἔτι καὶ καὶ,
 adeo longe, I, 1, 5. ἔτι ἵκανα ἵκανα,
 Kkk 3 non

INDEX GRÆCUS

montan, I, 8, 14, 5, 21, 5. ὄτω
 πει, Ind. 22, 4. & 7. & 32, 4. N.
 ὄτω μάλλον τι, Ind. 32, 4.
 ὄφραλοιμα, τῷ τι δρῶντι καὶ παθόντι
 ἐστὶ ὀφραλόμενος, 6, 13, 14. ὀφόντος
 ὀφραίλοιμας, 7, 5, 1. χρεῖν ὀφει-
 λόμενα, æs alienum, 7, 9, 10.
 ὀφραλός Σουλάνης, Ind. 18, 3.
 ὄφελος, Περσῶν ὄ, τι περὶ ὄφελος, 2,
 7, 10. N. ἢ περὶ ὄντος, τι περὶ ὄφελος,
 5, 15, 8. ὅθεν τι ὀφείλω ἐς εὐδαιμο-
 νίαν, 4, 7, 10. ἐς ὅθεν ὄφελος, 4, 10, 9.
 ὀφθαλμός, τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπιστημαί-
 νων, 7, 26, 2.
 ὀφθαλμός, aor. I. inf. pass. ab ὀφθα-
 λμῷ, 3, 21, 17.
 ὄφεις, Ind. 15, 10.
 ὄφραλοιμα, ὀφ' ἑκπῶ, Ind. 17, 2.
 ὄφραλοιμα, Ind. 17, 1.
 ὄχθῃ, τῇ ὄχθῃ ὠχθῶν, ad ripam
 appellens, I, 4, 1. ὄχθαυ ὑπερὶ ἡ-
 λαι καὶ κρημνισθεῖς, I, 13, 6. ἀπο-
 κρημνοί, 2, 10, 2. ὑπερδία ὑπὲρ τῇ
 ὄχθῃ χωρία, I, 14, 6. ἢ ἀντιπίπτει,
 7, 3. & 4. διόχουσι αὐτῶν αἱ ὄχθαυ,
 5, 4, 2. ὠχθαρεῖ κατὰ τὰς ὄχθας,
 fuit intra ripas, 7, 21, 2.
 ὄχυρός τις ὡς ὄχθος, 3, 5, 9, 4, 27, 9.
 ὄχυρός, τοῖς χυσι πύλαις πάντῃ ὡχ-
 ρατο, 2, 18, 3, 4, 1, 5.
 ὄχυρῶναι, 5, 22, 8.
 ὄχυρῶτατος, superl. ab ὄχυρος, I, 5,
 8. οὐ τοῖς ὄχυρῶτατος, I, 23, 11. ὄ-
 χυρὸν χωρίον, I, 17, 5. ὄχυρὸν ἄκρον,
 I, 27, 1. πόλις, 5, 22, 1. λόφος ὄχυ-
 ρός ἐς τὸ ἀσπμάχιδος, I, 28, 4.
 ὄψι πότις, 2, 22, 6. 5, 27, 2.
 ὄψιγονος fero genitus, Ind. 9, 2.
 ὄψις, ἀηδης τῆς ὄψιως, insolentia
 spectaculi, I, 9, 7, 2, 3, 3. ἐς ὄψιν
 ὄγειν Ἀλεξάνδρῳ, in conspectum
 Alexandri ducere, 3, 30, 6. Ind.
 34, 1. ἐκπαλίνετες τῷ παραλόγῳ
 τῆς ὄψιως, 4, 19, 7. θαμβήσας ἰδόν-
 τας τὴν ὄψιν, 5, 1, 5. ὄψις φοβῶντες
 ἐλπίστας, 5, 10, 3. οὐ ὄψιν πάντων,
 6, 26, 4. ὡς τὴν ὄψιν αὐτοῦ, 7, 1, 7.

ὄψιν, Ind. 28, 8. & 29, 15.

Π.

Πάγλα, Ind. 23, 1.
 Πάγγησι ὄρος, I, 11, 6.
 Πάγροι, 3, 23, 3.
 Πάδαρυς, Ind. 39, 2.
 Πάδαλα, Ind. 4, 5.
 Πάδαρυς, I, 24, 7.
 παθῶν aor. 2. inf. a πάθος, I, 17, 10.
 πάθημα dicitur expugnatio urbis,
 I, 9, 8. τῆς σελήνης, defectio lunæ,
 3, 7, 10. clades, cædes, I, 12, 5-
 4, 8, 1. insidiæ, 4, 22, 3. vulnus
 acceptum, 6, 11, 5. æstus maris,
 6, 19, 1. Ind. 30, 3. concubitus,
 Ind. 31, 7. N. ἐς πάθος ἰδὼν κα-
 θήματος, 7, 3, 2.
 παθόντας, accus. plur. part. aor. 2.
 a πάχος, I, 9, 1. παθῶν, dat. pl.
 I, 9, 2.
 πάθος ἰσχυρὸν, clades græcica,
 I, 9, 1. & 3. I, 10, 1. calamitas,
 incendium urbis, ἀπὸ ἑῶ πάθος αὐ-
 τῷ διαφρῶντες, 4, 2, 10. §. mor-
 bus, Ind. 15, 12. §. alio sensu,
 Ind. 25, 8.
 παθῶν, part. aor. 2. a πάχος, I, 17, 10.
 παῖς, παῖς ἐπὶ τοῖς θεοῖς αἰδου-
 τας, 4, 11, 4.
 παινίζω, 7, 11, 12. & 17.
 παιδάριοι, I, 1, 17. I, 4, 6.
 παιδίονες, 3, 22, 10. Λαλασκῶν, 5, 4, 10.
 παιδοποιόμας, 7, 13, 5.
 παίζω, 2, 5, 5. 6, 28, 1.
 παίωμα, I, 2, 7. ταῖς μηχαναῖς, 2,
 27, 8.
 Παιόνες, I, 5, 1. Ind. 4, 16.
 παῖς filius, I, 1, 1. filia, 7, 4, 6. ὁ
 Δαρῖος ἑῶ Ἀρταξέρξης παῖς, Artaxerxis ex Dario nepos, I, 16, 5.
 παῖς οἱ εὐσεβῆς Ἀλεξάνδρῳ, fi-
 lium sibi adoptans Alexandrum,
 I, 23, 11. παῖς καὶ καὶ κόρη, pueri &
 puellæ, I, 5, 11. παῖς φειδωλῶς,
 I, 8, 14. ἐκ παιδός, 7, 14, 7.
 παῖσας, part. aor. I. æt. a παῖς, I,
 15, 10. 2, 3, 12.
 Παισκῶν, I, 11, 7.

παῖς,

IN ARRIANUM.

παῖς, παῖς Ἀλεξάνδρου τῷ κεφαλῇ
τῇ κοπιδί, I, 15, II. παῖς κτ' ὅ
ἄμω, I, 15, 12. παῖς εἰς τὸ πρῶτον
πρὸς τῷ δόρυ, I, 15, 10. παῖς τῷ
ζυγῷ δια ὅ ὁ ὅρα, εἰς τὸ εἶπον,
I, 15, 11. παῖς μὲν εἰς τὸ πρῶτον
τοῖς ζυγοῖς, I, 16, I.

πάλαυ diu, dudum, I, 6, 6. I, 9, 8.
πάλαυ ἤδη, I, 7, 5. 2, 7, 7. τὰ πάλαυ
ἔργα, I, 12, 4. πάλαυ ante, Ind.
25, 6. οἱ πάλαυ νόμοι, I, 17, 4. οἱ
πάλαυ φρούρες, 2, 3, 2. 3, 18, 20. ἡ
πάλαυ ὅσα χάρες, 5, 19, 3. ἐκ πα-
λαιῶ, a multo tempore, I, 28, 2.
3, 5, 5. I, 2, 5, 6, 5. παλαιῶν δό-
ναμιν λαμβάνειν, pristinam pote-
statem recipere, I, 9, 4. παλαιῶ
ἀπὶ χθονος, I, 9, 10. τὰ παλαιῶ, 5,
6, 8. παλαιῶ λόγοι, Ind. 31, 9.

Παλαιστίνη Syria, 2, 25, 7. 7, 9, 12.
πάλη lucta, νικᾷ πάλη, Ind. 17, 4.
Παλίμβοδος urbs maxima Indiæ,
Ind. 2, 9. & 10, 5.

Παλακώνας, 7, 21, I.
παλτοὶ, παλτῶν ἄφισις, I, 15, 2. & 7.
πάμφωρος, Ind. 33, 2. & 43, 13.
Παμφυλία, I, 24, 5. Παμφυλίαν γῆ,
5, 5, 2. Ind. 2, 2.

πᾶν ξυγκλητύον, rerum summa una
periclitatur, 3, 9, 16. totus exer-
citus, 4, 6, 3. quo loco tamen
etiam pro rerum summa accipi
potest, sic, 6, 25, 6. τρίς τὸ πᾶν, ter
omnino, in universum, Ind. 9, 9.

Παυδαίη, Herculis filia & regnum
ejus, Ind. 8, 7.

πανδημῆ, I, 22, I. I, 27, 9.

Πανήγορος, ὁ Λυκαγόρος, I, 12, 13.

πανοπλία, I, 11, 12. Περσικῇ, I, 16, 11.

Πανταλῆνι ὁ Πυθαῖος, 3, 5, 4.

παντάπασι, I, 7, 17, 6, 18, 9, 7, 15, 11.

Πάνταυχος Νικολάω, Ind. 18, 6.

πανταχόθεν, I, 8, 13. 5, 17, 14.

πανταχῇ, I, 18, 3.

παντιλῆς ἀνδροποδισμός, I, 9, 11.

& 13.

παντιλῆς ἐξεγερθῆναι, I, 25, 10, 7,

13, 8.

πάντα, 5, 3, I. ἀπὸ omnino vena,
præf. I. ἅπαντα, præf. 4. ταπεινω-
θέντας, I, I, 5. ὅ undique, I, 16,
4. I, 17, 5. 2, 6, 4.

παντοδαπῶς, 5, 2, 7. 5, 10, 4.

πάντοθεν undique, omni ex parte,
I, 5, 10, 4. 21, 3.

παντοῖος, 5, 2, 7. 5, 11, I. 7, 20, 6.

Παντόρδανος ὁ Κλεάνδρος, 2, 9, 6.

πάνυ, I, 22, I. 2, 10, I. ἐκ πάνυ πολλῶ, 2

multo tempore, 2, 7, 7. Xenophon

de loco usurpat, p. 140. l. 14.

παρὰ cum genitivo, παρ' αὐτῷ ἐπὶ

δύς, a se, sponte sua, ultro, 3, 19,

10. παρ' αὐτῶν ab iis, I, 1, 2. παρὰ

βασιλείας Φαρναβάζου ἱρῆντα, nomi-

ne Regis Pharnabazo dicturum,

2, 2, 2. παρ' ἑκατέρω ἀκροβολισθῆς

ἐν, utrinque velitabantur, I, 2, I.

παρὰ τῶν ἄλλων πρίσθεις ἀφίκοιτο,

ab aliis legati venerunt, I, 4, 9.

παρὰ πολλῶν ἱφίστα λόγος, late

spargebatur rumor, I, 7, 3. διατό-

λια παρ' αὐτῷ τέλαντα ἐπιδύς, 3,

19, 10. N. τὰ παρὰ Παρμενίωνος,

litteræ Parmenionis, 2, 4, 14. τὴν

χεῖν παρ' Ἀλεξάνδρου, ab Alexan-

dro consequi, I, 7, 17. τὰ παρὰ

Θηβαίων ἀπαγγελλέντα, videtur

hic vertendum, non a sed de The-

banis nunciata, I, 10, 3. ἐκπε-

μφθῆς παρὰ Ἀλέξανδρον παρὰ ὁ δὲ

μυ, missus ad Alexandrum a po-

pulo, I, 19, I.

παρὰ cum dativo, παρὰ βασιλεῖ νό-

μιζέται, apud Regem habentur,

l. a Rege æstimantur, I, 5, 6. οἱ

παρ' Ἀλεξάνδρου τοξόται, I, 8, 6.

εὐδοκίμοι παρὰ Μακεδόσιν, I, 24, 3.

2, 3, I. παρ' ἐμοὶ εἰσιν, apud me

sunt, 2, 14, 14. μεθοφερεῖν παρ'

αὐτῷ, 3, 19, 11. ερετυνίσθαι παρὰ

τοῖς, 3, 23, 15.

παρὰ cum accusativo, παρὰ τὸν Ἀ-

μῶν ἢ τῷ ερετυνίσματι παρὰ, su-

pra montem Æmum, I, 1, 8. N.

παρ' ὃν αὐτῷ ἡ παρὰ ἐγγίγνεται,

I, 6, 8. ἔγχετο παρὰ τὴν Ἐσραϊάν, I,

7, 6.

INDEX GRÆCUS

7, 6. ὡς γὰρ τὴν σιροίαν ποίεμε-
τοι, I, 19, 4. ὡς τὸν ποταμόν,
prope flumen, I, 2, 5, pro quo
paulo post est, ὡς δὲ ποταμῷ, an-
te flumen, ibid. 12. τὸ εἶμα δὲ πο-
ταμῷ ὡς τὴν ἵσον, fluminis cur-
sus prope, juxta insulam, I, 3, 5.
I, 27, I. παρ' ἀλάλως εἰσεῖσθαι, in-
ter se commearē, I, 3, 8. ὡς τὴν
θάλασσαν διὰ τὸ ἀγίαλῶ ἦγει, I,
26, I. ὡς τὸν ποταμὸν ἐκώγει
σπυδῇ τὴν φάλαγγα, fecus flumen
confulto, caute adducere phalan-
gem, I, 4, 6. sic ὡς τὸν Ἐριγόνα
ποταμὸν πορευόμενος, fecus Erigo-
nem fluvium iter faciens, I, 5, 8.
I, II, 5. sic ἡ αὐτῷ πορεία ὡς πύ-
λον, I, 27, 7. & 8. N. παρ' ἐλπίδα
ξυνίβη, præter spem accidit, I, 4,
II. I, 19, 16. 3, 10, 5. φεύγειν ὡς
Δαρεῖον, perfugere ad Darium, I,
10, II. παρ' αὐτὸν ἐπὶ σέβειν, ad
eum legatos miserat, I, 5, 3. I, 10,
5. παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἐξεῖλθαι, ad A-
lexandrum exire, I, 7, 16. παρ'
αὐτὸν ἐλθόν, ad eum venit, 7, 14, 2.
ὡς πολὺν νικῶντες, longe superio-
res in victoria, 3, 10, 7. παρ' ὀλί-
γων, ferme, pene, I, 9, 5. sic ὁ πα-
ρὸ μέγα ἔσται τὸ πλεῖστον, non
magnum fore detrimentum, I, 18,
II. παρ' ὀλίγον ἦλθε καὶ ἀλώμενη ἡ
πόλις, parum abfuit, quin urbs ca-
peretur, I, 21, 6. sic &, I, 22, 8. ὁ
ὡς μέγα εἶναι, non magni mo-
menti esse, I, 23, 5. παρ' Ἀργείων
ἦσαν καὶ ὡς Βύσιον, adversus, 3,
3, I. ὡς τὰ ὅσα δὲ θεῶν συμβαινόμενα
ἔσονται, alia quam quæ divinitus por-
tendebantur, 4, 4, 6. ὡς τὰ ἐπηγ-
γεμμένα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, præter
mandata Alexandri, 4, 6, 3. ὡς
τὴν φύσιν ἔχειν, præter naturam
loci, 4, 21, 3. ὡς τὸ μέγιστον, 3,
26, 8.
παροβηδίων, ἢ θάλασσαν παροβ-
ηδονότες, part. præter. act. I, 20,
II. & 14, 2, 27, 2.

παρογγύλας, part. aor. I. 2 παρογ-
γίλα, I, 4, 2.
παρογγίλα τοῖς, præcipio, moneo,
edico, I, I, II. I, 6, 2. παρογγυ-
λάμενοι ἐξῆς διέχεται, I, 6, 2. πα-
ρογγιλάμενοι, partic. imperson. 4,
19, 5.
παρογγίλας, ἐς τὰς τάξεις ἐξῆς πα-
ροβῶνται τὰ παρογγίλας, 3,
9, 15. ἐν ὧς παρογγίλας, in-
jussu, 4, 5, 12, 5, 17, 7. κατασκευ-
τὴ παρογγιλάμενος, 5, 7, 12.
παρογγινομαι, 6, 3, 8. ἐς τὴν, I, 24,
II. ἡς αὐτῷ παρογγίλας, 2, 20, I.
3, 5, I. παρογγιλάσθαι τὴν ἔργον, in-
terfuisse, 6, II, 15.
παροῖον traduco, I, 4, 3, I, 6, 4. πα-
ροῖον ἐς αὐτὸς, introduxit ad
eos, 4, 7, 5. παροῖον ἐπὶ τὸ διέξαι
κίερος, I, 14, I, 5, 13, 7. ἄλλοι καὶ ἄλ-
λοι ἔσονται παροῖον, 2, 8, 3. N.
& 13. παροῖον ἄλλο καὶ ἄλλο τῶν
ἄλλων, 5, 10, 4.
παροῖον, 4, 6, I. βασιλεὺς, 6,
29, 6.
παροῖον, φῆμα παροῖον
αὐτῶν, 6, II, 5.
παροῖον, prodo, I, 18, 13. N.
παροῖον τὰς πόλεις, tradere ur-
bes, I, 24, 10, I, 29, 3. dare, I, 26,
5. & 8. τὸς ἐξῆς παροῖον, ubi est
non hosti sed amico tradere, I, 2,
I, 2, 2, 3, 19, 14. παροῖον Σιγ-
κόντων ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, 4,
30, 8. καταμαρτυρῶν παροῖον,
defatigatos recentibus objicere, 5,
16, 2. ἐπὶ νύκτι παροῖον, 2, 6, 9, 3.
10, 5. παροῖον σφᾶς αὐτῶν Κάνος,
4, 17, 10. παροῖον τὰ ψεῖδη, 6,
II, 5. sic ἄλλο ἄλλο παροῖον
τὴν φῆμα, 6, 12, 2. παροῖον
σφᾶς Λακεδαιμονίους, aor. 2. act. qui
se Lacedæmoniiis dedidissent, I, 9,
13. παροῖον τὸν πόρον, prætere
transitum, 5, 9, 4. παροῖον, part.
a. 2. act. παροῖον τὴν λείαν διατί-
θεσθαι, prædæ administrandæ ne-
gotium dare, I, 2, I, 3, 19, 14. ἐς
τάς

I N A R R I A N U M.

τάς τάξας ἰξίας παραδόντας τὰ
 παραγγέλματα, 3, 9, 15. τὴν πόλιν
 παραδόντων, 3, 16, 11. παραδι-
 δόντες οὐκ, 4, 19, 6.
 παραδοξέω τόλμα, 1, 4, 4.
 παραδοσις ναῶν, traditio navium, 1,
 9, 4. N. Ἐ Βήσου, 3, 30, 1.
 παραδιδόντων, Ind. 10, 2.
 παραδίω, 6, 22, 14.
 παραίνω, 1, 1, 13. 1, 12, 16. 7, 16,
 12. 7, 18, 7.
 Παραϊτάκη, 3, 19, 5. 4, 21, 1.
 Παραϊτακοί, 4, 22, 1.
 Παραϊτίομαι μῆτιν τῷ γίνεσθαι, deprecor
 iram adversus progeniem, 1, 11, 13.
 Παραϊτίοι, 3, 3, 5.
 Παραϊκάδης, 4, 3, 14.
 παραϊκάδίζομαι, 7, 4, 16.
 παραϊκαλῶ, hortor, obsecro, 2, 4,
 15. παρακαλῶσαι μεγάλην φλόγα,
 excitare magnam flammam, 2, 19,
 2. ταῦτα παρακαλῶσαι, his cohort-
 atus, 3, 10, 1. παρακαλῶσαι ἐς τὸ
 ἔργον, 2, 23, 1. 5, 22, 1. παρακαλῶ-
 ραι ἐς τὸν ἀγῶνα, incitor ad pu-
 gniam, 3, 9, 11. ἢ ἀνὶ σάλπιγγι πα-
 ρακαλῶ, quo tuba vocaverit, 5,
 23, 13.
 παρακλιουσας, 5, 7, 12.
 παρακλῶ, 7, 3, 7.
 παρακλήσις, ἐς παρακλήσιν παρακλι-
 σθαι, 2, 7, 15.
 παρακρομίζομαι, 5, 12, 6. παρακρομίζου-
 σίτων καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια, 5, 21, 1.
 παρακρίνω, 6, 29, 14.
 παραλαβόντα, part. aor. 2. παραλαμ-
 βάνει τὴν βασιλείαν, accipere re-
 gnum de successore filio, 1, 1, 1. de
 fluvio alium in se recipiente, 5, 6,
 11. 6, 14, 10. 7, 7, 7. παραλαβόντες
 τὴν ἰαυτῷ ἰλασος, sua quisque spon-
 sa accepta, 7, 4, 11.
 παραληψόμενοι, part. fut. 1. med.
 παραλαμβάνειν πόλιν ἰδοῦσθαι, re-
 cipere urbem deditam, 1, 12, 13.
 1, 17, 2. τοὺς ξένους τῷ Θεῷ παραλαβόν-
 τας, 2, 2, 2.

παραλῶ, πάλιν, 1, 20, 2. ἢ παρελθόν-
 ora maritima, 1, 24, 5. 2, 1, 1. ἢ
 παραλία, regio maritima, 3, 22, 6.
 6, 20, 8. 7, 6, 15, 9.
 παραλάσσειν praterco, 5, 14, 6. τῆς
 νῆσος, 5, 12, 7. 5, 13, 2.
 παρελθόντες ἐς τοὺς πόδας, quod
 prater opinionem accidit eorum,
 qui clade affecti sunt, 1, 9, 1. πα-
 ρελθόντες τῆς συμφορᾶς, inopinatus
 calamitatis eventus, 1, 9, 6. παρελ-
 λόντες ἐντυχίῃ, Ind. 20, 11. παρ-
 ελθόντες, Ind. 30, 7. ἐκπλήξας ἢ παραλῶ-
 γη, stupore inopinati eventus, 1,
 16, 3. 2, 26, 5. ἐκ παραλόγου συμ-
 βολῆς, quæ ex improvise accidunt,
 3, 10, 5. & 7. ἐκπληγόντες τῇ πα-
 ραλόγῃ τῆς ὕψους, 4, 19, 7.
 παραλόγως, Ind. 35, 2.
 παραλοί, dicti ex Atheniensibus, qui
 mare inhabitarent, 3, 6, 3.
 ἡ παράλος, navis publica Athenien-
 sium, 3, 6, 3. N.
 παραλύω, τὸν ὑπαρχον παραλύει τῆς
 ἀρχῆς, 4, 22, 6. τῆς στρατιᾶς, ab ex-
 ercitu dimittere, 7, 8, 1.
 παραμείβω praterco, 1, 11, 6. Ind.
 37, 8. & 40, 8. παραμείψας, part.
 aor. 1. 1, 12, 11.
 παραμείνω, 5, 26, 7.
 παραμυθίζομαι, 4, 9, 9.
 παρανομία ἢ ἐς τὸ Κόρυ τάφον, 6, 29, 5.
 Παρανομιστάς, 4, 22, 5.
 Παρανομιστὴς ὄρε, 5, 3, 3. cum ac-
 cufat. in ult. Ind. 2, 3.
 παραπίπτω, 6, 19, 12.
 παραπλῖν, 3, 1, 2. 5, 9, 5. 6, 21, 6.
 7, 7, 4. Ind. 19, 9. & 30, 2.
 παραπλῆσι, 5, 3, 12. ἀνδρῶν ὅν,
 παραπλῆσι τοῖς ἄλλοις, 7, 1, 9.
 παραπλῆσιον τι ἀμαρτήν, 7, 29, 5.
 ἄτε τὰ σώματα ἄτε τὰς γνώμας πα-
 ραπλῆστοι, neque corporibus ne-
 que animis pares, 2, 7, 6. παραπλῆ-
 σίνας Μακεδόνας, totidem Macedo-
 nes, 1, 18, 1.
 παρὰ πλῆθος, ἀποκλείεται τὸ παρὰ πλῆ-
 θος, 2, 1, 3. 6, 21, 6. παρὰ πλῆθος τῆς ἱε-
 ρείας.

INDEX GRÆCUS

φάλαγγες, 5, 5, 1.
 παραπολιών, Ind. 37, 4. & 43, 3.
 παράφρασις, Ind. 96, 7.
 παραπολιώμας, 7, 26, 2. Ind. 19, 1.
 παραπολιώμας, Ind. 10, 2.
 παραφάγγα, παραφάγγα τὸ ἐφ'
 ἐπ' αὐτῇ τῆς τῶα, dissipabatur in
 utroque cornu equitatus, 1, 16, 2.
 φάλαγγ' ὡς ἐπὶ τὸ διξὶν αὐτοῦ πα-
 ραφάγγα, part. aor. 2. pass. pha-
 langx in dextrum cornu flexa, 2, 10,
 7. παραφάγγα τῆς, perfactus
 marts, 2, 22, 11. 2, 23, 4. 4, 3, 3.
 6, 7, 10. παραφάγγα τὸ ἐπὶ τῆς πα-
 ραφάγγα τῶν βαρβάρων, 3, 14,
 2. & 7.
 παραφάγγα τῆς φάλαγγος, 2, 11, 9.
 παρατίτοιμας, comparor ad bellum,
 armor, Ind. 25, 2. & 27, 10.
 παρατίτοιμα, viz mensura est apud
 Persas, Budaus triginta stadia con-
 tineere dicit, 1, 4, 5.
 παρασκευάζω, 1, 1, 8. παρασκευάζο-
 μαί paro me, 1, 19, 2. παρασκευά-
 ζομαι ἐκ παντός, omni ratione fe-
 parare, 5, 9, 5. ἀγνοῦν παρασκευά-
 σαι, 7, 14, 20. ἐκ παντός παρασκευά-
 σαι, 3. f. plusq. perf. 1, 20, 5. πα-
 ρασκευάζειν τὴν κόλπον, parare me-
 dicatam potionem, 2, 4, 12. οὕτως
 παρασκευάζειν, 2, 25, 8. 4, 15, 6.
 παρασκευῶν παρασκευάζειν τῇ σφύ-
 ρα, 3, 6, 13. παρασκευάζομαι ἰσ-
 χύον, 7, 3, 5. παρασκευάζομαι ἐπὶ
 χρόνιοι πολιορκίαι, 1, 27, 5. οὕτως τὰς
 μάχας παρασκευάζομαι, 3, 10, 5.
 ἐπιβελῶν Αλιζάνδρῳ παρασκευάζο-
 μιν, 3, 26, 3. πλοῖα παρασκευάζω,
 5, 8, 7.
 παρασκευῶ apparatus, 5, 22, 3. 7, 19,
 12. ἐκ παρασκευῆς ἐστὶν ἐπὶ, ex-
 peditionem parare, 1, 1, 5. 2, 25,
 6. βασιλὶν παρασκευῶν, regius ap-
 paratus, supplex, impedimenta,
 2, 15, 1.
 παρασκευῶν, 2, 12, 5.
 παρασκευῶν, Ind. 24, 6.
 παρασκευῶν, part. aor. 1. med.

παρασκευῶν, 2, 17, 9.
 παρασκευῶν ἐπὶ τῇ σφύρῃ,
 4, 15, 13.
 παρασκευῶν, aor. 2. inf. 2. παρασκευῶν, 1,
 7, 11.
 παρασκευῶν, Ind. 24, 9.
 παρασκευῶν, aor. 2. part. 2. παρασκευῶν, 1,
 16, 9.
 παρασκευῶν, aor. 1. inf. pass. 2. πα-
 ρασκευῶν, 5, 15, 10.
 παρασκευῶν, μακροὶ ἔρως παρασκευῶν,
 3, 28, 9. 5, 15, 10. οὕτως ἐκ-
 ρατίζομαι τῇ πύλῃ, insula ad litus
 extenta, Ind. 21, 9. & 32, 2.
 παρασκευῶν, part. aor. 1. med. 2.
 παρασκευῶν, 1, 9, 13.
 παρασκευῶν aciem instruo, 1, 2, 5.
 4, 5, 7. 5, 22, 7. N. παρασκευῶν
 Μηδῆς, contra Medos aciem in-
 struentes, 1, 9, 13. οὕτως τὰς, 7, 5,
 8. ὅσοι μετὰ οὐ παρασκευῶν με-
 τὰ τῇ μάχῃ ἐπιδόμω, 2, 14, 14. πα-
 ρασκευῶν, instructa acie, 5, 22,
 6. ἱμνοί, 6, 8, 5.
 παρασκευῶν, part. aor. 1. παρασκευῶν
 τῇ φάλαγγα τῇ πύλῃ οὕτως τὰς φά-
 λαγγος, 1, 2, 10. τῇ πύλῃ παρα-
 τεύοντες τῇ πύλῃ κατὰ τὴν ἔχθραν
 ἐπὶ φάλαγγα μακροί, 1, 14, 6. λα-
 ζὴν παρατείνει τὸ τάξιν, 1, 14, 10.
 τὴν αἰξιν τῆς ἑξ ἑξ ἐπὶ τὸ ἐνδομῶ
 παρατείνας, 1, 28, 5. χάρματα παρα-
 τείνας τὰς ἐχθρας, 2, 10, 2. παρα-
 τείναντες οὐκ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα,
 Ind. 24, 2. παρατείνεται, moris exten-
 ditur, Ind. 2, 2. παρατείνεται μακροί
 διπλῇ, 2, 19, 3.
 παρατείναν, 3. f. præt. pass. a πα-
 ρατείναν, 3, 28, 9.
 παρατείναν, αἶμα, 1, 7, 6.
 παρατείναν statim, ἐκ τῷ παρατείναν,
 tum temporis, in praesentia, 1, 9,
 15. 1, 13, 10. 2, 6, 9. 7, 11, 3. ἐκ τῷ
 παρατείναν χιλιῶν, quod ex tem-
 pore subito fit, 3, 11, 2. ὅσοι ἐκ
 τῷ παρατείναν, praesens ignominia,
 4, 12, 8. ἐκ τῷ παρατείναν, 5, 27, 15.
 παρατείναν, Ind. 42, 8.

2

44

L11 2

INDEX GRÆCUS

I, 6, 2. *παρῆγγυλι*, aor. I. I, 6, 8.
παρῆναι, plusq. perf. mod. a *παρῆμι*,
 2, 23, 10.
παρῆναι, pertingere, extendi, 5, 5, 2.
παρῆμεν, I, 11, 6.
παρῆναι aor. imperf. a *παρῆμι*, I, 5, 3.
παρῆναι, 3. l. imperf. a *παρῆναι*, I,
 12, 16.
παρῆναι, aor. I. ind. act. a *παρῆ-
 ναι*, I, 1, 13.
παρῆναι, fut. I. inf. a *παρῆναι*, 3, 17, 2.
παρῆναι cō ἄρα γάμου, virgo nubi-
 lis, 4, 19, 8.
Παρῆναι, 3, 8, 7.
παρῆναι transmitto, 3, 17, 2. intro-
 mitto; 6, 10, 8. *παρῆναι*, remis-
 sus, languidus, debilis, Ind. 13, 11.
παρῆναι, 2, 8, 17, 2, 9, 1, 2, 10, 3.
παρῆναι τῇ ἑξῆς, 4, 4, 7. τῇ Ἀλκιβιάδου,
 5, 17, 1.
παρῆναι, ζωῆς παραπομπῆς,
 his sub potestatem redactis, 2, 1, 2.
 2, 17, 9. *παρῆναι* μᾶλλον ἢ ἐξῆς,
παρῆναι, 2, 2, 6. ὁμολογία πα-
 ραπομπῆς, pactione in potesta-
 tem redigens, 2, 5, 7. opponitur,
παρῆναι, 2, 20, 6, 2, 24, 10. cō τῇ
παρῆναι παραπομπῆς, 3, 28, 1.
Παρῆναι, I, 11, 9. ὁ Φιλῶν, 3, 11, 19.
παρῆναι ἐν τῷ στρατοῦ, transcu-
 dum erat exercitus, I, 1, 8. & II.
 I, 5, 21. I, 6, 8. ἐπὶ τῷ στρατοῦ
παρῆναι τῷ στρατοῦ, ἢ *παρῆναι*
παρῆναι ne quatuor quidem scutatis
 militibus conjunctim iter erat, I,
 5, 21. *παρῆναι*, in transitu,
 I, 12, 13. cō *παρῆναι*, 6, 15, 1. 6, 23,
 2. cō *παρῆναι* χαρῆς λαβῆναι, I, 24,
 6. 3, 28, 1. 7, 10, 13. ἀποδοῖν ποιοῖν
παρῆναι, I, 27, 9. 2, 8, 2. 5. *παρῆ-
 ναι*, aditus, 4, 29, 11. 5. *παρῆναι* ἐς
παρῆναι ingressus, 7, 16, 9. ἢ *παρῆ-
 ναι* ἐς τὸ τεῖχος *παρῆναι* παρῆναι,
 facilem in murum ingressum præ-
 febat, I, 21, 7. I, 22, 4.
παρῆναι, super vinum contumelio-
 sus sum, 4, 8, 11.
παρῆναι super vinum orta contem-

tio, 4, 8, 9. N. *παρῆναι*, 4, 8, 12.
παρῆναι, ἐπὶ τῷ *παρῆναι* βυλῆς,
 part. præf. a *παρῆναι*, de præsentī
 rerum statu consultare, I, 12, 15.
 I, 13, 8. I, 17, 8. cō τῷ *παρῆναι*
παρῆναι, cum ex præsentī rerum sta-
 tu intelligenter, I, 23, 1. *παρῆναι*
παρῆναι cō τῷ *παρῆναι* *παρῆναι* αὐ-
 τῷ, exercitus, qui ut in præsen-
 tiarum poterat, collectus infuc-
 rat, 3, 19, 4. sic *παρῆναι* cō τῷ
παρῆναι, sepelire, ut tempus, ut præ-
 sens rerum status patitur, 4, 6, 9.
 6, 19, 5. Ind. 28, 9. *παρῆναι* cō τῷ
παρῆναι *παρῆναι*, 4, 7, 5. *παρῆ-
 ναι*, I, 12, 16. cō τῷ *παρῆναι*, in
 præsentia, I, 13, 4. 2, 2, 5. 5, 7, 5.
παρῆναι τῷ *παρῆναι* καλῶς γίνεσθαι,
 I, 29, 10. ἐπὶ τῷ *παρῆναι* τῷ *παρῆ-
 ναι* *παρῆναι*, hoc pro præsentī
 rerum statu rationi convenientis-
 simum, 2, 16, 12. 5, 27, 4. ὅς *παρῆ-
 ναι* cō τῷ *παρῆναι* cō *παρῆναι* ἐπὶ
 5, 22, 7. *παρῆναι* cō τῷ *παρῆναι*,
 7, 2, 5.
παρῆναι cō τῷ *παρῆναι*, 4, 8, 7. ἐπὶ
παρῆναι *παρῆναι*, his rebus irri-
 tatus, 4, 4, 2.
παρῆναι, 4, 18, 11. ἐς *παρῆναι* τῷ
παρῆναι, 5, 25, 3.
παρῆναι, dat. sing. part. præf. a *παρῆ-
 ναι*, I, 5, 14.
παρῆναι *παρῆναι*, 4, 12, 9. *παρῆναι*
παρῆναι, 5, 28, 2.
 Participium causam significans, *παρῆ-
 ναι*, præf. 3. præsentis pro
 præterito, *παρῆναι*, 3, I. verten-
 dum per quamvis, licet, cum tam-
 en, *παρῆναι*, quamquam juvenis
 esset, 4, 19, 10.
παρῆναι, 7, 4, 6.
παρῆναι ὁ Φιλῶν, 3, 16, 2.
παρῆναι, cō *παρῆναι* *παρῆναι* *παρῆναι*, I,
 11, 7, 2, 5. *παρῆναι* τῷ *παρῆναι*,
 3, 4, 1. *παρῆναι*, tota scies, 2,
 20, 8. *παρῆναι*, tota obli-
 dio, 2, 24, 7. 4, 27, 5. *παρῆναι*,
 quisque, 3, 15, 5. 4, 29, 14. *παρῆ-
 ναι*,

τῆς, 4, 3, 9. ἐκ πάντων παροικιεύ-
 ζεσθαι, omnibus modis se parare,
 5, 9, 5. ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς πάσι,
 3, 10, 7. ἑς τετρακισχίλις ἔχον τὴν
 πᾶν, quatuor in universum mil-
 lia habens, 2, 13, 1. 4, 25, 6. Ind.
 5, 2. & 7, 1. τὴν πᾶν ἰππίας,
 qui omnes equites erant, 3, 8,
 7. διὰ τὴν τὴν πᾶν ἐκ τῆς μάχης
 παύει, 3, 15, 13.
 Πασαργάδαι, 3, 18, 17.
 Πασοκέρτος θυρεός, 2, 22, 2.
 Πασοκός vicus, Ind. 26, 3. Πασοκός,
 ibid.
 Πασοκέρτος ποταμός, Ind. 42, 4.
 πᾶσα αὐτὴ μικρὴ, 4, 19, 1. 6, 10, 6.
 Ind. 41, 2.
 πᾶν κλῆδε afficior, 1, 9, 1. & 3.
 1, 13, 10. 6, 5, 2. κατὰ τοσαύτῃ ἔπα-
 θον, Ind. 26, 1. & 32, 1. μέγα τι
 ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀγαθὸν πρὸς ἡμᾶς,
 magnum aliquod bonum adipi-
 sci, Ind. 34. 1. διὸν ἔδην παροικί-
 νης, 6, 22, 3. παρὶν αὐτῶς τῆς
 ἀρχαί, 1, 17, 10. 7, 22, 1. ἐκ τῆς
 2, 14, 2. & 15, 7, 23, 13. παρὸν ἔδην
 αὐτῶς Ἀλεξάνδρου, multa in iura af-
 fectus ab Alexandro, 1, 17, 10.
 πᾶτεραι ἦσαν, 1, 1, 3. πᾶτεραι ἡ-
 μα φυλάσσον, pristinum decorem
 & formam servare, 1, 9, 4. ἰδίῃς
 πατέρῃ, vestis patria, 4, 7, 7.
 πᾶτεραι ἐπὶ πλοῖς, 7, 23, 6. θύειν
 πατρίῃ νόμῳ, 3, 16, 15. τὰ πᾶσι
 σφίσι πρὸ τῶν πατρίων προεβόησι,
 6, 30, 5.
 πατρίς, 1, 12, 8.
 Πατρίεα τάφος ἐστὶ φάνησι, 1, 12, 2.
 7, 16, 13.
 πατρίῃ, ἀρχὴ πατρίᾳ, 2, 14, 3.
 τὰς νίκας ἐν πατρίῃ οἰκονομίας,
 5, 27, 13.
 παύομαι, ἵνα ἡ γύφου ἐπαύετο, ubi
 pons definebat, 3, 7, 3. εἰ μὴ ὑπὸ
 τῆς δι' ἐγγυερφῆς παύεται, 6, 11, 5.
 ἔπειτα παύονται ἰππὶ τριβοντες, 4,
 8, 4. 14, 4. παύεται ἀφ' οὐρίλων, 6,
 debito liberari, 7, 5, 5. παύομαι

ἵππῃ τῆς οἰμαγῆς, 6, 12, 2. ἡμεῖς
 ἐπαύετο, Ind. 22, 1.
 Παύομαι, 3, 24, 7.
 παύομαι, Ind. 36, 7. ubi est, παύομαι ἢ λεί-
 γοντα, interpellare, παύομαι ἐν ὁδῷ
 παύομαι, fatrapatu deponit, 6, 27, 1.
 Παφλαγονίαι, 2, 4, 1.
 παύομαι, Ind. 24, 3. & 10.
 πῆδη, ὅσας ἐν πῆδαίς, 1, 16, 10. 4,
 14, 5. 7, 14, 9.
 πῆδος campus, planities, 1, 5, 16.
 5, 6, 5. ἐς τὸ πῆδον ἐξέπαιπον, in
 campum procurrerant, 1, 8, 13.
 πᾶν τὸ ἀντικείμενον, 2, 6, 4. τὰ πᾶ-
 ντα οὐκ ἔστιν, 3, 17, 2. πῆδον καὶ ἡμεῖς
 ἔς τι ἐπὶ τῇ θάλασσῃ, 3, 23, 2.
 πῆξι ἵπποι, 1, 28, 5. 2, 23, 3. 5, 22, 10.
 πῆξι ἵπποι, pedestri itinere, 7, 25, 3.
 Ind. 23, 8.
 πῆξι καὶ ἀντικείμεν, 4, 23, 3.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς, 4, 15, 11.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς pugna pedestris, 1, 15, 6.
 πῆξι, 1, 3, 10. 5, 23, 1. 6, 26, 2.
 ἀντικείμεν τοῖς ἰπποῖσι πῆξι
 μάχεται, 1, 6, 9. πῆξι terrestri-
 bus copiis, 1, 20, 2.
 πῆξι verbum lascivum, 2, 5, 5.
 Πῆξι καὶ ἡμεῖς, πῆξι, 7, 18, 2.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς τῶν σατραπῶν ἐκλείπει, 1,
 27, 6. ἐς τὰ ἄλλα, de medico, 2, 4,
 15. τὰ χεῖρα μᾶλλον ἰπποῖσι, deter-
 ior sententiā vicit, 2, 6, 9. ὅτι ἡ
 πῆξι ἐμὲ, ἔσθ' οὖν, 2, 14, 16. τοῖς
 χεῖρα ἰπποῖσι, 3, 17, 9. πῆξι
 φοιτῶν, Ind. 20. 11. πῆξι, 6,
 πῆξι, 5, 25, 6. τῶν αὐτοῖς πῆ-
 σθαι, 7, 17, 7.
 Πῆξι ὁ Σωσιγένης, 4, 16, 9. Κερ-
 τῆς, Ind. 18, 6.
 πῆξι, ἐς πῆξι ἐλθόντι παύομαι,
 7, 3, 2. πῆξι καὶ ἡμεῖς, probare,
 explorare, 7, 5, 2.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς experior, 7, 16, 13.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς, 1, 3, 5. 6, 9, 4.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς, fut. 1. inf. med. α πῆ-
 ξω, Ind. 34, 1.
 πῆξι καὶ ἡμεῖς, fut. med. α πῆξι, 6,
 22, 3.

INDEX GRÆCUS

πάλαι, 2, 29, 11. Ind. 26, 7. &
 40, 10. N. & 43, 3. N. πάλαι, 7,
 20, 6.
 πάλαι, 1, 19, 13. 2, 20, 8.
 πάλαι, 1, 2, 15, 1, 15, 4. γυγίς
 λάσσης ἠπικρίνου, 1, 21, 4.
 οἱ φίλοι, prope, οἱ φίλοι, propin-
 qui, amici, 7, 28, 8. Ind. 13, 8.
 πάλαι, securis, bipennis, 7, 13, 4.
 Πάλα, 1, 5, 7.
 Πάλα, 3, 5, 4. 6, 28, 6. Ind.
 18, 3.
 Πάλα, φίλοι, 1, 5, 8.
 Πάλα, 1, 1, 1.
 Πάλα, 7, 13, 4. Ind. 16, 8.
 Πάλα, Ind. 28, 1. N.
 Πάλα, Πάλα, ἐπὶ αὐτὰς, mittit
 contra eas, 1, 19, 15. ἐπὶ Πέργης,
 Pergas mittit, Πάλα, ἐπὶ Παρμαί-
 να, ubi tamen Gronov. contendit
 legendum Πάλα, 1, 25, 12. Sic etiam,
 2, 8, 14. Πάλα, ἐπὶ Αλέξανδρον,
 1, 19, 5. γυγίς, Πάλα, Πάλα, ἐπὶ
 Αλέξανδρον, 1, 18, 6. Πάλα, Πάλα,
 ἐπὶ τῇ γυναικὶ Πάλα, 1, 18, 4.
 Πάλα, ἐπὶ βασιλείᾳ τῆς Φιλίας,
 mittere ad confirmandam amici-
 tiam, 2, 14, 3. Πάλα, ἐπὶ Πάλα, 2,
 16, 14. Πάλα, ἐπὶ Πάλα, ἐπὶ Πάλα,
 Πάλα, part. aor. & act. 1,
 10, 3.
 Πάλα, 3, 24, 3. Πάλα, ibid.
 Πάλα, ἐπὶ Πάλα, 7, 14, 15.
 Πάλα, 7, 14, 3. Πάλα, 7, 14, 16.
 Πάλα, 7, 25, 11.
 Πάλα, 5, 4, 8.
 Πάλα, 2, 20, 2.
 Πάλα, 2, 21, 13.
 Πάλα, maturesco, Ind. 9, 8.
 Πάλα, part. prat. med. a Πά-
 λα, 4, 19, 1.
 Πάλα, pro Πάλα, 3. pl.
 plusq. perf. pass. a Πάλα, 1, 1, 10.
 Πάλα, part. prat. med. a Πά-
 λα, Ind. 20, 11.
 Πάλα, ἐπὶ Δαμασκόν, 3. f. plusq.
 perf. Act. pro Πάλα, Attice,
 2, 11, 13.

Πάλα, 3. f. perf. opt. med. a Πά-
 λα, 7, 22, 1.
 Πάλα, part. prat. med. a
 Πάλα, 4, 17, 11.
 Πάλα, gen. sing. part. prat.
 act. a Πάλα, 1, 21, 8.
 Πάλα, 3. pl. plusq. perf.
 pass. a Πάλα, cognoverant,
 1, 19, 14, 2, 20, 10.
 Πάλα, 4, 29, 14.
 Πάλα, traicio, procedo, 5, 14,
 5, 7, 20, 12. Ind. 22, 1.
 Πάλα, 1, 3, 6. ἐπὶ τῇ Γυναι-
 κὶ Πάλα, 1, 13, 2. διαβ-
 ρά, Πάλα, Πάλα, 1, 8, 8. τὰ
 Πάλα, 5, 25, 1. co τὰ Πάλα,
 6, 8, 7.
 Πάλα, τὸς Πάλα, Πάλα, finem
 laboribus imponere, 2, 7, 10, 5,
 24, 14, 5, 27, 6, 7, 2, 6. Πάλα,
 Πάλα, οἱ Πάλα, 5, 26, 1. Πάλα,
 τὰ Πάλα, 5, 25, 1. co τὰ Πάλα,
 6, 8, 7.
 Πάλα, 5, 9, 8.
 Πάλα, 5, 9, 8.
 Πάλα, τὰ Πάλα, traicio sumen,
 1, 6, 18, 1, 13, 4. Πάλα, 1, 24,
 7. Πάλα, 5, 13, 7, 7, 10, 12.
 Πάλα, 1, 25, 12.
 Πάλα, 1, 26, 1.
 Πάλα, 1, 6, 20. ὁ Πάλα, Ind.
 18, 5. ὁ Πάλα, 1, 14, 3. cum
 simpliciter, scribitur, 3, 11, 15. ἐπὶ
 Πάλα, 6, 28, 6.
 Πάλα, cum nomini postponitur,
 Ind. 3, 1.
 Πάλα, cum genitivo, Πάλα, part.
 1. Πάλα, ἐπὶ Πάλα, legati
 veniebant de amicitia, amicitiam
 petentes, 1, 24, 9, 1, 26, 5. τὰ Πάλα,
 Δαμά, Datil statum exponere,
 2, 12, 8.
 Πάλα, cum Dativo, Πάλα, τὰς Πάλα,
 ad, circa portas, 1, 22, 7. Πάλα, τὰ
 Πάλα, circa supem, 1, 27, 1.
 Πάλα, cum accusativo, Πάλα, Σικελίαν
 apud, juxta Siciliam, 1, 9, 2. vel
 in Sicilia, ut Polyb. p. 172. l. 10.
 οἱ Πάλα, Philotas cum suis,
 1, 21, 1.

INDEX GRÆCUS

αἰτειχισμός, circumvallatio, 3.
 αἰτειχισμός ἀποκλείου αὐ-
 τούς, ejusmodi circumvallatione
 eos intercludere, quo minus se
 cum advenientibus copiis subfi-
 diariis conjungere possint, 1, 5, 13.
 αἰτιδίμαι ἰρῆν τῇ κιδάειν, 6,
 29, 4.
 αἰτιδίμαι, 7, 22, 5.
 αἰτιδής, qui cæteris eximius, κατὰ
 τὴν ἰχύν, 5, 18, 8.
 αἰτιδής, accurate, eleganter, Ind.
 16, 5.
 αἰτυγῶναι τῷ, incidere in ali-
 quem, reperire, 6, 8, 3.
 αἰφραίως, Ind. 32, 13.
 αἰφραῖς ἢ αἰφραῖς, 2, 15, 7, 7,
 10, 8.
 αἰφίρομαι, circumferor, vagor,
 4, 17, 5.
 αἰφρῶσαι, 2, 19, 1, 3, 28, 12.
 Παιμάτω, 1, 12, 11.
 παιμήν fibula, 3, 30, 19.
 Παιούς, 3, 3, 1.
 Πάρος τελευτήχῳ, Ind. 18, 8.
 Παιδὶς πέλας, 3, 18, 3.
 παρὶς τῇ τι σκευῇ καὶ τῇ φασί,
 7, 6, 4.
 Παιούς κἀπῳ, 5, 26, 3, 6, 19, 12.
 Παιός, 6, 28, 5, 6, 29, 1, 7, 7, 3, 1.
 Παιός, 6, 29, 12.
 παρὶ πάχῳ, part. aor. 2. act. πί-
 πτω, 1, 20, 11, 1, 21, 8. παρόντας,
 acc. pl. aor. 2, 1, 1, 12.
 παρῶν coquo, Ind. 29, 12.
 πῖταμαι, πῖταμαι ὑπὲρ κοφάλης,
 1, 25, 9.
 Πίπας, 1, 12, 14.
 Πίπας, 3, 5, 3.
 πῖτερ, 4, 28, 2, 5, 20, 14.
 πετροβατία, 4, 19, 1.
 Πικίλα πέλις, Ind. 1, 8.
 Πικιλῶτις χάρις, 4, 22, 9.
 Πικιλῶτις, Ind. 4, 11.
 Πικιλῶτις πέλις, 4, 28, 10.
 Πικίλας ὁ Μαρκατάς, 3, 5, 6. ὁ
 τῶν ἱερῶν ἀσπίδα φέρει, 6, 9, 6, 6,
 28, 5. Αὐξάνειν, Ind. 18, 6.

Πόνη insula in Istro, 1, 2, 3.
 πιθανμίως, adverb. a part. παρ.
 pass. φοβία, 2, 11, 5.
 περιγγίνοι, part. pres. pass. a
 φράσαι, 1, 17, 5.
 περιεκύειν, part. pres. act. a φρί-
 γω, 3, 14, 3.
 πῆ, ἀλλήγου, ulla alia in re, 6, 29,
 17. aliquid, 1, 4, 6, 2, 8, 11.
 πύγαι, 6, 25, 14. αὐτῶν ἀνέχων,
 fontes ejus oriuntur, 1, 3, 1, 2,
 4, 11, 6, 1, 5. πύγαι αὐτῶν ἐκ φε-
 ρίας ἴσι, 1, 29, 7. πύγαι αὐτῶν ἐκ
 ἰλίου, 4, 15, 13.
 πυγνῶν, χίονι καταγνῶν, nix gelu
 constricta, 4, 19, 1. καταγνῶν
 ἦθον ἢ ἦθον καταγνῶν, palis hinc
 inde fixis, Ind. 4, 1, 2. ἄλλος πύγαι
 τῶν αὐτόματων, sal concrevit su-
 pte sponte, 1, 29, 1.
 πυλῶν, 6, 10, 5.
 πυλὸς ξυπόνομα τοῖς λιδοῖς ἐγγί-
 νο, 5, 15, 4, 6, 19, 3, 6, 29, 16,
 7, 21, 7.
 Πυλῶν τῆς Ἀργεῖου, 3, 1, 1.
 πυλῶν, 2, 18, 5.
 πυλὸς διτοκαλὸς ποταμὸς, 4, 6, 13.
 πυλῶν, 1, 23, 10.
 πύρρις, 7, 8, 1, 7, 21, 11.
 πύρρις, πύρρις: τελευτῶντα πύρρις,
 1, 20, 13, 4, 21, 8, 5, 19, 1.
 πύρρις fons, ἐλίου καὶ φάλα, 6, 26, 3.
 πύρρις urgeor, premor ab hoste,
 2, 27, 2. πύρρις τῶν, 2, 3, 8.
 λυμῶ, 6, 23, 7. πύρρις κατὰ
 πύρρις τῶν, 2, 19, 4.
 πύρρις, ἀπορῆ τῶν ἐπιπύρρις ἐπι-
 πύρρις, 4, 21, 17. τῶν ἐπιπύρρις τὰ
 μήνα πύρρις τῶν ἐπιπύρρις, 6, 24, 9,
 6, 25, 8.
 Πύρρις, 1, 11, 12.
 πύρρις, appositus, accommoda-
 tus, de quo id credi possit, 2, 12,
 12. ἢ. credibilis, 7, 4, 5. ἢ ἐπιπύρρις
 πύρρις, 7, 24, 8. πύρρις
 τῶν ἐκ πύρρις, 1, 7, 3.
 πύρρις, Ind. 15, 9.
 πυρρὸς τιμωρὶς, 7, 18, 2.

IN ARRIANUM.

πλοῦτος, 7, 10, 4.
πλοῦτος, navigabilis, Ind. 4, 3. & 20, 5.
πλώω, Ind. 12, 1. & 22, 4.
πνέω βίαιον, 2, 6, 3. μέγα πνέει, 6, 18, 11. πνέω ὁμῶ τῷ αἵματι ἐν τῷ τρεφύματι ἐκπνέειτο, 6, 10, 2. πνέωμαι μέγαλον ἰμπνέειτο, 7, 22, 4.
πνευστῖον anhele, 5, 16, 2.
πνέω, ἀπ' ἄρατος ἀνέμου πνέεται, 1, 26, 2. 3, 3, 7.
πνυγνέω, quasi suffocans, angustum, 6, 23, 4. Ind. 24, 2.
πνέω ventus, 7, 22, 4.
Πνυταγέρος, 2, 20, 8. βασιλεὺς, 2, 22, 2. Πνυταγέρω, Ionice pro Πνυταγέρω, Ind. 18, 8.
πράα βαθεία, 6, 29, 6. Ind. 13, 5.
πράω, 5, 26, 2. 7, 2, 7. desiderare, 7, 12, 8.
πράω ἵλασθαι αὐτὸν, cupiditas cum ceperat, 1, 3, 6. 2, 3, 1. 3, 1, 8.
παραλαμβάνει αὐτὸν, 7, 1, 1. ἵπτοις **πράω** γοίτας ἵπτιν, 5, 27, 11. αὐτῷ **πράω** ἐγίνετο, 7, 2, 4. **πράω** ἔχον αὐτὸν, 7, 16, 2. ἵππος ἔχον φιλίας τε καὶ **πράω** ἐς αὐτὸν, 7, 12, 5. ἐν ἀκμῇ **πράω** **πράω** ἀνδρῶν ἀποκλῆσθαι, 7, 16, 12. **πράω** τῆς ἐπικίας κατέχεται, Ind. 20, 4. **πράω** ἔσται Ἀλεξάνδρῳ, Ind. 20, 1.
ποιέω, 2, 8, 11. ποιῶν ἀγῶνα, facere ludos, certamen, 1, 11, 1. ποιῶν carmina facere, 1, 11, 3. confingere, 5, 4, 5. Ind. 1, 7. scribere, tradere, statuere, 5, 6, 2. 6, 1, 4. ἐν μέτρῳ ποιῶν, versibus describere, 1, 12, 4. ποιῶν de statuariis, 1, 16, 7. Τηνέοις τὰ τῆς ἑνοίας ἐς Ἀλέξανδρον ἱποίης μᾶλλον pro ἱποίησιν, Attice, Tenedii magis in Alexandrum erant propensi, magis ei studebant, 2, 2, 5. N. γνώμη πεποιήτο, apud se stantebant, 1, 1, 10. 3, 19, 2. καὶ ἐκείνου ἡμῶν, 2, 14, 7. ποιόμα, ἐκ ἐκείνου ποιόμα, non miror, Ind. 34, 10.

πόλεις ποιεῖται, urbes edificari, Ind. 10, 2. **ποιεῖται** ἐνυμμάχους, in confœderatorum numerum recipere, 1, 4, 12. **ὁ φάβος ποιεῖται**, non levis momenti judicare, 1, 7, 5. 1, 25, 11. **ποιεῖται** αὐτὸς τὸ δόξας **Μακεδόνων**, convenienter agere gloriæ Macedonum, 1, 13, 10. **ἱκανὸν ποιεῖται τιμηραῖον**, fide dignum judicare, 6, 28, 3. **τεκμήριον ποιεῖται**, documentum edere, 7, 12, 5. **μέσος αὐτῷ τε καὶ Ἀλεξάνδρῳ τὸν Εὐφράτην ποιεῖται**, medium inter se atque Alexandrum Euphratem relinquere, 2, 13, 1. N. Ind. 22, 1. **πεποιήται**, statuisse, 3, 21, 8. **Ἡρόδοτος πολλὰς αἰεὶ ἢ γυναῖκας τῶν ποιεῖται**, scilicet **μήτρας**, Herodotus frequenter harum mulierum mentionem facit, 7, 13, 11. **νῶς ποιεῖται**, 2, 16, 5. **αὐτὸς ποιεῖται**, sibi utile judicabat, 7, 7, 13.
ποιή herba, Ind. 29, 13.
ποιήματα τῶν ποταμῶν, dicuntur campestria loca fluminum alluvionibus facta, 5, 6, 5. τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Ἀργυρίᾳ **ποιήματα**, 5, 6, 7. **ποιήματα**, part. a. i. med. a **ποιέω**, 1, 4, 12.
ποιήσας, part. aor. i. act. **ποιέω**, 1, 6, 5.
ποιήσας, opus Homeri dicitur, 4, 1, 1.
ποιήσας, 1, 9, 18. **ἐκ τῶν τε καὶ μελῶν**, 1, 11, 3.
ποιήσας, 2, 20, 15.
ποιήσας, Ind. 16, 5.
ποιήσας, Ind. 11, 11.
ποιήσας, 3, 28, 12.
ποιήσας, Ind. 32, 4. & 40, 3.
πολεμῖον Λακεδαιμονίους, bellum gerō cum Lacedæmonis, 1, 9, 2. 2, 17, 4. **αὐτὸς πολεμῖον**, 4, 10, 6. **ἐκ τῶν πολεμῶν**, aperte bellum gerere, 2, 17, 4. **πολέμους**, Ind. 1, 4.
πολέμους τοῖς, 1, 28, 2. **σῶμας** τὰ **πολέμους** ἀχρεῖον, 3, 6, 9. 5, 4, 8.

INDEX: GRÆCUM.

ῥῆ. ἀπὸ Μουσικῶν ἀπὸ παλῆμης
fr. cum Musicano inimicitias ge-
rebat, 6, 16, 4. ἡ δὲ παλῆμης ὄψιν
δύχασται, 4, 16, 7. τὸ παλῆμης
hostes, 5, 24, 14.

παλῆμης καὶ πόλεως, 2, 7, 7. τῆς ἐλπίδος
τοῦ σπουδαίου τοῦ παλῆμης, 2, 7,
3, 8.

παλῆμης, Ind. 12, 2.

παλῆμης ὅσον τῷ, 6, 16, 6.

παλῆμης Μελῶν, 1, 9, 12. ἡ μὲν
βλάβη ἐς τὸ παλῆμης τὴν πρώτην δό-
ξαν, 1, 18, 14. ἐπὶ σπουδαίῳ τῷ
σπουδαίῳ Πέρσῃ παλῆμης, adhuc du-
rante Persico bello, 1, 29, 9. ἡ
παλῆμης κρείσσιν, belli eventus, 2,
16, 12. παλῆμης ἐς ἀλλήλους τυγχάν-
ουσι, bellum inter eos est, Ind. 11,
10. & 14, 4. N. ἐμβεβλήκει ἐς τὴν
αὐτῶν ἐπὶ παλῆμης, invaserat
regionem eorum hostiliter, 3, 24,
3. τῆς ἐμπεδῆς τῇ παλῆμης, 1,
12, 19, ἐς Μακεδονίαν ἀποστρέψας
τὸν παλῆμης, 2, 1, 1. παλῆμης συν-
τάξιν, bellum componere, 2, 25,
2. 25. παλῆμης διευτυχεῖν, in bella
felicem esse, 4, 7, 8.

Παλῆμης ἐς Μακεδονίαν, Περσῶν, 3,
5, 4. ὁ Θουρῆμης, 3, 5, 6. ὁ Ἀρ-
του ἀδελφός, 3, 27, 1.

παλῆμης, urbem condo, πεπολιμῆ-
ται, sita, Ind. 43, 13.

πολιμῆμης, 1, 25, 9. 1, 29, 4. πολιμ-
ῆμης, 1, 19, 3. πολιμῆμης τοῦ
ταῖς ταῖς, 1, 19, 12.

πολιμῆμης, τῇ πολιμῆμης ἐν ἀβύσσῃ
ἀποτίκτεται, 2, 1, 5. ἀντάχων τῇ πο-
λιμῆμης, 1, 23, 1. τὴν πολιμῆμης
ἐκπλοῖον, 4, 5, 4. πολιμῆμης λόγος,
1, 19, 1. χρησὶς πολιμῆμης, 1, 20,
4. 1, 27, 5.

πόλις Ἀθηναίων, 1, 1, 4. ἡ Θουραία,
1, 7, 9. Πλαταιῶν, 1, 9, 8. Φίλιπ-
πος, 1, 1, 6. πόλις μεγάλη καὶ ἰσχυρή
μιν, 2, 13, 11. ἄλλη πόλις, alia ur-
bis pars, 1, 8, 12. πόλις, omittit
ἔξω, ὡς τῇ ἰμαρτίῃ, in mea civita-
te, 1, 12, 8. ἐν πόλιν, oppidan-

ni, cives, 1, 5, 18. 1, 7, 8. 1, 29,
31. τῇ πόλιν, urbem evertere,
1, 9, 5. πόλις ἐπὶ ἐπὶ πόλιν, 1,
2, 1.

πόλις καὶ πόλις, 1, 9, 9. 1, 24,
7. μιν, 2, 28, 11.

πολιμῆμης, τῇ ἀποστρέψας,
resp. ab optimatibus gubernatur,
5, 2, 3. ἀποστρέψας τὸν πολιμῆμης
qui praesunt recip. ibid. πολιμῆμης,
7, 15, 7. & 9.

πολιμῆμης ἐπὶ πόλιν, 5, 1, 10. 5, 25, 1.

πολιμῆμης, τῇ πόλιν πόλιν, 7,
20, 3. πολιμῆμης, 5, 2, 4.

πολιμῆμης, ἐκπλοῖον, Ind. 37, 8.

πολιμῆμης, 2, 10, 2. 5, 9, 2. & 3. & 4.

πολιμῆμης, pro πόλιν, Ind. 4, 8. & 26, 9.

sic πόλιν τι, Ind. 15, 1.

πολιμῆμης, multesima l. e. mi-
nima pars, 7, 1, 3. Ind. 7, 1.

πολιμῆμης, 5, 20, 5.

Πολυμῆμης, 3, 26, 5.

Πολυμῆμης, 3, 3, 1.

Πολυμῆμης, Polux, 4, 8, 4.

Πολυμῆμης ὁ Κρόνος, 2, 16, 3.

Πολυμῆμης, 1, 10, 7.

πολιμῆμης, Ind. 40, 5.

πολιμῆμης, locuples, Ind. 8, 9.

Πολυμῆμης ὁ Σαρμῆς, 2, 12, 3. Που-
λυμῆμης, 3, 11, 15.

πολυμῆμης, Ind. 9, 10.

πολυμῆμης, 7, 12, 11. Ind.

43, 10.

πολυμῆμης, 7, 1, 1. πολυμῆμης
ἐν τῇ ἀποστρέψας, 2, 13, 3. Cuius
suis inquiri, 7, 10, 6.

πολιμῆμης, ἐν πόλιν scil. χρόνῳ, jamdu-
dum, ex multo tempore, multo
ante, 1, 2, 2. & 3. 1, 7, 5. 1, 20, 5.

ἐκ πόλιν, ex longinquo loco, 1,
19, 16. 3, 28, 11. N. πόλις πόλιν
1, 11, 4. τὴν πόλιν ἐκ πόλιν πόλιν
ἐκ πόλιν, 1, 9, 2. & 4. πόλιν πόλιν
ἐκ πόλιν, multum fuisse in ex-
probrando, 4, 8, 11. πόλιν ὁ
πόλιν πόλιν (πόλιν), 3, 3, 6. ἐκ πόλιν
plerumque, 1, 9, 8. & 9. 1, 27, 2. 1,
19, 6.

T N A R R I A N U M.

1. 2, 24, 2. 1, 27, 10, 5, 24, 1. I.
 Opponitur ἀρσενί, 5, 25, 2. ἡ παρ-
 λήγησις κοπιόει, 1, 3, 2. N. 7.
 1. 12. πολλὰ βλαπόμενα, 1, 16, 1.
 ὡς πολλὰ φέρον, maxima pars in-
 fimalis, 1, 3, 5. 1, 27, 1. 3, 1, 3. τὰ
 πάντα, plerumque, 5, 28, 5. 6.
 24, 6. ὅραται πάντα, universus ex-
 ercitus distinctus a ducibus, 5,
 27, 3. ἀνταρστήσιν τῇ Ἀραβίᾳ τὴν
 πολλὰν, magnam Arabie partem,
 7, 1, 2. ἀπὸ πάντων, multis verbis,
 3, 9, 14. τὰς περὶ τὰς πολλὰς, pe-
 ctusum maximam partem, 1, 11, 9.
 4, 1, 6. πολλὰ τι ἐπιφανέστερα, 1, 12,
 5-7, 7, 6. πολλὰ ἐστὶ τῶν ἄλλων ἐπι-
 φάνειαι, 1, 15, 10. πολλὰ μῆτις, 1,
 12, 4. ὡς πολλὰ ἀφαιρούμενα, cum
 longe abest, 1, 8, 1. 1, 13, 2. ὅ
 πάντα plerumque, 3, 10, 5. 3, 18,
 2, 6, 25, 7. & 13. τὰ πάντα, ind. 8,
 3. ὅς τε πολλὰ αὐτῶν, magna montis
 pars, 3, 28, 8. ἡ πολλὰ multum,
 ἐπιφανολογώστερα ἐκ πολλοῦ, 3, 12, 3.
 τὰ πάντα τῆς ἐρητίδος, 4, 6, 1. πολλὰ
 δὲ τι ἀλμυρῶνται, 4, 25, 4, 5, 4, 2.
 ἄλμυρον αἰέχων ἐπὶ πολλὰ τῆς μυγίας
 θαλάσσης, promontorium longe
 in oceanum porrigi, 7, 20, 15.
 ἐπὶ πολλὰ ἐσέχων ὡς πύργος, amplius
 intus, 5, 23, 5. πλῆθος πολλὸν ἐν
 ὅσῳ τῆς ἀλμυρῆς, 5, 25, 2. ἐπὶ τὰ πολλὰ
 παρακαλούμενος τῇ Ἀραβίᾳ τῇ, lo-
 tam fere Arabiam, 7, 20, 14. ἐπε-
 πλοῦσθαι, 1, 9, 2. 1, 23, 1. 5, 12, 6. de
 loco, ἐπὶ πολλὰ τῆς θαλάσσης, 2, 18,
 11. ἐπὶ πολλὰ procul, late, 1, 19,
 14. N. ἀνίσταται ἐπὶ πολλὰ, 4, 26,
 10. 6, 3, 8. κατέκτανον δὲ τὴν καὶ
 ἐπὶ πολλοῦ, 2, 27, 6. τοῦ βλάσκει ἐπὶ
 πολλοῦ κατέχων, ibid. ἡμεῖς ἐπε-
 πλοῦσθαι τῆς κατὰ κατὰ, in mul-
 tam noctem durans, 3, 13, 5. sic
 ἐπὶ πολλοῦ ἐνέχων τῇ πολιορκίᾳ, 1,
 23, 1. ὡς πολλὰ, non multo an-
 te, 6, 6, 10.

πελυτέλιος, πολυτελής υπηρετήρ
της πόλεως, 7229, IO.

Παλιόπυρρος Ναντι, 2, III, I3. 7, 5, 2,
Παλιόπυρρος ποταμός, 4, 5, IO. 4,
6, II.

παλαγγινίαι, I, 21, 8.

Ind. 36, 3.

परमेश्वर ईश्वर, अर्थात् भगवान्, २, ३,

10. πομπὴ ἱερίας, missio equo-
rum, 4, 2, 10. legatio, 4, 1, 2. πομπή
πύμπεν, 1, 18, 4. εἰδήν, 2,
26, 10. πομπὴ ἀσποματιῶσα ἀν-
τιπὶ ἐπὶ ταῖς ἰνάαις ταῖς ἐκ πολέ-
μου πομπῇ, 6, 28, 2.

συνεχόμενος, strenue rem gero, pugno,
1, 15, 8. **ἔργω**, laboro, graviter ab
hoste premor, 2, 11, 1. N. 3, 14.
ἔργω, laboro, operor, **κατ' ἀρετὴν**
συνεχόμενος ἐπὶ τῇ πόλει, 2, 18, 7. **ἐν**
ἐσθίῃ, **πικρῇ**, 7, 30, 2. **ἰνδ.**
11, 5. **κατὰ τὴν πόλιν**, 5, 25, 7.
6, 24, 2.

πονία, τὴν κατεσφύδα, muri af-
 fecti, ruinosi, 1, 26, 8. 6, 5, 8. ἰσο-
 ροφία τῶν ὑμῶν κατεσφύδα, quae
 ab imbris corrupta erant, 5,
 29, 8. 6, 15, 8. ὁς ποταμός μὴ ποτῶ-
 νται τὰς νῆας, 6, 5, 5. 6, 18, 9. 7,
 7. 3. Ind. 23, 8. §. labore acquiro,
 Ind. 11, 2.

πομπὴν ἔδωκεν, 4, 4, 17. Ind. 26, 5.
πλάττω, Ind. 27, 5. πομπὴν καὶ μαρτυρίαν,
Ind. 29, 5. πομπὴν γὰρ, Ind. 32, 1.
παύσαντες ἔχουσιν, 7, 25, 9. & 11.

πῶσι· πολλὰ ἔσται αὐτοῖς, I, II, 3.
 ὅτι· ὁ ἄλλω δίδωται πόνω, 5, 13, 5a
 ἔξω πόνω, Ind. 36, 8. ὁ ἕνι πόνω, I,
 9, IO. 4, 25, I. πῶσι πολλοί, 2,
 7, 7. πῶσι τοῖς πόνωις ἐκιδόνται,
 ibid. IO. πόνωις ὡς πόνωι ἐκιδόνται·
 αἰα, 5, 25, 3. πῶσι τοῖς πόνωι αἰ-
 αῖ τοῖς πόνωι, 5, 26, I. πόνωις φέρω,
 6, 26, 2.

ποῖται, ὡς φάσκει· ποῖται ἐπείδωκε,
 I, II, IO. Ἀγαπᾷ· αὐτός, 7, 20, 9.
 πορεύσῃ, ἢ αὐτῶν πορεύσῃ ὁ δὲ πάλιν,
 erat illi iter faciendum iuxta ur-
 bem, I, 27, 7. ἢ ἐπὶ τοῦ Ὁξωσ τοῦ
 δ' αὖτε ἔξ Ὁξωσ πορεύσῃ, 3, 30, 12. ξυνο-
 M m m 3

INDEX GRÆCUS

ἡγὼς πορείας, 4, 5, 9. μακρῶς, 6, 8, 13. καὶ τὴν πορείαν, in itinere, 1, 5, 2, 7, 12, 8. oppos. ὁ πλῆξ, 7, 25, 3. ἄντι τῇ ἐκ' Ἀργυρίῃ πορείᾳ ἀνφω-
 λῶσθαι, 2, 17, 1. ποιεῖσθαι τὴν πο-
 ρείαν, iter facere, 3, 21, 11. 6, 4, 2.
 6, 24, 9. 6, 25, 7.
 πορεύομαι εὐδὲ ποταμὸν, 1, 5, 8.
 πορθεῖν populus, vastus, 4, 6, 10.
 5, 9, 3.
 πορθεῖς fretum τριηγάδος, 2, 18, 5.
 πορίζω, supposito, ξὺν τῷ οὐκ οὐ πο-
 ρεῖται σφίσι πόσις, 5, 27, 11.
 τὴν ἀποφάσεων πορίζομαι, securi-
 tatem sibi parare, 7, 9, 7.
 Πέρσῃ Rex, Ind. 5, 3.
 πορῶ, ἐντοφυρθεῖν ὁ καὶ Μίμφοι πο-
 ρῶν ὁ Νείλῳ, 3, 6, 1. δουλιγορθε-
 ρεῖν ἐξουγμῶν ὁ πόρῳ, 3, 7, 1. ὁ
 οὐκ ἐντοφυρθεῖν, 5, 14, 12. §. πό-
 ρῳ, locus ubi transmittitur, 6, 7, 2.
 §. alveus fluminis, 7, 21, 6. γε-
 φύρας ὁ πόρῳ, 2, 29, 7. τὰς διφθί-
 ρας παρσενεῖς ἐν τῷ πόρῳ, ad
 trajiciendum, 4, 4, 2. & 7. κατὰ
 μέσους τὸν πόρον ὁ ἑλκυστοῦ, in
 mediis fluctibus, in medio cursu,
 transitu Hellepontis, 1, 11, 10, 6,
 3, 4. διαβαλεῖν τὸν πόρον, 1, 13, 4.
 ἐμβαίνειν εἰς τὸν πόρον, 1, 14, 10.
 λαμβάνειν ὀφθαλμούς τὸν πόρον,
 clam flumen transmittere, 5, 10, 1.
 ἐξογῶντο αὐτῶν τὸν πόρον, naviga-
 tionis duces erant, 6, 18, 11.
 πόρῳ φικισμένοι Ἀλεξανδρῶν, procul
 ab Alexandro habitantes, 1, 4, 11.
 9, 2. ὁ ἐκείνης, procul a patria, 1,
 9, 2. καὶ μετὰ αὐτὸν πόρῳ ὁ οὐκ ἐν-
 γεῖται ἦσαν, 1, 20, 14. πόρῳ ὁ
 ἐκαστῶ, 4, 11, 9. ὁ πόρῳ ὁ ἀλφειὸς
 ἀπογύγνεται, 5, 20, 16. 7, 26, 5.
 πῶν ὁ πόρῳ ἕκαστος ἐτελευτῇ, 7,
 23, 3. ἔπειτα πόρῳ τῶν νεωτέρων, in
 multam noctem, 7, 24, 7. 7,
 25, 1.
 πορρωτάτω longissime, 1, 4, 6.
 πόρρωθεν, 5, 14, 3.
 πορρύτερ, 6, 29, 9.

πορρωτέρως, qui purpuras capit, 7,
 19, 8.
 πορρωτέρως, 6, 29, 8. Ind. 16, 4.
 Ποσειδῶνι ἀντίδωκεν, 1, 11, 10. Ind.
 18, 11.
 ποταμὸς πλῆξ, 6, 2, 8. ἔκπῳ πο-
 τάμῳ, Ind. 6, 8.
 ποταμός, τὸν ποταμὸν διαφύκειν, 1,
 1, 7, 1, 2, 3. μέγας ὁ ποταμός, divini-
 tis curias, 1, 3, 5. ἐκτελείναι τὸν
 ποταμὸν, 4, 4, 1. οὐκ ἐκτελείναι
 prope flumen, 1, 2, 5. eodem locu,
 quo mox usurpatur, αὐτὸς ὁ πο-
 τᾶμος, ibid. 12. §. ποταμός, proma-
 ti, Ind. 27, 5. N.
 πόσις, 5, 4, 11. 7, 16, 3.
 πόσις ὁ πόρῳ, potui apta, Ind. 22, 8.
 πόσις potius, convivium, πόσις ὁ
 πόρῳ οὐκ ἐντοφυρθεῖν, 4, 8, 3. οὐκ ἐντοφυρ-
 θεῖν, inter pocula, 4, 10, 7. ἀποφά-
 σεις οὐκ ἐντοφυρθεῖν, 4, 13, 11. 7, 4,
 10, 7, 27, 3. ἀποφάσεις πόσις, 6,
 25, 12. πόσις αὐτῶν ἐξογῶντο οὐκ ἐν-
 τοφυρθεῖν, 7, 14, 1.
 πῶ ἐνclit. ferme, ἀπὸ μέσους πο-
 τᾶμος, circa mediam ferme no-
 ctem, 1, 23, 4. ἐντὸς πῶ, circiter
 septem, 4, 26, 3.
 Πύρῳ nomen loci, 6, 24, 1.
 πύς, τὸ αὐτὸ ποταμὸν ἀφῆκεν, 2, 11,
 8. ὡς τάχως εἰχον ποταμὸν, quanta
 maxima celeritate pedum pote-
 rant, 6, 6, 10. ἐντὸς πύδῳ, cessum
 ὑποχωρῶν, pedem retro ferre, 5,
 17, 12. πόδῳ αὐτῶν τῇ κλίτῳ, 6, 29, 8.
 πρᾶγμα, τὸν ποταμὸν ἐντὸς πύδῳ
 γινώσκον, huc permittit regni admini-
 strationem, 1, 23, 9. πᾶσι τὰ
 βασιλείας πράγματα, 4, 20, 5. κατέ-
 χον τὰ πράγματα, rerum potiri, 1,
 23, 10. τὰ πράγματα ἐντὸς εἰχον,
 rerum administrationem in insula
 tenebant, 3, 2, 6. τῶν ἑλκυστῶν
 βασιλείας πράγματα, 2, 1, 4, 3, 11,
 2. ἑλκυστῶν πράγματα, res Gra-
 ciæ, 2, 17, 2. ἀπογύγνεται τὰ πράγματα
 πράγματα, rebus suis diffusi, 4,
 28, 1. μέγας πράγματα πρά-
 ρω,

IN A R R I A N U M.

πρὸς, 4, 7, 10. ἀνέστη τὰ βασιλείας
πρωτόματα, 4, 12, 8. πρὸς γὰρ
ἔχεις τε καὶ παρέχεις ἄλλοις, tibi pa-
riter atque aliis negotium facies-
cent, 7, 1, 9. συμμεταχόντας αὐ-
τοῖς τῶν τότε πρῶματων, ad quos
infortunium illud communiter
pertinebat, 1, 9, 7.

Præsens pro præterito, præf. 3. &
1, 1, 3. & 5. 1, 3, 10. 2, 3, 2. 2, 16,
2. 4, 8, 2. 4, 9, 9. 7, 11, 7. pro plusq.
perfecto, 1, 23, 10.

Περὶ αὐτῶν ποταμῶν, 1, 12, 11.

πρῶτος τῆς φάλαγγος, 1, 1, 10. N.
πρῶτος, part. aor. 1. αὐτῶν πρῶ-
τος, 1, 7, 8. 1, 20, 12.

πρῶτος, 4, 13, 12.

Πρῶτος, Ind. 10, 5.

πρῶτος, viridis, Ind. 16, 5.

πρῶτος, 2, 25, 4. ἀπέσπασεν auto-
rem defectionis esse, 1, 7, 8. τὸς
ἀλόντας τὰ αὐτὰ ἔπρεξεν, 4, 2, 7.
κακῶς πεπρωγότες, remale gesta,
4, 17, 11.

πρῶτος, dat. plur. part. aor. 1.
pass. a πρῶτος, 1, 17, 15.

πρῶτος, ramus, truncus arboris, 6,
22, 8.

πρῶτος, ἐν τῷ πρῶτῳ κόσμῳ ἀνα-
παύων, 2, 10, 3. 4, 11, 6. ὁ πρῶτος
τος, 7, 14, 4.

πρῶτος ἀφίκετο, 1, 29, 8. κατὰ
πρῶτος φιλικῶς ἐνδιήγομενος, per
legationem amicitiam composi-
turus, 4, 1, 2. πρῶτος ἦκεν, 3, 5,
1. πρῶτος πῶματι, 1, 10, 3.

πρῶτος, 3, 24, 10.

πρῶτος τὰς φιλίππων ἔργα, ex-
tollo Philippi res gestas, 4, 8, 10.
πρῶτος λόγος, 4, 13, 4. τὰς φιλί-
ππων τῶν πατρῶν πρῶτος, per
præferre, 6, 30, 5. ἐπρῶτος παρ
αὐτῶν, 1, 5, 3. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπι-
κηρυκτέοντος ἐπρῶτος, 1, 24, 9.
1, 29, 10. πρῶτος ὡς ἂν Ἀ-
λέξανδρος, 1, 10, 9. 1, 29, 3. πρῶ-
τος παρ' αὐτῶν ἐπὶ τοῖς κακῶς
ἐγγινόμενοις, 3. pl. aor. 1. opt. med.

1, 7, 10. ὅσοι κατ' ἐξέστην ἡ τῶν
ἄλλων ἀρετῶν πρῶτος, quic-
unque dignitate aut virtute bel-
lica illustres erant, 7, 11, 14.

πρῶτος, πρῶτος, 1, 4, 9. πρῶτος
ἦκεν ἐπὶ φιλικῶς, legati veniebant
amicitiam petentes, 1, 24, 9. πρῶ-
τος αυτοκράτορις, legati cum libe-
ra, potestate, plenipotentiarior
vocant, 1, 26, 4. πρῶτος ἐν τῷ
Ἑλληνισμῷ, 2, 15, 2.

πρῶτος, 3, 29, 9. τῶν ἐπὶ
ρῶν, 5, 28, 8.

πρῶτος, ἡ μαλδανὰ πρῶτος, non
mollis vita, Ind. 12, 9. & 34, 5.

πρῶτος igneus turbo, Ind. 30, 2.

Πρῶτος, 1, 11, 13. πόλις, 1, 12, 13.

πρῶτος γινώσκω, 1, 7, 7. 1, 13, 4. ὁ
πρῶτος, 2, 20, 11. πρῶτος, ὅτι do-
nectandem, 6, 13, 4. 7, 22, 2.

ὡς τ' ἄλλος φάλαγγος ἐλθὲν λατὶ
διεῖν κίρκος, relicto dextro cornu
ante reliquam phalangem confi-
stere, 1, 1, 15. τῇ φάλαγγι πα-
ρῶν ὡς τῆς φάλαγγος παρατά-
νας, phalangem peditum ante uni-
versam aciem constituiebant, 1, 2,
10. 1, 28, 8. λόφος ὡς τ' πόλις,
collis ante urbem, 1, 28, 4. ὡς τ'
πόλις, ante flumen, 1, 2, 12. 2,
8, 15. ὡς σφῶν ὡς βαλὼν, an-
te se objicere, 1, 1, 9. 4, 2, 10.

ἴφριον ὡς αὐτῶν, gestabant ante
ipsum, 1, 11, 12. ὡς τ' ἐκφυγῶν,
ante illam calamitatem, 1, 9, 15.

σφῶν αὐτῶν ἐπὶ ἐκφυγῶν ὡς τ'
τεύματι, 1, 12, 12. τὰ σφῶν ὡς
τῆς πόλις ἐκφυγῶν, 1, 20, 13. ὡς
τ' καιρῶν, ante tempus, 1, 22, 7.

ὡς τ' ἐκφυγῶν, ante expeditio-
nem, 1, 24, 1. οἱ ὡς Δαρῶν βασι-
λεῖς, 3, 22, 1. ὡς πολλῶν, non
multo ante, 6, 6, 10. ὡς τ' ἄλλος
τελευτῶν, videntur esse non ante
arce, sed in ipsa arce collocati,
6, 9, 4. ὡς τ' βασιλείας ἐμάχοντο,
6, 10, 1. ὡς τ' ἐκφυγῶν κινδυνεύον,
6, 13, 10.

ὡς-

INDEX GRÆCUS

- αὐτοαγγίζω**, 3, 26, 1.
αὐτοαγίω impetum facio, 5, 16, 3.
is, *progređi in*, 1, 4, 2. *produco*,
 2, 10, 1. N. **αὐτῶν** ἐπὶ τὰς πόλεις,
 2, 4, 2. ἢ τὶς ἐπὶ τὸν αὐτοαγίωτον
αὐτοαγίω βαρβαρίσας, *hadductus*
est, ut insolentius barbarorum
imitaretur, 7, 29, 1.
αὐτοαγιστίω, 7, 9, 17.
αὐτοαδικίω, 2, 14, 7.
αὐτοαπέρχισθαι, prius mori, 7, 16,
 13.
προαποθνήσκω, ante morior, 7,
 16, 13.
αὐτοαπίζω, 6, 10, 7.
αὐτοβάνω *ευκλίδιον*, *Ind.* 16, 5. **αὐ-**
τοβάνω *χάριτας* ἢ *τάφρον*, 1, 6,
 19. *οὐ* ἐλπίσιντες *αὐτοβάνοντες*, 5,
 16, 3.
αὐτοβαλλέμεν, *part. aor. 2. med.* **αὐ-**
τοβάνω *αὐτῶν*, ante se obli-
cere, *disponere*, 1, 1, 9.
αὐτοβάνω *ἐν μοίρῃ*, 3, 28, 11. *χαίρει*
ἐν τῇ σιλικῇ, *ibid.*
αὐτοβελώνης, *part. prat. pass.* *a*
αὐτοβάνω, 1, 6, 19.
αὐτοβέλος, *Ind.* 22, 1.
αὐτοβόλῃ, *δέρρις* *αὐτοβόλῃ* *αὐτῶν* *τὰ* *το-*
ξίσματα, 2, 18, 12. *is* *αὐτοβόλῃ* *ἀπο-*
τείνει *τὰ* *δέρρις*, *in adversum ha-*
stas dirigere, 1, 6, 3.
αὐτοβόλῃ, *ita dicuntur saxa in ma-*
re projecta, quibus accessus na-
vium ad murum Tyrionum impe-
diebatur, 2, 21, 11.
αὐτοβούλις, *Ind.* 14, 5.
αὐτογνοίς, 3, 27, 10. 5, 26, 8.
αὐτοδύλῃ, 6, 23, 8.
αὐτοδύδωμι, *αὐτοδύδωμις*, 3, 22, 9.
αὐτοδύδωμι *ἢ* *Ἐλπίσιν*, *prodido* *qua*
Græci proditi fuerunt, 1, 9, 12.
 4, 7, 5. *ἐπὶ* *αὐτοδύδωμι* *ἐπὶ* *δύδωμις* *ἢ*
πόλιν, 1, 20, 10. 2, 1, 1.
αὐτοδύδωμις, 2, 9, 3, 7, 12. *ἢ* *πολιν*,
 1, 14, 9. 3, 12, 4. **αὐτοδύδωμι** *ἢ* *πολιν*,
 1, 12, 12.
αὐτοειπῶν *five* **αὐτοειπῶν** *progređi*, *pro-*
cedere *διὰ* *ἢ* *Ἄμυν* *ἢ* *Τελεβάνης*,
 1, 2, 2. **αὐτοειπῶν** *ἢ* *αὐτοειπῶν*, 2, 6, 7.
αὐτοειπῶν *αὐτοειπῶν*, *procedere*,
 6, 5, 13. *ἢ* *ἐπὶ* *αὐτοειπῶν*, *in*
anfractum procedens, 2, 8, 1. *αὐ-*
τοειπῶν *ἢ* *αὐτοειπῶν*, 4, 8, 3. *αὐ-*
τοειπῶν *ἢ* *αὐτοειπῶν*, 2, 8, 4.
αὐτοειπῶν, 1, 1, 16. 1, 2, 6.
αὐτοειπῶν, *part. prat. pass.* *a*
αὐτοειπῶν, 1, 8, 2.
αὐτοειπῶν, *aor. 2. inf.* *a* *αὐτοειπῶ-*
ν. *εἰς* *τὸν* *αὐτοειπῶν*, 1, 14, 9.
αὐτοειπῶν, 6, 4, 8.
Προειπῶν, *αὐτοειπῶν*, *αὐτοειπῶν*, 2,
 28, 7.
αὐτοαγγίζω, 6, 27, 1.
αὐτοειπῶν, 7, 8, 1.
αὐτοειπῶν, *Ind.* 34, 4. *αὐτοειπῶν* *ἢ* *χα-*
ριτας, 1, 8, 2. *ἢ* *ταφῶν*, *Ind.* 22, 2.
αὐτοειπῶν *ἐπὶ* *αὐτοειπῶν* *τὸν* *ταφῶν*
τοῖς *εὐνοίας*, 5, 25, 5.
αὐτοειπῶν, *δὲ* *ἢ* *τὸν* *αὐτοειπῶν* *ἢ* *ταφῶν*
αὐτοειπῶν, *qui bellica gloria in*
Græcis civitates eminebat, 1, 9,
 11. *τὴν* *αὐτοειπῶν* *ἢ* *αὐτοειπῶν*, *qui*
plus stipendii accipiunt, 7, 23, 6.
αὐτοειπῶν, *aor. 2. a* *αὐτοειπῶν*. *εἰς* *ἢ*
ταφῶν *ἢ* *ταφῶν*, *e sylva producere*, *eli-*
cere, 1, 2, 8. *pro quo*, *ibid.* *p.* 6.
est *αὐτοειπῶν*.
αὐτοειπῶν, *defendo*, 7, 29,
 3. *quod verbum in Lexicis non*
reperitur, *sed facile apparet esse*
contrarium, *ἢ* *αὐτοειπῶν*.
αὐτοειπῶν, *part. prat. pass.* *a*
αὐτοειπῶν, 2, 14, 7.
αὐτοειπῶν, 3. *f. plusq. perf. med.* *a* *αὐ-*
τοειπῶν, 1, 2, 1. 1, 4, 2.
αὐτοειπῶν, 3. *fig. a.* *f. med. ind.* *a*
αὐτοειπῶν, *Ind.* 20, 8.
αὐτοειπῶν, *aor. f. pass.* *a* *αὐτοειπῶν*, 7,
 29, 1.
αὐτοειπῶν, 7, 22, 6. *εἰς* *τὸν* *ἢ* *ταφῶν*, 2,
 18, 7. 4, 29, 14. *ἐπὶ* *αὐτοειπῶν*
αὐτοειπῶν, 4, 26, 11.
αὐτοειπῶν, *εἰς* *τὸν* *ἢ* *αὐτοειπῶν*
αὐτοειπῶν, *pro communis salutis stu-*
dio, 6, 25, 6. **αὐτοειπῶν** *εἰς* *αὐτοειπῶν*
ἢ *ταφῶν*, 5, 27, 3. *ἢ* 7.

προσέτι, 5, 27, 16.
 προΐνα, δὲ Σαρδίαν ἐπὶ Φρυγίαν, a
 προίμι, v. infr. voce προΐται, 1,
 24, 4.
 προΐμι ἐς κίνδυνον, mittō in pericu-
 lum, Ind. 20, 8.
 προΐξ, ὡς ἴκας ἐμπόσοις ἐπιδέκται,
 dotes omnibus contulit, 7, 4, 11.
 προΐστας, part. aor. 2. προίμι pro-
 cedo, 1, 12, 17.
 προΐπαιον πρὸ τῶν ἄλλων, 1, 15, 10.
 προΐσται ὅ πολίτευμα, prælum
 reip. 5, 2, 3.
 προΐχομαι, prætendo, prætexo, al-
 lego, 1, 7, 2.
 προκαλῶται ἐς ἐνύβριον, 4, 18, 10.
 προκαλίσσεται, 3. f. a. i. opt. med.
 προκαλῶται ἐς τὰ ψιλὰ ἐν ὁ-
 πῳ, e sylvis in loca aperta pro-
 vocare, 1, 2, 6.
 προκαλίσσεται ἐς ναυμαχίαν, aor. i.
 inf. med. 1, 19, 10. ἐπὶ μέγα προ-
 καλίσσεται φλόγα, augere incen-
 dium, 1, 22, 2.
 προκαύμμα, 2, 18, 12. πρὸς τὰ βέ-
 λη, 4, 21, 11.
 προκαύνει ταῖς γνάμῃς, 5, 26, 12.
 5, 27, 10.
 προκαταγγῆ, 1, 18, 8.
 προκαταλαμβάνει τὴν πόρην, 2, 5, 1.
 προκατασκευάζει τὰ ὅπλα, πολέμῳ,
 part. fut. i. med. προκατασκευάζει
 μαχ, 1, 13, 1. 2, 8, 1.
 προκατελήφει, 3. f. plusq. perf. a
 προκαταλαμβάνω, ante occupo,
 1, 18, 9.
 προκίμαι, 6, 28, 1. πρὸ τῶν Ind. 21, 11.
 προκίμασι, part. præ. a προκα-
 μῳ, 5, 27, 10.
 προκινδυνεύω, inter primos dimico,
 1, 16, 1. 6, 30, 3. pro aliquo dimi-
 co, Ind. 14, 4.
 προκρίνω, προκρίνω, prælatus aliis,
 1, 16, 7. κατ' ἄρτην προκρίνεις,
 3, 16, 20. σοφίῃ καὶ δικαιοσύνῃ
 πάντων προκικριμένῳ, Ind. 12, 7.
 & 17, 4.
 προλαμβάνω anticipo, 7, 28, 6.

προμάχομαι, propugno, 4, 23, 7.
 προμαχόμενοι ἔτιχες, 1, 20, 13.
 1, 21, 12. ἀπὸ τῶν τειχῶν, 4, 2, 5.
 προμαχῶ, 4, 29, 13.
 Προμαχίας τὸ ἄντρον, 5, 3, 2. Ind.
 5, 11.
 προνοῖαι πολλὰ ἔχει τῶν τετραμμένων,
 1, 16, 9.
 προνομεύω, 5, 21, 7.
 προνομῶ, εἰς προνομῶς τάττειται, 1,
 19, 14. εἰς προνομῶν ἐκπύμπει κοῖται,
 3, 20, 6. 4, 24, 14. ἐκ τῆς προνομῶς
 ἐπανελθόν, 3, 21, 3. ληστικὰ ἀδύ-
 νητος εἰς προνομῶν, 3, 30, 17.
 προξενῶ Μακεδόνων, 1, 9, 17. N.
 προπάτωρ, 6, 3, 3.
 προπέμπει ἐπὶ τοῦ Ἰστρον, 1, 2, 2.
 2, 8, 1.
 προπτόμα, τῆς προπτόας, 3, 3, 11.
 προπύμα φιάλη ἐν κύβω, 4, 12, 4.
 προπυμῶν, 7, 3, 4.
 Προπύτις, 4, 15, 11.
 προπυμῶνται ἀπὸ ἑῶν προπύ-
 τῶν, 5, 15, 1. Ind. 19, 3.
 προπύτις ὡς ἐς Καλλιθέην, pro-
 pinandi ordo cum ad Callithea-
 nem venisset, 4, 12, 5.
 προπύ, cum genitivo, ὡς ἄλλων ab
 aliis, præf. 4. & 1, 5, 6. & 12, 7.
 10, 16. ὡς Ἀλεξάνδρῳ ab Alexan-
 dro, 1, 8, 1. & 12. ὡς ἔργον προ-
 μῶν, 1, 5, 21. ὅ βόης ἐκπύμπειται,
 clamore percelli, 1, 6, 7. ὅ φωνῆς
 ἐκπύμπειται, 1, 25, 10. ὡς ὅτι δόξης
 Μακεδόνων, pro Macedonum glo-
 ria i.e. convenienter & congruen-
 ter, 1, 13, 10. N. δὲ αὐτῶν ὡς
 θυμῷ ἦν, quæ ipsi cordi f. grata
 erant, 3, 4, 9. 5, 2, 2. ἦν αὐτῶν
 αὐτῶν τὸν αἶτον, aquilam sibi fau-
 stam esse, 1, 18, 15. 2, 18, 3. 3, 7,
 10. ἦν αὐτῶν τὴν ἐνυπνίου αὐτῶν
 πλάγους, loci amplitudinem esse
 commodam multitudini, 2, 6, 5.
 οἱ ὡς γίνους, propinqui, 2, 15, 6.
 τὰ ἀπὸ θαλάσσης ὡς τῶν Τυρίων
 μάλλον τι ἐν τῷ τότε ἴφαινετο, Ty-
 ρίς magis tunc favere videban-
 tur,

INDEX GRÆCUS

τῆς, 2, 18, 3. λιανὴ αὐτὴς Σιδωνίῳ,
 portus qui Sidonem vergit, 2, 20,
 13. τὰ καταπηγνύμενα αὐτὴς αὐτῇ
 3, 29, 6. αὐτὴς αὐτῇ ποιεῖτο,
 sibi utile censebat, 7, 7, 13. μὴ αὐτὴς
 ἀγνοῖ οἱ ἄλλοι, 7, 16, 9.
 αὐτὴς cum Dativo, αὐτὴς τῷ ἰάτρῳ κα-
 τὰ λελυθέντις, ad sylvam relictis, 1,
 2, 5. τῇ πόλει ἀπολείπειν, ad urbem
 relinquere, 1, 5, 18. αὐτὴς Κελα-
 γίας φυλάκει καταλείπειν, in ea ur-
 be præsidium relinquit, 1, 29, 4.
 αὐτὴς αὐτοῖς εἰσὶν ἐπιείκειαν, ad
 ipsa moenia interfecerunt, 1, 22,
 7. ἡ χώρα ἡ αὐτὴς τῇ πόλει, vicina
 urbi regio, 4, 30, 10. αὐτὴς τῇ γῇ
 ἐφύετο, prope terram volabat, 7,
 20, 10. Ind. 25, 6. αὐτὴς τῇ ξυγ-
 γένει, præterquam quod una mi-
 litarit, præf. 3. χρυσὴν τέλαντα
 πρὸς τῇ βασιλείᾳ ἐπιδόντων χίλια,
 auri talenta præter regnum datu-
 rum esse mille, 1, 25, 6. 3, 18, 8.
 πρὸς τῷ ποταμῷ καταστρεφόμενοι
 εἰς, ad flumen castris positus, 1,
 5, 9. 1, 7, 15. 1, 20, 4. ubi ad Ha-
 licarnassum dicitur Alexander ca-
 stra locasse, cum quinque stadiis
 abesset. ἐν ὁποῖοις ἀπέστειλε πρὸς τῷ
 τείχεϊ, 1, 5, 13. 1, 12, 15. πρὸς τῷ
 ὄρει ἀρριθίων, 1, 18, 8. 1, 19, 10.
 πρὸς ἱερῆς ἐκτελέουσιν, in sacris lo-
 cis supplices, 1, 8, 14. N. πρὸς ταύ-
 τη, ad hanc, præter hanc, 1, 18,
 5. 4, 7, 9. πρὸς ταῖς, præter hos,
 1, 20, 8. 2, 3, 11. 5, 19, 3. ἡ πρὸς
 Ἐλδοπότῳ Φρυγίᾳ, 1, 12, 14.
 πρὸς cum accusativo. post, πρὸς τὰ
 ἀπαγγελλόμενα ἐπαιτίσθησαν, post-
 quam illa renunciata fuerant, re-
 bus novis studuerunt, 1, 10, 3. 1,
 18, 14. sic πρὸς τοὺς πρὸς ὅρα ἐπί-
 στω ἀπέπεμψεν, indignatus legatos
 remittit, 2, 16, 13. 4, 13, 5. Ind.
 14, 4. πρὸς τὴν προβαίνειν ἀπερίνα-
 τε, ad legationem respondit, 1,
 10, 7. ἐν τοῖς προβαίνουσιν πρὸς παλὰ
 ἡμᾶς, 1, 15, 7. πρὸς βίᾳ συγ-

γένει τοῖς βαρβάρους, coactos
 los cum barbaris militasse, 1, 17
 2. πρὸς βίᾳ VI, 4, 21, 20. 7. 14, 5.
 πρὸς πολλοῖς πλείους πολεμῶν, ad-
 versus multo plures pugnare, 1,
 18, 13. πρὸς πολέμους τὸ ἄγῳνα πο-
 σόμενοι, 1, 21, 2. 7, 5, 8. πρὸς τῷ
 χῳ, adversus, in murum, 1, 19,
 7. πρὸς αὐτὸς σπένδεται, cum iis
 paciscitur, 1, 19, 8. ἐνέβη πρὸς αὐ-
 τὸς convenit, pactus est cum iis,
 1, 27, 5. καθελεῖν τὰς πρὸς Ἀλξάν-
 δρῳ σφίσι γυμνάσιον, 2, 1, 7.
 2, 2, 4. τῶς πόλεως τὸ πρὸς Μύκον
 μέρος, pars urbis, qua Myndum
 spectat, 1, 20, 8. πρὸς Δαρῶν ἄγειν
 τὴν εἰρήνην, cum Dario pacem co-
 lere, 2, 2, 4. ἐκπαύσας πρὸς τὸ
 ἐκπαύειν, 2, 4, 15. 2, 13, 6. πρὸς
 τῇ ὅψῃ τῶν ἀντὶ τὸν ἐκπαύειν
 ἐγένετο, 4, 19, 7. πρὸς τὸς Πέρσας
 μέλει τι τὸν καὶ εἶχον, propensio-
 re erga Persas animo erant, 2, 5,
 6. Φιλίππῳ πρὸς Ἀρταξέρξῳ θύλα
 ἐγένετο, 2, 14, 2. 6. 4. αὐτὸς
 πρὸς τὰ ἐπὶ τῷ, propugnacu-
 lum adversus telorum ictus, 2, 18,
 12. τὸ πρὸς Σιδωνίᾳ τετραμνησὶν τῶς
 πόλεως, 2, 22, 9. τὸ πρὸς τῷ αἰ-
 μῳ, ibid. 10. 2, 24, 1. βάθῳ ὅτι
 πρὸς λόγῳ τὸ ὕψος, altitudo latitu-
 dini non respondet, 3, 29, 6. πρὸς
 τῇ πόλει ἀγανίσσεται, ad urbem
 configere, 5, 22, 1. ἀνέχον τὸ καὶ
 πρὸς τὸ καὶ, adhibere navim con-
 tra fluminis cursum, 5, 7, 8. πρὸς
 τὰ ἄλλα, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἔμελλομεν πρὸς
 τὸ ἄλλοις μεμνησθῆναι σφίσι τὰς πο-
 ρείας, 6, 26, 9. πρὸς σπουδὴς τῶς
 ὁμᾶς ὄντας ὅτι οἱ τῶς αὐτοῖς γινώ-
 μιντο ἀπαλλάσσονται, quantum mu-
 tati ab illis, qui nuper eratis, abe-
 tis, 7, 9, 1. ἵαμα πρὸς τὰς πόλεις,
 Ind. 14, 9. 5. πρὸς sine casu adver-
 bialiter, πρὸς δὲ ad hæc, præterea
 vero, 2, 19, 2.

αὐτοαγγέλλων, 3, 9, 4.

αὐτοαγγεῖν advenire, 1, 6, 6. 1, 7, 2.

I N A R R I A N U M.

9, 4, 5, 15, 1. 5, 23, 1. 7, 15, 2. ὄγγυς ἢ φάλαγξ αὐστέγει, 1, 28, 8. imminere, advenire cum excercitu, eum adducere, 1, 2, 3. additur interdum εἰστίαν, 1, 19, 3. αὐσάγειν τῇ πόλει, ad urbem excercitum admove, 1, 5, 11. 1, 20, 7. 1. 21, 12, sic αὐσάγειν αὐτὸς τῇ πόλει, 1, 7, 9. αἱ κλίμακες αὐσάγοιτο τῷ τείχει, scalæ applicabantur muro, 2, 27, 9. οἱ πύργοι αὐσάγοιτο, 11, 20, 13. & 14. 2, 22, 8. Τελμιστοῖς ὁμολογία αὐσάγειτο, 1, 24, 7. ὁμολογία αὐσάγειτο, conditione recepit, ad conditionem adduxit, 1, 28, 12. 3, 2, 7. αὐσάγειτο in ditionem redigit, 2, 1, 1. 2, 4, 2. 4, 28, 11. 5, 21, 9. Ὡ αὐσάγομαι, adscisco, allicio, αὐσάγομαι καὶ Κῶ, 2, 5, 8. εἰσάγειν τὸ πύργον, 1, 20, 13. αὐσάγειν τὸν μαχόμενον, 3, 26, 4. αὐσάγειν τὸν ἐκ τῆς αὐσάγειν, 4, 11, 14. Ind. 31, 5. αὐσάγειν, 4, 22, 11. αὐσάγειν, οἱ ἄπαντες εἰστίαν αὐσάγειν, si universus excercitus rem aggressus fuisset, 1, 21, 7, τῶν δὲ καὶ αὐσάγειν ἢ φάλαγξ, quasdam autem domus etiam corripuit flamma, 1, 23, 3. αὐσάγειν appendo, affigo, 7, 20, 9. Ind. 14, 5. αὐσάγειν, 5, 23, 3. τῷ τείχει, adoriri murum, 1, 5, 9. 1, 21, 2. 1, 28, 7. καὶ τὸ τείχος, 4, 3, 8. αἰχμήν αὐσάγειν, dedecus afferre, 1, 9, 9. τῇ ἰππῳ αὐσάγειν, cum equitatu adoriri, 5, 13, 2. αὐσάγειν τῇ πόλει, 3. pl. aor. 2. opt. α αὐσάγειν, 1, 5, 10, 1, 7, 17. προσβάσις, 1, 28, 7. 2, 23, 8. 6, 24, 8. προσβιβλάσκεις, part. præ. act. α προσβάλλω, 1, 28, 7. προσβοάειν, auxilio venio, 1, 28, 6. προσβολή appulsus, vis, impetus, incurfus & accessus violentior, τὸ εἶναι τὰ πολλὰ ἀπτάταις ἐς προσβο-

λήν, insula magnam partem præceps ad invasionem i. e. quo minus ea oppugnari possit, 1, 3, 5. ὡ τῇ πρώτῃ προσβολῇ, 1, 15, 3. 6, 7, 5. sine præpositione, 1, 16, 7. Notat etiam amicum accessum, ἵνα ἢ προσβολῇ εἴη ταῖς δὲ Χίῳ ἐλκάσειν, ubique statio, accessus est navibus onerariis ex Chio, 2, 1, 3, 6, 5, 7. ἢ ἰγγυς προσβολῇ, propior accessus, 2, 21, 5. προσβολῇ πρὸς τῇ Σπάρτῃ, 1, 9, 7. N. ἀπικνεύειν ἐς ἐλίκον τὴν προσβολῇ, periculum leviter fecit oppugnationis, 2, 22, 12. μὴ χαλεπῶς ταῖς κλίμαξιν τῇ προσβολῇ ἐνδύται, facilem scalis admotionem dare, 2, 27, 8. τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἴλει, 4, 2, 8. χαρίον χαλεπὸν ἐς προσβολῇ, 6, 6, 8. προσβολῇ ποιέειν, 4, 3, 3. ποιέειν, 6, 8, 10. τὰς προσβολῇς ἐδίχοντο, impetum sustinebant, 3, 13, 9. προσβολῇ πολλὰ ἐγίνοντο τοῖς Μακεδόσι ἐς τὸ ἔρως, 3, 30, 18. προσγίνομαι τινι, accedo ad aliquem, adjungo me ad eum, 1, 15, 13. 3, 16, 2. Κύπρις ἄμα προσγινόμενης, quando Cyprus nobis accefferit, 2, 17, 8. ὄγδοσι προσγινόμεναι αὐτοῖς Πευκίταις, 6, 28, 6. 7, 6, 6. προσδίδωμαι, 1, 22, 1. ἢ προσδίδωμι τοῖς ἐπικισσίν, non expectantes invadere, 2, 4, 4. προσδεῖν expectare, sperare, 2, 2, 6. 3, 14, 8. ἢ προσδεύσασιν ἐπισπῶν, 6, 6, 5. προσίβαλον, aor. 2. α προσβάλλω, 1, 7, 17. 1, 9, 9. προσίθκει, 3. f. aor. 1. Ind. act. α προστίθμι, 1, 9, 3. πρότεμι accedo, 3, 15, 14. προστέει τὰ ὕδωρ, 6, 19, 2. προστίκντο, 3 plur. imperf. α πρόσκειμαι, 1, 8, 13. προσλαύνω, προσλάτταντες, part. aor. 1. act. 3, 7, 13. προσλαύνω, part. aor. 2. α προσέρχομαι,

INDEX GRÆCUS

μαί, 1, 13, 3.
 προτίμιξι, 3. f. aor. 1. προσμυγίω, 1, 7, 13.
 προσπαίρω, προσπῆρθη ὑπὸ τῷ ξυμμαχίας, elatus est, animos sumit ob societatem, 4, 5, 6.
 προσίτω, 5, 19, 2. βασιλεία προσέπει αὐτοῖς, 6, 29, 4.
 προσέρχομαι, 5, 19, 1. N. τῷ τέλει, 1, 20, 10.
 προσίδωαι, aor. 2. inf. med. a προσίημι, 5, 28, 5.
 προσίγειν, aor. 2. a προσίχω, 1, 15, 1.
 προσίξι, 3. f. aor. 1. a προστάσω, 1, 2, 8.
 προσίχειν τῇ ἔχθρῃ, appellere ad ripam, 1, 4, 1. I, 15, 1. I, 18, 7, 2, 2, 9. π. οὐχ ἔχον τῇ πέλει, 2, 21, 11. 2, 23, 6. ταῦτη αἱ νῆες προσίχον, 2, 21, 11. ἵπποι δ' Ἀσίας προσίχον, quo in Asia appellerent, 1, 20, 2. τῇ πολιορκίᾳ δουρεῖς προσίχει, ad obsidionem rursus se conferebat f. animum adjiciebat, 1, 20, 12. sic προσχὼν τῇ Μιτυλήνῃ, 2, 1, 2. ὃ προσίχον αὐτῷ, non sequebantur ejus partes, 2, 1, 1. 2, 25, 8. sic ἔχ ὡς αὐτῷ προσίχον αὐτῷ, minus ei benevoli erant, 3, 18, 18.
 προσίχειν τῷ ἑνὶ, 4, 12, 6. φιλοσοφία, 4, 13, 3. προσίχειν τῷ σατράπῃ τὸν ἑνὶ, satrapæ dicto audientem esse, 6, 22, 5.
 προσέχης τῇ θαλάττῃ χάρος, regio mari adiacens, 7, 20, 18. Ind. 33, 1. & 40, 6.
 προσήγειν imperf. a προσάγω, 1, 5, 11.
 προσηγμέναι, part. præter. pass. a προσάγω, 1, 20, 14.
 προσήκω, 3. f. plusq. perf. pass. a προσάγομαι, 2, 5, 8.
 προσήκω, 2, 16, 6. εἰδὶ τι προσήκει Μακεδόσι, 4, 10, 8. 6, 1, 6. Ind. 5, 10.
 προσηκαδῆναι, aor. 1. inf. pass. a προσημαίνω, 1, 9, 15.
 προσήψατο, 3. f. aor. 1. med. a προσήψομαι, 1, 21, 7.

πρόδω ante, 1, 7, 7. I, 18, 6. δίδωαι τῷ πρόδω ἔδωκεν, impunitatem ante commissorum dedit, 2, 20, 4. ἴτι πρόδω, jam ante, 3, 17, 7. 5, 10, 3. ἀλύγον πρόδω τῷ μάχης, 3, 6, 10. οἱ πρόδω priores, 4, 29, 11. πρόδω τῷ ἑνὶ, 6, 26, 2. μὲν πρόδω ἡμέρας, 7, 18, 5.
 προσδίδωαι, cum dat. aor. 2. inf. pass. a προστίθημι, assentior, accedo alicui, 1, 12, 19. f. deficio ad aliquem, 3, 2, 4.
 πρόσδωαι τῷ κλίματι, applicatio scalarum, 4, 2, 5. 6, 9, 4.
 προσδέωαι admitto, 5, 28, 5.
 προσίει, part. aor. 2. a πρόσμαι, accedo, 3, 25, 14.
 προσπείνω, 5, 18, 10. 5, 19, 1.
 προσκείνηται, 4, 22, 12.
 προσκαταλύνω, 7, 6, 7.
 προσκατοικεῖν καὶ ἄλλους ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, alios colonos Alexandriam deducere, 4, 22, 6.
 πρόσκειμαι adior, aggredior, 1, 5, 20. 1, 18, 13. cum dat. 1, 19, 5. 3, 14, 8. 5, 10, 3. τῇ πολιορκίᾳ ὑπερβύσας προσέκιντο, obsidionem acriter urgebant, 2, 1, 5. προσέσιδωαι, fut. 1. inf. med. cum dat. 1, 5, 10. προσκεισόμεναι, gen. plur. part. fut. 1. med. 1, 5, 14. ἄλλοις ἄλλαι τιμαὶ πρόσκεινται, aliis aliis honores tribuuntur, 4, 11, 5. αἱ κλίμακες προσέκιντο, scalæ admovebantur, 4, 23, 7. χάρος τὸν ἑταρομίας τοῖς ποθέμοις προσέδωαι, 5, 6, 5. ὅμει σφίσι πάντας τῷ δουρὶ προσκειμέναι, 6, 8, 12. ἵπποι αὐτῇ προσέδωαι, insulas ei adiacere, 7, 20, 5. ἀναγκαίη σφίσι προσέκινται, necessitas illis incumbit, coguntur, Ind. 11, 2.
 προσεχωρικῆναι αὐτῷ, conjunctis se eidem, præter. inf. æt. a προσχωρίω, 1, 5, 1.
 προσκηρύσσω, 5, 19, 9.
 προσκλύζωαι, προσκλύζονται τῇ θαλάττῃ, loca quæ mare alunt, 6, 22, 9.

IN ARRIANUM.

8, 22, 10.
 προσκλήσμαι, 7, 10, 13.
 προσκυνῶ, 2, 12, 10. προσκυνῶμαι,
 4, 9, 13, 4, 11, 16.
 προσκύησις, 4, 10, 7.
 προσλαμβάνω μισθόν, Ind. 12, 1.
 προσλιπαρίω τῇ ὄχρῃ, ad ripam hæ-
 reo, non discedo, 5, 9, 4.
 προσμάχοιτο, 3. f. præf. opt. med.
 προσμάχομαι τῷ τείχει, murum
 oppugno, 1, 5, 14. 4, 3, 5, 4, 27, 1.
 προσμῖναι, προσμῖνας, part. aor. 1.
 προσμῖναι exspecto, 1, 6, 21. 1, 8,
 1. 1, 14, 9. de his qui hostem non
 fugiunt, 1, 28, 4. maneo, subsisto,
 2, 6, 8. 5, 10, 1.
 προσμιγνύειν τοῖς τέχεσι, ad muros
 promovere, 1, 7, 13. 1, 8, 1. προσ-
 μίξασα, part. aor. 1. gen. foem.
 προσμιγνύουσα, manus conferere,
 congregi, configere, 1, 1, 16. 1,
 6, 22. προσμίξῃ τῇ φάλαγγι αὐτοῖς,
 aor. 1. conjunct. phalange in eos
 inveheretur, 1, 14, 10. προσμίξεν
 τοῖς βαρβάραις, manus cum barba-
 ris conferturus, 3, 9, 3. 3, 15, 7.
 5, 14, 2. προσμίξειν, fut. 1. inf. 1,
 6, 22.
 πρόσμιξις τῶν νηῶν, conflictus na-
 vium, 2, 2, 11.
 προσταυπηγίω, πάλαι προσεταυπη-
 γητε, complures naves constructæ
 erant, 6, 14, 7.
 πρόσθε, 2, 10, 1. πρὸς τὴν βασιλίαν,
 4, 13, 10.
 προσοικεῖν, 4, 3, 17. τῷ Ἰερῷ, 1, 3,
 8. 6, 4, 3. cum genit. Ind. 40, 1.
 ut πρόσκειται αὐτῆς, Ind. 26, 3.
 πρόσκειται τῷ Ἰερῷ, 1, 3, 8. Ἀρσένῳ,
 2, 13, 10. τῇ ἐνυδρῇ θαλάσῃ, 3,
 8, 8. αὐτῆς, Ind. 26, 3.
 προσομολογῶ, Ind. 36, 7.
 προσορμίζομαι, appello, navi acce-
 do, 2, 21, 2. 6, 4, 3. προσορμίσας τῇ
 ὄχρῃ τὸ σκεπτόν, 6, 5, 7. προσορμι-
 θῆις κτ' τῇ λιμνῇ, 6, 20, 5. τῷ
 αἰγυαλῷ, 6, 20, 7.
 προσορμίσας, 2, 21, 7.

προσπίπτειν, aor. 2. inf. 2. προσπί-
 πτω, 1, 16, 4.
 προσπίπτω, 3. pl. præf. opt. 2
 προσπίπτω, 1, 3, 5. 1, 14, 10.
 προσπίπτω, προσπίπτειν ἅλῃ ἢ ἄλῃ,
 ἅλῃ, undique irruere, 1, 2, 11.
 πᾶν προσπίπτειν κλισίας, 1, 16,
 4. προσπίπτειν ναῖς, naves appel-
 luntur, 1, 3, 5. φεβρώτερον προσ-
 πίπτειν τοῖς Φοίνικιν, 2, 2, 9. προσπι-
 πόντες ἀπροδοκῆτας ταῖς ναυσὶν, 2,
 22, 2.
 προσπλῖναι, 1, 19, 15.
 προσπλῶ, Ind. 39, 4.
 προσποιέομαι, subdugo, in potesta-
 tem redigo, 3, 23, 12.
 προσπόνησις τὴν ἀγνοίαν, 6, 25, 2.
 προσπολεμῶμεν πρὸς Μακεδόνας, 2
 Macedonibus bello laceffi, 3,
 22, 4.
 πρόσταγμα, Ind. 23, 7. & 24, 6.
 πρόσταξις, 2, 9, 8. κτ' πρόσταξιν iussa,
 3, 26, 8. 5, 27, 3.
 προστάσσω præcipio, 1, 2, 8. 1, 19,
 2. 1, 24, 2. προσταταγμένον, cum
 mandatum esset, 4, 2, 6.
 προστάτης τῆς ἀμαρτηδότητος, 4, 9, 8.
 προστάταξο, 3. f. plusq. perf. pass.
 2. προστάσσομαι, 1, 6, 20.
 προστιθίμαι τινι, assentior alicui,
 1, 12, 19. N. deficio, 3, 2, 4. 5,
 25, 11.
 προστίθημι ἴσην τὴν αἰσθησιν τὴν συμ-
 φορίαν, infligo eundem sensum ca-
 lamitatis, 1, 9, 3. §. addo, adjun-
 go, 3, 27, 10. 5, 8, 3. 5, 19, 3. τὰς
 κλίμακας προστίθειναι, scalas ad-
 movere, 4, 2, 4. χάριν ἄχαριν προσ-
 τίθειναι Ἀλεξάνδρῳ, 4, 8, 7. ὕβριν
 προστίθειναι, vitio vertitur, 7, 29,
 7. τὰς περὶ τὰς προστίθεται ταῖς τάξεσι
 ταῖς ἡμέραις, 3, 16, 19. τὴν χάριν
 Πάριον ἄρχαν προστίθειναι, 5, 29, 4.
 6, 15, 6. Μακεδόνας προστίθης τὴν
 δι' ἀτιμίαν, Macedonibus inferes
 hanc ignominiam, 4, 11, 14. τὴν
 δόξαν τὴνδε, 7, 9, 8.
 προστογγάζω, 3, 21, 14.

INDEX GRÆCUS

πρόφασις ῥή, prætextu quidem, 1, 25, 6.

ᾠσοφίρης, similis, 6, 22, 12.

ᾠσοφίρωτο, 3. pl. præf. opt. pass. a

προσφίρωμαι, 1, 1, 15, 5, 17, 10.

ᾠσοφίρωμαι profero, adduco, 7,

30, 1. §. occurro, ᾠσοφίρόμενοι

ταῖς θηρίαις, 5, 17, 11. προσφίρομαι

τῷ εὐσταπίδῳ, 1, 7, 12. & 14.

1, 21, 3. ἄποροι ᾠσοφίρωται, 1,

3, 5, 1, 29, 4. ὡς τῷ τίτῳ γυμνῷ

προσφίρωται, perturbatos adori-

τι, 6, 4, 5. ἄρμας προσφίρωτο, cur-

rus immittebantur, 3, 13, 11.

γυμναὶ ἐπ' ἰστίαις προσφίρωτο, nu-

di cum armatis congredebantur,

1, 28, 9. προσφίρωται ἀνιερύλας

ὡς ἔ' πνιύματα, nubes a ventis il-

liduntur montibus, 6, 25, 9. προσ-

φίρομαι θρωύτοι, 6, 9, 12.

ἔς θῆρον προσφίρομαι Ἀλιζάνδρῳ

σὺν, 4, 13, 4. προσφίρω, 6, 13, 6.

πρόσφαρος conveniens, 7, 14, 9.

προχέω, aor. 2. inf. a προσίχω, 1,

18, 7.

προχέοντες, part. aor. 2. a προσίχω,

1, 4, 1.

προχωρῶ, 5, 6, 5. ibid. 9, 6, 9, 10.

προχωρεῖν dedo me, 3, 29, 3. 4, 23,

9, 5, 4, 9. τὸν conjungo me cum

aliquo, 1, 5, 1. 3, 2, 4. προχωρέ-

σαστε τοῖς Πέρσιν, dedentes se

Persis eorum partes sequentes, 2,

2, 5, 2, 17, 7. ἢ αὐτῷ τὰ ἄλλα ἔ'

Παλαίστινας προσχωρησάμενα ἤδη,

alia Palaestina loca in potestatem

ejus concefferant, 2, 25, 7. ὁμολο-

γία προσχωρῶντας σφίσι ἀναλαμ-

βάνοιτε, 4, 16, 3. 5, 20, 4. 5, 21,

10. ἐκπύριος προσχωρεῖ, 5, 24, 12.

6, 27, 11. προσχωρῶντες ἔ' ἡμέρας,

procedente die, 6, 24, 11.

προχωροὶ τοῖς finitimi, 1, 2, 3. 1,

26, 6. 1, 27, 6.

πρόχωρος, 2, 18, 10.

πρόσω, ὄργον ἔ' πρόσω, prohibere

ulteri ore transitu, 1, 1, 8. ὄργον

ἔ' πρόσω, 5, 25, 6. πρῶτον ἔ' πρῶ-

τον, 2, 6, 7. πρῶτον ἰόντα, 2, 8, 13.

ἔ' πρῶτον ἰόντα, 5, 28, 3. 6, 7, 1. ἔ'

τὸ πρῶτον κινεῖν τὸν φάλαγγα, pro-

movere phalangem, 1, 6, 4. ἔς τὸ

πρῶτον προχωρεῖν, 3, 24, 4. καὶ οὐκ

πρῶτον κινδυνεύει, non ulterius di-

micare, 2, 25, 3. ἔ' πρῶτον ὁδὸς, 3,

19, 3. ἔ' πρῶτον χάσας, 3, 20, 6. οἱ

πρῶτον κίνδυνοι, 5, 28, 1. πρῶτον τα-

πειροῖν, ulteriores labores adire, 5,

2, 2. ἔ', τι αὐτὸς ἔς τὰ πρῶτα ἔτι ἔ'

Ταναῖδῳ, quidquid ultra Tanaim

est, 5, 25, 9. πρῶτον ἔτι αὐτὸν κίνδυ-

νον, τῷ παρόντι, 6, 23, 8. τὸ πρῶ-

τον ὑπὲρ περιουσίαν ἐτάλασται,

7, 20, 12. τὸ πρῶτον ἐλθόν, 7, 20,

14. πρῶτον ποταμῷ, ultra flumen,

Ind. 2, 8. & 4, 1. ἔτι προτεῖρω

ἔπειτα, 1, 4, 10. 3, 13, 4. προτεῖρω

ἐπιζητεῖν, ulterius inquirere, 1, 17,

14. ἔ' προτεῖρω χάσας, 6, 18, 10.

προσωποι, παίζειν ἔς τὸ προσωποι, 1,

15, 10. παύομαι ἔς τὰ προσωποι,

1, 16, 1. τὸ πρῶτον τὰ προσωποι,

ex consternatione, 7, 24, 5.

προτάσσω ἔ' φυλακῆς, 1, 8, 1. N.

πρὸ ἔ' ποταμῷ προτετάσας, 2, 8, 15.

τὸν ἐκπορεύεσθαι τῆς πάσης ἰσχυ-

ροτάσσει, 5, 13, 7. προτετάσσω

ἔ' δεξιῷ, aor. 1. ind. pass. 1, 14, 2.

1, 28, 6. 2, 9, 3. & 5. προτετάσχα-

το ἐπὶ ἔ' ἰσχυρῶν, 3, 11, 8.

Προτεῖς Ἀδριακῶν, 2, 20, 2.

προτείσσω propono, promitto,

4, 18, 10.

προτείσσω, 3, 18, 11.

προτιλεῖται, Ind. 14, 8.

προτεῖραι scil. ἡμέρας pridie, 1, 2, 4-

3, 21, 10.

πρότερον antea, 6, 1, 2.

πρότερον τῷ ἡμέρας καταπλευ-

σας, triduo ante appulerat, 1, 18,

7, 5, 27, 16.

προτιγμῶν, part. præf. pass. a

προτάσσω, 1, 8, 1.

προτετάσχω, plusq. perf. act. a προ-

τάσσω, 2, 8, 15.

προτιγμῶν, γνῶμη πρῶτη ἐπὶ τῷ

δρῶ

IN ARRIANUM.

ἔμπροσθεν τῆ πόλεως, consultabatur de diripienda urbe, I, 9, 14. βουλὴν πρυτάνη, consultandum proponebat, I, 25, 8.

προτιμᾶν, προτιμᾶσθαι τῶν ἄλλων, 5, 27, 3.

προτρέχειν, Ind. 35, 1.

προτροπᾷ φεύγειν, cursu concitato fugere, 3, 28, 5, 6, 8, 12.

πρᾶνκετο pro προείκντο, 3. sing. imperf. a προέκμαι, 6, 28, 1.

πρᾶνι χαρῆσασθαι pro προειχαρῆσαι Attice, 3. pl. plusq. perf. a προχαρῆναι, prodeo, procedo, I, 2, 8.

προπύμας, a. I. ind. pro ἀντιπροπύμας a προπίμας, I, 2, 2.

πρῶτον pro πρόπτον prævius, manifestus, Ind. 20, 3.

πρῶτον ὥρᾳ pro pretium, 5, 25, 7.

πρῶτον pro προτίθην, 3. f. aor. I. ind. pass. a προτίθημι, I, 9, 14.

πρῶτον pro προτίθην, 3. f. imperf. ind. act. a προτίθημι, I, 25, 8.

πρῶτον pro προτίθην, 7, 23, 6.

πρῶτον ὥς ἑκάστος, ut quisque poterat, qua cuique patebat ad fugam via, 3. f. imperf. pro προτίθην, a προχαρῆναι, I, 1, 16, I, 8, 13.

5, 23, 3, 7, 15, 2. ἐπὶ Σάρδιον προτίθην, I, 17, 3, 2, 7, 2. πρῶτον ἐπὶ τῇ Γερμανίᾳ, I, 13, I, 2, 15, 9.

sic hoc sensu, ὅστις πρῶτον ἔσται, sic hoc sensu, ὅστις πρῶτον ἔσται, I, 15, 13. πρῶτον τὸ ἔργον, procedebat opus, 2, 18, 8.

πρόφασις pro pretextu, 4, I, 2, 7, 19, 12.

προφύκειν ἐς βεβαίωσιν ὅ λόγος, 4, 21, 13.

προφυλακὴ, praesidium quod frumentantes tuetur, I, 5, 14. ὃ πρόφυλακὴ εἶναι, in procubiis esse, I, 6, 13.

ἀκροβολίσθαι ἐς τὰς προφυλακάς, in procubias tela mittere, I, 7, 11.

ἐμβάλλειν ἐς τὴν προφυλακὴν, I, 8, I. & II. 5, 23, 7. προφυλακὰς ἀκροβολίσθαι κατὰ τὴν ἑσπέρην, 2, 8, 2.

προφυλακὴ τῆς χώρας, propugnaculum regionis, 4, I, 3.

προφυλάσσειν, 4, 19, 6.

προχρησίζομαι, Ind. 20, 4.

προχρησίζομαι ποταμοὶ ἐς θάλασσαν, 5, 6, 9.

προχρησίζομαι ποταμοὶ θάλασσαν, part. aor. I. pass. a προχρῆναι, 5, 28, I, 6, 13, 5.

προχρῆναι, I, 1, 16, I, 2, 8, 5, 21, 10, 7, 11, 8.

procedo, progredior, prodeo. v. προχρῆναι. ἐπὶ Ἀγριανῶν, in Agrianos movere, I, 5, I, 2, 17, 3.

ἐς τὸ πρῶτον, 3, 24, 4. ἐς τοσούτοις τόλμας τε καὶ ἰσχυρίας προχρησίζομαι, eo audaciae & felicitatis progressus est, 4, 21, 5.

προχρησίζομαι αὐτοῖς ἐπὶ πολλοῖς θάλασσης, agger multum in mare productus erat, 2, 18, 11.

ὅπως ἀνέκατοις προχρῆναι, 4, 22, 7. §. succedo, feliciter cedo, 4, 27, 9, 6, 18, 5.

ποταμὸς προχρῆναι κατὰ τὰς ἄκρας, intra ripas fuit, 7, 21, 2.

τὸ Ῥωμαίων ὄνομα προχρῆναι ἐπὶ μέγα, 7, I, 4.

πρόμας, ἔρματα ἐς τὴν πρόμας ἐπὶ θάλασσαν, 2, 19, 4.

ἡνὲς προμας κρηόμας, naves, quae inhihentur, retro aguntur, 5, 7, 6. N. 5, 17, 12. N. πρώιτερον τῆς ἄρας, maturius, Ind. 26, 4.

πρώτος, I, 19, 7.

Πρωτίνας ὁ Ἀνδρόνικος, 2, 2, 7.

Πρωτίνας, I, 11, 8.

Πρωτίνας, 2, 9, 3.

πρῶτον, ἀδελφὸς πρῶτον ἐς βασιλέα ἤρξην, 2, 14, 2.

ἐν τοῖς πρώτοις ἔφηναι, 2, 11, 6. ὃς πρώτοις, in primis, I, 25, 3, 4, 21, 13.

ἔφηναι ἐν πρώτοις, 3, 22, 8. ὃς τῶν πρώτοις Περσῶν εἶναι, 3, 23, 14.

πρῶτοι ἀδελφοί, I, 6, 6. τὸ πρῶτον primo, I, 6, 25.

τὰ μὲν πρῶτα, primo quidem, I, 4, 5, I, 6, 3, 2, 23, 2, 3, 15, 3.

ὅπως τὰ πρῶτα, ut primum, 2, 10, 2. eodem sensu, ὡς τὸ πρῶτον, 2, 11, 6.

sic & ἐπὶ τῶν πρῶτων, 2, 23, 8, 3, 22, 5.

ὅτι πρῶτον, cum primum, 6, 13, 1. πρῶτον φέρειν, primum obtinere, 7, 18, 18.

πρῶτον ὃς τῶν φέρειν, 7, 18, 18.

INDEX GRÆCUS

φανῇ τῇ Ἑλλάδι, I, 12, 9. ἐν τοῖς
 Ἰππασί, ibid.
 πλῆσιν αὐτοῖσι, elades navalis, I,
 9, 4. κατὰ Μαντινέαν, clades ad
 Mantineam, I, 9, 6. I, 16, 6. ἐπὶ
 Γρονίῳ, 3, 22, 6. ὁ δὲ μέγας
 ἵσχυρος τὸ πλῆσιν, non magnum
 fore detrimentum, I, 18, 11. ἥτι
 πλῆσιν οφίσσι συμπίπτει, 3, 10, 7.
 πλῆσιν sum inferior, vincor, πλῆ-
 σιν, dat. pl. part. aor. I. act. 2,
 10, 7, 4, 6, 3. labor, incido in ad-
 versam fortunam, 4, 9, 8.
 Πλάττω, fluvijs, Ind. 4, 12.
 πλῆθος, 7, 20, 9.
 πλῆθος στρατιῶν, 4, 18, 10.
 Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, præf. I. 3, 27,
 II. 6, 28, 6. ὁ Φιλίππος, I, 14, 9. ὁ
 Σελεύς τις τῶν σωματοφυλάκων τῷ
 βασιλεῖ, I, 24, 2. ὁ σωματοφύ-
 λαξ ὁ βασιλεὺς, I, 22, 5. ὁ τῷ Θεο-
 πῶν στρατηγός, 4, 7, 3. vide de his
 Gronov. p. 47. n. 62.
 πυκνοψύχον μὲν, 3, 15, 17, 4, 19, 6.
 Πυθίῳ, 3, 5, 4.
 Πύθων, Ind. 18, 5.
 πύλον χρυσόν, folium aureum, 6,
 29, 8.
 πυθιδέαι, aor. 2. inf. med. a πυ-
 θάομαι, 2, 12, 5.
 πυθεται, 3. f. aor. 2. conj. med. a
 πυθάομαι, 2, 6, 8.
 Πυθόδημος, I, 1, 1.
 πυθόμενος, part. aor. 2. med. a πυ-
 θάομαι, I, 26, 8. πυθόμενος, I, 7, 5.
 Πύθων, 6, 6, 1, 7, 26, 3. σατράπης,
 6, 15, 9. ὁ Ἀγῆτορ, 6, 17, 1.
 Κερτιάδ, 6, 28, 6. ὁ Ἀντιγόνης,
 Ind. 15, 10.
 πυκνὸν φάλαγγ, I, 2, II. I, 6, 12, 2,
 9, 6. N. 6, 7, 6. πυκνοίτερος, I, 1,
 10. πυκνοὶ ἵλας, I, 14, 7.
 πυκνότης τῷ τοξενώματι, 5, 16, 7.
 Πύλας, I, 7, 7. τῷ Κιλικίᾳ, 2, 4, 2.
 αἱ εἰσέλθοι τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀστυ-
 νείαν χερσὶν, 2, 5, 1. Ἀραβικαί, 2,
 7, 1. Περιδίς, 3, 18, 3. Κάσπιας,
 3, 19, 4. φέρονται ἐπὶ ἡμετέρας, 3,

7, 13. ἵνα τῶν πυλῶν ἀδύνη, I, 8;
 10, 1, 21, 6. διὰ πυλῶν ἀδύνηται,
 I, 8, 10. ξυγκλείουσιν τῶν πυλῶν, I,
 22, 7. συγκλείουσι τὰς πόλεις, I, 8,
 10. ἀπέρηξας τῶν πυλῶν, 4, 3, 6.
 τὰς πόλεις ἀποκαλύπτουσι τοὺς παρ'
 Ἀλεξάνδρου, I, 26, 8. τὰ ὅρα ὅσων
 πόλεις ποιεῖ ἐπὶ τῷ ὁδοῦ, 1, 27, 9.
 καὶ τὰς πόλεις ἐκπίπτει ἐκ τῶν πό-
 λεων, per portas erumpere ex-
 be, 4, 23, 7.
 πυλῶν, 6, 9, 2. Ind. 28, 3.
 Πύλωρ, Ind. 37, 8.
 πυθάομαι accipio, cognosco, an-
 dicio, I, 1, 5. I, 2, 2, τὰ, I, 7, 5-
 2, 2, 8. 6, 3, 2. πυθάομαι τὰς
 αὐτῆς, I, 25, 7. 3, I, 3. §. interro-
 go, 4, 20, 2. ὑπὲρ τῶν, de re ali-
 qua interrogo, sciscitor, I, 5, 4.
 τοῖς ἐκείνῃ πυθεται ἄξια ἐργασί-
 μων, posterorum memoria di-
 gnis rebus gestis, 6, 9, 11.
 πυθὲς pugnis, Ind. 17, 4.
 πύρ ἐμβάλλει εἰς, 2, 19, 6. cum da-
 tivo, τοῖς οἰκίαις, I, 23, 3. ἐκπύ-
 ρει καὶ, 2, 27, 1.
 πυρκαϊάομαι ignesco, igni duror,
 Ind. 24, 3.
 πυρκαϊσμός, 5, 7, 8.
 Πύρμα, πυρκαϊσμός, 2, 5, 11.
 πυρὸν πυθεται, 7, 3, 3. ἐτοιμάζε-
 δέαι, 7, 14, 16.
 πύργος, ξόλου, I, 21, 10. πύργος
 καταβάλλει, I, 20, 11. πύργος κα-
 τὰσκήν, ὑπερῶς, I, 21, 7. τὸ
 πύργον ἀποσπαραγνῆ, I, 20, 13.
 πυρίσσω, 7, 25, 1.
 πυρὸν rogus, 4, 24, 14. 5, II, 3.
 πυρὸς triticum, Ind. 28, 8.
 πυρὸς fax, 4, 29, 3.
 πυρφόρος εἰς, 2, 21, 3. πυρφόρος
 βέλ, 2, 18, 12.
 πύργος, Ind. 16, 4.
 πύμα operculum, 6, 29, 14.
 Πῶρ, Rex, 5, 8, 6. alius ἐπάρχης
 ἡν ὦν, 5, 20, 9.
 P.
 Πύργος, 3, 20, 2.

INDEX GRÆCUS

Σάγγαδα, Ind. 21, 11.
Σαγγαῖ⊙, 4, 22, 12.
Σάγγαλα πύλις, 5, 22, 2.
Σαγγάρι⊙ ποταμός, 1, 29, 7.
Σάκα, 3, 8, 5.
Σάκαλα, Ind. 22, 4.
Σακισία, 3, 8, 7.
Σαλαγασός, 1, 28, 3.
Σαλαμί⊙, Ind. 18, 8.
Σαλαμίς, 6, 11, 11.
σαλεύω concutio, labefacio *ισοτά-
λευτο τὸ τείχος*⊙, 1, 19, 3. in salo
sto, *αἱ ἡῖς σαλεύονται ἄρμιοι*, Ind.
23, 4. & 27, 3. & 32, 2.
Σαλαμῆς ἕκρον, 1, 23, 3. N.
σαλπυγῆς, 5, 23, 12. 5, 24, 3.
σάλπιγγε φθιγγέτω, 5, 24, 4. 7, 3,
8. *ὑπὸ σάλπιγγος*, cum tubæ can-
tu, 1, 14, 10. 4, 4, 9. *σημαίνει τὰς
σάλπιγγας*, 3, 18, 7. & 11. *σημῆ-
ναι τῇ σάλπιγγι*, 6, 3, 3. ἢ *ἀντὶ
σάλπιγγε παρεκαλῆ*, quo tuba vo-
caverit, 5, 23, 13.
Σάμβ⊙ *σατραπῆς* ἢ *Ἰνδῶν*, 6, 16, 4.
fluvius, Ind. 4, 4.
Σάμ⊙, 1, 19, 12.
Σανδρακοτ⊙, *Ἰνδῶν βασιλεὺς*, 5,
6, 2. *Σανδρακάτας* dicitur, Ind. 5,
3. *Σανδρόκοτος*⊙, ibid. 9, 9.
σαῖς, 5, 7, 10.
Σά⊙ *fluvius*, Ind. 4, 15. & 16.
Σάπ⊙ *fluvius*, Ind. 4, 12.
Σάργα, Ind. 22, 3.
Σαργγῆς *fluvius*, Ind. 4, 8.
Σαρδανάπαλ⊙ ἢ *Ασσύρι*⊙, 2, 5, 2.
Σάρδεις, 1, 17, 3.
Σαρδιαὶς, 1, 17, 3.
σάρισα, 1, 4, 2. *φάλαγγε ταῖς σα-
ρίσαις περιελκῖα*, 3, 14, 3.
σχελισοφῆροι ἰσχυροί, 1, 13, 1. 4,
4, 11.
σαρκεφάγ⊙ ὄρεϊς, 2, 26, 8.
Σατιβαρζάνης ἢ *Ἀρείου σατραπῆς*,
3, 8, 6.
Σατραπῆς ἡγεμὼν, 4, 4, 15.
σατραπεία, 1, 25, 4. 6, 28, 5. *pro
regione*, 3, 21, 9.
σατραπεία, *καταστάς Καίσαρ σα-*

τραπείαν ἢ *Ἀρείου ἡγεμ.*, 1, 17, 1.
1, 23, 8.
σατραπῆς, 1, 12, 14. *σατραπὴν ἀν-
δρέως*, satrapa constituo, decti-
rato, 1, 29, 5. 3, 6, 13. ἢ *ἀπὸ
σατραπῆς Μιτωδίου ἱστίαται*, 3, 6,
12. *καὶ ὁ βασιλεὺς σατραπῶν τοῖς Συ-
σιαποῖς*, 3, 16, 15. *καὶ ὁ βασιλεὺς σατρα-
πῆν*, 2, 4, 2.
σάτ⊙ *in onero*, inferno, Ind. 16, 10.
σατραπῆς ὄρχησθαι, Ind. 7, 8.
σαουῖον, Ind. 16, 10. N.
Σαυρομάτα, 1, 3, 2. N.
σαφίστερον διαπυθίδη, 2, 2, 2.
σαφῶς ἴσασι, certo cognovit, 2,
2, 10.
σβεστέριον, exstinguendi vim ha-
bens, σβεστέριον τῇ φλογὶ ἰσχυ-
ρον, 2, 19, 8.
σίβω, *ἰσχυρὸν εἰσὶν εἰσβαίνον*, Ind. 7, 2.
τὰς δυνάμεις, Ind. 7, 8. *σίβω*, 2, 10, 4.
σίλας, 2, 3, 15.
Σιληγῆς, 1, 28, 1.
Σίλευσ⊙ *τῶν ἰσχυρῶν*, ἢ *βασιλείας
ἡγεμον*, 5, 13, 1. 7, 4, 9. *Ναύσταρ*,
Ind. 43, 4.
σιλήνη ἰαλυνή, 3, 15, 17. *εἰς σιλήνην
τὸ πολὺ ἰαλυνή ἵσχυον*, lunæ in-
gens defectio fuit, 3, 1, 9. *σιλήνη
τὸ πάθημα*, 3, 7, 10.
Σιμίλη ἢ *παῖς* ἢ *Καίσαρ*, 2, 16, 2.
Σιμίρις, 1, 23, 9. 6, 24, 3. Ind. 5, 7.
σιμὼν, autoritas, veneratio, 7, 29,
6. honorificum, Ind. 17, 3.
Σιρόπιδ⊙ *ἰσχυρὸν*, 7, 26, 3.
σιτοαγμίται, part. præf. pass. *αὐτῶν
ἦν*, Ind. 16, 10.
Σίσυρος ἢ *Ἀργυρῆ*⊙, Ind. 5, 5.
σῆμα, 5, 19, 8.
σημαίνω, indico, impero, 1, 6, 3.
4, 2, 4. *ὡς δὲ ἐπὶ σημαίνω*, 3. f. 3. 3.
inf. pass. 1, 17, 7. *ἰσχυρῶν*, 3. f. 3. 3.
I. act. 1, 20, 2. 5, 17, 13. *σημαί-
νεται αὐτῶν*, 1, 25, 17. *ὡς ἔστι
νίκη σημαίνει*⊙ *Ἀλεξάνδρου*, 3, 7,
10. *σημαίνει τὰς σάλπιγγας*, 3, 18,
7. & 11. *ἢ κίνδυνον αὐτῶν σημαί-
νεται*, periculum ipse portendit, 4,
4, 4.

IN ARRIANUM.

4, 4. §. σημαίνω, signum tuba do, 5, 23, 12. 5, 24, 3. 6, 3, 3. σημαίνω τῇ αὐτῇ σφραγίδι, 6, 23, 6. αὐτῇ μελλόντων σημαίνει, de rebus futuris interpretari, 7, 22, 5. 7, 24, 1. τὸ το σημαίνω τὴν τελευτήν, hoc portendisse interitum, 7, 22, 8. §. σημαίνω clango, Ind. 30, 5. σημαίνω, prodigium, augurium, τῷ σημαίνω ξυμβλήσας, 1, 18, 12. §. signum, σημείοις ἐπικάλυπτο, 2, 22, 5. §. nota, 5, 19, 8. τὰ σημεία τῇ πόλει ἵδαναι, loca urbi designavit, 3, 1, 8. ὅτε γινώσκω αὐτῷ σημαίνω ταῦτα ἐπίσταμαι, 7, 18, 8. σημαίνω τυχώνω, 3, 2, 1. σημαίνω τὸ δὲ, 3, 3, 7. 6, 26, 7. σημαίνω, Ind. 28, 4. σημαίνω, Ind. 30, 8. Σαῶς, 1, 11, 17. σημαίνω, Ind. 30, 9. Σίβω, Ind. 5, 12. Σιβίρτι, σαταράπης τ' Ἀσραχασίας, 5, 6, 2. 6, 27, 1. σημαίνω, σημαίνω ἐπίσταμαι, 3, 9, 14. σημαίνω ἔχον, tacere, 4, 8, 9. σημαίνω, 7, 14, 15. Σογίω, 1, 12, 1. σημαίνω, silentium habere, 1, 6, 2. 4, 11, 1. 7, 8, 5. σημαίνω ἢ πολλὰ ἀφ' ὁρατῆρος, 1, 14, 8. ἀπεβας, 3, 9, 14. σημαίνω γινώσκω, 4, 12, 2. σημαίνω ἔχον, 5, 1, 5. σημαίνω ἔχον αὐτῷ, 7, 11, 3. Σογίω, ἀπὸ τ' Ἀσραχίας, 2, 1, 3. Σιδῶ, 1, 26, 6. Σιδῶται, ibid. Σιδῶν, Ind. 16, 11. Σιδῶν, Ind. 37, 8. Σιδῶν, 2, 15, 8. Σιδῶνιοι, ibid. Σινελία, 1, 9, 2. Σινελίω, Ind. 6, 2. Σινελίω, ibid. Σινελίω, 3, 8, 10. Ind. 43, 13. N. Σινελίω, 3, 11, 15. ὁ Ἀμόντι ἀδελφός, 3, 27, 1. Σινελίω, Ind. 6, 8. Σινελίω, Ind. 4, 9. Σινελίω, Ind. 6, 16, 5. Σινελίω, 4, 19, 5. Σινελίω, 3, 24, 8.

Σινελίω, 7, 2, 2. Σινελίω ὁ Ἀσραχίας σαταράπης, 5, 20, 12. Σινελίω, 4, 30, 8. Σινελίω, 3, 8, 9. Σινελίω, Ind. 38, 8. Σινελίω, 1, 28, 6. Σινελίω, τὰ κρία σινελίω, carnibus vescabantur, 6, 25, 1. Σινελίω τὰ αὐτὰ ὅμιν σινελίω, 7, 9, 16. Ind. 7, 3. Σινελίω δύο ἡμέρας, 3, 21, 4. Σινελίω ξυγκομίζω, ὡς ἐς χρόνιοι πολλοί, 4, 18, 8. 6, 25, 1. Σινελίω, λῆξι σινελίω, 1, 4, 1. Σινελίω παρορκενιάζω, 2, 25, 8. παρορκενιάζω, 5, 21, 1. Σινελίω, Abum cepit, 4, 9, 6. 7, 14, 15. Σινελίω τὸ σινελίω ἐπικαμίζω, 5, 9, 4. Σινελίω, frumento victitans, Ind. 17, 5. Σινελίω, Ind. 27, 9. & 32, 5. & 37, 2. Σινελίω, Ind. 15, 8. Σινελίω, Ind. 4, 3. Σινελίω, 2, 2, 8. Σινελίω, 5, 27, 1. Ind. 11, 6. Σινελίω, asperitas morum, 4, 12, 8. Σινελίω, Ind. 27, 5. Σινελίω τὴν γῆν, Ind. 27, 6. Σινελίω, 6, 18, 9. Σινελίω, ὡς τὰ ἀναγκαῖα ἐκιδεσθαι, ad res necessarias parandas disperi erant, 2, 28, 13. Σινελίω, Ind. 14, 5. Σινελίω τῶν ἀνέμων, tutamen adversus ventum, 2, 20, 15. 6, 5, 7. Σινελίω, Ind. 13, 4. ὡς αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν ἐκιδεσθαι, si ipsa in se spectentur, 7, 9, 9. Σινελίω, ὡς ὁ ἀγρῶν ἐστὶν πόλις, 1, 10, 4. Σινελίω, induor, vestior, Ind. 33, 5. Σινελίω, impedimenta, 2, 6, 5. §. cultus, 7, 6, 4. 7, 13, 4. 7, 15, 5. 7, 29, 8. Σινελίω, 1, 13, 1. 3, 9, 2. Σινελίω, 4, 17, 11. Σινελίω, 6, 3, 4. Σινελίω, 6, 13, 3. Σινελίω, Ind. 13, 4.

INDEX GRÆCUS

σκαυή καταπιπείγασαι, 4, 19, 1.
 σκαυήν ὑπὸ ταῖς διφθέραις, sub pelli-
 bus degere, 1, 3, 7.
 σκαῖα, Ind. 25, 4.
 σκαῖδιον umbraculum, Ind. 16, 5.
 σκαῖζομα, Ind. 11, 7.
 Σκαῖτης ἄλωσις, 1, 9, 9.
 σκληρὸς, βροταὶ σκληροί, 1, 17, 6.
 ῥότοι σκληροί, 1, 26, 3. χοίμων σκλη-
 ρὸς, 2, 6, 3. ἰχθὺς, Ind. 29, 12.
 σκόλεψ, murex, σκόλεψις καταπι-
 πηγόντις ἀφαισις, 3, 9, 8.
 σκοπεῖν considero, 1, 17, 6. 3, 9.
 10. 5, 9, 3. σκεπῆν τὰ ἐν Παρθυαίῳις,
 curam rerum Parthicarum gere-
 re, 3, 22, 3.
 σκοπὴς speculator, 1, 12, 12. 5, 10, 6.
 Σάρδα, 1, 3, 2. Σαῦθα οἱ Ἄβριοι κα-
 λῆνται, 4, 1, 1. οἱ οὐ τὸ Ἑυρώπης,
 4, 1, 1. Νομάδες, 4, 5, 5. 7, 16, 7.
 σκαυιδὸς ἴστρον, Ind. 3, 9. σκαυιδὸν
 γίνεσθαι, 3, 8, 5. σκαυιδὸν χόρτον, 4, 15, 4.
 Σκαυίς, 4, 15, 4.
 σκαυρρηπάζειν, 6, 13, 13.
 σκυλίον spolio, armis exuo, 4, 24, 7.
 σκυτάλη clava, Ind. 5, 12.
 σκῆν, apum examen proprie, τὸ
 μαγνηταιῶν, Ind. 8, 12.
 σμικρὸν ῥέμα, 1, 13, 9. ὁ σμικρὸν
 ἀφίλημα, 1, 20, 9. 7, 16, 13. σμι-
 κρότερον, 7, 30, 2.
 σμικρότερος τῶν καταληφθῆναι, pau-
 citas captorum, 1, 9, 8.
 Σμύρνα πέλις Αἰολικὴ, 5, 6, 6.
 σμύρνα myrrha, 7, 20, 4. σμύρνης
 δένδρον, 6, 22, 7.
 Σόαμα, fluvius, Ind. 4, 12.
 Σόας, fluvius, Ind. 4, 11.
 σοβαρῶς arroganter, 4, 8, 11.
 Σογδιανοί, 3, 8, 4. Σογδιανῶν ὁ. η. 3, 7,
 11. Σογδιανῶν, 4, 17, 5. χόρτον, 3, 28, 15.
 Σόγδοι, 6, 15, 7.
 Σολεύς, 2, 5, 10.
 Σόλοι, Ind. 18, 8.
 Σόλοι, 2, 5, 6.
 Σολέματις fluvius, Ind. 4, 3.
 Σόλος, 7, 16, 12.
 σὸν, 5, 27, 15.

Σόσιος, 6, 11, 11.
 Σορσοί, gens Indica, Ind. 8, 5.
 Σότα, 3, 16, 3.
 Σοτία πέλις, 3, 25, 3. τὸ, 7, 7, 2.
 Σοτιστοί, 3, 8, 8. 6, 28, 9.
 σοφισμα, δίχνα σοφισματὸν κατὰ,
 sine astu vincere, 3, 10, 3. inven-
 tum, 7, 7, 13. 7, 14, 18. 7, 29, 6.
 σοφιστής, 4, 95. 9. 7, 1, 6. Ind. 11, 1.
 σοφὸς, ἱστῶνται σοφωτάτοι, Ind. 15, 11.
 σπᾶσθαι ὑδατὸν καὶ τὸ ἄλλο ἐκπα-
 ρθῆναι, 1, 19, 12.
 Σπαρτίμβαι, Rex Indiarum, Ind. 8, 1.
 Σπάρτη, 1, 9, 7.
 Σπαρτιάτης, 2, 15, 3.
 σπαρτῆς, σπαρτῆς ἰχθυῶν, 2, 4, 11.
 σπίνδον τῷ Ποσειδῶνι οὐ χιρὸς
 φιλίας ἐστὶ πόνηται, 1, 11, 10. 4, 11,
 3. ἐπὶ τὸ ποταμὸν, 6, 3, 2. σπῆναι
 ἐπὶ τῇ θυρίδι, 6, 19, 11. ἱστῶνται
 τὰς αὐτὰς σπῆναι, 7, 11, 15. & 17.
 σπίνδονται ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῇ,
 pacius est cum iis ea conditione,
 1, 19, 8. 1, 28, 3. σπῆναι ὡς
 ὑπὲρ τὸ πᾶντος ἔστιν, 3, 23, 15.
 Σπινδιδάτης, 1, 12, 14.
 Σπιταμῆς, 3, 28, 16.
 σπλῆγχα, 5, 3, 2. ἰσπὶ σπλῆγχα
 μαστιγῶν, 7, 18, 2.
 σπῆναι, ἐν ταῖς σπῆναις καταληφθῆναι,
 durantibus induciis facta oppres-
 sio, 1, 9, 12. §. foedus, 6, 14, 1.
 σπῆναι, γίνεσθαι αὐτῶν ἰσπῆναι
 ἐς τοσοῦτον ἰσπῆναι, 6, 15, 11.
 σπῆναι, 7, 7, 13.
 σπῆναι consulto, data opera, caute,
 1, 4, 6. τότε σπῆναι αὐτὸν αὐτὸν αὐ-
 χῆναι, hos libenter secum habebat,
 4, 30, 15. σπῆναι celeriter, 1, 5, 17.
 1, 6, 7. 2, 4, 9. 2, 13, 1. σπῆναι ὅς ἐστι
 τῇ Ἀσίᾳ γὰρ, studio expeditionis
 in Asiam, 1, 10, 10. τοσοῦτον σπῆ-
 ναι Ἀλεξάνδρῳ αὐτὸν αὐτὸν, tanta
 cura Alexandro is erat, 5, 19, 10.
 ἐν σπῆναι ἔστιν, in vocis esse, 5, 27,
 15. αὐτῶν ὅς σπῆναι τὸ ἐλθῆναι, 6, 23,
 2. σπῆναι ὡς αὐτὸν, Ind. 8, 9. κατὰ
 σπῆναι, celeriter, 1, 5, 2. 1, 19, 15.

IN ARR IANUM.

σπυδι κοιῖσθαι, niti, conari, 4, 29, 6, 5, 16, 8. σπυδαί τ' τριημέρων ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας, Ind. 20, 9. σάδοι πληρεῖς, 7, 14, 2.

σάδοι, 1, 17, 3.

σαδμὸς, est iter unius diei, vid. ind.

Curt. Frensh. 1, 2, 1. N. 2, 6, 1, 6,

25, 4. τῶν σταδμῶν τὰ μέγη, 6, 24,

9. de itinere navali usurpatur, 6,

20, 7. ἢ οἱ ἐπὶ τ' σταδμῶν, 6, 23, 6.

διαλθεῖν οὐ ἡμέραις τίς ποτε στα-

δμὸς δίκαι, 3, 29, 14.

σαῖα, 3. f. aor. 2. opt. αἰ. ab ἴσημι,

Ind. 24, 6.

σαλίντι, dat. sing. part. aor. 2. pass.

. a εἰδομαι, 1, 20, 10.

Σταμίτης, 4, 18, 4.

Στατάωρ, 3, 29, 10. Ἀρείαν στατά-

ωης, 4, 18, 1, 6, 27, 7.

στατιάξω, 2, 5, 12.

σάσις, σάσις κτιζιδομα, 2, 3, 8. σά-

σαι καταπαύον, 2, 3, 8. 2, 5, 12. ὅσαι

νῆες ὑβριμίας γι τῇ σάσει ἵχουσαι,

naves parum firmiter hærentes, 6,

19, 4. ἢ σάσις ἢ ξηνοῖς ἢ πολλὰ ὅ-

πλοια, longa in armis mora, 3, 11, 2.

σάσις καταγώνις ἐς Μανεδονίαν, 7,

12, 3.

σαγάζω, 6, 29, 7.

σεῖα, 6, 23, 4.

σεῖλας, part. aor. 1. a εἶλω, 1, 25, 4.

σεπὸς pro σεπὸς, Ind. 16, 8.

σεῖλω, τερπυγὸν ἐπὶ Θερπυς σεῖλας,

1, 25, 4.

εἰδομαι, expeditionem fuscipio,

1, 1, 5. ἄλλοι εἶλον εἰδομαι, 5, 27,

14. Ind. 20, 3. ἐπὶ Βακίρει, 4, 22,

5. ἐς Ἰνδοί, Ind. 5, 7. ἐς Πέλοπον πέ-

λω εἰδίλατο, ad Pellion urbem

contendebat, 1, 5, 8. 1, 28, 3. σκαλ-

ναι ἐπὶ πολέμῳ, Ind. 9, 12. εἰδοιτο

σας ἄλλους ἀπὸ τ' ποταμῶν, 3. pl.

præf. opt. ut commeent inter se

flumine, 1, 3, 8. εἰλάει ἐν τ' Εὐρώ-

πῳ, profectus est, solvit ex Eu-

ropa, 1, 11, 11. ἐπὶ Μιλήτῳ εἰσελα-

το, Miletum profectus est, 1, 18,

5, 1, 20, 3. ἐπὶ φρυγίας εἰδίλατο,

1, 2, 3.

1, 23, 7. ἐπὶ πολιορκίᾳ σαλίντι, ad oppugnandam urbem profectio,

1, 20, 10. ἐπὶ τῷ τῷ εἰδομένῳ, ad

hoc missi, 1, 24, 10. εἰδομαι ἐς μά-

χην, in eo pugnam, 4, 1, 2. Ind. 5,

9. καὶ ἀρπαγὴν λατρεῖα τρέφω σα-

λίντις, 4, 5, 1. β. vestior, ἐν ἀλλὰ

ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, 2, 12, 12.

sic ὡς ἐς μάχην ἀπεριβὰς ἐσταλμένοι,

2, 18, 9. 3, 19, 6. 3, 21, 13. 7, 13,

4. & 12.

σπὰ, τὰ angustia, 1, 1, 8. 1, 28, 1.

χωρία, 1, 5, 21. ἐς τοὺς συγκατα-

σμένοι μύθῳ ποταμῷ, 1, 3, 5. σπο-

τίρας ἢ κτ' τὸ πλεονάζον αὐτῶν τ' αὐ-

ρῶν ἔσται, 1, 22, 4. σπῶτος αὐτῶν

αὐτῷ, 5, 4, 2. σπῶταιται, 1, 19, 4.

σπῶκος, 2, 7, 6. χωρία, 2, 8, 3.

σπῶτος τῶν χωρίων, 2, 8, 17. 2, 20,

13. 6, 4, 7.

σπῶς ἐς τὰς ἐφῶδας, 5, 15, 9.

σπῶς τ' ἀρχῆς, privatio imperii,

1, 9, 4. N.

σπῶι, πᾶσι τῷ ἔσθῳ ἐς τὸ σπῶν,

1, 15, 11.

σπῶτος τ' γῆς, firmitas, 7, 21, 9.

εἰδομαι, γυνὴ εἰδομαί εἰδομαι,

1, 12, 1. 1, 24, 9. 2, 13, 11. εἰδο-

μαί κοιῖσθαι, 5, 2, 8.

εἰδομαί, εἰδομαί εἰδομαι, aor. 1.

1, 12, 1. 6, 28, 1. τῶν εἰδομα-

σι, 1, 12, 2.

εἰδομαί corolla, Ind. 27, 2.

εἰδομαί, τύπησθαι τὰ εἰδομαί, 7, 24, 5.

εἰδομαί, columnæ, in quibus fœdera,

καθελεῖν τὰς αὐτῶν Ἀλέξανδρος ἐφῶι

γυνομένης εἰδομαί, 2, 1, 7. 2, 4. εἰ-

δομαί Ἡρακλῆος, 2, 16, 5. 5, 26, 3.

Ind. 43, 11.

εἰδομαί-vestigium, δρόμος ἔλασι παρὰ

εἰδομαί τ' φουγόντων, 6, 6, 10.

εἰδομαί, τὸ πᾶν εἰδομαί τ' ἵππων, tota

acies equestris, conferti maxime

equites, 1, 15, 5. 1, 16, 3. 5, 16, 5.

τ' εἰδομαί, 5, 9, 1. & cum acu-

to, 4, 2, 11.

εἰδομαί, 1, 23, 2.

εἰδομαί, νῆες παρὰ εἰδομαί ἡμεῖς εἰδομαί

INDEX GRÆCUS

secundum ordinem, 5, 7, 3.
 τολή Μεδίκη, 7, 6, 3. τολή ἐνδὺς ἐπὶ
 χύμας, 1, 25, 13. τολή Περσικὴ
 φερὲν, 3, 25, 5.
 εἰλῶν ἐς τὴν Ἀσίαν, expeditio in Asiam, 1, 1, 5. 1, 10, 10. 2, 17, 8.
 ἐπὶ Βαβυλῶν, 2, 17, 10. ἐπὶ Ἀι-
 γύπτῳ ποιεῖσθαι τὸ εἶλος, 2, 25, 7.
 παρεσκευῆ ἢ εἶλος εἶναι, expedi-
 tionem apparare, 1, 1, 5. εἰλῶν,
 iter, expeditio, progressus, 1, 1, 8,
 1, 2, 2. 1, 11, 5, 7, 12, 5. ἄλλοι εἶ-
 λος εἰλεσθαι, 5, 27, 14. εἶλος ποιεῖ-
 σθαι proficisci, 6, 26, 13. γυγιόμε-
 να αὐτῷ ἢ εἶλος, 6, 28, 12. εἰλῶν
 περὶ ἐπὶ ἀλίγας, 6, 20, 2. 6, 23, 9, 7,
 19, 7. Ind. 19, 3. ξυπλοῖσι εἶλος,
 majore classe, 2, 17, 3. 2, 20, 12.
 5, 26, 3.
 εὐρυς, ostium fluminis, 1, 3, 2. Ind.
 22, 8. εὐρυς ἢ λιμὴν, 1, 19, 4. 2.
 20, 12. κατὰ εὐρυς, ex adverso, 5,
 15, 11.
 Σευχρὸς locus, Ind. 21, 2.
 στρατεία, αὐτὴ ἢ στρατείας, ante expe-
 ditionem, 1, 24, 1.
 στρατεύμα, 1, 1, 8. pro castris, 2, 11, 13.
 στρατεῖον, ἐς ἴδιον στρατεύσαντων,
 part. aor. 1. aet. 1, 11, 8. N. ἐστρά-
 τευσαν ἐπὶ σι, 2, 14, 12. 5, 1, 1. Ind.
 5, 7. 15, Ind. 5, 8. ξυτὶ ἄλλῳ ἐστρά-
 τευσεν, sub alio militavit, 1, 12, 6.
 N. 1, 16, 10. ἐναντία τῇ Ἑλλάδι στρα-
 τεύεισθαι ἐπὶ ἢ βαρβάρων, 1, 29, 9.
 2, 11, 13. ἐπὶ τοῖς βαρβάρων, 3,
 23, 15. ἢ οὐ τιμῇ στρατεύμεν, 5,
 gregarius miles, 7, 23, 5.
 στρατηγία, ὁ δὲ ἐπὶ ὀφθαί στρα-
 γῶ, 2, 7, 6.
 στρατηγία, 6, 26, 6.
 στρατηγὸς καὶς, naves prætoria, 1,
 11, 10.
 στρατηγός, 1, 12, 14. 1, 24, 2. 1, 25, 4.
 στρατηγὸς ἐπὶ τῶν συμμάχων ἐπιτά-
 ξας, 1, 29, 5. στρατηγὸς τῇ στρατιᾷ
 κατέστη, 3, 5, 6.
 στρατασία, Ind. 5, 9. & 26, 1.
 στρατὸς ἐπὶ τοῖς Πέρσων, exercitus,

milicia, expeditio adversus Per-
 sas, 1, 1, 2. 7, 9, 8. 7, 20, 2. στρατὸς
 de classariis militibus dicitur, 1,
 3, 5. ἄλλῃ στρατιά, reliquus exer-
 citus, 1, 6, 20. ἄλλῃ στρατιά κατὰ
 λεχθεῖσα, aliz copiz recens con-
 scriptas, 1, 7, 10. & 13.
 στρατιώτης, 1, 20, 6.
 στρατοπεδία, 6, 25, 13.
 στρατοπεδῖον, 1, 7, 10. & 13. στρα-
 τοπεδῖον, castra pono. στρατο-
 πιδυάμεν, part. aor. 1. med. 1, 5,
 13. 1, 27, 10. ἐστρατοπεδῖον, 3. f.
 plusq. aet. 1, 12, 10. 2, 6, 10. 3, 8, 12.
 στρατοπεδοῖ, ἐπὶ τὸ στρατοπεδῖον ἐπα-
 νάγειν, in castra reducere, 1, 4, 8.
 1, 7, 11. στρατόπεδον ἐπισκευάζειν,
 μιν, castellis exstruendis, 2, 1, 2.
 στρατόπεδον acies, exercitus, 2, 10,
 3. 2, 11, 6. Ind. 13, 2.
 στρατός, 1, 5, 18. ξυμμαχικὸς, αἰετός,
 copiz auxiliares, domesticæ, 1,
 9, 2.
 στρατοφύλακες, Ind. 12, 7.
 Στρατὸς ὁ Γερσράτης παῖς, 2, 13, 10.
 στρεβλόμας, 4, 13, 13. 4, 14, 5. 7, 24, 6.
 στρεβλῶν torqueo, 6, 29, 17.
 στρίψας, 6, 29, 9.
 στρίψω torqueo, Ind. 29, 10.
 στρουγάλα πλοῖα, 1, 11, 9. 6, 5, 2. Ind.
 19, 7. v. Xenoph. p. 428. med. in
 margine, στρουγάλοι λίθοι, 4, 25, 10.
 Στρουμὸν ποταμὸς, 1, 11, 5. Ind. 18, 10.
 στρώμα, 7, 3, 6.
 στρατὸν, Ind. 30, 9.
 Στρατοφύλῃ, Ind. 18, 6.
 συγγενεῖς ἢ βασιλεῖς, 3, 11, 6. N.
 7, 10, 5, 7, 11, 10.
 συγγίνομαι commisceor, coëo, Ind.
 31, 6.
 συγγνώσκω, 6, 23, 8.
 συγγνώμην ὑπείκω τῇ πλῆθει τῶν
 Θεβαίων, 1, 7, 16.
 συγγνωστός, συγγνωστὸν δὲ δοξαίην ἰ-
 φαίμεν, 2, 15, 4. συγγνωστὸν, ve-
 nia dignum, 6, 14, 2.
 συγγενεῖς, præf. 5.
 συγγενὸς, præf. 5.

IN A R R I A N U M.

συγγράφω, 4, 10, 3.
 συγκαλῶ, 2, 7, 5.
 συγκατίρχνομαι, 4, 21, 15.
 σύγκοιμαι, κατὰ τὰ συγκαίματα, uti
 convenerat, 1, 20, 10. 1, 26, 8.
 Ind. 28, 3.
 σύγκλησις, 1, 6, 3. N. 5, 22, 12.
 συγκακλισμένοι, part. præ. pass. a
 συγκαλῶ, 1, 3, 5. ἰς εὐθὺς συγκακ-
 λισμένοι τὸ ρεῖμα τῶ ποταμοῦ, 1, 3, 5.
 1, 8, 6.
 συγκακλίσθαι, 5, 19, 7.
 συγκαλῶσαι τὰς πύλας, aor. I. inf. a
 συγκαλῶ, 1, 8, 10. συγκαλῶσι ἰς
 ἀκραιβὲς τὰς ἀσπίδας, ut fit in testu-
 dine scutorum, 1, 1, 12.
 συγκαορίζω, 6, 28, 1.
 συγκαοπίτας, part. aor. 2. pass. a
 συγκαοίω, 2, 11, 4.
 συγχωρίω permitto, 7, 14, 14.
 συζυγίω, 6, 28, 1.
 Σὺν ἡ Ἀργυρίῃ, Ind. 25, 7.
 συνῆ, 6, 22, 15.
 συλῶ, 6, 27, 9. & 12. 6, 29, 5.
 συλλαμβάνω, 3, 21, 6. 6, 29, 4. 7, 4, 1.
 Ind. 8, 12.
 συλλέγωμαι, 1, 3, 6.
 σύλλαψις, 3, 28, 13.
 Σύλλαιον, 1, 26, 7.
 συλλογῆς ἐρατῆς delectus, Ind. 19, 5.
 σύλλογος conventus, 1, 12, 18.
 συμβαίνει, ὅπως ἡ μάχη συνίστη, 3, 1,
 3. μάχη Δαρδάνου τε καὶ Ἀλεξάνδρου
 συνίστη, 4, 20, 1. τὴν αὐτὴν πλάτος
 ἢ Ἰνδοῦ γὰρ συμβαίνει, hæc Indiæ
 latitudo illi colligitur, Ind. 3, 3.
 ὅμη & γάμω ἰς τὰ ἐπὶ τὰ ἑταῖρα συμ-
 βαίνει. Ind. 9, 7. τὴν Λακεδαιμο-
 νίῃσι ἰς ταυτὸ συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖ-
 σιν, hæc in re Indis cum Lacedæ-
 moniis convenit, Ind. 10, 8.
 συμβάλλω confero, comparo, 4, 8,
 4. Ind. 21, 13. intelligo, conficio,
 5, 1, 2. Ind. 28, 3. interpretor,
 1, 20, 2.
 συμβεβληκὸς τὰς χειρὸς ἀλλήλαις,
 manus collidens, ὡς μάστις ἰς κρέ-
 νος συμβάλλοντα, ut maxime in

plausibus colliduntur, part. præ.
 act. a συμβάλλω, 2, 5, 3.
 συμβλητὸς comparandus, Ind. 4, 13.
 συμβολαὶ confluentes, Ind. 10, 5.
 συμβόλαιον, 7, 5, 3. commercium,
 pactum, 7, 23, 11.
 συμβολίσω, 3, 18, 18. 4, 11, 11.
 συμμαχία, τὴν καὶ συμμαχίαν ἡποι-
 τας, 2, 1, 7. N. 2, 14, 2. 3, 8, 5. βε-
 βαίωσις ἢ πάλαι συμμαχίας, 2, 14,
 3. 4, 15, 3.
 συμμαχικόν, 2, 8, 14.
 σύμμετρος, ὥστε σύμμετρον, tempora
 anni temperata, Ind. 15, 12.
 συμμίττω, 2, 26, 7.
 συμμιγνύω conjungo me, Ind. 42, 1.
 συμμίγνυμι, fut. I. a συμμιγνύω, com-
 mifceō, concurro, pugna conse-
 ro, configo, 1, 1, 10. τοῖς, 3, 15,
 8. it. conjungo me cum, 4, 29, 9.
 & 11. de confluentibus flumi-
 num, 6, 14, 8.
 σύμπασις, 1, 4, 8.
 συμπαίθω, 4, 13, 6.
 συμπαίπνω, 2, 13, 5. Ind. 28, 7.
 συμπεφύγοις, nom. pl. part. præ.
 med. a συμφεύγω, 1, 2, 3. 3, 20, 3.
 συμπεφυγὼν, μηχαναὶ πολλαὶ συμπε-
 πηγμένα ἦσαν, machine multæ
 confectæ erant, 2, 21, 1. 2, 26, 3.
 συμπαίπνω ἀλλήλαις, 6, 3, 4. accido,
 evenio, de morte vel morbo di-
 citur, 7, 12, 8.
 συμπλίνω, Ind. 27, 8. & 37, 2.
 συμπληροῦ ἀπὸ τῆς ἐρατῆς τῶν τῶν
 τικῶν, Ind. 23, 8.
 συμπληρὸν ὑπεριστάς, 1, 20, 2.
 συμπλῶω, Ind. 27, 1.
 συμποιῶ, 5, 2, 2.
 συμπίρομαι, contingo, accido, eve-
 nio, præf. 3.
 συμφεύγω una fugio, 1, 2, 3. 1, 3, 4.
 σύμφορμι, 3, 26, 3. 4, 9, 8.
 συμφορῶ, 4, 8, 1. N. 4, 9, 1. 6, 3, 4.
 Ind. 1, 6. N. & 11, 5. & 35, 5.
 συμφορῶντες, 2, 12, 2.
 σὺν βοῇ, 1, 1, 14. ἡ σὺν ἐκπλάξει θε-
 οφάνει, admirabilis cultus f. obse-
 quium,

INDEX GRÆCUS

.quum, I, 14, 7. *σὺν Στασάνοι*,
Stasnor, 6, 27, 13. *σὺν* omissum,
αὐτοῖς ἀδάντις τοῖς Ἰσπώις, I, 2,
 II. I, 19, 17. N. 2, 2, 10. 2, 3, 9.
 5, 15, 4.
συναγνίσ congrego, Ind. 8, 10.
συνάγω, *συναγωγή* τῆς φίλης, I,
 25, 8.
συνακαλύθει αὐτῷ, I, 25, 3.
συναλλάσσω, 7, 13, I.
συνάπλω conjungo me, advenio,
 5, 16, 2.
συναρρίπτω confringo, rumpo, 5,
 20, 15.
συναφῆς, Ind. 22, 7.
συνάπτω, 5, 7, II.
συνδίδω, Ind. 13, II.
συνίβα, 3. f. aor. 2. *συνβαίω*, 3, I, 3.
συνίδιντε, 3. pl. aor. 2. med. *συντί-*
θῃμι, 2, 2, 4.
συνιλεγμένους, part. præt. pass. a
συνίγω, I, 3, 6.
συνιλημμένοι, part. præt. pass. a *συν-*
λαμβάνω, 3, 21, 6.
σύνειμι, *τότῳ συνιόντι*, qui hunc
 conveniret, I, 25, 6.
συνειρήχομαι, Ind. 13, 4.
συνεποκρίνεται ταῖς, part. aor. 2. a
συνεσπίνω, I, 8, 12. *συνεσπί-*
σσω, 3. plur. aor. 2. opt. I, 22, 7.
συνέκλεισαι, 3. pl. aor. I. a *συνκλείω*,
 I, 8, 6.
συνεκτάζω, 6, 30, 3.
συνελθόν, part. aor. I. *συνέρχομαι*,
 I, 10, 5.
συνεμβαλλει οφίστη *ἐς*, 4, 17, 7.
συνεπδόν, *συνεπδόν* θάρμια, part. præf.
 I, 25, 3.
συνεξάγω, *συνεξάγω* αὐτοῖς φρένας,
 I, 24, II.
συνεξορμάω, *ἐκείτι συνεξορμάτω* Ἀ-
λεξάνδρῳ δυνατοὶ γίνοντο *ἐς* τὴν
διώξιν, 3, 14, 6.
συνεπιλαμβάνουσα τῷ κατὰ τοῦ
 ταῖς Θυβαίαις, Thebanorum sedi-
 tioni sese conjungere, I, 7, 5. Ind.
 23, 5. *πολὸν συνεπιλαβείδω* *ἐς* *ἐνθ-*
μῶν τῇ *εργῇ*, multum adjuvisse,

contulisse, Ind. 20, 10.
συνεπιλέψοντα, 3. pl. fut. I. med.
 a *συνεπιλαμβάνομαι*, I, 7, 5.
συνίστομαι.
συνίρχω *ἐς* *ἐκκλησίαν*, I, 10, 5. *αἱ*
ἐς ταὐτὸ *συνέλθοι* αὐτοῖς *τὸ ἔδωρ*,
 Ind. 3, 9.
συνεπτόταξ, imperf. a *συνεπτάζω*,
 2, 11, 8.
συνεσπίνω αὐτοῖς *οὐκ* *ἔ* *ταῖς*,
 I, 8, II.
συνεστυμένους, part. præt. pass. a
συνεστιάω, I, 24, I.
συνεστῶ, part. præt. act. a *συνίσ-*
μι, I, 29, 9.
συνίσταται, imperf. a *συνίστημι*, I,
 13, 13.
συνεχῆς ἀγροπνία, 2, 4, II. *διαξ*,
 6, 8, 13. *συνεχῆς καταβρίσσει*, 7,
 7, 12. *συνεχία κινήματα*, Ind. 21,
 12. *συνεχία ἀλλάσσει*, inter se pro-
 pinqua, Ind. 2, 5.
συνίχομαι, διψῶ *ἀπὸ* *συνεχόμε-*
νοι, 6, 24, II. *συνεχόμεν*, cohe-
 rens, alligatus, 7, 22, 4.
συνίχθη accidit, contigit, aor. I.
 pass. a *συνεφίρομαι*, præf. 3.
συνίημι, 6, 26, 10.
συνίστημι, *συνεπείνω* *ἐ* *φάρμακον*
μικρὸν, coisse non parvas copias, I,
 20, 3. *ἔτι συνεστῶς* *ἔ* *πολέμῳ*, ad-
 huc durante bello, I, 29, 9.
συνίσσω, congero, exstruo, 5, 24, I.
συνικίω, Ind. 38, 6.
συνικίζω, colonias deduco, 4, 16,
 4. Ind. I, 5.
σύνταξις τῇ *φορῇ*, descriptio tribu-
 torum, I, 17, 8. N.
συντάσσω, *εργῇ* τῷ *Κροτέρῳ* *συν-*
ταγμένῳ, exercitus Cratero da-
 tus, Ind. 19, I. *τῷ βαρβάρῳ τοῖς*
συνταχθέντις, barbarorum manus
 collecta, Ind. 21, 12. *ὁ φόρος* *ὁ* *συν-*
ταχθῆς, tributum impositum, 3,
 17, 13. *συντάττω* *ὡς* *μαχημένους*, I,
 13, 3. *συνίσταται* *ἔδω* *τῷ* *εργῇ* *ὡς*
ἐς *μάχην*, 2, 8, 4. *συντάττει*, 3. f. aor.
 I. opt. *ἀπολ.* 2, 8, 8. *ὡς* *ἐπὶ* *συν-*
τάττει.

Γ Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ο Μ.

ἐάσαντες, quos infidiatores ipsi sub-
 arnaratis, 2, 14, 10.
ἐντιταγμένῃ φάλαγγι ἐμβάλλον,
 part. præt. pass. a ἐντάσσω, 1, 8,
 9. 1, 13, 7. **ἐντιταγμένοι ἐς βάθος**
ἀφ' ὧν, 2, 8, 12.
ἐντιτεταγμένοι, part. præt. pass. a
 ἐντείνω, 1, 15, 8.
ἐπιδίδομαι, εἰρήνην Δαριῷ ἐπιδίδω,
 pacem cum Dario inierant, 2, 2, 4.
ἐπιδίδωμι conjicio, colligo, suspi-
 cor, 7, 12, 15. Ind. 34, 9. & 35, 2.
ἐπιδείβομαι, 6, 5, 4.
ἐπιδείβω, 6, 9, 9.
ἐντροφὸς οὐκ ἀνδράποικος ἢ χελιδὼς,
 1, 25, 11.
Εὐρεῖ γυνή, 4, 13, 9.
Εὐρία, 3, 1, 3. ἢ κοίλη, 2, 13, 9. Πα-
 λαιά, 2, 25, 7. ἢ μέγαν ἢ ποταμῶν,
 3, 8, 10. μίση ἢ ποταμῶν, 5, 25, 8.
ευαγλὸς barritus, 5, 17, 12.
Εὐρυς, 1, 2, 2.
Εὐρύς, 3, 8, 10.
εὐρύς confluent, Ind. 43, 2.
Εὐρυάξ, 1, 17, 13.
εὖς, 4, 13, 4.
ευκλεάζομαι, 5, 10, 4.
εὐκλῆς opacus, 5, 2, 7. Ind. 22, 7.
ευχετάζω, 2, 11, 8.
 Superlativus pro comparativo, 5,
 27, 6.
εὐσθεν cominus, Ind. 16, 9.
ευερετιῶν, 1, 17, 2. 1, 24, 1.
ευχρὸς multus, χρῶν, 7, 15, 1.
ἐφαγὴ ἔχ' Ἑλληνικῆς, trucidatio con-
 tra Græcorum morem facta, 1, 9,
 13. **ἐφαγῆς ἐπιπληρόντες**, 1, 25, 2.
ἐφαγιάζομαι mactō hostias, **ἐφα-**
γιάσάμενοι παῖδας καὶ κρέας, part.
 a. i. med. 1, 5, 11.
ἐφάγιοι, victima, 1, 5, 12. Ind. 20, 10.
ἐφαλὸς, 3, 23, 7. Ind. 40, 10. **ἐφαλ-**
ος ἦν, 3, 26, 7. **ἐς**, 1, 13, 8. 3, 10, 5.
ἐλθεῖς ἐφαλεῖς τοῖς ἐπιβαίνουσιν, 4,
 25, 10. **ἐφαλεῖς οὗτος**, 3, 10, 6.
ἐφάπων, τὸ τοῖς ἐφ' ἑαυτοῦ Δαριῶν τὴν γυν-
 αμιν, 2, 6, 6. 3, 10, 5.
ἐφάπων πρῶτοι χαλιπῶν, 1, 13, 8.
ἐφάπων, part. aor. 1. aor. 2. aor. 3.

1, 11, 10.
ἐφῶς acc. pl. a genit. ὁ pronom. reci-
 proci, 1, 6, 15. **τὸς ἐφῶς βλάπτον**,
 1, 7, 14. **ἐν αὐτῷ ἐφῶς**, seorsum
 3, 21, 7. **τομαρχίας ἀρχαὶ τῶν τομῶν**
 ἢ **ἐφῶς**, præfides præesse suis
 quosque provinciis, 3, 5, 5. **τὸς ἐφῶς**
ἐξομαῖν, suos milites cohortari,
 3, 9, 12. **τὸς ἐφῶς**, agmen
 suum, 3, 15, 1. 5, 16, 5. **ἐφῶς**,
 suo ausu, 4, 6, 3. **ἐν αὐτῷ τὸς ἐφῶς**,
 vincebat sibi oppositos, 4, 25, 5.
ἐφῶς occido, 2, 24, 6.
ἐφῶς ἐς τὸς, a **ἐφῶς**, 1, 2, 6.
ἐφῶς, 1, 2, 6.
ἐφῶς, ἀμφὶ τὰ ἐφῶς ἔχον, suis
 sedibus se tenere, neque bellum
 aliis inferre, 1, 5, 5. **ἐπὶ τὰ ἐφῶς**
ἀπαλαγνύειν, in domos suas abi-
 ire, 4, 18, 10. 4, 30, 4. **τὰ ἐφῶς**
ἐδύρωται, 5, 25, 4. **ἐφῶς**, Do-
 rice pro **ἐφῶς**, Ind. 12, 1.
ἐφῶς, dat. pl. a genit. ὁ pronom.
 reciproci, 1, 1, 3. **ἐπὶ ἐφῶς τὴν πᾶ-**
ροδον αἰνῶν, in sua potestate transi-
 tum esse, 3, 17, 3. N. **τὰ ἐφῶς ἐφῶς**
ἐπὶ τῇ πατρὶσι προσβόλῃ, 6, 30, 5.
ἐφῶς, σημερινῆς τῇ αὐτῇ ἐφῶς
 γὰρ, 6, 23, 6.
ἐφῶς, fabricatus malleo, so-
 lidus, 6, 29, 8.
ἐφῶς, 4, 26, 8.
ἐφῶν, genit. plur. a genit. ὁ pro-
 nom. reciproci, **ἐπὶ ἐφῶν**, seor-
 sum, 7, 16, 7. **ἐπὶ ἐφῶν**, privato
 consilio, pro sese, sponte, injussu
 imperatoris, 1, 21, 2. **ἐπὶ ἐφῶν κα-**
ταπαύσιντας, a suis conculcatos,
 1, 22, 6. 3, 12, 2. **ἐπὶ τὰ ἐφῶν ἀπηλ-**
άγησαν, domum discesserunt, 3,
 28, 17.
ἐφῶς, τὸ δὲ οὐκ οὐκ ἐφῶς
ἐφῶς, metus subito ortus,
 3, 11, 2.
ἐφῶς pons tumultuarius, Ind. 42,
 7. N.
ἐφῶς fere, 3, 15, 15.
ἐφῶς, aor. 1. inf. pass. ab ἔχω,
 6, 11, 4.

INDEX GRÆCUS

σχήτλιοι ἔργον ἰργασάμενοι, 4, 9, 2.
 σχῆμα, τὸς ἀνθρώπου ἐς σχῆμα ἐπέ-
 ραγην καθιστάται, homines supra
 humanum modum extollerē, 4,
 11, 6. καταγλῶσαι τὸ σχῆμα, 5.
 Πέρου, irrississe gestum Persarum, 4,
 12, 3. σχῆμα τετραγώνου, 6, 29, 6.
 σχῆμα πᾶν εἰσι φυλάσσειν, deco-
 rem pristinum servare, 1, 9, 4.
 σχίζομαι, 6, 14, 11. 6, 18, 4.
 σχοῖν, 5. ἀνχοῖν, 2, 21, 7. 5, 7, 3.
 mensurā terrae Persicae, Ind. 3,
 4. N.
 σχολαῖ, tardus, 2, 10, 1. σχολαιό-
 τειρος ἄγει τὴν τροπὴν, 3, 29, 13.
 σχολαιτέρω χρέσασθαι τῷ ρεύματι,
 5, 20, 17.
 σχολή, Ind. 31, 9.
 σχοῖν, acc. sing. aor. 2. act. ab ἔχου,
 1, 25, 3.
 σώζω, salvo, non interficio, 1, 23,
 4, 5, 18, 9. non incendo, 3, 18, 18.
 σώζουσιν τὸ ὄνομα, retinent nomen,
 6, 18, 4. σώζομαι salvus evado, 1,
 8, 13. 2, 2, 5. salutem quero, 3, 23,
 16. ὅπλα οἱ τῷ Τρωϊκῷ ἔργῳ σώζο-
 μενα, arma ex Trojano bello resi-
 dua, 1, 11, 12. σώζονται, supersti-
 tes sunt, 5, 27, 11. 6, 14, 6, 7, 13, 7.
 σώζομαι convalesco, 2, 4, 15.
 Σακερτης ὁ Σάβαν, 1, 12, 12.
 σαλπίς, Ind. 21, 13.
 σάμα ἐκ ἐπιτοκῆς ξήνοικ, 7, 2, 8.
 σάμα ἐς τὰ πολέμια ἀχρεῖον, 3, 6, 9.
 περτερόν robustum, 4, 7, 8. αἱ τῷ
 σώματι λειτουργίαι, servitia quae
 corpore praestantur, 1, 16, 8. με-
 γάλοι τὰ σώματα, 1, 4, 9. σώμασιν
 ἑρμηνεύει, 5, 27, 10.
 σωματοφύλαξ, 1, 6, 8. 1, 22, 5. eo-
 rum numerus apud Alexandrum,
 6, 28, 6.
 Σῶν, ποσειδών, Ind. 4, 3.
 σῶ, 1, 4, 8. 6, 14, 2. ἐπαυλῶ, 5,
 10, 6. 7, 19, 2. ἔρμα, 6. σῶμα διπ-
 λῶν, 3, 13, 12. χρέμα, 6. σῶμα ἐστὶν
 Ἀλεξάνδρου, 3, 16, 11.
 Σῶν, 6, 2, 4.
 Σῶν, 1, 2, 9. Ἐρμα, 3, 11, 12.

Σάβαν, 4, 13, 6.
 σατήρ, 6, 11, 14. ζῶς, 1, 4, 8. Ind.
 21, 2.
 σατηρία, 3, 15, 5. 7, 18, 2. ὑπὲρ σα-
 τηρίας οὐκείας ἀγωνίζεσθαι, de pro-
 pria salute dimicare, 3, 15, 5. σατε-
 ρισι σφίσιν ἐνριδίῃ παρ αὐτῶ, 3,
 30, 8.
 σωτήριον, σωτήριον 5. τροπὴ ἵππων,
 Ind. 36, 3.
 σφοριέσται, ἀντὶ, temperantissi-
 mus, 4, 20, 4.
 σφοριέω sum modestus, non effe-
 ror rebus prosperis, 4, 7, 10. sum
 temperans, moderatus, 4, 9, 1. ὃ
 σφοριεῖ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἐστὶ, an uxori
 sibi matrimonii fidem servaret, 4,
 20, 3.
 σφοριέζω, modestum reddo, emen-
 do, compesco, 4, 11, 16.
 σφοροσύνη οὐ τῷ ἐπιτοκῷ, 5, 27, 17.
 σόφρον, σόφρονα ἔργα ἐπὶ αὐτοῖς πο-
 λεμίοις ἀμειλῶται, 4, 20, 6. castus,
 pudicus, Ind. 17, 3.
 Σῶχοι, 2, 6, 1.

T.

Τὰ μὲν, τὰ δὲ, partim quidem, partim
 vero, 2, 18, 7. 5, 9, 3. τὰ μὲν τῶν
 τεχνῶν, partem murorum, 1, 19, 3.
 ἐπὶ τὰδε 5. Εὐφροσύνη, cis Euphratē,
 2, 17, 10. 3, 25, 14. τὰ τὸ θά-
 λασσας, pars maris, 2, 18, 5. τὰ δὲ
 ἐπὶ βουλῆς ἐξηγγέλθη αὐτοῖς, 1, 25, 5.
 τὰ ἐκ τῷ Πέρου, quae ex Persia co-
 gnoverat, 1, 25, 12. τὰ τῷ Παρ-
 μενίῳ, litterae Parmenionis, 2,
 4, 14. τὰ τῷ Φαρμάκῳ, 2, 4, 15. τὰ
 Ἀλεξάνδρου γρηγορήσεις, 2, 12, 5. τὰ
 αὐτοῦ Δαρείου εἰσῆν, Darii statum
 exponere, 2, 12, 8. τὰ ἐκεῖ, res il-
 lius loci, 2, 13, 7. αἱ ἐξηγγέλθη
 Ἀλεξάνδρου τὰ οἱ τὸ Τύριον, Tyrio-
 rum responsum, 2, 16, 13. τὰ ἐν οἴκῳ,
 res domesticæ, 2, 17, 10. τὰ ἐκ τῷ
 θαλάσσης, res maritimæ, 2, 18, 3.
 τὰ τὸ πολέμιας, 2, 9, 11. τὰ αὐτοῦ
 3, ante commissā, praeterita de-
 licta, 2, 20, 4. τὰ ἀπὸ τῶν τῶν
 2, 27, 4. τὰ αὐτῶν res ad se perti-
 nen-

INDEX GRÆCUS

ξείας πόλεως, I, 6, 5. *σφαιρίων*, 7, 28,
 5. *σφαιροφύλακα* ἔθηκεν, corporis
 custodem constituit, 3, 5, 7. τῆς
Καρίας κατορπύουσι ἔθηκεν Ἀδαν,
 I, 23, 8, 3, 19, 5. & 12. τὰς μεθο-
 φάρας ἔθηκεν κτ. τὴν φάλαγγα, mer-
 cenarios constituit adversus pha-
 langem, 2, 8, 9, 2, 9, 8, 2, II, 3.
 διπλὴ τὴν φάλαγγα ἦ ὁπλιτῶν τά-
 ξας, I, 13, 1. τὰς φάρας τὴν αὐτὴν
 ἀποφέρειν τάξας, iisdem tributis
 imperatis, I, 17, 1. ἔξω Πόρον τάσσει-
 θαι, copias suas cum Poro con-
 jungere, 5, 20, 8. εἰς αὐτομάτας ἐστ-
 ῆται, I, 19, 14. Σιτικῶν ἐν Βα-
 βυλωνίῳ ἐστῆται, Sitacini Ba-
 bylonis conjuncti erant, 3, 8, 9.
 ἐτάσσεται ἐπὶ τῇ παραπλῶν, desti-
 natus erat, Ind. 20, 8. ἐτάχθη δια-
 βιβῆσαι, iustus est trajicere, I, 11,
 9, 8, 5, 5, 3, 6, 13, 5, 29, 5. ἢ τὸ
 πρῶτον ἐτάχθη, ἔμπετοι, quo loco
 primum in acie constituti fue-
 rant, subliterunt, I, 16, 3, 2, 27,
 II, ἐπὶ τῶν χρημάτων ἐτάχθη, pe-
 cuniis praefectus est, 3, 6, II. ἐχέ-
 μπει τῶν ἐτάχθησαν, proximi
 his collocati sunt, I, 14, 3. πρῶτοι
 ἐτάχθησαν, I, 14, 4. & 6. καταρπύ-
 σαι Ἀλεξάνδρου ταχθέντι, I, 27, 6.
 τὴν ἑσπερίαν τὴν ἐπὶ Γερμανίᾳ ταχθέν-
 ται, 2, 7, 10. οἱ ἐπὶ τοῖς χρημασι
 ταχθέντες, pecuniarum praefidio
 relicti, 3, 20, I. ὑπὸ Ἀντιπάτρου τι-
 θῆναι, ab Antipatro iustus, ad
 id constitutus, 2, 2, 7. χώρα ὑπὸ
 Φιλίππου τιθῆναι, regio Phi-
 lippo subdita, 6, 27, 5. τιθῆναι
 ἐπὶ ἑσπερίᾳ, statim tempore, 7, 21, 9. ὡ-
 πως οὐ βασιλεὺς μεγάλη τιθῆναι
 νοί, I, 24, 8. τιθῆναι, vertitur
 ordo, 5, 7, 12. τιθῆναι κτ. τὸ
 ἀμφότες, qui ad Amphionis tem-
 plum in statione erant, I, 8, 13.
 κατα' Ἀλξίανδρον τιθῆναι, adver-
 sum Alexandrum constituti, 3, 13,
 I. τιθῆναι ὡς ἐς μάχην, I, 13, 2.
 ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς τιθῆναι, ma-
 chinarum praefecti, I, 23, 6, 3, 6,

12, 5, 24, 2. ἐπὶ φάλαγγι κα-
 τὰ γυμνοί, in phalangem confi-
 tuti, 2, 8, 12. ὑπὸ τοῖς Πέρταις τι-
 θῆναι, Persis subditi, 3, 24, 8.
 οἱ ἐπὶ τῷ δὲ τιθῆναι, ad hoc con-
 stituti, Ind. 24, 7. τὰ τιθῆναι
 λαμβάνειν, 3, 27, 3. & 6. ὅπως τιθῆ-
 ναι, vini certus constitutus mo-
 dus, 6, 29, II, 7, 25, 9.
 Ταυλατῖοι, I, 5, 2.
 Ταύρος, 3, 6, 10.
 Ταύρος ὅρος, 2, 4, II, 5, 5, 2. Ind. 2, 1.
 ταῦρος, Ind. 13, 6. ὅρος, I, 11, 10.
 Ταυρῶν locus, Ind. 4, 16.
 Ταυρῶν τοξόων, 5, 14, 1.
 ταῦτα post ὅρα, praef. I.
 ταῦτα, i. e. τὰ αὐτὰ eadem, unde &
 scribitur a quibusdam ταῦτα,
 praef. I. εἰ ταῦτα κατεστάναι Δα-
 ρίῳ, in eodem statu esse quo Da-
 rius, 4, 8, 13.
 ταῦτα ibi, illac, I, 1, 15, I, 15, I, 1,
 20, 8. illuc, 3, 24, 6, 7, 16, 10. Ind.
 7, 6. ταῦτα μᾶλλον τε, tanto magis,
 I, 4, 1, 35, 24, 4. ταῦτα ἐν αὐτο-
 μήτῃ, tanto etiam alacrius, 5,
 27, 16. οἱ ταῦτα, homines illius
 regionis, I, 5, 4. ἐν ταῦτα θάλασσα,
 2, 7, 4. ταῦτα μάλιστα ἐν ὁδοῦ, hac
 in re maxime (spe sua frustrati
 sunt, 3, 13, 10. hoc modo, hac via,
 2, 22, 9. ταῦτα δὲ, sic visum, 7,
 20, 16. ὅτι ταῦτα ἐν ὁδοῦ, aquilam
 ita interpretabatur, I,
 20, 2. ἐπὶ λέγειν ταῦτα κατέ-
 χην, frequenter fama ita habet, 3,
 3, 11, 4, 14, 2. hac ratione, ob hanc
 causam, I, 13, 4, 3, 16, 3, 5, 27, 18.
 ταῦτα pro ταῦτα, 7, 20, 12.
 ταῦτα, ἐν ταῦτα ἐς ταῦτα, 5, 25, 6.
 Ind. 3, 9. τῷ Ἰνδοῦ ἐς ταῦτα ἔρχεται,
 Indo idem accidit, Ind. 4, 8. ταῦτα
 Λακεδαιμονίῳ ἐς ταῦτα συμβαίνει
 καὶ Ἰνδοῦ, hac in re Indis cum
 Lacedaemonibus convenit, Ind.
 10, 8. ἐν ταῦτα, uno temporis mo-
 mento, 6, 3, 5. simul, 2, 17, 8.
 ταῦτα, Ind. 14, 4. βασιλεὺς, 3, 22,
 10. ὡς ἐν ταῦτα αὐτῶν ἐς ταῦτα ἐν

I N A R R I A N U M.

ρῖ9η, 4, 19, 4.
 ἐκφθ^ω σφραγῖς, 7, 10, 8. ἐπὶ τῷ τά-
 φῳ θύειν, super sepulcrum sacrifi-
 care, 1, 11, 8. Ἰ Αχιλῆως τάφον
 ἐρεθίσαντι, 1, 12, 2. Ἰ τὰφον ἀνο-
 ρῶσαι, sepulcrum eruere, 1, 17,
 12. κρημῖν, 6, 29, 15.
 τάφρος αὐτ^ῃ πάλαις ἐράμυκτο, 1, 20,
 13. τάφροι σφραγίσθαι, 1, 6, 19. ἐς
 τὴν τάφρον ἐμπιστύνει, 1, 22, 6. τά-
 φρον τοιχίζειν τὸ εὐρωτέπιδον, 3, 9, 1.
 ταχθῆντι, part. aor. i. pass. a τάσσω,
 1, 27, 6.
 τάχ^ω, κτ^ῃ τάχ^ω, 1, 19, 2. 1, 25, 8.
 πολλὰ τάχος ἦεν, 3, 17, 7. ὡς τάχους
 ἵκανοι εἶχον, quanta celeritate
 quisque poterat, 4, 2, 11. 5, 13, 2.
 5, 23, 4. 6, 6, 10. δὴν τάχους ἵσταί;
 5, 20, 10.
 τάχιστα, πλὴν τὴν ταχίστην, quam ci-
 tissime navigare, 2, 13, 7. N. ὡς τά-
 χιστα, 6, 2, 4. cum primum, 6, 6, 6.
 ταχυνυσίαι, 1, 19, 17, 2, 21, 1, 6, 3, 4.
 ταχύς, ταχύν πάροδος, 1, 26, 3, 4,
 2, 5. ταχυσίρη, Ind. 9, 6. ταχύντι-
 ροι, Ind. 9, 6. ταχυνύτω γυφύρω-
 σις, 5, 7, 5.
 τε quidem, nempe, quippe, 2, 18,
 7, 2, 24, 1, 3, 3, 2. τε abundat, Ind.
 13, 11, N.
 τεθλήναι, præter. inf. med. a θάλλω,
 Ind. 40, 4.
 τεθνήσκει, præter. inf. act. a θνήσκει,
 1, 7, 8.
 τεθνήσκει, dat. sing. part. præter. act. a
 θνήσκει, 2, 12, 6.
 τεθνηκυῖαι, præter. inf. θνήσκει, 1, 7, 3.
 εἰδεκασπῶν, quadriga, Ind. 17, 2.
 τοιχίζω munio, 1, 4, 6. πόλις, 4, 3,
 17, 6, 15, 8. τοιχίσαι, aor. i. inf. i.
 9, 19. τάφρον καὶ χάσμαι, 3, 9, 1. τοί-
 χος, 4, 3, 2. τοίχ^ω ἐπὶ ἀκροβῆς τε-
 τοιχισμένοι, 4, 23, 6. 6, 7, 3.
 τοιχισμός, 3, 2, 1.
 τοῖχος γῆινος, 4, 2, 4. τοῖ τοίχῳ σφρα-
 γίσαι, murum adoriri, 1, 5, 9.
 τοῖχ^ω ἀπειβίβλητο αὐταῖς, 1, 27,
 1. ἐχυρὸν, 2, 26, 2. ἡ ἐς τὸ τοῖχ^ω,
 ingressus in murum, i. e. in urbem,

1, 21, 7. sic τοῖχ^ω pro urbe f. loc-
 co mœnibus cincto accipitur, 1,
 27, 2. & 3. τοῖχ^ω ἔρημα διὰ τὰς σφρα-
 γμῶν, 1, 8, 11. μακρὴν τοῖχ^ω
 καθάϊρεις, 1, 9, 4. N. μακρὴν τοῖχ^ω
 ἐκτοιχίζειν, 1, 9, 5. τετραπλὴν τοῖχ^ω
 πεφωγμένοι, 1, 17, 5. ὑπερύττειν,
 1, 20, 10. πληθύνει μακροτέρως ἀντοι-
 κηδόμεναι, 1, 21, 8.
 τεκμαίρομαι conjicio, ex signis col-
 ligo, 3, 3, 8. 4, 12, 10, 5, 20, 17. μι-
 κροῖς δὲ τίσι καὶ φασίλοις ὑπὲρ ἧ τῇ
 λικύτῳ τεκμαίρομαι, 6, 1, 5.
 τεκμαίρομαι, 5, 1, 11. ἐπὶ ἀμυροῖς τεκμαί-
 ροις ἐπιθεσπύδα, 5, 6, 7. τεκμαίρομαι
 ποιῶναι, documentum edere, 7,
 12, 5.
 τεκμαίρομαι conjecto, 5, 3, 4. 5, 20,
 16. ἔφη τεκμαίρονται τὴν ὁδὸν,
 6, 26, 8. Ind. 27, 9. τεκμαίρονται το-
 στορ, 6, 28, 3, 7, 13, 6.
 τεκμαίρονται, ἐς τεκμαίρονται τίθιμαι,
 4, 7, 8, 5, 4, 2.
 τελευταῖον postremo, 4, 18, 11.
 τελευταῖον, 1, 3, 1, 6, 11, 8.
 τελευτάω defino, Ind. 36, 8. N. νόσος
 morbo perire, 1, 5, 7. ἐν τῷ πληγῇ
 ἐτελεύτησεν, 3, 27, 6. demorte vio-
 lenta, 1, 25, 3. 3, 22, 10. τελευτάω
 finio imperium, (s)atrapatum, Ind.
 36, 8.
 τελευτῶ, 7, 10, 8. ἐπὶ τῇ τελευτῇ,
 post obitum, 1, 10, 8.
 τελευτῶναι, aor. i. inf. i. 1, 1, 2, 13.
 τελευτῶν tandem, 3, 22, 9, 7, 7, 9.
 τελευτῶντες, 6, 26, 7.
 Τελμιστοὺς ἀνὴρ, 1, 11, 3.
 Τελμιστὸς πόλις, 1, 27, 7.
 τίλ^ω vitæ finis, 3, 22, 3. 7, 24, 1. τί-
 λ^ω ὁρῶν μακρὸν βίον, 7, 16, 12. tan-
 dem, 3, 22, 9. τῆτο τίλ^ω τῇ μάχῃ
 ἐγένετο, 3, 15, 16, 5, 19, 5. τίλ^ω
 ἐπιθεσπύδα τοῖσι βυλιόμασιν, perficere,
 absolovere, Ind. 5, 7. κτ^ῃ τίλει,
 per singula agmina & turmas, Ind.
 18, 12. ὡς ταῦτα οἱ τίλ^ω ἔχον, Ind.
 36, 4. §. οἱ μέγιστοι οὗ τίλει, præci-
 pui, maxime principes, 2, 24, 8, 4,
 13, 1. magistratus, Ind. 12, 5.

I N D E X G R A E C U S

1, 3, 7, 9. *timēn voīs dnoīs*
ēkaiptay, delubra diis consecran-
tur, 4, II, 3.

τίμας, ὡς ὁ Ταύρος *τίμασθαι* τὴν Ἀσίαν, 5, 6, 1. & 2. *Ind.* 2, 2. *δωρεὰς τίμαται* ὡς ὁ *Τίμας* ἐστὶν *Εὐλαΐα*, 7, 7, 5. *Ind.* 4, 14. τὴν γῆν *τίμασι*, *agrum vastare fruges demetictum*, *Ind.* 11, 10. *τιμὰς* τὰς ἐλάτας, *casis abietibus*, 4, 21, 6. ἔλας, 7, 16, 1.

τίμη, τὰ, 4, 6, 13-
 τινά, 7, 21, 4. Ind. 38, 8.
 παραγάγει, 7, 9, 7, 17, 9. παρὰ, 2,
 18, 5. θάλασσα, 2, 26, 1. ἐκβαλὲν,
 5, 3, 12. οἱ παραγάγει ἀσχημάτοι
 ἀφαιρίζονται, 5, 5, 7.

Taxiderm, 3, 2, 4.
Taxes, 2, 2, 3.
Taxes, 4, 15, 13.

τέρμας τ' πόσων ἑπ' ἡς, Ind. 32, 12.
 τέρμας 90, terebinthum, 3, 28, 10.
 τισαρχεύοντες, Ind. 9, 5.

τιζόμενοι part. pres. pass. a τέτοις,
I, 8, 13. σὺν τιζομένοι τῷ σφατῷ,
I, 13, I.

εἰσάγω pro εἰσάγω, plusq. perf. a
πάνω, 7, 3, 6.

επεξεύρεται, part. pres. pass. 2^{ae}.
 χίζω μιν, I, 4, 6.

τιτιλυται⁹ ἴδη, gen. sing. part.
 praet. act. τιλυτάων, praef. 3.

тѣмъ, прѣст. папѣ а сімъ 7, 7, 5.
тѣмъ, прѣст. папѣ а сімъ 6, 29, 6.

παρ. 1, 21, 2.

തിരുപ്പാലം ൧൧, ൧൨, ൧൩.
 തിരുപ്പാലം ൧൪, ൧൫, ൧൬.

ταπεινός, 2, 21, 13.
ταπεινόν, part. pres. a ταπεινός,

præc. inf. pass. a τῆς πό-

... I, 23, I.
... 3, 2, 2.

τέχνη, δύο τέχναις ἐκτελεσθῆναι, duas
artes exercere, Ind. 12. 8, τέχνη

ἔφεύρηται, ars inventa est, Ind.
29, 9.

τιχίται οἱ ἀμφὶ ταῦτα δεικνύοντες,

3, 1, 5.

2, 6, 4. N. 2, 8, 4. 2, 26, 5
3, 7, 2. N.

$\text{r}\bar{\text{a}}\text{d}\bar{\text{a}}\text{, r}\bar{\text{a}}\text{d}\bar{\text{a}}\text{, hinc quidem, illic}$
 $\text{vero, 1, 5, 21, 2, 8, 3- r}\bar{\text{a}}\text{d}\bar{\text{a}}\text{, r}\bar{\text{a}}\text{d}\bar{\text{a}}\text{,}$
 $\text{d}\bar{\text{a}}\text{, 3, 18, 12.}$

T¹ 10, Ind, 18, 8.

κέρα, τριάντ' ⑤ 5 μμ, liquefacta
cera, 7, 20, 9. 7, 21, 5.

Τέλος, 6, 23, II.

τηλεπύκν., 7, 13, 6. Σ μέγιστ.,
1, 12, 6, 6, 1, 5.

scil. *idē*, I, II, 6.

Түмөнүн түндүк, 6, 1, 7, 7, 21, 3

ταπεινὸν, ἀνταρταπεινὸν, ventum obser-
vare, 2, 19, 5.

τί, ἔτι τι μέγιστον, 4, 8, 8. ἄλλοτε
 εἰς πονταν, 5, 21, 5. ἑκάς δέ τι ἐστ

ἰσχυρὸς ἢ ταύτῃ βαρβαρίῳ, 4, 24,
15. ἔστιν ὑπέρμας τι ἢ ἰσχυρὸς ὡς

μάχη ζυγιστός, 5, 18, 7. παπαρ-
οῖσιν τε ἡ πόλις, 5, 24, 6. παρ-

2ος παλὸν ἐπὶ τῆς ἑξ. 25, 2. τὸ
μέγαθος διαμαρτυρεῖται 7, 20, 15.

ප්‍රකාශන අංකය, 3, 25.5-N.

Τύπος παζλούς 3,7,7,5,5,7,6,28,0

Teyer, Ind. 15, 1.

ποιεῖν, ὅτι ἐκ λόγου τοῦ ἐκείνου, nihil
facere, I, 5, 4. ἐκ ἑξ ὧς αὐτόν.

τίθενται, non incredibile puto, 2,
16, 8, 4, 7, 6, 4, 8, 9, 6, 11, 14, 7, 14

7.7,29, I.ε' φανύται ἡθλὸν τιθίμεναι,
non parvum laborem judicare.

16, 7. πρὸς τοὺς ἐς τὴν μέγιστον ἐξουσίαν, fidem tibi quam maxime ju-

dicans, 6, 30, 3. παῖδάς τινος
'Adoptivus, filium sibi adoptans

Alexandrum, I, 23, II. 7, II, II
 is τινος ἐστὶν τὸ ἰδιόμα, 4, 7, 8. non

piány rířování, modelle se genre,
4, 12, 8.

leges sanxisse urbibus. Ind. 7. 8.

Ind. 14, 7.

T'pauw, C., 5.22.5.

Elmón S. Morris, Ind. 18, 2.

οὐτὴν τῇ ἀξίᾳ ἐνέμεναι, 2, 12, 2, ἐκ τῆ

[illegible]

I N A R R I A N U M.

μεγάλως, 1, 5, 6, 7, 5, 6. τιμᾶται
 ἐν Τύρῳ Ἡρακλῆς, 2, 16, 2. & 5, 3,
 16, 6. εἰκόνα τιμᾶν, debitis honorib-
 us afficere, 7, 19, 2. ἐς τοσούτου το-
 τιμᾶσθαι ὁ Βουκεφάλας, hæc in lau-
 dem Bucephali dicta sint, 5, 19, 10.
 τιμῶν, ἢ οὐ Βασιλέως τιμῶν, honor a
 rege concessus, 1, 12, 19, 7, 30, 5.
 εἰς αὐτῶν ἐς Παρισίαν τιμῶν, 3, 26, 1.
 δικαίᾳ τιμῇ, 4, 8, 5. εἰς τιμὴν τι ξυγ-
 χωρεῖν, honorem concedere, 1, 1,
 4. ἐς τιμὴν Ἑρκαλίου, in hono-
 rem Herculis, 2, 24, 8, 7, 23, 3.
 ἐν τιμῇ ἄλλοι οἱ ἄλλοι, 1, 17, 4, 3, 23,
 14. οὐ τιμῇ ἄλλοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι, 1, 25, 4.
 θείας τιμῆς κοσμεῖν, 4, 10, 9. τῶν
 τιμῶν ὑπερβολαί, 4, 11, 6. ἄλλοις
 ἄλλαι τιμαὶ ὀφείλουται, aliis alli
 honores tribuuntur, 4, 11, 5. ἐν
 τιμῇ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἦν, 4, 21, 20. παρ
 πόδῳ, 4, 20, 7. ἐπὶ τιμῇ, honoris
 causa, 7, 19, 12. ὡς ἐν τιμῇ στρατιώ-
 μενος, gregarius miles, 7, 23, 5. §.
 τιμῇ pretium κτ. τιμὴν, Ind. 8, 13.
 Τιμολάου, 1, 7, 1.
 τιμωρῶν, 2, 14, 8. τιμωρία, Θη-
 βαίνης ἔπαυσε μετὰ τιμωρίᾳ, Thebanorum seditionem ultus
 est, 1, 10, 6, 1, 17, 14, 3, 18, 19.
 4, 13, 6.
 τιμωρία, 3, 18, 20.
 τιμωρὸς ultor, 7, 16, 13.
 Τιρυνθίης οὐκ ἐπὶ, 6, 15, 6.
 Τίρυνθου, 5, 26, 8.
 τὸς quisque, 1, 16, 9. redundat, 7,
 24, 11. πᾶς τις quilibet, 4, 29, 14.
 μία τις ἑνὶ, 5, 7, 9.
 τιστρώσκω, 1, 16, 9, 1, 20, 15, 1, 23,
 1. τιστρώσκω ἐν ἑβελῶν, 4, 4, 7.
 τιστρωμένον τὸν μηρὸν ἔχον, 2, 12, 1.
 Τλαπύλιμος Πυθοφάνης, 3, 22, 2.
 6, 27, 2.
 τμήμα, 5, 8, 8.
 Τμήλα ὁ Λόδιος, mons, 5, 1, 2.
 τὸ pro τῷ, 6, 26, 2. τὸ Περσῶν, 5,
 4, 9. τὸ ἑβελιδίου, 1, 25, 11. τὸ
 ἑβελίδι, 2, 3, 5. τὸ ἑβελίως, pars
 urbis, 2, 22, 9. τὸ ἑβελίως sive τι,
 ἑβελί, partim quidem, partim ve-

10, 2, 15, 4, 4, 6, 3. ἐβελί, hæc
 usque, 5, 27, 5.
 τοδίστην, 6, 4, 6.
 τὸν, ἑβελί τοι & quidem, 1, 12, 3.
 καὶ τοις cum tamen, 1, 12, 6.
 τοιῶνδε talis, 1, 3, 9. ἐν τῷ τοιῶνδε
 tali statu, tali tempore, 2, 7, 15.
 7, 3, 2.
 τοῖς, ἐν τοῖς ὅμοιοις, 1, 23, 11. Ν.
 τοιῶνδε, Ind. 32, 7.
 τοῖς, 4, 9, 3.
 τόλμα, 1, 18, 13. ἀδύναμις, 4, 30,
 3. τόλμα παρὰ τοῦ, 1, 4, 4. ἐν
 παρὰ τῇ τόλμῃ ἐξέδραμον, 1, 22, 3.
 ἐς ἵσον αὐτῷ παρὰ τῇ τόλμῃ, 2, 4, 5.
 τόλμα ἢ διαβάσει, 5, 13, 3. ἀπα-
 φάνης τόλμα ἐν κινέοις, 5, 27, 5.
 ἄτοπος ἢ τόλμας, 6, 9, 10. ἐς τοσούτου
 τόλμας ὀφείλουται, 4, 21, 5.
 τολμάω, τολμήσων fut. 1. inf. 1, 13,
 4, 4, 4, 1. ὅταν τὴν λαμπρὴν τολμήω,
 a quo præclarum aliquod facinus
 edebatur, 2, 23, 7. ἀδικα ἔργα ἐς
 τὸς ὁπῆκός τοι τολμήματα, 6, 27, 9.
 διακρίπτει τι ἐς κάλῳ τοι τολμήμα-
 τος, audax aliquod & laudibile fa-
 cinus, 2, 7, 11.
 τόλμας, 1, 7, 5, 4, 14, 1.
 τολμήν, Ind. 20, 11.
 τολμή, lane glomus, Ind. 7, 3. Ν.
 τομῇ, Ind. 13, 12.
 Τόμης fluvius, Ind. 24, 1.
 τὸν pro τῷ τοι vel αὐτῷ, 1, 11, 7, 2,
 4, 12, & 14.
 τοξάρχης, 1, 8, 8, 1, 22, 9.
 τόξωμα, 2, 6, 9. τοξόμας ἡδὲ ἐν
 τῇ πόλει ἐκκέντη, 4, 21, 11. πω-
 κότης ἢ τοξομάτας, 5, 16, 7.
 τοξόμα, ἐπὶ τοῖς ἐς τὸς πόλεις, 2,
 19, 8. τοξομαί, ἐς τὴν πόλιν, 3, 30,
 19, 6, 10, 1, 7, 10, 3.
 τοξικός ἀνὴρ sagittarius, Ind. 16, 7.
 τόξω, 2, 11, 7. Ind. 16, 8.
 τοξοὶ βάλλοντες, 1, 1, 15. γυναι-
 leviter armati, 1, 2, 7.
 τοξοί, confecto, suspicor, 7, 26, 1.
 Τόποι, 3, 8, 7.
 τοσούτου, τοσούτου ἢ τηλικούτου ἔργου
 κτ. πλῆθος ἢ μέγεθος, 1, 12, 6.
 τοσού-

INDEX GRÆCUS

τοσούτοι τ' ἔτι, 7, 1, 10. τοσούτω δια-
 σαι χαλεπήσαι, tantum abfuisse ut
 succensuerit, 7, 18, 9. Ind. 43, 6.
 ἂν τοσούτω post tantum temporis
 spatium, 7, 30, 5.
 τοσούδιν tam multus præf. 5. in το-
 σούδιν χρόνῳ tam brevi tempore,
 5, 7, 2. τοσούδιν μᾶλλον τι, 1, 1, 10.
 5, 27, 6. ἐς τοσούδιν adeo, 1, 8,
 10. 4, 28, 3. Ind. 9, 4. ἐς τοσούδιν
 τέλους τε καὶ εὐτυχίας προεχρή-
 σαι eo eudaciæ & felicitatis pro-
 gressus erat, 4, 21, 5. ἐς τοσούδιν
 tam diu, 5, 18, 7. tam procul, 6,
 11, 11. hæcenus, 5, 19, 10. ἐς το-
 σούδιν ἄγειν νικῶντα eousque victo-
 riam perducere, 5, 29, 2. ἐς τοσού-
 δι λατ' ἐκείνας περιβύσας, 7, 15, 9.
 τότε δὲ tunc vero, 1, 2, 11. οἱ τότε
 φοβεροὶ tunc formidabiles, 1, 9, 5.
 & 7. in τῷ τότε eo tempore, 1, 16,
 6. 1, 17, 15. 6, 2, 8. ἐκ τότε, 1, 26,
 6. αἰ τότε, 1, 9, 11. ἐς τὸ τότε us-
 que ad hoc tempus, 2, 10, 10. ἐς
 τότε λαθροῖσιν in illud tempus re-
 servare 4, 15, 11. 6, 28, 6.
 ὅ pro τίῳ interrogat. Ind. 30, 3.
 pro τῆς, 1, 25, 11. 2, 14, 17. pro
 τούτου 6, 11, 5. λατ' ὅ pro λατ' εἰς, Ind.
 18, 11. λατ' ὅ deinde, 6, 18, 10.
 7, 23, 8. τὸ ἀπὸ τούτου, ab hoc tem-
 pore, 7, 11, 11. τὸ ἀπὸ ὅδε, Ind.
 8, 3. & 36, 4. τὰ ἀπὸ ὅδε Ind. 22,
 10. ὡς ὅ, inde, ex eo loco 7, 21,
 4. ὅ ἐκλαθῶν scil. ἔναι 1, 1, 12.
 1, 20, 13. ὡς τούτου inde, ab eo tem-
 pore, post hæc, 1, 15, 7. 2, 5, 1.
 ὡς τούτου tunc, 1, 6, 16. & 18. 1, 7, 1.
 1, 8, 9. 5, 24, 3. & 5. τούτου ἀμείβει
 3, 4, 5. ὅτο ἰκέτω συνθείς, Ind.
 35, 2. ἐς ὅτο, præter hoc, 7, 7, 9.
 in hunc usque diem, 2, 16, 8. 7,
 30, 5. Ind. 8, 9. ὡς τούτου Ἀλιζάν-
 δρου εἶτα 4, 16, 6. ἐπὶ τούτῳ ex
 conditione 1, 19, 1.
 τῷ πεκαλῶν pro τὸ ἐμπεκαλῶ, 4, 24, 6.
 6, 5, 14.
 τούτους fluvius, Ind. 4, 10.
 τρέλαις, 1, 18, 1.

τραπέζης, 7, 13, 7.
 τραπέις, part. aor. 2. pass. a τρέπει
 2, 4, 7.
 τραπέισα, 3. plur. aor. 2. opt. med.
 pro τράπειντο Ionice a τρέπειν
 Ind. 21, 12.
 τραῦμα vulnus, τραῦμα ἢ χαλεπὸν
 αὐτῷ ἐγένετο, 4, 23, 5. τὸ τραῦμα
 τὸ γινόμενον Πέρας, 5, 4, 11. τὸ
 τραῦμα ἰδρασκεῖτο, 6, 12, 1. τὰ
 ἀμφὶ τὸ τραῦμα, 2, 27, 4. δια-
 ζιᾶται ἀπὸ ὅ τραύματα 1, 8, 5.
 τραύματα ἰδῶν vulnera inspicere,
 1, 16, 8. ὡς ὅ τραυμάται ἀπαθῶ-
 κεν, 3, 21, 17.
 τραυματίας vulneratus, 1, 20, 15.
 3, 30, 19. τραυματίας ἐπῆλθε, 2,
 12, 1.
 τραχὺς, Ind. 13, 12.
 τραχὺς, τραχὺς ὁδός, 3, 17, 5. χα-
 ρα 5, 4, 10. 7, 20, 11. ἦσαν τραχὺς
 Ind. 21, 5. ὅρα τραχύτητα, 3,
 30, 17.
 τρώς, ἀμάρτοι ἐς τρώς, Ind. 11, 6.
 τρίπομας ἐς ἀλῆν ad pugnandum
 me comparo, 1, 8, 14. 3, 21, 15.
 3, 24, 2. μὴ τρώας τρίπταται ὁ
 λῆ, 5, 9, 6. τρώεται in fugam
 verti, ἰσχυροῦσιν διὰ τῆς αὐτῆς ἐς
 ποταμῶν, 1, 2, 11. 2, 10, 6. ἐπὶ τῷ
 ἀμύρῳ Ἀλιζάνδρου ἰσχυροῦσιν contra
 Alexandri milites conversi sunt,
 4, 3, 7. 4, 30, 7. ἐς τὸ δύναιτο ἰσχυ-
 ρίται, 2, 11, 9. 7, 15, 2. ἐς τὸν με-
 γαλὸν ἰσχυροῦσιν, ad mediterranea
 se convertit, 3, 3, 5. τούτων τρω-
 πῶν in hanc viam conversum, 6,
 24, 5. ἰσχυροῦσιν τῶν ὡς ἐ πόλεως
 oppidanos represserunt, 1, 22, 5.
 1, 28, 8. 2, 7, 14. τρωπῶν αὐτῶν
 repellentes eos, 4, 27, 8. τρωπῶν
 ἐφ' ἀρκυῶν conversus ad rapien-
 dum, 2, 4, 7. ἐς θυγὰν τρωπῶν 4,
 2, 9. λῆν ἐς Σιδῶνα τρωπῶν,
 2, 21, 12. 2, 22, 9. ἀρκυῶν πρὸς Μύ-
 λασσα τρωπῶν, arcem Mylas-
 sa versus spectantem, 1, 21, 2. τῶν
 ποταμῶν ἐς ἐφ' ἀρκυῶν τρωπῶν
 ὅρα τὸ ὅρα, 5, 5, 6. πρὸς τῶν ἀρκυ-
 ῶν

INDEX GRÆCUS

ὑβρίσῃ, 7, 15, 4.

τυχεῖν, aor. 2. inf. 2. τυγχάνω 1, 7, 17.

τύχη, aor. 2. conji. τυγχάνω, 6, 4, 3.

τύχη fortuna, ὅποιά τις τύχη μετρή-

ται, 7, 30, 1.

τύχοιμι, 3. pl. aor. 2. opt. act. 2. τυ-

χάω, 1, 6, 12.

τύχῃ, 2, 6, 9, 5, 5, 4. ῥῆ, τυχῇ δέ,

1, 10, 10. 3, 26, 6.

Τῷ pro τῷ, 2, 7, 11. 2, 14, 4-7, 1, 6.

ταῖ, ὑπὸ ται a quibus, ind. 2, 6.

Υ.

Υακινθόβαφής γαλή, 6, 29, 9.

ὕβριζον ἐς τὸ ὀπτανόω, 3, 22, 4.

ἄς τὸ θῆσι, 4, 8, 7. stuprare, 4, 19,

9. & 10.

ὕβρις, 7, 20, 8. καί τινα καὶ ὕβριν ἔ-

ἔχει, ἀλλ' ὁ δὲ ἰδὲ ἰστοῦν, 4, 4, 1.

ὕβρις προστιθῆναι vitio veritur 7,

10, 7. ὕβρις ἐς τὸ βασιλεῖα 4, 9, 1. 4, 12,

8. §. ὕβρις stuprum 4, 20, 4. 7, 13, 5.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

Ἰδ' αὖτις ὁ Μάξιμος, 7, 6, 7.

ὑμῶν, 7, 3, 5. ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας

θῆκας, 4, 11, 3.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

ὑμῶν, ὑμῶν ἐς τὰς θῆκας, 6, 25, 9. ind. 6, 1.

5, 5, 1. 6, 28, 2. ὅτι ibid. ὑπὲρ τῆς ἀσπίδος ἰσχυροτέρως, 1, 13. ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶν τῶν πόλεως γινώσκων πρὸς τὴν de diripienda urbe consultatur, 1, 9, 14. ὑπὲρ τῆς παρόντων βασιλείας, 1, 12, 15. ὡς τὰ ὑπὲρ τῆς ἐκπομάχιας ἐξηγγέλθη 1, 17, 10. ὑπὲρ ἡμῶν γινώσκων de me sentio, 1, 12, 8. ὑπὲρ αὐτῆς γινώσκων de eo statuere tanquam reo 1, 25, 8. ὑπὲρ τῆς πολέμου κρίσεως 1, 13, 8. ὑπὲρ τῆς βαρβαρίας ἡμῶντος pro barbaris pugnabant, 1, 16, 10. 1, 29, 9 ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐπιχειρήσεως ἰσχυροτέρως 1, 24, 9. ὑπὲρ φιλικῶς πρὸς Ἀλεξάνδρου πεπιστευμένοι ὄντες, 1, 28, 2. 1, 29, 10. ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ, 1, 25, 9. ὑπὲρ αὐτῶν ἀπράγγοι ἀπὸ τῶν, de iis re non impetragabierunt, 1, 29, 9. ὑπὲρ τῆς ἀργυρίου ultra argentii summam, 1, 26, 5. ὑπὲρ τῆς χάριτος διακριτικῶς de regione iudicio contendere, 1, 27, 6. ὑπὲρ τῆς ὄρου in monte, 2, 9, 8. ἐξηγγελλομένη ὑπὲρ Δαρείου nuntiata de Dario, 2, 6, 2. ἀντιπρὸς Δαρείου ὑπὲρ τῆς μάχης, persuadebant Dario de pugna, sive quod ad pugnam attinebat, 3, 8, 14. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀσίας διαπολεμῶνται, 2, 32, 9. ὑπὲρ αὐτῶν πύμαστος, 2, 14, 5. ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρὸς λαμβάνειν ἀπὸ τῶν nominae Alexandri, 2, 14, 5. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὴν ἑλπίδα γράμματα ἀποσταλμένα διαπέμποντο, 2, 14, 11. μάχης ἐλάττωσεν ὑπὲρ τῆς ματρὸς δύνανται, 2, 25, 1.

Ὑπὲρ cum accusativo, ὑπὲρ μεθοφύροι ultra stipendium, 7, 32, 3. ὑπὲρ τῶν Ἀλυν regio trans Halyn, 2, 4, 2. 7, 1, 2. Ind. 48, 13. ἐξίτασεν ὑπὲρ τὸ τῆς Περγῆς νείας τῶν φάλαγγας, 2, 9, 7. τοῖς ἀντὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων, quosdam etiam longitudinem trium digitorum excedunt, 3, 4, 8. ὑπὲρ τῶν πέντε μιλίων ultra quinque milia, 1, 31, 4. 1, 16, 8. ὑπὲρ τῶν ἰχθυόφθωγος ἀντὶ Ind. 32, 1. ἐπὶ ὑπὲρ τῶν

καρπίας πόλεις, quae trans Caspiae portas, 5, 25, 9. ὑπὲρ τὸ τῶν ὑπὲρ ultra murum, 4, 8, 15. ὑπὲρ τῶν μακρῶν ἢ ἐπὶ ὁδῶν, 5, 13, 6. ὑπὲρ τῶν ἐλπίδων πρὸς ἰσχυροτέρως, ultra, praeter elephantantes equites adstant, 5, 15, 13. πλὴν πολῶν, ὑπὲρ τῶν ἄλλων multitudo maior quam aliis, 5, 25, 2. ὑπερδύξας ὑπὲρ τῶν ὁχλῶν χωρεῖν editiora supra ripam loca 1, 14, 6. ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ, ultra, plus quam, 5, 24, 7. & 8.

ὑπερβλήν, 7, 14, 4. ὑπερβλήν τῶν, 6, 11, 12. & 14, 6, 28, 6. τὸν, Ind. 14, 4. ὑπερβλήν, 1, 8, 12. 7, 10, 12. ὑπερβλήν aor. 2. conj. ab ὑπερβάλω τὸν τὸ ὄρος superare montem, 1, 3, 11. 3, 28, 6.

ὑπερβλήν, plura addo, quam capere possit, 5, 26, 14. ὑπερβλήν, aor. 2. part. 1, 2, 1. 3, 23, 7. 6, 19, 10. 6, 20, 6. τὰς τῶν, 1, 28, 1. 2, 4, 6. 2, 6, 3 altiozem esse 6, 25, 9. praetergredi, 7, 17, 8. terram inundare, 7, 21, 2. Ind. 6, 5. & 6. ὑπερβλήν, part. aor. 2. ὑπερβλήν 1, 8, 12.

ὑπερβλήν χαλεπὴν παρέχον, 1, 22, 4. ὑπερβλήν, part. praet. ad. ab ὑπερβάλω, 2, 4, 7.

ὑπερβλήν τῆς καυκάσου in transitu Caucasii, 3, 30, 12. ὑπερβλήν τῶν μὴ nimii honores, 4, 11, 6.

ὑπερδύξας, ὑπερδύξας ὄρος, mons altus, 1, 5, 10 & 20. ὑπερδύξας χωρεῖν, 1, 14, 6. 2, 27, 1. ἐπὶ ὑπερδύξας τοῖς πελοποννησίοις ἐπὶ τῶν ὁρίων ὄντων, ex editiore loco hostes impetum faciebant, 1, 21, 4.

ὑπερδύξας, 1, 10, 7. ὑπερδύξας, ὑπερδύξας τὸν ἀσπίδα obiecto scuto, 6, 10, 4.

ὑπερδύξας emineo, 5, 13, 6. ὑπερδύξας, τὸν ἀνδρῶν εἰς ἄνθρωπος ὑπερδύξας homines supra humanum modum extollere 4, 11, 6. ὑπερδύξας ἀβελτερία, 4, 32, 9. ὑπερδύξας, 8, 10, 4. 7, 14, 9.

INDIA GRÆCUS

Indus, 7, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

INDEX GRÆCUS

- regio monti adjacens, 3, 28, 13. *regio*

IN ARRIANUM.

1, 21, 12, 3, 16, 7, 7, 5, 8. ἔχ' ὑπελεί-
ποντο Ἀλεξάνδρου ἔργον, nihil A-
lexandro conticiendum reliqui
fecerant, 3, 15, 8, 5, 14, 3. Φυλακὰς
ὑπέλειπον ἐν τοῖς χωρίοις, 5, 21, 7.
ὀλίγοι ὡς πολλὰν ὑπολείπονται su-
perfunt, 5, 27, 10. τρισὶν ἡμέραις
ὑπολείπονται ἐπὶ ὁδῷ ἐκλείουσι
triduo post sequi jubet, 6, 5, 14.
ἡμέρας τὸ ἔτι ὑπολείπονται quod
supererat diei, 6, 6, 3, 6, 8, 13. εἶτος
ὑπολείπει τὴν στρατὸν frumentum
defecerat exercitum, Ind. 26, 9.
ὑπολείπονται, part. præf. pass. ab
ὑπολείπονται, 1, 21, 12.
ὑπομένειν, 3. pl. præf. opt. ὑπομένω
subsisto, opperior, commoror,
1, 6, 9, 2, 13, 8.
ὑπομένω ἕς τι ὑπέμειν τι ἢ Ἰνδῶν ἐν
τῇ μάχῃ ξυνοικῶς, 5, 18, 7. maneo,
non aufigio, 5, 24, 9. exspecto,
5, 28, 5, 6, 5, 15. Ind. 19, 3. rema-
neo, Ind. 21, 3. ἀπομένειν τῆς πο-
λεμίας, 4, 5, 7. ἰδιωτῆς ὑπομένειν
qui sponte remanet in exercitu,
3, 25, 6. β. ὑπομένω τὴν δίκην susti-
neo iudicium, non me subduco
actioni, 3, 27, 3.
ὑπομνήσκω, 2, 7, 11.
ὑπόμνημα, 5, 2, 7. Ind. 5, 10.
ὑπόνομα, cuniculus, ὑπονόμασι ὄρου-
σάμεναι, 2, 27, 6.
ὑπονοῶ, recedo, abscedo, 6, 22, 11.
Ind. 29, 11. & 39, 8.
ὑπονόησις, Ind. 41, 3.
ὑπόνομα, 7, 21, 9.
ὑποπλύνω suspicor, 3, 27, 11.
ὑποπλῆσιν formido, 7, 13, 1.
ὑποπλῆσιν, ὅθεν ὑποπλῆσιν ὑπολείπει-
ται, 1, 10, 10. ὑπὲρ τῷ Ἐλῶδι ὡ-
δὲν ἔτι ὑποπλῆσιν ὑπολείπονται, 2, 17,
9. ὑποπλῆσιν τι αὐτοῖς ἢ ἕς τὸ Μέρμο-
να, 1, 12, 19, 7, 17, 1. ὑποπλῆσιν
Ἀλεξάνδρου πρὸς Φίλιππον, 3, 6, 8.
εἰ δὲ τι ὑποπλῆσιν αὐτῷ ἢ, 3, 9, 8. ὑ-
ποπλῆσιν Ἀλεξάνδρου ἦσαν 7, 17, 6.
ὑποπλῆσιν τὸ τοῦ, 1, 20, 10, 5,
24, 6. ὑποπλῆσιν ὁ πύργος, 1,
21, 7, 6, 7, 7.

ὑποπλῆσιν οἱ ἐν τῷ ἄκρῳ ξυνοικῶς
δοί, 1, 24, 6.
ὑποπλῆσιν, part. a. 2. aet. ab ὑποπλῆσιν
Ind. 20, 5.
ὑποπλῆσιν, ὑποπλῆσιν ὅς ῥα re-
vertente fluxu, 6, 4, 7.
ὑποπλῆσιν, part. a. 1. ὑποπλῆσιν τὸ
ἔμπροσθεν, 1, 2, 5.
ὑποπλῆσιν, 6, 7, 8. N.
ὑποπλῆσιν, 6, 29, 8.
ὑποπλῆσιν, 1, 12, 18.
ὑποπλῆσιν, 2, 21, 7.
ὑποπλῆσιν, part. præf. pass. ab
ὑποπλῆσιν, 1, 12, 18.
ὑποπλῆσιν, admoneo, doceo, ὑπο-
πλῆσιν, 3. f. imperf. med. 2, 3, 7.
ὑποπλῆσιν τῆς ὁδοῦ, 6, 10, 8.
ὑποπλῆσιν, part. aor. 1. ὑποπλῆ-
σιν, suspicor, vereor, 1, 7, 1, 3,
18, 13, 4, 16, 11.
ὑποπλῆσιν, ὡς ὑποπλῆσιν, 1, 23, 5.
ἄμα τῷ ἔλῳ ὑποπλῆσιν, vere Ince-
unte, 3, 6, 1, 4, 18, 6. ἄμα ἡμέρας
ὑποπλῆσιν, 3, 21, 5. ἔπειτα τὸ χό-
ρος ἔρμαιον χιτῶνα ὑποπλῆσιν, 4,
19, 1.
ὑποπλῆσιν ὁ ῥῶς, 5, 7, 7.
ὑποπλῆσιν, 5, 21, 10.
ὑποπλῆσιν, part. aor. 1. aet. ab ὑ-
ποπλῆσιν, 1, 15, 12, 1, 18, 7, 1, 19, 6.
ὑποπλῆσιν praeveniemus, fut. 1.
ab ὑποπλῆσιν, 1, 13, 4.
ὑποπλῆσιν ὁπλῆσιν, 2, 12, 11, 4, 5, 5.
ἐπὶ πόδα, 5, 17, 12.
ὑποπλῆσιν, δι' ὑποπλῆσιν ἔχον, 1, 7, 5.
ὑποπλῆσιν, ἐπὶ τῷ ἀσπίδι ὑποπλῆσιν δι-
νήχοντε, 1, 19, 5.
ὑποπλῆσιν radix montis, 2, 8, 11, 2,
9, 8. N. ὅς ῥως, 4, 24, 13. Ind. 1,
6. & 38, 6.
Ἰρκαία, 3, 19, 3, 3, 23, 2. ἡ μεγάλη
θάλασσα ἢ κατ' Ἰρκαίαν, 3, 29, 5.
Ἰρκαία θάλασσα 3, 30, 13, 5, 5, 6,
7, 16, 2.
Ἰρκαίαι, 3, 8, 7.
Ἰρκαίαι καλῶν, 7, 16, 3.
τῇ ὑστερίᾳ postridie, 1, 5, 9, 1, 7, 9.
ἕς τὴν ὑστερίαν postridie, 7, 17, 8.
ὑστερίαν serius advenio, ὑστερίαν

INDEX GRÆCUS

part. acc. I. 1, 18, 8. 6, 9, 3.
 περιέρχου ἔπειτα praverit, prae-
 verit, 4, 13, 5.

ὑστερον postea, I, 9, 15. ἔς ὑστερον in
 posterum, I, 9, 2. αὐτὰς ἐν ὑστερον
 αὐτὰς τυχόν, 6, 28, 11. ὁ πολεμὶς ὁ-
 στρον ὑπὸ ἡμῶν, I, 30, 8. I, 24, 1.
 πρὶν τὸ ὑστερον, 5, 14, 4.

φάλαγξ καλυμμένη, 2, 21, 8.
 φραγνύειν, ὃ πρὶν λαδοὺ ὑφ' αὐτῶν
 τὰς πόρτας, sicubi clam hostibus oc-
 celeriter flumen transmitteret, 5,
 20, 1. ὡς φάλαγγας φραγνύειν ἢ πο-
 λεμίων, 7, 28, 6.

Ἰφάρης, 5, 4, 1. 5, 5, 7.
 φηγγίαιαι praeo, 3, 2, 2. Ind. 14, 6.
 φηγγίαιαι subsideo, 2, 27, 6.
 φηγγίαιαι, pollicoor, Ind. 20, 5. & 27, 1.
 φηγγίαιαι, 5, 23, 1. 7, 21, 3.
 ὡς, ὡς τὰ ἡγῆ ἔχοντες, 7, 7, 9.

Φ.

φάλαγγας, I, 5, 21. I, 6, 12. ἰφάρηται,
 I, 28, 8, 6, 8, 11. ὡς τὸς ἰφάρηται,
 2, 18, 15. παρὰ φάλαγγας ὁ στόλος ἰφάρηται,
 2, 4, 4. 2, 3, 7. ὡς τὸς ἰφάρηται ὡς τὸς ἰφάρηται,
 3, 7, 12. φηγγίαιαι ἰφάρηται, 1, 2, 27, 6.
 2. ὡς ἢ φηγγίαιαι τὸ ἐκ τῶν ἰφάρηται
 λαὸν ex rebus praesentibus futu-
 rum ē. ex ceteris verisimile conji-
 cere, 7, 28, 4.

φάλαγγας, τὸς φηγγίαιαι ὡς τὸς φηγγίαιαι,
 2, 3, 15.

φάλαγγας, I, 6, 22. N. altitudinem
 habet sexdecim milium, Polyb.
 p. 1064. l. 4. a f. φάλαγγας ἄλλοι reli-
 quae phalanx, I, 1, 15. Non Macedo-
 num tantum sed & Persarum
 phalanx vocatur, 3, 14, 1. ἢ φηγγίαιαι
 I, 2, 10. ubi distinguitur ab uni-
 versa acie, quae item phalanx ap-
 pellatur ἢ φηγγίαιαι φάλαγγας, I, 14, 3.
 & 5. Quin & pedestris phalan-
 gis pars eodem nomine appella-
 tur, 3, 9, 12. 5, 20, 4. 5, 21, 8. φά-
 λαγγας πύλη I, 2, 11. 2, 9, 6. N. αὐ-
 ποτίαι, I, 1, 10. αὐποτίαι, I, 1,
 6, 22. μνησθῆναι, I, 14, 6. ἀπὸ 2, 8,
 9. N. ἀπὸ φηγγίαιαι 3, 12, 1. φάλαγγας
 ἀπὸ φηγγίαιαι, I, 1, 16. ἀπὸ φηγγίαιαι

2, 1, 8, 9. παρὰ φάλαγγας, 2, 10, 7.
 φάλαγγας ἰφάρηται, I, 2, 11. φά-
 λαγγας ἰφάρηται vel ἰφάρηται,
 I, 4, 4. ἐπὶ φάλαγγας τὰ φάλαγγας
 in phalangem compositi, 2, 8, 12.
 5, 16, 8. ἢ φάλαγγας παρὰ φάλαγγας
 2, 11, 9. φάλαγγας παρὰ φάλαγγας
 1, 6, 22. N. ἀπὸ φάλαγγας
 φάλαγγας ὡς τὸ φάλαγγας, I, 13, 1. ἢ φά-
 λαγγας ἐπὶ φάλαγγας, I, 13, 1. φά-
 λαγγας ὡς τὸ φάλαγγας, Ind.
 24, 7. διακρίνω φάλαγγας φάλαγγας
 φάλαγγας, 3, 14, 8. ἀπὸ φάλαγγας τὸ φά-
 λαγγας, explicare, dilatare, 2, 7, 6.
 ἐν φάλαγγας coarctare, 3, 12, 2.

φάλαγγας, acc. 2. inf. 2 φάλαγγας, 2, 12, 17.
 φάλαγγας, φάλαγγας ἰφάρηται ὡς ἀπὸ φάλαγγας
 τὰ Ἀλεξάνδρου ἰφάρηται notas facite
 hominibus Alexandri res gestas,
 I, 12, 7. τὰ ὡς τὸ φάλαγγας ἰφάρηται
 3, 10, 8. ὡς τὸ φάλαγγας ἰφάρηται, 5, 10, 1.
 φάλαγγας ἰφάρηται, aperto Marte vincere,
 3, 10, 3. φάλαγγας παρὰ φάλαγγας
 5, 11, 4.

φάλαγγας ἀπὸ φάλαγγας, 7, 20, 2.
 φάλαγγας, ὡς τὸ φάλαγγας, 2, 11, 8, 3.
 15, 9. φάλαγγας, 3, 18, 10.
 φάλαγγας φάλαγγας, 4, 21, 4. ἐπὶ φάλαγγας
 2, 11, 11. φάλαγγας ἰφάρηται, 2, 11, 7.
 φάλαγγας ὡς ἰφάρηται φάλαγγας
 4, 15, 6.

φάλαγγας ὡς φάλαγγας, 6, 27, 7.
 φάλαγγας, φάλαγγας παρὰ φάλαγγας, 2, 4,
 12. φάλαγγας καὶ φάλαγγας, 7, 14, 6.
 venenum, 7, 27, 1.

φάλαγγας ὡς Ἀπὸ φάλαγγας, 2, 1, 5.
 φάλαγγας, I, 16, 5.
 φάλαγγας ἰφάρηται Ἀπὸ φάλαγγας, 4, 3, 25.
 φάλαγγας ὡς φάλαγγας, 7, 23, 10.
 φάλαγγας, 3, 11, 19.
 φάλαγγας, I, 24, 16.
 φάλαγγας, I, 24, 9.
 φάλαγγας, 7, 13, 7.
 φάλαγγας, I, 7, 8. 2, 5, 4. 4, 29, 1. ὡς τὸ
 φάλαγγας ἰφάρηται, 5, 10, 1.
 φάλαγγας, 4, 15, 14. 7, 30, 4.
 φάλαγγας, 6, 1, 5. ὡς φάλαγγας φάλαγγας
 ἐξ ἰφάρηται, I, 20, 3. ὡς φάλαγγας
 φάλαγγας, non parvi adhibere,
 non

non negligere, 1, 7, 5, 1, 25, 11, 3, 24, 10. ὁ φαῦλος ἀδολοὶ τίθεται non parvum laborem judicare, 2, 16, 7. ὁ μικρὸν ἵε καὶ φαῦλοι, 7, 1, 6. φαυλότατα ἔκ πάλας ἔργον, 1, 12, 4, 7, 20, 3.

φειδωλός, 1, 8, 14.

φειδωλός parvus, χρημάτων φειδωλός, 7, 28, 8.

φίρμ ἐν ἱμαντῶ ἔχον teli vestigia in eis exstant, 7, 10, 3. πόντοι ὅσοι ἐν πάλῃ ἔχον φέρουσιν, 5, 26, 1. ἰχθύος ποταμὸς φέρει, 5, 4, 4. οὐκ ἔστι ποταμὸς ἰς ἑλκυστικὴν ἔφραε hanc missio ad explorationem spectabat 4, 1, 2. ἐφ' ὅτι ἔτα τὸ ἵκμας ἔφραε, 5, 19, 8. πάντα ἐν τῇ ἐπίσῃ ἀποχώρασιν αὐτῶ ἔφραε, 5, 28, 8. ὅπως πρὸς τραπεζιότοιοι ἔφραε, 5, 13, 1. ἡμεῖς ἔφραε τοξίτας, 2, 23, 5, 5, 18, 10. μισθοφάρος φέρει stipendium accipere, 7, 23, 5. φέρει καὶ ἔχον τὴν χύρην auferre & abigere prædam ex regione, 1, 5, 5, 7, 9, 4. φέρει οἱ ἵπποι ἑδύκναιτο, 1, 4, 6. φέρει ὅπλα, 4, 16, 10. φέρει τὴν πόλιν ξυμφερόν auferre urbi calamitatem, 1, 9, 2. φέρει φόρος ferre tributa, 1, 17, 1. φέρεις φέρει egre ferre, 4, 14, 3. δάσος φέρει, 3, 16, 5, 5, 8, 4. ποίον φέρει herbam gignere, Ind. 29, 23. ἐκ πόρου φέρει, ad laudem pertinere, conferre, conducere, 7, 14, 4. sic ἐκ ὀφείλου τὴν αὐτῶν φέρει ἀνταίς ἢ πύλας, 7, 17, 1. ἐκ ὕβριος φέρει, quæ ad ignominiam pertinent, 4, 12, 8, 7, 8, 4, 7, 12, 10.

ἔκ 14. Ind. 9, 5, 43, 14. λιμὴν οὐκ Σιδωνίῳ φέρει portus qui venientes Sidone recipit, 2, 20, 16, 3, 24, 2. ὁδὸς φέρει κατὰ Ἡρόκλητον, 1, 2, 6. πύλας φέρει κατὰ Ἐλευθέρου, 1, 7, 13, 1, 20, 2. φέρει tolero, 4, 8, 12. τὴν ὕβριν 4, 14, 3. τὴν πύλιν, 6, 26, 2. φέρει κατὰ αὐτῶν, 1, 12, 12. ὁρῶν φέρει ἐκ τῆς ἀγορῆς, 1, 8, 12, 5, 24, 2. πρῶτα φέρει, prius obtinere, 7, 12, 13. φέρει κατὰ ὁδὸν κατὰ πόρον, 7, 21, 6. λόγος

ἐφίρειτο Ἀλεξάνδρῳ, 7, 12, 12. πρὸς τῇ γῇ ἐφίρειτο prope terram volubat, 7, 20, 10. ἐφίρειτο ἐς αὐτοὺς, feruntur, ruunt in eos 4, 26, 4. ἐπὶ μαχρῶν βέβαια ἐφίρειτο ἐς τοὺς βαρβάρους, Ind. 24, 7. ἐπὶ κλίμας κατὰ αὐτῶν φερόμενοι, 7, 3, 5.

φύγω, ἐκ μάχης φύγει ἐς Θρυγίαν 1, 16, 6. φύγει τὴν ἐκὼν, e præsentia sua aufugit, 5, 21, 5. ἐν τοῖς πρώτοις ἔφυγε, 2, 11, 6. ἰγκλινάσας ἔφυντο, 1, 6, 15. ἔφυντο ἐκ Μάκεδονίας Ἀλεξάνδρῳ, 1, 17, 10. ἀπὸ πρὸς φύγῃ ἔφυγε, 3, 1, 3. ἐφυγον ἐκ τῆς πολέμου perfugit ad hostes, 3, 27, 2. φύγει non effulse fugere, sed paulatim persequenti hosti cedere, 1, 12, 6. φύγει προτρεχέσθαι fugere cursu concitato, 3, 28, 5. φύγει ἐκ τῆς 4, 5, 8. φύγει κατὰ τὸ ὄρος per montem fugere, 1, 1, 16. κατὰ τὴν γέφυραν per angustum pontem, 1, 22, 6. φύγει φύγει, 1, 17, 10. κατὰ τὰ ὄρη φύγει per montes fugientes, 2, 13, 2.

φῆμα, 6, 11, 5. ἔλαβον ἀπὸ παραδιδότας τὴν φῆμα, 6, 12, 2. γινώσκω φῆμα εἶναι οὐκ ἔστιν oraculum a Deo redditum, 7, 26, 4. φῆμας ἀναγράφει, Ind. 3, 5.

φῆμι fateor, 1, 12, 7. ὁ φῆμι nego, 2, 12, 11. 7, 7, 13. N. φῆς, 2. περὶ son. præf. 5, 27, 3.

φημιζόμενος ἢ Ἡρακλῆα περὶ φημιζόμενος fabula de Hercule vulgaris, 4, 28, 7, 5, 3, 2.

φῆσαι, dat. plur. part. aor. 1. αἰ. α. φῆσαι, 2, 3, 15.

φῆσαι, 3. pl. fut. a φῆμι, 1, 4, 10. φῆσαι, τρισὶν ἡμέραις τὴν στρατὸν φῆσαι ἔξ τῆς πύλης 6, 5, 12. ἔκ 13. ἐφθῆ ἀφῆκε, 3, 18, 16. 6, 15, 11. ἐφθῆσαν συγκαταστήσας τὰς πύλας, 1, 8, 10. ἐφθῆσαν ἀντοκαδομένης, 1, 21, 8. ὅσα ἐφθῆσαν ἀντὶ τῆς τῆς πύλης, quæcunque naves primæ celeriter instructæ erant, 2, 23, 4, 3, 17, 8. φῆσαι ἐκ

INDEX GRÆCUS

· ἀλλήλων prius amiffisse, 6, 24, 4.
· φθάνει διαβαίνει, I, 6, 7. φθάνοντες
· ἐς τὴν ἀποχώρησιν, qui jam transie-
· runt, 6, 7, 3.
· φθάνει διαβαίνει, part. aor, I, 2.
· φθάνω I, 6, 7.
· φθίγγωμαι, σάλπιγγι ἐφθίγγετο,
· 5, 24, 4. 7, 3, 8.
· φθαίρω χάσσω, 3, 19, 3.
· φθίσις tabelco, Ind. 9, 8.
· φθονέω, 6, 29, 12, 7, 27, 5.
· φθόνος, 4, 8, 5. 7, 14, 3.
· φθόρος, 6, 25, I.
· φιλία, καὶ χυνοῦς φιλίας ἐς τὸ πότον
· σπίνδον, I, II, IO. 6, 19, II. σπ-
· πίνει φιλίαν χυνοῦν ἐν κύλῳ, 4,
· 12, 4.
· φιλεῖσθαι, ἡδυνὸς φιλεῖσθαι
· τυχεῖν, I, 17, I. εἰτι ὑριῶται ἐθίλοι
· φιλεῖσθαι παρ' αὐτῶν, 2, 25, 5. φι-
· λεισθαι παρ' ἐπὶ ἐλπίδι, 4, 5, 2. ἀπο-
· κρινέσθαι, 4, 15, 7.
· φιλεῖσθαι ἀποκρίνεσθαι, I, IO, 7.
· φιλίται, 7, 4, II.
· φίλος, ὅπερ φίλος ἐν τοῖς τοιοῖςδε
· quod fieri amat in ejusmodi rebus
· I, 7, 4. 3, II, 2, 5, 28, 5. 6, 26, 2.
· φιλοῦμαι πρὸς τὸ ἀπαρξομένω, 4, II,
· 4-4, 12, 7, 7, 4, IO, 7, II, 2. N. & 12.
· φίλημα, φίληματι ἔλπιον ἔχει ἀπο-
· μι, 4, 12, 7.
· φιλία amicitia ἐς, 7, 23, 9. φιλίας
· ἐφίεσθαι, I, 4, 9. διὰ φιλίας ἐλθεῖν
· τοῖς Θεβαίοις, tanquam amicus
· Thebanis venire, I, 7, 15. πρίσ-
· βεις ἦσαν περὶ φιλίας legati venie-
· bant amicitiam petentes, I, 24, 9.
· βιβαιότης τὸ πᾶσι φιλίας, 2, 14, 3.
· βιβαιότης τὸ αὐτῶν Ἀλέξανδρον φι-
· λίας; 4, 15, 3. ὅπως ἔχει φιλίας
· ταὶ καὶ πᾶσι ἐς αὐτὸς, 7, 12, 5.
· ὅπερ φιλίας διηκόμηναι, 7, 15, 5. φι-
· λία τῇ Ἀλεξάνδρῳ amore erga Ale-
· xandrum, 5, 21, 4. ἐς φιλίαν ἐλθεῖν,
· 4, 21, 13. φιλίαν ποιῶνται αὐτῶν τὸ,
· 2, 14, 4. εἰ προσβαίνει φιλίαν ξυνη-
· σόμενος per legationem amicitiam
· compositurus, 4, 1, 2. §. φιλία a-
· mica regio, Ind. 36, 7.

· φίλος, Ind. 33, 2. εἰ τι φίλος ἐστὶ
· δούλη ἐστὶ Ἀλικαρνασσίων I, 22, 8.
· μηδὲν φίλον αὐτοῖς ἐς αὐτὸν ἐπὶ
· πρᾶξιν, 6, 21, 6.
· φίλιπποι πάλαι, I, I, 6.
· φίλιππος, Alexandri pater, I, I, I.
· alius, I, 4, 7. ὁ Ἀρμένιος, I, 14, 3. ὁ
· Μενελάος, I, 14, 4. ὁ Μαχάτος, 5, 8,
· 5. φίλιππος Ἀνακτοῦ ἱερεὺς, 2, 4,
· 12.
· φιλίας δέχεται, 3, I, 3-5, 8, 3-5,
· 24, 9.
· φιλοκτονέσθαι, 7, 28, 2.
· φιλέξω, 3, 6, 6. 7, 23, 2.
· φιλόπονος, 7, 15, 7.
· φιλοποιέσθαι, 7, 28, 2.
· φιλορρήμων amans saltationis, 6, 3,
· 10.
· φίλος, φίλος ἐνομάζει, I, 4, 12. I,
· 19, 3. φίλος, 3, 27, 8. N. ὁ, τι τὰ
· φίλον ἔξω, quod tibi gratum po-
· situla, 5, 19, 2.
· φιλοσοφία ποσὶ χροῖ τὴν, 4, 13, 3.
· φιλοτιμία ἐσπίνωνται αὐτοῖς, I, 21, 2.
· ἐς ἀλλήλους, 2, IO, II. Ἀλεξάνδρῳ
· φιλοτιμία ἦν αὐτῶν Παρτιά, 3, 3, 2. ὁ
· ἐπὶ θήρῃ φιλοτιμία venationis stu-
· dium, 4, 13, 2. αὐτῶν αὐτῶν φιλοτι-
· μίαν ἦν αὐτῶν, 7, 14, 7. ἐς φιλοτιμίαν
· ξὺν ὁ γῆν ἰμβεβλήκει Ἀλέξανδρον, 4,
· 18, 9.
· φιλοτιμότεροι, 7, 12, 9. φιλοτιμότε-
· ρος, 7, 28, 2.
· φιλοφροσύνη ἐς τὸν ἐταῖρον, 7, 29, 9.
· φίλος, 4, 17, 8. 5, 14, 8. 7, 14, 4.
· φίλος, 6, 3, IO.
· φιλότιμος, I, 2, I, I, 14, 2. ὁ Παρτιαν-
· τος, 3, 11, 13. ὁ Κάρσιος, 3, 13, 7.
· Φισκός, 3, 2, 6.
· φλογός, Ind. 32, 12.
· φλόος cortex, 2, 3, 11. Ind. 7, 3. & 2.
· φλόξ, τὸν δὲ καὶ αὐτοῦ καὶ φλόξ
· quasdam autem etiam corripit
· flamma I, 23, 3. φλόξ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
· πόροις 2, 19, 7. ἔξω φλόγα καὶ ἐπὶ μέ-
· γα αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ excitare & a-
· gere incendium, I, 22, 2. 2, 19,
· 3.

IN A R R I A N U M.

gnam flammam 2, 19, 2.
φοβερός active terrorem incutiens, 1, 4, 4. 1, 9, 5. 27, 15. φοβερόν ἀποχώρησις, neutraliter; trepida fuga 1, 6, 23. sic φοβερόν φύγη, 1, 8, 10. φοβερός timidus, 3, 14, 3. 5, 23, 6. ξύνκλησις ἢ πύλων φοβερόν 1, 22, 7. φοβερότερον αὐτοπιστῆν τοῖς, 2, 2, 9. 7, 12, 14. φοβερωτέροις ἐπιδήσειδάμ timidiore adoriri, 3, 10, 2. φοβερώτερον ἀλαλαγμὸς, 3, 9, 14. **φοβίω**, καί τι ἢ θῖον ἰφίβει αὐτὸς 1, 25, 9. 5, 15, 7. ἰφίβησι t. f. aor. 1. aē. 1, 9, 7. 2, 20, 3. ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἰφοβήθη τὸ εὐρεῖν τὸ εὐάνθυμον aor. 1. pass. 2, 11, 6.
φίβω, ὡς ἀφῆρθε αὐτοῖς ὁ ἀπὸ τῶν ἐλγῶν φίβω, 1, 17, 12. φίβω ἢ ἔμπανι quo timent, 5, 15, 11. ἀντιναί τι ἢ φόβω τοῖς Ἑλλήσιν, 1, 29, 9. φόβω ἱκανοκάζονται, 7, 15, 9. ξὺν φόβω, 1, 6, 19. φόβω παριέστητο metu ad deditiōnem compulit, 2, 2, 6. φόβω μᾶλλον τι ἢ εὐνοία κατέχιδται, 2, 17, 4. φόβω παρίχων metum injicere, 2, 21, 3. 5, 15, 10. τοσοῦτοι Ἀλεξάνδρου φόβω τοῖς Βαρβάροις ἦ, 5, 19, 10. 6, 12, 4.
φοινίω, Ind. 16, 4.
φοινίξ nomen gentis, 2, 2, 9. φοινίκων ναυτικὸν, 1, 18, 13. φοινίκη, 2, 16, 2. φοίνισσα, 2, 17, 8. §. arbor, 3, 4, 2. ἄγριον, Ind. 29, 1. ἢ φοινίκων βάλανι, 6, 23, 10.
φοιτᾶν Ito, frequento, ὁ λόγος δέ τω τῷ πολεμῶν ἰφοίξαι rumor hic late spargebatur, 1, 7, 3. 7, 12, 9. αἰτὶς ἐκείναι ἰφοίξαι, 5, 3, 2. ἐπὶ τῇ σκαπῇ τῇ Ἀλεξάνδρου φοιτῶν, 3, 26, 3. Ind. 15, 11. εἰς οὗ πειφοιτᾶται τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα 7, 30, 3.
φοιδῶν, Ind. 39, 5.
φοῖνις, 4, 9, 4.
φοινῶν, 3, 14, 5.
φόνος πολὺς ἐξ ὁμοφύλων strages multa a tribulibus edita, 1, 9, 10. 2, 11, 5. φόνος ἐν ἐλίγῳ ἐγένετο, 1, 22, 3. 2, 22, 7. πλοῦτος φόνος ξυ-

έβη 1, 22, 7. ὁ μέγιστος φόνος ἐποίησας, 5, 18, 2.
φορᾶ αἵματός fluxus sanguinis, 6, 11, 4.
φορέω τολῶν, 3, 25, 5. κίνδυνον, 4, 7, 7. 7, 22, 6.
φορῆμα καλὸν ornatus elegans, Ind. 8, 10.
φόρος, φόρος ἀποφέρειν 1, 17, 1. 3, 5, 5. ξυττελεῖν, 1, 17, 11. ἢ φόρον συνάξις καὶ ἀποφορὰ tributorum descriptio & collatio, 1, 17, 8. ξυλλογὴ, 3, 6, 6. φόρος ἀνείμαι tributa remittere, rescindere, 1, 18, 3. ἐλλέγειν colligere, 3, 5, 5. φόρος συνάχεται, 3, 17, 13.
φορυτὸς, confusa materia, congeries, sarmenta, 2, 19, 1. ξηροί, 3, 29, 8.
Φροδασμῆς, 7, 6, 7.
Φροδάτης, 4, 18, 2.
φροζῶν, ὅπως ἐν αὐτῷ ἢ ἰφροζέται τὰ ἔμπαν versuum sententia erat, 2, 5, 5. ὁ θῖος ἰφροζέται, 2, 3, 9. φροζέται ἐν τῷ δέῃ, 2, 14, 7. φροζαται ὡς Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπισταλμῆς, 4, 13, 6. 7, 18, 7.
Φροσταδότης ὁ Ῥομιθῶν παῖς, 3, 18, 17. 6, 29, 2.
φροσῶν, τὸν ἵσπλιν φροζάμιναι, 2, 20, 12. & 13. χωρεῖν τεῖχει πεφρογμῆναι, 1, 17, 5. ἔμπανι πεφρογμῆναι equi muniti, 3, 13, 8. ναῦς πεφρογμῆναι, 7, 16, 1.
φροταφίτης, 3, 8, 7. ὁ Ἰρμασίας καὶ Παρδυάσι σατράπης, quo loco φροταφίτης scribitur, 3, 23, 9. 6, 27, 7.
φρίαρ, φρίατα ὀρύσσων, 6, 18, 1. ἄσκιον, Ind. 25, 7.
φρήν ἢ prudens, 3, 22, 3.
φρίττω, horreo, fremo, φάλαγγ ταῖς σαρείσας πεφελκῆσαι, 3, 14, 3.
φροῖα, μέγα ἐπὶ σφίσι φρίσσει, 1, 4, 9.
φρόνημα ἔχον βαρβαρικὸν, 4, 11, 13.
φρόνιμα λίγαν, 5, 2, 6.
φροτίζω, ἐλίγοι φροτίζαται τῇ

INDEX GRÆCUS

σφραγίδος, 6, 23, 7.
 Φροντίς. ἐν μεγάλῃ φρονίδι ἔχειν ve-
 hementer sollicitum esse, Ind.
 34, 1.
 Φρουρὰ, ὅταν ἡ φρουρὰ ἐπιτίττωται, I,
 18, 6. Φρουρὰ κατέχειν præsidio te-
 nere, I, 9, 16. Φρουρὰ εἰσάγειν præ-
 sidium imponere, I, 26, 4. 2, I, 9.
 Φρουρὰ τῷ Χίῳ καταστήσασθαι præsi-
 dio in Chio collocato, 2, 13, 4. ὁ
 πολέμει ἐν Ταξιόχοις 5, 8, 5. ὡς φρου-
 ραὶς πάντες κατεληγμένοι εἶναι ἐκ τῆς
 Μακεδονίας, ut omnia Macedonum
 præsidii teneri viderunt, 4, 17, 6.
 Φρούρεται τῷ ἀκροπόλει, I, 17, 3.
 2, I, 9.
 Φρουροῦ ὀφείλω, I, 7, 14. 4, 3, 10.
 δι τὴν Ἐφεσον φρουρεῖται, I, 17, 10.
 Φρουροῦμενοι qui obfidebantur, vel
 etiam præsidarii, 4, 5, 3. ἀπὸ θω-
 λάτης αὐτοῦ φρουροῦμενοι, mari clas-
 se obfessi, 2, I, 6.
 Φρούρειν, I, 17, 5. ἡ σκευάζειν φρου-
 ραν præsidium imponere, 4, 30, 8.
 τὰ φρούρα ἐν ταῖς πόλεσιν ἔχοντες
 στρατιῶται milites, qui in urbibus
 præsidio sunt constituti 4, I, 5.
 Φύραξ ἐκλήπεται τῷ φρουρῷ I, 17, 2.
 Φύραξ αὐτοῦ, I, 19, 14.
 Φύραξ ἀμφοτέρω, 3, 22, 6.
 Φύραξ ἡ φρουρὰ Ἐλληνιστῶν, I, 12, 14.
 ἡ ἐφ' Ἐλληνιστῶν, I, 29, 7. μεγάλη,
 I, 24, 8.
 Φυγὰς exul, I, 7, 1. & 17. Φυγὰς
 καταδίχεσθαι, I, 10, 2. καταγεῖν,
 I, 17, 11. κατεῖναι, 2, I, 7. Φυγὰς
 τῷ αὐτῷ ἀρχῇ, 3, 22, 9.
 Φυγὴ τῷ Μακεδόνι γίγνεται, I, 8, 7.
 τοῖς Θηβαίοις φυγὴ φοβερὰ γίγνεται,
 I, 8, 10. καρτερὰ, I, 16, 2. λαμπρὰ
 καὶ πάντα ἐγίγνεται, 2, 11, 4.
 αἰχμὰ, 2, 27, 3. 3, 1, 3. Ἀρκάλο ἐν
 τῇ Μεγαρίδι φυγὴν exulabat, 3,
 6, 11. ἐκ τῷ φυγῇ ἐκείνῳ ab exilio re-
 dire, 3, 6, 7. ἐς φυγὴν τραπέναι, 4,
 2, 9.
 Φυκίαι alga, Ind. 39, 5.
 Φυλακὴ, φυλακὴ τῷ στρατοῦ, I, 8,

I. τῶν χρημάτων, 3, 6, 7. εἰς φυλα-
 κὴν αὐτῶν ἐπιτίττωται, I, 21, 10.
 διυτίττω φυλακὴν τῷ στρατοῦ, I, 23, 2.
 2, 4, 4. 5, 23, 7. περιεῖναι εἰς Ἀττί-
 πατροὺς ἡνυκτερινὴ φυλακὴ, 4, 13, 8.
 τῷ βαρβάρῳ τῷ φυλακῇ εἰσελθόντι ad-
 versus barbarorum incursum, Ind.
 23, 4. τὰ τέχνη ἐκ τῶν ἀκριβῶν φυλα-
 κῇ ἐν, muri non diligenti custodia
 servabantur, I, 21, 7. τῷ φυλακῇ
 τίμπτειν cum custodia mittere, I,
 25, 7. ἐν φυλακῇ τῷ, I, 25, 13. ἐν φυ-
 λακῇ ἀδίστατον ἔχειν, 2, 15, 7. 3, 29,
 12. 3, 24, 7. ἐν φυλακῇ ἔχειν Ἀ-
 γύπτιον, Ægyptum custodire, 3, 5,
 10. N. 4, 16, 1. 4, 29, 8. τὰς δ' ἐπὶ
 τὴν ἀκρὸν ἐν φυλακῇ ἔχει, nonnul-
 las naves ad promontorium cu-
 stodiæ causâ habebat, 2, I, 3. ἐν
 φυλακῇ ἀκριβῶς ἐπεψεν, 3, 2, 9.
 πρώτη φυλακὴ τῶν βαρβάρων δι-
 φθερεῖ, 3, 18, 10. sic τῷ πρώτῳ φυ-
 λακῇ οἱ πλείους διέφθορον, 3, 18, 10.
 εἰς φυλακὴν ἔχειν, in custodia tene-
 re, 4, 16, 7. ἵπποι ἀκριβῆστεροι ἐς
 φυλακὴν περὶ στρατοῦ, equi tutio-
 ribus armis muniti, 3, 13, 8. φυλα-
 κὰς ἐν τῇ τάξει φυλακτεῖσθαι, I, 6,
 19. ὡς κατεχόμενας τὰς πόλεις φυ-
 λακαὶς ἰσχυροῦς εἶναι, 2, 4, 3. 3. φυ-
 λακὴν præsidium, ἐκλήπεται τῷ φυ-
 λακῇ, I, 18, 5. τῷ Καρίας φυλακῇ
 ἰγκαλιπὼν, Cariz præsidio im-
 posito, I, 23, 7. 2, 13, 9. φυλακῇ
 καταλείπει ὡς ταῖς Κιλικίαις, I,
 29, 4. χαρίων φυλακῇ ἔχει, I, 24, 2.
 I, 27, 9. τὴν φυλακὴν ἔχειν, in præ-
 sidio esse, 4, 16, 7. ἐπὶ φυλακῇ τῷ
 Ζελεατῶν ὑπολειπόμενοι, præsi-
 dio Zariaspis relicto, 4, 16, 10. ἀ-
 πόντες τὴν φυλακὴν, deserto præsi-
 dio, 2, 4, 5. 6, 22, 2.
 Φυλακτεῖν, 2, 26, 9.
 Φύλαξ, ἀπὸ τοῦ λαβὼν τὴν φύλακα,
 3, 2, 8. φύλακας καθίσταται, 3, 25,
 4. φύλαξ τῷ γυναικὶ, 4, 20, 1.
 Φυλασσεν τὸ πᾶν τοιοῦτον ἡγεῖται
 pristinum decorem & formam, I,
 9, 4.

IN ARRIANUM.

9, 4. τὴν ἑκραν φυλάττειν, 1, 17, 9.
1, 19, 11. τὴν λιμένα, 2, 1, 3, 5, 9, 1.
φυλάσσει τὴν παράδοσιν, 2, 5, 1, 5, 23,
8. ἡνιμίαν, tranquillitatem ven-
torum observare, exspectare, 2,
23, 1. ἐπὶ τῷ ποταμῷ· φυλάσσει, 3,
7, 2. N. ἰμοὶ φυλάξῃ τὴν ἀρχήν,
mihi conserva imperium, 4, 20, 5.
ξύττεθ' ἐν ἐξῇ promissa servare, 7, 28,
7. φυλάξασθαι Φίλιππον, cavere
Philippum, 2, 4, 13. 7, 18, 7. χω-
ρίον ἐπιστάσεις ἐς τὸ κατὰ χεῖρας τὸ
ποταμὸν ἵδῃ φυλαττομένην, 6, 15, 14.
φύσει ἔχωρὶς ἑαυτοῦ ἐπιοίει αὐτό, 1,
20, 5, 3, 5, 9. τὴν φύσιν ἔχωρίον ὑπερ-
διξίμ' ὅτι· ἐπικράτειν, 1, 21, 12.
1, 23, 5. ὡς φύσιν ἔχωρίον, præ-
ter naturam loci, 4, 21, 3.
φύω, τί· μινθοὶ πεφύκασιν, terebin-
thum nascitur, 3, 28, 10. 6, 1, 2.
φύομαι, 5, 1, 11. φύειν natum esse,
7, 30, 4.

Φωναίς, I, 8, I4, 7, 9, 6.
 Φαλέω, Ind. I5, 5.
 φωνάω loquor, 7, 25, I2. Ind. II, 6.
 φωνή Έκκρόα ἐφώνει, Ind. 33, 5.
 φωνή, πρῶτε ἐν τῇ φωνῇ τῇ Έκκρόα,
 I, I2, 9. ἐμπέριως ἔχοντες φωνάς,
 caller linguam, 4, 3, I6. βοιλάω-
 ζον τῇ φωνῇ, 6, I3, I3. φωνῇ περισί-
 ζον, 7, 6, 4. βάρβαρον φωνῇ ἔσαν,
 barbarum sonum edebant, I, 26,
 6. φωνῇ ἰέναι vocem mittere, 3, 3,
 IO. φωνῇ τὴν Περσικὴν ἐκμάθων, 6,
 30, 4.
 φῶς, δι' ὧν φῶς αὐτοῖς στυγερόν ἐρχεται,
 Ind. I3, 4.

X.

Χαίρω, 1, 10, 6, 5, 20, 10. χαίροντι τῷ
συλλογῷ τὰ πρόβατα, 3, 28, 11.
χαίρειν, 1, 10, 8.
καλοδαίμοις ἐνέτυχι, 3, 16, 9. καλ-
δαίμωνι οὐδ' αἰσίοις, 7, 16, 8.
καλοκαίμων τῷ, 4, 12, 3. τῷ, 4, 13, 5.
καλιπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἰππῷ ἀναδρα-
μεῖν ἦν, 4, 24, 5. τῷ Πύρρι χαλιπὸς
ἐγίνετο, Porro succenfuit, 5, 18,
12. χαλιπὸς ῥῆς, 6, 5, 6. ὁ χαλιπὸς

παρόδῳ, I, 21, 7. I, 26, I. χαλεπὴ
ὑπέρβασις, I, 22, 4. χαλεπὴ ὁδὸς
ἐξ ἧς τῆς πόλιν, I, 27, 8. 3, 16, 4.
τὸ πρῶτον σφάλμα χαλεπὸν εἰς τὰ
παύοντα, I, 13, 8. χωρίον χαλεπὸν
εἰς προσβολὰς, 6, 6, 8. διακοπήμα ἢ
χαλεπὴ ἤ, difficulter incidi pote-
rat, 6, 22, 15. ἐδὲ χαλεπὸν παθεῖ-
σαι, 6, 19, 3. μίχα χαλεπὸν, ma-
gnum malum, 7, 18, 8. αὐτοῖς ἐδὲ
ἴσαι χαλεπὸν ὑπ' Ἀλεξανδρῶν, 5, 24,
9. ὃ χαλεπὸν ἀναπεισθῆναι οἷσιν,
non difficulter persuaderi pos-
sunt, 4, 17, 8. χαλεποὶ αὐτῷ ἐγί-
νοντο, eum reprehendebant, 6, 13,
10. χαλεπωτάτη ἢ πρόσβασις, I,
28, 7. τὴν χαλεπωτάτην ἐγύμναστο,
3, 23, 4.
χαλεπότης ὁ χωρίον, difficultas loci,
I, 21, 4. 4, 25, 4. 4, 28, 3. ὃ ἐδὲ,
6, 24, 2.

χαλεπῶς, ὁ χαλεπῶς, haud difficul-
ter, facile, I, 1, 16. I, 7, 12. χα-
λεπῶς ἔχειν, indigne ferre, I, 7, 8.
χαλεπῶς διασώζειν, ægre curatus est
I, 8, 5. χαλεπῶς ὁρμίσαντες, por-
tum intrare non potuerunt, Ind.
39, 7.

χαλινός, Ind. 16, 10.

χαλινός, Ind. 16, 10.

χαλκαῖ ἐκός, 1, 16, 7. 3, 16, 13.

Χαλκιδών, 3, 5, 4.

Χαλκίς ἡ ἐπὶ τῷ Ἐυρίπῳ, 2, 2, 8.

χαράδρα, alveus torrentis, 6, 26, 3.

χάραξ, I, I, 9. **χάραξ** ἐν μέσῳ καὶ
 βιβλαμίνῳ, 5, 24, 3. **Ἐ** διεν-
 ῆεν **χάρακα** εἰς τὸ περιλθεῖν, in inte-
 rius vallum penetrare, I, 8, 5. **ἔ**σθ
ἡ χάρακα προέρχομαι, I, 8, 2.
 διπλῶ **χάρακα** ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, I, 7,
 14. 2, I, 2. **χάρακα** τῆς χιτῶνος, 3, 9,
 I. **χάρακα** τοῦ σβῆλλοις, I, 6, I, 9.
 2, I, 9. **τοῦ σβῆλλοις**, 4, 2, 3. **χά-**
ρακα παρορτήσας τοῖς ὄχλοις, 2,
 10. 2. **χάρακα** διασπᾶν, vallum
 subruere, 2, I, 9. **χάρακα** ἢ χυ-
 λικῶς ἐν τῷ πηλῷ κατεπύρηντο,
 2, 18, 6. ubi est vallus ligneus, sic

INDEX GRÆCUS

ὁ χάρανϑ ϑ μικρομένει τι καὶ ἡ καταπαχθίεντο, 5, 24, 1. N.
 Χάρη, 1, 10, 7. ὁ Ἀθναῖ, 1, 12, 1.
 Χαρίδμ, 1, 10, 7.
 χαρίζομαι, 4, 8, 10, 7, 3, 6. Ind. 20, 10. & 36, 5. χαρίζομαι fut. med. Attice pro χαροτόμενον, 7, 8, 3. κισχολογία τοῖς θεοῖς, accepta diis, Ind. 11, 3.
 Σακελῆς ὁ Μινάνδρου, 4, 13, 12.
 χάρις, ξὺν χάριτι ἐγγύτο, 3, 26, 8. ξὺν χάριτι μίσει τοῖς αὐτοῖς, gratius eis fuit, 7, 5, 5. χάρις ἄχαρι σωσθιέναι Ἀλεξάνδρῳ, 4, 8, 7. χάρις εἰδέναι, Ind. 36, 7.
 χαροτομενοί, 2, 3, 10, 5, 29, 2, 6, 19, 11. 900, 6, 28, 4.
 χῆλ, labrum, it. ripa, ora, Ind. 13, 3.
 χιμάβρις, 4, 3, 4, 6, 25, 10. χιμάβρις, 6, 25, 10. ποταμός, Ind. 24, 1.
 χιμίς, Ind. 40, 5.
 χιμῶν ἐπιγλυφία, 1, 17, 6. σκληρὸς, 2, 6, 3. ἀκμὴ ὁ χιμῶν, 1, 24, 8. ἵς τι παρὶ λαῶν τὸ ἀκμῶν ὁ χιμῶν, 4, 7, 2. χιμῶν ὅρα, 6, 28, 12.
 χεῖρ, παίειν ἐν χειρὶ, manu ferire, 4, 24, 7, 4, 26, 13. ὅπλοι ἐν χειρὶ, telum quo cominus ferimus, 7, 10, 3. ἐν χειρὶ εἶναι Δαρεῖον, 2, 7, 4. ἐν χειρὶ ὡς ὁ Μακεδόνα καταπαχθῆναι, 3, 18, 14. N. ἐν χειρὶ ἡ μάχη ἐγίνετο, 1, 28, 9, 2, 10, 6, 4, 26, 7. ἐν χειρὶ ποιεῖν, 2, 10, 8. ἵς χεῖρας ξυμμεγνύει τοῖς, cominus manus conferere, 1, 2, 7. pro quo dicitur, δι' ἡδω ἵς χεῖρας τοῖς Μακεδόνας, 1, 5, 11. ἵς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μακεδόσι, qui manus cum Macedonibus conferuerunt, 1, 22, 4, 2, 10, 5, 3, 17, 9, 6, 9, 12. δόλοισι ἀνθρώποις ἐλθόντες ἵς χεῖρας ἔχον, liberos homines cum servis conficturos, 2, 7, 7. ἵς χεῖρας ἔχον, Ind. 36, 9. μετὰ χεῖρας ἔχον, manu tenere, 2, 4, 14, 4, 26, 13. συμμάχου τοῖς χεῖρας ἐλθόντες, ma-

nus collidere, 2, 5, 3. ἵς χεῖρας δότω, Ind. 36, 6.
 χειροῦθες ὁ θυμῷ, mansuetus, Ind. 13, 5.
 χεῖροι comparativus ἀκαλῶς, τὸ πρὸς ἐς τὸ χεῖροι ἐλπίειν, 7, 12, 9.
 χειρόμαζα subjugo, 3, 23, 3, 5, 1, 1. βίη ἱχειρόμαζα, Ind. 5, 10.
 χειροποιή, ἀνάβασις, 4, 28, 5.
 χειροτομία, 4, 11, 7.
 χείρων pro χείρονα, comparativus ἀκαλῶς, χείρων μάχων ἵππων, deterior sententia vicit, 2, 6, 9. χείρων minus fortis, 3, 10, 5.
 χελιδὼν, 1, 25, 9. σάντροφ, ἵππος ἵππος ἀνθρώποις, 1, 25, 11.
 χερρόν, Ind. 39, 2. ἱ Ἀρβύ, 7, 20, 14.
 χέρ, terra, Ind. 30, 8.
 χθαμαλός, Ind. 4, 7. ἡ χθαμαλότερα καταβαίνειν, per loca deciviora descendere, 1, 15, 1, 1, 27, 1.
 χθαμαλὸς, humillimum, 4, 28, 5.
 χιλιάρχης, 1, 22, 9.
 χιλιαρχία, 3, 29, 13, 7, 14, 19.
 χιλιαρχ, 4, 30, 11.
 χιλὸς, ὁ χιλιὸν ἀφαιρῶν καταπαχθῆναι τὰς τῇ ἵππῳ, 1, 12, 17, 3, 7, 6. χιλὸς ἀπορία, 4, 5, 9.
 χιονόβατος, nive confersus, Ind. 6, 7.
 χί, 2, 1, 1. εἰ χί, 2, 13, 6.
 χιτὼν, 6, 29, 8.
 χιών, διὰ χιόνος παλῶς, 3, 28, 2. πολλὰ ἐπιπύοντα, 4, 18, 8. πύοντα, 4, 21, 17. ἀπάτη, 6, 24, 7. χιόνες καταπαχθόμενα, 7, 21, 3.
 χλαμύς, 7, 9, 3. Ind. 33, 5.
 χλιδάω, ἡ τὴν διαίτην, delicate vivo, 5, 4, 7.
 χλωρὸς κάλαμος, Ind. 14, 2. & 26, 6.
 Χόης ποταμός, 4, 23, 2.
 χοιρὸς scopolus, Ind. 39, 7.
 χόνδρος mica, granum salis, 3, 1, 8.
 χορεύω choreas duco, Ind. 1, 6.
 χορηγία εἰς, sumtus in, 7, 14, 20.
 χορίτις, χορίτις ἡ πύλη, 4, 21, 2. χοίρι

IN ARR I A N U M.

χοροὶ τοῖς θεοῖς ἵστανται, 4, 11, 4.

χῆς, ἢ χῆ ἀφανῶς ἐκ φερομένων, terra clam egesta, 2, 27, 6. χῆν ἐπιφορεῖν, 4, 21, 10. ἐκφέρειν, rudera exportare, 7, 17, 3.

χρῶμαι τῷ θεῷ, consulo oraculum, 3, 3, 1. 3, 4, 9. ἔδδ' ὁμοίως ἐτι χρῶσι εἰς τὴν κινδύνος, 5, 27, 12. ἐκ ἐπεικῶς κίχρηται μοι, 7, 14, 12.

χρῶμαι χάριταί μοι, 7, 14, 12. 1, 9. χρῶμαι νόμοις ἰδοῦναι, 1, 17, 4.

χρῶμαι τῇ χάριτι, 4, 27, 11. ὅσοις

χρῶμαι, quibus opus sit, 4, 2, 3.

χρῶμαι ὅπως ἰδίῳ, ut de iis statuerent, sicut vellent, 3, 2, 9.

3, 23, 16. ἀλύτῃσι εἰς τὰς ἀγκύρας ἀπὸ τοῦ χρῶμαι, 2, 21, 9. πῶς εἰς ἀπαντα χρῶμαι, 1, 28, 3.

χρῶμαι βασιλικῶν, regie tracto, 5, 19, 2. & 4. πῶς, ibid.

χρῶμαι pro χρῶμαι, Ind. 16, 1.

χρῶμαι debitum, χρῶμαι ἐκλύσαι, 7, 5, 1. ὅσοις χρῶμαι, ibid. χρῶμαι

ὀφειλόμενα, as alienum, 7, 9, 10.

χρῶμαι, μέγα ἵτις τοῦτο χρῶμαι πύρας

εἰς, 4, 28, 2. χρῶμαι ἀρκαγῇ, 1, 17, 14. ἀπορία, 1, 20, 1. χρῶμαι

φειδωλῶτα, 7, 28, 8. χρῶμαι

διοφθαλμοί, 2, 4, 13. χρῶμαι

pecunia, 1, 17, 3. χρῶμαι

ἀπαριθμῶναι, pecunias solvere,

1, 26, 8. χρῶμαι εἰς ἰσπραξίαν τὴν

Μισολυαίαν, 2, 1, 9. χρῶμαι δι-

χρῶμαι, λαμβάνειν, 2, 14, 12. λαμ-

βάνειν, 3, 18, 17.

χρῶμαι praef. inf. a χρῶμαι oportet, 1,

5, 4. 1, 17, 7. χρῶμαι imperf. 3,

18, 9.

χρῶμαι oraculum, γινώσκαι αὐτοῖς

χρῶμαι, 2, 3, 8. χρῶμαι ἐπιστημῇ-

ται, 7, 30, 4. χρῶμαι χρῶμαι, oracula edita, 7, 30, 5.

χρῶμαι νόμοι, 7, 9, 3. εἰς ἐλπίδας χρῶ-

σοτήρας ἐκπαίρειν, Ind. 20, 9.

χρῶμαι color, 6, 29, 9. χρῶμαι Ionice,

Ind. 16, 1. & 4.

χρῶμαι πολιορκία, 1, 20, 4. 1, 27,

5, 7, 4, 3.

χρῶμαι ἐξήκων, 7, 12, 2. εἰς ἀποπόση-

σιν τὴν οἰκᾶν ἐκβαλῶν, ibid. χρῶ-

μαι ἢ συχρῶς τῷ πίνδει, 7, 15, 1,

ἐν ὀλίγῳ χρῶμαι, 1, 6, 5. 1, 28, 3.

χρῶμαι unquam, 3, 24, 3. ὀλίγῳ

ῥῆσι ἵνα χρῶμαι aliquamdiu, 1, 8,

13, 1, 14, 8. 2, 10, 1. χρῶμαι αὐτῇ

χρῶμαι, eodem tempore, 3, 27, 1.

ἀνὰ χρῶμαι, in posterum, subinde,

5, 1, 8. ἐπὶ χρῶμαι διαρκῆ, diu du-

rare, Ind. 10, 3.

χρῶμαι ἀπιδρῶν, aurum obryzum,

Ind. 8, 13. N.

χρῶμαι, terra, cui aurum est per-

mixtum, Ind. 15, 6.

χρῶμαι, μύρμις τοῦ χρῶμαι ἐργαζό-

μνοι, 5, 4, 4.

χρῶμαι pro χρῶμαι, 1, 3, 8.

χρῶμαι, ἐν χρῶμαι pro χρῶμαι, in cute, ad

cutim, item prope, Ind. 31, 4.

χῶμαι τραχεῖα, 4, 5, 10. οἰκιστὴν χῶ-

μαι, culta regio, 6, 1, 4. χῶμαι Μέρ-

μον, provincia, cui Memnon

praefuerat, 1, 17, 9. χῶμαι omitti-

tur, ἡς ἦρχε, cui provinciae praefuerat, 1, 17, 1. sic ἡ παράλι,

1, 24, 5. ἡ χῶμαι ἐμπειρία, loci

notitia, peritila, 1, 1, 17. τὰ ἐκ τῆς

χῶμαι εἰς τὴν πόλιν ἀσασκευάζει, 1,

26, 8. ἐν ἀτίμῳ χῶμαι ἄγειν, de-

spectui habere, 7, 6, 9. χῶμαι ἐρ-

γάζει, agrum colere, Ind. 11,

9. τὴν χῶμαι ἄγειν καὶ φέρειν, praedam ex regione abigere & aspor-

tare, 1, 5, 5. τὴν χῶμαι κατατίθειν,

1, 9, 16. ἢ χρῶμαι τὴν χῶμαι ἀτίλειαν

ἔδωκε, rerum, quas terra profert,

immunitatem concedere, 1, 16,

8. χῶμαι φθέρειν, 3, 19, 3. ἐργα-

ζεί, 4, 25, 6. Ind. 11, 9. ἀπο-

λείπειν χῶμαι εἰς τὴν φυγὴν, locum

relinquere ad fugam, 4, 25, 3.

τὰ κατὰ τὴν χῶμαι, 1, 16, 8. N.

κατὰ χῶμαι ἐπὶ στρατοπέδῳ ἔμειν,

5, 10, 6. N. χρῶμαι μῆνιν, suo

loco manere, se continere, 5, 11,

7. χρῶμαι ἔμμεναι, 7, 15, 2.

Χωρῶμαι, 4, 15, 6.

INDEX GRÆCUS

χωρίον, διὰ παντὶ ἔτω τῶν νεῶν χωρεῖ τὸ ἔργον, ita per omnes naves opus procedit, 5, 7, 10. ἔτιδεῖν ἰχώρεσσι ζωῶν, inde progrediebatur ulterius, 3, 7, 5. ἔργῳ ἰχώρεσσι, ira perciti grassabantur, 2, 24, 6. ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσι ἰχώρεσσι ἐκκαλεῖσθαι, quantum capita ferre poterant, Ind. 30, 5. καὶ τὸτο ἐφ' ἑξῆς διὰ πάντων χωρήσασθαι, idque ordinē per omnes ivisse, ab omnibus facilitatum, 4, 12, 4. ἐπὶ τέτρως χῶρεσσι, contra eos progressus, 2, 24, 4, 5, 24, 3. ἐς ἄλλην χωρήσαντες, ad arma confugientes, 6, 4, 3.

χωρίον, ὀχυρὸν χωρίον, dicitur arx, 1, 17, 5. & mox 6. χωρίον, vocatur locus in arcē. χωρίον τὸτο ἐκλιπὲς ἐνέβη αὐτῷ, hæc pars felicitatis eum destituit, 1, 12, 3. ξύμπαντα Ἀλεξάνδρῳ εἰς ἑνὶ χωρίον ἐνιγαγαῖν, 7, 30, 1. ἔχων ἰσχυρίσθαι, 1, 9, 13. χαλεπότης, 1, 21, 4. χωρίον δύσπορος, 1, 4, 11. καρτερὰ, 1, 5, 12. ὁμαλὰ, 2, 11, 6. ἐνὶ καὶ ὁμαλῇ, 1, 5, 21.

χωρὶον καθαρόν purum solum, 2, 4, 11. locus, 2, 6, 1. & 9, 6, 11, 9. κάλλιστον κλισίαν ἐν αὐτῷ πόλει, 3, 1, 7, 7, 21, 11. ὁμαλὸς πάντη, 3, 8, 12.

χωρὶον ἐν τῷ, part. aor. 1. pass. a χωρῖναι, 2, 26, 6.

χωρεῖν, 4, 21, 4.

ψ.

ψάμμι, 3, 3, 6. ψάμμι τὸ πᾶν ἔχει, 3, 4, 1. ψάμμι βαθεῖα, 6, 24, 7. τὸ βάθος τῆς ψάμμης, 6, 24, 6.

ψαμμάδης ἀνοδῶν, 2, 26, 1. αἰγιαλὸς, Ind. 22, 1. γῆ, Ind. 32, 1.

ψαύω contingo, 4, 11, 4.

ψεύδομαι, ὑπὲρ τῆς γενέσεως αὐτῆς ψεύδεσθαι, de ortu ejus mentitur, 4, 10, 3. ἐψεύθησαν, spe sua frustrati sunt, 3, 13, 10, 3, 16, 5. καὶ Ἰνδὸς ἕστα ἀποκαψεύσθαι, de Indis quæcunque absurda confin-

gant, 5, 4, 5. ψεύσασθαι, aor. 1. inf. med. præs. 3, 6, 2, 6. πρῶτοι ψευόμενοι, mendacii auctores, 6, 11, 5.

ψεῦδος, ψεῦδος παραδύναμις, 6, 11, 5. ψεῦδος, τῇ ψεῦδος ἀποκρίσει, suffragio perdere, suffragio suo interitum decernere, 1, 9, 14, N.

ψιλὸς ἀνδρακῶν, cujus corpus non thorace aliisve munimentis corporis tegitur, 1, 1, 16, N. 1, 7, 11. & 12. ψιλὸν dicitur mons arboribus vacuus, 3, 28, 8. ψιλὰ ἀνταμιγνύμενοι τοῖς ἐπ' αὐτοῖς, 1, 16, 1. ψιλὰ loca aperta, quibus opponitur ἰάπων sylvæ, ἐς ψιλὰ ἐκ τῆς πύκνους στυκαλεῖσθαι, ex sylvâ provocare in loca arboribus nuda, 1, 2, 6.

ψιφῶν ὄντιναι αἱ χαλμαὶ ἐπὶ τῇ κρήνῃ ποιῶσι, 2, 5, 5.

ψύχομαι, 3, 4, 5.

ψυχρὸς, 2, 4, 11. ψυχρότατον ὕδωρ, 3, 4, 3.

Ω.

ὦ, ὦ, interea dum, 2, 20, 5, 6, 12, 1. dum, 5, 23, 3.

ὦδε sic, 1, 25, 5, 2, 16, 13.

ὦδῃ, Ind. 14, 3. ἀμφὶ ὦδῃ ἔχειν, musicam exercere, 1, 11, 3, N.

ὠδοποιεῖσθαι, 3. pl. plusq. Attice ab ὠδοποιῆσαι, 1, 26, 1.

ὦρῶ, imperf. ab ὠρῶμαι, 4, 21, 5.

ὠθῶ impello, premo, ὠθῶντα πύλων, 1, 8, 10, 6, 9, 8. ὠθῶν κατὰ τὴν χῶμασιν, repellebant ab aggere, 2, 27, 1. & 3. ἐκ τῆς διαλείποντος ὠσασθαι, per interstitia penetrare, irrumperere, 5, 15, 11.

ὠθῶντες pro ὠθῶνται, 1, 2, 11. ὠθῶντες διὰ τῶν πυλῶν ἐκ τῆς πόλεως, irruentes, irrumperentes, 1, 8, 10.

ὠθῶν ὑπὸ σπυρμῆς ὠθῶνται, 4, 26, 12. σπυρμὴ ὠθῶνται, 4, 26, 12. σπυρμὴ ὠθῶνται, 4, 26, 12.

ὠθῶντες, 5, 17, 8. ἐκβαίνοντες ὠθῶνται, 1, 15, 2. ὠθῶντες χαλμαί, 3, 14, 3.

ὠκίανος, Ind. 18, 11.

φ.

: I: N A R R I A N U M.

ἠκισμένους, part. præt. pass. ab ἠκίζω, 1, 3, 6. & 1, 4, 9.

ἠκισαί, 3. f. præt. pass. ab ἠκίζω, 1, 27, 1. & 2.

ἠκισο, 3. f. plusq. perf. ab ἠκίζω, 2, 26, 2.

ἠκυν, imperf. ab ἠκίζω, 1, 28, 4.

ἠκύνες, ἠκύνεροι ἵπποι, 4, 5, 8.

ἠκύνης, δι' ἠκύνης, 1, 1, 17. Ind. 15, 1.

ἠμαλὶς fluuius, Ind. 4, 4.

ἠμάρις, 1, 16, 5.

ἠμοβόιν, ex crudo corio bubulo, Ind. 16, 8. & 11.

ἠμογύριον validus senex, cui cruda viridisque senectus, Ind. 9, 8.

ἠμολόγησι, aor. 1. act. ab ἠμολογίω, 1, 5, 7.

ἠμὸς crudus, Ind. 29, 12.

ἠμὸς humerus, καὶ ἠμὸν καίειν, 1, 15, 12. ἢ ἠμὸν βάλλειν, 2, 27, 3. 4, 23, 5. τὰς ἠμὸς ὑπολίσσεται, 6, 10, 8.

ἠμοφάγιον, cruda carne vescor, Ind. 7, 4. & 28, 1.

ἠν pro ἦν, Ind. 3, 3. & 5, 4. nimirum, Ind. 28, 3. & 30, 9.

ἦν, αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἦν, si ipse Alexander esset, 2, 25, 3. ἀφ' ἧς ἡμεῖς ὅταν, 5, 4, 5. τὰ ὅταν, Ind. 28, 9.

ἠνίσταμαι, emo, 7, 19, 10. σπυδῆ, Ind. 8, 9.

ἠνομάσθαι, præt. inf. pass. ab ἠνομάζω, 3, 21, 6.

ἠξο, ποῦ μὲν, 3, 28, 15. 3, 29, 4.

ἠπας, πάλιν ἐπὶ τῇ Τύρῳ, 7, 7, 11.

ἠπλισμένοι, part. præt. pass. ab ἠπλίζω, 1, 1, 8. καὶ ἠπλῆς armis non idoneis, non iustis instructi, 1, 1, 16. βαρύτεροι ἠπλισμένοι, 2, 4, 3.

ἠρα cura, ὡς τῶν γε ἁλλήλων ἀνδράπων ἐδίδμεν ὡς οὐκ οἴσιν ἔσσαν, 4, 18, 10.

ἠρας, Ind. 15, 12. & 40, 2. 6, 21, 1.

ἦτες tempore anni, i. e. æstivo, 1, 17, 6. N. 5, 9, 6. παρθένον, ὡς ἠρα γάμου, virgo nubilis, 4, 19, 8.

Ind. 9, 7. ἠρα τῶν παίδων, maturitas virginum, Ind. 9, 4. χαμῶν, ὡς, 6, 28, 12. 7, 21, 2. τοσαύτην

ἠρα, stato tempore, 7, 21, 9. ἠρα παρόπλων, tempus navigationi opportunum, 6, 21, 4. διαλῶσης τῆς ἠρας, stato tempore, 6, 19, 2.

ἠρα πάλιν, 4, 27, 7.

ἠραία τῆς ἠρας, Ind. 11, 5. ἠραία φέρειν, tempestivos fructus ferre, 7, 2, 8. 7, 20, 11. Ind. 20, 2. ἠραία γάμου nubilis, Ind. 9, 3. & 4.

ἠραῖται Ἰνδοὶ αὐτόνομοι, 6, 21, 6. Ind. 21, 8. & 22, 10.

ἠρμήθη, 3. f. aor. 1. pass. ab ἠρμάσμαι, 1, 2, 4. ἠρμήθησαν, 3. pl. 1, 10, 1.

ἠρμητο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἠρμάσμαι, 1, 5, 11. 1, 7, 16.

ἠρμησαν, 3. pl. aor. 1. act. 1, 17, 12.

ἠρμήθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. ab ἠρμίζομαι, 1, 18, 8.

ἠροί, 6, 28, 7.

ὡς fere, ὡς ἐκάστος ἐτίμησε, fere singulos honoravit, 2, 12, 2. N. 3, 16, 5. 4, 25, 11. sed 4, 30, 4. ὡς ἕκαστοι, sunt prorsus universi, ut, 8, 7, 26, 2. ὡς circiter, 2, 13, 2. ὡς, ut, quo, de causa finali, 1, 5. 4. 1, 5, 10. 1, 7, 12. ὡς quapropter, 2, 16, 5. ὡς cum, quando, postquam, 1, 2, 5. & 7. 6, 4, 2. ὡς πλεῖστα quamplurima, 1, 3, 9. ὡς λαμπρότατα, 2, 12, 1. ὡς πορρωτέρω, quam longissime, 1, 4, 6. 1, 6, 17. ὡς τάχιστα, 2, 13, 1. cum primum, 6, 6, 6. de re vere sic ita habente, præf. 1. sic 1, 5, 8. 1, 6, 15. 2, 14, 15. utpote, 3, 28, 5. de re dubia, 1, 3, 6. 1, 5, 11. de re simulata, 1, 18, 4. falsa, 2, 12, 6. ὡς quemadmodum, ut, præf. 3. nam. 2, 14, 18. ὡς ἐκάστος πρὸς ἑαυτοῦ, ut quisque poterat, 1, 1, 16. ὡς τάχιστα ἕκαστοι εἶχον, quanta celeritate quisque poterat, 4, 2, 11. 5, 23, 4. 6, 6, 10. ὡς μὴ, ne, 1, 4, 6. 1, 8, 3. καὶ ὡς etiam propterea, 5, 15, 5. ἢ ὡς ne sic quidem, 1, 7, 17. καὶ ὡς etiam sic, nihilominus, hoc non obstante, 1, 18, 10. N.

INDEX GR. IN ARRIAN.

& 11. 1, 20, 10. 1, 23, 4. ὡς cum
 accusativis consequentiam defi-
 gnantibus, 1, 9, 12. 2, 18, 2. 3,
 24, 5. ὡς ἔχον, 2, 6. 2, 11, 6. 3,
 18, 10. 6, 7, 3. ὡς ὁ λόγος, ut fama
 est, 1, 12, 2. ὡς ἐπὶ τὸν Αἰμὼν ἰέναι,
 Æmum versus proficisci, 1, 2, 1.
 1, 6, 16. 1, 11, 5. & 6. 2, 6, 3. 2,
 8, 3. 2, 19, 5. 3, 18, 9. ὡς αὐτός, 2,
 9, 1. & 4. 7, 11, 6. ὡς αὐτὸς τὴν πό-
 λιν ἰπποάγειν, 1, 6, 7. 1, 20, 5. ἑφι-
 κητο πρίσβεις ὡς Ἀλέξανδροι, 1, 4,
 9. ὡς τὸ πρῶτον, cum primum, 2,
 11. 6. ἰμβύς ὡς statim ac, 6, 30, 4.
 ὅτι ὡς, 7, 3, 9. ὡς Ταξιάρχην, ad Ta-
 xilem, 4, 22, 7. ὡς ἰγὼ εἶδον, quod
 ego norim, 5, 7, 5. ὡς σπένδουσιν,
 si spectentur, ὡς ξυμβουλῇ, si con-
 ferantur, 7, 9, 9. ὡς nam, 7, 9, 14.
 N. 7, 10, 3. 7, 13, 9.
 ὄσαντες, part. aor. 1. act. ab ὄσιν,
 6, 10, 8.
 ὄσανθαι, aor. 1. inf. med. ab ὄσιν,
 5, 15, 11.
 ὀσαύτως, ἢ ὀσαύτως αὐτοῖς ἐξουσι, mi-
 nus benevoli erunt, 3, 18, 18. ἢ
 ὀσαύτως ἰαδία, non æque facilis,
 4, 3, 2. ὀσαύτως τοῖς ποταμοῖς, Ind.
 1, 2.
 ὀδῶναι, aor. 1. inf. pass. ab ὀδῶν,
 2, 27, 3.
 ὅτι ita ut, 1, 1, 16. 1, 5, 12. §. ita-

que, quapropter, 1, 7, 3.
 ὄτα, plur. ab ὄς, 4, 7, 5.
 ὄντες pro αὐτοῖς, Ind. 16, 6.
 ὀφείλει, 1, 7, 13. φασαύται, 7, 20,
 2. ἢ οὐ τῶν Περσῶν ὀφείλει, 1, 19,
 4. οὐ τῶν τιμῶν ὀφείλει, 2, 22,
 8. οὐ τῶν χρημάτων, 7, 17, 6.
 ὀφείλει ἐπ' αὐθρόπας, 7, 30, 7. ὁ
 καὶ ἀπὸ τῶν καστῶν ποταμῶν ὀφείλει
 γίγνεται εἰς τὰ ἔργα, 1, 20, 6. & 9.
 ὡς μὲν ἴσκει ὀφείλει καταθάλασσαν
 γίγνεται Μιτυληναίους, 2, 1, 3. 6,
 11, 7. ἴσκει παρ' αὐτῶν ὀ-
 φείλει, 2, 2, 6. σφίσι ὀφείλει ἐν-
 ρισκόμενοι, 2, 15, 4. ἰς ὀφείλει τὸ
 αὐτῶν φέροι αὐτοῖς ἢ κάλυψις, 7,
 17, 1.
 ὀφείλει, ὀφείλει αἰ γι τὰ χέραι, 7,
 21, 8. μεγάλη ὀφείλει θύσσει εἰς τὰ
 ἔλα, aor. 1. inf. pass. 1, 18, 11.
 ὀφείλει, 1, 6, 19. 1, 28, 6.
 ὀφείλει, 3. f. aor. 1. ind. pass. ab ὀφεί-
 ναι, 1, 18, 10.
 ὀφείλει, 3. pl. imperf. ab ὀφείλει,
 1, 17, 10.
 ὀφείλει, 2, 14, 10. ὁ αὐτὸς Δαρὶν βα-
 σιλεὺς Περσῶν, 3, 19, 8. ὀφεί-
 mons, Ind. 38, 4.
 ὀφείλει pallidus, Ind. 34, 7.
 ὀφείλει, 3. f. plusq. pass. ab ὀφεί-
 ναι, 2, 18, 3.

INDEX RERUM

I N

A R R I A N O

M E M O R A B I L I U M.

A.	pag.
A <i>Bastani</i> gens.	438
Abietum copia in <i>Paratasis</i> .	310
<i>Abisares</i> ad <i>Alexandr.</i> vocatus	381,
dona ei mittit.	404
<i>Abreas</i> duplarius.	426
<i>Abulita</i> violentia.	482
<i>Acepsius</i> <i>Amnis</i> trajectus 383, ejus natura & magnitudo 382, in <i>Indum</i> fertur.	556
<i>Achilles</i> comparatus cum <i>Alexandro</i> 48, ejus tumulus ab eo coronatus. <i>ibid.</i>	48
<i>Acuphis</i> oratio ad <i>Alex.</i> 340, responsum prudens.	342
<i>Ada</i> placat <i>Alexandr.</i>	85
— restituitur in regnum & <i>Alindam</i> urbem tradit.	86
<i>Adoratio</i> & humanus cultus.	285
— aulica fallax.	289
<i>Adraista</i> gens.	386
Adulatores pestes in <i>Aulis</i> .	276
<i>Aegypti</i> formula 188, duces militiæ. 189	189
<i>Aegyptii</i> <i>Arabia</i> contermini.	635
— Sacerdotes quo sale in sacrificiis utantur?	187
<i>Aëstus</i> marinus in <i>Indo</i> fl.	445
<i>Ethiopum</i> Legati.	513
<i>Africa</i> termini.	255
<i>Afrorum</i> Legati ad <i>Alexandr.</i>	513
<i>Agenorium</i> locus in <i>Tyro</i> .	170
<i>Aginis</i> pagus <i>Susiorum</i> .	633
<i>Agema</i> <i>Persicum</i> .	500
<i>Agoranis</i> fluv.	555
<i>Agrianorum</i> rex <i>Langarus</i> .	21
<i>Agriaspa</i> postea <i>Evergeta</i> dicti.	246
<i>Agricolæ</i> <i>Indorum</i> .	573
<i>Alexander</i> <i>M.</i> adorari voluit ut <i>Hammonis</i> filius 282, ut certius <i>Deus Arabum</i> .	524
— adoratione aulica cultus.	289
— æmulus <i>Persei</i> & <i>Herculis</i> 184,	184
<i>Achillis</i> .	509
— comparatur cum <i>Minoë</i> , <i>Eaco</i> & <i>Rhadamanto</i> 544, cum <i>Achille</i> & aliis.	48
— coronatus <i>Ilijum</i> conscendens.	47

<i>Alexander</i> <i>M.</i> divinis auspiciis terris datus.	pag. 546
— epulas ducibus præbet.	502
— imperator a <i>Peloponnesiis</i> creatus.	6
— memoriæ infelicitatem passus.	48
— servatus à conjuratorum invidiis.	293
— vaticiniis <i>Aristandri</i> reluctatur.	265
— Urbes condidit ad <i>Caucasum</i> 247, condere proposuit ad <i>Tanaim</i> . 258	258
— Vulnera sua ostentat.	497
— Vultus accepit ad <i>Tanaim</i> 255, apud <i>Mallos</i> 426, ad <i>Cyropolin</i> 262, in expugnatione <i>Gazæ</i> 176, ad <i>Chœn</i> fl.	316
<i>Alexander</i> <i>Æropi</i> filius infidias <i>Alexandro</i> <i>M.</i> struit.	88
<i>Alexandri</i> Expeditiones nempe apud <i>Abios</i> <i>Scythas</i> 258, <i>Acepsin</i> 437, <i>Adraistas</i> 386, <i>Hammonem</i> 184, <i>Agrianos</i> 20, <i>Aornos</i> 249, <i>Arabes</i> 523, <i>Arbela</i> 214, <i>Arios</i> 240, <i>Affacenos</i> 322, <i>Babylona</i> 216, <i>Bactra</i> 241, 313, <i>Brachmanos</i> 419, <i>Carmaniam</i> 465, <i>Cathæos</i> 386, <i>Caucasum</i> 247, <i>Cossæos</i> 512, <i>Cyropolim</i> 261, <i>Drapsaca</i> 249, <i>Echatana</i> 226, 227, <i>Gadroses</i> 452, <i>Gazam</i> 174, 260, <i>Gitas</i> trans <i>Istrum</i> 17, <i>Glauconicas</i> 380, <i>Hydaspem</i> 357, <i>Hydraoten</i> 384, <i>Hyphasum</i> 392, <i>Hyrcaniam</i> 227, <i>Indos</i> 313, <i>Indum</i> fl. 336, <i>Illyrios</i> 7, <i>Istrum</i> fl. 15, 28, <i>Mardos</i> 238, <i>Mallos</i> 385, 435, <i>Mediam</i> 225, <i>Oritas</i> 452, <i>Oxydracas</i> 385, 435, <i>Pallacopam</i> 529, <i>Paonas</i> 20, <i>Parthos</i> 223, <i>Pattala</i> 443, <i>Persas</i> 224, <i>Sangala</i> 392, <i>Scythas</i> ad <i>Tanaim</i> 266, <i>Sogdianos</i> 298, <i>Sogdianorum</i> <i>Petram</i> 304, <i>Thapsacum</i> 193, <i>Thebas</i> 32, <i>Thracas</i> 8, <i>Triballos</i> 7, 13, <i>Tyrrum</i> 161, &c. <i>Uxios</i> .	219
<i>Alexandri</i> <i>M.</i> adlocutio ad milites apud <i>Istum</i> 120, apud <i>Arbela</i> 199, ad <i>Macædones</i> militiam detrectantes. 394, 498	140
— benignitas erga regias feminas.	140

INDEX RERUM

<i>Alexandri M. continentia</i> , pag. 107, 462	<i>Androsphemas Arabiam</i> explorat. pag. 126
— epistola ad <i>Darium</i> 146, ad <i>Cleomenem</i> . 535	<i>Animus humanus</i> quando invidus. 482
— facinus temerarium. 425	— moderatus quid proli? 275
— fiducia de amicis 113, in rebus difficillimis. 510	<i>Amigonius</i> satrapa <i>Phrygia</i> . 100
— gaudium ob reditum <i>Nearchi</i> . 621	<i>Antipater Macedoniae</i> praefectus. 45
— laudatio. 542	— evocatus. 504
— liberalitas. 486	— ejus ritus cum <i>Olympiade</i> . 505
— luctus ob <i>Haphesionis</i> mortem. 508	<i>Aornos</i> petra. 559
— meritorum recensio. 495	— Urbs recepta. 249
— morbus ex natatu 113, e convivio. 537	<i>Apollophanis</i> caedes. 598
— mors. 541	<i>Apostani</i> gens. 626
— nuptus & uxores. 484	<i>Arabia</i> descriptio. 634
— opinio de <i>Romanis</i> . 514	<i>Arabes</i> gens populosa. 523
— ortus ad <i>Hammonem</i> relatus. 184	— Eorum <i>Dii Colus & Bacchus</i> . 524
— poenitentia de eade <i>Clisi</i> . 280	<i>Arabies</i> . 594
— portus. 594	<i>Arabis</i> amnis officia. 596
— Praelia ad <i>Issum</i> 132, ad <i>Arbela</i> 207, cum <i>Scythis</i> ad <i>Tanaim</i> 266, cum <i>Indis</i> 320, cum <i>Pero</i> ad <i>Hydaspem</i> fl. 371	<i>Arabius</i> fl. Indiae. 451
— propensio ad supplicia. 483	<i>Arabicus</i> si nus <i>Aegypti</i> vicinia. 526
— res gestae a quibus conscriptae 2, 514, a seipso enumeratae. 493	<i>Arabita</i> gens India fugiunt. 411
— Sermo cum <i>Nearcho</i> 621, cum <i>Pero</i> . 378	<i>Arachoti</i> subacti. 246
— temeritas in subeundis periculis arguitur. 434	<i>Arz</i> duodecim extructae ab <i>Alex.</i> 403
— virtutes singulares laudatae. 542	<i>Aradus</i> insula. 144
— vitia excusata. 275	<i>Araxes</i> fl. 515
<i>Alexandria</i> condita ad <i>Caucasum</i> 247, in <i>Aegypto</i> 181, ad <i>Tanaim</i> condenda 258, apud <i>Parapamisadas</i> . 314	<i>Arbores</i> odoriferi apud <i>Gadrisia</i> . 416
<i>Alinda</i> Urbs <i>Caria</i> . 86	<i>Archia</i> navigatio in <i>Arabiam</i> . 526
<i>Amanis</i> Pylae. 119	<i>Arcon</i> fl. 627
<i>Amastrius</i> filia <i>Oxyartii</i> . 484	<i>Arigum</i> oppid. captum & inhabitatum. 319
<i>Amazones</i> quae missae ab <i>Atropate</i> ad <i>Alex.</i> 508	<i>Ariobarzanes</i> & copiae ejus disiectae. 214
— an fuerint tempore <i>Alex. M.</i> 507	<i>Ariorum</i> defectio prima 240, secunda. 247
— ab <i>Atteniensibus</i> victae duce <i>Theseo</i> . 507	<i>Arius</i> fl. 273
— domum remissae ab <i>Alex. M.</i> 506	<i>Arisbe</i> . 52
— quo habitu descriptae? 506	<i>Aristander</i> vates. 181
<i>Ambisarus</i> rex <i>Indorum</i> . 356	<i>Aristobolus</i> scriptus histor. <i>Al. M.</i> 1
<i>Amphoterus</i> in <i>Peloponnesum</i> missus. 190	<i>Aristotilonis</i> statua. 217
<i>Amynta</i> casus. 245	<i>Aristonicus</i> citharocedus in pugna occisus. 300
<i>Amystis</i> fl. 555	— <i>Machymenus</i> tyrannus captus. 182
<i>Anamis</i> fl. 616	<i>Aristus</i> historicus. 514
<i>Anaxarchus</i> refutatus ab <i>Callisthene</i> . 285	<i>Aristoteles</i> cur suspectus in <i>Alex.</i> morte. 541
— ejus absurda. 281	<i>Arma</i> <i>Alex.</i> ubi fixa? 47
<i>Anchialus</i> oppidum. 114	<i>Armatura</i> Indica. 588
<i>Ancyra</i> Urbs. 211	<i>Aromata</i> quae apud <i>Arabes</i> ? 524
<i>Andomaris</i> fl. 555	<i>Arosis</i> fluv. 629
<i>Andraca</i> Urbs Indica. 317	<i>Arriani</i> gloriatio iusta. 50
	<i>Artes</i> fil. <i>Araxerxis</i> . 145
	<i>Artabazus</i> cum liberis honoratus ab <i>Alex.</i> 237
	<i>Ariacana</i> regia <i>Ariorum</i> . 241
	<i>Ascania</i> palus in <i>Phrygia</i> . 99
	<i>Asclepiades</i> historicus. 514
	<i>Asia</i> divisio 350, termini à parte <i>Euro-</i> pa & <i>Africa</i> . 255
	— fluvii e <i>Tauro</i> & <i>Caucaso</i> . 349
	<i>Asper-</i>

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

Aspendus deficit & ad conditiones redigitur 94, ejus tributum equi, pag. 92
Assaceni gens *India* 322, motus eorum suppressi. 382

regni caput *Massaca*. 350

Assyria abundat cupressis. 523

Assyria regum sepulchra in lacubus. 531

termini. 489

Aster infelix. 315

Astrobea. 556

Atheniensis *Bacchum Jovis & Proserpina* fil. colunt. 151

navem sacram ad *Alex.* mittunt. 190

reconciliati cum *Alex.* 44

Atheniensium cives capti, repetiti & ab *Alex.* dimissi. 100

clades accepta ad *Egospotamos* 38, apud *Siciliam*. 37

legati decem ad *Alex.* 43

Atropates *Media* satrapa. 506

Augurium Aquilæ. 70

Antariata cohibiti à *Langaro*. 21

Austanes victus à *Cratero*. 313

Autophradates satrapa. 237

Azalmicus rex. 150

B.

Babylon. 216

Babylonii *Belum* præcipue colunt. 216

Bacchi Jovis & Proserpina fil. 151

neglectus in lacus *Macedon.* 276

Bactra Urbs capta. 249

Badis in *Carmania*. 615

Bagia rupes cui facta? 607

Bagizara apud *Ichthyophagos*. 602

Balanx immensa magnitudinis. 610

Baleum litus. 604

Barba Indorum tinctor. 583

Barsine uxor *Alex.* 483

Baryaxes quare necatus? 470

Bartæmia czdes. 242

Basis præfectus *Gaza* *Alex.* restitit. 173

Bazira deserta & restituta. 328

Beli cultus apud *Babylonios*. 216

divitiar. 518

templum descriptum 517, subversum a *Xerxe*. *ibid.*

Bessus captus. 253

Darium captivum tenet. 229

flagris cæsus ab *Alex.* 253

regionem *Caucaso* adjacentem vastat. 249

Bessi successio in regnum *Perfarum*. 240

supplicium. 274

Bibacta inf. 594

Bacoti senis consolatio ad *Alex.* 434

Bactorum clades per *Epaminondam*. 39

Bosporus ac *Ister* à *Dario* quo ponte jun-

cti?

Boves *Sibarum* clavis notam inusitam habent. 559

Brachmani sophistar *Indorum* 441, qui describuntur. 571

quidam cur interfecti? 441

Brachmanorum urbs capta. 419

Braza iatrapa *Darium* captivum tenet. 229

Brizana fl. 628

Bucephala urbs condita ab *Alex.* 379

Bucephala equi elogium. 379

mors. *ibid.*

Budyas rex *Indor.* 564

Byblus capta. 150

C.

Cabana inf. 597

Cacanthis fl. 555

Caicandrus inf. 626

Caici campus & fluvius. 312

Caina fl. 555

Calama apud *Ichthyophagos*. 603

Calani sophistar desertio sociorum & moriendi propositum. 480

vivi crematio. 482

vaticinium de morte *Alex.* 521

Callinis sermo ad reconciliandum. 501

Callisthenes descriptus. 282

refutat *Anaxandrum*. 285

contemptus ab *Alex.* 290

Cambistholi. 556

Canates portus. 608

Canasidas urbs. 607

Canopus Urbs *Egypti*. 180

Cappadocia subacta. 111

Carbis litus. 603

Caria principes. 85

leges in matrimoniis. 81

Carnine inf. quæ & qualis? 603

Carmania diversa ab *Oritis* & *Ichthyoplagis*. 614

quousque pertineat? 626

Carmani *Perfarum* more vivunt. 626

Cartaginensium legati ad *Alex.* 513

Casia ubi proveniat? 524

Caspium mare descriptum. 515

Casander Antipatri fil. 541

Cataderbis lacus. 631

Caeadupa urbs. 555

Casaa inf. 625

Catanas a *Cratero* victus & occisus. 313

Catara Tigridis. 491

Cathai ubi? 386

Caucasus mons. 551

Caumana *India* locus. 593

Cnysri campus *Lydis*. 354

Celena pacificuntur cum *Alex.* 99

Celtarum arrogantia. 20

INDEX RERUM

<i>Calvarum statuarum proceræ,</i>	pag. 20	<i>Crocata inf.</i>	pag. 198
<i>Cerces Diana simulacrum relatum A-</i>		<i>Crocodili in Indo fl.</i>	407
<i>thenas.</i>	522	<i>Calvus divini contemptus damnosus.</i>	280
<i>Chaldaei consulti ab Alex.</i>	216	— & humani differentia.	286
— eorum monitum de ingressu Ba-		<i>Capressi in Babylonia.</i>	523
<i>bylonis 516, quod vanum Alex. putat.</i>	530	<i>Curiositas Alex. reprehensa.</i>	478
<i>Charidemus exul.</i>	44	<i>Custodes corporis Alex.</i>	468
<i>Chis urbi suæ libertatem vindicant.</i>	182	<i>Cydneus flumen.</i>	173
<i>Chis fl.</i>	316	<i>Cyza portus.</i>	606
<i>Cherasmiorum rex ad Alex. venit.</i>	296	<i>Cyna soror Alex. destinata Langeri.</i>	22
<i>Chorionas amicus Alex. factus.</i>	312	<i>Cyprii Reges cxx. navibus Sidonem ve-</i>	
— ejus comitas benigna.	312	<i>niant.</i>	159
<i>Chorionis petra 310, oppugnata & cap-</i>		<i>Cyrena urbs, descripta.</i>	637
<i>ta.</i>	311	<i>Cyrenæ oves suas à siphio arceant.</i>	248
<i>Cillita inf.</i>	446	<i>Cyris primus omnium adoratione cul-</i>	
<i>Cimon pugnam Athen. cum Amaz. de-</i>		<i>tus.</i>	288
<i>scripsit.</i>	507	— quando ab <i>Agriæsi</i> adiutus?	246
<i>Clasius parata ad Arabiam invaden-</i>		<i>Cyri res gestæ à Xenophonte descriptæ.</i>	49
<i>dam.</i>	526	— sepulchrum 470, descriptum 471,	
— in <i>Hydaspæ</i> quot navium?	409	<i>violæ in instantiari jussit Alex.</i>	472
<i>Clauder & Sitalces cur necati?</i>	466	<i>Cyropolis urbs expugnata.</i>	261
<i>Cleomenes de Hephæstione colendo literas</i>		<i>Cysæ pagus Icthyophagorum.</i>	603
<i>ab Alex. accipit.</i>	535	D.	
<i>Clisibora urbs.</i>	565	<i>D Agæra locus India.</i>	608
<i>Clisi Bardylis fil. defectio.</i>	20	<i>Dandamis gymnosophista.</i>	479
— fuga.	30	<i>Darii castra ad Socbos.</i>	117
— alterius sermo intempestivus.	278	— clades & fuga apud <i>Iffm</i>	131.
— cædes quomodo peracta?	279.	— ejus causa.	197
in ea quæ singularia?	ibid.	— — ad <i>Arbela.</i>	214
<i>Cocala inf.</i>	597	— — quibus locis contigerint	429
<i>Calum & Bacchus Dii Arabum.</i>	524	— legati & literæ ad <i>Alex.</i>	145
<i>Cani pugna cum Spitameno, & victoria.</i>		— Mater, Uxor, Soror, Liberi capti.	
— cum <i>Bazirensibus.</i>	327	— preces pro salute <i>Alex.</i>	308
— responsio ad orationem <i>Alex.</i>	398	<i>Darius Besperum & Istrum ponte jun-</i>	
<i>Calchi quibus finitimi?</i>	296	<i>git.</i>	354
<i>Colta Icthyophagorum.</i>	602	— captus a suis.	230
<i>Commeneas India fl.</i>	555	— crudelis in <i>Macedones</i> ad <i>Iffm</i>	
<i>Condocharus India fl.</i>	555	<i>captos.</i>	120
<i>Concubitus pretium apud Indos.</i>	585	— laudat <i>Alex. continentiam.</i>	208
<i>Conjugia Indorum qualia?</i>	585	— vulneratus a suis moritur.	238
<i>Coss inf.</i>	183	<i>Dascylium captum.</i>	65
<i>Cophas portus.</i>	604	<i>Debilitas militum exsoluta ab Alex.</i>	485
<i>Copien in Pencalaitide.</i>	556	<i>Delta Indis Pasala.</i>	345
<i>Cophenes India fl.</i>	314	<i>Dendrobæa portus.</i>	604
<i>Cordax saltatio Saryrica.</i>	564	<i>Diana Ceræa simulacrum Athenas rela-</i>	
<i>Coreatis locus India.</i>	593	<i>tum.</i>	522
<i>Cos inf. in Amphoteri potestate.</i>	585	— Templum in insula ad <i>Ephra-</i>	
<i>Cossai ab Alex. dormiti non temere sed</i>		<i>ten.</i>	525
<i>astu.</i>	630	<i>Diffidentia militum ab Alex. repre-</i>	
<i>Cossæus India fl.</i>	555	<i>hensa.</i>	485
<i>Crædas rex Indorum.</i>	564	<i>Diogenis sermones cum Alex.</i>	479
<i>Craterus amicus Alex. 503, ejus victoria</i>		<i>Dionysus Nyse urbis conditor.</i>	340
<i>in Baltris 313, sub eo militum dimis-</i>		— triumphus vocatus.	467
<i>sio.</i>	503	<i>Diophantus & Achilles legati Artici.</i>	190
<i>Crædemus medicus Cossæ,</i>	428	<i>Discuris sacra facta.</i>	276

IN ARRIANO MEMORABILIUM.

<i>Dirodotis pagus Babylonia,</i>	pag. 633
<i>Dema inf.</i>	595
<i>Donarium Alex. è spoliis ad Granicum.</i>	64
<i>Dranga & Dragogi subacti.</i>	246
<i>Drypetis nupta Hephæstioni.</i>	484
<i>Dyrta urbs India.</i>	835

E.

E Clipes unde?	194
Elephantorum honor apud Indos.	584

————— pecularia.	578
————— venatio.	577

<i>Elephantine urbs Egypti.</i>	183
<i>Emaus & Emodus mons idem qui Tau-</i>	
<i>rus.</i>	551

<i>Embolima urbs India.</i>	329
-----------------------------	-----

<i>Enus fl. in Istrum fluens.</i>	557
-----------------------------------	-----

<i>Eordicum flumen.</i>	22
-------------------------	----

<i>Epandus flumen.</i>	273
------------------------	-----

<i>Ephesi casus.</i>	66
----------------------	----

<i>Epidauriorum legati.</i>	510
-----------------------------	-----

<i>Epigoni adolescentes.</i>	487
------------------------------	-----

<i>Episcopi Indorum.</i>	574
--------------------------	-----

<i>Epiraphium Sardanapali.</i>	115
--------------------------------	-----

<i>Epocillus ad Alex. venit.</i>	274
----------------------------------	-----

<i>Epulæ Alex. cum ducibus suis.</i>	502
--------------------------------------	-----

<i>Equæ Nysæ.</i>	505
-------------------	-----

<i>Equus Cyro sacrificatus.</i>	472
---------------------------------	-----

<i>Evannobas India fl.</i>	555
----------------------------	-----

<i>Evastobenes historicus.</i>	348
--------------------------------	-----

———— spatium India dimensus est.	552
----------------------------------	-----

<i>Erigenes fl.</i>	22
---------------------	----

<i>Erineses fl. India.</i>	555
----------------------------	-----

<i>Erythraum mare unde dictum,</i>	624
------------------------------------	-----

<i>Eresia versus austrum.</i>	450
-------------------------------	-----

<i>Erymandrus fl.</i>	273
-----------------------	-----

<i>Euaspla fl. India.</i>	318
---------------------------	-----

<i>Emergeta.</i>	273
------------------	-----

<i>Eulæus & Tigris fossa juncti.</i>	489
--	-----

<i>Euphratis descriptio.</i>	529
------------------------------	-----

———— ostia.	633
-------------	-----

<i>Euphrates altior Tigri.</i>	489
--------------------------------	-----

———— occulto meatu sub terris labi-	
<i>tur.</i>	350

<i>Europa limites.</i>	254
------------------------	-----

F.

F Abulæ veterum de diis.	339
---------------------------------	-----

Felix nemo ante obitum dicendus.	517
----------------------------------	-----

Fluviorum alluvies planitiem faciunt.	351
---------------------------------------	-----

Fluvii labentes in Indum 437, in Ca-	
<i>spium mare 515, manantes è Caucasu</i>	349,

condentes se sub arenas in Scy-	
<i>thia desertis 273, statis anni temporib-</i>	

us augentur & decrescunt.	359
---------------------------	-----

Femina Indicæ quando pubes?	367
-----------------------------	-----

<i>Fons apud Hammonem,</i>	pag. 186
<i>Formicæ Indicæ quales?</i>	580
<i>Frena Indorum qualia?</i>	584

G.

G Aba oppid.	301
---------------------	-----

<i>Gades ejusque fructum.</i>	255
-------------------------------	-----

<i>Gadrosi odoribus abundant.</i>	453
-----------------------------------	-----

———— vicini Oritis.	602
---------------------	-----

<i>Gadrosia imbres.</i>	461
-------------------------	-----

———— Regia.	457
-------------	-----

<i>Ganges fl.</i>	557
-------------------	-----

<i>Garra fl. India.</i>	556
-------------------------	-----

<i>Gangamela vicus.</i>	430
-------------------------	-----

<i>Gaza expugnata.</i>	260
------------------------	-----

<i>Geryon circa Abraciam.</i>	151
-------------------------------	-----

<i>Geta trans Istrum 17, eorum terror a</i>	
<i>phalange.</i>	10

<i>Glaucanica populus.</i>	380
----------------------------	-----

<i>Gegana regio.</i>	627
----------------------	-----

<i>Gordii Regis currus.</i>	108
-----------------------------	-----

———— nodi solutio.	110
--------------------	-----

———— urbis situs.	100
-------------------	-----

<i>Granis fl. Persidis.</i>	620
-----------------------------	-----

<i>Graci legati benigne auditi.</i>	528
-------------------------------------	-----

<i>Guræi India pop.</i>	323
-------------------------	-----

<i>Gurans fl. India.</i>	323
--------------------------	-----

<i>Gymnosophistarum sermones cum A-</i>	
<i>lex.</i>	478

H.

H Abitum patrium mutat Alex.	275
-------------------------------------	-----

<i>Halicarnassus obsessa 76, incensa</i>	
<i>84, diruta.</i>	85

<i>Hammonis effatum de sacris Hephæsti-</i>	
<i>nis.</i>	510

———— templum.	185
---------------	-----

<i>Hannonis Afræ exploratio maritima.</i>	636
---	-----

<i>Harmodii & Aristogitonis facinus cele-</i>	
<i>bre.</i>	283

———— statuz Athenas remissa.	217
------------------------------	-----

<i>Harmæia locus Carmania.</i>	617
--------------------------------	-----

<i>Hecateus historicus.</i>	552
-----------------------------	-----

<i>Hedera ubi apud Indos?</i>	340
-------------------------------	-----

<i>Heliopolis urbs Egypti.</i>	180
--------------------------------	-----

<i>Hellepontus à Xerxe ponte junctus.</i>	354
---	-----

<i>Helotes servi Laedæmoniorum.</i>	571
-------------------------------------	-----

<i>Hephæstionis cultus ex responso Hamma-</i>	
<i>nis.</i>	534

———— expeditio in <i>Percolatida.</i>	315
---------------------------------------	-----

———— honores.	511
---------------	-----

———— morbus & mors.	508
---------------------	-----

<i>Heratensis fl. Persidis.</i>	628
---------------------------------	-----

<i>Hercii Jovis ara.</i>	47
--------------------------	----

<i>Herculis columnæ.</i>	151
--------------------------	-----

———— coitus mendax.	567
---------------------	-----

———— memoria incerta.	559
-----------------------	-----

———— opera & filia.	565
---------------------	-----

<i>Hercules diversi & eorum ætas.</i>	151
---	-----

<i>Heracles idem cum Tyrio.</i>	151
---------------------------------	-----

Hermi

INDEX RERUM

<i>Hermi</i> campus,	pag. 351
<i>Hermolai</i> exprobrans defensio & cz-	des. 393
<i>Hermus</i> fl.	351
<i>Hierum</i> urbs.	188
<i>Heropythi</i> sepulchrum <i>Ephesi</i> .	67
<i>Hierais</i> oppid. <i>Perfidis</i> .	627
<i>Hieron Solensis Arabiam</i> exploravit.	526
<i>Himacis</i> mons.	561
<i>Hippolytes baliheus</i> .	507
Honores divini & humani.	285
<i>Hydaspes</i> per <i>Acsinam</i> in <i>Indum</i> fertur.	554
<i>Hydaspis</i> & <i>Acsinis</i> confluentes.	413
<i>Hydrantes</i> per <i>Acsinam</i> fertur in <i>Indum</i> .	437
<i>Hydrax</i> dux navigationis.	604
<i>Hypharna</i> oppid.	87
<i>Hyphasis</i> per <i>Acsinam</i> in <i>Indum</i> fluit.	437
<i>Hyrcania</i> petita ab <i>Alex</i> .	236
<i>Hyrcania</i> litus.	235
<i>Hyrcanium</i> mare.	515
I.	
<i>Iacchus mysticus Baccho Thebano</i> accini	solebat. 151
<i>Iazger</i> <i>Celtica</i> Natio.	15
<i>Iberorum</i> legati ad <i>Alex</i> .	513
<i>Icarus</i> ins.	525
<i>Iceium</i> mare.	526
<i>Uchobrophagi</i> 602, eorum fines, spatium,	copia piscium &c. 609
<i>Illa lecus Persia</i> .	626
<i>Indachyrsis Scythia</i> .	558
Imperium <i>Aegypti</i> inter plures divisum.	189
Imperium quando proficit?	189
<i>India</i> & <i>Aethiopia</i> similitudo.	562
Fluviorum copia & magnitudo	554, descriptio & collatio. 557
gentes quot?	562
pluvia.	561
spatium.	552
situs & qualitas.	351
termini.	551
<i>Indorum</i> aetates maturae.	568
arma peditum equitumque.	563
bella contra externos.	558
genera septem.	571
imperia externa nulla.	569
morbi.	582
mortui quomodo tractentur?	569
sedes olim vagae.	583
servi nulli.	571
vestitus, barbae, tintillae, um-	bracula, calcei, &c. 582
statura, color, &c.	347

<i>Indus</i> fl. descriptus,	pag. 349
— ponte junctus ab <i>Alex</i> .	353
<i>Insula Mercurii & Veneris</i> .	625
— sacra <i>Neptuno</i> .	625
<i>Iollas Alexandro</i> à poculis.	541
<i>Irus</i> mons.	594
<i>Ister</i> à <i>Dario</i> ponte junctus.	354
<i>Istri</i> fontes & accoiae.	15
— fluvii ex eo manantes.	557
Isthmus inter <i>Leucadem</i> & <i>Acarnaniam</i> .	632
<i>Jupiter Hercius</i> .	47
Justitia cur <i>Jovi</i> affideat?	281

L.

<i>L</i> Ac bubulum vitia oculorum in Ele-	phantibus curat. 579
<i>Lacedaemoniorum</i> legati in custodiam	traditi. 239
— clades ad <i>Leuilla</i> & <i>Mantium</i> .	39
— servi nulli pasci <i>Hel. res</i> .	571
<i>Lade</i> ins. occupata.	69
<i>Langarus Amivitas</i> cohibet.	21
— moritur.	22
Legati <i>Aethiopiae</i> .	513
— <i>Aethiopiae</i> .	513
— <i>Bruttiorum</i> , <i>Lucanorum</i> , <i>Tus-</i>	canorum. 513
— <i>Carthaginensium</i> .	513
— <i>Celtarum</i> .	513
— <i>Epidauriorum</i> dimissi cum do-	nario <i>Esculapii</i> . 510
— <i>Gracorum</i> cum coronis.	532
— <i>Iberorum</i> .	513
— <i>Nysaeorum</i> .	339
— <i>Romanorum</i> an ad <i>Alex</i> . vene-	rint? 514
— <i>Scytharum Asiatiorum</i> .	257
— <i>Europaeorum</i> .	513
<i>Leonnati</i> pugna & victoria.	598
<i>Lepores</i> apud <i>Gadrosas</i> .	495
<i>Leucadis</i> vada sabulosa.	632
<i>Limosa</i> statio periculosa.	632
<i>Linum Indicum</i> ex arboribus.	582
Ludi gymnici in honorem <i>Hephastionis</i> .	511
<i>Lunae</i> defectus.	194
<i>Lydius</i> fl. & campus.	352
<i>Lyginus</i> fl.	11
<i>Lyfippus</i> <i>Stuarinus</i> .	63

M.

<i>M</i> <i>Accedens</i> <i>Bacchantes</i> .	343
— dimissi 502, sub <i>Cratere</i> .	503
— hibernent apud conjuges.	86
— nuptias suas mox <i>Persico</i> cele-	brant. 424

Made-

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

<i>Macedones</i> tumultuantes 393, & contumaces, pag. 402	
<i>Macedonum Asiaticas</i> uxores ducentium numerus. 485	
—— clades ad <i>Tanaim</i> 355, a <i>Scythis</i> . 270	
—— dies sacer <i>Baccho</i> . 276	
—— maror invidiosus regi. 500	
—— puerorum aulicorum conjuratio. 291	
—— senes & mutilati dimissi. 491	
<i>Maceda</i> promontorium. 615	
<i>Meander</i> fl. <i>Caria</i> . 352	
<i>Megasium</i> opp. ibique <i>Minerva</i> cultus. 116	
<i>Magi</i> custodes sepulcri <i>Cyri</i> . 471	
—— firmi in tormentis. 473	
<i>Magni</i> reges <i>Persarum</i> & <i>Medorum</i> vocati. 477	
<i>Magon</i> fl. <i>India</i> . 555	
<i>Malamanus</i> fl. <i>India</i> . 556	
<i>Malli Argivorum</i> coloni 117, eorum memorabilia 421, deditio. 435	
<i>Mandiadini</i> Indica gens. 555	
<i>Maracanda</i> <i>Sogdiana</i> regia. 254	
<i>Marathus</i> urbs. 144	
<i>Marcomani</i> extremi <i>Celtarum</i> . 15	
<i>Mardi</i> domiti ab <i>Alex</i> . 630	
<i>Mare Erythraeum</i> unde dictum? 624	
<i>Marotis</i> palus <i>Aegypti</i> . 180	
<i>Margaritæ</i> <i>Marinæ</i> 566, Earum piscatio. 626	
<i>Margasana</i> Insula. 631	
<i>Mariammas</i> urbs. 144	
<i>Massaga</i> caput Regni <i>Assaceni</i> 550, expugnata & capta. 323	
<i>Matba</i> <i>India</i> gens. 555	
<i>Matris Dindymenes</i> mons. 352	
<i>Mazacas</i> <i>Aegypti</i> Satrapa. 179	
<i>Mecci</i> <i>India</i> pop. 556	
<i>Medius</i> amicus <i>Alex</i> . carissimus. 537	
<i>Megasthenes</i> historiam <i>India</i> conscripsit. 348	
<i>Memnon</i> <i>Chium</i> & <i>Lesbum</i> occupat. 103	
—— moriens præfecturam aliis commendat. 104	
—— <i>Persæ</i> consilium dar ad <i>Granicum</i> . 53	
<i>Menelaus</i> ubi classem constituerit? 352	
<i>Mercatores</i> <i>Indorum</i> . 573	
<i>Mercenarii</i> <i>Græci</i> capti quare ad ergastula missi? 64	
<i>Merus</i> mons. 550	
—— hederæ & lauro refertus. 342	
—— unde dictus? 340	
<i>Mesambria</i> a <i>Persidis</i> tractus. 628	
<i>Mesopotamia</i> unde dicta? 489	
<i>Mithra</i> <i>India</i> urbs. 565	

<i>Merhymnus</i> Tyrannus captus, pag. 183	
<i>Mida</i> historia 109, regia. 108	
<i>Milites Indorum</i> qui & quales. 574	
<i>Mileus</i> inclusa 74, oppugnata. 72	
<i>Mileorum</i> angustia & clades. 72	
<i>Milium</i> dissidentia reprehensa ab <i>Alex</i> . 485	
<i>Milyas</i> regio. 87	
<i>Mitylenæ</i> paciscuntur cum <i>Dario</i> . 105	
—— vexantur. 106	
<i>Mitylenæ</i> recuperata. 183	
<i>Moderatio</i> animi in rebus secundis. 401	
<i>Moromobara</i> ins. 595	
<i>Mosarna</i> portus <i>Ichthyophagorum</i> . 603	
<i>Musicanus</i> dedit se <i>Alex</i> . 440	
—— deficit. 441	
—— in crucem actus. 442	
<i>Muscani</i> regnum opulentissimum. 439	
<i>Mycale</i> mons. 349	
<i>Myndus</i> urbs. 77	
<i>Myriandrus</i> urbs <i>Assyria</i> . 117	
<i>Myrtha</i> apud <i>Gadrosos</i> 453, apud <i>Arabes</i> . 524	

N.

<i>Nardus</i> apud <i>Gadrosos</i> . 454	
<i>Naves</i> in <i>Indo</i> fl. collisæ. 445	
<i>Navigatio</i> <i>Alex</i> . per <i>Hydaspem</i> . 472	
—— apud <i>Indos</i> unde facilis & difficilis? 450	
<i>Nauarum</i> observationes ex <i>Ursis</i> . 463	
<i>Nearchi</i> disceptatio cum <i>Onesicrito</i> . 615	
—— historia de Oceano Indico. 348	
—— reditus e navigatione longinqua. 620	
—— refutatio ignobilis. 614	
<i>Nearchus</i> coronatus ab <i>Alex</i> . 486	
—— conspersus ab exercitu floribus & aurea corona donatus. 634	
—— sinum <i>Persicum</i> exploravit. 591	
<i>Neoptana</i> locus <i>Carmania</i> . 616	
<i>Neoptolemus</i> <i>Gaza</i> murum primus conscendit. 177	
<i>Nens</i> fl. <i>Thracia</i> . 8	
<i>Nicaa</i> urbs <i>Indorum</i> . 314	
—— ad <i>Hydaspem</i> condita ab <i>Alex</i> . 379	
<i>Nili</i> crescentis causa. 561	
—— fontes a se repertos <i>Alex</i> . scripsit. 408	
<i>Nilus</i> <i>Asiam</i> ab <i>Africa</i> dividit. 255	
—— olim <i>Aegyptus</i> dictus. 352	
<i>Ninus</i> urbs opulentissima. 633	
<i>Nocturna</i> prælia incerta. 201	
<i>Nosala</i> ins. 612	
<i>Notæ</i> viarum in locis arenosis. 463	
<i>Nuptiæ</i> <i>Alex</i> . & ejus ducum. 481	
—— <i>Macedonum</i> <i>Persico</i> more. 484	
<i>Nuptiæ</i>	

INDEX RERUM

<i>Naptiz Inderum</i> sine dote, pag. 585	<i>Parthia</i> petita ab <i>Alex.</i> pag. 228
<i>Nysa</i> eque. 505	<i>Parysais</i> uxor <i>Alex.</i> 424
<i>Nysens</i> campus. 505	<i>Pasira</i> pagus <i>Ichthyophagorum.</i> 602
<i>Nysa</i> urbis & <i>Nysaorum</i> origo. 550	<i>Pastigris</i> fl. 633
— situs, legatio ad <i>Alex.</i> & libertas firmata. 339	<i>Patala</i> quid notet <i>Inderum</i> lingua. 345
<i>Nysa</i> <i>Bacchi</i> nutrita. 340	— oblata <i>Alex.</i> sed perfide. 443
<i>Nysai</i> non sunt gens <i>Inderum.</i> 349	— <i>Pattalorum</i> castellum. 443
O.	— latitudo. 448
<i>O</i> <i>Araha</i> inf. 624	<i>Patera</i> dedita. 87
Obfides <i>Mallorum</i> ad <i>Alex.</i> 436	<i>Pazala</i> gens <i>India.</i> 555
<i>Ochus</i> mons. 626	Peccati medicina quæ? 544
<i>Olympias</i> repudiata à <i>Philippo</i> 191, ejus nix cum <i>Anipatro.</i> 505	<i>Pellion</i> urbs munificentia. 22
<i>Omali</i> fl. <i>India.</i> 555	<i>Peltæ</i> <i>Indica.</i> 533
<i>Onesicritus</i> gubernator navis <i>Alex.</i> 409	<i>Pelusium</i> <i>Ægypti</i> urbs. 179
<i>Opifices</i> <i>Inderum.</i> 573	<i>Penens</i> amnis <i>Theffalia.</i> 273
<i>Opis</i> urbs ad <i>Tigrim.</i> 491	<i>Peripolus</i> triremis è <i>Rhoda.</i> 559
<i>Ora</i> urbs oppugnata. 327	<i>Perse</i> <i>Athenas</i> subverterunt. 224
<i>Oraculum</i> <i>Serapidis</i> de morbo <i>Alex.</i> 540	— accensæ <i>Macedonicis</i> ordinibus 533
<i>Oratio</i> <i>Acrophis.</i> 340	— qui sub <i>Cyris</i> militaverunt non comparandi cum <i>Indis.</i> 347
— <i>Callisthenis.</i> 285	<i>Persarum</i> clades ad <i>Granicum</i> 62, ad <i>Hyssum</i> 137, ad <i>Arbela</i> 210, in <i>Scythia.</i> 348
— <i>Cani.</i> 398	— consilium infantum ad <i>Granicum.</i> 53
— <i>Parmenienis</i> ad <i>Alex.</i> 54	— duces ad <i>Zelian.</i> 53
<i>Oratio</i> <i>Alex.</i> ad milites suos constitutos ad <i>Issum</i> 120, ad <i>Arbela</i> 199, in obsidione <i>Tyri.</i> 153	— reges in medio aciei. 129
— ad <i>Macedones</i> militiam deprecantes 394, tumultuantes. 493	— an magni dicendi. 477
<i>Orbelus</i> mons. 8	— Regia incensa. 224
<i>Organa</i> inf. <i>Carmania.</i> 624	— mores in nuptiis. 424
<i>Orisa</i> 596, subacti. 452	<i>Perfidis</i> descriptio. 629
<i>Orvatis</i> urbs instaurata. 329	— <i>Pyla</i> obserrata. 221
<i>Orphei</i> statua sudans. 45	— Regio diversa. 630
<i>Orxines</i> ad <i>Alex.</i> venit. 469	<i>Perfica</i> arma <i>Minerva</i> <i>Attica</i> suspensa. 64
— tollitur in crucem. 473	<i>Perficum</i> mare. 469
<i>Osensis</i> coluntur homines non dii. 285	<i>Perficus</i> finus. 523
<i>Ossadii</i> legatos mittunt ad <i>Alex.</i> 438	<i>Pencela</i> <i>Affacorum</i> urbs. 550
<i>Oxi</i> fl. curius. 250	<i>Pencelaosis</i> <i>India</i> Regio. 315
— — — — — trajecti modus. 251	<i>Pencestas</i> satrapa <i>Persis</i> datus. 473
<i>Oxyartis</i> ad <i>Alex.</i> transit 309, ab eo Satrapa <i>Parapamisadatum</i> constituitur. 438	— <i>Perfica</i> linguz gnarus. 474
<i>Oxyeanus</i> princeps captus. 440	— <i>Persæ</i> vocatus. 487
<i>Ozymagus</i> fl. <i>India.</i> 555	— Scuto <i>Palladis</i> <i>Alex.</i> protegit. 426
P.	<i>Pharassumpes</i> rex in amicitiam ab <i>Alex.</i> receptus. 296
<i>P</i> <i>Adarys</i> <i>Perfidis</i> fl. 628	<i>Pharnabazus</i> à <i>Chiiis</i> captus. 182
— <i>Pagala</i> inf. <i>India.</i> 597	<i>Phaselitarum</i> legati ad <i>Alex.</i> 88
<i>Palimbotra</i> <i>Inderum</i> urbs. 570	<i>Philippi</i> urbs. 8
<i>Palacopa</i> descriptio. 529	<i>Philippus</i> <i>Macedo</i> <i>Olympiade</i> repudiata ducit <i>Eurydica.</i> 191
<i>Pandæa</i> regio & filia <i>Heraulis.</i> 565	— quo tempore mortuus. 2
<i>Papilagoes</i> suam patriam dedunt <i>Alex.</i> 111	— ejus beneficia circa <i>Macedonas.</i> 494
<i>Parataceni</i> defectores suppressi. 313	<i>Philippus</i> medicus <i>Alex.</i> 313
<i>Paritaca</i> subacti. 225	<i>Philotas</i> insidias vitæ <i>Alex.</i> fruit. 243
<i>Paropamisus</i> mons falso <i>Caucasus</i> vocatus. 344	— interficitur. 243
	<i>Phrygia</i> ad <i>Helleispontum</i> ordinata. 64
	<i>Pimprama</i> urbs <i>India.</i> 386

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

* <i>Pindari</i> Urbs <i>Lycia</i> .	Pag. 87	Regiones dona fluviorum.	Pag. 351
<i>Pindari</i> posteritas servata,	42	Reges <i>India</i> enumerati.	568
<i>Pisidia</i> subacta.	98	Regum facta an omnia iusta censenda?	282
<i>Pisibagoras</i> aruspex certus.	520	<i>Rhoda</i> ubi sita?	228
<i>Plataenses</i> oppressi à <i>Thebanis</i> .	41	<i>Regis</i> si. <i>Perfidis</i> .	628
<i>Poenitentia</i> <i>Alma</i> de eade <i>Cisti</i> .	280	<i>Romanorum</i> Legati an ad <i>Alon</i> venerint?	514
<i>Poenitentia</i> genuina <i>Alex</i> .	543	———— <i>Nomen</i> <i>Alex</i> . commovit?	477
<i>Poenitentia</i> documentum medicina peccati.	544	———— Pontes qua ratione constructi?	354
<i>Pompæ</i> Bellicæ cur Triumphi dictæ.	467	———— Potentia an prævisa ab <i>Alex</i> .	514
<i>Pontium</i> extructio repentina apud <i>Romanos</i> .	354	———— Præfecti in <i>Egypto</i> cuius ordinis?	189
———— varietas.	355	<i>Roxane</i> capta & nupta <i>Alex</i> .	507
Portus & Navalia apud <i>Babylonis</i> .	528	Rubri maris principium.	615
———— <i>Fœminarum</i> .	595	S.	
Porti filius victus.	369	<i>S. Abissa</i> montana.	556
———— Calamitas in prælio.	375	<i>Sasala</i> locus <i>India</i> .	595
———— Colloquium cum <i>Alex</i> .	378	Sacra facta ab <i>Alex</i> . <i>Esculapio</i> & <i>Minerva</i> <i>Magaridi</i> .	116
———— Industria in prælio.	376	———— <i>Appolini</i> .	246
———— Nobilitas in clade.	377	———— Fluvius.	410
———— statura procera.	378	———— <i>Herculi</i> <i>Tyris</i> .	190
Portus præfectus <i>Indorum</i> .	381	———— <i>Jovi</i> <i>Descensori</i> .	47
Posteri <i>Alex</i> . <i>M. Epigoni</i> dicti.	487	———— <i>Jovi</i> <i>Olympico</i> .	45
<i>Prædix</i> si.	52	———— <i>Jovi</i> <i>Regi</i> .	187
<i>Priami</i> sacra fecit <i>Alex</i> .	47	———— <i>Lunæ</i> , <i>Soli</i> & <i>Terræ</i> .	194
Prodigium <i>Alex</i> . mortis & <i>Seleni</i> potentiz.	531	———— <i>Palladi</i> .	314
———— a draconibus in itinere ad <i>Hammonem</i> .	185	———— in <i>Ecbatani</i> .	508
———— ab Ave carnivora in oppugnatione <i>Gazæ</i> .	175	———— a <i>Magis</i> <i>Cyro</i> .	491
———— ab hirundine in obsidione <i>Halicarnassi</i> .	90	Sal apud <i>Hammonem</i> .	187
———— ab <i>Herculis</i> specie in oppugnatione <i>Tyri</i> .	154	———— <i>Ichthyophagos</i> .	610
———— ab homine obscuro thronum regium conscendente.	536	<i>Salagassi</i> urbis status.	96
———— in condenda <i>Alexandria</i> .	181	Saltationes & Tripudia diis fiunt.	286
<i>Protea</i> victoria navalis adversus <i>Datamen</i> .	108	<i>Sambus</i> Sarrapa dedit se <i>Alex</i> .	441
<i>Protesilas</i> cur sacrificaverit <i>Alex</i> .	46	———— fluv. <i>India</i> .	555
<i>Psitaci</i> <i>Indorum</i> quales?	581	<i>Sundracottus</i> Rex <i>Indorum</i> .	551
<i>Piavennus</i> si. <i>India</i> .	556	<i>Sungada</i> regio <i>India</i> .	594
<i>Ptolemai</i> Historia <i>Alex</i> . <i>M</i> .	1	<i>Saranga</i> si. <i>India</i> .	595
———— Pugna & constantia adversus <i>Indum</i> ducem.	318	<i>Saranges</i> si. <i>India</i> .	556
Pora locus in <i>Gadresia</i> .	457	<i>Sardanapalus</i> <i>Anchialon</i> condidit.	114
<i>Pylæ</i> <i>Amanica</i> .	119	———— sepultus ad illius urbis montem.	114
———— <i>Cassia</i> .	225	<i>Sardis</i> receptæ.	85
———— <i>Cilicia</i> .	117	<i>Sauromata</i> <i>Celsica</i> natio.	16
———— <i>Perfidis</i> .	221	<i>Suas</i> si.	557
<i>Pylora</i> inf. <i>Carmania</i> .	625	Scutum Sacrum ex æde <i>Palladis</i> <i>Iliacæ</i> .	424
<i>Pyramus</i> si.	116	<i>Oxytha</i> <i>Abii</i> legatos ad <i>Alex</i> . mittunt.	257
Q. Uadi quæ natio?	15	———— eorum defectio.	16
R. ———		———— ad <i>Istrum</i> flumen.	258
<i>R. Ambacia</i> pagus <i>Orbitarum</i> maximus.	452	———— <i>Europæi</i> legatos ad <i>Alex</i> . mittunt.	902
		———— <i>Massageta</i> cæsi.	588
		<i>Oxytharum</i> Regina obi. <i>Alex</i> . in matrimonio.	588

INDEX RERUM

monium.	pag. 295	<i>Tanais</i> duplex,	pag. 256
Seditiosi <i>Macrones</i> ad supplicium ca-		<i>Taois</i> Regio <i>Perfiae</i> .	628
pti,	499	<i>Tapuri</i> <i>Hyracania</i> pop.	235
<i>Selga</i> <i>Telmifforum</i> hostes.	96	<i>Tarfia</i> promont.	625
<i>Semiramis</i> <i>Indis</i> bellum non intulit.	558	<i>Tarsus</i> urbs <i>Cilicia</i> .	112
Sepulcrum <i>Cyri</i> .	470	<i>Tartessus</i> a quibus condita.	151
<i>Serapidis</i> Oraculum de morbo <i>Alex</i> .		<i>Taurus</i> mons 551, Ejus initium & pro-	
	540	gressus 349, fluvios quot & quae emik-	
Serpentes in <i>India</i> quam longi & venci-		tat?	349
nati?	581	<i>Taurinus</i> locus ubi?	557
<i>Sesoftris</i> ad <i>Indos</i> non processit.	558	<i>Taxila</i> urbs <i>India</i> .	356
<i>Siba</i> gens <i>Indica</i> .	559	<i>Taxiles</i> <i>Indus</i> .	356
<i>Sida</i> origo.	93	<i>Telmiffus</i> urbs <i>Phrygia</i> .	95
<i>Sidodone</i> urbs <i>Carmania</i> .	625	<i>Telmiffenses</i> vates peritissimi.	109
<i>Siden</i> tradit se <i>Alex</i> .	150	Templum <i>Jovi Olympico</i> ubi iussit ex-	
<i>Sidoniorum</i> triremes.	159	strui <i>Alex</i> .	65
<i>Silas</i> fl. <i>India</i> .	560	Templorum spoliatores necati.	466
<i>Silphium</i> in <i>Caucaso</i> .	248	<i>Tenedus</i> recepta a <i>Perfis</i> .	109
<i>Simiz</i> <i>Indica</i> .	581	<i>Terobimbus</i> & <i>silphium</i> <i>Caucasi</i> proven-	
<i>Sinarns</i> fl. <i>India</i> .	556	tus.	248
<i>Sindomana</i> urbs <i>India</i> .	441	<i>Thapsacus</i> urbs.	142
<i>Sinopenfium</i> legati liberi dimissi.	239	<i>Thobanorum</i> turbae & caedes.	32
<i>Siscotus</i> <i>Indus</i> .	335	<i>Thobana</i> cladis comparatio.	37
<i>Sitacus</i> fl. <i>Perfidis</i> .	627	<i>Thesus</i> <i>Amazonas</i> proelio vicit.	507
<i>Sitalces</i> & <i>Cleander</i> cur necati?	466	<i>Thoes</i> maculosa apud <i>Indos</i> .	580
<i>Sittocatis</i> fl. <i>India</i> .	555	<i>Thus</i> apud <i>Arabes</i> .	524
<i>Soamus</i> fl. <i>India</i> .	556	<i>Tigris</i> fl. descriptus.	489
<i>Soaphus</i> fl. <i>India</i> .	556	<i>Tigridis</i> <i>Indica</i> descripta.	580
<i>Sochi</i> ubi?	117	<i>Tomerns</i> fl. <i>Indie</i> .	598
<i>Sogdiana</i> subiecta.	298	<i>Topiri</i> pop.	203
<i>Sogdianorum</i> Petra capta.	304	<i>Traxi</i> , <i>India</i> portus.	608
—— Regia.	254	<i>Triballi</i> victi.	15
<i>Solenfibus</i> democratiam concedit <i>Alex</i> .		<i>Tripolis</i> .	142
	116	<i>Tripudia</i> diis sunt.	286
<i>Solomatis</i> fl. <i>India</i> .	555	Triumphus pompae bellicae cur dicta?	467
<i>Solonis</i> consilium <i>Crafo</i> datum.	517	Triumphus idem qui <i>Dionysus</i> .	467
Solstitio æstivo imbres in <i>India</i> .	359	<i>Tutapus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Senus</i> fl. <i>India</i> .	555	<i>Tyli</i> situs & status &c.	526
<i>Sophistæ</i> <i>Indorum</i> 441, Eorum cum <i>A-</i>		<i>Tyrus</i> obsessa 154, & capta.	169
<i>lex</i> , sermones.	478	<i>Tyriorum</i> prudentia.	152
<i>Spartembas</i> Rex <i>Indorum</i> .	564		
<i>Spitamenis</i> audacia in <i>Bactris</i> .	299		
—— Conatus per <i>Scythas</i> a quibus			
decollatur.	302		
<i>Spolia Xerxis</i> reddita <i>Gracis</i> .	522		
<i>Sinra</i> fl. <i>India</i> .	593		
Subiecti erga regem quomodo affecti			
esse debeant?	485		
<i>Suraseni</i> gens <i>India</i> .	565		
<i>Susa</i> recepta.	217		
<i>Susii</i> .	629		
<i>Syene</i> <i>Egyptia</i> .	601		
<i>Syllium</i> oppid.	93		
<i>Syra</i> vates apud <i>Alex</i> .	292		
<i>Syrnus</i> Rex <i>Triballorum</i> .	12		
T.			
<i>Tala</i> , quæ arbores apud <i>Indos</i> ?	563		
<i>Talmena</i> portus <i>India</i> .	607		

V	Atis monita neglecta ab <i>Alex</i> .	175
	Venatio Elephantorum.	575
	Veritas regem decet.	485
	Viz in locis arenosis unde innoscant.	463
	Viri in <i>India</i> quot annos vivant?	568
	Virtus etiam in hoste laudanda.	308
	Ulcera Elephantorum quomodo sanen-	
	tur?	578
	Umbracula <i>Indorum</i> .	583
	Umbra mutata.	601
	Unguium usus pro ferro.	600
	<i>Uxii</i> gens libera.	629
	—— domiti.	630
	<i>Unicornum</i> arrogantia fracta.	219

IN ARRIANO MEMORABILIMUM.

X.		Xerxis spolia reddita Græcis, pag. 522	
X — <i>Ambus</i> fl. <i>Lycia</i> ,	pag. 87	Z.	
— <i>Urbs</i> dedita.	87	Z <i>Adracarta Hyrcania</i> urbs.	236
<i>Xasbri</i> gens <i>Indica</i> .	438	— <i>Zarangai</i> pop.	242
<i>Xerxes</i> <i>Beli</i> templum subvertit.	517	<i>Zariaſpa</i> urbs.	273
— <i>Helleſpontum</i> ponte jungit.	354	<i>Zelia</i> urbs.	53
— compedibus vinxit.	510	<i>Zeliniſ</i> culpa remiſſa.	64
— <i>Impius</i> in <i>Deoſ</i> .	510	<i>Zendracaria</i> urbs & regia <i>Hyrcania</i> .	249

CATALOGUS LIBRORUM GRÆCORUM ET LATINORUM

*Quos Bibliopola, suis sumptibus vel edidit, vel
emptionis via sibi comparavit.*

AUCTORES CLASSICI sine Notis, Edit. Noviss. ac
Nitidiss. forma 24.

Aufonii Magni Opera.
Cæsaris Commentaria.
Cornelius Nepos.
Curtius.
Erasmi Colloquia.
Florus.
Horatius.
Justinus.

Juvenalis & Persius.
Ovidii Opera. III. Tom.
Plauti Comœdiæ.
Sallustius.
Taciti Opera.
Terentii Comœdiæ.
Virgilius.
Valerius Maximus.

A.

A Eliani variaz Historiæ, ex Editione Gronovii, Græcè & Latine, 4.
II. Tomi.

Almeloveen Inventa Nova-Antiqua, 8.

Anacreontis Odæ & Fragmenta, Gr. & Lat. cum Notis Pauw, 4.

———— Idem Charta magna, 4.

Antimachiavellus, sive Specimen Disquisitionum ad Principem Ma-
chiavelli, 8.

Antonini & aliorum vetera Romanorum Itineraria ex Editione P. Wef-
selingii, 4.

———— Idem, Charta magna, 4.

Arrianus de Expeditione Alexandri ex Editione Raphelii, Gr. & Lat.
8. 1757.

Artes Jesuiticæ in sustinendis pertinaciter Novitatibus, Laxitatibusque
Sociorum, 12.

Auctores Mythographi Latini cum integris commentariis Mycilli,
Schefferi & Munckerii, &c. curante van Staveren, 4. cum fig.

———— Idem, Charta magna, 8.

Augustini Confessiones & Meditationes, 24.

———— Operum Appendix, fol.

CATALOGUS LIBRORUM.

B.

Biblia Hebraica Manualia ad Hooghtianam & optimas quasque Editiones recensita, ex Editione J. Simonis, & figuris adornata, 8.

1753.
—— Græca Vet. & Nov. Testam. ex Editione, & cum Variantibus Lectionibus Millii, ac locis parallelis cura Mastricht, 8. III. Tom.

Boerhaave Methodus Studii Medici ex Editione ac cum Notis Alberti ab Haller, 4. II. Tom. fig. 1751.

—— Praxis Medica, 8. V. Tom.

—— Prælectiones Academicae de Lue Venerea. 8.

Burmanni Specimen Anthologiae Latinae. 4.

C.

Cassii Thesaurus Monumentorum Ecclesiasticorum & Historicorum, &c. fol. VII. Tomi.

—— Idem, Charta magna, fol.

Cassiani Opera omnia cum commentariis Gazæi, fol.

Chesneau Observationum Medicarum Libri quinque, Editio Nova, 4.

Clerici Commentarii in Vetus Testamentum, compl. fol. IV. Tomi.

—— Idem in Haglographa & Prophetis separatim, fol. II. Tom.

Cluverii Geographia, 24.

Columna Trajana ab A. Morellio in ære incisa & novâ Descriptione ac Observationibus illustrata A. F. Gorii, folio magno, fig. 1752.

Corpus Auctorum Classicorum; Editiones Emendatissimæ ac Nitidissimæ, 24. XX. Tom.

D.

Diodori Siculi Bibliothecæ Historiæ Libri qui supersunt, Interpretate L. Rhodomanno, ad fidem MSS. recensuit P. Wesselingius, atque Stephani Rhodomahi, Ursini, Valesi, Palmerii, & suas adnotationes, cum Indicibus locupletissimis adjecit, fol. II. Tomi, Græc. & Lat.

—— Idem Opus Charta magna, fol.

E.

Epicteti Enchiridium, cum Cebetis Tabula, &c. Græcè & Latine, editio nitidissima sine notis, 24. 1750.

Erasmi Colloquia cum notis Selectis Variorum, 8.

F.

Flori Epitome Rerum Romanarum cum notis integris & Selectis Variorum ex editione C. A. Duker, 8. 1744.

C A T A L O G U S

G.

G Othofredi Opera Juridica Minora, sive Libelli, Tractatus, Orationes, & Opuscula rariora & præstantiora, fol.
Grotius de Jure Belli ac Pacis cum Notis Variorum ac Barbyraci, 8. II. Tom.

H.

H Ammond & Clericus in Novum Testamentum, fol. II. Tomi, Edit. optima.
Harduini Commentarius in Novum Testamentum, fol. 1741.
———— idem charta Magna, fol.
———— Opera Varia, fol. fig. 1733.
———— idem charta Magna, fol.
Heineccii Elementa Juris secundum ordinem Pandectarum, 8.
———— Philosophia Rationalis & Moralis, sive Logica, Edit. nova emendata, 8. 1757.
Hofmanni Observationum Politicarum, sive de Republica, Libri decem, 8.
Homeri Opera omnia Græcè & Latine, accedunt Fragmenta Græca ex Editione ac Versione Sam. Clarke, 12. II. Tom.
———— Odyssæa, &c. Gr. & Lat. separatim, 12.
Horatius ex Recensione & cum Notis atque Emendationibus R. Bentleii, 4.
Huberi Positiones Juris, 8.

J.

J osephi Opera omnia Græcè & Latine ex Editione Haverkampii, fol. II. Tomi.

L.

L innæi Opera Botanica 8. variis Tomis & annis.
Livius cum notis integris & excerptis Variorum, nec non ineditis aliorum, cum Freinsheimii Supplementis, curante A. Drakenborch, 4. VII. Tomi.
———— Idem Opus Charta magna, 4.
Lommii Observationes Medicinales, 8.
Lucani Pharsalia cum Scholiaste huc-usque inedito & notis integris ac excerptis Variorum, curante Oudendorpio, 4.
Luciani Samosatensis Opera omnia Græcè & Latine cum nova Versione Hemsterhusii & Gesneri, Græcis Scholiis ac Notis Variorum, additis ineditis, præcipuè M. Solani, Gesneri, & Hemsterhusii, cura Reitzii, 4. III. Tom.
———— idem Opus Charta magna, 4.
Lucretius Carus de Rerum Natura cum Notis Haverkampii, 4. II. Tom. fig.

M.

L I B R O R U M:

M.

- M**artini Epistolæ cum vitâ Auctoris à Majansio conscriptâ, ac Præfatione Weffelingii, 4. fig.
 — idem Charta magna, 4.
 Morelli Thesaurus Numismatum Familiarum Romanarum, diligentissime conquisitorum & accuratissime delineatorum: accedunt Nummi Miscellanei, Hispanici, Consulares, &c. cum Commentariis perpetualis Haverkampii, fol. II. Tomi.
 — ejusdem Thesaurus Numismatum Imperatorum à J. Cæsare usque ad Domitianum ab Auctore accuratissime delineatorum, cum Commentariis Schlegelii, Haverkampii, & Gorii, ac præfatione P. Weffelingii, fol. III. Tom. fig. 1752.
 — idem Opus Charta magna, fol.

O.

- O**vidii Opera omnia cum Notis Variorum ac Burmanni, 4. IV. Tom.

P.

- P**aradisus Animæ Christianæ studio & operâ Merlo-Horstii, 8. fig.
 Petavii Opus de Doctrina Temporum, fol. III. Tom. Antverpiæ 1705.
 Petronii Satyricon, &c. cum Notis Variorum; curante Burmanno, 4. II. Tom.
 — idem Charta magna, 4.
 Philostratorum Opera, Græc. & Lat. Olearii, fol.
 — idem Charta magna, fol.
 Phædri Fabulæ ex editione ac Notis P. Burmanni, 4.
 Picteti compendium Theologiæ Christianæ, 8.
 Plinii Epistolæ cum Notis Variorum ex editione Cortii & Longolii, 4.
 Pollucis Onomasticum, Græc. & Lat. fol.
 Propertius ex editione, ac cum Notis Broekhusii, 4.

Q.

- Q**uintilian Institutiones Oratoriæ & Orationes, ex Edit. Burmanni, 4. III. Tom.

S.

- S**allustius cum Notis integris atque selectis Variorum ex Editione Haverkampii, 4. II. Tomi. 1742.
 — idem Charta Magna, 4. II. Tom.
 Stephanus de Urbibus, Græc. & Lat. fol.
 Suetonius cum Notis integris & selectis Variorum ex Editione P. Burmanni, 4. II. Tom. Amst. 1736.
 — idem Charta Magna, 4. II. Tom.
 Suidæ Lexicon Græce & Latine ex Editione Kusteri fol. III. Tom. Cantabr.

T.

CATALOGUS LIBRORUM.

T.

- T**estamentum Græcum cum Variantibus Lectionibus & in eisdem Notis; accedunt Loca parallela studio Millii & Kusteri, fol.
- cum Variantibus Lectionibus ex pluribus MSS. Codd. & antiquis Versionibus collectis, ac Locis parallelis curâ Mastricht, 8.
- in quo tum selecti Versiculi 1900, quibus omnes Nov. Testament. voces continentur, Asteriscis notantur; tum & singulæ voces, semel vel sæpius occurrentes, peculiari notâ distinguuntur, Authore J. Leusden, Editio nova accuratissime recognita, 12.
- idem cum Versione Latinâ Aris Montani, Editio nova accuratissima, 12.
- Thesaurus Antiquitatum & Historiarum Italiæ, Neapolis & Siciliæ, ær Editione Grævii, fol. XLV. Tom. fig.
- Thucydides de Bello Peloponnesiaco, Græce & Latine, cum annotationibus integris H. Stephani & Hudsoni; ex recensione Wasse, ac curâ & cum animadversionibus Dukeri, &c. fol.
- Tibullus ex Editione ac cum Notis Broekhusii, 4.
- Trommii Concordantiæ Græcæ, fol. II. Tom.

V.

- V**erheyen Anatomia Corporis Humani, 8. H. Tom. fig.
- Virgilii Maronis Opera cum integris & emendationibus Commentariis Servii, Philargyrii, Pierii. Accedunt Ursini, Fabricii, Nansii, Fabri, & aliorum, ac præcipue Nicolai Heinii notæ nunc primum editæ cum animadversionibus P. Burmanni, 4. IV. Tomi.
- idem Opus Charta magna, 4.
- cum Notis Minellii, 12.
- Voet Commentarius ad Pandectas, fol. II. Tom.
- Compendium juris juxta seriem Pandectarum. 8.

